

ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΙΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΗΤΟΙ

ΚΑΤΑΔΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΙΣ

τοῦ ἁγιωτάτου ἀποστολικοῦ τε καὶ καθολικοῦ ὀρθοδόξου πατριαρχικοῦ
θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων καὶ πάσης Παλαιστίνης ἀποκειμένων

ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ

ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣΑ ΜΕΝ ΚΑΙ ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΟΙΣ ΚΟΣΜΗΘΕΙΣΑ ΠΙΝΑΞΙΝ

ὑπὸ

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ - ΚΕΡΑΜΕΩΣ

τύποις δ' ἐκδοθεῖσα ἀναλώμασι τοῦ

ΛΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

1891

impression anastatique

CULTURE ET CIVILISATION

115, AVENUE GABRIEL LEBON

BRUXELLES

1963

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΚΡΗΤΗΣ
ΕΙΣΒΙΟΘΗΚΗ

23394

ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΙΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΗΤΟΙ
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΙΣ ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥ ΤΕ ΚΑΙ ΚΑΘΟΔΙΚΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ
ΤΩΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ
ΑΠΟΚΕΙΜΕΝΩΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ

ΤΩΙ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΩΙ ΚΑΙ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΩΙ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΙ
ΠΡΩΗΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ

Κυρίω Κυρίω

ΝΙΚΟΔΗΜΩΙ ΤΩΙ Ᾱ

ΤΩΙ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩΙ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΩΙ ΗΜΩΝ ΠΑΤΡΙ

ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΩΙ ΔΕΣΠΟΤΗΙ

ΤΗΝ ΒΙΒΛΟΝ ΤΑΥΤΗΝ Ο ΕΚΠΟΝΗΣΑΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΣ ΕΝΕΚΕΝ

ΑΝΕΘΗΚΕΝ.

ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΕ ΠΑΤΕΡ,

Τὸ ἔργον σὺν Θεῷ τελέσας ἀγίῳ, ὕπερ μοι ἐνετείλω, ἥνικα
Σὺ τὸν πατριαρχικὸν καὶ ἀποστολικὸν θρόνον τῆς ἀγίας ἐκόσμεις
πόλεως, οὐδενὶ ἄλλῳ κατακεκοσμησθαί μοι τοῦτο ὄνόματι δίκαιον
ἔδοξεν, ἢ τῷ τῆς Σῆς Μακαριότητος, ἢ καὶ γεννήτης ἐκείνου καὶ
μαιευτῆς. Σὺ γὰρ τῶν μὲν εἰς φῶς νῦν ἐκφερομένων χειμηλίων
εἶπερ τις ἄλλος πρεπόντως ἐφρόντισας, τοῖς δὲ τὸν ἕλληνα φιλοῦσι
λόγον καὶ τὴν ἱεράν ἐπιτηδεύουσι θεολογίαν δῶρα πολλὰ ἐδώρησας,
τόνδε τὸν πίνακα καὶ τὰ τούτῳ συμπαρακολουθοῦντα ποικίλων συγ-
γραφῶν ἀνάλεκτα μεγαλοψύχως αὐτοῖς συμπαραθέμενος. Σοῦ οὖν,
Μακαριώτατε Πάτερ, εὐμενῶς τὸν γόνον τῆς Σῆς ἀποδεχομένου
σοφίας, θερμῶς δέομαι τῇ μὲν ἀγιαζούσῃ καὶ μακαρία Σου εὐλο-
γία σαίνειν με, ταῖς δὲ θεοδέχοις Σου λιταῖς εἰς τὸ λοιπὸν τοῦ
βίου εὐθύνειν.

Ὁ τῆς Σῆς Μακαριότητος

ταπεινὸς ἐν Χριστῷ υἱὸς

Α. Παπαδόπουλος-Κεραμεύς.

Μηνὶ νοεμβρίῳ τοῦ 1891 ἔτους.

Π Ρ Ο Λ Ο Γ Ο Σ

Τὸ ἐν χερσὶ βιβλίον εἰς τέσσαρας μεμερισμένον τόμους δισχίλια καὶ τετρακόσια που καθ' ἐν ἑκαστον γραπτὰ διεξέρχεται τεύχη, ἃ κώδικας ἢ χειρόγραφα κοινῶς λέγομεν· ἐξ ὧν ὀκτακόσια μὲν καὶ πενήκοντα ἐν τῇ κατὰ Βυζάντιον ἱεροσολυμιτικῇ ἀπόκειται βιβλιοθήκῃ, τὰ δὲ λοιπὰ ἐν αὐτοῖς τοῖς Ἱεροσολύμοις. Τούτων δὲ πάντων κύριος ὁ τε πανάγιος τοῦ Σωτῆρος τάφος καὶ τὸ ἐπιμελούμενον τούτου καθολικὸν καὶ ὀρθόδοξον πατριαρχεῖον· οὗ οἱ προγεγονότες προστάται—οἱ πατριάρχαι μετὰ τῶν περὶ αὐτοὺς ἐλλογίμων κληρικῶν—φροντίδα ἐκείνοις συνεχῆ, ὡς οἱ καιροὶ συνεχώρουν, παρεῖχον· οἱ μὲν γὰρ αὐτοχειρὶ ἀπογράφοντες ἢ καὶ συγγράφοντες ἐπηύξανον, ἢ ἄλλους τὰ ἑαυτοῖς χρήσιμα ἀπογράφειν ἐκέλευον, οἱ δὲ τὰ εὕρισκόμενά που ἀτίμως κείμενα συλλαμβάνοντες ἢ καὶ τὰ πιπρασκόμενα ἀργυρίου ὠνούμενοι ἐναπετίθεσαν εἰς τὰς ἐν Βυζαντίῳ τε καὶ Παλαιστίνῃ βιβλιοθήκας¹. Εἰσὶ δ' οἱ καὶ ἀφιερῶσαι ἀναθέντες οὐκ ὀλιγοί, περὶ ὧν τὰ ἐν τοῖς κώδιξιν ὑπομνήματα ἱκανῶς διδάσκει. Τῶν δ' οἰωνοτήτων γραπτῶν τούτων βιβλίων πῖναξ καθολικὸς οὐχ

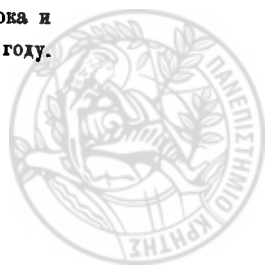
¹ Οὗτοι δ' εἰσὶ πάνυ πολλοί, οἷον Δωρόθεος ἁ' Γερμανὸς Σωφρόνιος Νεκτάριος Δοσίθεος Χρῦσανθος Μελέτιος καὶ Παρθένιος οἱ πατριάρχαι· ἐτι δ' ἡγούμενοι μονῶν πρωτοσύγκελλοὶ τε καὶ ἄλλοι τῶν κατὰ καιροὺς κληρικῶν τῆς ἱεροσολυμιτικῆς ἐκκλησίας. Τῶν πατριαρχῶν δὲ Δοσίθεος μὲν καὶ ψήφισμα περὶ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἔγραψε βιβλιοθήκης, ἐξ οὗ οἶαν ἐκεῖνος αὐτῇ παρέσχε φροντίδα, σαφῶς βλέπομεν· ὅρα δὲ τοῦτο ἐν σελίδι 855 τῶν ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ πατριαρχείου ἀνεκδότων τοῦ Δοσιθέου ἐπιστολῶν. Χρῦσανθος δ' ὁ Νοταρᾶς τῆς ἐν Βυζαντίῳ μάλιστα ἐπεμελεῖτο βιβλιοθήκης. Κύριλλος δὲ Ἀθανασιᾶδης ὁ σπουδαῖος ἀρχιμανδρίτης ὅσα οἱ μέχρις Ἱεροθέου πατριάρχαι περὶ τῶν ἱεροσολυμιτικῶν ἔπραξαν βιβλιοθηκῶν, κατ' ἕκτασιν ἐν οἰκείῳ συνέγραψε βιβλίῳ δι' ἐφημερίδων διαδοθέντι· ὅπερ ἐγὼ σὺν ὑπομνήμασιν εἰς τὸν τρίτον τοῦ καταλόγου τοῦδε μετεκδίδωμι τόμον.

εὕρισκετο ¹. δι' δ' αὐτὸ μὲν τὸ πατριαρχεῖον εὐθύνας ὀφείλον τὰ ὑπάρχοντα τέως γινώσκειν κατὰ λεπτὸν οὐχ οἶόν τε ἦν, οὐδὲ μὴν τὸ ποιὸν εἰκάζειν τῶν πλειόνων· οἱ δὲ τὸν ἕλληνα λόγον καὶ τὴν ἱεράν ἐπιτηδεύοντες θεολογίαν, ὕλην αὐτοῖς χρήσιμον ἀναζητοῦντες ἄλλοσε μὲν ἄφθονον εὕρισκον, ἐν δὲ ταῖς ἱεροσολυμιτικαῖς βιβλιοθήκαις πᾶν σμικρὰν, τὸν ὀδηγήσοντα πίνακα μὴ ἔχοντες· αἱ γὰρ ἀναγραφαί, ἅς δύο ἢ τρεῖς ἐλλόγιμοι Εὐρωπαῖοι ἔτυχον συγγεγραφότες, φιλαί τε καὶ ἐλλιπεῖς καὶ τὰ πολλὰ οὐκ ἀκριβεῖς ἐκρίνοντο ². Ἦσαν δὲ καὶ οἱ τὰ ὀπωσθήποτε φυλαττόμενα ἐφθαρκότες οὐκ ὀλίγοι· ἀμαθεῖς μὲν γὰρ μοναχοὶ πολλὰ ἔστιν ὅτε ἐξηφάνισαν, ἢ τοῖς χάρταις καὶ ταῖς περγαμμηναῖς ἐπ' ἄλλα χρυσάμενοι πράγματα ἢ ἀπεμπολήσαντες ἢ καὶ οἷά τινα φρύγανα τῷ πυρὶ παραδόντες ἐφ' ἐψήσει σιτίων· ὅσοι δὲ μὴ τοιοῦτοι ἦ καὶ τοῦ μοναχικοῦ ἀμοιροῦντες τριβωνίου—οὔτοι δὲ ξένοι τινὲς καὶ ἀλλόφυλοι ἦσαν—οἰκτείροντες τὴν ἀμέλειαν καὶ οἶον αὐτόκλητοι σωτῆρες

¹ Πίνακες ἦσαν γραπτοὶ ἐνίων κωδίκων οὐτ' ἀκριβεῖς οὔτε λεπτομερεῖς, ἐξ ὧν εἰς τῷ 1817 ἔτει συντεθεῖς πρὸς τῷ τέλει τοῦ τόμου τοῦδε κατεχωρίσθη· τῆς δ' ἐν Βυζαντίῳ βιβλιοθήκης πίναξ συνοπτικὸς ἔτει 1731 ἐγένετο, ὅς ἐπιγραφὴν φέρει τήνδε: «Κατάλογος πάντων τῶν βιβλίων τῶν ἐν τῇ ἱερᾷ βιβλιοθήκῃ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει θεοῦ καὶ ἱεροῦ μετοχίου τοῦ παναγίου καὶ ζωοδόχου τάφου, ἐπὶ Μελετίου τοῦ μακαριωτάτου καὶ θειοτάτου πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων· ἔτει ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οικονομίας ἀφ' ἅρα κατὰ μῆνα μάρτιον». Μετὰ δὲ τοῦτον ἄλλοι συνετάχθησαν κατάλογοι, ὧν ἓνα Σάβας τύποις ἐξέδωτο (Μεσαιωνικὴ Βιβλιοθήκη, τ. I, σ. 287—312). Ἐτει δὲ 1864 ἀρχιμανδρίτης Ῥώσ, ὁ σοφώτατος καὶ ἀγιώτατος Ἀντωνίνος, κατάλογον καλὸν αὐτοβούλως συνέγραψεν, ἐν ᾧ 624 διεξέρχεται τεύχη ὄν ὕστερον Ἐμμανουὴλ Ἰωαννίδης ὁ Ἀμοργίνος μικρὸν ἐπιθεωρήσας αὐτοχειρὶ ἐξέγραψε καὶ τῷ τότε βιβλιοφύλακι δῶρον ἔδωκεν.

² Ὅρα τὰ ἐφεξῆς βιβλία: J. M. Aug. Scholz, *Biblich-kritische Reise*. Leipzig, 1823, σ. 140-149. Pertz, *Archiv d. Gesellschaft für ältere deutsche Geschichtskunde*, τ. IX, σ. 645-656, ἐνθα L. Bethmann 95 τεύχη ἰκανῶς ἀναγράφει: *Handschriften d. Patriarchats von Jerusalem in Konstantinopel*.—*Philologus* V, σ. 758-762.—R. Curzon, *Besuche in den Klöster der Levante. Nach den dritten Auflage deutsch von R. R. W. Meissner*. Leipzig 1851, σ. 105, 116, 117.—H. O. Coxe, *Report to Her Majesty's Government on the greek manuscripts yet remaining in libraries of the Levant*. London, 1858, σ. 45-61 καὶ 75-76. Τὸ δὲ Report τοῦ Coxe κατ' ἄλλο αὐτοῦ τοῦ συγγραφῆως ἀπόγραφον ἐν Ἱεροσολύμοις εὑρεθὲν (1859) τύποις ἐξεδόθη ἀνωμόμως φροντίδι O. Бодянский: *Греческія книгохранилища Востока и ихъ рукописи, осмотрънныя однимъ английскимъ путешественникомъ въ 1858 году*. Москва, 1871, εἰς 8-ον, σελίδες 32.

ἐμφανιζόμενοι τὰ μὲν ἀνήρουν, τῶν δὲ τεμάχη ἀφήρπαζον, ἢ προφάσεις τινὰς προβαλλόμενοι, ἢ δέη ποικίλα ἐπάγοντες. Μείζονα δὲ φθοράν, καὶ ταύτην ἀνυπόθετον, οἱ παρεληλυθότες ἐπήγαγον χρόνοι· ὑδάτων μὲν γὰρ πλησμονῇ ἢ καὶ ἐμπρησμοῖς τεύχη προσαγωγὰ καὶ λόγου ἄξια ἢ καὶ τὸ εἶδος καλὰ ἄρδην κατελύθη ἢ καὶ ἐξίτηλα τὰ πολλὰ ἐγένετο· Ἀράβων δὲ καὶ Φράγκων ἐπιδρομαῖς τὰ μὲν διελύθη, τὰ δ' ἀπεξενώθη διασπαρέντα. Οἱ γοῦν κατὰ Παλαιστίνην μονάζοντες σωτηρίαν ἑαυτοῖς τε καὶ ταῖς κινδυνευούσαις οἷα εἰκὸς πορίζοντες λαύραις, τὸ τελευταῖον τῶν ἀπομεινάντων βιβλίων κρύπτας τῆς Σάβα τοῦ θεοφόρου ἐχυρᾶς λαύρας ἄσυλον ὠρίσαντο· ἵνα καὶ πρὸ ἐτῶν τεσσάρων πλείω ἢ ἑπτακόσια τεύχη εὐρέθη ἀμελῶς κείμενα, ἃ εἴ τις παρατυχῶν ὡς τότε εἶχον εἶδε, δάκρυα χέων ὀργῆν ἂν ἴσως ἐπὶ τοὺς φυλακοῦντας ἐνέγκαι ¹.

Τὸ μέντοι ἐλλεῖπον καὶ ἃ ἔδει πράττειν ὑπὲρ τῶν ὑπολειφθέντων οἱ παρερχόμενοι τε τῶν πατριαρχῶν καὶ οἱ περὶ αὐτοὺς ἐλλόγιμοι ἱεροσολυμίται ἀδεῶς ὠμολόγουν καὶ ταῦταπραχθῆναι ἠύχοντο· ἀπορία δὲ χρημάτων, ἀτολμία τε καὶ ἀνεπιστημοσύνη τῶν πρακτέων ἀφίσταντο. Ἦν δὲ καὶ τὸ πρακτέον μέγα πολύμοχθόν τε καὶ ἀχάριστον, οὐχ ἑνὸς ἀλλὰ πολλῶν τῆς συνεργίας χρῆζον. Ἄνδρες δ' ὅμως μεγαλόψυχοι τὰ ἐντυγχάνοντα τοῖςπραχθησομένοις κωλύματα εὖ ἴσασιν ὑπερπηδᾶν· οἷος ἦν ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης Νικόδημος, ὃς ἠνίκα τοῦ θρόνου τῆς Σιωνίτιδος ἤρχεν ἐκκλησίας, βουλήν ἐβουλεύσατο γενναίαν, τοὺς μὲν κώδικας τῶν ἐν Παλαιστίνῃ μονῶν εἰς τὴν πατριαρχικὴν εἰσοκομισθῆναι βιβλιοθήκην, τούτων δὲ πάντων καὶ τῶν ἐν Βυζαντίῳ κατάλογον γενέσθαι λεπτομερῆ καὶ τύποις ἐκδοθῆναι. Καὶ γοῦν πρὸς τὸ ἔργον ἐχώρησεν ἀπὸ Βυζαντίου ἀρξάμενος, Δαμιανοῦ μὲν Σαμίου τοῦ ἀρχιμανδρίτου ἡγουμενεύοντος, Γερμανοῦ δὲ σκευοφυλακοῦντος· οἱ καὶ τὸν τάδε γράφοντα παρακαλέσαντες τὸ πρακτέον κελεύσαντος τοῦ πατριάρχου

¹ Ἦν ἐν τῇ λαύρᾳ κωδίκων Σάβα τοῦ θεοφόρου κατάλογον εὐσύνσπτον ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἀντωνίνος ὁ Ῥῶς πρὸ ἐτῶν συνέταξε πολλῶν, ἐν ᾧ 536 ἀναγράφει τεύχη· τοῦ δὲ πίνακος τούτου δύο ἀπόγραφα εἶδον, τὸ μὲν ἐν τῷ πατριαρχεῖφ Ἱεροσολύμων, τὸ δ' ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ αὐτοκρατορικοῦ Παλαιστινοῦ συλλόγου.

ἐπέτρεψαν. Ὁ δ' ἐν βραχεῖ τὰ μὲν τύποις ἐκδεδομένα εἰς θήκας ἄρτι εἰργασμένας κατ' εἶδος ἐναπέθετο καθόλου, ἀριθμούς ἐπιθεῖς καὶ χερσὶν ἄλλων εἰς χαρτῖα ἀπογραφάμενος, ἔν' ὕστερον μεθοδικὸς καὶ τούτων πῖναξ γένηται· τὰ δὲ γραπτὰ τεύχη εἰς ἓνα συναγαγὼν τόπον καὶ κατὰ σχῆμα ἐλλείψει χώρου διατάξας, ἀριθμούς αὐτοῖς καινοὺς ἐπέθετο καὶ τῆς ἀπογραφῆς τούτων, τῇ ἰδίᾳ μεθόδῳ χρώμενος, κατήρξατο. Οὕτω δὲ τοῦ ἔργου τελεσθέντος, ἔδοξε τῷ πατριάρχῃ εἰς Ἱεροσόλυμα αὐτὸν παρακαλέσαι, ἔν' ἐκεῖνῳ μὲν γραμματεύῃ, ἐν δ' ὤραις σχολῆς τῆς τε διατάξεως καὶ τῆς ἀπογραφῆς τῶν ἐκεῖσε φροντίζῃ κωδίκων, ἕως ἄλλη τις ὑπουργία αὐτὸν αὖ εἰς Βυζάντιον καλέσειε καὶ οὕτω πέρασ τῷ πρώτῳ δοίῃ ἔργῳ¹.

Παραγενόμενος οὖν εἰς τὴν ἱερὰν πόλιν (1887) τοῦ ἔργου ἠψάμην ἀπὸ τῆς πατριαρχικῆς ἀρξάμενος συλλογῆς, ἣ παλαιόθεν ἐν τῷ πατριαρχείῳ εὖ ἔχουσα ἔκειτο· ὁ δὲ πατριάρχης τὴν αὐτοῦ βουλὴν ἔργῳ πληρῶν καὶ φύσει τὰ γραπτὰ φιλῶν καὶ παλαιὰ τεύχη, τὰ τ' ἐν τῇ πόλει καὶ τὰ ἐκτὸς διεσπαρμένα συνέλεγε καὶ εἰς τὴν πατριαρχικὴν συνεκόμεζε βιβλιοθήκην, ἣν ἐνὶ τούτου γε ἔνεκεν ἐμεγέθυσε δωματίῳ, τὰ ἐν αὐτῇ διορθωτέα πρότερον πράξας. Καὶ μὴν τὴν μὲν παλαιὰν συλλογὴν, ἣ τετρακοσίους ἤδη καὶ πλείω κώδικας ἐπλήρου, εἰς ἑξακοσίους καὶ τεσσαράκοντα καὶ πέντε ἀνήγαγεν, ἀπὸ δὲ τῶν μονῶν ἑκατοντάδας συγκομίσας βιβλίων ἐν οἰκείαις διέταξε θήκας· ὃ δὲ ὀνήσιμον καὶ σωτήριον ἔδοξε. Καὶ γὰρ οἱ τε τῆς μονῆς τοῦ τιμίου Σταυροῦ κώδικες καὶ οἱ τῆς λαύρας Σάβα τοῦ θεοφόρου ἐν Ἱεροσολύμοις νῦν εὐρηγνται ἀσφαλῶς πεφυλαγμένοι, τόπους μὲν κεχωρισμένους κατέχοντες, ἐπιμελείας δὲ παρ' ὧν δεῖ τυγχάνοντες. Ἐφρόντισε δὲ καὶ τῆς σωτηρίας ἀλλογλώσσων κωδίκων, ὅσοι ἐν Παλαιστίνῃ ἐσφάζοντο τῷ παναγίῳ τοῦ Σωτήρος προσήκοντες τάφῳ, οὗς κοινῆς ἔνεκεν ὠφελείας ἐν τῷ αὐτῷ διετάξεν ἰδρύματι. Κέκτηται τοίνυν

¹ Ὁ τῆς ἐν Βυζαντίῳ ἱεροσολυμιτικῆς βιβλιοθήκης κατάλογος, ὃν ἐγὼ κατ' ἕκτασιν ἠρξάμην συντάττειν ἐν ἔτει 1886, σχεδὸν συνετελέσθη μηνὶ αὐγούστῳ τοῦδε τοῦ ἔτους, Γερασίμου μὲν τοῦ μακαριωτάτου καὶ σοφωτάτου τῆς κατὰ Παλαιστίνην πατριαρχοῦντος ἐκκλησίας, Γερμανοῦ δὲ Ἀποστολάτου τοῦ σεβασμίου ἀρχιμανδρίτου ἐν Κωνσταντινουπόλει ἡγουμενεύοντος.

ἡ πατριαρχικὴ ἐν Ἱεροσολύμοις βιβλιοθήκη κώδικας μὲν ἑλληνικοὺς χιλίους τετρακοσίους καὶ ἑβδομήκοντα καὶ ἑπτὰ, ἐξ ὧν ἑξακόσιοι μὲν καὶ τεσσαράκοντα καὶ πέντε τὸ ἀρχαῖον κατέχουσι τμήμα ¹, ἑπτακόσιοι δὲ καὶ ἕξ τὴν Σαβαίτιδα πληροῦσι συναγωγὴν, ἑκατὸν δὲ καὶ ἑννέα τὴν τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἑπτακαίδεκα δὲ τὸ ἴδιον τοῦ πατριάρχου ἀνάθημα. Ἀλλόγλωσσα δὲ τεύχη ἐστὶ τὰδε: 177 ἀραβικά ἢ περσικά ἢ τουρκικά, ὧν πῖναξ λεπτομερῆς οὕτω ἐγένετο· 143 ἰβηρικά, ὧν κατάλογον ἐπαρκῆ ὁ Ἰβηρ Τσαγαρέλης τύποις ἐξέδοτο, ἦνίκα τὰ τεύχη ἀμελῶς ἐν τῇ μονῇ τοῦ Σταυροῦ ἔκειτο καὶ ἀριθμοὺς ἐπικειμένους οὐκ εἶχεν ². 50 συριακά, ὧν πῖνακα ὅτε ἀνεχώρουν, ἀκήκοα συντετάχθαι παρὰ τοῦ φιλιτάτου μοι φίλου J. Rendel-Harris ³. 19 αἰθιοπικά, πῖνακος ἰδίου οὐκέτι τυχόντα, καὶ σλαβικά ἢ βλαχικά εἴκοσι καὶ δύο, ἅπερ ὁ σεβάσμιος ἀνεγράφατο Κρασνοσελσκις ⁴. Ταῦτα μὲν οὖν αὐτοῦ κεῖται, χωρὶς

¹ Τετρακόσιοι καὶ εἴκοσι ποὺ κώδικες τῆς ἀρχαίας συναγωγῆς ἐπιτόμως πάνυ παρὰ τοῦ ἀρχιμανδρίτου Κυρίλλου Ἀθανασιάδου ἐν τῷ παλαιῷ τῆς βιβλιοθήκης καταλόγῳ ἀναγεγραμμένοι εἰσίν. Ἐλεξέ μοι δὲ Κύριλλος, ὅτι καὶ κατάλογον ἐκείνων κατ' ἔκτασιν συνέθετο πρὸς χρῆσιν ἰδίαν καὶ τῶν αὐτῷ συνήθων. Εὐχαιρον δὲ γράψαι, ὅτι περὶ μεθοδικῆς μελέτης τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις κωδίκων ἐφρόντισε· καὶ ὁ εἰς τὴν ἱερὰν πόλιν παραγενόμενος αὐτοκρατορικός μέγας δοῦξ Κωνσταντῖνος ὁ Νικολάου (1859), ὃς διὰ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ τῆς παιδείας ῥωσικοῦ ὑπουργείου εἰσηγήσατο, ὅπως τῷ σοφῷ καὶ φιλέλληνι διδασκάλῳ Μιχαὴλ Κούτοργα ὁ τῆς μελέτης ἐκείνων ἐπιτραπῆ πόνος· ἀλλ' ὁ Κούτοργας διὰ τινὰς αἰτίας ἠναγκάσθη τῆς ἐντολῆς ἀμελῆσαι. Περὶ δὲ τῆς φροντίδος ταύτης ὁ τοῦ ῥηθέντος διδασκάλου ἀνεψιός, ὁ εὐμενὴς φίλος M. de Koutorga, διήγησίν μοι ἐπέδωκεν, ἥτις ἐν τῷ τρίτῳ τοῦ καταλόγου τόμῳ ἀσμένως καταχωρισθήσεται.

² Александръ Цагарели, Памятники Грузинской старины въ Святой Землѣ и на Синаѣ. Τεύχος 10 τῆς συναγωγῆς: Православный Палестинскій Сборникъ, ἐν Πετρούπολει 1888, σ. 143—192. Εἶδε δὲ τὰ τεύχη ὁ συγγραφεὺς ἐν ἔτει 1881.

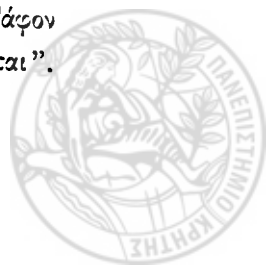
³ Ὁ αὐτὸς καὶ πραγματεῖαν περὶ τῆς παρ' ἐμοῦ τακτοποιηθείσης πατριαρχικῆς ἐν Ἱεροσολύμοις βιβλιοθήκης τύποις ἐξέδοτο, ἣν ἐπέγραψε: The library of the convent of the Holy Sepulchre at Jerusalem. Ὅρα τὸ βιβλίον: Haverford College. Studies published by the faculty of Haverford College № 1, 1889. Περὶ τῆς ἐμῆς διατάξεως ἐλεξέ τινα καὶ Schley Schaff, μὴ καλῶς ἀπομνημονεύσας τι τῶν αὐτῷ παρ' ἐμοῦ λεχθέντων. Ὅρα τὸ πονηθὲν αὐτῷ ὑπομνημάτιον: The patriarch of Jerusalem and the Didache, ὃ ἐν τῇ Homiletic Review κατεχώρισε, τόμῳ XVII, april 1889, № 4, σελ. 300—306.

⁴ Н. Красносельцевъ, Славянскія рукописи Патриаршей библиотеки въ Иерусалимѣ. Ἐν Κασανίφ 1889.

τῶν ἐπιστολῶν καὶ τῶν βασιλικῶν τε καὶ πατριαρχικῶν γραμμάτων· ταῦτα γὰρ ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ πατριαρχείου ἀφανῆ φυλάττεται, τῆς παλαιολογίας τε καὶ τῆς ἱστορίας καὶ τῆς τοπολογίας διὰ τοῦτο ἄχρι νῦν οὐδὲν κέρδος ἐντεῦθεν ἐχούσης· ὅσα δ' ἐν Βυζαντίῳ ἐστί, τοῦ λόγου τοῦδε ἡ ἀρχὴ ἐδήλωσεν.

Ὁ μὲν δὴ πατριάρχης Νικόδημος χρόνον βραχὺν δαπανήσας “φυχῆς ἰατρῆιον” ὡς ἐνῆν ἐν τῇ Χριστοῦ πόλει ἀνήγειρε καὶ τοῖς πρὸς ταύτην παραγινομένοις σπουδαίοις προσιτόν τε καὶ θεραπείας πάροχον ἀνέδειξεν· αὐτὸ δὲ τὸ ἰατρῆιον δόμος ἐστὶ μικρὸς ἐν τῇ πατριαρχικῇ πάλαι ἰδρυμένος μονῆ, ἣ οἰκεῖν ὤρισται τοῖς τοῦ Κυριακοῦ Τάφου κληρικοῖς. Ἦσαν δὲ σὺν ἐμοὶ βοηθοὶ ἐκ τῶν ἱεροδιακόνων οἷδε, Ἰουβενάλιος Ἰουστίνος Γλυκερίος Βενέδικτος καὶ τότε μὲν Κωνσταντῖνος, νῦν δὲ Κάλλιστος, οἱ τῆς ἀπογραφῆς τῶν ἐντύπων βιβλίων ἐμοῦ ἐφισταμένου ἐπεμέλοντο· ἐξ ὧν Ἰουστίνος τὸν πίνακα τούτων ἐν μικροῖς παρεσκευασμένον χάρταις αὐτοχειρὶ τεχνικῶς προδιαιρεθέντα ὕστερον ἀπεγράψατο. Ἐγὼ μὲν οὖν τῶν κωδίκων μόνον ἐξόχως ἐπεμελούμην, καὶ ἐπεὶ τῷ πλήθει τῆς προκειμένης κατεπλάγην ὕλης, κατάλογον ἐκείνων σὺν σπουδῇ ψιλὸν παρεσκεύαζον· ὥόμην γὰρ τὴν καθ' ἕκαστον τοσοῦτων κειμένων ἀναγραφὴν καὶ πλειόνων ἔργον εἶναι καὶ ἀνδρῶν εὐσθενῶν τε καὶ ἐπιστήμη, ἧς στέρομαι, προσχόντων. Ἐπειτα μέντοι τὸ τέλος ἰδὼν ὁ πατριάρχης τῇ τεχνικῇ μὲν καταστάσει μάλιστα ἤσθη καὶ με λόγοις ἐγκωμιαστικοῖς ἐπήνεσε, τοῦ δ' ἐπιτόμου δοκιμίου οὐδ' ἄφασθαι ἤξιον· ἔλεγε γὰρ ὅτι προσεδόκα κατάλογον τὰς ἐν τοῖς κώδιξιν ἐξαριθμοῦντα συγγραφὰς καὶ τὰς μὲν τύποις γνωστάς μηνύοντα, τὰς δὲ μὴ σημαίνοντα, ἐτι δ' ὅτι τύποις ἤθελεν ἐκδοθῆναι τὰς ἐμοί τε καὶ ἄλλοις τῶν συγγραφῶν ἀρεσκούσας. “Οὕτω γάρ”, προσετίθει, “ὁ θρόνος οὗτος ὁ πατριαρχικὸς παιδευτικὸν μὲν ἔργον τῶν τῆςδε τῆς ἐκκλησίας προστάτων, οἷον Δοσιθέου Χρυσάνθου Ἐφραίμ καὶ Κυρίλλου β', ἐφ' ἱκανὸν προᾶξει, τοῖς δ' ὀπαδοῖς τῶν ἐλληνίδων τε καὶ τῶν ἀγγελικῶν Μουσῶν οἷόν τι ἀντίδωρον, ἀνθ' ὧν οἱ χριστιανοὶ πρὸς τὸν Τάφον τῆς Ζωῆς ἀνατιθέασι, τὸν κατάλογον καὶ τὰς συγγραφὰς χαρίζεται”.

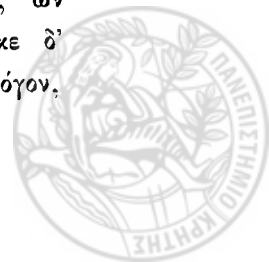

Ὁ πατριάρχης μὲν οὖν οὕτως ἔλεγε πρὸς τὸ αὐτῷ ποθοῦμενον ἔργον τολμησαί με παραινῶν, καίπερ μέγα τε καὶ ἀχάριστον ὄν· ἐγὼ δ' οὐκ οἶδ' ὅπως τοῖς λόγοις παρασυρεῖς πρὸς τὸν πόνον καρτερῶς ὤρμησα. Καὶ δὴ ἐνιαυτοὺς δύο πονήσας, ὅ τι ὁ πατριάρχης ἤθελεν, ὡς εἶχον δυνάμειος ἐτέλεσα, εἰ καὶ ποικίλαι φροντίδες, λύπης μεσταὶ καὶ δυσθυμίας, τὴν προκοπὴν τοῦ ἔργου ἀνέκοπτον τὰ πολλά. Δοκίμιον γοῦν τοῦ πόνου ὁ ἐν χερσὶ πρόκειται τόμος, ὅς τὴν παλαιὰν συναγωγὴν ὑπὸ τοῦ πατριάρχου ἄλλαις συνηζημένην βίβλοις ἱκανῶς οἶμαι διεξέρχεται. Οὗτος δ' αὖ τοῦ ὄλου τὴν ἀρχὴν μηνύει, ἣ μοι τῆς συζύγου νόσον μὲν ἐνιαυτὸν μεγάλην νοσοῦσης τὸν δὲ Χάρωνα ὑπούλως ἐπανερχόμενον ἀγῶνι πολλῷ ἐλαυνούσης, δυσθύμως τετέλεσται· καὶ γὰρ αἱ μὲν ἐν τῷ τόμῳ τῶδε ἀνωμαλῖαι οἶαι καὶ ὕσαι εἰσί, ἐν τούτῳ ἀπολογίαν εὐρίσκουσιν· ἐν δὲ τοῖς ἐφεξῆς τόμοις αὐτὰ μὲν τὰ τεύχη ἐκτενεστέρω ἀπεικάζονται λόγῳ, τὰ δὲ περὶ αὐτῶν ῥήματα τοὺς ἀναγιγνώσκοντας ὡς οἶόν τε κάλλιον διδάσκοντα σαφέστερα κεῖται.

Τὸ πόνημα τοίνυν, ὁ κατάλογος, καὶ αἱ αὐτοχειρὶ ἐκγραφεῖσαι συγγραφαί, ἐν χρόνῳ τοσοῦτῳ, ὡς ὁ πατριάρχης παρήγει, ἐτελέσθησαν καὶ τὴν πρὸς τύπωσιν ἐντολὴν περιέμενον· ἐπεὶ δὲ τὰ μὲν προσήκοντα ἀναλώματα πάνυ πολλὰ ἐξαρτησόμενά εὐρέθη, τὸ δὲ πατριαρχεῖον χρεῖα ἐπὶ τόκοις, ὡς πρότερον καὶ τότε καὶ νῦν, ὤφειλεν, ἢ μὲν τύποις ἐκδοσις ὡς εἰκὸς ἀνεβάλλετο, ἐμὲ δὲ μὴ σήψει τὰ τετράδια καταλυθεῖν δεδιότα λύπη κατεῖχεν. Ἄλλ' ὁ πατριάρχης τοῦ πόνου οὐκ ἐπελανθάνετο, οὐδ' ἡμνημόνει τοῦ πόθου, ὃν εἶχεν ἡνίκα τὰ πρακτέα παρεκελεύετο· ἐνιαυτοῦ γὰρ διελθόντος παρακαλέσας ἔλεξέ μοι ἀπροσδοκῆτως, ὅτι τὴν ἐκδοσὶν τῆς βίβλου ὁ ἐπιφανέστατος ἐφ' ἑαυτὸν ἀνεδέξατο

ΣΕΡΓΙΟΣ ὁ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ὁ αὐτοκρατορικὸς μέγας δούξ, ὅς καὶ ἂ δεῖ γενέσθαι τούτου γε χάριν εὖ κατὰ τὸν ὀρθόδοξον παλαιστινὸν διέταξε σύλλογον τὸν πάνυ πολλὰς τύποις ἐκδόντα περὶ Παλαιστίνης συγγραφάς, ὧν τινες τῇ ἑλληνίδι καὶ ῥωσσίδι φωνῇ διεδόθησαν. Προσέθηκε δ' ὅτι τὸ ἐμὸν πόνημα εἰς τὸν Ἕλληνα μόνον ἐντυπωθήσεται λόγον.

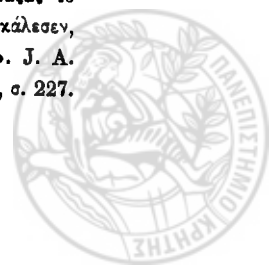
η'

τοῦ συλλόγου ἐκείνου βουλὴν ἐξαίρετον ἐν τούτῳ βουλευσαμένου δι' ὃ σέβας πρὸς τὸ πατριαρχεῖον τόδε ἔχει. Οὕτω δ' ἐγένετο.

Ἐγὼ μὲν οὖν τῷ αὐτοκρατορικῷ παλαισινῷ συλλόγῳ χάριτας νῦν φανερώς ὁμολογῶ, παρὰ δὲ τῶν ἐντυγχανόντων τῇ βίβλῳ ἴσως ἄξιός εἰμι ἐφ' οἷς ἡμάρτηκα συγγνώμης τυχεῖν· καὶ γάρ τιν' ἀμαρτήματα τῶν ὀφθαλμῶν τὸ ἐξὸ διαλαθόντα τὸν τόμον ἐρρόπωσεν. Ὅσα μὲν οὖν δηλωτέα μοι εἶναι ἔδοξεν, ἢ πρὸς τῷ τέλει τοῦ καταλόγου ἢ ἐν αὐτῷ τῷ πίνακι ὀνομάτων ἐσήμηνα, ὅσα δὲ ὑπομνήσεως ἄξια οὐκ ἦν σιγῇ ἐκάλυφα, οἷόν ἐστι τὸ "φευρουαρίου", ᾧ ἐν ταῖς πρώταις σελίσιν πολλάκις χρῶμαι, τὸ εἰωθὸς μὲν τῷ κώδικι φυλάξας, τῷ δὲ καθόλου σχεδὸν τῶν καλλιγράφων ἔθει ἐν τῷδε στοιχήσας τῷ ὀνόματι¹. Τὰ δὲ τῶν καλλιγράφων αὐτῶν ἀμαρτήματα, ὅσα ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς ὑπομνήμασι, καθόλου μὲν τὸ κάλλος σώζων τῆς βίβλου ἢ ἐξήλειφον ἢ, ὡς ἔχρηξε διορθώσεως, παρεντιθέμενος ἐμήνουσιν. Ἀεὶ δὲ τῷ κανόνι τούτῳ χρῆσθαι οὐκ ἔδοξέ μοι δίκαιον· δι' ὃ ὑπομνήματα καλλιγράφων, ἢ γραφῆν ἐπιτηδευσάντων καλὴν ἢ ἐπιστήμης μετόχων ἢ παλαιότητι αἰδεσίμων, ὡς ἐν τοῖς κώδικεσιν εἶχον, οὕτως καὶ τῇ βίβλῳ ἐσημάνθη.

Ἡ μὲν δὴ γένεσις τοῦ καταλόγου ἦδε, αὐτὴ δ' ἡ βίβλος διττοῖς κεκόσμηται κόσμοις, γραφικῶς τε καὶ βιβλιολογικῶς· εἰκόνες μὲν γὰρ παλαιῶν γραμμάτων φωτοτυπικῇ εἰργασμένοι τέχνη τοὺς τόμους πάντας καλλύνουσιν, ἔν' οἷς τῶν Ἑλλήνων τὸ εἰς παλαιογράφων ἀσκεῖσθαι ἀνάγκωσιν καλὸν ἔδοξεν, ὁδηγοὶ τινες μὲν οὗτοι πρόχειροι αὐτοῖς ὄσι, τὸλμης δ' αἵτιοι πρὸς ἀνάγκωσιν τῶν ἐν Ἑλλάδι λοιπῶν κωδίκων. Παραπομπαὶ δ' εἰς βίβλους πολλὰς καὶ ποικίλας τὸ σῶμα τοῦ καταλόγου οὐ σμικρὸν ὤγκωσαν· αἱ μὲν γὰρ τὰς προχείρους μοί τινων συγγραφῶν ἐκδόσεις παρασημαί-

¹ Συγγραφεὺς δὲ παλαιὸς τὰ κατὰ Φευρουάριον διηγούμενος λέγει· «καὶ κρατήσας αὐθις τῆς Ῥώμης Μάλιος καὶ λυπηθεὶς διὰ τὴν παράληψιν αὐτῆς ἐν τῷ Σεξτηλίῳ μηνὶ ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας τοῦ μηνὸς ὡς δυστυχῶς γενομένου τῇ Ῥώμῃ, ἀποχαράξας τὸ ὄνομα αὐτοῦ μηκέτι λέγεσθαι οὕτως. . . τὸν δὲ Σεξτηλίον μῆνα Φευρουάριον ἐκάλεσεν, ὡς ἀξίου ὄντος τοῦ δυστυχῶς μηνὸς τὸ ὄνομα αὐτοῦ Φευρουάριον καλεῖσθαι». J. A. Cramer, *Anecdota graeca e codd. manuscr. biblioth. Oxoniensium*, τ. IV, σ. 227.

νουςιν, αἱ δ' ἄλλαι χρήσιμά τινα τῇ βίβλῳ ἐπιτόμως μηνύουσιν. Αἱ παραπομπαὶ μὲν οὖν εἴτ' ἐν τῷ οἰκείῳ ἐσημάνθησαν τόπῳ, εἴτ' ἐν τῷ κεφαλαίῳ, ὃ "παροράματα διορθώσεις καὶ συμπληρώσεις" μηνύει. Πασῶν δὲ τῶν ὧδ' ἀναγεγραμμένων συγγραφῶν ἐκδόσεις ἤ, ἄλλα περὶ ἐκείνων μαθήματα παρασημαῖναι οὐχ οἷόν τε ἦν· ἕνα μὲν γὰρ πάντα γινώσκειν ἀνήκουστον. οὐδέ γε ῥᾶδιον τὸ ἐντυγχάνειν ταῖς χρηστέαις βίβλοις· ὃ δὴ χρόνον μακρὸν ἐπὶ κέρδει σμικρῷ ἀπόλλυσιν. Ὅσα μὲν οὖν ὁ χρόνος διερχόμενος εἰδέναι ἢ πυνθάνεσθαι συνεχώρει, ἐν αἷς ἔδει τόποις ἐσημάνθη, τὰ δὲ λοιπὰ παρὰ τῶν εὐνοίᾳ τὴν βίβλον προσδεξομένων ἀνακοινούσθω μοι, ἵνα κακείοις ἐν τοῖς ἐφεξῆς τόμοις ἀσμένως χρήσωμαι.

Γέγραφα ἐν Πετροπόλει μηνὶ νοεμβρίῳ ἔτους σωτηριώδους αωια'.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ - ΚΕΡΑΜΕΥΣ.

ΒΙΒΛΙΑ ΣΥΝΕΧΩΣ ΜΝΗΜΟΝΕΥΟΜΕΝΑ.

Io. Alberti Fabricii, Bibliotheca Graeca. Editio quarta . . .
curante Got. Christoph. Harles. Hamburgi, 1790 - 1838,
τόμοι 12 καὶ Index.

Patrologiae cursus completus; series graeca, accurante J.-P.
Migne. Parisiis, 1857-1866, τόμοι 161 εἰς μέγα 8^{ον}.

Συναξαριστῆς τῶν δώδεκα μηνῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ. πάλαι μὲν ἑλλη-
νιστὶ συγγραφεῖς ὑπὸ Μαυρικίου . . . τῷ δὲ 1819 τὸ δεύ-
τερον μεταφρασθεῖς . . . ὑπὸ . . . Νικοδήμου Ἀγιορείτου.
νῦν δὲ τρίτον ἐπεξεργασθεῖς ἐκδίδεται ὑπὸ Θ. Νικολαΐδου
Φιλαδέλφειας. Ἀθήνησι 1868, τόμοι 2 εἰς 4^{ον}.

Архимандритъ Сергій, Полный мѣсяцесловъ Востока. Москва,
1875-1876, τόμοι 2 εἰς 8^{ον}.

Acta Sanctorum. Parisiis 1864-1887, τόμοι 63 εἰς φύλλον, μετὰ
τοῦ παραρτήματος.

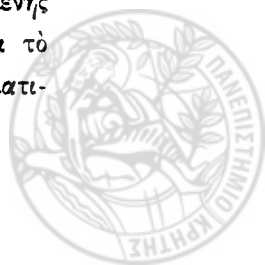

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

τῶν ἑλληνικῶν κωδίκων τῆς κυρίως πατριαρχικῆς βιβλιοθήκης.

1. Τεῦχος μεμβράνινον εἰς μέγα σχῆμα (ἔχον ὕψος 0, 405 καὶ πλάτος 0, 27). οὗ τὸ κείμενον δίστηλον, κατέχον ἐν ἐκάστῃ σελίδι χῶρον ὕψους 0, 295 καὶ πλάτους 0, 17. Ἐκ τῆς ἀριθμῆσεως τῶν τετραδίων ἐξάγεται ὅτι ὁ κῶδιξ περιεῖχε τὸ κατ' ἀρχὰς φύλλα 232, ἀλλὰ τὴν σήμερον σώζονται 209. Τὸ τελευταῖον τετράδιον σημειοῦται τῷ κτ' ἀριθμῷ· ἐκάστου δὲ τετραδίου ὁ ἀριθμὸς γέγραπται διὰ στοιχείων κεφαλαιωδῶν ἐν τῇ ἐπάνω ἄκρᾳ παντὸς πρώτου φύλλου. Τὰ φύλλα 73, 80 καὶ 201 εἰσὶ πρόσθετα, ἀφελέντα ἄγραφα πρὸς ἀναπλήρωσιν ἐλλείποντος κειμένου· τὸ δὲ 193 φύλ. ἀποτελεῖ στενὴν λωρίδα περιλαμβάνουσαν τὸ τέλος τοῦ ἀπὸ 173 φύλλου ἀρχομένου λόγου. Πρόσθετον ἐπίσης ἐστὶ καὶ τὸ 87^{ον} φύλλον, ὅπερ τυγχάνει βομβύκινον, ἀναπληρωθέν, ὡς ἐκ τῆς γραφῆς εἰκάζεται, κατὰ τὴν εἰς ἑκατονταετηρίδα. Ὡστε αἱ ἐν τῷ τεύχει τούτῳ ἐλλείψεις γρονολογοῦνται ἀπὸ αἰώνων. Ὁ γραφικὸς δὲ χαρακτήρ τοῦ ὅλου τεύχους φαίνεται ἀνήκων εἰς δύο ἀνορθογράφους καλλιγράφους, ἀπὸ κοινοῦ συνεργασθέντας καὶ συνακμάσαντας, ὡς ἔοικεν, ἀργομένης τῆς δεκάτης ἑκατονταετηρίδος¹. Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος ὑπάρχει τὸ «μηνὶ φεβρουαρίῳ α'» διὰ μεγάλων κεφαλαιωδῶν καὶ κεχρωματι-

σμένων στοιχείων, ἔχον ἄνωθεν κόσμημα ταινιωδὲς πεποικιλμένον ἀνθεμίσις. Κοσμήματα δὲ ἀπλᾶ καὶ ἀπέριττα ἐν σχήματι πλατέος Π ἀπαντῶσιν ἐν ἀρχῇ ἐκάστου κειμένου, οὗ καὶ αὐθις ἡ ἐπιγραφὴ διακεχάραται στοιχείοις κεφαλαιώδεσι καὶ κεχρωματισμένοις. Ἐν τῇ κάτω ὡς τοῦ φύλλου 167^α ὑπάρχει ὑπογραφή τοῦ ια' αἰῶνος λέγουσα «† Κ(ύρι)ε βοήθ(ει) τω σω δουλῶ Βασιλειῶ (πρω)τ(ο)-σπαθ(α)ρ(ίω) καὶ β(ασιλικῶ) νοτ(α)ρ(ίω) τησ σακέλ(λης) το Αμπα-ρατό†». Ἡ αὐτὴ ὑπογραφή ὑπάρχει συντομώτερον καὶ ἐν φύλ. 136^α. Ἐν δὲ φύλλῳ 104^α ἀναγινώσκεται κατὰ τὴν ὡς ἀν δέσεις τοῦ ιγ' αἰῶνος ὑπὲρ Ἰωάννου τινός, τοῦ ἀφιερῶσαντος πιθανῶς τὸν παρόντα κώδικα εἰς τὴν μονὴν τοῦ ἀββᾶ Γερασίμου, εἰς ἣν καὶ ἀνῆκε τότε, κατὰ τὴν ἐν τῇ ὡς τῆς πρώτης σελίδος σύγχρονον σημείωσιν «βιβλίον τοῦ ἁγίου Γεράσιμου». Ἀλλὰ καὶ ἐν φύλλῳ 37^α ἀπαντᾷ ἡ ὑπογραφή συγχρόνου τινός ἀναγνώστου ὀνόματι Νικολάου.

Ἔστι δὲ τέλος τὸ παρὸν τεῦχος βιβλίον πανηγυρικὸν λεγόμενον τοῦ μηνὸς φεβρουαρίου, ἐμπερικλεῖον τὰ ἐπόμενα κατὰ τάξιν κείμενα.

1. Βίος καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγίου Τρύφωνος, οὗ ἡ ἀρχὴ· «Ὁ βίος τοῦ ἁγίου μάρτυρος Τρύφωνος ἀπὸ διετοῦς αὐτοῦ» κτλ. Τοῦ ἀνεκδότου τούτου βίου ἕτερα ἀντίγραφα σημειοῦνται παρὰ Φαβρικήν, Biblioth. Graec. X, σελ. 343. Ὅρα καὶ H. Omont, Catalogue des MSS grecs de la bibliothèque royale de Bruxelles, σελ. 38, cod. 112. Ὁ δὲ Νικόδημος Ἀγιορείτης σημειοῖ ὅτι ἀπόγραφον τοῦ αὐτοῦ βίου εὑρηται καὶ ἐν τῇ Λαύρα τοῦ Ἁθῶνος. Συναξαριστ. τ. I, σελ. 433 ἐν ὑποσημειώσει.

2. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Τρύφωνος, οὗ ἡ ἀρχὴ· «Ἔτους διακοσιοστοῦ ἐννενηκостоῦ πέμπτου ἀπὸ τῆς βασιλείας Αὐγούστου» κτλ., φύλ. 5^β. Μεταγενέστερον ἀπόγραφον τοῦ αὐτοῦ κειμένου σημειοῖ ὁ J. B. Pitra, Codices MSS Palatini, σελ. 183. cod. 317.

3. Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου ὁμιλία εἰς τὴν παναγίαν Θεοτόκον καὶ εἰς τὸν Συμεῶνα καὶ τὴν Ἄνναν, ἧς ἡ ἀρχὴ· «Πολλοὶ

1. Ὁ δεύτερος γραφικὸς χαρακτὴρ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ 144 φύλλου.

τῶν μεγάλων ἀνθρώπων», φύλλ. 11^α. Ὅρα τὴν ὁμιλίαν ταύτην παρὰ Migne, Bibl. Gr. τ. 39, σελ. 44.

4. Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὴν ὑπαπαντὴν τοῦ Σωτῆρος καὶ εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ τὸν Συμεῶνα, οὗ ἡ ἀρχὴ· «Οὐ μόνον φορεῖ σάρκα», φύλλ. 15^β. Migne, Bibl. Gr. τ. 50, σελ. 807. Πρβλ. Fabric. Bibl. Gr. τ. X, σελ. 240.

5. Τιμοθέου πρεσβυτέρου Ἱεροσολύμων ὁμιλία εἰς τὸν προφήτην Συμεῶνα, ἧς ἡ ἀρχὴ· «Μόνος ἐν ἀνθρώποις τέλειος», φύλλ. 18^β. Migne τ. 86, σελ. 237. Fabric. X, σελ. 240.

6. Μεθοδίου ἐπισκόπου λόγος εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ὑπαπαντῆς τοῦ Σωτῆρος κτλ., οὗ ἡ ἀρχὴ· «Πάλαι μὲν ἰκανῶς», φύλλ. 22^α. Ἐν τῷ κώδικι σιωπᾶται τὸ ὄνομα τῆς ἐπισκοπῆς. Ἐξεδόθη δ' ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Μεθοδίου Πατέρων κατ' ἀπόγραφα μεταγενέστερα. Migne τ. 18, σελ. 348. Κατὰ τὸν ἀρχιεπίσκοπον Τσερνιγόβου Φιλάρετον ἡ ὑφή τοῦ λόγου τούτου ἐστὶν ἡ αὐτὴ τῆ τῶν συγγραμμάτων τοῦ ἁγίου Μεθοδίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Ὅρα Φιλάρετου ἱστορικὴν διδασκαλίαν περὶ τῶν πατέρων τῆς ἐκκλησίας, ἐξελληνισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἀρχιμ. Νεοφύτου Παγίδα. Ἐν Ἱεροσολύμοις, 1885—1888, τόμ. I, σελ. 290.

7. Μαρτύριον τοῦ μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου, οὗ ἡ ἀρχὴ· «Μαξιμιανὸς καὶ Μαξιμῖνος οἱ βασιλεῖς», φύλλ. 25^α. Fabric. X, σελ. 335.

8. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας «περὶ τῆς ἁγίας εἰκόνος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ (καὶ) τοῦ γεναμένου θαύματος ἐν Βηρυτῶ τῇ πόλει». Ὁ λόγος οὗτος ἀναγνώσκεται, κατὰ τὸν κώδικα, τῆ κυριακῇ τῆς ὀρθοδοξίας· ἀρχεται δὲ ἀπὸ τῶν λέξεων «Ἄρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς» κτλ., φύλλ. 28^α. Migne τ. 28, σελ. 805. Περὶ τοῦ νόθου τούτου λόγου ὄρα καὶ Fabric. X, σελ. 254. Τὸ κείμενον δὲ αὐτοῦ εὔρε καὶ ὁ V. Gardthausen (Catal. cod. graec. Sinaiticorum σελ. 87) ἐν τέλει τοῦ 377 σιναϊτικοῦ κώδικος, ἀλλὰ περὶ ἔργον ὅτι ἐπέγραψεν αὐτὸ de imaginem controversia καὶ ὅτι ἐνόμισεν ἔργον τοῦ ἐν ἁγίοις Χρυσοστόμου.

9. «Φωτίου τοῦ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως ὁμιλία λεχθεῖσα ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας», ἧς ἡ

ἀρχή· «Τῆς προλαβούσης ὁμιλίας τέλος», φύλ. 30^α. Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ πολυμαθεστάτου καὶ εὐγενεστάτου Σ. Ἀριστάρχου ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ἀληθείᾳ, τόμ. Γ', 1883, σελ. 786 - 792. Ἄλλὰ διὰ τина δυσνόητα χωρία τῆς ἐκδόσεως ταύτης ἀντέβαλον τὸ κείμενον πρὸς τὸ ἱεροσολυμικὸν ἀπόγραφον καὶ τὰς συλλεχθεῖσας διαφόρους ἀναγνώσεις ἀπεταμίευσα ἐν τέλει τοῦ Α' τόμου τῆς Ἱεροσολυμικῆς Σταχυολογίας μου ¹.

10. «Τῇ κυριακῇ τῆς ὀρθοδοξίας. Ἐπιστολὴ Ἰωάννου Ἱεροσολυμίτου πρὸς τὸν βασιλέα Κωνσταντῖνον τὸν παραβάτην», ἧς ἡ ἀρχή· «Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν», φυλλ. 36^α. Συνεξεδόθη τοῖς συγγράμμασι τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ. Migne τ. 95, σελ. 309.

11. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Περπετούας καὶ τῶν σὺν αὐτῇ τελειωθέντων ἐν Ἀφρικῇ τῇ πρὸ τεσσάρων νόνων φευρουαρίων. Ἄρχ. «Ἐπὶ Οὐαλεριανοῦ καὶ Γαλι(ή)νου διωγμὸς ἐγένετο», φύλ. 41^α. Ἑλληνικὸν κείμενον τοῦ μαρτυρίου τούτου οὐ σημειοῦται ἐν Fabric Bibl. graec. X, σ. 309. Τῇ σήμερον ἡ ἡμετέρα καθολικὴ ἐκκλησία τελεῖ τὴν μνήμην τῆς ἁγίας Περπετούας καὶ τῶν σὺν αὐτῇ μαρτυρησάντων τῇ α' φευρουρίου, κατὰ τὸν κώδικα ὅμως ἐτελεῖτο τὸ πάλαι τῇ γ' ἡμέρᾳ τοῦ αὐτοῦ μηνός. Ἡ εἰδησις αὕτη βεβαιοῦται καὶ ἐξ ἐτέρου κώδικος. Ἄλλα δὲ πάλιν χειρόγραφα βεβαιοῦσιν ὅτι ἐν ἄλλοις χρόνοις ἡ μνήμη τῆς ἁγίας Περπετούας ἐωρτάζετο τῇ β' τοῦ αὐτοῦ μηνός. Ὅρα ἀρχιμ. Σεργίου Полный мѣсяцесловъ восточка, τόμ. II, σελ. 28, 29, 30.

12. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Ἀγάθης, οὗ ἡ ἀρχή· «Βασιλεύοντος Δεκίου καίσαρος», φύλ. 47^β. Migne τ. 114, σελ. 1332. Κατὰ τὸν κώδικα ἡ μνήμη αὐτῆς ἐτελεῖτο τῇ δ' φευρουαρίου. Πρβλ. Σεργίου Полный мѣсяцесловъ восточка, τ. II, σ. 31.

1. Ὁ ἐξοχ. Σ Ἀριστάρχης πιθανολογεῖ ὅτι ἡ εἰρημένη τοῦ ἁγίου Φωτίου ὁμιλία ἐδιδάχθη ἡμέρᾳ παρασκευῆ τῆς α' ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν, περὶ τὸ ἔτος 861. Ἄλλ' ἐπειδὴ κατὰ τὸν Ἱεροσολυμικὸν ἀρχαιότατον κώδικα ἡ ὁμιλία αὕτη τέτακται ἀναγινώσκεισθαι τῇ κυριακῇ τῆς ὀρθοδοξίας, πιθανώτατον φαίνεται ὅτι ἐδιδάχθη τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ἐν τοιαύτῃ χαρισσύνῃ ἑορτῇ καὶ ὅτι ἡ ἐκκλησία ἐν μεταγενετέροις χρόνοις παραλαβοῦσα καὶ σώουσα ἔθος ἐκ παραδόσεως κραταιωθὲν ὥρισεν ἵνα ἀναγινώσκηται ἐν κυριακῇ τῆς ὀρθοδοξίας.

13. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἀβραμίου ἐπισκόπου, μαρτυρήσαντος ἐν Ἀρβήλ τῇ πόλει (ε' φευρ.). Ἀρχ. «Ἐν τῷ πέμπτῳ ἔτει τοῦ καθ' ἡμᾶς διωγμοῦ», φύλ. 52^α. Παρὰ Φαβρικίῳ (X. σ. 187) ἐλλείπει τὸ κείμενον τοῦτο. Περὶ τῆς μνήμης τοῦ ἁγίου τῇ ε' φευρ. ὄρα Σεργίου Πολιηῆ МЪСЯЦЕСЛОВЪ ВОСТОКА, τ. II, σ. 31.

14. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἰουλιανοῦ τοῦ ἐν Ἐμέσῃ (ς' φευρ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἰουλιανός», φ. 52^β.

15. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Φαῦστας καὶ τῶν σὺν αὐτῇ τελειωθέντων Εὐηλασίου καὶ Μαξίμου. Ἀρχ. «Ἡ ἁγία μάρτυς Φαῦστα», φύλ. 54^α. Κατὰ τὸν κώδικα ἡ μνήμη αὐτῆς τελεῖται, ὡς καὶ σήμερον, τῇ ς' φευρουαρίου.

16. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Παρθενίου ἐπισκόπου Λαμφάκου (ζ' φευρ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Πόθῳ καὶ ἀγάπῃ κινούμενος ἐγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς Κρισπίνος», φύλ. 56^α. Migne τ. 114, σελ. 1348.

17. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Μάρθας καὶ Μαρίας ἀδελφῶν, καὶ Λυκαρίωνος μονάζοντος (ἠ' φευρ.). Ἀρχ. «Βασιλεύοντος Δεκίου τοῦ ἀνομωτάτου», φύλ. 62^α.

18. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Νικηφόρου τοῦ ἐν Ἀντιοχείᾳ Θεουπόλει (θ' φευρ.). Ἀρχ. «Ἦν τις πρεσβύτερος ὀνόματι Σαπρίκιος», φύλ. 64^α. Migne τ. 114, σελ. 1368.

19. Γρηγορίου Νύσσης ἐπιτάφιος εἰς Μελέτιον ἐπίσκοπον Ἀντιοχείας, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἡῴησεν ἡμῖν τὸν ἀριθμὸν». φύλ. 66^β. Migne τ. 46, σελ. 852. Κατὰ τὸν κώδικα ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Μελετίου ἐτελεῖτο τῇ ι' φευρουαρίου.

20. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους (ι' φευρ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους», φύλ. 71_β. Ἐλλείπει μέρος. Τὸ κείμενον τοῦτο οὐ σημειοῦται παρὰ Φαβρικίῳ X, σελ. 209.

21. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Βλασίου (ια' φευρ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἦνίκα ὁ καιρὸς τῶν εἰδώλων», φύλ. 79^α. Ἐλλείπει μέρος. Migne τ. 116, σελ. 817.

22. Βίος τῆς ἁγίας Μαρίας τῆς ἐπονομασθείσης Μαρίνου (ιβ' φευρ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Αὕτη ἡ ὁσία ἔσχεν πατέρα», φύλ. 83_β.

23. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Μαρτινιανοῦ μοναχοῦ (ιγ' φευρ.),

οἷ ἡ ἀρχή· «Ἐγγιστα τῆς πόλεως Καισαρείας», φύλ. 84β. Fabric. X, σελ. 288.

24. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἀύξεντιοῦ (ιδ' φευρ.), οἷ ἡ ἀρχή· «Τῶν ἀρχαιοτέρων πατέρων ἔργοις», φύλ. 94^α. Fabric. X, σελ. 202. Migne τ. 114, σελ. 1377.

25. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ὀνησίμου μαθητοῦ τοῦ ἀποστόλου Παύλου (ιε' φευρ.), οἷ ἡ ἀρχή· «Χαίρει καὶ γένος», φύλ. 106β. Fabric. X, σελ. 300.

26. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Παμφίλου, Οὐάλεντος, Παύλου, Σελεύκου, Πορφυρίου, Θεοδούλου, Ἰουλιανοῦ Αἰγυπτίων (ισ' φευρ.), Ἀρχ. «Καιρὸς δὴ καλεῖ», φύλ. 110β. Fabric. X, σελ. 303.

27. «Διήγησις τῶν ἐν Μαρτυροπόλει ἁγίων καὶ τοῦ ἁγίου Μαρουθᾶ τοῦ ἀνεγείραντος τὴν πόλιν ἐπ' ὀνόματι τῶν μαρτύρων» (ιζ' φευρ.). Ἀρχ. «Κλίμα χώρας ἐστὶν Σοφρανίνων λεγόμενον», φύλ. 115^α. Ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Μαρουθᾶ τελεῖται νῦν τῇ 16 φευρ.

28. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἀρχιβίου ἀρχιεπισκόπου καὶ θαυματουργοῦ (ιη' φευρ.), οἷ ἡ ἀρχή· «Βούλομαι διηγήσασθαι», φύλ. 116β. Ἐν ἄλλῳ κώδικι, ἐν ᾧ ὑπάρχει τὸ αὐτὸ κείμενον, ὁ ἅγιος Ἀρχιβίος ὀνομάζεται Ἀύξιβιος (P. Lambecii Comment. de aug. biblioth. caes. Vindob. τ. VIII, 1679, σελ. 87)· οὕτω δὲ φέρεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς μνηαίοις. ἀράφρασις ἄλλου κειμένου περὶ τοῦ βίου αὐτοῦ εὑρηται παρὰ Μακαρίῳ Νοταρᾷ (Νέον Λειμωνάριον, ἐκδ. Ν. Ρουσοπούλου, ἐν Ἀθήναις, 1873, σελ. 35—43). Ἐορτάζεται δὲ σήμερον τῇ ιζ' φευρουαρίου.

29. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Σαδῶδ ἐπισκόπου καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ ρκή μαρτυρησάντων ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει τοῦ διωγμοῦ (κα' φευρ.). Ἀρχ. «Μετὰ τὸ τελειωθῆναι», φ. 123β. Fabr. X, σελ. 320. Ἐν τῷ παρὰ Λαμπειῳ ἀντιγράφῳ (ἐνθ. ἀνωτ. σελ. 87) ὁ μάρτυς οὗτος ὀνομάζεται Σαδῶθ, παρὰ Νικοδήμῳ δὲ Σαδῶκ. Συναξαρισ. τ. I, σελ. 469. Ἡ ἐκκλησία ἡμῶν εορτάζει αὐτὸν τὴν σήμερον τῇ κ' φευρουαρίου.

30. «Χρυσίππου πρεσβυτέρου Ἱεροσολύμων ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα Θεόδωρον, ἔτι δὲ καὶ τῶν αὐτοῦ θαυμάτων

μερική διήγησις» (κβ' φευρ.). Ἄρχ. «Μάρτυρος ἐν τοῖς μάρτυσιν λάμποντος», φύλ. 125^β. Fabric. X, σελ. 334.

31. «Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Πολυκάρπου, ἐπισκόπου γεναμένου ἐν Σμύρνῃ τῆς Ἀσίας, τῇ πρὸ ἑπτὰ καλανδῶν» (κγ' φευρ.). Ἄρχ. «Ἡ ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ἡ παροικοῦσα Σμύρναν», φύλ. 136^α. Migne τ. 5, σελ. 1029. Ἔτερον καλὸν ἀπόγραφον τῆς ἐγκυκλίου ταύτης ἐπιστολῆς τῆς ἐν Σμύρνῃ ἐκκλησίας εἶρον ἐν κώδικι Κοσινιτζῆς ἰβ' αἰῶνος. Ἡ ἐπιγραφή δὲ ἐν αὐτῷ ἔχει ὧδε· «ἐξήγησις τοῦ μαρτυρίου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Πολυκάρπου Σμύρνης». Ὅρα Ἑλλην. Φιλολογ. Συλλόγ. παράρτημα ἀρχαιολογικὸν ΙΖ' τόμου, ἐν Κωνσταντινουπόλει 1886, σελ. 41.

32. «Ἐξήγησις παραδόσεως, ὅπως ἡ κεφαλή τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου εἰς τὴν Ἑμεσηνῶν ἀπεδείχθη πόλιν» (κδ' φευρ.). Ἄρχ. «Μοναχοὶ δύο ἐκ τῆς ἐψάς», φύλ. 140^β. Ἐλλείπει τὸ τέλος. Fabric. X, σελ. 260.

33. Βίος τοῦ ἁγίου Πορφυρίου ἐπισκόπου Γάζης (κε' φευρ.) ὑπὸ Μάρκου διακόνου, οὗ ἡ ἀρχή· «Τῶν ἁγίων ἀνδρῶν τοῦς ἄθλους», φύλ. 144^α. Ἐκ κώδικος βιενναίου ἐξεδόθη ὑπὸ M. Haupt τῷ 1875 ὑπὸ τὴν ἐπιγραφήν Marci Diaconi vita Porphyrii Gazensis, edita ex codice vindobonensi ms. hist. graec. 111. Berolini (ex comment. reg. acad. berlin. 1874).

34. Ἱππολύτου ἐπισκόπου Ῥώμης περὶ Χριστοῦ καὶ Ἀντιχριστοῦ. Ἄρχ. «Βουληθέντι σοι κατὰ ἀκρίβειαν», φ. 173^α. Migne τ. 10, σ. 725.

35. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Νέστορος ἐπισκόπου Πέργης τῆς Παμφυλίας (κη' φευρ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐν ταῖς ἡμέραις Δεκίου τοῦ βασιλέως ἦν διωγμὸς», φύλ. 194^α. Οὔτε ὁ ἅγιος οὔτε βίος αὐτοῦ οἷσδῆτις σημειοῦται παρὰ Φαβρικίω· ἀλλὰ καὶ ὁ ἀγιορείτης Νικόδημος ἀγνοεῖ τὸν κατὰ πλάτος βίον τοῦ ἱερομάρτυρος Νέστορος.

36. Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὸν ἄσωτον, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἀεὶ μὲν τὴν τοῦ Θεοῦ», φύλ. 195^β. Ἐλλείπει μέρος. Migne τ. 60, σελ. 723.

37. Ἀναστασίου Σιναΐτου ὁμιλία εἰς τὸν ε΄ ψαλμόν, ἧς ἡ ἀρχὴ «Πρέπουσαν τὴν τῶν νηστειῶν», φύλ. 202β. Τὸ κείμενον ἀτελές, λῆγον νῦν εἰς τὰς λέξεις «παλαιουμένων καὶ γηρούντων· ἔαν ὅλως». Migne τ. 89, σελ. 1077.

2. Τεῦχος μεμβράνινον μεγάλου σχήματος (ὕψους 0, 39, πλ. 0, 275) περιλαμβάνον φύλλα 401, κατὰ δὲ τὸ ὕφος τῆς γραφῆς, τῆς τε μικρᾶς καὶ κεφαλαιῶδους, φαίνεται χρονολογούμενον ἀπὸ τοῦ τέλους περίπου τῆς Θ' ἑκατονταετηρίδος, πλὴν τῶν φύλλων 27, 56, 58 καὶ 132, ἀτινά εἰσι τοῦ ιγ' αἰῶνος, προστεθέντα τότε εἰς ἀναπλήρωσιν ἰσαρίθμων φύλλων προαπολεσθέντων. Ἡ γραφὴ δὲ ἐστὶ μεγάλη, παχεῖα καὶ ὑπόξανθος. Δεῖγμα αὐτῆς φωτογραφικὸν ὄρα ἐν τῷ ἔμπροσθεν πίνακι, τὴν δὲ ἀπογραφὴν τοῦ ἐν αὐτῷ κειμένου ἰδὲ ἐν τέλει τῆς περιγραφῆς τοῦ παρόντος κώδικος, περὶ οὗ προστίθημι καὶ ταῦτα· ὅτι ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος αὐτοῦ ἐλλείπουσιν, ὅτι ἕκαστον τῶν ἐν αὐτῷ βιβλίων χωρίζεται ὑπὸ ἀπλοστάτης καὶ λεπτῆς ταινίας ἀχρωματίστου, ὅτι ἀχρωματίστοι εἰσι καὶ αἱ ἐπιγραφαὶ αὐτῶν αἱ διὰ κεφαλαιῶδῶν στοιχείων παριστάμεναι, καὶ ὅτι ἐν ὧαις τισὶν σημειοῦνται ὑπὸ τοῦ καλλιγράφου διάφοροι τοῦ κειμένου ἀναγνώσεις κατὰ Ἀκύλαν, Σύμμαχον καὶ Θεοδοσίονα. Ἐν φύλλῳ δὲ 242^α ὑπάρχει σχόλιον Γενναδίου εἰς χωρίον τοῦ προφήτου Ἀμβακούμ, καὶ ἐν τῷ 401^β σημείωσις τοῦ ιδ' αἰῶνος, μαρτυροῦσα τάδε κατὰ λέξιν. «† ετουτο βιβλιων εναι τοῦ ἀγίου τάφου καὶ ἦτης τὸ εβρί νά το ὁση μεσα ἦσ τον ἄγιον τάφον ηνα μη θέλει ἔχει το κρῖμα του».

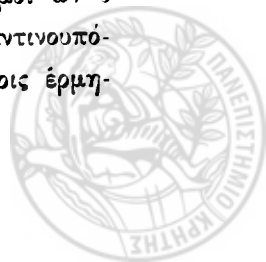
Περιεχόμενα.

1. Γένεσις ἀκέφαλος, ἀρχομένη ἀπὸ τῶν λέξεων «τὴν φωνή(ν) σου ἤκουσα περιπατοῦντος» κτλ. Γενέσεως γ', 10 μέχρι τέλους.
2. Ἑξόδος, φ. 45^α.
3. Δευτερίκον, φ. 75^α.
4. Δευτερονόμιον, φ. 141^α.
5. Ἰησοῦς, φ. 173^α.
6. Κριταί, φ. 196^α.

7. Ρούθ, φ. 219^α.
8. Ὡσηέ, φ. 222^α.
9. Ἰωήλ, φ. 227^β.
10. Ἀμώς, φ. 230^α.
11. Ἀβδιού, φ. 235^α.
12. Ἰωνᾶς, φ. 235^β.
13. Μιχαίας, φ. 237^α.
14. Ναούμ, φ. 240^β.
15. Ἀμβακούμ, φ. 242^α.
16. Σοφονίας, φ. 244^α.
17. Ἀγγαῖος, φ. 246^α.
18. Ζαχαρίας, φ. 247^β.
19. Μαλαχίας, φ. 254^β.
20. Ἡσαΐας, φ. 256^β.
21. Προφητεία Ἰερεμίου, φ. 295^β.
22. Βαρούχ, φ. 342^β.
23. Θρῆνοι, φ. 346^α.
24. Προσευχή Ἰερεμίου, φ. 349^α.
25. Ἀντίγραφον ἐπιστολῆς Ἰερεμίου, φ. 349^β.
26. Ἰεζεκιήλ, φ. 351^β.
27. Ὁράσεις Δανιήλ, φ. 390^α, ἀπὸ τῆς α' ὁράσεως μέχρι τῶν λέξεων «ἐξεκλίναμεν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου καὶ ἀπὸ τῶν» (τῆς θ' ὁράσεως ἐδάφ. 5).

Σημείωσις. Τὸ κείμενον, ὡς ἐν τῷ πίνακι τῷ φωτοτυπικῷ θεᾶται, ἐστὶ μονόστηλον, ἔχον ἐν ἐκάστη σελίδι γραμμὰς 39 ἢ 40· καταλαμβάνει δὲ χῶρον ὕψ. 0,301 καὶ πλ. 0,18.—Τὸ ἐν τῇ ὡα τοῦ φύλ. 242^β μνησθὲν σχόλιον Γενναδίου ἀναφέρεται εἰς τὸ α' κεφ. τοῦ Ἀμβακούμ, 12 ἐδάφ., καὶ ἔχει ὧδε· «Τὸ ἐπλασέν με ἐλέγχειν παιδείαν αὐτοῦ ἔφη, τουτέστιν ἐκ μήτρας καὶ ἄνωθεν, ἐπὶ τούτῳ οὕτω με κατεσκεύασεν, ὥστε πλημ(μ)ελούντα ἐλέγχειν τὸν Ἰ(σρα)ήλ». Ὁ σχολιαστὴς δὲ οὗτος φαίνεται μοι ὡν ὁ ἐκκλησιαστικὸς πατὴρ Γεννάδιος ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, ὃς ἐτελεύτησε τῷ 471 ἔτει, καταλιπὼν σὺν ἄλλοις ἐρμη-

νείας εἰς τὴν θεῖαν Γραφήν, ὧν τεμάχια δυστυχῶς περιεσώθησαν ἄχρις ἡμῶν.

Χάριν δὲ τῶν ἀσχολουμένων περὶ τὴν ἀνάγνωσιν χειρογράφων παλαιῶν παρατίθεται ὧδε ἡ ἀπογραφή τοῦ ἐν τῷ φωτοτυπικῷ πίνακι κειμένου, ὅπερ παρίστησι τὴν πρώτην σελίδα τοῦ 15 φύλλου τοῦ κώδικος ἐνέχουσαν τὸ ἐπόμενον μέρος τοῦ κδ' κεφαλ. τῆς Γενέσεως, ἀπὸ 8—21 ἐδαφίου.

Πε(ρι) τοῦ γάμου Ἰσαὰκ καὶ Ρεβέκκας

⁸ αὐτοῦ ἔμπροσθέν σου· καὶ λήψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἐ-
κειθεν· ἐὰν δὲ μὴ θέλῃ ἡ γυνὴ πορευθῆναι μετὰ σοῦ εἰς τὴν
γῆν ταύτην· καθαρὸς ἔσῃ ἀπὸ τοῦ ὄρκου τούτου· μόνον
τὸν υἱόν μου μὴ ἀποστρέψῃς ἐκεῖ· ⁹ καὶ ἔθηκεν ὁ παῖς τὴν
χεῖρα αὐτοῦ ὑπὸ τὸν μηρὸν ἄβραάμ τοῦ κυρίου αὐ-
τοῦ καὶ ὤμοσεν αὐτῷ περὶ τοῦ ῥήματος τούτου· ¹⁰ καὶ
ἔλαβεν ὁ παῖς δέκα καμήλους ἀπὸ τῶν καμήλων
τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαθῶν τοῦ
κυρίου αὐτοῦ μετ' ἑαυτοῦ· καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη
εἰς τὴν μεσοποταμίαν εἰς τὴν πόλιν ναχώρ· ¹¹ καὶ ἐκοί-
μιζε τὰς καμήλους ἔξω τῆς πόλεως παρὰ τῷ φρέαρ
τοῦ ὕδατος τὸ πρὸς οὗ ἐ ἡνίκα ἐκπορεύονται αἱ
ὕδρευόμεναι· ¹² καὶ εἶπεν· κ(ύρι)ε ὁ θ(εὸ)ς τοῦ κυρίου μου ἄ-
βραάμ· εὐλόησον ἐναντίον μου σήμερον· καὶ ποιήσον
ἔλεος μετὰ τοῦ κυρίου μου ἄβραάμ· ¹³ ἰδοὺ ἐγὼ ἕστηκα
ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος· αἱ δὲ θυγατέρες τῶν οἰκούν-
των τὴν πόλιν ἐκπορεύονται ἀντλήσαι ὕδωρ· ¹⁴ καὶ
ἔσται ἡ παρθένος ἧ ἂν ἐγὼ εἶπω ἐπίκλινον τὴν ὕ-
δριαν σου ἵνα πίω· καὶ εἶπη μοι πῖε καὶ τὰς καμή-
λους σου ποτιῶ ἕως ἂν παύσωνται πίνουσαι·
ταύτην ἠτοίμασας τῷ παιδί σου Ἰσαὰκ· καὶ ἐν τού-
τῳ γινώσονται ὅτι ἐποίησας ἔλεος τῷ κυρίῳ μου
ἄβραάμ· ¹⁵ καὶ ἐγένετο πρὸ τοῦ συντελέσαι αὐτὸν
λαλοῦντα ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ ρεβέκκα
ἐξεπορεύετο ἡ τεχθεῖσα βαθουῆλ υἱῷ μελγὰς
τῆς γυναικὸς ναχώρ ἀδελφοῦ δὲ ἄβραάμ· ἔχουσα
τὴν ὕδριαν ἐπὶ τῶν ὄμων αὐτῆς· ¹⁶ ἡ δὲ παρθένος
ἦν καλὴ τῇ ὄψει σφόδρα· παρθένος ἦν ἀνὴρ οὐ-
κ' ἔγνω αὐτὴν· καταβᾶσα δὲ ἐπὶ τὴν πηγὴν ἔπλη-

σε τὴν ὑδρίαν καὶ ἀνέβη· ¹⁷ ἐπέδραμεν δὲ ὁ παῖς εἰς συνάντησιν αὐτῆς καὶ εἶπεν· πότισόν με μικρὸν ὕδωρ ἐκ τῆς ὑδρίας σου· ¹⁸ εἰ δὲ εἶπεν· πῖε κύριε· καὶ ἔσπευσε καὶ καθεῖλε τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τὸν βραχίονα αὐτῆς· καὶ ἐπότισεν αὐτὸν, ἕως ἐπαύσατο πίνων· ¹⁹ καὶ εἶπεν· καὶ ταῖς καμῆλοισ σου ὑδρεύσομαι ἕως ἂν πᾶσαι πίωσιν· ²⁰ καὶ ἔσπευσεν καὶ ἐξεκένωσε τὴν ὑδρίαν εἰς τὸ ποτήριον· καὶ ἔδραμεν ἔτι ἐπὶ τὸ φρέαρ ἀντλήσαι· καὶ ὑδρεύσατο πάσαις ταῖς καμῆλοισ· ²¹ ὁ δὲ ἀνθρώπος κατεμάνθανεν αὐτὴν· καὶ παρεσιώπα τοῦ γινῶναι εἰ εὐώδοκε κ(ύριος) τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, ἧ οὐ.

Εἰς τὸ τεμάχιον τοῦτο παρατηροῦνται τὰ ἑξῆς· α) τὸ ἐφελκυστικὸν ὡς ἀπαντᾷ καὶ πρὸ συμφώνου, παρελείφθη δὲ μόνον ἐν τῇ λέξει «ἐξεκένωσε» τοῦ 20 ἔδαφ. β) ὑπάρχουσι δύο ἀνορθογραφίαι ἐν ἔδαφ. 18 καὶ 21, αἵτινες πάντως ἐγένοντο ἐκ παραδρομῆς, διότι ὁ κῶδιξ ἐστὶν ὀρθότατος πανταχοῦ. γ) ὑπάρχουσι διάφοροι ἀναγνώσεις· ἐν γ' ἔδαφ. ἀντὶ «ὄρκου μου» ἀναγινώσκειται «ὄρκου τούτου» κατὰ τὸ σιναϊτικὸν καὶ ἀλεξανδρινὸν ἀπόγραφον· ἐν ἐδ. 12 ἀντὶ «ἐναντίον ἐμοῦ» ἐγράφη «ἐναντίον μου»· ἐν ἐδ. 14 ἀντὶ «πῖε σὺ» ὑπάρχει ἀπλῶς «πῖε», ὡς καὶ ἐν τῷ σιναϊτικῷ. Ἐν τῷ αὐτῷ ἔδαφίῳ ἀντὶ «μετὰ τοῦ κυρίου μου» ἀναγινώσκειται, ὡς καὶ ἐν τῷ σιναϊτικῷ, «τῷ κυρίῳ μου»· παραλείπεται δὲ κατὰ τὸ αὐτὸ ἀπόγραφον καὶ τὸ ἄρθρον «τῷ», τὸ ἐν τῇ κοινῇ ἐκδόσει ἀπαντῶν πρὸ τοῦ ὀνόματος Ἰσαάκ· ἐν ἔδαφ. 16 ἀντὶ «ὑδρίαν αὐτῆς» ὑπάρχει ἀπλῶς «ὑδρίαν»· ἐν ἔδαφ. 20 ἀντὶ «ποτιστήριον» ἀναγινώσκειται «ποτήριον», καὶ ἀντὶ «ἔδραμεν ἐπὶ τὸ φρέαρ ἀντλήσαι πάλιν» ἔχομεν «ἔδραμεν ἔτι ἐπὶ τὸ φρέαρ ἀντλήσαι».

Τοῦ λόγου ὄντος περὶ διαφορῶν γραφῶν, παρατίθημι νῦν κατ' ἐκλογὴν καὶ τὴν ἀντιβόλην τοῦ κειμένου ἐνὸς τῶν προφητῶν, τοῦ Μαλαχίου.

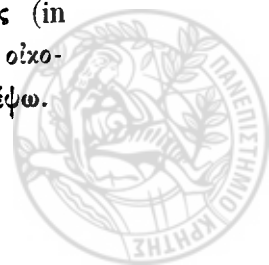
Μ Α Λ Α Χ Ι Α Σ.

Κεῖμ. ἐκδ. Tisch.

Κεῖμ. κῶδιξ. Ἱεροσόλυμ.

I, 4 ἀνοικοδομήσωμεν τὰς ἐρήμους... οἰκοδομήσουσι, καὶ ἐγὼ καταστρέψω.

ἀνοικοδ. τὰς ἐρήμους αὐτῆς (in marg. τὰς ἐρημωμένας)... οἰκοδομήσουσιν κατὰ καταστρέψω.

- I, 6 τὸν κύριον ἑαυτοῦ. τὸν κύριον αὐτοῦ φοβηθήσεται.
- I, 7 προσάγοντες... κυρίου ἡλι- προσαγαγόντες... κυρίου ἐξουδε-
γισμένη ἐστί. νωμένη ἔστιν.
- I, 8 προσάγαγε δὴ αὐτῷ τῷ ἡγουμ. προσάγαγε δὲ αὐτῷ τῷ ἡγουμ.
σου εἰ προσδέξεται σε, εἰ σου, εἰ προσδέξεται αὐτὸ· εἰ λήψ.
λήψ. πρόσωπόν σου. πρὸ προσώπου σου.
- I, 9 καὶ νῦν ἐξιλάσθεσθε τὸ καὶ δεθήθητε αὐτοῦ ἵνα ἐλέησῃ
πρόσωπον τοῦ θεοῦ ὑμῶν καὶ δε- ὑμᾶς ἐν χερσὶν ὑμῶν γέγονεν
ήθητε αὐτοῦ· ἐν χερσὶν ὑμῶν γέ- ταῦτα· εἰ λήψομαι κτλ.
- I, 10 ἀνάψετε ἀνάψατε
- I, 11 προσάγετε προσάγετε τῷ
- I, 13 καὶ ἐὰν φέρ. τὴν θυσίαν καὶ προσεφέρετε αὐτὰ θυσίαν
- I, 14 ἐν τῷ ποιμνίῳ... θύει ἐν ποιμνίῳ... θύει τὰ διεφθαρ-
διεφθαρμένον μένα
- II, 3 ἔνυστρον ἐπὶ τὰ πρό- (Οὔτω καὶ ἐν τῷ ἱεροσολ. κώδικι.
σωπα κτλ. In marg. Ἀκύλας: ἴδου ἐγὼ
ἐπιτιμῷ ὑμῖν σὺν τῷ βραχίονι
καὶ λικμήσω κόπρον ἐπὶ πρόσω-
πον ὑμῶν κόπρον ἑορτῶν ὑμῶν)
- II, 4 διότι ἐγὼ ὅτι ἐγὼ
- II, 5 στέλλεσθαι στέλλεσθε
- II, 6 ἐν τῷ στόματι.. ἀπὸ ἐν στόματι... ἐξ ἀδικίας.
ἀδικίας.
- II, 7 διότι ἄγγελος ὅτι ἄγγελος
- II, 8 ἡσθενήσατε (In marg. Ἀκ(ύλας). Σύμμα-
χος: ἐσκανδαλίσατε).
- II, 9 ἀπερριμμένους παρειμένους
- II, 10 ἐγκατελίπετε ἐγκατελίπατε. In marg. Σύμμα-
χος: ἐδυσωπεῖσθε.
- II, 15 — 16 καὶ ὑπόλειμμα καὶ ὑπόλειμμα πνεύματος σου. καὶ
πνεύματος αὐτοῦ. καὶ εἶπ. τί ἄλλο εἶπ. τί ἄλλο ἀλλ' ἢ σπέρμα... καὶ
ἢ σπέρμα... καὶ φυλάξασθε... ἐγ- φυλάσσεσθε.... ἐγκαταλείπησις....

καταλίπης· ἀλλὰ ἐὰν μισήσας ἐξαποστείλῃς... καὶ καλύψει... ἐνθυμήματά σου... φυλάξασθε... οὐ μὴ ἐγκαταλίπητε.

II, 17 καὶ ἐν αὐτοῖς αὐτὸς

III, 1 καὶ ὁ ἄγγελος

III, 2 ὑπομενεῖ... ὡς ποία

III, 3 καθαρῖσει... καὶ τὸ ἀργύριον

III, 4 καθὼς τὰ ἔτη

III, 5 καὶ προσάξω... φαρμάκους

III, 7 ἀπὸ τῶν ἀδικιῶν

III, 8 μὴ τι πτερνιεῖ

III, 9 ἀποβλέπετε καὶ ἐμέ

III, 10 ἐκφορέα... καὶ ἔσται ἡ διαρπαγὴ αὐτοῦ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. ἐπιστρέψατε δὴ

III, 15 καὶ ἀντέστησαν

III, 17 αἰρετιῶ... αἰρετίζει... τὸν δουλεύοντα αὐτῷ.

IV, 1 ἔρχεται

IV, 4—6 καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστελῶ ὑμῖν Ἡλίαν τὸν Θεοβίτην πρὶν ἔλθεῖν τὴν ἡμέραν κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ, ⁵ ὡς ἀποκαταστήσει καρδίαν πατρὸς πρὸς υἱὸν καὶ καρδίαν ἀνθρώπου πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, μὴ ἔλθω καὶ πατάξω τὴν γῆν ἄρδην. ⁶ μνήσθητι νόμου Μωσῆ τοῦ δούλου μου, καθότου ἐνετειλάμην

ἀλλ' ἐὰν μισήσῃς ἐξαπόστειλον... καλύψει... ἐνθυμήματα ὑμῶν... φυλάξασθε... οὐ μὴ ἐγκαταλείπητε τὴν συνθήκην.

καὶ ἐν αὐτοῖς καὶ αὐτὸς

καὶ ἄγγελος

ὑπομένει...ὡς πῶς

καθαριεῖ...καὶ ὡς τὸ ἀργύριον

καθὼς ἔτη

καὶ προσελεύσομαι...φαρμάκους

ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν

εἰ πτερνισεῖ

ἀποβλέπετε εἰς αὐτά· καὶ ἐμέ

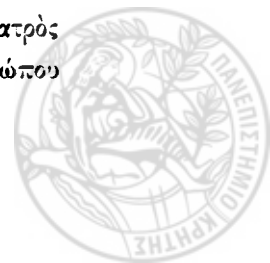
ἐκφορεῖα... καὶ ἡ ἀρπαγὴ τοῦ πτωχοῦ εἰς τοὺς οἴκους ὑμῶν. ἐπιστρέψατε δὴ (in marg Ἀκύλας: πεινάσατε)

ἀντέστησαν

ἐρετιῶ... ἐρετιεῖ... τὸν εὖ δουλεύοντα αὐτόν.

ἔρχεται κυρίου

⁴ μνήσθητι νόμου Μωσῆ τοῦ δούλου σου, καθότι ἐνετειλάμην αὐτῷ ἐν Χωρηβ πρὸς πάντα τὸν Ἰσραὴλ προστάγματα καὶ δικαιώματα. ⁵ καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστελῶ ὑμῖν Ἡλίαν τὸν Θεοβίτην πρὶν ἔλθεῖν τὴν ἡμέραν κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ, ⁶ ὡς ἀποκαταστήσει καρδίαν πατρὸς πρὸς υἱὸν καὶ καρδίαν ἀνθρώπου

αὐτῶ ἐν Χωρήβ πρὸς πάντα τὸν πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, μὴ Ἰσραὴλ προστάγματα καὶ δικαιο- ἐλθῶν πατάξω τὴν γῆν ἄρδην.
ώματα.

subscriptio

Μαλαχίας δ καὶ Ἄγγελος

Σημειωτέον ἔτι περὶ τοῦ κώδικος τούτου, ὅτι τὰ ἀναπληρωτικά φύλλα 27 καὶ 56 εἰσὶ μικροτέρου σχήματος (ὑψ. 0,345, πλ. 0, 26) καὶ ἐκ διφθέρας λεπτής, καὶ ὅτι ἀμφοτέρᾳ εἰσι παλίμψηστα, ὧν ἡ ἀρχικὴ γραφή ἀνήκει εἰς τὸν Ε' αἰῶνα, παρεμφερῆς οὖσα τῇ τοῦ σιναΐτικοῦ λεγομένου κώδικος. Τὸ παλαιὸν δὲ αὐτῶν κείμενον ἔστι δίστηλον καὶ ἐν φυλ. 56^α διακρίνεται ἡ ἐπιγραφή **СОΦΙΑ ΙΗΣΟΥ ΥΙΟΥ ΣΙΡΑΧ**, ὡς πράγματι καὶ αἱ διακρινόμενα λέξεις καὶ φράσεις μαρτυροῦσιν.

3. Τεῦχος μεμβράνινον (ὑψους 0, 375, πλ. 0, 27) τῆς IB'—IG' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 170 παχείας διφθέρας, καὶ οὗ τὸ κείμενον μονόστηλον, ἔχον ἐν ἑκάστη σελίδι γραμμὰς 36 καὶ καταλαμβάνον γῶρον ὑψους 0, 285 καὶ πλ. 0,185. Ἐμπεριέχει δὲ σειρὰν ὑπομνηματιστῶν εἰς ἅπασαν τὴν Γένεσιν, ὧν τὰ τεμάχια ἀνέρχονται εἰς 681 κατὰ τὴν ἀρίθμησιν τοῦ καλλιγράφου. Τοῦ κειμένου προτάσσεται ἐρυθροῦν κόσμημα τετραγώνου παραλληλεπίπεδου σχήματος, ἐγκλεῖον τὴν ἐπιγραφὴν « Συγγραφή τοῦ πρ(ο)φ(ή)του Μωϋσέως ». Ὑπομνηματισταὶ δὲ εἰσιν οἱ ἐπόμενοι.

Ἀκάκιος Καισαρείας.

Ἀκύλας.

Ἀπολλινάριος.

Βασίλειος (Καισαρείας).

Γρηγόριος Νύσσης.

Δίδυμος.

Διόδωρος.

Γεννάδιος (Κωνσταντινουπόλεως).

Εὐσέβιος.

Εὐστάθιος Ἀντιοχείας.

Ἐφραΐμ (Σύρος).

Θεοδώρητος (Κύρρου).
 Θεόδωρος (Ἡρακλείας).
 Ἰππόλυτος Ῥώμης.
 Ἰωάννης Χρυσόστομος.
 Ἰσίδωρος (Πηλουσιώτης).
 Κύριλλος (Ἀλεξανδρείας).
 Μελίτων.
 Ὁ Ἀγκύρας (?).
 Σευηριανὸς Γαβάλων.
 Σεραπίων ἐπίσκοπος Θμούσεως.
 Σούκενος Διοκαιοσαρείας.
 Σύμμαχος.
 Φίλων ἐπίσκοπος (Καρπαθίου).
 Φίλων ὁ Ἑβραῖος.
 Ὀριγένης.

4. Τεῦχος μεμβράνινον (ὑψ. 0, 375, πλ. 0, 265) τῆς ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 298, ὧν τινων τὰ ἄκρα ἐλλείπουσιν. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ γραμμῶν 33, ἤτοι ὑψ. 0, 265, πλ. 0, 18. Ἐν ἀρχῇ δὲ ὑπάρχει ἐρυθροῦν κόσμημα ἐν σχήματι Π, φέρον ἐντὸς τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ βιβλίου.

Ἰωάννου Χρυσοστόμου ὑπόμνημα εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον, ἀπὸ τῆς 56—90 ὁμιλίας. Ἐκάστη τῶν ὁμιλιῶν διαχωρίζεται ὑπὸ ἐρυθροῦ ταινιῶδους κοσμήματος· ἐρυθρῷ δὲ χρώματι γέγραπται καὶ τὸ ἐρμηνευόμενον εὐαγγελικὸν κείμενον.

Ἐν τῇ ὡα τοῦ φύλ. 147^α ἀναγινώσκειται ὑπογραφή Παρθενίου τινὸς ἀρχιερέως, γραφεῖσα ἐν μονοκονδυλίᾳ κατὰ τὸν 15' αἰῶνα. Ἐτέρα ὑπογραφή τοῦ 13' αἰῶνος ἐν φύλ. 86^α λέγει ταῦτα· «εὐχου ὁ ἀναγινῶσκων Λεόντιον (μον)αχ(όν) καὶ πρε(σβύτερον?) τον Κομητέα».

5. Τεῦχος μεμβράνινον (ὑψ. 0, 37, πλ. 0, 265) τῆς ΙΓ' ἑκατονταετηρίδος, περιέχον συλλογὴν ἐρμηνειῶν εἰς τὸν μακάριον Ἰώβ, καὶ ἀξιόλογον διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐν αὐτῷ εἰκόνων (miniatures) διαφόρου μεγέθους καὶ σχήματος, ἐξ ὧν ὅμως ὀλίγαι δυστυχῶς περιεσώθησαν

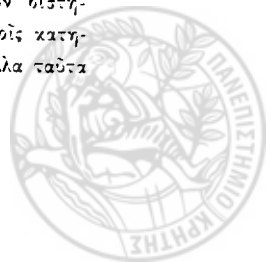

ἀνεπηρέαστοι, τῶν πλειόνων φθαρειῶν ἢ καὶ διὰ χειρὸς ἀνθρωπίνης καταστραφειῶν· συμποσοῦνται δὲ εἰς 117 καὶ ἅπασαι ἐμφαίνουσιν ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις τὸν βίον τοῦ μακαρίου Ἰώβ. Τὸ δὲ κείμενον, ἐκ 33 σειρῶν ἐν ἐκάστη σελίδι, ἄρχεται ἀπὸ τοῦ 3 φύλλου, διηκόν μὲχρι τέλους ἀνελλιπῶς καὶ λήγον εἰς τὸ 259 φύλλον· χῶρον δὲ καταλαμβάνει ἐν ἐκάστη σελίδι 0,44 × 0,155'. Τὰ δὲ προτεταγμένα δύο φύλλα πρόσθετα ὄντα τυγχάνουσι λείψανον ἐτέρου κώδικος, ὅπερ περιλαμβάνει μέρος τοῦ τρίτου περὶ ἱερωσύνης λόγου τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου¹.

Ἐν ἀρχῇ λοιπὸν τοῦ κυρίως κώδικος (φ. 3) ὑπάρχει ὠραῖον καὶ πεποικιλμένον πλατὺ κόσμημα ἐν σχήματι πλατέος Π, ὑποκάτωθεν ἔχον χρυσοῖς κεφαλαίοις γράμμασι τὴν ἐπιγραφὴν «Τῶν κατὰ κεφάλαιον ἐξηγήσεων εἰς τὸν δίκαιον Ἰώβ, ἀπὸ φωνῆς Ὀλυμπιοδώρου διακόνου καὶ ἐτέρων», ὧν ἡ ἀρχὴ· «Πολλὰ τοῖς παλαιότεροις ἔδοξε» κτλ. Migne, Patrol. Gr. τ. 93, σελ. 13—468.

Τὸ τελευταῖον φύλλον, ὅπερ ἀριθμεῖται 260^{ον}, ἀφέθη ὑπὸ τοῦ καλλιγράφου ἄγραφον· ἀλλ' ἐπὶ τῆς πρώτης αὐτοῦ σελίδος ὁ ἀείμνηστος Ἱεροσολύμων πατριάρχης Δοσίθεος ἔγραψεν (ἐν ἔτει 1674) ἰδιοχειρῶς ταῦτα· «† Ἡ παροῦσα βίβλος ἦν μὲν τῆς ἐπάνω τοῦ Μελενίκου κειμένης μονῆς τῆς Ροζινηῆς, εὐρομεν δ' αὐτὴν ἐρριμ(μ)ένην ἀτίμως ἔνδον τῆς μητροπόλεως Μελενίκου, διατοῦτο ἐλάβομεν αὐτὴν τοῦ εἶναι ἐν Κυρίῳ κτῆμα αἰώνιον τοῦ ἁγίου καὶ ζωοδόχου Ἰάφου· οὐ γὰρ δίκαιον ἐκρίναμεν τοιοῦτον χρησιμώτατον χρῆμα κεῖσθαι παρὰ τυφλοῖς καὶ ἀγραμμάτοις ἀνθρώποις. Δῶν δὲ ὁ Κύριος ἄει εἶναι κατὰ καιροῦς τὸν ἀναγινώσκοντα, ἐπικατάρατος δ' ὁ ταύτην ἀφαιρέσων τῶν δεσποτικῶν προσκυνημάτων.— Ἐλήφθη ἀχρὸς ἰουνίου κ' ἐν Μελενίκῳ ἐπὶ βασιλείῳ Δημητρίου Μοσχοβίας, καὶ τῷ κε' ἔτει τῆς βασιλείας σουλτάν Μωχάμετ Ἰμπην Ὀμεταλήμ καὶ πατριάρχου Παΐσιου Ἀλεξανδρείας, ὃν ἡμεῖς προε-

1. Ὑψὸς τῶν φύλλων τούτων 0,36, πλατ. 0,255. Τὸ ἐν αὐτοῖς κείμενον δίστηλον ἐκ 32 γραμμῶν (ἴσται 0,27 × 0,195), ἀρχόμενον ἀπὸ τῶν λέξεων «τοῖς κατηγόροις· τῶν τὰ μέγιστα ἂν εἶην ἡδικοκώτων ἀνθρώπων». Ὁ κώδιξ ἐξ οὗ τὰ φύλλα ταῦτα ἐλήφθησαν ἦν τοῦ Γ' ἢ ΙΑ' αἰῶνος.

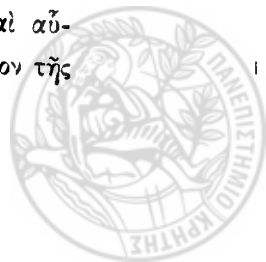
βιβίασαμεν, καὶ Γερασίμου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Πιτυροῦν Μοσχοβίας, καὶ Σερβίας Μαξίμου. — † Ὁ Ἱεροσολύμων πατριάρχης Δοσίθεος, ὁ ἐκ Πελοποννήσου».

Καθόσον δ' ἀφορᾷ εἰς εἰκόνας σημειῶ τὰ ἐπόμενα. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν εἰσιν ἐπαναλήψεις πρὸς κόσμησιν τοῦ βιβλίου, ὡς λόγου χάριν αἱ πολλαὶς ἐπαναλαμβάνόμεναι ἐν τῷ τεύχει παραστάσεις τοῦ ἐπὶ κοπρίας καθημένου Ἰώβ καὶ τοῦ οὐρανοῦ μετὰ προτομῆς τῆς αἰδίου θεότητος. Τὸ σχεδίασμα δὲ ἐστὶ πολλαχοῦ ἀκανόνιστον, ἀλλὰ τὰς ἀτελείας τοῦ καλλιτέχνου διασκεδάζει πολλαὶς ὁ χρωματισμός, ὅστις τυγχάνει ἐλευθέρως, ἀποκλίνων μᾶλλον εἰς ἀναλελυμένα ἢ εἰς βαθείας κατασκευῆς χρώματα, ἐν οἷς ἰδίᾳ ἐξέχει τὸ κυανοῦν, δι' οὗ ὁ τεχνίτης ἐπεζήτει ἀπομιμηθῆναι τὴν οὐράνιον φύσιν. Πρὸς μικρὰν δὲ ἐκτίμησιν τῆς καλλιτεχνικῆς τοῦ τεύχους ἀξίας περιορίζομαι εἰς τὴν ἀπομνημόνευσιν τῶν ἐπομένων παραστάσεων¹. Ἐν φύλ. 7^β εἰκονίζεται οἶκημα καὶ ὁ μακάριος Ἰώβ ἐστεμμένος, καθήμενος ἐπὶ σκίμποδος καὶ συνδιαλεγόμενος τῇ ἀπέναντι αὐτοῦ καθημένῃ σύζυγῳ. Ἐν φύλ. 9^β παρίσταται ἡ οἰκογένεια αὐτῶν, ἦτοι αὐτὸς οὗτος ὁ Ἰώβ καὶ ἡ σύζυγος ἐστεμμένας ἔχοντες τὰς κεφαλὰς καὶ ἐκατέρωθεν περιστοιχιζομένους ὑπὸ τῶν ἑπτὰ υἱῶν καὶ τῶν τριῶν θυγατέρων. Ἐν φ. 10^β εὐρηται πῖναξ τετραγῆ διηρημένος, ἐν ᾧ παρίστανται τὰ ἀγαθὰ τοῦ οἴκου Ἰώβ, ἦτοι πρόβατα, κάμηλοι, βόες καὶ ὄνοι. Ἐν φ. 11^β ἐξεικονίζονται οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰώβ ἐν ἡ περιπτώσει συμπαρέλαβον τὰς ἀδελφὰς καὶ μετέβησαν εἰς τὸν οἶκον πρὸς διασκέδασιν. Ἐν φ. 12^α παρίσταται ὁ Ἰώβ ἰστάμενος ὑπ' οὐρανὸν ἐκτὸς τῆς οἰκίας καὶ προσφέρων ὀλοκαυτώματα πρὸς τοῦτο δὲ εἰκονίζονται ἐν τῷ πῖνακι ναὸς τε καὶ βωμοὶ φέροντες πυρὰς καὶ θύματα. Ἐν φ. 14^α βλέπομεν οὐρανόν, ἐξ οὗ προβάλλει ἡ χεὶρ τοῦ Θεοῦ, καὶ

¹ Τὸ ἱεροσολυμικὸν ἀπόγραφον οὐκ ἔστι μοναδικόν. Ὅρα τὴν περιγραφὴν τοῦ ἐν Παρισίοις σωζομένου ἀντιτύπου. ἦν ἐπιλοτέγησεν ὁ H. Bordier, Description des peintures et autres ornements contenus dans les manuscrits grecs de la bibliothèque nationale. Paris, 1883, σελ. 223—225.

ἐκατέρωθεν πέντε ἀγγέλους, τοὺς υἱοὺς τοῦ Θεοῦ, παρασταθέν-
 τας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Ἐν φύλ. 15^β ὑπάρχει ἐν τῷ περιθω-
 ρίῳ μὲν ὁ Σατανᾶς μέλας τό τε σῶμα καὶ τὴν μορφὴν καὶ μετὰ
 δύο πτερύγων, ἐν τῷ κειμένῳ δὲ παράστασις τοῦ οὐρανοῦ, ἐν ᾧ
 ἐστὶν ὁ θεὸς ἐρωτῶν τὸν διάβολον ὀπόθεν ἔρχεται. Τὴν παράστα-
 σιν ταύτην ἐπανέλαβεν ὁ καλλιτέχνης ἐν φύλλῳ 17^ρ καὶ 19^β. Ἐν φύλ.
 20^ρ ἐξεικονίζεται τὸ συμπόσιον τῶν υἱῶν καὶ τῶν θυγατέρων τοῦ
 Ἰώβ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πρωτοτόκου· περὶ τὴν τράπεζαν κάθηνται
 ἑνδεκα ἄτομα· ὑπηρέτης δὲ καὶ παιδίσκη κομίζουσιν αὐτοῖς πινά-
 κια πλήρη φαγητοῦ. Ἐν φ. 21^α εἰσὶ δύο εἰκόνες, ἡ μὲν ἐν τῷ
 κειμένῳ, ἡ δὲ ἐν τῇ ᾠᾷ. Ἡ πρώτη παρίστησι ζεύγος βοῶν ἀροτριῶν
 τὴν γῆν καὶ τρεῖς ὄνους βόσκοντας, ὧν ἐν μέσῳ οἱ Σαβαῖοι, ἑπτὰ
 τὸν ἀριθμὸν, ἄγριοι τὴν μορφὴν καὶ ἀποκτείνοντες τοὺς ὑπη-
 ρέτας τοῦ Ἰώβ· ἡ ἑτέρα δὲ εἰκὼν παρίστησι τὰ οἰκήματα αὐτοῦ,
 ὧν ἐν μέσῳ ἴσταται αὐτὸς ὁ Ἰώβ, ἀκροώμενος τῆς διηγήσεως τοῦ
 διαφυγόντος ὑπηρέτου. Ἐν τῷ κατόπιν φύλλῳ (22^α) εἰκονίζεται
 ἄλλη δοκιμασία, ἧ ἐστὶ πρόβατα καὶ ποιμένες τοῦ Ἰώβ. εἰς οὐδὲ
 βάλλεται πῦρ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. Ἐἴτα παριστῶνται (φ. 23^α) οἱ Χαλ-
 δαῖοι ἔφιπποι καὶ ὠπλισμένοι ἀρπάζοντες τὰς καμήλους αὐτοῦ, εἰς
 δὲ αὐτῶν πατάσσει ὑπηρέτην ἐν στόματι μαχαίρας. Ἐν τῷ κα-
 τόπιν φύλλῳ εἰκονίζονται αὖθις τὰ οἰκήματα τοῦ πρωτοτόκου
 υἱοῦ, ἀλλὰ καταπίπτοντα ἤδη διὰ τοῦ ἀνέμου τῆς ἐρήμου καὶ κα-
 τακαλύπτοντα αἰφνιδίως τὰ τέκνα τοῦ μακαρίου, ἅτινα εὐωχοῦντο
 περὶ τράπεζαν· ἐν ταῖς γωνίαις δὲ τῶν οἰκημάτων φαίνονται καὶ
 οἱ δημιουργοὶ τῆς καταστροφῆς, τρεῖς διάβολοι. Ἡ ἀγγελία τοῦ
 θλιβεροῦ τούτου γεγονότος παρίσταται ἐν τῷ μεθεπομένῳ φύλλῳ,
 ἔνθα βλέπομεν τὸν Ἰώβ ἐκτὸς τοῦ οἰκήματος ἀκροώμενον ἀπαθῶς
 τῶν ῥημάτων τριῶν ὑπηρετῶν διασωθέντων. Ἐν φύλλῳ δὲ 26^β εἰ-
 κονίζεται αὖθις ὁ οὐρανὸς μετὰ τοῦ προσώπου τοῦ Κυρίου καὶ ἐπὶ
 τῆς γῆς αὐτὸς ὁ δοκιμασθεὶς μακάριος Ἰώβ ἐξυρισμένην ἔχων τὴν
 κεφαλὴν καὶ προσκυνῶν χαμαί, λέγων δὲ τὸ «γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ
 κοιλίας μητρὸς μου, γυμνὸς καὶ ἀπελεύσομαι ἐκεῖ» κλπ. Καὶ αὖ-
 ται μὲν εἰσὶν αἱ εἰκόνες αἱ διακοσμοῦσαι τὸ πρῶτον κεφάλαιον τῆς

διηγήσεως τοῦ Ἰώβ· παρομοίως δὲ μεθερμηνεύονται ὑπὸ τοῦ καλλιτέχνου καὶ τὰ ἐφεξῆς κεφάλαια μέχρι τέλους.

6. Τεῦχος μεμβράνινον (ὑφους 0, 37, πλ. 0, 275) γραφὲν ὑπὸ διαφόρων χειρῶν τῆς Θ'—I' ἑκατονταετηρίδος καὶ συγκείμενον ἐκ 385 φύλλων, ἐξ ὧν χαρτῶά εἰσι τὰ φ. 16, 19—25 καὶ 122—130, ἀναπληρωθέντα, ὡς φαίνεται, κατὰ τὸν ιγ' ἢ ιδ' αἰῶνα. Πολλὰ φύλλα ἐν ἀρχῇ εἰσιν ἐφθαρμένα κατὰ τὰ ἄκρα, ἄλλων δὲ ἐβλάβη τὸ κείμενον ἐξ ὑδάτος καὶ πολλῆς χρήσεως. Αὐτὸ δὲ τὸ κείμενόν ἐστι δίστηλον ἐν ἑκάστη σελίδι καὶ ἐκ γραμμῶν 39—45. Ἐκ δὲ τῶν ἐπιγραφῶν τινὲς μὲν ἀναγινώσκονται ὑπὸ ἀπλᾶ πορφυρᾶ κοσμήματα ἐν σχήματι Π, τινὲς δὲ ὑπὸ ταινωδῆ ἀφελῆ καὶ ἀπέριττα κοσμήματα, αἱ πλείους ὅμως εἰσὶν ἐγγεγραμμένα δι' ἐπικλινῶν κεφαλαιωδῶν στοιχείων παλαιοῦ ὑφους. Περιέχει δὲ τὸ τεῦχος, ὅπερ ἐστὶ πανηγυρικόν, τὰ ἐπόμενα κατὰ τάξιν κείμενα.

1. Μαρτύριον τῶν ἁγίων 40 μαρτύρων, οὗ ἡ ἀρχὴ «Κατὰ τοὺς καιροὺς Λικηνίου», φ. 1^α. Fabric. X. σ. 289. Νικοδήμου Συναξαριστής, τ. II, σελ. 23 ἐν ὑποσημείωσει.

2. Βασιλείου Καισαρείας λόγος περὶ νηστείας, οὗ ἡ ἀρχὴ «Νηστείας καὶ ἰλασμοῦ ὁ καιρὸς», φ. 4^β. Fabric. IX, σ. 43.

3. Θεοδώρου Στουδίτου λόγος ἐν τῇ μεσονησιμίῳ εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ Σταυροῦ, οὗ ἡ ἀρχὴ «Ἀγαλλιάσεως καὶ εὐφροσύνης», φ. 5^β. Migne τ. 99, σελ. 692.

4. Μαρτυρίου ἁγίας τινὸς Μαρίας τὸ τέλος, οὗ αἱ πρῶται λέξεις «μασθῶ τραχῆλω σῶ», φ. 8^α.

5. Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ ἀρχὴ «Πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια», φ. 8^α. Migne τ. 50, σελ. 791. Ὁ λόγος οὗτος φέρεται καὶ ἐπ' ὀνόματι Γρηγορίου Νεοκαισαρείας. Ὅρα Fabric. X, σελ. 281. A. II. Κεραμέως, Μαυρογορδ. Βιβλιοθ. τ. I, σελ. 77. Ἐπ' ὀνόματι δὲ τοῦ Χρυσοστόμου ἀναγινώσκειται ἅπας ὁ λόγος παρὰ Migne τ. 50, σελ. 791.

6. Ἀνδρέου Κρήτης «λόγος σχεδιασθεὶς εἰς τὸν εὐαγγελισμόν

*

τῆς ὑπερενδόξου Θεοτόκου», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐπέστη σήμερον ἡ πάντων χαρὰ», φ. 10^α. Migne τ. 97, σ. 881.

7. Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὸν τετραήμερον Δάζαρον, οὗ ἡ ἀρχή· «Σήμερον ἐκ νεκρῶν», φ. 15^β. Migne τ. 48, σ. 779.

8. Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὰ βαΐα, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐκ θαυμάτων ἐπὶ τὰ θαύματα», φ. 17^β. Migne τ. 59, σ. 703.

9. Ἀνδρέου Κρήτης λόγος εἰς τὰ βαΐα, φ. 21^α. Migne τ. 97, σ. 985.

10. Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὴν ξηρανθεῖσαν συκῆν, τῇ μεγάλῃ δευτέρᾳ. Ἀρχ. «Ὁφθαλμὸς μὲν ὄρων», φ. 28^β. Migne τ. 59, σ. 585.

11. Τοῦ αὐτοῦ Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὴν ἁγίαν δευτέραν τῆς μεγάλης ἑβδομάδος, οὗ ἡ ἀρχή· «Διητύσαμεν τῆς νηστείας». φ. 31^α. Migne τ. 55, σ. 519.

12. Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸ «συνήγαγον οἱ Ἰουδαῖοι συνέδριον», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐοίκασιν οἱ τῆς ἐκκλησίας», φ. 34^α. Migne τ. 59, σ. 525.

13. Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν παραβολὴν τῶν εἴ παραθέτων, τῇ μεγάλῃ τρίτῃ. Ἀρχ. «Ὅταν τὸ εὐδαπάνητον», φ. 35^β. Migne τ. 59, σ. 527.

14. Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν πόρνην καὶ εἰς τὸ μύρον καὶ εἰς τὸν φαρισαῖον, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἰάντοτε μὲν ὁ θεός», φ. 38^α. Migne τ. 59, σ. 531.

15. Τοῦ αὐτοῦ Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα καὶ εἰς τὸ πάσχα, καὶ εἰς τὴν παράδοσιν τῶν μυστηρίων, καὶ περὶ τοῦ μὴ μνησικακεῖν. Ἀρχ. «Ὀλίγα ἀνάγκη σήμερον», φ. 41^α. Migne τ. 49, σ. 373.

16. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας λόγος τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ παρασκευῇ, οὗ ἡ ἀρχή· «Μέγα μὲν οὐρανὸς δημιουργημα», φ. 46^α. Migne τ. 28, σ. 1053.

17. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ παρασκευῇ ὁμιλία εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρόν», ἧς ἡ ἀρχή· «Πεπλήρωται ἡμῖν λοιπὸν», φ. 48^α. Migne τ. 50, σ. 811.

18. Γρηγορίου Ἀντιοχείας λόγος «τῷ μεγάλῳ σαββάτῳ εἰς τὴν τριήμερον ἀνάστασιν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐπαινετὸς καὶ οὗτος», φ. 51^β. Migne τ. 88, σ. 1848.

19. Ἐπιφανίου Κύπρου «λόγος εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰς τὸν Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ἀριμαθαίας, καὶ εἰς τὴν ἐν τῷ ἄδῃ τοῦ Κυρίου κατάβασιν, μετὰ τὸ σωτήριον πάθος παραδόξως γεγενημένην». Αρχ. «Τί τοῦτο σήμερον», φ. 57^α. Migne τ. 43, σ. 440.

20. Γρηγορίου Νύσσης «λόγος εἰς τὸ ἅγιον καὶ σεβάσιμον πάσχα· ἐλέχθη δὲ τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ παρασκευῇ». Αρχ. «Οἱ πένητες τῶν ἀνθρώπων», φ. 64^β. Migne τ. 46, σ. 652.

21. Γρηγορίου Θεολόγου λόγος εἰς τὸ πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδυτῆτα, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἀναστάσεως ἡμέρα», φ. 73^β. Migne τ. 35, σ. 396.

22. Γρηγορίου Νύσσης ὁμιλία εἰς τὴν τριήμερον ἀνάστασιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἧς ἡ ἀρχή· «Εἷτις πατριαρχῶν εὐλογία», φ. 74^β. Migne τ. 46, σ. 600.

23. Βασιλείου Καισαρείας ὁμιλία εἰς τὸ «ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος», ἧς ἡ ἀρχή· «Πᾶσα μὲν ἡ τῶν εὐαγγελίων», φ. 83^β. Migne τ. 31, σ. 472.

24. «Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸ ἅγιον πάσχα», οὗ ἡ ἀρχή· «Χριστὸς ἐγεννήθη, χορεύσωμεν», φ. 86^β.

25. (Γρηγορίου Θεολόγου) εἰς τὸ ἅγιον πάσχα λόγος β', οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου», φ. 87^β. Migne τ. 36, σ. 624.

26. Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὴν τριήμερον ἀνάστασιν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἀνέστη τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ», φ. 97^β. Migne τ. 61, σ. 733.

27. Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸ ἅγιον πάσχα, οὗ ἡ ἀρχή· «Εὐκαιρον σήμερον», φ. 100^β. Migne τ. 52, σ. 765.

28. Τοῦ αὐτοῦ Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὴν ἀπιστίαν τοῦ Θωμᾶ καὶ εἰς τὴν πίστιν αὐτοῦ, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἦκω τὸ χρέος», φ. 105^α. Migne τ. 59, σ. 681.

29. Γρηγορίου Θεολόγου ὁμιλία εἰς τὴν καινὴν κυριακὴν, ἧς ἡ ἀρχὴ· «Ἐγκαίνια τιμᾶσθαι», φ. 108β. Migne τ. 36, σ. 608.

30. «Βίος Μαρίας τῆς αἰγυπτίας ἀπὸ ἐταιριδῶν ὁσίως ἀσκησάσης κατὰ τὴν ἔρημον». Ἄρχ. «Μυστήριον βασιλέως», φ. 112^α. Migne τ. 87, pars 3, σ. 3697.

31. Μαρτύριον τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, οὗ ἡ ἀρχὴ· «Κατὰ τοὺς καιροὺς Γαλιήνου», φ. 123^α. Τὸ κείμενον τοῦτο οὔτε παρὰ Φαβρικήῳ οὔτε παρὰ τῷ ἀγιορείτῃ μοναχῷ Νικοδήμῳ σημειοῦται· ἄλλων μαρτυρίων συντάξεις ἐξέδωκεν ὁ Α. Ν. Βεσελόβσκις, РАЗИСКАВІЯ ВЪ ОБЛАСТІ РУССКІХЪ ДУХОВНЫХЪ СТИХОВЪ, ἐν Πετροπόλει, 1880, σ. 38—41, 172—208.

32. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰς τὰς μυροφόρους, καὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν», οὗ ἡ ἀρχὴ· «Ἐπι μου κατὰ τὴν ψυχὴν», φ. 131^α. Migne τ. 62, σ. 727.

33. Τοῦ αὐτοῦ Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὸν παράλυτον, τῆ μεσοπεντηκοστῆ», οὗ ἡ ἀρχὴ· «Ὡσπερ ἡ φασφόρος», φ. 133^α. Migne τ. 61, σ. 777.

34. Τοῦ αὐτοῦ Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὴν μεσοπεντηκοστὴν», οὗ ἡ ἀρχὴ· «Ἔπου δ' ἂν ὁ δεσπότης», φ. 136^α. Migne τ. 61, σ. 741.

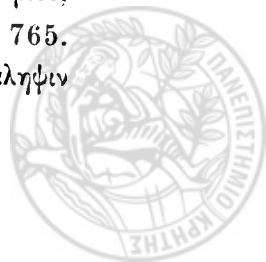
35. Λεοντίου ἐπισκόπου Νεαπόλεως λόγος εἰς τὴν μεσοπεντηκοστὴν, οὗ ἡ ἀρχὴ· «Τοῖς φιλοῦσι τὸν κύριον», φ. 137^β. Κατὰ μεταγενέστερα ἀπόγραφα ἐξεδόθη ἐπ' ἐνόματι Λεοντίου πρεσβυτέρου Κωνσταντινουπόλεως. Migne τ. 86, pars 2, σ. 1976.

36. Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὴν σαμαρείτιν, οὗ ἡ ἀρχὴ· «Φέρε τοίνυν καὶ τήμερον», φ. 142^β. Migne τ. 61, σ. 743.

37. Μαρτύριον τοῦ ἀγίου ἱερομάρτυρος Βασιλέως ἐπισκόπου Ἀμασειας (κς' ἀπριλίου), οὗ ἡ ἀρχὴ· «Ἐγένετο μετὰ τὸ πατάξαι», φ. 144^β. Fabric. X, σ. 205.

38. Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου, οὗ ἡ ἀρχὴ· «Εὐκαιρον σήμερον», φ. 151^β. Migne τ. 52, σ. 765.

39. Τοῦ αὐτοῦ Χρυσοστόμου ἕτερος λόγος εἰς τὴν ἀνάληψιν

τοῦ Κυρίου, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐπειδὴ χάριτι», φ. 154^a. Migne τ. 64, σ. 45.

40. Πρόκλου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως λόγος εἰς τὴν ἀγίαν ἀνάληψιν, οὗ ἡ ἀρχή· «Εὐλογητὸς ὁ θεός», φ. 156^a. Migne τ. 65, σ. 833.

41. Γρηγορίου Θεολόγου λόγος εἰς τὴν πεντηκοστήν, οὗ ἡ ἀρχή· «Περὶ τῆς ἑορτῆς βραχέα», φ. 157^b. Migne τ. 36, σ. 428.

42. Βασιλείου Σελευκείας λόγος εἰς τὴν πεντηκοστήν, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἡ τὰς γλώσσας», φ. 163^a. Ἐξεδόθη ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου. Migne τ. 64, σ. 417.

43. Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὴν πεντηκοστήν, οὗ ἡ ἀρχή· «Πάλιν ἑορτῆ», φ. 165^c. Migne τ. 50 pars 2, σ. 453.

44. Ἐφραὶμ Σύρου ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἀγίους μάρτυρας τοὺς ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ μαρτυρήσαντας, οὗ ἡ ἀρχή· «Φαιδρὰ καὶ ἐπέραςτος», φ. 172^b. Ὅρα ἐκδόσεως Assemani τῶν ἀπάντων τοῦ οἴσιου Ἐφραὶμ τ. II, σ. 306.

45. Θεογνώστου μοναχοῦ ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἀγίους πάντας τῶν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ μαρτύρων, οὗ ἡ ἀρχή· «Λαμπρὸς ὁ τῆς ἑορτῆς καιρὸς», φ. 175^b. Migne τ. 105, σ. 849.

46. Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἀγίους πάντας, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐξ οὗ τὴν ἱεράν πανήγυριν», φ. 178^a. Migne τ. 50, σ. 705.

47. Τοῦ αὐτοῦ Χρυσοστόμου ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν εὐαγγελιστὴν, οὗ ἡ ἀρχή· «Πάλιν ἡμῖν ἐξ οὐρανοῦ», φ. 182^a. Κατὰ τὰς μέχρι σήμερον ἐρεῦνας μου τὸ ἐγκωμιαστικὸν τοῦτο πονημάτιον τοῦ ἀγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου οὐχ εὔρον ἐκδομένον οὔτε κἂν ἀναφερόμενον ἐν τῷ παρὰ Φαβρικίῳ καὶ Migne λειπτομερεστάτῳ πίνακι τῶν ἀπάντων τοῦ Χρυσοστόμου.

48. Θεοδώρου Στουδίτου ἐγκώμιον εἰς τὸ γενέσιον τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἀηδόνι τινὶ πολυφώνῳ», φ. 184^b. Migne τ. 99, σ. 748.

49. Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ ἀγίου

Ἰωάννου τοῦ προδρόμου, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἀγαπητοί, εὐκαιρος ἡμέρα», φ. 188^α. Migne τ. 61, σ. 757.

50. «Πράξεις τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου πῶς ἐτελειώθησαν ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Νέρωνος βασιλείῳ». Ἀρχ. «Ἐγένετο μετὰ τὸ ἐξελεῖν», φ. 193^α. C. Tischendorf, Acta apostolorum apocrypha σ. 1 κέ. Ἀντίγραφον ἐξ αἰῶνος τῶν αὐτῶν πράξεων ἀνεῦρον ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς μονῆς Κοσινίτζης, ἐνθα ὁ κώδιξ κατὰ τὸν ἀνεκδοτὸν μου κατάλογον φέρει τὸν ἀριθμὸν 28. Μνεῖαν αὐτοῦ ποιῶμαι ἐν τῇ «ἐκθέσει παλαιογραφικῶν καὶ φιλολογικῶν ἐρευνηῶν ἐν Θράκῃ καὶ Μακεδονίᾳ». Ὅρα ἀρχαιολογ. παράρτημα Ἑλλῆν. Φιλολογ. Συλλόγου, τ. ΙΖ', σελ. 41.

51. Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος εἰς τοὺς ἁγίους ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον, οὗ ἡ ἀρχή· «Ὁὐρανοῦ καὶ γῆς», φ. 202^α. Migne τ. 59, σ. 491.

52. Τοῦ αὐτοῦ Χρυσοστόμου λόγος εἰς Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τοὺς ἀποστόλους, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἥλιος ἀνίσχων», φ. 204^β. Migne, τ. 61, σ. 721.

53. Τοῦ αὐτοῦ Χρυσοστόμου λόγος εἰς τοὺς ἁγίους δώδεκα ἀποστόλους, οὗ ἡ ἀρχή· «Εἰκότως καὶ τήμερον», φ. 206^α. Migne τ. 59, σ. 495.

54. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Προκοπίου (ἡ' ἰουλίου), οὗ ἡ ἀρχή· «Κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους βασιλεύοντος», φ. 207^β. Ἀντίγραφον ὑπάρχει καὶ ἐν τῷ κώδ. 121 τῆς ἐν Παρισίῳ κοϊσλιανῆς συλλογῆς (B. de Montfaucon, Bibliotheca Coisliniana. Parisiis, 1715, σελ. 196).

55. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Κηρύκου καὶ Ἰουλίτης ὑπὸ Θεοδώρου ἐπισκόπου. οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐπεῖπερ τῷ καλῷ», φ. 221^α. Fabric. X, σ. 209. Ἀντίγραφα σημειοῖ καὶ Νικόδημος ὁ ἀγιορείτης. Συναξαριστοῦ τ. II, σ. 262 ἐν ὑποσημείωσει 15 ἰουλίου.

56. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Μαρίνης, οὗ ἡ ἀρχή· «Τῆς ἀναστάσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν», φ. 223^α. Ἐξεδόθη μετὰ προλόγου καὶ κριτικῶν σημειώσεων ὑπὸ H. Usener, acta s. Marinae et s. Christophori. Bonn, 1886, σελ. 3—46.

57. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος, οὗ ἡ ἀρχή· «Βασιλεύοντος τοῦ ἀσεβεστάτου Μαξιμιανού», φύλ. 230^α. Fabricii X, σ. 303.

58. Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως λόγος εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὗ ἡ ἀρχή· «Οἱ μὲν εὖ εἰδότες ἀριθμεῖν», φ. 237^β. Λατινιστὶ εὐρηται ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, ἑλληνιστὶ δὲ ἐξεδόθη ὡς πόνημα Πανταλέοντος διακόνου Κωνσταντινουπόλεως. Fabric. X, σ. 244. Combefis, Novum auct. tom. duplex σ. 1760.

59. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «ἐκ τῆς ἐρμηνείας τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου λόγος εἰς τὴν μεταμόρφωσιν», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἄμην ἄμην λέγω ὑμῖν», φ. 240^α. Λεῖπει τὸ τέλος.

60. «Εἰς τὰ ὑπόλοιπα τοῦ ἁγίου προφήτου Ἰερεμίου Μηνίμαϊφ α' τοῦ ἁγίου Ἰερεμίου». Ἀρχ. «Ἐγένετο ὅτε αἰχμαλωτεύθησαν», φ. 242^α. Ἐξ ἐπιστολῆς φιλικῆς τοῦ κ. J. Rendel Harris μανθάνω ὅτι τὸ κείμενον τοῦτο ἐξεδόθη ὑπ' αὐτοῦ, ἀντιγραφὸν ἐ τοῦ παρόντος κώδικος.

61. «Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου προφήτου Ἰερεμίου». Ἀρχ. «Ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ Ἰερεμίας», φ. 247^α.

62. «Ἀνδραγαθιήματα ἦτοι πολιτεία καὶ ἄθλησις τῶν ἁγίων τριῶν παιδῶν Ἀνανία, Ἀζαρία, Μισαήλ καὶ τοῦ ἐνδόξου προφήτου Δανιήλ». Ἀρχ. «Βούλομαι τοίνυν ὑφήγησιν», φ. 247^β. Fabric. X, σ. 217. Α. Π. Κεραμέως, Μαυρογ. Βιβλιοθήκη, τ. I, σ. 152.

63. Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὰ ἅγια νήπια, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἦθελον μὲν αἰεὶ καὶ πάντοτε», φ. 250^β. Κατὰ τὸν κώδικα ὁ λόγος ἀναγινώσκεται τῇ κβ' δεκεμβρίου. Migne τ. 61, σελ. 699.

64. Τοῦ αὐτοῦ Χρυσοστόμου «λόγος ἕτερος εἰς τὰ ἅγια νήπια», οὗ ἡ ἀρχή· «Πάλιν ὁ τάλας», φ. 253^α. Ὁ λόγος οὗτος ἀφείδη ἀνεκδοτος ὡς νόθος. Πρβλ. Migne τ. 64, σ. 1389.

65. Γρηγορίου Νύσσης ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Στέφανον τὸν πρωτομάρτυρα, οὗ ἡ ἀρχή· «Ὡς καλῆ τῶν ἀγαθῶν», φ. 255^α. Migne τ. 46, σ. 701.

66. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Ἐσπέρου καὶ Ζωῆς καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν Κυριακοῦ καὶ Θεοδούλου (β' μαΐου), οὗ ἡ ἀρχὴ· «Μετὰ τὴν οὐρανῶθεν», φ. 261^α. Κείμενον ἀνέκδοτον μὴ σημειούμενον παρὰ Φαβρικίῳ καὶ Νικοδήμῳ· ἀλλ' ἀντίγραφον ὑπάρχει καὶ ἐν Οὐατικανῶ. J. Pitra, Cod. mss. palatini biblioth. Vaticanae, σ. 15.

67. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Τιμοθέου ἀναγνώστου καὶ Μαύρας (γ' μαΐου), οὗ ἡ ἀρχὴ· «Ἐν τῷ καιρῷ τοῦ διωγμοῦ ἐζητοῦντο», φ. 264^β. Acta Sanctorum τ. I μαΐου, σ. XVIII παραρτήματος.

68. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Πελαγίας (ε' μαΐου), οὗ ἡ ἀρχὴ· «Τοῦ πρόφην διωγμοῦ ἀνανεωθέντος», φ. 269^β. Acta Sanctorum τ. I μαΐου, σ. XLIII παραρτήματος. H. Usener, Legenden der Pelagia. Bonn, 1879, σ. 17. Ἡ μνήμη τῆς ἁγίας Πελαγίας τελεῖται σήμερον παρ' ἡμῖν τῇ δ' μαΐου. Πρβλ. ἀρχιμανδρίτου Σεργίου Полный мѣсяцесловъ востока, τ. II, σ. 115 καὶ 117, ἔνθα κατ' ἄλλα χειρόγραφα βεβαιοῦται ἡ πληροφορία τοῦ ἡμετέρου κώδικος.

69. «Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων ἐπιστολὴ πρὸς Κωνσταντίον βασιλέα, περὶ τοῦ σημ(ε)ίου τοῦ σταυροῦ τοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ φανέντος» (ζ' μαΐου), ἧς ἡ ἀρχὴ· «Βασιλεῖ θεοφιλεστάτῳ», φ. 275^β. Migne τ. 33. σ. 1165.

70. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἀκακίου, οὗ ἡ ἀρχὴ· «Τρίτον τοῦτο τοῦ μισοκάλου», φ. 277^α. Acta Sanctorum τ. II μαΐου, σ. XXXVIII παραρτήματος. Κατὰ τὸν ἱεροσολυμικὸν τοῦτον κώδικα ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀκακίου ἐτελεῖτο τῇ 8 μαΐου, ἐνῶ σήμερον τελεῖται τῇ 7 ἡμέρᾳ τοῦ αὐτοῦ μηνός. Καὶ ὁ ἀρχιμανδρίτης Σέργιος (ἐνθ. ἀνωτ. σ. 119) εὔρε τὴν αὐτὴν πληροφορίαν ἐν ἄλλοις χειρογράφοις.

71. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Χριστοφόρου (θ' μαΐου), οὗ ἡ ἀρχὴ· «Ἐτους τετάρτου τῆς βασιλείας Δεκίου», φ. 283^β. Analecta Bollandiana τ. I (Parisii, 1882), σελ. 121. H. Usener, acta s. Marinae et s. Christophori. Bonn, 1886, σ. 56.

72. Κοίμησις τοῦ προφήτου Ἡσαίου (θ' μαΐου). Ἄρχ. «Ἡσαίας ἦν ἀπὸ Ἱεροσολήμ.», φ. 291^α.

73. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Μωκίου (ι'α' μαΐου), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ», φ. 291^α. Fabric. X, σ. 294.

74. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Γλυκερίας (ιβ' μαΐου), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐτους πρώτου βασιλεύοντος», φ. 295^α. Acta Sanctorum τ. III μαΐου, σ. 10* παραρτήματος. Ἡ μνήμη τῆς ἁγίας Γλυκερίας τελεῖται σήμερον τῇ 13 μαΐου. Τὴν πληροφορίαν δὲ τοῦ ἡμετέρου κώδικος βεβαιοῖ συναξάριον εὐαγγελίου (ι'α' αἰῶνος) τῆς ἐν Σινᾶ βιβλιοθήκης. Ὅρα ἀρχιμανδρίτου Ἀντωνίνου ДРЕВНИЙ БАНОВАРЬ СИНΑЙСКОЙ БИБЛИОТЕКИ. Ἐν Κιέβῳ, 1874, σελ. 48.

75. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Παχωμίου (ιε' μαΐου), οὗ ἡ ἀρχή· «Καθεζομένου ποτὲ τοῦ ὁσίου», φ. 299^β.

76. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Πατρικίου (θ' μαΐου), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις», φ. 300^β. Acta Sanctorum τ. III ἀπριλίου, σ. LIX παραρτήματος.

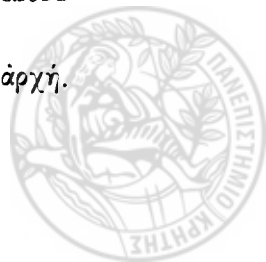
77. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Θαλελαίου (κ' μαΐου), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐν ὑπατείᾳ Νουμεριανοῦ», φ. 302^β. Ἐν τέλει· «Ἐπληρώθη τὸ μαρτύριον τοῦ ἁγίου Θαλελαίου· κηρύσσεται δὲ αὐτοῦ ἡ μνήμη μηνὶ μαΐῳ κ', καὶ ἡ ἄθλησις αὐτοῦ μηνὶ Σεπτεμβρίῳ γ'». Acta Sanctorum τ. V μαΐου, σ. 12* παραρτήματος.

78. «Περὶ τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως» (κα' μαΐου). Ἄρχ. «Ὁ ἅγιος Κωνσταντῖνος, ὁ υἱὸς Κωνσταντίου», φ. 304^β. Τὸ συναξάριον τοῦτο οὐ σημειοῦται παρὰ Φαβρικίῳ.

79. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Ἰουστίνου, Χαρίτωνος, Χαριτοῦς, Εὐελπίστου, Ἰέρακος, Πέωνος καὶ Διβεριανοῦ (α' ἰουνίου), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐν τῷ καιρῷ τῶν ἀνόμων», φ. 305^β. Fabric. X, σ. 267.

80. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ὀνουφρίου (ι'α' ἰουνίου), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν», φ. 307^α. Acta Sanctorum τ. III ἰουνίου, σ. 24. Περὶ τῆς μνήμης τοῦ ὁσίου Ὀνουφρίου τῇ 11 ἰουνίου ὄρα ἀρχιμ. Σεργίου Полныйй мѣсяцесловъ востока, τ. II, σ. 156.

81. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Ἀκυλίνης (ιγ' ἰουνίου), οὗ ἡ ἀρχή.

«Τῆ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν», φ. 316^α. Κείμενον ἀνέκδοτον καὶ τέως ἀγνοούμενον.

82. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Μανουήλ, Σαβέλ καὶ Ἰσμαήλ (εἰς ἰουνίου), οὗ ἡ ἀρχή· «Κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον βασιλεύοντος τοῦ ἀσεβεστάτου Ἰουλιανοῦ», φ. 320^α. Acta Sanctorum τ. IV ἰουνίου, σελ. 239.

83. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Λεοντίου (εἰς ἰουνίου), οὗ ἡ ἀρχή· «Βασιλεύοντος Οὐεσπασιανῶ», φ. 324^α. Acta Sanctorum τ. IV ἰουνίου, σ. 456.

84. Βίος καὶ πολιτεία τῶν ἁγίων Ἰουλιανοῦ καὶ Βασιλίσσης (καὶ ἰουνίου), οὗ ἡ ἀρχή· «Ταῦτά εἰσιν τὰ πάθη», φ. 328^α. Fabric. X, σελ. 266.

85. Ἀσκησις καὶ ἀθλησις τῆς ἁγίας Φεβρωνίας (κεῖ ἰουνίου), ἧς ἡ ἀρχή· «Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Διοκλητιανοῦ», φ. 335^α. Acta Sanctorum τ. VI ἰουνίου, σ. 16.

86. Μνήμη τοῦ ἁγίου Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας (κεῖ ἰουνίου). Ἀρχ. «Οὗτος ὁ ἀσίδημος πατήρ ἡμῶν», φ. 347^β. Κείμενον ἀνέκδοτον. Τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας τελευτήσαν τὸ πάλαι τῆ 27 ἰουνίου εὔρε καὶ ὁ ἀρχιμανδρίτης Σέργιος ἐν ἄλλοις χειρογράφοις (Полнѣя κτλ. II, σ. 170).

87. Μαρτύριον τοῦ ἱερομάρτυρος Δωροθέου, οὗ ἀρχή· «Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις Δωρόθεος», φ. 350^α.

88. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Θεοδοῦτου Ἀγκύρων, οὗ ἡ ἀρχή· «Ὁ ἅγιος μάρτυς Θεόδοτος», φ. 350^β.

89. Βίος καὶ ἀθλησις τῶν ἁγίων ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ (αὐ ἰουλίου), οὗ ἡ ἀρχή· «Τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ βασιλεύοντος», φ. 351^α. Fabric. X, 214. A. Π. Κεραμέως, Μαυρογορδ. Βιβλιοθ. τ. I, σ. 160.

90. Θαύματα δ' τῶν ἁγίων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, ὧν ἡ ἀρχή· «Εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν», φ. 353^α.

91. «Μηνὶ ἰουλίῳ β. Λόγος δηλῶν τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον καθ' ὃν ἐφανερώθη ἡ θεία τῆς Θεοτόκου ἐσθής, ἡ ἀποκειμένη ἐν τῇ σεβασμῇ σορῶ τῆς ἐν Βλαχέρναις προσκυνομένης», οὗ ἡ ἀρχή·

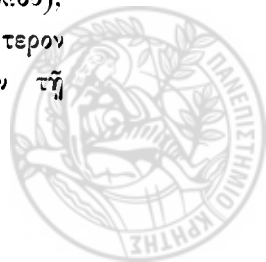
«Θεῖά τινα καὶ μεγάλα μυστήρια», φ. 359^α. Ἐξεδόθη ἐπ' ὀνόματι Γεωργίου Νιμομηδείας. Fabric. X, σ. 285. Πρβλ. Νικοδήμου, Συναξαρισ. τ. II, σ. 242 ἐν ὑποσημειώσει.

92. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Κόνωνος (γ' ἰουλίου), οὗ ἡ ἀρχή· «Πάλιν ὁ τῆς δυσσεβοῦς πίστεως», φ. 367^α. Τὴν μνήμην αὐτοῦ τελουμένην τῇ 3 ἰουλίου νῦν πρῶτον εὐρίσκω ἐν τῷ παρόντι κώδικι. Τὸ παρὰ Ἀντωνίνῳ σιναΐτικόν συναξάριον σημειοῖ αὐτὴν τῇ 5 ἰουλίου (ДРЕВНИЙ ΚΑΝΟΝΑΡЬ κτλ. σ. 54. Πρβλ. ἀρχιμ. Σεργίου Ποληνῆ ΜῆΣΙΑЦЕСЛОВЬ ВОСТОКА τ. II, σ. 176), ἐνῶ τανῦν τελεῖται τῇ 5 ἰουνίου. Τὸ δὲ κείμενον τοῦ μαρτυρίου, ἀνεκδότον ἔτι καὶ ἀσημειωτον παρὰ Φαβρικήῳ καὶ Harles, γινώσκει καὶ ὁ μοναχὸς Νικοδήμος ἐξ ἀντιγράφου ἐν τῇ μεγάλῃ λαύρα τοῦ Ἄθωνος. Συναξαρ. τ. II, σ. 187 ἐν ὑποσημειώσει.

93. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἰακίνθου (δ' ἰουλίου), οὗ ἡ ἀρχή· «Βασιλεύοντος κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν Τραϊανοῦ», φ. 368^β. Τοῦ ἀνεκδότου τούτου μαρτυρίου, οὗ οὐδεμίαν μνείαν ποιοῦσιν ὁ τε Φαβρικός καὶ Harles, γινώσκω δύο εἰσέτι ἀντίγραφα, τὸ μὲν ἐν τῇ ἀθωϊτικῇ μονῇ τῶν Ἰβήρων (Νικοδήμου, Συναξαρ. τ. II, σ. 244 ἐν ὑποσημειώσει), τὸ δὲ ἐν τῇ συνοδικῇ βιβλιοθήκῃ Μόσχας (Ch. Fr. de Matthaei, Accurata cod. graec. mss. biblioth. Mosquensium sanct. Synodi notitia et recensio, σ. 96, cod. 163). Ἡ μνήμη τοῦ μάρτυρος Ἰακίνθου τελεῖται νῦν τῇ 3 ἰουλίου, ἀλλὰ δύο ἔτι κώδικες βεβαιοῦσι τὴν τοῦ ἱεροσολυμικοῦ ἀπογράφου πληροφορίαν. Ὅρα ἀρχιμ. Σεργίου Ποληνῆ ΜῆΣΙΑЦЕСЛОВЬ ВОСТОКА τ. II, σ. 175.

94. Μαρτύριον τῶν ἁγίων με' μαρτύρων τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας μαρτυρησάντων (ε' ἰουλίου). Αρχ. «Λικιννίου βασιλεύσαντος ἀπέστειλεν», φ. 371^β. Τὸ κείμενον τοῦτο διάφορόν ἐστι τῶν παρὰ Φαβρικήῳ (Bibl. Gr. τ. X, σ. 289) καὶ Νικοδήμῳ (Συναξαρ. τ. II, σ. 255 ἐν ὑποσημ.) σημειουμένων.

95. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου (εβ' ἰουλίου), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐγένετο ἐπὶ Μαξιμιανοῦ», φ. 378^α. Ἄλλοτερον ἀπόγραφον τοῦ ἀνεκδότου τούτου μαρτυρίου σώζεται ἐν τῇ

μεγάλη Λαύρα τοῦ Ἀθῶνος. Νικοδήμου, Συναξαριστ. τ. II, σ. 258.

96. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἀθηνογένους καὶ τῶν δώδεκα μαθητῶν αὐτοῦ (ἰς' ἰουλίου) οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως ἦν πολλή μανία», φ. 381^α. Fabric. X. σ. 201.

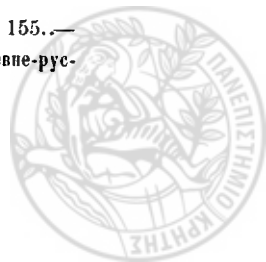
97. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Αἰμιλιανοῦ (ἡ' ἰουλίου), οὗ ἡ ἀρχή· «Βασιλεύοντος τοῦ ἀσεβεστάτου Ἰουλιανοῦ, φ. 383^α. Acta Sanctorum τ. IV ἰουλίου, σ. 373.

98. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Καλλινίκου (κθ' ἰουλίου), οὗ ἡ ἀρχή· «Περιβόητος πᾶσιν ἀνθρώποις», φ. 385^β. Τὸ κείμενον τοῦτο οὐ σημειοῦται παρὰ Φαβρικήω (τ. X, σ. 208) καὶ Νικοδήμω, Συναξαρ. τ. II, σ. 285. Ἐν τῷ ἱεροσολυμικῷ κώδικι σώζεται μέρος μόνον τῆς ἀρχῆς, διότι ἡ συνέχεια αὐτοῦ ἀπεκόπη διὰ ψαλλίδος ἢ μαχαιρίου, ὡς μαρτυροῦσιν αἱ ἐν τέλει τοῦ κώδικος λωρίδες τεσσάρων φύλλων.

Σημείωσις. Ἐν φυλλ. 247^α ὑπάρχει ὑπογραφή τοῦ 13^{ου} αἰῶνος «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ σῶσον τὸν σὸν δοῦλον τὸν Βαρδάλην».

7. Τεῦχος μεμβράννον τῆς ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος (ὑψους 0,38 πλ. 0,265) ἐκ φύλλων 361, ὧν τέσσαρά εἰσι χαρτῶα, ἤτοι τὰ φύλλα 358, 359, 360 καὶ 361, προστεθέντα, ὡς ἔοικε, κατὰ τὸν 10^{ον} αἰῶνα εἰς ἀναπλήρωσιν χάσματος. Τὸ κείμενον ἐν ἐκάστη σελίδι δίστηλον καὶ ἐκ στίχων 34, ἐν ᾧ ἅπαντᾶ συνεχῶς τὸ εἰ προσγεγραμμένον· ἐν ἀρχῇ δὲ ὑπάρχει κόσμημα ἐρυθροῦν ἐν σχήματι Π. Σημείωσις τοῦ 13^{ου} αἰῶνος ὁλοῦ ὅτι τὸ παρὸν τεῦχος ἦν κτῆμα τῆς λαύρας τοῦ ὁσίου Σάββα καὶ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις μετοχίου αὐτῆς τοῦ ἀφιερωμένου τῷ ἀρχαγγέλῳ Μιχαήλ. Ἀλλὰ καὶ ἐν φύλλῳ 361^β ἀναγινώσκειται ὑπογραφή μονοκύνδουλος «Ἰωακείμ ἐλέω Θεοῦ πατριάρχης Ἱεροσολύμων», οὗ χρονολογικὰ γεγονότα γινώσκονται κατὰ τὰ ἔτη 1443 καὶ 1464¹. Ἐτέρα σημείωσις ἐν φ. 361^α δηλοῖ

¹ Α. Δημητράκοπούλου, Ἱστορία τοῦ σχίσματος, ἐν Λειψία 1867, σελ. 155.— Τοῦ αὐτοῦ, Ὁρθόδοξος Ἑλλάς, ἐν Λειψία, 1872, σελ. 118.— Памятник древне-русского канонического права, μέρος I, ἐν Πετρούπολει, 1880, σελ. 926.

τὸ ὄνομα Γερμανοῦ ἀνατολίτου, ἕστις ἐλθὼν τῷ 1753 εἰς τὴν λαύραν τοῦ ὁσίου Σάββα ἐγένετο αὐτῆς κανὼνλάπτῃς, καὶ τῇ 14 ὀκτωβρίου 1779 ἀπῆλθεν εἰς τὰς αἰωνίους μονάς.

Ἔστι δὲ τέλος τὸ παρὸν τεῦχος πανηγυρικὸν τοῦ μηνὸς δεκεμβρίου, ἐν ᾧ περιέχονται τὰ ἐπόμενα κείμενα.

1. Ἄθλησις τῆς ἀγίας μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας, ἧς ἡ ἀρχή· «Μαξιμιανῷ τῷ δυσσεβεῖ», φύλλ. 1. Migne τ. 116, σελ. 301.

2. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Σάββα (δεκ. ε'), οὔ ἡ ἀρχή· «Οὐδὲν οὕτω κινήσαι ψυχὴν», φ. 6^β Fabric. X, σ. 319

3. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Νικολάου (δεκ. ς'), οὔ ἡ ἀρχή· «Σοφὸν τι χρῆμα», φ. 69^β. Migne τ. 116, σ. 317.

4. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἀγίου Ἀμβροσίου Μεδιολάνου (δεκ. ζ'), οὔ ἡ ἀρχή· «Οὐαλεντινιανὸς μετὰ τελευταίην», φ. 86^β. Migne τ. 116, σ. 861.

5. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Παταπίου (δεκ. η'), οὔ ἡ ἀρχή· «Οὐ πολλοὺς Αἴγυπτος», φ. 95^α. Migne τ. 116, σ. 357.

6. Μαρτύριον τῶν ἀγίων Μηνᾶ, Ἑρμογένους καὶ Εὐγράφου (δεκ. ι'), οὔ ἡ ἀρχή· «Μετὰ τὴν ἐπὶ γῆς», φ. 99^β. Migne, τ. 116, σ. 368.

7. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Δανιὴλ τοῦ Στυλίτου (δεκ. ια') οὔ ἡ ἀρχή· «Ὡςπερ ἐπὶ τῶν ἀριστέων», φ. 120^α. Migne, τ. 116, σ. 969.

8. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Σπυρίδωνος Τριμυθούτου (δεκ. ιβ'), οὔ ἡ ἀρχή· «Μέγιστον εἰς ψυχῆς», φ. 147^β. Migne τ. 116, σ. 417.

9. Ἄθλησις τῶν ἀγίων μαρτύρων Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδάρου καὶ Ὁρέστου (δεκ. ιγ'), ἧς ἡ ἀρχή· «Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ», φ. 168^β. Migne, τ. 116, σ. 468.

10. Μαρτύριον τῶν ἀγίων Θύρσου, Λευκίου, Φιλήμονος καὶ Ἀπολλωνίου (δεκ. ιδ'), οὔ ἡ ἀρχή· «Τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ», φ. 185^β. Migne τ. 116, σ. 508.

11. Μαρτύριον τοῦ ἀγίου ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου (δεκ. ιε'), οὔ ἡ ἀρχή· «Αἰλίου Ἀδριανοῦ», 206^β. Migne τ. 115, σ. 128.

15. Ὑπόμνημα εἰς τὸν προφήτην Δανιὴλ καὶ τοὺς τρεῖς ἄγιους

παίδας Ἀνανίαν Ἀζαρίαν καὶ Μισαήλ (δεκ. ιζ'), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἄρτι Ναβουχοδονόσορ», φ. 213^α. Migne τ. 115, σ. 372.

16. Ἄθλησις τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βονιφατίου τοῦ Ρωμαίου (δεκ. ιθ'), ἧς ἡ ἀρχή· «Καὶ τὰ τῶν ἄλλων μὲν», φ. 225^α. Migne τ. 115, σ. 241.

17. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ θεοφόρου (δεκ. κ'), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἄρτι Τραϊανοῦ τὰ σκῆπτρα», φ. 232^β. Migne τ. 114, σ. 1269.

18. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Ἰουλιανῆς τῆς ἐν Νικομηδείᾳ μαρτυρησάσης (δεκ. κ'), οὗ ἡ ἀρχή· «Καὶ ἡ καλλίστη τῶν πόλεων», φ. 239^β. Migne τ. 114, σ. 1437.

19. Μαρτύριον τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς φαρμακολυτρίας (δεκ. κβ'), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἀναστασία γυναικῶν», φ. 245^α. Migne τ. 116, σ. 573.

20. Μαρτύριον τῶν ἁγίων δέκα μαρτύρων τῶν ἐν Κρήτῃ (δεκ. κγ'), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἄλλος μὲν ἄλλο τι», φ. 259^β. Migne τ. 116, σ. 565.

21. Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἄθλησις τῆς ἁγίας Εὐγενίας καὶ τῶν ταύτης γονέων (δεκ. κδ'). Ἄρχ. «Κομμόδου μετὰ Μάρκον», φ. 262^β. Fabric. X, σ. 224.

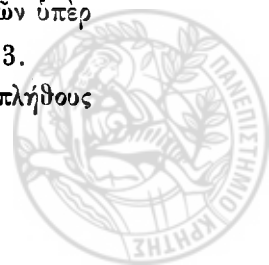
22. Ἰωάννου Χρυσιστόμου λόγος εἰς τὸν μακάριον Φιλογόγιον (δεκ. κ'), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐγὼ μὲν καὶ τήμερον», φ. 279^β. Migne τ. 48, σ. 747.

23. Βασιλείου Καισαρείας λόγος εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν (δεκ. κε'), οὗ ἡ ἀρχή· «Χριστοῦ γέννησις», φ. 286^β. Migne τ. 85, σ. 1457.

24. Γρηγορίου Νύσσης εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον καὶ πρωτομάρτυρα Στέφανον (δεκ. κζ'), οὗ ἡ ἀρχή· «Ὡς καλῆ τῶν ἀγαθῶν», φ. 292^β. Migne τ. 46, σ. 701.

25. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ καὶ Θεοφάνους τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ (δεκ. κζ'), οὗ ἡ ἀρχή· «Τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ τὴν ἄθλησιν», φ. 300^α. Migne τ. 116, σ. 653.

26. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Ἰνδῆς καὶ Δόμνης καὶ τοῦ πλήθους

τῶν δισφυριῶν τῶν ἐν Νικομηθεῖα μαρτυρησάντων (δεκ. κή), οὗ ἡ ἀρχή: «Ἄρτι Μαξιμιανού», φ. 309^β. Migne τ. 116. σ. 1037.

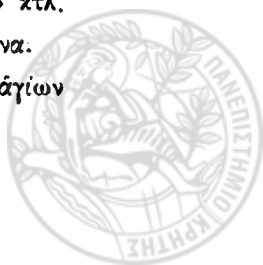
27. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀρχιμανδρίτου Μαρκέλλου μονῆς τῶν Ἀχοιμήτων (δεκ. κθ'), οὗ ἡ ἀρχή: «Ἐννοιά μοι πολλάκις γέγονε», φ. 328^α. Migne τ. 116, σ. 705.

28. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Μελάνης τῆς Ῥωμαίας (δεκ. λα'), οὗ ἡ ἀρχή: «Ἦν ἄρα καὶ τοῦτο», φ. 344^β. Migne τ. 116, σ. 753.

8. Τεῦχος μεμβράνινον τῆς ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος (ὑψ. 0,365, πλ. 0,285) ἐκ φύλλων 452 ἠριθμημένων ὑπὸ χειρὸς μεταγενεστέρας, ἐξ ὧν τὸ φύλ. σγ' ἐστὶ χαρτῶον, προστεθὲν κατὰ τὸν ἰδ' αἰῶνα εἰς ἀναπλήρωσιν τινος χάσματος. Ἐν τῇ ἀριθμῆσει ἀπάντωσι μὲν δις οἱ ἀριθμοὶ γγ' καὶ σζ', ἀλλ' ἐλησμονήθησαν ὁ τε ρν' καὶ ὁ ρνη'. Τὸ τεῦχος ὑπέστη καὶ τινὰς βλάβας ἐξ ὕδατος καὶ ἐκ πολλῆς χρήσεως, μάλιστα δὲ ἐν τοῖς πρώτοις καὶ τελευταίοις φύλλοις. Τὸ δὲ κείμενόν ἐστι δίστηλον ἐκ 33 γραμμῶν, καταλαμβάνον ἐν ἐκάστη σελίδι χῶρον ὑψ. 0, 28 καὶ πλ. 0, 18. Ἀπαντᾷ ἐν αὐτῷ συνεχῶς τὸ προσγεγραμμένον ἰῶτα, καὶ ἐν ἀρχῇ εὐρηταὶ ἐρυθροῦν κόσμημα ἐν σχήματι Π. Χεὶρ δὲ τοῦ ιζ' αἰῶνος προσέθηκεν ἐπὶ χάρτου ἐν δυοῖς φύλλοις πίνακα τῶν περιεχομένων. Τὰ ἐξῆς δύο σημειώματα δηλοῦσι καὶ τὴν προέλευσιν τοῦ βιβλίου. Φύλλ. 2^β «† Τὸ παρὸν βιβλίον τὸ ἠγόρασα εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τὸ ἤφερα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα 1666 ὁ παπᾶ Μακάριος ὁ Τουρναβιώτης· καὶ εἰς τοὺς 1670 εἰς τὰ ἐσπέρια τοῦ ἀγίου Νικολάου τῆς ἑορτῆς τοῦ ἀγίου Ἀμβροσίου, ὧρα δ' τῆς νυκτὸς ἀπέθανεν εἰς τὰ σπήτια ὅπου ἀγόρασεν καὶ ἐκαλλώπισεν διὰ γρώσ(ια) 1300· καὶ ὁ θάνατός του ἦτον ἀπὸ πανούκλα, ὑπηρέτης ὢν τοῦ πνευματικοῦ παπᾶ κύρ Δανιήλ καὶ ἐπιτρόπου, καὶ ἀναθρεπτικός· καὶ ὁ Θεὸς νὰ τὸν ἀναπαύσῃ μὲ τοὺς δικαίους». Φύλλ. σγ' «† Τὸ παρὸν ὑπάρχει Μακαρίου θύτου, ἄμα καὶ ἀγιοταφίτου τοῦ Τουρναβιώτη καὶ εἴτις τὸ ἀποξενώσ(ει) κτλ... Παρθένιος ἐκ Τουρνόβου ὁ γράφας ταῦτα» κτλ.

Πανηγυρικὸν τοῦ μηνὸς νοεμβρίου περιέχον τὰ ἐξῆς κείμενα.

1. Βίος καὶ πολιτεία καὶ μερικὴ θαυμάτων διήγησις τῶν ἁγίων

καὶ θαυματουργῶν Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ. Ἀρχ. «Ἄρτι τῆς εὐσεβείας», φύλ. 1^α. Migne τ. 87 pars 3, σ. 3677.

2. Ἄθλησις τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀκεφιμᾶ Ἰωσήφ καὶ Ἀειθαλά. Ἀρχ. «Ἐλύττα κατὰ χριστιανῶν», φ. 15^β. Migne τ. 116. σελ. 831.

3. Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἀγῶνες τοῦ ὁσίου Ἰωαννικίου, οὗ ἡ ἀρχή· «Τὴν πρὸς ἀρετὴν», φ. 27^β. Migne τ. 116, σ. 36.

4. Βίος καὶ πολιτεία καὶ μαρτύριον τῶν ἁγίων Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης. Ἀρχ. «Τῆς πρὸς τῷ Διβάνῳ», φ. 51^α. Migne τ. 116, σ. 93.

5. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Παύλου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ (ς' νοεμβρ.). Ἀρχ. «Ἦνίκα Κωνσταντίας», φ. 56^β. Migne τ. 116, σ. 884.

6. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἰέρωνος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἁγίων τῶν ἐν Μελιτηνῇ ἀθλησάντων. Ἀρχ. «Ἰέρωνι τῷ γενναίῳ», φ. 61^β. Migne τ. 116, σ. 109.

7. Παντολέοντος διακόνου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας διήγησις θαυμάτων τοῦ παμμεγίστου ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, ἧς ἡ ἀρχή· «Μεγάλαι καὶ πολλαί», φ. 66^α. Fabric. X, 199. Λατινικὴ μετάφρασις παρὰ Migne τ. 140, σ. 573.

8. Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἔπαινος τῶν ἀπαντησάντων τῇ ἐκκλησίᾳ κτλ., οὗ ἡ ἀρχή· «Πολλὴν ὀρώ τὴν σπουδὴν» φ. 90^α. Migne τ. 56, σ. 97.

9. Ἰωάννου Χρυσοστόμου ὁμιλία εἰς τὰ Σεραφεῖμ, ἧς ἡ ἀρχή· «Μόλις ποτὲ τὸ κατὰ», φ. 98^β. Migne τ. 56, σ. 135.

10. Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἄσκησις τῆς ὁσίας Ματρώνης (θ' νοεμβρ.). Ἀρχ. «Τοὺς σώφρονας τὸν βίον», φ. 104^α. Migne τ. 116. σ. 920.

12. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας (ι' νοεμβρ.). Ἀρχ. «Εἰκόνες καὶ στῆλαι», φ. 118^β. Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ ἱεροδιακόνου Θεοφίλου Ἰωάννου, Μνημεῖα ἀγιολογικά. Βενετία, 1884, σ. 18—39, καὶ ὑπὸ Μ. Γεδεῶν Ἐκκλησιαστ. Ἀληθείας τόμ. IV, σ. 242—245, 258—260.

13. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Μηνᾶ τοῦ ἐν τῷ Κοτυαεῖῳ μαρτυ-

ρήσαντος (ιδ' νοεμβρ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ», φ. 126^β. Fabric. X, σ. 293. Νικοδήμου, Συναξαρ. τ. I, σ. 215.

14. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ ἐλεήμονος (ιβ' νοεμβρ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Τὰς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν», φ. 131^α. Migne τ. 114, σ. 896.

15. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (ιγ' νοεμβρ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Καὶ πάντων μὲν τῶν κατὰ θεὸν», φ. 160^α. Migne τ. 114, σ. 1046.

16. Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἀπόστολον Φίλιππον (ιδ' νοεμ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Ὁ τοῦ Θεοῦ θεὸς λόγος», φ. 234^α. Migne τ. 115, σελ. 188.

17. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Σαμωνᾶ Γουρία καὶ Ἀβίβου (ιε' νοεμβρ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἔτος μὲν ἀπὸ τῆς Ἀλεξάνδρου», φ. 238^α. Migne τ. 116, σ. 128.

18. Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐδεῖ μὲν τὴν παρὰ τοῦ πλάσαντος», φ. 253^β. Migne τ. 115, σ. 813.

19. Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης «εἰς τὸν βίον τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας τοῦ Πόντου» ἐγκώμιον, οὗ ἡ ἀρχή· «Ὁ μὲν σκοπὸς εἰς ἔστι», φ. 256^α. Migne τ. 46, σ. 893.

20. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Πλάτωνος (ιη' νοεμ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Ὁὐ ξένα Γαλατῶν τὰ παρόντα», φ. 284^α. Migne τ. 115, σ. 404.

21. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου, οὗ ἡ ἀρχή· «Καὶ τί τῶν καλῶν», φ. 290. Migne τ. 116, σελ. 950.

22. Γεωργίου Νικομηδείας λόγος εἰς τὴν Θεοτόκον, ὅτε ἀπεδόθη ἐν τῷ ναῷ τριετίζουσα ὑπὸ τῶν γονέων αὐτῆς. Ἀρχ. «Φαιδρὸν τὸ τῆς παρούσης», φ. 297. Combefisii, Biblioth. novum auct. tom. duplex, σ. 1069.

23. Γεωργίου Νικομηδείας «εἰς τὴν προσένεξιν τῆς Θεοτόκου, ὅτε προσηγήθη ἐν τῷ ναῷ τριετίζουσα» λόγος, οὗ ἡ ἀρχή· «Καλὰς ἡμῖν ὑποθέσεων», φ. 303^β. Migne τ. 100, σ. 1420.

24. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἀκρα-
γαντίνων (κ' νοεμβρ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Κάλλιστόν τι χρῆμα», φ. 311^β.
Migne τ. 116, σ. 189.

25. Βίος τοῦ ἁγίου Κλήμεντος ἐπισκόπου Ῥώμης (κε' νοεμβρ.),
οὗ ἡ ἀρχή· «Κλήμης Ἰακώβω τῷ Κυρίῳ», φ. 346^β. Migne
τ. 2, σ. 469.

26. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Πέτρου Ἀλεξανδρείας (κε' νοεμβρ.),
οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐῖχε μὲν ἡ ἐπιφανής», φ. 398^β. Combefisii, Illustr.
Christi mart. lecti triumphi κτλ. Parisiis 1660, σ. 189.

27. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἀλυπίου (κς' νοεμβρ.), οὗ
ἡ ἀρχή· «Καλοὶ μὲν καὶ οἱ τῶν μαρτύρων», φ. 407^α. Fabric.
X, σ. 192. Νικοδήμου, Συναξαρ. τ. I, σ. 252.

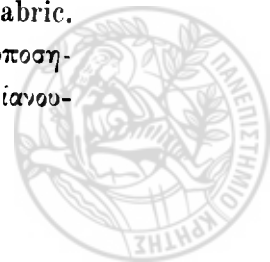
28. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Πέρσου (κζ' νοεμβρ.),
οὗ ἡ ἀρχή· «Ἀρκαδίου τὰ Ῥωμαίων», φ. 419^α. Fabric. X, σ.
336. Νικοδήμου, Συναξαριστ. τ. I, σ. 256.

29. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Στεφάνου τοῦ νέου (κη' νοεμβρ.),
οὗ ἡ ἀρχή· «Θεῖόν τι χρῆμα», φ. 426^β. Λεῖπει τὸ τέλος. Fa-
brie. X, σ. 328. Νικοδήμου, Συναξαρ. τ. I, σ. 257.

9. Τεῦχος μεμβράνινον τῆς ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος (ὑψ. 0, 355,
πλ. 0, 25) ἐκ φύλλων 228, ἐν οἷς τὸ κείμενόν ἐστι δίστηλον ἐκ
30 γραμμῶν καὶ χώρον καταλαμβάνον ἐν ἐκάστη σελίδι ὑψ. 0, 245
καὶ πλ. 0, 17. Ἔστι δὲ ἀκέφαλον καὶ ἑλλιπές πανηγυρικὸν
τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου, ὕπερ ἐμπεριέχει τὰ ἐπόμενα κατὰ τάξιν
κείμενα.

1. Βίος ἀκέφαλος τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Και-
σαρείας, διηρημένος εἰς κεφάλαια καὶ ἀρχόμενος ἐν τῷ κώδικι
ἀπὸ τῶν ἐξῆς λέξεων «... φῆν αὐτῶν σέβας πατρικὸν ἀπονέμων
τῷ ἱεράρχῃ τοῦ Χριστοῦ. Ἑλλάδιος δὲ ὁ ἐν ὁσίᾳ τῇ μνήμῃ αὐ-
τόπτης καὶ ὑπηρέτης γενόμενος» κτλ., φ. 1—17.

2. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Παύλου τοῦ Θηβαίου (δ' ἰαν.),
οὗ ἡ ἀρχή· «Καὶ ζωγράφους τῶν ἀρχετύπων», φ. 17^β. Fabric.
X, σ. 307. Νικοδήμου, Συναξαριστ. τ. I, σ. 382 ἐν ὑποση-
μειώσει. Ἡ μνήμη τοῦ ὁσίου Παύλου τελεῖται νῦν τῇ 15 ἰανου-

αρίου· ἀλλ' ἡ ἐν Ἱεροσολύμοις ἐκκλησία ἐτέλει αὐτὴν τῇ 4 τοῦ αὐτοῦ μηνός. Πρβλ. Σεργίου Полныя мѣсяцесловѣ востока, τ. II, σ. 5, 14.

3. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Πολυεύκτου (θ' ἰαν.), οὗ ἡ ἀρχὴ· «Εἴπερ τις ἄλλη καλλίστη», φ. 29^β. Migne τ. 114, σ. 417.

4. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Μαρκιανοῦ πρεσβυτέρου καὶ οἰκονόμου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας (ι' ἰαν.). Ἀρχ. «Πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα», φ. 37^α. Migne τ. 114, σ. 429.

5. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Θεοδοσίου τοῦ κοινοβιάρχου (ια' ἰαν.), οὗ ἡ ἀρχὴ· «Ἦδιστον μὲν ἔαρ», φ. 52^β. Migne τ. 114, σ. 469.

6. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Ἑρμούλου καὶ Στρατονίκου (ιγ' ἰαν.), οὗ ἡ ἀρχὴ· «Βασιλεύοντος Δικινίου», φ. 99^α. Migne τ. 114, σ. 554.

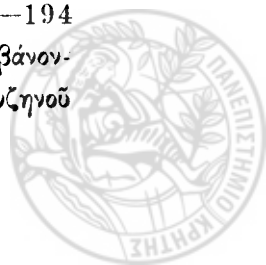
7. «Νείλου μοναχοῦ εἰς τὴν ἀναίρεσιν τῶν ἐν Σινᾶ καὶ τῆς Ῥαϊθοῦ ἁγίων πατέρων» (ιδ' ἰαν.). Ἀρχ. «Ἀλώμενος ἐγώ», φ. 107^α. Migne τ. 79, σ. 589.

8. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἰωάννου τοῦ διὰ Χριστὸν πτωχοῦ (ιε' ἰαν.), οὗ ἡ ἀρχὴ· «Τυραννικόν τι χρῆμα», φ. 142^β. Fabric. X, σ. 262. Νικοδήμου, Συναξαρ. τ. I, σ. 383.

9. «Λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τῆς τιμίας ἀλύσεως τοῦ ἁγίου καὶ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων Πέτρου» (ις' ἰαν.), οὗ ἡ ἀρχὴ· «Ὅσοι τῷ τοῦ κορυφαίου», φ. 156^α. Fabric. X, σ. 311. Νικοδήμου, Συναξαρ. τ. I, σ. 384 ἐν ὑποσημειώσει.

10. «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου, συγγραφεὶς καὶ ἀποσταλεὶς παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας» (ιζ' ἰαν.). Ἀρχ. «Ἀγαθὴν ἄμιλλαν», φ. 176^β. Migne τ. 26, σ. 835.

10. Τεῦχος μεμβράνινον (ὑψ. 0, 35, πλ. 0, 265) τῆς 1Α' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 271 λίαν καθαρῶν, οὗ τὸ κείμενον ἐγράφη ὑπὸ δύο διαφόρων καλλιγράφων, ἦτοι ἀπὸ φύλλ. 1—194 καὶ ἀπὸ φύλλ. 195—271. Ἐν τῷ πρώτῳ μέρει περιλαμβάνονται ἑκατάδεκα ἐκλεκτοὶ λόγοι τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ

τοῦ Θεολόγου, ὃν τὸ μὲν κείμενόν ἐστι δίστηλον ἐν ἐκάστη σελίδι καὶ ἐκ γραμμῶν 25, ἦτοι ὕψους 0, 23 καὶ πλάτους 0, 18, αἱ δὲ ἐπιγραφαὶ χρυσαὶ καὶ περιειλημμένοι ἐντὸς ὠραίων κεχρωματισμένων καὶ κεχρυσωμένων κοσμημάτων. ἐν σχήματι Π. Ἐξαιρεῖται δὲ ἡ ἐν ἀρχῇ τοῦ τεύχους ἐπιγραφή, ἣτις ἐγράφη διὰ πορφυρῶν μεγάλων κεφαλαίων στοιχείων καὶ ἐγκλείεται ἐντὸς εὐρέος καὶ πλουσιωτάτου κοσμήματος, οὗ τὸ σχῆμά ἐστι τετράγωνον παραλληλόγραμμον ὕψους 0, 112 καὶ πλάτους 0, 17. Ἀλλὰ καὶ τὰ ἀρχικὰ στοιχεῖα τῶν λόγων καὶ τῶν παραγράφων αὐτῶν εἰσιν ὑπερμεγέθη, κεκαλλώπισμένα τε διαφοροτρόπως καὶ κεχρωματισμένα. Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ μέρει τοῦ τεύχους (φύλλ. 195—271) περιέχονται οἱ περὶ ἱερωσύνης λόγοι τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, χωριζόμενοι ἀπ' ἀλλήλων διὰ ταινιωδῶν κοσμημάτων καὶ ἔχοντες τὰς ἐπιγραφὰς ὀλοχρύσους καὶ τὸ κείμενον ἐν δυοὶ στήλαις καθ' ἐκάστην σελίδα ἐξ 28 γραμμῶν, ἦτοι ὕψους 0, 26 καὶ πλάτους 0, 175. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ καλλωπισμοῦ τῆς βίβλου, τὸ δὲ κείμενον ἔχει κατὰ τάξιν οὕτως.

1. «Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐπισκόπου Ναζιανζοῦ τοῦ Θεολόγου εἰς τὸ πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδυτῆτα» λόγος, οὗ ἡ ἀρχή: «Ἀναστάσεως ἡμέρα», φ. 1^α. Migne τ. 35, σ. 396. Ἔπονται τοῦ αὐτοῦ οἱ ἐξῆς λόγοι.

2. Εἰς τὸ ἅγιον πάσχα τῇ ἐπαύριον μετὰ τὴν κυριακὴν, λόγος β', οὗ ἡ ἀρχή: «Ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου στήσομαι», φ. 3^α. Migne τ. 36, σ. 624.

3. Εἰς τὴν καινὴν κυριακὴν λόγος γ', οὗ ἡ ἀρχή: «Ἐγκαίνια τιμᾶσθαι», φ. 18^α. Migne τ. 36, σ. 608.

4. Εἰς τὴν πεντηχοστὴν λόγος δ', οὗ ἡ ἀρχή: «Περὶ τῆς ἑορτῆς βραχέα», φ. 23^α. Migne τ. 36, σ. 428.

5. Εἰς τοὺς Μακκαβαίους λόγος ε', οὗ ἡ ἀρχή: «Τί δαί οἱ Μακκαβαῖοι», φ. 32^α. Migne τ. 35, σ. 912.

6. Εἰς Κυπριανὸν μάρτυρα ἐξ ἀγροῦ ἐπανήκοντα μετὰ τὴν τῆς μνήμης ἡμέραν, λόγος ς', οὗ ἡ ἀρχή: «Μικροῦ Κυπριανὸς διέφυγεν», φ. 39^β. Migne τ. 35, σ. 1169.

7. Εἰς τοὺς λόγους καὶ εἰς τὸν ἐξισωτὴν λόγος ζ', οὗ ἡ ἀρχή· «Τίς ἢ τυραννίς», φ. 48^β. Migne τ. 35, σ. 1044.

8. Εἰς τὰ θεοφάνεια λόγος η', οὗ ἡ ἀρχή· «Χριστὸς γεννᾶται», φ. 56^α. Migne τ. 36, σ. 312.

9. Εἰς τὸν ἅγιον Βασίλειον ἐπιτάφιος λόγος θ', οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐμελλεν ἄρα», φ. 64^α. Migne τ. 36, σ. 493.

10. Εἰς τὰ φῶτα λόγος ι', οὗ ἡ ἀρχή· «Πάλιν Ἰησοῦς», φ. 106^α. Migne τ. 36, σ. 356.

11. Εἰς τὸ βάπτισμα λόγος ια', οὗ ἡ ἀρχή· «Χθὲς τῇ λαμπρᾷ», φ. 115^α. Migne τ. 36, σ. 360.

12. Εἰς Γρηγόριον τὸν ἀδελφὸν ἐπιστάντα μετὰ τὴν χειροτονίαν, λόγος ιβ', οὗ ἡ ἀρχή· «Φίλου πιστοῦ», φ. 139^β. Migne τ. 35, σ. 832.

13. Εἰς Ἀθανάσιον ἐπίσκοπον Ἀλεξανδρείας λόγος ιγ'. οὗ ἡ ἀρχή· «Ἀθανάσιον ἐπαινῶν», φ. 143^α. Migne τ. 35, σ. 1081.

14. Συντακτήριος εἰς τὴν τῶν ρν' ἐπισκόπων παρουσίαν, λόγος ιδ', οὗ ἡ ἀρχή· «Πῶς ὑμῖν», φ. 158^α. Migne τ. 36, σ. 457.

15. Περὶ πτωχοτροφίας λόγος ιε', οὗ ἡ ἀρχή· «Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ συμπένητες», φ. 169^α. Migne τ. 35, σ. 857.

16. Εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα διὰ τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης, λόγος ις', οὗ ἡ ἀρχή· «Τί λύετε τάξιν ἐπαινουμένην», φ. 185^α. Migne τ. 35, σ. 933.

17. Ἰωάννου Χρυσοστόμου οἱ περὶ ἱερωσύνης λόγοι, ὧν ἡ ἀρχή· «Ἐμοὶ μὲν πολλοὶ ἐγένοντο», φ. 195^α—271^β, ἔνθα ἐστὶ τὸ «τέλος τῶν περὶ ἱερωσύνης λόγων τοῦ Χρυσοστόμου»¹. Migne τ. 48 pars 2, σ. 623—692.

11. Τεῦχος μεμβράνινον (ὑψ. 0, 33, πλ. 0, 24) γραφὴν μεταξὺ τῆς Γ'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος ὑπὸ δύο διαφόρων καλλιγράφων καὶ περιλαμβάνον 236 φύλλα, ἐξ ὧν τὸ προτελευταῖον ἐστὶ χάρτων, προστεθὲν κατὰ τὸν ιε' αἰῶνα εἰς ἀναπλήρωσιν ἐκπεσόντος κειμένου. Ὁ γραφικὸς χαρακτήρ τοῦ πρώτου καλλι-

¹ Τὰ κάτω κράσπεδα τῶν τελευταίων φύλλων τοῦ κώδικος ἐλλείπουσιν, ἀποκοπέντα, ὡς φαίνεται, ὑπὸ τοῦ βιβλιοδέτου.

γράφου διακρίνεται μέχρι τοῦ 106 φύλλου, τοσούτω ἐκ τοῦ ὕφους τῆς γραφῆς, ὅσῳ καὶ ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν γραμμῶν ἐκάστης σελίδος (24 ἢ 27 γραμ.), αἵτινες καταλαμβάνουσι χῶρον ὕφους 0, 24 καὶ πλάτους 0, 16. Τοῦ ἐτέρου δὲ καλλιγράφου ἢ γραφικῆ διακρίνεται ἐκ τῆς λεπτότητος τῶν στοιχείων καὶ ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν γραμμῶν ἐν ἐκάστη σελίδι (33 γραμ.), ὧν ὁ χῶρός ἐστι ὕφους 0, 235 καὶ πλάτους 0, 175. Ἄλλ' ἀμφοτέρων τὸ κείμενόν ἐστι δίστηλον. Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος ὑπάρχει «πινὰξ ἀκριβῆς τοῦ παρόντος βιβλίου», ἦτοι τῶν ἐμπεριεχομένων, γραφεὶς ἐφ' ὄλου τοῦ πρώτου φύλλου διὰ μικρῶν ἐρυθρῶν στοιχείων· τοῦ πρώτου κειμένου (φύλλ. 2^α) προτάσσεται κόσμημα ἐν σχήματι Π, ὄλως πορφυροῦν. Κατὰ σημειώσεις δὲ τοῦ 15^ο αἰῶνος ἐν φύλ. 2^α, 34^β καὶ 115^α, τὸ παρὸν τεῦχος ἦν πρότερον κτῆμα τῆς μεγάλης λαύρας τοῦ ὁσίου Σάββα.

Πανηγυρικὸν τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν.

1. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Συμεῶν τοῦ ἐν τῇ Μάνδρα (α' Σεπτ.), οὗ ἡ ἀρχή: «Συμεώνη τὸν πάνυ», φ. 2^α. Migne τ. 114, σ. 336.

2. Ἐθελήσις τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Μάμαντος (β' Σεπτ.), ἧς ἡ ἀρχή: «Μάμας ὁ μέγας οὗτος», φ. 34^β. Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ ἱεροδιακόνου Θεοφίλου Ἰωάννου, Μνημ. ἀγιολογ. σελ. 338.

3. Ἐθελήσις τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βαβύλα ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας, παθόντος ὑπὸ Νουμεριανοῦ τοῦ ἀσεβοῦς (δ' Σεπτ.). Ἀρχ. «Νουμεριανοῦ τὰ Ῥωμαίων», φ. 52^α. Migne τ. 114, σ. 968.

4. «Διήγησις μερικὴ περὶ τοῦ γενομένου θαύματος παρὰ τοῦ πανενδόξου Μιχαὴλ τοῦ ἀρχιστρατήγου ἐν ταῖς Χώναις» (ς' Σεπτ.), ἧς ἡ ἀρχή: «Καὶ τὸ περὶ τῶν ἄλλων», φ. 60^α. Fabric. X, σ. 199.

5. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Εὐδοξίου Ῥωμύλου Ζήνωνος καὶ Μακαρίου (ζ' Σεπτ.), οὗ ἡ ἀρχή: «Τραϊανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς», φ. 67^α. Migne τ. 115, σ. 617.

6. Ἐθελήσις τοῦ ἁγίου Σώζοντος, παθόντος ἐν Κιλικίᾳ. Ἀρχ. «Μαξιμιανοῦ τῆς Κιλικίας», φ. 74^β. Migne τ. 115, σ. 633.

7. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Σευηριανοῦ, οὗ ἡ ἀρχή· «Δικαινίου τοῦ δυσσεβοῦς», φ. 77^β. Migne τ. 115, σ. 640.

8. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Μηνοδώρας Μητροδώρας καὶ Νυμοφωδώρας (ι' σεπτ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Οὐδὲ γυναιξίν οὐδὲ κόραις», φ. 86^α. Migne τ. 115, σ. 653.

9. Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἀγῶνες τῆς ἁγίας Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ (ια' σεπτ.). Ἀρχ. «Ζήνων μὲν ἤδη», φ. 94^α. Migne τ. 115, σ. 665.

10. Ἐπιτομὴ τοῦ ἁγίου Αὐτονόμου (ιβ' σεπτ.), ἧς ἡ ἀρχή· «Τῆς Ἰσης ἀτοπίας», φ. 108^β. Migne τ. 115, σ. 691.

11. Πράξεις καὶ τελείωσις τοῦ ἁγίου Κορνηλίου τοῦ ἐκατοντάρχου (ιγ' σεπτ.), ὧν ἡ ἀρχή· «Μετὰ τὴν σωτήριον», φ. 111^β. Migne τ. 114, σ. 1293.

12. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Νικήτα (ιε' σεπτ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Νικητικὸς ἀγῶνας», φ. 118^β. Migne τ. 115, σ. 704.

13. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Εὐφημίας (ισ' σεπτ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Διοκλητιανοῦ τὰ Ῥωμαίων», φ. 121^β. Migne τ. 115, σ. 713.

14. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Σοφίας καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς Πίστειος Ἐλπίδος καὶ Ἀγάπης (ιζ' σεπτ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Μετὰ τὸ διαγγελθῆναι», φ. 129^β. Migne τ. 115, σ. 497.

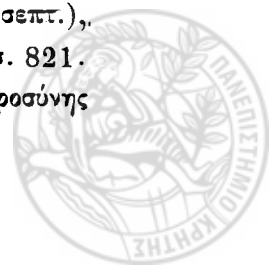
15. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Τροφίμου Σαββατίου καὶ Δορυμέδοντος (ιθ' σεπτ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Πρόβου τοῦ δυσσεβοῦς», φ. 136^α. Migne τ. 115, σ. 733.

16. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Εὐσταθίου καὶ Θεοπίστης καὶ τῶν δύο τέκνων αὐτῶν Ἀγαπίου καὶ Θεοπίστου (κ' σεπτ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Τραϊανοῦ τὰ Ῥωμαίων», φ. 142^β. *Analecta Bollandiana* τ. III, σ. 66.

17. Ἀστερίου ἐπισκόπου Ἀμασειᾶς ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον μάρτυρα Φωκᾶν (κβ' σεπτ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἰερὸς μὲν καὶ θεσπέσιος», φ. 160^α. Migne τ. 40, σ. 300.

18. Ἐπιτομὴ τῆς ἁγίας Θέκλῃς τῆς ἐν Ἰκονίῳ (κδ' σεπτ.), ἧς ἡ ἀρχή· «Ἄρτι τοῦ μεγάλου», φ. 163^α. Migne τ. 115, σ. 821.

19. Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἀγῶνες τῆς ἁγίας Εὐφροσύνης

τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ (κέ' σεπτ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἄρτι τὰ Ῥωμαίων», φ. 173^β. Migne τ. 114, σ. 305.

20. Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην (κς' σεπτ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Ὅτι μὴ πολὺ», φ. 180^β. Migne τ. 116, σ. 684.

21. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Καλλιστράτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἀθλησάντων (κζ' σεπτ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Τὴν τοῦ Χριστοῦ ποιήμνην», φ. 189^α. Migne τ. 115, σ. 881.

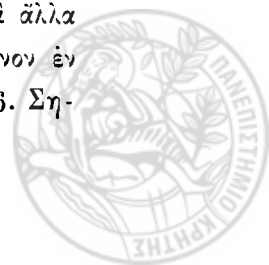
22. Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἀγῶνες τοῦ ὁσίου Χαρίτωνος (κη' σεπτ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Πολλὰ τῆς διδασκαλίας», φ. 196^α. Migne τ. 115, σ. 900.

23. Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἀγῶνες τοῦ ὁσίου Κυριακοῦ τοῦ ἀναχωρητοῦ (κθ' σεπτ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Τοὺς εὐλογοῦντάς σέ φησι», φ. 204^α. Migne τ. 115, σ. 920.

24. Βίος καὶ πολιτεία καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τῆς μεγάλης Ἀρμενίας (λ' σεπτ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Τῆς τῶν Περσῶν ἀρχῆς», φ. 212^β. Migne τ. 115, σ. 944.

25. Φύλλον ἐν ἐτέρου κώδικος περιέχον μέρος βίου τῆς ἁγίας Ἐλένης, οὗ αἱ πρῶται λέξεις ἔχουσιν οὕτως· «... τῆς βασιλίδος ἔρωτος, ὡς οὐ κατώκησε πρὸς τσαούτην ὁδοιπορίαν, οὐδὲ παρελθεῖν εἰς τὸ ταύτης ποιήμιον» κτλ., φ. 236.

12. Τεῦχος μεμβράνινον (ὑψους 0,34, πλ. 0,25) τῆς ΙΑ' εκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 342, ἕπερ κατὰ σημείωσιν τοῦ 13' αἰῶνος ἐν φύλ. 2^β ἦν κτῆμα τῆς μεγάλης λαύρας τοῦ ὁσίου Σάββα καὶ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις μετοχίου αὐτοῦ, ἦτοι τῆς μονῆς τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ. Τὸ φύλλον 342 ἐστὶ μικρὸν τεμάχιον περιέχον τὸ τέλος τῆς βίβλου. Ἐν τοῖς δυοῖς πρώτοις φύλλοις, ὧν τὰ κράσπεδά εἰσιν ἀποκεκομμένα, ἀναγινώσκειται σειρὰ 44 ὀμιλιῶν διὰ πορφυρῶν στοιχείων γεγραμμένη καὶ ἐπιγραφομένη «πίναξ ἄριστος τῆς παρούσης πυκτίδος». Τῆς ἐπιγραφῆς δὲ ταύτης προτάσσεται κόσμημα τετράγωνον ὅπως ἐρυθροῦν ὑψους 0,063 καὶ πλάτους 0,066. Ἄλλ' ἐν τῷ κώδικι αὐτῷ ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα κοσμήματα ἐν σχήματι Π ἢ ὅπως ταινιῶδη. Τὸ δὲ κείμενον ἐν ἐκάστη σελίδι ἔχει γραμμὰς 26, ἦτοι ὑψ. 0,215, πλ. 0,16. Ση-

μειωτέον ἔτι ὅτι ἡ παλαιὰ ἀρίθμησις τῶν φύλλων ἐστὶ λίαν ἐσφαλμένη.

Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας ὁμιλίαι 44 καὶ πρὸς Γρηγόριον τὸν Θεολόγον ἐπιστολὴ περὶ ἀσκήσεως. Ἐν ἀρχῇ λόγος εἰς τὸν ἀΨαλμόν, οὗ ἡ ἀρχή· «Πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος». Παρέπονται ὁμιλίαι εἰς τοὺς ψαλμοὺς ζ', ιδ', κη', κθ', λβ', λγ', λζ', μδ', με', μη', νθ', ξα', ριδ', ριε', καὶ ὁμιλίαι κατὰ τὴν ἀνατόπωσιν Migne τ. 31, σ. 1705, 277, 261, 372, 217, 237, 484, 1457, 489, 508, 164, 185, 1509, 444, 385, 329, 1437, 304, 540 κτλ. κτλ.

13. Τεύχος μεμβράνινον (ὑψ. 0,33, πλ. 0,24) τῆς δεκάτης ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 360, συμπληρωθὲν ἐξ ἄλλου τεύχους. Τὸ κυρίως τεύχος λήγει εἰς φύλλον 314, μεθ' ὃ προσετέθησαν 46 φύλλα ἄλλου κώδικος γραφέντος ὑπὸ τινος ἐκκλησιάρχου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει διασήμου μονῆς τῶν Στουδίων. Τὸ κείμενον δίστηλόν ἐν ἐκάστη σελίδι ἐκ σειρῶν 24, ἦτοι ὑψ. 0,215 καὶ πλ. 0,25. Ὑπάρχουσι καὶ τινὰ κοσμήματα ἐν σχήματι Π, ἐξ ὧν μόνον τὸ ἐν ἀρχῇ ἐστὶ κεχρωματισμένον. Τὸ περικάλυμμα δὲ τοῦ τεύχους ἐστὶν ἐκ μέλανος δέρματος, καὶ κατὰ τινὰ σημείωσιν ἐν τῇ ὡσ τοῦ φύλλου 357^α, γραφεῖσαν, ὡς εἰκότως, κατὰ τὸν ιδ' αἰῶνα, ἡ δέσις τοῦ βιβλίου ἐγένετο ὑπὸ τινος μοναχοῦ Ἰακώβου. Ἐκ τινος δὲ συγχρόνου σημειώματος ἐν φ. 359^β, ἀλλ' ἀπεξεσμένου, διέκρινα ὅτι ἦν πρότερον κτήμα λαύρας τινός, καὶ οὐκ ἀπιθάνως τῆς τοῦ ἀγίου Σάββα, ἧς ἱκανοὶ κώδικές εἰσι συμπετηγμένοι κατὰ τὸν τρόπον τοῦ παρόντος τεύχους, ὅπερ τέλος περιέχει

Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ τοῦ Θεολόγου τὰ ἐφεξῆς συγγράμματα.

1. Ὁμιλία ἀκέφαλος εἰς τὴν πεντηκοστὴν ἀπὸ τῶν λέξεων «...σονται καὶ ἀνακαινιθῆ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς· δημιουργεῖ δὲ τὴν πνευματικὴν» κτλ. Migne τ. 35, σ. 448, ιδ'.

2. «Εἰς Ἀθανάσιον ἐπίσκοπον Ἀλεξανδρείας» ἐγκώμιον, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἀθανάσιον ἐπαίνων», φ. 3^β. Migne τ. 35, σ. 1081.

3. «Εἰς τοὺς Μακκαβαίους» λόγος, οὗ ἡ ἀρχή· «Τί θαί οἱ Μακκαβαῖοι», φ. 27^α. Migne τ. 35, σ. 912.

4. «Εἰς Κυπριανόν» ἐγκώμιον, οὗ ἡ ἀρχή· «Μικροῦ Κυπριανός», φ. 38^β. Migne τ. 35, σ. 1169.
5. «Εἰς Ἴηρωνα τὸν φιλόσοφον» ἐγκώμιον, οὗ ἡ ἀρχή· «Τὸν φιλόσοφον ἐπαινέσομαι», φ. 51^α. Migne, τ. 35, σ. 1197.
6. «Πρὸς τὸν κατάπλου, εἰς τοὺς ἀπ' Αἰγύπτου ἀποδημήσαντας» λόγος, οὗ ἡ ἀρχή· «Τοὺς ἀπ' Αἰγύπτου προσφθέξομαι», φ. 65^β. Migne τ. 36, σ. 241.
7. «Πρὸς Ἀρειανούς καὶ εἰς ἑαυτὸν» λόγος, οὗ ἡ ἀρχή· «Ποῦ ποτέ εἰσιν», φ. 73^α. Migne τ. 36, σ. 213.
8. «Εἰρηνικὸς γ' εἰς ἀμφιλόνοιον», οὗ ἡ ἀρχή· «Εἰρήνη φίλη», φ. 84^α. Migne τ. 35, σ. 1132.
9. «Περὶ τῆς εὐταξίας τῆς ἐν διαλέξεσι» λόγος, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐπειδὴ συνελθούθατε», φ. 95^β. Migne τ. 36, σ. 173.
10. «Εἰς ἑαυτὸν ἐξ ἀγροῦ ἐπιστάντα μετὰ τὰ κατὰ Μάξιμον» λόγος, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐπόθου ὕμᾶς, ὧ τέχνα», φ. 116^α. Migne τ. 35, σελ. 1228.
11. «Εἰς ἑαυτὸν καὶ πρὸς τοὺς λέγοντας ἐπιθυμεῖν αὐτὸν τῆς καθέδρας Κωνσταντινουπόλεως» κτλ. λόγος, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐγὼ θαυμάζω τί ποτε», φ. 130^α. Migne τ. 36, σ. 265.
12. «Εἰς τὴν τῶν ῥν' ἐπισκόπων παρουσίαν» λόγος, οὗ ἡ ἀρχή· «Πῶς ὅμιν τὰ ἡμέτερα», φ. 139^β. Migne τ. 36, σ. 457.
13. «Πρὸς Κλυδόνιον πρεσβύτερον ἐπιστολὴ α'», ἧς ἡ ἀρχή· «Ἐπειδὴ πολλοὶ οἱ προσελθόντες», φ. 161^α. Migne τ. 37, σ. 193.
14. «Πρὸς Κλυδόνιον ἐπιστολὴ β'», ἧς ἡ ἀρχή· «Τῷ τιμιωτάτῳ», φ. 165^β. Migne τ. 37, σ. 176.
15. «Πρὸς Νεκτάριον ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως» ἐπιστολή, ἧς ἡ ἀρχή· «Ἔοικε τὴν παροῦσαν ζωὴν ἐπιλειπεῖναι», φ. 175^α. Migne τ. 37, σ. 329.
16. «Κατὰ [ἐ|λλή|νων] καὶ κατὰ Ἰου[λιανοῦ] λόγος α'», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἀκούσατε αὐτὰ πάντα» φ. 177^β. Migne τ. 35, σελ. 532.
17. «Στηλιτευτικὸς λόγος β'», οὗ ἡ ἀρχή· «Οὗτος μὲν δὴ τῶν ἐμῶν λόγων», φ. 244^α. Migne τ. 35, σ. 664.

18. «Εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ εὐαγγελίου» κτλ. λόγος, οὗ ἡ ἀρχή· «Ὁ τοὺς ἀλιεῖς προελόμενος», φ. 271^β. Migne τ. 36, σ. 281.

19. «Εἰς τὴν χειροτονίαν Δοάρων ὁμιλία δοθεῖσα Εὐλαλίῳ ἐπισκόπῳ», ἧς ἡ ἀρχή· «Δέξασθε τὸν ἡμέτερον λόγον», φ. 286^α. Migne τ. 35, σ. 852.

20. «Πρὸς παρθένον παραινετικὸς» λόγος, οὗ ἡ ἀρχή· «Παρθένε νόμφη Χριστοῦ», φ. 288^α. Migne τ. 37, σ. 632.

21. «Πρὸς Εὐάγριον μοναχὸν περὶ θεότητος» ἐπιστολή, ἧς ἡ ἀρχή· «Σφόδρα σὲ θαυμάζω», φ. 290^β. Migne τ. 37, σ. 385.

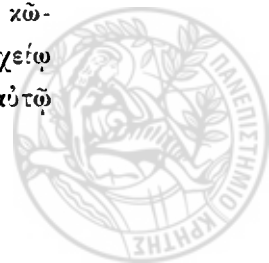
22. «Σημασία εἰς τὸν Ἰεζεκιήλ», ἧς ἡ ἀρχή· «Νομίζομεν τὸν ἄνθρωπον εἶναι», φ. 294^β. Migne τ. 36, σ. 665. Ἐν τῇ ὡα τοῦ ἡμετέρου κώδικος ὁ καλλιγράφος σημειοῖ περὶ τοῦ κειμένου ταύτου τάδε· «ἰστέον ὅτι κατὰ τινὰς οὗτος ὁ λόγος ἀμφιβαλλόμενος».

23. «Εἰς τὴν μετάφρασιν τοῦ Ἐκκλησιαστοῦ» λόγος, οὗ ἡ ἀρχή· «Τάδε λέγει Σολομῶν», φ. 296^α. Καὶ πάλιν ἐν τῇ ὡα γέγραπται· «ἰστέον ὅτι κατὰ τινὰς ὁ λόγος οὗτος ἀμφιβάλλεται». Migne τ. 36, σ. 669.

24. «Λόγος περὶ πτωχοτροφίας», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἄνδρες ἀδελφοί!», φ. 315. Migne τ. 35, σ. 857.

25. «Εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα διὰ τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης» λόγος, οὗ ἡ ἀρχή· «Τί λύτετε τάξιν», φ. 343^β. Migne τ. 35, σ. 933. Ἐν τέλει σημείωσις τοῦ καλλιγράφου ὀλίγον ἀπεξεσμένη, ἣν ἀναγινώσκω οὕτως· «τῷ γράψαντι [Εὐλο?]γίω[μοναχῷ] καὶ μεγ(άλω) ἐκκλη(σιάρχῃ) τῶν Στουδ(ίων)».

14. Τεῦχος μεμβράνινον (ὑψ. 0,32, πλ. 0,255) τῆς ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 314, οὗ τὸ κείμενον δίστηλον καὶ ἐκ γραμμῶν 27 ἐν ἐκάστη σελίδι, ἦτοι ὕψους 0,195 καὶ πλάτους 0,15. Τὸ τελευταῖον φύλλον ἀριθμὸν ἔχει 313· ἀλλὰ μετὰ τὸν ἀριθμὸν 51 ὁ ἀριθμήσας τὸν κώδικα ὑπερεπήδησεν ἐν φύλλον· διὸ καὶ ἐσημειώθη τοῦτο τῷ ἀριθμῷ 51^α. Ὁ κωδὶξ οὗτος ἐστὶν ὁ λαμπρότερος πάντων τῶν ἐν τῷ πατριαρχεῖῳ Ἱερουσόλυμων εὐρισκομένων τευχῶν διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐν αὐτῷ

λειογραφειῶν ἢ εἰκόνων (miniatures), διὰ τὴν ὠραίαν αὐτῶν γραφήν, διὰ τὴν καλλίστην αὐτῶν διατήρησιν καὶ διὰ τὴν μοναδικὴν ἰχνογραφίαν μυθολογουμένων προσώπων, εἰς ὧν τὰς παραστάσεις ἐνεπνεύσθη ὁ καλλιτέχνης ἔκ τε τοῦ κειμένου τοῦ Νόννου, ἔκ τε τῶν παρὰ τοῖς ζωγράφοις τῆς ἐποχῆς αὐτοῦ σωζομένων παραδόσεων καὶ ἐκ τοῦ βυζαντιτικοῦ βίου· ἐφ' οἷς ἅπασιν, ἀξιώσει τοῦ ἐρασιτέχνου καὶ πολυμαθεστάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων κυρίου Νικοδήμου, οὐκ ὦκησα ἵνα κατὰ δύναμιν ἀναγράψω ἀπάσας ἀνεξαιρέτως τὰς εἰρημένας λειογραφίας, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι ἡ σμικρὰ καὶ ἀπέριτος αὕτη περιγραφή χρησιμεύσει ὅπωςδῆποτε τοῖς περὶ τὴν χριστιανικὴν ἀρχαιολογίαν ἀσχολουμένοις. Προσέδθηκα δὲ καὶ φωτογραφίας τεσσάρων σελίδων, περὶ ὧν ὁ προσήκων λόγος ἔσται ἐν τέλει τῆς περιγραφῆς. Ἡ πρώτη σελὶς τοῦ 1 φύλλου ἐστὶν ἄγραφος· αὐτὸ δὲ τοῦτο καὶ τὸ μεθεπόμενόν εἰσι πορφυροβαφῆ. Ἐν τῇ δευτέρᾳ σελίδι τοῦ 1 φ. γέγραπται ἀργυροῖς στοιχείοις «πίναξ ἀκριβῆς τῆς γραφῆς τοῦ βιβλίου», ὃ ἔστι τοῦ περιεχομένου· ἡ πρώτη δὲ τοῦ 2 φ. σελὶς κατέχεται ὑπὸ πίνακος τετραγώνου, ἐν ᾧ μεγάλοις κεφαλαίοις καὶ ἀργυροῖς γράμμασιν ἀναγινώσκειται ἱαμβεῖον εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ὃ καὶ παρατίθεται ὡς ἀνέγνων.

Ὁ γρήγορος νοῦς, τοῦ Θεοῦ τὸ βιβλίον,
λαμπτήρ ὁ θεῖος, ἡ στάμνος τῶν δογμάτων,
σύννοος ὁρᾶς ἔνεστιν εἰκονισμένος,
φαίωv παραινῶν· «νοῦς ἔστι τὸ βιβλίον·
ὡς οἱ θέλοντες τοὺς ἐμοὺς νοεῖν λόγους
τὸν νοῦν καθαρὸν ἔχειν ἐκ μολυσμάτων».

Ὅντως δὲ ἡ ὀπισθεν σελὶς κατέχεται ὅλη ὑπὸ πίνακος μετὰ πλαισίου κυανοῦ (ὑψους 0,20 καὶ πλ. 0,165), ἐν ᾧ ἐπὶ χρυσοῦ ἐδάφους παρίσταται ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος καθήμενος ἐπὶ σκίμπος, σύννοος τὴν ὄψιν καὶ λευκογένειος, ἔχων τὴν ἀριστερὰν χεῖρα ὑπὸ τὴν σιαγόνα καὶ ἐν τῇ δεξιᾷ κρατῶν γραφίδα δι' ἧς γράφει ἐν ἀνοικτῷ βιβλίῳ ἐπὶ τῶν γονάτων κειμένῳ τὴν ἀρχὴν τοῦ εἰς τὸ ἅγιον πάσχα περιφήμου αὐτοῦ λόγου. Ἀπέναντι δὲ

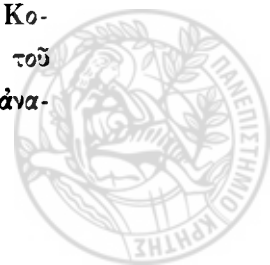

αὐτοῦ ὑπάρχει ἀναλογεῖον, ἐφ' οὗ κεῖται εἰλητὸν ἀνάπτουκτον καὶ μελανοδοχεῖον.

Περιέχει δὲ τὸ τεῦχος τὰ ἐπόμενα κατὰ τάξιν κείμενα, ὧν αἱ μὲν ἐπιγραφαὶ εἰσι χρυσαῖ, τὰ δὲ ἀρχικὰ στοιχεῖα κεφαλαιώδη καὶ πεποικιλμένα.

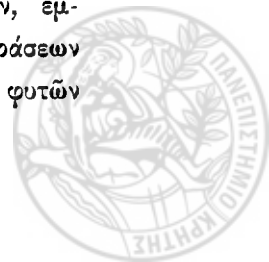
1. «Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως λόγος εἰς τὸ ἅγιον πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδυτῆτα», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἀναστάσεως ἡμέρα», φ. 3^α. Migne τ. 35, σ. 396. Ἡ πρώτη σελὶς τοῦ λόγου τούτου ἐστὶ χρυσογραφῆς, κυανοῖς δὲ κεφαλαίοις στοιχείοις γέγραπται ἐν τῇ κάτω ὡς τὸ «τῇ δευτέρᾳ τῆς διακαινησίμου». Τῆς δὲ ἐπιγραφῆς προτάσσεται ἐγκεκοσμημένος πίναξ τετραγώνου παραλληλογράμμου σχήματος μήκους 0, 15 καὶ ὕψους 0, 8, παριστῶν ἐντὸς νεφέλης τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν εὐλογοῦντα ἐν μέσῳ δύο ἀγγέλων. Ἀπέναντι παρίσταται ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, ἐνδεδυμένος ἀρχιερατικὴν στολὴν καὶ ἔχων ἐνώπιον αὐτοῦ τὸν προφήτην Ἀμβακούμ, τοῦ μὲν Γρηγορίου τείνοντος αὐτῷ τὴν δεξιὰν καὶ δεικνύοντος τὴν πλήρωσιν τοῦ περὶ Χριστοῦ ὁράματος αὐτοῦ, τοῦ δὲ προφήτου Ἀμβακούμ παρισταμένου ὀρθοστάδην καὶ ἐντρόμου, καὶ ἐπισκοποῦντος τὴν ἀποκαλυφθεῖσαν αὐτῷ ὕρασιν. Ὁ καλλιτέχνης διὰ τῆς εἰκόνης ταύτης ἠρμήνευσε τὰ ἐφεξῆς λόγια τοῦ θείου Γρηγορίου· «καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐπιβεβηκῶς ἐπὶ τῶν νεφελῶν, καὶ οὗτος ὑψηλὸς σφόδρα, καὶ ἡ ὕρασις αὐτοῦ ὡς ὕρασις ἀγγέλου, καὶ ἡ στολὴ αὐτοῦ ὡς φέγγος ἀστραπῆς διερχομένης· καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ κατὰ ἀνατολὰς καὶ ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ· ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ σάλπιγγος, καὶ κύκλω αὐτοῦ ὡς πλῆθος οὐρανοῦ στρατιάς· καὶ εἶπε «σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ».

2. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου «λόγος εἰς τὸ ἅγιον πάσχα, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου στήσομαι», φ. 6^α. Migne τ. 36, σ. 624. Ὁ λόγος διαιρεῖται εἰς πέντε στάσεις ἀναγινωσκομένας κατὰ σειρὰν μέχρι παρασκευῆς τῆς διακαινησίμου ἑβδομάδος. Κοσμεῖται δὲ μετὰ τριῶν μικρῶν εἰκόνων, τῶν ἐξῆς. Ἐν τῇ ὡς τοῦ φύλλου 9^α παρίσταται μέλας ὁ ἑωσφόρος μετὰ τῶν δύο αὐτοῦ ἀνα-

πεπταμένων πτερύγων, καταπίπτων πρὸς τοὺς πόδας τοῦ ἀγίου Γρηγορίου, ὅστις εἰκονίζεται ὀρθοστάδην τῇ δεξιᾷ μὲν εὐλογῶν, τῇ ἀριστερᾷ δὲ κρατῶν εἰλητὸν ἐμπεριέχον, ὡς εἰκάζω, τὸν εἰς τὸ ἅγιον πάσχα λόγον αὐτοῦ. Ἐπίσης ἐν τῇ ὡα τοῦ 11 φύλλου ὑπάρχουσι δύο μικρογραφίαι, καὶ ἡ μὲν εἰκονίζει τὸν παράδεισον, ἦτοι γῆν χλοηφόρον μετὰ τεσσάρων φοινίκων, ἐν ᾧ κάθεται γυμνὸς ὁ προπάτωρ Ἀδὰμ νέος τὴν ἡλικίαν· ἡ δὲ παρίστησι τὸν ἐκτὸς τοῦ παραδείσου κόσμον, γῆν ἀπλῆν μετὰ λοφίσκου, ἐφ' οὗ κάθεται ἡ Εὐα ἐνδεδυμένη ἐρυθροῦν χιτῶνα καὶ ἐπὶ τῶν γονάτων αὐτῆς ἐξηπλωμένον ἔχουσα τὸν τεθνηκότα Ἀδὰμ μετὰ χειρῶν ἐσταυρωμένων, ποδῆρη φέροντα χιτῶνα κυανοῦν. Ἡ Εὐα, ὡς εἰκός, παρίσταται πένθιμος καὶ θρηνοῦσα, τῇ μὲν ἀριστερᾷ κρατοῦσα τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀνδρός, τῇ δὲ δεξιᾷ τὴν παρεῖαν αὐτῆς.

3. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου «λόγος εἰς τὸ ἔαρ καὶ εἰς τὸν μάρτυρα Μάμαντα», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐγκαίνια τιμᾶσθαι», φ. 27^α. Migne τ. 36, σ. 608. Ὁ λόγος οὗτος κοσμεῖται μετὰ τῶν ἐφεξῆς εἰκόνων· α') ἠγεῖται τοῦ τίτλου πίναξ τετραγώνου παραλληλογράμμου σχήματος, μήκους 0, 15 καὶ πλάτους 0, 075, ἐν ᾧ εἰκονίζεται σπήλαιον μετὰ θύρας τεχνητῆς, ἧς ἔξωθεν παρακάθεται ἐπὶ σκίμπος ὁ μάρτυς Μάμας ἐν νεανικῇ ἡλικίᾳ, ἐνδεδυμένος λευκὸν χιτῶνα μέχρι γονάτων καὶ ἀμέλγων ἐντὸς σκύφους γάλα ἐλάφου. Ἐπὶ τῆς πέτρας τοῦ σπηλαίου ὑπάρχει δευτέρα ἔλαφος βόσκουσα. Πρὸς τὸ σπήλαιον δὲ ἔρχεται ὀρομαίως στρατιώτης, ὅστις, φαίνεται, ἀνεζήτει τὸ καταφύγιον τοῦ Μάμαντος, παριστάμενος μετὰ μικροῦ χιτῶνος, περικνημίδων, ἀσπίδος, μανδύου ὑπὸ τοῦ ἀέρος ἀναπετανημένου καὶ μετὰ κράνου ἐπὶ κεφαλῆς καμπύλου σχήματος, ἔχοντος ἐν τῷ κέντρῳ λοφίαν· κρατεῖ δὲ τῇ δεξιᾷ μακρὸν ἀκόντιον, καὶ τῇ ἀριστερᾷ δύο καλάμους· πρὸς τὰ ὀπίσω δὲ αὐτοῦ κρέματα μακρὰ μάχαιρα. — β') τὴν δευτέραν στήλην τοῦ φύλλ. 33^α κατέχουσι τρεῖς μικρογραφίαι, αἵτινες παριστῶσι σκηνὰς τοῦ ἀνθρωπίνου βίου κατὰ τὸ φθινόπωρον, ἐμπνευσθεῖσας τῷ καλλιτέχνῃ ἐκ τῶν θαυμασίων γραφικῶν ἐκφράσεων τοῦ θείου Γρηγορίου· ἐξ ὧν ἡ πρώτη εἰκονίζει γῆν μετὰ φυτῶν

ἀχμαίων καὶ πηγῶν ὑδάτων ἐν μέσῳ φοινικῶνος, ἐφ' ἧς βόσκουσι τρεῖς ἄρνες· ἀγρότης δὲ εὐδαίμων καὶ τῆς γῆς δεσπότης παρίσταται κείρων πόαν. Ἡ δευτέρα μικρογραφία εἰκονίζει θάλασσαν ἐφ' ἧς πλέει ναῦς μετὰ ἰστίου, ἀναχθεῖσα ἐκ λιμένων καὶ ὑπὸ τριῶν κωπηλατῶν διοικουμένη· δελφίνες δὲ περιστοιχίζουσι τὴν ναῦν, ἐξ ὧν εἰς ἀναπηδήσας πρὸς αὐτὴν τῆς θαλάσσης «περισκιρτᾶ, κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ συγγραφέως, ἀναφυσῶν ὡς ἥδιστα καὶ ἀναπεμπόμενος, καὶ παραπέμπει πλωτῆρας σὺν εὐθυμίᾳ». Μακρὰν δὲ τῆς θαλάσσης κεῖται πύλη περιτετειχισμένης πόλεως καὶ λιμῆν, ὅθεν ἀνήχθη ἡ ναῦς. Ἡ τρίτη δὲ τέλος εἰκὼν παρίστησι καὶ πάλιν γῆν χλοηφόρον, ἐφ' ἧς γεωργὸς ἄροτρον ὑπὸ δύο βοῶν ἐλκόμενον πῆγνυται, ἄνω βλέπων πρὸς τὸν οὐρανόν· ἐκεῖθεν δὲ ἡ χεὶρ προβάλλει τοῦ πλάστου κατευλογοῦσα αὐτόν, τὸν καρποδότην ἐπικαλούμενον καὶ τέμνοντα γλυκεῖαν αὐλακα. Ὁ γεωργὸς παρίσταται ἐνδεδουμένος βραχὺ χιτῶνα, περισκελίδας καὶ πῖλον, ὠθῶν τῇ μὲν δεξιᾷ τὸ ἄροτρον, τῇ δ' ἀριστερᾷ παρορμῶν τοὺς ἄροτῆρας βόας.—γ') Ἐν φύλλῳ 33^β ὑπάρχουσιν ἐπίσης τρεῖς σκηνογραφαί, ἐξ ὧν ἡ πρώτη διαζωγραφεῖ ἐν εἰκόνι τὴν ἔκφρασιν «ἄρτι δὲ ποιμὴν καὶ βουκόλος ἀρμόζονται σύριγγας, καὶ νόμιον ἐμπνέουσι μέλος, καὶ φυτοῖς καὶ πέτραις ἐναερίζουσιν»· ἦν ὁ καλλιτέχνης παρέστησε διὰ μικροῦ λειμῶνος, ἐν ᾧ βόσκουσι δύο βόες, τρεῖς ἄρνες καὶ εἰς τράγος· ἐπὶ τῶν κορυφῶν δὲ δύο βουνῶν ποιμὴν καὶ βουκόλος ἀπέναντι ἀλλήλων καθήμενοι ἐμπνέουσιν ἐναρμόνιον μέλος, ὁ μὲν ἀρμόζων σύριγγα, ὁ δὲ αὐλόν.—Ἡ δευτέρα σκηὴν διαζωγραφεῖ τὴν ἔκφρασιν «ἄρτι δὲ φυτὸν φυτουργὸς θεραπεύει, καὶ ἱευτῆς καλάμους οἰκοδομεῖ, καὶ ὑποβλέπει πτόρθους, καὶ περιεργάζεται πτερόν ὄρνιθος»· ἦν ὁ καλλιτέχνης ἐξεῖκόνισε διὰ γῆς χλοηφόρου μετὰ δύο δένδρων καὶ ἰσαριθμῶν ἀτόμων, ὃ ἔστιν ἱεουτοῦ καὶ φυτουργοῦ, ὧν ὁ μὲν θεραπεύει δένδρον, ὁ δὲ καθήμενος ἐντὸς καλύβης, ἐκ θάμνων καὶ κλάδων καὶ καλῶν φύκδομημένης, κατέχει διὰ τῆς ἀριστερᾶς ὄρνιν, ἣν περιεργάζεται· ὑποβλέπει δὲ καὶ ἕτερα πτηνὰ ἄνωθεν δένδρου περιπτάμενα, οὗ ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἐνεπήχθησαν δύο πάσσαλοι κλωβούς φέροντες

μετὰ ἐγκλείστων πτηνῶν. — Ἡ τρίτη σκηνὴ εὐρηται ἐν τῇ ὠα, ἐκφράζουσα τὰς λέξεις τοῦ θείου Γρηγορίου «καὶ ἄλιεύς βυθῶς διορᾷ, καὶ δίκτυον ἀνακαθαίρει καὶ πέτρας ὑπερκαθίζεται»: διὸ παρίσταται θάλασσα μετὰ πλοίου ἄνευ ἰστίου, ἐν ᾧ εἰσι τρεῖς ἄλιεῖς, ἐξ ὧν ὁ μὲν δίκτυον ἀνασύρει, ὁ δὲ ἐπὶ πέτρας καθήμενος ἐξέβαλε τῆς θαλάσσης ἰχθῦν δι' ἀγκίστρου συλληφθέντα. Ἐν τῇ θαλάσῃ δὲ αὐτῇ διάφοροι ἰχθῦς περιπέουσι τὸ πλοῖον. — δ') Ἐν φύλλῳ 34^α ὑπάρχουσι δύο μικρογραφαί. Ἡ μὲν ἐκφράζει τὰς λέξεις: «ἄρτι μὲν ἡ φιλεργὸς μέλισσα τὸ πτερόν ἐκλύσασα καὶ τῶν σίμβλων ἀπαναστάσα τὴν ἑαυτῆς σοφίαν ἐπιδείκνυται, καὶ λειμῶνας ἐφίπταται καὶ συλᾷ τὰ ἄνθη· καὶ ἡ μὲν πονεῖ τὰ κηρία, τὰς ἐξαγώνους καὶ ἀντιθέτους σύριγγας ἐξυφαίνουσα, καὶ τὰς εὐθείας ταῖς γωνίας ἐπαλλάττουσα, ἔργον ὁμοῦ κάλλους καὶ ἀσφαλείας· ἡ δὲ τὸ μέλι ταῖς ἀποθήκαις ἐναποτίθεται καὶ γεωργεῖ τῷ ξενίζοντι καρπὸν γλυκὺν καὶ ἀνήροτον». Ταῦτα λοιπὸν πάντα παρέστησεν ὁ καλλιτέχνης διὰ γῆς χλοηφόρου μετὰ φυτῶν καὶ δένδρων καλλυθησίσης, ἐφ' ἧς κεῖνται τρεῖς κυψέλαι ἡ μὲν ὑπὲρ τὴν ἄλλην, ὅλως ὁμοίαι ταῖς νῦν παρ' ἡμῖν ἐν χρήσει, ὧν ἐξῴθεν ἐσμός περιπτωμένων μελισσῶν. Ἡ ἐτέρα σκηνὴ παρίστησι τὴν ἐξῆς εἰκόνα «ἄρτι δὲ καλιὰν ὄρνις πῆγνυται καὶ ὁ μὲν ἐπανέρχεται, ὁ δὲ εἰσοικίζεται, ὁ δὲ περιπίπταται καὶ καταφωνεῖ τὸ ἄλσος καὶ περιλαλεῖ τὸν ἄνθρωπον. Πάντα θεὸν ὕμνεῖ καὶ δοξάζει φωναῖς ἀλαλήτοις· ἐπὶ πᾶσι γὰρ εὐχαριστεῖται δι' ἐμοῦ ὁ θεός, καὶ οὕτως ὁ ἐκεῖνων ὕμνος ἡμέτερος γίνεται, παρ' ὧν ἐγὼ τὸ ὕμνεῖν λαμβάνω». Τὴν εἰκόνα ταύτην παρέστησεν ὁ τεχνίτης διὰ κήπου ἀειθαλοῦς μετὰ τινῶν δένδρων πεφυλαγμένων ὑπὸ καγκέλλων, καὶ ἄλλου ὑψηλοῦ δένδρου φέροντος καλιὰν ὄρνιθος, οὗ περιπίπτανται τρία πτηνά· τόπος δὲ ποῶδης περιρρεόμενος ἐξ ὑδάτων κατέχεται ὑπὸ δύο πορφυρῶν σινδόνων· καὶ ἐπὶ ταύτης μὲν κοιμάται νεανίας, ἐπὶ τῆς ἐτέρας δὲ κάθηται νεᾶνις, ἔχουσα ἐνώπιον πινάκιον, ἀλλ' ἧς τὴν κεφαλὴν προσπίζει σινδὼν ἀπηρωρημένη καὶ περιειλιγμένη.—ε') Ἐν τῇ ὠα τοῦ φύλλ. 34^β εἰκονίζεται ἵππος ἐπὶ πεδίου ἕνα τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν ὑψῶν καὶ ὡσεὶ τρέχων, κατὰ πάντα

δὲ σύμφωνος πρὸς τὴν ἔκφρασιν «νῦν δὲ ὑψαύχην ἵππος καὶ ἀγέρωχος τοῖς οἴκοις δυσχεραίνων καὶ τὰ δεσμὰ τυραννήσας κροαίνει κατὰ πεδίον καὶ ποταμοὺς ὠραίζεται».

4. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ «λόγος εἰς τὴν ἁγίαν πεντηκοστήν», οὗ ἡ ἀρχή· «Περὶ τῆς ἑορτῆς βραχέα φιλοσοφήσωμεν», φ. 35^α. Migne τ. 36, σ. 428. Τὸν λόγον τοῦτον κοσμεῖ εἰκὼν μία, ἡ πρὸ τῆς ἐπιγραφῆς, τετραγώνου παραλληλογράμμου οὔσα σχήματος καὶ μήκους μὲν 0,162, πλάτους δὲ 0,088· ἐν ἣ παρίσταται τὸ ἔδαφος τῆς ἁγίας Σιών, ὃ ἐστὶ τὸ ἐμβαδὸν ἐκκλησίας, ἧς ἐν τῷ μέσῳ ὑπάρχει θύρα σκοτεινὴ μετὰ δύο ὀρθίων ἀτόμων, τῶν προφητῶν Ἰεζεκιὴλ καὶ Ἰωήλ. Ἐνθεν δὲ καὶ ἔνθεν τῆς θύρας εἰσὶν οἱ δώδεκα ἀπόστολοι ἐπὶ θρόνων καθήμενοι καὶ κρατοῦντες οἱ μὲν εἰλητά, οἱ δὲ βιβλία κεκλεισμένα· ἐπὶ τῶν κεφαλῶν δὲ αὐτῶν κατέρχονται ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἰσάριθμοι γλῶσσαι φωτός. Ἡ εἰκὼν αὕτη εἴληπται ἐκ τῶν πράξεων κεφ. 2, 1—4. «Καὶ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς, ἦσαν ἅπαντες ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό· καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος ὡσπερ φερομένης πνοῆς βιαιᾶς, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καθήμενοι· καὶ ὠφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὡσεὶ πυρός, ἐκάθισέ τε ἐφ' ἕνα ἕκαστον αὐτῶν, καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες πνεύματος ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἐτέραις γλώσσαις, καθὼς τὸ πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι».

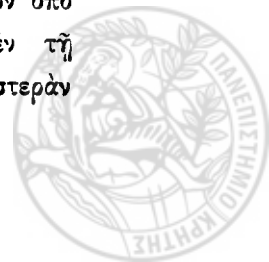
5. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ «εἰς τὸν μάρτυρα Κυπριανόν, ἐπιστάντος μετὰ μίαν τῆς μηνῆς ἡμέραν» ἐγκώμιον, οὗ ἡ ἀρχή· «Μικροῦ Κυπριανός», φ. 57^α. Migne τ. 35, σ. 1169. Τῆς ἐπιγραφῆς προτάσσεται πίναξ τετραγώνου παραλληλογράμμου σχήματος, μήκους 0,148 καὶ πλάτους 0,075, ἐν ᾧ εἰκονίζεται ἄθροισμα λαοῦ μετὰ προσοχῆς ἀχρωμένου τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐγκωμιάζοντος τὸν μάρτυρα. Ὁ ῥήτωρ ἴσταται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πίνακος μετὰ στολῆς ἀρχιερατικῆς τὸ μὲν πρόσωπον ἔχων ἐστραμμένον πρὸς τὸν λαόν, τὴν δὲ δεξιὰν ἐκτείνων πρὸς ἄλλον ἀρχιερέα, πιθανῶς τὸν ἅγιον Κυπριανόν, ὅστις διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς κατέχει εὐαγγέλιον κλειστὸν καὶ διὰ τῆς ἄλλης εὐλογεῖ τὸν τε ῥήτορα καὶ τὸ πλῆθος.

*

6. Γρηγορίου Ναζιανζηνού «εἰς τοὺς λόγους καὶ εἰς τὸν ἔξι-
σωτὴν Ἰουλιανόν, συμφοιτητὴν αὐτοῦ γενόμενον καὶ ἔχδικον Να-
ζιανζοῦ». Ἀρχ. «Τίς ἢ τυραννίς», φ. 69^α. Migne τ. 35, σ. 1044.
Καὶ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ λόγου τούτου προτάσσεται πῖναξ μήκους
0,152 καὶ πλάτους 0,082, ἐν ᾧ παρίσταται ἄθροισμα νέων σπου-
δαστῶν, ἐξ ὧν εἰς γράφει ἐπὶ εἰλητοῦ τοὺς ἀκρωμένους λόγους
τοῦ ἁγίου Γρηγορίου. Οὗτος δὲ ἔχων τὰ ὀπίσθια πρὸς τὸν τόπον τῶν
νέων κάθηται ἐπὶ ἔδρας μετὰ τῆς ἀρχιερατικῆς αὐτοῦ στολῆς, καὶ
ἐν ἠνεωγμένῳ βιβλίῳ ἐπὶ τῶν μηρῶν κειμένῳ γράφει ἀπαγγέλλων
τὴν στηλίτευσιν τῶν δοξασιῶν τοῦ Ἰουλιανοῦ, ὅστις κάθηται ἐνώ-
πιον αὐτοῦ ἐπὶ ἀπλοῦ σχίμποδος, καταβεβλημένος καὶ δύσμορφος
τὴν ὄψιν, ἔχων ἐπὶ κεφαλῆς λευκὸν σκοῦφον ἀπέριττον, ἐνδεδυμέ-
νος μανδύαν μετὰ πορφυροῦ περιλαιμίου, καὶ γράφων τὰς κατὰ
χριστιανισμοῦ δοξασίας αὐτοῦ ἐν εἰλητῶν κειμένῳ ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ
αὐτοῦ μηροῦ. Ὅπισθεν δὲ ἴστανται τινες τῶν ὑπαδῶν αὐτοῦ, νέοι
τὴν ἡλικίαν.

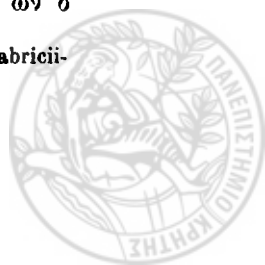
7. Γρηγορίου Ναζιανζηνού «λόγος εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνια ἦσαν
γενέθλια», οὗ ἡ ἀρχή «Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε», φ. 80^α.
Migne τ. 36, σ. 312. Προτάσσεται ἐπίσης πῖναξ μήκους 0,155
καὶ πλάτους 0,085, ἐν ᾧ εἰκονίζεται ἡ ἁγία Βηθλεέμ, ἦτοι ἀνοι-
κτὸν σπήλαιον ἐν ὄρει μετὰ φάτνης ἐν εἶδει κλίνης, ἐφ' ἧς κα-
τάκειται τὸ βρέφος. Τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ κρατεῖ ἡ Θεοτόκος κα-
θημένη ἐκτάδην ἐπὶ πορφυρᾶς σινδόνης. Βοῦς δὲ καὶ ἵππος πα-
ραλλήλως ἰστάμενοι ἔχουσι τὰς κεφαλὰς ἐντὸς τῆς φάτνης, οἰονεὶ
θερμαίνοντες τὸ βρέφος. Καὶ κατωτέρω αὐτῆς, εἰς τὴν ρίζαν πέ-
τρας καὶ ἐπὶ γῆς ποδώδους, κάθηται ὁ μνήστωρ Ἰωσήφ, ἔχων τὴν
μορφὴν γεροντικὴν, τὴν κεφαλὴν κεκλιμένην καὶ στηρίζων αὐ-
τὴν εἰς τὴν δεξιὰν παλάμην, οἰονεὶ ἀναλογιζόμενος τὸ ἔκτακτον
τῆς γεννήσεως καὶ τὴν σοβαρότητα αὐτῆς ὑπὸ κοινωνικὴν ἔποψιν.
Τοῦ ὄλου δὲ σπηλαίου κάτωθεν ὑπάρχει λεκάνη μετὰ βάσεως,
ἐν ἣ ἀποκαθαίρεται τὸ ἀρτιγέννητον βρέφος, κρατούμενον ὑπὸ
παιδίσκης καὶ ἀπολουόμενον· ἄλλη δὲ παιδίσκη χεεὶ ἐν τῇ
λεκάνῃ ὕδωρ ἀπὸ δοχείου μετὰ λαβῆς. Καὶ πρὸς ἀριστερὰν

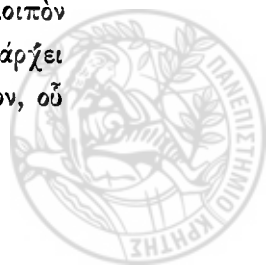
μὲν τῆς ὅλης ταύτης σκηνῆς τρεῖς ἄγγελοι παρίστανται ἐξ οὐρανοῦ κατελθόντες εἰς τὸ ὄρος καὶ δοξολογοῦντες, κατὰ τὰ εὐαγγέλια, τὴν γέννησιν· ὧν κατωτέρω φαίνονται βαδίζοντες πρὸς τὸ σπήλαιον οἱ τρεῖς μάγοι, τοῦ πρώτου αὐτῶν κρατοῦντος ἐν χερσὶ θήκην πλήρη δώρων, κεκλιμένην ἔχοντος τὴν κεφαλὴν καὶ μετὰ σεβασμοῦ προπορευομένου· πρὸς δεξιὰν δὲ εἰκονίζεται ἄγγελος ἐπὶ τοῦ ὄρους μετὰ ἠνεωγμένων πτερύγων, κρατῶν τῇ ἀριστερᾷ ἀκόντιον καὶ τῇ δεξιᾷ εὐλογῶν τρεῖς ποιμένας πρὸς τὴν ῥίζαν ἄλλου βουνοῦ ἰσταμένους, ὧν ὁ μεσαῖος γέρων τὴν ἡλικίαν καὶ φέρων ἱμάτιον δερμάτινον προσβλέπει τὸν ἄγγελον.

8. «Ἰωάννου τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἐλαχίστου μοναχοῦ τοῦ Δαμασκηνοῦ λόγος εἰς τὴν ἁγίαν γέννησιν», οὗ ἡ ἀρχὴ· «Ὅποταν τὸ ἔαρ ἐπέλθῃ», φ. 92^a. Migne τ. 96, σ. 817. Ἐν τῷ κρασπέδῳ ὁ καλλιγράφος σημειοῖ ὅτι ὁ λόγος οὗτος «ἀπορεῖται εἰ ἐστὶ τοῦ Δαμασκηνοῦ· διὸ οὐκ ὠρθώθη»¹. Ὁ λόγος οὗτος διασαφηνίζεται ἐν τῷ κώδικι ὑπὸ πολυαρίθμων εἰκόνων, ὧν τὴν ἀναγραφὴν θεωρῶ χρήσιμον τοῖς ἀσχολουμένοις περὶ τὴν χριστιανικὴν ἀρχαιολογίαν· διότι ὁ διὰ τὸ πλῆθος ἀποκρύφτων πληροφοριῶν ἀξιοπεριέργος οὗτος λόγος, πρῶτον ἤδη ἀπαντᾷ ἐν χειρογράφῳ μετὰ εἰκόνων, δυναμένων οὕτως ἐξηγήσαι παρομοίας παραστάσεις ἐπὶ ἄλλων μνημείων. Καὶ δὴ ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς ὑπάρχει πίναξ, ἐν ᾧ εἰκονίζονται δύο θύραι μονῆς (πιθανῶς δὲ τῆς λαύρας τοῦ ὁσίου Σάββα) μετὰ ἀετωμάτων, ἐφ' ὧν εἰσὶν ἐμπεπηγμένοι σταυροὶ δύο. Ἐκ τῆς πρὸς δεξιὰν θύρας, ἐχούσης καὶ παραπέτασμα συνεσταλμένον, παρίσταται ἐξελθὼν πλῆθος μοναχῶν, ὃπερ ἔστη ἔμπροσθεν ἀναλογείου, οὗ κατέναντί ἐστὶν ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ἐπὶ ἔδρας καθήμενος καὶ γράφων ἐν ἀνοικτῷ βιβλίῳ. Ἔστι δὲ τὴν ἡλικίαν γέρων καὶ μετὰ μακρᾶς λευκῆς γενειάδος.—Ἐν φύλ. 96 παρίσταται ἡ φυγὴ τῆς Θεοτόκου, καθημένης ἐπ' ὄνου, ὃν σύρει ὁ μνήστρω Ἰωσήφ. Παραπλεύρως εἰσὶ τρεῖς ἅγιοι μετὰ στεφάνης περὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, ὧν ὁ

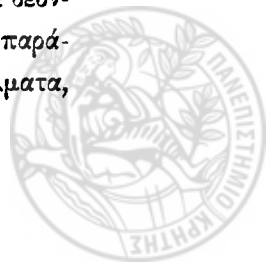
¹ Ἐν τισὶ χειρογράφοις ἀποδίδεται Ἰωαννῆ τῷ πρεσβυτέρῳ Εὐβοίας. Fabricii-Harles, Bibl. Gr. τ. IX, σ. 740 καὶ τ. X, σ. 239.

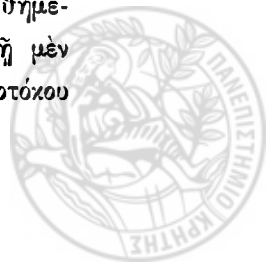
μὲν εὐλογεῖ τὴν Θεοτόκον, ἕτερος δὲ τείνει τὰς χεῖρας πρὸς τὸν πεζῆ ἔρχόμενον Ἰωσήφ. Οὗτοι δὲ εἰσι προφηταί, οἱ τὴν φυγὴν τῆς Θεοτόκου προφητεύσαντες. Ὅπισθεν τοῦ ὄνου ἔρχονται δύο διάβολοι.—Ἐν φύλ. 97^α ἐπαναλαμβάνεται ἐν σμικρῷ σχήματι ἡ εἰκὼν τῆς γεννήσεως τοῦ Ἰησοῦ.—Ἐν φύλ. 98^β παρίστανται τρεῖς μικρογραφίαι: α') οἱ τρεῖς μάγοι ἔφιπποι καὶ ὁ ἀστήρ· β') ἡ παρουσία αὐτῶν ἔμπροσθεν τῆς Θεοτόκου, καθημένης ἐπὶ πέτρας εἰς τὴν ρίζαν ὄρους καὶ κρατούσης ἐν ταῖς ἀγκάλαις τὸ βρέφος· ὅπισθεν δὲ βράχου προβάλλει τὴν κεφαλὴν ὁ Ἰωσήφ· γ') ὁ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεὺς Ἄτταλος ἐπὶ κλίνης, ἥτις κεῖται ἐν μέσῳ δύο αἰθουσῶν. Πρὸς τὸ μέρος τῆς κεφαλῆς ἴστανται τρεῖς νέοι ποδῆρεις φέροντες χιτῶνας, πρὸς δὲ τὸ τῶν ποδῶν γυνή, ἐνδεδυμένη πορφυροῦν μανδύαν. Ἡ εἰκὼν αὕτη ἐκφράζει τάδε· «Κάσσανδρος τελευταῖα καταλείψας ἀδελφὴν Δωριάδα Πυλάδου τοῦ εἰς Ἑλλάδα ἀναιρεθέντος, ἦν τινα ἐπόθησεν Ἄτταλος ὁ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεὺς· καὶ εἰσελθὼν ἐπ' εὐνῆς τοῦ καθευδῆσαι μετ' αὐτῆς, ἔχουσα μάχαιραν ἔπηξεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ».—Ἐν φύλ. 99^α παρίσταται ὁ Ἄτταλος ἐπὶ κλίνης καθεύδων καὶ ἡ Δωριάς πηγνῦσα μάχαιραν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. Ὅπισθεν δὲ τοῦ αὐτοῦ φύλλου, ἀλλ' ἐν τῷ κρασπέδῳ εἰσι δύο μικρογραφίαι, ὧν ἡ μὲν παράστησιν ὕμιλον Ἀχαιῶν ἴσταμένων ἀπέναντι νεανίδος φερούσης ποδῆρες ἐνδυμα μετὰ χρυσοῦ πλαισίου. Οὗτοι εἰσιν οἱ ὑπὸ Φιλίππου ἀδελφοῦ τοῦ Ἀττάλου ἀποσταλέντες πρὸς Εὐρώπια τὴν ἰέρεια, ἦν «ἠρώτων γυνῶναι αὐτοὺς ἐφ' ᾧ παρήσαν». Ἡ δὲ ἑτέρα παράστησι πρὸς δεξιὰν πύλην τείχους καὶ πρὸς ἀριστερὰν δένδρον ὑψηλόν, ἐφ' οὗ ὑπάρχει νεανίας κρατῶν ὑδρίαν ἐξ ἧς καταχέεται ὕδωρ ἐντὸς λεκάνης μετὰ βάσεως. Τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ Κάσταλον ὕδωρ. Παρίσταται δὲ καὶ ἡ ἰέρεια Εὐωπία, ἥτις «κλινασα ἄπτεται τοῦ ὕδατος» καὶ χρησιμοδοτεῖ.—Ἐν φύλ. 100^α εἰκονίζεται τὸ ἱερόν τῆς Ἀθηνᾶς, πρὸς ὃ μετέβησαν κατόπιν οἱ Ἀχαιοί, τὴν προφητικὴν ἀτιμάσαντες. Ὁ πίναξ λοιπὸν οὗτος παράστησι τὴν ἐξῆς διακόσμησιν. Πρὸς ἀριστερὰν ὑπάρχει στήλη ἐπὶ βάσεως μετὰ τριῶν βαθμίδων, φέρουσα ἐπιστόλιον, οὗ

ἐν τῷ μέσῳ ἴσταται ἄγαλμα γυναικὸς ὀλογύμνου, τὸ τῆς Ἀθηνᾶς, κρατούσης ἐν τῇ δεξιᾷ κλάδον ἐλαίας καὶ τῇ ἀριστερᾷ ὑφούσης πρᾶγμα τι δυσδιάκριτον· ἐπὶ κεφαλῆς δὲ φέρει κάλυμμα χρυσοῦν (modium). Ἀπέναντι τῆς στήλης ταύτης ὑφούνται δύο ἴστοι συγκρατούμενοι ἄνωθεν μετὰ δοκοῦ, ἐφ' ἧς κεῖνται δύο γυναικεῖα ἀγάλματα γυμνά, τὸ αὐτὸ ἐπὶ κεφαλῆς φέροντα κάλυμμα. Τὸ ἐν τῶν ἀγαλμάτων τούτων κρατεῖ τῇ δεξιᾷ καθέτως δόρυ, καὶ τῇ ἀριστερᾷ θώρακα. Ἀνὰ μέσον δὲ τοῦ πίνακος ὑφούται ἴστός. ἐν ᾧ ὑφαίνεται πορφύρα· παραπλεύρως ἴσταται ἡ ἱέρεια Ξανθίπη μετὰ πορφυροῦ ποδήρους χιτῶνος, ἥτις στραφεῖσα πρὸς τὰ ὀπίσω ὄρᾳ δύο Ἀχαιοὺς καὶ μετ' ἀγανακτήσεως, κατὰ τὸ κείμενον, λέγουσα αὐτοῖς «κακῇ ὥρᾳ εἰσήλθατε ὧδε προπετεῖς, ἀνακόλουθοι». Ἄλλ' οὔτοι ἕβρισαν καὶ ταύτην. — Ὅπισθεν δὲ τοῦ αὐτοῦ φύλλου παρίσταται πάλιν ἡ Ξανθίπη προσβλέπουσα τρεῖς Ἀχαιοὺς, οἵτινες μετὰ συνομιλίαν ἀπεφάσισαν τὴν εἰς τὸ μαντεῖον τοῦ Φοίβου Ἀπόλλωνος καταφυγὴν αὐτῶν. Τοῦτο δὲ εἰκονίζεται ἐν φύλ. 101^α, ἔνθα ἐστὶ τὸ ἐμπρόσθιον αὐτοῦ, ἀποτελούμενον ἐκ τριῶν μελαινῶν στηλῶν καὶ μιᾶς καμάρας. Ἀπέναντι ὑπάρχει τρίπους μετὰ πυρᾶς ὑποκάτωθεν, ἐφ' οὗ ἴδρυται στήλη μετὰ ἐπιστυλίου, φέρουσα τὸ ἄγαλμα τοῦ Ἀπόλλωνος, κρατοῦντος τῇ δεξιᾷ μακρὸν δόρυ καὶ τῇ ἀριστερᾷ θώρακα στηριζόμενον ἐπὶ τοῦ ἐπιστυλίου, μακροῦ ὄντος. Ἐν τῇ αὐτῇ ἴστανται δύο Ἀχαιοί, τοῦ ἐνὸς ἔχοντος τὴν δεξιὰν ἐν τῷ τρίποδι. — Ἐν φύλ. 101^β ἕτερος πίναξ παριστῶν τὸν ὑπὸ Κύρου κατασκευασθέντα ναόν, ἐν ᾧ ἀπέθηκε θεῶν ἀνδριάντας χρυσοῦς καὶ ἀργυροῦς. Ἐν αὐτῷ εἰκονίζεται καὶ ὁ βασιλεὺς ὄπισθεν τοῦ ἱερέως Προυπίππου πωγοφοροῦ ὄντος, φέροντος χιτῶνα ποδήρη καὶ φαινόλην, ὑφούντος τὰς χεῖρας πρὸς τὰ ἀγάλματα καὶ αἰτουμένου παρ' αὐτῶν τὴν λύσιν ὀνειρίου τοῦ βασιλέως. — Ἐν φύλ. 102^α ὑπάρχουσι δύο καμάραι τοῦ αὐτοῦ ναοῦ μετὰ στηλῶν, συνδεδεμέναι δι' ἀλύσεως ἀφ' ἧς κρέμανται κανδύλαι. Ἐπὶ τῶν ἐπιστυλίων δὲ εἰσι χρυσαῖα ἀγάλματα χορευόντα, πρὸς ἃ δέονται ὅ τε ἱερεὺς καὶ ὁ βασιλεὺς. — Ἐν τῷ φ. 103^α ἡ αὐτὴ παράστασις· ἀλλ' ἤδη ἐκ τῶν ἐπιστυλίων πίπτουσι τὰ ἀγάλματα,

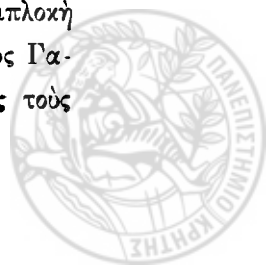
κατὰ συνέπειαν φωνῆς ἀκουσθείσης μετὰ τὴν διάσχισιν τοῦ ὄροφου τοῦ ναοῦ καὶ τὴν κατάβασιν λαμπροῦ ἀστέρος, ὃς ἔσθη ἄνωθεν πηγῆς. Ἐξώθεν τοῦ ἱεροῦ ὁ βασιλεὺς καὶ ὄμιλος μάγων λεγόντων ὅτι «ρίζα ἔνθεος καὶ βασιλικὴ ἀνέτειλεν», ἦτοι ὁ Χριστός.—Ἐν φύλ. 104^α τρεῖς μικρογραφίαι· α') ἀνάκτορον οὗ ἐξώθεν κἀθηται ἐπὶ θρόνου ὁ βασιλεὺς, φέρων ἐπὶ κεφαλῆς κάλυμμα κωνικὸν καὶ διατάσων τρεῖς ἀπέναντι αὐτοῦ ἵσταμένους μάγους, ἵνα μεταβῶσιν εἰς προσκύνησιν τοῦ τεχθέντος βασιλέως· β') ἡ ὁδοπορία τῶν μάγων ἐφίππων, προπορευομένου τοῦ ἀστέρος· γ') ἡ ἀφιξις αὐτῶν εἰς Ἱερουσόλυμα, πόλιν τετειχισμένην· ἐκτὸς τῆς πύλης ἀνήρ, ἐρωτώμενος ὑπὸ τοῦ πρώτως φθάντος μάγου «ποῦ ἔστιν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς». Κατόπιν αὐτοῦ ἔρχονται δρομαίως καὶ ἐφιπποὶ οἱ δύο ἄλλοι μάγοι.—Ἐν φύλ. 104^β εἰκὼν παριστώσα τὸν Ἡρώδη ἐν μέσῳ δύο ἀνακτόρων, καθήμενον ἐπὶ σκίμποδος, κρατοῦντα τῆ δεξιᾷ σπάθην ἐπὶ τῶν μηρῶν κειμένην καὶ ἔχοντα ἔμπροσθεν ὄμιλον «ιερέων καὶ γραμματέων τοῦ λαοῦ», πρὸς οὓς τὴν ἀριστερὰν τείνων ποιεῖται τὴν ἐρώτησιν «ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται».—Ἐν φύλ. 105^α τρεῖς μικρογραφίαι· α') ὄμιλος Ἰουδαίων ἐρωτώντων τοὺς μάγους περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐλεύσεως αὐτῶν· ὁ πρῶτος τῶν μάγων, πρεσβύτερος τὴν ἡλικίαν, τῆ μὲν δεξιᾷ κρατεῖ ξίφος, τὴν δὲ ἀριστερὰν τείνει πρὸς τινα τῶν Ἰουδαίων· β') ὄμιλος πάλιν τῶν αὐτῶν Ἰουδαίων, ἥδη τεθορυβημένων διὰ τὸ ἀκουσμα τῆς γεννήσεως τοῦ Μεσσίου, καὶ οἱ μάγοι συνομιλοῦντες περὶ τοῦ θέματος τούτου· γ') τρεῖς Ἰουδαῖοι καὶ οἱ μάγοι, ὧν ὁ πρεσβύτερος ζωηρὸς τὴν ὄψιν τείνει τὴν δεξιὰν πρὸς ἰουδαῖον.—Ἐν φύλ. 106^α παρίσταται ἔμπροσθιος πλευρὰ ἐκκλησίας, ἡ τῆς ἁγίας Βηθλεέμ, ἧς ἐξωθὲν ἔστιν ἡ Θεοτόκος καθήμενη, κρατοῦσα ἐν ἀγκάλαις τὸ βρέφος καὶ συνομιλοῦσα τοῖς μάγοις — Ἐν φύλ. 106^β τρεῖς μικρογραφίαι· α') ἡ Θεοτόκος καθήμενη ἐπὶ σκίμποδος παρὰ τὴν θύραν οἰκῆματος καὶ κρατοῦσα πρὸς ἀριστερὰν ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ τὸ βρέφος· ἀπέναντι αὐτῆς ζωγράφος καθήμενος (ὁ κατὰ τὸ κείμενον συνοδεύσας τοὺς μάγους), ὅστις τῆ μὲν ἀριστερᾷ κρατεῖ πίνακα μετὰ τοῦ ὁμοιώματος τῆς Θεοτόκου

καὶ τοῦ βρέφους, τῇ δὲ δεξιᾷ ζωγραφεῖ, λαμβάνων τὰ χρώματα ἀπὸ θήκης κειμένης ἐπὶ τραπέζιου. Τὴν εἰκόνα δὲ παρίστησιν ἐν προτομῇ· β) τὸ ἐμπρόσθιον ἱεροῦ ἐν Περσίᾳ καὶ ἄνωθεν τῆς θύρας αὐτοῦ καμάρα, ἧς ἐν τῷ μέσῳ ἐτέθη τὸ ἄνωτέρω ζωγράφημα. Κάτωθεν οἱ μάγοι καὶ τινεσ περσῆς, πρὸς ὧν ἐρμηνεύεται ἡ εἰκὼν. γ) ἡ Θεοτόκος μόνη καθημένη καὶ ἀπέναντι οἱ μάγοι, ὧν ἕκαστος κρατεῖ τὸ αὐτὸ βρέφος, ἀλλ' ὁ τρίτος κατεβίβασεν ἤδη αὐτὸ ἵνα περιπλήσῃ· ἔστι δὲ ὁ Ἰησοῦς παρὰ μὲν τῷ ἐνὶ βρέφος ἔτι, παρὰ δὲ τῷ ἄλλῳ ἔφηβος καὶ παρὰ τῷ τρίτῳ ἀνὴρ γενειῶν.—'Ἐν φ. 107^α δύο μικρογραφίαι· α') πρόσοψις δύο ἐκκλησιῶν καὶ οἰκιῶν συνενουμένων μετὰ ὑψηλοῦ τοίχου. 'Ἐν τῇ αὐτῇ ἡ Θεοτόκος μόνη καθημένη καὶ ἀπέναντι οἱ μάγοι ἀσκεπεῖς, ὧν ὁ πρεσβύτερος ἔχει ἐν ταῖς παλάμαις τὸ βρέφος, οὗ τοὺς πόδας κρατοῦσιν οἱ λοιποί· αὐτὸ δὲ τὸ βρέφος παρίσταται γελῶν καὶ σκιρτῶν «τῇ κολακείᾳ τῶν μάγων»· β') πρόσοψις ἐκκλησίας καὶ τρεῖς στῆλαι μετὰ θόλου καὶ σταυροῦ. Ἡ Θεοτόκος ἀναλαβοῦσα τὸ βρέφος κάθεται καὶ τῇ δεξιᾷ εὐλογοῦσα ἀπολύει τοὺς μάγους γονυπετῶς προσκυνοῦντας αὐτήν.—'Ἐν φύλ. 107^β παρίσταται ὁ θαυμασμός τῶν μάγων περὶ τῆς ἐναλλαγῆς τοῦ βρέφους καὶ ἡ πρὸς αὐτοὺς παραγγελία τοῦ ἀγγέλου ὅπως ἀναχωρήσωσι ταχέως. Ὑπάρχει λοιπὸν ἐζωγραφημένη ἡ ἐκκλησία τῆς ἁγίας Βηθλεέμ, ἧς ἔξωθεν δειπνοῦσιν οἱ τρεῖς μάγοι περὶ τράπεζαν πλήρη φαγητῶν· ὁ εἰς αὐτῶν κάθηται ἐπὶ σκίμποδος, ὁ ἕτερός ἐστι κεκλιμένος καὶ ὁ πρεσβύτερος ὀρθίος, τείνων τὰς χεῖρας πρὸς τὰ ἄνω, ὁπόθεν κατέρχεται ἐσπευσμένως ἄγγελος εὐλογῶν αὐτοὺς καὶ οἰονεὶ διατάσσει τὴν ταχεῖαν ἀναχώρησιν. Ἐτέρα αὐτόθι εἰκὼν παρίστησι πρόσοψιν τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας μετὰ θύρας ἀνοικτῆς καὶ τοὺς τρεῖς μάγους ἐπίπλους καὶ δρομαίως φεύγοντας. Ὁ εἰς μάλιστα αὐτῶν παρίσταται ὡσεὶ ἔτοιμος ἵνα πέσῃ ἐκ τοῦ ἵππου διὰ τὸ βίαιον τῆς φυγῆς. Ἀνίσταται δὲ συγχρόνως καὶ ὁ ἄγγελος, ἔχων τὰ βλήματα πρὸς τοὺς μάγους ἐστραμμένα, ὧν προπορεύεται ὁ πρεσβύτερος, ὑψῶν πρὸς ἐκεῖνον τὴν δεξιάν καὶ προσβλέπων ζωηρῶς τοὺς ὀπισθεν ἐρχομένους συνοδοιπόρους.—'Ἐν φύλ.

108^β τρεις μικρογραφίαι· α') πορεία ἐπὶ ὄνου· ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἐπὶ ὄνων ὁ λευίτης καὶ ὁ νεανίας αὐτοῦ. Κατὰ τὸ κείμενον ὁ λευίτης παρῴκει «ἐν μηροῖς ὄρους Ἐφραΐμ» καὶ ἤρχετο «ἕως ἐξέναντι Ἰεβοῦς». β') παράστασις τῆς γῆς Γαβαᾶ διὰ πόλεως περιτετειχισμένης καὶ μετὰ πύλης κλειστῆς, πρὸς ἣν ἐπορεύοντο ἤδη οἱ ἀνωτέρω ἐν ὥρᾳ ἑσπερινῇ· γ') ἡ εἴσοδος τοῦ λευίτου καὶ τῶν συνοδοιπόρων εἰς τὴν πόλιν ταύτην, παρισταμένη διὰ πλατείας χλοηφόρου καὶ εὐδένδρου, ἧς ἐν μέσῳ κἀθηται ἡ παλλακὴ ἐπὶ ὑψώματος μετὰ ἐσταυρωμένων χειρῶν, ἔχουσα ἔμπροσθεν λεκάνην· παραπλεύρως δὲ αὐτῆς ἐστὶν ὁ λευίτης συνομιλῶν μετὰ χωρικοῦ καὶ πρὸς ἀριστερὰν οἱ τρεῖς ὄνοι καὶ ὁ νεανίας κομίζων εἰς τὴν παλλακὴν ὄσχεϊον.—Ἐν φύλ. 109^β δύο παραστάσεις· α') ἡ οἰκία τοῦ χωρικοῦ καὶ ὄμιλος ἀνθρώπων, μεθ' ὧν συνομιλεῖ ὁ οἰκοδεσπότης· β') ἡ αὐτὴ οἰκία καὶ ὁ οἰκοδεσπότης ἐκβάλλων τὴν φιλοξενηθεῖσαν παλλακὴν τοῦ λευίτου, ἣν ἤδη ἐμπαίζει ὁ ἀνωτέρω ὄμιλος.—Ἐν φύλ. 110^α τρεῖς μικρογραφίαι· α') οἰκία, ἧς ἔξωθεν κατὰκειται τεθνηκυῖα ἡ γυνή· ἔτι τρεῖς ἄνδρες φεύγοντες· β') ἡ αὐτὴ οἰκία, πρὸς ἣν ἡ παλλακὴ ἐλθοῦσα κατέπεσεν ἐκτάδη· τὰς χεῖρας αὐτῆς ἔχει ἐπιτεθειμένας εἰς τὰς βαθμίδας τῆς θύρας. Παρίστανται αὐτόθι καὶ ὁ λευίτης καὶ ὁ νεανίας κλαίοντες ἐπὶ τῇ συμφορᾷ· γ') ἡ ἀνακομιδὴ τῆς παλλακῆς ὑπὸ τοῦ λευίτου εἰς τὴν πατρίδα. Πεδιάς, ὁ λευίτης καὶ ὁ νεανίας ἐπὶ ὄνων· ἐν τῷ μέσῳ τρίτος ὄνος ἄγων τὸ πτώμα καὶ συρόμενος ὑπὸ τοῦ προπορευομένου νεανίου.—Ἐν φύλ. 110^β τρεῖς μικρογραφίαι· α') ἐν τῷ προαυλίῳ οἰκίας τράπεζα, ἐφ' ἧς ἐτέθη τὸ πτώμα· ἄνθρωπος δὲ κρατῶν τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ «ἐμέλισε, κατὰ τὸ κείμενον, τὴν παλλακὴν εἰς δώδεκα μέλη καὶ ἀπέστειλεν αὐτὰ ἐν παντὶ ὀρίῳ Ἰσραὴλ»· β') ὄμιλος Ἰσραηλιτῶν μετὰ μορφῶν ἐξηγριωμένων καὶ καθημένων ἐπὶ ἑδρῶν. Εἷς αὐτῶν κρατεῖ τὴν κεφαλὴν τῆς παλλακῆς, ἄλλοι δὲ δύο φέρουσι τὸν πόδα, ὃν παραλαμβάνει τρίτος. Σύσκεψις κατὰ τῆς φυλῆς Βενιαμίν· γ') συμπλοκὴ Ἰσραηλιτῶν μετὰ τῆς φυλῆς Βενιαμίν. Πρόσοψις τῆς πόλεως Γαβαᾶ, ἀφ' ἧς ἐξέρχονται ἔφιπποι στρατιῶται, καταδιώκοντες τοὺς

ἐκδίκησιν ζητοῦντας Ἰσραηλίτας. Ἐπὶ τοῦ ἐδάφους πτώματα ἀκέφαλα καταπίπτοντα ἀπὸ ἵππων. - Ἐν φύλ. 111^α δύο παραστάσεις· α') δευτέρα παρασκευὴ τῶν Ἰσραηλιτῶν πρὸς ἔφοδον κατὰ τῶν υἰῶν Βενιαμίν. Πύλη πόλεως δι' ἧς ἐξέρχονται πολλοὶ ἵππεις ὀρομαίως· β') ὄδυρμός τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐν Βεθῆλ. Λόφος ἐφ' οὗ ὄμιλος στρατιωτῶν, τὰς χεῖρας ἀνυψούντων καὶ δεομένων. Ὅπισθεν τοῦ αὐτοῦ φύλλου ἄλλαι τρεῖς παραστάσεις· α') ἔφοδος τῶν Ἰσραηλιτῶν κατὰ τῆς φυλῆς Βενιαμίν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ. Πρόσοψις τῆς πόλεως Γαβαᾶ, ἧς ἔξωθεν πληθὺς ἵππέων τρεπόντων εἰς φυγὴν τοὺς ἐχθρούς. Δύο ἵππεις ἀκοντίζουσιν ἵππέα ἐχθρόν, ζωηρῶς ἀγωνιζόμενον ὑπὲρ τῆς οἰκείας σωτηρίας. β') Νίκη τῶν Ἰσραηλιτῶν. Τρία φρούρια τῆς φυλῆς Βενιαμίν, ὧν ἔξωθεν δύο ἑκφῆρεις καὶ τέσσαρες ἄσπλοι, ἐξ ὧν ὁ εἷς ἀγωνίζεται ὑπὲρ σωτηρίας, προσβαλλόμενος ὑπὸ ἐχθροῦ. Ἔτερος αἰχμάλωτος καὶ τὰς χεῖρας δεδεμένος ἵσταται ἀπέναντι Ἰσραηλίτου, σύραντος ἤδη τὴν ῥομφαίαν ἀπὸ τῆς θήκης· γ') τέσσαρα φρούρια τῆς φυλῆς Βενιαμίν πυρπολούμενα. — Ἐν φύλ. 112^α ἡ ἐν Βηθλεὲμ βρεφοκτονία, παρισταμένη δι' ὀρέων, ὧν ἐν μέσῳ ὑφύονται δύο δένδρα, καὶ δι' οἰκίσκου ἐπὶ βράχου. Εἰς τὴν ῥίξαν τοῦ ὄρους τρεῖς στρατιῶται, κρατοῦντες γυμνά βρέφη καὶ ἀποκτείνοντες αὐτά. Ὅπισθεν τοῦ αὐτοῦ φύλλου, ἐν ᾧ καὶ τὸ τέλος τοῦ λόγου ἐν σχήματι σταυροῦ, ὑπάρχουσι τέσσαρες μικρογραφίαι· α') τρεῖς ἄγγελοι προσκυνοῦντες τὴν ἀπέναντι Θεοτόκον, ἧτις παρισταται ἐν τῷ δευτέρῳ πίνακι καθημένη ἐπὶ σκίμποδος καὶ κρατοῦσα ἐν ἀγκάλαις τὸ βρέφος· β') πέντε ποιμένες καὶ γ') οἱ τρεῖς μάγοι προσκυνοῦντες τὴν Θεοτόκον.

9. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ «λόγος εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον, ἐπίσκοπον Καισαρείας Καππαδοκίας, ἐπιτάφιος». Ἀρχ. «Ἐμελλεν ἄρα», φ. 113^α. Migne τ. 36, σ. 493. Τῆς ἐπιγραφῆς ὑπερκεῖται πίναξ παριστῶν τὸ ἐμβαδὸν ἐκκλησίας, ἐν τῷ μέσῳ κράββατον μετὰ τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Βασιλείου καὶ δύο ἀρχιερεῖς μετὰ στεφάνης περὶ τὴν κεφαλὴν, τὸν μὲν προσκλινόμενον τῷ ἁγίῳ Βασιλείῳ, τὸν δὲ ἱστάμενον παρὰ τοὺς πόδας τοῦ

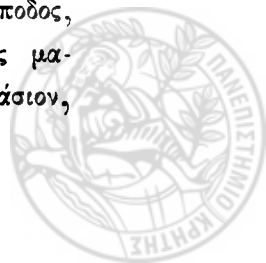
νεκροῦ. Ἐνθεν δὲ καὶ ἔνθεν εἰσὶν ἱερεῖς καὶ διάκονοι φέροντες τὰς στολὰς αὐτῶν.

10. Τοῦ αὐτοῦ Γρηγορίου «λόγος εἰς τὰ ἅγια φῶτα», οὗ ἡ ἀρχή· «Πάλιν Ἰησοῦς ὁ ἐμὸς», φ. 172^α. Migne τ. 36, σ. 356. Αὐτόθι ἐστὶ καὶ πίναξ παριστῶν τὴν βάπτισιν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἐν τῷ μέσῳ ὁ ποταμὸς Ἰορδάνης, ἐν ᾧ ὁ Χριστὸς ἱσταμένος βαπτίζεται ὑπὸ τοῦ προδρόμου Ἰωάννου, ἔχοντος ὀπισθεν τὸ ὄρος Ἑρμονοεῖμ καὶ δένδρον. Πρὸς τὸ ἀπέναντι χεῖλος τοῦ ποταμοῦ ἴστανται δύο ἄγγελοι, κρατοῦντες ὑποκλινωῶς σινδόνα. Παρὰ τοὺς πόδας δὲ τοῦ Ἰησοῦ κάθηται ἀνὴρ κρατῶν ὑδρίαν. Ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς τοῦ βαπτιζομένου προβάλλει ἐξ οὐρανοῦ ἡ χεὶρ τοῦ Θεοῦ, πέμπουσα τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐν εἶδει περιστεράς.

11. Τοῦ αὐτοῦ Γρηγορίου «λόγος εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα», οὗ ἡ ἀρχή· «Χθὲς τῇ λαμπρᾷ τῶν φώτων», φ. 185^α. Migne τ. 36, σ. 360. Αὐτόθι καὶ πίναξ, οὗ ἐν τῷ μέσῳ παρίσταται καθήμενος ὁ ἅγιος Γρηγόριος, ἐνδεδυμένος τὴν ἀρχιερατικὴν στολὴν καὶ τῇ μὲν δεξιᾷ εὐλογῶν τοὺς ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἱσταμένους ἀκροατάς, τῇ δὲ ἀριστερᾷ κρατῶν εὐαγγέλιον κλειστόν, στηριζόμενον ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ γόνατος.

12. Τοῦ αὐτοῦ Γρηγορίου «λόγος εἰς τὸν ὄσιον πατέρα ἡμῶν Γρηγόριον τὸν Νύσσης, τὸν ἀδελφὸν Βασιλείου τοῦ μεγάλου». Ἀρχ. «Φίλου πιστοῦ», φ. 218^β. Migne τ. 35, σ. 832. Αὐτόθι καὶ πίναξ παριστῶν πρὸς ἀριστερὰν ἐκκλησίαν, ἧς ἔμπροσθεν ὑψοῦται θόλος μετὰ σταυροῦ, στηριζόμενος ἐπὶ στηλῶν· πρὸς δεξιὰν δὲ ἐστὶ οἰκία διόροφος καὶ ἐν τῷ μεταξὺ χώρῳ ἴστανται ὁ ἅγιος Γρηγόριος καὶ ὁ ἅγιος Βασίλειος, προσκλίνοντες ἀλλήλοις τὰς κεφαλὰς.

13. Τοῦ αὐτοῦ Γρηγορίου «λόγος εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον ἀρχιεπίσκοπον Ἀλεξανδρείας», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἀθανάσιον ἐπαινῶν», φ. 223^β. Migne τ. 35, σ. 1081. Αὐτόθι καὶ πίναξ παριστῶν ἔνθεν καὶ ἔνθεν δύο οἰκίας καὶ ὄμιλον νεανίσκων ἀσκεπῶν, ἱσταμένων ὀπισθεν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, ὅστις κάθηται ἐπὶ σίμπεδος, κρατῶν τῇ ἀριστερᾷ βιβλίον κλειστόν καὶ προσβλέπων τοὺς μαθητάς· διὰ τῆς δεξιᾶς δὲ δείκνυσιν αὐτοῖς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον,

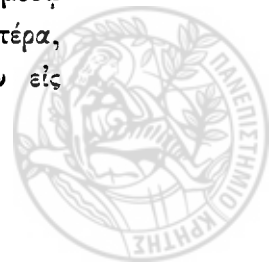

καθήμενον ἀπέναντι αὐτοῦ καὶ γράφοντα ἐν ἀνοικτῷ βιβλίῳ. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πίνακος πίδαξ μετὰ λεκάνης.

14. Τοῦ αὐτοῦ Γρηγορίου «συντακτῆριος εἰς τὴν τῶν ρν' ἐπισκόπων παρουσίαν», οὗ ἡ ἀρχή· «Πῶς ὑμῖν τὰ ἡμέτερα», φ. 246. Migne τ. 36, σ. 457. Αὐτόθι καὶ πίναξ παριστῶν τὴν δευτέραν οἰκουμενικὴν σύνοδον. Πέριξ εἰσὶ 14 ἱεράρχαι, ἔνθεν δὲ καὶ ἔνθεν τράπεζαι δύο. Ἐν τῷ μέσῳ ἐπὶ διακεκριμένης ἔδρας κάθηται ὁ ἅγιος Γρηγόριος ἀπαγγέλλων τὸν συντακτῆριον. Ἐν φύλ. 264 ἕτερος πίναξ παριστῶν τὴν ἀναχώρησιν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου. Τεῖχος ἐπιθαλάσσιον τῆς Κωνσταντινουπόλεως μετὰ ἀποβάθρας. Ἀπέναντι ἕτερον τεῖχος μετὰ πύλης κλειστῆς, ἧς ὑπέρκειται οἰκία. Ἐν τῷ μέσῳ ἀμφοτέρων θάλασσα μετὰ ἰχθύων καὶ ἄλλων θαλασσιῶν ζώων. Ἐπὶ τῆς ἀποβάθρας ὄμιλος κληρικῶν μετὰ ἱερατικῶν στολῶν καὶ ἀπέναντι λέμβος μετὰ δύο κωπηλατῶν καὶ ἐνὸς ἐπιβάτου (ἑσταυρωμένος ἔχοντος τὰς χεῖρας) καὶ πλοῖον εἰς οὗ τὸ ἐμπρόσθιον ἴσταται ὁ ἅγιος Γρηγόριος ἀποχαιρετῶν τοὺς κληρικούς· ἀλλ' εἰς ἐξ αὐτῶν ἀρπάζει τὴν πρῶραν τοῦ πλοίου.

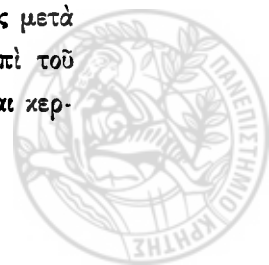
15. Τοῦ αὐτοῦ Γρηγορίου «λόγος περὶ φιλοπτωχίας», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἄνδρες ἀδελφοί», φ. 264^β. Migne τ. 35, σ. 857. Αὐτόθι καὶ πίναξ παριστῶν ὄμιλον ἀσκεπῶν ἀχροατῶν καὶ ἕτερον ὄμιλον ἡμιγύμων καὶ ἐξησθενηκότων πτωχῶν, ἰκετεύοντων τὸν ἅγιον Γρηγόριον, ὅστις ἴσταται ἐν τῷ μέσῳ ἐνδεδουμένος τὴν ἀρχιερατικὴν στολήν, ὀμιλῶν πρὸς τὸ πλῆθος καὶ δεικνύς αὐτῷ τοὺς πτωχοὺς. Παρὰ τοὺς πόδας δὲ αὐτοῦ ὑπάρχουσι δύο πτωχὰ παιδία, κρατοῦντα δοχεῖα ἐλεημοσύνης καὶ κλίναντα πρὸς αὐτὸν τὰ γόνατα· δύο δὲ δοχεῖα μετὰ κινητῶν λαβῶν κατάκεινται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

16. Τοῦ αὐτοῦ Γρηγορίου «εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα διὰ τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης». Ἄρχ. «Τί λύετε τάξιν», φ. 291^α. Migne τ. 35, σ. 933. Αὐτόθι καὶ πίναξ παριστῶν δύο οἰκίας διορόφους, ὄμιλον ἀχροατῶν τεινόντων ἰκετικῶς τὰς χεῖρας καὶ ἐν τῷ μέσῳ τὸν ἅγιον Γρηγόριον δεικνύντα τῷ πλήθει τὸν ἀπέναντι πατέρα, ὅστις κάθηται ἐπὶ σκίμποδος σιωπῶν, ἦτοι τὴν δεξιάν ἔχων εἰς

τὸ στόμα.—Ἐν τέλει τοῦ λόγου (φ. 306^β) ὑπῆρχε σημείωσις, ἥδη μὴ διακρινομένη.

17. «Συναγωγή καὶ ἐξήγησις περὶ ὧν ἐμνήσθη ἱστοριῶν ὁ ἐν ἁγίοις Γρηγόριος». Ἄρχ. «Οἱ τῶν ἔξω ῥήτορες τε καὶ σοφισταί», φ. 307^α—313^α. Πρβλ. Migne τ. 38, Νόννος. Τὸ κείμενόν ἐστιν ἐν τῷ κώδικι δίστηλον καὶ ἡρμηνευμένον δι' ἑπτακαίδεκα εἰκόνων, ἐξ ὧν σημειοῦνται ὧδε ἔνδεκα, διότι τῶν λοιπῶν προστίθεται αὐτὸ τὸ σχέδιον ἐν τέλει τῆς περιγραφῆς· α') ὁ Πέλωψ καταδιώκων τὸν Οἰνόμαον ἐν φύλ. 307^β. Πεδιάς καὶ ἀρμάμαξα τέθριππος φέρουσα τὸν Πέλοπα καὶ πλησιάζουσα ἐτέρα ὁμοία ἐφ' ἧς ὑπάρχει ὁ Οἰνόμαος. Οὗτος δὲ προσιδὼν ἐκεῖνον ἐκτείνει τὰς χεῖρας ἔντρομος· εἰς τὴν δεξιὰν αὐτοῦ κρέματα μαστίγιον. β') Ἄρτεμις καὶ Ἀκταίων ἐν φ. 308^α. Τόπος ὄρεινός· ἡ Ἄρτεμις γυμνὴ ἔχουσα ἐν τῇ ἀριστερᾷ φαρέτραν καὶ τὴν δεξιὰν τείνουσα πρὸς τὰ ἔμπροσθεν ἵππος δὲ ἐπισησαγμένος ὁρμᾷ πρὸς τρεῖς κύνες ἐπιπεσόντας κατὰ τοῦ Ἀκταίονος. γ') Ἀχιλλεὺς διδασκόμενος τὴν τοξικὴν ἐν φ. 308^α. Τόπος ὄρεινός μετὰ ἄντρου, οὗτινος ἔξωθὲν ἐστὶν ὁ ἵπποκένταυρος Χείρων εἰκονισμένος μετὰ δύο ἐπὶ κεφαλῆς κεράτων καὶ φέρων ὄπισθεν τὸν μικρὸν Ἀχιλλεῖα γυμνόν, τοξεύοντα δύο ἐλάφους φευγούσας ὀρομαίως πρὸς τὸ ὄρος. δ') Κρόνος καὶ Ῥέα ἐν φύλ. 310^β. Ὁ Κρόνος ὄρθιος, ἡμίγυμνος, ὑψηλὸς τὸ ἀνάστημα καὶ εὐσαρκος, φέρων ἐπὶ κεφαλῆς κράνος. Ἀπέναντι αὐτοῦ ἡ Ῥέα μετὰ χρυσοῦ καλύμματος, κυανοῦ χιτῶνος καὶ ἐπιχιτωνίου καὶ γυμνὸν ἔχουσα τὸ στῆθος καὶ τὸν δεξιὸν βραχίονα. Διὰ τῆς δεξιᾶς τίθησιν εἰς τὸ στόμα τοῦ Κρόνου λίθον ἐσπαργανωμένον. Ὅπισθεν αὐτῆς πέντε κορύβαντες καὶ κουρήτες μετὰ μουσικῶν ὀργάνων, ἔχοντες ἐν μέσῳ τοῦ αὐλοῦ καὶ τοῦ τομπανοκρούστου λίκνον χρυσοῦν, ὃπερ φέρει τὸν ἀρτιγέννητον Δία. ε') Σεμέλη καὶ Ζεὺς ἐν φ. 311^α. Ἀνάκτορον μέγα μετὰ παραπετασμάτων εἰς τὰς ὀρούζους, κλίνη ἐν ἧ ἰκοιμάται ἡ Σεμέλη ἡμίγυμνος καὶ ὁ Ζεὺς μετὰ χρυσοῦ διαδήματος καὶ κυανοῦ ποδήρους χιτῶνος, πεσὼν ἐπὶ τοῦ σώματος τῆς Σεμέλης. Πρὸς τὸ πρόσωπον δὲ αὐτῆς βάλλεται κερ-

αυτὸς ἐν εἴδει τριῶν καθέτων πορφυρῶν γλωσσῶν. Ὅπισθεν τῆς κλίνης παρίσταται ὁ αὐτὸς Ζεὺς καθήμενος, ἔχων γυμνὸν τὸν ἀριστερὸν πόδα μέχρι τοῦ μηροῦ καὶ προσπαθῶν ἵνα τὸ ἐκ τῆς Σεμέλης τεχθὲν ἔμβρυον (Διόνυσον) κρύψῃ ἐν τῷ μηρῷ αὐτοῦ. Κατόπιν ἡ αὐτὴ παράστασις μετὰ τῆς διαφορᾶς ὅτι τὸ ἔμβρυον, ἀκμαῖον ἤδη, ἐκβάλλεται τοῦ μηροῦ. ς') Ὁ κολοσσὸς τῆς Ρόδου καὶ τὸ Μαυσωλεῖον ἐν φ. 311^β. Θάλασσα καὶ ἡ νῆσος Ῥόδος μετὰ μιᾶς χαμηλῆς οἰκίας ἐχούσης παρακειμένην βᾶσιν μετὰ δύο βαθμίδων, ἐφ' ἧς ὑφύονται στήλη φέρουσα ἀνδριάντα χρυσοῦν Ἡρακλέους. Τῇ δεξιᾷ κρατεῖ μακρὸν ἀκόντιον στηριζόμενον εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ἐπιστυλίου καὶ τῇ ἀριστερᾷ ῥόπτρον. Πρὸς τὸ ἄνω μέρος τοῦ στήθους διακρίνεται δέρμα λέοντος. Ἀπέναντι τῆς εἰκόνας ταύτης παρίσταται γῆ βραχώδης ἐν τῇ θαλάσῃ μετὰ τοῦ τάφου τοῦ Μαυσώλου. Οὗτος δὲ ἐστὶ λάρναξ μεγάλη, ἐν ἣ διακρίνεται πρόσωπον ἀνδρὸς μετὰ διαδήματος. Ἄνωθεν τῆς λάρνακος τετράστηλον μετὰ τρούλλου. ζ') Ζεὺς Ἀθηναῖα καὶ Ἡφαιστος ἐν φ. 312^α. Πλευρὰ οἰκίας, ἧς ἔξωθεν ὁ Ζεὺς καθήμενος ἐπὶ σκίμποδος. Ἐκ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐξέρχεται ἡ Ἀθηναῖα μετὰ διαδήματος, ἐνδεδυμένη χιτῶνα κυανοῦν καὶ κρατοῦσα δόρυ καὶ θώρακα. Ἀπέναντι τοῦ Διὸς ὁ Ἡφαιστος ἰστάμενος ἀσκεπῆς καὶ μικρὸν προσκλίνων φαίνεται δὲ συνομιλῶν μετὰ τοῦ Διός, τείνων πρὸς αὐτὸν τὴν δεξιὰν καὶ τῇ ἀριστερᾷ κρατῶν ἀξίνην ἐρριζωμένην ἐν τῇ γῇ. Κατόπιν παρίσταται ὁ αὐτὸς Ἡφαιστος κυνηγῶν τὴν παρθένον Ἀθηναῖαν. η') Ἐκάτη καὶ φάσματα ἢ δρακοντοκέφαλοι ἐν φ. 312^α. θ') Δωδώνη ἐν φ. 312^β. Πρόσοψις ναοῦ μετὰ ὑψηλῆς θύρας, ἧς ἔμπροσθεν ὑψίκομος δρῦς. Ἀπὸ τῶν κλάδων αὐτῆς ἀτομόν τι χέει διὰ χρυσοῦς στάμνου ὕδωρ, ὅπερ καταρρέει ἐντὸς πίδακος. Γυνὴ δὲ μάντις, ἐνδεδυμένη πορφυροῦν χιτῶνα καὶ ἔχουσα γυμνήν τὴν ἀριστερὰν μέχρις ὤμου, λαμβάνει ἀπὸ τῆς λεκάνης τοῦ πίδακος στρογγύλον τι ἀντικείμενον. Ὅπισθεν τῆς μάντιδος ὄμιλος μαντευσόμενων. ι') Μενδήσιος τράγος ἐν φ. 313^α. Πρόσοψις τοῦ μενδησίου ἱεροῦ, ὄμιλος ἀνθρώπων καὶ πρὸς δεξιὰν στήλη ἐπὶ βάσεως φέρουσα πλατεῖαν πλάκα, ἐφ' ἧς παρίσταται ἵππος καθήμενος καὶ τράγος κερασφόρος ἰστάμενος καὶ ἔχων ἓνα τῶν

ἐμπροσθίων ποδῶν ἐπὶ βάσεως ἀγάλματος, ὅπερ ὑφούται ἐν μέσῳ ἀμφοτέρων τῶν ζώων. Τοῦτο δὲ παρίστησιν ἐπίσης τράγον. ια') "Ὁμιλος Αἰγυπτίων μετὰ ποδῆρων χιτώνων καὶ καλυμμάτων ἀραβικῶν. Ἡ φυσιογνωμία αὐτῶν ὄντως φελαχική. Βλέπousι δὲ πρὸς τρεῖς στήλας ἐπὶ βάσεων, ὧν ἐν μέσῳ τρίπους μετὰ πυρᾶς καὶ ἱερεὺς αἰγύπτιος ἐπίσημον φέρων στολήν, ἦτοι στιχάριον καὶ φαινόλην, καὶ πρὸς τὸν τρίπουν κλινόμενος. Ἐπὶ τῶν στηλῶν χροκόδειλος, δελφίς καὶ αἴλουρος περιεσφιγμένος ὑπὸ μεγάλου ὄψεως.

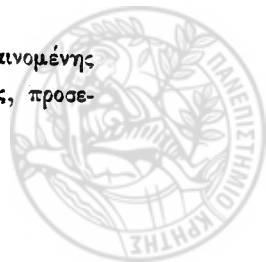
Σημείωσις. Ἐκτὸς τῆς περιγραφῆς τῶν εἰκόνων τούτων προστίθενται ὡδὲ δύο φωτοτυπικοὶ πίνακες μετὰ τῶν ἐπιλοίπων λειογραφιῶν (ἀριθ. 2, 3). Τὸ ἐν αὐτοῖς δὲ κείμενον ἀναγινώσκεται οὕτω. Πλάτων ἐν ταῖς πολιτείαις λέγει, ὡς ὁ Γύγης οὗτος ποιμὴν

^α
ἦν· καὶ ποιμένων, εὔρε κεχωσμέ(νον) ἵππον χαλκοῦν· ἐν ᾧ ἵππῳ ἐνδοθ(ι) εὐρ(εν) ἐνόητα νεχρὸν ἄν(θρώπ)ον, φοροῦντα δακτύλιον καὶ λαβῶν τὸν δακτύλιον εἶχε· καὶ ὅτε μὲν ἔστραφε τὴν σφενδόνην τοῦ δακτυλίου ἐγένετο ἀφανής· ὅτε δὲ ἀντέστραφεν, πάλιν ἐγένετο ἀφανής τοῖς οὖσιν· σφενδόνη δὲ ἐστὶν ἡ κεφαλὴ τοῦ δακτυλίου· ἐλθὼν δὲ ἐπὶ τὸν βασιλέα τῶν Λυδῶν καὶ ἀντιστρέψας τὴν σφενδόνην ἐγένετο ἀφανής· καὶ εἰσελθὼν ἀπέκτεινεν τὸν βασιλέα, καὶ ἔλαβε τὴν βασιλείαν.

Ὁ δὲ Ἡρόδοτος, ἄλλως ἱστορεῖ τὰ κατὰ τὸν Γύγην ὅτι ἐπιτροπὴ τῆς δεσποίνης ἀπέκτεινε τὸν Κανθαύλ(ην) ὁ Γύγης καὶ ἐβασίλευσεν·

Ὁ Μίδαξ οὗτος Φρυγίας ἦν βασιλεὺς· ἦν δὲ χρυσομανὴς τις, ὡς τὸ ἔργον ἐδήλωσεν. Ἡὔξατο οὖν ἔν' οὐ εἰς ἄψηται, χρυσὸς γένηται. Εἰσηκούσθη οὖν οὗτος· καὶ οὐ εἰς ἄψηται ἢ χειρὶ ἢ στόματι, χρυσὸς ἐγένετο· καὶ οὕτως πάντ(α) μὲν ἦν αὐτῷ χρυσός· φαγεῖν δὲ μὴ δυνάμενος, ἀπόλετο· καὶ γὰρ ἡ τροφή, ἡ διδομένη αὐτῷ διὰ τοῦ στόματος ἀπεχρυσούτο. Ἐφθάρη οὖν τῷ λιμῷ. Ἰστοροῦσι δὲ ἄλλοι τινές ὅτι χρισμὸν λαβῶν ἔζησεν. Ἦν δὲ ὁ χρισμὸς διελάσαι ἄρματ(ι)· καὶ ὅπου ἄν ἐπισχεθῆ τὸ ἄρμα στήναι καὶ κτῖσαι πόλιν· καὶ ἐποίησεν οὕτως· καὶ κτίζει τὴν Ἀγκυραν τῆς Γαλατίας· ἀγκυρα γὰρ σιδήριον πλοίου ποταμίου ἐπέσχε τὸ ἄρμα καὶ ἔστησεν τὸν Μίδαγ· καὶ οὕτως ἐκτίσθη ἡ πόλ(ις), καὶ ἐκλήθη Ἀγκυρα·

Τῆς γὰρ Παταρικῆς χιμαίρας ἀναφεισίσης, περὶ ἧς μνηται καὶ ὁ θεῖος οὗτος Γρηγόριος ἐν τῷ στηλιτευτικῷ, καὶ λυμαινομένης τῆς χώρας τῆς τῶν Λυκίων, καὶ τοῦ Προΐτου βασιλεύοντος Λυκίας, προσε-

Σελίς 65.
Κώδιξ πατρ. 14, ένδεχάτου αιώνος, φ. 309b—310a.

τάχθη ὁ Βελλεροφόντης ἀποκτεῖναι τὴν χίμαιραν. Ἦν δὲ τὸ θη-
ρίον τοιοῦτον· πρόσθε μὲν λέων, ὀπίσθε δὲ δράκων· μέση δὲ
τὴν χίμαιρα· ἐξ ἧς χιμαίρας, τὸ πῦρ ἀνεδίδοτο(ο) καὶ τὴν δυσάλωτον τὸ
θηρίον. Τὸν ἵππον οὖν τὸν Πήγασον ἐκ θ(εο)ῦ εὐρών ὁ Βελλεροφόντ(ης),
ὃς ἐλέγετο ἔχειν πτερὰ, καὶ ὕδωρ ἀπὸ τῶν ὀνύχων ἀποστάζειν, ἐλθὼν
σύμμαχον εὐρών τὴν πτῆσιν τοῦ ἵππου διὰ τὸ εἶναι πτερωτὸν ὡς εἶπον,
αἱ
καὶ σφερα(ν) μολίβδου παραθείς ἐν τῷ ἄκρῳ τοῦ δόρατος αὐτοῦ ὁ Βελλε-
ροφόντης, ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα τῆς χιμαίρας,
καὶ ἀπὸ τοῦ πυρὸς διελύθη ὁ μολίβδος καὶ ἀνεῖλε
τὴν χίμαιραν: Migne τ. 36, σ. 1061.

Ἄλφειός ποταμός ἐστι τῆς Ἀρκαδίας· Ἀρκαδία δὲ
πόλις ἐστὶ τῆς Πελοποννήσου. Ἔστι δὲ πηγὴ ἐν Σι-
κελία τῇ νήσῳ, Ἀρέθουσα ὀνόματι. Δέγεται οὖν ὅτι ὁ Ἄλ-
φειός ποταμός ἠράσθη τῆς πηγῆς τῆς Ἀρεθούσης· καὶ ἐ-
ρασθεῖς, διαδύς τὸ πέλαγος, ἀναδίδεται ἐν Σικελία
παρὰ τὴν Ἀρέθουσαν πηγὴν, μὴ συναναμιχθεῖς τῇ
ἀλμυρίδι τῆς θαλάσσης, ἀλλὰ καθαρὸν τὸ νάμα δια-
φυλάττον πρὸς τὴν ἐρωμένην:

Ἄρεσθη οὗτός ἐστιν, ὁ υἱὸς Ἀγαμέμνονος. Φιλίαν δὲ τοσαύτην
ἔσχεν πρὸς τὸν Πυλάδην, καὶ Πυλάδης πρὸς τὸν
Ἄρεστην, ὥστε καὶ ἀποθανόντο(ς) Πυλάδου, συγκα-
τελθεῖν τὸν Ἄρεστην μέχρι τοῦ ἄδου:-

Ὁ Μίνως καὶ ὁ Ῥαδάμανθος, λέγονται υἱοὶ εἶναι
τοῦ Διὸς, ὧν, ὁ μὲν Μίνως ἦν νομοθέτης, παρὰ τοῦ πατρὸς
δεξάμενος τὴν νομοθετικὴν· ὁ δὲ Ῥαδάμανθος δικαστῆς δίκαιος,
ὥσπερ ἀπὸ τοῦ πατρὸς τὴν δικαιοσύνην μαθὼν. Δέγουσιν οὖν
περὶ τούτων οἱ ποιηταί, καὶ Πλάτων δὲ αὐτὸς, ὅτι τοὺς ἀποθα-
νόντας οὐχὶ δέχεται σκότος, ἀλλ' αἱ Μακάρων νῆσοι καὶ τὸ Ἠλύ-
σιον πεδίου· ὄνομα δὲ τόπου τὸ Ἠλύ(σιον), οἶονεὶ ἄλύσιον καὶ ἀπολύ(σεως)
οὐ κολάσεως. Φησὶν οὖν ἐν τούτῳ οἱ παρ' αὐτῶν δίκαιοι με-
τὰ θάνατον αὐλισθήσονται. Τὸ δὲ τοῦ ἀσφοδέλου ὄνομα,
φυτοῦ βοτάνης ἐστὶν ὄνομά τι, ἔχον(ος) ὀσμὴν οὐ φαύλην· καὶ τὸ
ἄνθος ἐπιτερπές, καὶ ἡ ῤίζα ὠφέλιμος.

15. Τεῦχος μεμβράνινον τῆς ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλ-
λων 345 (ἀντὶ 346 κατὰ τὴν ἀρίθμησιν) μεγάλου τετάρτου σχή-
ματος. Τὸ κείμενον δίστιχον ἐν ἐκάστῃ σελίδι καὶ ἐκ 41 γραμμῶν.
Κατὰ τὴν σύμπηξιν, ἥτις φαίνεται οὐσα νεωτάτη, πολλὰ φύλλα

καὶ τετράδια προσερράφησαν λίαν ἐσφαλμένως· ἀλλ' ἐκ συμπαραβολῆς ἀνεῦρον τὴν φυσικὴν αὐτῶν ἀκολουθίαν, ὡς φαίνεται κατωτέρω. Αἱ ἐπιγραφαὶ πορφυραῖ. Ἔστι δὲ ἀνώνυμον καὶ περιέχει τὰ ἱερὰ παράλληλα τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ ἀπὸ τοῦ Α μέχρι τοῦ Ε στοιχείου¹. Ἐκαστον στοιχεῖον διαιρεῖται εἰς 4 βιβλία, καὶ τούτων ἕκαστον ὑποδιαιρεῖται εἰς τίτλους, ἐξ ὧν πολλοὶ ἀφέθησαν ἀνέκδοτοι. Ἡ διαίρεσις δὲ ἔχει οὕτως ἐν συνόψει.

1. Ἐν ἀρχῇ «τίτλος α', βιβλίον α'. Στοιχεῖον Ἄλφα. Περὶ αἰδίου θεότητος τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσιῶς τριάδος, καὶ ὅτι εἷς καὶ μόνος ἐπὶ πᾶσιν ὁ Θεός». Τὸ α' τοῦτο βιβλίον τοῦ Α στοιχείου διαιρεῖται εἰς νθ' τίτλους. Ἡ σελὶς 46^β ἄγραφος.—Ἀπὸ φ. 47^α «τίτλος α', στοιχεῖον Ἄλφα, βιβλίον β'. Περὶ τῆς ἁγίας ἀκτίστου καὶ συναϊδίου καὶ ὁμοουσιῶς Τριάδος». Διαιρεῖται εἰς ια' τίτλους. Ἡ σελὶς 106^α ἄγραφος.—Ἀπὸ φ. 107^α «στοιχεῖον ἄλφα, βιβλίον γ'», οὗ ὁ α' τίτλος «περὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου πλάσεως καὶ κατασκευῆς καὶ ὅσα περὶ ἡμῶν ἐν Γραφαῖς ἐμφέρεται». Τὸ ὅλον δὲ διαιρεῖται εἰς με' τίτλους.—Ἀπὸ φ. 137^α «στοιχεῖον ἄλφα, βιβλίον δ'», διηρημένον εἰς μ' τίτλους καὶ ὧν ὁ πρῶτος ἐπιγράφεται «περὶ δημιουργίας ἀγγέλων. Ὁ τίτλος ιβ' ἐπιγραφὴν φέρει «περὶ φύσεως ἀνθρώπου λόγος κεφαλαιώδης Νεμεσίου ἐπισκόπου Ἐμέσης», οὗ ἡ ἀρχὴ «τὸν ἀνθρωπον ἐκ ψυχῆς νοεῖας καὶ σώματος» (ὅρα ὀλόκληρον τὸν λόγον τοῦτον παρὰ Migne τ. 40, σ. 504—816). Ἐν φ. 168^α «τέλος σὺν Θεῷ τοῦ ἄλφα τῶν τεσσάρων ἄλφαβήτων». Ἡ σελὶς 168^β ἄγραφος.

2. Ἀπὸ φύλ. 169^α «στοιχεῖα Β' τοῦ α' βιβλίου», διηρημένου εἰς ιδ' τίτλους καὶ ὧν ὁ α' «περὶ βασιλείας οὐρανῶν». — Ἀπὸ φ. 180^β «στοιχεῖα βῆτα τοῦ β' βιβλίου», οὗ ὁ α' τίτλος «περὶ βουλῆς Θεοῦ καὶ ὅτι ἀνέφικτος τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἄτρεπτος καὶ ἀπαράβατος διαμένει». Τὸ ὅλον γ' τίτλοι.—Ἀπὸ φ. 185^β «στοιχεῖον βῆτα τοῦ γ' βιβλίου» εἰς ζ' τίτλους, ὧν ὁ α' «περὶ βασιλείας, ὅτι ἀλυσιτελὲς τὸ ἐξιέναι βασιλέα εἰς πόλεμον καὶ βέλτιον

¹ Ὅρα περὶ τοῦ βιβλίου τούτου J. Langen, Johannes von Damaskus. Gotha, 1879, σ. 204—210.

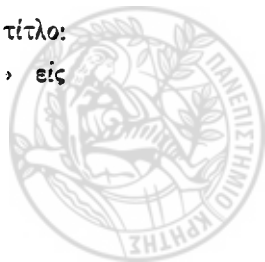

διὰ μισθοφόρων ἢ δώρων τοὺς πολεμίους ἀμύνασθαι καὶ οὐ δι' ἑαυτοῦ». — Ἀπὸ φ. 189^α «στοιχεῖον βῆτα, βιβλίον δ'» εἰς ιγ' τίτλους, ὧν ὁ α' περὶ τοῦ «τί ἐστὶν ἡ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου βλασφημία καὶ πῶς τοῖς εἰς αὐτὸ βλασφημοῦσιν οὐκ ἀφεθήσεται οὔτε ἐν τῷ νῦν αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι. Μαξίμου μοναχοῦ» τοῦ ὁμολογητοῦ.

3. Ἀπὸ φύλ. 193^β «στοιχεῖον Γάμμα, βιβλίον α'» εἰς ιη' τίτλους, ὧν ὁ α' «περὶ γνωστικῶν καὶ πνευματικῶν ἀνδρῶν». Οἱ τίτλοι γ'—ιβ' κεῖνται ἐν φ. 244—247· οἱ ἀπὸ ιγ'—ιη' ἐν φ. 235—340^α. — Ἀπὸ φ. 240^β «στοιχεῖον γάμμα, βιβλίον β'» εἰς ζ' τίτλους, ὧν ὁ α' «περὶ γεωργίας». — Ἀπὸ φ. 241^β «στοιχεῖον γάμμα, βιβλίον γ'» εἰς γ' τίτλους, ὧν ὁ α' «περὶ γνωσιμαχούντων καὶ ἑαυτοὺς κατάμεμρομένων». Οἱ τίτλοι β' καὶ γ' ἐν φ. 227. — Ἀπὸ φ. 228^α—232^α «στοιχεῖον γάμμα, βιβλίον δ'» εἰς ι' τίτλους, ὧν ὁ α' περιλαμβάνει κεφάλαιον τοῦ ὁσίου Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ.

4. Ἀπὸ φ. 232^β «στοιχεῖον Δέλτα, βιβλίον α'» εἰς λε' τίτλους, ὧν ὁ α' «περὶ δυνάμεως Θεοῦ». Οἱ τίτλοι δ'—ιη' κεῖνται ἐν φ. 219—226, οἱ ἀπὸ ιθ'—λδ' ἐν φ. 212—218 καὶ ὁ λε' ἐν φ. 203^α. — Ἀπὸ φ. 203^β «στοιχεῖον δέλτα, βιβλίον β'» εἰς ζ' τίτλους, ὧν ὁ α' ἔτι «περὶ δυνάμεως Θεοῦ». Οἱ τίτλοι γ'—ζ' κεῖνται ἐν φ. 196—199. — Ἀπὸ φ. 199^β «στοιχεῖον Δ τοῦ γ' βιβλίου» εἰς κδ' τίτλους, ὧν ὁ α' «περὶ διαθηκῶν καὶ κληρονόμων». Οἱ τίτλοι ι'—κδ' ἐν φ. 252—261^α. — Ἀπὸ φ. 261^β—271^β «στοιχεῖον Δ τοῦ δ' βιβλίου» εἰς ιδ' τίτλους, ὧν ὁ α' «τί τὸ δρέπανόν ἐστιν, ὃ ὁ προφήτης Ζαχαρίας τεθέαται, καὶ τί τὸ μέτρον τοῦ μήκους καὶ τοῦ πλάτους καὶ τὰ ἐξῆς».

5. Ἀπὸ φ. 272^α «στοιχεῖον Ε' τοῦ α' βιβλίου» εἰς πολλοὺς τίτλους, ὧν ὁ α' «περὶ ἐντολῶν Θεοῦ καὶ τῶν φυλακτόντων αὐτάς». Σώζονται λγ' τίτλοι, ὧν οἱ δύο τελευταῖοι ἐν φ. 338—339. — Τὸ β' βιβλίον διαιρεῖται εἰς δ' τίτλους, ἀλλ' ἡ ἀρχὴ τοῦ α' ἐλλείπει. Ἀπὸ φ. 315^α ὁ β' τίτλος, ἐπιγραφόμενος «περὶ ἐκκλησίας καὶ οἴκου Θεοῦ καὶ θυσιαστηρίου». Οἱ λοιποὶ δύο τίτλοι ἐν φ. 322. — Ἀπὸ φ. 323^β «στοιχεῖον Ε' τοῦ γ' βιβλίου» εἰς

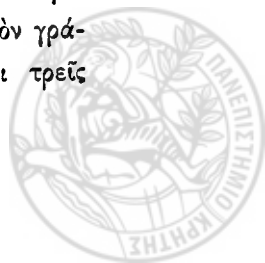

λα' τίτλους, ὧν ὁ α' «περὶ ἐντολῶν Θεοῦ καὶ τῶν φυλασσόντων αὐτάς καὶ ὅτι σωτήριοι καὶ ζωοποιοὶ καὶ κατὰ πάντα εὐθεῖται καὶ ἄγιοι καὶ δίκαιοι». Οἱ τίτλοι ι'—ια' ἐν φ. 321· οἱ ἀπὸ ιβ'—ιε' ἐν φ. 330· ὁ ις' καὶ ιζ' ἐν φ. 329· οἱ ἀπὸ κ'—κδ' ἐν φ. 337· οἱ ἀπὸ τούτου μέχρις κζ' ἐν φ. 336 καὶ οἱ λοιποὶ μέχρι λα' ἐν φ. 334 καὶ 335.—Ἀπὸ φ. 341^β «στοιχεῖον Ε τοῦ δ' βιβλίου» εἰς ζ' τίτλους, ὧν ὁ α' «πῶς νοητέον ἐπὶ Θεοῦ τὸ ἐμφύσημα». Οἱ τίτλοι γ' καὶ δ' ἐν φ. 340· ὁ ε' ἐν φ. 343 καὶ ὁ τελευταῖος ἐν τέλει τοῦ κώδικος. Ἰπάρχει καὶ ις' τίτλος ἐπιγραφόμενος «πῶς νοητέον τὸ προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν μὴ ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων», ἀλλ' ἀγνοῶ εἰς ποῖον βιβλίον ἀνήκει.

16. Τεῦχος μεμβράνινον (ὑψ. 0,305, πλ. 0,235) τῆς Ι' ἢ ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 284, οὗ τὸ κείμενον μονόστηλον (ὑψ. 0,19, πλ. 0,135) ἐκ γραμμῶν 27 ἐν ἑκάστη σελίδι. Τὸ πρῶτον φύλλον ἦν ἄγραφον, ἀλλὰ κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἢ δευτέρα αὐτοῦ σελὶς ἐπληρώθη ὑπὸ σημειωμάτων, ἐξ ὧν ὀλίγιστα εὐχερῶς ἀναγινώσκονται. Σημείωσις τοῦ ιδ' αἰῶνος ἀναπληροῦται ὡδε· «† β[ι]βλίον τοῦ ἀγίου [Σάββα] κείμενον ἐν τῇ ἀγία [μο]νῇ αὐτοῦ τῇ ἐν Ἱερουσαλήμ». Ἡ συνέχεια τῆς σημειώσεως (ἐν τρισὶ σειραῖς) ἐστὶν ἀπεξεσμένη. Ἐτέρα παλαιὰ σημείωσις ἐν φύλ. 2^α λέγει «βιβλίον τῆς μονῆς τοῦ Προδρόμου».

1. Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἐρμηνείας εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγέλιον βιβλίον β', ἦτοι ἀπὸ τῆς ν' μέχρις πη' ὁμιλίας, φ. 2—223^α. Migne τ. 59, σ. 23—482. Αἱ ἐπιγραφαὶ διὰ κινναβάρους. Ἐν τοῖς κρασπέδοις ὑπάρχουσι ἐνιαχοῦ καὶ σχόλια. Ἡ σελὶς 223^β ἀφέθη ἄγραφος.

2. «Ἐρμηνεία εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν ἅγιον εὐαγγέλιον», ἧς ἡ ἀρχὴ· «Ἰστέον ὅτι τοὺς μὲν ἄλλους εὐαγγελιστάς», φ. 224^α—283^α. Ὅρα Fabricii, Bibl. Gr. τ. VIII, σ. 489. IX, σ. 320. Ἡ ἀνώνυμος αὕτη ἐρμηνεία διαιρεῖται εἰς ξβ' κεφάλαια. Ἐν τοῖς κρασπέδοις ὑπάρχουσι καὶ σχόλια μακρὰ λεπτοῖς γράμμασιν. Τὸ ὕφος δὲ τῆς γραφῆς ἀνήκει εἰς ἕτερον καλλιγράφον καὶ οὐχὶ εἰς τὸν γράψαντα τὸ ἐν ἀρχῇ χρυσοστομικὸν κείμενον. Αἱ τελευταῖαι τρεῖς σελίδες 283^β—284^β ἄγραφοι.

17. Τεῦχος μεμβράνινον (ὕψ. 0,305, πλ. 0,25) ἐκ τετραδίων λα' ἢ φύλλων 242, οὗ τὸ κείμενον δίστηλον καὶ ἐκ γραμμῶν 30 ἦτοι $0,215 \times 0,17$. Ἐγγραφή πιθανῶς ἐν ἀρχαῖς τῆς IB' ἐκαστονταετηρίδος. Ἔστι δὲ συναξάριον τῶν μηνῶν Ἰουνίου Ἰουλίου καὶ αὐγούστου καὶ περιέχει βίους καὶ μαρτύρια ἁγίων τοῦ καλοκαίριου, συγγραφέντα, ὡς εἰκάζω, ὑπὸ Συμεῶνος τοῦ Μεταφράστου. Τῇ βοήθειᾳ τοῦ κώδικος τούτου συμπληροῦται πιθανῶς ἡ σειρά τῶν μεταφράσεων τοῦ Συμεῶνος, ἀτελής καὶ λίαν συγκεχυμένη περιελθοῦσα ἄχρις ἡμῶν διὰ τὴν ὑπὸ τῶν ἀντιγραφῶν προτίμησιν τῶν βίων καὶ μαρτυριῶν ἁγίων ἀνδρῶν ἐορταζομένων, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, κατὰ τὴν χειμερινὴν καὶ ἑαρινὴν τοῦ ἔτους ὥραν. Ὁ κώδιξ ἦν πρότερον κτῆμα τῆς λαύρας τοῦ ὁσίου Σάββα. Τὸ ὄνομα τοῦ καλλιγράφου κρύπτεται ἐν φ. 242^β, ἔνθα ὑπάρχει μακρὰ μονοκονδυλία δυσξόμβλητος. Ἐν τέλει τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Εὐδοκίμου ἔγραψε ταῦτα.

Χριστὲ προηγοῦ τῶν πόνων. Θεοτόκε,
ἔπου βοηθοῦσά μοι τῷ παναθλίῳ.
Πόνους πονῶν γίνωσκε γνώσεως τύχην,
ἀγνωσίας δὲ τοὺς πόνους παρατρέχων.

Καὶ πάλιν ἐν τέλει τοῦ κώδικος ἕτερον ἱαμβεῖον, ἐξ οὗ δηλοῦται ὅτι τὸ τεῦχος ἐγγραφή καὶ ἐδόθη πρὸς μελέτην γυναικί τινι.

Τέλος μὲν ἔσχεν ἡ γραφή τῆς πυκτίδος ¹,
ἀρχὴ δὲ σοι γένοιτο τοῦ θείου πόθου.
Εἰ γὰρ διέληθης ² ἐμπόνως τὸ πυκτίον,
τοὺς μαρτυρικοὺς ἐννοουμένη πόνους
καὶ τῶν ὁσίων τὸν πανόλβιον βίον,
ζήλην πτερωθεῖσα ³ Θεῷ προσεγγίσεις,
ὅς καὶ καλῶς σκέποι σε, γυναικῶν κλέος.

Περιεχόμενα.

1. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Ἰουστίνου, Χαρίτωνος, Χαριτοῦς, Εὐελπίστου, Ἱέρακος, Παΐσιου καὶ Βαλεριανοῦ (α' ἰουνίου.). Ἄρχ. «Ἄντωνίνου τοῦ δυσσεβοῦς», φ. 1^α.

1 Ἐν τῷ κώδ. «πυκτήδος». 2 «διέληθης». 3 «πτερωθῆς καί».

2. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Νικηφόρου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως (β' ἰουν.). Ἄρχ. «Ἡμέτερος ὁ Νικηφόρος», φ. 3^α. Ἐκδοθήσεται ἐν τῇ Ἱεροσολυμικῇ Σταχυολογίᾳ μου.

3. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Μητροφάνους πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως (δ' ἰουν.). Ἄρχ. «Ῥώμης τῆς ἐπιφανοῦς», φ. 8β.

4. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Μαρκιανοῦ, Νικάνδρου, Ἀπολλωνίου, Λεωνίδου, Ἀρρίου, Γοργίου, Ὑπερεχίου, Σεληνιαδος, Εἰρήνης καὶ Πάμμωνος (ε' ἰουν.). Ἄρχ. «Πολλοὺς μὲν καὶ ἄλλους ἢ Αἴγυπτος», φ. 11^α.

5. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Δωροθέου ἐπισκόπου Τύρου (ς' ἰουν.). Ἄρχ. «Ἡνίκα Διοκλητιανὸς», φ. 12^α. Ἡ μνήμη αὐτοῦ τελεῖται νῦν τῇ 5 ἰουνίου. Ἄλλὰ πρβλ. Σεργίου ПОЛННЯ κτλ. τ. II, σ. 151.

6. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Θεοδότου (ζ' ἰουν.). Ἄρχ. «Ἔσχε μὲν καὶ ἄλλους», φ. 13^α.

7. Ἀθλησις τοῦ ἁγίου μάρτυρος Παύλου ἐν τοῖς Καίουμα, ἐπὶ τῶν εἰκονομάχων ἀθλήσαντος (η' ἰουν.). Ἄρχ. «Ἄρτι τῆς ὀυσεβεστάτης», φ. 15^β. Ἡ μνήμη αὐτοῦ τελεῖται νῦν τῇ 8 μαρτίου. Ἄλλὰ τὴν πληροφορίαν τοῦ ἡμετέρου κώδικος βεβαιοῦσι συναξάρια ἀρχαίων εὐαγγελίων, περὶ ὧν ὄρα Σεργίου ἐνθ. ἀνωτ. σελ. 153. Τὸ κείμενον τοῦ μαρτυρίου δημοσιεύεται ἐν τῇ Ἱεροσολυμικῇ Σταχυολογίᾳ μου.

8. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Νικάνδρου καὶ Μαρκιανοῦ (θ' ἰουν.). Ἄρχ. «Στρατιωτικῆς ἑτερείας», φ. 18^α.

9. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης (ι' ἰουν.). Ἄρχ. «Τὰ κατὰ τὴν παρθένον», φ. 20^α.

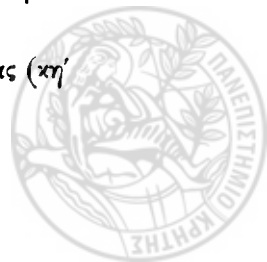
10. «Περίοδοι καὶ μαρτύριον τῶν ἁγίων ἀποστόλων Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα» (ια' ἰουν.). Ἄρχ. «Καὶ τὸ τῶν ἄλλων ἁγίων τοὺς βίους», φ. 22^β.

11. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ὀνουφρίου (ιβ' ἰουν.). Ἄρχ. «Τὰ κατὰ τὸν μέγαν», φ. 26^β.

12. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Ἀκυλίνης (ιγ' ἰουν.). Ἄρχ. «Καὶ γυναιξὶ τὸ τοῦ μαρτυρίου», φ. 30β.

13. Ὑπόμνημα εἰς τὸν προφήτην Ἐλισσαιέ (ιδ' ἰουν.). Ἀρχ. «Καὶ τίς οὐκ ἂν ἀγάσαιτο», φ. 32^β.
14. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Δουλα̃ (ιε' ἰουν.). Ἀρχ. «Διοκλητιανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς», φ. 41^α.
15. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Τύχωνος ἐπισκόπου Ἀμαθούτων Κύπρου (ις' ἰουν.). Ἀρχ. «Φιλόχριστοι τῷ Τύχωνι», φ. 43^α.
16. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Μανουὴλ Σαβέλ καὶ Ἰσμαὴλ (ιζ' ἰουν.). Ἀρχ. «Οἱ τρεῖς τῆς Τριάδος προσκυνηταί», φ. 44^β.
17. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Λεοντίου (ιη' ἰουν.). Ἀρχ. «Οὐεσπανιανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς», φ. 48^α.
18. Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἀπόστολον Ἰούδαν (ιδ' ἰουν.). Ἀρχ. «Γιὸς ἄρα καὶ Ἰούδας οὗτος Ἰωσήφ», φ. 51^α.
19. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ζωσίμου (κ' ἰουν.). Ἀρχ. «Τραϊανοῦ τὰ Ῥωμαίων», φ. 52^β. Τὴν μνήμην αὐτοῦ τῇ 20 ἀντὶ 19 ἰουνίου βεβαιοῦσι καὶ σλαβικὰ χειρόγραφα. Σεργίου ἐνθ. ἀνωτ. σ. 165.
20. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἰουλιανοῦ μαρτυρήσαντος ἐν Κιλικία (κ' ἰουν.). Ἀρχ. «Διοκλητιανοῦ τοῦ τυράννου», φ. 54^β.
21. Ἀθλησις τοῦ ἁγίου Εὐσεβίου ἐπισκόπου Σαμοσάτων (κβ' ἰουν.). Ἀρχ. «Σαμόσατα πόλις ἐστὶ τῆς Συρίας», φ. 57^α.
22. Ἀθλησις τῆς ἁγίας Ἀγριππίνης (κγ' ἰουν.). Ἀρχ. «Σὺν ἄλλοις ὅτι πλείστοις», φ. 59^α.
23. «Λόγος εἰς τὴν γένεσιν τοῦ ἁγίου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου» (κδ' ἰουν.), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἰωάννην τὸν πάνυ», φ. 61.
24. Βίος καὶ μαρτύριον τῆς ἁγίας Φευρωνίας (κε' ἰουν.). Ἀρχ. «Διοκλητιανὸς ὁ πάντων», φ. 64^β.
25. «Βίος ἐν ἐπιτομῇ καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δαυιδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ (κς' ἰουν.). Ἀρχ. «Ἦνεγκε μὲν σὺν ἄλλοις καὶ μεγάλοις», φ. 67^β.
26. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Σαμφῶν τοῦ Ξενοδόχου (κζ' ἰουν.). Ἀρχ. «Σαμφῶν τοῦ μεγάλου» φ. 69^α. Μακρότερον βίον ὑπὸ Μεταφράστου ὄρα παρὰ Migne τ. 115, σ. 268.
27. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας (κη'

ιουν.). Ἄρχ. «Τῆς Ἀλεξάνδρου καὶ Κύριλλος», φ. 74^α. Τὴν μνήμην αὐτοῦ τελομένην τῇ 28 ἰουνίου νῦν πρῶτον εὗρισκω ἐνταῦθα. Πρὸ τοῦ Μεταφράστου ἐωρτάζετο τῇ 27 ἰουνίου κατὰ τὸν προπεριγραφέντα 6 κώδικα. Ὅρα σελ. 28.

28. Ὑπόμνημα ἐν ἐπιτομῇ εἰς τοὺς ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον (καθ' ἰουν.), οὗ ἡ ἀρχή· «Ὁ πρωτόθρονος τῶν ἀποστόλων», φ. 75^β.

29. «Λόγος εἰς τὴν σύναξιν τῶν ἁγίων καὶ πανευφήμων ἐβ' ἀποστόλων» (λ' ἰουν.), οὗ ἡ ἀρχή· «Τὰς τοῦ καθ' ἕκαστον τῆς δωδεκάδος», φ. 80^β.

30. Ἐπιτομὴ τῶν ἁγίων ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ τῶν ἐν Ῥώμῃ (α' ἰουλ.). Ἄρχ. «Σὺν ἄλλοις οὐκ ὀλίγοις ἁγίοις», φ. 82^α.

31. «Ἡ ἐν Βλαχέρναις καταθέσις τῆς τιμίας ἐσθῆτος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου» (β' ἰουλ.). Ἄρχ. «Λέοντος τοῦ καὶ Βηρίνης», φ. 84^α.

32. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ὑακίνθου τοῦ κουβικουλαρίου (γ' ἰουλ.). Ἄρχ. «Τραϊανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς», φ. 87^β.

33. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης τοῦ ἱεροσολυμίτου (δ' ἰουλ.). Ἄρχ. «Δαμασκὸς ἡ πατρὶς», φ. 89^β.

34. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου ἐπισκόπου Κυρήνης (ε' ἰουλ.). Ἄρχ. «Καὶ τὰ περὶ Θεοδώρου», φ. 91^α. Περὶ τῆς μνήμης αὐτοῦ τῇ 5 ἰουλίου ὄρα καὶ Σέργιον ἐνθ. ἀνωτ. σ. 176.

35. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Κοῖντου, οὗ ἡ ἀρχή· «Αὐρηλιανοῦ τοῦ ἀσεβαστάτου», φ. 92^β.

36. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἀνατολίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως (ζ' ἰουλ.). Ἄρχ. «Ἦνεγκε μὲν τὸ καλὸν τοῦτο», φ. 94^α. Τὴν μνήμην αὐτοῦ τελομένην τῇ 7 ἰουλίου πρῶτον νῦν εὗρισκω ἐνταῦθα. Τὸ κείμενον δὲ τοῦ βίου δημοσιεύεται ἐν τῇ Ἱεροσολ. Σταχυολογίᾳ μου.

37. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Προκοπίου (η' ἰουλ.). Ἄρχ. «Ὁ κλεινὸς ἐν μάρτυσι», φ. 95^β.

38. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Παγκρατίου ἐπισκόπου Ταυρομενίου (θ' ἰουλ.). Ἄρχ. «Ἄρτι τοῦ τῶν ἀποστόλων», φ. 103^α.

39. Μαρτύριον τῶν ἁγίων με' μαρτύρων τῶν ἐν Νικοπόλει (ι' ἰουλ.). Ἄρχ. «Βασιλεύοντος τοῦ δυσσεβοῦς», φ. 104^β.
40. «Ἡ διὰ τοῦ τελεσθέντος θαύματος τοῦ τόμου μνήμη τῆς ἁγίας Εὐφημίας» (ια' ἰουλ.). Ἄρχ. «Μαρκιανὸς ὅτε καὶ Πουλχερία», φ. 107^α.
41. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου (ιβ' ἰουλ.). Ἄρχ. «Πολλῇ τῇ λύσση κατὰ χριστιανῶν», φ. 108^β.
42. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Γολινδοῦχ τῆς μετονομασθείσης Μαρίας (ιγ' ἰουλ.). Ἄρχ. «Ἡνίκα Μαυρίκιος», φ. 110^α.
43. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Μυρώπης (ιδ' ἰουλ.). Ἄρχ. «Ἡ μωρεπώνυμος αὐτῆ», φ. 112^β. Ἡ μνήμη αὐτῆς τελεῖται νῦν τῇ 2 δεκεμβρίου. Πρβλ. Σεργίου полныя κτλ. τ. II, σ. 167, 185, 319.
44. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Κηρύκου καὶ Ἰουλίτης (ιε' ἰουλ.). Ἄρχ. «Διοκλητιανοῦ τοῦ τυράννου», φ. 114^α.
45. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἀθηνογένους καὶ τῶν ἑ' αὐτοῦ μαθητῶν (ισ' ἰουλ.). Ἄρχ. «Τοῦ κακόφρονος καὶ δυσσεβοῦς», φύλλ. 116^α.
46. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Μαρίνης (ιζ' ἰουλ.). Ἄρχ. «Ὀλύβριος ὁ δεινός», φ. 118^α.
47. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Αἰμιλιανοῦ (ιη' ἰουλ.). Ἄρχ. «Τοῦ δυσσεβοῦς Ἰουλιανοῦ», φ. 121^β.
48. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Θεοδοσίας (ιθ' ἰουλ.). Ἄρχ. «Ἡμεδαπὴ καὶ ἐγγώριος», φ. 123^α. Περὶ τῆς μνήμης αὐτῆς τῇ 19 ἰουλίου ὄρα καὶ Σέργιον ἐνθ. ἄνωτ. σ. 190.
49. Ὑπόμνημα εἰς τὸν προφήτην Ἡλίαν (κ' ἰουλ.). Ἄρχ. «Ὁ μέγας ἐν προφήταις», φ. 124^α.
50. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Συμεῶν τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ καὶ Ἰωάννου τοῦ συνασκητοῦ αὐτοῦ (κα' ἰουλ.). Ἄρχ. «Συμεῶνην τὸν πάνου», φ. 128^α.
51. Ὑπόμνημα εἰς τὴν ἁγίαν Μαρίαν τὴν Μαγδαληνὴν (κβ' ἰουλ.). Ἄρχ. «Ἄρτι τοῦ ἐμοῦ Χριστοῦ», φ. 134^α.
52. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Φωκᾶ (κγ' ἰουλ.). Ἄρχ. «Τραϊανοῦ τοῦ βασιλέως», φ. 135^β.

53. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Χρηστίνης (κδ' ἰουλ.). Ἄρχ. «Τὴν χριστεπώνυμον καὶ μεγάλην Χρηστίναν», φ. 136^α.

54. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Εὐπραξίας (κε' ἰουλ.). Ἄρχ. «Ἡ καλλίστη γυναικῶν», φ. 139^β.

55. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Ἑρμολάου Ἑρμίππου καὶ Ἑρμοκράτους (κς' ἰουλ.). Ἄρχ. «Τῆς ἐπιφανοῦς Νικομήδους», φ. 142^α.

56. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος (κζ' ἰουλ.). Ἄρχ. «Εἶχε μὲν τὴν Νικομήδους», φ. 143^α.

57. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου τοῦ ἐν Ἀγκύρα (κη' ἰουλ.). Ἄρχ. «Σὺν ἄλλοις οὐκ ὀλίγοις», φ. 148^α.

58. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Καλλίνικου (κθ' ἰουλ.). Ἄρχ. «Ὁ ἱεῖος καὶ μέγας Καλλίνικος», φ. 149^α.

59. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Ἰουλίττης (λ' ἰουλ.). Ἄρχ. «Ἰουλίτταν γυναικῶν τὴν καλλίστην», φ. 150^β.

60. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Εὐδοκίμου τοῦ νέου (λα' ἰουλ.). Ἄρχ. «Εὐδοκίμου τοῦ κατὰ Θεὸν», φ. 152^α. Τοῦ χειμένου τούτου, ὡς ἔργου τοῦ Μεταφράστου, ποιεῖται μνηεῖον ὁ ἁγιορείτης Νικόδημος ἐν Συναξαρ. τ. II, σ. 289.

61. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Μακκαβαίων (α' αὐγούστου), οὗ ἡ ἀρχή· «Ὅτι τε τῶν παθῶν», φ. 155^α. Ἀντίγραφον τοῦ μαρτυρίου τούτου σημειοῖ καὶ Νικόδημος ἐνθ. ἄνωτ. σ. 291 ἐν ὑποσημειώσει.

62. «Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Στεφάνου τοῦ πρωτομάρτυρος» (β' αὐγ.). Ἄρχ. «Καὶ πῶς ἂν τις», φ. 159^α. Νικόδημος, Συναξαρ. τ. II, σ. 294 ἐν ὑποσημειώσει.

63. Βίος καὶ πολιτεία τῶν ὁσίων Ἰσαακίου Φαύστου καὶ Δαλμάτου (γ' αὐγ.). Ἄρχ. «Ὁ μέγας οὗτος καὶ θαυμαστός», φ. 161^β. Νικόδημος ἐνθ. ἄνωτ. σ. 296.

64. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἐλευθερίου τοῦ κουβικουλαρίου (δ' αὐγ.). Ἄρχ. «Ἡμεδαπὸς ὁ Ἐλευθέριος», φ. 163^β. Ἡ μνήμη αὐτοῦ τελεῖται νῦν τῇ 15 δεκεμβρίου. Ἀλλὰ τὴν πληροφορίαν τοῦ ἡμετέρου κώδικος βεβαιοῦσι καὶ ἕτερα συναξάρια, περὶ ὧν ὄρα Σέργιον ἐνθ. ἄνωτ. σ. 204.

65. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Εὐσιγνίου (ε' αὐγ.). Ἄρχ. «Ἀντιοχειίας τῆς κατὰ Συρίαν», φ. 165^α.

66. «Λόγος εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ» (ς' αὐγ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐχρῆν μὲν ἡμᾶς», φ. 167^α.

67. Βίος καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγίου Δομετίου τοῦ Πέρσου (ζ' αὐγ.). Ἄρχ. «Ἦνεγκεν ἡ Περσῶν», φ. 169^α. Νικोधῆμος ἔνθ. ἄνωτ. σ. 303.

68. Βίος τοῦ ἁγίου Μύρωνος ἐπισκόπου Κρήτης (η' αὐγ.). Ἄρχ. «Τῆς Κρήτης βλαστὸς», φ. 171^β.

69. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Στεφάνου πάπα Ῥώμης καὶ τῶν σὺν αὐτῷ (θ' αὐγ.). Ἄρχ. «Κατὰ τοὺς χρόνους Οὐαλεριανοῦ», φ. 173^β. Νικोधῆμος ἔνθ. ἄνωτ. σ. 296. Ἡ μνήμη αὐτοῦ τελεῖται νῦν τῇ 2 καὶ τῇ 3 αὐγούστου. Ἡ δὲ πληροφορία τοῦ παρόντος κώδικος φαίνεται οὕσα πρωτοφανής.

70. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Λαυρεντίου Εὐστόου καὶ Ἰππολύτου (ι' αὐγ.). Ἄρχ. «Δεκίου τοῦ δυσσεβοῦς», φ. 176^α.

71. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Εὐπλου (ια' αὐγ.). Ἄρχ. «Διοκλητιανὸς ἡνίκα», φ. 178^α. Τῷ Μεταφράστῃ ἀποδίδεται ἕτερον μαρτύριον τοῦ ἁγίου Εὐπλου, οὗ ἡ ἀρχή «κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ». Migne τ. 115, σ. 524.

72. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Φωτίου καὶ Ἀνικῆτου (ιβ' αὐγ.). Ἄρχ. «Διοκλητιανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς», φ. 180^α. Νικोधῆμος, Συναξαριστ. τ. II, σ. 313.

Βίος καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγίου Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ (ιγ' αὐγ.). Ἄρχ. «Καὶ πῶς ἂν τὴν παρὰ τῶν», φ. 183^β.

74. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Μαρκέλλου ἐπισκόπου Ἀπαμείας τῆς Συρίας (ιδ' αὐγ.). Ἄρχ. «Ὅτε Θεοδοσίος ὁ μέγας», φ. 185^α.

75. «Ἰπόμνημα εἰς τὴν πάνσεπτον κοίμησιν τῆς ἀειπαρθένου καὶ θεοτόκου Μαρίας» (ιε' αὐγ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἄρτι τῆς δεσποτικῆς», φ. 186^α.

76. «Ἰπόμνημα εἰς τὴν ἐξ Ἐδέσσης ἀνακομιδὴν πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν τῆς ἀχειροποιήτου μορφῆς τοῦ κυρίου καὶ

σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ» (ις' αὐγ.). Ἄρχ. «Ἄρπ τοῦ ἑμοῦ Χριστοῦ», φ. 188^β.

77. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Διομήδους (ις' αὐγ.). Ἄρχ. «Καὶ τὸν κλεινόν» φ. 191^α. Acta Sanct. τ. III αὐγ. σ. 268.

78. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Στράτωνος Φιλίππου καὶ Εὐτυχιανοῦ (ις' αὐγ.). Ἄρχ. «Τῆς Νικομήδους», φ. 193^α.

79. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Λαύρου καὶ Φλώρου (ιη' αὐγ.). Ἄρχ. «Καὶ τὸ τῆς καλῆς», φ. 194^β. Acta Sanct. τ. III αὐγ. σ. 522.

80. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ στρατηλάτου (ιδ' αὐγ.). Ἄρχ. «Τὸν θαυμαστὸν Ἀνδρέαν», φ. 196^β.

81. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Βάσσης καὶ τῶν γ' υἱῶν αὐτῆς Ἀγαπίου Θεογίου καὶ Πιστοῦ (κ' αὐγ.). Ἄρχ. «Τὰ κατὰ τὴν μεγάλην μάρτυρα», φ. 189^α. Acta Sanct. τ. IV αὐγ. σ. 419. Περὶ τῆς μνήμης αὐτῆς τῇ 20 αὐγ. ὄρα καὶ Σέργιον σ. 219.

82. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Μόρωνος τοῦ ἐν Κυζίκῳ (κα' αὐγ.). Ἄρχ. «Τῆς ἐπιφανείας τοῦ μεγάλου», φ. 201^β. Acta Sanct. τ. III αὐγ. σ. 421. Ἡ μνήμη αὐτοῦ τελεῖται νῦν τῇ 17 αὐγούστου· ἡ δὲ σχετικὴ εἰδήσις τοῦ κώδικος τούτου φαίνεται οὕσα πρωτοφανής.

83. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἀγαθονίκου (κβ' αὐγ.). Ἄρχ. «Μαξιμιανοῦ τοῦ τυράννου», φ. 203^β.

84. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Εἰρηναίου Ὁρ καὶ Ὁρόφω (κγ' αὐγ.). Ἄρχ. «Τὸν τῆς εἰρήνης ἐπώνυμον», φ. 205^β. Περὶ τῆς μνήμης τῇ 23 αὐγ. ὄρα καὶ Σέργιον σ. 221.

85. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Ἀνθούσης καὶ μαρτύριον τῶν ἁγίων Ἀθανασίου Χαρσίμου καὶ Νεοφύτου (κδ' αὐγ.). Ἄρχ. «Οὐαλλεριανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς», φ. 206^β. Acta Sanct. τ. IV αὐγ. σ. 502. Ἡ μνήμη αὐτῶν τελεῖται νῦν τῇ 22 αὐγούστου. Ἄλλ' ὄρα καὶ Σέργιον σ. 222.

86. Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἀπόστολον Τίτον (κε' αὐγ.), οὗ ἡ ἀρχὴ· «Τίτος ὁ περιφανής», φ. 209^α.

87. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας (κς' αὐγ.). Ἄρχ. «Μαξιμιανοῦ τοῦ τυράννου», φ. 211^α. Τὸ κείμενον τοῦτο γινώσκει καὶ Νικόδημος, Συναξαρ. τ. II, σ. 343.

88. Βίος και πολιτεία τοῦ ὁσίου Ποιμένος τοῦ ἀναχωρητοῦ (κζ' αὐγ.). Ἄρχ. «Πολλούς», φ. 215^β. Acta Sanct. τ. V αὐγ. σ. 30.

89. Βίος και πολιτεία τοῦ ὁσίου Μωυσέως τοῦ αἰθίοπος(κη' αὐγ.). Ἄρχ. «Οὐδὲ δούλοις», φ. 217^β. Acta Sanct. τ. V αὐγ. σ. 209.

90. «Ἰπόμνημα εἰς τὴν ἀποτομὴν τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου (κθ' αὐγ.). Ἄρχ. «Ἄρτι τοῦ Προδρόμου», φ. 219^β.

91. Βίος και πολιτεία τοῦ ἁγίου Καλλινίκου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως» (λ' αὐγ.). Ἄρχ. «Ἡμεδαπὸς ὁ Καλλίνικος», φ. 223^α. Τὴν μνήμην αὐτοῦ τελοῦμεν νῦν τῇ 21 αὐγούστου. Ὁ ἀρχιμ. Σέργιος (σελ. 221) ἀνεῦρε τὴν μνήμην αὐτοῦ ἐν ἄλλοις συναξαρίοις κατὰ διαφόρους ἐποχάς.

92. «Ἰπόμνημα εἰς τὴν κατάθεσιν τῆς τιμίας ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου» (λα' αὐγ.). Ἄρχ. «Φαιδρὰ και πανεύσημος», φ. 224^β. Ἐν τέλει τοῦ ὑπομνήματος· «τέλος τοῦ αὐγούστου μηνός. Δόξα τῷ Θεῷ τῷ σὲ λυτρώσαντί με».

93. «Βίος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, συγγραφεῖς παρὰ Ἰωάννου πατριάρχου Ἱεροσολύμων. Ἄρχ. «Τοῖς τετηρηγόσι τὸ κατ' εἰκόνα», φ. 226^α—242^α. Migne τ. 94, σ. 429.

18. Τεῦχος μεμβράνινον (ὑψ. 0,31, πλ. 0,22) τῆς ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 164. Ἐκ τῆς δι' ἀλφαβήτου ἀριθμήσεως τῶν σελίδων δῆλον γίνεται ὅτι ἐλλείπουσιν ἐν ἀρχῇ τρικαίδεκα φύλλα.

Παναγυρικὸν τοῦ μηνός ἰανουαρίου κατὰ τὴν ἐφεξῆς τάξιν.

1. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἀκινδύνου ἀκέφαλον, οὗ αἱ πρῶται λέξεις· «... ἐγὼ γεγέννηκα· ὁ δὲ ἐκεῖνον ἐξουθενῶν», φ. 1^α.

2 Μαρτύριον τῶν ἁγίων Ἀκεψιμᾶ Ἰωσήφ και Ἀειθαλά (γ' νοεμβρ.). Ἄρχ. «Ἐλόττα κατὰ χριστιανῶν», φ. 4^α. Τεμάχιον ἐκ τῆς ἀρχῆς τοῦ μαρτυρίου. Migne τ. 116, σ. 832.

3. Βίος ἀκέφαλος τοῦ ἁγίου Βασιλείου Καισαρείας, οὗ αἱ πρῶται λέξεις «... εἰρηκῶς αὐτοῖς, ὅτι ὁ τῶν προθέσεων», φ. 5^α. Διαιρεῖται εἰς κεφάλαια¹.

1. Τὸ κείμενον τῶν φύλλων 5—18 μονόστηλον και ἐκ 56 γραμμῶν.

4. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Πολυεύκτου (θ' ἰαν.). Ἄρχ. «Nūn ὡς ἔοικεν», φ. 18^β. Τεμάχιον μόνον.

5. Βίος τοῦ ἁγίου Σιλβέστρου ἐπισκόπου Ῥώμης, οὗ ἡ ἀρχή· «Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου», φ. 19^α. Fr. Combefisii, Illustr. Christi mart. lecti triumphhi κτλ.

6. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου «λόγος εἰς τὰ ἅγια φῶτα», οὗ ἡ ἀρχή· «Πάλιν Ἰησοῦς ὁ ἐμὸς», φ. 37^α. Migne τ. 36, σ. 356.

7. Βασιλείου Καισαρείας «ὁμιλία προτρεπτική εἰς τὸ βάπτισμα», ἧς ἡ ἀρχή· «Ὁ μὲν σοφὸς Σολομῶν», φ. 43^α. Migne τ. 31, σ. 424.

8. Θεοδώρου πατρικίου καὶ πρωτασηκρήτης (τοῦ Δαφνοπάτου), λόγος εἰς τὴν ἐξ Ἀντιοχείας ἀνακομιδῆν τῆς σεβασμίας καὶ τιμίας χειρὸς τοῦ Προδρόμου (ζ' ἰαν.). Ἄρχ. «Ἴδου καὶ πάλιν ἡμῖν ὁ ἱερὸς», φ. 50^α. Λατινιστὶ παρὰ Migne τ. 111, σ. 611. Πρβλ. Fabric. X, σ. 261. Νικοδήμου. Συναξαρ. τ. I, σ. 370 ἐν ὑποσημειώσει.

9. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Πολυεύκτου (θ' ἰαν.). Ἄρχ. «Nūn ὡς ἔοικεν ἡ τοῦ Θεοῦ χάρις», φ. 59^β. Τὸ κείμενον τοῦτο, ὡς καὶ τὸ κατωτέρω, οὐ σημειοῦται παρὰ Φαβρικίω καὶ Νικοδήμω.

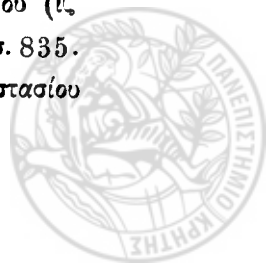
10. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Μαρκιανοῦ (ι' ἰαν.). Ἄρχ. «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς», φ. 66^α. Ἔτερον ἀντίγραφον ἐσημείωσα ἐν Μαυρογορδ. Βιβλιοθ. τ. I, σ. 42. Ἐν φύλ. 74^β «ζῆτει ἰδ' εἰς τὴν ἰγ' τῶν ἁγίων Ἐρμούλου καὶ Στρατονίκου, εἰς τὸ τέλος τῆς βίβλου». Ἄλλ' ἤδη ἐλλείπει ἐκ τοῦ κώδικος.

11. Διήγησις Ἀμμωνίου μοναχοῦ περὶ τῶν ἀναιρεθέντων ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἁγίων πατέρων ἐν τῷ Σινᾷ ὄρει καὶ τῇ Ῥαῖθου (ιδ' ἰαν.). Ἄρχ. «Ἐγένετό ποτε καθεζομένω μοι», φ. 75^α. Combefisii, Illustr. Christi mart. lecti triumphhi, σ. 88.

12. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἰωάννου τοῦ καλοβίτου (ιε' ἰαν.). Ἄρχ. «Βίον καλὸν καὶ ἀγνόν», φ. 84^β. Fabric. X, σ. 261.

13. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας βίος τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου (ιζ' ἰαν.). Ἄρχ. «Ἀγαθὴν ἄμιλλαν», φ. 90^α. Migne τ. 26, σ. 835.

14. Βίος καὶ πολιτεία καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγίου «Ἀναστασίου

μοναχοῦ τοῦ Πέρσου μονῆς τοῦ ἀββᾶ Ἰουστίνου» (κβ' ἰαν.). Ἄρχ. «Ὁ μονογενὴς υἱός», φ. 120^β. Κείμενον ἀσημειώτον παρὰ Φαβρικήν καὶ Νικοδήμω.

15. «Γέννησις καὶ ἀνατροφή καὶ μαρτύριον τοῦ ἀγίου καὶ ἐνδόξου ἱερομάρτυρος καὶ πολυάθλου Κλήμεντος ἐπισκόπου Ἀγκύρας τῆς Γαλατίας καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ» (κγ' ἰαν.). Ἄρχ. «Ἐν ἔτει διακοσιοστῷ», φ. 131^α. Κείμενον ἀνέκδοτον μὴ σημειούμενον παρὰ Φαβρικήν καὶ Νικοδήμω.

16. Βίος καὶ πολιτεία ἐν ἐπιτομῇ τοῦ ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου (κε' ἰαν.). Ἄρχ. «Ὁ ἐν ἀγίοις πατὴρ ἡμῶν καὶ ἐν ἱεράρχαις περιβόητος», φ. 152^α.

17. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ξενοφῶντος καὶ Μαρίας τῆς συμβίου αὐτοῦ καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ Ἰωάννου καὶ Ἀρκαδίου (κς' ἰαν.). Ἄρχ. «Διηγῆσατό τις γέρων μέγας», φ. 155^β. Fabric. X, σ. 344. Νικοδήμου, Συναξαρ. τ. I, σ. 415 ἐν ὑποσημειώσει.

18. Κοσμᾶ βεστήτορος λόγος εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τοῦ τιμίου λειψάνου τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου (κζ' ἰαν.). Ἄρχ. «Ἦκουσται πάντως ὁμῖν», φ. 162^β. Fabric. τ. VIII, σ. 457. X, σ. 211. Ἐν τῷ κώδικι λήγει εἰς τὰς λέξεις «καθυπουργοῦντες τῷ Χρυσσοστόμῳ ὁ τάφος ἀναπτ...».

19. Τεύχος μεμβράνινον (ὑψ. 0,315, πλ. 0,23) τῆς ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ 231 φύλλων, οὗ τὸ κείμενον μονόστηλον ἐν ἐκάστη σελίδι ἐκ γραμμῶν 24 ἢ 25, ἦτοι ὑψ. 0,205 καὶ πλ. 0,105. Αἱ ἐπιγραφαὶ χρυσοῖς γράμμασι· χρυσᾷ ἐπίσης καὶ τὰ ταινιωδῆ κοσμήματα τὰ διαχωρίζοντα τὸ κείμενον. Ἐν ἀρχῇ τοῦ τεύχους κοσμημα ταινιωδὲς κεχρωματισμένον καὶ διεσκευασμένον μετὰ ἀνθέων λωτοῦ ἐντὸς κύκλων· οὗ ὑπέρκεινται δύο περιστεραὶ ἔχουσαι ἀνὰ μέσον πίδακα ἐκτινάσσοντα ὕδωρ. Σημείωσις αὐτογράφου τοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων Σωφρονίου (ἐν φ. 227^β—228^α) δηλοῖ ὅτι ὁ κώδιξ ἦν κτῆμα τοῦ ἀγίου Τάφου. Ἡ μετ' ἐπιτιμίου συνοδευομένη αὕτη σημείωσις ἐγγράφη ἰνδ. ζ' ἔτους ζπζ' = 1578—1579. Ἐπεκυρώθη δὲ ὑπὸ τοῦ διαδόχου Ἱεροσολύμων Θεοφάνους ἐν ἔτει ζρις' = 1607—1608. Ἄλλὰ καὶ ἐν φ. 2^β ὁ αὐτὸς πατρι-

άρχης Θεοφάνης ἔγραψεν ἐν ἔτει ςριέ = 1606—1607 σημείωσιν δηλοῦσαν ὅτι τὸ βιβλίον ἐστὶ κτῆμα τοῦ πατριαρχείου τῆς Ἱερουσαλήμ. Ἐν δὲ φ. 230^β ἀναγινώσκειται σημεῖωμα τοῦ ἔτους 6945 = 1436 — 1437, δι' οὗ εὐκόλως ἐξαπατᾶται τις ὅτι ὁ κῶδιξ ἐγράφη τότε· ἀλλὰ τοῦτό ἐστι πλαστόν. Ἡ σελὶς 231^α ὄλως ἄγραφος· ἡ δὲ μεθεπομένη φέρει ἕμμετρον ἐγκωμιαστικὸν ὕμνον εἰς τὴν Θεοτόκον ἐν ἀραβικῇ γλώσσῃ καὶ γράμμασιν.

Περιεχόμενα.

1. «Μαξίμου μοναχοῦ πρόλογος τῶν παρακειμένων ἐν τοῖς μετώποις σχολίων», ὧν ἡ ἀρχή· «Φυσικὸν μὲν τοῖς λογικοῖς», φ. 1^α. Migne τ. 90, σ. 261—265.

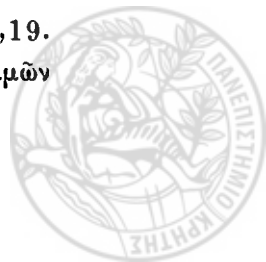
2. «Μαξίμου μοναχοῦ πρὸς Θαλάσσιον ὀσιώτατον πρεσβύτερον καὶ ἡγούμενον, περὶ διαφόρων ἀπόρων τῆς ἀγίας Γραφῆς». Ἀρχ. «Τῆς σαρκὸς κατὰ τὴν σχέσιν», φ. 3^α—220^β. Διαιρεῖται εἰς ἕξ ἐρωταποκρίσεις. Ἐν τέλει ἐλλείπουσιν 8 γραμμαὶ κατὰ τὴν ἔκδοσιν (Migne αὐτόθι σ. 244—261, 269—785).

3. «Τοῦ αὐτοῦ ἀγίου Μαξίμου περὶ τῶν β' φύσεων τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἀρχ. «Ὁ Ἄρειος τὰς τρεῖς ὑποστάσεις ὁμολογεῖ», φ. 221^α. Migne τ. 91, σ. 145—149.

4. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ κατὰ Θεὸν λύπης». Ἀρχ. «Χαίρω καὶ εὐφραίνομαι», φ. 222^β. Migne αὐτόθι σ. 413—420.

5. «Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ ἄλλη», ἧς ἡ ἀρχή· «Τὸ κατὰ σάρκα πάθος», φ. 226^β—230^α. Migne αὐτόθι σ. 440—445.

20. Τεῦχος μεμβράνινον (ὑψ. 0,31 πλ. 0,23) τῆς ΙΑ' ἐκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 342, ὧν τὰ μέτωπα εὐρέα. Τὸ φ. 304 ἐστὶν ἀναπλήρωσις τοῦ ἰγ' αἰῶνος· τὸ φ. 345 χαρτῶον καὶ ἀναπλήρωσις τοῦ ἐφεξῆς αἰῶνος. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 24 ἐν ἐκάστῃ σελίδι ἢ ὑψ. 0,195 καὶ πλ. 0,12. Ὁ βιβλιοπηγὸς προσέθηκεν ἐν ἀρχῇ 6 φύλλα μεμβράνινα ἄλλου κώδικος τοῦ ΙΑ' αἰῶνος. ὅστις εἶχεν ὑψος 0,265 καὶ πλ. 0,19. Καὶ τῶν φύλλων τούτων τὸ κείμενον μονόστηλον, ἀλλ' ἐκ γραμμῶν

30 ἐν ἐκάστη σελίδι. Ὡστε τὸ τεῦχος ἐν συνόλῳ ἀποτελεῖ φύλλα 348, περιέχοντα τὰ ἐξῆς κατὰ τάξιν κείμενα.

1. Δείφανον μηναίου τοῦ σεπτεμβρίου, περιέχον ἐν ἀρχῇ ἀκέφαλον τὸν ἄσματικὸν κανόνα Κοσμά εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου σταυροῦ (14 σεπτ.). Αἱ πρῶται λέξεις «... λαὸς ὑποπτευθεὶς ὄθεν οὗτος· ἐξαπατεῖσθαι οὐκ ἠλλοίωσε τὸν ζωηφόρον σταυρὸν» κτλ. Ὡρα Μηναῖα τοῦ ἔθλου ἐνιαυτοῦ τ. Ι, ἐν Ῥώμῃ, 1888, σ. 162, τελευταῖον τροπάριον τῆς ζ' ὥδης). Ἐπεταὶ ἡ ἀκολουθία τῆς 16 σεπτ., ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ καθίσματος. Εἰς φ. 3^β κανὼν ἀνώνυμος εἰς τὴν ἁγίαν Εὐφρημίαν, φέρων ἀκροστιχίδα «ἐγκωμιάζω τὴν πανεύφημον κόρη». Ὁ κανὼν ἐν ταῖς ἐκδόσεσιν ἀποδίδεται τῷ μοναχῷ Ἰωάννῃ. Ἀπὸ φ. 5^α ἀναγινώσκειται ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ (κ' σεπτ.), ἀρχομένη ἐπίσης ἀπὸ τοῦ καθίσματος· τοῦ δὲ κανόνος (φ. 6^α), φέροντος ἀκροστιχίδα «τῆς εὐσταθείας τῷ φερωνύμῳ κρότος», ἐλλείπουσι τὸ β' τροπάριον τῆς ζ' ὥδης καὶ αἱ κατόπιν ὥδαί.

2. «Μαξίμου μοναχοῦ πρόλογος τῶν παρακειμένων τοῖς μετώποις σχολίων». Ἀρχ. «Φυσικὸν μὲν τοῖς λογικοῖς», φ. 7^α.

3. «Μαξίμου μοναχοῦ πρὸς Θαλάσσιον τὸν ὀσιώτατον πρεσβύτερον καὶ ἡγούμενον, περὶ διαφορῶν ἀπόρων τῆς ἁγίας Γραφῆς». Ἀρχ. «Τῆς σαρκὸς κατὰ τὴν σχέσιν», φ. 10—297.

4. «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἰωάννην ἀρχιεπίσκοπον Κυζίκου». Ἀρχ. «Ἐπαινοῦνται μὲν καὶ τυχόν», φ. 298. Migne τ. 91, σ. 1061.

5. Τοῦ αὐτοῦ «ἐκ τοῦ περὶ φιλοπτωχίας λόγου». Ἀρχ. «Οὐ ταῦτὸν τὸ κατασπᾶσθαι», φ. 300^α. Migne αὐτόθι σ. 1065.

6. «Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου εἰς τὸ τίς ἢ περὶ ἐμέ σοφία» κτλ. Ἀρχ. «Τούτοις τινὲς ἐντυγχάνοντες», φ. 302^β. Migne αὐτόθι σ. 1069.

7. Τοῦ αὐτοῦ «ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου εἰς τὸ ἕως ἂν καὶ παρ' ἐαυτῆς ἡ ὕλη φέρῃ τὸ ἄτακτον ὡσπερ ἐν ρεύματι». Ἀρχ. «Οἶμαι καὶ τὸν παρόντα», φ. 326^α. Migne αὐτόθι σ. 1101.

8. «Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον λόγου, εἰς

τὸ οὐ γὰρ ἔχει τι ὑψηλότερον ἢ ὅλως ἔχει». Ἄρχ. «Δοκεῖ μοι διὰ τούτων», φ. 328^β. Migne αὐτόθι σ. 1105.

9. «Ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου» τεμάχιον ἕτερον, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαι», φ. 329^α. Migne αὐτόθι σ. 1105.—Παρέπονται ἐν τῷ κώδικι (φ. 332—348) καὶ πᾶσαι αἱ θεωρίαι τοῦ ὁσίου Μαξίμου, αἱ ἀπὸ σελ. 1112—1140 τῆς ἐκδόσεως Migne, πλὴν τῆς «περὶ τῶν πέντε τρόπων τῆς φυσικῆς θεωρίας». Τελευταία θεωρία ἐν τῷ κώδικι ἡ περὶ Μελχισεδέκ, ἧς ἐλλείπει τὸ τέλος.

21. Τεῦχος μεμβράνινον (ὑψ. 0, 31, πλ. 0, 24), οὗ τὸ πρῶτον μέρος, ἧτοι μέχρι φύλλου 175^β, ἐγράφη ἐν Ἱερουσαλήμ τῷ 1079. Σύγκειται ἐκ φύλλων 265, καὶ τὰ ἀπὸ φ. 176 μέχρι τέλους ἐγράφησαν ὑπὸ ἐτέρας χειρὸς τῆς ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 26 ἐν ἑκάστη σελίδι, ἧτοι ὑψ. 0,195 καὶ πλ. 0,15 μέχρι φ. 175. Τὰ κατόπιν κείμενα ἐκ γραμμῶν 23—26. Ἐν ταῖς ὡαῖς τῶν φ. 1^α καὶ 266^β ἀναγινώσκεται δις ἡ ἐξῆς σημείωσις τοῦ ἰγ' αἰῶνος· «βιβλίον τοῦ Προδρόμου τοῦ ἐγγύς τοῦ Ἰορδάνου». Ἐν τῇ ὡα τοῦ φ. 254^β ἀναγινώσκεται γοθθικοῖς γράμμασι τὸ ἐξῆς· «in nomine D(omi)ni am. Dñue millo ducentesimo». Ἐτερον λατινικὸν σημείωμα, ἀλλ' ἡμιεξεσμένον, ὑπάρχει ἐν φ. 19^α. Τὴν σελίδα 163^β κατέχει Νικολάου τινὸς ἱαμβεῖον, οὗ τινος ἀπεξέσθησαν τὸ πάλαι δύο στίχοι καὶ τινες λέξεις, ἰδίᾳ δὲ τὸ ὄνομα, ὡς φαίνεται, τοῦ καλλιγράφου.

Στίχοι ἐπαινετέοι.

Ἡ βίβλος ἦδε τοὺς τριάκοντα φέρει ¹
 τοῦ τῆς κλίμακος νῦν λόγους·
 γέγραφε δ' αὐτὴν γραμματικὸς τῆ τέχνη,
 πρὸς Ἱερουσαλήμ
 ἄνθος πέλοντα μοναστῶν τῶν ἐν τέλει

 Οὗτος ² γὰρ ἐξέλαμψε τῶν μονοτρόπων,
 ὡς οὐδεὶς ἄλλος ἐν τῷ μονήρει ³ βίβω.

1 ἐν τῷ κώδ. «φέρειν». 2 «οὔτως». 3 «μονήρη».

Θαύμασαν τοῦτον ¹ σύλλογοι ναζιραίων
καὶ τῆς Θεμίδος, οἱ μαθηταὶ τῶν νόμων,
χορὸς λαμπρὸς μειράκων τῶν ἐν βίῳ,
ὡς μύσται μυσταγωγὸν ἠκριβωμένον ².
Θυηπόλων αὖ πλῆθος ἐπευφημίζει ³·
σὲ γὰρ πλέκοντα τῶνδε τὴν ὑμνωδίαν
ὁ ⁴ τῶν ἀγγέλων ἄριστος καὶ τῶν ἡλίκων
ἐνήνοχε μὲν ψυχικῶν ἐκ πυθμένων ⁵
καὶ καρδίας αὖ συντετριμμένης πάθει
καὶ μὴ φερούσης καρτερεῖν τὸν σὸν μόρον.
«Καὶ τίς γὰρ ἔσται τῶν ἐμῶν ἐπαινέτης,
κῆρυξ τις ἄλλος τῇ γνώμῃ καὶ τῷ τρόπῳ»;
'Ἄλλ' ἴσθι πρέσβυς πρὸς Θεόν, θεοῦ θύτα,
ἐξιλεούμενός γε τούτους ⁶ εἰκότως,
οἷς πρὶν χάριν παρεῖχες ἐγκροτεῖν λόγους ⁷.
'Ο συγγραφεὺς δὲ τῶν στίχων Νικόλαος,
ὃς σῆς εὐχῆς ἦν δοῦλος ἐξηρημένος.

Περιεχόμενα.

1. Ἰωάννου Σχολαστικοῦ πνευματικαὶ πλάκες εἰς λ' λόγους (Migne τ. 88, σ. 596—1163), ὧν προηγούνται «πίναξ ἄριστος τῆς γραφῆς τοῦ βιβίου», Δανιὴλ μοναχοῦ βίος Ἰωάννου τοῦ τῆς Κλίμακος καὶ ἐπιστολὴ Ἰωάννου ἡγουμένου τῆς Ῥαϊθοῦ πρὸς Ἰωάννην τὸν Σχολαστικόν. Ἐν ἀρχῇ ἐκάστου λόγου γέγραπται κατὰ τὴν ὡαν ἐρυθροῖς στοιχείοις ὑπόθεσις ἐν εἴδει συμβουλής πρὸς τὸν ἀναγινώσκοντα, ὡς λόγου χάριν «πέμπτον ἀνῆλθες βαθμὸν ὁ μετανοήσας τὰς γὰρ πέντε αἰσθήσεις ἐκάθηρας δι' αὐτῆς καὶ τὴν ἀκούσιον τιμωρίαν καὶ κόλασιν διὰ τῆς αὐτοπροαιρέτου ἐκφυγῶν» (φ. 51^α). Ἡ σελὶς 162^β κατέχεται ὑπὸ τοῦ σχεδίου τῆς κλίμακος, ἧς κορωνὶς «ἡ ἀγάπη». Ἡ ἀπέναντι πάλιν σελὶς περιέχει προτροπὴν εἰς τὴν ἀνάβασιν, γραφεῖσαν ἐν σχήματι σταυροῦ.

2. Ἰωάννου Σχολαστικοῦ λόγος πρὸς τὸν ποιμένα, φ. 164^α — 175^β. Migne τ. 88, σ. 1165.

1 «θαυμάσαν τούτω». 2 «ἠκριβωμένον». 3 «ἐπ' εὐφημείζῃ». 4 «ὦ». 5 «πυθμαίνων». 6 «τούτων». 7 «ἐγκροτεῖν λόγων».

3. Βίος καὶ πολιτεία τῶν ἁγίων ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ. Ἄρχ. «Ἄρτι τῆς εὐσεβείας ἀναλαμπύσης», φ. 176^α. *Analecta Bollandiana* τ. I, σ. 586.

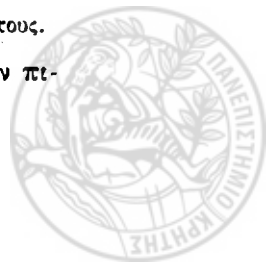
4. Βίος καὶ πολιτεία καὶ θαύματα τῶν αὐτῶν ἁγίων ἀναργύρων ἱατρῶν Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ. Ἄρχ. «Τότε τῆς εὐσεβείας ἀναλαμπύσης», φ. 181^β—265^β.

Σημείωσις. Παρατίθεται ἀπέναντι ἐν φωτοτυπία ἡ σελὶς 175^β ἣτις περιέχει τὸ τέλος τοῦ πρὸς τὸν ποιμένα λόγου τοῦ Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ καὶ τὴν σημείωσιν τοῦ καλλιγράφου (ἄρα πίνακα 4). Ἀναγινώσκειται δὲ οὕτως:

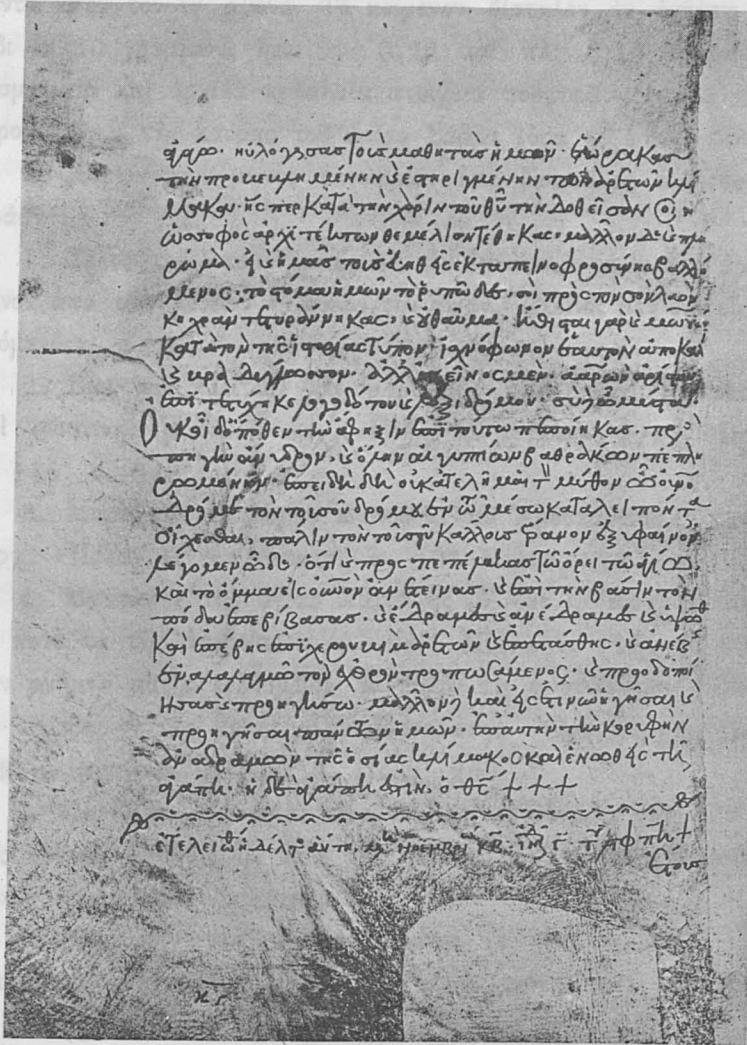
ἀγάω. Ἡλόγησας τοὺς μαθητὰς ἡμῶν ἑώρακας
τὴν προβεβλημένην καὶ ἐστηρικμένην τῶν ἀρετῶν κλί-
μακα, ἧς περ κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθείσαν σοι
ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθηκας, μᾶλλον δὲ καὶ πλῆ-
ρωμα· εἰ καὶ ἡμᾶς τοὺς εὐηθεῖς ἐκ ταπεινοφροσύνης βαλλό-
μενος, τὸ στόμα ἡμῶν τὸ ῥυπῶδες σοὶ πρὸς τὸν σὸν λαὸν
κηχρὰν τετηράνηκας, καὶ οὐ θαῦμα· ἦθισται γὰρ καὶ Μωσεῖ,
κατὰ τὸν τῆς ἱστορίας τύπον, ἰσχνόφωνον ἑαυτὸν ἀποκαλεῖν
καὶ βραδύγλωσσον. Ἄλλ' ἐκεῖνος μὲν Ἀαρὼν ἀρίστου
ἐπιτετόχηκε λογοδότου καὶ λεξιδρόμου· σὺ δὲ ὦ μύστα,
οὐκ οὔδ' ὀπόθεν τὴν ἀφῆξιν ἐπὶ τούτῳ πεποίηκας, πρὸς
πηγὴν ἄνυδρον, καὶ ὕλην αἰγυπτίων βαθράκων πεπλη-
ρωμένην. Ἐπειδὴ δὴ οὐκ ἀτελῆ μαὶ τὸν μῦθον ὦ οὐρανο-
δρόμε τὸν τοῦ σοῦ δρόμου ἐν τῷ μέσῳ καταλειπόντα
οἴχεσθαι, πάλιν τὸν τοῦ σοῦ κάλλους ἔρανον ἐξυφαίνοντες
λέγομεν ὧδε· ὅτι καὶ προσπεπέλακας τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ,
καὶ τὸ ὄμμα εἰς οὐρανὸν ἀνέτεινας· καὶ ἐπὶ τὴν βᾶσιν τὸν
πόδα ἐπεβίβασας· καὶ ἔδραμες καὶ ἀνέδραμες καὶ ὑψώθης
καὶ ἐπέβης ἐπὶ χερουβὶμ ἀρετῶν καὶ ἐπετάσθης, καὶ ἀνέβης
ἐν ἀλαλαγμῷ τὸν ἐχθρὸν τροπωσάμενος· καὶ προοδοποι-
ησας καὶ προηγῆσω· μᾶλλον δὲ καὶ εἰς ἔτι νῦν ἠγῆσαι καὶ
προηγῆσαι πάντων ἡμῶν· ἐπ' αὐτὴν τὴν κορυφὴν
ἀναδραμῶν τῆς ὀσίας κλίμακος καὶ ἐνωθεῖς τῇ
ἀγάπῃ· ἡ δὲ ἀγάπη ἐστίν, ὁ Θεός· † † †

Ἐτελειώθη ἡ δέλτος αὕτη μῆ(νι) νοεμβρίῳ κβ' ἰνδ. γ' τοῦ ςφπῆ' ἔτους.

22. Τεῦχος μεμβράνινον (ὑψ. 0,30, πλ. 0,25), γραφὲν πι-

θανός ἀρχομένης τῆς 14' ἑκατονταετηρίδος. Σημαντικὴ ἐστὶν φιλ.
301, ἐξ ὧν τὸ 282' ἐστὶν ἑκλογὴν τετραρχίον, τοῦ θλου μὴ διασω-
θέντος. Ἀλλὰ καὶ τὰ φ. 260—267 εἰσι μεταγενέστερα, ἀναπληρω-

Σελὶς 84.

Κῶδ. πατρ. 21, ἔτος 1079 φ. 175b.

θανῶς ἀρχομένης τῆς ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος. Σύγκειται ἐκ φύλ. 301, ἐξ ὧν τὸ 282^{ον} ἐστὶν ἀπλοῦν τεμάχιον, τοῦ ὄλου μὴ διασωθέντος. Ἀλλὰ καὶ τὰ φ. 260—267 εἰσὶ μεταγενέστερα, ἀναπληρωθέντα κατὰ τὸν ιγ' αἰῶνα. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐν ἑκάστη σελίδι ἐκ 30 γραμμῶν, ἦτοι ὄψ. 0,22 καὶ πλ. 0,16. Ταινιώδη κοσμήματα καὶ ἀρχικὰ κεφαλαῖα στοιχεῖα πορφυρᾶ. Ἦν δὲ πρότερον κτῆμα τῆς λαύρας τοῦ ὁσίου Σάββα (ὄρα φ. 1 καὶ 300^β).

Συναξάριον τοῦ μηνὸς ὀκτωβρίου ὑπὸ Συμεῶνος τοῦ Μεταφράστου.

1. Τέλος τοῦ ὑπομνήματος εἰς τὸν ἀπόστολον Ἀνανίαν, ἀρχόμενον ἀπὸ τῶν λέξεων «Παῦλον τὴν σκιάν. Ἐκεῖνος μὲν οὖν οὕτως ἐχόμενος», φ. 1.

2. Βίος καὶ πολιτεία καὶ μαρτύριον τῶν ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης (β' ὀκτ.). Ἀρχ. «Πολλὰ καὶ μεγάλα», φ. 2^β. Migne τ. 115, σ. 848.

3. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου (γ' ὀκτ.). Ἀρχ. «Πάλαι μὲν ἐν τύποις», φ. 19^α. Migne τ. 115, σ. 1032.

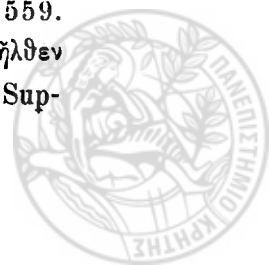
4. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Χαριτίνης (δ' ὀκτ.). Ἀρχ. «Ἐκράτει ποτὲ τὰ τῆς ἀσεβείας», φ. 28^β. Migne τ. 115, σ. 907. Τὴν μνήμην αὐτῆς τελουμένην τὸ πάλαι τῇ 4 ὀκτωβρίου βεβαιοῖ καὶ συναξάριον τῆς μονῆς Κρυπτοφερράτης. Ὅρα Σεργίου Πολημῆ мѣсяцесловѣ восточа τ. II, σ. 265.

5. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Μαμέλχθης (ε' ὀκτ.). Ἀρχ. «Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις ἦν ναὸς τῆς Ἀρτέμιδος», φ. 31^β. Κείμενον ἀνέκδοτον καὶ τέως ἄγνωστον.

6. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Δομνίνης (ε' ὀκτ.). Ἀρχ. «Ἐν ὑπατεία Διοκλητιανοῦ», φ. 32^β. Ἡ μνήμη αὐτῆς τελεῖται νῦν τῇ 12 ὀκτωβρίου.

7. Ὑπομνήματα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον τοῦ Χριστοῦ Θωμᾶν, ἐν οἷς καὶ τὰ θαύματα αὐτοῦ. Ἀρχ. «Πάλαι μὲν τὰς κατὰ γῆν διατριβάς», φ. 37^α. Λατινιστὶ παρὰ Migne τ. 116, σ. 559.

8. Θαύματα τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ, ὧν ἡ ἀρχή· «Ἐξῆλθεν δὲ ὁ ἀπόστολος τοῦ ἀπιέναι», φ. 43^β. Πρβλ. Max Bonnet, Sup-

plementum codicis apocryphi. Lipsiae, 1883, σ. 22. Τὸ ἐν τῷ ἱεροσολυμικῷ κώδικι κείμενον ἔχει πολλὰς διαφορὰς λεκτικὰς τε καὶ πραγματικὰς, καὶ κατὰ ταῦτα φαίνεται ὄν ἄξιον δημοσιεύσεως. Πραγματεύεται δὲ μόνον περὶ τοῦ δράκοντος καὶ τοῦ νεανίσκου, περὶ τῆς γυναίκος Χαρισίου (ἐκδ. Bonnet σ. 55) καὶ περὶ τοῦ «ὅτε ἡ Μυθονία λαμβάνει παρὰ τοῦ ἀποστόλου τὸ ἅγιον βάπτισμα» (ἐκδ. σ. 67—69,4). Ὁ Bonnet ἠγγίζει ὅτι ὁ πολυμαθέστατος ῥώσσοσ ἀρχιμανδρίτης Ἀμφιλόχιος προεξέδωκε «πράξεις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ» (ὄρα ΠΑΛΕΟΓΡΑΦΙΚΕΣΚΟΕ ΟΠΙΣΑΝΙΕ, ἐν Μόσχᾳ 1880, τ. II, σ. 22—28).

9. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Σεργίου καὶ Βάχχου (ζ' ὀκτ.). Ἄρχ. «Μαξιμιανοῦ βασιλεύοντος», φ. 58^α. Migne τ. 115, σ. 1905.

10. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Πελαγίας τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ (η' ὀκτ.). Ἄρχ. «Γυναικείαν ἀρετὴν», φ. 71^β. Migne τ. 116, σ. 908.

11. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας (ι' ὀκτ.). Ἄρχ. «Ἄρτι τῆς θεογνωσίας», φ. 77^β. Migne τ. 115, σ. 1053.

12. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Ζηναΐδος (ια' ὀκτ.). Ἄρχ. «Φιλοσοφίας λόγον ἐρευνῆσαι βούλομαι», φ. 84^α. Acta Sanctorum τ. V ὀκτωβρίου, σ. 507.

13. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Πρόβου Ταράχου καὶ Ἀνδρονίκου (ιβ' ὀκτ.). Ἄρχ. «Διοκλητιανὸς τὴν αὐτοκράτορα», φ. 87^α. Migne τ. 115, σ. 1068. Acta. Sanct. τ. V ὀκτ. σ. 566.

14. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Κάρπου καὶ Παύλου (ιγ' ὀκτ.). Ἄρχ. «Μεμνησθαι τῶν ὑπὲρ», φ. 94^α. Migne τ. 115, σ. 105.

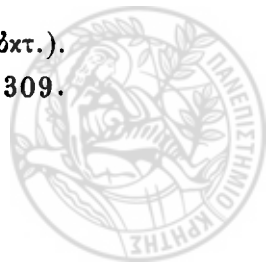
15. Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἀθλησις τῶν ἁγίων Ναζαρίου Γερβασίου Προτασίου καὶ Κελσίου (ιδ' ὀκτ.). Ἄρχ. «Νέρωνος ἄρτι», φ. 105^β. Migne τ. 116, σ. 896.

16. Βίος καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγίου Λουκιανοῦ (ιε' ὀκτ.). Ἄρχ. «Σαμόσατα πόλις», φ. 111^β. Migne τ. 114, σ. 398.

17. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Λογγίνου τοῦ ἑκατοντάρχου (ις' ὀκτ.). Ἄρχ. «Τοῦ θεοῦ λόγου», φ. 121^α. Migne τ. 115, σ. 32.

18. «Υπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν (ιη' ὀκτ.). Ἄρχ. «Εἰ καὶ δικαίου μνήμην», φ. 127^β. Migne τ. 115, σ. 1129.
19. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Οὐάρου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ (ιθ' ὀκτ.). Ἄρχ. «Μαξιμιανοῦ τοῦ τυράννου», φ. 133^β. Migne τ. 115, σ. 1141.
20. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ Κρίσει (θ' ὀκτ.). Ἄρχ. «Πολλὴ ἡ κατὰ τῶν», φ. 143^β. Migne τ. 115, σ. 1109. Acta Sanctorum τ. VIII ὀκτωβρ. σ. 142. Περί τῆς μνήμης αὐτοῦ τῇ 19 ὀκτ. ὄρα Σέργιον ἐνθ. ἀνωτ. σ. 278.
21. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου (κ' ὀκτ.). Ἄρχ. «Μετὰ τὴν τοῦ κυρίου», φ. 152^α. Migne τ. 115, σ. 1160.
22. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἰλαρίωνος (κα' ὀκτ.). Ἄρχ. «Ἐν τῇ Παλαιστίνῃ πόλις ἐστίν», φ. 180^β. Fabric. X, σ. 235.
23. Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἀγῶνες τοῦ ἁγίου Ἀβερκίου Ἱεραπόλεως (κβ' ὀκτ.). Ἄρχ. «Μάρκου Ἀντωνίου», φ. 205^α. Migne τ. 115, σ. 1212.
24. Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον καὶ ἀδελφόθεον Ἰακωβον (κγ' ὀκτ.). Ἄρχ. «Οὐχ οὕτως ἦδύ τι», φ. 225^β. Migne τ. 115, σ. 200.
25. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἀρέθα καὶ τῶν σὺν αὐτῷ (κδ' ὀκτ.). Ἄρχ. «Ἔτος μὲν ἦδη πέμπτον», φ. 234^α. Migne τ. 115, σ. 1249.
26. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Μαρξιανοῦ καὶ Μαρτυρίου τῶν νοταρίων (κε' ὀκτ.). Ἄρχ. «Ἐπεχωρίαζε μὲν καὶ πρότερον», φ. 256^α. Migne τ. 115, σ. 1289. Acta Sanct. τ. XII ὀκτ. σ. 575.
27. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Δημητρίου (κς' ὀκτ.). Ἄρχ. «Ἐἶχε μὲν τὰ Ῥωμαίων», φ. 258^α. Migne τ. 116, σ. 1185.
28. Βίος καὶ μαρτύριον τῆς ἁγίας Ἀναστασίας τῆς Ῥωμαίας. Ἄρχ. «Διττὰς ἡμῖν ὁ λόγος», φ. 266^α. Migne τ. 115, σ. 1293.
29. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἀβραμίου (κθ' ὀκτ.). Ἄρχ. «Ἀνδρῶν φιλαρέτων», φ. 274^α. Migne τ. 115, σ. 44.
30. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας (λ' ὀκτ.). Ἄρχ. «Αἰγαὶ πόλις ἐστίν», φ. 291^β. Migne τ. 115, σ. 1309.

31. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἐπιμάχου (λα' ὀκτ.). Ἄρχ. - Ἄρτι μὲν ἢ τῆς», φ. 296. Migne τ. 115, σ. 1320. Ἐν τέλει τοῦ κώδικος «Κ(ύρι)ε βοήθ(ει) τῶι κεκτημένω τὴν δε τὴν βίβλον † ἀμήν». Καὶ πάλιν ἐρυθροῖς στοιχείοις καὶ ἐντὸς τετραγώνου κοσμήματος ἀναγινώσκειται τὸ ἐξῆς ἱαμβεῖον.

Τὴν ἁσματφωψαλμωσύνθετον βίβλον
καὶ χειροχορδοκρουστοβροντητοκινύραν
καὶ τὴν μελουργὸν αὐτοκόμβαλον λύραν,
ταύτην προφητόφθεγκτον ἐφθεγξε στόμα
καὶ πνευματοκίνητος ἦσε καρδία.

23. Τεῦχος μεμβράνινον (ὄψ. 0,31, πλ. 0,24), γραφὲν πιθανῶς περὶ τὸ τέλος τῆς Γ' ἑκατονταετηρίδος καὶ συγκείμενον ἐκ λς' τετραδίων ἢ φύλλων 287 (ἀντὶ φ. 285 κατὰ τὴν ἀρίθμησιν, ἐσφαλμένην οὖσαν). Τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ 35 γραμμῶν ἐν ἐκάστη στήλῃ· κατέχει δὲ χῶρον 0,22 X 0,17. Κοσμήματα ταινιώδη καὶ κεφαλαῖα ἀρχικὰ στοιχεῖα ἐρυθρᾶ. Ἐν ἀρχῇ ὑπάρχει κόσμημα κεχρωματισμένον ἐν σχήματι Π.

1. Ἐκλογαὶ ἐκ τῶν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου ὁμιλιῶν διηρημέναι εἰς λγ' λόγους, φ. 1—194. Ὁ πρῶτος λόγος ἐπιγράφεται «περὶ ὑπομονῆς καὶ μακροθυμίας». Ἄρχ. «Εἰ βούλεσθε προθῶμεν» (Migne τ. 63, σ. 701). Ὁ προτελευταῖος λόγος πραγματεύεται «περὶ σιωπῆς καὶ ἀπορρήτων» (Migne αὐτόθι σ. 847). Ὁ τελευταῖος δὲ ἐπιγράφεται «ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Παῦλον συντεθὲν παρὰ Θεοδώρου μαγίστρου ἀπὸ διαφόρων λόγων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου». Ἄρχ. «Τῆς μὲν ἐπιγραφῆς τῶν ἀποστολικῶν πράξεων». Migne τ. 63, σ. 787. Ἡ σελὶς 193^β κενὴ οὖσα πρότερον ἐπληρώθη κατὰ τὸν 1α' αἰῶνα ὑπὸ τινος κειμένου λίαν ἀνορθογράφου, ἐπιγραφομένου «ὀπτασία τοῦ ἁγίου Μακαρίου» καὶ ἀρχομένου οὕτως· «Τοῦ ἁγίου Μακαρίου τοῦ Ἀλεξανδρέως ἀμύθητος διήγησις» κτλ. Ἔστι δὲ γεγραμμένον ταχέως καὶ μετὰ παμπόλλων συσκοπῶν.

2. Ἐκλογαὶ ἐκ τῶν ὁμιλιῶν τοῦ ἁγίου Βασιλείου τοῦ μεγάλου.

λου, διηρημένα εἰς λγ' λόγους, φ. 194^a — 285^b. Ὁ α' λόγος ἐπιγράφεται «περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας». Ἀρχ. «Ὁ μὲν κύριος ἡμῶν». Migne τ. 32, σ. 1116. Ὁ τελευταῖος πραγματεύεται «περὶ ψυχῆς». Ἀρχ. «Τὸ τὴν πᾶσαν σπουδὴν». Ἐν τῷ κώδικι λείπει τὸ τέλος, ὡς καὶ ὁ κδ' λόγος ὁ ἐν τῇ ἐκδόσει ἐπιγραφόμενος «περὶ τιμῆς γονέων καὶ γήρωσ καὶ νεότητος». Αἱ ἐκλογαὶ αὗται κατ' ἄλλα ἀντίγραφα ἐγένοντο «διὰ Συμεῶν τοῦ μαγίστρου καὶ λογοθέτου» τοῦ καὶ Μεταφράστου ἐπιλεγομένου.

24. Τεῦχος μεμβράνινον (ὑψ. 0,30, πλ. 0,23) ἐκ φύλλων 368, γραφὴν ἐν τέλει τῆς Θ' ἢ ἐν ἀρχῇ τῆς Ι' ἑκατονταετηρίδος. Τὸ μέλαν τῆς γραφῆς λίαν ξανθόν. Τὸ τεῦχος ἄρχεται κυρίως ἀπὸ τοῦ φ. 7. Τὰ προηγούμενα φύλλα εἰσὶ πρόσθετα, πληρωθέντα ὑπερμεσοῦντος τοῦ Ι' αἰῶνος. Ἀλλὰ καὶ τὰ φύλλα 7—27^a ἀφείθησαν ὑπὸ τοῦ ἀντιγράφους κενά· διὸ καὶ ἐπληρώθησαν κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ὑπὸ διαφόρων σημειώσεων καὶ κειμένων, ὡς δηλοῖ ἡ ἀναγραφή. Τινῶν σημειώσεων ὁ ἀλλοῖος χαρακτήρ διακρίνεται ἔκ τε τῆς γραφικῆς καὶ τῆς μελάνης Ἐν φ. 8^a ὑπάρχει ἀρχαία ἀραβικὴ σημείωσις Γερμανοῦ ἐπισκόπου Σιναίου ὄρους, δηλοῦντος ὅτι τὴν βίβλον ταύτην ἀφιέρωσεν αὐτὸς εἰς τὴν λαύραν τοῦ ὁσίου Σάββα. Οὗτος δὲ ὁ Γερμανὸς φαίνεται ὢν ὁ ἐν ἔτει 1353 κοσμῶν τὴν ἐπισκοπὴν Σινᾶ. Τὸ κείμενον τοῦ κώδικος μονόστηλον καὶ ἐκ γραμμῶν 32 ἐν ἐκάστη σελίδι, ἦτοι ὑψ. 0,29 καὶ πλ. 0,22. Αἱ σελίδες 7^a, 15^b, 24^b, 26^b, 355^b ἀφείθησαν ἄγραφοι.

Περιεχόμενα.

1. Σημείωσις γραφεῖσα ἐν τῷ κώδικι ἐπὶ τοῦ 1^a φύλλου περὶ τὸ τέλος τοῦ Ι' αἰῶνος· «† Ἐπὶ Λέοντ(ος) βασιλ(έως) τοῦ υἱοῦ Βασιλείου παρελ(α)βῶθη ἡ Θεσσαλονίκη ὑπὸ τῶν ἀθέων Σαρακηνῶν μηνὶ ἰουλίῳ α', ἡμέρᾳ γ', ὥρᾳ γ', ἰνδικτιῶνος ζ' ἔτους ςυβ' (904)» — «† Ἐπὶ Ῥωμανοῦ βασιλέως τοῦ υἱοῦ Κωνσταντίνου κατῆλθεν ὁ κῆρ Νικηφόρος ὁ Φωκ(ᾶς) εἰς τὴν Κρήτην μετὰ τὰ στρατιωτικὰ τάγματα καὶ παρέλαβεν αὐτὴν μηνὶ μαρτίῳ ζ' ἰνδικτιῶνος δ' ἔτους ςυεθ'» (961).

2. «Νομοθεσία τοῦ κυροῦ Κωνσταντίνου βασιλέως περὶ τῶν στρατιωτικῶν». Ἀρχ. «Ὡσπερ ἐν σώματι κεφαλὴ», φ. 1^β. Zachariae a Lingenthal, Jus graeco-romanum τ. III, σ. 261. Ἡ συνέχεια εὐρηγται ἐν φύλ. 19^α.

3. «Ἡ προγενεστέρα νομοθεσία τοῦ κυροῦ Νικηφόρου τοῦ βασιλέως, περὶ μοναστηρίων, γηροκομείων τε καὶ ξενωνῶν». Ἀρχ. «Ὁ τοῦ θεοῦ πατρός λόγος», φ. 4^β. Jus graeco-Romanum III, σ. 292. Λεῖπει ἐν τῷ κώδικι τὸ τέλος.

4. Σχῆμα ἀστέρος μετὰ ἀκτίνων, ὧν ἐκάστη ἔχει εἰς τὸ ἄκρον ὄνομα ἀνέμου, φ. 7^β. Κατωτέρω σημείωσις γραφεῖσα ἐν ἔτει 951. «† Ἐκοιμήθ(η) ὁ κληρικὸς Θεόδωρος ὁ ἀν(θρῶπ)ος ἡμῶν μηνὶ αὐγούστῳ ὀκτῶ καὶ δεκ(άτῃ) ἔτους ρυθ' ἰνδικτιῶνος θ', καθὼν καιρὸν δὲ οἱ ἸΑφρικες ἐξῆλθον εἰς Καλαυρίαν (καὶ) ἠφάνισαν αὐτήν, στρατηγούντος ἐκεῖσε τοῦ Πασχάλ(η), ἐπὶ τῇ Λογγοβαρδία τοῦ πατρικίου Μαραιως (?) τοῦ καὶ τὸ ῥωμαϊκὸν φωσσάτον διαπεράσαντος ἐν Κρατ. ἐν τῷ ἔτει ρυθ'».

5. «Ἡ ἀνατροπὴ καὶ ἀναίρεσις τῆς νεαρᾶς νομοθ(εσίας) τοῦ μακαρίτου βασιλέως Νικηφόρου. Διάταξις Βασιλείου τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως ἡμῶν, εἰς τὴν ἁγίαν τράπεζαν τῆς ἁγίας Σοφίας ἀνατεθεῖσα καὶ ἐπὶ ἄμβωνος ἀναγνωσθεῖσα ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ πατριάρχ(ου), τῆς συνόδου, τοῦ ἱερατείου καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ». Ἀρχ. «Ἡ ἐκ Θεοῦ βασιλεία ἡμῶν», φ. 8^α. Jus graeco-romanum III, σ. 303. Ἐν τῷ κώδικι τὸ τέλος ἔχει οὕτω «μηνὶ ἀπριλίῳ τετάρτῃ ἰνδικτιῶνος πρώτης, ἐν ἔτει ρυγς':—Ἡ ὑπογραφὴ—† Βασίλειος ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ πιστὸς βασιλεὺς Ῥωμαίων». Ἐπεταὶ σημείωσις τετραστίχος ἀραβικοῖς γράμμασι.

6. «Τάξις τῶν ὑποκειμένων μητροπόλεων τῷ πατριαρχικῷ θρόνῳ τῆς θεοφυλάκτου καὶ βασιλίδος Κωνσταντινουπόλεως». Ἀρχ. «Ἐπαρχία Καππαδοκίας πρώτης. α' ὁ Καισαρείας», φ. 8^β. Τὸ ὄλον λγ' μητροπόλεις. Ἐπεταὶ σειρὰ «περὶ τῶν αὐτοκεφάλων ἀρχιεπισκόπων». Ἀρχ. «Ἐπαρχία Μυσίας, α' ὁ Ὀδυσσοῦ». Τὸ ὄλον μα' ἀρχιεπισκοπαί.

7. «Ἡ τάξις τῶν ἀρχιεπισκόπων κατὰ τὸ χαρτοφυλάκιον».

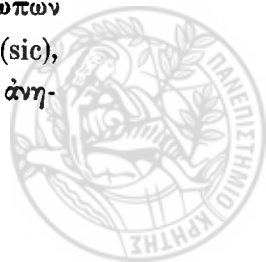

Ἄρχ. «α' ἡ Καισάρεια, β' ἡ Ἐφεσος» κτλ., φ. 9^α. Τέλος «να' τὰ Εὐχάϊτα, νβ' ἡ Ἄμαστρις, νγ' ὁ Χωνῶν».

8. «Τάξις τῶν ἀρχιεπισκοπῶν» (κατὰ τὸ χαρτοφυλάκιον). Ἄρχ. «α' ὁ Βιζύης, β' ὁ Πομπηίουπόλεως, γ' ὁ Λεοντοπόλεως», φ. 9^α. Τέλος «μδ' ὁ Φερσάλων, ν' ὁ Ματαρχῶν, να' ὁ Τζιμήνου».

9. Ἀπαρίθμησις τῶν συνόδων μέχρι τῆς ε' οἰκουμένης. Ἄρχ. «Ἰστέον ὅτι ἡ ἐκθεσις τῶν προκειμένων συνόδων οὐ γέγονε πρὸς τὴν τάξιν τῶν χρόνων», φ. 9^β—11^β. Ἐν φύλ. 10^α παρενεβλήθη «ἀριθμὸς ψήφου τῶν ἑπτὰ πλανητῶν» καὶ ἡ «μετάνοια Λέοντος βασιλέως ἐπὶ τῇ αὐτοῦ ἐξόδῳ», ἧς ἡ ἀρχὴ· «Ἐπειδὴ παρεσφάλην ἐν τῷ κατὰ τὴν τετραγαμίαν παραπτώματι» κτλ.

10. «Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως χρονολογραφικὸν ἐν συντόμῳ». Ἄρχ. «Ἀδάμ πρῶτος ἄνθρωπος γενόμενος», φ. 11^α—15^α. Λήγει δὲ εἰς τὰς λέξεις «Βασίλειος ἔτη ιη' μῆνας ια'» (Nisephorii opuscula ed. C. de Boor, Lipsiae, 1880, σ. 81—101). Ἄλλ' ἑτέρα χεὶρ ἔγραψε τῷ 969 τὰ ἐξῆς ἐν εἴδει συνεχείας· «Λέων ὁ υἱὸς Βασιλείου ἔτη κς' καὶ ἐκοιμήθη μηνὶ ματίῳ ιβ', ἰνδ. ιε' ἔτους ςυη'.—Ἀλέξανδρος ἀδελφὸς αὐτοῦ ἅμα Κωνσταντίνῳ τῷ υἱῷ Λέοντος, ἔτος ἐν μῆνα α'.—Κωνσταντῖνος υἱὸς Λέοντος ἅμα Ζωῆ τῇ μητρὶ αὐτοῦ, ἔτη ε', καὶ ἀνήλθεν ὁ Ῥωμανὸς μηνὶ μαρτίῳ ἰνδ. ζ', ς[υκζ'] καὶ συνεβασίλευσεν ἅμα Χριστοφόρῳ Στεφάνῳ καὶ Κωνσταντίνῳ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἔτη κς' καὶ ἐδιώχθη.—Κωνσταντῖνος υἱὸς Λέοντος μετὰ Ῥωμανοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἔτη ιε' μῆνας (sic) καὶ ἐκοιμήθη μηνὶ νοεμβρίῳ θ', ἰνδ. γ' ἔτους ςυξη'.—Ῥωμανὸς υἱὸς Κωνσταντίνου ἔτη γ', μῆνας δ', καὶ ἐκοιμήθη μηνὶ μαρτίῳ ιε', ἰνδ. ς' ἔτους ςυσα'. καὶ ἀνηγορεύθη Νικηφόρος ὁ Φωκᾶς καὶ εἰσῆλθε διὰ τῆς Χρυσῆς Πόρτης καὶ ἐστέφθη μηνὶ αὐγούστῳ ις', ἰνδ. ς' ἔτους ςυσα'». Κατόπιν ἕτερος προσέθηκε «καὶ ἐσφάγη (=ὁ Φωκᾶς) ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ παρὰ τοῦ κυροῦ Ἰωάννου καὶ τῶν ἀνθρώπων αὐτοῦ, ἐπιβουλευθεὶς παρὰ τῆς γυναίκος αὐτοῦ, τῆς Θεοφανῶ (sic), μηνὶ δεκεμβρίῳ ια', ἰνδ. ιγ' ἔτους ςυσος'· καὶ τῇ αὐτῇ νυκτὶ ἀνη-

γορεύθη ὁ κύρ Ἰωάννης καὶ ἐστέφθη ἐν τῷ σηκῷ τῆς ἀγίας Σοφίας παρὰ κυροῦ Πολυεύκτου τοῦ πατριάρχου».

11. Κατάλογος ἐπισκόπων ἀρχιεπισκόπων καὶ πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, ἐπιγραφόμενος «Ἔστι τῆς ἐπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως ἦτοι γνῶσις τῶν ἐν αὐτῇ διδασκάντων». Ἀρχ. «Ἀνδρέας ὁ ἀπόστολος», φ. 16^α. Nicephori opuscula ed. de Boor, σ. 112—120. Τέλος «Ἡ ὀρθοδοξία. Μεθόδιος ἔτη δ' μῆνας γ'. Ἰγνάτιος ἔτη ιβ' καὶ ἐξεβλήθη. Φώτιος ἔτη η' μῆνας η' ἡμέρας κβ' καὶ ἐξεβλήθη. Ἰγνάτιος πάλιν ἔτη ια'. Φώτιος πάλιν ἔτη η' μῆνας ια' ἡμέρας δ' καὶ ἐξεβλήθη. Στέφανος καὶ Ἀντώνιος ἔτη ιε'». Κατόπιν χεῖρες τῶν ἐτῶν 933 καὶ 956 προσέθηκαν τάδε, συνελίσσαντες τὸν κατάλογον· «Νικόλαος τὸ πρῶτον ἔτη ς' καὶ ἐξεβλήθη. Εὐθ(ύμιος) ἔτη ε' μῆνας β' καὶ ἐξεβλήθη. Νικόλαος τὸ δεύτερον ἔτη ιγ' καὶ ἐκοιμήθη μαίω ιε' ἰνδ. ιγ'. Στέφανος ὁ ἀπὸ τῆς μητροπόλεως Ἀμασίας ἔτη γ'. Τρύφων ὁ ἀπὸ τῆς Δογυτας (?) ἔτη γ' καὶ ἐξεβλήθη· καὶ ἐχῆρευσεν ἡ ἐκκλησία χρόνους δύο(?). Ἐχειροτονήθη Θεοφύλακτος ὁ τοῦ Ῥωμανοῦ τοῦ βασιλέως υἱὸς μηνὶ φεβρουαρίω β' ἰνδ. ς' ἔτους ςυμα' καὶ ἐκοιμήθη μηνὶ φεβρουαρίω κζ' ἡμέρα δ' ἰνδ. [ι]δ' ἔτους ςυξδ' ὁμοῦ ἔτη κγ'». Ἡ συνέχεια ἐν σελ. 23^α γραφεῖσα τῷ ἔτει 970. «Καὶ τῷ αὐτῷ ἔτει ἐν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ τοῦ ἀπριλλίου μηνός, ἦγουν τῇ μεγάλῃ ε', παρισταμένου καὶ τοῦ κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως, ἐχειροτονήθη ὁ κύρ Πολύευκτος ὁ ἀσκητῆς ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ ἀγίου Ἡλιοῦ τῆς μο(νῆς) τῆς Χρυσοπ(όλεως), καὶ ἐκοιμήθη μηνὶ φευρουρίω ε' ἰνδ. ιγ' ἔτους ςυοη'. Καὶ τῷ αὐτῷ ἔτει μηνὶ φεβρουαρίω ιγ', ἦγουν τῇ κυριακῇ τῆς ὀρθοδοξίας, ἐχειροτονήθη ὁ κύρ Βασίλ(ειος) ὁ μοναχὸς ὁ Σαμανδρηνός».

12. «Παύλου τοῦ ἀγιωτάτου ἀποστόλου διατάξεις περὶ κανόνων ἐκκλησιαστικῶν». Ἀρχ. «Οἱ προσιόντες τῷ μυστηρίω», φ. 17^α. Τὸ ὄλον κανόνες ις'. J. B. Pitra, *Juris ecclesiastici graecorum historia et monumenta*. Romae, 1864—1868, τ. I, σ. 64.

13. «Πέτρου καὶ Παύλου τῶν ἀγίων ἀποστόλων διατάξεις: ἐκ

τοῦ ὀγδόου βιβλίου περὶ ἀργίας». Ἄρχ. «Ἐγὼ Πέτρος καὶ Παῦλος διατάσσομεν», φ. 18^α. J. B. Pitra, *Juris ecclesiast.* τ. I, σ. 67.

14. Περὶ ἀγωγῶν καὶ ῥοπῶν. Ἄρχ. «Εἰσὶν ἐν συνόψει αἱ ἀγωγαὶ καὶ αἱ ῥοπαί. Τί ἐστὶν ἀγωγή; Ἀγωγή ἐστὶν δίκαιον τοῦ ἀπαιτεῖν ἐν δικαστηρίῳ» κτλ., φ. 19^β. Μετὰ τὰ περὶ ἀγωγῶν «εἰσὶν τὰ περὶ ῥοπῆς ἀπὸ μιᾶς ἡμέρας μέχρι χρόνων ρ'» κτλ., φ. 20^β. Κατόπιν «περὶ ἡμέρας α'. Ὅτι εἴκοσι μίλια καθεκάστην ἡμέραν ὤρισται» κτλ.

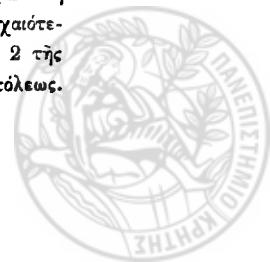
15. Τύπος διαθήκης ἐπιγραφόμενος «ἡ ἄνοιξις τῆς διαθήκης τοῦ ὁ δεῖνα» Ἄρχ. «Μηνὶ ὁ δεῖνα ἰνδ. δεῖνος τὴν φανεράν ἢ καὶ μυστικὴν», φ. 22^α.

16. «Τὸ ἴσον τοῦ χρυσοβουλλίου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ μνήμῃ Ἰουστινιανοῦ τοῦ μεγάλου βασιλέως». Διαιρεῖται εἰς ε' κεφάλαια. Ἄρχ. «Τὴν τῆς εἰρήνης χορηγόν», φ. 25—26^α. *Justiniani novellae ed. Zachariae à Lingenthal*, τ. I, σ. XI—XII.

17. Τεμάχιον νεαρᾶς περὶ ἀτακτούντων, οὗ αἱ πρῶται λέξεις «δίκαιος γὰρ ὁ κύριος», φ. 27^α. Αὐτόθι καὶ κεφάλαιον «περὶ τῶν διωκομένων», οὗ ἡ ἀρχή· «Τοὺς διωκομένους διὰ πίστιν» κτλ.

18. «Συναγωγή κανόνων» ἐκκλησιαστικῶν εἰς ν' τίτλους διηρημ(ένη), μετὰ πολλῶν σχολίων καὶ παραπομπῶν ἐν τοῖς μετώποις. Ἄρχ. «Οἱ τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μαθηταί», φ. 27^β—237. Ἀπὸ φ. 29^α ὁ πρόλογος. Ἄρχ. «Τὰ μὲν σώματα καταλλήλως ἐνόλου μεταλαμβάνοντα»¹. Ἀπὸ φ. 31^β οἱ «τίτλοι τοῦ κανονικοῦ συντάγματος καὶ τῶν ἀρμοζόντων ἐκάστῳ τίτλῳ κεφαλαίων», ἧτοι πέναξ τῶν τίτλων καὶ τῶν κεφαλαίων. Ἀπὸ φ. 33^α «ἔκθεσις τῆς παρούσης βίβλου καθῶς ἐν τάξει παρετέθησαν». Ἀπὸ φ. 39^β «τίτλος α' κεφ. α'

¹ Ὁ πρόλογος οὗτος φέρεται ἐν ἄλλοις ἀντιγράφοις ἐπ' ὀνόματι τοῦ Φωτίου (Ῥάλλη καὶ Ποτλῆ, *Συντάγμ.* τ. I, σ. 5. J. Pitra, *Jur. eccles.* τ. II, σ. 445). Τὸ ἀρχαιότερον τῶν τοιούτων ἀντιγράφων, ἅπερ ἐγὼ εἶδον, ἐστὶ τοῦ δεκάτου αἰῶνος. Κῶδιξ 2 τῆς συλλογῆς τοῦ Σταυροῦ, φ. 2^α «ἕτερος πρόλογος Φωτίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

περί θεολογίας καὶ ὀρθοδόξου πίστεως καὶ κανόνων καὶ χειροτονιῶν». Voelli καὶ Justelli, *Bibl. juris canonici veteris* τ. II, σ. 499 κέ. Παρὰ J. Pitra *Juris eccles.* τ. II, σ. 368—395 διατριβὴ περί τοῦ συγγραφέως τῆς εἰρημένης συναγωγῆς, πληροφορίαί περί ἀντιγράφων αὐτῆς καὶ διάφοροι γραφαί. Περὶ τῆς συναγωγῆς ταύτης ὄρα τὴν σημείωσιν Zachariae von Lingenthal, *Die griechischen Nomokánonnes*, St. Petersburg, 1877, σ. 4—5.

19. «Περὶ Ἀγαπίου καὶ Γαβαδίου. Ἐκ τῶν πραχθέντων ὑπομνημάτων ἐν Κωνσταντινουπόλει περὶ Ἀγαπίου καὶ Γαβαδίου, ἑκατέρου ἀνετεχομένου τῆς ἐπισκοπῆς Βόστρας». Ἀρχ. («Ἐπί ὑπατείας τῶν εὐσεβεστάτων», φ. 238^α. Γ. Α. Ῥάλλη καὶ Μ. Ποτλῆ, *Σύνταγμα τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων* τ. III, σ. 625. Κριτικὴ ἔκδοσις παρὰ Pitra, *Jur. eccles.* τ. II, σ. 162.

20. Ἐπιστολὴ Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως πρὸς Ἀδριανὸν πάπαν Ῥώμης. Ἀρχ. «Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως», φ. 239^α. Ῥ. καὶ Π., *Σύνταγμα*, τ. IV, σ. 375. Pitra, *Jur. eccles.* τ. II, σ. 304.

21. Τοῦ ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου «ἐκ τῶν ἐμμέτρων αὐτοῦ ἐπῶν». Ἀρχ. «Ὅφρα δὲ μὴ ξείνησι», φ. 242^α. Ῥ. καὶ Π., *Συντάγμ.* τ. IV, σ. 363. Pitra, *Jur. eccles.* τ. I, σ. 654.

22. Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου «ἐκ τῶν πρὸς Σέλευκον ἰάμβων». Ἀρχ. «Πλὴν ἐκεῖνο προσμαθεῖν», φ. 242^β. Ῥ. καὶ Π., *Συντάγμ.* τ. IV, σ. 365. Pitra, *Jur. eccles.* σ. I, σ. 655.

23. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας «ἐπιστολὴ πρὸς Ἀμμοῦν μονάζοντα», ἧς ἡ ἀρχή· «Πάντα μὲν καλὰ καὶ καθαρὰ», φ. 243^β. Migne τ. 26, σ. 1169. Pitra, *Jur. eccles.* τ. I, σ. 567.

24. Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς λθ' ἐορταστικῆς ἐπιστολῆς. Ἀρχ. «Ἄλλ' ἐπειδὴ περὶ μὲν τῶν αἵρετικῶν», φ. 245^α. Migne τ. 26, σ. 1176. Pitra, *Jur. eccles.* τ. σ. I, 570.

25. «Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς Ῥουφινιανόν», ἧς ἡ ἀρχή· «Σὺ μὲν τὰ υἰῶ», φ. 246^α. Migne τ. 26, σ. 1180. Pitra, *Jur. eccles.* τ. I, σ. 572.

26. «Ἐπιστολή γραφεῖσα ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως Μαρτυρίῳ κτλ., ἧς ἡ ἀρχή· «Τινὰ διελέχθη μοι», φ. 247^α. Κριτικὴ ἔκδοσις παρὰ J. Pitra, Jur. eccles. τ. II, σ. 187.

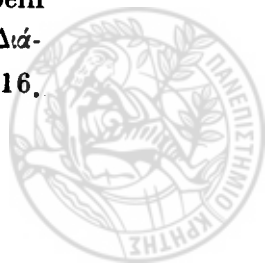
27. «Οἱ νόμοι.—Διάταξις οἱ διὰ τοὺς παρὰ φύσιν ἀσελγαίνοντας καὶ τοὺς ὀμνύοντας κατὰ τριχός τε καὶ κεφαλῆς καὶ τῶν τοιούτων· κελεύει ταῖς ἐσχάταις ὑποβάλλεσθαι τιμωρίαις». Ἄρχ. «Πᾶσιν ἀνθρώποις τοῖς εὖ φρονούσι», φ. 248^α. Justiniani novellae ἐκδ. Zachariae τ. I, σ. 184.

28. «Ἐκ τῶν μετὰ τὸν κώδικα θείων νεαρῶν διατάξεων τοῦ τῆς θείας λήξεως Ἰουστινιανοῦ διάφοροι διατάξεις συνάδουσαι ἐξαιρέτως τοῖς θείοις καὶ ἱεροῖς κανόσι, καὶ ἐκ περιουσίας τὴν οἰκίαν ἰσχὺν νέμουσαι· αἷς τάξιν τινὰ καὶ ἀριθμὸν ἐπεθήκαμεν, πρὸς σύντομον εὐρεσιν τοῦ ἐπιζητουμένου κεφαλαίου, διὰ τὸ ὡς εἴρηται ἐκ διαφόρων διατάξεων εἶναι τὰ συναχθέντα, ὡς ὑποτέτακται». Ἔπεται ὁ πίναξ τῶν κεφαλαίων μέχρις ἀριθμοῦ πζ', φ. 249^β. G. E. Heimbach, Ἀνεκδότα. Lipsiae, 1838—1840, τ. II, σ. 202—207. J. Pitra, Jur. eccles. τ. II, σ. 385—389.

29. «Διατάξεις νόμων πολιτικῶν ἐκ τῶν νεαρῶν Ἰουστινιανοῦ βασιλέως, συνηγοροῦσαι καὶ ἐπικυροῦσαι τοὺς τῶν ἀγίων πατέρων ἐκκλησιαστικὸς κανόνας», φ. 269^α—285^α. Heimbach, Ἀνεκδότα, σ. II, σ. 145—201. Διάφοροι γραφαὶ παρὰ Pitra, Jur. eccles. τ. II, σ. 407—110.

30. «Νόμος Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως. Ἄρχὴ τοῦ ἀ' βιβλίου τοῦ κώδικος», φ. 285^β—288^α. Πίναξ τῶν κεφαλαίων καὶ παραπομπῶν τῶν τίτλων ἀ'—ιγ'.

31. «Συναγωγὴ τῶν εἰρημένων ἐν τῷ κώδικι καὶ τοῖς διγέστοις καὶ ταῖς νεαραῖς διατάξεσι, περὶ ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν καὶ μοναχῶν καὶ πραγμάτων εὐαγῶν, ἔτι δὲ καὶ Ἰουδαίων καὶ αἰρετικῶν ἐκ τοῦ ἀ' βιβλίου τοῦ κώδικος», φ. 288^α—328^α. Ἄρχ. «Τίτλος πρῶτος. DE SUM(ma) TRINITATAE. Περὶ τῆς ἀνωτάτω Τριάδος. ἀ' ὁ μὴ δοξάζων τὴν ἀγίαν τριάδα» κτλ. Voelli καὶ Justelli, Bibl. juris canon. τ. II, σ. 1223—1361. Διάφοροι γραφαὶ παρὰ Pitra, Jur. eccles. τ. II, σ. 410—416.

Πρβλ. Zachariae von Lingenthal, Die griechischen Nomokanones σ. 7.

32. «Τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κύπρου πόλεως Κωνσταντίας: πασῶν αἱρέσεων μητέρες καὶ πρωτότυποι τέσσαρες ἐξ ὧν καὶ ἄλλαι πᾶσαι ἀνεφύησαν», φ. 328^β—355^α. Ἄρχ. «Ἀβαρβαρισμός, ἣτις καθ' ἑαυτὴν ἐστι». Migne τ. 41, σ. 165.

33. Πίναξ γενικός τοῦ κώδικος τούτου φ. 357^α—367^α.

34. «Διδασκαλία τοῦ ἁγίου Βασιλείου· λόγος προσφωνητικῶς τῶν βαπτισμάτων· ἀναγινώσκεται δὲ ἀπὸ τοῦ εὐαγγελίου εἰς τὸν ἄμβωνα τῆ κυριακῆ τῆς δευτέρας ἐβδομάδος». Ἄρχ. «Τέκνα μου ἀγαπητὰ καὶ κύριοι, εἰδότες ὑμῶν» κτλ. φ. 367^α.

35. «Τακτικὸν τῆς καθέδρας τῶν βασιλέων, τῶν πατριαρχῶν, τῶν μητροπολιτῶν, ἀρχιεπισκόπων καὶ πάσης τῆς συγκλήτου». Ἄρχ. «Ὁ βασιλεὺς αὐτοκράτωρ καθέζεται μέσον», φ. 367, 368 καὶ 356^α. Τελευταῖον φύλλον ἐστὶ τὸ 356^{ον}, κατὰ λάθος μετατεθὲν ὑπὸ τοῦ βιβλιοπηγῶ.

25. Τεῦχος μεμβράνινον (ὑψ. 0,29, πλ. 0,24) τῆς ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 273. Ἐν τῇ σελ. 97^α, ἣτις ἦν πρότερον ὅλως ἄγραφος, ὑπάρχουσι τρεῖς σημειώσεις ἀραβιστί. Ἐτέρα ἀραβικὴ σημείωσις ἐν φ. 263.

Τετραεὐαγγέλιον ἑλλιπές, ὑποστὰν πολλὰς βλάβας καὶ ἐκ πυρᾶς καὶ ἐξ ὕδατος. Ἐν ἀρχῇ ἀκέφαλον συναξάριον καὶ ἀπαριθμησις ἀρχοτελειῶν τῶν ἀναγινωσκομένων εὐαγγελίων κατὰ κυριακάς καὶ σάββατα. Ἀπὸ φ. 8 τὰ κεφάλαια τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου. Φύλ. 10^β «ἐρμηνεῖα εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον ἅγιον εὐαγγέλιον», ἧς ἡ ἀρχή· «Οὔτε πλείονα τὸν ἀριθμὸν οὔτε ἐλάττονα». Αὐτόθι καὶ σχόλιον μακρὸν ἐν τῷ μετώπῳ, οὗ ἡ ἀρχή· «Τί δήποτε τοσοῦτων ὄντων». Τὰ φ. 12^α — 14^β ἐπληρώθησαν κατὰ τὸν ιγ' αἰῶνα διὰ τῶν ἐξῆς κειμένων· α') ὑπόμνημα εἰς τὸν μακάριον Ματθαῖον τὸν εὐαγγελιστὴν· β') ὑπόθεσις εἰς τὸ εὐαγγέλιον αὐτοῦ· γ') «ἐρμηνεῖα λέξεων ἑβραϊκῶν τῶν ἐν τῷ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίῳ ἐμφερομένων» Ἄρχ. «Ἀμιναδάβ· λαοῦ μου ἐκουσίου λαός»· δ') στίχοι εἰς τὸν ἅγιον

Ματθαῖον, ὧν ἡ ἀρχή· «Τὸν ἐκ τελώνου»· ε') «ὕποθεσις τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου εὐαγγελίου»· ς') «ἐρμηνεῖα ἐβραϊκῶν ὀνομάτων ἐμφερομένων τῶ κατὰ Λουκᾶν ἀγίῳ εὐαγγελίῳ». Ἄρχ. «Αὐγουστος· ἑορταζόντων». Παρέπονται στίχοι, ὑποθέσεις καὶ ἐρμηνεῖαι ἐβραϊκῶν λέξεων τῶν ἐπιλοίπων εὐαγγελίων.

1. Τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον (φ. 15^α—96^β) μετὰ σχολίων ἐν τοῖς μετώποις, ὧν ἡ ἀρχή· «Βίβλος τῆς γενέσεώς ἐστι τοῦ γενομένου» κτλ.

2. Τὸ κατὰ Μᾶρκον εὐαγγέλιον (φ. 97^β—127) μετὰ πυκνοτάτων σχολίων ἐν τοῖς μετώποις, ὧν ἡ ἀρχή· «Πολλῶν εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον καὶ εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην, τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς, συνταξάντων ὑπομήματα». Τὸ κείμενον τοῦ εὐαγγελίου μέχρι κεφ. 10, ἐδαφ. 26.

3. Τὸ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγέλιον ἀκέφαλον, ἀρχόμενον ἀπὸ τῶν λέξεων «ἐν ἀνθρώποις. ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ» (κεφ. 1, ἐδ. 26), φ. 128 κέ. Ἐν τοῖς μετώποις σχόλια.

4. Τὸ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγέλιον (φ. 204—263) μετὰ σχολίων, ὧν ἡ ἀρχή· «Ὅσον δύναται τὸ ἐν ἀρχῇ». Λεῖπει τὸ τέλος, ἀπὸ κεφ. 21, ἐδ. 17· ἀλλὰ καὶ μεταξὺ τῶν φ. 127 καὶ 128 φαίνονται ἀποκοπέντα 4 φύλλα.

26. Τεῦχος μεμβράνινον (ὑψ. 0,29, πλ. 0,225) τῆς ΙΓ' ἑκτονταετηρίδος, γραφὲν ὑπὸ δύο διαφόρων χειρῶν καὶ ἀποτελούμενον ἐκ μ' $\frac{1}{2}$ τετραδίων ἢ φύλλων 324, ἐξ ὧν τὸ τελευταῖον ἄγραφον ἀφεθὲν ἐπληρώθη κατόπιν δι' ἀσημάντων σημειώσεων¹. Τὸ κείμενον μονόστηλον, ἐκ 33 μέχρι 44 γραμμῶν ἐν ἐκάστη σελίδι, ἦτοι ὑψ. 0,22 καὶ πλ. 0,15.

«Τοῦ θεοφιλεστάτου μητροπολίτου Κρήτης κυροῦ Ἡλιοῦ, ἐρμηνεῖα εἰς τὴν ἐξήγησιν τῆς ἱερᾶς καὶ θείας Κλίμακος τοῦ ἀγίου Ἰωάννου καὶ καθηγουμένου ὄρους Σινᾶ, τοῦ ἐπίκλην Σχολαστικοῦ, τῆς καὶ πονηθείσης παρ' αὐτοῦ, ἧς ἡ ἐπωνυμία πλάκες πνευματικάι». Ἄρχ. «Ὅστις μὲν καὶ ὅσος τὴν ἀρετὴν ὁ τὴν παροῦσαν

¹ Ὁ ἀριθμῆσας τὸν κώδικα ὑπερεπήδησε 2 φύλλα. Ταῦτα ἐσημειώθησαν ὡδε 19α, 284α.

βιβλόν συνθεῖς», φ. 5—323. Fabricii IX, σ. 524, 525, XI, σ. 615. Ἐν ἑτέρῳ ἀντιγράφῳ ἢ ἑρμηνείᾳ αὕτη ἀποδίδεται τῷ Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχῃ Φωτίῳ. "Ora B. de Montfaucon, Bibliotheca Coisliniana, σ. 141, cod. 87.

Ἐν τοῖς πρώτοις πέντε φύλλοις ὑπάρχουσι α') βίος ἐν ἐπιτομῇ τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ τῆς Κλίμακος, β') ἐπιστολὴ Ἰωάννου ἡγουμένου Ραιθιῶν πρὸς Ἰωάννην Σχολαστικόν, γ') πρόλογος εἰς τὴν Κλίμακα, δ') πίναξ ἀκριβῆς τῆς παρούσης πυκτίδος, ε') ἐπίλογος εἰς τὴν Κλίμακα καὶ τὸ σχῆμα αὐτῆς. Σημειωτέον ἔτι ὅτι τὸ ἑρμηνευόμενον κείμενον γέγραπται ἐρυνδροῖς στοιχείοις.

27. Τεῦχος μεμβράνινον συμπεπηγμένον ὑπὸ ἄγγλου βιβλιοδέτου καὶ φέρον ἐπὶ τῆς πινακίδος τὸ ἐξῆς σημείωμα (πιθανῶς τοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων Πολυκάρπου): «Αὐτὸ μὲ ἄλλα 10 ὅπου ἔχω εἰς ἐν σεντούκι τὰ ἤφεραν οἱ Ἐγκλέζοι ἀπὸ τὴν Ἐγκλητέρα ὅπου τὰ ἐπήραν ἄλλα ἀπὸ τὸ μοναστήριον, ἄλλα ἀπὸ τὸν ἅγιον Σάββαν καὶ ἄλλα ἀπὸ τὸ μετόχιον νὰ τὰ λάβῃ ὁ κύρ Ἄνθιμος εἰς τὴν καινὴν βιβλιοθήκην»¹. Ἀποτελεῖται δὲ ἐκ φύλλων 138 λεπτῆς καὶ λευκῆς μεμβράνης ὑψ. 0,283 καὶ πλ. 0,203. Τὸ κείμενόν ἐστι μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 27 ἐν ἐκάστη σελίδι (0,19 × 0,120). Ἐγράφη δὲ κατὰ τὴν 1^α ἑκατονταετηρίδα ὑπὸ Ἰακώβου Λαυρεντιανοῦ μετὰ πολλῆς φιλοκαλίας καὶ κανονικότητος. Ἐν τῇ ὡα τοῦ φ. 1^α σημειοῦται ὅτι «καὶ τότε διὰ Δοσιθέου Ἱεροσολύμων τῷ ἀγίῳ Τάφῳ ἐγένετο, 1677». Ἐν τῇ κάτω ὡα ὑπάρχει ἡ σφραγὶς τῆς βιβλιοθήκης καὶ σημείωσις νεωτάτη «ἐκ τῶν Παναγιώτου χρησίμων».

Eutropii historia romana cum additionibus Pauli diaconi. Ἀπὸ φ. 1^α tabula huius libri in qua primum per ordinem etc. Τὰ κεφαλαῖα στοιχεῖα τοῦ πίνακος τούτου εἰσὶ χρυσοῦ καὶ κυανῆ. Ἡ σελὶς 10^α κοσμεῖται μετὰ ὠραίου πλαισίου, ἐν ᾧ περιλείεται ὁ τίτλος καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ κειμένου. Χρῶματα δὲ τοῦ πλαισίου εἰσὶ διάφορα, ὡς τὸ λευκόν, τὸ πορφυροῦν, τὸ πράσι-

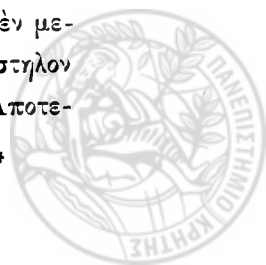
¹ Ὁ Ἄνθιμος οὗτός ἐστιν ὁ ἐξ Ἀγγιᾶλου ἀειμνητος ἀρχιεπίσκοπος καὶ φιλοσόφος τοῦ πατριαρχείου Ἱεροσολύμων.

νον, τὸ κυανοῦν, τὸ μέλαν, τὸ χρυσοῦν, τὸ ῥοδιόν, τὸ φαιόν καὶ τὸ κροκῶδες. Ἡ πρὸς δεξιάν παραστάς ἐστὶν ἀπλή ταινία ἢ πρὸς ἀριστεράν ἀποτελεῖται ἐκ δύο ταινιῶν χωριζομένων ὑπὸ κυανοῦ ποταμοῦ. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἄνω πλευρᾶς εἰκονίζεται ῥόδαξ· ὁμοίως καὶ ἐν τῇ πρὸς δεξιάν πλευρᾷ. Ἐν ταῖς τέσσαραις δὲ γωνίαις τοῦ πλαισίου εἰσὶν ἰσάριθμα σεραφίμ. Ἄλλ' ἐν τῇ πρὸς ἀριστεράν πλευρᾷ εἰκονίζεται νομισματοσήμον μετὰ χρυσῶν ἄκρων καὶ στεφάνης ἐκ δάφνης, ἐν ᾧ παρίσταται ἴσως ὁ ἱστορικός Εὐτρόπιος, ἀμύσταξ καὶ ἀγένειος. Ἐκ τῶν νομισματοσήμων παρίστανται ἀκρις μετὰ πτερύγων ἀναπεπταμένων καὶ λαγῶς· κάτωθεν δὲ ἔρωσ, ἔχων ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος σφαῖραν καὶ τὴν δεξιάν χεῖρα πρὸς τὸν ὦμον. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς κάτω πλευρᾶς ὑπάρχει δεύτερον νομισματοσήμον, ἐνέχον τὸ οἰκόσημον τοῦ καλλιγράφου ἢ τοῦ ἄρχοντος, δι' ὃν ἀντεγράφη ὁ κῶδιξ οὗτος. Τὸ πρῶτον γράμμα τοῦ κειμένου κεκαλλωπισμένον, μέγα καὶ περιεκλεισμένον ἐντὸς τετραγώνου σχήματος. Ἡ ἐπιγραφή δὲ ἔχει οὕτως· «INCIPIT. LEBER. EUTROPII. ANTIQUITATUM. CUM. ADDITIONIB(us). PAVLI DIACONI». Ἄρχ. «Primus in Italia ut quibusdam», φ. 10². Τέλος ἐν φ. 83 «maiolem scribendi diligentiam reservamus». Ἐπεταῖ ἐρυθροῖς γράμμασιν ἡ ἐπιγραφή· «Hucusque historiam Eutropius composuit: cui tu aliqua Paulus Diaconus addidit: iubente domiā Adilperga christianissima Beneventi ductrice: coniuge domini Archi sapientissimi principis et ideo quae sequuntur idem Paulus ex diversis auctoritatibus proprio stilo connexuit. Libri XI capitulum primum». Ἄρχ. «Anno ab urbe condita millesimo», φ. 83. Ἐν τέλει τοῦ κώδικος «IACOBVS Laurentianus scripsit».

Περὶ τοῦ κειμένου τοῦ Εὐτρόπιου ἐκδοθήσεται ἰδιαίτερον ἄρθρον, ἐν ᾧ ποιῶμαι λόγον περὶ τινῶν διαφορῶν τῶν βιβλίων I, IX καὶ X, ἀντιβληθέντων πρὸς τὸν Ἱεροσολυμικὸν κώδικα.

28. Τεῦχος μεμβράνινον (ὑψ. 0,28, πλ. 0,235) γραφὴν μεταξὺ τῆς Γ' καὶ ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος, οὗ τὸ κείμενον μονόστηλον καὶ ἐκ γραμμῶν 21 ἐν ἐκάστη σελίδι (0,165 X 0,115). Ἀποτε-

λείται νῦν ἐκ 212 φύλλων, ὧν τινων τὰ περιθώρια ἐβλάβησαν ἐξ ὕδατος. Ἡ σελίς 281^β ἀφέθη ἄγραφος. Ἐσωθεν τῆς δευτέρας πινακίδος ἀναγινώσκειται ἡ ἐξῆς σημείωσις: «† τοῦτο τὸ βιβλίον ἐπροσηλώθη εἰς τὴν λαύραν τοῦ ἁγίου Σάββα τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις παρὰ Πέτρου τοῦ Καραμανίτου ἀπὸ χωρίου λεγόμενον Πόρρω, ἀπὸ τὸ κάστρον Νύγδα: ἐν ἔτει ζσα' (1563) ἰνδικτιῶνος ς', μηνὶ μαρτίῳ». Ὁ Πέτρος οὗτος ἦν υἱὸς «τοῦ Ἀράπη» (ὄρα φ. 211^β.)

Τετραευαγγέλιον μετὰ πυκνῶν ἀνωρύμων σχολίων ἐν τοῖς μετώποις. Κατὰ τὸν ἑγ' αἰῶνα παρενεβλήθησαν στίχοι εἰς τοὺς εὐαγγελιστάς.

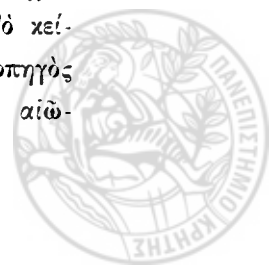
1. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον (φ. 1^α—61^β) μετὰ σχολίων, ὧν ἡ ἀρχὴ λίαν δυσανάγνωστος, ἐπειδὴ ἡ πρώτη σελίς ἐβλάβη μεγάλως.

2. Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον (φ. 63^α—100^α), οὗ ἡγεῖται πίναξ τῶν κεφαλαίων ἐν φ. 61^β—62^β. Αὐτόθι καὶ στίχοι εἰς τὸν ἅγιον Μάρκον, ὧν ἡ ἀρχή: «Υἱὸν Πέτρου τὸν Μάρκον». Τῶν σχολίων ἡ ἀρχή: «Νόμου καὶ προφητῶν ὁ Ἰωάννης τέλος».

3. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν (φ. 102^β—165^α) μετὰ σχολίων, ὧν ἡ ἀρχή: «Ὅτι καὶ Θεοφίλω τινὶ τῶν πιστοτάτων». Ἀπὸ φ. 100^β—102^α πίναξ τῶν κεφαλαίων καὶ στίχοι εἰς τὸν Λουκᾶν, ὧν ἡ ἀρχή: «Ζωῆς τὸν ἄρτον».

4. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην (φ. 166^α—212^β) μετὰ σχολίων, ὧν ἡ ἀρχή: «Περὶ ἀρχῆς ὁ λόγος τῷ Θεολόγῳ». Εἰς φ. 165^β πίναξ τῶν κεφαλαίων καὶ στίχοι εἰς τὸν Ἰωάννην, ὧν ἡ ἀρχή: «Ὁ παρθένος τι».

29. Τεῦχος μεμβράνινον εἰς σχῆμα τέταρτον, γραφὲν κατὰ τὴν ΙΑ' ἑκατονταετηρίδα ὑπὸ δύο διαφόρων καλλιγράφων, ὧν ὁ εἰς ἐσημείωσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ (ἐν φ. 281^α) ἐν ἑπτὰ σειραῖς διὰ γραμμάτων μικρῶν ἀνεστραμμένων καὶ λέγει «† ἐγράφεισαν τὰ πα|ρόντα διὰ χειρὸς | Λέοντος διακόνου | τοῦ ἀπὸ τοῦ χωρίου | Νήσσα | Δόξα τῷ Θεῷ πάντων | ἔνεκεν ἁμῆν». Τὸ κείμενον δίστηλον. Ἐν τέλει τοῦ κώδικος προσέθηκεν ὁ βιβλιοπηγὸς δύο φύλλα μεμβράνινα, ἀποσπάσας αὐτὰ ἐκ κώδικος τοῦ Ι' αἰῶ-

νος· ἐν αὐτοῖς δὲ περιέχεται ἀπόσπασμα μαρτυρίου τοῦ ἁγίου Κλή-
μεντος ἐπισκόπου Ῥώμης.

Πανηγυρικὸν περιέχον τὰ ἐπόμενα κείμενα.

1. Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου περὶ τοῦ βίου καὶ τῶν θαυμάτων τοῦ
ἐν ἁγίοις Βασιλείου Καισαρείας. Ἀρχ. «Ἀγαπητοὶ οὐκ ἔην ἀπει-
κὸς», φ. 1^α. Ἀμφιλοχ. τὰ εὑρισκόμενα ἐκδ. Fr. Combefisii, Par.
1644, σ. 155. Ὅρα καὶ Fabricii, Bibl. Gr. τ. VIII, σ. 379 — 380,
τ. X, σ. 205.

2. Βασιλείου Καισαρείας ὁμιλία προτρεπτικὴ εἰς τὸ ἅγιον
βάπτισμα, ἧς ἡ ἀρχὴ· «Ὁ μὲν σοφὸς Σολομῶν», φ. 31^α. Migne
τ. 31, σ. 424.

3. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Κυ-
ρίου, οὗ ἡ ἀρχὴ· «Χριστὸς γεννᾶται», φ. 43^α—53^α. Migne τ.
36, σ. 312. Ἐν τοῖς μετώποις προσετέθη ὑπὸ χειρὸς τοῦ ἱγ' αἰ-
ῶνος μετάφρασις ἀρμενικὴ τοῦ αὐτοῦ λόγου, γραφεῖσα δι' ἔρυ-
θρῶν στοιχείων ἀρμενικῶν κατὰ τὰ πρῶτα φύλλα καὶ κατόπιν
διὰ μελανῶν. Ἡ μετάφρασις αὕτη παραβληθεῖσα πρὸς ἀρχαιο-
τατον κώδικα, φυλαττόμενον ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ ἐν Ἱεροσολύ-
μοις ἀρμενικοῦ πατριαρχείου, εὑρέθη ἐν ἅπασι σύμφωνος πρὸς τὸ
γνωστὸν παρ' Ἀρμενίοις κείμενον.

4. «Τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιος εἰς τὸν μέγαν καὶ ἅγιον Βασιλείον»,
οὗ ἡ ἀρχὴ· «Ἐμελλεν ἄρα», φ. 53^α.

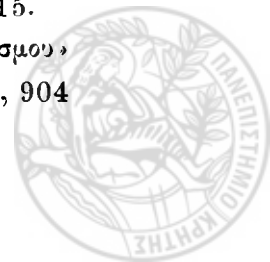
5. Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸ πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδυτῆτα,
οὗ ἡ ἀρχὴ· «Ἀναστάσεως ἡμέρα», φ. 106^β.

6. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ ἐλεήμονος, οὗ ἡ
ἀρχὴ· «Τὰς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν», φ. 109^α. Migne τ. 114, σ. 896.

7. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὸν τελῶνην καὶ
φარიσαῖον, καὶ περὶ ταπεινοφροσύνης καὶ προσευχῆς». Ἀρχ.
«Καθάπερ νεφῶν», φ. 147^β.

8. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὸν ἄσωτον υἱόν», οὗ ἡ ἀρχὴ·
«Ἄει μὲν τὴν τοῦ Θεοῦ», φ. 151^α. Migne τ. 59, σ. 515.

9. Ἱππολύτου Ῥώμης «λόγος περὶ τῆς συντελείας τοῦ κόσμου»
κτλ. Ἀρχ. «Ἐπειδὴ οἱ μακάριοι», φ. 158^β. Migne τ. 10, σ. 904

10. Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος «εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἀγίας τεσσαρακοστῆς» κτλ. Ἄρχ. «Πρόκειται ἡμῖν σήμερον», φ. 177^β. Migne τ. 56, σ. 525.
11. Βίος τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἄρχ. «Καὶ πάντων μὲν τῶν κατὰ θεὸν», φ. 200^α. Migne τ. 114, σ. 1045.
12. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὰς δέκα παρθένους», οὗ ἡ ἀρχή· «Ὅταν τὸ εὐδαπάνητον», φ. 282^α. Migne τ. 59, σ. 527.
13. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὸν Ἰώβ», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἦκεν ἡμῖν ἐνιαύσιος», φ. 287^β. Migne τ. 56, σ. 563.
14. Τοῦ αὐτοῦ «ἐκ τῆς ἐρμηνείας τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου εἰς τὰ δέκα τάλαντα». Ἄρχ. «Τότε ὁμοιωθήσεται», φ. 294^α.
15. Τοῦ αὐτοῦ «εἰς τὸ συνήγαγον οἱ Ἰουδαῖοι συνέδριον καὶ ἔλεγον τί ποιήσωμεν». Ἄρχ. «Ἐοίκασιν οἱ τῆς ἐκκλησίας», φ. 302^β. Migne τ. 59, σ. 525.
16. Τοῦ αὐτοῦ «εἰς τὸ συμβούλιον ἔλαβον τοῦ ἀπολέσαι αὐτόν». Ἄρχ. «Ὅσοι τοῦ Ἥλια μαθηταί», φ. 306^α. Migne τ. 61, σ. 705.
17. Ἐφραίμ Σύρου «λόγος εἰς τὴν πόρνην», οὗ ἡ ἀρχή· «Πολλῶν ὄντων», φ. 311^β. Ἐκδ. Assemani τ. II, σ. 297.
18. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος ἐκ τῆς ἐρμηνείας τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου τοῦ λέγοντος· τοῦ δὲ Ἰησοῦ γεναμένου ἐν Βηθανίᾳ» κτλ. Ἄρχ. «Ἡ γυνὴ αὕτη», φ. 320^β. Migne τ. 58, σ. 723.
19. «Τοῦ αὐτοῦ, ὅτε ἀναστὰς ἐκ τοῦ δεῖπνου ὁ Σωτήρ». Ἄρχ. «Ἐλεον Θεοῦ», φ. 329^α. Migne τ. 64, σ. 1346, ἔνθα σημειοῦται «spuria et praetermissa».
20. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰουδα». Ἄρχ. «Ὀλίγα ἀνάγκη», φ. 333^β. Migne τ. 49, σ. 373.
21. «Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸν σταυρὸν καὶ εἰς τὸν ληστὴν» κτλ. Ἄρχ. «Σήμερον ὁ κύριος ἡμῶν», φ. 346^α. Migne τ. 49, σ. 399.
22. Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας «λόγος τῷ μεγάλῳ σαββάτῳ εἰς τὴν τριήμερον ἀνάστασιν» κτλ. Ἄρχ. «Ἐπαινετὸς καὶ οὕτος», φ. 356^α. Migne τ. 88, σ. 1848.

30. Τεύχος μεμβράνινον ἐκ φύλλων 251 (ὑψ. 0,275, πλ. 0,225), γραφὲν μεταξὺ τῆς Γ' καὶ ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος. Τοῦ α' τετραδίου ἐλλείπουσι τὸ 1 καὶ 8 φύλλον. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 27 ἢ 29 ἐν ἐκάστη σελίδι, ἦτοι ὑψ. 0,19 καὶ πλ. 0,14. Κατὰ σημείωσιν δὲ τοῦ ιε' αἰῶνος (ἐν φ. 251^β) ἀφιερῶθη ὑπὸ τινος Δανιὴλ εἰς τὴν λαύραν τοῦ ἀγίου Σάββα.

1. Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας λόγος ἀκέφαλος, διηρημένος εἰς ὀκτώ κεφάλαια. Τοῦ α' κεφαλαίου λείπει ἡ ἀρχή· τὸ β' κεφ. «περὶ τῆς εἰς τὸν πλησίον ἀγάπης», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἀκλόουθον δ' ἂν εἴη», φ. 4^β. Ἀπὸ φ. 5^β τὸ γ' «περὶ φόβου Θεοῦ» καὶ δ' τὸ «περὶ τοῦ κατὰ διάνοιαν ἀμετεώρου».

2. «Τοῦ αὐτοῦ λόγος ἀσκητικός», οὗ ἡ ἀρχή· «Οἷς ἐνουπάρχει ὁ θεὸς νόμος», φ. 7^β. Ἐξεδόθη ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀγ. Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου. Migne τ. 34, σ. 668.

3. «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς μοναχοὺς παραίνεσις περὶ τῆς ἐν Χριστῷ πολιτείας». Ἀρχ. «Ἀδελφοὶ ἅγιοι μακαρίας κλήσεως». φ. 12^β.

4. Τοῦ αὐτοῦ ἡθικὰ κεφάλαια π' (φ. 31^β), ὧν προηγοῦνται ὁ πρόλογος τῶν ἀσκητικῶν (φ. 14^α), προοίμιον οὗ ἡ ἀρχή «Θεοῦ τοῦ ἀγαθοῦ χρηστότητι» (φ. 17^β) καὶ ἕτερον κείμενον, ἀρχόμενον ἀπὸ τῶν λέξεων «Θεοῦ τῇ χάριτι τὸ ἐπίταγμα», φ. 25^β. Migne τ. 31, σ. 653. 676.

5. Τοῦ αὐτοῦ ἀνεπίγραφον, οὗ ἡ ἀρχή· «Ὁ ἀσκητικὸς βίος ἕνα σκοπὸν ἔχει», φ. 92^β. Migne τ. 31 σ. 881

6. Τοῦ αὐτοῦ ὄροι, ὧν ἡ ἀρχή· «Ἐπειδὴ χάριτι Θεοῦ», φ. 95^β. Migne τ. 31 σ. 889.

7. Τοῦ αὐτοῦ «ἐπερωτήματα ἀσκητικά», τὸ ὅλον 350. Ἀρχ. «Ἐπειδὴ δέδωκεν ἡμῖν ὁ λόγος», φ. 99^α. Migne τ. 31 σελ. 905.

8. Τοῦ αὐτοῦ «ὄσα ἐπιτίμια», τὸ ὅλον 13'. Ἀρχ. «α', εἴτις ὑγιαίνων τῷ σώματι», φ. 210^β. Migne τ. 31, σ. 1305.

9. «Κεφάλαια λ' τῶν μερικῶν ἀσκητικῶν» τοῦ ἀγίου Βασιλείου, ἡ «διάταξις ἀσκητικὴ πρὸς τε τοὺς κατὰ μόνας καὶ τοὺς ἐν κοινοβίῳ ἀσκοῦντας». Ἀρχ. «Τὴν κατὰ Χριστὸν φιλοσοφίαν»,

φ. 211^β—251. Migne 31, σ. 1321. Ἐν τέλει «σχόλιον Θεοδώρου ἡγουμένου τῶν Στουδίων», οὗ ἡ ἀρχή· «Ὅτι γνήσιον τοῦ μεγάλου Βασιλείου». Ἡ συνέχεια τοῦ σχολίου λείπει. Αἱ ἐν τῷ κώδικι τελευταῖαι αὐτοῦ λέξεις ἔχουσιν ὧδε· «ἢ ἐπιπολαίως ἀνέγων ἢ συνιέντες κακοεργοῦσι». Ch. Matthaei, *Lectiones Mosquenses*. Lipsiae, 1779, τ. II, σ. 37.

31. Τεῦχος μεμβράνινον (ὑψ. 0,265, πλ. 0,205) τῆς ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλ. 295, ἐν οἷς τὸ κείμενόν ἐστι μονόστηλον καθ' ἑκάστην σελίδα καὶ ἐκ γραμμῶν 20, ἦτοι ὑψ. 0,152 καὶ πλ. 0,145. Ἡ σύνδεσις τοῦ βιβλίου ἐγένετο ἐν Ῥωσσίᾳ κατὰ τὸν ιζ' αἰῶνα. Αἱ πινακίδες ἔχουσιν ἐκτυπώματα χρυσαῖ τῆς σταυρώσεως τοῦ Χριστοῦ, τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν εὐαγγελιστῶν. Ἐσωθεν τῆς α' πινακίδος ἀναγινώσκεται ἰδιόχειρος σημείωσις τοῦ Ἱεροσολύμων πατριάρχου Δοσιθέου, ἐν ἣ ἰσχυρίζεται ὅτι «1683 ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἐφερε τὸ παρὸν ἀπὸ τῆς Ταυρονήσου, ἦτοι τοῦ Καφαῖ, ὁ ἱερομόναχος Ἀρσένιος ὁ Νάξιος, καὶ ἀφιέρωται τῷ παναγίῳ Τάφῳ» κτλ. Ἐν ἔτει 1875 τὸ βιβλίον τοῦτο καταβραχὲν ὑπέστη φθορὰν ἐν ταῖς εἰκόσιν, ἃς καὶ ζωγράφος ἐγγχώριος ἐπανώρθωσε τότε ἀρκούντως ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀρχαίου σχεδίου· ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ ἀδόκιμος αὐτοῦ χεὶρ ἤψατο καὶ τῶν προσώπων τῶν εἰκονιζομένων· διὸ μορφαί τινες κατέστησαν δυσειδεῖς.

Τετραευαγγέλιον, οὗ ἡγεῖται ὁ κανὼν τοῦ Εὐσεβίου ἐν πέντε σελίσιν πλουσίως κεκοσμημέναις μετὰ στηλῶν καὶ ἀψίδων κεχρωματισμένων καὶ κεχρυσωμένων.

1. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον (φ. 8^α—89^β) μετὰ ἀνωνύμου ὑπομνήματος ἐν τοῖς κρασπέδοις, οὗ ἡ ἀρχή· «Εὐαγγέλιον ἡ παροῦσα καλεῖται βίβλος». Ἡγεῖται δὲ αὐτοῦ ὑπόθεσις καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ εὐαγγελιστοῦ (φ. 5^β), ἣτις ἀφέθη ἄδικτος κατὰ τὴν προμνησθεῖσαν ἐπανόρθωσιν. Ὁ Ματθαῖος παρίσταται καθήμενος ἐπὶ σκιμπόδος ἐντὸς αὐλῆς καὶ μετὰξὺ δύο οἰκιῶν. Ἀπέναντι αὐτοῦ ὑπάρχει τραπέζιον μετὰ μελανοδοχείου καὶ ἀναλογεῖον μετὰ ἐβραϊκοῦ βιβλίου.

2. Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον (φ. 93^α—144^α), οὗ ἡγεῖται ἡ

ὑπόθεσις, ὁ πίναξ τῶν κεφαλαίων χρυσοῖς γράμμασι (φ. 91^β—92^β) καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ Μάρκου ἐν φ. 91^α.

3. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν (φ. 147^α—232^α), οὗ ἡγεῖται ἐπίσης ἡ ὑπόθεσις (φ. 144^β), ὁ πίναξ τῶν κεφαλαίων χρυσοῖς γράμμασι (φ. 145^α—146^β) καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ εὐαγγελιστοῦ ἐν φ. 145^α.

4. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην (φ. 234^α—295^α), οὗ ἡ ἐπιγραφή ὑπὸ κόσμημα ἐν σχήματι πλατέος Π. Ἐν φ. 232 ἡ ὑπόθεσις, εἶτα ὁ πίναξ τῶν κεφαλαίων καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ εὐαγγελιστοῦ.

32. Τεῦχος μεμβράνινον (ὑψ. 0,265, πλ. 0,22) τῆς Γ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 163, οὗ τὸ κείμενον μονόστηλον ἐν ἐκάστη σελίδι καὶ εἰς 24 γραμμῶν. Ἡ σελὶς 156^β ἀφῆθη ἄγραφος. Κατὰ τὸν ἰδ' αἰῶνα ἦν κτῆμα Βλασίου ἱερομονάχου (φ. 163^β).

1. Ἀνωμόμου «ἐπιστολὴ πρὸς τὸν αἰτήσαντα ἀδελφὸν ἐπιπεμφθῆναι αὐτῷ τοὺς εὐρεθέντας λόγους τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Δωροθέου». Ἀρχ. «Ἐπαινῶ σου τὴν προαίρεσιν», φ. 1^α. Migne τ. 88, σ. 1613.

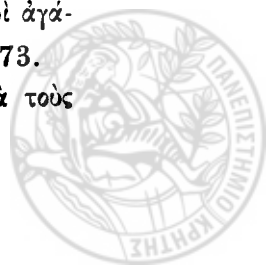
2. «Περὶ τοῦ ἀββᾶ Δοσιθέου». Ἀρχ. «Ὁ μακάριος ὄντως», φ. 4^α.

3. Δωροθέου ἀρχιμανδρίτου «περὶ τοῦ μετὰ σκοποῦ καὶ νήφως ὁδεύειν τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ». Ἀρχ. «Φροντίσωμεν ἑαυτῶν ἀδελφοί», φ. 10^β. Migne τ. 88, σ. 1724. Ἐν τῷ κώδικι ὑπάρχουσι (ἀπὸ φ. 25^β—58) ἕτεροι ὀκτὼ διδασκαλῖαι τοῦ ἀββᾶ Δωροθέου, αἱ παρὰ Migne ἐν σ. 1640, 1652, 1657, 1676, 1685, 1696, 1708, 1716.

4. «Τοῦ ἀββᾶ Δωροθέου διδασκαλῖαι διάφοροι πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ μαθητάς, ἀναχωρήσαντος αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἀββᾶ Σερίδου καὶ τὸ ἴδιον σὺν Θεῷ συστησαμένου μοναστήριον, μετὰ τὴν τοῦ ἀββᾶ Ἰωάννου τοῦ προφήτου τελευτὴν καὶ τελείαν σιωπὴν τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Βαρσανουφίου». Ἀρχ. «α' περὶ ἀποταγῆς. Ἐν ἀρχῇ ὅτε ἐποίησεν», φ. 59^α. Migne τ. 88, σ. 1617.

5. «Τοῦ ἐν ἁγίοις ἀββᾶ Μαξίμου πρόλογος ἑκατοντάδων τεσσάρων. Περὶ ἀγάπης πρὸς Ἐλπίδιον». Ἀρχ. «Ἴδοὺ τὸν περὶ ἀγάπης λόγον», φ. 111^β—156^α. Migne τ. 90, σ. 960—1073.

6. Μαρτύριον τῶν ἁγίων 40 μαρτύρων. Ἀρχ. «Κατὰ τοὺς

καιρούς Λικινίου τοῦ βασιλέως», φ. 157^α—163^β. Fabricii, Bibl. Gr. τ. X, σ. 289.

33. Τεύχος μεμβράνινον (ὑψ. 0,265, πλ. 0,21), γραφὲν μεταξὺ τῆς Γ' καὶ ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος καὶ συναποτελούμενον ἐκ 335 φύλλων, ἐξ ὧν τὰ φ. 221—252 εἰσὶ μεταγενέστερα, προστεθέντα κατὰ τὸν ιγ' αἰῶνα εἰς ἀναπλήρωσιν ἐκπεσόντος κειμένου.

Εὐαγγέλιον λειτουργικὸν μετὰ μουσικῶν ἐρρυθρῶν σηματοφώνων καὶ συναζαρίου ἐν τέλει. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ γραμμῶν 22, ἦτοι ὑψ. 0,18 καὶ πλ. 0,145. Τὸ πρῶτον στοιχεῖον ἐκάστης εὐαγγελικῆς περιχοπῆς, ἐστὶ κεφαλαῖον, πεποικιλμένον καὶ κεχρωματισμένον. Αἱ ἐπιγραφαὶ χρυσαῖ. Κοσμήματα ταινιώδη καὶ ἕτερα 4 ἐν σχήματι Π, πλουσίως διεσκευασμένα. Ἐν ἀρχῇ τοῦ τεύχους μέγα τετράγωνον κόσμημα μετὰ κύκλων καὶ σχήματος σταυροειδοῦς ἐν τῷ μέσῳ.

34. Τεύχος μεμβράνινον (ὑψ. 0,255, πλ. 0,21) τῆς Γ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 267, οὗ τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 20—22 γραμμῶν, ἦτοι ὑψ. 0,18, πλ. 0,125. Ἐγγραφή δὲ ὑπὸ δύο συγχρόνων καλλιγράφων. Ἐν τῷ μετώπῳ τοῦ 1 φ. σημείωσις τοῦ ις' αἰῶνος «βακούφη τοῦ ἀγίου Τάφου».

1. Ἀναστασίου Σιναΐτου «ἀποκρίσεις πρὸς τὰς προσενεχθεῖσας αὐτῷ ἐρωτήσεις παρὰ τινων ὀρθοδόξων περὶ διαφόρων κεφαλαίων», φ. 1^α—233. Migne τ. 89, σ. 329 κέ.

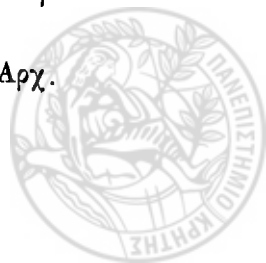
2. «Διάλογος τῶν ἀγίων Βασιλείου καὶ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου». Ἀρχ. «Τί ἐστὶν ἀρχή; Γρηγόριος. Τὸ πρῶτον αἷτιον τοῦ δευτέρου», φ. 233.

3. «Θεοδωρήτου ἐκ τοῦ περὶ τῆς ἀγίας Τριάδος» ἀπόσπασμα, οὗ ἡ ἀρχή· «Μίαν εἶναι τῶν ὄλων», φ. 236^β. Ὁ περὶ ἀγίας Τριάδος λόγος σώζεται λατινιστὶ παρὰ Migne τ. 83, σ. 1167.

4. «Περὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου ἐκ τῶν ἀποστολικῶν διαταγμάτων». Ἀρχ. «Ἐτέχθη μὲν γὰρ ὁ Κύριος ἡμῶν», φ. 241^α.

5. «Εὐσεβίου ἐκ τῶν χρονικῶν». Ἀρχ. «Μετὰ γὰρ τὸ πληρωθῆναι τὰ πεντακισχίλια πεντακόσια ἔτη», φ. 241^β.

6. «Ἡσυχίου ἐκ τοῦ εἰς τὴν Χριστοῦ γένναν» λόγου. Ἀρχ.

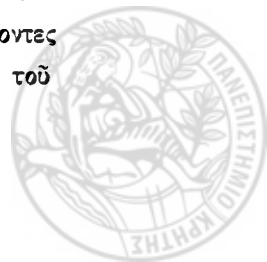

«Ἐν γὰρ τῷ τεσσαρακοστῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς βασιλείας», φ. 242^a.
Migne τ. 93, σ. 1449.

7. «Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ περὶ τῶν Μακεδόνων, ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐκδόσεως». Ἀρχ. «Φασὶν γὰρ οἱ Ἕλληνας εἶναι δώδεκα ζῳδία», φ. 243^a. Migne τ. 95, σ. 236.

8. «Περὶ τῶν οἱ προφητῶν καὶ προφητιδίων. Ἐπιφανίου». Ἀρχ. «α' Ἀδάμ, β' Ἐνώχ», φ. 244^a—267^b. Λεῖπει τὸ τέλος.

35. Τεῦχος μεμβράνινον (ὄψ. 0,255, πλ. 0,19) τῆς ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 331 γραφέντων ὑπὸ δύο ἐπιμελῶν καλλιγράφων. Μεταξὺ τῶν φύλλων 72 καὶ 73 ὑπάρχει χάσμα. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 20 γραμμῶν. Ἐν φ. 119--120 ὑπάρχει αὐτόγραφος σημείωσις τοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων Θεοφάνους, ἐξ ἧς μανιθάνομεν ὅτι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς αὐτοῦ το τεῦχος ἀνήκει εἰς τὸν ἅγιον Τάφον, ἧτοι εἰς τὸ πατριαρχεῖον. Ἐν τέλει ἐπὶ προσθέτου μεμβράνινου φύλλου ἀναγινώσκεται ἡ ἐπομένη σημείωσις (τοῦ ἰδ' πιθανῶς αἰῶνος), ἧς παραλείπονται ὡδε αἱ ἀνορθογραφίαι. «† Αὕτη ἡ βιβλος ἐστὶν κάμοῦ τοῦ εὐτελοῦς ἱεροδιακόνου Γερασίμου, ὅστις καὶ ὠνησάμην αὐτὴν ἐξ ἰδίων μου νομισμάτων καὶ ἔσχον αὐτὴν εἰς ἰδίον μου ὄφελος, ἐνεκεν ψυχικῆς μου σωτηρίας. Μετὰ δὲ τοῦτο ἤλθεν μοι καιρὸς, μᾶλλον δὲ ὀρισμὸς τοῦ παναγιωτάτου πατριάρχου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης κυρίου Ἀνθίμου, καὶ ἀπερχόμενος μετὰ Θεὸν εἰς Ῥωμανίαν μετὰ τοῦ πατριάρχου, καὶ λοιπὸν φοβούμενος τὸ ἄωρον τοῦ θανάτου γράφω ἵνα ἐάν μοι ἔλθῃ θάνατος, ἵνα ἀνατεθῇ τὸ παρὸν βιβλίον εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου. Ἐὰν δὲ δώσῃ ὁ Θεὸς καὶ ἔλθω πάλιν νὰ ὑπάρχη τὸ βιβλίον ἰδίον μου, ὡσπερ καὶ πρότερον· καὶ εἰ ἔλθῃ μοι θάνατος, καθὼς ἔγραψα νὰ ἀνατεθῇ τὸ βιβλίον εἰς τὸ μοναστήριον» κτλ. Ἐν φ. 309 ἀναγινώσκονται αἱ ἐξῆς σημειώσεις τοῦ ἰγ' πιθανῶς αἰῶνος· α') «Ἐδόθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς Ἰωάννου τοῦ γραμματικοῦ, ἐνεκεν ψυχικῆς σωτηρίας καὶ τῶν γονέων αὐτοῦ Ζ[αχαρίου], Γρηγορίου καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, πατριάρχου Ἱεροσολύμων· καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες αὐτὸ εὐχεσθε τῷ δώσαντι διὰ τὸν Κύριον εἰς τὴν μονὴν τοῦ

Χουζηβᾶ». β') Σημείωσις ἀραβικῆ δηλοῦσα ὅτι ὁ Ἰωάννης υἱὸς Ζαχαρίου ἀφίερωσε τὸ βιβλίον εἰς τὴν μονὴν τοῦ ἀββᾶ Γερασίμου, τὴν ἐπονομαζομένην «Καλαμών». Ἡ χρονολογία τῆς σημειώσεως ταύτης δυσδιάκριτος. Ἐν φ. 309^β «βιβλίον Γρηγόριος ὁ Διάλογος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Χουζιβιωπίσεως».

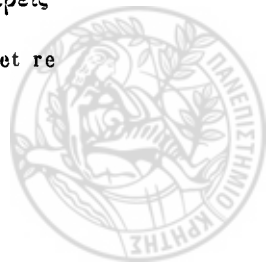
Περιεχόμενα.

1. «Γρηγορίου τοῦ ἀγιωτάτου καὶ ἀποστολικοῦ πάπα τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης, διάλογοι ἱστορικοὶ πρὸς Πέτρον ἀρχιδιάκονον τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας περὶ πολιτείας διαφόρων πατέρων ἐν τῇ Ἰταλίᾳ διαλαμφάντων», φ. 1—309^α. Διαιροῦνται εἰς δ' βιβλία, ὧν ἕκαστον ὑποδιαιρεῖται εἰς λόγους. Ἄπαντες δὲ οἱ λόγοι κατὰ τοὺς πίνακας ἑκάστου βιβλίου συμποσοῦνται εἰς 151. Ἐν ἀρχῇ ἀναγινώσκεται ὁ πρόλογος «Ἐπαινοῦνται μὲν δικαίως» κτλ. Migne, *Patrol. Latin.* τ. 77, σ. 147—430.

2. Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ «λόγος περὶ τῶν ἐν Χριστῷ κεκοιμημένων», οὗ ἡ ἀρχή· «Τὰ τῶν βρωμάτων ἡδέα», φ. 305^β. Migne τ. 95, σ. 248. Ἐν τῷ κώδικι λείπει τὸ τέλος τοῦ λόγου. Αἱ τελευταῖαι λέξεις «οὔτε καρδία λελόγισται καθόλου· ὡς γένοιτο...»

36. Τεῦχος μεμβράνινον σχήματος μεγάλου 8^ω, συνιστάμενον ἐκ σελίδων 556, ἤτοι φύλλων 278. Τούτοις προσετέθησαν ὑπὸ τοῦ ἀντιγραφέως ἢ τοῦ βιβλιοπηγοῦ δύο ἄγραφα μεμβρ. φύλλα, ἐν οἷς ἐσημειώθησαν κατὰ τὸν ἰγ' αἰῶνα τὸ περιεχόμενον καὶ ἡ σημείωσις· «βιβλίον τῆς μονῆς τοῦ Προδρόμου», τῆς ἐγγὺς τοῦ ποταμοῦ Ἰορδάνου. Κατόπιν ὁ κώδιξ περιῆλθεν εἰς τὴν κατοχὴν τῆς λαύρας τοῦ ὁσίου Σάββα, ἐν ἣ καὶ εἶδεν αὐτὸν τῷ 1844 ὁ ἀρχιμανδριότης Πορφύριος Οὐσπένσκης (ἔρα σελ. 225 τοῦ κώδ.), τῷ 1857 ὁ H. Coxe¹ καὶ τελευταῖον ὁ C. Tischendorf, ὅστις καὶ προὐκάλεσε τὴν εἰς Ἱεροσόλυμα μετακόμισιν τοῦ κώδικος, ἵνα μελετήσῃ αὐτὸν ἐν ἀνάσει. Ἐν τοῖς *Anecdota Sacra et Profana* (Lipsiae, 1861, σ. 222 κέ.) περιέγραψεν αὐτὸν ἐπαρκῶς. Μηνὶ δὲ μαρτίῳ 1860 ἐμελέτησε τὸν κώδικα τὸ δεύτερον ἐπὶ τρεῖς

¹ Report to Her Majesty's Government, on the greek manuscripts yet remaining in libraries of the Levant. London, 1853, σ. 13, 55.

ἡμέρας ὁ προμνηθεὶς ῥώσσος ἀρχιμανδρίτης Πορφύριος, κατὰ τὴν ἐν ἀρχῇ ἰδιόχειρον σημείωσιν.

Ὁλόκληρον τὸ τευχὸς ἐστὶ παλίμψηστον. Τὸ νεώτερον κείμενον ἐνόμισαν ὁ Coxe καὶ ὁ Tischendorf ἔργον τοῦ ἰβ' αἰῶνος καὶ ὡς ἀνώνυμον ἐρμηνευτικὸν ὑπόμνημα εἰς τοὺς προφήτας, ἐνῶ ἡ γραφὴ ἀνήκει μᾶλλον εἰς τὸν ἰγ' αἰῶνα, τὸ δὲ κείμενον ἐπιγράφεται «Ἐξκαιδεκαπρόφητον», ὃ ἐστὶ περιλαμβάνει τὸ κείμενον τῶν προφητῶν Ὡσηέ (σελ. 1), Ἀμώς (σ. 20), Ὀβδιου (σ. 37), Ἰωνᾶ (σ. 40), Ναούμ (σ. 44), Ἀμβακούμ καὶ Σοφονίου (σ. 49), Ἀγγαίου (σ. 59), Ζαχαρίου (σ. 63), Μαλαχίου (σ. 85), Ἡσαίου (σ. 91), Ἰερεμίου (σ. 201), Βαρούχ (σ. 344), Ἰεζεκιήλ (σ. 356), Δανιήλ (σ. 495). Ἐλλείπουσι δὲ ἐκ τοῦ κειμένου τοῦ Ἀμώς οἱ στίχοι 6—14 τοῦ ἡ' κεφαλαίου καὶ ὀλόκληρον τὸ θ' κεφάλαιον. Ἔτι ἐλλείπουσιν ὀλόκληρον τὸ κείμενον τοῦ Μιχαίου, τοῦ Ἰωήλ τὸ α' κεφ. καὶ οἱ στίχοι 1—7 τοῦ β' κεφαλαίου. Τὰ ἐλλείποντα ἀπετέλουν τὸ γ' τετράδιον τοῦ κώδικος¹.

Ὁ γράψας τὸ νεώτερον προφητολογικὸν κείμενον ἐχρησιμοποίησε τετράδια διαφόρων κωδίκων, ἐπτὰ ἢ ὀκτώ, ὧν τὸ πρῶτον κείμενον ἀλλαχοῦ μὲν ἀπέξεσεν, ἀλλαχοῦ δὲ ἀπασπόγγισεν. Πάμπολλα φύλλα ἦσαν γεγραμμένα πρότερον διὰ μικρῶν κεφαλαιωδῶν στοιχείων τοῦ ἡ' καὶ θ' αἰῶνος· ἀνήκον δὲ εἰς τρία ἰδιαίτερα βιβλία θεολογικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς ὕλης, ὡς μαρτυροῦσιν αἱ πολλαχοῦ διακρινόμεναι φράσεις.—Ἔτερα φύλλα γεγραμμένα διὰ τῆς συνήθους μικρᾶς γραφῆς ἀνήκον ἐπίσης εἰς κώδικας θεολογικοὺς τοῦ ἰα' αἰῶνος. — Παλίμψηστα φύλλα τοῦ ἰ' αἰῶνος σώζονται ὑπὲρ τὰ 30, ὧν τὸ ἀρχαῖον κείμενον περιλαμβάνει γνωστὰ ἑμμετρα ἔργα τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἀναγινωσκόμενα πολλαχοῦ εὐχερῶς. — Εἴκοσιν ἕτερα φύλλα εἰσὶ δις παλίμψηστα. Διὰ φακοῦ διακρίνονται ἐνιαχοῦ λέξεις τινὲς τοῦ πρώτου κειμένου (ἄρα σελ. 221, 311, 312, 349, 381). Τὸ δεύτερον αὐτῶν κεί-

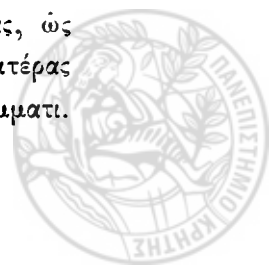
¹ Τὴν ἄλλοτερον ταύτην παρατήρησε καὶ ὁ Tischendorf. Ἀλλὰ πρὸ αὐτοῦ ὁ Πορφύριος ἀπέσπασε τὸ τετράδιον τοῦτο, ὑπὲρ καὶ εὑρήται νῦν ὑπ' ἀριθ. 261 ἐν τῇ αὐτοκρατορικῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Πετρούπολεως. "Ора Отчета Императорской публичной библиотеки за 1883 годъ. Ἐν Πετρούπολει: 1885, σ. 120, 3.

μενον, γραφέν κατά τὸν ιβ' αἰῶνα, πραγματεύεται περὶ φιλοσοφικῶν καὶ φυσικῶν πραγμάτων, καὶ ἴσως ἀνήκει εἰς κείμενον ὑπομνηματιστοῦ τινος τοῦ Ἀριστοτέλους.

Μετὰ τὰ τοιαῦτα παλίμψηστα φύλλα, ἐξ ὧν (τό γε νῦν) οὐδεμία ἐπιστημονικὴ ὠφέλεια πηγάζει, ὁ γραφεὺς τῶν προφητικῶν κειμένων, εἰς συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου αὐτοῦ, ἐχρησιμοποίησε καὶ τετράδια μικροῦ κώδικος, ἐν ᾧ περιείχετο τὸ κείμενον διαφόρων δραμάτων τοῦ Εὐριπίδου. Τοῦ κώδικος τούτου περιέσωσεν ἄχρις ἡμῶν 34 μόνα φύλλα, ἅτινα ἐξήπλωσεν ἵνα σχηματίσῃ ἰσομεγέθη 17 φύλλα, περικόψας ὀλίγον τὰ κράσπεδα, καὶ κατὰ συνέπειαν ἀποκείρας ἀλλαγοῦ μὲν στίχους, ἀλλαγοῦ δὲ σχόλια εἰς τὸ κείμενον τοῦ Εὐριπίδου. Ὁ Tischendorf σημειοῖ ὅτι εἶδε 15 φύλλα καὶ ὅτι ἐν αὐτοῖς περιέχονται στίχοι ἐκ τῶν τραγωδιῶν Ὀρέστου, Φοινισσῶν, Ἀνδρομάχης. Ὁ Coxe λέγει ὅτι τὰ φύλλα ταῦτα ἔχουσι τὰ δράματα «Orestem et Phoenissam». Τὰς ἤδη γνωστάς πληροφορίας τοῦ Tischendorf συμπληρῶ ὧδε.

Τὰ εὐριπίδεια παλίμψηστα φύλλα ἀποτελοῦσι τὰς ἐξῆς σελίδας τοῦ κώδικος: 281—282, 313—314, 331—332, 339—340, 343—344, 357—358, 371—372, 389—390, 421—422, 427—428, 435—436, 439—440, 445—446, 507—508, 523—524, 533—534, 539—540. Ἐκάστη τῶν σελίδων τούτων ἀποτελεῖ δύο σελίδας εὐριπιδείου κειμένου, οὗ τὰ φύλλα ἔχουσι ὕψος 0,19 καὶ πλάτος 0,15· τὸ κείμενον δὲ καταλαμβάνει χῶρον $0,134 \times 0,92$. Ἐκάστη σελὶς περιέχει 50 στίχους ἤτοι ἀνὰ 25 εἰς ἐκάστην σελίδα τοῦ ἀρχαίου κώδικος. Ἐν ταῖς σελίσιν 313—314 καὶ 339—340 διακρίνονται λέξεις τινὲς μόνον, καὶ διὰ τὴν ἔλλειψιν ἐν Ἱεροσολύμοις εὐριπιδείου λεξικοῦ ἀδύνατόν μοι ἦν ἐννοῆσαι εἰς τίνα δράματα ἀνήκον. Τῇ βοήθειᾳ δὲ τῆς προχείρου μοι ἐκεῖσε στερεοτύπου ἐκδόσεως τοῦ Tauchnitz ἔσχον τὴν ὑπομονὴν ἀναγνῶναι καὶ ἀντιπαραβαλεῖν ἀπάσας ἀνεξαίρετως τὰς ἐπιλοίπους σελίδας· διὸ καὶ τὰς συλλεγεῖσας διαφόρους γραφάς, ὡς καὶ τὰ ἀναγνωσθέντα σχόλια, ἀπεταμίευσα πρὸς σύνταξιν ἰδιαίτερας σημειώσεως, δημοσιευθησομένης ἐν περιοδικῷ τινι συγγράμματι.

Μετὰ τὴν ἐξ Ἱεροσολύμων ἀναχώρησιν ἔσχον ἐν χερσὶ τὴν δέτομον κριτικὴν ἔκδοσιν τοῦ καθηγητοῦ A. Kirchhoff (Berolini, 1855), καὶ κατὰ ταύτην σημειῶ ὧδε τὰ σωζόμενα ἐν τοῖς ἀναγινωσκομένοις παλιμψήστοις φύλλοις.

α') Ὀρέστου στίχοι 105—412, 565—598, 718—766, 897—946, 1152—1175 καὶ 1356—1556 (ὄρα κώδ. σελ. 343—344, 357—358, 371—372, 389—390, 523—524, 533—534).

β') Ἰππολύτου στίχοι 320—368 καὶ 494—512 (κώδ. σελ. 439—440).

γ') Μηδείας στίχοι 76—255 (κώδ. σελ. 427—428, 507—508).

δ') Φοινισσῶν στίχοι 811—877 καὶ 1601—1700 (κώδ. σελ. 331—332, 539—540).

ε') Ἑκάβης στίχοι 869—920 καὶ 1125—1173 (κώδ. σελ. 281—282).

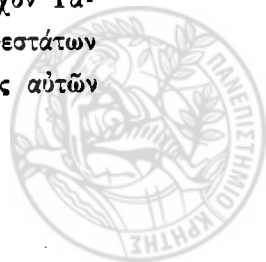
ς') Ἀνδρομάχης στίχοι 81—169, 777—830, 886—986 1042—1091 (κώδ. σελ. 421—422, 435—436, 445—446).

Χάριν τῶν φιλολόγων προσετέθησαν ἐν τῷ παρόντι καταλόγῳ ἕξ φωτοτυπικοὶ πίνακες ἵνα τῇ ἀναγνώσει καὶ μελέτῃ αὐτῶν ἐκτιμήσῃαι προσηκόντως τὸν πολυθρόλητον ἱεροσολυμικὸν κώδικα. Κατ' ἐμὲ δὲ ὁ εὐριπίδειος κώδιξ φαίνεται γραφεὶς περὶ τὸ τέλος τοῦ δεκάτου αἰῶνος, διότι ἡ γενικὴ ἄποψις καὶ πολλὰ στοιχεῖα τῆς γραφῆς τοῦ καλλιγράφου ἔχουσι πλησιεστάτην συγγένειαν μᾶλλον πρὸς τὴν γραφὴν τοῦ καλλιγράφου τῶν εἰς Ὅμηρον σχολίων τοῦ 454^{ου} μαρκιανοῦ κώδικος. Τὸ κείμενον ἐν γένει, ὡς πρὸς τὰς ἀναγνώσεις, μικρὸν διαφέρει τῶν ἤδη γνωστῶν καλλιτέρων κωδίκων, ἰδίᾳ δὲ τοῦ κώδικος B (Vaticanus 909)· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐνέχει πρωτοφανεῖς τινὰς ἀναγνώσεις, δύνатаί τις εἰπεῖν ὅτι ὁ ἱεροσολυμικὸς κώδιξ, ὡς ἀρχαιότερος, ἀποτελεῖ καθ' ἑαυτὸν μονομερῆ θέσιν. Ὁ ἱεροσολυμικὸς συγγενεὺς τῷ βατικανῷ κώδικι καὶ κατὰ τοῦτο, ὅτι οἱ στίχοι 368 καὶ 369 τοῦ Ἰππολύτου εἰσὶν ἐν αὐτῷ ἐπίσης *inverso ordine*. Ἐκ τῶν διαφορῶν δὲ ἀναγνώσεων, αἵτινες ἐφάνησαν

μοι πρωτοφανείς ἐν τῷ ἱεροσολυμικῷ (κατ' ἀκολουθίαν τῆς κριτικῆς ἀντιπαραθέσεως τῶν γνωστῶν ἀναγνώσεων ὑπὸ Kirchhoff), σημειῶ ὧδε τὰς ἐπομένας. Ἐν Ὁρέστου στίχ. 171 ἀντὶ «πολυπόων» ἀνέγων «πολυστόνων»· εἰς στίχ. 559 ἀντὶ «θράσους» γέγραπται «θάρσους»· ὁμοίως ἐν στίχ. 579 «θάρσος»· ἐν στ. 564 «ὡς σὺ κομπεῖς δεινὰ»· ἐν στίχ. 566 «ἀπόντα δωμάτων»· εἰς στίχ. 591 γέγραπται «ποῖ τις ἂν ἦν ἔτι φύγοι»· εἰς 602 «ἐλθεῖν» ἀντὶ «ἐξελθεῖν». 738 «θανόντ' ἐπ' ἀστῶν»· 1153 «στουγεῖσθαι»· 1156 «ἀληθῆς» ἀντὶ «σαφῆς», κατὰ τὴν διάφορον γραφὴν τὴν παρασημειωθεῖσαν ἐξ ἀγνώστου χειρογρ. ἐν τῷ κώδ. Α ὑπὸ χειρὸς νεωτέρας. 1160 «κακὸν ἐμὸν» ἀντὶ «κινδύνων ἐμοί». 1170 «ἔσχον· ὄν». 1360 «ἐχθαίνει ἀγρίων Φρυγῶν». 1518 «Μενέλεων βοηδρομεῖν». — Ἐν Ἰππολύτ. στίχ. 332 «οὐκ ἦν» ἀντὶ «οὐκοῦν»· ἐν στίχ. 502 λείπει τὸ «τάδ'». 475 «φρενῶν κακῶν». 348 λείπει τὸ «δῆ». — Ἐν Μηδείας στίχ. 163 «ἐνδυσασμεν», 178 «καὶ μεθεῖθι λῆμα φρενῶν. 229 «πάντα γινώσκειν». — Φοινισσῶν στίχ. 852 «ἐν σπουδῆι». 899 «αὐτοῦ». 1641 «ἀθέτοις κακοῖς» ἀντὶ «ἀθλίους κακοῖς». 1645 «τύραννον». 1676 «ποῖ φεῦξε γὰρ ὁ λέχος». — Ἀνδρομάχης 793 «θανεῖν» κατὰ τὴν παρασημειωθεῖσαν γραφὴν ἐν τῷ κώδ. Β. 913 «λέχος». 921 «γησίους μὲν». 928 «αὐτήν». 941 «Ἐκτορος φιλίας ἔχων ἔμμυον ὄν»· εἴτ'. 1017 «Φρυγῶν γῆν πρὸς» κτλ. 1036 «ὄμματ'».

37. Τεῦχος μεμβράνινον (ὑψ. 0,245, πλ. 0,175) τῆς IB' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 35, οὗ τὸ κείμενον μονόστηλον καὶ ἐκ 31 γραμμῶν ἐν ἐκάστη σελίδι ἢ ὑψ. 0,16 καὶ πλ. 0,11. Ἐν τέλει ἰδιόχειρος σημείωσις Σωφρονίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων, γραφεῖσα τῷ ἔτει ζριγ' (1604—1605) καὶ δηλοῦσα ὅτι τὸ παρὸν βιβλίον «ἐπροσηλώθη εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης» τὸν ἐν τῷ πατριαρχείῳ. Ἐτέρα σημείωσις τοῦ ἔτους 1589 (θρα φύλ. 351^β) λέγει ταῦτα· «τὸ παρὸν θεῖον καὶ ἱερὸν τετραεγγελον ἀφιερῶθη εἰς τὸν Κύριον καὶ ζωοδόχον Τάφον διὰ ψυχικὴν σωτηρίαν ὑπὸ τῶν τιμιωτάτων καὶ εὐγενεστάτων Θωμᾶ καὶ Γεωργιλᾶ (υἱοὶ Κριτοπουλαίων) καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν

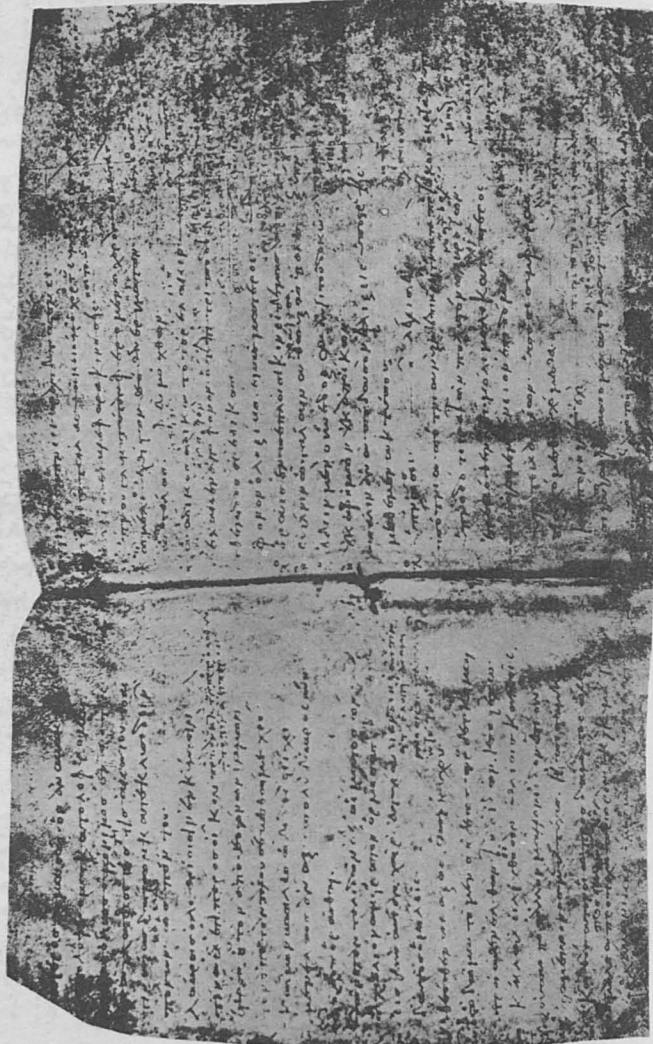

Fragment of an ancient Greek papyrus scroll with handwritten text in a cursive script. The text is arranged in approximately 15 horizontal lines. The fragment is irregularly shaped, with a jagged top edge and a slightly curved bottom edge. The ink is dark, and the papyrus fibers are visible throughout the document. The text appears to be a form of Koine Greek, possibly a legal or administrative document, given the use of terms like 'καταλογον' (catalogue) and 'κατα' (according to).

Σελίς 112 (4).

Κώδ. παρ. 36. Κείμενον Εδριμίου παλιόψρον. Ττρολόρου στίχ. 494—518
και 320—344 Dind.

Σελις 112 (5).

Κωδ. πατρ. 36. Κείμενον Εὐριπίδου, Ὁρέστου ἀγίη: 337—362 καὶ 155—185 Dind.

Handwritten text in a cursive script, likely a form of Greek or Latin, covering the entire page. The text is dense and difficult to decipher due to the cursive style and some fading. It appears to be a list or a series of entries, possibly related to the 'Opereum' mentioned in the caption. The script is written in dark ink on a light-colored parchment or paper.

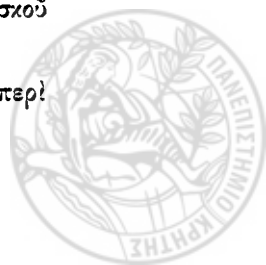
Σελίς 112 (6).
Κωδ. παρ. 36. Κείμενον Εὐριπίδου παλιόφρον. Ὀπερουμ στίχ. 743—766
καὶ 566—588 Dind.

Ἀγγελίνας, ἐξ Ἀδριανουπόλεως, οἱ καὶ γεγραμμένοι ὑπάρχουν ἐν τῇ ἀγία προθέσει· καὶ ἡ συμβία κυροῦ Θωμᾶ Σμαράγδα καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν Παλαιολόγου, Πέτρου, Στεφάνου, Καβάκη καὶ ἐτέρου υἱοῦ Παλαιολόγου. Σὺν τούτῳ καὶ ἐν πετραχήλιον χρυσόν... ἔτους αψπθ'. Ἐν τῇ ὡα προσετέθη «καὶ ἐπιτρόπου τοῦ ἀγίου καὶ ζωοδόχου Τάφου κυροῦ Θωμᾶ».

Τετραευαγγέλιον, αἱ πράξεις καὶ αἱ ἐπιστολαὶ τῶν ἀποστόλων μετὰ πινάκων τῶν κεφαλαίων, μετὰ ὑποθέσεων, πέντε τετραπλευρῶν κοσμημάτων (ἐν φύλ. 5², 49², 78², 124², 191²) καὶ τῶν εἰκόνων τῶν ἀποστόλων Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου (φ. 234^β) Πέτρου καὶ Ἰούδα (φ. 240^β, 255^β). Αἱ εἰκόνες παριστῶνται ἐπὶ χρυσοῦ ἐδάφους. Διὰ κινναβάρεως δὲ ἐγράφησαν τὰ κοσμήματα, τὰ κεφαλαϊώδη στοιχεῖα, αἱ ἐπιγραφαὶ καὶ αἱ ἀναγνωστικαὶ ὀδηγίαι. Ἐν ἀρχῇ τοῦ τεύχους ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Εὐσεβίου πρὸς Καρπιανόν. Ἐν φύλ. 2^β «λεξικόν τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου εὐαγγελίου» καὶ ἐν φ. 352²—355 «λέξεις τῶν πράξεων τῶν ἀποστόλων» καὶ τῆς πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς, ἥτις κεῖται τελευταία ἐν τῷ κώδικι. Αἱ καθολικαὶ ἐπιστολαὶ τῶν ἀγίων Ἰακώβου, Πέτρου, Ἰωάννου καὶ Ἰούδα ἀναγινώσκονται μετὰ τὰς πράξεις τῶν ἀποστόλων. Ἐλλείπουσι δὲ τὸ τέλος τῆς α' ἐπιστολῆς τοῦ Πέτρου, ὁλόκληρος ἡ β' αὐτοῦ ἐπιστολὴ καὶ ἡ πρώτη τοῦ Ἰωάννου, ὡς καὶ ἡ ἀποκάλυψις. ἥτις ὅμως ἐξ ἀρχῆς παρελείφθη ὑπὸ τοῦ καλλιγράφου. Αἱ ἄλλαι ἐλλείψεις προέρχονται ἐξ ἀπωλείας ἐνὸς τετραδίου μετὰ τὸ 241 φύλλον. Μετὰ τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Ἰωάννου (φ. 157²—186^β) κεῖται «συναξάριον περιέχον τὰ τε ἀντίφωνα τῶν ἑορτῶν τῆς λειτουργίας, ἀλληλουϊαροπροκείμενα τοῦ ἀποστόλου, κοινωνικὰ σὺν τοῖς ἀρχοτελείοις τοῦ ἀποστόλου καὶ τοῦ εὐαγγελίου τοῦ ὅλου χρόνου». Μεταξὺ δὲ τῆς «ἐκθέσεως κεφαλαίων τῶν πράξεων τῶν ἀποστόλων» καὶ τοῦ κειμένου τῶν πράξεων παρενεβλήθη ὑπὸ τοῦ καλλιγράφου (φ. 190^β) διήγησις περὶ τῆς ἐπιδημίας Παύλου τοῦ ἀποστόλου, ἧς ἡ ἀρχὴ· «Ἀπὸ Δαμασκοῦ ἤρξατο» κτλ.

38. Τεῦχος μεμβράνινον (ὑψ. 0,245, πλ. 0,19) γραφὴν περὶ

ἀρχὰς τῆς ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος, φέρον ἐπὶ τῆς ῥάχεως τὴν ἐπιγραφὴν «Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας διάφορα» καὶ συγκείμενον ἐκ 280 φύλλων, ὧν τὸ 1^α, τὸ 2^{ον}, τὸ 89^{ον} καὶ τὸ 234^{ον} εἰσὶν ἀναπληρώσεις τοῦ ἰγ' αἰῶνος. Ἐγρᾶφη ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τινος Θεοφάνους καὶ περιλαμβάνει τὰς πράξεις τῶν ἀποστόλων, τὰς καθολικὰς ἐπιστολάς καὶ τὴν ἀποκάλυψιν Ἰωάννου. Ἐν τοῖς κρασπέδοις δὲ ὑπάρχουσι ἐν λεπτογραμμίᾳ σχόλια πάμπολλα ἀνώνυμα, γραφέντα τὰ πλείονα ἐν σχήματι σταυρῶν. Τὸ κείμενον μονόστηλον 0,15 × 0,8. Ἐν τοῖς δυοῖς πρώτοις φύλλοις προσετέθη κατὰ τὸν ἰγ' αἰῶνα συναξάριον ἀναγνωσμάτων κατὰ τοὺς μῆνας ἰούλιον καὶ αὐγουστον, εἰκὼν τοῦ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ (φ. 1^β) καὶ ἡ ἐλλείπουσα τότε ἀρχὴ τῶν πράξεων μέχρι τῶν λέξεων «οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀνα»ληφθεῖς, ὧν ἡ συνέχεια εὔρηται ἐν φύλ. 3^α, ὁπόθεν ἄρχεται ὄντως ὁ ἀρχαῖος κώδιξ. Ἐν φύλ. 72^α «† ἐγράφησαν αἱ πράξεις τῶν ἀποστόλων χειρὶ ἀελφθνλχ», ἦτοι Θεοφάνους¹. Ἡ σελὶς 72^β ἀφέθη ἄγραφος. Ἀπὸ φ. 73 μέχρις 106^α περιέχονται αἱ καθολικαὶ ἐπιστολαὶ Ἰακώβου, Πέτρου, Ἰωάννου καὶ Ἰούδα. Ἀλλὰ μεταξὺ τῶν φ. 80 καὶ 81 φαίνεται ἀποκοπὴν ἐν φύλλον, ὅπερ εἶχεν ἴσως τὴν εἰκόνα τοῦ ἀποστόλου Πέτρου, οὗτινος ἡ α' ἐπιστολὴ ἄρχεται ἀκριβῶς ἀπὸ τοῦ φ. 81^α. Ἐν φ. 106^β—111^α κεῖται βίος τοῦ ἀποστόλου Παύλου, οὗ ἡ ἀρχὴ «Παῦλος ὁ ἀπόστολος ἐβραῖος μὲν ἦν τῷ γένει» κτλ. Κατόπιν μέχρι φ. 241 ἀναγινώσκονται αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ Παύλου, ὧν τελευταία κεῖται ἡ πρὸς Ἑβραίους. Ἐν τέλει τῆς β' πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῆς ἀναγινώσκειται ἡ σημείωσις· «Κύριε, σῶσόν με τὸν δοῦλον Ματθαῖον μοναχὸν τὸν ἔχοντα τὴν βίβλον ταύτην· ἀμήν». Καὶ ἐν τέλει τῆς πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς ἐγρᾶφη ἡ ἐξῆς πορφυρᾶ σημείωσις· «† ἐςλαβ: εγω φλν κ Π ομοκλδλοσν (sic). | φλχφλν(sic) χκε Π κχο(sic): IB: εἰς τὴν Κωνσταντινούπ(ο)λ(ιν). | καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες αὐτῷ εὔχεσθαι | διὰ τὸν Κύριον καὶ ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ Ματ|θαίω μοναχῷ, τὸν ἀγορά-

¹ Ἐνὸς Θεοφάνους καλλιγράφου (1006—1023) τρεῖς κώδικες ἐγνώσθησαν ἤδη. Ἴσως ταῦτίς ἐστι οὗτος τῷ ἡμετέρῳ. *Ora Gardthausen, Griech. Palaeographie σ. 340.

σαντα τὴν βίβλον ταύτην». Ἡ ἐν ἀρχῇ κρυπτογραφικὴ σημείωσις ἐρμηνεύεται οὕτως· «Ἐδόθη(σαν) εἰς τὸν πραξαπόστολων τοῦτον ὑπέρπυρ(α) ιβ'».—Ἀπὸ φ. 242^α—279 «Ἰωάννου τοῦ θεολόγου ἀποκάλυψις, ἦν ἐν Πάτμω τῇ νήσῳ ἐξέθετο». Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἀναγινώσκεται ἐντὸς ὥραίου κοσμήματος ἐν σχήματι πλατέος Π. Ἐν φ. 279^β προσετέθησαν κατὰ τὸν ιγ' αἰῶνα «τὰ ἀναστάσιμα προκείμενα τοῦ ἀποστόλου τῶν ἡ' ἡχων, ἡγουν τὰ ἀμνήμονα». Αὐτοῦτι ἐσημειώθη συγχρόνως ὅτι τὸ τεῦχος ἦν «τῆς λαύρας τοῦ ἀγίου Σάββα τῆς Παλαιστίνης». Ἐν φ. 280^α σὺν ἄλλοις ἀσημάντοις σημειώμασιν ἀναγινώσκεται ἡ ἐξῆς συνταγή· «Νὰ ποῖσαι μελάν: εἰς μεμβράνας ὕδωρ λίτραν μίαν, κικίδια στάγια γ' καλακάνθη(ην) στάγιον α', κομμίδ(ια) στάγια ε'. Εἰς βαμβίκινα ὕδωρ λίτραν μίαν, κικίδια στάγια γ', καλακάνθη(ην) στάγιον α' κόκκους ι', κομμίδ(ια) στάγια ς' ¹/₂». Σημειωτέον ἔτι ὅτι τὰ ἀναπληρωματικὰ φύλλα 89 καὶ 234 ἔχουσι συναξάριον ἀναγνώσεων κατὰ διαφόρους μῆνας.—Τὸ πρῶτον σχόλιον εἰς τὰς πράξεις τῶν ἀποστόλων ἀριθμεῖται ἡ', ἄρχεται δὲ οὕτως ἐν φ. 3^α «Δεικτικῶς ἐχρήσατο τῆι λεξει εἰπόντες οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν· οὕτως ἐλεύσεται, τουτέστι μετὰ σώματος» κτλ.

39. Τεῦχος μεμβράνινον (ὑψ. 0,24, πλ. 0,18) γραφὲν μεταξὺ τῆς ΙΒ' καὶ ΙΓ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 207, οὗ τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 35 ἢ 36 καθ' ἑκάστην σελίδα, ἦτοι ὑψ. 0,185, πλ. 0,12. Αἱ ἐπιγραφαὶ πορφυροὶς στοιχείοις. Τὸ χειρόγραφον κοσμούμενον μετὰ τινων πορφυρῶν ταινιωδῶν κοσμημάτων περιέχει τὴν λεγομένην Ἰωάννου Ἀριστηνοῦ σύνοψιν κανόνων καὶ τινὰ μικρὰ κείμενα κανονικοῦ χαρακτήρος. Κατ' ἐκλογὴν δὲ σημειῶ τὰ ἐπόμενα κείμενα.

1. «Πίναξ ἀκριβῆς κανόνων τῶν ἐνθάδε», φύλ. 1—8.

2. «Νομοκάνονον σὺν Θεῷ περιέχον συνοπτικῶς ὅλους τοὺς κανόνας τῶν ἀγίων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων καὶ οἰκουμενικῶν ζ' συνόδων καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου καὶ ἐτέρων θεοφόρων πατέρων, ἐρμηνευθὲν προτροπῇ τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Κομνηνοῦ παρὰ τοῦ λογιωτάτου διακόνου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ νομο-

φύλακος κυροῦ Ἀλεξίου τοῦ Ἀριστηνοῦ», φύλλ. 9 καὶ ἐξῆς. Περὶ ἄλλων ἀπογράφων τοῦ αὐτοῦ νομοκάνονος καὶ περὶ τοῦ συγγραφῆως αὐτοῦ ὄρα Zachariae v. Lingenthal, die Synopsis Canonum ἐν τοῖς Sitzungsber. d. k. pr. Akad. d. Wissensch. zu Berlin, 1887, σελ. 1155—1159.

3. «Πέτρον Ἀντιοχείας πρὸς τὸν Βενετίας· γέγονεν δὲ οὗτος ἐπὶ τοῦ πατριάρχου κυροῦ Ἀλεξίου». Ἀρχ. «Οὐδαμοῦ γέγονε τὸν πρόεδρον Ἀκυληίας», φ. 115^α. Τεμάχιον μικρὸν πηγάζων ἐκ τῆς παρὰ C. Will ἐκδοδομένης ἐπιστολῆς (Acta et scripta σ. 208—228), ἐνθα ὅμως ἡ ἀρχὴ ἔχει οὕτως· «οὐδαμοῦ παρ' οὐδενὸς ἔμαθον ἢ ἤκουσα μέχρι τῆς ἄρτι τὸν πρόεδρον Ἀκυλίας» κτλ. Ἴδε σελ. 211, 1.

4. Λεοντίου(sic) ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας τεμάχια «ἐκ τῶν τριῶν ἐπιστολῶν» αὐτοῦ (φ. 115^β—118^β), ὧν τὸ πρῶτον «περὶ ἀζύμου ἀπὸ τῆς πρώτης», ἀρχόμενον ἀπὸ τῶν λέξεων «οἱ τὰ σαββατα μετὰ τῶν ἀζύμων» φυλάττοντες. Ἄλλο ἀπόσπασμα ἐπιγράφεται «πρὸς τοὺς λέγοντας ὡς ἡ Ρώμη πρῶτος θρόνος· ἄρχεται δὲ οὕτως· «Ἡ Ρώμη ἐδέξατο τὸν κορυφαῖον» κτλ. Τὸ πρῶτον τεμάχιον εἰληπται ἐκ τῆς ὑπὸ C. Will τυπωθείσης ἐπιστολῆς ἐν Act. et script. quae de controv. eccles. graecae et latinae, ἀπὸ σελ. 59, 12 μέχρι τέλους. Τὸ ἕτερον τεμάχιον οὐχ εὔρον ἐν ταῖς ἐξῆς ἐπιστολαῖς τοῦ Λέοντος, ταῖς μέχρι σήμερον τυπωθείσαις· ἀ) ἐπιστολὴ πεμφθεῖσα πρὸς τινὰ ἐπίσκοπον Ῥώμης περὶ τῶν ἀζύμων καὶ τῶν σαββάτων (Will ἐνθ. ἄνωτ. σ. 56—60).—β') «πρὸς Ῥωμαίους ἦτοι Λατίνους περὶ τῶν ἀζύμων» (Α. Παύλωφ, КРИТИЧЕСКИЕ ОПЫТЫ ПО ИСТОРИИ ДРЕВНѢЙШЕЙ ГРЕКО-РУССКОЙ ПОЛЕМИКИ ПРОТИВЪ ЛАΤΙΝΙΑΝЪ, ἐν Πετρούπολει 1878, σ. 115—132).—γ') αὐτόθι σελ. 146—151 «ἐπιστολὴ δευτέρα περὶ τῶν ἀζύμων», ἣν ἄγνωστον νομίσαντες ἐξέδωκαν ἐν Ἐκκλησιαστικῇ Ἀληθείᾳ, 1886 σεπτ. 30 τεῦχος ι', σ. 421—427.—δ') «ἐπιστολὴ γ' περὶ τῶν ἀζύμων» ἐκδοθεῖσα τὸ πρῶτον ὑπὸ ἀρχιμ. Β. Γεωργιάδου ἐν Ἐκκλ. Ἀληθ. 1886 δεκεμ. 31 τεῦχος ις', σ. 150—162. Αὐτόθι σελ. 168—172 ὑπάρχει περιγραφή τοῦ ἀγιορ. χειρογράφου ὑπὸ Ἀλεξ. Ε. Λαυριωτου.

5. Βασιλείου τοῦ μεγάλου «παραγγελία πρὸς τὸν ἱερέα τῆς λειτουργίας», ἧς ἡ ἀρχή· «Σπούδασον, ὦ ἱερεῦ, σαυτὸν παραστῆσαι» κτλ., φ. 119.

6. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν καταφρονούντων τῶν ἐπιτιμιῶν» τεμάχιον, οὗ ἡ ἀρχή· «Ὁν οὐ σωφρονίζει τὰ κοινὰ», φ. 119^β.

7. «Ἰωάννου μοναχοῦ καὶ διακόνου, μαθητοῦ τοῦ μεγάλου Βασιλείου, οὗτινος ἡ ἐπωνυμία "τέκνον ὑπακοῆς", κανονάριον διαγορεῦον περὶ πάντων λεπτομερῶς τῶν παιδῶν καὶ τῶν τούτοις προσφῶρων ἐπιτιμιῶν, περὶ τε τῆς ἀγίας κοινωρίας, βρωμάτων τε καὶ πομάτων καὶ εὐχῶν λίαν συμπαθεστάτων». Ἄρχ. «Τῆς θείας καὶ παναγάθου τοῦ ὑπεραγάθου καὶ ἀληθινοῦ», φ. 119^β. Ὅρα J. Pitra, Juris Eccles. τ. II, σ. 223. Ὁ πρόλογος καὶ διάφοροι γραφαὶ εἰς τὴν ἔκδοσιν Μορίνου παρὰ J. Pitra, Spicilegium Solesmense τ. IV, σ. 436 κέ., σ. 440.

8. «Κεφάλαιά τινα ἀπὸ τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρώτης συνόδου», φ. 135^β.

9. «Ἐκ τῶν καθολικῶν διατάξεων τῶν ἀγίων καὶ κορυφαίων καὶ μεγάλων ἀποστόλων» ἀπόσπασμα, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐστω ὁ ἐπίσκοπος πρὸ παντὸς ἄλλου», φ. 139^β.

10. «Ἡ κατήχησις ἣν λέγει ὁ πατριάρχης τῆ μεγάλης Παρασκευῆ ἐν τῇ ἀγίᾳ Εἰρήνῃ τοῖς κατηχομένοις». Ἄρχ. «Ἐπέστη ἀδελφοὶ τῆς ἀπολυτρώσεως», φ. 144^α. Ὅρα τὴν κατήχησιν ταύτην παρὰ J. Goar, Εὐχολόγιον (Venet. 1730), σελ. 279.

11. «Περὶ βαθμῶν συγγενείας ἐκ τοῦ γ' βιβλίου τῶν Ἰνστιτούτων». Ἄρχ. «Ἡ συγγένεια γενικὸν ἐστὶν ὄνομα», φ. 145^α.

12. Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ «περὶ κληρικῶν καὶ ἱερωμένων» τεμάχιον, φ. 147^α.

13. «Περὶ τῶν ἀγίων καὶ οἰκουμενικῶν ἑπτὰ συνόδων». Ἄρχ. «Ἡ πρώτη ἀγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος γέγονεν», φ. 148^α.

14. Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου (τοῦ Νηστευτοῦ) «διάφοροι διαφοραὶ καὶ διαθέσεις τῶν ἐξομολογουμένων κρύφια ἁμαρτήματα» κτλ. Ἄρχ. «Δεῖ τὸν ἐξομολογούμενον», φ. 149^β. Τὸ ὄλον παρὰ

Ἄλεξιῶ Δημητρίεβσκη, БОГОСЛУЖЕНИЕ ВЪ РУССКОЙ ЦЕРКВИ ВЪ XVI ВѢКѢ. Μέρος Α', ἐν Καζανίῳ, 1884, σ. 101.

15. «Περὶ τῶν ἁγίων τριῶν τεσσαρακοστῶν· πόθεν παρελάβομεν φυλάσσειν αὐτάς, καὶ ὅτι οἱ ταύτας παραβαίνοντες παράνομοι». Ἄρχ. «Ἔδει μὲν ἡμᾶς ἐξακολουθοῦντας», φ. 152^α.

16. «Περὶ τῆς θείας λάρνακος τοῦ Μαρτυρίου». Ἄρχ. «Ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ Φίλωνας τοῦ φιλοσόφου εὗρόν τι τοιοῦτον, ὅτι περ ἐν τῷ καιρῷ τοῦ διωγμοῦ», φ. 158^α.

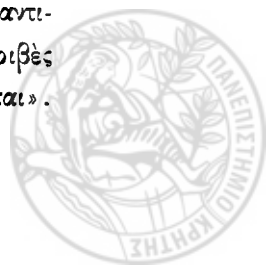
17. «Λόγος τοῦ μακαρίου Εὐσεβείου περὶ τῆς ἁγίας κυριακῆς», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐν ἡμέρᾳ κυριακῆς καθεζομένου τοῦ μακαρίου Εὐσεβείου τοῦ ἐπισκόπου Ῥώμης, προσελθὼν ἀνὴρ ὀνόματι Ἄλέξανδρος» κτλ., φ. 158^β.

18. «Ἡ ἐν ταῖς λιθίναις πλαξὶ γραφεῖσα δεκάλογος τῆς Ἐξόδου», φ. 160^α.

19. Βασιλείου Καισαρείας τοῦ μεγάλου «πρόλογος καὶ ἀκριβῆς διάταξις περὶ τοῦ μετὰ φρίκης καὶ κατανύξεως καθυπουργεῖν τοῖς θείοις μυστηρίοις τοῦ Χριστοῦ». Ἄρχ. «Πρόσεχε σεαυτὸν ὡς πρεσβύτερε καὶ βλέπε», φ. 160^β.

20. «Τοῦ ἐν ἁγ. π. ἡ. Βασιλείου ἀρχιεπ. Καισαρείας Καππαδοκίας, ἐκκλησιαστικῆ». Ἄρχ. «Ἐκκλησία ἐστὶ ναὸς Θεοῦ, τέμενος ἅγιον, οἶκος προσευχῆς, συνάθροισις λαοῦ, σῶμα Χριστοῦ, ὄνομα αὐτοῦ, νόμῳ Χριστοῦ τῷ ὕδατι τοῦ βαπτίσματος αὐτοῦ καθαρθεῖσα» κτλ., φ. 161^α. Τὸ κείμενον τοῦτο φέρεται ἐπ' ὀνόματι διαφόρων συγγραφέων. Ὅρα τὰς σημειώσεις καὶ τὴν ἔκδοσιν τοῦ καρδινάλιου Pitra, Juris eccles. τ. II, σ. 297 κέ. Ἀρχαία σλαβική μετάφρασις μετὰ τοῦ ἑλληνικοῦ κειμένου ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Ν. Κρανοσέλσκη, Свѣдѣнія о нѣкоторыхъ литургическихъ рукописяхъ ватиканской библіотеки κτλ. Ἐν Καζανίῳ, 1885, σ. 323 κέ.

21. «Τάξις τῶν ὑποκειμένων μητροπόλεων τῷ ἀποστολικῷ πατριαρχικῷ θρόνῳ τῆς θεοφυλάκτου καὶ βασιλίδος Κωνσταντινουπόλεως. Αὕτη ἡ τάξις ἐκ συνοδικῆς διασκεψέως τὸ ἀκριβὲς εἴληψε καθὼς σήμερον ἐν τῷ ἱερῷ χαρτοφυλακίῳ ἀναγέγραπται».

Μητροπόλεις τὸ ὄλον ν'. Ἔπονται αἱ ἀρχιεπισκοπαὶ (ν') καὶ κατάλογος ἐπισκοπῶν, ἐπιγραφόμενος «ὅσοι ἐκάστη μητροπόλει ὑπόκεινται θρόνοι», φ. 171^β - 185^β. Ἀπὸ φ. 177^β ἀναγραφὴ ἐπαρχιῶν κάστρων πόλεων κτλ. Ταῦτα πάντα, ὡς καὶ τὰ κατωτέρω ὁμοειδῆ κείμενα, ἀντέγραψα πρὸς ἀντιπαραβολήν, διὰ συμπληρωματικὴν συλλογὴν ἐπισκοπῶν, ἣν πρὸ ἐτῶν παρασκευάζω.

22. «Ἐπιφανίου ἀρχιεπισκόπου Κύπρου, ἔκθεσις πρωτοκλησιῶν, πατριαρχῶν τε καὶ μητροπόλεων», φ. 185^β. Κριτικὴ ἔκδοσις παρὰ J. Pitra, *Juris eccles.* II, σ. 201.

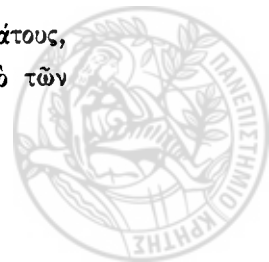
23. «Τάξις προκαθεδρίας μητροπολιτῶν καὶ αὐτοκεφάλων ἀρχιεπισκόπων, τελούντων ὑπὸ τὸν ἀποστολικὸν θρόνον ταύτης τῆς θεοφυλάκτου βασιλίδος πόλεως», φ. 190^β. Ἀρχ. «Ἐπαρχία Καππαδοκίας, ὁ Καισαρείας» κτλ. G. Parthey, *Hierocl. synecdemus et notit. episcopatum*, σ. 55.

24. «Τακτικὸν ἐν ἐπιτόμῳ γενόμενον ἐπὶ Μιχαὴλ τοῦ φιλοχρίστου δεσπότου καὶ Θεοδώρας τῆς ὀρθοδοξοτάτης καὶ ἁγίας αὐτοῦ μητρός». Ἀρχ. «Ὁ καῖσαρ, ὁ νοβελίσιμος, ὁ κουροπαλάτης», φ. 194^α.

25. Κατάλογος ὀρθοδόξων πατριαρχῶν Ῥώμης, Ἱεροσολύμων, Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ Κωνσταντινουπόλεως (μέχρι Πολυεύχτου), φ. 195^β.

26. «Ἐκκλησιαστικὸν Ἀντιοχείας τακτικὸν σὺν Θεῷ τῶν ὁσίων μητροπολιτῶν καὶ αὐτοκεφάλων καὶ ἐπισκόπων, τελούντων ἐν τῇ Θεουπόλεως Ἀντιοχείας ἐπαρχίᾳ. Γέγονεν δὲ ἡ κατάστασις αὕτη τοῦ βαθμοῦ τῶν τοιούτων ἀρχιερέων ἐπὶ Ἀναστασίου τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου ταύτης τῆς θεωνόμου πόλεως». Ἀρχ. «Μητροπολιταὶ ἀριθμῶν ιβ' εἰσὶν οἷδε· α' ὁ Τύρου, β' ὁ Ταρσοῦ, γ' ὁ Ἐδέσσης» κτλ., φ. 197^β. Ἔτερον ὁμοταγὲς κείμενον μεταγενέστερον κατεχώρισα ἐν τοῖς ἑμοῖς Ἑλλην. ἀνεκδ. σ. 65 κέ. Ἐν δευτέρᾳ εἰδικῇ ἐκδόσει συμπεριληφθήσεται καὶ τὸ ἱεροσολυμικὸν ἀπόγραφον πρῶτον τῇ τάξει, ὡς ἀρχαιότερον.

27. Κατάλογος ἐπαρχιῶν καὶ πόλεων τοῦ βυζαντινοῦ κράτους, ἐπιγραφόμενος «εἰσὶν ἅπασαι ἐπαρχίαι καὶ πόλεις αἱ ὑπὸ τῶν

βασυλέων τῶν Ῥωμαίων διοικούμεναι, τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει: ἐπαρχίαι ζδ', πόλεις 936, ὡς ὑποτέτακται», φ. 200^α. Κείμενον ἀνωνόμως φερόμενον ἐν τῷ κώδικι καὶ γνωστὸν ἐπ' ὀνόματι «Ἱεροκλέους γραμματικοῦ συνέκδημος», οὔτινος κριτικὴν ἔκδοσιν ὀφείλομεν τῷ G Parthey, ἐν Βερολίῳ 1866.

28. Νικηφόρου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως «χρονογραφικὸν ἐν συντόμῳ» μέχρι τῆς περιόδου τῆς α' ἐν Νικαία συνόδου, φ. 204^β—207^β. Ἡ συνέχεια λείπει. — Περὲπονται φύλλα τινὰ χαρτῶα, ὧν τὸ πρῶτον περιέχει

Ἰαμβεῖον εἰς τὸν πατριάρχην Σωφρόνιον

(Ἱεροσολύμων, 1579—1608).

Κλεινοῦ μὲν ὧδε Σωφρονίου ἦν δέμας.

φημι προέδρου τῆςδε ἱερᾶς πόλις·

ὅσα δ' ἔχει κεκασμένα ἢ τοῦδε γῆ.

Ψυχὴν δ' ἐς οὐρανὸν βίβασαν ἄξονες,

ἐνθα βοῶσιν τρισάγιον οἱ νέες.

Ἄλλ' ὧ ἔρεισμα πατριαρχῶν, μὴ λείπης

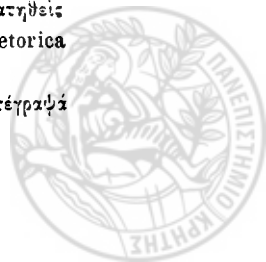
οἱ εὐσεβῶν ὑμεῖν τὸ τριλαμπές φάος.

40. Τεῦχος μεμβράνινον (ὑψ. 0,242, πλ. 0,18) τῆς ΙΓ' ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 251, ὧν τὸ κείμενον μονόστηλον καὶ ἐκ γραμμῶν 20—25 καθ' ἐκάστην σελίδα. Μεταξὺ δὲ τῶν ἐτῶν 1391—1392 προσετέθησαν ἐν τέλει 37 φύλλα, ἐν οἷς ἐγράφησαν τότε δύο κείμενα, σημειούμενα κατωτέρω. Ὁ κώδιξ περιλαμβάνει συγγραφὰς τοῦ Κωνσταντίνου Ἀκροπολίτου· φαίνεται δὲ ὅτι ἀντεγράφησαν ὑπὸ καλλιγράφου, ὅστις ἐτέλει ὑπὸ τὴν ἐπιβλεψιν τοῦ συγγραφέως¹, διότι πολλαχοῦ ὑπάρχουσι ξέσματα καὶ διὰ δευτέρας χειρὸς διορθώσεις καὶ ἐπανορθώσεις, αἵτινες, ὡς εἰκάζω, ἐγένοντο ὑπ' αὐτοῦ τοῦ συγγραφέως. Ἰδίᾳ δὲ χειρὶ προσεθηκέ τινα ἐν φ. 220^β καὶ 251^β.

Κωνσταντίνου Ἀκροπολίτου ῥητορικὰ ἔργα², κατὰ τὴν ἐπομένην τάξιν.

¹ Ὁ ἄγγλος φιλόλογος Coxe περιέγραψε τὸν κώδικα οὕτω (Report, σ. 46), ἀπατηθεὶς ἐκ τῆς ἐπὶ τῆς ῥάχews τοῦ κώδικος ἐπιγραφῆς. «Georgii Acropolis Rhetoricae progymnasmata in diversos sanctos; membr. in 4° sec. XI».

² Ἄπαντα τὰ ἔργα ταῦτα, πλὴν δύο, ἦσαν τέως ἄγνωστα. Ἐξ αὐτῶν δὲ ἀντέγραψά

1. Πρόλογος, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἄλλοι μὲν τῶν κομφοτέρων ῥητόρων, τῶν παλαιτέρων», φ. 1.
2. Συνθέσεις περὶ τεσσάρων μύθων, φ. 1^β—6^β. α') περὶ βόθς ἀποστέρεξαντος τὸν ζυγόν, β') περὶ ἐλαίας καὶ πίτυος, γ') περὶ αἰγὸς καὶ οἴου, δ') περὶ τέττιγος.
3. Ἐπιστολὴ «πρὸς τινα τῶν ἐταίρων», ἧς ἡ ἀρχή· «Πέπλασταί μοι ὁ μῦθος νέψ τὴν ἡλικίαν ὄντι», φ. 6^β.
4. «Διήγημα τὸ κατα τὸν Ἰωσήφ, τὴν τῆς μοιχείας ἀποφυγὴν καὶ τὸν ἐντεῦθεν κίνδυνον καὶ τὴν μετὰ τὸν κίνδυνον διαλαμβάνον ἀνάδειξιν». Ἄρχ. «Ἔρωσ καὶ σωφρόνων κατατολμᾶ», φ. 8^α.
5. «Ψόγος ἀλαζονείας». Ἄρχ. «Πολλὰ καὶ πολλάκις πρὸς τοῦ τῆς ἀλαζονείας πάθους», φ. 12^α.
6. «Σύγκρισις ἐλεημοσύνης καὶ νηστείας». Ἄρχ. «Τὰς τῶν ἀρετῶν ὑπερτέρας», φ. 13^β.
7. «Τίνας ἂν εἴποι λόγους Ἀδάμ, τοῦ παραδείσου ἀπελαθεῖς». Ἄρχ. «Ἔγω μέλεος χερσὶ θεοῦ διαπέπλασμαι», φ. 15^β.
8. «Τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ μέγας Κωνσταντῖνος, καθαρισθεὶς ἀπὸ τῆς λέπρας». Ἄρχ. «Νῦν μᾶλλον εἶδον θεοῦ», φ. 16^α.
9. «Τίνας ἂν εἴποι λόγους ἐξαναστάς ὁ Λάζαρος». Ἄρχ. «Τὶ τὸ κατ' ἐμὲ τοῦτο», φ. 16^α.
10. «Τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ διὰ προσευχῆς τοῦ ἀγίου Γεωργίου ἐξαναστάς νεκρός». Ἄρχ. «Ἔγω κενῆς ἦν ὀρώ καταστάσεως», φ. 19^α.
11. «Τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ ληστής, ἀκούσας παρὰ τοῦ Σωτῆρος τὸ «σήμερον μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ». Ἄρχ. «Ὡς εὐχαριστῶ τῇ ἀφάτῳ περὶ ἐμὲ», φ. 21^β.
12. «Ἐκφρασις τῆς κατὰ τὴν μεγάλην κυριακὴν τελετῆς». Ἄρχ. «Πολλὰ μὲν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν τὰ τεράστια», φ. 22^β.
13. «Θέσις εἰ κατ' ἀρετὴν βιωτέον». Ἄρχ. «Τὸ κατὰ Θεὸν ζῆν», φ. 25^α.

τινα πρὸς δημοσίευσιν. Περὶ Κωνσταντίνου Ἀκροπολίτου ὄρα Fabricii, Bibl. Gr. τ. VII, σ. 767, καὶ τὴν σημείωσιν M. Treu, Maximi monachi Planudis epistulae. Vratislaviae 1890, σ. 248—249.

14. «Λόγος εἰς τὴν ὀσιομάρτυρα Παρασκευήν». Ἄρχ. «Πάντα ἀληθῶς ἄρα τὸ τοῦ Χριστοῦ μυστήριον», φ. 31^α.

15. «Λόγος εἰς τὸν ἅγιον Εὐδόκιμον». Ἄρχ. «Εἶτα εἰ γραφικὴ μοι τὸ ἐπιτήδευμα ἦν», φ. 50^α.

16. «Λόγος εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον τὸν Ἀτραμυττίου». Ἄρχ. «Συχνοὶ μὲν καὶ ἄλλοι τινές», φ. 82^α.

17. «Λόγος εἰς τὸν ἅγιον Βάρβαρον». Ἄρχ. «Οὐ βάρβαρος οὐχ ἕλλην», φ. 88^β.

18. «Ἐπιστολὴ πρὸς Θεσσαλονικεῖς». Ἄρχ. «Ἀκροπολίτης τοῖς σοφοῖς τε καὶ ἔλλογίμοις», φ. 104^β.

19. Ἐτέρα ἀωνόμω, ἧς ἡ ἀρχή· «Τῷ σεβασμίῳ ἀνδρὶ καὶ ἔρασμίῳ μοι», φ. 105^α.

20. «Λόγος εἰς τὸν μεγαλομάρτυρα καὶ μυροβλύτην Δημήτριον». Ἄρχ. «Ἐχων ἐκ μακροῦ δι' ἐφέσεως, φ. 105^β.

21. «Λόγος εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνόν». Ἄρχ. «Τῷ Ἰωάννῃ τὸν λόγον», φ. 164^β. Acta Sanct. μαΐου τ. II, σ. VIII—XXXVI παραρτ. Migne τ. 140, σ. 812.

22. «Ἐγκώμιον εἰς τὸν πρῶτον τῶν εὐσεβῶν βασιλέων Κωνσταντῖνον τὸν ἰσαπόστολον». Ἄρχ. «Ἄρα τις εὐσεβείας ζῆλον αὐχῶν», φ. 220^β. Ἐξεδόθη τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ περιβοήτου πλαστογράφου Κωνσταντίνου Σιμωνίδου (!) ἐν ἰδίῳ τεύχει (ἐν Λονδίῳ 1853)· ἐπειδὴ δ' ἐκεῖνος καὶ γνωστὰ μνημεῖα παρεμόρφου, καλὸν ἐστὶν ἵνα τὸ ἐγκώμιον τοῦτο ἐκδοθῇ τὸ δευτέρον κατὰ τὸ ἐν Ἱεροσολύμοις αὐθεντικώτατον ἀπόγραφον. Ἐν τῷ κρασπέδῳ αὐτοῦ, παρὰ τὸν τίτλον, ὁ συγγραφεὺς ἐσημείωσε τὸ ἐπόμενον ἱαμβεῖον.

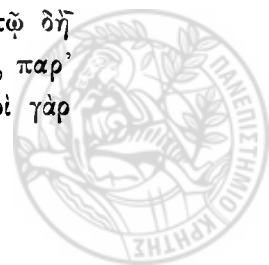
Ἀκροπολίτης εὐσεβῆς Κυρίου λάτρις,

ἐξ ἀξίας δὲ καὶ μέγας λογοθέτης,

ὁμωνυμῶν σοι προσφέρω δῶρον λόγον·

οὐ δ' εἰς ἀμοιβὴν εἰς αἶψή μου προστάττει.

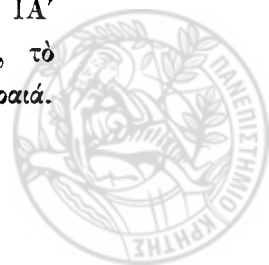
Καὶ ἐν φ. 220^α, ἔνθα ἐπερίσσευσε χῶρος, ἐσημείωσε ταῦτα· «† Οἴμαί τισιν ἂν δόξαμι ἀπερισκέπτως τὸν τοῦ ἐν ἀγίοις Κωνσταντίνου πατέρα χριστιανὸν εἰπὼν Κώνσταντα ἐν τε αὐτῷ δὴ τῷ πρὸς τὸν ἅγιον ἐγκωμίῳ καὶ διαφόροις ἄλλοις μου λόγοις, παρ' οἷς περὶ τοῦδε τὰ τῆς ὑποθέσεως ἀπητήκει διαλαβεῖν· συχνοὶ γάρ

ἐτέρως περὶ αὐτῶν ἱστορήσασιν. Ἄλλ' ἴστωσαν ὡς ὁ τὸν βίον αὐτοῦ συγγραφάμενος καὶ δεχθεὶς ὡς καὶ ἐπ' ἐκκλησίας ἄνωθεν καὶ ἐς τὸδε καιροῦ, κἄν ἀπλοϊκώτερον ἐξετέθη καὶ ὑπιώτερον, ὑπαναγινώσκεισθαι τὸ αὐτοῦ σύγγραμμα, χριστιανὸν τὸν Κωνσταντα παραδίδωσι καὶ τῆς ἡμετέρας καὶ ὑγιῶς πίστεως τὸν ἐξ αὐτοῦ καὶ μέγαν τοῦτον Κωνσταντῖνον ἐξ αὐτῆς τῆς γεννήσεως. Καὶ τῶν ἱστορικῶν οὐκ ὀλίγοι, καὶ τῶν παλαιτέρων δὲ μάλιστα, ταῦτά περὶ αὐτοῦ γράφουσι καὶ πολυτρόπως οὕτως ἔχειν τὴν ἀλήθειαν παριστάνουσιν. Ἐγὼ δ' εἰ καὶ μηδαίς ἄλλος τοῦτο συνείρηκεν, οὐκ ἂν ἄλλως εἰρήκειν ἢ ὡς ὁ τῇ ἐκκλησίᾳ δεχθεὶς οὗτος εἶρηκε· ταῦτα γὰρ προϋδέ[μην] ἐξ ὅτε ταῖς ἱεραῖς ἐμαυτὸν ἐνεδεδώκειν τῶν ὑποθέσεων, ἐν μὲν πάσῃ μου γραφῇ τὴν ἀλήθειαν συντηρεῖν, ἐν δὲ ταῖς διαφόροις τῶν διηγήσεων τῇ κοινῇ τῆς ἐκκλησίας παραδύσει ἀκολουθεῖν· καὶ οὐκ ἂν ποτε ἐκσταίην τῆς καλῆς ταύτης προθέσεως, καλῶν ἐπὶ τῷδε συνέριθον τὸν καλοῦ παντός καὶ πρύτανιν καὶ συλλήπτορα, τὸν ἀληθινὸν δηλαδὴ θεὸν καὶ σωτήρα Χριστόν».

Καὶ ταῦτα μὲν εἰσι τὰ ἐν τῷ κώδικι συγγράμματα τοῦ Ἀκροπολίτου· προσετέθησαν δὲ κατόπιν τὰ ἐξῆς κείμενα. α') «Μαρτύριον τῆς ἁγίας Εἰρήνης», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἦν ὅτε καὶ Δικίνιος βασιλεὺς ἦν», φ. 252^α. β') Ἀνεπίγραφον περὶ εὐρέσεως τῶν κύκλων τοῦ ἡλίου τῆς σελήνης καὶ τῆς ἰνδικτιῶνος, καὶ περὶ ἄλλων σχετικῶν θεμάτων. Ἄρχ. «Ἰστέον, ὧ σοφώτατε, ὅτι εἰς τὴν εὐρεσιν τῶν κύκλων τοῦ ἡλίου τῆς σελήνης τε καὶ τῆς ἰνδικτιῶνος οὐ προστίθενται τὰ ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἔτη, ςω' (1391 — 1392), ἀλλὰ μόνον τὰ νῦν ἀνατρέχοντα εἰς τὴν σύστασιν καὶ συμπλήρωσιν τῆς ἐνεακοστῆς ταύτης ἑκατοντάδος, ὅποσα εὐρεθῶσιν ἐν τῷ τῆς ἐξετάσεως καιρῷ· ἄπερ καὶ μικρὸν ἔτος καὶ κουντοῦραν ὠνόμασαν οἱ ἀρχαιότεροι. Καὶ ἐπὶ μὲν ἡλίου πρόσθετες κδ' καὶ τὸ αὐτὸ μικρὸν ἔτος ὅπου ἂν εὐρηγῆς αὐτὸ ποσοῦμενον, καὶ κυρῶφωσον ἀμφότερα» κτλ., φύλ. 281^α—288^β.

41. Τεῦχος μεμβράνινον (ὑψ. 0,235, πλ. 0,165) τῆς ΙΑ' ἢ ΙΒ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 298, ἐξ ὧν τὸ 1^{ον}, τὸ 2^{ον}, τὸ 85^{ον} καὶ τὸ τελευταῖον ἀφέθησαν ἄγραφα. Ἡ γραφὴ ἀραιά.

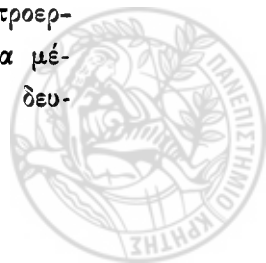
Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐν ἐκάστη σελίδι καὶ ἐκ γραμμῶν 21—22 ἢ ὕψ. 0,165 καὶ πλ. 0,11. Ἐπιγραφαὶ πίνακες καὶ κεφαλαῖα στοιχεῖα διὰ κινναβάρεως γεγραμμένα.

Τετραευαγγέλιον πλήρες, οὐτινος πρότάσσονται τὰ κανόνια. Ὑπάρχουσιν ἔτι τέσσαρα κοσμήματα ἐν σχήματι πλατέος Π, ἐκ πορφυροῦ καὶ πρασίνου χρώματος καλλωπισθέντα, καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ ἀγίου Μάρκου ἐν φύλ. 84^β παρισταμένου ἐπὶ ἔδρας ἐντὸς χρυσοῦ πίνακος.

42. Τεῦχος μεμβράνινον (ὕψ. 0,23, πλ. 0,19) τῆς ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 248. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐν ἐκάστη σελίδι καὶ ἐκ γραμμῶν 19 (0,157 × 0,19). Ἐπιγραφαὶ καὶ κεφαλαῖα στοιχεῖα ἐκ χρυσοῦ. Κατὰ σημείωσιν ἐπὶ χαρτῶου φύλλου ἀφιερῶθη τῇ 1 μαΐου 1863 ὑπὸ τῆς ἐν Ἰασίῳ ἐπιτροπῆς τῶν κτημάτων τοῦ παναγίου Τάφου.

Τετραευαγγέλιον ἀκέφαλον καὶ ἑλλιπές. Σώζονται οἱ πίνακες τῶν κεφαλαίων τῶν εὐαγγελίων Ματθαίου Μάρκου καὶ Ἰωάννου. Μεταξὺ τῶν φ. 1—2 φαίνονται ἀποκοπέντα 9 φύλλα. Ἐπίσης φαίνονται ἀποκοπέντα 5 ἕτερα φύλλα μεταξὺ τῶν σελίδων 75^β—76^α, 119^β—120^α, 194^β—195^α. Τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον ἄρχεται νῦν ἀπὸ κεφ. α', στίχ. 14 (Ἀβιουὸδ δὲ ἐγέννησε). Τὸ κατὰ Μᾶρκον ἀπὸ κεφ. α', στίχ. 13 (... ῥάκοντα πειραζόμενος)· τὸ κατὰ Λουκᾶν ἀπὸ κεφ. α', στίχ. 14 (ἐπὶ τῇ γενέσει αὐτοῦ χαρήσονται)· τὸ κατὰ Ἰωάννην ἀπὸ κεφ. α', στίχ. 16 (καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος).

43. Τεῦχος μεμβράνινον (ὕψ. 0,225, πλ. 0,153) τῆς ΙΒ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 138, ὧν τὸ τελευταῖον ἀφεθὲν ἄγραφον περιέλαβε κατόπιν ἀσήμαντον σημείωσιν Νεοφύτου μοναχοῦ ἐν ἔτει ςξς' (1557—1558). Ὑπάρχουσιν ἐν τῷ κώδικι δύο ἀριθμήσεις τῶν φύλλων, ἡ μὲν ἀπὸ σελίδος 15—278, ἡ δὲ ἀπὸ φ. ιζ'—ρμγ'. Κατὰ τὴν πρώτην ἀρίθμησιν, νεωτάτην, συμπεριλαμβάνονται αἱ ἐν ἀρχῇ 14 σελίδες ἢ 7 φύλλα χαρτῶα, προερχόμενα ἐκ «μαθηματαρίου» τοῦ ιη' αἰῶνος καὶ περιέχοντα μέρος τῆς Ἐκάβης Εὐριπίδου μετὰ ψυχαγωγίας. Κατὰ τὴν δευ-

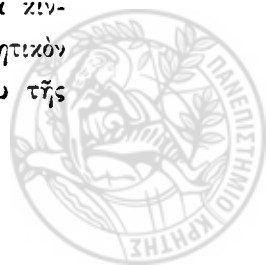

τέραν ἀρίθμησιν ἐλλείπουσιν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος 16 φύλλα. Τὸ τεῦχος ἦν πρότερον κτῆμα τῆς λαύρας τοῦ ἀγίου Σάββα.

Πράξεις καὶ ἐπιστολαὶ τῶν ἀποστόλων, ὧν τὸ κείμενον ἐν ἐκάστη σελίδι ἐξ 28 γραμμῶν ($0,165 \times 0,10$). Αἱ πράξεις ἄρχονται ἀπὸ τῶν λέξεων «δεδεμένος ἀλύσει δυσι» (ιβ', 9)—Μετὰ τὰς πράξεις ἀναγινώσκονται αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ Παύλου, ὧν τελευταία κεῖται ἡ πρὸς Ἑβραίους, καὶ αἱ καθολικαὶ τῶν λοιπῶν ἀποστόλων κατὰ τὴν περαδεδεγμένην τάξιν. Ἐκάστης δὲ ἐπιστολῆς προτάσσεται ἡ ὑπόθεσις.

44. Τεῦχος μεμβράνινον (ὑψ. 0,224, πλ. 0,18) γραφὴν πιθανῶς ἀρχομένης τῆς ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος καὶ συγκεῖμενον ἐκ φύλλων 293, ἐξ ὧν τὰ φ. 288 καὶ 289 εἰσὶ βομβύκινα, προστεθέντα εἰς ἀναπλήρωσιν ἐκπεσόντος κειμένου κατὰ τὸν ιβ' αἰῶνα. Παλαιότεραι ἀναπληρώσεις εἰσὶ τὰ φ. 190³—197 καὶ 281—283. Μεταξὺ δὲ τῶν φ. 2 καὶ 3 φαίνεται ὅτι ἀπεκόπη ἐν ὄλον φύλλον. Τοῦ φ. 281 σώζεται μόνον τὸ ἄνω ἡμισυ μέρος. Τὸ τεῦχος ἐπιγράφεται οὕτως: «Ἑρμηνεῖα ἐμπαράθετος Γεωργίου καὶ Βασιλείου τῶν δεκαεξὶ λόγων τοῦ ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου», ὧν καὶ παρέπεται ὁ πίναξ. Ἄρχεται δὲ ὡδε: «Σχόλια λόγου τοῦ εἰς τὸν ἐξισωτὴν Ἰουλιανόν, συμφοιτητὴν αὐτοῦ γενόμενον καὶ ἐκδικὸν Ναζιανζοῦ. — Ὁ μετὰ χεῖρας λόγος τοῦ συμβουλευτικοῦ εἶδους ἐστίν· ἀπὸ γὰρ τοῦ πλεονάζοντος τὰς ἐπιγραφὰς δεῖ ποιεῖσθαι» κτλ. Αἱ ἐρμηνευόμεναι ῥήσεις τοῦ ἀγίου Γρηγορίου διακρίνονται κιτρίνῳ χρώματι. Τὸ κείμενον δὲ τῆς ἐρμηνείας περιέχει πλείστας συγκοπὰς. Ἐν φ. 1³ εἰκονίζεται ἰστάμενος ὁ ἅγιος Γρηγόριος, τῆ μὲν δεξιᾷ εὐλογῶν τῇ δ' ἀριστερᾷ κρατῶν τὸ ἱερόν εὐαγγέλιον. Τὸ τέλος τοῦ τεύχους ἐλλείπει.

45. Τεῦχος μεμβράνινον ($0,215 \times 0,153$) τῆς ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 177, ἐξ ὧν τὰ τέσσαρα πρῶτα προσετέθησαν κατὰ τὸν ιβ' αἰῶνα. Ἐπι τὸ 14 φ. ἐστὶ χαρτῶνον. Τὰ ἐν τῷ κώδικι κοσμήματα, ὡς καὶ αἱ ἐπιγραφαί, ἐγράφησαν διὰ κινναβάρους. Τὰ πρῶτα φύλλα περιέχουσιν ἀκέφαλον παρακλητικὸν κανόνα εἰς τὴν Θεοτόκον, ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ ἀ' τροπαρίου τῆς

δ' ὠδῆς· «Προστασίαν καὶ σκέπην ζωῆς ἐμῆς τίθημι».—Ἐν φ. 5^α ἐπιγραφή· «Ἐξήγησις τοῦ α' ψαλμοῦ ἀπὸ λόγων τοῦ μακαρίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ὡς ἐν παραφράσει συντόμῳ». Ἄρχ. «Πάντων τῶν καλῶν κρηπίς ἐστὶν ἡ μακαριότης» κτλ. Παρέπονται ὁ δεκάλογος τῆς Πεντατεύχου καὶ «ἐρμηνεία εἰς τὸ Πάτερ ἡμῶν» δι' ἀποσπασμάτων Βασιλείου Καισαρείας, Ὀριγένους, Ἀστερίου Ἀρειανοῦ, Εὐσεβίου.—Ἀπὸ φ. 7^β «ὑπόθεσις Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου εἰς τοὺς ψαλμούς», μετὰ σχολίων ἐν ταῖς ὡαῖς Ὀριγένους καὶ Χρυσοστόμου.—Φύλ. 11^β «στίχοι εἰς Δαυὶδ τὸν προφήτην ἑνδεκασύλλαβοι», ὧν ἡ ἀρχή· «Καλὸν τιμαλφές».—Φύλλ. 12^α «Ἰαμβοὶ τοῦ Παμφίλου», ὧν ἡ ἀρχή· «Τοῦ Παμφίλου γίνωσκε ταῦτα» κτλ.

Ἀπὸ φύλλ. 12—177 «Ψαλτήριον τερπνὸν εἰς Θεὸν μέλος, ἀλληλουΐα». Τὸ τέλος ἐλλείπει. Ἐν ταῖς ὡαῖς μέχρι φ. 118^β, ἦτοι μέχρι τέλους περιήπου τοῦ ρζ' ψαλμοῦ, ἀναγινώσκονται σχολία Θεοδωρήτου, Χρυσοστόμου, Ἠσυχίου, Συμμάχου, Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας, Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, Διδύμου, Ὀριγένους κτλ.¹

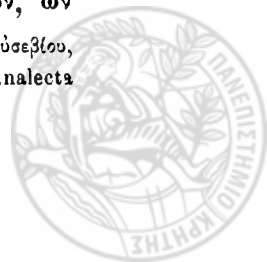
46. Τεῦχος μεμβράνινον (0,215 × 0,16) τῆς IB' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 275. Καθ' ἑτέραν ἀρίθμησιν περιεῖχε φύλλα 278. Μεταξὺ τῶν φ. 80 καὶ 81 διακρίνεται ἡ ἀποκοπὴ ἑνὸς φύλλου. Τὰ φ. 15 καὶ 16 εἰσὶ παλίμψηστα.

Τετραευαγγέλιον μετὰ τριῶν τετραπλεύρων πορφυρῶν κοσμημάτων καὶ ἑνὸς ἐν σχήματι πλατέος Π (ἐν φ. 1^α, 84^α, 138^α, 218^α). Χρώματα· κυανοῦν καὶ ῥοδινόν. Τὸ κείμενον ἐν ἐκάστῃ σελίδι μονόστηλον καὶ ἐκ γραμμῶν 25 (0,165 × 0,10).

47. Τεῦχος μεμβράνινον (0,22 × 0,165) τῆς IA' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 216, ἐξ ὧν τὰ φ. 130—137 εἰσὶ βομβύκινα, προστεθέντα κατὰ τὸν ἰδ' αἰῶνα. Πολλαὶ σελίδες πορφυραβαφεῖς, αἵτινες ἔμελλον περιλαβεῖν γραφὰς εἰκόνων, ἀφέθησαν κεναί.

Τετραευαγγέλιον, πράξεις καὶ ἐπιστολαὶ τῶν ἀποστόλων, ὧν

¹ Νέα ἀποσπάσματα ὑπομνημάτων εἰς τοὺς ψαλμούς ὑπὸ Ὀριγένους, Εὐσεβίου, Ἀστερίου Ἀρειανοῦ, Θεοδωρήτου καὶ ἄλλων ἐξέδωκεν ὁ καρδ. J. B. Pitra, *Analecta sacra spicil.* Solesmensi, τ. III (1883), σ. 1—521.

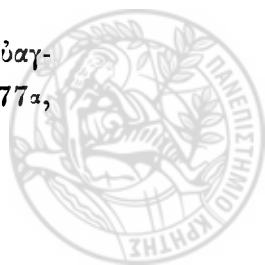

τελευταῖαι ἐγράφησαν αἱ τοῦ Παύλου. Τὸ κείμενον μονόστηλον καὶ ἐκ 40 γραμμῶν καθ' ἑκάστην σελίδα ($0,157 \times 0,105$). Ἐν τέλει ἑκάστου εὐαγγελίου ἀναγινώσκεται τετράστιχον ἱαμβεῖον. Τὸ τεῦχος κοσμεῖται μετὰ πολλῶν ἀξιολόγων εἰκόνων καὶ κοσμημάτων. Ἐν φ. 1—4 ὑπάρχει ὁ κανὼν τῶν ἀναγιγνωσκομένων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ περικοπῶν, μετὰ ὠραίων κοσμημάτων, στηλῶν καὶ ἀψίδων. Ἐν φ. 6^β παράστασις τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου, καθημένου καὶ γράφοντος. Ἐν φ. 7^α ὑπάρχει τετράπλευρος πίναξ, ἐν ᾧ παρίσταται ἐπὶ χρυσοῦ ἐδάφους καὶ ἐντὸς κύκλου ὁ Σωτὴρ ἡμῶν κρατῶν τὸ εὐαγγέλιον. Ἐνωθεν τοῦ πίνακος δύο τασὶ καὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν πίδαξ. Τρεῖς παρόμοιοι πίνακες εἰσὶν ἐν φ. 39^α, 58^α καὶ 90^α. Ἐν φ. 38^β παράστασις τοῦ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου, καθημένου καὶ γράφοντος. Ἐν φ. 57^β εἰκὼν παρομοία τοῦ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ. Ἐν φ. 89^β εἰκὼν τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου ἐν γερωντικῇ ἡλικίᾳ, καθημένου ἐπὶ θρόνου καὶ κρατοῦντος τὸ εὐαγγέλιον αὐτοῦ. Ἀπέναντι παράστασις ἀναλογοῦ καὶ οἰκίας. Ἐν φ. 113^α πίναξ τετράπλευρος καὶ μετὰ πλαισίου, ἐν ᾧ παρίσταται ὁ Λουκᾶς καθήμενος, ἔχων τὸ βιβλίον τῶν πράξεων ἐπὶ τῶν γονάτων καὶ λαμβάνων διὰ τῆς γραφίδος μελάνην ἀπὸ τοῦ ἀπέναντι αὐτοῦ γραφείου. Παρέπονται πέντε μικροὶ πίνακες (φ. 146^α, 149^α, 153^β, 157^β, 159^α), ἐν οἷς παριστῶνται ἱστάμενοι οἱ ἀπόστολοι Ἰάκωβος, Πέτρος, Ἰωάννης, Ἰούδας καὶ Παῦλος.

Τὸ ὠραῖον τοῦτο τεῦχος μετηνέχθη κατὰ τὸν 15^{ον} αἰῶνα ἐκ Κύπρου ὑπὸ τινος Χαηντάρη καὶ ἠγοράσθη ὑπὸ τοῦ ἱεροσολυμίτου διακόνου Κυπριανοῦ. Οὗτος δὲ ἀφιέρωσεν αὐτὸ (μετὰ τινος ψαλτηρίου) εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Τάφου μηνὶ ὀκτωβρίῳ τοῦ ἔτους 1577, ἐπὶ σκευοφύλακος Ἀντωνίου ἱερομονάχου (ὄρα τὰς σημειώσεις ἐν φ. 37^β καὶ 57^α).

48. Τεῦχος μεμβράνινον ($0,202 \times 0,16$) τῆς ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ 258 φύλλων. Αἱ σελίδες 2^β, 4^α, 6^β, 75^α, 120^β, 198^β καὶ 199^β ἀφέθησαν ἄγραφοι.

Τετραεαγγέλιον μετὰ πινάκων τῶν κεφαλαίων ἑκάστου εὐαγγελίου καὶ μετὰ τεσσάρων ταινιωδῶν κοσμημάτων (φ. 7^α, 77^α,

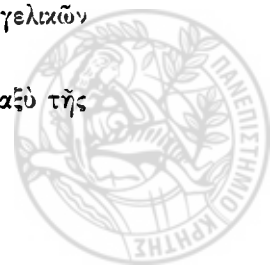

123^α, 200^α). Ἐν ἀρχῇ τοῦ τεύχους ἀναγινώσκεται χρυσογραφῆς ἢ ἐπιστολῇ Εὐσεβίου πρὸς Καρπιανὸν ἐν τρισὶ σελίσιν. Ἐκάστη δὲ σελὶς περιέχεται ἐντὸς κοσμήματος τετραγώνου παραλληλογράμμου, οὗτινος ἐκάστη πλευρὰ ἀποτελεῖ ἐν τῷ μέσῳ ἡμικύκλιον, κατὰ τὸ σχέδιον ἐμβαδοῦ βυζαντινῆς ἐκκλησίας. Τὸ 3^{ον} φύλλον περιλαμβάνει τὸ κανόνιον τῶν ἀναγνώσεων ἐντὸς στηλῶν μετὰ ἀψίδων. Ἡ ἐργασία ἀπάντων τῶν κοσμημάτων ἐστὶν ἀξιόλογος.

49. Τεῦχος μεμβράνινον (0,208 × 0,168) γραφὲν πιθανῶς κατὰ τὸ πρῶτον τέταρτον τῆς ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος καὶ ἀποτελούμενον ἐκ 306 φύλλων. Ὁ βιβλιοπηγὸς προσέθηκεν ἔτι 4 φύλλα, ἀποσπασθέντα ἐκ λειτουργικοῦ εὐαγγελίου τοῦ 13^{ου} αἰῶνος. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 18 γραμμῶν ἐν ἐκάστῃ σελίδι (0,115 × 0,095). Αἱ σελίδες 17^α, 97^β, 150^β, 239^{α-β}, 240^α, 241^α καὶ 308^β ἀφείθησαν ἄγραφοι.

Τετραευαγγέλιον μετὰ πινάκων τῶν κεφαλαίων, μετὰ τριῶν κοσμημάτων ἐν σχήματι πλατέος Π (φ. 18^α, 100^α, 154^α) καὶ μετὰ τῶν εἰκόνων τῶν τεσσάρων εὐαγγελιστῶν (φ. 17^β, 99^β, 153^β, 241^β), ὧν ὁ χρωματισμὸς καὶ τὸ σχέδιόν εἰσιν ἀξιόλογα. Ἀπὸ φ. 3—9 ἀναγινώσκεται συναξάριον τῶν εὐαγγελίων. ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς κυριακῆς τοῦ πάσχα. Παρέπεται χρυσογραφῆς ὑπόθεσις, ἧς ἢ ἀρχή: «Ἀμμώνιος μὲν ὁ Ἀλεξανδρεὺς ὡς εἰκός», φ. 10. Κατόπιν ἐν ἑκτῶ σελίδι (φ. 11^α—14^β) ὑπάρχει τὸ κανόνιον τῶν ἀναγιγνωσκομένων περικοπῶν, ὕπερ ὃ καλλιγράφος ἐνέγραψεν ὑπὸ στήλας μετὰ ἀψίδων καὶ θολῶν πλουσίας κατασκευῆς διὰ τε τὴν ποικιλίαν τοῦ σχεδίου, τὸν χρωματισμὸν καὶ τὴν χρυσογραμμίαν. Χρυσογραφεῖς εἰσι καὶ οἱ πίνακες τῶν κεφαλαίων ἐκάστου εὐαγγελίου. Αἱ εἰκόνες τῶν εὐαγγελιστῶν ὅλοσέλιδοι. Παρίστανται δὲ ἅπαντες καθήμενοι ἐν μέσῳ δύο οἰκιῶν, γράφοντες καὶ ἔχοντες ἔμπροσθεν αὐτῶν ἀναλογεῖον. Ἐκάστην σελίδα τῶν εἰκόνων περικοσμεῖ ἀψὶς ἐρειδομένη ὀσὶ στήλαις. Ἐν τέλει τοῦ τεύχους ἀναγινώσκεται ἐπίσης συναξάριον τῶν εὐαγγελικῶν περικοπῶν ἀπὸ τοῦ μηνὸς σεπτεμβρίου μέχρις αὐγούστου.

50. Τεῦχος μεμβράνινον (0,203 × 0,15) γραφὲν μεταξὺ τῆς

ΙΑ' καὶ IB' ἑκατονταετηρίδος καὶ ἀποτελούμενον ἐκ 418 φύλλων. Ἡ σελὶς 183^β ἀφέθη ἄγραφος.

Θεοδωρήτου Κύρρου ἐρμηνεία (ἀκέφαλος καὶ ἄνευ τοῦ τέλους) εἰς τοὺς ψαλμοὺς καὶ τὰς ἐννέα ᾠδὰς τοῦ Ψαλτηρίου. Τὸ κείμενον μονόστηλον καὶ ἐκ γραμμῶν 33—35 ἐν ἑκάστη σελίδι (0,167 × 0,11). Αἱ ἐρμηνευόμεναι ψαλμικαὶ ῥήσεις ἐγράφησαν διὰ κινναβάρεως. Ἐν ἀρχῇ ἀναγινώσκεται προοίμιον ἀκέφαλον, οὗ αἱ πρῶται λέξεις ἔχουσιν οὕτως· «ἀπειθεῖαν καὶ σκληρότητα καὶ ὀλίγοις τῶν ἀξίων παραγυμνούμενα, καὶ ὀρθῶς ἀπὸ τοῦ τέλους μόνου κρινόμενα. Τελευταῖον δὲ αἴτιον ἢ ἀπὸ τῆς ἐβραϊδος ἐπὶ τὴν ἑλληνίδα γλῶτταν τούτων μεταβολή» κτλ. Ἡ ἐρμηνεία τῶν ψαλμῶν ἀρχεται ὧδε (φ. 5^α). «Μακάριος· κύριος μὲν ὁ Θεός, καθὼς φησιν ὁ μακάριος Παῦλος» κτλ.

51. Τεῦχος μεμβράνινον (0,195 × 0,14) τῆς IB' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 356. Αἱ σελίδες 108^α, 168^β, 169^α καὶ 169^β ἀφέθησαν ἄγραφοι. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐν ἑκάστη σελίδι καὶ ἐκ 17 γραμμῶν (0,135 × 0,085).

Ψαλτήριον μετὰ μιᾶς εἰκόνας καὶ ὠραίων κεχρωματισμένων καὶ κεχρυσωμένων κοσμημάτων. Ἐν ἀρχῇ ὑπάρχει μέγα καὶ ποικίλως διεσκευασμένον τετράπλευρον κόσμημα, ἔχον ὑπεράνω πίδακα καὶ ἐκατέρωθεν δύο λέοντας. Ἔτερα κοσμήματά εἰσιν ἐν φ. 109^α, 170 καὶ 322. Ἐν φ. 108^β ὑπάρχει πίναξ ὀλοσέλιδος παριστῶν τὸν Δαυιδ καθήμενον ἐπὶ θρόνου καὶ ἀκροώμενον τῶν λόγων τοῦ ἀπέναντι αὐτοῦ ἱσταμένου Νάθαν. Ἔτεραι εἰκόνες ὑπῆρχον, φαίνεται, μεταξὺ τῶν φύλλ. 321—322. Ἐν τέλει δὲ τοῦ κώδικος ἀναγινώσκεται «εὐχὴ τοῦ ἁγίου Εὐστρατίου», ἧς ἡ ἀρχή· «Μεγαλύνων μεγαλύνω σε» κτλ.

52. Τεῦχος μεμβράνινον (0,20 × 0,155) τῆς IB' ἑκατονταετηρίδος, οὗ ἑλλείπει ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. Σύγκειται τανῦν ἐξ 127 φύλλων¹. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐν ἑκάστη σελίδι καὶ ἐξ 20 γραμμῶν (0,137 × 0,105). Αἱ ἐπιγραφαὶ χρυσογραφεῖς. Πε-

¹ Μεταξὺ τῶν φ. 5—6, 8—9 καὶ 31—32 εἰσὶ τρία πρόσθετα χαρτῶα φύλλα τοῦ 15' αἰῶνος.

ριέχει πολυάριθμα ώραία ταινιώδη κοσμήματα, πρὸς δὲ καί τινα τετράγωνα ἐν σχήματι μεμουσιωμένου ἐδάφους, ὡς τὰ ἐν φ. 81^β καὶ 123^β. Ἐν φύλλῳ δὲ 50^α παρίσταται πίδαξ ἀνατινάσσων ὕδωρ κατερχόμενον εἰς λεκάνην, ἐν ἧ εἰσι δύο ἰχθύς. Ὑπεράνω τοῦ ἀνατινασσομένου ὕδατος περιίπτανται πτηνά. Ἐνθεν δὲ καὶ ἔνθεν τῆς λεκάνης παρίστανται λέων καὶ ἕτερον ζῶον πτερωτόν.

(Θεοδώρου Προδρόμου) ἀκέφαλος καὶ κεκολοβωμένη γραμματική, ἧ μᾶλλον ἐρμηνεῖα ἐκτενής εἰς τοὺς γραμματικούς κανόνας Θεοδοσίου τοῦ Ἀλεξανδρέως, γραφεῖσα πρὸς χρῆσιν τῆς βασιλίδος Εἰρήνης¹. Τὸ κείμενον ἄρχεται ἐν τῷ κώδικι ἀπὸ τῶν ἐξῆς λέξεων τοῦ προλόγου· ἀρσενικὸν καὶ τὸ θηλυκὸν καὶ τὸ μέσον αὐτῶν, ὅπερ αὐτὸς οὐδέτερον κατωνόμασεν εἰκότως· οὔτε γὰρ ἀρσενικὸν οὔτε θηλυκὸν ἐστι. Τὸ δὲ εἶδος εἰς πρωτότυπον καὶ παράγωγον· τὸ δὲ σχῆμα εἰς ἀπλοῦν καὶ σύνθετον καὶ παρασύνθετον· περὶ ὧν ἐν τοῖς προσήκουσι τόποις διατρανώσομέν σοι σαφέστερον». Μετὰ τὸν πρόλογον ὑπάρχουσι κεφάλαια περὶ ἄρθρου, ἀντωνυμίας, προθέσεως, συνδέσμου, περὶ τῆς κλίσεως τῶν ὀνομάτων, περὶ τῶν ἰσοσυλλάβως κλινομένων, περὶ τῶν θηλυκῶν κανόνων, περὶ οὐδετέρων ὀνομάτων, ῥήματος, ἐγκλίσεως κτλ. Ἐν φ. 119 ὑπάρχει σημείωσις τοῦ ιε' αἰῶνος, δηλοῦσα ὅτι «αὕτη ἡ βίβλος ἀφιερῶθη παρ' ἐμοῦ Γερασίμου ἐπισκόπου εἰς τὴν ἀγίαν λαύραν τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου» κτλ.

53. Τεῦχος μεμβράνινον (0,188 × 0,17) γραφὸν μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1053—1054 καὶ συνιστάμενον ἐκ 231 φύλλων, ἐν οἷς τὸ κείμενόν ἐστι μονόστηλον καὶ ἐκ 18 γραμμῶν καθ' ἐκάστην σελίδα (0,116 × 0,125). Κατὰ σημείωσιν τοῦ ιε' αἰῶνος (ἐν φ. 16^α) ἦν κτῆμα «τοῦ τιμίου Σταυροῦ τῶν Ἰβήρων», μονῆς παρὰ τὰ Ἱεροσόλυμα κειμένης καὶ κατὰ τὸν παρόντα αἰῶνα μεταβληθείσης εἰς θεολογικὴν σχολήν. Ἐν φ. 16^α ὑπάρχει πεντάστιχος ἰβηρικὴ ση-

¹ Ὁρα I. Bekker, *Anecdota Graeca* σ. 1137 ἐν ὑποσημ., ἐνθα σημειοῦται ὁ τίτλος καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ προλόγου.

μείωσις. Ἐτεροι σημειώσεις παλαιότεραι ἀναγινώσκονται οὕτως. Ἐν φ. 14^β «Μηνὶ νοεμβρίῳ ἰνδικτιῶνος η' ἡ θυγάτηρ μου Σοφία. . . ὀψὲ ὥραν τῆς νυκτὸς ὡσεὶ τρίτη, ἐπιφωσκούσης ἡμέρας κυριακῆς, ἦτις ἦν κς' τοῦ μηνὸς νοεμβρίου, ἐν ἔτει ςχγη' (1189), ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰσαακίου αὐτοκράτορος τοῦ Ἀγγέλου.—Μηνὶ φεβρουαρίῳ κ', ἡμέρα ε', ἰνδικτιῶνι ι', ἔτει ςψ' (1192), ἐγεννήθη ἡ θυγάτηρ μου Ζωὴ ὥρα τῆς ἡμέρας ὡσεὶ ἐβδόμη, τῷ ἐβδόμῳ ἔτει τῆς βασιλείας Ἰσαακίου αὐτοκράτορος τοῦ Ἀγγέλου»—«. . . . ἡμέρα σαββάτω, μηνὶ σεπτεμβρίῳ κζ', ἡμέρα κυριακῆ. . . . Δούκαινα ἡ γαμετὴ τοῦ Σγουροπούλου κυροῦ Μ. . . . καὶ ἐφέρθη τὸ λείψανον αὐτῆς εἰς τὴν σεβασμίαν μονὴν τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν καὶ ἐπικεκλημένην τοῦ Ἐμφορος. Ἐμεινεν αὐτὴ ἐν τῷ βίῳ παρθένος, ἔχουσα πάσας τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν ἀποδοχὴν τοῦ Θεοῦ· ἡ Ζωὴ δὲ αὐτῆς χρόνους ις' μῆνας γ'». Κατὰ τὰ σημειώματα ταῦτα ὁ κώδιξ κατάρχεται ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἔνθα ὑπῆρχεν ἡ μονὴ τοῦ Ἐφόρου. Ἐν φ. 15 ἐσημειώθησαν 18 κύκλοι ἐνέχοντες πασχάλια ἀπὸ τοῦ ἔτους ςχογ'—ςχπθ'. Καὶ ἐν τέλει τοῦ κώδικος κεῖται ἡ ἐξῆς σημείωσις. «† Ἐτελειώθη ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ εὐσεβέστατος Στέφανος ὁ μακαρίας μνήμης, ἔτους ςψξζ' (1259), ἰνδικτ. β', καὶ ἐτέθη τὸ λείψανον εἰς τὴν σεβασμίαν μονὴν τῆς ἀγίας Πρόκλας μηνὶ φεβρουαρίῳ εἰς τὰς ιθ'». Ἐν φ. 13^α—14^α ἀναγινώσκειται τὸ ἐπόμενον τοῦ καλλιγράφου ἱαμβεῖον, οὗτινος παραλείπω τὰ προφανέστερα σφάλματα.

Ὁ πάντα κόσμον τῷ λόγῳ κτίσας πάλιν
καὶ νῦν δὲ σώζων ὡς φιλόνητος φύσει
τῇ σωστικῇ σου, δέσποτα, προμηθεΐα,
σὺμπραττε τῷ γράψαντι καὶ κεκτημένῳ·
ἐν σοὶ γὰρ ἔστιν ἡ βροτῶν σωτηρία.
Δαυτικὴ πέφυκα δέλτος ἀσμάτων,
φέρουσα τῷ γράψαντι φέρτατον κλέος,
θεόγραφον χάριν δὲ τῷ κεκτημένῳ
καὶ μανθάνουσιν εὐκλεᾶ τὴν καρδίαν
καὶ τοῖς βλέπουσιν ἐνθεσεστάτους νόας.
ψάλλουσι δ' ἄσμα πνεύματος χορηγίαν.

Κινῶν ὁ Δαυὶδ ἐμμελῶς τὴν κινύραν
 τὸ τὸν Σαοὺλ ἔφευγε πνεῦμα συστρέφον.
 Ἐδόντες ἡμεῖς ψαλμικωτάτους λόγους
 ἐχθρῶν νοητῶν συμπατοῦμεν τὰς κάρας.
 Τοῦ πνεύματος τὰ θεῖα τόξα καὶ βέλη
 τείνας ὁ Δαυὶδ, ψαλμοκίνητον λύραν,
 ἄπασαν ὄντως προσβολὴν ἐναντίαν
 βάλλει, τιτρώσκει καὶ διώκει καὶ τρέπει,
 πιστῶν δὲ πάντων πρὸς Θεὸν πτεροῖ φρένας
 καὶ τῶν χαμερπῶν ἐξανιστᾷ φροντιδῶν
 πρὸς τὴν ἐν ἔργοις ψυχικὴν σωτηρίαν.

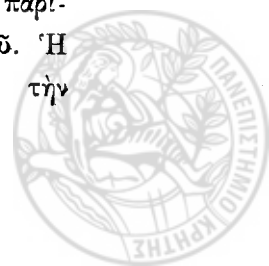
Περιεχόμενα.

1. Ἀκέφαλος ὑπόθεσις εἰς τοὺς ψαλμούς, ἧς αἱ πρῶται λέξεις·
 « εἶχε δὲ καὶ διαφορούς », φ. 1^α.

2. « Μέθοδος Ἰωσήπου ἐκ τῶν ὑπομνηστικῶν αὐτοῦ καὶ χρονικῶν συναξαρίων, πῶς συνέστη τὸ Ψαλτήριον καὶ πῶς οἱ ψαλμοὶ ἐξετέθησαν καὶ τίνα εἰσὶ τὰ μνημονευόμενα ἐν ταῖς Γραφαῖς βιβλία ὡς ὄντα, οὐχ εὕρισκόμενα δέ, καὶ τίνα εἰσὶ τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Δαυὶδπραχθέντα, καὶ τίνες ἠρμήνευσαν τὸ Ψαλτήριον, καὶ πόσοι καὶ πότε ». Ἀρχ. « Πᾶσα μὲν ἡ καθ' ἡμᾶς Γραφή » κτλ. φ. 3^α.

3. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας « ἐρμηνεῖα προτρεπτικῆ τῶν ψαλμῶν πρὸς Μαρκελλῆνον ». Ἀρχ. « Ἀγαμαί σε τῆς ἐν Χριστῷ προαιρέσεως », φ. 8^α. Migne τ. 27, σ. 12. Ἐν τῷ κρασπέδῳ τοῦ κώδικος ὑπάρχει μικρογραφία παριστώσα τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον καθήμενον καὶ γράφοντα.

4 « Ψαλτήριον τερπνὸν μετὰ κιθάρας » (φ. 17^α—203^α), περιέχον πολυαριθμούς ἀξιολόγους εἰκόνας ἐν φ. 68^β, 70^β, 75^β, 81^α, 82^α, 84^β, 89^β, 99^β, 102^α, 104^α, 118^β, 125^α, 127^α, 132^α, 138^β, 143^α, 162^β, 182^α, 189^α, 189^β, 195^α, 203^α. Ἡ πρώτη εἰκὼν παρίστησι τὸν Κορὲ καθήμενον καὶ γράφοντα, ἔχοντα δὲ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἀναλογεῖον. Ἡ δευτέρα εἰκὼν παρίστησι τὸν αὐτὸν Κορὲ καθήμενον καὶ γράφοντα ἐντὸς εἰλητοῦ. Ἡ τρίτη παρίστησι τὸν Δαυὶδ καθήμενον καὶ προτείνοντα τὴν

δεξιάν τῷ ἀπέναντι αὐτοῦ ἱσταμένῳ Νάθαν. Ὅπισθεν εἰκονίζεται ἄγγελος «ἐν τῷ εἰσελθεῖν πρὸς Νάθαν τὸν προφήτην, ἤνικα εἰσῆλθεν πρὸς Βηρσαβεὲ τὴν γυναῖκα Οὐρίου». Ἡ τετάρτη εἰκὼν παρίστησιν οἰκίαν, ἧς ἔξωθέν ἐστὶν ὁ Δαυὶδ ἱστάμενος. Οἱ λοιποὶ πίνακες εἰκονίζουσι ἄλλας σκηνὰς εἰλημμένας ἐκ τῆς ὑποθέσεώς τινων ψαλμῶν.

5. Αἱ ἐννέα ψδαὶ καὶ τὰ κατωτέρω κείμενα μετὰ εἰκόνων ἐν φ. 203^α, 205^β, 214^β, 218^β, 219^β, 221^β, 226^α.

6. «Προφητεία Ζαχαρίου ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίου», φύλλ. 219^β.

7. «Προσευχὴ Ἐζεκίου βασιλέως τῆς Ἰουδαίας», φ. 220^α.

8. «Προσευχὴ Μανασσῆ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας», φ. 221^β.

9. «Εὐχὴ λεγομένη ἐπὶ κοίτης τοῦ Χρυσοστόμου», ἧς ἡ ἀρχή· «Κύριε βασιεῦ ἐπουράνιε», φ. 223^α.

10. «Εὐχὴ τῆς μεταλήψεως τοῦ ἁγίου Βασιλείου», ἧς ἡ ἀρχή· «Θεὲ πάτερ καρδιογνώστα», φ. 224^α.

11. «Μέθοδοι φήφων τῶν πασχαλίων καὶ ἐτέρων ζητημάτων, ἐν οἷς εὐρήσεις ἐκάστου κεφαλαίου τὴν λύσιν». Ἄρχ. «Χρῆ γινώσκειν ὅτι ἄρχεται ἡ ἰνδικτιῶν», φ. 227^α.

12. «Εὐχὴ ἐτέρα τῆς μεταλήψεως», ἧς ἡ ἀρχή· «Οἶδα, Κύριε, ὅτι ἀνάξιος», φ. 231^α. Ἐπιτεταί ἐτέρα εὐχὴ, ἧς τὸ τέλος λείπει¹.

Τοῦ ἀξιολόγου τούτου ψαλτηρίου προσετέθη ἀπέναντι ἐν φωτοτυπία ἡ σελὶς 227^β, ἣτις ἀποτελεῖ μέρος τοῦ ἐνδεκάτου κειμένου· ἀναγινώσκειται δὲ οὕτως· «ὀκτωβρίου μηνός· καὶ ἀνέρχεται ἕως εἰκοστοῦ ὀγδόου· καὶ πάλιν ὑποστρέφει εἰς πρώτην· | Ὅ δὲ τῆς σελήνης κύκλος, ἄρχεται ἀπὸ | τῆς πρώτης τοῦ ἰαν-

¹ Ἐν τῷ κώδικι ὑπάρχουσι αἱ ἐξῆς ἐλλείψεις. Ψαλμ. 74. 10 κέ., 75. 12, 117. 15—29. 118. 1—11. Τὰ μέρη ταῦτα εἶχον μικρὰν εἰκόνα παριστάσαν τὸν προφήτην Ἀσάφ, ἱστάμενον καὶ ὑψοῦντα τὰς χεῖρας πρὸς οὐρανόν. Μετὰ τὸ νῦν φ. 224 ὑπῆρχε φύλλον, ὅπερ περιεῖχε τὸ τέλος τῆς προσημειωθείσης εὐχῆς τοῦ ἁγίου Βασιλείου καὶ «εὐχὴν τῆς μεταλήψεως» τοῦ Χρυσοστόμου, ἧς σώζεται ἐν τῷ κώδικι τὸ τελευταῖον μέρος. Ἐν τῷ ἐλλείποντι τούτῳ φύλλῳ ὑπῆρχε καὶ εἰκὼν παριστάσα τὸν Χρυσόστομον ἀρχιερατικὴν στολὴν ἐνδεδυμένον καὶ προσευχόμενον. Ἄπαντα δὲ τὰ 4 ταῦτα φύλλα ἀποσπασθέντα ὑπὸ τοῦ ἀρχιμανδρίτου Πορφυρίου Οὐσπένσκη εὕρισκονται τανῦν ὑπ' ἀριθ. 266 ἐν τῇ αὐτοκρατ. βιβλιοθήκῃ Πετροπολέως. *Ора Отчетъ Императорской публичной Библиотеки за 1883 г., с. 121, 8.

νουαρίου μηνός· | και ἀνέρχεται ἕως ἑνεακαιδεκά|τος κύκλου· και
 πάλιν ὑποστρέφει | εἰς πρώτην·-|Ο χρόνος ἔχει ἑβδομάδ(ας): νβ':
 ἡμέρας: | τξβ': ὥρας: δτπ': λεπτά μυριάδας β':-|Ψῆφος δῆ οὐ εὐρί-
 σκεται ἢ ἰνδ(ικτιών):-|Εἰσὶ τὰ ἀπὸ κτίσεως κόσμου· ἕως τῆς | ἐν-
 εστώσης ἰνδ(ικτιώνος): ἔτη ςφξβ' (1053—1054): ὕφειλον αὐτὰ
 διὰ τῶν δεκαπέντε· και τὰ μένοντα· | δηλοῦσι ποῖα ἐστὶν ἢ ἰν-
 δ(ικτιών):-| Πεντεκαιδεκαίε τετρακῶς, ἐξάσχιλε· | και πεντεκαιδε-
 κάει εἴκοσι· τριακῶς· | και πεντεκαιδεκαίε δεκαεπτα, σνε'.

54. Τεῦχος μεμβράνινον (0,19 × 0,155) γραφὲν ἐν ἔτει
 1056 ὑπὸ Λέοντος νοταρίου, μοναδικὸν και διασημότατον, ὕπερ
 εὐρίσκετο πρότερον ἐν Κωνσταντινουπόλει (ὑπ' ἀριθ. 446), ἐν τῇ
 βιβλιοθήκῃ τοῦ μετοχίου τοῦ παναγίου Τάφου. Σύγκριται δ' ἐκ
 φύλλων 120, ὧν τὸ κείμενόν ἐστι μονόστηλον και ἐκ γραμμῶν 23
 καθ' ἐκάστην σελίδα (0,144 × 0,10).

Περιεχόμενα.

1. «Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου
 σύνοψις τῆς παλαιᾶς και καινῆς, ὡς ἐν τάξει ὑπομνηστικοῦ». Ἀρχ.
 «Καινή λέγεται», φ. 1. Migne τ. 56, σ. 313—386. Τὰ ἐν
 τῇ ἐκδόσει ταύτῃ ἔλλείποντα ἀνεπλήρωσεν ὁ Νικομηθεῖας μητρο-
 πολίτης Φιλόθεος Βρυέννιος, ἐκδοὺς κατὰ τὸν ἱεροσολυμικὸν κώ-
 δικα πέντε νέα κεφάλαια και προσθεῖς τὰς ἐν τῷ λοιπῷ κειμένῳ
 διαφερούσας ἱεροσολυμικὰς ἀναγνώσεις. Ὅρα Διδαχ. τῶν δώδεκα
 ἀποστόλων ἐκδ. Βρυεννίου σ. ρθ'—ρμζ'.

2. «Βαρνάβα ἐπιστολή». Ἀρχ. «Χαίρετε υἱοὶ και θυγατέρες»,
 φ. 39^α. Τὰς διαφερούσας γραφὰς τοῦ κώδικος, κατὰ κοινοποίησιν
 τοῦ Βρυεννίου, ἐχρησιμοποίησεν ὁ Ad. Hilgenfeld, Barnabae
 epist. editio altera emendata et valde aucta. Lipsiae 1877.
 Ὑστερον δὲ και ὁ Βρυέννιος προσέθηκε τὰς πρότερον παροραθει-
 σας διαφορὰς ἐν σελ. ρδ'—ρη' τῶν προλεγομένων τῆς Διδαχῆς.

3. «Κλήμεντος πρὸς Κορινθίους α'». Ἀρχ. «Ἡ ἐκκλησία τοῦ
 Θεοῦ», φ. 51^β.

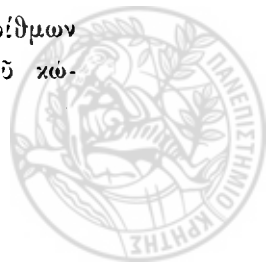
4. «Κλήμεντος πρὸς Κορινθίους β'». Ἀρχ. «Ἀδελφοὶ οὕτω
 δεῖ ὑμᾶς», φ. 70^α. Ἐν τέλει τῆς ἐπιστολῆς (φ. 76^α) γέγραπται

πορφυροῖς στοιχείοις τὸ «στίχοι χ' ῥητὰ κέ'». Ἀμφοτέρας τὰς Κλήμεντος ἐπιστολὰς πλήρεις ἐξέδωκε πρῶτος ὁ σοφώτατος μητροπολίτης Φιλόθεος Βρυέννιος ἐν βιβλίῳ ἐπιγεγραμμένῳ «τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κλήμεντος ἐπισκόπου Ἰώμης αἱ δύο πρὸς Κορινθίους ἐπιστολαί, ἐκ χειρογράφου τῆς ἐν Φαναρίῳ Κων/πόλεως βιβλιοθήκης τοῦ παναγίου Τάφου νῦν πρῶτον ἐκδιδόμεναι πλήρεις μετὰ προλεγομένων καὶ σημειώσεων ὑπὸ Φιλοθέου Βρυεννίου μητροπολίτου Σερρών, ἀναλώμασι τοῦ ἐπὶ φιλογενείᾳ καὶ ζήλῳ τῆς τε κατὰ Χριστὸν καὶ τῆς προγονικῆς παιδείας διαπρέποντος κυρίου Γεωργίου Ζαρίφη. Ἐν Κ/πόλει 1875». Εἰς 8^α σελ. ρξθ' + 188. Ἐν τέλει προσετέθη πίναξ λιθογραφικός, ἐν ᾧ εἰσι δείγματα τῆς γραφῆς τοῦ ἱεροσολυμικοῦ τούτου κώδικος. Προσθήκας δὲ καὶ ἡμερτημένων διορθώσεις εἰς τὴν ἔκδοσιν ταύτην ἀπεταμίευσεν ὁ σεβάσμιος ἱεράρχης ἐν τέλει τῆς Διδαχῆς. σελ. 67—75. Ἀλλὰ καὶ ἐν σ. γγ'—ρδ' ἀνέγραψε λεπτομερῶς ἀπάσας τὰς minutias τοῦ κώδικος.

5. «Ὄνόματα τῶν βιβλίων παρ' Ἑβραίοις». Ἀρχ. «Βρισίθ, Γένεσις», φ. 76^α. Ὁ κατάλογος οὗτος, πορφυροῖς γράμμασιν ἀναγινωσκόμενος ἐν τῷ κώδικι, ἐξεδόθη ὑπὸ Βρυεννίου ἐν σελ. ρμζ'—ρμη' τῶν προλεγομένων τῆς Διδαχῆς, καὶ φωτογραφικῶς ὑπὸ J. Rendel Harris, Three pages of the Bryennios manuscript, πίναξ β'.

6. «Διδαχὴ τῶν δώδεκα ἀποστόλων. Διδαχὴ Κυρίου διὰ τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῖς ἔθνεσιν». Ἀρχ. «Ὁδοὶ δύο εἰσι», φ. 76^α. Ἐξεδόθη τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ σοφώτατου ἱεράρχου Βρυεννίου ἐν ἰδίῳ βιβλίῳ ἐπιγεγραμμένῳ «Διδαχὴ τῶν δώδεκα ἀποστόλων ἐκ τοῦ ἱεροσολυμικοῦ χειρογράφου νῦν πρῶτον ἐκδιδομένη μετὰ προλεγομένων καὶ σημειώσεων, ἐν οἷς καὶ τῆς συνόψεως τῆς Π. Δ., τῆς ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, σύγκρισις καὶ μέρος ἀνέκδοτον ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ χειρογράφου, ὑπὸ Φιλοθέου Βρυεννίου μητροπολίτου Νικομηδείας. Ἐν Κ/πόλει 1883, τύποις Σ. Ι. Βουτυρά». Εἰς 8^{ον}, σελ. ρμθ' + 75. Ἐκ τῶν λοιπῶν πολυαρίθμων ἐκδόσεων σημειῶ τὰς ἐχούσας σχέσιν πρὸς τὴν γραφὴν τοῦ κώ-

δικος. Ἐν ἔτει 1875 ἐξεδόθησαν πρὸς πίστωσιν τῆς γνησιότητος τοῦ κώδικος τρεῖς σελίδες αὐτοῦ ἐν φωτογραφίᾳ (αἱ σελ. 51^β, 76^α, 120^α). Ἡ ἔκδοσις αὕτη ἐπιγράφεται οὕτως. Three pages of the Bryennios Manuscript including the last verses of the epistle of Barnabas, the superscription and opening of the first epistle of Clement, the close of the second epistle of Clement, the first verses of the teaching of the apostles, the last verses of the epistle of Ignatius to the Romans, etc. Reproduced by photography for John Hopkins *University. Edited with notes by J. Rendel Harris, Associate Professor of New Testament Greek and Palaeography. Baltimore 1885». (Τὰς αὐτὰς σελίδας μετεκδίδωμι φωτοτυπικῶς ἐν τῷ παρόντι καταλόγῳ πρὸς τε κόσμησιν τοῦ βιβλίου καὶ πρὸς κοινοτέραν γνώρισιν τοῦ γραφικοῦ ὕφους τοῦ κώδικος). Τοῦ κώδικος δὲ μετενεχθέντος εἰς Ἱεροσόλυμα τῷ 1887, ὁ μακαριώτατος πατριάρχης Ἱεροσολύμων Νικόδημος Α', χαριζόμενος τῷ ἐν Βαλτιμόρῃ Johns Hopkins University καὶ τοῖς ἀπανταχοῦ θεολόγοις, ἐπέτρεψε γενναίως ἵνα ἄπασαι αἱ σελίδες τῆς Διδαχῆς ἐκδοθῶσι φωτογραφικῶς ἐφ' ᾧ ἐντολῇ τοῦ ῥηθέντος πανεπιστημείου ὁ ἡμέτερος φίλος J. Rendel Harris παρασκευάσας ἐδημοσίευσε πολυτελεστάτην καὶ ἀκριβεστάτην τῆς Διδαχῆς ἔκδοσιν, ἣτις ἐπιγράφεται οὕτως. «The teaching of the Apostles (Διδαχὴ τῶν Ἀποστόλων) newly edited, with facsimile text and a commentary, for the Johns Hopkins University, Baltimore, from the MS. of the Holy Sepulchre (convent of the greek church), Jerusalem, by J. Rendel Harris κτλ. Cambridge 1887. Εἰς 4^{ον}, σελ. 107 καὶ 10 φωτοτυπικοὶ πίνακες.

7. «Ἐπιστολὴ Μαρίας Κασσοβόλων πρὸς τὸν ἅγιον καὶ ἱερομάρτυρα Ἰγνάτιον ἀρχιεπίσκοπον θεουπόλεως Ἀντιοχείας». Ἀρχ. «Μαρία προσήλυτος», φ. 81^α.

8. «Τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου ἀρχιεπισκόπου θεουπόλεως Ἀντιοχείας» ἐπιστολαὶ ιβ'. α') πρὸς Μαρίαν φ. 82^α. β') πρὸς Τραλλιανούς φ. 83^α. γ') πρὸς Μαγνησίους φ. 87^β. δ') πρὸς τοὺς ἐν Ταρσοῦ φ.

918. ε) πρὸς Φιλαδέφειον, κατὰ βιβλίον: ἐν φ. 97. ε) πρὸς
Φιλαδέφειον φ. 97. ε) πρὸς Ἰερουσαλήμ φ. 102. ε) πρὸς Πα-

σὴν πόλιν ἀνέκρουσεν τὸ ποθεῖν τὸ νόον πρὸς προσβλ
θόν τ' ἀποσεύξασθαι μεθ' ὅθεν πάλαι ἔβη ἡ γῆ
οὐκ ἔδωκεν ἄλλο τι πρὸς τὴν γῆν ἢ τὸν ἑαυτοῦ
ὡς πρὸς ἀπὸ τῆς γῆς πρὸς ἀπὸ τῆς γῆς πρὸς ἀπὸ τῆς γῆς
τὸ πρὸς τὴν γῆν καὶ τὸ πρὸς τὴν γῆν πρὸς ἀπὸ τῆς γῆς
ἐν ἡπόλιον ἡ γῆς -

βασιλεῖ ἡ γῆς ὡς τὸ πρὸς τὴν γῆν πρὸς ἀπὸ τῆς γῆς

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

φ. 260^α καὶ πάλιν πρὸς τὴν γῆν πρὸς ἀπὸ τῆς γῆς
ἐν τῇ ἀριστερῇ τῇ γῆς πρὸς ἀπὸ τῆς γῆς
καρὸν μοναχῶν πρὸς ἀπὸ τῆς γῆς πρὸς ἀπὸ τῆς γῆς
στρεφόμενοι ἐν τῇ ἀριστερῇ τῇ γῆς πρὸς ἀπὸ τῆς γῆς

Σελὶς 136 (3).

Κωδ. πατρ. 54, ἔτους 1056, φ. 120^α.

91^β. ε') πρὸς Φιλιππησίους περὶ βαπτίσματος ἐν φ. 94^α. ς') πρὸς Φιλαδέλφεις φ. 97^β. ζ') πρὸς Σμυρναίους φ. 102^α. η') πρὸς Πολύκαρπον ἐπίσκοπον Σμύρνης, φ. 105^β. θ') πρὸς Ἀντιοχεῖς φ. 107^β. ι') πρὸς Ἡρώνα διάκονον Ἀντιοχέα φ. 110^α. ια') πρὸς Ἐφεσίους φ. 111^β. ιβ') πρὸς Ῥωμαίους φ. 117^β. Ἐν τέλει τῆς ἐπιστολῆς ταύτης (φ. 120^α) κεῖται σημείωσις τοῦ καλλιγράφου, ἣτις ἀναγινώσκεται οὕτως· «Ἐτελειώθ(η) μηνὶ Ἰουνίῳ, εἰς τ(ὴν) ια', ἡ(μέρᾳ) γ' ἰνδ(ικτιῶνος) θ' ἔτους ςφζδ' χειρὶ Λέοντος) νο-τ(α)ρ(ίου) καὶ ἀλείτου)».

9. Ἀνεπίγραφος σημείωσις περὶ τοῦ γένους τοῦ μνήστορος Ἰωσήφ, ἧς ἡ ἀρχή· «Ἰωσήφ ὁ ἀνὴρ Μαρίας», φ. 120^α—120^β. Ἐξεδόθη ὑπὸ Βρυεννίου ἐν σελ. ρμη'—ρμδ' τῶν προλεγομένων τῆς Διδαχῆς.

Σημείωσις. Ἡ σύνδεσις τοῦ κώδικος τούτου ἐστὶ παλαιά. Ἐσωθεν τῶν πινακίδων προσεκόλλησεν ὁ βιβλιοπηγὸς φύλλα λατινικοῦ καταστίχου τῶν ἐτῶν 1529—1531. Ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι ὑπάρχει σύγχρονος σημείωσις ἰδιοκτῆτου, οὗ τὸ ὄνομα ἀπεσβέσθη. Ἐν τῇ ὡα δὲ τοῦ 2^α φύλλου ἀναγινώσκεται σημείωσις τοῦ ιη' αἰῶ-νος· «εἰς χρῆσιν Νεοφύτου ἱεροδιακόνου, καὶ τέλους τοῦ ἀγίου Τάφου».

55. Τεῦχος μεμβράνινον (0,187 × 0,145) τῆς IB' ἑκατ., ἐκ φύλλων 266. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 18 γραμμῶν (0,135 × 0,10).

Ψαλτήριον μετὰ τῶν ψδῶν Μωϋσέως, Ἀννης, Ἀμβρακίου, Ἡσαίου, τῶν προσευχῶν Ἰωάν· καὶ τῶν τριῶν παίδων, τῆς ψδῆς τῆς Θεοτόκου, τῆς προφητείας Ζαχαρίου καὶ τῶν προσευχῶν Ἐζε-κίου καὶ Μανασσῆ. Ἐν ἀρχῇ ὑπάρχει τετράπλευρον κόσμημα· ἐν φ. 253^α εἰκὼν ἐντὸς κύκλου παριστῶσα τὸν προφήτην Ἰωάν· προσευχόμενον· ἐν φ. 254^α πίναξ τετράπλευρος, ἐν ᾧ παρίσταν-ται τρεῖς κάμινοι καὶ ἄνωθεν αὐτῶν ὁ ἀρχάγγελος Μιχαήλ· ἐν φ. 260^α κεῖται ἕτερος πίναξ παριστῶν τὴν Θεοτόκον, κρατοῦσαν ἐν τῇ ἀριστερᾷ τὸν Ἰησοῦν καὶ τεινοῦσαν τὴν δεξιὰν πρὸς τινα νεαρὸν μοναχόν, ὅστις δέεται αὐτῆς γονυπετής. Τὸ ὄνομα αὐτοῦ σημειοῦται ἐν τῷ πίνακι οὕτως· «Πρ(οσευχῇ) τοῦ δούλου τοῦ

Θεοῦ Ματθίου(sic) μοναχοῦ», τοῦ καὶ γράψαντος πιθανῶς τὸν κώδικα.

56. Τεῦχος μεμβράνινον (0,182 × 0,145) τῆς ΙΑ' ἑκατ., ἐκ 218 φύλλων, ὧν τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἐν ἐκάστη σελίδι 23 γραμμαὶ (0,113 × 0,085).

Τετραευαγγέλιον μετὰ κανονίου καὶ συναξαρίου, πινάκων τῶν κεφαλαίων καὶ τινων κοσμημάτων καὶ εἰκόνων. Ἀνῆκε δὲ πρότερον εἰς τὴν λαύραν τοῦ ὁσίου Σάββα. Τὸ κανόνιον κεῖται ἐν ἀρχῇ, καταλαμβάνον 12 σελίδας κεκοσμημένας μετὰ κεχρωματισμένων στοῶν καὶ ἀψίδων. Ἐν φ. 9^β εἰκὼν τοῦ Ματθαίου, ὅστις παρίσταται καθήμενος ἐπὶ σκίμποδος παρὰ τὴν θύραν οἰκίας, ἔχων τὸ εὐαγγέλιον ἐπὶ τῶν γονάτων καὶ παραλαμβάνων μελάνην διὰ τῆς γραφίδος ἀπὸ τοῦ ἀπέναντι αὐτοῦ γραφείου. Ἐν φ. 10^α ὑπάρχει τετράπλευρον κόσμημα, ἐνέχον τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ κατὰ Ματθαίον εὐαγγελίου σταυροειδῶς καὶ ἐντὸς ἡμικυκλίων ἀποτελούντων σχῆμα σταυροῦ. Ἐν φ. 68^β παρίσταται ὁ εὐαγγελιστὴς Μᾶρκος καθήμενος καὶ γράφων· πρὸς αὐτὸν δὲ κλίνων τὴν κεφαλὴν ὁ ἀπόστολος Πέτρος λέγει· «τέκνον Μᾶρκε, ἃ ἐγὼ σοι ἐντέλλομαι, ταῦτα γράφε».

Ἡ εἰκὼν τοῦ ἀποστόλου Λουκᾶ (φ. 105^β) παρίστησιν αὐτὸν καθήμενον καὶ γράφοντα, ἔχοντα δὲ ἐνώπιον αὐτοῦ τὸν ἀπόστολον Παῦλον, ὅστις ἐξῆλθεν οἰκίας καὶ κύψας λέγει «τέκνον Λουκᾶ, ἃ οἶδας καὶ ἤκουσας, ταῦτα γράφε». Ἐν φ. 164^β παρίσταται ὁ ἅγιος Πρόχωρος καθήμενος καὶ γράφων παρὰ τὴν θύραν οἰκίας προασπιζομένης ὑπὸ πύργου. Ἀπέναντι δὲ αὐτοῦ φαίνεται Ἰωάννης ὁ εὐαγγελιστὴς ἰστάμενος, ἔχων τὴν κεφαλὴν ἐστραμμένην πρὸς τὸν οὐρανὸν (ὀπόθεν κατευλογεῖ αὐτὸν ἢ χεῖρ τοῦ Θεοῦ), τὰς χεῖρας ἀναπεπταμένας καὶ λέγων «τέκνον Πρόχωρε, ἃ ἀκούεις παρ' ἐμοῦ, ταῦτα γράφε».

57. Τεῦχος μεμβρ. (0,18 × 0,135) ἐκ φ. 293, ἐξ ὧν τὰ 3 τελευταῖα προσετέθησαν ἐν μεταγενεστέροις χρόνοις¹. Τὸ κείμε-

¹ Ἡ ἀριθμησις τῶν φύλλων λήγει εἰς ἀριθ. 290· οἱ τρεῖς δὲ περιπλέον ἀριθμοὶ ἔχουσιν οὕτως· 2α, 25α, 185α.

νον καθ' ἐκάστην σελίδα ἐξ 23—24 γραμμῶν (0,135 × 0,9). Κατὰ τὰς ἐν φ. 186^α χρονογραφικὰς σημειώσεις ὁ κώδιξ ἐγράφη ἐν ἔτει 1182. Ἐν φ. 287^β ἀναγινώσκονται αἱ ἐπόμεναι σημειώσεις τοῦ καλλιγράφου·

Ἐν σοὶ τὸ πλήρες, Χριστέ μου, τῷ μεσίτῃ·
σύ γὰρ κατάρχη τῆς ἡμῶν σωτηρίας.

«† Παρακαλῶ ὑμᾶς ὅσοι ἀναγινώσκετε ταῦτα εὐχεσθε(sic) καὶ ὑπὲρ τοῦ γράψαντος εὐτελοῦς μοναχοῦ Γερασίμου ἀμαρτωλοῦ, τοῦ χρηματίσαντος καθηγουμένου καὶ ἀρχιμανδρίτου τῆ ἐν τῇ νήσῳ Χίῳ Νέα Μονῆ¹, ὅπως εὐροίμι ἔλεος ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως· ἀξιώσειε δὲ καὶ ὑμᾶς τοὺς ἐντυγχάνοντας ἐν τῇδε τῇ βίβλῳ Χριστὸς ὁ Θεὸς τῶν οὐρανίων ἀγαθῶν ἐπιτελεῖν. † Πόνους Γερασίμω χάριν, ᾧ Σῶτερ, δίδου». Παρέπεται ὑπογραφή ἐ' αἰῶνος, ἡ τοῦ ἐπισκόπου «Ἀθανασίου ἁγίας Βηθλεέμ» (1453). Ἐν φ. 1^β ἀναγινώσκεται ἔγγραφον διαθήκης (15 δεκ. 1460), ἐν ᾧ ἀναφέρεται «χωρίον τοῦ ἁγίου Δομετίου».

Περιεχόμενα.

1. Ἀναστασίου Σιναΐτου «σὺν Θεῷ ὅροι διάφοροι κατὰ παράδοσιν καὶ πίστιν τῆς ἁγίας καθολικῆς ἐκκλησίας λεγόμενοι, συλλεγέντες ἀπὸ τε Κλήμεντος καὶ ἐτέρων ὁσίων πατέρων, οὓς δεῖ πρὸ παντός ἐτέρου μαθήματος ἐκστηθίζειν τὸν τῇ βοηθείᾳ τοῦ Θεοῦ προίστασθαι τοῦ λόγου τῆς εὐσεβείας βουλόμενον. Πρὸς δὲ ἀκριβεστέραν παράδοσιν κάκεῖνο εἰδέναί ἐχρῆν, ὅτι περ πᾶν τὸ οἰοοῦν ζήτημα ἢ ἐρώτημα τρεῖς τινὰς ἐρωτήσεις καὶ ἐξετάσεις ἔχει. Οὕτως ἀπορούμενον παρ' ἡμῶν πρὸς ἀντιδίκους, οἷον τί ἐστὶ Θεὸς καὶ κατὰ τί εἴρηται Θεός» κτλ., φ. 4^β. Migne τ. 89, σ. 52.

2. «Ἀναστασίου ἐλαχίστου πόνημα περὶ πίστεως ὀρθοδόξου,

¹ Ὅρα περὶ τῆς μονῆς ταύτης Γρηγ. Φωτεινοῦ τὰ Νεαμονήσια (ἐν Χίῳ 1861) καὶ Acta et diplom. graeca medii aevi τ. V. σ. 1—13. Προσθεθείσθω ὅτι ἕτερος κώδιξ, γραφείς ἐν τῇ μονῇ ταύτῃ τῷ 1072 ἔτει ὑπὸ Ἀθανασίου μοναχοῦ, ἀπόκειται νῦν ἐν τῇ Οὐατικῇ βιβλιοθήκῃ (cod. Pii II. 24). Περιέχει δὲ τὸ πατερικὸν ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου. Ὅρα J. Pitra, Codices manuscriptorum Reginae. Svecorum et Pii pp. II biblioth. Vaticanae. Romae 1888, σ. 151.

ἀνθολογηθὲν ἐκ τῶν ἁγίων Γραφῶν καὶ διδασκάλων». Ἄρχ. «Ἄρχῃ τῶν λόγων σου», φ. 27^α. Migne τ. 89, σ. 89.

3. Ἐκ τῆς ἑκκλησιαστικῆς ἐπιτομῆς τοῦ ἁγίου ὁρους Σινᾶ, περὶ πίστεως τῆς οἰκονομίας Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν τὴν ἐν Βαβυλῶνι γραφεῖσα, αἰτησαμένων τοῦτο τῶν ἐν αὐτῇ φιλοχρίστων καὶ ὀρθοδόξων ἡμῶν ἀδελφῶν». Ἄρχ. «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Θεός», φ. 31^α. Migne τ. 89, σ. 93.

4. Γρηγορίου Νύσσης «ἐκλογαὶ μαρτυριῶν πρὸς Ἰουδαίους ἀπὸ τῆς Παλαιᾶς, μετὰ τινος ἐξεργασίας περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος, ὅτι λόγον καὶ πνεῦμα ἔχει ὁ Θεὸς κατὰ τὰς Γραφάς, λόγον δὲ ἐνυπόστατον καὶ ζῶντα καὶ πνεῦμα ὡσαύτως». Ἄρχ. «Λέγει Δαυὶδ ἐν δευτέρῳ καὶ τριακοστῷ», φ. 114^α. Migne τ. 46, σ. 193.

5. Ἐκ τῆς ἀνωμόμου τῆς ἐξῆς κεφάλαια· α') «ἐρμηνεία εἰς τὸ ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε». Ἄρχ. «Ταῦτα τῇ ἐνανθρωπήσει», φ. 139^β. β') «περὶ τῆς πείρας τοῦ διαβόλου, πῶς προσέβαλε τῷ Ἰησοῦ». Ἄρχ. «Τῷ μεγάλῳ τῆς ἀληθείας», φ. 140^β. γ') «Ἐσαίου τοῦ μεγαλοφωνοτάτου περὶ τῶν ζ' πνευμάτων». Ἄρχ. «Ἐξελεύσεται ῥάβδος... Ταῦτά ἐστι τὰ γενικά» κτλ., φ. 142^β. δ') «ἐρμηνεία εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ εὐαγγελίου τὸ «καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ». Ἄρχ. «Αἷμα καὶ ὕδωρ ἀπὸ τῆς θείας», φ. 144^α. ε') «πῶς πέτρα ζωῆς ὁ Χριστὸς ἐν ταῖς θείαις Γραφαῖς ἀνηγόρευται καὶ διατί λίθος»; Ἄρχ. «Πέτρα ζωῆς ὁ Κύριος», φ. 145^β.

6. «Φωτίου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ἐκ τῆς πρὸς Μιχαὴλ τὸν ἄρχοντα Βουλγαρίας ἐπιστολῆς». Ἄρχ. «Τί ἐστὶν ἔργον ἄρχοντος; Ὅτι μὲν οὖν ἄρχοντός ἐστιν ὡς ἀληθῶς μὴ τῆς ἰδίας μόνον σωτηρίας ποιῆσαι», φ. 147^α.

7. Χρυσοστόμου «ἐρμηνεία εἰς τὰς παραβολὰς» τοῦ εὐαγγελίου». Ἄρχ. «Τίς ὁ ἄνθρωπος; ὁ Ἀδάμ», φ. 174^α. Πρβλ. I. Pasini, Codices manuscripti bibl. regii Taurinensis Athenaei I, σ. 367.

8. Ἐκ τῆς ἀνωμόμου· «ἐρώτησις πῶς νοεῖται ἡ τῆς ζύμης παραβολὴ μαθεῖν δεόμεθα· οὐ γὰρ μικρὰ ἡμῖν ζήτησις περὶ ταύτης χθὲς γέγονεν». Ἄρχ. «Ἀπόκρισις. Διχῶς μοι δοκεῖ νοεῖσθαι», φ. 182^α.

9. Ἀνωνόμου «περὶ μέτρων». Ἀρχ. «Τὸ στάδιον ἐστὶ πηχῶν υ', ποδῶν ψκ', ὀργυιῶν ρ'», φ. 183^β. Τέλος· «τὸ ἀσσάριον φύλεις δ', ἡ ὕδρια ξέστας ι'».

10. Ἀνωνόμου «περὶ τῆς ἡλικίας τοῦ ἀνθρώπου». Ἀρχ. «Ἀπὸ γεννήσεως τοῦ ἀνθρώπου», φ. 184^α. Ἔπεται ἄρθρον «περὶ τῶν κτισμάτων τοῦ Θεοῦ».

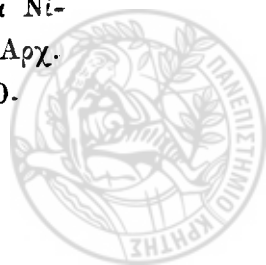
11. (Γερασίμου καθηγουμένου τῆς Νέας Μονῆς) «τὰ ἀπὸ κτίσεως κόσμου μέχρι τῆς δεῦρο» ἔτη. Ἀρχ. «Ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι τοῦ Νῶε», φ. 184^β. Ἔπονται κεφάλαια περὶ τῶν ἑπτὰ ἐκδικουμένων παρὰ τοῦ Καῖν, περὶ τῶν ἑπτὰ χαρισμάτων τοῦ Ἡλία καὶ περὶ τῶν ἰδ' χαρισμάτων τοῦ Ἐλισσαίου.

12. «Κυροῦ Ψελλοῦ πρὸς τὸν βασιλέα κυρὸν Μιχαὴλ τὸν Δούκαν» κεφάλαια κβ', ἐξ ὧν τινὰ ἐξεδόθησαν ἐν Παρισίοις τῷ 1880 ὑπὸ Ch.-Ém. Ruelle (ἀριθ. 3, 6, 7, 15, 17, 39) καὶ ἕτερα ὑπὸ Φαβρικίου. Τὸ α' κεφ. ἄρχεται ἐν τῷ κώδικι οὕτω· «Πιστεύομεν εἰς ἓνα πατέρα», φ. 189^α. Τὸ τελευταῖον κεφ. ἐπιγράφεται «πῶς συνέχεται ἡ ψυχὴ ἐν τῷ σώματι». Ὑπάρχουσι δὲ καὶ κεφάλαια «περὶ οὐσιώδους ἐνώσεως καὶ διαφορᾶς», «περὶ σχετικῆς ἐνώσεως καὶ διαφορᾶς», «περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀντιδόσεως», «περὶ θείας νεύσεως», «περὶ φύσεως καὶ πάθους».

13. «Θεοδώρου πρεσβυτέρου τῆς Ῥαϊδοῦ προπαρασκευῆ τις καὶ γυμνασία τῷ βουλομένῳ μαθεῖν τίς ὁ τρόπος τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως καὶ οἰκονομίας καθ' ὃν πέπραχται, καὶ τίνα τὰ πρὸς τοὺς ταύτην μὴ ὀρθῶς νοοῦντας λεγόμενα παρὰ τῶν τῆς ἀληθείας τροφίμων». Ἀρχ. «Ἄτοπον οἶμαι καὶ καλῶς τοῦτο νενόμικα», φ. 201^α. Migne τ. 91, σ. 1484.

14. Τρία τεμάχια τοῦ Χρυσοστόμου «ἐκ τῆς ὁμιλίας εἰς τὸ πλὴν μάτην ταράττεται ἄνθρωπος», «ἐκ τῆς πρὸς Ὀλυμπιάδα β' ἐπιστολῆς» καὶ «ἐκ τοῦ νόμου τοῦ εἰς τὸ περὶ φύσεως νόμων», φ. 225^α—232.

15. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας «διάλεκτος ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν συνόδῳ πρὸς Ἄρειον. Ἀθανασίου πρὸς Ἄρειον». Ἀρχ. «Τῇ τοῦ Θεοῦ προνοίᾳ», φ. 233^α. Migne τ. 28, σ. 440.

16. Βασιλείου Καισαρείας «περὶ ἀσκήσεως πῶς δεῖ κοσμεῖσθαι τὸν μοναχόν». Ἄρχ. «Δεῖ τὸν μοναχὸν πρὸ πάντων», φύλλ. 278^β.

17. «Στεφάνου μητροπολίτου Νικομηδείας, σύντομος ἐξηγήσεις καὶ διήγησις τοῦ τριμεροῦς τῆς ψυχῆς». Ἄρχ. «Ὅτι τρία μέρη τῆς ψυχῆς», φ. 281^α. Fabric. τ. XI, σ. 715.

18. Χρυσοστόμου 4 τεμάχια, ὧν τὸ πρῶτον «ἐκ τοῦ εἰς τὸ δεῦτε μάθετε ἀπ' ἐμοῦ» κτλ., φ. 285.

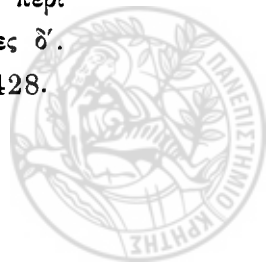
19. «Τοῦ ἁγίου Κασσιανοῦ περὶ τοῦ πῶς οἱ ἅγιοι συμπαθῶς καὶ φιλανθρώπως ἐκήδοντο τῶν ἁμαρτωλῶν ὡς οἰκείων μελῶν καὶ οὐ κατεγίνωσκον αὐτοὺς καὶ ἀπεστρέφοντο». Ἄρχ. «Εἶπέ τις τῶν ἁγίων· οὐδεὶς οὕτως μισεῖ», φ. 286^β.

58. Τεῦχος μεμβράν. (0,159×0,11) τῆς ΙΓ' ἢ ΙΔ' ἑκατ. ἐκ φ. 274, οἷς προσετέθησαν ἐν ἀρχῇ κατὰ τὸν 15' αἰῶνα ἕτερα 32 χαρτῶα φύλλα. Ἐγράφη ὑπὸ δύο χειρῶν. Ἐπὶ τοῦ τελευταίου χαρτ. φ. ἀναγινώσκεται ἡ ἐξῆς σημείωσις· «Τὸ παρὸν ὑπάρχει τοῦ ἁγίου καὶ ζωοδόχου Τάφου, καὶ δεδώκαμεν αὐτὸ τοῦ ὀσιωτάτου ἱερομονάχου κυροῦ Γαβριήλ, εἰς χρῆσιν αὐτοῦ καὶ ἵνα μετὰ θάνατον αὐτοῦ ὑπάρχη τοῦ ἁγίου Τάφου. Ἐν ἔτει ,αχξ' κατὰ μῆνα ὀκτώβριον. † Ὁ πρῶτον Ἱεροσολύμων Νεκτάριος». Τὸ φ. 208 ἀφείθη ἄγραφον.

1. «Λόγος ὠφελείας μεστὸς περὶ φυλακῆς καρδίας. Νικηφόρου μονάζοντος». Ἄρχ. «Ὅσοι τῆς μεγαλοπρεποῦς», ἀπὸ φ. χαρτ. 1 μέχρι φ. μεμβρ. 207^β. Migne τ. 147, σ. 945. Περὶ τοῦ συγγραφέως ὄρα Fabric. καὶ Harles, Bibl. Gr. τ. VII, σ. 679.

2. «Ἐπιστολὴ Συμεὼν μητροπολίτου Εὐδαχαιτῶν, πρὸς Ἰωάννην μοναχὸν καὶ ἔγγλειστον». Ἄρχ. «Τρία μέρη λέγουσιν», φ. 209^α. L. Allatii, de Symeonum scriptis diatriba. Parisiis, 1664, σ. 179.

3. Τοῦ ἀββᾶ «Θαλασσίου τοῦ Λίβυος καὶ Ἀφρικανοῦ περὶ ἀγάπης καὶ ἐγκρατείας πρὸς Παῦλον πρεσβύτερον» ἑκατοντάδες δ'. Ἄρχ. «Πόθος πρὸς Θεὸν», φ. 239^α. Migne τ. 91, σ. 1428.

4. «Ὁρασις τοῦ ἀγίου Διαδόχου, ἐπισκόπου Φωτικῆς τῆς Ἡπειρου». Ἀρχ. «Τί δὴ τοσοῦτον τὴν ἔρημον ἐθαύμασας», φ. 251^α.

5. Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ «περὶ ἀρετῶν καὶ παθῶν ψυχικῶν καὶ σωματικῶν». Ἀρχ. «Ἰστέον ὅτι διπλοῦς ὢν ὁ ἄνθρωπος», φ. 255^β. Migne τ. 95, σ. 85.

6. «Τοῦ ἀγίου Μαξίμου ἐκ τοῦ παραινετικῆς λόγου τοῦ πρὸς Γεώργιον ἔπαρχον Ἀφρικῆς». Ἀρχ. «Μὴ τοίνυν ἐνδύσωμεν», φ. 262^α. Migne τ. 91, σ. 376^δ. Ἐν τῷ κώδικι λείπει τὸ τέλος· λήγει δὲ τὸ κείμενον εἰς τὰς ἐξῆς λέξεις· «κάμμουσον τοὺς ὀφθαλμούς σου ἀπὸ τῶν τερπνῶν τοῦ βίου, ἵνα κα...».

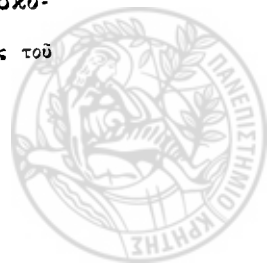
59. Τεῦχος μεμβρ. (0,152 × 0,11) τῆς IB' ἑκατ. ἐκ φ. 380, ὧν τὸ κείμενον μονόστηλον καθ' ἑκάστην σελίδα καὶ ἐκ γραμμῶν 21 ἢ ὕψ. 0,095 × 0,06. Αἱ σελίδες 1^α—2^α, 186^β, 295^β, 296^β καὶ τὰ φ. 379 καὶ 380 ἀφείθησαν ἄγραφα.

Τετραευαγγέλιον μετὰ πινάκων τῶν κεφαλαίων, ὧν αἱ ἐπιγραφαὶ πορφυραῖ, καὶ μετὰ τεσσάρων τετραπλεύρων πορφυρῶν κοσμημάτων. Ἐν ἀρχῇ ἀναγινώσκεται «Δήλωσις ἐκκλησιαστικῆς τάξεως τῶν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀναγινωσκομένων εὐαγγελίων». Ἀρχ. «Ἰστέον ὅτι ἀναγινώσκεται τὸ ὕφος» κτλ.¹

60. Τεῦχος μεμβρ. (0,14 × 0,11) τῆς IA' ἑκατ. ἐκ φ. 299, ὧν τὸ κείμενον μονόστηλον καθ' ἑκάστην σελίδα καὶ ἐκ γραμμ. 23 ἢ 0,097 × 0,075. Τὰ φ. 1, 4, 75, 120—122 καὶ 189 εἰσὶ πορφυροβαφῆ. Ἄγραφοι δὲ σελίδες ἀφείθησαν αἱ ἐπόμεναι· 4^β, 5^α, 10^β, 11, 12^α, 74^β, 76, 77^α, 119^α, 122^α, 188^α καὶ 189^β.

Τετραευαγγέλιον μετὰ πινάκων τῶν κεφαλαίων καὶ μετὰ ἀξιολόγων κοσμημάτων καὶ εἰκόνων. Ἀπὸ φ. 2—3 ἀναγινώσκεται ἡ πρὸς Καρπιανὸν ἐπιστολὴ τοῦ Εὐσεβίου, ἣτις ἐγράφη ἐντὸς τεσσάρων ὁμοιομόρφων κοσμημάτων ἀποτελούντων σχῆμα ἐμβαδοῦ σταυροειδοῦς βυζαντινῆς ἐκκλησίας ἐκ τεσσάρων ἀψίδων. Ἡ πρώτη σελὶς γέγραπται διὰ κινναβάρεως· αἱ κατόπιν δὲ σελίδες εἰσὶ χρυσογραφεῖς. Ἀπὸ φ. 5^β—10^α ὑπάρχει τὸ κανόνιον τῶν ἀναγινωσκο-

¹ Ἐν σελ. 380* ὑπάρχει ὑπογραφή (τοῦ 15' αἰῶνος) Φραγκοπούλου τινος τοῦ Μοσκιανοῦ, τοῦ ἀπὸ χωρίου Λαγοπάδι τῆς νήσου Λήμνου.

μένων εὐαγγελικῶν περικοπῶν ἐντὸς δέκα ἀψίδων, πλουσίως ἐσχεδιασμένων καὶ κεχρωματισμένων.—Ἐν φ. 12^β ἡ εἰκὼν τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου, ὅστις παρίσταται καθήμενος ἐπὶ ἔδρας, ἔχων τὸ εὐαγγέλιον ἐπὶ τῶν γονάτων καὶ τιθέμενος τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐπὶ ἄλλου βιβλίου, κειμένου ἐν τῷ ἀναλογεῖω. Τῶν λοιπῶν εὐαγγελιστῶν αἱ εἰκόνες κεῖνται ἐν τοῖς φ. 77^β, 122^β καὶ 191^β. Ὁ Ἰωάννης παρίσταται πρεσβύτης καὶ καθήμενος ἐντὸς θρόνου. Οἱ χαρακτῆρες δὲ τοῦ προσώπου αὐτοῦ δηλοῦσιν ὅτι ὁ καλλιτέχνης ἦν παλαιστῖνος.

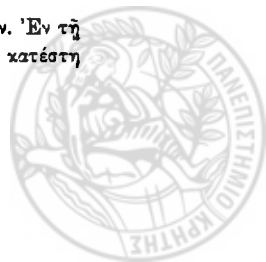
61. Τεῦχος μεμβράνινον γραφὲν μεσοῦσης τῆς ΙΔ' ἑκατονταετηρίδος καὶ περιλαμβάνον τὴν ἀνθολογίαν ἐπιγραμμάτων Μαξίμου τοῦ Πλανούδη, ἧς τὸ πρωτότυπον κεῖται ἐν τῇ μαρκιανῇ βιβλιοθήκῃ (ἀριθ. 481 Zan.). Τὸν ἱεροσολυμικὸν κώδικα περιέγραψεν ὁ Coxe οὕτως: «Anthologium διαφόρων ἐπιγραμμάτων etc. in quinque sectiones distinctum; membr. in 4° minori: sec. XII»¹. Τῆς περιγραφῆς ταύτης οὐσης φαντασιώδους, ἀναγκάζομαι εἰπεῖν τὰ ἀκόλουθα. Τὸ τεῦχος ἔχει ὕψος 0,135 καὶ πλάτος 0,085. Τὸ κείμενον καταλαμβάνει χῶρον καθ' ἑκάστην σελίδα ὕψ. 0,09 πλ. 0,05. Ἐκάστη σελὶς ἔχει 30 γραμμάς. Ἡ γραφή τυγχάνει λεπτοτάτη, συμπεπυκνωμένη καὶ κανονικωτάτη· αἱ ἐπιγραφαὶ δὲ καὶ τὰ λήμματα ἐγράφησαν διὰ ῥοδινῆς μελάνης. Ὁ κώδιξ ἐν συνόλῳ ἀποτελεῖται ἐκ 244 φύλλων, ἅτινά εἰσι διηρημένα εἰς 24 πεντάδια (μέχρι τοῦ φ. 240)*. Τὸ κείμενον λήγει εἰς φ. 243^α. Ἡ σελὶς 243^β ἄγραφος. Ἐν φύλ. 244^α ἐσημειώθησαν δύο μόνον στίχοι ἀδέσποτοι, οἱ ἐν τῇ Anthol. Palat. VI, 688, 3—4. Ἡ σελὶς 244^β ἦν ἐπίσης ἄγραφος, ἀλλ' ἐν ἔτει 1691 περιέλαβε τὸ ἐπόμενο ἀνώνυμον

Ἐπίγραμμα εἰς τὸν μακαρίτην Κάλιστον μοναχόν, κείμενον ἐν τῇ ἀγίᾳ Σιών.

Ἐνθάδε τὴν ὀσίην κεφαλὴν κάτα γαῖα καλύπτει
Κάλιστον Σιώνος κασίγητον τοῦ ἱεράρχου

¹ H. O. Coxe, Report on the greek manuscripts etc., σ. 46.

* Ἡ μεμβράνα λεπτοτάτη καὶ ἐστιλβωμένη μόνον κατὰ τὴν μίαν ἐπιφάνειαν. Ἐν τῇ ἄλλῃ ἐπιφανείᾳ τὰ ἴχνη τοῦ τριχώματός εἰσιν ἀπτά. Τοῦτου δ' ἕνεκα ἡ γραφή κατέστη αὐτόθι πολλοῦ δυσανάγνωστος.

κλεινοῦ Δοσιθέου¹, πᾶν Ἄννης Νικολάοιο,
εὗχος τῶν ὁσίων, Πελοποννήσου μέγα κλέος.
ἀρχαί, ἰουν. θ'.

Ἡ ἐπιγραφή τοῦ κώδικος ἔχει οὕτως· «Ἀνθολογία διαφόρων ἐπιγραμμάτων ἀρχαίοις συντεθειμένων σοφοῖς ἐπὶ διαφόροις ὑποθέσεσιν, ἐρμηνείας ἐχόντων ἐπίδειξιν καὶ πραγμάτων ἢ γενομένων ἀφήγησιν. Περιέχεται μέντοι ἐν τούτῳ τῷ τμήματι κεφάλαια εἰς ἀγῶνας εἰς ἀναθήματα ἀναπήρους ἀνδρείους» κτλ. Ἡ πρώτη σελὶς περικλείεται ἐντὸς πλαισίου ἀποτελουμένου ἐκ ῥοδινοῦ φυλλοειδοῦς κοσμήματος. Ἔστι δὲ καὶ τὸ πρῶτον τῆς ἐπιγραφῆς στοιχεῖον μέγα καὶ πεποικιλμένον. Ὁ κώδιξ διαιρεῖται εἰς ἐπτὰ βιβλία, ἡ δὲ τάξις τῶν ἐπιγραμμάτων ἔχει ἐν αὐτοῖς ὡς καὶ ἐν ταῖς ἐκδόσεσι Φλωρεντίας (1494) καὶ Βενετίας (1550). Ἐν φύλ. 33 ὑπάρχει τὸ γνωστὸν «λῆμμα εἰς τὰ προκείμενα προβλήματα» (ἐκδ. 1550, φ. 38^β) καὶ ἐν φύλ. 34^α «σχόλια Μαξίμου μοναχοῦ τοῦ Πλανούδη» (τῆς αὐτῆς ἐκδόσεως φ. 39^β). Κατὰ τὴν ἔκδοσιν Dübner ἀντιπαρέβαλον 500 ἐπιγράμματα, ἐκ τῆς ἀντιβολῆς δὲ ταύτης ἔπεισα ἑμαυτὸν ὅτι ὁ ἱεροσολυμικὸς κώδιξ τυγχάνει ἄξιος ἰδίας μελέτης, ὡς περιέχων ἱκανὰς νέας ἀναγνώσεις. Ἐκ τῶν σημειώσεών μου ἀποσπῶ τὰ ἐπόμενα. Τὸ ἐν V 23 ἐπιγράμμα Καλλιμάχου ἀποδίδωσιν ὁ ἱεροσολυμικὸς κώδιξ εἰς τὸν Ῥουφῖνον. Τὸ ἀδέσποτον V 83 ἐπιγράφεται Διονυσίου σοφιστοῦ. IX 113 ἀντὶ Παρμενίωνος ἀνέγων Παρμενίδου Μακεδόνας. IX 324 ἀντὶ Μνασάλκου ἔχει Μνασάμνου. Τὸ ἐπίγραμμα X 113, ὑπερ αἰ ἐκδόσεις τῆς πλανουδεῖου ἀνθολογίας ἐπιγράφουσι «Θεόγνιδος», ἀποδίδωσιν ὁ κώδιξ εἰς τὸν Κράτητα φιλόσοφον. XVI 11 ἀντὶ Ἑρμοκρέοντος ἀναγινώσκω ἀσφαλῶς Κρέοντος. V 6, 5 ἀρσενικῶ] «ἄλλης δὴ θέρεται». V 35, 10 πυγὰς] «κούρας». V 41, 3 «ἐπελθῶν». V 94, 4 γαμῶν] «συνῶν». IX 118 «Βίσαντίου», 2 ἀπονισαμένης] «ἀπολειπομένης». XVI 387** Ἐν τῷ κώδικι προστίθενται οἱ ἐπόμενοι χαρτῖνοι (παρὰ Migne τ. 107, σ. 665.).

¹ Ὅρα περὶ τοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων Δοσιθέου τὴν Ἱεροσολυμίادا Γρ. Παλαμᾶ (σ. φλε΄—φξᾶ') καὶ Κ. Σάθα νέσελλ. φιλολογ. σ. 379—388.

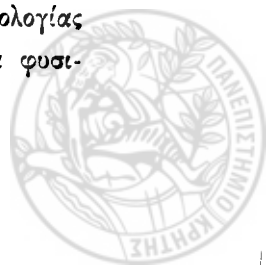

Σοὶ τῷ φωτὶ σοφὸς ἴτω Φώπιος.
 Ὡ σὸν ἀναρχε νόμον ἔχρανα νόσφ.
 Ἴτε τάσφ· σὺ δ' ἔδυσ ὦ φατέ τι.
 Ἄμώς, ἴσαι νόσον ἴσαι σῶμα.
 Σάρκας ἄς εἶλες ἀναξ ἔσω ὡς ἔξαναξ ἐλείσας ἄκρας.
 Σὸς εἰμί, τίμιε, σός.
 Ἄβᾶ φάγε μέγα φάβα.
 Ἄναβάσατε τὰ βάσανα.

62. Τεῦχος χαρτῶον εἰς 8^{ον}, ἐκ σελίδων 770, περιέχον ἐν δυοσὶ στήλαις τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια εἰς ἑλληνικὴν καὶ τουρκικὴν γλῶσσαν. Τὸ τουρκικὸν μέρος γέγραπται ἑλληνικοῖς στοιχείοις. Ἐν ἀρχῇ τοῦ βιβλίου ὑπάρχει πρόλογος Πέτρου τινὸς (1 μαΐου 1724), δηλοῦντος ὅτι αὐτὸς ἔγραψε τὸ τεῦχος. Κοσμοῦνται δὲ τὰ εὐαγγέλια μετὰ τεσσάρων εἰκόνων τῶν εὐαγγελιστῶν, μετὰ τινων σχεδίων καὶ μετὰ κεφαλαίων στοιχείων κεχρωματισμένων.

63. Τεῦχος χαρτῶον (0,197 × 0,145) τῆς ις' ἑκατ. ἐκ φύλ. 276, ἐξ ὧν ἄγραφα ἀφέθησαν τὰ φ. 193—194 καὶ 247^β—250.

1. «Ἐπιστολαὶ Ἰωάννου Ζωναρᾶ καὶ πρωτασχηρίτου», φ. 4—193. Κατὰ τὸν ἐν ἀρχῇ πίνακα εἰσὶ τὸ ὄλον μζ'. Ἡ πρώτη ἐπιστολὴ ἐπιγράφεται «τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ καὶ στυλίτῃ κυρῷ Ἰωάννῃ τῷ Σιναίτῃ, εἰ χρὴ συγκαταβαίνειν τοῖς πταίουςι καὶ μὴ κατὰ λόγον αὐτοῖς ἐπιτιμᾶν τὰ προσήκοντα». Ἀρχ. «Καὶ τοῦτο μετὰ τῶν ἄλλων», φ. 4^α. Migne τ. 158, σ. 648. Ἡ δευτέρα ἐπιστολὴ «τῷ ἀγίῳ μου δεσπότη τῷ σεβαστοκράτορι κυρῷ Μανουήλῳ τῷ Κομνηνῷ, εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγουσιν ὅτι πρόσκαιρον εἶχε τὸ σῶμα ὁ Ἀδὰμ κατ' ἀρχὰς καὶ ὅτι φυσικοῖς ὑπέκειτο καὶ πρὸ τῆς παραβάσεως πάθει». Ἀρχ. «Ὅτι μὲν οὖν ὁ πρῶτος», φ. 7^β. Migne τ. 158, σ. 660. Ἡ τελευταία ἐπιστολὴ ἐπιγράφεται «ἀνταπολογητικὸν ἐκ μέρους πρὸς τὴν ἐγχειρισθεῖσαν αὐτῷ γραφὴν τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν βασιλέως κυροῦ Μανουήλ τοῦ Κομνηνοῦ, τὴν ἀπολυθεῖσαν πρὸς τινὰ μοναχὸν ἐπιμεμφάμενον οὐ μικρῶς αὐτῷ διὰ γε τὸ τῆς ἀστρολογίας μᾶθημα καὶ φιλονεικοῦσαν τὸ τοιοῦτον συστήσαι μᾶθημα φυσι-

καίς καί γραφικαίς ἀποδείξεσι»¹. Ἄρχ. «Τολμῶν ὑπομνησκῶ τὸ προγεγονός», φ. 180^α. Ἐν τοῖς καλλίστοις καί ἀρχαιοτέροις ἀπογράφοις αἱ ἐπιστολαὶ αὗται ἀποδίδονται τῷ Μιχαήλ Γλουᾷ.

2. Γρηγεντίου ἐπισκόπου Ταφρῶν «διάλεξις μετὰ τοῦ Ἰουδαίου Ἐρβᾶν τοῦνομα». Ἄρχ. «Τελεσθείσης ἤδη τῆς προθεσμίας», φ. 195—247^α. Migne τ. 86, σ. 621.

3. Λέοντος τοῦ σοφοῦ «περὶ ἀρετῶν γεωργίας καὶ μοναχικῆς κυβερνήσεως, πολιτείας τε καὶ διαγωγῆς καὶ ὑποτυπώσεως κεφάλαια ἑκατὸν ἐννεήκοντα. Ἠξιώθη δὲ ταῦτα ἐκθέσθαι (αἰτήσει) πάλιν τοῦ ὀσιωτάτου καὶ ἀρεταῖς κατακεκοσμημένου μοναχοῦ κυροῦ Εὐθυμίου καὶ ἡγουμένου τῆς βασιλικῆς αὐτοῦ μονῆς, διὰ τὸ πολλάκις ὠφεληθῆναι τὸν τοιοῦτον ἐκ τῆς ὁμιλίας τοῦ βασιλέως τὰ εἰς ψυχὴν, καθὼς περιέχει καὶ παραδηλοῖ καὶ τῶν κεφαλαίων αὐτὸ τὸ προοίμιον. Καλοῦνται δὲ τὰ τοιαῦτα κεφάλαια "οἰακιστικὴ ψυχῶν ὑποτύπωσις". Σημείωσαι δὲ ὅτι τὰ παρόντα ργ' κεφάλαια τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ σοφοῦ βασιλέως τούτου εἰς τὸν ἐπίσκοπον (sic) τῆς εὐαγγελικῆς γεωργίας ἐγράφησαν ἐν λ' καὶ ξ' καὶ ἐν ρ'». Ἄρχ. «Ἰσχυρὸν ἢ φιλία βιάζεσθαι», φ. 251. Ἀντίγραφά τινα τοῦ ἀνεκδότου τούτου κειμένου σημειοῦνται παρὰ Φαβρικήφ, Bibl. Gr. τ. VII, σ. 706. Ὁραιότατον δὲ ἀντίγραφον τοῦ ια' αἰῶνος ὑπάρχει ἐν τῇ αὐτοκρατορικῇ βιβλιοθήκῃ Πετροῦπόλεως (ἀριθ. 205) ἔνθα λείπει τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως. Προσέδθηκεν ὅμως αὐτὸ χεῖρ τοῦ ις' αἰῶνος ἐν τῇ ὡα τῆς πρώτης σελίδος. Τὸ κείμενον τοῦ ἀντιγράφου τούτου γέγραπται χρυσοῖς καὶ ξανθοῖς γράμμασιν. Καθ' ἐκάστην σελίδα εἰσὶ 35 γραμμαί. Ἐν ἀρχῇ ἀναγινώσκειται ἡ πρὸς τὸν Ζυγαβηνὸν ἐπιστολή· ἀπὸ φύλλου δὲ 5 ἄρχονται τὰ κεφάλαια

¹ Ἡ μνημονευομένη γραφή σώζεται ἐν τῇ οὐατικανῇ καὶ μαρκιανῇ βιβλιοθήκῃ. Ἐπιγράφεται δὲ οὕτω «Πιττάκιον ἐκδοθὲν παρὰ τοῦ αὐθιμοῦ βασιλέως τοῦ πορφυρογεννήτου κυρίου Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ γνώμη καὶ εἰδήσει καὶ τῶν ἐλλογιμῶν ἀρχιερέων καὶ συγκαλητικῶν ἀρχόντων, πολλῶν γέμον ὕψηλῶν καὶ ἀναγκαίων θεωρημάτων ἀπολογητικῶν πρὸς γραφὴν τινος μοναχοῦ παλατινοῦ τῆς μονῆς τοῦ Παντοκράτορος, τὰ τῆς ἀστρονομικῆς τέχνης κακίζουσαν καὶ ἀσέβειαν ἀποκαλοῦσαν τὸ μᾶθημα». (Ὁρα Η. Usener, ad historiam astronomiae symbola. Bonnae, 1876, σ. 4. 37.

διήκοντα μέχρι φ. 98· από φύλλου δὲ 99 καὶ ἐξῆς εἰσὶ δύο λόγοι τοῦ Λέοντος¹.

4. «Λέοντος τοῦ σοφοῦ βασιλέως τροπάρια κατὰ ἀλφάβητον πρὸς τὸ "ἀπόστολοι ἐκ περάτων", σαφηνίζοντα τὰ περὶ τῆς δευτέρας τοῦ Χριστοῦ παρουσίας ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος γινόμενα». Ἀρχ. «Ἔρα τίς γῆθεν αἰείρας», φ. 274^a. Migne τ. 107, σ. 309—314.

5. Ἑμμετρος χρησμός, οὗ ἡ ἀρχή· «Εἶπατε τῷ βασιλεῖ χαμαὶ πάνυ δαιδαλος αὐτὰ» κτλ., φ. 276^a.

64. Τεῦχος χαρτῶν (0,197 × 0,145) τῆς ΙΖ' ἑκατ., συγκείμενον ἐκ 358 σελίδων καὶ περιέχον ἀνωνύμου τινὸς ἱεροκήρυκος σχέδια ὁμιλιῶν εἰς νεοελληνικὴν γλῶσσαν ἐκφωνηθεισῶν κατὰ τὰ ἔτη 1690—1694.

65. Τεῦχος χαρτῶν (0,198 × 0,14) ἐκ φύλ. 170, φέρον ἐπὶ τῆς ράχους τὴν ἐσφαλμένην ἐπιγραφὴν «Μιχαὴλ Γλυκᾶ καὶ ἕτερα». Τὰ φ. 145—148 καὶ 167 ἀφέθησαν ἄγραφα. Ἐν φ. 88 ἀναγινώσκεται σημείωσις ἀνορθόγραφος τοῦ 15' αἰῶνος, ἥτις ἔχει οὕτω· «Τὸ παρὸν βιβλίον μοῦ τὸ ἔδωσεν ἡ Θέκλα τοῦ μακαρίτου Λουπούλου ἡ γαμετὴ διὰ συνδρομὴν καὶ κόπον πολὺν κάμου Γαβριὴλ ἱερομονάχου ῥακενδύτου». Τὸ τεῦχος ἐγράφη ὑπὸ διαφόρων κατὰ τὸ τέλος τῆς 15' καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 15' ἑκατονταετηρίδος.

1. Κωνσταντίνου Μανασσῆ σύνοψις χρονικὴ διὰ πολιτικῶν στίχων. Ἀρχ. «Ἡ μὲν φιλόυλος ψυχὴ ταῖς ὕλαις ἐπιχάσκει», φ. 1—88.

2. Τεμάχιον χρονικοῦ οὗ αἱ πρῶται λέξεις «ὑποχώρησιν λανθάνων τῷ ὀσίῳ εἰσήγαγε», φ. 89. Τέλος· «πράσινος δὲ ἴππευε Ἀγαλλιανός, ῥούσιος δὲ ὁ Κρασᾶς», φ. 92^β. Πρβλ. Leonis Grammatici chronographia ex rec. Bek. σ. 249.

3. Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ «κεφάλαια ρηί' περὶ τῶν αἱρέσεων».

¹ Ἐν τῷ καταλόγῳ τῆς βιβλιοθήκης ἐκ παραδρομῆς σημειοῦται ὅτι ὁ κώδιξ ἐστὶ τοῦ 15' αἰῶνος. "Ора Отчетъ публичной библиотеки за 1881 годъ (ἐν Πετρούπολει 1883), σ. 73—75, ἐνθα ἀναγινώσκεται ἀξιόλογος λεπτομερὴς περιγραφὴ τοῦ κώδικος ἢ συνέταξεν ὁ κ. Γ. Σ. Δεστούνης.

Περὶ αἱρέσεων ἐν συντομίᾳ ὄθεν ἤρξαντο καὶ πόθεν γέγονασιν».

Ἄρχ. «Πασῶν αἱρέσεων μητέρες», φ. 93^α. Migne τ. 94, σ. 677.

4. «Ἐκ τοῦ εὐχολογίου τοῦ πατριαρχικοῦ ὅπως χρῆ δέχεσθαι τοὺς ἀπὸ αἱρέσεων ἐν τῇ ἀγίᾳ τοῦ Θεοῦ καθολικῆ καὶ ἀποστολικῆ ἐκκλησίᾳ». Ἄρχ. «Ἀρειανούς μὲν καὶ Μακεδονιανούς», φ. 132^β. Goar, Εὐχολόγιον σ. 694.

5. «Ἐκλογή τοῦ παρὰ τοῦ Θεοῦ διὰ Μωϋσῆ δοθέντος νόμου τοῖς Ἰσραηλίταις περὶ κρίματος καὶ δικαιοσύνης τῆς Ἐξόδου κεφάλαια ξγ' καὶ τοῦ Δευτερονομίου», φ. 137^β.

6. «Νικηφόρου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως χρονολογικὸν ἐν ἐπιτόμῳ» (φ. 149^α—163^α), ὅπερ κατὰ σημείωσιν ἐν τέλει ἀντεγράφη ἀπὸ νομοκόπου, ὅστις εἶχε τὴν ἐξῆς σημείωσιν· «Ἐτελειώθη ἡ δέλτος αὕτη μηνὶ δεκευρίῳ γ'».

7. «Φωτίου τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου συναγωγαὶ καὶ ἀποδείξεις ἀκριβεῖς, συνελεγμέναι ἐκ τε συνοδικῶν καὶ ἱστορικῶν γρ(αφῶν), περὶ ἐπισκόπων καὶ μητροπολιτῶν καὶ λοιπῶν ἀναγκαίων ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων». Ἄρχ. «Ἐρώτησις ἐν ποίοις φαίνονται πεπραχότες», φ. 163^β. Migne τ. 104, σ. 1220.

8. Περὶ τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραήλ. Ἄρχ. «Σολομῶν ὁ τοῦ Δαυὶδ τὸν πατέρα διαδεξάμενος βασιλεύει ἔτη μ'», φ. 165.

66. Τεῦχος χαρτῶν (0,192 × 0,145) γράφην περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΕ' ἑκατ. καὶ συγχείμενον ἐκ φύλλων ἠριθμημένων οὐα'. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 18—20 καθ' ἑκάστην σελίδα (0,15 × 0,10). Τὰ φύλλα σπη'—συδ' ἑλλείπουσι. Κατὰ τὸν ἐν ἀρχῇ δὲ πίνακα περιείχεται ἐν αὐτοῖς ἀπόκρυφον κείμενον ἐπιγραφόμενον «λόγος τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ ὅταν κατῆλθεν ἐπὶ τῆς γῆς, πρὸς τὸν βέβηλον καὶ ἀρησόθεν Ἀντίχριστον, καὶ ἀπῆρεν ἀπ' αὐτοῦ τὴν ἀγγελικὴν στολήν».

Περιεχόμενα.

1. Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐπειδὴ χάριτι Θεοῦ τὸν λόγον», φ. 1. Migne τ. 64, σ. 45.

2. «Τοῦ ἀγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, λόγος περὶ τῆς κοιμήσεως τῆς ὑπερευλογημένης ἐνδόξου

δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας». Ἄρχ. «Τῆς ἁγίας ἐνδόξου», φ. 6β. Πρβλ. C. Tischendorf, *Apocalypses Apocryphae*. Lipsiae, 1866, σ. 95.

3. Ἔτερον συναξάριον τῆς σεβασμίας μεταστάσεως τῆς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου». Ἄρχ. «Ὅτε πρὸς ἑαυτὸν Χριστὸς», φ. 14. Παράφρασις ἐν τῷ Συναξαριστῇ Νικοδήμου τ. II, σ. 318—320.

4. «Περίοδοι τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ παρθένου ἐπιστηθίου φίλου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου». Ἄρχ. «Ἐγένετο μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι», φ. 27. Πρβλ. *Acta Joannis unter Benutzung von C. v. Tischendorf's Nachlass bearbeitet von Theodor Zahn*. Erlangen 1880, σ. 1 κέ.

5. Πράξεις τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου ἀποστόλου Θωμᾶ». Ἄρχ. «Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν», φ. 93^β. C. Tischendorf, *Acta apostol. apocrypha* σ. 190.

6. Ἐκ τῶν περιόδων τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου ἀποστόλου Φιλίππου· ἀπὸ πράξεως πεντεκαιδεκάτης μέχρι τέλους τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ». Ἄρχ. «Κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον», φ. 109^β. C. Tischendorf, *Acta apost. apocr.* σ. 75.

7. «Πράξεις Ματθία καὶ Ἀνδρέα ἐν τῇ χώρᾳ τῶν ἀνθρωποφάγων». Ἄρχ. «Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἦσαν οἱ ἀπόστολοι ἅπαντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ», φ. 124. C. Tischendorf, *Acta apost. apocr.* σ. 132.

8. Πράξεις τῶν ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, καὶ πῶς ἐν Ῥώμῃ ἐμαρτύρησαν ἐπὶ Νέρωνος». Ἄρχ. «Ἐγένετο μετὰ τὸ ἐξελθεῖν», φ. 146^β. C. Tischendorf, *Acta apost. apocr.* σ. 1.

9. «Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου». Ἄρχ. «Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν τῶν ἀποστόλων διαμερισθέντων», φ. 165.

10. Συναξάριον «τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ». Ἄρχ. «Εἰ καὶ δικαίου μνήμη», φ. 169^β. Combefis, *Bibl. graec. patrum auctarium novissimum, pars I*, σ. 513. Migne τ. 115, σ. 1129.

11. Ἑπόμνησις εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον». Ἀρχ. «Ὅς ἐπὶ τὸ τελώνιον καθήμενος, τοῦ Κυρίου εἰπόντος πρὸς αὐτὸν "ἀκολούθει μοι" αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀναστὰς» κτλ. φύλλ. 177.

12. Συναξάριον «τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου Ἰακώβου, ἀδελφοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολογου». Ἀρχ. «Οὗτος υἱὸς μὲν ἦν Ζεβεδαίου», φ. 181^β.

13. Διήγησις περὶ τῆς ἀντιλογίας τοῦ διαβόλου μετὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἀρχ. «Ἐλθὼν ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς μετὰ Πέτρου καὶ Ἰακώβου Ἀνδρέου καὶ Ἰωάννου καὶ τῶν λοιπῶν μαθητῶν εἰς τὸ ὄρος ἐνήστευσεν» κτλ. φ. 182.

14. «Βίος σύντομος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ ἐν τῷ φρέατι». Ἀρχ. «Κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους ἦν τις γυνὴ πλουσία σφόδρα», φ. 186. Παράφρασις ἐν τῷ Συναξαριστῇ Νικοδήμου τ. II, σ. 64—65.

15. «Λόγος ἐκ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου». Ἀρχ. «Ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Γεράσιμος ὑπῆρχεν ἐκ χώρας Λυκίας», φ. 188^β.

16. «Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος Μάλχου μοναχοῦ αἰχμαλωτισθέντος». Ἀρχ. «Ἀπὸ τριάκοντα μιλίων Ἀντιοχείας», φ. 190^β. Παράφρασις εὐρηται ἐν τῷ Συναξαριστῇ τοῦ Νικοδήμου τ. II, σ. 56—58.

17. «Διήγησις ὠραία περὶ τοῦ ὁσίου π. ἡ. Νικολάου τοῦ ἀπὸ στρατιωτῶν μοναχοῦ». Ἀρχ. «Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Νικηφόρου», φ. 194. Πρβλ. Νικοδήμου Συναξαρ. τ. I, σ. 335.

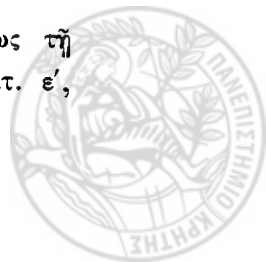
18. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Μενίγνου τοῦ κναφέως. Ἀρχ. «Ἐπὶ τῆς βασιλείας Δεκίου», φ. 196. Πρβλ. Νικοδήμου Συναξαρ. τ. I, σελ. 239.

19. Ἐπίθρησις τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας. Ἀρχ. «Ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀντωνίνου ἡγεμονεύοντος», φ. 199. Πρβλ. Νικοδήμου Συναξαρ. τ. II, σ. 96.

20. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Φωτεινῆς. Ἀρχ. «Ἐν ταῖς ἡμέραις Νέρωνος», φ. 202^β. Παράφρασις ἐν τῷ Συναξαριστῇ Νικοδήμου τ. I, σ. 480—484.

21. «Διήγησις ὠφέλιμος ἐν τῷ βίῳ τοῦ ὀσίου π. ἡ. Παχωμίου». Ἀρχ. «Ἦν τις ἀδελφὸς ἀσκήσας καθ' ἑαυτὸν», φ. 209^β.
22. «Διήγησις περὶ τοῦ θρήνου τοῦ προφήτου Ἰερεμία, περὶ τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ περὶ τῆς ἀλώσεως ταύτης καὶ περὶ τῆς ἐκστάσεως Ἀβιμέλεχ». Ἀρχ. «Ἰερεμίας οὗτος ὁ μέγας προφήτης», φ. 212^β.
23. «Περὶ τῆς ἀλώσεως Ἱερουσαλήμ· τὰ λαληθέντα ὑπὸ Κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν, καὶ ὅπως ἡ αἰχμαλωσία γέγονεν ἔχει οὕτως». Αρχ. «Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις», φ. 215.
24. «Ὀπτασία Κοσμᾶ μοναχοῦ φοβερῆ καὶ ὠφέλιμος». Ἀρχ. «Ἐν ἔτει τρισκαιδεκάτῳ», φ. 222^β. Πρβλ. Νικοδήμου, Συναξαρ. τ. I, σ. 103.
25. «Διήγησις ἐτέρας ὀπτασίας περὶ μετανοίας». Ἀρχ. «Ἐν ταῖς ἡμέραις Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως», φ. 229. Παράφρασις παρὰ Νικοδήμῳ Συναξαρ. τ. I, σ. 246, καὶ παρ' Ἀγαπίῳ Ἀμαρτ. Σωτηρ. σ. 267 ἐκδ. Βενετίας 1875.
26. «Διήγησις περὶ τοῦ γενομένου θαύματος ἐν Ἀφρικῇ τῇ πόλει Καρταγένῃ». Ἀρχ. «Ἐν τοῖς χρόνοις Ἡρακλείου», φ. 231^β.
27. Ἐφραὶμ Σύρου «λόγος εἰς τὸν πάγκαλον Ἰωσήφ», οὗ ἡ ἀρχή· «Ὁ Ἰακώβ ὁ Θεὸς ὁ εὐλογημένος», φ. 233. Ἐκδ. Assemani τ. II, σ. 21.
28. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὸν μάταιον βίον τοῦ κόσμου τούτου καὶ εἰς κατάνυξιν ψυχῆς». Ἀρχ. «Ὅσοι τὰ τοῦ βίου», φ. 252. Ἐξεδόθη ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὀσίου Ἐφραὶμ. Ἐκδ. Assemani τ. III, σ. 308.
29. «Διήγησις καὶ διαθήκη τοῦ δικαίου καὶ πατριάρχου Ἀβραάμ· δηλοῖ δὲ καὶ τὴν πείραν τοῦ θανάτου αὐτοῦ». Ἀρχ. «Ἐζησεν δὲ Ἀβραάμ τὰ ἔτη τῆς ζωῆς αὐτοῦ», φ. 260.
30. «Περὶ τοῦ θαύματος τοῦ γεγονότος ἐν Χώναις παρὰ τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ». Ἀρχ. «Ἡ ἀρχὴ τῶν θαυμάτων καὶ δωρεῶν», φ. 280. Ἐξεδόθη ὑπὸ M. Bonnet ἐν Anal. Bolland. τ. VIII, σ. 289 κέ.
31. Ἀνεπίγραφος διήγησις τῆς γενομένης ἀποκαλύψεως τῇ μοναχῇ Ἀναστασίᾳ ἐν ἔτει ςψ' (1092) μηνὶ μαρτίῳ ἰνδικτ. ε',

ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου. Ἄρχ. «Ἀγαπητοὶ πατέρες καὶ πάντες ἀδελφοί», φ. 300.

32. Ἰωάννου Χρυσοστόμου "παροιμιακὸς περὶ τοῦ ὄφους". Ἄρχ. «Ὁμοιώθη ἡ ζωὴ ἡμῶν», φ. 312^β. Πρβλ. Migne τ. 64, σ. 1423.

33. Τοῦ αὐτοῦ λόγος περὶ μετανοίας, οὗ ἡ ἀρχή· «Διαγράψωμεν, ἀγαπητοί, τῆς μετανοίας φάρμακα», φ. 319^β. Migne τ. 60, σ. 705.

34. «Στίχοι περὶ τῶν ἀγίων παθῶν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ ἀλφάβητον». Ἄρχ. «Ἀνῆλθεν ὁ σωτὴρ Χριστὸς τῇ πέμπτῃ τῇ ἐσπέρᾳ», φ. 324^β.

35. «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Κινθῆρα ἀσκήσαντος, συγγραφεὶς παρὰ ξένου τινὸς μοναχοῦ». Ἄρχ. «Τὰς τῶν μεγάλων ἀνδρῶν ἀριστείας», φ. 327^β. Περὶ τοῦ ὁσίου τούτου γινώσκω τὸ ἐξῆς φυλλάδιον· «Ἀκολουθία | τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου | πατρὸς ἡμῶν | Θεοδώρου | τοῦ ἐν τῇ νήσῳ | Κυθῆρων ἀσκήσαντος | Νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα, καὶ μετ' ἐπιμελείας | ὅτι πλείστης διορθωθεῖσα | [Κόσμημα]. Ἐνετίησιν, | αψμζ', 1747. | Παρὰ Ἀντωνίῳ τῷ Βόρτολι | Con licenza de' superiori». Σελίδες 23 εἰς μικρὸν 4^{ον}. Ἡ μνήμη τοῦ ὁσίου τελεῖται τῇ 12 μαΐου.

36. «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου π. ἡ. Μάρκου τοῦ Ἀθηναίου τοῦ ἀσκήσαντος ἐν τῷ ὄρει τῆς Θράκης, τῆς οὔσης ἐπέκεινα τῶν ἐνδοτέρων μερῶν τῆς εἰσόδου Αἰθιοπίας, ἐπέκεινα τοῦ ἔθνους τῶν Χεταίων». Ἄρχ. «Διηγήσατο ἡμῖν ὁ ἀββᾶς Σεραπίων», φ. 338^β. Acta Sanct. μαρτ. τ. III, σ. 40.

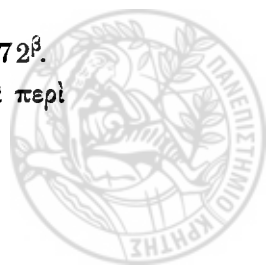
37. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας «περὶ πλείστων ἀναγκαίων ζητημάτων τῶν ἐν ταῖς θείαις Γραφαῖς ἀπορουμένων» κτλ. Ἄρχ. «Ἐρώτησις: πιστεύσαντες καὶ βαπτισθέντες», φ. 348.

38. «Περὶ μοναχῶν» ἐκλογαί, φ. 366.

39. «Ἐπιστολὴ Ἰακώβου» τοῦ ἀδελφοθέου, φ. 370^β.

40. Διηγήσεις περὶ τοῦ ἀββᾶ Παΐσιου καὶ ἄλλων, φ. 372^β.

41. «Ἀποκάλυψις τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ περὶ

τοῦ ἀντιχρίστου». Ἄρχ. «Μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου», φ. 392^β. C. Tischendorf, Apocal. Aprocryphae σ. 70.

42. «Λόγος τοῦ ταπεινοῦ Θεοφίλου μοναχοῦ καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ Σεργίου καὶ Εὐγενίου, θέλον(τος) περιπατεῖν καὶ ἰδεῖν τοῦ ἀναπαύεται ὁ οὐρανός». Ἄρχ. «Παρακαλοῦμεν πρὸς ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ταπεινοί», φ. 398^β.

43. Πίναξ τῶν ἐν τῷ κώδικι περιεχομένων, φ. 419.

67. Τεῦχος χαρτῶν (0,195 × 0,142) τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ φύλ. 213. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 21 καθ' ἑκάστην σελίδα (0,14 × 0,10). Κατὰ ἰδιόγραφον σημείωσιν ἐν φ. 2 ὑπῆρχε κτῆμα «Συμεῶν ἀρχιμανδρίτου, νῦν δὲ μητροπολίτου Πτολεμαΐδος».

Νομοκάνων Μαλαξοῦ ἐκ κεφαλαίων 420 κατὰ τὸν πίνακα (ἐν φ. 2—15). Ἄρχ. «Περὶ κριτοῦ ἦτοι ἀρχιερέως τοῦ εἶναι εἰς πάντα κτλ. Πρέπει τὸν κριτὴν, τουτέστι τὸν ἀρχιερέα» κτλ., φ. 18. Ἐν φ. 1 «Κυρίλλου νουθεσία πρὸς τὸν πνευματικὸν καὶ ἀσφάλεια». Ἄρχ. «Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων» κτλ.

68. Τεῦχος χαρτῶν (0,185 × 0,13) ἐκ φύλ. 226, γραφὲν ἐν ἔτει 6973 (1464—1465) κατὰ τὰ ἐν φ. 197 γραφόμενα.

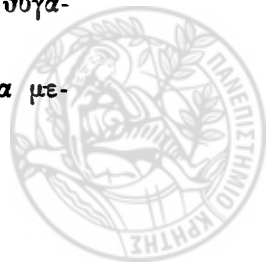
Νομοκάνων καὶ εὐχολόγιον. Κατ' ἐκλογὴν σημειῶ τὰ ἐπόμενα κείμενα.

1. Ἀκέφαλον κείμενον, οὗ αἱ πρῶται λέξεις ἔχουσιν οὕτω «τυρὸν καὶ ὠν σαββάτω καὶ κυριακὴν μόνον ἐσθιέτωσαν πάντα. Εἰ δὲ ἀσθενεῖς εἰσι καὶ ῥάθυμοι, καθὼς προεῖρηται, ἐκτὸς τῶν τεσσαρακοστῶν ἀτυρουμένων» κτλ., φ. 1.

2. «Κεφάλαια ὑπὲρ συγγενῶν». Ἄρχ. «Ὁ συνοδικὸς νόμος εἰ καὶ πολλαῖς ταῖς παραβάσεσι κέκριται, ἀλλὰ τὸ ὅλον ἐν τούτῳ συνάγει· κωλύει γὰρ δύο ἀδελφάς» κτλ., φ. 2^α.

3. «Περὶ τῶν κεκωλυμένων τοῦ ἀγίου βαπτίσματος προσώπων». Ἄρχ. «Κωλύεται μόνος ὁ ἀνάδοχος ἐκ τῆς θείας, θυγατρὸς» κτλ., φ. 3^α.

4. Ἐρωταποκρίσεις Ἰωάννου Νηστευτοῦ. Ἄρχ. «Ποία με-

τρεῖται πρώτη γενεά; Ἀδελφοὶ ἐξάδελφοὶ καὶ οἱ ἐξ αὐτῶν τεκόμενοι παῖδες», φ. 6^β.

5. «Τοῦ μεγάλου Βασιλείου». Ἀρχ. «Περὶ γάμων καὶ πολυγάμων τὸν αὐτὸν ὤρισαν κανόνα ὃν καὶ ἐπὶ τῶν διγάμων ἀναλόγως», φ. 9^α. Ἐπιτεταί τεμάχιον «τοῦ αὐτοῦ ποιητοῦ», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἡ ἀξίνη κατὰ τὸν θυμὸν παρὰ τῆς ἑαυτῆς», φ. 9^β.

6. «Περὶ τοῦ ἐν πολέμοις φόνου». Ἀρχ. «Τοὺς ἐν πολέμοις φόνους οἱ πατέρες ἡμῶν», φ. 10^β.

7. «Περὶ τῶν ἐχόντων ἑαυτῶν νόμφας». Ἀρχ. «Ὁ δὲ ἀδελφοῦ γυναῖκα ἰδίου λαβῶν», φ. 11^α. Παρέπονται πολλὰ ἄλλα κεφάλαια, ἅτινα παραλείπω.

8. Κανόνες τῶν ἁγίων ἀποστόλων, τῆς ἐν Λαοδικεῖα συνόδου, Βασιλείου καὶ Ἰωάννου Νηστευτοῦ, φ. 18^β κέ.

9. «Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἱεροσολύμων». Ἀρχ. «Ἐμοὶ δὲ τῷ παντλήμονι εἰς ἄπειρα πλήθη κοσμικῶν», φ. 36^β.

10. Κανόνες τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου. Ἀρχ. «Ὅστις μοναχὸς πέσει εἰς πορνείαν», φ. 49^β.

11. Τάξις τῆς ἐξομολογήσεως μοναχοῦ, φ. 56^α.

12. Ἐρωτήσεις τινῶν μοναχῶν καὶ ἀποκρίσεις Πέτρου Ἀλεξανδρείας. Ἀρχ. «Εἰς πόσον καιρὸν ὀφείλει βαπτίζεσθαι», φ. 59^β.

13. Εὐχαὶ ἰκετήριοι, φ. 66.

14. Τάξις ἐξομολογήσεως. Ἀρχ. «Λαμβάνειν δεῖ τὸν ἐξομολογούμενον ὁ τοῦτον καὶ τὰ αὐτοῦ ἀναδεχόμενος πνευματικὸς πατήρ ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου», φ. 70^α. Παρέπονται ἐπιτίμια καὶ ἀποστολοευαγγέλια.

15. «Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου βαπτίσματος. Εὐχὴ εἰς τὸ κατασφραγίσαι παιδίον λαμβάνον ὄνομα» κτλ., φ. 100^β.

16. «Σχηματολόγιον σὺν Θεῷ ἁγίῳ. Ἀρχὴ εἰς ῥασοφόρον». Ἀρχ. «Εἰσέρχεται ὁ μέλλων φορέσαι αὐτὸ καὶ ἐκδύουσιν αὐτὸν τὰ κοσμικὰ ἐν τῷ μέλλειν εἰπεῖν τὸν ἀπόστολον», φ. 114^α.

17. «Ἀκολουθία τοῦ μεγάλου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος». Ἀρχ. «Ἀφ' ἑσπέρας εἰσφέρονται τὰ ἱμάτια τοῦ μέλλοντος», φ. 132^β. Goar, Εὐχολογ. σ. 403.

18. «'Ακολουθία εἰς μνήστρα», φ. 183^α.
 19. «Εὐχαὶ εἰς τὸ λῦσαι στέφανα», φ. 190^α.
 20. Πασχάλιον ἀρχόμενον ἀπὸ τῶν κύκλων τοῦ ἡλίου. Ἄρχ. «Ὁ ἥλιος ἔχει κύκλους κη'. Ἄρχεται οὖν ἀπὸ τοῦ», φ. 192^α.
 21. Χριστοφόρου Ἀλεξανδρείας «παραίνεσις ψυχωφελῆς εἰς τὸν μάταιον βίον καὶ πρόσκαιρον». Ἄρχ. «Πάντας μὲν ἀγαπητοί», φ. 201^α.
 22. Ἀνεπίγραφον περὶ τῶν δ' στοιχείων. Ἄρχ. «Συνέστηκεν ὁ κόσμος», φ. 223^β. Τέλος· «πρὸς ὑγείαν τοῦ σώματος τοῖς χρῆζουσιν ποιεῖν τὴν δίαιταν».

69. Τεῦχος χαρτῶν (0,197 × 0,14) ἐκ 291 φύλλων, γραφὴν τῷ 1678.

Ψαλτήριον ἀκέφαλον μετὰ τῶν τροπαρίων καὶ τῶν εὐχῶν ἐκάστου καθίσματος καὶ μετὰ τῆς ἑρμηνείας τοῦ Θεοδωρήτου. Ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῶν λέξεων «καὶ ἀγαλλιόσασθε αὐτῷ ἐν τρόμφ. Δράξασθε παιδείας» κτλ. Φύλ. 291 «ἀπὸ τοῦ προσιμίου τῆς ἐξηγήσεως τῆς βίβλου τῶν Ψαλμῶν, τοῦ ὑπερτίμου τῶν φιλοσόφων κατὰ Εὐθυμίου τοῦ Ζυγαδηνοῦ». Ἄρχ. «Ἄλλὰ καιρὸς διδάξαι».

70. Ψαλτήριον χαρτῶν τῆς ις' ἑκατ., ἐκ φύλλων 283, οὗ ἡ γραφὴ ἀραιά. Καθ' ἐκάστην σελίδα γραμμαὶ 13—14. Μεγάλα κεφαλαιώδη στοιχεῖα κεχρωματισμένα.

71—72. Τεῦχος χαρτῶν (0,185 × 0,14) εἰς δύο τόμους συμπεπηγμένους μετὰ περικαλύμματος ἐξ ἐρυθροῦ δέρματος. Ἐγράφη δὲ κατὰ τὴν ΙΕ' ἑκατ. Καθ' ἐκάστην σελίδα γραμμαὶ 32. Ὁ πρῶτος τόμος ἐκ φ. 268, ὁ δεύτερος ἐκ φ. 219.

Ψαλτήριον μετὰ τῆς ἑρμηνείας Εὐθυμίου Ζυγαβηνοῦ. Ἐν ἀρχῇ ἐπιγραφή· «Εὐθυμίου τοῦ Ζυγαβηνοῦ καὶ ἐξηγητοῦ Ψαλτῆρος ἐγκώμιον εἰς τὸν προφήτην Δαυίδ». Ἄρχ. «Πατὴρ τοῦ παρόντος βιβλίου τὸ μὲν ὅλον εἰπεῖν» κτλ. Migne τ. 128, σ. 41.

73. Τεῦχος χαρτ. τῆς ις' ἑκατ. ἐκ σελίδων 325, ἐξ ὧν ὀλίγαι ἐγράφησαν κατὰ τὸν ἀκόλουθον αἰῶνα. Ἐν ἔτει 1779 ἀνήκεν εἰς τὴν λαύραν τοῦ ὀσίου Σάββα. Ἐν τέλει προσετέθη ἔντυπον βιβλιάριον ἐκ 53 σελίδων, ἐπιγραφόμενον «ἄνθος τῶν χαρί-

των» καὶ τυπωθὲν Ἐνετίησι τῷ 1675 ἐπιμελεία Ἀμβροσίου Γραδενίγου, ἀββᾶ καὶ βιβλιοφύλακος τοῦ ἁγίου Μάρκου. Περιεχόμενα τοῦ χειρογράφου μετὰ τὸν πίνακα

1. «Προχώρου ἐνὸς τῶν ἑπτὰ διακόνων, μαθητοῦ γεγονότος Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, περὶ τῶν αὐτοῦ θαυμάτων καὶ τοῦ κηρύγματος, συγγραφῆς τε τοῦ εὐαγγελίου καὶ τῆς αὐτοῦ μεταστάσεως πράξεις. Λόγος ιγ'». Ἄρχ. «Ἐγένετο μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι», σ. 1. Zahn, Acta Ioannis σ. 1 κέ.

2. «Διήγησις ψυχωφελῆς περὶ τῆς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τιμίας καὶ ἁγίας εἰκόνας, τὸ πῶς ἐκλήθη ἀντιφωνητής, καὶ περὶ Θεοδώρου ναυκλήρου καὶ Ἀβραμίου τοῦ Ἑβραίου». Ἄρχ. «Ἀδελφοί, διήγησιν βούλομαι διηγῆσασθαι», σ. 138.

3. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Εἰρήνης (ε' μαΐου). Ἄρχ. «Κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκεῖνους», σ. 166.

4. Διήγησις περὶ Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος. Ἄρχ. «Βίον θεάρεστον», σ. 220.

5. «Λόγος εἰς τὴν Ἀσενῆχ θυγατέρα Πεντεφρῆ». Ἄρχ. «Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει», σ. 273. Πρβλ. J. Fabricii, Codicis pseudepigraphi veteris testamenti volumen alterum (Hamburgi 1723) σ. 85—102, ἔνθα τὸ κείμενον ἐξεδόθη ἑλληπές. Συριακὴ μετάφρασις παρὰ Land, Anecdota Syriaca (London 1870), τ. III, σ. 18—46. Ἀρμενικῆς δὲ μεταφράσεως μέγα ἀπόσπασμα ἐξέδωκεν ὁ κ. A. Carrière (Nouveaux mélanges orientaux. Paris 1886, σ. 473—511).

6. «Ἱστορία Νικήτα βασιλικῶν κληρικῶν. Ἱστορία πρὸς τὸν χριστόβουλον βασιλέα Κωνσταντῖνον τὸν πορφυρογέννητον περὶ τοῦ μεγίστου θαύματος τοῦ γενομένου ἐπὶ τῆς αὐτοκρατορίας αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ, ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ ζωοδόχῳ τάφῳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ σαββάτῳ ἐν ἔτει ς'σνε'» (947). Ἄρχ. «Ἐμελλεν ἄρα, ὃ θεότατε βασιλεῦ», σ. 307. Ἐν τῷ μετώπῳ ἑτέρα χεὶρ ἐσημείωσεν· «ἦτις ἱστορία εὐρέθη εἰς ἓν βιβλίον ἐν τῷ θεοβαδίστῳ ὄρει Σινᾶ, καὶ μαρτυρεῖ ὁ κῦρ Ἰωάννης ἀρχιεπίσκοπος ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐφάνη καὶ εἰς τὸ ὄρος τοῦ

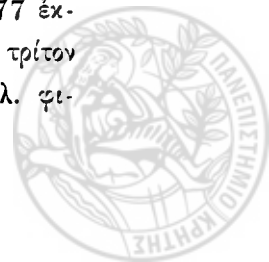
Σινᾶ τὸ θαῦμα τοῦ ἁγίου φωτός· τὸ ὁποῖον ἀναγνώσας καὶ γὼ ὁ Μωϋσῆς ἱερομόναχος Σιναΐτης καὶ ἀναγινώσκωντάς το, τὸ εὔρον ἀληθές καὶ ἀσφαλές». Ὅρα τὸ κείμενον ἐν τοῖς Archives de l' Orient Latin τ. I, σ. 375—382, ἔνθα μετετυπώθη κατὰ τὸ προσκυνητᾶριον Χρυσάνθου τοῦ ἐκ Προύσης καὶ μετὰ παρατηρήσεων τοῦ μακαρίτου Riant.

7. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Νικήτα. Ἄρχ. «Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ», σ. 313. Λείπουσιν ἐν τέλει δύο φύλλα, ἀποκοπέντα κατὰ τὰς σωζομένας λωρίδας.

74. Τεῦχος χαρτῶν (0,20 × 0,145) τῆς IZ' ἑκατ. ἐξ 108 φύλλων, περιέχον τὰς λειτουργίας Χρυσοστόμου, Βασιλείου καὶ προηγιασμένων, τάξιν ἐπὶ χειροτονία ἀναγνώστου καὶ ψάλτου, ἐτέραν ἐπὶ χειροτονία ὑποδιακόνου καὶ τελευταίαν ἐπὶ χειροτονία πρεσβυτέρου. Τὸ κείμενον καθ' ἑκάστην σελίδα ἐκ γραμμῶν 17 καὶ κεκοσμημένον μετὰ λίαν μεγάλων κεφαλαίων στοιχείων πολυτρόπως πεποικιλμένων, κεχρυσωμένων καὶ κεχρωματισμένων. Τῇ 15 νοεμβρίου 1682 ἠγοράσθη τὸ τεῦχος τοῦτο ἐν Γιάσιφ ὑπὸ Παρθενίου ἱερομονάχου Πελοποννησίου (ἄσπρα τρία ἡμισυ), γεγονότος κατόπιν ἀρχιεπισκόπου Γάζης καὶ ἀποβιώσαντος τῇ 8 φεβρουαρίου 1723, κατὰ σημείωσιν Λεοντίου ἀρχιεπισκόπου Νεαπόλεως.

75. Τεῦχος χαρτῶν (0,145 × 0,10) ἀποτελούμενον ἐκ τριῶν βιβλίων μετὰ ἰδιαιτέρων σελίδων.

1. «Θέσεις γραμματικά· πληρέσταται μεθόδῳ διαλεκτικῇ ὑποστρωθεῖσαι καὶ εἰς διάλεξιν προτεθεῖσαι ἐκ τῆς τέχνης θεωρητικῆς τε καὶ πρακτικῆς Ἰλαρίωνος Κιγάλα Κυπρίου, ἱεροδιδασκάλου καὶ ἱεροκλήρουκ», σελίδες 1—103. Ἄρχ. «Γραμματικὴ ἐστὶ τέχνη». Ἐν τέλει «1692 ἰαν.». Ἐν ἀντίγραφον ἀνήκον τῷ μακαρίτῃ Π. Λάμπρῳ ἐσημειώθη ὑπὸ Χ. Φιλητᾶ ἐν τ. VIII, σ. 550 τῆς «Πανδώρας». Ἔτερον ὑπάρχει ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς εὐαγγελικῆς σχολῆς Σμύρνης, περὶ οὗ ὅρα τὸν ἐν ἔτει 1877 ἐκδοθέντα κατάλογόν μου, σελ. 42, ἔνθα σημειοῦται καὶ τρίτον ἀπόγραφον. Περὶ δὲ τοῦ συγγραφέως ἀνάγνωθι Σάθα νεοελ. φι-

λογολ. σ. 300, Ἄ. Δημητρακοπούλου προσθήκας καὶ διορθώσεις (σ. 46—47), Φιλίππου Γεωργίου εἰδήσεις ἱστορικὰς περὶ τῆς ἐκκλησίας τῆς Κύπρου (Ἀθήνησιν 1875, σ. 94—100), Μελετίου ἐκκλ. ἱστορ. τ. III, σ. 473 καὶ Ricaut, Present state of the greek and armenian church, London 1679, σ. 92.

2. «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου καὶ πασῶν τῶν ἐπιστημῶν διδασκάλου καὶ μεγάλου ῥήτορος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἱατροῦ τε ἀρίστου, Ἀλεξάνδρου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως, περὶ γραμματικῆς συντάξεως κατὰ τὰ ὀκτῶ μέρη τοῦ λόγου». Ἀρχ. «Χρῶμεθα τοῖς προστακτικοῖς», σελ. 1—85. Ἐν τέλει· «1692 μαρτίου». Ἐξεδόθη Ἐνετίησι τῷ 1745. Ὅρα Α. Π. Βρετοῦ νεοελλην. φιλολογ. τ. II, σ. 50.

3. Ἀναστασίου Γορδίου «περὶ συντάξεως τῶν ὀκτῶ τοῦ λόγου μερῶν». Ἀρχ. «Τῶν ὀκτῶ τοῦ λόγου μερῶν ἐν πέντε κλιτοῖς», σελ. 1—32. Ὅρα περὶ τοῦ συγγραφέως Κ. Σάθα νεοελλ. φιλολογ. σ. 437—439 καὶ μεσαιων. βιβλιοθ. τ. III, σ. πε'—ι', 191—121, 423 κέ., 502, 533—540. Α. Δημητρακοπούλου προσθ. καὶ διορθ. σ. 73.

76. Τεῦχος χαρτῶν (0,172 × 0,12) ἐκ φύλλ. 32, γραφὲν ἐν ἔτει 1785 (ὑπὸ Ἰωαννικίου Ἀγιοσαββίτου).

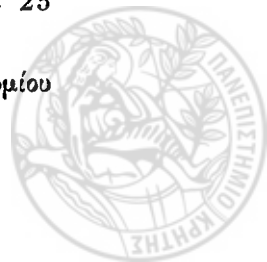
1. Ἐφραίμ Σύρου περὶ τῶν ὀκτῶ λογισμῶν. Ἀρχ. «Γίνωσκε τέχνον ὅτι ὀκτῶ εἰσιν», φ. 1. Ἐκδ. Assemani τ. II, σ. 428.

2. «Ἐκ διαφόρων λόγων τῶν ἁγίων πατέρων ἐκλογαί, ἤτοι ἀπανθίσματα περὶ νεότητος» ἐν παραφράσει. Ἀρχ. «Ἡ νεότης διὰ τὸ ἀτελές», φ. 6 κέ.

77. Τεῦχος χαρτῶν (0,19 × 0,14) ἐκ 38 φ., γραφὲν τῇ 3 αὐγούστου 1751. Ἐπιγράφεται «ἱατρικὸν συναγμάτιον». Ἱατροσόφιον εἰς νεοελληνικὴν γλῶσσαν λίαν ἀνορθόγραφον. Ἀρχ. «Τοῦ αἵματος σημάδιον ὅταν περισεύση» κτλ.

78. Τεῦχος χαρτῶν (0,214 × 0,155) ἐκ φ. 504, γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΕ' ἑκατονταετηρίδος καθ' ἑκάστην σελίδα 23 γραμμαὶ (0,14 × 0,10).

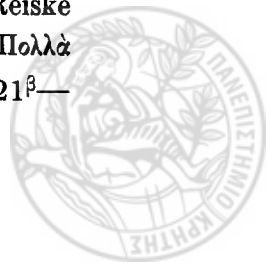
«Τοῦ ὀσιωτάτου καὶ μακαριωτάτου μοναχοῦ κυροῦ Εὐθυμίου

τοῦ Ζυγαβηνοῦ προοίμιον τῆς ἐξηγήσεως τοῦ ψαλτηρίου, ἦτοι τῶν ψαλμῶν». Ἀρχ. «Πατήρ τοῦ παρόντος βιβλίου» κτλ. Τὸ κείμενον τῆς ἐρμηνείας ἄρχεται ἀπὸ φ. 9. Οἱ ψαλμοὶ ἐγράφησαν διὰ κοκκίνης βαφῆς. Μετὰ τὸ προοίμιον τοῦ Ζυγαβηνοῦ ἀναγινώσκειται "τοῦ σοφωτάτου Ψελλοῦ συνοπτικὴ ἐξήγησις (εἰς) τὸ "μακάριος ἀνὴρ" διὰ στίχων πολιτικῶν». Ἀρχ. «Ἄλλοι μὲν ἄλλα τῶν ψαλμῶν" κτλ.

79. Τεῦχος χαρτῶον (0,217 × 0,145) ἀπαρτισθὲν ἐκ λειψάνων διαφόρων κωδίκων, οἵτινες εἶχον γραφῆ τελευτώσης τῆς ΙΔ' καὶ ἐν ἀρχῇ τῆς ΙΕ' ἑκατονταετηρίδος. Ἐν ἀρχῇ δὲ καὶ τέλει προσέθηκεν ὁ βιβλιοπηγὸς 18 φύλλα ἀποσπασθέντα ἐκ μαθηματάρου τοῦ ιη' αἰῶνος καὶ περιέχοντα κείμενα μετὰ ψυχαγωγίας διδαχθέντα ἐν τῇ σχολῇ τῆς Πάτμου κατὰ τὰ ἔτη 1769 καὶ 1774. Ἐν τέλει ἐνὸς τῶν κειμένων τούτων ἀνέγνων· «Κωνσταντῖνος Πελοποννήσιος γράφω τὰ παρόντα τετράδια διδασκόμενος παρὰ τοῦ λογιωτάτου κὺρ Μισαήλ τοῦ καὶ ὑποδιδασκάλου τῆς κατὰ Πάτμον σχολῆς».

α') Λείψανον κώδικος ἐκ 34 φύλλων, οὗ τὸ κείμενον μονόστηλον καὶ ἐξ 24 γραμμῶν καθ' ἑκάστην σελίδα (0,146 × 0,85). Ἐν φ. 1 ἐπιγραφή· «Διβανίου σοφιστοῦ μελέται». Ἐπεταὶ ἡ ἐπιγραφή τῆς α' μελέτης, μὴ διακρινομένη σήμερον. Ἀρχ. «Ἄνδρες δικασταί, ἀποδίδωσί μοι τὰ κατορθώματα» κτλ. Ἐκδ. Reiske τ. IV, σ. 374.—Φύλ. 8^β «έτέρα μελέτη ἀπολογητικὴ, ὡς ἀπὸ προσώπου Θεμιστοκλέους πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα Νικοκλέα» κτλ. Αρχ. «Ἐμην μὲν, ὧ ἄνδρες δικασταί». Ἡ τάξις τῶν φύλλων τῆς μελέτης συνεχύθη ὑπὸ τοῦ βιβλιοπηγοῦ. Ἐπανορθοῦται δὲ οὕτω: φύλ. 8, 9, 26, 12, 29, 13, 33.—Φύλ. 28^β λόγος πλουσίου φεύγοντος. Μετὰ τὴν ὑπόθεσιν ἡ ἀρχὴ ἔχει ὧδε· «Ὁ μὲν εὐσεβής». Ἐκδ. Reiske τ. IV, σ. 540. Ἡ τάξις τῶν φύλλων ἔχει οὕτω: φύλ. 28^β, 11, 14, 31, 34, 10.—Φύλ. 16^α—21^α. «Ὡς ἀπὸ τοῦ Κίμωνος». Ἀρχ. «Ἀληθές ἦν ἄρα». Ἐκδ. Reiske τ. IV, σ. 335 κέ.—Φύλ. 10^β «Κορινθίων λόγος». Ἀρχ. «Πολλὰ ἐβουλεύσάμεθα». Ἐκδ. Reiske τ. IV, σ. 348.—Φύλ. 21^β—

25^β καὶ 27 — 28^α ἀνεπίγραφος λόγος κατὰ μοιχῶν. Ἀρχ. «Ἐπειδὴ τῆς τῶν νέων εὐκοσμίας». Ἐκδ. Reiske τ. IV, σ. 568. Τὸ 15 φύλλον τοῦ λειψάνου τούτου ἄγραφον.

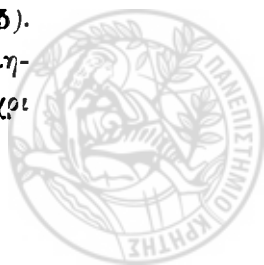
β) Δείψανον κώδικος ἐξ 24 φύλλων, ὧν τὸ κείμενον μονόστηλον καὶ ἐξ 27 γραμμῶν καθ' ἐκάστην σελίδα (0,148 × 0,085). Αποτελεῖ δὲ σήμερον τὰ φ. 35^α—58^β τοῦ ὅλου τεύχους. Περιέχουσιν Ἡροδότου ἱστοριῶν Α', 3, κεφ. 193 μέχρι Β', 65 Ἀρχ. «ὕπῆρχεν ἐόντα. ἢ δὲ γῆ τῶν Ἀσσυρίων». Τέλος· «ἦ τὸ τρίτον μέρος τῆς κεφαλῆς ἰστιάσι».

γ) Δείψανον κώδικος ἐξ 8 φύλλων, οὗ τὸ κείμενον μονόστηλον καὶ ἐξ 26 γραμμῶν καθ' ἐκάστην σελίδα (0,15 × 0,085). Φύλλα 59—66 τοῦ ὅλου τεύχους. Περιέχουσιν Ἡροδότου ἱστοριῶν Θ' ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τῶν λέξεων «παρὰ δὲ τούτους ἔστησαν Ἐρμιονέες».

δ) Δείψανον κώδικος ἐξ 8 φύλλων, οὗ τὸ κείμενον μονόστηλον καὶ ἐξ 27 γραμμῶν καθ' ἐκάστην σελίδα (0,155 × 0,095). Φύλλα 67—74 τοῦ ὅλου τεύχους—Φύλ. 67^α Δημοσθένους αἰ τελευταῖαι λέξεις τοῦ κατὰ Φιλίππου δ' λόγου· εἶτα τοῦ αὐτοῦ «πρὸς τὴν Φιλίππου ἐπιστολὴν» (p. 152 Reisk.)—Φύλ. 70^α Λιβανίου ὑπόθεσις εἰς τὸν λόγον περὶ τοῦ στεφάνου—Φύλ. 70^β Δημοσθένους «περὶ τοῦ στεφάνου» ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μέχρι τῶν λέξεων «διὰ τί; ὅτι ὁμεῖς μὲν οὐκ ἀφ' ἧς» (p. 234 Reisk.).

ε') Δείψανον κώδικος τῆς ΙΔ ἑκατονταετηρίδος, ἐκ 19 φύλλων, οὗ τὸ κείμενον μονόστηλον καὶ ἐκ 30 γραμμῶν καθ' ἐκάστην σελίδα (0,15 × 0,9). Φύλλα 75—123 τοῦ ὅλου τεύχους περιέχοντα μέρος τῆς ἐρμηνείας Συμπλεκίου εἰς τὰς κατηγορίας τοῦ Ἀριστοτέλους. Κατὰ τὴν ἔκδοσιν Βασιλείας 1551 ἀπὸ σελ. 69^β γρ. 5 μέχρι σελ. 91^β γρ. 12. Ἀρχ. «ένός. περὶ δὲ τὸ ἐν τὸ πλῆθος». Τέλος· «ὡς ἂν αὐτὸς αὐτὰ συμπεραίνων».

ς') Δείψανον κώδικος ἐξ 8 φύλλων, οὗ τὸ κείμενον μονόστηλον καὶ ἐκ 30 γραμμῶν καθ' ἐκάστην σελίδα (0,152 × 0,095). Φύλλα 124—131 τοῦ ὅλου τεύχους, περιέχοντα μέρος τῶν ὁμηρικῶν ἀλληγοριῶν Ἡρακλείδου τοῦ Ποντικοῦ ἀπὸ κεφ. 48 μέχρι

τέλους. Ἄρχ. «δι' οὗ τὰ μέγιστα σφαιροειδῆ παρέδωκε ἡμῖν τὸν κόσμον». Ἐκδ. Schow σ. 161.

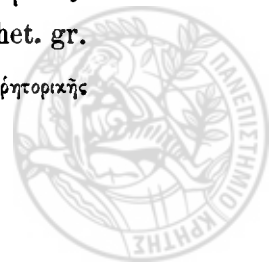
ζ') Δείψανον κώδικος ἐκ φύλλων 54, οὗ τὸ κείμενον μονόστηλον καὶ ἐκ γραμμῶν 18 καθ' ἑκάστην σελίδα (0,14 × 0,7). Φύλλα 132—169 καὶ 178—193 τοῦ ὅλου τεύχους, περιέχοντα τὰ ἐξῆς κείμενα. 1) Διβανίου «ὑπόθεσις τῶν ὀλυνθιακῶν λόγων», φ. 133.—2) «Δημοσθένους ὀλυνθιακὸς πρῶτος», φ. 136.—3) «Ἵπόθεσις ὀλυνθιακοῦ δευτέρου Διβανίου», φ. 144.—4) Ὀλυνθιακὸς β' μετὰ τινων σχολίων, φ. 144^β.—5) «Ὀλυνθιακοῦ ὑπόθεσις τρίτου λόγου», φ. 156^β.—6) «Ὀλυνθιακὸς λόγος τρίτος» μετὰ τινων σχολίων, φ. 156^β. Λήγει δὲ εἰς τὰς λέξεις (φ. 169^β) «ἐγὼ τὰ τῶν ποιούντων εἶπον ὡς δεῖ νέμειν» (p. 38 Reiske).—7) Δημοσθένους φιλιππικὸς α' ἀπὸ τῶν λέξεων «μηδὲ δισμουρίους ξένους μηδὲ τὰς ἐπιστολιμαίους ταύτας δυνάμεις», φ. 178. Ἐκδ. Reisk. p. 45.—8) «Ἵπόθεσις τοῦ περὶ εἰρήνης λόγου· προθεωρία» (φ. 191) μέχρι τῶν λέξεων «παραίνων μὴ προτέρους παραβαίνειν εἰρήνην μηδὲ». Τὰ φ. 132 καὶ 135 ἀφέθησαν ἄγραφα.

η') Δείψανον κώδικος ἐξ 8 φύλλων, οὗ τὸ κείμενον μονόστηλον καὶ ἐκ 19 γραμμῶν καθ' ἑκάστην σελίδα (0,124 × 0,8). Φύλλα 170—177 τοῦ ὅλου τεύχους, περιέχοντα μέρος ῥητορικῆς. Ἄρχ. «Οἱ τῆς ῥητορικῆς τέχνης ἐξηγηταὶ πρὶν ἄφασθαι τοῦ κειμένου ζητοῦσὶ τινα κεφάλαια» κτλ.

θ') Δείψανον ἐξ 8 φύλλων, οὗ τὸ κείμενον μονόστηλον καὶ ἐκ 15 γραμμῶν καθ' ἑκάστην σελίδα (0,14 × 0,8). Φύλλα 194—201 τοῦ ὅλου τεύχους περιέχοντα τὰς ἐξῆς ἐπιστολάς τοῦ Διβανίου κατὰ τὴν ἔκδοσιν Wolf (Amstelaedami 1738). Ἀριθ. 532, 197, 978, 605, 611, 612, 658, 888, 707, 758.

ι') Δείψανον ἄλλου κώδικος ἐκ 41 φύλλων, ἧτοι τὰ φύλλα 202—239 τοῦ ὅλου τεύχους, ἐξ ὧν αἱ σελίδες 239^β, 241^β καὶ 242 ἀφέθησαν ἄγραφοι.—Φύλ. 202 (Νικολάου σοφιστοῦ) «τὰ προγυμνάσματα τῆς ῥητορικῆς». Ἄρχ. «Ὅρος προγυμνάματος. Προγύμνασμά ἐστιν ἄσκησις μετρίων» ¹ κτλ. L. Spengel, Rhet. gr.

¹ Οὕτως ἀρχεται καὶ ἡ Ματθαίου Καμαριώτου «ἐπιτομὴ εἰς τὰ τῆς ῥητορικῆς

III σ. 449.—Φύλ. 240—241^a ανεπίγραφον, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἀναπολήσας ἐγὼ κατὰ νοῦν ὡς οἱ πλείστοι δὴ τῶν ἀνθρώπων τῆς τῶν ἡθῶν ὁδοῦ παρατρέπονται» κτλ.

80. Τεῦχος χαρτῶν (0,215 × 0,165) συγκεείμενον ἐκ σελίδων 536 καὶ γραφὴν μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1705—1709. Τὸ κείμενον καθ' ἑκάστην σελίδα ἐκ γραμμῶν 25 ἢ ὑψ. 0,17 καὶ πλ. 0,115. Περιεχόμενα.

1. Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως «ἐγκώμιον εἰς τὰ ἅγια νήπια τὰ ὑπὸ Ἡρώδου ἀναιρεθέντα». Ἀρχ. «Ἡθελον μὲν αἰεὶ», σελ. 1. Εξεδόθη ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Χρυσοστόμου. Migne τ. 61, σ. 699.

2. Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως λόγος «εἰς τὴν στείρωσιν τῆς Ἐλισάβετ καὶ εἰς τὴν σιγὴν Ζαχαρίου καὶ εἰς τὸ γενέσιον τοῦ Προδρόμου». Ἀρχ. «Οὐδὲν τοῖς δεσποτικοῖς», σ. 5. Συνεξεδόθη μετὰ τῶν ἐν ἄλλοις κώδιξιν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Χρυσοστόμου φερομένων ὁμιλιῶν. Migne τ. 50, σ. 785.

3. Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως «λόγος εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου» κτλ. Ἀρχ. «Δεῦτε τοίνυν», σ. 9. Migne τ. 65, σ. 764.

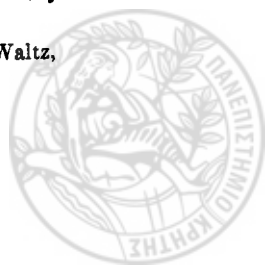
4. Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας «λόγος εἰς τὴν φρικτὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου» κτλ. Ἀρχ. «Οἱ μὲν οὖν εἰδότες», σ. 14. Migne τ. 77, σ. 1009.

5. Ἐφραίμ Σύρου «λόγος εἰς τὸν Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαάκ», οὗ ἡ ἀρχή· «Ὁ Ἰσαάκ ἐξ ἐρήμου», σ. 19. Ἐκδ. Assemani τ. II, σ. 624.

6. Ἀνωνύμου ἱεροκλήρουκ μεταγενεστέρου ὁμιλίαι διάφοροι καὶ ἐγκώμια εἰς ἁγίους, σ. 33—393. Ἡ πρώτη ὁμιλία «εἰς τὴν κυριακὴν τῆς ὀρθοδοξίας». Ἀρχ. «Καθὼς ἓνας σοφὸς βασιλεὺς» κτλ. Ἐν τέλει μιᾶς τῶν ὁμιλιῶν σημειοῖ ὁ ἱεροκλήρῳς ὅτι «ἐρρέθη ἐν Κίῳ τῆς Βιθυνίας ἐν τῇ μητροπόλει λαψέ κατὰ μῆνα νοέμβριον», σ. 375.

7. Ἰωσήφ Βρυεννίου «ὁμιλία ῥηθεῖσα ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ τῆς βασιλείας Μανουὴλ τοῦ Παλαιολόγου καὶ τῆς πατριαρχείας Ἰωσήφ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου. Λόγος ῥηθεῖς τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ παρασκευῇ ἐν τῷ πατριαρχείῳ εἰς

προγεμνάσματα», ἣν ἐκ κώδικος τῆς ἐν Τουρίνῳ βιβλιοθήκης ἐξέδωκεν ὁ Chr. Waltz, *Rhetores graeci* τ. I, σ. 121

τὸ ἔννατον εὐαγγέλιον τῶν ἀγίων παθῶν». Ἄρχ. «Ἡ τόδε τὸ πᾶν ἀρρήτως», σ. 394.

8. «Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν τοῦ εὐαγγελισμοῦ ἑορτήν, ῥηθεις ἐν αὐτῷ τῷ παλατίῳ πρὸ τοῦ ἑσπερινοῦ ὕμνου, μετὰ ἐνιαυτὸν ἕνα τῆς τοῦ πρώτου ἐκφωνήσεως». Ἄρχ. «Θεὸς ὁ τὰ πάντα», σ. 421.

9. «Τοῦ αὐτοῦ λόγος ἀναγκαίας τινὰς ἀπορίας περιέχων καὶ λύσεις περὶ τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου ἐνσάρκου οἰκονομίας, ῥηθεις ἐν τῷ αὐτῷ παλατίῳ καὶ πρέσβευον ἐκ Περσίδος ἐκεῖσε παρατυχόντων τῶν περὶ ταύτας ἐσχολακώτων». Ἄρχ. «Εἴ τις ἐξίσταται λογιζόμενος», σ. 441.

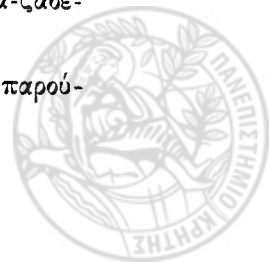
10. Ἀνωμόμου ἱεροκλήρυκος μεταγενεστέρου τέσσαρες ὀμιλίας, ὧν ἡ πρώτη «περὶ ἱερωσύνης», ἡ δὲ τελευταία «εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ», σ. 465 κέ. Ἐν τέλει τοῦ κώδικος «,αψθ' μαίψ ὕ', ἐδέθη ἡ παροῦσα βίβλος παρ' Ἀζαρίου».

81. Τεῦχος χαρτῶν (0,218×0,165) γραφὲν ἀρχομένης τῆς δευτέρας δεκάδος τῆς ἐνεστώσης ἑκατονταετηρίδος καὶ ἀποτελούμενον ἐκ φύλλων 66. Ἔστι δὲ αὐτόγραφον Προκοπίου Ναζιανζηνοῦ, μοναχοῦ ἀγιοταφίτου. Σελίδες τινὲς ἀφέθησαν ἄγραφοι.

1. «Διήγησις συνοπτικὴ διὰ στίχων πολιτικῶν ὁμοιοκαταληκτικῶν περὶ τῆς ἐν Ἱερουσαλήμ ἐπισυμβάσης πυρκαϊᾶς τοῦ πανιέρου ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ περὶ τῶν ἐν τῇ βασιλευούσῃ τῶν πόλεων γενομένων μωραφάδων μετὰ τῶν Ἀρμενίων, καὶ περὶ τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ διαφόρων ἀποστασιῶν καὶ καταδρομῶν, συντεθεισα παρὰ τινος ζηλωτοῦ ἀγιοταφίτου χάριν τοῦ ὀρθοδόξου γένους τῶν Ῥωμαίων. Προσετέθη δὲ ἐν τῷ τέλει καὶ ἐγκώμιον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλήμ». Ἄρχ. «Θέλω εἰς τοὺς μετ' ἐμὲ ἐγγράφως νὰ ἀφήσω», φ. 1^ρ—30^α.

2. «Καταγραφή τῶν ὀνομάτων τῶν εἰς τὸν δεῦτερον μωραφᾶν συνελθόντων τῷ ,αψθ' ἔτει κατὰ μῆνα ἀπρίλιον, ἐπὶ παρυσία καὶ τῇ ἐφορίᾳ τοῦ τότε ὄντος σεχουλισλάμη Δουρᾶ-ζαδὲ-Σέγιῦ Ἀπδουλλάχ ἐφένδη», φ. 31^α.

3. «Στίχοι πολιτικοὶ ἀπὸ μέρους τοῦ συγγραφέως τῆς παρού-

σης δέλτου πρὸς τοὺς ἀναγνώστας αὐτῆς, οὗ τὸ ὄνομα καὶ ἡ πατρὶς ἐμφαίνεται εἰς τὰς ἀκροστιχίδας ὀρθῶς καὶ ἀντιστρόφως», ἦτοι «Προκοπίου Ναζιανζηνού». Ἄρχ. «Περίληψιν τὴν τραγικὴν ὧ ἀδελφοὶ χρησίμως | ὑπέγραψα τῆς τοῦ ναοῦ πυρκαϊᾶς προθύμως», φ. 32^β—33.

4. «Μετάφρασις τοῦ βασιλικοῦ τύπου, ἦτοι τοῦ χάτι-χουμαγιουνίου, ὅπου ἐγράφη βασιλικῆ χειρὶ ἐπὶ τοῦ μετὰ τὸν μουραφᾶν ἐκδοθέντος ὀρισμοῦ». Ἀπελύθη ἀρχομένου μηνὸς σαπανίου ρασκδ', ἦτοι ὀκτωβρίου ὑστάτη 1809.

5. «Μετάφρασις τοῦ διὰ χάτι-σεριφίου ἐκδοθέντος δευτέρου ὑψηλοῦ ὀρισμοῦ, τοῦ περιληπτικοῦ ὅτι ὁ μετὰ τὸν μουραφᾶν ἐκδοθεὶς διὰ χάτι-χουμαγιουνίου ὀρισμὸς νὰ γένη καίτι καὶ νὰ ἐνημειωθῆ εἰς τὰ καλέμια καὶ εἰς τὰ τῶν κριτηρίων σιτζήλια Κωνσταντινουπόλεως Δαμασκού Ἱερουσαλήμ καὶ Σαΐδας, ἦτοι τοῦ Ἀκρίου», φ. 45^α—47^β. Ἀπελύθη ἐν Κ/πόλει τελευτῶντος μηνὸς ῥαμαζανίου ρασκδ', ἦτοι νοεμβρίου 1809.

6. «Μετάφρασις τοῦ εἰς τὸν δεύτερον μουραφᾶν ἀπὸ μέρους τοῦ ἡμετέρου Γένους συναχθέντος τοῖς πολυχρονίοις ἡμῶν αὐθένταις καὶ κριταῖς ἀρξιμαχζαρίου, ἦτοι ἀναφορᾶς, καὶ εἰς ἐπήκοον πάντων ἀναγνωσθέντος τότε, ἦτοι τῷ ραωί' ἔτει τῆ ζ' ἀπριλίου». Ἄρχ. «Τὸ γένος μας εἶχεν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του» φ. 49^α-51^β.

7. «Μετάφρασις τοῦ εἰς τὸν τρίτον μουραφᾶν ἀπὸ μέρους τῶν Ῥωμαίων ἡμῶν πρὸς τοὺς αὐθέντας καὶ κριτάς δοθέντος ἀρξι-μαχζαρίου, ἦτοι ἀναφορᾶς τῷ ραωιά' σωτηριῶ ἔτει, τῆ κζ' φεβρουαρίου, τὸ δεύτερον συνελθόντας εἰς τὸ Σεχουλ-ἰσλάμ-καπουσῆ τοῦ Σαμανιζαδῆ-Ὀμῆρ-Λουλουσῆ ἐφένδη», φ. 56. Μόνον ἡ ἐπιγραφή, τὸ δὲ ἔγγραφο οὐκ ἐσημειώθη, τοῦ μεταφραστοῦ ἀφέντος ἱκανὸν χῶρον κενόν.

8. «Ἐπαῖνος καὶ ἐγκώμιον τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ καὶ τῶν ταύτης πατριαρχῶν καὶ τῶν λοιπῶν θερμοτάτων ζηλωτῶν καὶ βοηθῶν τῶν ἐκεῖσε εὐαγῶν καὶ θεοβαδίστων τόπων». Ἄρχ. «Δεδοξασμένα ἐλαλήθη», φ. 61^α.

82. Γερωντικοῦ ἐκλογαὶ εἰς φύλλα χάρτου 87 (ὑψ. 0,218 πλ.

0,163), γραφεῖσαι περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΗ' ἑκατ. Ἐν ἔτει 1817 ἦσαν κτῆμα Παρθενίου καμαράση τοῦ πατριαρχείου Ἱεροσολύμων. Ἄρχ. «Διηγήσατό τις γέρων ὅτι ἦν τις παρθένος» κτλ.

83. Τεῦχος χαρτῶν (0,216 × 0,152) τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ φ. 204. Καθ' ἐκάστην σελίδα γραμμαὶ 24—26 (0,17 × 0,11).

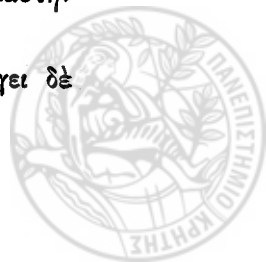
«Τοῦ σοφωτάτου ἐξ ἀπαρρήτων (Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου) ἐρμηνεῖα εἰς τὴν περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς τοῦ Ἀριστοτέλους πραγματεῖαν» Ἄρχ. «Προοίμιον. Περὶ τοιαύτην ἄρα καταγινόμεθα πραγματεῖαν» κτλ. Ὅρα περὶ τῆς ἐρμηνείας ταύτης τὸν κατάλογον τῶν χειρογράφων τῆς ἐν Σμύρνη βιβλιοθήκης τῆς εὐαγγελικῆς σχολῆς (σ. 41, ἀριθ. Α—9).

84. Τεῦχος ἐκ φύλλων στιλπνοῦ χάρτου 299 (0,218 × 0,16), γραφὲν κατὰ τὴν ἐν τέλει σημείωσιν τῷ ἔτει ζξδ' (1555—1556) καὶ περιλαμβάνον ἀνθολόγιον ἀκολουθιῶν εἰς διαφόρους ἑορτὰς ἀπὸ μηνὸς Σεπτεμβρίου μέχρι 4 Δεκεμβρίου. Ἄρχ. «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τοῦ ἑορτολογίου. Μὴν Σεπτέμβριος... Τῆς αὐτολέκτου καὶ θείας διδασκαλίας» κτλ. Ἀνῆκε δὲ πρότερον εἰς τὴν μονὴν τοῦ τιμίου Σταυροῦ κατὰ τὴν ἐν φ. 299^β σημείωσιν. Αὐτόθι καὶ ὑπογραφή (11 Ἰανουαρίου 1693) Χριστοδούλου ἱερομονάχου Κυπρίου τοῦ ἀπὸ χωρίου Χρυσοχοῦ τῆς Πάφου.

85. Τεῦχος χαρτῶν (0,223 × 0,155) ἐκ φύλλ. 144, γραφὲν ὑπὸ Δημητρίου ἱερέως (20 Δεκεμβρίου 1597) κατὰ τὴν ἐν τέλει τοῦ προλόγου σημείωσιν. Καθ' ἐκάστην σελίδα 26 γραμμαὶ (0,176 × 0,9). Ἔσωθεν τῆς δευτέρας πινακίδος ἀναγινώσεται σημείωσις Ἰωαννικίου ἱερομονάχου, ὅτι ἠγόρασε τὸ βιβλίον ἀπὸ τὸν πνευματικὸν πατέρα Μελέτιον. Μανουὴλ Μαλαξοῦ νομοκάνων ἐκ κεφ. 279. Ἄρχ. «Πρέπει εἶναι τὸν κριτὴν», φ. 14. Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος προσέθηκεν ὁ βιβλιοπηγὸς δύο βομβύκινα φύλλα τοῦ ἐβ' αἰῶνος, ἅτινα περιέχουσι τεμάχιον θεολογικῆς ὁμιλίας.

86. Τεῦχος χαρτῶν (0,212 × 0,155) ἐκ φύλλ. 241, γραφὲν ἐν ἔτει 1502 ὑπὸ Μανουὴλ Γρηγορουπούλου. Καθ' ἐκάστην σελίδα 17 γραμμαὶ (0,12 × 0,75).

Ψαλτήριον ἀκέφαλον ἀρχόμενον ἀπὸ τῶν λέξεων «λέγει δὲ

ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν· ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν» κτλ. Πολλαχού τοῦ τεύχους ὑπάρχουσιν εἰκόνες κεχρωματισμέναι, παριστῶσαι σκηνὰς εἰλημμένας ἐκ τῆς ὑποθέσεως τῶν ψαλμῶν. Ἡ ἐργασία αὐτῶν φαίνεται οὐσα βενετική· ἴσως δὲ ἐγράφησαν ὑπὸ καλλιτέχνου Κρητός. Ἐν τέλει τοῦ ψαλτηρίου (φ. 213^β)· «Λαβοῦσα τέλος ἡ μουσικὴ κιθάρα ἐν ἑπτακισχιλιοστῷ τε τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει καταστάσεως κόσμου παντός τε, κύκλος ἡλίου ἑνδέκατος ὑπάρχων, τῆς δὲ σελήνης εἰ θέλεις γῶναί ἐνάτη ὑπῆρχε δὲ σὺν τῇ δεκάτῃ· ὁ δὲ μὴν σεπτέμβριος, ἡμερῶν δρόμον εἴκοσι φέρων τῆς πυκτῆδος ἐν τέλει. Μανουὴλ τοῦ Γρηγοροπούλου». — Ἀπὸ φ. 214 κέ. ἀναγινώσκεται ἀκολουθία εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Σωτήρος. Ἀρχὴ τοῦ α' στιχηροῦ· «Ὁ τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας» κτλ.

87. Βροντολόγιον ἀκέφαλον τῆς ις' ἑκατ. ἐκ φύλ. χαρτοῦ 63 εἰς μικρὸν σχῆμα (0,10 × 0,7). Ἀρχ. «καὶ πάνυ ἀγαθὰ· καρκίνος, λέων, αἰγόκερως» κτλ.

88. Γραμματικὴ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ἀκέφαλος, γραφεῖσα μεσοῦντος τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος. Λείπεται καὶ ἐν τέλει φύλλα. Ἀρχ. «ἀτελέστερον μὲν τῶν φωνηέντων, τελεώτερον δὲ τῶν ἀφώνων φορεῖ. Τὰ ἡμίφωνα διαιρεῖται εἰς τρία» κτλ. Ὑψ. 0,135 πλ. 0,095.

89. Τεύχος χαρτῶν (0,145 × 0,10) περικεκαλυμμένον μετὰ μεμβρανίνων φύλλων (μαρτυρολογίου τοῦ ια' αἰῶνος) καὶ ἀποτελούμενον ἐκ φ. 58, ἅτινα ἐγράφησαν τῷ ἔτει 1679 (ὄρα φ. 49). Περιεχόμενα· α') ἀκέφαλος ἐπιστολή, ἧς τὸ τέλος «νῦν ἐπειδὴν ἐξὸν ἐμφοροῦμαι· β') ἐπιστολή, ἧς ἡ ἀρχὴ «Φησὶν ὁ τῆς ἐκκλησίας στόλος Γρηγόριος ὅτι τὸ μῆκος». φ. 2^β. γ') «περὶ τῶν παρ' Ἀθηναίοις μηνῶν». Ἀρχ. «Περὶ τῶν παρ' Ἀθηναίοις μηνῶν πῶς δεῖ παραβάλλειν», φ. 4^β. Μόνον ἡ ἀρχή. δ') πίνακες ἐν στήλαις εὐαγγελίων, φ. 5^β. ε') πίναξ τῶν πρώτων λέξεων τῶν ἀναγινωσκομένων παραλλήλων εὐαγγελίων καὶ ἀποστόλων, φ. 40^β. ς') δύο κύκλοι κεχρωματισμένοι παριστῶντες τοὺς κύκλους τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης, φ. 43^β. ζ') πίνακες σεληνοδρομίου, φ. 45^β. η') εὐχὴ πρὸς τὴν Θεοτόκον νεοελληνιστί, φ. 48^α. θ') κύκλος πρὸς εὔρεσιν τοῦ θεμελίου τῆς σελήνης, φ. 49^α. ι') πίνα-

κας σεληνοδρομίου παντοτεινοῦ, φ. 49^β. ια') «περὶ ἐπιστολῶν». Ἄρχ. «Φιλεῖ τὸ σοφὸν ζῶον», φ. 56^α.

90. Τεῦχος χαρτῶν (0,143 × 0,9) τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ φύλ. 62, ὅπερ κατὰ τὴν ἐν ἀρχῇ σημείωσιν ἀνῆκε πρότερον εἰς τινὰ Παῦλον Παλαιολόγον.

1. «Διάλεξις περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως τοῦ πανευγενεστάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου Παναγιωτάκη μετὰ τινος βανῆ ἀγαρηνοῦ τὴν θρησκείαν, γενομένη ἐν Κωνσταντινουπόλει». Ἄρχ. «Ἐν ἔτει ἀρχῆβ' ἀπὸ Χριστοῦ», φ. 1—37. Ἐξεδόθη ὑπὸ Ι. Σακελλίωνος ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἐταιρίας, σ. 235—273.

2. Ἄνωνόμου «ἀρχὴ τῆς ἀστρονομίας». Ἄρχ. «Τὸ τῆς γῆς σχῆμα οὔτε τρίγωνόν ἐστιν», φ. 39^α. Λεῖπει τὸ τέλος.

91. Τεῦχος χαρτῶν (0,147 × 0,10) γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΗ' ἑκατ. Γραμμαὶ 20 καθ' ἑκάστην σελίδα (0,117 × 0,075). Ἐκ τῶν περιεχομένων σημειώσεως ἄξιόν ἐστιν ἀνώνυμος «Διδασκαλία Χριστιανικὴ κατ' ἐρωταπόκρισιν περὶ τῶν ἀναγκαίων δογμάτων τῆς πίστεως καὶ τῶν κατὰ τὴν πίστιν ἔργων, συντόμως θ' ἅμα καὶ ἐντελῶς πραγματευομένη τῷ ἀναγινώσκοντι». Ἄρχ. «Ἡ ἀνὰ χειρὰς διδασκαλία, φίλτατε ἀναγνώστα, δὲν ἐπαγγέλλεται νὰ διδάξῃ καμμίαν», φ. 9—101. Ὅρα τὴν ἐπιγραφὴν μιᾶς τῶν ἐκδόσεων παρὰ Π. Λάμπρω, Κατάλογος γ' σπανίων βιβλίων σ. 50. ἀριθ. 123.

92. Ὀκτάδιον (0,177 × 0,12) γραφὲν ἀρχομένης τῆς ἐνεστάσης ἑκατονταετηρίδος καὶ περιέχον τὴν ἀκολουθίαν τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ καὶ τινὰς εὐχάς.

93. Ἀντίγραφον ἐντύπου βιβλίου γενόμενον τῷ ἔτει 1812 καὶ ἀποτελούμενον ἐκ σελίδων 66. Ἐπιγράφεται δὲ

«Ἐκλογὴ τοῦ ψαλτηρίου παντὸς εἰς τὴν δοξολογίαν καὶ αἴτησιν, συλλεγεῖσα παρὰ Νεοφύτου ἱεροδιακόνου τοῦ Πελοποννησίου, νῦν δὲ πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα ἀνετέθη τῇ παναχαράντῳ τοῦ Θεοῦ Λόγου Μητρὶ. Ἐπὶ τῆς ἡγεμονείας τοῦ γαληνοτάτου αὐθέντου καὶ δεσπότητος πάσης Οὐγκροβλαχίας κυρίου Ἰωάννου Γρηγορίου Ἀλεξάνδρου Γκίκα βοεβόδα, ἀρχιερατεύοντος τοῦ πανιερωτάτου

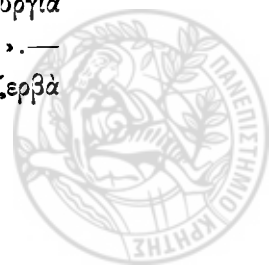

μητροπολίτου Ούγκροβλαχίας κυρίου Γρηγορίου παρὰ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις ἐλαχίστου Παρθενίου Σουμελιώτου τραπεζουντίου τοῦ Μεταξοπούλου ἐν τῇ κατὰ τὸ Βουκουρέστιον τυπογραφίᾳ, ἔτει τῷ σωτηρίῳ ρψξθ'».

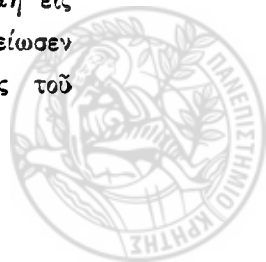
94. Τεῦχος χαρτῶν (0,165×0,135) τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ φύλ. 56. Γραμμαὶ 22 καθ' ἐκάστην σελίδα (0,14×0,10). Ἐν τῇ ᾧα τοῦ πρώτου φύλλου σημειώσεις: «Δοσιθέου Ἱεροσολύμων καὶ τοῦ ἀγίου τάφου».

Ἄνωνόμου «ὕπόμνημα εἰς τὸ γάμμα τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως τοῦ Ἀριστοτέλους». Ἀρχ. «Ἐπεὶ δὲ ἡ φύσις μὲν ἐστὶν ἀρχὴ κινήσεως» κτλ.

95. Τεῦχος χαρτῶν (0,19×0,135) ἐκ φύλ. 140, γραφὲν μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1804 καὶ 1827. Ἱατροσόφιον καὶ κατάστιχον ἀνωνόμου ἀγιοταφίτου (ἴσως Παρθενίου τοῦ Θεσσαλοῦ), χρηματίσαντος οἰκονόμου τοῦ πατριαρχείου Ἱεροσολύμων καὶ ἐν ἔτει 1804 ἡγουμένου τοῦ ἐν Βλαχίᾳ ἀγιοταφιτικοῦ μετοχίου Καλοῖ. Ἐκ τῶν ἐμπεριεχομένων ἀντιγράφων τὰς ἐπομένας περιέρχους σημειώσεις. Φύλ. 30^α «,αωζ' (1817) δεκεμβρίου 28, ἡμέρα πέμπτη βράδι εἰς τὰς 8 ὥρας τῆς νυκτὸς ἐλειτούργησεν ὁ ἅγιος ἐπίτροπος κῦρ Μισαήλ (μητροπολίτης Καισαρείας Παλαιστίνης) ἐπάνω τοῦ παναγίου τάφου κατὰ τὸ χάτι τοῦ ἀνακτος. Εἶθε εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα λειτουργεῖν ἡμεῖς ἐπάνω τοῦ θεοδέγμονος τάφου!» — Φύλ. 37^α «Πραῖμ καὶ Κάσιμ ἀδελφια, υἱοὶ τοῦ Ἰναχάρ ἀπὸ χωρίου Σηλβάθ, ἐκεῖθεν ἀπὸ τὸ Μπὶρ δύο ὥρας, ἠῦρον οὔτοι βίον εἰς τὰ ,αωζ' (1806). Τρία φλωρία ἐπώλησαν εἰς ἓνα χρυσοχόον διὰ 1200 γρόσια. Τὸ κιούπι μέγα, ὅπερ εἶναι ἔξω τοῦ χωρίου ἐνὸς σταδίου, ἔνδον τῶν ἀμπελιῶν τῶν ἄνω δύο. Ἐχουσιν καὶ τρεῖς ἀδελφούς. Σηλὼ καλεῖται τὸ χωρίον εἰς τὴν Γραφήν. Ἰησοῦς κεφ. ιη'. Τοῦτα εἶπέ μοι ὁ χούρη Ἰούσηφ Ταϊμπιώτης, ὃς εἶδε τὰ τρία φλωρία καὶ δὲν ἀγόρασεν ὁ ἀνόητος. Ὁμοῦ καὶ τὸ κιοπίου καπάκι χρυσοῦν, ἔως δέκα πατμάνια βάρους καὶ 4 δάκτυλα χόντρος. Μία οὐργία φάρδος κιοπίου. Τὰ δύο μόνον ἀδελφια οἶδασι τὸν τόπον». — Φύλ. 37^β «Εἰσερχόμενός τις εἰς ἔνδον τοῦ ὕδατος Σιλῶμ ζερβά

εἶναι πόρτα κλεισμένη, ἣν ἀνοίξας θέλεις εὔρει δώδεκα ὀτάδες καὶ πολὺ ἐν αὐτοῖς. Ἐπὶ κάτω τοῦ Ἀβεσαλῶμ στύλου ἔχει σπήλαιον κατὰ Γαβαών, ἧτοι Μπίρ. Εἴσελθε πηγῆς τριακοσίας καὶ εὐρήσεις. Φαίνεται καὶ ἡ καμάρα καὶ πόρτα τοῦ σπηλαίου. Εἰς καιρὸν ὅμως Κηδάρ ταῦτα οὐχ εὐρεθήσονται· θηρίον γάρ ὁ κηδάρ ἄγριον καὶ ὄφις δὲν κάκιστος». — Φύλ. 38^β «αωκβ' (1822) νοεμβρίου ε' εἰσῆλθεν εἰς θρόνον πατριάρχου ὁ ἀνόητος Μακάριος. Ἰδωμεν τί ἔσται». — Φύλ. 40^β «Ἐντὸς ὕδατος Σιλωὰμ πορεύθητι καὶ θέλεις εὔρει ὕδωρ βαθύ. Πέρασον καὶ εὐρήσεις σημεῖον δύο χαλκάδες ἔνδον πέτρας, εἰς ἀριστερὸν μέρος. Ταῦτα ἀνοίξον· θύρα γάρ ἐστι. Ἐνδὸν δὲ ταύτης εἰσὶ δώδεκα οἴκοι χρυσοῦ δοκίμου. Ὅταν ὁμως ἔλθῃ ἑτέρα δόξα γενήσεται τοῦτο. Ἐπὶ Κηδάρ οὐδέποτε, αωκγ'» (1823). — Φύλ. 41^α «Ἰπὸ τοῦ ἐν Σιλωὰμ πυροειδοῦς λίθου τοῦ προφήτου Ἡσαΐα ἔστι σπήλαιον μέγα, ἐν ᾧ πολλὰ κειμήλια βασιλέων Ἰούδα, μάλιστα Σολομῶντος. Ἐχει ἀπὸ μέρος Γαβαών, τὸ νῦν χωρίον Μπόρ, εἰσοδὸν ἐρχομένην εἰς σπήλαιον ὡς ἀπὸ πηγῶν τριῶν χιλιάδων. Ἄν δὲ καὶ κύκλω τοῦ λίθου σκάψῃς, εὐρήσεις θύραν τοῦ σπηλαίου· αωκγ'» (1823). — Φύλ. 57^β αωκς' (1826) σεπτεμβρίου 14 ἐκοιμήθη ὁ σκευοφύλαξ γέρω-Κοσμᾶς. — Φύλ. 58^α «αωκε' σεπτεμ. ις' ἦλθεν ἀπὸ Πόλεως ὁ Σαλαχώρης λαβεῖν τὸ κάστρον (Ἱερουσαλήμ), ὕπερ ἔλαβον οἱ ἐντόπιοι παρὰ τοῦ ἡγεμόνος πρὸ 70 ἡμερῶν· καὶ μὴ δυνηθεὶς ἔγινεν ὁ μουσελίμης Ἱερουσαλήμ σεπτ. 8». — Φύλ. 120^α «αωκς' τῷ ἔτει ἰουνίου 20, ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὥρα 4 τῆς ἡμέρας, ἐκυρίευσαν οἱ ἐντόπιοι τὸ κάστρον ἐκ χειρὸς τοῦ μουσελήμ ἄνευ αἵματος. Διὸ ἔπαυσεν ὁ πόλεμος τῆς τε Βηθλεέμ καὶ Πετζαλά». — «αωκς' ὀκτωβρ. 15, ἡμέρᾳ σαββάτῳ ἔλαβεν τὸ κάστρον ὁ Πραΐμ-πέης Κιχειρῆ τοῦ Ἀπτουλά πασιᾶ τοῦ Ἀκριοῦ, πολεμήσας πρότερον ἡμέρας πέντε καὶ ῥίψας πόνπας ἔνδον Ἱερουσαλήμ ἐκ τε τοῦ Σταυροῦ ἡμῶν μοναστηρίου καὶ τοῦ ὄρους Ἐλαιῶνος. Οὐδὲν ὅμως κακὸν γέγονεν ἔνδον Ἱερουσαλήμ, εἰμὴ εἰς ἐβραῖος ἐλαβώθη κατὰ τὸν πόδαν του καὶ εἰς κύνας ἐτελείωσαν κτυπηθεὶς. Εἰς τὰς 16 ἡμέρᾳ κυριακῇ εἰσῆλθεν ὁ στρατὸς τοῦ

Κιγαῖν εἰς τὸ κάστρον. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἦν καὶ ἡ ἑορτὴ τοῦ ἁγίου Λογγίνου ἑκατοντάρχου. Πολλοὶ ἐφέντιδες ἐμεσίτευσαν περὶ παραδόσεως ἀκροπόλεως· οὐδεὶς ὁμῶς εἰσηκούσθη, εἰμὴ ὁ Χασάν ἐφέντης πρῶν μουσελῆμ Ἰόπτης».

96. Τεῦχος χαρτῶον τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 175, περιέχον Θεοφίλου Κορυθαλλέως «ὕπόμνημα συνοπτικὸν καὶ ζητήματα εἰς τὴν περὶ οὐρανοῦ πραγματείαν» Ἀριστοτέλους. Ἀρχ. «Οἶόν τις νήλος εἰς πόλιν μεγίστην» κτλ. Περὶ ἄλλων ἀντιγράφων τοῦ αὐτοῦ ὑπομνήματος ὄρα σημείωσίν μου ἐν σελ. 38 (ἀριθ. 64) τοῦ καταλόγου τῆς ἐν Σμύρνῃ εὐαγγελικῆς σχολῆς.

97. Τεῦχος χαρτῶον (0,19 × 0,142) ἐκ φύλλ. 177, γραφέν ὑπερμεσοῦσης τῆς ις' ἑκατ. Τὰ φύλλα 5—7 ἀνήκουσιν εἰς τὸ τέλος τοῦ τεύχους.

1. «Διδασκαλία τῆς ἁγίας Θεοδώρας πρὸς μοναχάς». Ἀρχ. «Ἀκούσατε ἀδελφαὶ καὶ λόγων ὠφελίμων», φ. 1.

2. Διήγησις ἀκέφαλος περὶ τῆς ἐν τῷ Ἄδει περιοδείας τῆς Θεοτόκου. Ἀρχεται ἀπὸ τῶν λέξεων. «... μοντο οἱ βλασφημοῦντες καὶ οἱ καταλαλοῦντες», φ. 8^α.

3. Βίος τοῦ ὁσίου Ἀλεξίου. Ἀρχ. «Εἰς ταῖς ἡμέραις τῆς βασιλείας», φ. 17^β.

4. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ξενοφῶντος τοῦ συγκλητικοῦ. Ἀρχ. «Διηγῆσατό τις ἅγιος γέρων», φ. 32^β Fabricii, Bibl. Graeca τ. X, σ. 344.

5. «Λόγος ὠφέλιμος Δαμασκηνοῦ μοναχοῦ καὶ ὑποδιακόνου καὶ στουδίτου εἰς πᾶσαν χριστιανόν, ἀπὸ τὸ εὐαγγέλιον, ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους καὶ ἀπὸ πᾶσα γραφὴν τῆς ἐκκλησίας μας». Ἀρχ. «Δέκα παραγγελίαις μεγάλαις», φ. 54^α.

6. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος πάνυ ὠφέλιμος εἰς πάντα ἄνθρωπον χριστιανόν». Ἀρχ. «Δεῦτε πάντες, πιστοὶ ἀδελφοί, γνωρίσωμεν», φ. 72^α. Migne τ. τ. 62, σ. 737.

7. «Διήγησις τοῦ ἁγίου Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου πάνυ ὠφέλιμος». Ἀρχ. «Πορευόμενος ποτέ τις τῶν ἁγίων», φ. 86^β.

8. «Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος». Ἀρχ. «Εἰς τὰ μέρη τῆς Παφλαγονίας», φ. 97^β.

9. 'Αποκάλυψις ἡπερ ἐπεκαλύφθη ἐν γυναικείῳ μοναστηρίῳ μιᾷ τῶν μοναχῶν ὀνόματι 'Αναστασίας, ἀξία τῆς ἀποκαλύψεως οὕσα εὐσεβῆς καὶ φοβουμένη τὸν Θεόν». 'Αρχ. «'Αγαπητοὶ καὶ πατέρες οἱ πάντες ἀδελφοί, ἀκούσωμεν τὴν τοῦ Θεοῦ», φ. 102^α.

10. 'Ιωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὸ ἅγιον πάσχα». 'Αρχ. «Σήμερον ἀγαπητοὶ τὸν ἱατρὸν», φ. 117^β. Migne τ. 60, σ. 717.

11. «Τοῦ ἀγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ 'Ιωάννου τοῦ Θεολόγου, λόγος περὶ τῆς συντελείας καὶ δευτέρας παρουσίας τοῦ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν 'Ιησοῦ Χριστοῦ». 'Αρχ. «Μετὰ τὴν ἀνάληψιν», φ. 121^β. C. Tischendorf, Apocalypses apocryphae, σ. 70.

12. 'Ιωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὸν ἡμέτερον βίον καὶ τὴν δευτέραν παρουσίαν». 'Αρχ. «'Αγαπητοὶ ὅσοι τὰ τοῦ βίου», φ. 132^α. Migne τ. 60, σ. 735.

13. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος ἱερέων καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ». 'Αρχ. «Οἱ μεμολυσμένοι λειτουργοῦντες», φ. 134^α.

14. (Ἐπιφανίου) «διήγησις περὶ τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τῶν ἁγίων ἀποστόλων» (γρ. τόπων). 'Αρχ. «Πρῶτον μὲν περάσαντες τὴν Κύπρον», φ. 138^α. Τὸ κείμενον τοῦτο διαφέρει τῶν ἤδη δύο γνωστῶν συντάξεων, ὧν καλλίστην ἔκδοσιν μετὰ ῥωσικῆς μεταφράσεως καὶ σοφῶν σημειώσεων ὀφείλομεν τῷ καθηγητῇ Β. Βασιλιέβσκη (Православные Палестинский Сводникъ, τόμ. IV τεύχος 2, ἐν Πετρούπολει 1886).

15. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Φιλαρέτου. 'Αρχ. «Βίον θεάρεστον», φ. 148^α.

98. Σημειωματᾶριον ἱεροκήρυκος γραφὲν ἐν ἔτει 17+2. Ἐκ φύλλων 105 (0,195 × 0,14). Περιέχει ἐκλογὰς περὶ διαφορῶν ζητημάτων ἐκ πολυαρίθμων συγγραφέων, ὡς Ψελλοῦ, Κορρασίου, Νεῖλου Ῥόδου, Βασιλείου Καισαρείας, Γρηγορίου Νύσσης, Χρυσοστόμου, 'Ιωάννου Σχολαστικοῦ, Ὁριγένους, Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας, Μαξίμου, 'Ιωάννου Δαμασκηνοῦ, Ἰσιδώρου, Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου, Ἡροδίου, Ἀριστοτέλους, Ζωναρᾶ, Κεδρηνοῦ, Μελετίου Ἰωαννίνων καὶ ἄλλων. Ἀπὸ φ. 93^β—94^β «ἐκ τῶν τοῦ Γερασίου Βυζαντίου, περὶ τῶν τῆς συν-

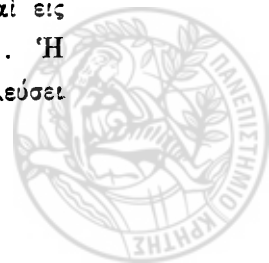

τάξεως σχημάτων». Ἀρχ. «Τὸ παρὰ γραμματικοῖς καλούμενον σχῆμα» κτλ.

99. Λειτουργικὸν ($0,199 \times 0,138$) ἐκ φύλλων 109 στυλπνοῦ χάρτου, γραφὲν ἐν ἔτει 1626 καὶ περιλαμβάνον τὰς λειτουργίας Χρυσοστόμου καὶ Βασιλείου καὶ τὴν τῶν προηγιασμένων ἀνωνόμως. Γραφὴ ὠραία, κοσμήματα ταινιώδη καὶ μεγάλα κεφαλαῖα στοιχεῖα κεχρωματισμένα. Καθ' ἐκάστην σελίδα 17 γραμματὶ ($0,11 \times 0,6$). Ἐν τέλει τῆς λειτουργίας τῶν προηγιασμένων σημείωσις ἀραβικῆ Νικολάου Bassem (διακόνου τῆς παρὰ τὰ Ἱεροσόλυμα ἰβηρικῆς μονῆς τοῦ τιμίου Σταυροῦ), δηλοῦντος ὅτι "ἐπεθεώρησε τὴν εὐλογημένην ταύτην» βιβλίον καὶ ὅτι ἐπέσθη περὶ τῆς ἀκριβείας αὐτῆς», ἡμέρα δευτέρα 18 Σεπτεμβρίου 7135 ἔτους. Παρέπονται 4 φύλλα περιέχοντα κείμενον ἰβηριστὶ μετὰ τῆς ἐν τέλει χρονολογίας 1656.

100. Ψαλτήριον ($0,35 \times 0,24$) ἐκ φύλλων χαρτῶν 104, γραφὲν φιλοκάλως κατὰ τὴν ἰζ' ἑκατ. καὶ κεκοσμημένον μετὰ πεποικιλμένων μεγάλων κεφαλαίων στοιχείων. Τὸ κείμενον δίστηλον καθ' ἐκάστην σελίδα καὶ ἐξ 25 γραμμῶν ($0,238 \times 0,165$).

101. Τεῦχος χαρτῶν ($0,355 \times 0,255$) ἐκ σελίδων 184, γραφὲν ἰδιοχείρως ὑπὸ Χρυσάνθου πατριάρχου Ἱεροσολύμων καὶ περιλαμβάνον τὸ Ἐνετίησι 1728 ἐκδοθὲν σύγγραμμα αὐτοῦ «ἱστορίαν καὶ περιγραφὴν τῆς ἁγίας Γῆς καὶ τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ». Τὸ κείμενον τοῦ κώδικος περιέχει διορθώσεις καὶ ἀποσβέσεις. Ἐν ἀρχῇ ἐτάχθησαν φύλλα τινὰ ἄνευ σελίδων, ἐν οἷς ἀναγινώσκονται ὁ πίναξ τῶν κεφαλαίων, ἡ ἐπιγραφή τοῦ βιβλίου, ἡ ἐν μέρει προλόγου ἐπιστολὴ Κωνσταντίνου Γορδάτου (ἀπὸ Χίου μηνὶ Ἰανουαρίῳ 1726), τὸ εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ βιβλίου ἐπίγραμμα τοῦ Γορδάτου, τὰ δύο ἕτερα ἐπιγράμματα τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλήμ καὶ μαρτυρίαι περὶ τῆς ἁγίας Σιών. Ἐν τέλει τοῦ κώδικος κεῖται ἐπίσης τὸ ἐν τῇ ἐκδόσει «Νεκταρίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἐγκώμιον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλήμ καὶ εἰς τὸν μακαριώτατον πατριάρχην Ἱεροσολύμων κὺρ Παΐσιον». Ἡ ἐνετικὴ ἐκδοσις μετετυπώθη ἐν Ἱεροσολύμοις τῷ 1862, κελύσει

εικόνα πόλεως τετειχισμένης καὶ τὸ προσημειωθὲν τοῦ Ἰεζικιήλ ῥητόν. Ἐνῶ δὲ ἡμεῖς ἔχομεν δύο ἑλληνικὰς ἐκδόσεις, ἀμφοτέρας ἑλλιπεῖς, οἱ Ρῶσσοι γινώσκουσιν ἐν τῇ γλώσσῃ αὐτῶν πλήρες τὸ κείμενον, κατὰ μετάφρασιν Ἰωάννου Γρηγόριεφ, γενομένην τῷ 1738 καὶ ἣς τὸ πρωτότυπον σφάζεται ἐν τῇ αὐτῇ αὐτοκρατορικῇ βιβλιοθήκῃ. Τῆς μεταφράσεως δὲ ἡ ἐκδοσις ἐγένετο τῷ 1887 ὑπὸ τοῦ σεβασμίου ἀρχιμανδρίτου Λεωνίδου, ὅστις προσέθηκεν ἀξιόλογον πρόλογον καὶ τὸ πανομοιότυπον τῆς πρώτης σελίδος τοῦ ἐν τῇ αὐτοκρατορικῇ βιβλιοθήκῃ ἑλληνικοῦ ἀπογράφου. Ὅρα τὸ 67 τεῦχος τῆς συλλογῆς ПАМЯТНИКИ ДРЕВНЕЙ ПИСЬΜΕΝНОСТИ, ἔνθα κεῖται ἡ ῥωσικὴ ἐκδοσις.

102. Τεῦχος χαρτῶν (0,34 × 0,225) ἐκ φύλλων 230, γραφὲν ὑπερμεσοῦντος τοῦ ΙΗ' αἰῶνος. Τὸ κείμενον μονόστηλον καὶ ἐκ γραμμῶν 32 καθ' ἑκάστην σελίδα (0,26 × 0,15). Ἐν τοῖς πρώτοις δώδεκα φύλλοις περιέχονται συγγραμμάτια τοῦ Ἰπποκράτους, ἀντιγραφέντα ἀπὸ ἐντύπου βιβλίου ἐν Αἰγύπτῳ τῇ 15 νοεμβρίου 1780.

«Ἐρμηνεῖα εἰς τοὺς ἀφορισμοὺς τοῦ Ἰπποκράτους, καταστρωθεῖσα εἰς κοινὴν φράσιν παρὰ Μπαλάνου Βασιλοπούλου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων, κατὰ τὸν Γαληνόν», φ. 12—204. Εἶτα πῖναξ τῶν περιεχομένων φ. 205—230. Ἄτερον ἀπόγραφον σφάζεται ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ πανεπιστημίου Ἰασίου, περὶ οὗ ὄρα Κ. Erbi-ceano ἐν τῇ ῥωμουνικῇ Revista Teolog. τ. III, σ. 245. Περὶ δὲ τοῦ συγγραφέως ἰδὲ Γ. Ζαβίρα νέαν Ἑλλ. σ. 450—452, Κ. Σάθα νεοελ. φιλολογίαν σ. 519—521, Μ. Παρανίκα σχεδιάσμα σ. 64, καὶ Β. Μυστακίδου συμβολὴν εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν ἐν Ἰωαννίνοις σχολείων σ. 13.

103. Τεῦχος χαρτῶν (0,33 × 0,22) ἐκ 284 φύλλων, γραφὲν ὑπερμεσοῦσης τῆς ΙΖ' ἑκατονταετηρίδος καὶ περιέχον «Γεωργίου Κορεσσίου περὶ φυσικῆς ἀχροάσεως» πόνημα, οὗ ἡ ἀρχή «Πότερον ἡ φυσικὴ ἐπιστήμη ἐστὶν ἢ τέχνη; ἔφη ὁ Ἄριστοτέλης ἐν τῷ τέλει τοῦ β' τῶν ὑστέρων» κτλ. Ὅρα Α. Δημητρακοπούλου προσθηκῶν καὶ διορθώσεων σ. 40, ἔνθα σημειοῦται

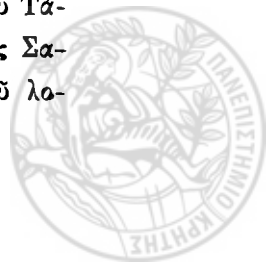

τὸ παρὸν ἀντίγραφον. Ἄλλο ἀπόγραφον ἐσημειώθη ἐν τῷ ἐμῷ καταλόγῳ τῆς βιβλιοθήκης τῆς ἐν Σμύρνῃ εὐαγγελικῆς σχολῆς, σ. 10, ἀριθ. 5. Περὶ δὲ τοῦ συγγραφέως ἀνάγνωθι Δ. Ῥοδοκανάκιδος δοκίμιον περὶ τοῦ βίου καὶ τῶν συγγραμμάτων Γεωργίου Κορεσσίου τοῦ Χίου (ἐν Ἀθήναις 1872), ὅπερ ὁμως δεῖται νῦν ἀνακαθάρσεως καὶ συμπληρώσεως διὰ τῶν πολυαριθμῶν ἀγνώστων συγγραμμάτων τοῦ Κορεσσίου, ἅτινα εὔρον καὶ ἐσημειώσαμεν κατ' ἐποχὰς ἐν καταλόγοις. Ἀξιοσημείωτος ἡ κρίσις τοῦ πατριάρχου Λουκάρεως περὶ τοῦ Κορεσσίου, ἣν ἀνάγνωθι παρὰ J. Aymon (Monuments authentiques κτλ. La Haye 1708, σ. 107).

104. Τεῦχος χαρτῶν (0,33 × 0,21) ἐκ φύλ. 134, γραφὲν τῷ ἔτει 1722.

«Ῥητορικῆς τέχνης Θεοφίλου Κορυθαλέως προοίμιον». Ἀρχ. «Τὴν ἔμφυτον ἐπιθυμίαν καὶ ἔφεσιν» κτλ. Ἐπεταί τῷ προοιμίῳ βίβλος ἀνώνυμος περὶ ῥητορικῆς, ἣτις ὁμως ἀνήκει τῷ καλὰ μὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου. Ἐν τέλει «ἐγράφη παρ' ἐμοῦ ταπεινοῦ Γρηγόρη ἱερομονάχου Ἀναστασίου κατὰ τὸ ἀψκβ' ἀπριλλίου 26».

105. Εὐαγγέλιον λειτουργικὸν (0,325 × 0,23) ἐν σελίσαι 228, γραφὲν τῷ 1762. Ἐσωθεν τῆς πρώτης πινακίδος πίναξ κεχρωματισμένος παριστῶν τὴν Θεοτόκον μετὰ τοῦ βρέφους αὐτῆς. Ἐἴτα ὑπάρχουσιν εἰκόνες τῶν εὐαγγελιστῶν. Ἀπὸ σελ. 177 «κανόνια λε' ἐν οἷς εὐρίσκειται ἀείποτε τὸ εὐαγγέλιον τῶν κυριακῶν τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ, ὁμοίως καὶ ὁ ἀπόστολος καὶ τὸ ἐωθινὸν καὶ ποῖος ἦχος ψάλλεται ἐν ἐκάστη καὶ ἕτερα ἀναγκαῖα εἰς τὴν εὔρεσιν τούτου». Ἀρχ. «Ἀνάμεσα εἰς τὰς ἄλλας ἐκκλησιαστικὰς παραδόσεις». κτλ. Ἐν σελ. 214—215 δύο τετράγωνα παραλληλόγραμμα κοσμήματα περιέχοντα τὸ ἐξῆς ἔμμετρον σημείωμα τοῦ καλλιγράφου· «τὸ πανσέβαστον ἱερόν τε καὶ θεῖον | εὐαγγέλιον τὸ παρὸν ὡς ὁρᾶται | γέγραπται σπουδῇ διὰ χειρὸς ἐμεῖο | Ἀθανασίου πρεσβύτου-ιερέως | καὶ προσκυνητοῦ τοῦ παναγίου Τάφου, | τοῦ πεφνηκότος (sic) Χαλδίας οἰκονόμου | καὶ κατιόντος Σαρασιτῶν ἐκ γένους, | πάϊς τε φύντας Μιχαὴλ Ἰωάννου | τοῦ λο-

γοθέτου χρυσοτόκου Χαλδίας. | Εΐληφε πέρας ἐν ἔτει σωτηρίῳ | τῷ χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ τε | καὶ ἐξηκοστῷ δευτέρῳ ἐνεστῶτι, | μηνὶ μαίῳ ἐβδόμῃ καὶ εἰκάδι. | ἔτει ζωῆς μου πεντηκοστῷ ἐβδόμῳ | καὶ καταλόγῳ τῷ τῆς ἱερωσύνης | εἰκοσιοστῷ καὶ ἔκτῳ σὺν ἡμίσει. | Τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν Θεῷ χάρις». Καὶ ἐν σελ. 228 «Γραφεὺς μὲν τῆςδε τῆς βίβλου πέλω | Ἀθανάσιος ἱερεὺς Σαρασίτης, | τεθνήξομαι δὲ καὶ γενήσομαι κόνις· | μένει δὲ βίβλος ἐν χρόνων πολλῶν κύκλοις. | Ὅσοι δὲ τυγχάνοιτε τῆςδε τῆς βίβλου | εὐχεσθε τοῦ γράψαντος εἶπερ ὡς θέμις | τυχεῖν με χώρας τῆς ἄνω τρισολβίας. | Ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1762^φ, μηνὶ μαίῳ. | Χριστὲ δίδου πονέσαντι τετὴν πολύολβον ἀρωγὴν».

106. Τεῦχος βομβύκινον (0,332 × 0,0215) τῆς ΙΓ' ἐκατ. ἐκ φύλλων 194, παραλελυμένον, βεβλαμμένον πολλαχοῦ καὶ διάτρητον σχεδὸν πανταχοῦ ἐκ βρώσεως σητῶν. Τὰ τετράδια ἐπίσης ἀτάκτως συνερραμμένα. Ἐν τῷ τεύχει τούτῳ εὔρον καὶ τινα φύλλα. ἅτινα ἀνῆκον εἰς τοὺς κώδικας 106 καὶ 107 καὶ ἅτινα ἤδη προσετέθησαν ἐν αὐτοῖς κατὰ τοὺς οἰκίους τόπους. Τούτου δ' ἕνεκα ἢ προϋπάρχουσα ἀρίθμησις τῶν φύλλων τοῦ παρόντος τεύχους οὐσιωδῶς διαφέρει τῆς ἐνεστῶσης ἀριθμήσεως. Ἡ λίαν παλαιὰ ἀρίθμησις ἦν ἐπίσης ἐσφαλμένη. Τὰ ἀνευρεθέντα φύλλα τῶν ἄλλων κωδίκων φαίνεται ὅτι εἶχον προστεθῆ ὑπὸ βιβλιοπηγοῦ κατὰ τὸν 13' αἰῶνα· τοῦθ' ὕπερ δηλοῖ ὅτι καὶ οἱ τρεῖς κώδικες ἦσαν εἰς χρῆσιν ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀτόμου. Ἀλλὰ καὶ ἡ γραφὴ αὐτῶν φαίνεται ἀνήκουσα εἰς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν καλλιγράφον, ὅστις ἐγένωσκε καλῶς τὴν ἑλληνίδα γλῶσσαν, διότι τὸ κείμενον αὐτῶν γέγραπται πανταχοῦ μετὰ τῆς προσοχῆς καὶ κρίσεως, ὥστε σπανίως ἀνακαλύπτει τις γραφικὰ σφάλματα. Προσθεθεῖσθω ἔτι, ὅτι ἱκανὰ φύλλα τοῦ τεύχους εἰσὶν ἠριθμημένα δι' ἀραβικῶν χαρακτήρων, ὅτι ἐνιαχοῦ ὑπάρχουσι καὶ σημειώσεις ἀραβικαὶ καὶ ὅτι ἐν τῷ μετώπῳ τοῦ φ. 89^α ἀναγινώσκεται ἡ ἐξῆς παλαιὰ ὑπογραφή· «† ταπινὸς μητροπολίτης Χαλκιδόνου Ἰω(άννης) ο καὶ προεδρος Ηρακλήλλης». Περιεχόμενα.

1. «Ἀμμωνίου φιλοσόφου ἐξήγησις τῶν πέντε φωνῶν» μετὰ

τινων σχολίων ἐν τοῖς μετώποις. Ἄρχ. «Μέλλοντας ἡμᾶς ἄρχεσθαι», φ. 1—3^α. Τέλος· «τὸ παράδειγμα καὶ τὸ ἐνθύμημα ὁ ῥήτωρ λαμβάνει ὡσπερ γὰρ ὁ». Chr. A. Brandis, Scholia in Aristotelem. Berolini 1836, σ. 9, ἔνθα ἐξεδόθη τεμάχιον ἐπ' ὀνόματι Ἑρμείου. Αὐτόθι δὲ σημειοῦται ἦτι φέρεται καὶ ἐπ' ὀνόματι Ἀμμωνίου.

2. Ἀποκρίσεις καὶ λύσεις εἰλημμένοι ἐξ ἐρμηνείας τινὸς εἰς τὴν εἰσαγωγὴν Πορφυρίου. Ἄρχ. «Ἀπόκρισις· ἀπὸ τοῦ “καὶ τὸ τῆς λύσεως γλαφυρὸν” ἕως τοῦ “ὄντος ἀναγκαίου Χρυσασόριε”·—Τινὲς πάλιν αἰτιῶνται τὴν ἀρχὴν ὡς κακῶς ἔχουσαν καὶ φασίν» κτλ., φ. 3^β. Τέλος· «τοῦ γένους μὴ ἔχοντος τὰς διαφορὰς κατὰ τοὺς περιπατητικούς ἐνεργεία».

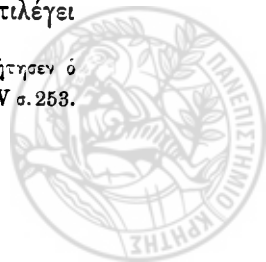
3. Μεμονωμένον φύλλον φέρον τὴν ἐπιγραφὴν «Ἀμμωνίου εἰς τὰς πέντε φωνὰς» καὶ ἀρχόμενον ἀπὸ τῶν λέξεων· «τὸ γὰρ ὑπάλλληλον..... κατὰ ταῦτα καὶ εὐρίσκειται πάλιν τὸ γένος· ἄλλ' εἰ καὶ ὑπάλλληλον ἐστίν» κτλ.

4. Ἀκέφαλον κείμενον, οὗ αἱ πρῶται λέξεις· «... λεύοντες τῇ τυραννίδι αὐτοῦ τοὺς δορυφόρους ὑπέδειξεν· ὁ δὲ τούτους τ' ἀνελὼν ἐτοιμῶς ἀνηρέθη· ἀγαθὸν γὰρ ἐνόμισε τὸ ψεύσασθαι διὰ τὸ ἀναιρεθῆναι τὸν τύραννον ἢ ἀπὸ τῆς ἐν τῷ φιλοσοφεῖν ὡς οἱ ἐφεκτικοὶ καλούμενοι, ἢ ἀπὸ τοῦ εἴδους τῆς ζωῆς, ὡς οἱ κωμικοί, ὧν ἠγγήσατο Ἀντισθένης» κτλ., φ. 5^α.

5. Ἀνεπίγραφον, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐπειδὴ δὲ λογικῆς πραγματείας ἀρχὴ τὸ προκείμενον βιβλίον, ὡς προϊόντος τοῦ λόγου ῥηθήσεται» κτλ., φ. 5^β. Τέλος· «ποῖον εἶναι τὸν ἐξηγούμενον, πόσα δεῖ προλέγειν ἐκάστης ἀριστοτελικῆς πραγματείας».

6. «Ἐπιγραφαὶ εἰς τὰς τοῦ Διβανίου μελέτας». Κατάλογος αὐτῶν (φύλ. 6—7^α) ἔχων ἐν τέλει τὰδε· «ὁμοῦ μελέται εἰκοσιούο. Σημεῖωσαι ἐν τῇ μελέτῃ ταύτῃ¹ ἐπὶ τῶν ζηλούντων δωρεὰς οὐκ εἰσὶ κατήγοροι καὶ κατηγορούμενοι, ἀλλὰ τόπον κατηγόρου ἐπέχει ὁ ζητῶν τὴν δωρεάν. Ἔρχεται δὲ τις καὶ ἀντιλέγει

¹ Πρόκειται περὶ τῆς τελευταίας τοῦ καταλόγου μελέτης, ἧς ἡ ὑπόθεσις «ἐξήτησεν ὁ Φίλιππος τὸν Δημοσθένην κατέφυγεν ἐπὶ τὸν Ἐλέου βωμόν» κτλ. Ἐκδ. Reiske τ. IV σ. 253.

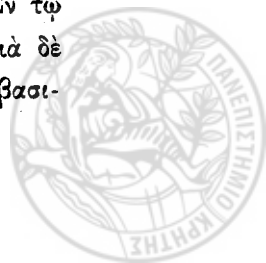
αὐτόν, ὅστις ἔχει τόπον κατηγορουμένου. Τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὴν πραγματείαν καὶ εἰς τὰς λοιπὰς στάσεις. "Ὅταν δέ ἐστι στάσις, οἷον ἀντεγκληματικὴ ἢ στοχαστικὴ ἢ τις ἐκ τῶν λοιπῶν, τότε ἔχει καὶ κατήγορον καὶ κατηγορούμενον» κτλ.

7. «Κεφάλαια λδ'. Προγνωστικὸν ἑαρινοῦ καὶ χειμερινοῦ ἀέρου καὶ ἐκ ποίων τεκμηρίων ὄμβρους καὶ ἀνομβρίας χρῆ προσδοκᾶν». Ἄρχ. «Τριταία καὶ τεταρταία οὔσα ἢ σελήνη» κτλ., φύλ. 7^β—19^β.

8. «Ἐξήγησις εἰς τὰς πέντε φωνὰς Ἰωάννου τοῦ Φιλοπόνου καὶ φιλοσόφου» μετὰ τινων σχολίων ἐν τοῖς μετώποις. Ἄρχ. «Μέλλοντας ἡμᾶς ἄρχεσθαι φιλοσόφων λόγων, ἀναγκαῖόν ἐστι μαθεῖν τίποτε ἐστὶ φιλοσοφία», φ. 10^β—12^β. Τέλος: «τὸ παράδειγμα καὶ τὸ ἐνθύμημα ὁ ῥήτωρ λαμβάνει». "Ὅρα φύλ. 1—3^α τοῦ παρόντος κώδικος, ἔνθα τὸ κείμενον ἐπιγράφεται τῷ Ἀμμωνίῳ.

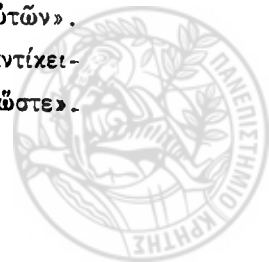
9. Πορφυρίου εἰσαγωγὴ μετὰ σχολίων ἐν τοῖς μετώποις καὶ μετὰ ἑρμηνείας ἀνωνόμου, ἧς ἡ ἀρχή: «Ἡ φιλοσοφία διαιρεῖται εἰς τὸ θεωρητικὸν καὶ τὸ πρακτικόν· διὰ γὰρ τοῦ θεωρητικοῦ γινώσκωμεν τὰ ὄντα» κτλ., φ. 13^α. Τέλος: «καὶ τὸ περιπατεῖ Σωκράτης». Ἐν ἰδιαιτέρῳ τετραδίῳ ἐσημειωσάμην τὰς διαφερούσας γραφὰς τοῦ κειμένου τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Πορφυρίου, βασισθεῖς εἰς τὴν ἐκδόσιν τοῦ κ. Ad. Busse (ἐν Βερολίῳ, 1887, σ. 1—22).

10. (Ἀμμωνίου) «προλεγόμενα εἰς τὰς Ἀριστοτέλους κατηγορίας. Ἀριστοτέλους γένος». Ἄρχ. «Ἀριστοτέλης τῷ μὲν γένει ἦν Μακδῶν», φ. 45^α. Τὸ τέλος τῶν προλεγομένων ἔχει ὧδε: «ἄλογον δὲ ψυχὴν λέγουσι τὸ θυμικὸν καὶ ἐπιθυμητικόν», φ. 49^β. Τὸν βίον τοῦ Ἀριστοτέλους ἀντέβαλον πρὸς τὴν ἔδοσιν Buhle, ἣν εἶχον πρόχειρον ἐν Ἱεροσολύμοις: ἐν τῷ κώδικι λείπει τὸ τέλος τοῦ κειμένου λήγοντος εἰς τὰς λέξεις «ὑποδύμασι δὲ χρῆσθαι δυναμένοις (cod. ἐπισταμένοις), τῇ δὲ γε φυσικῇ προσέθηκε τὴν πέμπτην» (ἐκδ. Buhle σ. 49, 13). Ἐκ τῶν διαφορῶν δὲ σημειῶ πρὸς τὸ παρὸν τὴν ἐξῆς μόνην. Ἐν τῇ ἐκδ. Buhle p. 47, 11 ἀναγινώσκωμεν οὕτω: «τῆς ἀδικίας. Μετὰ δὲ ταῦτα» κτλ. Ἐν τῷ κώδικι τὸ κείμενόν ἐστι πληρέστερον ὧδε: «τῆς ἀδικίας. Διὰ δὲ τὸ εὐεργετεῖν πάντας Ἀλέξανδρον ἔγραψε πρὸς αὐτὸν περὶ βασι-

λείας διδάσκων ὅπως βασιλευτέον· ὕπερ οὕτως ἔδρασεν εἰς τὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου ψυχὴν, ὡς λέγειν ὅτε τινὰς οὐκ ᾤφελθησε "σήμερον οὐκ ἐβασίλευσα". ὕπερ ἰσὸν ἐστὶν τῷ ἐπιχωρίῳ λεγομένῳ ἐπὶ τῶν ἐπ' ὀλίγον ἀρρωστούντων, τουτέστιν ἐφήμερον νόσον παρὰ μίαν, διὰ τὸ μὴ ποιῆσαι τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὰς τῶν ὑγιαίνοντων ἐνεργείας. Τελευτήσαντος δὲ» κτλ.—Μετὰ τὰ προλεγόμενα ὑπάρχει ἀπὸ φ. 49^β κέ. ἡ ἐρμηνεία τοῦ Ἀμμωνίου εἰς τὰς κατηγορίας τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ τὸ κείμενον αὐτῶν. Ἡ ἐρμηνεία ἄρχεται οὕτως· «Αἱ ψυχαὶ αἱ ἡμέτεραι γυμναί μὲν οὔσαι τῶν σωμάτων» κτλ. (Th. Waitz, Aristotelis organon, σ. 3). Λήγει δὲ εἰς τὸ ζ' κεφάλαιον τῶν κατηγοριῶν τὸ «περὶ ποιῶν καὶ ποιότητος» πραγματευόμενον, οὕτως· «κἄν γὰρ περὶ ποιῶν διαλέγηται, οὐ πρότως περὶ τούτων ποιεῖται τὸν λόγον ἀλλὰ δι' αὐτὴν τὴν ποιότητα».

11. Ἐπιτομὴ τοῦ Ἀριστοτέλους κατηγορίαι μετὰ μικροῦ προοιμίου, οὗ ἡ ἀρχὴ «κατηγορίαι ἐπιγέγραπται τὸ βιβλίον», μετὰ σχολίων ἐν τοῖς μετώποις καὶ μετὰ βραχέων ἐρμηνειῶν διαστίχων. Τὸ κείμενον ἄρχεται ἀπὸ τοῦ φύλ. 94^α καὶ λήγει εἰς φ. 107^α· ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ ὑπάρχουσι τινὰ χάσματα, ἅτινα ἐσημειώσαμεν ἐν τῇ ἀντιβολῇ τοῦ κειμένου πρὸς τὰς ἐκδόσεις Bekker καὶ Waitz. Τὰ πλείω καὶ σπουδαιότερα σχόλια ἀντέγραφα πρὸς ἰδίαν χρῆσιν. Ἐν αὐτοῖς ὑπάρχουσιν ἀνὰ ἓν σχόλιον τοῦ ἁγίου Μαξίμου, τοῦ Δαμασκηνοῦ καὶ Φωτίου πατριάρχου. Τὸ πρῶτον δὲ σχόλιον ἄρχεται οὕτω· «Προέταξεν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τὰ ὁμώνυμα, ἐπειδὴ περ ἀπλούστερά εἰσι καθ' ἓν μόνον» κτλ. Ἐκ τῆς ἀντιβολῆς δὲ τοῦ κειμένου σημειῶ νῦν μόνον τὰς ἐξῆς διαφερούσας γραφάς. Page 5^β 8 «ὥστε κυρίως καὶ καθ' αὐτά, ταῦτα μόνον ποσὰ λέγεται». Page 5^α 36 «ἐχόντων πρὸς ἄλληλα τῶν ἐν αὐτοῖς μορίων». Page 6^α 34 «οὐ πάνυ ἀλλ' ὁμοίως καὶ ἀνόμοιον». Page 6^α 38 «ἐτέρου λέγεται μείζον· τινὸς γὰρ μείζον λέγεται». Page 6^β 17 «ὑπάρχει ἐναντιότητος». Page 8^β 23 «ἐπεσεκεμμένον περὶ αὐτῶν». Page 9^β 10 «ταῖς εἰρημέναις». Page 12^β 13 «ἀντίφασιν ἀντίκεινται». Page 13^α 15 «τὸ ἐν καὶ οὐχ ὀπότερον ἔτυχεν ὥστε».

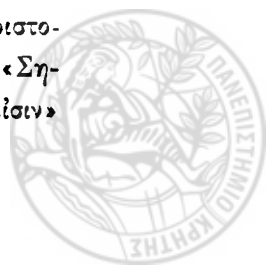
Page 13^a 37 «ἀντίφασις ἀντίκειται». Page 13^b 4 «θάτερον μὲν ἀληθές, θάτερον δὲ ψευδές εἶναι». 14^b 38 «καὶ τὸ ἔνυδρον καὶ τὸ χερσαῖον». Οὕτω καὶ p. 15^a 3.

12. Ἀνωνόμου σημειώσεις τινές εἰς Ἀριστοτέλη, ὡς περὶ ἔρμηνείας, περὶ ψυχικῶν δυνάμεων, «κατὰ πόσους τρόπους τὸ θέσθαι λέγεται» καὶ περὶ ὀνομάτων καὶ ῥημάτων, φύλ. 107^β.

13. Ἀριστοτέλους περὶ ἔρμηνείας μετὰ παραφράσεων, συνόψεων καὶ σχολίων, φ. 108^a—162^β. Ἐν ἀρχῇ προοίμιον, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐν τῇ περὶ ψυχῆς εἴρηται ἡμῖν πραγματεία». Τέλος· «ῥοπήν καὶ ἔσται κατὰ τὴν αὖριον»—Φύλ. 108^β «Σύνοψις καὶ παράφρασις σαφεστάτη τῆς διδασκαλίας τοῦ περὶ ἔρμηνείας. Ἐτέρα τοῦ αὐτοῦ ὑπερτίμου». Ἀρχ. «Ἔτι ὁ σκοπὸς τοῦ περὶ ἔρμηνείας» κτλ. Τὸ κείμενον τοῦ Ἀριστοτέλους ἀντέβαλον πρὸς τὴν ἔκδοσιν Bekker καὶ Waitz. Ἐκ τῶν διαφόρων γραφῶν σημειώσας κατ' ἐκλογὴν τὰς ἐπομένας. Pag. 18^b 35 «ὀπότερον ἂν αὐτῶν». Pag. 22^a 15 «ἀκολουθεῖ τὸ ἐνδέχασθαι εἶναι». Pag. 24^a 1 «ὅτι ἀγαθόν, ψευδές· οὐκ ἀληθές γὰρ αὕτη». Pag. 23^a 23 «ἐνεργεῖα εἰσίν». Οὕτω καὶ ἐν γραμμῇ 25.

14. Διάγραμμα τοῦ «πόθεν οἱ συλλογισμοὶ λαμβάνονται», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἡ ἀπὸ τοῦ γινώσκοντος ἢ ἀπὸ τῆς γνώσεως», φύλ. 162^β—163^a.

15. «Ἀριστοτέλους ἀναλυτικῶν προτέρων πρῶτον» μέχρι pag. 29^b 28, πλὴν p. 25^a 4—13, ἕνεκ' ἀπωλείας ἑνὸς φύλλου. Ἀρχ. «Πρῶτον εἰπεῖν», φ. 163^β. Κείμενον μετὰ ἔρμηνείας, οὗ προτάσσεται προοίμιον ἀρχόμενον οὕτως· «Ἀναλυτικὰ ἐκλήθησαν ὅτι ἡ παντὸς συνθέτου». Ἡ ἔρμηνεῖα ἄρχεται ὕδεν· «Καὶ γὰρ ἡ ὁ τρόπος τῆς λήψεως αὐτῶν διάφορος». Τὸ πρῶτον δὲ σχόλιον ἀναφερόμενον εἰς τὴν λέξιν «πρῶτον» ἄρχεται οὕτω· «Λεῖπει τὸ δεῖ κατ' ἔθος ἀττικόν».—Εἰς φ. 166^β—175^a «τοῦ ὑπερτίμου Ψελλοῦ παράφρασις εἰς τὰ τρία σχήματα». Ἀρχ. «Ἐπ' αὐτὸ τὸ κεφάλαιον τῆς διαλεκτικῆς πραγματείας».—Φύλ. 175^a «Ἀριστοτέλους· ἀρχὴ τοῦ πρώτου σχήματος· σχόλιον», οὗ ἡ ἀρχή· «Σημειώσας ὅτι διὰ τοῦτο εἰσὶ τρία σχήματα, διότι καὶ τρεῖς εἰσίν»

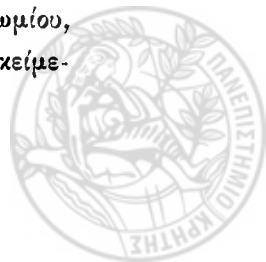

κτλ. — Φύλ. 184^β «τέλος σὺν θεῷ τῶν τριῶν σχημάτων». Φύλ. 185^α—187^α «Σχῆμα δεύτερον. Παράφρασις τοῦ Ψελλοῦ». Αρχ. «Ὅτι μὲν οὖν ὄρος τῷ μὲν ὑπόκειται, τοῦ δὲ κατηγορεῖται» κτλ. — Φύλ. 187^α—189^β «Σχῆμα τρίτον, παράφρασις τοῦ Ψελλοῦ». Αρχ. «Ἐὰν μὲν τὸ αὐτὸ». Λεῖπει τὸ τέλος, τοῦ φ. 189 ὄντος λίαν ἐφθαρμένου καὶ ἔχοντος ἐν τῷ μέσῳ μεγάλην ὀπήν. — Τὸ κείμενον τοῦ Ἀριστοτέλους ἀντέβαλον πρὸς τὰς ἐκδόσεις Bekker καὶ Waitz καὶ ἐκ τῶν σημειώσεών μου ἀποσπῶ τὰς ἐπομένας διαφορὰς ἀναγνώσεις. Pag. 25^β38 «ἀνάγκη καὶ τὸ Α». Pag. 26^α24 «κατηγορεῖσθαι κατὰ παντός». 27 «τὸ μὴ καθενός». 33 «τινὶ τῶν Β ὑπάρχει ἤ». Pag. 26^β9 «κατὰ παντός». Οὕτω καὶ εἰς γραμ. 14. Pag. 26^β22 «κατὰ μέρος ἤ ἢ κατηγορικῶς». Pag. 28^α12 «ἄμφω κατηγοροῦμεν». Pag. 27^β16 «ὄροι τοῦ μηθενὶ ὑπάρχειν». 28 «καὶ πρότερον εἵπομεν, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἀορίστου δεικτέον». Pag. 27^α4 «κἂν πρὸς ὑποτέρῳ ἤ». Pag. 28^β28 «πρότερον λεκτέον». Pag. 29^α16 «πάντες γὰρ ἀποτελοῦνται.. τὸ καθόλου συλλογίζεσθαι». 34 «περαίνονται». 38 «εἰ γὰρ μηθενὶ τὸ Α τῷ Β, τὸ δὲ Β παντί». Pag. 29^β8 «ἄγοντας». 9 «τῷ Γ ὑπάρξει· εἰ γὰρ μηθενὶ ὑπάρξει τὸ Α τῷ Γ, τῷ δὲ Β». 21 συλλογισμῶν τῶν ἐν τοῖς πρώτοις. ὅταν δὲ» κτλ.

16. (Μιχαὴλ Ψελλοῦ) περὶ ῥητορικῆς τέχνης ἔμμετρον ἀκέφαλον πόνημα, οὔτινος σφίζονται 215 στίχοι, φύλ. 190^α—193^α. Ὁ πρῶτος στίχος ἔχει οὕτως· «ἔστι δὲ τὸ προοίμιον διηγήσεως μέρος». Τέλος· «ὡς ἂν καὶ παίζων λογικῶς κερδαίνου τι τοῦ λόγου» Chr. Walz, *Rhetores graeci* τ. V, σ. 691,9—703.

17. (Μιχαὴλ Ψελλοῦ) «πῶς ἐπιγνωσόμεθα μίαν ἐκάστην τῶν στάσεων» εἰς 13 παραγράφους. Αρχ. «α'. Ἐὰν ἄδηλον ἦ κατ' οὐσίαν τὸ κρινόμενον, στοχασμός», φ. 193^α.

18. «Τοῦ αὐτοῦ ὑπερτίμου κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ ἐγκώμιον εἰς τὴν ἰδίαν μητέρα». Αρχ. «Τῇ μητρὶ τὸ ἐγκώμιον», φ. 193^α—194^β. Τεμάχιον μέγα ἐκ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἐγκωμίου, οὗ ἡ συνέχεια ἐλλεῖπει ἐν τῷ κώδικι. Ἀλλὰ τὸ ὅλον κείμε-

νον ἐξεδόθη κατὰ τὸν παρῑσιακὸν κώδικα ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Σάθα, Μεσαιων. βιβλιοθ. IV, σ. 1—61.

107. Τεῦχος βομβύκινον (0,32 × 0,20) τῆς ΠΓ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 159, ἐξ ὧν τὰ φ. 25, 39, 42, 43, 47, 158 καὶ 159 ἀνεῦρον ἐν τῷ 106 κώδικι. Τὸ κείμενον μονόστηλον καὶ ἐκ γραμμῶν 29—32 καθ' ἑκάστην σελίδα (0,225 × 0,142). Ἐίχε δὲ πρότερον τὸ αὐτὸ ὕψος καὶ πλάτος θ καὶ ὁ ἠγούμενος κώδιξ, ἀλλὰ πρό τινων ἐτῶν ἢ κοπῆς βιβλιοπηγοῦ ἐσμύκρυνεν αὐτό. Ἐν τοῖς φύλλοις ὑπάρχει παλαιὰ ἀρίθμησις δι' ἀραβικῶν γραμμάτων καὶ στοιχείων.

«Λιβανίου σοφιστοῦ μελέται» λ' κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν, ὧν ὁ πίναξ ἀναγινώσκεται ἐν τοῖς δυοῖ πρώτοις φύλλοις τοῦ κώδικος.

1. «α' Πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς Τρῶας ὑπὲρ τῆς Ἑλένης Μενέλαος». Ἄρχ. «Εἰ δὲ καὶ ἐβούλετο Ἀλέξανδρος», φ. 2^α. Libanii sophistae orationes et declamationes. Ἐκδ. J. J. Reiske, Altenburgi 1791—1797, τ. IV, σ. 3.

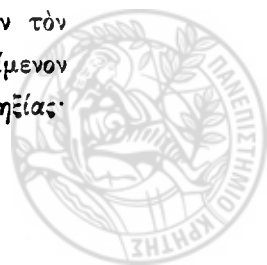
2. «β'. Πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς Τρῶας ὑπὲρ τῆς Ἑλένης Ὀδυσσεύς» Ἄρχ. «᾽Ωμην ᾽ Τρῶες», φ. 4^β. Reiske τ. IV, σ. 15.

3. «γ'. Πρὸς τὸν Ὀδυσσεῶς ἐν λιταῖς πρεσβευτικὸν ἀντιλογία Ἀχιλλέως». Ἄρχ. «Ὅτε πρῶτον ὑμᾶς εἶδον, φ. 13^α. Ἐκδ. Reiske τ. IV, σ. 47.

4. «δ'. Ἀφαιρεθεὶς Ἀχιλλεὺς τῆς Βρισηΐδος ἐπὶ τὴν οἰκείαν διῆγε σκηνὴν ὠργισμένος» κτλ. Ἄρχ. «᾽Ωμην Ἀχιλλεῦ τὰς τῶν ἐμῶν» φ. 22^α. Reiske τ. IV, σ. 80. Choricii Gazaei orationes κτλ. ἐκδ. Boissonade, Parisiis 1846, σ. 238.

5. «ε'. Μετὰ τὴν Τροίας ἄλωσιν καὶ τὸν Ἀγαμέμνονος φόνον Ὀρέστης ἀποκτείνας τὴν αὐτοῦ μητέρα κρίνεται φόνος». Ἄρχ. «᾽Ωμην μὲν ᾽ ἄνδρες», φ. 30^α. Reiske τ. IV, σ. 112.

6. «ς'. Ἐξήτησεν ὁ Φίλιππος τὸν Δημοσθένην. Κατέφυγεν ἐπὶ τὸν Ἑλέου βωμὸν ὁ Δημοσθένης ἀποσπασθεὶς ἐξεδόθη, καὶ ἀφειθεὶς ὑπὸ τοῦ Φιλίππου γράφει παρ' Ἀθηναίοις ἀνελεῖν τὸν βωμὸν». Ἄρχ. «Καινότατα ᾽ Ἀθηναῖοι», φ. 37^α. Τὸ κείμενον εἰς φ. 39^β λήγει εἰς τὰς λέξεις «καὶ πῶς οὐ πολλῆς ἐμπληξίας»

πολεμείν γάρ» (Reiske σ. 262, 26), ἀπὸ δὲ τοῦ φ. 40^α ἀρ-
χεται τὸ κείμενον ἀπὸ τῶν λέξεων «ὕμιν Μακεδόνας ὑποπεπτω-
κότας ἔχειν» (Reiske σ. 266) καὶ διήκει μέχρι τέλους ἀνελλιπῶς.
Τὸ δὲ ἔλειμμα κεῖται ἐν τέλει τοῦ κώδικος.

7. «Μετὰ τὰ ἐν Χαιρωνείᾳ Φίλιππος ἐζήτησε τὸν Δημο-
σθένην» κτλ. Ἀρχ. «Ὁν μὲν ἐβουλόμην», φ. 43^α. Reiske
τ. IV, σ. 817

8. «ἦ. Ἐκδοθεὶς Φιλίππῳ Δημοσθένης ἀφειδὲς καὶ μὴ πο-
λιτευόμενος κρίνεται δημοσίᾳ». Ἀρχ. «Ἵμην μὲν ἔγωγε», φ. 47^α.
Reiske IV, σ. 280. Μεταξὺ τῶν φύλ. 52—53 χάσμα. Τέλος τοῦ
φ. 52^β «θᾶπτον οἰμώζομαι» (R. σ. 305, 19). Ἀρχὴ τοῦ φ. 53^α
«Φίλιππον ἦ φιλῶ Μακεδόνας» (R. σ. 310, 5).

9. «θ. Οἱ Ποτιδαῖται ἀλλήλων ἐγεύσαντο πολιορκούμενοι
ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων καὶ κρίνονται Ἀθηναῖοι ὑπὸ Κορινθίων ἀσε-
βείας». Ἀρχ. «Πολλὰ ἐβουλεύσαμεθα», φ. 56^α. Reiske IV, σ. 348.

10. «ι. Ἐχων τις γυναῖκα καὶ ὦν ὑπὸ πατρός ἀπεδήμησε»
κτλ. Ἀρχ. «Οὐπῶ κόρον ἔοικεν», φ. 66^α. Reiske IV σ. 639.

11. «ια. Φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν δω-
ρεάν θαλλὸν στεφάνου καὶ ἀποκηρύσσεται παρὰ τοῦ ἰδίου πατρός».
Ἀρχ. «Τῆς μὲν ἀριστείας», φ. 70^α. Reiske IV, σ. 622.

12. «ιβ. Διέσωσέ τις ἐμπρησμοῦ γενομένου τὸν ἑαυτοῦ πα-
τέρα» κτλ. Ἀρχ. «Μόλις ὦ ἄνδρες δικασταί!», φ. 75^α. Rei-
ske IV, σ. 739.

13. «ιγ. Φθονερὸς τοῦ γείτονος αὐτοῦ πλουτήσαντος ἐξαίφνης
ἑαυτὸν προσαγγέλλει». Ἀρχ. «Ἄλλ' εἰ καὶ καλῶς οἶεται», φ. 84^β.
Reiske IV, σ. 159.

14. «ιδ. Δύσκολος γήμας λάλον γυναῖκα ἑαυτὸν προσαγγέ-
λλει». Ἀρχ. «Ἐδεῖ μὲν ὦ βουλή», φ. 91^α. Reiske τ. IV, σ. 134.

15. «ιε. Ἡ θεωρία: οὔτε ὁ πατὴρ μισόπαις» κτλ. Ἀρχ. «Ἦν
ἄρα ὡς ἔοικεν», φ. 96^α. Reiske IV σ. 654.

16. «ισ. Παράσιτος τοῦ τρέφοντος αὐτὸν φιλοσοφήσαντος ἑαυ-
τὸν προσαγγέλλει». Ἀρχ. «Ἐὰν μὴ προλαβόντες», φ. 100^α.
Reiske τ. IV, σ. 216.

17. «ιζ'. Παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεὶς» κτλ. Ἄρχ. «Ἴσχύω μὲν οὐδ' ἄ πέπονθα», φ. 103^α. Reiske τ. IV, σ. 150.

18. «ιη'. Τύραννος ἤτησεν ἐξ ἀστυγείτονος πόλεως μειράκιον ὠραῖον» κτλ. Ἄρχ. «Εἶη ἂν καὶ τοῦτο», φ. 105^α. Reiske IV, σ. 459.

19. «ιθ'. Δύσκολος ὤλισθεν· ὁ παῖς παρὼν ἐγέλασε καὶ ἀποκηρύσσει αὐτόν». Ἄρχ. «Ἐπειδὴ ποτε ῥᾶον», φ. 110^α. Reiske IV, σ. 612.

20. «κ'. Φιλάργυρος ἐρασθεὶς ἐταίρας καὶ μισθὸν αἰτούμενος ἑαυτὸν προσαγγέλλει». Ἄρχ. «Εἰ μὴ καὶ ὑμεῖς ἀργύριον», φ. 112^β. Reiske IV, σ. 827.

21. «κα'. Τίμων ἐρῶν Ἀλκιβιάδου ἑαυτὸν προσαγγέλλει». Ἄρχ. «Πάλιν ὑμῖν Τίμων», φ. 117^β. Reiske IV, σ. 181.

22. «κβ'. Ἐν Κορίνθῳ γέγονεν ἐταίρα καὶ ἀπρεπῆς Λαῖς» κτλ. Ἄρχ. «Αἰσχύνομαι νῆ τὴν σωφροσύνην», φ. 122^β. Reiske IV, σ. 432.

23. «κγ'. Νόμος ἐν Λακεδαίμονι τὸν εἴσω τριάκοντα» κτλ. Ἄρχ. «Χάριν ἔχω τοῖς σεσωκόσι», φ. 127^α. Reiske IV, 420.

24. «κδ'. Μελετῶμεν τὸν φεύγοντα». Ἄρχ. «Ὁ μὲν εὐσεβῆς», φ. 130. Reiske IV, σ. 540.

25. «κε'. Ἡ διάλεξις πεποιήται μὲν πρὸς τὸ δεῖν ἀπιδουναὶ τῆς μελέτης τὸ λείπον, βραχέα δὲ φθέγγεται τῷ λόγῳ χαριζομένα». Ἄρχ. «Τοῖς Ἀχαιοῖς ἐκκλησίαν», φ. 134^α.

26. «κς'. Φήμη ἦν συνεῖναι τὸν πατέρα» κτλ. Ἄρχ. «Ἐπειδὴ τῆς τῶν νέων εὐκοσμίας», φ. 134^α. Reiske IV, σ. 568.

27. «κζ'. Δικάζεται Ποσειδῶν Ἄρει ὑπὲρ Ἀλιπροθίου». Ἄρχ. «Ἀπολωλεκῶς ὦ θεοί», φ. 138^α. Reiske τ. IV, σ. 402. Ἄπὸ φ. 140 ἐνοῦται τῇ μελέτῃ αὐτῇ ἢ ἐν τῇ ἐκδόσει ἐπιγραφομένη «μελέτη ἐκ τοῦ ἐναντίου, ὁ Ἄρης» (R. σ. 410).

28. «κη'. Τῷ κατορθώσαντι πόλεμον» κτλ. Ἄρχ. «Ἦκω τοὺς ἐπιόντας», φ. 143^β. Reiske IV, σ. 514.

29. «κδ'. Ἡ διάλεξις ἔχει μὲν τὸ ρόδον ὑπόθεσιν, ἐπισταμένα δὲ διακορεῖς ὑμᾶς ὄντας τοῦ μύθου καινότερόν τι συνεισφέρει διήγημα». Ἄρχ. «Λέγουσι Μῆδοι», φ. 152^α.

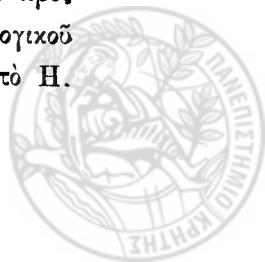
30. «λ'. Οὐκ ἀντείπε τῷ Φιλίππῳ γινομένῳ Ἀμφικτύωνι ὁ Αἰσχίνης, μόνος πεμφθεὶς Πυλαγόρας καὶ ἐπανελθὼν κρίνεται δημοσίων ἀδικημάτων». Ἀρχ. «Οὐκ ἦν ὡς ἔοικεν», φ. 152^β. Reiske τ. III, σ. 396. Τὸ κείμενον λήγει εἰς φ. 155^β οὕτω· «καὶ τὸ ἄρχειν τῶν Ἑλλήνων καὶ φίλῳ χρῆσθαι τῷ τῆς Ἀσίας» (R. σ. 408, 22). Τῆς συνεχείας δύο φύλλα κεῖνται ἐν τέλει τοῦ κώδικος (φ. 158—159) περιλαμβάνοντα τῆς ἐκδόσεως Reiske τὰ ἐξῆς μέρη. Pag. 410, 20 κέ., pag. 416, 20—421, 9.

31. Μεμονωμένον φύλλον ἀνήκον εἰς τὸν 105 κώδικα καὶ περιέχον μέρος τῆς ἐξηγήσεως τοῦ Ψελλοῦ εἰς τὸ περὶ ἐρμηνείας τοῦ Ἀριστοτέλους. Αἱ πρῶται λέξεις· «εἶναι καὶ μερικὸν καὶ ὄλον· συνίστανται δὲ αἱ λοιπαὶ τέσσαρες» κτλ. Αἱ τελευταῖαι λέξεις· «οὐδὲ τὰ τούτου μέρη ἔχει ὁηλονότι τινὰ αἰτίαν», φ. 156.

32. Μεμονωμένον φύλλον ἐκ τοῦ 106 κώδικος μετὰ ἐπιγραφῆς «ὀνομασίαι τῶν ἐκτὸς μερῶν τοῦ σώματος», φ. 157. Ἀρχ. «Περὶ δὲ τῶν μερῶν» κτλ. Τέλος· «καὶ τὸ μεσαίτατον αὐτοῦ στέρον μεχρὶ τοῦ χόνδρου».

108. Τεῦχος βομβύκινον (0,32 × 0,20) τῆς II' ἑκατ. ἐκ φύλλων 191, οὗτινος ἡ γραφή παρεμφερῆς ἐστὶ τῆ τῶν κωδίκων 106 καὶ 107. Ἡ σύμπηξις τοῦ βιβλίου νεωτάτη. Τὰ φύλλα 26, 88, 89 καὶ 112 εἰσὶν ἄδετα, ὡς ἀνευρεθέντα παρ' ἐμοῦ ἐν τῷ κώδικι 106 καὶ προστεθέντα ὡς ἔδει ἐν τῷ παρόντι τεύχει. Ἀξιοσημείωτον ἐν αὐτῷ ὅτι περιῆλθε πλήρης ἡ ἐγκυκλοπαιδειακὴ συλλογὴ τοῦ Ψελλοῦ, ἥτις ἐν ἄλλοις ἀντιγράφοις ἢ ἀτελῶς ἢ ἐπιτετημένως καὶ κατ' ἐκλογὴν μεταγενεστέρων ἀντιγραφῶν σφῆζεται καὶ γινώσκεται ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «διδασκαλία παντοδαπή». Ἡ λεπτομερὴς ἀναγραφή τῶν κεφαλαίων αὐτῆς περιέλαβεν ἐν τοῖς τετραδίοις μου πολλὰς σελίδας, ἅς τινες λόγῳ οἰκονομίας καὶ κατ' ἀνάγκην ἀναπόφευκτον περιέσειλα ἐν τῷ παρόντι καταλόγῳ.

1. (Μιχαὴλ Ψελλός). «Τοῦ αὐτοῦ λόγος σχεδιασθεὶς πρὸς Πόθον βεσάρχην ἀξιῶσαντα αὐτὸν γράψαι περὶ τοῦ θεολογικοῦ χαρακτῆρος». Ἀρχ. «Μὴ θαυμάσης», φ. 1^α. Ἐξεδόθη ὑπὸ Η.

O. Coxe, Catal. cod. mss. bibliothecae Bodleianae pars prima. Oxonii 1853, σ. 743—751.

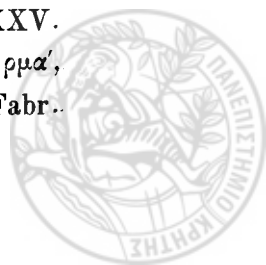
2. Θεοφυλάκτου Σιμοκάτου ἀκέφαλος πραγματεία, ἧς αἱ πρῶται λέξεις: «ἀνειλόμεθα πρὸς τὸ συνοῖσον δυσάρεστον» φ. 7^α. Τέλος: «ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται». Ἐν τῷ μετώπῳ τοῦ φύλ. 7 σημειώσεις τοῦ ἐν αἰῶνος δηλοῖ ὅτι «τὴν ἀρχὴν τοῦ παρόντος λόγου εὐρήσεις εἰς φύλλον ἔμπροσθεν», ἀλλὰ νῦν λείπει.

3. «Τοῦ αὐτοῦ διὰ προσωποποιίας ὅτι οὐχ ὄροι ζωῆς τοῖς ἀνθρώποις πεπήγασι. Θεοφράστου κατὰ Θεογνώστου». Ἄρχ. «Ἐπεὶ τάφος ἀνεψυγμένος», φ. 7^β.

4. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος ἀπόφασις διὰ προσωποποιίας. Οἱ διαιτηταὶ Εὐάγγελος καὶ Θεόπεμπτος». Ἄρχ. «Τοῦ κρίσιν καὶ δικαιοσύνην», φ. 9^α. Καὶ τὰ τρία ταῦτα πονημάτια τοῦ Σιμοκάτου ἠτοιμάσθησαν πρὸς ἔκδοσιν.

5. «Τοῦ αὐτοῦ Θεοφυλάκτου σχολαστικοῦ τοῦ Σιμοκάτου, διάλογος περὶ διαφόρων φυσικῶν προβλημάτων» φ. 10^β. Προτάσσεται ἡ διάλεξις τοῦ αὐτοῦ διαλόγου, ἧς ἡ ἀρχὴ «τὰς χελιδόνας ἀκήκοα». Εἶτα ὁ πίναξ τῶν κεφαλαίων καὶ τὸ κείμενον τοῦ διαλόγου. J. Fr. Boissonade, Theophylacti Simocattae questiones physicae et epistolae. Parisiis 1835, σ. 1—17.

6. «Τοῦ λογιωτάτου καὶ φιλοσοφωτάτου κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ καὶ ὑπερτίμου, ἐπιλύσεις σύντομοι ἀποριῶν φυσικῶν», φ. 14^α. Ἄρχ. «Φύσις ἐστὶ δύναμις» κτλ. Τὰ κεφάλαια τοῦ πονήματος τούτου ἔχουσι τὴν ἀκόλουθον τάξιν: J. Fabricii bibl. graeca V (Hamb. 1712), ἀριθ. νθ', ξ', ριε', ρις', ιη', ιε'. Ἐκδ. Ch.-Em. Ruelle (annuaire de l'association κτλ. 1879) ἀριθ. XXIV. Fabr. ξα', Ruelle XXIII, Fabr. ξβ', ξζ', ξη', ξγ'—ξε', ριζ'—ριθ', σε', ος', ξς', ος'—οθ', ρκ'—ρκβ', ις', ρκγ', ρκδ'. Ruelle XXXII. Fabr. πη', ρκς', πθ', ις', ιθ', ρ', ιη', ρα', ρβ'. Ruelle XXXIII. Fabr. ιγ'—ιε', ργ', ρκε'. Ruelle XXXIV, Fabr. ις', ια', ιβ', ρδ', ι', ρε'. Ruelle XXXV. Fabr. ρς'—ρθ', ρκη', ρλ', ρλη', ρλα', ρλθ', ρι'—ριβ', ρμ', ρμα', ρλε', ρμβ', ριγ', ριδ', ρκς', ρκθ', λε'—λη', λγ', Ruelle XVI, Fabr.

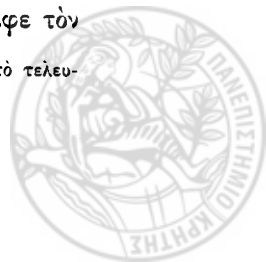

λθ', μδ', μα', λδ', μζ', με', λβ', λα', μβ', μγ', ρλβ', ρλζ', ρλγ'.
 ρμγ'—ρμζ', ρλδ', ρμη'—ρνγ', ξθ', ιζ', ο'. Ruelle XXXV, XXXVI.
 Fabr. οα', ογ', οβ', μζ'. Ruelle XVII. Fabr. οδ', ιθ'. Ruelle. I.
 Fabr. π', πε', πα', πβ', πζ'. Ruelle XXXI. Fabr. ρνδ'—ρνζ'.

7. Μιχαήλ Ψελλοῦ «ἕτερα: ἐπιλύσεις φυσικῶν ἀπορημάτων
 πρὸς τὸν βασιλέα τὸν κυρὸν Μιχαήλ τὸν Δούκαν», φύλ. 32^α. Δια-
 ροῦνται εἰς τέσσαρας λόγους, ὧν ὁ πρῶτος συνίσταται ἐκ κεφα-
 λαίων πέντε· τὸ πρῶτον ἀνεπίγραφον. Ἄρχ. «Ὁ μὲν Πλούταρχος
 ὦ μέγιστε». Εἶτα περὶ τοῦ εἶναι τὴν γῆν σφαιροειδῆ, περὶ τοῦ
 μεγέθους τῆς γῆς, περὶ τῶν κλιμάτων τῆς γῆς. Ἐκδ. Seebode
 ἀριθ. α'—γ'.—«Περὶ τῶν μεταξὺ τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ στοι-
 χείων καὶ τῶν περὶ ταῦτα παθῶν· λόγος δεύτερος», οὗ τὰ κε-
 φάλαια ἑπτὰ: περὶ ὕδατος, περὶ ἀέρος καὶ πυρὸς καὶ νεφῶν καὶ
 ὑετῶν καὶ ἀστραπῶν καὶ βροντῶν, περὶ σεισμῶν, περὶ κομητῶν
 ἀστέρων, περὶ ἀνέμων, περὶ ἴριδος, περὶ ἄλλω. Ἐκδ. Seebode
 ἀριθ. δ'—θ'.—«Περὶ τῶν οὐρανίων· λόγος γ'», οὗ τὰ κεφάλαια
 εἴκοσι καὶ ἓν. Τὸ πρῶτον περὶ κόσμου. Ἄρχ. «Τινὲς τῶν φιλο-
 σόφων ἐδόξασαν» κτλ. Ἐκδ. Seebode ἀριθ. ια', ι', ιβ'—κθ'¹.
 «Περὶ ὕλης, περὶ εἰδούς, περὶ φύσεως, ἐν ᾧ περὶ τόπου καὶ
 χρόνου, περὶ ψυχῆς, ἐν ᾧ περὶ αἰσθήσεως· λόγος δ'», οὗ τὰ
 κεφάλαια ἔνδεκα. Τὸ πρῶτον περὶ ὕλης. Ἄρχ. «Ἐπὶ τὴν τῆς
 ὕλης ἔννοιαν» κτλ. Τὰ κεφάλαια ταῦτα μὴ σφζόμενα ἐν ἄλλῳ κώδικι
 ἀντεγράφησαν παρ' ἐμοῦ καὶ συνεκδίδονται μετ' ἄλλων φελλικῶν
 ἀνεκδότων. Ἐν τέλει δὲ τοῦ ὅλου τούτου πονήματος, ὅπερ πε-
 ριῆλθεν ἄχρις ἡμῶν κατὰ τὴν πρωτότυπον τοῦ συγγραφέως ταξι-
 νόμησιν, προσετέθη τὸ τοῦ

8. Ἀριστοτέλους περὶ κόσμου πρὸς Ἀλέξανδρον (φ. 43^α—48^β),
 ὅπερ ὁ Ψελλὸς διήρσεσεν εἰς δώδεκα κεφάλαια, προσθεὶς καὶ σχό-
 λιον «περὶ τῆς τῶν κέντρων εἰδήσεως καὶ τῶν ἀνέμων, πῶς οὖν
 ἕκαστος καλεῖται καὶ πόθεν σκόπει ἐν τοῖς κέντροις». Ἐπέγραψε
 δὲ τὸ ἀριστοτελικὸν πονημάτιον οὕτω· «Ἀριστοτέλης πέπομφε τὸν

¹ Τὸ κεφάλαιον τοῦτο διαιρεῖται ἐν τῷ κώδικι εἰς δύο. Ἐπιγράφεται δὲ τὸ τελευ-
 ταῖον «περὶ ἐκλείψεως αὔτης τῆς σελήνης».

μακεδόνα ταύτην». Ἄρχ. «Πολλάκις μὲν ἔμοι γε» κτλ. Περὶ τῶν διαφορῶν ἀναγνώσεων τοῦ κειμένου ἐκδοθήσεται ἰδιαιτέρα πραγματεία.

9. Ψελλοῦ «περὶ θεολογίας», φ. 48^β. Fabr. ἀριθ. α', β', ιβ', ιγ', ιδ'.

10. «Περὶ ἀρετῶν τοῦ Ψελλοῦ», φ. 48^β. Ἄρχ. «Τρεῖς τάξεις εἰσὶ τῶν ἀρετῶν» κτλ. Τὰ κεφάλαια τοῦ πονήματος τούτου ἔχουσι τὴν ἀκόλουθον τάξιν. Fabr. ἀριθ. μη' — νη'. Ruelle XVIII—XXII.

11. Ψελλοῦ «περὶ ψυχῆς» κεφάλαια πολυάριθμα, ἐν οἷς δύο ἀνέκδοτα. Fabric. λγ', κη', κθ'. Ruelle IV — XV, XXXVI — XXXVIII. Ἔττα κεφάλαια ἑπτὰ περὶ νοῦ. Fabr. κ'—κς'. Περὶ φιλοσοφίας κεφάλαιον ἀνέκδοτον, ἕτερον ἀνεπίγραφον περὶ τῶν δυνάμεων τῆς ψυχῆς (φύλ. 52^α). Παρέπονται κεφάλαια περὶ ἐνοποστάτου (Fabr. γ', δ'), περὶ ὁμοουσίου (Fabr. ε'), περὶ ὁμοῦποστάτου (F. ζ'), περὶ οὐσιώδους ἐνώσεως καὶ διαφορᾶς (F. ζ') καὶ τὰ λοιπὰ κεφάλαια μέχρις ἀριθμοῦ ι' κατὰ τὴν ἔκδοσιν Φαβρικίου, μεθ' ὃ κεφάλαιον ἀνεπίγραφον περὶ τοῦ "Κύριε ἐλέησον", ὕπερ ἐν τοῖς συγγράμμασι τοῦ Ψελλοῦ ἐτάχθη ὑπ' ἀριθ. LXXV.

12. Ψελλοῦ «περὶ θέσεως κόσμου οὐρανοῦ τε καὶ γῆς καὶ ἀστέρων καὶ τοῦ Ἀράτου τὰ φαινόμενα», φ. 53^β. Διαιρεῖται εἰς ἑπτὰ κεφάλαια, ὧν τὸ τελευταῖον περὶ μηνός· μεθ' ὃ κεφάλαιον «πόλεις ἐπίσημοι Εὐρώπης», κατάλογος τῶν ἐπαρχιῶν τῆς γῆς, καὶ τελευταῖον «τὰ ἑπτὰ κλίματα τῆς γῆς», οὔ ἢ ἀρχὴ «κλίμα διὰ Μηρόης ὄραι ιγ', μοῖραι ις'» κτλ., φ. 58^β. Τὰ τελευταῖα κεφάλαια ἤτοιμάσθησαν πρὸς ἔκδοσιν.

13. Τοῦ ὀσίου Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ «εἰς τὴν προσευχὴν τοῦ "πάτερ ἡμῶν" πρὸς τινὰ φιλόχριστον ἐρμηνεῖα σύντομος». Ἄρχ. «Αὐτὸν ἐδεξάμην», φ. 59^α. Migne τ. 90, σ. 872.

14. «Τοῦ μεγάλου πατρὸς καὶ σοφοῦ Χρυσοστόμου ἀπὸ φωνῆς τοῦ σοφοῦ Βουλγαρίας» ἐρμηνεῖα εἰς τὸ «πάτερ ἡμῶν». Ἄρχ. «Ἐκαστην λέξιν ἐξεταστέον», φ. 65^α.

15. Χρυσοστόμου εἰς τὸ «πάτερ ἡμῶν». Ἄρχ. «Ὅρα πῶς εὐθέως ἀνέστησε», φ. 66^α.

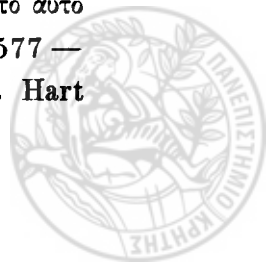

16. «Λέοντος ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ πιστοῦ βασιλέως Ῥωμαίων τοῦ φιλοσόφου «οἰακιστικῆ ψυχῶν ὑποτύπωσις». Ἀρχ. «Ἰσχυρὸν ἢ φιλία», φ. 69^α. Ὅρα ἀνωτέρω σελ. 147. Ἐν τῷ παρόντι ἀντιγράφῳ διαιρεῖται εἰς τρία βιβλία.

17. «Ἀλεξάνδρου Ἀφροδισιέως ἰατρικῶν ἀπορημάτων καὶ φυσικῶν προβλημάτων ἐκλογαί». Ἀρχ. «Τῶν προβλημάτων τὰ μὲν αὐτόθεν ἐστὶν δῆλα καὶ γνώριμα», φ. 80^β—89^β. (Μετὰ τὸ φύλλον 89 προσετέθη ἕτερον βομβύκινον τεῦχος, περιέχον τὰ ὑπ' ἀριθ. 18—30 κείμενα· τοῦτο δὲ διήρηται εἰς τρισκαίδεκα τετράδια. Ἡ γραφή τῆς αὐτῆς ἐποχῆς). Τὸ κείμενον τοῦ Ἀφροδισιέως ἐγράφη λίαν συμπεπικνωμένως καὶ μετὰ πολλῶν ταχυγραφικῶν σημείων· λήγει δὲ εἰς τὰς λέξεις «καὶ ἄλλως μέρεσι κρύπτεσθαι τῆς μαστίχης τὰς ἐναντίας δυνάμεις». Τὸ ἱεροσολυμικὸν ἀπόγραφον συμπληροῖ τὸ ἀτελῶς γνωστὸν ἄχρις ἡμῶν κείμενον τῶν προβλημάτων, οὗτινος τελευταία ἐκδοσις ἢ τοῦ Bussemaker ἐν τ. IV Ἀριστοτέλους ἀπάντων ἐκδ. Didot, σ. 291 κέ.

18. «Ἀριστοτέλους περὶ ζῳῶν μορίων». Κείμενον, ἐρμηνεῖα καὶ σχόλια ἐν τοῖς μετώποις καὶ μεταξὺ τῶν στίχων, φ. 90^α—166^α. Ἐν ἰδιαιτέρῳ ἀνεκδότῳ πραγματεία ἐσημειωσάμην λεπτομερέστατα ἀπάσας τὰς διαφόρους ἀναγνώσεις τοῦ κειμένου, ἐξ ὧν αἱ πλείους πρωτοφανεῖς, μὴ σημειούμεναι ἐν τῇ βερολινεῖα ἐκδόσει. Ἡ τοῖμασα δὲ πρὸς ἐκδοσιν καὶ τὴν ἐρμηνεῖαν καὶ τὰ σχόλια.

19. «Ἰωάννου τοῦ Τζέτζου ποίημα αὐθωρὸν περιέχον πᾶσαν θεογονίαν ἐν βραχεῖ μετὰ προσθήκης καὶ κατάλογον τῶν ἐπὶ τὴν Ἰλιον ἀρίστων Ἑλλήνων τε καὶ Τρώων». Ἀρχ. «Φέρε ψυχὴ βασίλισσα», φ. 166^α. Τέλος· «τῶν οὐρανίδων δὲ θεῶν Ἑρμῆν τε καὶ τὴν Ἴριν». Στίχοι 363, ὧν τὸ κείμενον δίστηλον καθ' ἐκάστην σελίδα. Ὁ Bekker ἐξέδωκε τὸ ποίημα τοῦτο εἰς 777 στίχους κατὰ ἀντίγραφον τῆς βιβλιοθήκης Casanatensis (Abhandlungen der k. Akademie der Wissenschaften zu Berlin aus dem Jahre 1840, σ. 147—167). Μετ' αὐτὸν ὁ Matranga ἐξέδωκε τὸ αὐτὸ κείμενον εἰς 618 στίχους (Anecdota graeca τ. II, σ. 577—598). Ὅρα περὶ τε τοῦ κειμένου καὶ τῶν ἐκδόσεων G. Hart

de Tzetzarum nomine vitis scriptis (Lipsiae 1880) σ. 37—40, καὶ H. Giske de Ioannis Tzetzae scriptis ac vita (Rostochii 1881) σ. 53—55.

20. «Τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Φωτίου, κατὰ τῶν τῆς παλαιᾶς Ῥώμης ὅτι ἐκ τοῦ Πατρὸς μόνου ἐκπορεύεται τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ». Ἀρχ. «Εἰ ἀπλοῦν μὲν τὸ πνεῦμα», φ. 168^β. Migne τ. 102, σ. 392.

21. «Ἐτέρου τὰ ὑποτεταγμένα δύο κεφάλαια». Ἀρχ. «Ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων ἀπάντων», φ. 169^α.

22. «Γράμμα σταλὲν πρὸς τὸν βασιλέα κυρὸν Ἀλέξιον τὸν Κομνηνὸν ὡς ἐκ τῶν Λατίνων παρά τινος ἐλλογίμου ἐπισκόπου Μεδιολάνων (Πέτρου Χρυσολάνου), περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος». Ἀρχ. «Ἄκουσον καὶ νόησον», φ. 169^α. Migne τ. 127, σ. 911.

23. «Τοῦ μοναχοῦ κυροῦ Ἰωάννου καὶ πρώτου τοῦ ὄρους, τοῦ Γάνου, τοῦ Φουρνᾶ ἀντιρρητικῆ πρὸς ταῦτα ἀπολογία». Ἀρχ. «Ὁ γράφας ἅπερ ἐβούλου» φ. 170^β. Ἐξεδόθη ὑπὸ Α. Δημητρακοπούλου ἐν Ἐκκλησιαστ. Βιβλιοθήκῃ (ἐν Λειψία 1866) τ. I, σ. 36—47.

24. «Τοῦ Μεθώνης κυροῦ Νικολάου περὶ τοῦ ἐκπορεύεσθαι τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἐκ τοῦ Πατρὸς μόνου». Ἀρχ. «Βασιλεῦ οὐράνιε», φ. 173^α. Ἐξεδόθη τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ περιβοήτου πλαστογράφου Κωνσταντίνου Σιμωνίδου (!) «Νικολάου τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Μεθώνης λόγος πρὸς τοὺς Λατίνους περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ὅτι ἐκ τοῦ Πατρὸς οὐ μὴν καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ ἐκπορεύεται, πρῶτον ἤδη ἐκιδόμενος ὑπὸ Κ. Σιμωνίδου κτλ., ἐν Λονδίῳ, Ἀωνή». Ὁ προταχθεὶς δὲ τῇ ἐκδόσει ταύτῃ βίος τοῦ Νικολάου περιέχει πολλὰς ψευδεῖς καὶ πεπλασμένας περὶ αὐτοῦ εἰδήσεις.

25. «Τοῦ αὐτοῦ κεφαλαιώδεις ἔλεγχοι τοῦ παρὰ Λατίνους καινοφανοῦς δόγματος τοῦ ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ τοῦ Πατρὸς καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ ἐκπορεύεται». Ἀρχ. «Ὁμολογουμένου τοῦ ὅτι», φ. 180^β. Α. Δημητρακοπούλου ἐκκλησιαστ. βιβλιοθήκης τ. I, σ. 359—380.

26. «Πέτρου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου τῆς θεουπόλεως μεγάλης Ἀντιοχείας πρὸς τὸν μακαρίτην πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως τὸν Κηρουλάρην κῦρ Μιχαήλ, περὶ τοῦ τίνα δεῖ τῶν τοιούτων παρατρέχειν διὰ τὸ ἀγροῖκον καὶ βαρβαρῶδες τοῦ ἔθνους καὶ τὸ βίαιον τῆς μακρᾶς συνηθείας, πρὸς τίνα δὲ ἔχειν ἡμᾶς ἀσυμβάτως καὶ τίνα ψευδῶς αὐτῶν κατηγοροῦνται». Ἀρχ. «Ὅσα ἐπονηρεύσατο», φ. 183^β Corn. Will acta et scripta quae de controversis ecclesiae graecae et latine κτλ. σ. 189 κέ.

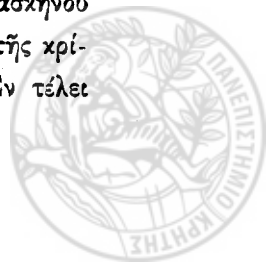
27. «Ἀπὸ τῆς ἐπιστολῆς τῆς πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Βενετίας ἔγγουν Ἀκολίας ἀποσταλείσης παρὰ τοῦ αὐτοῦ Πέτρου πατριάρχου Ἀντιοχείας, περὶ τῶν ἀζύμων». Ἀρχ. «Οἱ τὰ ἄζυμα ἐσθίειν βουλόμενοι», φ. 185^α. Corn. Will acta et scripta σ. 217, γραμμὴ 10 κέ.

23. «Τοῦ ὑπερτίμου κυροῦ Μιχαήλ τοῦ Ψελλοῦ, περὶ τῆς ἁγίας τριάδος». Ἀρχ. «Ἡ ἁγία καὶ καθολικὴ ἐκκλησία», φ. 185^β. Fabricii, Bibl. graecae liber V (Hamburg 1712) σ. 76 τοῦ περὶ Ψελλοῦ τμήματος, ἀριθ. ι' καὶ ια'.

29. «Τὰ παρὰ τῶν Φράγκων παρὰ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν συνήθειαν δοξαζόμενα καὶ τελούμενα, δι' ἃ καὶ ἔχομεν πρὸς αὐτοὺς ἀκοινωνήτως, εἰσὶ ταῦτα». Ἀρχ. «Λέγουσι τὸ πνεῦμα», φ. 186^β.

30. «Τοῦ μακαρίου Βουλγαρίας κυροῦ Θεοφυλάκτου προσλαλιά τινὶ τῶν αὐτοῦ ὁμιλητῶν περὶ ὧν ἐγκαλοῦνται Λατῖνοι». Ἀρχ. «Εἰσήλθε τὸ ἀξίωμα σου», φ. 187^α—191^β. C. Will acta et scripta σ. 229 κέ.

109. Τεῦχος χαρτῶν (0,32×0,215) ἐκ. φ. 312, γραφὲν ἐν ἔτει 1679 ὑπὸ Δαμασκηνοῦ μοναχοῦ. Τὸ κείμενον δίστηλον καὶ ἐκ γραμμῶν 27 καθ' ἐκάστην σελίδα (0,253×0,16). Ἐν ἀρχῇ ὑπάρχουσι δύο περιπλέον φύλλα, ἅτινα περιέχουσι κατάλογον συγγραμμάτων τοῦ ἀββᾶ Ἡσαίου καὶ ἐν τέλει τὴν σημείωσιν « † Μοναχὲ ἀναγινώσκων τὴν βίβλον ταύτην εὐχου Δαμασκηνοῦ μοναχοῦ ὅπως κύριος ὁ Θεὸς ἐλέησῃ αὐτὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὃς καὶ τὴν γένεσιν ἔσχεν ἐξ Ἀδριανουπόλεως». Ἐν τέλει

τοῦ φ. 106^α. «Ἐγράφη τὸ παρὸν βιβλίον ἐπὶ ἔτους τοῦ σωτηρίου πάθους ρω γω σω θω: διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου κϋρ Φιλοθέου καὶ ἐπροσηλώθη ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα, ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ». Καὶ ἐν φ. 305^β «Ἡ παροῦσα βίβλος ἐγράφη διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου κϋρ Φιλοθέου καὶ ἀφιερῶθη ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τὴν ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει Ἱερουσαλήμ. Χεῖρ Δαμασκηνοῦ μοναχοῦ».

1. Τοῦ ὁσίου ἄββᾶ Ἡσαΐου συγγραμμάτια κθ' (φ. 1—100). ὦν τὸ πρῶτον ἐπιγράφεται «ἐντολαὶ τοῖς ἀδελφοῖς τοῖς μετ' αὐτοῦ». Ἀρχ. «Οἱ θέλοντες μεῖναι μετ' ἐμοῦ» κτλ. Τὸ τελευταῖον πονημάτιον ἐπιγραφόμενον «θρῆνοι» ἄρχεται ὡδε: «οὐαὶ ὑμῖν φιλήδονοι» κτλ. Παρὰ Migne λατινιστὶ τ. 40, σ. 1105 κέ.

2. Βασιλείου Καισαρείας «λόγος περὶ τοῦ δεῖν τὴν προσευχὴν προτιθέναι πάντων». Ἀρχ. «Πᾶσα πρᾶξις», φ. 101^α. Migne τ. 31, σ. 1325.

3. Ἐφραίμ Σύρου «λόγος εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν κτλ. λόγος γ'». Ἀρχ. «Προσέλθετε καὶ δεῦτε», φ. 107^α. Ἐκδ. Assemani τ. I, σ. 167.

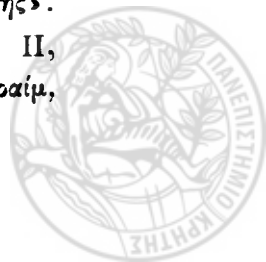
4. «Τοῦ αὐτοῦ λόγος δεύτερος περὶ τοῦ ἀντιχρίστου» Ἀρχ. «Πῶς ἐγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς», φ. 110^β. Ἐκδ. Assemani τ. II, σ. 222.

5. Ἀναστασίου Ἀντιοχείας τοῦ Σιναΐτου «λόγος εἰς τὴν παρείσθασιν τῶν νηστειῶν καὶ εἰς τὸν ἕκτον ψαλμόν». Ἀρχ. «Πρέπουσαν τῆς τῶν νηστειῶν», φ. 119^α. Migne τ. 89, σελ. 1077.

6. Ἐφραίμ Σύρου «λόγος εἰς πατέρας τελειωθέντας». Ἀρχ. «Τὴν καρδίαν μου ἀλγῶ», φ. 132^α. Ἐκδ. Assemani τ. I, σ. 172.

7. Τοῦ αὐτοῦ λόγος ἕτερος εἰς πατέρας τελειωθέντας. Ἀρχ. «Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ», φ. 135^α. Ἐκδ. Assemani τ. I, σ. 175.

8. Ἐφραίμ Σύρου «ἐπιστολὴ πρὸς Ἰωάννην μονάζοντα περὶ ὑπομονῆς καὶ τοῦ μὴ ἀπατάσθαι τοῖς λογισμοῖς προφάσει δικαιμάτων καὶ λέγειν ὅτι βροσκὸς πορεύομαι καὶ περὶ σωφροσύνης». Ἀρχ. «Πολλὰ παραινέσαντες», φ. 139^α (ἐκδ. Assemani τ. II, σ. 186). Παρέπονται πολλὰ ἄλλα πονήματα τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ,

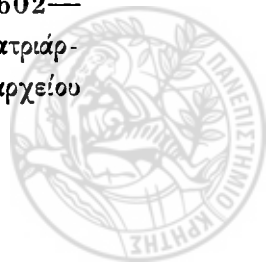

ὧν τὸ τελευταῖον (φ. 217^β κέ) ἐπιγράφεται: «παραίνεσεις πρὸς μοναχοὺς», τὸ ὄλον 46.

110. Τεῦχος βομβύκινον (0,31 × 0,235) ἐκ φ. 268, γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΔ' ἑκατ. Ἑλλιπές κατὰ τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος, βεβλαμμένον ἐξ ὕδατος καὶ διάτρητον πολλαχοῦ ὑπὸ σητῶν. Τὸ κείμενον μονόστηλον καὶ ἐκ γραμ. 35 καθ' ἐκάστην σελίδα.

Ἑρμηνεῖα ἀκέφαλος (Θεοδώρου Βαλσαμώνος?) εἰς τοὺς κανόνας οἰκουμενικῶν καὶ τοπικῶν συνόδων καὶ εἰς τινὰ κανονικὰ ποιημάτια ἀγίων πατέρων. Ἄρχεται ἀπὸ τῶν τελευταίων λέξεων τοῦ ιθ' κανόνος τῆς ς' οἰκουμενικῆς συνόδου: «ἀπαραιτήτου καὶ ἀναγκαίας ἀσχολίας ὄντας ἐλευθέρους ἀδελφικῶς ἐπιπλήττεσθαι». Ἀπὸ φ. 264 ἐρμηνεύεται ἢ πρὸς Ἀμφιλόχιον α' κανονικὴ ἐπιστολὴ τοῦ Βασιλείου.

111. Τεῦχος χαρτῶν (0,31 × 0,215) ἐκ φύλλων 489, γραφὲν ὑπὸ Ἱεροθέου μητροπολίτου Μονεμβασίας μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1588 — 1591. Τὸ κείμενον μονόστηλον καὶ ἐκ γραμ. 34 καθ' ἐκάστην σελίδα (0,23 × 0,14). Τὰ πρῶτα φύλλα μέχρι φ. 193^β ἐγράφησαν ἐν Μόσχᾳ κατὰ τὴν ἐν τέλει σημείωσιν: «Ἐν ἔτει ςϵϛ' (1588) σεπτεμβρίῳ ιϛ' ἡμέρᾳ γ'. † Ὁ Μονεμβασίας Ἱερόθεος, ἐν Μοσχοβίᾳ». Τὰ φύλλα 197—396^β ἔγραψεν ὁ Ἱερόθεος ἐν Βλαχίᾳ. Ὅρα φ. 396^β «Ἱερόθεος ὁ Μονεμβασίας, ἐν ἔτει ςϵϿ' (1591) Ἰουνίῳ ι', ἐν Βλαχίᾳ κατερχόμενος ἐκ Ῥωσίας» (ἢ σημείωσις ἐξηκολούθει, ἀλλ' ἄλλη χεὶρ ἀπέξυσε αὐτήν). Ἐν φ. 489 σημείωσις Ἀρσενίου Ἑλλασσῶνος, ἔχουσα οὕτω πιστῶς: «† Ὁ ταπεινὸς ἀρχιεπίσκοπος Ἑλασσόνος καὶ τῶν Ἀρχαγγέλων τῆς μεγάλης Μοσχοβίας Ἀρσένιος στέλλω τὸ παρὸν βιβλίον, τὸ ὁποῖον εἶναι γράμματα οἰκειόχειρα τοῦ σοφωτάτου μητροπολίτου Μονεμβασίας κϋρ Ἱεροθέου, εἰς τὸ πατριαρχεῖον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἵνα εὐρίσκειται αὐτὸ κτῖμα ἀπαρασάλευτον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας διὰ μνημόσυνον αὐτοῦ καὶ ψυχικὴν σωτηρίαν, παρὰ μηδενὸς ἀποξενομένου αὐτὸ ἐν βάρει ἀλύτου ἀφορισμοῦ. ςϵϿ'» (1602—1603). Κατόπιν ἰδιόχειρος σημείωσις τοῦ Ἱεροσολύμων πατριάρχου Δοσιθέου: «ἀλλ' οἱ καλοὶ προεστώτες τῆς τοῦ πατριαρχείου

Κωνσταντινουπολεως τουτο απεμπολήσαντες, ηγήρασε αυτό το έν πολλών χειρσί μεταπεσεῖν ὁ Παναγιώτης μέγας ἔρμηνεύς τῆς βασιλείας καί μετὰ τόν ἐκεῖνου θάνατον περιήλθεν εἰς ἡμᾶς καί ἀφιερῶσαμεν τῷ παναγίῳ τάφῳ, 1674. Εἴη δὲ τῷ αἰωνίῳ ἀναθέματι ὑπόδικος, ὅστις αὐτὸ τοῦ ἀγίου τάφου ἀποξενώσει. † ὁ Ἱεροσολύμων πατριάρχης Δοσίθεος ἀποφαίνεται». Τὰ φ. 194—196 ἄγραφα. Ἐν τέλει ὑπάρχουσιν 8 φύλλα ἄγραφα, ὧν τινὰ περιέχουσιν ἀσημάντους σημειώσεις μεταγενεστέρας.

1. «Ἐκλογή δουλειῶν ἀναγκαίων ἐν τῷ τὴν σελήνην ὑπάρχειν συναντήματα τῶν ἰβ' ζυδίων». Ἀρχ. «Ἐν κριῶ οὔσης», φ. 1^α.

2. «Τοῦ ὑπερτίμου Κωνσταντίνου τοῦ Ψελλοῦ στίχοι λαμβικοί εἰς τὴν τελευταίην τῆς Σκλήρινας». Ἀρχ. «Νῦν κοσμικὴ θύελλα», φ. 1^β. Ἠτοιμάσθησαν πρὸς ἔκδοσιν.

3. (Ψελλοῦ) ζητήματα δι' ἐπῶν ἐλεγείων καί λύσεις αὐτῶν. Ἀρχ. «Ἄνδρ' ἐμὸν εἶλεν ἐκυρός», φ. 4^β.

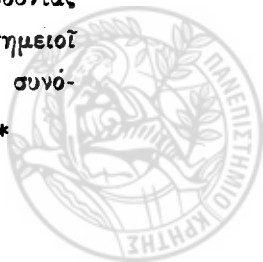
4. «Ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ κυρίου οἴνου ἀκράτου πλήρες κεράσματος». Ἀρχ. «Χεὶρ μὲν κυρίου ἢ δύναμις αὐτοῦ», φ. 5^β.

5. «Περὶ βροντῶν καί σεισμῶν». Ἀρχ. «Ποικίλης μὲν οὔσης καί πολυσχιδοῦς», φ. 7^α.

6. (Γελασίου Κυζικηνοῦ) «σύνταγμα τῆς ἐν Νικαίᾳ ἀγίας συνόδου περὶ ὧν διημφισβήτησαν πρὸς τοὺς ἀγίους πατέρας οἱ αἰρετικοὶ καί ἐκφώνησις τοῦ κρατήσαντος ὀρθοδόξου δόγματος. Προσίμιον εἰς τὰ κατὰ τὴν ἐν Νικαίᾳ σύνοδον πραχθέντα», φ. 9^α.

7. (Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας) «περὶ Διονυσίου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας ὅτι καί αὐτὸς κατὰ τῆς Ἀρείου ἐφρόνει αἰρέσεως, ὡς ἡ ἐν Νικαίᾳ σύνοδος, καί μάτην αὐτὸν συκοφαντοῦσιν οἱ ἀρειομανῖται ὡς ὁμόδοξον ἑαυτῶν. Πλήρες τὸ παρὸν καί φρενῶν καί δογμάτων». Ἀρχ. «Βραδέως ἐδήλωσας περὶ τῆς νῦν διαλέξεως» κτλ., φ. 43. Migne τ. 25, σ. 480.

8. «Περὶ τῆς πανουργίας καί ὑποκρίσεως τῶν ἀρειομανιτῶν καί πῶς μετασχηματιζόμενοι πλανᾶν ἐπιχειροῦσι τοὺς ἀγνοοῦντας αὐτούς». Ἀρχ. «Πάντα μὲν ὅσα», φ. 48^β. Ἐν τέλει σημειοὶ ὁ Ἱερόθεος· «τέλος τῶν πρακτικῶν τῆς ἀγίας οἰκουμενικῆς συνό-

δου· οὔτε τὸ παρὸν οὔτε τὸ πρὸ αὐτοῦ φαίνεται παρὰ τίνος ἐγράφησαν καὶ ζητητέον».

9. Πρακτικὰ τῆς ἐν Ἐφέσῳ τρίτης οἰκουμενικῆς συνόδου μετὰ τῶν οἰκείων ἐγγράφων (φ. 56^α—196^β), ὧν πρῶτον Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας ἐπιστολή, ἧς ἡ ἀρχὴ· «Ἀφίκοντο μὲν τινες» κτλ. Mansi IV, σ. 588. Τελευταῖον ἔγγραφον κεῖται ἀπολογία Κυρίλλου πρὸς τὴν πονηθεῖσαν Θεοδωρίτῳ Κύρρου ἀνατροπὴν τῶν ἐβ' κεφαλαίων. Ἀρχ. «Πλείστην ὕσση» κτλ. Mansi V, σ. 85 κέ.

10. «Ἰωσήφ μοναχοῦ, ᾧ Βρυέννιος τὸ ἐπώνυμον, ὁμιλίας διάφοροι ρηθεῖσαι ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ τῆς βασιλείας Μανουὴλ τοῦ Παλαιολόγου καὶ πατριαρχίας Ἰωσήφ τοῦ ἀγιωτάτου», φ. 197—366. Αἱ ὁμιλίας εἰσὶν 29, ἔχουσαι ἀκριβῶς τὴν ἐξῆς τάξιν κατὰ τὴν ἐκδοσὶν Εὐγενίου Βουλγάρεως (ἐν Λειψία 1768). Τόμ. I, σ. 1—40ε, 407—468. II, σ. 1—298 καὶ 322—404.

11. Ἀνωνύμου πόνημα κατὰ Λατίνων, διηρημένον εἰς 120 κεφάλαια, ὧν προτέτακται ὁ πίναξ ἐν φ. 397—399^β. Ἀρχ. «α'. Τὸ τοῦ λόγου σὺν Θεῷ προοίμιον περὶ τοῦ δεῖξαι ὅτι τὰ μὲν ἡμέτερα παριστώσι καὶ κανόνες καὶ νόμοι καὶ πᾶσα θεία καὶ πατρικὴ γραφή, τὰ δὲ τῶν Λατίνων πάντη ἔχει τὸ ἀσύστατον. Πολλὰ μὲν καὶ πανταχόθεν τὰ δίχα πάσης ἀντιλογίας» κτλ. Ἐν τέλει ὑπογραφή τοῦ καλλιγράφου· «Ἱερόθεος ὁ Μονεμβασίας ἐν ἔτει ζϛθϛ Ἰουνίῳ ι' ἐν Βλαχία, κατερχόμενος ἐκ Ῥωσίας». Ἐκ τοῦ παρόντος, ὡς φαίνεται, κώδικος ἐξεδόθη ἀνωνύμως ὑπὸ Δοσιθέου πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἐν ἀρχῇ τοῦ Τόμου Καταλλαγῆς, τυπωθέντος ἐν Γιάσιῳ τῷ 1692· κατόπιν δ' ἀνεγνώρισεν ὅτι τὸ πόνημα συνετάχθη ὑπὸ Μακαρίου μητροπολίτου Ἀγκύρας, ἐντυχὼν που ἴσως δευτέρῳ ἀπογράφῳ ¹. Ἐν τῇ αὐτοκρατορικῇ βιβλιοθήκῃ Βιέννης τὸ πόνημα ἐπιγράφεται οὕτω· «Μακαρίου μητροπολίτου Ἀγκύρας πόνημα, τὸ μὲν καθόλου κατὰ τῆς τῶν Λατίνων κακοδοξίας, περὶ δὲ που τὰ τέλη καὶ κατὰ Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδύνου

¹ Δοσιθέου, Ἱστορία περὶ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις πατριαρχευσάντων βιβλ. Γ', μέρους β' κεφ. ζ' § ε', σελ. 954 «Τὰ αὐτὰ φησὶν ὁ Ἀγκύρας Μακάριος... οὗτος ἐστὶν ὅς ἐν τῷ Τόμῳ τῆς Καταλλαγῆς ὀνομάσθη ἀνώνυμος πρῶτος».

καὶ τῶν κατ' αὐτοὺς ἀθέων, ὑπερ καὶ διακέκριται εἰς κεφάλαια ἑκατὸν εἴκοσι» (P. Lambecii, Commentariorum de aug. bibliotheca caes. vindobonensi liber quintus, Vindob. 1672), σ. 223, cod. 176. Δέων ὁ Ἀλλάτιος μιμνήσκειται τοῦ συγγράμματος τοῦ Μακαρίου μετὰ ἀποστροφῆς, χαρακτηρίζων τὸν συγγραφέα ἀδίκως συκοφάντην (ὄρα Allatii, de ecclesiae occidentalis atque orientalis perpetua consensione (Colon. 1648, σ. 865 — 866)· πολλὰ ὅμως ἀποσπάσματα ἐχρησιμοποίησε πρὸς ὑποστήριξιν τῆς θέσεως αὐτοῦ.

12. «Βησσαρίωνος Καρδηάλεως τῆς τῶν Ῥωμαίων ἐκκλησίας περὶ τοῦ τῆς ἱερᾶς εὐχαριστίας μυστηρίου καὶ ὡς τοῖς τοῦ Κυρίου ῥήμασι μάλιστα τελειοῦται καὶ ἱεουργεῖται»². Ἄρχ. «Τοῦ ἱεροῦ τῆς συνάξεως», φ. 475^α—486^β. Λατινιστὶ παρὰ Migne τ. 161, σ. 493. Πρβλ. Lambecii comment. liber V, σ. 173.

13. Γενναδίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ἀνεπίγραφον περὶ τῆς ἀγίας εὐχαριστίας. Ἄρχ. «Ἐπειδὴ περὶ τοῦ μυστηρίουδους σώματος καὶ αἵματος», φ. 487^α. Migne τ. 160, σ. 376.

14. Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου τεμάχιον «ἐκ τῆς θεωρίας τοῦ μυστηρίου τοῦ ἐπὶ τῶν ἱερῶς κεκοιμημένων». Ἄρχ. «Οὕτως καὶ τὰς ἀφοριστικὰς ἔχουσιν», φ. 488^α. Migne τ. 3, σ. 580, c.

15. «Αἱ τῆς λογικῆς πᾶσαι λέξεις ἀραβικῶς». Ἄρχ. «Ποιητικῆ, χαγιάρ», φ. 488^α. Παρέπονται συνταγαὶ πρὸς κατασκευὴν δύο φαρμάκων καὶ τὰ ἐν ἀρχῇ τῆς περιγραφῆς τοῦ κώδικος ἀντιγραφέντα σημειώματα Ἀρσενίου καὶ Δοσιδέου.

112. Τεῦχος χαρτῶν (0,312 × 0,21) τῆς ἰς' ἑκατ., ἐκ φύλλων ἠριθμημένων 208. Καθ' ἐκάστην σελίδα 27 γραμμαὶ (0,215 × 0,135). Μεταξὺ τῶν φύλλων 12 καὶ 13 παρενεβλήθησαν ἐν ἔτει 1666 φύλλα 67 περιέχοντα διηγήσεις ἀσκητικὰς, ὡς περὶ Ἀλεξάνδρας, περὶ τῆς φιλοπλοῦτου παρθένου κτλ. Τὸ βιβλίον ἦν πρότερον κτῆμα Ναθαναήλ μοναχοῦ Γερότα. Σημείωσις δὲ

² Ἐν τῷ μετώπῳ χεῖρ τοῦ ἰς' αἰῶνος ἐσημείωσε· «θαυμάζειν μοι ἔπειτα τίς ὁ τὸν ἐπάρατον καὶ λειποτάκτην Βησσαρίωνα τῇ παρουσίᾳ ἀγία πικτιῖδι ἐνέταξεν· ἡμεῖς γάρ ποῦτον ἀντάρτην ἔχομεν, ὁμοίως καὶ τοὺς αὐτοῦ λόγους οὐ δεχόμεθα».

κεκαλυμμένη (ἐν φ. 208^β) ἀλλ' εὐχερῶς διακρινομένη λέγει· «Σίμων ἱερομόναχος καὶ ἡγούμενος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου Κύκκου προσήλωσε τὸ παρὸν βιβλίον εἰς τὴν λαύραν τοῦ ἁγίου Σάββα ἐν Ἱεροσολύμοις».

1. Παλλαδίου ἢ πρὸς Λαῦσον ἱστορία ἐν κεφαλαίοις 4β' κατὰ τὸν προτεταγμένον πίνακα. Ἄρχ. «Μακαρίζω σου τὴν προαίρεσιν», φ. 2^α.—«Πολλῶν πολλὰ» κτλ., φ. 3^α. Migne τ. 34, σ. 1001.

2. «Κεφάλαια τῆς κατ' Αἴγυπτον ἱστορίας» λβ', φ. 115^β.

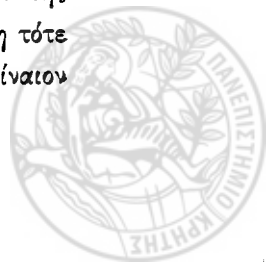
3. «Ἡ κατ' Αἴγυπτον τῶν μοναχῶν ἱστορία». Ἄρχ. «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ θέλων πάντας σωθῆναι», φ. 116^α. Cotelerii, Monumenta ecclesiae graecae τ. III, σ. 171—184.

4. «Περὶ Βραχμάνων». Ἄρχ. «Ἡ πολλὴ φιλοπονία σου», φύλλ. 168^β.

5. Βασιλείου Καισαρείας «ἐκ τῶν ἀσκητικῶν». Ἄρχ. «Ψυχὴ φησὶν ἦτις ποιήσει», φ. 184^β.

113. Τεῦχος χαρτῶν (0,31×0,21) ἐκ φύλλων 255, γραφὴν ἐν ἔτει 1672. Καθ' ἐκάστην σελίδα 27 γραμμαὶ (0,25×0,155).

«Παραινέσεις ἀγίων πατέρων εἰς προκοπὴν τελειότητος ἐν ἐπιτομῇ τὴν εἰς ἄκρον αὐτῶν ἀρετὴν δηλοῦσαι». Ἄρχ. «Ἡρώτησέ τις τὸν ἀββᾶν Ἀντώνιον λέγων· εἰπέ μοι τί φυλάξας» κτλ. Ἐκ τῶν περιεχομένων σημειῶ α') «κεφάλαια λόγων ἃ ἀπέστειλεν ὁ ἀββᾶς Μωϋσῆς πρὸς τὸν ἀββᾶν Ποιμένα», φ. 3^β. β') «ἐκ τῶν λόγων τῆς ἀββᾶς Θεοδώρας» Ἄρχ. «Ἀδελφοὶ καλὸν», φ. 4^α. γ') «λόγοι τοῦ ἀββᾶ Ζήνου», φ. 30. δ') «ἀποφθέγματα τοῦ ἀββᾶ Νείλου», φ. 35. ε') «Νείλου ἀσκητοῦ καὶ ἀναχωρητοῦ τοῦ ὄντως φιλοσόφου ἀποφθέγματα πρὸς Θαλέλαιον», φ. 88. ς') τοῦ αὐτοῦ Νείλου ἐπιστολαὶ ἀποφθέγματα, φ. 113^α. ζ') «ἕτεροι λόγοι τοῦ ἀββᾶ Ἡσαίου», φ. 124^α. η') «Ἀναστασίου μοναχοῦ καὶ ταπεινοῦ διηγήματα ψυχωφελῆ καὶ στηρικτικά, γενόμενα ἐν διαφόροις τόποις ἐπὶ τῶν ἡμετέρων χρόνων». Ἄρχ. «Τὰς εὐλάλους τῶν ἡδυάτων» φ. 217^β—255^α. Ὁ συγγραφεὺς Κύπριος· ἔζη δὲ ἐπὶ τῆς ἀραβικῆς κατακτήσεως Συρίας καὶ Παλαιστίνης, ἧς περιηγήθη τότε πολλὰς πόλεις καὶ ἰδίᾳ τὰς μονὰς Παλαιστίνης καὶ τὸ Σίναιον

ἄρος. Ἀντίγραφά τινα ἀτελῆ, ὡς φαίνεται, σημειοῖ ὁ καρδινάλιος Pitra ὑπ' ἀριθ. 39 τῶν Anastasiana (Juris ecclesiastici graecorum historia et monumenta τ. II, σ. 246). Ἐκ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ἀπογράφου ἐκδοθήσονται τινα κεφάλαια πρὸς χρῆσιν τῶν παλαιστινολόγων. Ἐν τέλει τοῦ κώδικος σημείωσις, ἔχουσα οὕτως ἀπαλλάκτως· «† δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν ἕνεκα πάντων. ἡ βίβλος ἔσχεν ἦδε σὺν Θεῷ πέρας, καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὐχεσθὰί μοι τὸν ἁμαρτωλόν, ὅτι τὸ ἀνθήβολον δὲν ἔχεν ὀρθογραφία καὶ γὰρ ἀμαθῆς ὅμως ἐδιόρθωσα τί: — † ἔτους ζρπ' (1672) μηνὶ μαρτίῳ ιβ': — † τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου τοῦ ὀσιωτάτου ἐν μοναχοῖς κυρίου Φιλοθέου, καὶ ἀφιερώθη ἐν τῇ ἀγίᾳ πόλει Ἱερουσαλήμ ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἀγίου Σάββα, εἰς μνημόσυνον αὐτοῦ καὶ τῶν γονέων αὐτοῦ. ἔτος Χριστοῦ καταβάσεως: ρ^ω χ^ω ο^ω η^ω».

114. Τεῦχος χαρτῶν (0,305×0,215) τῆς ΙΖ' ἐκατ. ἐκ 218 φύλλων. Καθ' ἐκάστην σελίδα 18 γραμμαὶ (0,183×0,12). Τὸ κείμενον μονόστηλον, ἡ γραφὴ μεγάλη καὶ λίαν ἐπιμελετημένη.

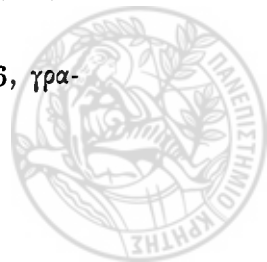
Ψαλτήριον πλήρες. Τὸ πρῶτον κεφαλαιωδὲς στοιχεῖον ἐκάστου ψαλμοῦ λίαν μέγα, κεχρωματισμένον ἐνιαχοῦ καὶ πεποικιλμένον μετὰ σχεδίων ἀνθέων καὶ ἄλλων κοσμημάτων.

115. Τεῦχος χαρτῶν (0,32×0,21) ἐκ 234 φύλλων, γραφὴν ἐν ἔτει 1751.

1. (Θεοφίλου Κορυθαλλέως) προσίμιον ῥητορικῆς τέχνης, οὗ ἡ ἀρχὴ «τὴν ἔμφυτον ἐπιθυμίαν» καὶ τέχνη ῥητορικὴ (Αλεξάνδρου Μαυροκορδάτου), φ. 1—143. Ἐν τέλει· «ἐγράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ Ἰωακεῖμ ἱερομονάχου κατὰ τὸ ρψνα' σεπτεμβρίου ι'». Εἶτα πέντε φύλλα ἄγραφα.

2. (Θεοφίλου Κορυθαλλέως) «ὕπόμνημα συνοπτικὸν καὶ ζητήματα εἰς τὴν περὶ οὐρανοῦ πραγματείαν». Ἀρχ. «Προσίμιον. οἶόν τις νέηλος», φ. 144—234. Ἐν τέλει· «τέλος τῆς ὕλης βίβλου τῆς περὶ οὐρανοῦ· ἐγράφη παρὰ τοῦ εὐτελοῦς τε καὶ πολλοστοῦ πάνου Ἰωακεῖμ ἐν ἱερομονάχοις τοῦ ἐξ ἐφας, ρψνα'».

116. Τεῦχος χαρτῶν (0,308×0,21) ἐκ σελίδων 176, γρα-

φρὲν ἐν λεπτογραμμία φιλοκάλως. Καθ' ἐκάστην σελίδα 31 ἢ 32 γραμμαὶ (0,203×0,135) ἠριθμημένα ὑπὸ τοῦ καλλιγράφου κατὰ ἔξ. Ἐν τέλει ἀπόλωντο φύλλα τινά, ἀλλὰ τὸ κείμενον αὐτῶν ἀνεπλήρωσε χεὶρ τοῦ ιη' αἰῶνος (σελ. 164—176). Ἐν τῷ μετώπῳ τῆς πρώτης σελίδος «† καὶ τότε πρὸς τοῖς ἄλλοις Νεοφύτου ἱερομονάχου Νοταρᾶ τοῦ Πελοποννησίου καὶ ἀγιοταφίτου»¹.

Θεοφίλου Κορουδαλλέως ὑπόμνημα εἰς τὴν περὶ ψυχῆς πραγματείαν Ἀριστοτέλους. Ἄρχ. «Τὸ φυσιολογικὸν τῆς θεωρίας μέρος» κτλ. Ἐν τέλει «1677».

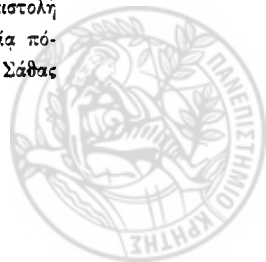
117. Τεῦχος χαρτῶν (0,312×0,205) ἐκ 257 φύλλων, γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος ὑπὸ τριῶν διαφόρων χειρῶν.

1. Ἰωάννου Ζωναρᾶ «ἐξήγησις τῶν ἀναστασίμων κανόνων τῶν τοῦ Δαμασκηνοῦ καὶ περὶ κανόνος καὶ εἰρμοῦ καὶ τροπαρίων καὶ ῥοδῆς» κτλ. Ἄρχ. «Ἐπεὶ κανόνων ἐρμηνεία», φ. 1^α.

2. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς αὐτοὺς ἀναβαθμοὺς καὶ περὶ τῆς ἐνοειδοῦς αἰτίας τοῦ ἁγίου Πνεύματος». Ἄρχ. «Πρὸς τοὺς ἐρομένους ὁ λόγος», φ. 138^α.

3. «Τοῦ φιλοσόφου κυροῦ Θεοδώριτου Προδρόμου ἐξήγησις εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἱεραῖς δεσποτικαῖς ἑορταῖς ἐκτεθέντας κανόνας παρὰ τῶν ἁγίων μελωδῶν Κοσμᾶ καὶ Ἰωάννου». Ἄρχ. «Οἴμαι ὦ ἄνθρωπε», φ. 141—165. Ἀτελὲς ἀντίγραφον.

¹ Προκόπιος Δημητρίου γράφει: «Νεόφυτος ἱερομόναχος Νοταρᾶς Πελοποννήσιος, ἐπίτροπος τοῦ ἁγίου τάφου καὶ ἀδελφὸς τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων κυρίου Χρυσάνθου· ἀνὴρ εὐσεβεῖα καὶ τρόπων χρηστότητι φαιδρυνόμενος, ἐλλόγιμος καὶ φιλομαθής, φιλόσοφος, θεολόγος καὶ μαθηματικὸς ἔμπειρος τῆς θείας Γραφῆς· μελετᾷ καὶ ἀναγινώσκει τὰς ἱεράς βίβλους τῶν πατέρων τῆς ἐκκλησίας». Σφύζονται ἐπιστολαὶ πρὸς αὐτὸν Γαβριὴλ Γ' πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως (1707). Κ. Σάθα μεσαιων. βιβλιοθ. III, σ. 498, 518. Ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ πατριαρχείου Ἱεροσολύμων ὑπάρχουσιν ἐπιστολαὶ πρὸς αὐτὸν τῶν πατριαρχῶν Δοσιθέου καὶ Χρυσάνθου. Ὁ διδάσκαλος Σεβαστὸς Κυμινήτης ἔγραφε τῇ 20 φεβρουαρίου 1684 πρὸς Χρυσάνθον· «ἀσπάζομαι ὅλη ψυχῇ καὶ τὸν αὐτάδελφόν σου ἅγιον ἀρχιεπίσκοπον κύριον Νεόφυτον ἰδίᾳ καὶ ἀμφοτέρους ὁμοῦ, τὴν ἱεράν ξυνορίδα καὶ κλέος τῆς ἐν Κωνσταντίνου σχολῆς» (E. Legrand, *Bibliothèque grecque vulgaire* τ. IV, σ. 2). Ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ σ. 19 ἀναγινώσκειται ἐπιστολὴ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου πρὸς Νεόφυτον «ἐπίτροπον τῶν σεβασμιῶν ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει προσκυνημάτων». Δύο δὲ ἐπιστολαὶ τοῦ Νεοφύτου πρὸς Χρυσάνθον σημαῖο Σάθα ἐνθ. ἀνωτ. σ. 531.

4. Ἀνωνόμου «εἰσαγωγή τῆς λογικῆς». Ἀρχ. «Τὸ μέσον δι' οὗ ἕκαστος ἐν ἀπάσῃ ἐπιστήμῃ», φ. 166—215^α.

5. Ἀνωνόμου «κοινῶς περὶ τῶν καθόλου». Ἀρχ. «Εἴρηται τὰς ἐπιστήμας», φ. 215^β. Ἐν τέλει· «τέλος τῶν καθόλου κατὰ Πλάτωνα Ἀριστοτέλην καὶ νεωτέρους».

6. Ἀνωνόμου «περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως». Ἀρχ. «Οὐκ οἶδ' ὅπως τινὲς τῶν πάλαι», φ. 223.

118. Τεῦχος χαρτῶν (0,312 × 0,215) ἐκ φύλλων 195, γραφὲν ὑπερμεσοῦσης τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος.

1. Θεοφίλου Κορυθαλλέως τεμάχιον ἐκ τοῦ τέλους τῆς ἔρμηνείας εἰς τὴν περὶ οὐρανοῦ πραγματείαν Ἀριστοτέλους. Ἀρχ. «τὸν δὲ νοῦν πρῶτον μὲν εἶναι νοητικόν», φ. 1—3^β. Ἐν τέλει· «τέλος τῆς βίβλου τῆς ὅλης τῆς περὶ οὐρανοῦ ἐγράφη παρὰ τοῦ ἐλαχίστου τε καὶ πολλοστοῦ λίαν Ἰωακείμ ἐν ἱεροδιακόνοις τοῦ ἐκ τῆς ἐψάς».

2. «Προλεγόμενα ἐν τῷ περὶ ψυχῆς βιβλίῳ α', τοῦ σοφωτάτου κυρίου Θεοφίλου τοῦ Κορυθαλλέως». Ἀρχ. «Τὸ φυσιολογικὸν τῆς θεωρίας». φ. 4—195.

119. Τεῦχος χαρτῶν (0,31 × 0,206) ἐξ 197 φύλλων, γραφὲν ἀρχομένης τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος. Τὸ κείμενον μονόστηλον καὶ καθ' ἑκάστην σελίδα 33 γραμμαὶ (0,23 × 0,14).

«Τοῦ σοφωτάτου ἐξ ἀπορρήτων (Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου) ἔρμηνεία εἰς τὴν περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς τοῦ Ἀριστοτέλους πραγματείαν». Ἀρχ. «Προσίμων· περὶ τοιαύτην ἄρα καταγινόμεθα».

120. Τεῦχος χαρτῶν (0,313 × 0,21) ἐκ 219 φύλλων, γραφὲν μεσοῦσης τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος. Τὸ κείμενον μονόστηλον καὶ καθ' ἑκάστην σελίδα 30 γραμμαὶ (0,242 × 0,165).

«Τοῦ σοφωτάτου ἐξ ἀπορρήτων (Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου) ἔρμηνεία εἰς τὴν περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς τοῦ Ἀριστοτέλους πραγματείαν». Ἀρχ. «Περὶ τοιαύτην ἄρα καταγινόμεθα».

121. Τεῦχος χαρτῶν (0,305 × 0,215) ἐκ φύλλων 56 γραφὲν ἐν Μόσχᾳ τῷ 1667. Ἐν ἔτει 1674 ἦν κτῆμα Γρηγορίου Κυπρίου.

1. «Σύνθεσις ἐν ἐπιτόμῳ Ἰωάννου τοῦ ἐπικληθέντος Φιλοπό-
νου, περὶ χρόνων τινῶν καὶ κτίσεως κόσμου καὶ τῆς Ἀλεξάνδρου
βασιλείας, ἐν ἧ καὶ περὶ Μακάρων». Ἀρχ. «Ἐπλάσθη ἦτοι ἐδη-
μιουργήθη ὑπὸ τοῦ θεοῦ», φ. 1.

2. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «ἐκ τῶν ὁράσεων τοῦ προφήτου
Δανιήλ, καὶ περὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ περὶ τῆς συντελείας
τοῦ κόσμου καὶ περὶ τοῦ Χρυσοστόμου». Κείμενον ἀτελές, οὗ ἡ
ἀρχὴ «ἄκουε οὐρανὲ μετὰ ἀκριβείας», φ. 10^α.

3. «Ὅρασις καὶ ἀποκάλυψις Δανιήλ τοῦ προφήτου». Ἀρχ.
«Ἔτους τρίτου τοῦ Κύρου», φ. 13^α. Προτέτακται ὀκτάστιχος
χρησμός, οὗ ἡ ἀρχὴ «ἐν ἔτει τρίτῳ βασιλεύοντος».

4. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος περὶ τῆς δημιουργίας τῆς
ψυχῆς». Ἀρχ. «Πίστευε ὅτι τὸ θεῖον ἐμφύσημα», φ. 33^α.

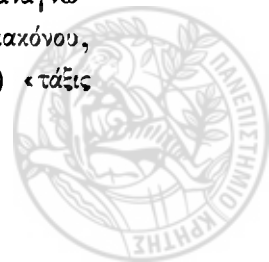
5. Λέοντος βασιλέως χρησμοὶ μετὰ σχεδογραφιῶν, φ. 34.

6. «Λέοντος τοῦ σοφωτάτου καὶ βασιλέως παραβόλον σὺν
Θεῷ ἁγίῳ ὡς μυθικόν, ἔκ τινος μοναχοῦ Λεοντίου, ἐκ τῶν συμβολι-
κῶν ἀνδριάντων τῆς Κωνσταντινουπόλεως». Ἀρχ. «Στίχ. ὅς τὸ κράτος
πρὸς ἡμᾶς ἀνταλλάξων τὴν χάριν ταύτην καὶ τὴν ἡμῶν προσδο-
κίαν—Κείμενον—εἰς Οὐγκρίαν ἀκούω σημαίνον» κτλ., φ. 37.

7. «Στίχοι σιβύλλας ἐρυθραίας». Ἀρχ. «Ἰδρῶσι γάρ», φ. 54^β.

8. «Ἄλλοι στίχοι». Ἀρχ. «Στῆθι θεατὰ», φ. 55. Ἐν τέ-
λει «χειρ Ἰωάννου ἱερέως Χίου, 1667 ἰουλίῳ 19, ἐν Μοσχοβία».

122. Λειτουργικὸν χαρτῶν (0,31 × 0,21) ἐκ φύλλων 104,
γραφὲν ἐν ἔτει 1660. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 18 γραμμῶν
καθ' ἑκάστην σελίδα (0,20 × 0,125) καὶ φιλοκάλως γεγραμμένον.
Κεφαλαιώδη στοιχεῖα μεγάλα ποικιλόμορφα καὶ κεχρωματισμένα.
Περιεχόμενα· α') λειτουργία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου,
φ. 1—23, ἧς ἐν τέλει «μνήσθητι Κύριε τοῦ δούλου σου Δανιήλ
ἱερομονάχου»· β') λειτουργία τοῦ ἁγίου Βασιλείου, φ. 24^α—53^β,
μετὰ τοῦ αὐτοῦ σημειώματος ἐν τέλει· γ') λειτουργία τῶν προη-
γιασμένων, φ. 54^α· δ') «τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονία ἀναγνώ-
στου καὶ φάλτου», φ. 68· ε') τάξεις χειροτονιῶν ὑποδιακόνου,
διακόνου, πρεσβυτέρου καὶ ἐπισκόπου, φ. 69^β—84· ς') «τάξις

γινόμενη ἐπὶ τῆς ψήφου τῶν ἀρχιερέων», φ. 85^α. ζ') «τάξις γινομένη ἐν τῷ μικρῷ μηνύματι», φ. 85^β. η') «τάξις γιν. ἐπὶ τοῦ μεγάλου μηνύματος», φ. 86^α. θ') τάξις «εἰς προχειρίσιν πατριάρχου», φ. 90. ι') «εὐχὴ συγχωρητικὴ ἐπὶ τὸν μεταληψόμενον», φ. 100. Ἐν φ. 103^β—104^α αἱ ἐξῆς τοῦ καλλιγράφου πορφουραῖ σημειώσεις. «† Δανιὴλ πόνος, ἐκ τῆς περιφήμου Πελοποννήσου, ἐκ χώρας Δρομπολυτζάς.—† Ἡ χεὶρ μὲν ἡ γράψασα σήπεται τάφω, γραφὴ δὲ μείνη (sic) εἰς πληρεστάτους χρόνους—† Αὕτη ἡ βίβλος ἐγράπη (sic) ἔσωθεν εἰς θεῖαν καὶ ἱερᾶν βασιλικὴν (sic) λαύραν τοῦ ἁγίου Σάββα τοῦ ἡγιασμένου, ὑπὸ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἀμαρτωλοῦ Δανιὴλ, καὶ ἀφιερῶθη ἐν τῷ κελίον (sic) τοῦ πατριάρχου ἔνδον τῶν Ἱεροσολύμων. ὅστις δ' ἂν κτλ. Ἐν ἔτει α χ ξ', αὐγούστου ιζ'».

123. Τεῦχος χαρτῶν (0,307×0,21) ἐκ φύλλων 225, γραφὲν ἐπιμελῶς καὶ φιλοκάλως περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΖ' ἑκατονταετηρίδος. Τὸ κείμενον καθ' ἑκάστην σελίδα μονόστηλον καὶ ἐξ 28 γραμμῶν (0,225×0,12). Κοσμήματα ταινιώδη καὶ μεγάλα κεφαλαιώδη στοιχεῖα ἐρυθρᾶ.

«Λόγοι διάφοροι περιέχοντες τῶν παθῶν πάντων κατηγορίας δι' ἐνιστόρων παραδειγμάτων τῆς τε παλαιᾶς καὶ νέας διαθήκης τῶν ἀπὸ Ἀδὰμ καὶ καθεξῆς, συγγραφέντες παρὰ Συμεῶν μοναχοῦ ἀνδρὸς καὶ παναθλίου ἀμαρτωλοῦ, πρὸς τὴν ἐμαυτοῦ φυγὴν ἐκάστης κατηγορίας τὸν ταλανισμόν ἀναφέροντες ἐν κεφαλαίοις τριάκοντα καὶ δυοί, καθὼς ὑποτέτακται». Ἔπεται ὁ πίναξ καὶ τὸ κείμενον. Ἰδὲ Α. Π. Κεραμέως, Κατάλογ. τῶν χειρογράφων τῆς ἐν Σμύρνῃ βιβλιοθ. τῆς εὐαγγελικῆς σχολῆς σ. 29—30 καὶ Μαυρογορδ. Βιβλιοθ. τ. Ι, σ. 74, ἀριθ. 83.

124. Τεῦχος χαρτῶν (0,33×0,21) ἐκ φύλλων 181, γραφὲν μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1724 καὶ 1740.

Κωδιξ αὐτόγραφος τοῦ πατριάρχου Ἀντιοχείας Σιλβέστρου.

1. Ἱερεμίου Γ' πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως γράμμα πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς τοῦ θρόνου Ἀντιοχείας (1724 δεκεμβρ.), ἐκκρηῦττον τὸν λατινόφρονα Σεραφεῖμ, ἀνεψιὸν τοῦ προκαθηρημένου

Τύρου, χειροτονηθέντα δολίως εἰς πατριάρχην Ἀντιοχείας τῇ μετωνυμίᾳ Κυρίλλου, ἤδη κανονικοῦ πατριάρχου ὄντος Σιλβέστρου τοῦ ὑπὸ Ἀθανασίου τοῦ προπατριαρχεύσαντος ὑποδειχθέντος ἐνδιαθήκως καὶ κοινῇ ψήφῳ χειροτονηθέντος. Κατὰ συνέπειαν ἀφορίζονται καὶ καθαιροῦνται παντὸς ἱερατικοῦ βαθμοῦ ὃ τε ψευδῆς πατριάρχης Κύριλλος, οἱ χειροτονήσαντες αὐτὸν Γαβριήλ Ἰπνι-Ἰνάν, ὁ Σεδανάγιας μητροπολίτης Νεόφυτος καὶ ὁ ψευδῆς ἀρχιερεὺς τῆς κώμης Φούρζουλ, ὡς καὶ οἱ συνεργοὶ τούτων ὁ Χαλεπίου Γεράσιμος, ὁ ἐκ Λύδδης Ὁχούρι-Βόχπε, ὁ Κασὶς Ἀπτελμεσίχ «ἀπὸ τοῦ μοναστηρίου τοῦ ἁγίου Γεωργίου Τεῖρ Ἐχμέϊρε», ὁ Χούρι Τάτρος κλπ., φ. 1—2.

2. Σιλβέστρου πατριάρχου Ἀντιοχείας πρὸς τοὺς μητροπολίτας Παρθένιον Μεσοποταμίας, Ἀζαρίαν Θεοδοσιουπόλεως καὶ Καλλίνικον Ἀκήσκας, ὡς καὶ εἰς τοὺς ὀρθοδόξους κατοίκους τῶν αὐτῶν ἐπαρχιῶν, ἐπιστολὴ προτρεπτικὴ καὶ συμβουλευτικὴ (1734) ὅπως ἀποφύγῃσι τὴν συναστροφὴν τῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας αὐτῶν διασκορπισθέντων φραγκοπατέρων, διδάσκωσι δὲ καὶ παραινῶσι τὸ ποιμνιον μὴ ἀκούειν τῶν λόγων αὐτῶν. Ἐπειδὴ δὲ «ἀμελεία τῶν προπατριαρχευσάντων ἁγίων πατριαρχῶν» εἰσέβαλον εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἀντιοχείας καὶ πολλοὺς ἀπεπλάνησαν, αὐτὸς δὲ πρὸς ἀποδίωξιν αὐτῶν ἠναγκάσθη πολλὰ δαπανῆσαι καὶ ὑποβληθῆναι εἰς χρέος πεντήκοντα πουργίων, εἰδοποιεῖ συγχρόνως ὅτι ἀποστέλλει τὸν μοναχὸν Ἀγάπιον «νὰ συνάξῃ τὴν ἐφετεινὴν νουρίαν καὶ βοήθειαν τοῦ θρόνου, γυρίζοντας ὁμοῦ καὶ τὰ εὐλογημένα ὀσπίτια» τῶν κατοίκων «καὶ συνάζωντας ἰδιοχείρως τὴν βοήθειαν αὐτῶν» κτλ, φύλλ. 3^α—5^α.

3. Σεραφεῖμ Α' Κ/πόλεως γράμμα πρὸς τὸν Ἀντιοχείας Σιλβέστρον ἀχρονολόγητον, ἐξαναγκάζον μετ' ἐπιτιμίου Μιχάλην τινὰ Θεοδοσίου ἀποδοῦναι τὸ ἐξ 150 γροσιῶν χρέος αὐτοῦ εἰς τοὺς ἐν Κ/πόλει Δράκον Παναγιώτου καὶ Γιαννάκην Γεωργίου, φ. 5^β—6^α. Παρέπεται ἀντίγραφον τοῦ χρεωστικοῦ ὁμολόγου.

4. Ἀωνόμου πατριάρχου Κ/πόλεως «ἀπανταχοῦσα» ἀχρονολόγητος πρὸς βοήθειαν τοῦ συνεπιφέροντος αὐτὴν πτωχοῦ Σάββα

τοῦ ἐκ Καστελλορρίζου, ὅστις εἰς λύτρωσιν τοῦ αἰχμαλωτισθέντος υἱοῦ αὐτοῦ Βασιλείου δεῖται 400 γροσίων, φ. 6^β.

5. Νεοφύτου ς' Κ/πόλεως «ἀπανταχοῦσα» πρὸς βοήθειαν τοῦ ἱερέως Ἰωάννου τοῦ «ἀπὸ χώραν Ταρσῶ» τῆς Ἀντιοχείας, συκοφαντηθέντος φυλακισθέντος καὶ εἰς ἀπολύτρωσιν αὐτοῦ περιπεσόντος εἰς χρέος 1000 γροσίων, φ. 7^β.

6. Νεοφύτου ς' Κ/πόλεως γράμμα ἀχρονολόγητον πρὸς τὸν μητροπολίτην Πισιδίας (Κοσμάν) καὶ τοὺς κατοίκους αὐτῆς, ἀγγέλλοντῆν καθαίρεισιν ἱερομονάχου τινὸς Παρθενίου, ἐξασκήσαντος τυραννικῶς καὶ αὐθαιρέτως καθήκοντα τοποτηρητοῦ τοῦ ἀπουσιάσαντος μητροπολίτου «εἰς χρεῖαν» τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, φ. 8.

7. Ἰερεμίου Γ' Κ/πόλεως πρᾶξις ἀρχιερέως (1720 μηνί φεβρ. Ἰνδικτ. 13), ἐξ ἧς ἀποσπῶ τὸ ἐξῆς τεμάχιον «τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Νεοκαισαρείας καὶ Ἰνέου συναπολειφθείσης ἐν στερήσει γνησίου ποιμένος, ὡς τοῦ ἐν αὐτῇ ἀρχιερατεύοντος Γερβασίου τὸ κοινὸν πληρώσαντος χρέος καὶ πρὸς τὰς αἰωνίους μονὰς ἐκδημῆσαντος, οὐ μετρίαν ἐθέμεθα φροντίδα ἐπὶ τῷ ἐξελέσθαι καὶ εὐρεῖν τὸν ἀξίως προστησόμενον τῆς μητροπόλεως ταύτης Νεοκαισαρείας καὶ Ἰνέου, ἵνα μὴ ἐπὶ πολὺ οὕτως εὐρίσκοιτο. Διὸ καὶ ψήφων κανονικῶν γενομένων ἀδεία καὶ προτροπῇ ἡμετέρᾳ παρὰ τῶν ἐνταῦθα παρευρεθέντων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων . . . τοῦ τε Κυζίκου κῦρ Αὐξεντίου, τοῦ Νικομηδείας κῦρ Παΐσιου, ἔχοντος καὶ τὴν γνώμην τοῦ Μιτυλήνης κῦρ Νικοδήμου, τοῦ Νικαίας κῦρ Γερβασίου, ἔχοντος καὶ τὴν γνώμην τοῦ τε Χαλκηδόνος κῦρ Κωνσταντίου καὶ τοῦ Δαρίσσης κῦρ Παρθενίου, τοῦ Προύσης κῦρ Κυρίλλου, τοῦ Φιλιππουπόλεως κῦρ Θεοκλήτου, τοῦ Ἀγκύρας κῦρ Νεοφύτου τοῦ Μονεμβασίας κῦρ Γερασίμου, τοῦ Λακεδαιμονίας κῦρ Ἰωσήφ, τοῦ Διδυμοτείχου κῦρ Νεοφύτου, τοῦ Δέρκων κῦρ Νικοδήμου, τοῦ Βάρνης κῦρ Καλλινίκου καὶ τοῦ Μεσημβρίας κῦρ Γρηγορίου, ἐκρίθη πρὸ πάντων καὶ ἐξελέγη παρ' αὐτῶν εἰς τὸ ἀναδεχθῆναι τὴν ποιμαντικὴν ῥάβδον τῆς μητροπόλεως ταύτης ὁ ὀσιώτατος ἐν ἱερομονάχοις κῦρ Μεθόδιος . . . οὐκ ὀλίγον ἐφημέριος διατελέσας τοῦ καθ' ἡμᾶς πανσέπτου πατριαρχικοῦ ναοῦ» κτλ., φ. 10.

8. Σιλβέστρου 'Αντιοχείας" ἀπανταχοῦσα" (15 δεκεμβρ. 1739) δοθεῖσα τῷ ἱερεῖ Μιχαήλ, πρὸς συνάθροισιν βοθητιῶν ὑπὲρ ἀνεγέρσεως τοῦ κατακρημνισθέντος ἐν Ἀδάνοις ναοῦ τοῦ ἁγίου Νικολάου, φ. 10^β.

9. Σιλβέστρου 'Αντιοχείας ἐπιστολὴ πρὸς τὸν μητροπολίτην Κρήτης περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, φ. 11.

10. Ἀνωνόμου πατριάρχου Κ/πόλεως ἀφοριστικὸν (φεβρ. ἰνδικτ. η') πρὸς τοὺς ἐν Γαλατᾶ ὀρθοδόξους ὑπὲρ τοῦ ληστευθέντος ἱερομονάχου Ἀρσενίου τοῦ «ἐπισκεπτομένου τὴν ἐνορίαν τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ Πύργου, ὅστις κάθηται ἐν τοῖς ὀνάδες τοῦ Νταούτ-ἀγᾶ, ἀντικρὺ τῆς αὐτῆς ἐνορίας τοῦ ἁγίου Νικολάου», φ. 11^β.

11. Νεοφύτου ς' Κ/πόλεως ἐπιστολὴ συνοδική (ἰουν. 10 ἰνδικτ. ιδ' = 1736) πρὸς τοὺς μητροπολίτας Νεοκαισαρείας, Τραπεζοῦντος καὶ Χαλδίας, καὶ τοὺς κατοίκους τῶν ἐπαρχιῶν αὐτῶν, ἵνα τὸν κομίζοντα αὐτὴν Σιλβέστρον πατριάρχην Ἀντιοχείας συνδράμωσι καὶ φιλοξενήσωσι πρεπόντως, περιοδεύοντα εἰς συνάθροισιν ἐλεῶν διὰ τὰ χρέη εἰς ἃ ὑπεβλήθη¹, φ. 15. Συνοπεγράψαντο Ἡρακλείας Γεράσιμος, Νέων Πατρῶν Μελέτιος, Τραπεζοῦντος Ἀνανίας, Χαλδίας Ἰγνάτιος, Νικομηδείας Παρθένιος, Χαλκηδόνος Καλλίνικος, Τορνόβου Νικόδημος, Δέρκων Σαμουήλ καὶ Ἐλασσῶνος Ἀνθιμος.

12. Κοσμᾶ μητροπολίτου Πισιδίας ἔγγραφον συνταχθὲν ἐν Τραπεζοῦντι τῇ 24 ἁπρ. 1733, συνοπογεγραμμένον ὑπὸ Σωφρονίου ἱερομ. καὶ ἡγουμένου Σουμελᾶ, ὑπὸ Διονυσίου τε ἱερομ. τοῦ ἁγίου Νικομηδείας καὶ ἄλλων, βεβαιοῦν τὴν παραλαβὴν τῶν εὐρεθέντων πραγμάτων τοῦ ἀποβιώσαντος Καλλινίκου ἀρχιερέως

¹ Ἐν σελ. 6 τοῦ κώδικος τῆς μητροπόλεως Χαλδίας σημειοῦνται τὰδε. «Τῷ ἀγπ' ἔτει ἰουλίου α' παρεγένετο ὁ μακαριώτατος καὶ ἀγιώτατος πατριάρχης Ἀντιοχείας κύριος κύριος Κύριλλος, καὶ ἐδέξαντο αὐτὸν εὐλαβῶς, ἐπὶ τῇ ἀρχιερατείᾳ τοῦ κύρ Γρηγορίου Φυτιάνου τῷ ἀψλε' ἔτει δεκεμβρίου καὶ ἐλήλυθεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν Χαλδίας ὁ μακαριώτατος πατριάρχης Ἀντιοχείας κύριος κύριος Σιλβέστρος καὶ ὑπεδέχθη ὑπὸ πάντων μετὰ προπομπῆς, καὶ λαμπρῶς κατὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ γενεθλίῳν λειτουργήσας ἐν τῷ ναῷ τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τῆς ἀρχιεπισκοπῆς, εὐλόγησας καὶ ἀγιάσας πάντας καὶ καθεξῆς ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἐνοριῶν καὶ εἰς τὰ ματένια ὅλα, καὶ ἤλεγθη πλουσιοπαρόχως».

Ἀχίσκας καὶ ὑποσχόμενον τὴν παράδοσιν αὐτῶν εἰς τὸν ἐν Κ/πόλει διατρίβοντα Σίλβεστρον πατριάρχην Ἀντιοχείας, ἐν ἀπουσία δὲ αὐτοῦ εἰς τὸν καπιχεγαγιάν τοῦ πατριάρχου διδάσκαλον Κριτίαν, φ. 16^β. Τὸ ἔγγραφον ἐδόθη Γεωργίῳ καὶ Ἡλίᾳ «παιδίοις τοῦ κῦρ Καλλινίκου», ἀρχιερατεύσαντος ἐν Ἀχίσκᾳ ἐπὶ πεντεκαίδεκα ἔτη.

13. Ἀνωνόμου πατριάρχου Κ/πόλεως «ἀπανταχοῦσα» ἀχρονολόγητος διὰ τὸν ἱερομόναχον Χρῦσανθον, ἡγούμενον τοῦ κατὰ τὴν Ἀμμόχωστον Κύπρου μοναστηρίου τοῦ τιμίου Προδρόμου, ὅπερ ἀνήγειρεν οὗτος ἐκ βάρων, φ. 24^α. Ὁ Χρῦσανθος ὑπέπεσε «διαβολῇ καὶ συκοφαντίᾳ τινὶ ἐπὶ προφάσει τῆς γενομένης ἀνακαινίσεως» καὶ πρὸς ἀθώωσιν αὐτοῦ τὸ μοναστήριον ὑπεβλήθη εἰς χρέος 2500 περίπου γροσίων, ἐνεχυρίασαν ἄλλογενεσι τὰ ἱερὰ αὐτοῦ σκεύη.

14. Νεοφύτου ς' Κ/πόλεως ἐγκύκλιος (τοῦ ἔτους 1735) πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν ἐπαρχιῶν Ἀμασειάς, Νεοκαισαρείας, Τραπεζοῦντος, ἀγγέλλουσα τὴν πρὸς αὐτοὺς ἔλευσιν τοῦ ἐξάρχου Κοσμᾶ μητροπολίτου Πισιδίας καὶ προτρέπουσα αὐτοὺς εἰς χρηματικὴν βοήθειαν ὑπὲρ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ¹, φ. 25^α—26^β.

15. Νεοφύτου ς' Κ/πόλεως ἐγκύκλιος τοῦ αὐτοῦ ἔτους πρὸς τὸν Ἀντιοχείας Σίλβεστρον, τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ὀρθοδόξους τοῦ θρόνου αὐτοῦ, κοιζομένη ὑπὸ τοῦ ἐξάρχου Κοσμᾶ μητροπ. Πισιδίας ἐπὶ συλλογῇ βοηθημάτων εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν,

¹ Περί ἀναλόγων ἐπαρχιῶν ἀνέγων τάδε ἐν σελ. 7 τοῦ κώδικος τῆς μητροπόλεως Χαλδίας: «Τῷ ἀψκθ' ἔτει ἦρθε πατριαρχικός ἐξάρχος ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Τραπεζοῦντος κῦρ κῦρ Ἀνανίας, χάριν βοήθειας καὶ ἐλεημοσύνης τῆς ἐκκλησίας τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Σούδας κατὰ τὸ Ἐκρίγαπι καὶ ἐβοηθήθη ὑπὸ πάντων εὐσεβῶν καὶ ἡλεήθη. Τῷ ἀψλγ' ἐλήλυθεν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως πατριαρχικὴ συνοδικὴ ἐπιστολὴ ἀποκαθιστώσα πατριαρχικὸν ἐξάρχον τὸν πανιερώτατον δεσπότην μας ἅγιον Χαλδίας κύριον Ἰγνάτιον τὸν Φυτιάνον, χάριν ἐλέους καὶ βοήθειας τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ ἡλεήθη καὶ ἐβοηθήθη παρὰ πάντων, καὶ ἐστάλη ἡ βοήθεια τῶν χριστιανῶν εἰς τὴν βασιλεύσαν μετὸν λογιώτατον ἱερομόναχον κῦρ Ἀνανίαν, τὸν καὶ ἐφημέριον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. Τῷ ἀψνβ' ἔτει μηνὶ σεπτεμβρίου ἦρθε πατριαρχικός ἐξάρχος ὑπὲρ βοήθειας τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ὁ πανιερώτατος καὶ λογιώτατος μητροπολίτης Πισιδίας, κύριος Παΐσιος, καὶ ἐβοηθήθη καὶ ἡλεήθη παρὰ τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν τῆς πολιτείας ταύτης καὶ τῶν ματενίων καὶ ἡ μεγάλη ἐκκλησία καὶ ἡ πανιερότης του».

φύλ. 27—28. Συνυπεγράψαντο Καισαρείας Παρθένιος, Ἡρακλείας Γεράσιμος, Νικομηθείας Παρθένιος, Νικαίας Καλλίνικος, Χαλκηδόνος Καλλίνικος, Βερροίας Ἰωακείμ, Ῥόδου Ἱερεμίας καὶ Κωνσταντίος Μιτυλήνης. Παρέπονται ἐν τῷ κώδικι ὑπογραφαὶ ἀραβικοῦς γράμμασι κληρικῶν καὶ ἀρχόντων τοῦ πατριαρχείου Ἀντιοχείας.

16. Νεοφύτου ς' Κ/πόλεως ἐγκύκλιος πρὸς ἀρχιερεῖς (1735) δοθεῖσα τῷ ἐξάρχῳ Κοσμᾷ πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, φ. 28^β—29.

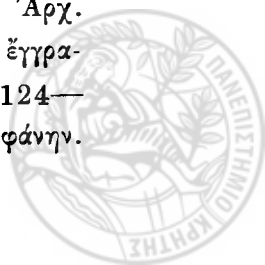
17. Νεοφύτου ς' Κ/πόλεως συνοδικὴ ἐπιστολὴ τῆς 15 μαΐου 1735 πρὸς τὸν Ἀντιοχείας Σιλβέστρον, προτρεπτικὴ ὑπὲρ τίας ἐξαρχίας τοῦ Κοσμᾷ, φ. 29^β — 30. Συνυπεγράψαντο Καισαρείας Παρθένιος, Ἡρακλείας Γεράσιμος, Νικομηθείας Θεόκλητος, Χαλκηδόνος Καλλίνικος, Βερροίας Ἰωακείμ, Ῥόδου Ἱερεμίας, Διδυμοτείου, Φερσάλων Ἰάκωβος, Σίφνου Νεόφυτος καὶ Μαρωνείας.

18. Νεοφύτου ς' Κ/πόλεως ἐπιστολὴ συνοδικὴ πρὸς τὸν μητροπολίτην Χαλεπίου (ἰουν. ἰνδικτ. ς' = 1735), συγχωροῦσα τοὺς ὡς παπιστὰς ἀδίκως καθαιρεθέντας καὶ καταφρονηθέντας ἱερεῖς τῆς ἐπαρχίας ταύτης, φ. 30^β. Συνυπεγράψαντο Καισαρείας Παρθένιος, Νικομηθείας Θεόκλητος, Χαλκηδόνος Καλλίνικος, Βερροίας Ἰωακείμ, Πισιδίας Κοσμᾶς, Ῥόδου Ἱερεμίας, Φερσάλων Ἰάκωβος, Μαρωνείας, καὶ Σίφνου Νεόφυτος.

19. (Νεοφύτου ς' Κ/πόλεως) ἔκδοσις ἀδείας τῷ μητροπολίτῃ Τραπεζοῦντος Ἀνανία καὶ Ἰγνατίῳ τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Χαλδίας καὶ Χαιριάνων (21 ἰουλίου 1737), ἵνα χειροτονήσῃ μετὰ τοῦ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις αὐτῶν περιοδεύοντος Σιλβέστρου Ἀντιοχείας ἀρχιερέα τῆς ὑποκειμένης αὐτῷ μητροπόλεως Ἀχίσκας, φ. 37.

20. Σιλβέστρου Ἀντιοχείας χρεωστικὸν ὁμολογὸν περὶ τῶν ὀφειλομένων ὑπ' αὐτοῦ χρημάτων τῷ δραγουμάνῳ τῶν Ἀγγλῶν «σιὸρ Λουκάκη» (1 νοεμβρ. 1737), φ. 37^β.

21. Νεοφύτου Β' Κ/πόλεως συνοδικὴ ἀπόφασις περὶ διαφόρων γαμικῶν κεφαλαίων (μηνὶ μαΐῳ 1610, ἰνδικτ. θ'). Ἀρχ. «Τῆς ἡμῶν μετριότητος συνοδικῶς» κτλ., φ. 38^α. Ὅρα τὸ ἔγγραφο παρὰ Α. Κ. Ὑψηλάντη, τῶν μετὰ τὴν ἄλωσιν σ. 124—127, ἔνθα τὸ ὄνομα Φιλίππου Κλήμεντος διόρθου εἰς Θεοφάνη.

22. Καλλινίκου Β' Κ/πόλεως συνοδικὸς τόμος περὶ τοῦ καθαιρεθέντος ἐπισκόπου Σινᾶ Ἀνανίου. Ἀρχ. «Θεῖαν οὖσαν ἀναντιρρήτως», φ. 39^α — 40^β. Ὅρα Π. Νεοκλέους τὸ κανονικὸν δίκαιον τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων ἐπὶ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Σινᾶ, ἐπιμαρτυρούμενον ὑπὸ ἐπισήμων ἐκκλησιαστικῶν ἐγγράφων. Ἐν Κ/πόλει 1868, σ. 78—77.

23. Ἱερεμίου Β' Κ/πόλεως συνοδικὸν γράμμα περὶ τῆς ἐπισκοπῆς Σινᾶ (κατ' ἰούλιον 1575). Ἀρχ. «Ἔδει μὲν τοὺς βουλομένους», φ. 40^β — 42^α. Π. Νεοκλέους τὸ κανονικὸν δίκαιον σελ. 4 — 10.

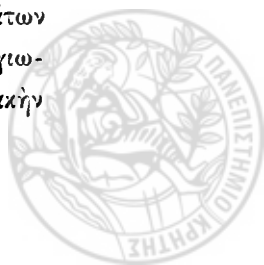
24. Τιμοθέου Α' Κ/πόλεως ἐπικυρωτικὸν τῆς ὑπὸ Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας τοῦ Λουκάρεως ἐπιβληθείσης ἀργίας Λαυρεντίῳ ἐπισκόπῳ Σινᾶ, τῷ παρ' ἐνορίαν τελέσαντι τὴν θεῖαν μυσταγωγίαν ἐν Καίρῳ (αὐγ. 1613 ἰνδικτ. ιγ'). Ἀρχ. «Οἱ θεόστεπτοι καὶ αἰόδιμοι», φ. 42^α.

25. Σωφρονίου Ἱεροσολύμων ἄδεια τῷ Ἀλεξανδρείας Κυρίλλῳ παιδεῦσαι τὸν παρ' ἐνορίαν ἱερουργοῦντα Σιναίου Λαυρέντιον (1 ἀπριλ. 1613 ἰνδικτ. ιγ'). Ἀρχ. «Ἡ μετριότης ἡμῶν», φ. 42^β. Π. Νεοκλέους τὸ κανονικὸν δίκαιον σ. 11 — 12, ἐνθα ἡ χρονολογία ἐσφαλμένη.

26. Λαυρεντίου ἐπισκόπου Σινᾶ ἱκετήριος ἀναφορὰ πρὸς τὸν Ἱεροσολύμων Σωφρόνιον, ἐν ᾗ ὑπόσχεται μετάνοιαν καὶ ἀποσχοράκισιν πάσης καινοτομίας (18 μαΐου 1601). Ἀρχ. «Δέσποτά μου μακαριώτατε», φ. 42^β—43^α.

27. Εὐθυμίου Ἀντιοχείας ἀφοριστικὸν κατὰ τῶν Σιναϊτῶν (1647), ἀποσταλὲν εἰς τὸν Ἀλεξανδρείας Ἰωαννίκιον. Ἀρχ. «Μακαριώτατε καὶ σοφώτατε», φ. 43. Π. Νεοκλέους τὸ κανονικὸν δίκαιον, σ. 26—27.

28. «Ζητήματα τοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων κῦρ Νεκταρίου πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ ὄρει Σινᾶ ἐνασκουμένους μοναχοὺς, πρὸς ἐπιδιόρθωσιν τῶν σφαλερῶς ἐπινοηθέντων καινοτομημάτων παρὰ τοῦ ἐπισκόπου αὐτῶν Ἀνανίου καὶ τὴν ἀρχαίαν τοῦ ἀγιωτάτου ἐκείνου μοναστηρίου τάξιν ἐκκλησιαστικὴν καὶ κοινοβιακὴν

ἀνατρεπόντων» (ἀπὸ Κ/πόλεως ἐπιστολὴ τῇ 1 μαΐου 1668). Ἄρχ. «Διενόγηθῃ κακῶς», φ. 43^β—44^β. Π. Νεοκλέους τὸ κανονικὸν δίκαιον σ. 28—31.

29. Νεκταρίου Ἱεροσολύμων ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς Σιναΐτας μηνὶ Ἰουλίῳ 1668. Ἄρχ. «Ἐπειδὴ πρὸς τὰ νεωτερίσματα», φ. 44^β—45^β. Π. Νεοκλέους τὸ κανον. δίκ. σ. 32—35.

30. Μεθοδίου Γ' Κ/πόλεως ἐπιστολὴ συνοδικὴ πρὸς τοὺς Σιναΐτας (μηνὶ Ἰουλίῳ 1668). Ἄρχ. «Οὐ πανταχοῦ προσήκει», φ. 45^β—46^β. Π. Νεοκλέους τὸ κανον δίκ. σ. 39—40, ἔνθα τὸ ὄνομα τοῦ Λοφτζοῦ ἀρχιερέως διόρθου εἰς Ἰωήλ.

31. «Γράμμα τῶν Σιναΐτῶν ὅτι οὐ δέχονται τὰ νεωτερίσματα τοῦ ἰδίου ἐπισκόπου» πρὸς τὸν Ἱεροσολύμων Νεκτάριον (ἀπὸ Μισίρι 22 Σεπτ. 1668). Ἄρχ. «Ἀπολαβόντες μὲ χαρτοφόρον», φ. 46^β—47^α. Π. Νεοκλέους τὸ καν. δίκ. σ. 41—43.

32. Μεθοδίου Γ' Κ/πόλεως σιγίλλιον περὶ τῆς ἐπισκοπῆς Σινᾶ (ἰαν. 1671, ἰνδ. ἴ'). Ἄρχ. «Πᾶσαν μὲν τάξιν», φ. 47^β—49^α. Π. Νεοκλέους τὸ καν. δίκ. σ. 48—54.

33. Μεθοδίου Γ' Κ/πόλεως πρᾶξις καθαιρέσεως τοῦ ἐπισκόπου Σινᾶ Ἀνανίου (δεκ. 1670, ἰνδ. ἴ'). Ἄρχ. «Ταπεινοφροσύνη δῆπου σωτήριος», φ. 49^α—50^α. Π. Νεοκλέους τὸ κανονικὸν δίκαιον σ. 44—47.

34. Ἰακώβου Α' Κ/πόλεως συνοδικὸν γράμμα περὶ τῆς ἐπισκοπῆς Σινᾶ (φεβρ. 1687 ἰνδ. ια'). Ἄρχ. «Τῶν ἀπειρημένων», φ. 50—51. Π. Νεοκλέους τὸ καν. δίκ. σ. 67—72.

35. Ἰακώβου Α' Κ/πόλεως συνοδικὸν γράμμα πρὸς τοὺς Σιναΐτας (φεβρ. 1687). Ἄρχ. «Γνώριμόν ἐστι πάντως», φ. 51^β—53^α. Π. Νεοκλέους τὸ καν. δίκ. σ. 73—71.

36. «Περὶ τοῦ μνημοσύνου τῶν ἀρχιερέων τοῦ θρόνου μας εἰς τὰ μανταΐνια Καπὰν καὶ Ἀργαίνα», ἦτοι Κυρίλλου Δ' πατριάρχου Κ/πόλεως συνοδικὸν γράμμα δοθὲν τῷ μητροπολίτῃ Θεοδοσιουπόλεως Ἀζαρία (1713) καὶ κατασφαλίζον τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ ἐν ταῖς ῥηθεῖσι μεταλλείοις ¹, 53^β—54^α

¹ Ὅρα περὶ αὐτοῦ Α. Π. Κεραμέως Ἑλλ. ἀνεκδότων σ. 76. Ἐν ἐντύπῳ βιβλίῳ

37. Ἀνωνύμου πατριάρχου Κ/πόλεως ἔγγραφον συγχωρητικὸν δι' ἅπαντας τοὺς χριστιανούς τῆς ἐπαρχίας Καισαρείας Καππαδοκίας, φ. 54^β—55^β.

38. «Ἐπιστολὴ παραινετικὴ παρὰ τοῦ διδασκάλου Μακαρίου» πρὸς ἐπίσκοπον. Ἀρχ. «Ἀδύνατον λόγῳ παραστῆσαι», φ. 55^β.

39. «Φιλοπόνημα Λιβερίου ἱερέως τοῦ Κολέτη Ἀθηναίου, περὶ τῆς συναναγνώσεως τῶν ἱερῶν εὐαγγελίων καὶ ἀποστόλων καθὲ μίᾳ κυριακῆς ὄλου τοῦ χρόνου καὶ τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν τὸ ὅποσον περιέχει ἀκόμη καὶ τοὺς κανόνας τῶν λε' πασχαλίων, καθὼς εἶναι εἰς τὸ εὐαγγέλιον, βαλμένοι εἰς πλεόν εὐταξίαν καὶ βραχύτητα, ἀρχηγόντας ἀπὸ τὸν δεκέμβριον μῆνα ἕως τὸν ἐρχόμενον πάλιν δεκέμβριον, εἰς ὠφέλειαν τοῦ ἑλληνικοῦ μου γένους». Ἐν ὑποσημειώσει· «Ἐγράφη ἐκ τοῦ ἐξηγητοῦ εὐαγγελίου τοῦ τυπωθέντος εἰς Ἄλα τῆς Ἐξωνίας ἐν τῷ τυπογραφείῳ τοῦ ὄρφανοτροφείου ἐν ἔτει ψψί', φ. 56^β—76^α. Α. Π. Βρετοῦ νεοελλην. φιλολογ. I, σ. 56—58, ἀριθ. 155.

40. Παΐσιου Β' Κ/πόλεως «ἀπανταχοῦσα» κατὰ μάρτιον τοῦ ἔτους 1732, πρὸς συλλογὴν βοηθημάτων καὶ ἀποπληρωμῆν τοῦ χρέους τῆς κατὰ Χάλκην μονῆς τῆς Θεοτόκου, φ. 76^β.

41. Κοσμᾶ Ἀλεξανδρείας «ἀπανταχοῦσα» εἰς τοὺς χριστιανούς τοῦ πατριαρχικοῦ αὐτοῦ θρόνου (μάϊος 1733) πρὸς συλλογὴν ἐλεῶν ὑπὲρ τῆς κατὰ Χάλκην μονῆς τῆς Θεοτόκου, ἐχούσης ἐν Γαλατᾷ μετόχιον πυρποληθέν, φ. 77.

42. Σιλβέστρου Ἀντιοχείας ἐγκύκλιος κατὰ Λατίνων πρὸς τοὺς ὀρθοδόξους κατοίκους τοῦ θρόνου αὐτοῦ (17 αὐγ. 1733), φ. 77^β—79^α.

43. Ἰακώβου Α' Κ/πόλεως ἐπικύρωσις ἐγγράφου τοῦ ἐπισκόπου τῆς ἐν Κάνιν οἰκογενείας τῶν Σαρασιτῶν σημειοῦται ὅτι τῷ ψψί' ἔτει ἰουλίου ς' ἐχειροτονήθη Θεοδοσιουπόλεως ὁ παν. μητροπ. κύριος Ἀζαρίας ὁ πρὸς μητρός θεῖός μου ἐκ γένους Γρηγοράντων, καὶ ἀρχιερατεύσας χρόνους τριάκοντα ἑπτὰ τῷ ψψμ' ἰανουαρίου κα' ἀνεπαύθη. Ἄλλος ἀρχιερεὺς σημειοῦται ἐν σελ. 8 τοῦ κώδικος τῆς μητροπόλεως Χαλδίας· «ἐλήλυθε δὲ καὶ ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Θεοδοσιουπόλεως κύρ Μακάριος κατὰ τὸ ψψνδ' ἔτος, καὶ ἐβοηθήθη καλῶς ἤλθε δὲ καὶ προτῆτερα ἄλλον καιρὸν καὶ ἐβοηθήθη καὶ τότε». Καὶ ἐν σ. 7 «τῷ ψψα' ἤλθεν ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Θεοδοσιουπόλεως κύρ Εὐγένιος καὶ ἠλεήθη». «Τῷ ψψί' ἤλθεν ὁ παν. Θεοδοσιουπόλεως κύριος Ἰακώβος μητροπολίτης καὶ ἠλεήθη».

που Χαλδίας Θεολήπτου (1624 αὐγ. 15) περί τῆς μονῆς Χουτουρά, φ. 79^β. Ἐν τῷ ἐγγράφῳ σημειοῦται ὅτι τὴν μονὴν ἀνωκοδόμησε Γεώργιος Στρατικέβας ¹, ἐγκατοικήσας μοναχούς, καὶ ὅτι ὁ ἐπίσκοπος ἀφιέρωσεν αὐτῇ τὰ χωρία Χουτουράν, Ξεράν καὶ Μαβραγκέλι. Συνυπεγράψαντο Τραπεζοῦντος Ξενοφῶν, μητροπολίτης Διαρπεκίριου Ἐπιφάνιος καὶ ἔξαρχος πατριαρχικὸς πάσης ἀνατολῆς, Θεωνᾶς ἱεροδιάκονος πατριαρχικὸς καὶ ἔξαρχος πάσης Ἀνατολῆς, ἀρχιεπίσκοπος Χαλδίας Σιλβέστρος ², Παίπερτιου Χρῦσανθος καὶ ἄλλοι ³. Ἐν τέλει· «διὰ χειρὸς κάμοῦ ἀναξίου Ἰωσήφ υἱοῦ κῦρ Ἰγνατίου λογοθέτου Σαρασίτου τοῦ ἐκ Χαλδίας».

44. «Εὐχὴ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον Γερμανοῦ ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως», φ. 80.

45. Εὐχὴ «Γεωργίου τοῦ Σχολαρίου τοῦ μετὰ τὴν ἄλωσιν χρηματίσαντος πατριάρχου Κ/πόλεως, τοῦ καὶ Γενναδίου μετονομασθέντος», φ. 81—82.

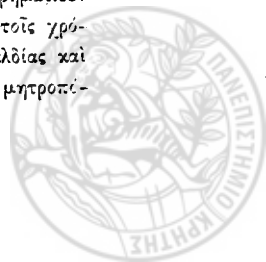
46. Σιλβέστρου Ἀντιοχείας εὐχαριστήριος ἐπιστολὴ πρὸς τὸν αὐθέντην Μολδαβίας Γρηγόριον Γκίκαν ἐπὶ τῇ προσφορᾷ 500 γροσίων εἰς τὴν ἐν Κύπρῳ μονὴν Κύκκου, φ. 82^α.

47. Σιλβέστρου Ἀντιοχείας ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς κατοίκους τοῦ χωρίου Σουρμελά, ἀγγέλλουσα τὴν εἰς αὐτοὺς ἔλευσιν τοῦ πρωτοσυγκέλλου Παρθενίου ἐπὶ συλλογῇ βοηθημάτων ὑπὲρ τοῦ θρόνου (19 ἰαν. 1738), φ. 83^β.

48. Σιλβέστρου Ἀντιοχείας πρᾶξις καθαιρέσεως τοῦ Ἀκίσκας (2 φεβρ. 1737), φ. 85^α. «Ἐπειδὴ, λέγει, ὁ πρὸ τεσσάρων ἔτη

¹ Περί τῆς οἰκογενείας Στρατικέβα ὄρα τὸ ἡμέτερον ἄρθρον *Палеογραφическія замѣтки ἐν τῷ Записки Им. Русск. археолог. Общества* τ. II, 1886, σ. 135—137. —

² Ἐν σελ. 22 τοῦ κώδικος τῆς μητροπόλεως Χαλδίας σημειοῦνται τὰ ἑξῆς περί τε τοῦ Θεολήπτου καὶ τοῦ Σιλβέστρου. «Ἰστέον ὅτι ὁ ἀγιώτατος ἐπίσκοπος Χαλδίας κῦρ Θεολήπτος, ὅτε προσήλωσε καὶ ἀνέθετο ἐν τῇ σεβασμῇ μονῇ τοῦ Χουτουρά τὰ τρία ταῦτα χωρία Χουτουράν, Ξεράν καὶ Μαυραγκέλι, ἦν σωτήριον ἔτος ἀρχῆς, ὡς ὁράται ἐν τῷ τῆς φιλοτιμίας γράμματι τῆς αὐτοῦ θεοφιλείας. Μετὰ τοῦτον ἐχρημάτισεν ἅγιος Χαλδίας ὁ κῦρ Σιλβέστρος, οὗ τὸ τῆς χειροτονίας ἔτος ἀγνοεῖται. Ἐν τοῖς χρόνοις γοῦν τῆς ἀρχιερατείας αὐτοῦ ἐπροβιβάσθη ὁ ἀγιώτατος οὗτος θρόνος Χαλδίας καὶ Χερσιάνων εἰς ἀρχιεπισκοπήν». — ³ Ἀντίγραφον ἀνέγνων καὶ ἐν τῷ κώδικι τῆς μητροπόλεως Χαλδίας, ἀπὸ σ. 252—253, καὶ ἐν τῷ κώδικι τῆς μονῆς Χουτουρά.

ἐτῶν μητροπολίτης Ἀχίσκας παρὰ τῆς ἐμῆς μετριότητος χειροτονημένος κακο-Καλλίνικος, Μαντάρης δὲ ἐπονομαζόμενος... ἐτόλμησε δράξασθαι θείων πραγμάτων μὴ ἀνηκόντων αὐτῷ, ἀγνώριστος καὶ γὰρ ὑπάρχει, ἀγράμματος τε καὶ ἀπόβλητος, διωγμένος τε καὶ ἀργὸς ἐκ τοῦ μητροπολίτου αὐτοῦ Τραπεζοῦντος, ἔκ τινων τῶν χωρίων τυγχάνων τῆς ἑαυτοῦ ἐπαρχίας... καὶ γράμματά τινα πλαστὰ μετὰ δακτύλων καὶ ὀνομάτων ὑπογεγραμμένα ἐκ τῶν τῆς ἐπαρχίας Ἀχίσκας δῆθεν χριστιανῶν πρὸς ἡμᾶς πλασάμενος ἤλθε χειροτονηθῆναι μητροπολίτης αὐτῶν, ἅπερ καὶ ἡμεῖς ἀληθῆ καὶ ἐκ τῶν τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης χριστιανῶν εἶναι νομίσαντες, τὴν δὲ ἀπάτην αὐτοῦ καὶ μηχανὴν μὴ γινώσκοντες ἐχειροτονήσαμεν αὐτὸν ἐν Δαμασκῷ μητροπολίτην Ἀχίσκας καὶ ἐξαπεστείλαμεν πρὸς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἡμετέρους ἐπιτρόπους πληρῶσαι αὐτοῖς τὰ συνήθη δικαιώματα καὶ λαβεῖν παρ' αὐτῶν τὴν τε πρᾶξιν αὐτοῦ καὶ τὸ βασιλικὸν μπαράτιον, ἀπελθὼν ὅμως ἐκεῖσε... οὐδαμῶς ἐφρόντισε ποιῆσαι, ὡς παρ' ἡμῶν διετάχθη κτλ. Ἡ καθαίρεσις ἐγένετο ἐν τῇ μητροπόλει Χαλδίας τῇ 2 φεβρ. 1737, παρόντων Γρηγορίου οἰκονόμου Χαλδίας καὶ τοῦ λογοθέτου Χαλδίας Ἰγνατίου τοῦ Σαρασίτου.

49. Σιλβέστρου Ἀντιοχείας πρᾶξις ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ μητροπολίτου Ἀχίσκας, τοῦ Μακαρίου, χειροτονηθέντος ἐν τῷ ναῷ τῆς Θεοτόκου κατὰ τὴν κώμην Καρμουτ τοῦ Κοῦς, 17 ἰουλίου 1737, φ. 86.

50. Καλλινίκου Β' Κ/πόλεως πρᾶξις ἐπὶ χειροτονίᾳ εἰς μητροπολίτην Τραπεζοῦντος Νεκταρίου τοῦ χρηματίσαντος ἡγουμένου Σουμελᾶ (ἄπριλ. 1689), φ. 87. Ὁ Νεκτᾶριος διεδέξατο ἐν τῇ μητροπόλει τὸν οἰκειοθελῶς παραιτησάμενον Ἰωάννην, ἀρχιερεῖς δὲ σημειοῦνται ἐν τῇ πράξει Ἡρακλείας Νεόφυτος, Νικομηδείας Μελέτιος, Χαλκηδόνας Γαβριήλ, Θεσσαλονίκης Μεθόδιος, Τορνόβου Ἀθανάσιος, Λαρίσσης Παρθένιος, Σηλυβρίας Ἀρσένιος καὶ Δέρκων Νικόδημος ¹.

¹ Τὸ πρωτότυπον τῆς πράξεως σφίζεται ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς μητροπόλεως Τραπεζοῦντος, ὁπόθεν ἀντέγραψα αὐτὴν ἐν ἔτει 1884. Ἐν σελ. 7 τοῦ κώδικος Χαλδίας γέ-

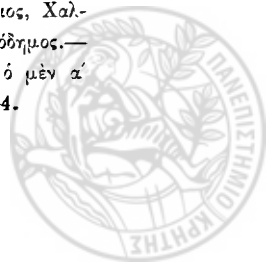
51. Καλλινίκου Β' Κ/πόλεως σιγίλλιον ἐπὶ συνενώσει τῆς ἐξαρ-
χίας Κερασσοῦντος (καὶ τῶν χωρίων Τριπόλεως καὶ Κοραλῶν) μετὰ
τῆς μητροπόλεως Τραπεζοῦντος, μηνὶ ὀκτωβρ. 1698. Ἀρχ. «Τῶν
περὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν», φ. 87^β. Τὸ πρωτότυπον ἀνέγνω ἐν
τοῖς ἀρχείοις Τραπεζοῦντος. Συνοπεγράψαντο Ἡρακλείας Νεόφυ-
τος, Νικομηδεῖας Παρθένιος, Χαλκηδόνος Γαβριήλ, Θεσσαλονίκης
Ἰγνάτιος, Ἀγκύρας Ἰωακείμ. Ἐξεδόθη ὑπὸ Π. Τριανταφυλλίδου
(Οἱ φυγάδες. Ἐν Ἀθήναις 1870, σ. 137 — 139) ἄνευ τῶν
ὑπογραφῶν.

52. Ἰερεμίου Γ' Κ/πόλεως πράξις ἐπὶ χειροτονία εἰς μητρο-
πολίτην Τραπεζοῦντος τοῦ ἐκ τῆς μονῆς Ζαβουλῶν ἱερομονάχου
Ἀνανίου (σελ. 1722), φ. 88. Ὁ Ἀνανίας διεδέξατο τὸν ἀπο-
βιώσαντα Ἰγνάτιον¹. Εἰς τὴν χειροτονίαν αὐτοῦ παρήσαν Ἡρα-
κλείας καὶ Ῥαιδεστοῦ Καλλίνικος, Κυζίκου Αἰξέντιος, Χαλκηδόνος
Παρθένιος, Προύσης Κύριλλος, Νεοκαισαρείας Μεθόδιος, Ἰκονίου
Σίλβεστρος, Ἄρτης Νεόφυτος ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ Νικαίας
Γερασίμου, Δέρκων Νικόδημος, Βάρνης Καλλίνικος, Διτίτζης Με-
θόδιος, Δαμαλῶν Σωφρόνιος καὶ Τήνου Ἀρσένιος. Τὸ πρωτότυπον
σφάζεται ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς μητροπόλεως Τραπεζοῦντος.

53. Νεοφύτου ε' Κ/πόλεως πράξις ἐπὶ χειροτονία εἰς μητρο-
πολίτην Τραπεζοῦντος τοῦ "Ἰθαγενοῦς" ἱερομονάχου Ἀνανίου, ὑπο-
καταστήσαντος τὸν ἀποβιώσαντα Ἀνανίαν Α' (μαρτ. 1736)²,
φ. 89—90. Παρήσαν Κυζίκου Ἀνανίας ἔχων καὶ τὰς γνώμας
Ἡρακλείας καὶ Ῥαιδεστοῦ Γερασίμου καὶ τοῦ Σοφίας Ἀναστα-
σίου, Νικομηδεῖας Θεόκλητος, Νικαίας Καλλίνικος ἔχων καὶ τὰς
γνώμας Χαλκηδόνος Καλλινίκου καὶ Τορνόβου Νικηφόρου, Σηλυ-
βρίας Μακάριος, Ρόδου Ἰερεμίας, Ἰωαννίνων Γρηγόριος, Μηθύ-
γραπται ὅτι "τῷ ἀψέ' ἦρθεν ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Τραπεζοῦντος κῆρ Νεκτά-
ριος καὶ ἡλεήθη".

¹ Τούτου ἡ πράξις σφάζεται ἐπίσης ἐν τοῖς αὐτοῖς ἀρχείοις ὑπ' ἀριθ. 2, χρονολο-
γίαν ἔχουσα ἰνδιεκτ. ἰδ' μηνὸς μαρτίου 1706. Ἡ πράξις ἐγράφη ἐπὶ πατριάρχου Γαβριήλ
Β', ἀναφέρονται δὲ ἐν αὐτῇ ἀρχιερεῖς Κυζίκου Κύριλλος, Νικομηδεῖας Παρθένιος, Χαλ-
κηδόνος Ἀθανάσιος, Σίδης Ἰερόθεος, Κλαυδιουπόλεως Κοσμάς καὶ Δέρκων Νικόδημος.—

² Κατὰ σημειώσεις ἐν βιβλίῳ ἐντόπῳ τῆς ἐν Κάνιν οἰκογενείας Σαρασιτῶν ὁ μὲν α'
Ἀνανίας ἀπέβη τῇ 21 ἰανουαρίου 1736, ὁ δὲ δευτέρος τῇ 7 ἰανουαρίου 1764.

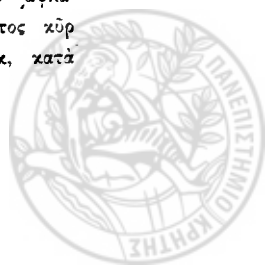
μνης Ἄνθιμος ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ Δέρκων Σαμουήλ, Ἐλασσῶνος καὶ Δομενίκου Ἄνθιμος καὶ Τήνου Κύριλλος. Τὸ πρωτότυπον εἶδον ἐν τοῖς ἀρχείοις Τραπεζοῦντος.

54. Ἀναφορὰ τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ Τραπεζοῦντος πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχην (1700), διαμαρτυρομένου κατὰ τῆς ἐκχωρήσεως τῶν ἐν τοῖς μεταλλείοις Γκιουρτοῦνι χριστιανῶν τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Χαλδίας καὶ κατὰ τῆς πατριαρχικῆς ἐπικυρώσεως, φ. 90^β—91.

55. Κυπριανοῦ Α' Κ/πόλεως ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς Τραπεζοῦν-τίους, ὅτι ὁ ἀρχιερεὺς αὐτῶν (Παΐσιος) ἐλθὼν εἰς Κ/πολιν καὶ κριθεὶς μετὰ τῶν ἐναγόντων ἀπεδείχθη ἀδῶος (μαρτ. 1708), φ. 91^β—92¹.

56. Κυπριανοῦ Α' Κ/πόλεως σιγίλλιον διατάσσει ὅπως τὰ ὑπὸ τοῦ ἀποβιώσαντος Τραπεζοῦντος Νεκταρίου πωληθέντα χωρία τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Χαλδίας Φιλοθέῳ ὧσιν ἐς αἰεὶ κτῆμα τῆς μητροπόλεως Τραπεζοῦντος (ἰουλ. 1708)². Ἀρχ. «Τῶν ἀναγκαίων ἐστίν», φ. 92^β—93^β. Συνυπέγραψαν Κυζίκου Κύριλλος, Νικομηδείας Παρθένιος, Χαλκηδόνης Κωνστάντιος, Ἀδριανουπόλεως Ἀθανάσιος, Φιλιππουπόλεως Νεόφυτος, Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης Νεόφυτος, Δέρκων Νεόφυτος. Τὸ πρωτότυπον ἀνέγνω ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς μητροπόλεως Τραπεζοῦντος. Ὁ Π. Τριανταφυλλίδης (οἱ φυγάδες σ. 146—149) ἐξέδωκεν αὐτὸ λίαν ἐσφαλμένως καὶ ἐλλιπῶς.

¹ Περὶ Παΐσιου ἀνέγνω τὰ ἐξῆς ἐν σ. 7 τοῦ κώδικος Χαλδίας. «Τῷ ἀφ' ἧλθεν ὁ παν. μητροπ. Τραπεζοῦντος κύριος Παΐσιος καὶ ἠλεήθη.—Τῷ ἀφ' ἰουλίου α' ἦρθεν ὁ παν. μητροπ. Τραπεζοῦντος κύρ Παΐσιος μετ' ὀρισμὸν βασιλικὸν καὶ μετ' πατριαρχικὰ συνοδικὰ γράμματα, ἐξώρισε τὸν κύρ Φιλόθεον (Χαλδίας), καὶ ἔκαμε ζῆπτι τὴν ἐπαρχίαν του προεδρικῶς. Καὶ τῇ κ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀνεπαύθη ὁ κύρ Φιλόθεος εἰς χωρίον Περτέκ, ὃ δὲ κύρ Παΐσιος ἀρχιεράτευσεν ἕως οὗ ἐγένετο νόμιμος ἀρχιερεὺς ὁ σοφώτατος κύρ Ἰγνάτιος Φωτιάνος».—² Σελ. 22 τοῦ κώδ. Χαλδίας: «Εἰς τοὺς ἀρχὸς δεκεμβρίου κε' ἐχειροτονήθη ἀρχιεπίσκοπος ὁ πανιερώτατος κύρ Γρηγόριος Ματζουκατέος καὶ ἀρχιερατεύσας χρόνους ἕνδεκα ἔκαμε παραίτησιν εἰς τὸν κύρ Φιλόθεον καὶ ὕστερον χρηματίας Σελευκείας καὶ μονάσας ἐν τῇ μονῇ τοῦ Χουτουρᾶ ἀνεπαύθη τῷ ἀφ' ἰανουαρίου λα'. Κατὰ δὲ τὸ ἀρχὸς ἔτος ἰουλίου ιγ' ἐχειροτονήθη ὁ πανιερώτατος κύρ Φιλόθεος Καστελιώτης καὶ ἀνεπαύθη τῷ ἀφ' ἰουνίου κ' εἰς χωρίον Περτέκ, κατὰ τὸν δρόμον τῆς Ἄρηνης».

57. Κυπριανού Α' Κ/πόλεως ἀγγελτικὸν περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως πρὸς τοὺς κατοικοὺς τῶν εἰρημένων χωρίων (ἰουλ. 1708), φ. 93^β—94^α. Ὑπογραφαὶ αἱ αὐταί. Π. Τριανταφυλλίδης ἐνθ. ἀνωτ. σ. 150—151. Τὸ πρωτότυπον εἶδον ἐν τοῖς ἀρχείοις Τραπεζοῦντος.

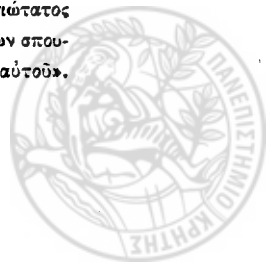
58. Ἀθανασίου Ε' Κ/πόλεως ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Χαλδίας Φιλόθεον περὶ τῆς μετὰ τοῦ Τραπεζοῦντος διαφορᾶς (αὐγ. 1709)¹, φ. 94. Συνοπεγράφαντο Κυζίκου Κύριλλος, Νικομηδείας Παρθένιος, Χαλκηδόνος Κωνστάντιος, Τορνόβου Διονύσιος καὶ Προύσης Κυπριανός.

59. Παΐσιου Β' Κ/πόλεως γράμμα ὅτι τὰ χωρία τοῦ Γκιουρτουνίου ἀνήκουσι τῇ μητροπόλει Τραπεζοῦντος (ἰουν. 1731), φ. 94^β—95^β. Συνοπεγράφαντο Καισαρείας Νεόφυτος, Νικομηδείας Παρθένιος, Νικαίας Καλλίνικος, Χαλκηδόνος Νικόδημος, Προύσης Μακάριος, Ῥόδου Νεόφυτος, Μιτυλήνης Κωνστάντιος, Βιζύης Μακάριος, Δέρκων Νικόδημος, Προικονήσου Θεόκλητος, Λιτίτζης Μεθόδιος. Τὸ πρωτότυπον εἶδον ἐν τοῖς ἀρχείοις Τραπεζοῦντος. Ἔκδοσις ἀνακριβῆς παρὰ Τριανταφυλλίδη σ. 151—154.

60. Παΐσιου Β' Κ/πόλεως συνοδικὸν ἐπιβεβαιωτήριον τοῦ γράμματος πατριάρχου Ἀθανασίου (ἰουν. ἰνδικτ. ι') πρὸς τὸν Χαλδίας Ἰγνάτιον¹, προτρεπόμενον εἰρηρικῶς διάγειν τῷ Τραπεζοῦντος μητροπολίτῃ καὶ σέβασθαι τὴν περὶ εἰσοδημάτων προγεγονοῦσαν ἀπόφασιν, φ. 95^β—96^α. Συνοπεγράφαντο Νικομηδείας Γεράσιμος, Νικαίας Καλλίνικος, Πισιδίας Κοσμάς, Τορνόβου Γεράσιμος, Ἀμασειας Καλλίνικος, Δέρκων Νικόδημος, Προικονήσου Θεόκλητος καὶ Λιτίτζης Μεθόδιος.

61. Ἐγγραφα ἀραβικὰ συνταχθέντα ἐν τῷ πατριαρχεῖῳ Ἀντιοχείας, φ. 96^β—97^β, 106^β—120^β, 123^β—136, 138—139, 140^β—169, 181.

¹ Ἐν σελ. 22 τοῦ κώδικος τῆς μητροπόλεως Χαλδίας σημειοῦται ὅτι «εἰς τοὺς ἀφ' ἑσπεμβρίου ἰβ' ἔχειροτονήθη ἀρχιεπίσκοπος Χαλδίας ὁ πανιερώτατος καὶ σοφολογιώτατος κύριος Ἰγνάτιος Φωτιάνας, καὶ φωτίσας τὸ ποιμνίον του τῶν ἑλληνικῶν μαθημάτων σπουδῇ ἀνεπαύθη τῷ ἀφ' ἑσπεμβρίου ἰβ'. Μνήσθητι, Κύριε, καὶ ἀνάπαυσον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ».

62. Σιλβέστρου Ἀντιοχείας (διατρίβοντας ἐν Κ/πόλει καὶ κατ' ἄδειαν τοῦ Παϊτίου Κ/πόλεως) πράξις ἐπὶ χειροτονία εἰς ἀρχιερέα Δοφτζοῦ τοῦ Παρθενίου, χρηματίσαντος πρωτοσυγκέλλου τοῦ Καισαρείας Νεοφύτου (ἄπριλ. 1730), φ. 97^β—98^β. Προκάτοχος τοῦ Παρθενίου ἦν Γεννάδιος ἀποθανὼν «φονεῖφ χειρί». Συνυπεγράψαντο Καισαρείας Νεόφυτος, Νικομηδείας Σεραφεῖμ, Νικαίας Καλλίνικος, Ἀδριανουπόλεως Ἀθανάσιος, Φερσαίων Ἰάκωβος, πρώην Πρεσλάβας Ἰωακείμ.

63. (Νεοφύτου ε' Κ/πόλεως) γράμμα περὶ ζήτησις πρὸς τοὺς ἐν Καισαρεία Καππαδοκίας, εἰς βοήθειαν τοῦ νεοχειροτονηθέντος μητροπολίτου αὐτῶν Παρθενίου (1735), φ. 98^β—99^β.

64. «Ὄνόματα τῶν χριστιανῶν τοῦ Γκιουμουτχανᾶ», φ. 100.

65. Σιλβέστρου Ἀντιοχείας ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ἡγεμόνα Μολδοβλαχίας Γρηγοράσκον Γκίκα (10 φεβρ. 1739), συνιστῶσα τὸν προσκυνητὴν Ἰωάννην, φ. 101.

66. Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν μητροπολίτην Οὐγκροβλαχίας, ἐξαιτουμένη ἐλεημοσύνης ὑπὲρ τοῦ θρόνου Ἀντιοχείας καὶ συνιστῶσα τὸν ἐπὶ τούτῳ ἐρχόμενον προσκυνητὴν Ἰωάννην (10 φεβρ. 1739), φ. 101. Παρέπονται ἐπιστολαὶ τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν πατριάρχην Ἱεροσολύμων Παρθένιον (1 ἰαν. 1739), πρὸς τὸν Σταυρουπόλεως Ἰωαννίκιον (10 φεβρ. 1739) καὶ πρὸς τὸν ἄρχοντα λογοθέτην καὶ ἐπίτροπον αὐτοῦ Κωνσταντῖνον, φ. 101^β—103^α.

67. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος κατανοκτικὸς περὶ μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως» ἢ ἐπιστολὴ ποιμαντορικὴ πρὸς τοὺς ὀρθοδόξους τοῦ θρόνου Ἀντιοχείας, φ. 103^β—104^β.

68. Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς Κοσμᾶν Ἀλεξανδρείας, φ. 104^β—105^β.

69. «Ὄνόματα τῶν χριστιανῶν Θεοδοσιουπόλεως εἰς τοὺς ἀψλή μηνὶ ἰουνίῳ», φ. 105^β—106^β.

70. «Μέθοδος τοῦ εὐρίσκειν τέλειον πασχάλιον περὶ τοῦ παλαιοῦ καὶ νέου ἔτους» εἰς κεφάλαια ιε', φ. 121^α—123^α.

71. Μετάφρασις μολδαβικοῦ χρυσοβούλλου, προσνέμοντος χρηματικὴν βοήθειαν τῷ θρόνῳ Ἀντιοχείας (3 μαΐου 1745), φ. 137.

72. Κατάστιχον τῶν κατὰ τὴν περιοδείαν Σιλβέστρου Ἀντιοχείας συλλεγέντων χρηματικῶν βοηθημάτων, ἀπὸ 1 νοεμβρίου 1734—1738, φ. 139^β—140^α.

73. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἑπτὰ συγχωρητικαὶ εὐχαί, φ. 171—172.

74. Σιλβέστρου Ἀντιοχείας συστατήριον τοῦ εἰς ἱερέα χειροτονηθέντος Λεοντίου, υἱοῦ Κωνσταντίνου, ἐκ κώμης «Δύο ἐκκλησίας» ὀνομαζομένης ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀδάων (10 φεβρ. 1739), φ. 172^β—173.

75. Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολαὶ Παρθενίῳ Ἱεροσολύμων (11 φεβρ. 1739), Ῥοσέττῳ στελνίκῳ τοῦ αὐθεντὸς Οὐγκροβλαχίας (10 φεβρ. 1739) καὶ Δομετίῳ καθολικῷ Ἰβηρίας (10 φεβρ. 1739), φ. 173—175.

76. Τοῦ αὐτοῦ συγχωρητικὸν τοῦ κοιμηθέντος ἀρχιερέως Δαμασκηνοῦ (11 φεβρ. 1739), φ. 175^β.

77. Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ τῷ οἰκονόμῳ Δημητρίῳ, μεθ' ἧς συναποστέλλεται τὸ συγχωρητικὸν τοῦ ἐν Στενημάχῳ θανόντος Δαμασκηνοῦ ἀρχιερέως καὶ τυμπανιαίου καὶ ἀλύτου εὐρεθέντος (12 φεβρ. 1739), φ. 176^α.

78. Μαχαρίου Αἰγυπτίου «διήγησις ὠφέλιμος περὶ μνημοσύνην καὶ περὶ ἄλλων ὠφελίμων». Ἀρχ. «Πορευόμενος ποτέ τις», φ. 176^β—179^β.

79. Σεραφεῖμ Α' Κωνσταντινουπόλεως ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς χριστιανούς τῆς ἐξαρχίας Κερασσοῦντος καὶ τῶν χωρίων Τριπόλεως καὶ Κοράλων (1735), ἀγγέλλουσα ὅτι ὁ «αὐτῶν καθολικὸς ἑξαρχος τιμιώτατος καὶ λογιώτατος μέγας ἐκκλησιάρχης τῆς μεγάλης ἐκκλησίας διδάσκαλος κῦρ Κριτίας ἀποκατέστησεν ἤδη ἐπίτροπον εἰς τὴν ἐξαρχίαν αὐτοῦ ταύτην τὸν εἰς τὰ αὐτόθι εὐρισκόμενον» μητροπολίτην Πισιδίας Κοσμᾶν, φ. 180.

80. Σεραφεῖμ Α' Κωνσταντινουπόλεως αὐτόγραφον 13 ἰουλίου 1735, ἐπιτρέπον τῷ ἐξάρχῳ Πισιδίας Κοσμᾶ χειροτονεῖν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Χαλεπίου ὑποδιακόνους, διακόνους, ἱερεῖς κτλ., φ. 180^β.

125. Κατάστιχον ὕψ. 0,358 καὶ πλ. 0,125, περιέχον Φιλή-

μονος ἀρχιεπισκόπου Γάζης τοῦ Κυπρίου χρονογραφίαν, διημένην εἰς τρεῖς τόμους καὶ ἀξιόλογον οὖσαν διὰ τινὰς ἐγκατεσπαρμένας εἰδήσεις περὶ λογίων ἀνδρῶν καὶ πατριαρχῶν Ἱεροσολύμων κατὰ τὰς πρώτας τέσσαρας δεκάδας τοῦ ἐνεστῶτος αἰῶνος. Ἐγράφη δὲ ἐν ἔτει 1851.

126. Τεῦχος χαρτῶν (0,32 × 0,21) ἐκ φύλλων 728, γραφὴν ἐν ἔτει 1723 ὑπὸ Ἰακώβου Ἀναστασίου καὶ περιλαμβάνον διαφόρους συγγραφὰς Γεωργίου Κορεσίου. Τετράδια γὰρ. Καθ' ἐκάστην σελίδα 35 γραμμαὶ (0,255 × 0,16). Ἐν τοῖς πρώτοις ἕξ φύλλοις ἀναγινώσκειται λεπτομερῆς πίναξ τῶν περιεχομένων. Εἰς φ. 7^α «δεδῶρηται παρὰ τοῦ ἱεροδιδασκάλου Ἰακώβου τῷ λογιωτάτῳ διδασκάλῳ Σάββα».

1. Ἀνωμόμου «ἐπίγραμμα πρὸς τὸν εὐγενέστατον, σοφώτατον καὶ θεολογικώτατον καὶ ἐν ἰατροῖς ἄριστον κύριον Γεώργιον τὸν Κορέσιον, ἐλλάδι φωνῇ καὶ Λατινίδι κεκοσμημένον ἄνδρα τῷ ὄντι εὐσεβεῖα, σωφροσύνη, νοῦ καθαρότητι καὶ φιλανθρωπία διαπρεπῆ πολλῶν ὄντα οἷων ἄλλων». Ἀρχ. «Οὐρανὸς ἐπτάζωνος», φ. 7. Στίχοι τριάκοντα. Ἐἶτα τετράστιχον εἰς τὸν αὐτὸν «Νεκταρίου ἱερομονάχου τοῦ Σιναΐτου. Ἀρχ. «Πνευματορρήτων ἐκ φρεάτων» κτλ.

2. Γεωργίου Κορεσίου «περὶ ἐξοχῆς τῆς θεολογίας» πόνημα, οὗ προτάσσονται ἀφιερωτικῆ τοῦ συγγραφέως ἐπιστολὴ πρὸς τὸν πατριάρχην Κύριλλον τὸν ἐκ Βερροίας καὶ ἀπάντησις τούτου πρὸς ἐκεῖνον (26 φεβρ. 1637), φ. 8.

2. «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου Γεωργίου Κορεσίου, ἀκέστορος τῆς θεολογίας ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, περὶ τῆς ἐνσάρχου οἰκονομίας κεφ. λθ'». Ἀρχ. «Περὶ ἐνσαρκώσεως ἡμῖν ὁ λόγος», φ. 84.

3. «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου Γεωργίου Κορεσίου, πρωτομαίστορος τῆς θεολογίας ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, περὶ προορισμοῦ καὶ χάριτος». Ἀρχ. «Ὁ ἀγαθὸς καὶ ὑπεράγαθος», φ. 126^β.

4. Τοῦ αὐτοῦ «περὶ τῶν φυσικῶν ιδιοτήτων τοῦ Θεοῦ». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ ὄση δύναμις», φ. 198^β.

5. «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου Γεωργίου Κορέσση, θεολόγου κατὰ τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν, εἰς τὸ "ἐξαγατέτω τὰ ὕδατα" κεφ. α'». Ἀρχ. «Ἐνταῦθα τρία αἷτια», φ. 284^β.

6. «Τοῦ αὐτοῦ ἄκρου θεολόγου κυρίου Γεωργίου Κορέσση, περὶ τῆς τῶν ἀγγέλων δημιουργίας». Ἀρχ. «Περιοδουομένης», φ. 318^β. Διαιρεῖται εἰς ἰδ' κεφάλαια, ὧν τὸ περὶ τοῦ «εἴ εἰσιν ἄγγελοι» ἐξέδωκα ἐν τῇ σμυρναϊκῇ ἐφημερίδι «Ἰωνία» (1874, ἀριθ. 12 καὶ 13) κατὰ τὸ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς εὐαγγελικῆς σχολῆς ἀπόγραφον.

7. Τοῦ αὐτοῦ «περὶ τῆς μεταμορφώσεως» εἰς δύο κεφάλαια. Ἀρχ. «Πᾶν ὑποπίπτον», φ. 368^β.

8. «Ἐκλογαὶ ἀπὸ διαφόρων διδασκάλων παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου ἀρίστου ἱατροῦ Γεωργίου Κορέσση συλλεγεῖσαι». Ἀρχ. «Τὰ μὲν οὖν», φ. 370^α.

9. Τοῦ αὐτοῦ «πραγματεία περὶ τῶν μυστηρίων διαλαμβάνουσα». Ἀρχ. «Τινὲς τὸ μυστήριον», φ. 443^β.

10. «Ὀλίγαι ἐκλογαὶ συλλεγεῖσαι ὑπὸ τοῦ μακαρίου Παύλου εἰς τὸν μακάριον βίον, ἃς Κορέσσιος ἀνέγνω». Ἀρχ. «Ἡ μακαρία ζωὴ», φ. 524. Εἶτα ὀμιλίαι διάφοροι τοῦ αὐτοῦ.

11. «Ἀρχλα' ἐν μηνὶ ἀπριλλίῳ κε', ἀπολογία Γεωργίου Κορεσσίου, ἄκρου ἱατροῦ καὶ θεολόγου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, πρὸς τὸν ἐν Ἀγγλίᾳ τῶν σοφῶν σύλλογον, ὡς ἐκ μέρους τῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως κληρικῶν». Ἀρχ. «Πρῶτον φῆς», φ. 667^β—717^α. Ἐν τέλει· «ἔλαβε πέρας ἡ παροῦσα δέλτος κατὰ τὸ ἀψκγ', κατὰ μῆνα ὀκτώβριον, διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις Ἰακώβου τοῦ πίκλην Ἀναστασίου. Εὐχεσθε δέ μοι οἱ μετιόντες ταύτην». Ἔτερον ἀντίγραφον τῶν Κορεσσιακῶν τούτων πονημάτων περιγράφεται ἐν τῷ καταλόγῳ τῆς ἐν Σμύρνη βιβλιοθήκης κτλ., σελ. 5, ἀριθ. 3.

127. Τεῦχος χαρτῶν (0,32 × 0,215) τῆς IH' ἑκατ. ἐκ φύλλων 454. Καθ' ἑκάστην σελίδα 34 στίχοι (0,25 × 0,145). Ἐν φ. 3 «ἐκ τῶν τοῦ Ἐφραίμ» πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Γεωργίου Κορεσσίου συγγραφαί, ὧν προτάσσονται τὰ ἐν τῷ κώδ. 126 σημειωθέντα ἐπιγράμματα.

1. «Περὶ ἐξοχῆς τῆς θεολογίας», φ. 3^α κέ.
2. «Περὶ ἐνσάρκου οἰκονομίας κεφ. λθ'», φ. 90.
3. «Ἐτεραι ἐνστάσεις ἀντιπίπτειν δοκοῦσαι τῷ λόγῳ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας». Ἄρχ. «Οὐκ ἠβουλήθη», φ. 134^β.
4. «Περὶ προορισμοῦ καὶ χάριτος», φ. 172.
5. «Περὶ τῶν φυσικῶν ἰδιοτήτων τοῦ Θεοῦ» καὶ ἐρμηνεία τοῦ α' κεφαλαίου τῆς Γενέσεως, φ. 255.
6. «Περὶ τῆς τῶν ἀγγέλων δημιουργίας», φ. 404 κέ.

128. Τεῦχος χαρτῶν (0,32×0,21) ἐκ σελίδων 640, γραφὲν τῷ 1733 κατὰ σημείωσιν ἐντὸς τοῦ πρότεταγμένου ταινιώδους κοσμήματος, ἐν ᾧ εἰκονίζεται μοναστήριον ἔχον ἄνωθεν τὰ στοιχεῖα ΚΠ καὶ κάτωθεν τὸ δηλωθὲν ἔτος. Καθ' ἐκάστην σελίδα 40 στίχοι (0,267×0,175).

Γεωργίου Κορεσσίου συγγραφαί.

1. «Περὶ τῆς τῶν ἀγγέλων δημιουργίας», σ. 1.
2. «Περὶ τῆς μεταμορφώσεως», σ. 83.
3. «Ἐκλογαὶ διαφόρων διδασκάλων» κτλ., σ. 86.
4. «Πραγματεία περὶ τῶν μυστηρίων διαλαμβάνουσα», σ. 198.
5. «Ὀλίγα ἐκλογαὶ συλλεγεῖσαι ὑπὸ τοῦ μακαρίου Παύλου εἰς τὸν μακάριον βίον, ἃς Κορέσσιος ἀνέγνω», σ. 335.
6. «Ἄχλα' ἐν μηνὶ ἀπριλλίῳ κέ', ἀπολογία... πρὸς τὸν ἐν Ἀγγλίᾳ τῶν σοφῶν σύλλογον, ὡς ἐκ μέρους τῶν ἐν Κ/πόλει κληρικῶν», σ. 554 κέ.

129. Τεῦχος χαρτῶν (0,303×0,21) ἐκ φύλλων ἠριθμημένων 430, γραφὲν ὑπερμεσοῦσης τῆς ΙΖ' ἑκατ. Τὰ φ. 301—305, 335—340, 373—383 καὶ 398^β—399 ἀφέθησαν ἄγραφα ὡς καὶ πολλὰ ἕτερα ἐν ἀρχῇ τε καὶ τέλει.

Γεωργίου Κορεσσίου συγγραφαί.

1. «Περὶ τῆς ἐξοχῆς τῆς θεολογίας» ἄνευ τῶν ἐπιστολῶν, φ. 1. Λήγει εἰς τὸ περὶ δημιουργίας τῶν ἀγγέλων βιβλίον.
2. «Διάλογοι περὶ τοῦ παναγίου καὶ ζωαρχικοῦ Πνεύματος». Ἄρχ. «Ἐγκαίρως ἔμοι γε δοκεῖ», φ. 341. Ἐλλείπει τὸ τέλος δι' ἀπώλειαν ἐνὸς φύλλου.

3. «Ζητήματα περί τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας» καὶ περί Χριστοῦ. Ἄρχ. «Περὶ μὲν οὖν», φ. 384.

4. Λόγος εἰς τὸν θεολόγον Γρηγόριον. Ἄρχ. «Ἐμελλεν ἄρ' ὁ τῶν καλλίστων λόγων», φ. 400.

5. «Περὶ τοῦ ὅτι ἀσπαστὴ ἡ σοφία». Ἄρχ. «Τὴν μὲν ἐρεσχελίαν τε καὶ φλοαρίαν, ὧ ἄνδρες ἀκροαταί», φ. 404.

6. Λόγος εἰς τὴν ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος. Ἄρχ. «Ἦλιον ἀστέρων», φ. 408.

7. Λόγος περὶ εἰκόνων. Ἄρχ. «Εἰκόνας ἱεράς τῶν ἀθανάτων», φ. 416.

8. Λόγος εἰς τὸν ταξιάρχην Μιχαήλ. Ἄρχ. «Ἐδει μὲν ἡμᾶς», φ. 424.

130. Τεῦχος χαρτῶον (0,41×0,22) γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΖ' ἑκατονταετηρίδος. Διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ὧν ἕκαστον μετὰ ἰδιαιτέρας σελιδαριθμώσεως ¹. Ἐν ἀρχῇ προϋτάχθησαν 21 φύλλα ἄγραφα, εἶτα 2 φύλλα περιέχοντα τὸν πίνακα τοῦ κώδικος· μεθ' ὃν 3 πάλιν ἄγραφα καὶ κατόπιν 2 φύλλα περιέχοντα «τοῦ μακαριωτάτου καὶ σοφωτάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων κυρίου Νεκταρίου, ἐγκώμιον εἰς τὸν μακάριον Γεώργιον Κορεσσίον τὸν Χῖου», οὗ ἡ ἀρχή· «Δὲν ἔλειψε ποτε» κτλ. Μετὰ τὸ ἐγκώμιον 3 ἕτερα φύλλα, ἐν οἷς ἀναγινώσκεται ἐπιστολὴ τοῦ Κορεσσίου πρὸς τὸν πατριάρχην Κύριλλον τὸν ἐκ Βερροίας καὶ ἀπάντησις αὐτοῦ πρὸς ἐκεῖνον. Ἀλλὰ καὶ ἐν τέλει τοῦ κώδικος εἰσὶν 6 φύλλα ἄγραφα, ὧν τὸ τελευταῖον περιέχει τὸ ἐξῆς σημεῖωμα· «† Γ нñ κнñгδ' ставѡса грѣшнñ мñхαιлѡ ѣрмѡна пѡкониѡкь грѡва гñа һпрñтнстñ ѣвлѡматѣрн һ һнñмь сть мѣстѡда вѣтѡ ѡ. ѡ. һ. ѡхса. ꙗ михаилѡ ѣрьмѡнахь флїроρ»

α') «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου κυρίου Γεωργίου Κορεσσίου τοῦ Χίου, ἱατροῦ καὶ θεολόγου κατὰ τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν, περὶ τῆς ἐξοχῆς τῆς θεολογίας» βιβλίον α'. Ἄρχ. «Ἡ θεολογία κατὰ τὸν θεῖον Δαμασκηνὸν», σ. 1.—«Βιβλίον β' κεφ.

¹ Ἡ γραφὴ ἐπιμελής. Καθ' ἑκάστην σελίδα 41—42 στίχοι, ἠριθμημένοι ἐν τῷ κώδικι κατὰ 5. Ἦψ. 0,263, πλ. 0,155.

λθ', περί τῆς ἐνσάρχου οἰκονομίας». Ἀρχ. «Περὶ σαρκώσεως ἡμῖν ὁ λόγος», σ. 103. Λήγει εἰς σ. 188, μεθ' ἣν δύο φύλλα ἄγραφα.—«Βιβλίον γ' κεφάλαιον ξγ', ἕτεροι ἐνστάσεις ἀντιπίπτειν δοκοῦσαι τῷ λόγῳ τῆς ἐνσάρχου οἰκονομίας» κτλ. Ἀρχ. «Πρὸς μὲν οὖν», σ. 183.—«Κεφ. οθ', ἐκλογαὶ ἀπὸ διαφορῶν διδασκάλων περὶ τῆς ἀγίας παρθένου». Ἀρχ. «Τὰ μὲν οὖν», σ. 228.—«Κεφ. πγ' περὶ τοῦ ἀντιχρίστου, ἐν ᾧ καὶ περὶ τῶν σημείων τῆς τούτου ἀφίξεως». Ἀρχ. «Τῶν σημείων περὶ τοῦ ἀντιχρίστου», σ. 298.—«Περὶ μετανοίας κεφ. γγ'». Ἀρχ. «Δεῖ τὸν μετανοοῦντα», σ. 291.—«Βιβλίον δ' περὶ μυστηρίων, γδ'». Ἀρχ. «Περὶ τοῦ θεοῦ βαπτίσματος», σ. 305—322. Εἶτα 4 φύλλα, ὧν τὸ τρίτον περιέχει τὸν πίνακα τοῦ δευτέρου μέρους τοῦ κώδικος.

β') «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου Γεωργίου Κορεσίου, πρωτομαΐστορος τῆς θεολογίας, περὶ προορισμοῦ καὶ χάριτος». Ἀρχ. «Ὁ ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος», σ. 1—145. Ἐπονται 2 φύλλα ἄγραφα καὶ ὁ πίναξ τῶν κεφαλαίων τοῦ ἐξῆς συγγράμματος.

γ') «Τοῦ σοφωτάτου καὶ θεολογικωτάτου Γεωργίου τοῦ Κορεσίου, περὶ τῶν φυσικῶν ἰδιωμάτων τοῦ Θεοῦ». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ ὅση δύναμις», σ. 1—32.

131. «Θησαυρός, Κέρας Ἀμαλθείας καὶ κῆποι Ἀδώνιδος». Κώδιξ ἐξ 189 φύλλων τῆς ΙΖ' ἑκατ., ἀντιγραφεὶς ἐκ τοῦ ὁμωνύμου ἐντύπου βιβλίου (ἐκδ. Ἄλδου 1496), ὅπερ, ὡς γνωστόν, περιέχει συλλογὴν γραμματικῶν συγγραφέων. Καθ' ἐκάστην σελίδα 33 στίχοι (0,20×0,135). Τὸ κείμενον δίστηλον. Ὅρα περὶ τοῦ βιβλίου τούτου A. Firmin-Didot, Alde Manuce et l' hellénisme à Venise. Paris 1875, σ. 79—84.

132. Τεῦχος χαρτῶον (0,31×0,205) ἐκ φύλλων 499, γραφὴν ἀρχομένης τῆς ΙΔ' ἑκατονταετηρίδος. Κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 30 καθ' ἐκάστην σελίδα (0,23×0,125). Τὰ δύο τελευταῖα φύλλα μεταγενέστερα (ιε' αἰῶνος).

1. «Τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Ἰωάννου τοῦ Χαλκηδόνας, ἐρμηνεῖα εἰς

τάς ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ καθ' ἐκάστην κυριακὴν ἀναγινωσκομένας τῶν εὐαγγελίων περικοπὰς, συλλεγεῖσα ἐκ διαφόρων θεοφόρων πατέρων καὶ ἐτέρων ἀνδρῶν σοφῶν κατ' ἐκλογὴν καὶ ἐπίκρισιν, μετὰ καὶ προοιμιῶν καὶ ἐπιλόγων ἡθικῶν καὶ τῆς προπούσης οἰκονομίας τῷ λέγοντι πρὸς πλῆθος συμμιγῆς ἐκ διαφόρων ἡθῶν τε καὶ στάσεων». Ἄρχ. «Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. κυριακῆ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως. Ἀπροοιμιάστως ἀγαπητοὶ πρὸς ἡμᾶς διαλέξομαι», φ. 1—495^α. Fabricii-Harles, Biblioth. Gr. τ. XI, σ. 642.

2. Τεμάχιον διαλέξεως Εὐνομίου μετὰ τοῦ ἀγίου Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου, φ. 495^β.

3. «Διήγησις Συνεσίου ἐπισκόπου περὶ Εὐαγρίου τινὸς φιλοσόφου καὶ χρυσοῦ λιτρῶν τριακοσίων». Ἄρχ. «Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπὶ τῶν καιρῶν Θεοφίλου», φ. 498^β.

133. Τεῦχος χαρτῶν (0,315×0,215) ἐκ φύλλων ἠριθμημένων 589 ¹. Ἐγγραφή ἐν τῇ λαύρα τοῦ ἀγίου Σάββα ὑπὸ Ἀντωνίου ἱερομονάχου. Ὁ δεύτερος τόμος ἐτελειώθη τῷ 1592. Ὅρα τὸν κώδικα 140. Ἡ γραφή λίαν ἐπιμεμελημένη καὶ κανονικὴ. Τὸ κείμενον μονόστηλον καὶ ἐκ στίχων 20—23 καθ' ἐκάστην σελίδα (0,21×0,125).

Παναγυρικῶς μέρος πρῶτον.

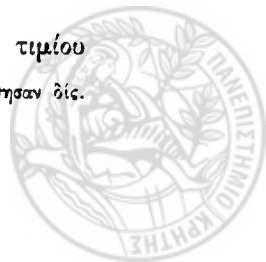
1. Ἀνδρέου Κρήτης «ἐγκώμιον εἰς τὸ γενέσιον» τῆς Θεοτόκου. Ἄρχ. «Ἀρχὴ μὲν ἡμῖν ἑορτῶν», φ. 1. Migne 97, σ. 805.

2. Ἀνδρέου Κρήτης «λόγος εἰς τὴν γενέθλιον ἡμέραν τῆς παναμώμου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ ἀπόδειξις ἐκ παλαιᾶς ἱστορίας καὶ διαφανῶν μαρτυριῶν, ὅτι ἐκ σπέρματος κατάγεται τοῦ Δαυὶδ». Ἄρχ. «Ἄλλοι μὲν ἄλλας», φ. 11^β. Migne τ. 97, σ. 820.

3. «Ἱστορία Ἰακώβου εἰς τὸ γενέσιον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου». Ἄρχ. «Ἐν ταῖς ἱστορίαις τῶν δώδεκα», φ. 28^β. C. Tischendorf, Evangelia apocrypha. Lipsiae 1876, σ. 1 κέ.

4. «Λόγος ἀφησημαντικὸς (sic) εἰς τὴν εὕρεσιν τοῦ τιμίου

¹ Ἀκριβέστερον φύλλα 592, διότι οἱ ἀριθμοὶ τς', τκε' καὶ υκε' ἐπανελήφθησαν ὀκτ.

καὶ ἁγίου σταυροῦ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν, συγγραφεῖς παρὰ φιλεουσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων ἀνδρῶν ἀπὸ ἀληθοῦς χρονολογιακῆς ἱστορίας». Ἀρχ. «Τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ», φ. 44. Fabricii, Bibl. Gr. τ. X, σ. 248.

5. Ἀνδρέου Κρήτης «λόγος εἰς τὴν παγκόσμιον ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ». Ἀρχ. «Κινήσωμεν ἀγαπητοί», φ. 79^β. Migne τ. 97, σ. 1036.

6. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος ἐγκωμιστικὸς εἰς τὸν τιμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν καὶ εἰς τοὺς ἁγίους ἀποστόλους». Ἀρχ. Τί εἶπω ἢ τί λαλήσω», φ. 86^β. Migne τ. 49, σ. 33.

7. «Παντολέοντος πρεσβυτέρου μονῆς τῶν Βυζαντιῶν εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ». Ἀρχ. «Πάλιν ὕψουται σταυρός», φ. 95. Migne τ. 98, σ. 1265.

8. Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως «λόγος εἰς τὴν ἁγίαν καὶ ἄχραντον δέσποινα ἡμῶν Θεοτόκον, ὅτε προσηνέχθη ἐν τῷ ναῷ τριετίζουσα». Ἀρχ. «Φαιδρὰ καὶ πανέορτος», φ. 100. Migne τ. 98, σ. 1481.

9. Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως «λόγος εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου». Ἀρχ. «Ἰδοὺ καὶ πάλιν ἑτέρα», φ. 110^β. Migne τ. 100, σ. 309.

10. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὸ μὴ πλησιάζειν θεάτρους καὶ εἰς τὸν Ἀβραάμ· ἐρέθη προεόρτιος τῶν Χριστοῦ γεννῶν». Ἀρχ. «Πολλοὺς οἶμαι τῶν πρώην», φ. 117^β. Migne τ. 56, σ. 541.

11. «Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ δόσιου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ λόγος εἰς τὸν δίκαιον Ἀβραάμ». Ἀρχ. «Ἀποικίζει ὁ Θεός», φ. 142^β. Ἐκδ. Assemani τ. II, σ. 312.

12. «Τῇ αὐτῇ κυριακῇ τῶν προπατόρων, Ἐφραὶμ λόγος εἰς τὸν πάγκαλον Ἰωσήφ». Ἀρχ. «Ὁ θεὸς τοῦ Ἀβραάμ», φ. 151^β. Ἐκδ. Assemani τ. II, σ. 21.

13. «Ματθαίου τοῦ μακαριωτάτου¹ ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους

¹ Γραπτέον Καμαριώτου, οὗ λόγος τοιοῦτος σφίεται ἐν τῇ ἐθνικῇ βιβλιοθήκῃ Παρισίων. Omont, inventaire I, σ. 268, ἀριθ. 1191.

τρεις ιεράρχας, Βασίλειον τὸν μέγαν, Γρηγόριον τὸν Θεολόγον καὶ Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον (ian. ζ'). Ἀρχ. «Ἐἵπερ ἄλλο τι τοῖς τοῦ λόγου», φ. 175^β.

14. Σωφρονίου Ἱεροσολύμων «λόγος εἰς τὴν ὑπαπαντὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἀρχ. «Ἄλλο Χριστοῦ τοῦτο μυστήριον», φ. 198^β. Λατινιστὶ ἐν τοῖς Act. Sanct. τ. I φεβρ. σ. 276—281. Migne τ. 87 pars 3, σ. 3288.

15. «Ἡσυχίου πρεσβυτέρου Ἱεροσολύμων λόγος εἰς τὴν ὑπαπαντὴν τοῦ Κυρίου» κτλ. Ἀρχ. «Μὴ ἀγνοεῖτε τὸ πνεῦμα», φ. 213^β.

16. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὴν ὑπαπαντὴν» κτλ. Ἀρχ. «Οὐ μόνον φορεῖ σάρκα», φ. 219. Migne τ. 50, σ. 807.

17. Μαρτύριον τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τεσσαράκοντα μαρτύρων. Ἀρχ. «Κατὰ τοὺς καιροὺς Δικινίου», φ. 226^β.

18. Βασιλείου Καισαρείας «ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους τεσσαράκοντα». Ἀρχ. «Μαρτύρων μνήμη», φ. 235^β. Migne τ. 31. σ. 508.

19. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἀλεξίου. Ἀρχ. «Ἐγένετο ἀνὴρ εὐσεβῆς», φ. 247. Fabricii Bibl. Gr. τ. X, σ. 191.

20. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ εὐαγγελισμοῦ» κτλ. Ἀρχ. «Ἐπέστη σήμερον», φ. 254. Ἐπ' ὀνόματι Ἀνδρέου Κρήτης παρὰ Migne τ. 97, σ. 881. Ὅρα καὶ ἀνωτ. σ. 89.

21. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου. Ἀρχ. «Τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ», φ. 270.

22. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν εὐαγγελισμόν. Ἀρχ. «Πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια», φ. 278. Migne τ. 50, σ. 791.

23. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν εὐαγγελισμόν. Ἀρχ. «Ἀγαπητοί, βασιλεῖ τῶν», φ. 283.

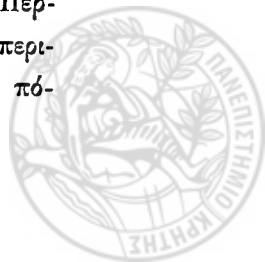
24. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν εὐαγγελισμόν. Ἀρχ. «Προαπέστειλεν ὁ Θεός», φ. 289.

25. Γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμόν. Ἀρχ. «Σήμερον ἀγγελικῆ», φ. 294. Migne τ. 10, σελ. 1145.

26. Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὸν εὐαγγελισμόν. Ἀρχ. «Ἀγαπητοί, οὕτως», φ. 299^β.

27. Ἰωάννου Χρυσοστόμου εἰς τὸν εὐαγγελισμόν. Ἄρχ. «Σήμερον ἀγαπητοί», φ. 307^β.
28. Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ «λόγος περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοιμημένων τῷ σαββάτῳ τῆς τυροφάγου». Ἄρχ. «Τὰ τῶν βρωμάτων ἡδέα», φ. 313. Migne τ. 95, σ. 248.
29. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὸν μάταιον βίον» κτλ. Ἄρχ. «Ὅσοι τὰ τοῦ βίου μάταια», φ. 326. Ἐπ' ὀνόματι Ἐφραίμ Σύρου παρὰ Assemani τ. III, σ. 308.
30. Ἀναστασίου Σιναΐτου «λόγος εἰς τὸν ς' ψαλμὸν καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν νηστειῶν». Ἄρχ. «Πρέπουσαν ἀρχὴν», φ. 331. Migne τ. 89, σ. 1077.
31. «Διήγησις διαλαμβάνουσα περὶ τῶν ἀγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων, καὶ ὅπως καὶ δι' ἣν αἰτίαν παρέλαβε τὴν ὀρθοδοξίαν ἡ τοῦ Θεοῦ ἀγία ἐκκλησία ἐτησίως τελεῖν τῇ πρώτῃ κυριακῇ τῶν ἀγίων νηστειῶν». Ἄρχ. «Τοῦ βασιλέως Θεοφίλου», φ. 346. Combefisii, Auct. nov. τ. II, σ. 716.
32. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὸν τελώνην καὶ φαρισαῖον». Ἄρχ. «Καθάπερ νεφῶν», φ. 358.
33. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὸν ἄσωτον υἱόν». Ἄρχ. «Ἄει μὲν τὴν τοῦ Θεοῦ», φ. 362. Migne τ. 59, σ. 515.
34. Θεοδώρου Στουδίτου «εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ λόγος ἐν τῇ μεσονηστήμῳ». Ἄρχ. «Ἀγαλλιάσεως καὶ εὐφροσύνης», φ. 370. Migne τ. 99, σ. 692.
35. Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης «λόγος εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρόν». Ἄρχ. «Σταυροῦ πρόκειται», φ. 374. Ἐπ' ὀνόματι Χρυσοστόμου παρὰ Migne τ. 59, σ. 675.
36. Σωφρονίου Ἱεροσολύμων «λόγος εἰς τὸν βίον τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας». Ἄρχ. «Μυστήριον βασιλέως», φ. 378^β. Migne τ. 87 pars 3, σ. 3697.
37. «Διήγησις ὠφέλιμος ἐκ παλαιᾶς ἱστορίας συλλεγεῖσα καὶ ἀνάμνησιν δηλοῦσα τοῦ παραδόξως γενομένου θαύματος, ἡνίκα Πέρσαι καὶ βάρβαροι τὴν βασιλίδαν ταύτην τῶν πόλεων πολέμῳ περιεκύκλωσαν· οἱ καὶ ἀπώλοντο θείας δίκης πειραθέντες, ἡ δὲ πό-

λις ἀσινῆς συντηρηθεῖσα πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου ἐτησίως ἔκτοτε ἄδει εὐχαριστήρια, ἀκάθιστον τὴν ἡμέραν κατονομάζουσα». Ἀρχ. «Ἐν τοῖς χρόνοις Ἡρακλείου», φ. 399. Migne τ. 106, σ. 1336.

38. «Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ ὄφρα καὶ τοῦ φιλαργύρου Χριστοφόρου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας λόγος, φανερῶν τίνι ὁμοιοῦται ὁ ἀνθρώπινος βίος». Ἀρχ. «Πάντας μὲν ἀγαπητοί», φ. 408^β. Migne τ. 100, σ. 1216.

39. Ἀνδρέου Κρήτης «λόγος εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον». Ἀρχ. «Λάζαρος τὸν παρόντα», φ. 419^β. Migne τ. 97, σ. 960.

40. «Τοῦ αὐτοῦ ἀγίου πάλιν ἕτερος λόγος εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον». Ἀρχ. «Τὴν ἐκκλησίαν», φ. 432^β.

41. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον». Ἀρχ. «Ἀγαπητοί, ὡσπερ μήτηρ», φ. 437^β. Migne τ. 62, σ. 775.

42. Ἀνδρέου Κρήτης «λόγος εἰς τὰ βαΐα». Ἀρχ. «Χθὲς ἡμᾶς τὰ τοῦ δεσπότη», φ. 441. Migne τ. 97, σ. 985.

43. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας «λόγος εἰς τὰ βαΐα». Ἀρχ. «Φρικτὸν ἀγαπητοί», φ. 455^β. Migne τ. 26, σ. 1309.

44. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὰ βαΐα». Ἀρχ. «Ἦδη τῆς πνευματικῆς», φ. 457^β. Migne τ. 61, σ. 715.

45. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὰ βαΐα». Ἀρχ. «Ἐκ θαυμάτων ἐπὶ τὰ θαύματα», φ. 463. Migne τ. 59, σ. 703.

46. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὴν ἀγίαν καὶ μεγάλην δευτέραν». Ἀρχ. «Διηγύσαμεν τῆς νηστείας», φ. 470. Migne τ. 55, σ. 519.

48. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὴν ξηρανθεῖσαν συκῆν». Ἀρχ. «Ὁφθαλμὸς μὲν ὄρων», φ. 479^β. Migne τ. 59, σ. 585.

48. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς δέκα παρθένους. Ἀρχ. «Ὅταν τὸ εὐδαπάνητον», φ. 485^β. Migne τ. 59, σ. 527.

49. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὴν πόρνην καὶ τὸν φαρισαῖον». Ἀρχ. «Πάντοτε μὲν ὁ Θεὸς», φ. 490^β. Migne τ. 59, σ. 531.

50. Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα. Ἀρχ. «Εἰκότως ἀγωνιῶ», φ. 495^β. Ἀφῆθη ἀνέκδοτος. Ὅρα Migne τ. 64, σ. 1343.

51. Ἐπιφανίου Κύπρου «λόγος εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰς τὸν Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ἀριμαθαίας, καὶ εἰς τὴν ἐν τῷ ἄδη κατάβασιν μετὰ τὸ σωτήριο πάθος παραδόξως γεγενημένην». Ἄρχ. «Τί τοῦτο σήμερον», φ. 507. Migne τ. 43, σ. 440.

52. Γρηγορίου Θεολόγου «λόγος εἰς τὸ ἅγιον πάσχα». Ἄρχ. «Ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου», φ. 520^β. Migne τ. 36, σ. 624.

53. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὴν ἀπιστίαν τοῦ Θωμᾶ καὶ εἰς τὴν πίστιν» Ἄρχ. «Ἦκω τὸ χρέος», φ. 537. Migne τ. 59, σ. 681.

54. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὸ "μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς" καὶ εἰς τὸ "ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν καὶ ἐδίδασκεν" καὶ εἰς τὸν Μελαχισεδέκ». Ἄρχ. «Ρόα καὶ μῆλον», φ. 543^β. Migne τ. 61, σ. 739.

55. «Τοῦ αὐτοῦ λόγος ἕτερος εἰς τὴν μεσοπεντηκοστήν». Ἄρχ. «Ὅπου δ' ἂν ὁ δεσπότης», φ. 548. Migne τ. 61, σ. 741.

56. «Εὐρεσις καὶ ἀναζήτησις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ ὑπὸ τοῦ ἐν εὐσεβείσιν μεγάλου Κωνσταντίνου καὶ πρώτου βασιλέως». Ἄρχ. «Ἐν ἔτει ἐβδόμῳ», φ. 551. Gretzeri, de Cruce Christi, Ingolstadii 1600, τ. II, σ. 540.

57. «Μιχαὴλ μοναχοῦ ἐγκώμιον εἰς τοὺς ταξίαρχας τῶν ἀγγέλων Μιχαὴλ τε καὶ Γαβριήλ». Ἄρχ. «Τὸ στόμα μου ἤνοιξα», φ. 558.

58. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «ἑπαινος τῶν ἀπαντησάντων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ» κτλ. Ἄρχ. «Πολλὴν ὀρῶ τὴν σπουδὴν», φ. 572. Migne τ. 56, σ. 97.

59. Βασιλείου Καισαρείας «λόγος εἰς τὴν ὑπαπαντὴν» κτλ. Ἄρχ. «Καὶ ἄλλως ἠδέως», φ. 183^β.

134. Τόμος δεύτερος τοῦ ἡγουμένου 133 κώδικος, συγχεόμενος ἐκ φύλλων ἠριθμημένων 515 καὶ 3 ἄλλων ἐν ἀρχῇ, ἐν οἷς ἀναγινώσκειται «πίναξ σὺν Θεῷ τοῦ πανηγυρικοῦ δευτέρου βιβλίου, οὗ(sic) περιέχει τοὺς ἐλλείποντας δεσποτικὸς καὶ θεομητορικὸς καὶ τῶν πάνυ μεγάλων ἁγίων λόγους διαφόρους· καὶ ὁ ἐπιμελούμενος ἀκριβῶς καὶ φροντίζων τὰς ἀναγνώσεις, ὅταν ὁ και-

ρός και ἡ ἡμέρα τῆς πανηγύρεως καλέσῃ, ὀφείλει καὶ τοῦ πρώτου βιβλίου καὶ τοῦ παρόντος δευτέρου τὸν πίνακα ἀναγινώσκειν καὶ θεωρῆσαι ὅλον κατὰ μῆναν καὶ κεφάλαιον, ἵνα μὴ λάθῃ καὶ μείνῃ λόγος ἀνεπιμέλητος, ἐπεὶ κατ' ὄρδεια δὲν εἶναι συνθεμένοι, ἀλλ' ἔμπροσθεν καὶ ὀπισθεν ὡς ἔτυχεν ἐγράψαμεν αὐτούς· διὸ ἀρχεται ἀπὸ ταῖς κγ' ἀπριλίου». Ἐν φύλ. 479 σημείωσις τοῦ καλλιγράφου· «Ἡ παρούσα ταύτη καὶ δευτέρα βίβλος ἦνπερ θεωρεῖς, ἀγαπητέ, τοῦ πανηγυρικοῦ, ὑπάρχει τῆς λαύρας τοῦ ἁγίου Σάββα σὺν ἀρχαγγέλου(sic) Μιχαὴλ τῶν Ἱεροσολύμων· ποιηθὲν ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς Ἀντωνίου ἱερομονάχου καὶ συναχθὲν ὑπὸ διαφόρων βιβλίων, καὶ γέγονεν ἡ συνάθροισις τῶν λόγων πρώτον βιβλίον καὶ δεύτερον. Καὶ μηδεὶς τολμήσει λοιπὸν διαχωρίσαι αὐτὰ ἀπ' ἀλλήλων εἰς οἷαν μονὴν τυγχάνουσι, ἢ εἰς τὸν ἅγιον Σάββαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἢ εἰς τὸν ἀρχάγγελον Μιχαὴλ ἄνω ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει Ἱερουσαλήμ· ἀλλ' ὁμοῦ καὶ τὰ δύο ὀφείλουσιν εἶναι εἰς ἓνα τόπον, ἐπεὶ ἕτερον τοῦ θατέρου ἐπιζητεῖ εἰς τοῦ λόγους... Πλὴν ὁ βουλόμενος μεταγράψαι αὐτά, σκοπεῖτω ἀκριβῶς εἰς τὰ ἀντίστιχα, ὅτι ἄπειρος ἐτύγχανον τῆς ὀρθογραφίας. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ βιβλία χορικογράφων(sic) εὐρέθησαν τὰ ἀθήβολα καὶ οὐχ ἀπὸ διδασκάλων· ἀλλὰ καὶ οἱ λόγοι οὐ τεθήκασιν κατ' ὄρδεια(sic). Σὺ δὲ ὁ μεταγράφων κοπίασον ὡς οἶδας καὶ μὴ μέμφου». Ἐν φ. 515^β «† τέλος καὶ τῷ Θεῷ χάρις, ἐπὶ ἔτους ςγ' (1580) μηνὶ μαρτίῳ κδ' Ἰνδικτ. ε', Ἀντωνίου ἱερομόναχος ὁ γράψας, καὶ ὁ Θεὸς συγχωρήσει του» (sic).

1. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Γεωργίου. Ἄρχ. «Ἡ μὲν τοῦ σωτήρος ἡμῶν», φ. 1. Α. Ν. Βεσελόβοσκη, Разысканія въ области русскихъ духовныхъ стиховъ, ἐν Πετροπόλει 1880, σ. 172.

2. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Γεωργίου. Ἄρχ. «Ὁ ἅγιος καὶ ἐνδοξος», φ. 12.

3. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Γεωργίου. Ἄρχ. «Ἄρτι τοῦ τῆς εἰδωλομανίας», φ. 15. Migne τ. 115, σ. 141.

4. Γεωργίου Νικομηδείας λόγος τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ παρα-

σκευῆ εἰς τὸ "εἰστήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ" κτλ.

Ἄρχ. «Πρὸς ὑψηλοτάτην ἡμῖν», φ. 25^β. Migne τ. 100, σ. 1457.

5. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὴν ἀνάληψιν» κτλ.

Ἄρχ. «Καὶ ὅτε σταυροῦ», φ. 42^β. Migne τ. 50, σ. 441.

6. Τοῦ αὐτοῦ ἕτερος λόγος εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου.

Ἄρχ. «Ἐτι μου κατὰ ψυχὴν», φ. 53^β. Migne τ. 62, σ. 727

7. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἀνάληψιν. Ἄρχ. «Εὐκαιρον σήμερον», φ. 57. Πρβλ. Migne τ. 52, σ. 773.

8. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἀνάληψιν. Ἄρχ. «Ἐπειδὴ χάριτι Θεοῦ», φ. 60. Migne τ. 64, σ. 45.

9. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν παράλυτον. Ἄρχ. «Ὡσπερ ἡ φασσφόρος», φ. 64. Migne τ. 61, σ. 777.

10. Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν σαμαρείτιδα. Ἄρχ. «Σήμερον ἡμῖν», φ. 70. Migne τ. 59, σ. 535.

11. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος περὶ ζήλου εὐσεβείας καὶ εἰς τὸν ἐκ γενετῆς τυφλόν». Ἄρχ. «Πηγὴ φωτὸς», φ. 78^β. Migne τ. 59, σ. 543.

12. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὴν ἁγίαν πεντηχοστὴν». Ἄρχ. «Πάλιν ἑορτῇ», φ. 93^β. Migne τ. 50, σ. 453.

13. Τοῦ αὐτοῦ «ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους πάντας». Ἄρχ. «Ἐξ οὗ τὴν ἱεράν», φ. 106. Migne τ. 50, σ. 705.

14. Ἐφραίμ Σύρου «ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους μάρτυρας τοὺς ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ μαρτυρήσαντας». Ἄρχ. «Φαιδρὰ καὶ ἐπέραστος», φ. 112. Ἐκδ. Assemani τ. II, σ. 306.

15. «Θεογνώστου μοναχοῦ ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους πάντας τῶν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ μαρτύρων». Ἄρχ. «Δαμπρὸς ὁ τῆς ἑορτῆς», φ. 117. Migne τ. 105, σ. 849.

16. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν εὐγγελιστὴν». Ἄρχ. «Πάλιν ἡμῖν ἐξ οὐρανοῦ», φ. 121. Ὅρα ἀνωτέρω σ. 13.

17. Θεοδώρου Στουδίτου «ἐγκώμιον εἰς τὸ γενέσιον τοῦ τιμίου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου». Ἄρχ. «Ἀηδόνι τινὶ πολυφώνῳ» φ. 125^β. Migne τ. 99, σ. 748.

18. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ προδρόμου». Ἀρχ. «Ἀγαπητοί, εὐκαιρος», φ. 131^β. Migne τ. 61, σ. 757.

19. «Πρᾶξις καὶ τελείωσις τῶν ἁγίων καὶ πρωτοκορυφαίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, καὶ πῶς ἐν Ῥώμῃ ἐτελειώθησαν ἐπὶ Νέρωνος τοῦ βασιλέως». Ἀρχ. «Ἐγένετο μετὰ τὸ ἐξελθεῖν», φ. 139^β. C. Tischendorf, Acta apost. apocrypha σ. 1 κέ.

20. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον». Ἀρχ. «Οὐρανοῦ καὶ γῆς», φ. 155. Migne τ. 59, σ. 491.

21. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τοὺς ἁγίους ἰβ' ἀποστόλους». Ἀρχ. «Εἰκότως καὶ τήμερον», φ. 159^β. Migne τ. 59, σ. 495.

22. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τοὺς ἀποστόλους». Ἀρχ. «Ἥλιος ἀνίσχων», φ. 162^β. Migne τ. 61, σ. 721.

23. Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ «λόγος εἰς τὴν μεταμόρφωσιν» κτλ. Ἀρχ. «Δεῦτε πανηγυρίσωμεν», φ. 165^β. Migne τ. 96, σ. 545.

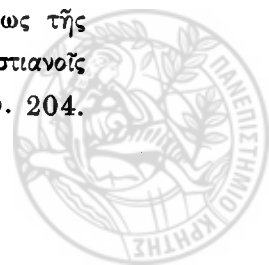
24. Ἐφραίμ Σύρου λόγος εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου. Ἀρχ. «Ἐκ τῆς χώρας θέρους», φ. 180^β. Ἐκδ. Assemani τ. II, σ. 41.

25. Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως λόγος εἰς τὴν μεταμόρφωσιν. Ἀρχ. «Δεῦτε φιλέορτοι», φ. 187^β. Πρβλ. Migne τ. 65, σ. 764.

26. Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας λόγος εἰς τὴν μεταμόρφωσιν. Ἀρχ. «Οἱ μὲν εὖ εἰδότες», φ. 191^β. Ἐπ' ὀνόματι Πανταλέοντος παρὰ Combefis, Novum auct. tom. duplex σ. 1760.

27. (Νικήτα Παφλαγόνος) «ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους καὶ κορυφαίους ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον». Ἀρχ. «Τίς ὁ τερπνὸς οὗτος», φ. 195^β. Migne τ. 105, σ. 37.

28. «Λόγος διαλαμβάνων τὰ ἀπὸ τῆς σεβασμίας γεννήσεως καὶ ἀνατροφῆς τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ θεοπρεποῦς γεννήσεως Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν, καὶ ὅσα μέχρι τῆς ζωηφόρου αὐτῆς συνέδραμε τελευτῆς, προσέτι καὶ περὶ τῆς φανερώσεως τῆς τιμῆς αὐτῆς ἐσθῆτος, καὶ ὅπως ὁ μέγας οὗτος πλοῦτος χριστιανοῖς τεθησαύρισαι». Ἀρχ. «Ἐχρῆν ἀληθῶς τὴν παρθένον», φ. 204.

28. Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ «λόγος εἰς τὴν πάνσεπτον κοίμησιν τῆς πανουμνήτου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας». Ἄρχ. «Μνήμη δικαίων», φ. 237. Migne τ. 96, σ. 700.

30. Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Ἄρχ. «Ἔστι μὲν ἀνθρώπων οὐδείς», φύλ. 248. Migne τ. 96, σ. 721.

31. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὴν ζωπάροχον κοίμησιν τῆς παναχραντοπαρθενοβρεφοτρόφου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας». Ἄρχ. «Ἔθος ἐστὶ τῶν ἐρωτικῶς», φ. 264. Migne τ. 96, σ. 753.

32. Ἀνδρέου Κρήτης λόγος εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Ἄρχ. «Μυστήριον ἢ παροῦσα», φ. 269. Migne τ. 97, σ. 1072.

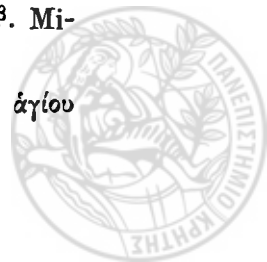
33. Γερμανοῦ Α' Κωνσταντινουπόλεως ἐγκώμιον εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Ἄρχ. «Φήμη καλή», φ. 277. Migne τ. 98, σ. 360.

34. «Κωνσταντίνου ἐν Χριστῷ βασιλεῖ αἰωνίῳ βασιλέως Ῥωμαίων, διήγησις ἀπὸ διαφορῶν ἀθροισθεῖσα ἱστοριῶν περὶ τῆς πρὸς Αὐγαρον ἀποσταλείσης ἀχειροποιήτου θείας εἰκόνης Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν, καὶ ὡς ἐξ Ἐδέσσης μετεκομίσθη πρὸς τὴν πανευδαίμονα ταύτην τῶν πόλεων Κωνσταντινούπολιν». Ἄρχ. «Οὐκ ἄρα μόνος», φ. 284^β. Fr. Combefis, *Originum rerumque Constantinopolitanorum variis auctoribus manipulus*. Parisiis 1664, σ. 75—101.

35. «Λόγος διαλαμβάνων τὰ ἀπὸ τῆς γεννήσεως καὶ ἀνατροφῆς καὶ ἀποτομῆς τοῦ ἁγίου ἐνδόξου προφήτου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου τοῦ προδρόμου, καὶ περὶ τῆς εὐρέσεως τῆς τιμίας αὐτοῦ κεφαλῆς». Ἄρχ. «Ἰωάννην τὸ μέγα κλέος», φ. 303^β. Fabricii-Harles, *Bibl. Gr.* τ. X, σ. 257. Ἔτερον ἀπόγραφον σημειῖο Νικόδημος ἐν τῷ Συναξαρ. τ. II, σ. 348.

36. Ἀνδρέου Κρήτης λόγος εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. Ἄρχ. «Πηδᾶ καὶ γῆρας», φ. 325^β. Migne τ. 97, σ. 1109.

37. Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ ἁγίου

Ἰωάννου καὶ εἰς τὴν Ἡρωδιάδα. Ἄρχ. «Πάλιν Ἡρωδιάς», φ. 342^β. Migne τ. 59, σ. 485.

38. Τοῦ αὐτοῦ ἕτερος λόγος εἰς τὴν ἀποτομὴν. Ἄρχ. «Ὡς-περ τις ἀνὴρ», φ. 349. Migne τ. 59, σ. 521.

39. «Βασιλείου Σελευκείας εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ ἀγίου... Ἰωάννου καὶ εἰς τὴν παμμίαιρον καὶ πανσεληγῆ Ἡρωδιάδα». Ἄρχ. «Τὴν τῆς Ἡρωδιάδος», φ. 354. Migne τ. 85, σ. 225.

40. «Ἀνατολίου ἐπισκόπου Θεσσαλονικέων εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ ἀγίου Ἰωάννου» κτλ. Ἄρχ. «Πάλιν ἡμᾶς ἡ μεγαλόφωνος», φ. 359. Fabricii, Bibl. Gr. τ. X, σ. 259.

41. Ἄνωνόμου λόγος εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ ἀγίου Ἰωάννου. Ἄρχ. «Καὶ τίνας ἔνεκεν οὐδὲν», φ. 363^β.

42. (Μαρχέλλου ἀρχιμανδρίτου) «ἐξήγησις ἐκ παραδόσεως ὅπως ἡ τιμία κεφαλὴ τοῦ ἀγίου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου εἰς τὴν Ἑμεσηνῶν ἀνεδείχθη πόλιν». Ἄρχ. «Μοναχοὶ δύο ἐκ τῆς ἐφάσ», φ. 371^β. P. Lambecii, Comment. de aug. bibl. caes. vindobon. liber VIII, 1679, σ. 89—91. Acta sanctorum V Ἰουνίου σ. 615.

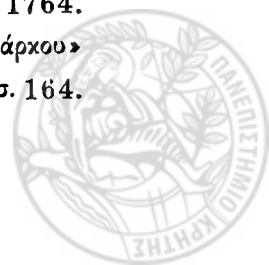
43. Θεοδώρου Στουδίτου «λόγος εἰς τὴν τρίτην εὐρεσιν τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ προδρόμου». Ἄρχ. «Τρίτον μήνυμα», φ. 378^β. Ὅρα σημειώσιν Νικοδήμου ἐν τῷ Συναξαρ. τ. II, σ. 169 ἐν ὑποσημειώσει (25 μαίτου). Ἐξεδόθη δ' ἄνωνόμως ἐν τοῖς Act. Sanct. τ. V Ἰουνίου σ. 631 κέ.

44. Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. Ἄρχ. «Ἀπαραίτητος σήμερον τῆς διδασκαλίας», φ. 382^β. Λόγος ἀσημείωτος ἐν τῷ πίνακι τῶν μέχρι σήμερον γνωστῶν πονημάτων τοῦ Χρυσοστόμου, γησιῶν ἢ ψευδεπιγράφων.

45. Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος ἕτερος εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. Ἄρχ. «Ἐπέστη σήμερον ἡ τῶν χρεωστουμένων», φ. 385^β.

46. Ἀντιπάτρου Βόστρων λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ αὐτοῦ. Ἄρχ. «Ἐν γεννητοῖς γυναικῶν», φ. 389. Migne τ. 85, σ. 1764.

47. «Μαρτύριον τοῦ ἀγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου» Ἄρχ. «Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν», φ. 395. Migne τ. 115, σ. 164.

48. Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως «ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Στέφανον τοῦ Χριστοῦ ἀπόστολον καὶ πρωτομάρτυρα». Ἄρχ. «Ὁ μὲν αἰσθητὸς ἥλιος», φ. 399. Migne τ. 65, σ. 809.

49. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὰ ἅγια νήπια ἀναιρεθέντα ὑπὸ Ἡρώδου ἐν Βηθλεέμ». Ἄρχ. «Ὡςπερ ὁ ἡλιακός», φ. 403^β. Ἀφῆθη ἀνέκδοτος. Ὅρα Migne τ. 64, σ. 1423.

50. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὰ ἅγια νήπια καὶ εἰς τὴν Ῥαχήλ». Ἄρχ. «Ὡςπερ οἱ τοὺς ἡδίστους», φ. 406. Migne τ. 61, σ. 697.

51. Βασιλείου Ἰσαυρίας «εἰς τὰ ἅγια νήπια τὰ ἐν Βηθλεέμ ἀναιρεθέντα καὶ εἰς τὴν Ῥαχήλ». Ἄρχ. «Πάλιν ὁ τάλας ἐγὼ», φ. 409. Migne τ. 85, σ. 388.

52. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα τοῦ Κυρίου» καὶ «εἰς τὸν Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν». Ἄρχ. «Ἡ πηγὴ τῶν εὐαγγελικῶν», φ. 413. Migne τ. 50, σ. 805.

53. Μεθοδίου Κωνσταντινουπόλεως «ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον καὶ θαυματουργὸν Νικόλαον». Ἄρχ. «Οἱ τῶν ἀρετῶν», φ. 417. Λόγος ἀνέκδοτος, οὗ ἀντίγραφα σημειοῖ Matthaiei, Accurata cod. notitia σ. 41 καὶ 92.

54. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὸν πρόδρομον καὶ εἰς τὰ φῶτα». Ἄρχ. «Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ», φ. 437. Migne τ. 50, σ. 801.

55. Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου λόγος «εἰς τὴν θεοτόκον Μαρίαν καὶ εἰς τὴν Ἄνναν καὶ εἰς τὸν Συμεῶνα, τὴν ἡμέραν τῆς ὑπαπαντῆς». Ἄρχ. «Πολλοὶ τῶν μεγάλων», φ. 443. Migne τ. 39, σ. 44.

56. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος. Ἄρχ. «Μαξιμιανῶ καὶ Μαξιμίνῳ», φ. 449. Fabricii, Bibl. gr. τ. X, σ. 335. Νικοδήμου, Συναξαρ. τ. I, σ. 462.

57. Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τῆς Θεοτόκου. Ἄρχ. «Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη», φ. 461. Migne τ. 96, σ. 661.

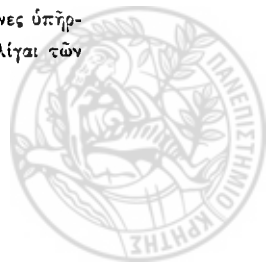
58. Βασιλείου Καισαρείας ἐγκώμιον εἰς τὸν μάρτυρα Γόρδιον. Ἄρχ. «Νόμος ἐστὶ ταῖς μελίσσαις», φ. 470^β. Migne τ. 31, σ. 489.

135. Τεῦχος χαρτῶν (0,315 × 0,21) τῆς ΙΔ' ἑκατ. ἐκ-φύλλων 239. Πανηγυρικὸν ἀνήκον πρότερον εἰς τὴν λαύραν τοῦ ὁσίου Σάββα. Τὸ κείμενον μονόστηλον, πλὴν τῶν φ. 2 καὶ 3. Καθ' ἑκάστην σελίδα 29—33 στίχοι (0,24 × 0,155). Τὸ πρῶτον φύλλον μεταγενέστερον, περιέχον τὸν πίνακα τοῦ βιβλίου.

Ἀνδρέου Κρήτης λόγος εἰς τὸ γενέθλιόν τῆς Θεοτόκου. Ἀρχ. «Ἀρχὴ μὲν ἡμῖν ἑορτῶν», φ. 2.—Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸ αὐτό. Ἀρχ. «Πολλοὶ μὲν ἄλλας», φ. 7.—Φύλλ. 14 «βίος τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, ὃς λέγεται καὶ αὐτὸς εἰς τὴν γέννησιν αὐτῆς· οὗ ἡ ἀρχὴ «περὶ τῆς κυρίας καὶ ἀληθῶς θεοτόκου Μαρίας πολλοὶ διεξῆλθον». Ζῆτει αὐτὸν εἰς τὸ μικρὸν τὸ βαβήκινον τὸ ἔχον εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν ἀγίων ἑπτὰ παιδῶν». — Ἀνδρέου Κρήτης λόγος εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ σταυροῦ. Ἀρχ. «Σταυροῦ πανήγυριν», φ. 14^β.—Ἰω. Χρυσοστόμου λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν σταυρόν. Ἀρχ. «Τί εἶπω ἢ τί λαλήσω», φ. 20^β.— Παντολέοντος πρεσβυτέρου μονῆς τῶν Βυζαντιῶν λόγος εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ σταυροῦ. Ἀρχ. «Πάλιν ὑψοῦται», φ. 24.—Φύλλ. 25^β «λόγος ἀφηγηματικὸς εἰς τὴν εὑρεσιν τοῦ τιμίου καὶ ἀγίου σταυροῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, συγγραφεὶς παρὰ φιλευσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων ἀνδρῶν ἀπὸ ἀληθοῦς χρονολογητικῆς ἱστορίας, οὗ ἡ ἀρχὴ "τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ": Ζῆτει αὐτὸν εἰς τὸ μέγαν πανηγυρικὸν τὸ βέβρανον, λόγος δ'. "Ἐτερος λόγος τῆ αὐτῆς ἡμέρας: εὑρεσις καὶ ἀναζήτησις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ ὑπὸ τοῦ ἐν εὐσεβείᾳ μεγάλου Κωνσταντίνου καὶ πρώτου βασιλέως καὶ Ἑλένης τῆς αὐτοῦ ἀγίας μητρός, οὗ ἡ ἀρχὴ "ἐν ἔτει ἐβδόμῃ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου". Ζῆτει αὐτὸν εἰς τὸ μικροῦτζικον βιβλίον τὸ βαβήκινον τὸ ἔχον εἰς τὴν ἀρχὴν τὸ μαρτύριον τῶν ἀγίων ἑπτὰ παιδῶν. Ἐνταῦθα τέρμα τῶν σταυρωσίμων λόγων». — Πράξεις καὶ θαύματα τοῦ ἀγίου καὶ ἐνδόξου ἀπο-

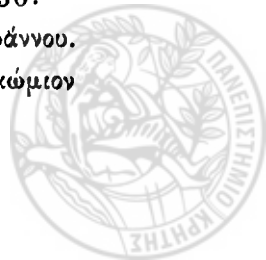
¹ Ὁ καλλιγράφος σημειοὶ καὶ κείμενα μετὰ παραπομπῶν εἰς κώδικας, οἵτινες ὑπῆρχον κατὰ τὸν 18 αἰῶνα ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς λαύρας τοῦ ὁσίου Σάββα. Ὀλίγα τῶν εἰρημένων παραπομπῶν μεταγράφονται ὧδε.

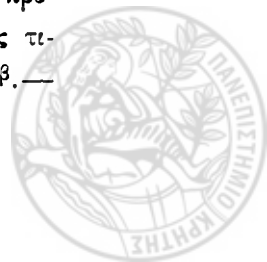
στόλου Θωμᾶ». Ἄρχ. «Πολὺς ὁ Θωμᾶς ἐν τοῖς ἀπάντων», φ. 26.—
Φύλ. 34^β «μαρτύριον τῶν ἀγίων ἑπτὰ παιδῶν τῶν ἐν Ἐφέσῳ,
οὗ ἡ ἀρχὴ "ὁ ἀσεβέστατος Δέκιος": ζήτηι αὐτὸν εἰς τὸ μικρὸν
τὸ βαβήκινον, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ βιβλίου».—Ἰωάννου Χρυσοστό-
μου «ὁμιλία εἰς τὰ Σεραφεῖμ, οὗ ἡ ἀρχὴ "μόλις ποτὲ τὸ κατὰ
τὸν Ὀζίαν": ζήτηι αὐτὸν εἰς τὸ Λαυσαϊκόν», φ. 35.—Ἰω.
Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὸν πλούσιον καὶ εἰς τὸν πτωχὸν Λάζα-
ρον. Ἄρχ. «Μέγιστόν ἐστι διδασκάλιον», φ. 35. Migne τ. 59,
σ. 591.—Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως λόγος εἰς τὰ εισόδια
τῆς Θεοτόκου. Ἄρχ. «Φαιδρὰ καὶ πανέορτος», φ. 37^β.—Γερ-
μανοῦ Κ/πόλεως λόγος εἰς τὰ εισόδια τῆς Θεοτόκου. Ἄρχ. «Ἰδοὺ
καὶ πάλιν», φ. 42.—Μεθοδίου Κ/πόλεως ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον
Νικόλαον. Ἄρχ. «Οἱ τῶν ἀρετῶν τῇ μεγαλειότητι», φ. 45^β.—
«Ἐγκώμιον εἰς τὸν ὅσιον πατέρα ἡμῶν Νικόλαον τὸν θαυματουργόν,
γενόμενον ἀρχιεπίσκοπον Μύρων τῆς Λυκίας, συγγραφεὶς
παρὰ τῶν τριῶν στρατηλατῶν, οὓς ἐρρύσατο ἐκ τοῦ θανάτου».
Ἄρχ. «Ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ καὶ πιστέ», φ. 59. Migne τ. 97,
σ. 1192, ἐπ' ὀνόματι Ἀνδρέου Κρήτης.—Ἰωάννου Χρυσοστόμου
λόγος εἰς τοὺς τρεῖς παῖδας. Ἄρχ. «Καινὸν ὡς ἀληθῶς», φ. 62^β.
Migne τ. 57, σ. 593.—Πρόκλου Κ/πόλεως ἐγκώμιον εἰς τὸν
πρωτομάρτυρα Στέφανον. Ἄρχ. «Ὁ μὲν αἰσθητὸς ἥλιος», φ. 67^β.—
Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἐγκώμιον εἰς τὸν αὐτόν. Ἄρχ. «Πάντες
μὲν οἱ τῶν μαρτύρων», φ. 71^β. Migne τ. 59, σ. 699.—Τοῦ
αὐτοῦ λόγος εἰς τὰ νήπια τὰ ἀναιρεθέντα ὑπὸ Ἡρώδου. Ἄρχ.
«Ὡσπερ ὁ ἥλιακος», φ. 73.—Βασιλείου Ἰσαυρίας λόγος εἰς τὰ
ἐν Βηθλεὲμ νήπια καὶ εἰς τὴν Ῥαχήλ. Ἄρχ. «Πάλιν ὁ τάλας
ἐγὼ», φ. 74^β.—Ἰω. Χρυσοστόμου λόγος εἰς τοὺς αὐτούς. Ἄρχ.
«Ὡσπερ οἱ τοὺς ἡδίστους», φ. 77.—Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸ
βάπτισμα. Ἄρχ. «Ἡ πηγὴ τῶν εὐαγγελικῶν», φ. 79.—Σωφρο-
νίου Ἱεροσολύμων λόγος εἰς τὴν ὑπαπαντὴν τοῦ Κυρίου. Ἄρχ.
«Ἄλλο Χριστοῦ τοῦτο», φ. 82.—Ἡσυχίου πρεσβυτέρου Ἱερο-
σολύμων λόγος εἰς τὴν ὑπαπαντὴν τοῦ Κυρίου. Ἄρχ. «Μὴ ἀγνο-
εῖτε τὸ πνεῦμα», φ. 88^β.—«Ἐξήγησις ἐκ παραδόσεως ὅπως ἡ

τιμία κεφαλή τοῦ ἁγίου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου εἰς τὴν Ἐμεσηγῶν ἀνεδείχθη πόλιν». Ἀρχ. «Μοναχοὶ δύο», φ. 92. Acta sanctorum Ἰουνίου τ. V, σ. 615.—Φύλλ. 96^β «διήγησις ἦτοι μαρτύριον τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν τῶν ἀναιρεθέντων ὑπὸ τῶν βαρβάρων, ἦγουν Σαρακηνῶν, ἐν τῇ μεγάλῃ λαύρα τοῦ ἁγίου Σάβα τοῦ ἡγιασμένου, συγγραφεῖσα (cod. συγγραφεῖς) παρὰ τοῦ ὁσιωτάτου Στεφάνου τοῦ Σαβαΐτου, οὗ ἡ ἀρχὴ "ἄξιόν ἐστι τοὺς μηδέπω τῶν ἀμαρτημάτων": ζῆτει αὐτὸν εἰς τὸ αὐτὸ τὸ λεγόμενον τοῦ ἁγίου Στεφάνου τοῦ Σαβαΐτου, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ βιβλίου. Δέον σε γινώσκειν καὶ τοῦτο, ὅτι ὁ βίος τοῦ ἁγίου Γερασίου ἐστὶν εἰς τὸ μινέον (sic) τὸν μάρτιον, ὅστις ἀναγινώσκεται κατὰ τὴν ἐμαρτίου, ὅτε οὐκ ἐστὶν "ἀλληλουΐα", ἦγουν μ', ἀλλὰ τὸ "Θεὸς κύριος" ἢ σαββάτω ἢ κυριακῇ». Ἐν φ. 81^β παραπομπὴ «εἰς τὸ βιβλίον τὸ ἔχον εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἁγίου Στεφάνου τοῦ Σαβαΐτου τὸν βίον»· καὶ ἐν φ. 91^β «εἰς τὸ βιβλίον τοῦ ἁγίου Στεφάνου... εἰς τὸ μὴ ἔχον σανίδας».—Ἀνδρέου Κρήτης λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου. Ἀρχ. «Ἐπέστη σήμερον», φ. 97.—Ἰωάννου Χρυσοστόμου τρεῖς λόγοι εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου, ὧν αἱ ἀρχαὶ «τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ», «πάλιν χαρᾶς εὐαγγελία», «ἀγαπητοὶ βασιλικῶν», φ. 106—114.—Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Γεωργίου, οὗ ἡ ἀρχὴ «ἡ μὲν τοῦ σωτήρος ἡμῶν», φ. 114^β.—Φύλλ. 121 «μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, οὗ ἡ ἀρχὴ "ἄρτι τοῦ τῆς εἰδωλομανίας νέφους τὴν οἰκουμένην διαλα": ζῆτει αὐτὸν εἰς τὸ ἔχοντι (sic) τοῦ ἁγίου Στεφάνου τοῦ Σαβαΐτου τὸν βίον. Τὸν αὐτὸν λόγον ἔχε κυριότερον ἢ τοὺς ἄλλους». —Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Γεωργίου, οὗ ἡ ἀρχὴ «ὁ ἅγιος καὶ ἔνδοξος», φ. 121^β. —Μαρτύριον τοῦ ἀποστόλου Μάρκου, οὗ ἡ ἀρχὴ «κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν», φ. 123.—Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὸ γενέθλιον Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. Ἀρχ. «Ἀπαραίτητος σήμερον», φ. 128.—Τοῦ αὐτοῦ ἕτερος λόγος εἰς τὸ γενέθλιον, οὗ ἡ ἀρχὴ «ἐπέστη σήμερον», φ. 130.—Ἀντιπάτρου Βόστρων λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου. Ἀρχ. «Ἐν γεννητοῖς γυναικῶν».—Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἐγκώμιον

εἰς τοὺς ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον. Ἄρχ. «Οὐρανοῦ καὶ γῆς ἄμιλλα», φ. 137^β.—Βίος καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγίου Προκοπίου, οὗ ἡ ἀρχὴ «κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους», φ. 140.—Μαρτύριον τῶν ἁγίων Κυρίκου καὶ Ἰουλίτης, οὗ ἡ ἀρχὴ «τῷ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ», φ. 152^β.—Βασιλείου Σελευκείας ὑπόμνημα εἰς τὸν προφήτην Ἡλίαν, οὗ ἡ ἀρχὴ «τὸν μὲν μακάριον», φ. 155.—Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος. Ἄρχ. «Βασιλεύοντος τοῦ ἀσεβεστάτου», φ. 158. Fabricii, Bibl. Gr. τ. X, σ. 303.—«Διήγησις (εἰς) τὴν ἐπάνοδον τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου ἐνδόξου πανευφήμου ἀποστόλου πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου Στεφάνου, ἀναχομισθέν(τος) ἐξ Ἱεροσολύμων ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου καὶ Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων». Ἄρχ. «Ἐγένετο μετὰ τὸ εἰσκομισθῆναι», φ. 166. Fabricii, Bibl. Gr. τ. X, σ. 327.—(Ἐδστοχίου Καππαδόκου) μαρτύριον τοῦ ἁγίου Εὐσιγνίου. Ἄρχ. «Ἐπὶ τῆς ὑπατείας Ἀρβιτιανοῦ καὶ Ἰουλιανοῦ», φ. 169. P. Lambecii, Commentariorum κτλ. liber. VIII, Vindob. 1675, σ. 103 — 116.—Πρόκλου Κ/πόλεως λόγος εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου. Ἄρχ. «Δεῦτε φιλέορτοι», φ. 173^β.—Ἐφραῖμ Σύρου λόγος εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου. Ἄρχ. «Ἐκ τῆς χώρας θέρος», φ. 176.—«Λόγος διαλαμβάνων τὰ ἀπὸ τῆς σεβασμίας γεννήσεως καὶ ἀνατροφῆς τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῆς θεοπρεποῦς τε γεννήσεως Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ ὅσα μέχρι τῆς ζωηφόρου αὐτῆς συνέδραμε τελευτῆς· προσέτι καὶ περὶ τῆς φανερώσεως τῆς τιμίας αὐτῆς ἐσθῆτος καὶ ὅπως ὁ μέγας οὗτος πλοῦτος χριστιανοῖς τεθησαύριςται». Ἄρχ. «Ἐχρῆν ἀληθῶς τὴν παρθένον», φ. 180.—Ἀνδρέου Κρήτης λόγος εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Ἄρχ. «Μυστήριον ἢ παροῦσα», φ. 199.—Γερμανοῦ Κ/πόλεως ἐγκώμιον εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Ἄρχ. «Φήμη καλῆ», φ. 204^β.—«Λόγος διαλαμβάνων τὰ περὶ τῆς γεννήσεως καὶ ἀνατροφῆς καὶ ἀποτομῆς τοῦ ἁγίου ἐνδόξου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, καὶ περὶ τῆς εὐρέσεως τῆς τιμίας αὐτοῦ κεφαλῆς». Ἄρχ. «Ἰωάννην τὸ μέγα κλέος», φ. 209^β.—

«Ἀνατολίου ἐπισκόπου Θεσσαλονικέων εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ». Ἀρχ. «Πάλιν ἡμᾶς ἡ μεγαλόφωνος», φ. 222^β.—Ἰωάννου Χρυσοστόμου εἰς τὴν ὄρρησιν τῆς Ἡρωδιάδος κτλ. Ἀρχ. «Πάλιν Ἡρωδιάς», φ. 226^β.—Δόγος ἀνεπίγραφος, οὗ ἡ ἀρχὴ· «Καὶ τίνος ἔνεκεν», φ. 229.—Θεοδώρου Στουδίτου «λόγος εἰς τὴν τρίτην εὑρεσιν τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου». Ἀρχ. «Τρίτον μήνημα», φ. 236.

136. Τόμος δεύτερος τοῦ 135 κώδικος, ἐκ 228 φύλλων, ἔχων ἐν ἀρχῇ τὸ ἐξῆς ἱαμβεῖον.

Ἐνταῦθα τέρμα τοῦ πολυχύκλου χρόνου
τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν τοῦ Σωτῆρος
καὶ τῆς πανάγνου καὶ μητρὸς τοῦ Κυρίου
καὶ μέρος τινῶν ἐπισήμων ἁγίων
τῶν χρειωδῶν τε καὶ ψυχωφελῶν πάντο
παρὰ ἁγίων θεοφόρων πατέρων,
ἐγκωμιστῶν καὶ πανηγυρικῶν τε
εἰς ὠφέλειαν τῶν ἀναγιγνωσκόντων.
Ἐντεῦθεν ἄρξου σὺν Θεῷ τῷ σωτῆρι
τῆς ψυχωφελοῦς ἀγίας καὶ μεγάλης
τεσσαρακοστῆς (τῆς) αἰδεσιμωτάτης
παραβολῆν πρῶτιστα τοῦ Φαρισαίου·
καὶ τῶν καθεξῆς πανηγυρικῶν λόγων,
κατανουκτικῶν καὶ ψυχωφελῶν πάντο,
ἐπεὶ μέλλομεν σὺν Θεῷ καταντῆσαι
ἐν κυριακῇ τῇ τῶν ἁγίων πάντων.

1. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὸν τελώνην καὶ φαρισαῖον καὶ περὶ ταπεινοφροσύνης». Ἀρχ. «Καθὰπερ νεφῶν συνδρομῆ», φ. 1^β.

2. Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸν ἄσωτον υἱόν. Ἀρχ. «Ἀεὶ μὲν τὴν τοῦ Θεοῦ», φ. 4. Migne τ. 59, σ. 515.

3. Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ «λόγος περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοιμημένων, ὅπως αἱ ὑπὲρ αὐτῶν γινόμεναι λειτουργίαι καὶ εὐποῖαι τούτοις ὀνίνησιν». Ἀρχ. «Τὰ τῶν βρωμάτων», φ. 9. Migne τ. 95, σ. 248.

4. Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν τοῦ Κυρίου. Ἄρχ. «Ἐνόμιζον μεγάλα», φ. 17^β. Migne τ. 59, σ. 619.
5. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὴν παραβολὴν τῶν ἔργατῶν». Ἄρχ. «Ὁρῶ τὴν ποίμνην», φ. 23^β. Migne τ. 59, σ. 577.
6. Ἀναστασίου Σιναΐτου «ὁμιλία ῥηθεῖσα εἰς τὸν ἔκτον ψαλμὸν καὶ εἰς τὴν εἰσβασιν τῶν νηστειῶν καὶ περὶ μετανοίας». Ἄρχ. «Πρέπουσαν», φ. 30^β. Migne τ. 89, σ. 1077.
7. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος περὶ νηστείας». Ἄρχ. «Ἠκούσαμεν ἀρτίως», φ. 40.
8. Ἐφραίμ Σύρου «λόγος εἰς πατέρας τελειωθέντας». Ἄρχ. «Τὴν καρδίαν μου ἀλγῶ», φ. 42. Ἐκδ. Assemani τ. I, σ. 172.
9. Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς τεσσαρακοστῆς. Ἄρχ. «Πρόκειται ἡμῖν», φ. 47^β. Migne τ. 56, σ. 525.
10. Νεκταρίου Κ/πόλεως «διήγησις δι' ἣν αἰτίαν τῷ πρώτῳ σαββάτῳ τῶν ἁγίων νηστειῶν ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος, καὶ περὶ νηστείας καὶ ἐλεημοσύνης». Ἄρχ. «Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος», φ. 60^β. Migne τ. 39, σ. 1821.
11. Γρηγορίου Νύσσης «ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα Θεόδωρον τὸν Τύρωνα». Ἄρχ. «Ἵμεῖς ὁ τοῦ Χριστοῦ λαός», φ. 66. Migne τ. 46, σ. 736.
12. «Διήγησις θαυμαστῆ καὶ παράδοξος περὶ τοῦ γενομένου θαύματος ἐν Βηρυτῶν παρὰ τῆς εἰκόνης τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ περὶ νηστείας καὶ ἐλεημοσύνης». Ἄρχ. «Βηρυτός τις ἐστι», φ. 70.
13. «Περὶ τοῦ γενομένου μεγίστου θαύματος ἐν τῷ ἁγίῳ φρέατι τῆς μεγάλης ἐκκλησίας παρὰ τῆς ἁγίας καὶ σεβασμίας εἰκόνης τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ περὶ τοῦ πατρικίου καὶ τοῦ φιλοχρίστου νοταρίου». Ἄρχ. «Οὐδὲν οὕτως εὐφραίνειν», φ. 76^β. Combefisii, Auct. nov. τ. III, σ. 648.
14. Θεοδώρου Στουδίτου «λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ». Ἄρχ. «Ἀγαλλιάσεως καὶ εὐφροσύνης», φ. 80^β. Migne τ. 99, σ. 692.

15. Σωφρονίου Ἱεροσολύμων βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς αἰγυπτίας. Ἄρχ. «Μυστήριον βασιλέως», φ. 83.

16. «Διήγησις ἐκ παλαιᾶς ἱστορίας συλλεγεῖσα καὶ ἀνάμνησιν δηλοῦσα τοῦ παραδόξως γενομένου θαύματος, ἥνικα Πέρσαι καὶ βάρβαροι τὴν βασιλίδι ταύτῃν πολέμῳ περιεκύκλωσαν· οἳ καὶ ἀπώλοντο θείας δίκης πειραθέντες, ἡ δὲ πόλις ἀσινῆς συντηρηθεῖσα πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου ἐτησίως ἔκτοτε ἄδει εὐχαριστήριον, ἀκάθιστον ἡμέραν ὀνομάζουσα». Ἄρχ. «Ἐν τοῖς χρόνοις Ἑρακλείου», φ. 95^β. Migne τ. 106, σ. 1336.

17. Ἀνδρέου Κρήτης «λόγος εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον». Ἄρχ. «Λάζαρος τὸν παρόντα», φ. 101. Migne τ. 97, σ. 960.

18. Ἑσυχίου Ἱεροσολυμίτου λόγος εἰς τὸν αὐτόν. Ἄρχ. «Δεῖπνον ἡμῖν πολυτελές», φ. 109.

19. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὴν ἔγερσιν τοῦ Λαζάρου». Ἄρχ. «Ὡςπερ μήτηρ φιλότεκνος», φ. 112. Migne τ. 62, σ. 775.

20. Ἀνδρέου Κρήτης «λόγος εἰς τὰ βαῖα». Ἄρχ. «Χθὲς ἡμᾶς», φ. 114^β. Migne τ. 97, σ. 985.

21. Λεοντίου πρεσβυτέρου Νεαπόλεως λόγος «εἰς τὰ προφωτίσματα καὶ εἰς τὰ βαῖα καὶ εἰς τὴν ἔγερσιν τοῦ Λαζάρου». Ἄρχ. «Ἢδὴ τῆς δεσποτικῆς», φ. 122. Ἐπ' ὀνόματι τοῦ Χρυσοστόμου παρὰ Migne τ. 61, σ. 715.

22. Ἑσυχίου Ἱεροσολυμίτου «λόγος εἰς τὰ βαῖα». Ἄρχ. «Ὡςπερ ἡ ἀμέτρητος», φ. 126.

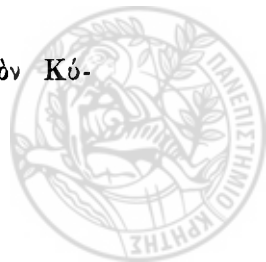
23. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὰ βαῖα». Ἄρχ. «Ἐκ θαυμάτων», φ. 130^β. Migne τ. 59, σ. 703.

24. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ξηρανθεῖσαν σουκκῆν. Ἄρχ. «Ὀφθαλμὸς μὲν ὀρών», φ. 133^β. Migne τ. 59, σ. 585.

25. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν πάγκαλον Ἰωσήφ καὶ εἰς τὴν αἰγυπτίαν. Ἄρχ. «Οἱ ἐκ πελάγους», φ. 137. Migne τ. 56, σ. 587.

26. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς δέκα παρθένους. Ἄρχ. «Ὅταν τὸ εὐδαπάνητον», φ. 140^β. Migne τ. 59, σ. 527.

27. Τοῦ αὐτοῦ «εἰς τὴν πόρνην τὴν ἀλείψασαν τὸν Κό-

ριον μύρω». Ἄρχ. «Πάντοτε μὲν ὁ Θεὸς», φ. 143^β. Migne τ. 59, σ. 531.

28. Ἐφραϊμ Σύρου λόγος εἰς τὴν αὐτὴν. Ἄρχ. «Πολλῶν ὄντων ὁσίων», φ. 147. Ἐκδ. Assemani τ. II, σ. 297.

29. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος ὅτε ἔνιψεν ὁ Σωτὴρ τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν». Ἄρχ. «Ἐλεον Θεοῦ», φ. 151^β.

30. Τοῦ αὐτοῦ «εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα καὶ εἰς τὸ πάσχα καὶ εἰς τὴν παράδοσιν τῶν μυστηρίων. Ἄρχ. «Ὀλίγα ἀνάγκη», φ. 154. Migne τ. 49, σ. 373.

31. Τοῦ αὐτοῦ «εἰς τὸν σταυρὸν καὶ εἰς τὸν ληστὴν καὶ περὶ τοῦ συνεχῶς εὐχεσθαι ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν». Ἄρχ. «Σήμερον ὁ κύριος», φ. 160^β. Migne τ. 49, σ. 399.

32. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας λόγος εἰς τὴν σταύρωσιν τοῦ Κυρίου. Ἄρχ. «Μέγα μὲν οὐρανός», φ. 165. Migne τ. 28, σ. 1053.

33. «Γεωργίου χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ εὐαγγελίου: εἰστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ» κτλ. Ἄρχ. «Πρὸς ὑψηλοτάτην», φ. 167^β. Migne τ. 100, σ. 1457.

34. Ἐπιφανίου Κύπρου λόγος εἰς τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου. Ἄρχ. «Ὁ τῆς δικαιοσύνης», φ. 185.

35. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὴν ἀπιστίαν τοῦ Θωμᾶ καὶ εἰς τὴν καινὴν κυριακὴν καὶ περὶ πίστεως». Ἄρχ. «Φαιδρῶς ὁμοῦ καὶ θεοσεβῶς», φ. 193^β.

36. «Ἡσυχίου πρεσβυτέρου Ἱεροσολύμων, ὅτι μηδὲν ἀλλήλοις ἐναντιωθέντες οἱ τέσσαρες εὐαγγελισταὶ διαφόρως τὰ συμβεβηκότα περὶ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου καὶ σωτῆρος ἰστόρησαν». Ἄρχ. «Πάντες μὲν ἀγαπητοί», φ. 202. Ὅρα σημείωσιν Harles ἐν Bibl. Gr. τ. X, σ. 251.

37. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὴν ἁγίαν μεσοπεντηκοστήν». Ἄρχ. «Ὅπου δ' ἂν ὁ δεσπότης», φ. 211. Migne τ. 61, σ. 741.

38. Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν Σαμαρείτιν. Ἄρχ. «Σήμερον ἡμεῖν», φ. 212^β. Migne τ. 59, σ. 535.

39. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας «εἰς τὸν ἐκ γενετῆς τυφλόν». Ἄρχ. «Πολυσπούδαστον πᾶσιν», φ. 217^β. Migne τ. 28, σ. 1001.

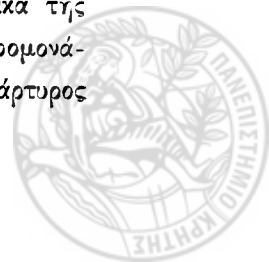

40. Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου. Ἄρχ. «Καὶ ὅτε σταυροῦ», φ. 224^β. Migne τ. 50, σ. 441.

41. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας λόγος εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου. Ἄρχ. «Ἡ μὲν τῆς ἀναστάσεως», φ. 228^β (Migne τ. 28, σ. 1092). Πέντε μόνον γραμμαὶ ἐκ τῆς ἀρχῆς τοῦ λόγου, τῆς συνεχείας αὐτοῦ παλαιόθεν ἐκπεσοῦσης.

137. Πατερικὸν ἀκέφαλον τῆς ΙΔ' ἑκατ. ἐκ φύλλων χαρτ. ἠριδμημένων 323, ἐξ ὧν ἐλλείπουνσι τὰ πρῶτα 32 φύλλα. Τὸ κείμενον δίστηλον. Ἀρχεται δὲ ἀπὸ τῶν ἐξῆς «.....μένης· μόνος ἦν ἐκεῖ καὶ αὐτὸς δὲ πάλιν» κτλ. Ἐν φ. 39 «παραίνεις ἀγίων πατέρων εἰς προκοπὴν τελειότητος». Ἄρχ. «Ἡρώτησέ τις τὸν ἄββᾶν Ἀντώνιον λέγων τί φυλάξας τῷ θεῷ εὐαρεστήσω» κτλ. Παρέπονται κεφάλαια περὶ κατανύξεως, ἐγκρατείας, ἀκτημοσύνης κτλ. Ἐν τῇ ὥα τοῦ φ. 178^β σημείωσις ὅτι «τοῦτο τὸ πατερικὸν ὑπάρχει τῆς Παναγίας τῆς Ὁδηγήτριας τῆς ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ λέγεται τοῦτο τὸ βιβλίον "παράδεισος". Σωφρόνιος πατριάρχης Ἱεροσολύμων, ζπζ'» (1578 — 1579). Ἐτέρα σημείωσις ἐν τέλει λέγει· «ἐγὼ Μάρθα μοναχὴ Παλαιολογίνα ἡ Διπλοβατασίνα ἔδωκα τὸ πατερικὸν τοῦτο (εἰς) τὸν πατέρα μου τὸν καθηγούμενον τοῦ τῆς λαύρας τοῦ Καλαμῶνος, ἡγουν τοῦ ἀγίου Γερασίμου τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, κῆρ Γαλακτίων, ὡς ἵνα ἔχη αὐτὸ εἰς ὠφέλειαν αὐτοῦ ἕως ὅτε ζῆ· μετὰ δὲ θανάτῳ (sic) αὐτοῦ νὰ ἐπιδίδετε» κτλ. Τὸ σημείωμα φαίνεται ὄν τοῦ ἰδ' αἰῶνος.

138. Τεῦχος χαρτῶν (0,302×0,215) ἐκ φύλλων 26 + 354, γραφὴν περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ΙΕ' ἑκατ. Κείμενον μονόστηλον. Διακρίνονται δὲ πέντε διάφοροι γραφικοὶ χαρακτήρες μᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἐποχῆς. Ἐν τῇ ὥα τοῦ φ. 2 σημείωσις τοῦ ις' αἰῶνος· «† τῆς λαύρας τοῦ ὀσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ ἐν Παλαιστίνῃ διὰ συνδρομῆς σπουδῆς τε καὶ πολλοῦ μόχθου Ναθαναὴλ μοναχοῦ». Ἐν τέλει τοῦ κώδικος σημείωσις τοῦ αὐτοῦ· «βιβλίον λεγόμενον τὰ ἄσματα τῶν ἀσμάτων ἐρμηνεμένα καὶ πρακτικὰ τῆς δ' καὶ πέμπτης συνόδου, ἀφιερωθὲν παρὰ κυροῦ Ἀκακίου ἱερομονάχου καὶ καθηγουμένου ἐκ βασιλικῆς μονῆς τοῦ μεγαλομάρτυρος

Γεωργίου τῶν Μαγγάνων ἐκ νήσου Κύπρου ¹, ἀφιερωθὲν δὲ ἦγον εἰς τὴν λαύραν τοῦ ἁγίου Σάβα τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις διὰ ψυχικὴν αὐτοῦ σωτηρίαν καὶ τῶν αὐτοῦ γονέων». Ἰκανὰ φύλλα ἀφείθησαν ἄγραφα.

1. Μεθοδίου Κωνσταντινουπόλεως «ἐκ τῶν ἀφορισμῶν τῶν Στουδιωτῶν». Ἀρχ. «Μετὰ πολλῶν καὶ ἄλλων ἁγίων», φ. 2. J. Pitra, *Juris ecclesiastici* II, σ. 362.

2. «Ἐξήγησις τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων τῶν τε ἁγίων καὶ πανευφύμων ἀποστόλων καὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων, ἀλλὰ μὴν καὶ τῶν τοπικῶν ἤτοι μερικῶν καὶ τῶν παρά τινων ἁγίων πατέρων συντεθέντων, πονηθεῖσα Ἰωάννη μοναχῷ τῷ Ζωναρᾷ, γεγονότι μεγάλῳ δρουγγαρίῳ καὶ προτασηκρίτης». Ἀρχ. «Ἡ δῆλωσις τῶν λόγων», φ. 5. Μέρος ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐρμηνείας.

3. Ἀνωμόμου ἐρμηνεία τοῦ ἁ' ψαλμοῦ. Ἀρχ. «Μακαριότητος μὲν φησι ἅπαντες», φ. 14.

4. Πίναξ τῶν πρακτικῶν τῆς τετάρτης οἰκουμενικῆς συνόδου, ἐπιγραφόμενος ὧδε: «ἡ βίβλος αὕτη, ἧς ἡ ἐπωνυμία τὰ πρακτικά τῆς τετάρτης συνόδου, τοῦσδε τοὺς λόγους φέρει: τῶν ῥωμαϊκῶν τούτων ἐστὶ τὰ ἐπαγόμενα ἑλληνιστί», φ. 22—25^α. Παρέπεται τὸ κείμενον τῶν πρακτικῶν ὑπὸ ἰδιαιτέραν ἀρίθμησιν τῶν φύλλων, 1—171.

5. «Πρακτικά τῆς ἁγίας πέμπτης καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πραχθείσης», φ. 171 κέ.

6. Πρακτικά τῆς ἐπὶ πατριάρχου Μηναῦ συνόδου, φ. 185.

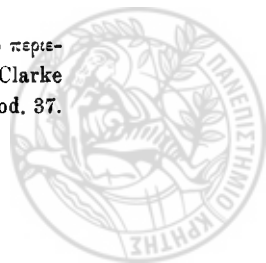
7. Τεμάχιον ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Κλίμακα ἐρμηνείας Ἡλιοῦ Κρήτης, φ. 299.

8. Σχόλια τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος ὀλίγα τινα εἰς τὸ ἁ', εἰς τὸ πέφυκεν». Ἀρχ. «Τὸ πέφυκεν ἀντὶ τοῦ οἶδεν», φ. 307.

9. Λόγος ἀνεπίγραφος, οὗ ἡ ἀρχή: «Ἔδει μὲν ἡμᾶς μηδὲ δεῖσθαι τῆς ἀπὸ τῶν γραμμάτων βοηθείας», φ. 315.

10. (Ναθανὰλ μοναχοῦ αὐτόγραφος καταγραφή τῶν παρ'

¹ Κῶδιξ τῆς αὐτῆς μονῆς περιέχων τὰς συγγραφὰς Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου περιγραφή ὑπὸ T. Gaisford, *Catalogus sive notitia manuscr. quia cel. E. D. Clarke comparati in bibl. Bodleiana adservantur. Pars I, Oxonii 1812, σ. 67—68, cod. 37.*

αὐτοῦ ἐκ Κύπρου κομισθεισῶν ἱερῶν εἰκόνων εἰς τὴν λαύραν τοῦ ὁσίου Σάββα), φ. 322β.

11. Γρηγορίου Νύσσης «ἐρμηνεία εἰς τὸν ἐκκλησιαστήν, βιβλίον τοῦ Σολομῶντος». Ἄρχ. «Ἐκκλησιαστής δέ ἐστὶν ὁ νυμφίος», φ. 323. Πρβλ. Migne τ. 44, σ. 616 κέ.

139. Τετραεαγγέλιον χαρτῶν τῆς ΙΔ' ἑκατοντ. ἐκ φύλλων 124. Ὑψ. 0,29 καὶ πλ. 0,21. Καθ' ἐκάστην σελίδα 34 στίχοι (0,215 × 0,15).

140. Τεῦχος χαρτῶν (0,283 × 0,195) τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ 204 φύλλων. Κείμενον μονόστηλον ἐξ 28 στίχων καθ' ἐκάστην σελίδα (0,207 × 0,125). Ἐν ἀρχῇ σημειώσεις «ἐκ τῶν τοῦ Ἐφραίμ καὶ τόδε», πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Ἰωάννου Σχολαστικοῦ πνευματικαὶ πλάκες (κλίμαξ) μετὰ ἐρμηνείας ἀνωνύμου, ἧς ἡ ἀρχή· «Ἀπὸ Θεοῦ ποιούμενος ὁ σοφώτατος ποιμὴν» κτλ.

141. Τεῦχος χαρτῶν (0,317 × 0,215) ἐξ 153 φύλλων. Κείμενον μονόστηλον μετὰ διορθώσεων καὶ συμπληρώσεων. Καθ' ἐκάστην σελίδα 23 στίχοι (0,245 × 0,16).

Δοσιθέου πατριάρχου Ἱεροσολύμων αὐτόγραφος «ἱστορία περὶ τῆς ἐπίσκοπῆς τοῦ ἀγίου ὄρους Σινᾶ», διηρημένη εἰς ὀκτώ βιβλία. Ἄρχ. «Ὁ μακάριος ἀπόστολος Παῦλος» κτλ.

142. Τεῦχος χαρτῶν (0,303 × 0,207) τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ 388 σελίδων. Κείμενον μονόστηλον ἐκ 30 στίχων καθ' ἐκάστην σελίδα (0,204 × 0,117). Ἐν ἀρχῇ κόσμημα κεχρωματισμένον καὶ κεχρυσωμένον, ἄξιον σημειώσεως. Γραφή ὠραία. Ἐν τοῖς μετώποις σχόλια πυκνά.

«Ἐκθεσις τῆς ὅλης συλλογιστικῆς πραγματείας ἐκδοθεῖσα παρὰ τοῦ λογιωτάτου καὶ σοφωτάτου Κορυθαλλέως κυρίου Θεοφίλου Ἀθηναίου». Ἄρχ. «Ὅσα ἕνεκά του κινεῖται» κτλ.

143. Τεῦχος χαρτῶν (0,30 × 0,205) τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ σελίδων 141 + 181. Κείμενον μονόστηλον ἐκ στίχων 35 καθ' ἐκάστην σελίδα καὶ ἠριθμημένων ἀνά 5 ὑπὸ τοῦ καλλιγράφου (0,242 × 0,115).

1. «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Γεωργίου Κορρυσίου τοῦ Χίου, θεολόγου τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας, περὶ τῆς τῶν ἀγγέλων δημιουργίας». Ἀρχ. «Περιοδεουμένης», σελίδες 1—141.

2. Γεωργίου Κορρυσίου «ὅτι οἱ Ἕλληνας ὄλως κατὰ τὴν θεϊαν γνῶσιν ἀπέστησαν ὕθεν κτίσιν οὐκ ἤδεσαν». Ἀρχ. «Ἔστι γὰρ ἡ κτίσις», σελίδες 1—44.

3. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν». Ἀρχ. «Ἴσως ἀπορήσειεν ἄν τις πῶς μόνης», σελίς 44 κέ.

4. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ἡ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος». Ἀρχ. «Ἐβραϊστὶ λέγεται ἡ δὲ γῆ ἦν κοινή», σελ. 50.

5. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ εἶπεν ὁ Θεὸς γενηθήτωσαν φωστῆρες ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ». Ἀρχ. «Ὅντως ὁ νοητὸς ἤλιος», σελίς 70.

6. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν». Ἀρχ. «Ὅντως ἡ ἔφη ὁ σοφώτατος», σελ. 90 κέ.

144. (Ἀνθίμου μοναχοῦ τοῦ ἐξ Ἀρχιᾶλου) αὐτόγραφος «γραμματικὴ ἡ τὸ τέταρτον τοῦ Θεοδώρου περὶ συντάξεως ἐκ τῶν ἐκείνου σχολιαστῶν ἐρανοσθεῖσα». Ἀρχ. «Γραμματικὴ ἐστὶ νοὸς ἔξις» κτλ. Ὑψ. 0,303 καὶ πλ. 0,20. Ἐν ἀρχῇ ὁ πίναξ τῶν κεφαλαίων ἐν τέσσαρσι φύλλοις· κείμενον ἐκ 325 σελίδων. Ἐγράφη δὲ ἀρχομένου τοῦ παρόντος αἰῶνος.

145. Τεῦχος χαρτῶν (0,305 × 0,208) τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 234, ἐξ ὧν ἄγραφα ἀφέθησαν τὰ φ. 110^β—112^β, 116, 119^β—120, 227 καὶ 228. Ἐν ἀρχῇ σημείωσις: «καὶ τότε σὺν Θεῷ Νεοφύτου ἱερομονάχου καὶ τέλος τοῦ παναγίου τάφου» (ἕρα ἀνωτ. τεῦχος 116, σ. 200). Διαιρεῖται εἰς δύο διάφορα μέρη τῆς αὐτῆς ἐποχῆς.

α) Φύλλα 112 στιλποῦ χάρτου μετὰ ἐπιμεμελημένης γραφῆς. Κείμενον μονόστηλον ἐκ 30 στίχων καθ' ἑκάστην σελίδα (0,22 × 0,14). Τὰ πρῶτα πέντε φύλλα περιέχουσι τὸν πίνακα ἀνωνύμου συγγραφεῖς (Μακαρίου μητροπολίτου Ἀγκύρας) κατὰ Δα-

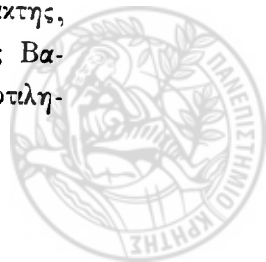

τίνων ἐξ 120 κεφαλαίων, ἧς ἡ ἀρχή· «Τὸ τοῦ λόγου σὺν Θεῷ προσίμιον» κτλ. Ὅρα ἀνωτέρω σελ. 196. Ἐν τέλει· «ἐτελειώθη ἡ παροῦσα βίβλος σὺν Θεῷ ἀγίῳ ἀρχηγῷ καὶ τελειωτῇ τῶν καλῶν ἐν τῇ ἀγίᾳ πόλει Ἱερουσαλήμ ἐνδον τοῦ πατριαρχείου, πατριαρχεύοντος τοῦ μακαριωτάτου ἀγιωτάτου τε καὶ σοφωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ πατριάρχου τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ καὶ πάσης Παλαιστίνης κυρίου κυρίου Δοσιθέου, διὰ χειρὸς Κυρίλλου ἱερομονάχου τοῦ ἐκ χώρας Δελβίνου, κατὰ τὸ ,αχπς' (1686) ἔτος τὸ σωτήριον μαῖω κη'».

β') Φύλλα 113—227 γεγραμμένα παρ' ἄλλης χειρός. Καθ' ἐκάστην σελίδα 42 στίχοι (0,232 × 0,135). Τὰ φ. 113^β—115^β καὶ 117—119 περιέχουσι τοὺς πίνακας τοῦ ἐξῆς κειμένου· «Θωμᾶ τοῦ Ἀκουῖνου, μεγίστου παρὰ Λατίνοις διδασκάλου, κατὰ Ἑλλήνων βιβλίον τρίτον». Ἄρχ. «Θεὸς μέγας κύριος καὶ βασιλεὺς», φ. 121—227^α. Σημειώσεις ἀντιρρητικαὶ (ἴσως Νεκταρίου Ἱεροσολύμων) κατὰ Ἀκουῖνου. Ἄρχ. «Ἐκκλησίας καὶ τῶν διαρρήδην», φ. 229—234.

146. Τεῦχος ἐκ 307 φύλ. στυλποῦ χάρτου, γραφὴν πιθανῶς ἀρχομένης τῆς ΙΗ' ἑκατ. Τὰ φ. 256—307 νεώτερα. Ὑψ. 0,300 καὶ πλ. 0,205. Κείμενον δίστηλον (0,26 × 0,16).

Παπαδικὴ ἢ συλλογὴ ἐκκλησιαστικῶν ἀσμάτων μετὰ παρασημάσεως, ἐν ᾗ σημειοῦνται οἱ ἐξῆς συνθέται· Ἀρκάδιος μοναχός, Ἀγάθων, Ἀμπελοκηπιώτης, Ἀθανάσιος μοναχός, Ἀνδρέας Σιγηρός, Ἀθανάσιος Ἰβηρίτης, Ἀντώνιος ἱερεὺς, Ἀθανάσιος πατριάρχης (Ἀδριανουπόλεως), Ἀνθιμος ἱερομόναχος καὶ δομέστικος τῆς Λαύρας, Ἀνανεώτης, Ἀρσένιος Κυθωνίας, Βενιαμὴν μοναχός, Βλατήριος, Γεώργιος Κοντοπετρῆς, Γεώργιος Πλαγιώτης, Γεώργιος Ῥαιδεστηνός, Γεώργιος Κουτρικᾶς, Γεώργιος Πανάρετος, Γεννάδιος Ἀγχιαλίτης, Γαβριὴλ Ξανθόπουλος, Γρηγόριος δομέστικος, Γρηγόριος Σαββαίτης, Γρηγόριος Χαλδίας, Γεράσιμος ἱερομόναχος, Γερμανὸς νέων Πατρῶν, Γιοβάσκος Βλάχος, Δούκας Λαοσυνάκτης, Δημήτριος Δοκιανός, Δανιὴλ μοναχός Ἀγοροεῖτης, Δαμιανὸς Βατοπεδηνός ἱερομόναχος, Δούκας Συρόπουλος, Δημήτριος Μυτιλη-

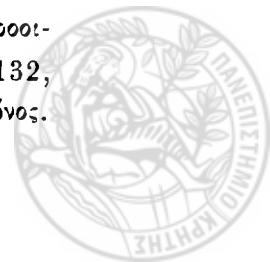

ναῖος, Δαβὶδ ἱερομόναχος, Ἡθικός, Θεοφύλακτος Ἀργυρόπουλος, Θηβαῖος, Θεόδουλος δομέστικος τῶν Μαγγάνων, Θεόδουλος Αἰνεΐτης, Θεόδωρος δομέστικος Καλλικρατείας, Θεοφάνης Καρύκης, Θεωνᾶς ἱερομόναχος Σιμοπετριώτης, Ἰωάννης Κουκουζέλης, Ἰωάννης πρωτοφάλης Ἀθηνῶν Χελίδη, Ἰωάννης Κλαδάς, Ἰωάννης λαμπαδάριος, Ἰωάννης Γλυκός, Ἰωάννης Θεσσαλονικεὺς, Ἰωάννης Χρυσοβέργης, Ἰωάσαφ Μυτιληναῖος, Ἰωακὴμ Βιζύης, Κωνσταντῖνος Ἀγχιαλίτης, Κωνσταντῖνος Μαγουλᾶς, Κορνῆλιος μοναχός, Κουκουμᾶς μαίστωρ, Κλήμης Λέσβιος, Κοσμᾶς Ἰβηρίτης ὁ καὶ Μακεδών, Κάλλιστος ἱερομόναχος, Λαλοῦτσος, Λάσκαρις Παγονίτης, Μανουὴλ Χρυσάφης, Μανουὴλ Γαζῆς, Μανουὴλ Ἀγαλλιανός, Μανουὴλ ψάλτου Θεσσαλονίκης, Μᾶρκος Εὐγενικός, Μᾶρκος μητροπολίτης Κορίνθου, Μελχισεδὲκ ἐπίσκοπος Ῥαιδεστοῦ, Μητροφάνης Βλεμίδης ἱερομόναχος, Μιχαὴλ Φωκαεὺς, Μοσχιανός, Μπαλάσιος ἱερεὺς καὶ νομοφύλαξ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, Ναθαναὴλ μητροπολίτης, Νικόλαος Ἀσάνης, Ξένος Κορώνης, Ξηρός, Παγκράτιος ἱερομόναχος, Παῦλος ὁ ποτὲ ἱερεὺς, Πέτρος Μπερεκέτης, Στυλιανός ἱερεὺς, Τζακνόπουλος, Φιλάρετος, Φωκᾶς λαμπαδάριος, Χαλιβούρης, Χριστόφορος Μυστάκωνος, Χρυσάφης ὁ νέος. Σημειοῦνται δὲ ἰδιαιτέρως μέλη ἀρχαῖα, ἀγιορειτικὰ καὶ ἀγιοσοφιτικὰ. Ἐν φύλλ. 117 ὑπάρχει μεμουσουρηγμένον «ἐγκώμιον πρὸς τὸν εὐσεβέστατον βασιλέα κῆρ Πέτρον τῆς μεγάλης Μοσχοβίας», σύνθεσις Πέτρου (Μπερεκέτη).

147. Τεῦχος χαρτῶον (0,30 × 0,205) τῆς ις' ἑκατ. ἐκ φύλλων 428, ἔχον ἐν τέλει τὸ ἐξῆς ἱαμβεῖον.

Οὐ μωσαϊκῶς πρὸς σκίαν μόνον βλέπει
τὰ θεῖα ῥητὰ τοῦ σοφοῦ Ἐπιφιλίνου·
ὕψοι δὲ τὸν νοῦν μυστικαῖς θεωρίαις,
εὐαγγελικὴν ἀποδιώκων χάριν.

Ἰωάννου Ἐπιφιλίνου ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως κυριακοδρόμιον. Ἄρχ. «Εἰς τὴν κυριακὴν τὴν πρὸ τῆς Χριστοῦ γενήσεως. Ἀπρρομιάστως ἀγαπητοί» κτλ. Ὅρα ἀνωτέρω σελ. 223 κώδ. 132, ἔνθα τὸ κυριακοδρόμιον τοῦτο ἀποδίδεται Ἰωάννῃ τῷ Χαλκηδόνος.

148. Τεῦχος χαρτῶν ($0,30 \times 0,20$) τῆς ΙΕ' εκατ. ἐκ φύλλων 66. Ἀκέφαλον καὶ λίαν ἀνορθόγραφον. Κείμενον μονόστηλον ἐκ 40 στίχων καθ' ἑκάστην σελίδα ($0,215 \times 0,135$).

1. «Τοῦ Γαληνοῦ περὶ τῶν στοιχείων καὶ τῶν χυμῶν». Ἀρχ. «Ὁ κόσμος οὗτος ἐκ ὀ' στοιχείων», φ. 4.

2. «Ἰατροσόφιον σὺν θεῷ τοῦ Ἱπποκράτους καὶ ἐτέρων φιλοσόφων καὶ ἰατρῶν περὶ τῆς ἰατρικῆς τέχνης», φ. 15^β. Ἐμπεριέχονται καὶ αἱ στήλαι (συνταγαί) Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ.

3. «Περὶ ἀλειμμάτων ὀνομαστῶν καὶ ἀνωνύμων, τὰ ἐξέβησαν ἐκ τοῦ Ἱπποκράτους καὶ Γαληνοῦ καὶ ἐτέρων φιλοσόφων καὶ ἰατρῶν». Ἀρχ. «Τὸ μυρσινᾶτον ἐνεργὸν εἰς κεκαθαρμένα τραύματα», φ. 40.

4. Περὶ διαίτης, «φίλου πόνημα πιστὸν πρὸς φίλον» ἔμμετρον. Ἀρχ. «Ἐπεὶπερ ὦ φίλη ψυχὴ καὶ τῶν ἐμοὶ φιλουμένων ἄριστε», φ. 52.

5. «Ἐπιστολὴ Ἱπποκράτους πρὸς Πτολεμαῖον βασιλέα Αἰγύπτου». Ἀρχ. «Ἐπιμελούμενος τῆς ὑγείας σου», φ. 53.

5. «Μηνολόγιον σὺν θεῷ ἀγίῳ ἀκριβὲς τῇ τέχνῃ τῆς ἰατρικῆς», φ. 53^β.

6. Ἀλάτια τοῦ ἀγίου Γρηγορίου Θεολόγου καὶ τοῦ ἀποστόλου Λουκᾶ, φ. 56.

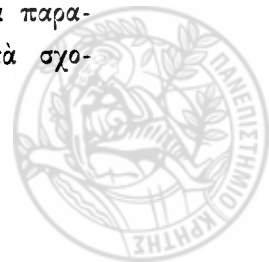
7. «Ἐκ τῶν κατ' ἀλφάβητον Στεφάνου φιλοσόφου τοῦ Ἀθηναίου», φ. 56^β.

149. Τεῦχος χαρτῶν ($0,285 \times 0,197$) τῆς ΙΗ' εκατ. ἐκ σελίδων 574. Κείμενον μονόστηλον ἐκ 38 στίχων καθ' ἑκάστην σελίδα ($0,22 \times 0,145$).

Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας ἐρμηνεῖα τῶν τεσσάρων εὐαγγελίων.

150. Τεῦχος χαρτῶν ($0,29 \times 0,22$) τῆς ΙΔ' εκατ. ἐκ 216 φύλλων. Ἐν τῇ ᾧα τοῦ 1 φύλλου σημειώσεις «Δοσιθέου Ἱεροσολύμων καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ ἀγίου τάφου, ἐν Κωνσταντινουπόλει».

1. «Ἀριστοτέλους περὶ ἐρμηνείας». Κείμενον μετὰ παραφράσεως Ψελλοῦ, μετὰ ἐρμηνείας Ἀμμωνίου καὶ μετὰ σχολίων, φ. 1.

2. Ἀριστοτέλους ἀναλυτικῶν προτέρων πρῶτον. Κείμενον, ἐρμηνεία καὶ σχόλια, φ. 15.

3. Ἐξιστοτέλους ἀναλυτικῶν προτέρων δεύτερον». Κείμενον, ἐρμηνεία καὶ σχόλια. Ἐν τῇ ὥα· «δοκεῖ εἶναι τὰ σχόλια Ὀλυμπιοδώρου φιλοσόφου Ἀλεξανδρέως· εὐρηται γὰρ καὶ ἐν ἐξηγήσει τῶν μετεωρολογικῶν ἐν οἷς ἡ πράξις καὶ ἐν οἷς ἡ θεωρία, μᾶλλον δὲ τὸν αὐτὸν τύπον ἐξηγούμενος, πρώτην μὲν τὴν ὄλην ἔννοιαν ἀφηγούμενος, ἦν καὶ θεωρίαν ὀνομάζει, εἶτα ἐφεξῆς καὶ τισὶ ῥητοῖς καὶ τέλος πράξιν ὀνομάζει τὴν ἐξήγησιν». Ἀρχὴ τῶν σχολίων· «ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ β' τῶν προτέρων ἀναλυτικῶν. Ἐν πόσει μὲν οὖν σχήμασι καὶ διὰ ποίων καὶ πόσων τρόπων» κτλ., φ. 49.

4. Ἐξιστοτέλους ἀναλυτικῶν δευτέρων πρῶτον». Κείμενον καὶ σχόλια «Ἰωάννου γραμματικοῦ σχολαστικοῦ τοῦ Φιλοπόπου», ὧν ἡ ἀρχὴ· «Πᾶσα διδασκαλία καὶ πᾶσα μάθησις διανοητικὴ» κτλ., φ. 66.

5. Ἐξιστοτέλους ἀναλυτικῶν ὑστέρων τὸ δεύτερον» μετὰ σχολίων, φ. 116· ἔτι «Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου παράφρασις εἰς τὸ ὕστερον τῶν ὑστέρων ἀναλυτικῶν Ἀριστοτέλους». Ἀρχ. «Οὐτε τῆς ἀριστοτελικῆς μεγαλονοίας» κτλ.

6. Ἐξήγησις τῆς διαλεκτικῆς τοῦ Ἀριστοτέλους, ἦγον εἰς τὰ ἡ' βιβλία τῶν τοπικῶν». Ἀρχ. «Εἰς τὸ α' τῶν τοπικῶν. Περὶ μὲν τοῦ ἀποδεικτικοῦ συλλογισμοῦ προφθάσας», φ. 127α.

7. Ἀριστοτέλους τοπικῶν πρῶτον μέχρις ὀγδοῦ, φ. 127β. Κείμενον, ἐρμηνεία καὶ σχόλια.

8. «Τοῦ φιλοσόφου Μιχαὴλ τοῦ Ἐφρασίου σχόλια εἰς τοὺς σοφιστικοὺς ἐλέγχους τοῦ Ἀριστοτέλους». Ἀρχ. «Ὅτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως», φ. 185β. Ἐν τῇ ὥα τοῦ φ. 195β σημειώσις· «ἀπὸ τῶν ἐντεῦθεν οὐχ εὐρηται μέχρις τινὸς τὰ σχόλια ἐν τοῖς τοῦ Ἐφρασίου».

9. Ἐξιστοτέλους σοφιστικοὶ ἔλεγχοι», φ. 186. Κείμενον, ἐρμηνεία καὶ σχόλια Μιχαὴλ Ἐφρασίου. Τοῦ κειμένου τὸ τέλος ἐλλείπει· λήγει δὲ εἰς τὰς λέξεις «σχεδὸν δὲ καὶ περὶ τὰς ἄλλας ἀπάσας τέχνας· οἱ μὲν γὰρ». Ἐκδ. Bekker p. 183^b 28

151. Τεύχος χαρτῶν (0,288 × 0,22) τῆς ις' ἑκατ. ἐκ 359 φύλλων. Τὰ φ. 1 — 8 καὶ 331 — 333 περιέχουσιν ἑρμηνεῖαν ἀσματικῶν κανόνων καὶ εἰρμῶν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ. Τὸ φ. 9^β περιέχει δύο χρησιμὸς Λέοντος τοῦ σοφοῦ.

Ἄνωθόμου ἑρμηνεῖα εἰς τοὺς ις' ἐκλεκτοὺς λόγους τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἀπὸ φ. 11 κέ. Ἄρχ. «Ἄκων χειροτονηθεὶς ἱερεὺς ὁ θεῖος Γρηγόριος» κτλ.

152. Τεύχος χαρτῶν (0,285 × 0,203) τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 140. Κείμενον μονόστηλον ἐκ 30 στίχων καθ' ἐκάστην σελίδα.

Θεοφίλου Κορυθαλλέως προοίμιον ῥητορικῆς καὶ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου ῥητορικῆ. Ἄρχ. «Τὴν ἔμφυτον ἐπιθυμίαν καὶ ἔφεσιν».

153. Τεύχος χαρτῶν (0,295 × 0,207) ἐκ φύλλων 121, γραφέν ἐν Ἱεροσολύμοις τῷ 1790 ὑπὸ Μελχισηδέκ πρωτοσυγγέλλου τοῦ ἐκ Κρήτης (ἀπὸ τὸν ἅγιον Θωμᾶν).

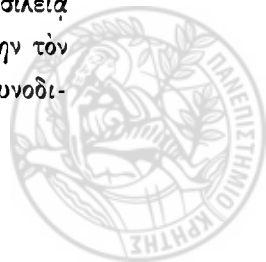
1. Χρησολόγιον Ἀγαθαγγέλου, περὶ ἀντιχρίστου ὑπὸ Ἀναστασίου Γορδίου καὶ Ταρασίου Κ/πόλεως χρησμός.

2. «Καλαντάριον μεταγλωττισθὲν ἐξ οὐγκαρίας διαλέκτου εἰς πεζὴν φράσιν ὅλου τοῦ ἑνιαυτοῦ καὶ τῶν ἐφεξῆς ἐλευσομένων χρόνων παρά τινος ἀνωθόμου πρὸς χρῆσιν τῶν φιλοούντων», φ. 99^β.

3. Ἄνωθόμου ὄνειροκριτικὸν κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν. Ἄρχ. «Ἄστρα βλέπειν κάλλιστον ἀνθρώποις πέλει. Ὅταν βλέπῃς ἄστρα εἰς τὸν ὕπνον σου εἶναι πολλὰ καλόν», φ. 115.

154. Τεύχος χαρτῶν (0,28 × 0,192) ἐκ φύλλων 108, γραφέν ἐν ἔτει 1671. Καθ' ἐκάστην σελίδα 30 στίχοι (0,20 × 0,113). Ἐν ἀρχῇ κόσμημα κεχρωματισμένον ἐν σχήματι Π.

Ἐκ τῶν ἀπομνημονευμάτων τῶν συγγραφέντων παρὰ τοῦ μεγάλου ἐκκλησιαρχοῦ κυροῦ Σιλβέστρου τοῦ Συροπούλου καὶ δικαιοφύλακος, περὶ τῶν πρέσβων τῆς μελετωμένης ἐν Βασιλείᾳ τῆς Γερμανίας συνόδου πρὸς τε τὸν βασιλέα κύριον Ἰωάννην τὸν Παλαιολόγον καὶ τὴν ἀνατολικὴν ἐκκλησίαν, καὶ περὶ τοῦ συνοδι-

κοῦ δεκρέτου καὶ ὅπως αὐτὰ εἰθεράπευσαν». Ἀρχ. «Ἄρτι τῶν πρέσβειων τῆς μεγάλης μελετωμένης συνόδου» κτλ.¹ Ἐν τέλει σημείωσις τοῦ καλλιγράφου, ἧς παραλείπονται ὧδε αἱ ἀνορθογραφίαι· «ἐτελειώθη ἡ παροῦσα βίβλος ὑπὸ χειρὸς ἰδιώτου, οὗ τὸ πίκλην Ζαμπέλης ἐκ πόλεως ἀγίας Μαύρας, ἐν Αἰγύπτῳ, ἐντὸς τοῦ μετοχίου τοῦ ἀγίου καὶ θεοβαδίστου ὄρους Σινᾶ, ἀρχιερατεύοντος τοῦ πανιερωτάτου καὶ λογιωτάτου ἀρχιεπισκόπου κυρίου κυρίου κῦρ-Ἄνανιου, ἐν ἔτει τῆς σαρκώσεως ,α^ω χ^ω σ^ω α^ω, ἐν μηνὶ μαρτίῳ δ', ἡμέρᾳ σαββάτῳ. Θεοῦ τὰ δῶρον καὶ ἰδιώτου πόνος· οἱ ἀναγινώσκοντες εὐχεσθε:—α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ· ἅπαντα εἰσὶ τετράδια, πλὴν τοῦ ξ εἰσὶ (sic) τριάδιον».

155. Τεῦχος χαρτῶον (0,28 × 0,195) τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ 339 φύλλων.

1. Περὶ τῶν μικρῶν προφητῶν. Ἀρχ. «Μιχαίας α' δεῦτερος μὲν τῶν προειρημένων γέγονεν» κτλ., φ. 1.

2. «Ἐπιτομὴ τῶν εἰς τὸν προφήτην Ἡσαΐαν καταβεβλημένων διαφορῶν ἐξηγήσεων Προκοπίου χριστιανοῦ σοφιστοῦ». Ἀρχ. «Προφήτης ὁ προφάσκων ἢ τὸ μέλλον ἢ τὰ παρόντα λανθάνοντα», φ. 3—339. Migne τ. 87 pars 2, σ. 1817.

156. Τεῦχος χαρτῶον (0,28 × 0,195) τῆς ΙΖ' ἑκατ. Ἐν ἀρχῇ ἑννέα φύλλα, ὧν ἕξ περιέχουσι τοὺς πίνακας κεφαλαίων τῶν ἐξῆς κειμένων.

1. «Θωμᾶ τοῦ Ἀκουίνου, μεγίστου παρὰ Λατίνοις διδασκάλου, κατὰ Ἑλλήνων βιβλίον τρίτον». Ἀρχ. «Θεὸς μέγας κύριος», σελίδες 213· εἶτα τρία φύλλα πίνακος καὶ ἑπτὰ ἄγραφα.

2. «Θωμᾶ τοῦ Ἀκουίνου, μεγίστου παρὰ Λατίνοις διδασκάλου τῆς θεολογίας, κατὰ Ἑλλήνων βιβλίον τέταρτον». Ἀρχ. «Προσίμιον· ἰδοὺ ταῦτα ἐκ μέρους», σελίδες 1—152. Ἐν τέλει σημείωσις· «† ἰδιόχειρον τοῦ μακαριωτάτου καὶ σοφωτάτου πα-

¹ Δύο ἀντίγραφα τῶν ἀπομνημονευμάτων τοῦ Συροπούλου σημειῶ ἐν ἀρχαιολογικῷ παραρτ. τοῦ Ἑλλ. Φιλολογ. Σὺλλ. τ. ΙΖ', σ. 9. Ὅρα καὶ εἶδησιν περὶ ἄλλου ἀντιγράφου ἐν τ. ΙΖ' (σ. 5) καὶ 85) τοῦ αὐτοῦ περιοδικοῦ.

τριαρχου Ἱεροσολύμων κυρίου Νεκταρίου». Μετὰ ἐν φύλλον «ἐκ τοῦ β' βιβλίου Θωμᾶ τοῦ Ἀκουίνου κεφάλαιον κε', πῶς ὁ παντοδύναμος Θεὸς τινὰ μὴ δύνασθαι λέγεται». Ἀρχ. «Ἐκ τῶν προειρημένων δὲ ληφθῆναι δυνατὸν» κτλ.

157. Τεῦχος χαρτῶν (0,285 × 0,215) τῆς ΙΕ' ἑκατ. ἐξ 180 φύλλων. Ἐν ἀρχῇ πρόσθετον φύλλον περιέχον τὴν ἐξῆς σημείωσιν· «† εἰς χρῆσιν Δοσιθέου ἀρχιεπισκόπου καὶ τῶν φίλων, ὠρηθὲν πρὸς Δοσιθέου ἐπισκόπου Ῥωμάνου τῆς Μολδαβίας, 1664 μαρτίῳ μηνί». Ἐν τῇ ὥα τοῦ 1 φ. σημείωσις παλαιότερα· «ἐκ τῶν Γαβριήλ ἱερομονάχου Βλασίου τοῦ Κερκυραίου», περὶ οὗ ὄρα Κ. Σάθα νεοελ. φιλολογ. σ. 302—304, Α. Δημητρακοπούλου διορθ. καὶ προσθ. σ. 47, Γ. Ζαβίρα νέας Ἑλλάδος σ. 245.

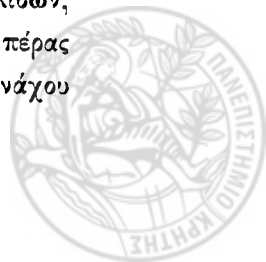
«Ζητήματά τινα Θωμᾶ τοῦ Ἀκουίνου διδασκάλου τῶν Λατίνων». Ἀρχ. «Πότερον ἔστιν τῷ Θεῷ δύναμις ἢ οὐ; Κεφ. α'. Ζήτησίς ἐστι περὶ τῆς τοῦ Θεοῦ δυνάμεως» κτλ.

158. Τεῦχος χαρτῶν (0,28 × 0,20) ἐκ σελίδων 359, γραφὲν ἐν ἔτει 1688 ὑπὸ Νεοφύτου Πελοποννησίου. Κείμενον μονόστηλον καὶ ἐκ στίχων 32 ἠριθμημένων καθ' ἑκάστην σελίδα (0,20 × 0,135). Ἐν τῇ ὥα τῆς 1 σελίδος· «εἰς χρῆσιν Νεοφύτου ἱεροδιακόνου καὶ τῶν φιλότατων καὶ τέλους τοῦ παναγίου τάφου». Ἐν τέλει τοῦ κώδικος·

Εἴληφε τέρμα ἐν πόλει Κωνσταντινίου
ἔσω τε μάνδρας ἣν ἔχει τάφος Λόγου.
Γράφουσι χεῖρες Νεοφύτου διακόνου
ἔτει τ' ,αγχο' κη' ἰουνίου παύει.

«Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου Ἀλεξάνδρου (Μαυροκορδάτου), μεγάλου χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, παράφρασις καὶ ζητήματα τῶν περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς τοῦ Ἀριστοτέλους βιβλίων». Ἀρχ. «Περὶ τοιαύτην ἄρα καταγινόμεθα» κτλ.

159. Τεῦχος χαρτῶν (0,278 × 0,215) ἐκ 323 σελίδων, γραφὲν ἐν ἔτει 1744. Ἐν τέλει σημείωσις· «εἴληφε πέρας ἡ παροῦσα βίβλος παρ' ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς Ἰωακείμ ἱερομονάχου

Σμυρναίου ἐν σπουδαίοις, ἐν τῷ αΨμδ' μηνὶ ἰανουαρίου κθ' εἰς χωρίον Πασχάνι τῆς Μολδόβας».

1. Θεοφίλου Κορυδαλλέως ῥητορική. Ἄρχ. «Τὴν ἔμφυτον ἐπιθυμίαν», σελ. 1.

2. «Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐξ ἀπορρήτων (Μαυροκορδάτου) σύνοψις τέχνης ῥητορικῆς κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν». Ἄρχ. «Τί ἐστι ῥητορική», σελ. 145.

3. «Τοῦ σοφωτάτου ἐν ἱεροδιδασκάλοις κυρίου κῦρ Μακαρίου ἔκθεσις ῥητορικῶν κανόνων ἱεροκήρυξι μάλιστα συμβαλλομένων, οὓς ἐκ τῆς λατινίδος φωνῆς ἀπανθισάμενος εἰς τὴν ἐλλάδα φωνὴν τοῖς φιλολόγοις προὔθηκεν». Ἄρχ. «Μικρὰ φροντίζουσι ῥητορικῆς», σελ. 245. Ἐν τέλει σημείωσις τοῦ ἀντιγραφέως· «τέλος τῆς τοῦ διδασκάλου μου ῥητορικῆς». Ἐξεδόθη τῷ 1755 Ἐνετίησι σὺν τῇ ἀκολουθίᾳ τοῦ ὀσίου Χριστοδούλου τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Πάτμου ἀσκήσαντος, σπουδῆ μὲν καὶ δαπάνῃ Ἰακώβου Πατμίου τοῦ Ἀναστασίου, προτροπῇ δὲ Ἐφραιμ τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν.

4. «Μελετίου ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν περὶ τοῦ πῶς δεῖ ὁμιλίαν συγγράφειν». Ἄρχ. «Τοῖς μέλλουσι ὁμιλίαν», σελ. 287. Τὰ τρία πρῶτα κεφάλαια ἐξέδωκα ἔτει 1874 ἐν τῇ σμυρναϊκῇ ἐφημερίδι «Ἰωνία» (ἀριθ. 41—48) κατὰ τὸ σμυρναϊκὸν ἀπόγραφον. Ὅρα κατάλογον τῆς βιβλιοθ. τῆς εὐαγγελικῆς σχολῆς σ. 56.

160. Τεῦχος αὐτόγραφον πιθανῶς Παΐσιου Λιγαρίδου, συμπηγημένον πολυτελῶς ἐν Ῥωσσίᾳ καὶ συνιστάμενον ἐκ 296 φύλλων στυλπνοῦ καὶ χονδροῦ χάρτου (0,272 × 0,19). Κείμενον μονόστηλον ἐξ 29 στίχων καθ' ἐκάστην σελίδα (0,235 × 0,13). Ἐγγραφή δὲ τῷ 1656. Κατὰ τινὰ σημείωσιν ἀνήκε πρότερον Ἐφραιμ πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων. Γραφή κανονική, ἐπιμελής καὶ λίαν εὐανάγνωστος. Ἐκάστη σελὶς κοσμεῖται μετὰ ἐρυθροῦ πλαισίου. Ἡ ἀρίθμησις τῶν φύλλων ἔχει οὕτως: 1—235+1—33. Μετὰ τὸ φ. 235 ὑπάρχουσι 3 ἄγραφα φύλλα, ἐν τέλει δὲ τοῦ κώδικος φύλλα ἐπίσης ἄγραφα 25.

«Χρησιμολόγιον Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης, παρωχημένον, ἐνεστώσ καὶ μέλλον, ἐκ διαφόρων συγγραφέων συλλεχθέν

καί συναρμωσθὲν παρὰ τοῦ πανιερωτάτου καὶ σοφωτάτου μητροπολίτου Γάζης κυρίου Παΐσιου, ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου πάσης γῆς ἐπαγγελίας, Ἀσκάλωνος, Μαΐουμᾶ καὶ Μαγδάλων καὶ τὸν τόπον ἐπέχοντος Καισαρείας Φιλίππου· ,αχινς'». Ἐν ἀρχῇ ἀφιερωτικῆ τοῦ συγγραφέως ἐπιστολῇ τῷ αὐτοκράτορι Ῥωσσίας Ἀλεξίῳ Μιχαηλοβίτζη. Ἀρχ. «Ἐστράτευε κατὰ τοῦ Χοσδρόη τοῦ μεγάλου βασιλέως» κτλ. Πόνημα πολυμαθέστατον καὶ πλήρες βιβλιογραφικῶν πληροφοριῶν καὶ ἀναλύσεων διαφόρων χρησμῶν. Ἐν τοῖς φύλλοις 179^β—181^β κατεχώρισεν ὁ συγγραφεὺς στίχους 128 μετὰ τῆς ἐξῆς ἐπιγραφῆς· «θρῆνος τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀνωνόμου ποιητοῦ» περὶ τῆς ἀλώσεως αὐτῆς ἐν ἔτει 1453. Οἱ πρῶτοι δὲ στίχοι ἔχουσιν οὕτως·

Ὁ νοῦς μου καὶ ὁ λογισμὸς συγχίζεται νὰ γράψῃ,
νὰ στιχοπλέξῃ ἀστογεῖ τὴν ἄλωσιν τῆς Πόλης.
Ἐσεῖς βουνα θρηνήσετε καὶ πέτραι ῥαγισθῆτε
καὶ ποταμοὶ φυράσετε καὶ βρύσαις ξεραθῆτε,
διατὶ ἐχάθη τὸ κλειδὶ ὅλης τῆς οἰκουμένης,
τὸ μάτι τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς χριστιανωσύνης.

Τελευταῖοι στίχοι.

Κλαύσετε ὅλοι κλαύσατε τὴν ἄλωσιν τῆς Πόλης,
τῆς νέας Ἱερουσαλήμ θρηνήσατε τὴν τύχην,
γιατὶ ἀπὸ τὸν πόνον μου λεπτογραφεῖν δὲν ἔχω
καὶ μοναχὸς δὲν ὄνομαι ὅλα νὰ στιχοπλέξω.

Ἐν στίχ. 93—107 παρίστησιν ὁ ποιητῆς τὴν Κωνσταντινούπολιν λέγουσαν πρὸς τὴν Βενετίαν σὺν ἄλλοις τὰ ἐξῆς.

Ὁ κόσμος ἐπορεύετο εἰς τοῦ Χριστοῦ τὴν Χώραν
καὶ τὸν Θεὸν ἐδέονταν μήπως τοὺς συμπαθήσῃ·
ἀμὴ ὁ Θεὸς δὲν ἤθελεν, ἀλλ' ἦτον ὠργισμένος
διὰ τὰ ἀμαρτήματα καὶ πλημμελήματά μου.
Οὐδ' ἀστραπὴ τοὺς ἔκαψεν, οὐδὲ βροντὴ τοὺς ἤυρεν,
ὅπῃταν ἐγεβέντιζαν σταυρὸν στὸν κόσμον ὅλον
οἱ ἄβυχοι Ἀράπιδες, οἱ καστροτροπητάδες.
Τίς εἶδε καὶ τίς ἤκουσε στὴν θάλασσαν γιοζύρι,
να πορπατοῦν τὰ κάτεργα στοῦ Γαλατᾶ τοὺς κάμπους,
ἀγνάτια εἰς τὸ Σκούταρι, στὸν ἅγιον Κωνσταντῖνον;
Τριγύρου ἐφανίσθησαν ὡς φῖδια στὸ λιβάδι

δόλιος ὁ σκυλάτορας ὁ ψυχοπαράδοτης,
ὁ χαλασμός τῶν χριστιανῶν, ὁ Χάρος τῶν ἀρχόντων,
αὐτὸς ὁποῦ κατάδειξε τὴν τρομερὴν λοιμάρδα,
γιατὶ αὐτὴν ἐστήκασι ἄντικρυ εἰς τὰ τείχη.

161. Τεῦχος χαρτῶν (0,282×0,205) τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 86. Αὐτόγραφον Ματθαίου μητροπολίτου Μυρέων. Κείμενον μονόστηλον ἐξ 23 στίχων καθ' ἐκάστην σελίδα (0,17×0,105). Ἐπιγραφαὶ χρυσογραφεῖς, κεφαλαιώδη στοιχεῖα μεγάλα ποικιλόμορφα καὶ χερωματισμένα. Ἡ πρώτη σελὶς χρυσογραφῆς κοσμεῖται δὲ μετὰ ὠραίου πλαισίου· οὕτω καὶ ἡ σελὶς 40^B. Σημειώσεις δὲ ἐπὶ τῆς πρώτης σελίδος δηλοῖ ὅτι «τὸ παρὸν ἀφιέρωται παρ' ἐμοῦ Νικολάου τοῦ ποτὲ μέγα σπαθαρίου Οὐγκροβλαχίας ¹ εἰς τὴν ἱεράν μονὴν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς λεγομένης Μπουρνότακη, ἐν τῷ Γιασίῳ 1660· ὅθεν καὶ ἰδιοχείρως ἐγκεχάραται· γένοιτο δέ μοι ψυχοφελὲς καὶ σωτήριον».

1. Εὐαγγέλια ἀναγνωσκόμενα ἀπὸ τῆς κυριακῆς τοῦ πάσχα μέχρι τετάρτης ἡμέρας τῆς τρίτης μετὰ τὴν πεντηκοστὴν ἐβδομάδος, φ. 1—49.

2. «Ἀκολουθία εἰς τὴν ὁσίαν Παρασκευὴν τὴν νέαν τὴν ἐξ Ἐπιβατῶν, πονηθεῖσα Ματθαίῳ τῷ ταπεινῷ μητροπολίτῃ Μυρέων παρακλήσει τινῶν φιλοθέων ἀνδρῶν». Ἀρχ. «Δεῦτε τὴν θείαν καὶ πάντιμον», φ. 50. Ἀπὸ φύλ. 54—66 «βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Παρασκευῆς τῆς νέας τῆς ἐξ Ἐπιβατῶν, Ματθαίῳ τῷ ταπεινῷ μητροπολίτῃ Μυρέων συγγραφείς». Ἀρχ. «Οὐδὲν οὕτω ψυχοφελὲς καὶ σωτήριον». Ἐκδοθήσεται ἐν τῷ II τόμῳ τῶν ἀναλέκτων τῆς ἱεροσολυμιτικῆς σταχυολογίας μου. Ἐν τέλει τῆς ἀκολουθίας «στίχοι πολιτικοὶ εἰς τὴν αὐτὴν ἀγίαν Παρασκευὴν», ὧν ἡ ἀρχὴ· «ταῦτα προσδέχου παρ' ἐμοῦ πολλῶ πόθῳ» κτλ.

3. «Ἀκολουθία εἰς τὸν ὄσιον πατέρα ἡμῶν Γρηγόριον τὸν Δεκαπολίτην, πονηθεῖσα Ματθαίῳ μητροπολίτῃ Μυρέων, κεκρυμ-

¹ E. Legrand, Bibliothèque grecque vulgaire I, σ. XXXII κέ. K. Παλαιολόγος ἐν «Παρνασσῷ» Ἀθηνῶν, τ. X, σ. 35—39, 388—391.

μένου ὄντος (sic) ἐν τῷ σπηλαίῳ ἔνθα καὶ τὸ λείψανον αὐτοῦ ἦν, τοῦ ὁσίου δηλονότι, διὰ τὰς τῶν Οὐγκρῶν ἐφόδους». Ἄρχ. «Ἡ Εἰρηγόπολις χώρα τῆς Δεκαπόλεως», φ. 69—74. Ἄκροστιχίς τοῦ ἀσματικοῦ κανόνος «Γρηγόριον Ματθαῖος ὧδέ πως τιμᾶ».

4. «Τοῦ αὐτοῦ στίχοι πολιτικοὶ εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Χριστοῦ γεννῶν καὶ εἰς τὸν πατριάρχην Ῥαφαὴλ τοῦ αὐτὸν χειροτονήσαντος (sic) ἐγκώμιον». Ἄρχ. «Μάγοι· ἄστρον φαεινὸν ἐξ Ἰακῶβ ἐκλάμψει», φ. 74^β—78. Οἱ στίχοι παριστῶσι διάλογον μεταξὺ μάγων, Ἡρώδου καὶ γραμματέων· τὸ δὲ ἐγκώμιον οὐχ ὑπάρχει.

5. «Τοῦ αὐτοῦ κανὼν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, ἀκροστιχίς καὶ ἔννοια ἢ “τοῦ Χριστοῦ βίβλον ἔμφυχον”, εἰς ἧχον πλάγιον δ', οὗ ἢ ἀκροστιχίς “χαρᾶς δοχεῖον σοὶ πρέπει χαίρειν μόνῃ”. Ἄρχ. «Χριστοῦ σε βίβλον», φ. 79—82. Ἐν τέλει· «Μήτηρ ὑψίστου σοῦ ἰκέτου κυρία, | ἄκουσον πρὸς σὲ ἰκετεύοντος πίστει. | Τὸν ὕμνον δέχου ὃν Ἰωσήφ πονήσας | θείαις ἐννοίαις σὺν πόθῳ μελωδήσας, | ἀπλῶς ὃν ἐγὼ εἰς ἄλλον ἧχον τάξας, | ἰδοὺ σὺν Θεῷ εἴληφεν ὧδε πέρας· | ὅθεν ἐκ τῶν σῶν τὰ σὰ προσέφερόν σοι· | σὸς μὲν ὁ ὕμνος, ἐγὼ δὲ σὸς ἰκέτης».

6. «Τοῦ αὐτοῦ κανὼν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον· ἀκροστιχίς καὶ ἔννοια ἢ “τοῦ Χριστοῦ βίβλον ἔμφυχον” εἰς ἧχον α'. Ἡ ἀκροστιχίς “χαρᾶς δοχεῖον σοὶ πρέπει χαίρειν μόνῃ”. Ἄρχ. «Χριστοῦ σε βίβλον θεώμενος», φ. 83 — 86. Ἐν τέλει· «δέξαι καὶ τοῦτον τὸν ὕμνον, ὦ Κυρία | τὸν πλέξαντά σοι σὺν πολλῇ προθυμίᾳ. | Σκώληξ τις εἰμὶ κείμενος ἐν σαπρίᾳ | σὺ δέ μοι γενοῦ, παρθένε, σωτηρία»¹.

162. Τεῦχος χαρτῶν (0,275 × 0,18) γραφὴν ἐν ἀρχῇ τοῦ ἐνεστώτος αἰῶνος ὑπὸ Μαξίμου τοῦ Συμαίου. Σελίδες 390 + 131 + 24 + 78.

α') «Σύνταγμα κατὰ στοιχεῖον τῶν ἐμπεριεχομένων ἀπασῶν υποθέσεων τοῖς ἱεροῖς καὶ θείοις κανόσι, πονηθέν τε ἅμα καὶ συντεθὲν τῷ ἐν ἱερομονάχοις ἐλαχίστῳ Ματθαίῳ». Ἄρχ. «Προθεωρία. Τὸ τῶν ἱερῶν κανόνων θεῖον χρῆμα».

¹ Τοῦ κώδικος ἀπλὴν μνείαν ποιεῖται ὁ Δημητρακόπουλος ἐν ἀριθ. 875 τῆς «Κλειτοῦς».

β') Ματθαίου Βλαστάρειως ἐπιτομαὶ κανονικῶν βιβλίων. Ἐν ἀρχῇ ἐτάχθη Νικηφόρου Κ/πόλεως κεφάλαιον «περὶ διαφορῶν ὑποθέσεων». Ἀπὸ σελίδος 109 ἀναγινώσκειται Θεοδώρου Στουδίτου «διδασκαλία χρονική· πολλαὶ γὰρ κατηγήσεις εἰσὶ τοῦ Στουδίτου, ἀλλ' αὕτη λέγεται χρονική». Ἄρχ. «Νῦν ἐπιχειρῶ πᾶσιν ὑμῖν» κτλ.—Σελ. 116 Ἀναστασίου Σιναΐτου «έτέρα διδασκαλία χρονική», ἧς ἡ ἀρχή· «ἀπὸ μὲν τῆς μεγάλης ἡμέρας τοῦ πάσχα».—Σελ. 118 «ἔκθεσις ἀπλουστέρα καὶ συντομωτέρα περὶ κεκωλυμένων καὶ ἀκωλύτων γάμων, συντεθεῖσα παρὰ Μανουὴλ τοῦ μεγάλου χαρτοφύλακος τῆς ἁγίας σεβασμίας τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ ἐκδοθεῖσα ὀρισμῶ τοῦ παναγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυροῦ Ἰερεμίου· ἐγένετο δὲ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον. Ἐπειδὴ οἱ πρὸ ἡμῶν» κτλ. Ἀλεξίου Παυλώφ, 50-я глава Кормчей книги, какъ историческій и практическій источникъ русскаго брачнаго права, ἐν Μόσχᾳ 1887, σ. 26—40, 240 κέ.

γ') «Ἐπιφανίου μοναχοῦ πρεσβυτέρου περὶ τοῦ βίου τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ τῶν τῆς ζωῆς αὐτῆς χρόνων». Ἄρχ. «Περὶ τῆς κυρίως καὶ ἀληθῶς» κτλ. Migne τ. 120, σ. 185. Ἐν τέλει· «ὁ βίος τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου οὕτως ἀντεγράφη παρὰ τινος παλαιτάτου καὶ μεμβραίνου βιβλίου ἐκ τῶν τῆς λαύρας τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τῆς κατὰ τὴν Παλαιστίνην διὰ χειρὸς τοῦ πάντων ἐλαχίστου Μαξίμου, ἄνευ προσθήκης ἢ ἐλλείψεως· ὑπομιμνήσκει δὲ ἡμᾶς ὁ τούτου συγγραφεύς, ἵνα εὐρωμεν τὰς μαρτυρίας καὶ μάρτυρας παρ' ὧν ἐρανίσθη τούτον ἐν τοῖς μετωπαίοις, πλὴν οὐκ ἔκειντο ἐν ᾧ ἔτυχον βιβλίῳ. Διὸ καὶ γὼ οὐκ ἔγραφα ὑπερ οὐκ εἶχον. Μέμνησθε τοίνυν τοῦ κοπάσαντος καὶ σύγγνωτε διὰ τὴν ἀγάπην τῆς κυρίας Θεοτόκου».

δ') (Μαξίμου Συμαίου?) «περὶ τῆς καθόλου καὶ συμβολικῆς ἀριθμητικῆς, ἧτοι περὶ τῶν διὰ συμβόλων ἀριθμητικῶν πράξεων» (ἄλγεβρα). Ἄρχ. «Ἀριθμητικὴ συμβολικὴ ἐστίν» κτλ.

163. Τεῦχος χαρτῶον (0,27 × 0,195) τῆς ΙΕ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 137. Κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 31 καθ' ἑκάστην σελίδα (0,190 × 0,125).

«Τοῦ σοφωτάτου καὶ ὑπερτίμου κυρίου Μιχαήλου τοῦ Ψελλοῦ εἰς τὴν τοῦ Ἀριστοτέλους σύντομος καὶ σαφειστάτη ἐξήγησις φυσικὴν ἀκρόασιν». Ἀρχ. «Καὶ πρῶτα μὲν σοι, φοιτητῶν ἄριστε, τὴν τοῦ ὄργανου βίβλον» κτλ.

164. Τεῦχος χαρτῶν (0,271×0,195) ἐκ 381 φύλλων, γραφὴν ἐν ἔτει 1740. Καθ' ἐκάστην σελίδα 30 γραμμαὶ (0,20×0,11).

«Τοῦ σοφωτάτου κυρίου Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλλέως εἰς φιλοσοφίαν προδιοικήσις». Ἀρχ. «Ὅποῖον τὸ τῆς φιλοσοφίας ἀξίωμα. Τῶν ὅσα θηράσιμα πέφυκε» κτλ ¹. Ἐν ταῖς ὥαις σχόλια πολυάριθμα. Ἐν τέλει· «τέλος τῶν ὀκτὼ τῆς φυσικῆς ἀκρόασεως βιβλίων· ἐγράφησαν παρ' ἐμοῦ Ματθαίου ἀναξίου μοναχοῦ Πατμίου ², διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου κυρίου Θεοδοσίου Ἀντιοχεῶς, ἐν ἔτει σωτηρίῳ ἁψμ' αὐγούστῳ θ', ἐν τῇ ἀγία Ἀποκαλύψει, ἐν Πάτμῳ».

165. Τεῦχος χαρτῶν (0,268×0,187) ἐκ φύλλων 144, γραφὴν ἐν ἔτει 1778. Ἦν δὲ πρότερον κτῆμα Δανιὴλ ἱεροδιακόνου. Τὰ πρῶτα δέκα φύλλα περιέχουσιν ἀλφαβητικὸν πίνακα τοῦ περιεχομένου.

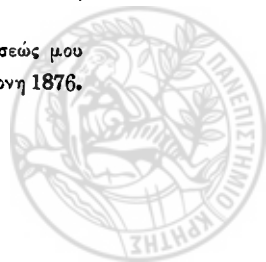
«Φυσικὴ Ἰωάννου Φριδερίκου Βουκερέρ, εἰσηγήσεων τῆς φυσικῆς μέρος τὸ κατὰ γένος». Ἀρχ. «Τὰς περὶ τῶν φυσικῶν πραγμάτων» κτλ. Ἐν τέλει· «ἄρξας, τελέσας τὴν δόξαν ἀπονέμω Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι· ἁψοή' σεπτεμβρίου ιβ'». Καὶ πάλιν· «ἄρξας μὲν αὐγούστου δ', τελέσας δὲ σεπτεμβρίου ιβ' τὴν δόξαν ἀπονέμω Θεῷ τῷ τρισηλίῳ, Δημήτριος ὁ τοῦ παπᾶ Ἀθανασίου τοῦ Σιατιστεύος».

166. Τεῦχος χαρτῶν (0,207×0,193) τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐξ 146 φύλλων. Καθ' ἐκάστην σελίδα 28 γραμμαὶ (0,205×0,13).

1. Συλλογὴ τῶν συνοδικῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων, ἧς προτάσσονται οἱ κανόνες τῶν ἁγίων ἀποστόλων· ἐν τέλει δὲ οἱ κανόνες τῶν

¹ Ἐξεδόθη ὑπὸ Κυπριανοῦ ἀρχιμανδρίτου τοῦ Κυπρίου, ἐν Βενετίᾳ 1779 — 1780, τόμοι δύο.

² Ἄλλοτερον καλλιγραφικὸν μνημεῖον τοῦ αὐτοῦ ἐσημειώθη ἐν σελ. 6 τῆς ἐκθέσεώς μου περὶ τῶν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Παλαιᾶς Φωκαίας ἐλληνικῶν χειρογράφων. Σμύρνη 1876.

ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας Σοφίας συνελθόντων πατέρων πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τῆς ζ' οἰκουμενικῆς συνόδου.

2. «Περὶ τῆς σατανικῆς αἵρέσεως τῶν καχοδόξων Ἀρμενίων καὶ τῶν ἐναγῶν νηστειῶν αὐτῶν καὶ περὶ τῶν αἵρέσεων ὧν ἔλαβον ἐκ τοῦ βασιλέως Περσῶν Χοσρόη τοῦ λεγομένου Βραμπάσου, καὶ τῶν ἑπτὰ ἑβδομάδων τῶν φυλασσομένων τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ». Ἀρχ. «Μετὰ τὸ χωρισθῆναι τὸ γένος», φ. 133.

167. Τεῦχος χαρτῶν (0,275 × 0,21) τῆς ΙΔ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 256. Κείμενον μονόστηλον ἐκ 35 στίχων καθ' ἑκάστην σελίδα (0,21 × 0,16).

1. «Ἐξήγησις τῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων τῶν τε ἁγίων καὶ σεπτῶν ἀποστόλων καὶ τῶν ἱερῶν οἰκουμενικῶν συνόδων, ἀλλὰ μὴν καὶ τῶν τοπικῶν, ἦτοι μερικῶν, καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων πατέρων, πονηθεῖσα παρὰ Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Ζωναρά, τοῦ γεγονότος μεγάλου δρουγγαρίου τῆς μεγάλης καὶ ἁγίας πρωτασηκριτίας?». Ἀρχ. «Ἡ δῆλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ», φ. 1.

2. «Ἐκθεσις τῶν ἁγίων πασῶν συνόδων κατὰ τὴν τάξιν τῶν χρόνων καθ' οὓς συνέστησαν». Ἀρχ. «Ἐν τοῖς χρόνοις Αὐρηλιανοῦ», φ. 235.

3. «Διάταξις τῶν ἁγίων ἀποστόλων περὶ χειροτονιῶν διὰ Ἰππολύτου». Ἀρχ. «Ἄμα τοίνυν ὑπάρχοντες», φ. 239. J. Pitra, Juris eccles. τ. I, σ. 49.

4. Φύλλ. 240. Τῆς τετάρτης συνόδου κανὼν ε'. «Ὅτι οὐκ ἔξεστι τοὺς ἀπὸ τῆς ἱερωσύνης ἐπὶ τὸ μοναχικὸν ἐρχομένους πάλιν εἰς τὸ ἱερατεῖον ἐπιπηδᾶν· ἀποθέμενοι γὰρ τὸν βαρὺν ζυγὸν τοῦ ἱερατείου τὸν ἐλαφρὸν ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ ἐπεσπᾶσαντο κατὰ τὸν λέγοντα "ὁ ζυγὸς μου Χριστὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρὸν ἔστι". εἰ δὲ εὐρεθῆ φιλόνομικος ὢν ἀνάθεμα ἔστω καὶ οἱ κοινωοῦντες αὐτῷ¹.—Σχόλιον τοῦ μοναχοῦ καὶ διδασκάλου κυροῦ Ἰω-

¹ Κανὼν ψευδεπίγραφος ἀνήκων μᾶλλον εἰς ἀπόφασιν γενομένην, ὡς φαίνεται, ἐπὶ τῆς πατριαρχίας τοῦ ἁγίου Νικηφόρου. Ἐξέδωκε δ' αὐτὸν κατὰ τὸν 236 Ναιανὸν κώδικα ὁ καρδινάλιος Pitra ἐν τόμῳ II τοῦ Juris eccles. σ. 342, κανὼν 157 τοῦ ἁγίου Νικηφόρου.

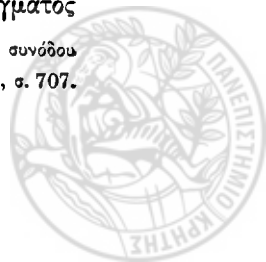
άννου. Οὗτος ὁ κανὼν οὐχ εὐρίσκεται ἐν τῇ τετάρτῃ συνόδῳ εὐρίσκεται δὲ ὁ τούτου νοῦς ἐν τῷ δευτέρῳ κανόνι τῶν τριῶν τοῦ Φωτίου, τῶν τελευταίων, ἐν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ¹, ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς πρεσβυτέροις ἐκλαμβανόμενος. Μήποτε δὲ ἱερεῖς τοὺς ἀρχιερεῖς λέγει ὁ ταῦτα γράφας καὶ διὰ τοῦτο τὸ ἐπιτίμιον μετατέθεικεν; ἐπ' ἐκείνων καὶ χειροτονουμένων καὶ ὁ λεγόμενος ζυγὸς τίθεται, ἐφ' ᾧ καὶ τὴν μαρτυρίαν ἐπέφερε πρόσφορον καὶ κατάλληλον. — Τοῦ αὐτοῦ. Ἐν τῇ τετάρτῃ συνόδῳ οὐχ εὐρίσκεται ὁ κανὼν ὁ περὶ τῶν μοναχῶν γραφεὶς παρὰ σοῦ, τιμώτατε καὶ ἡγαπημένε μοι πάτερ καὶ ἀδελφέ· διὰ τοῦτο οὐδὲ ἐβουλόμην σοὶ γράφαι ὕλως περὶ αὐτοῦ. Ἄλλ' ἵνα μὴ καὶ αὐτὸς στενώσης τὴν ἱερατικὴν λειτουργίαν διὰ τῆς τοιαύτης περιπλανήσεως, τὰ δοκοῦντα τῇ ἡμῶν ἀμαθία δηλοποιουμέν σοι περὶ τούτου. Πρὸ πολλῶν χρόνων τὸ τοῦ γειτονοῦντος ἡμῖν ὀσίου Δανιὴλ ἀναγινώσκοντες νομοκάνονον εὑρομεν μετὰ καὶ ἐτέρων πολλῶν διατάξεων καὶ σύνοδον μὴ κειμένην ἐν τοῖς τέσσαρσι καὶ δέκα τίτλοις τοῦ Φωτίου, καὶ τοῦτον δὴ τὸν κανόνα ὃν τανῦν ἐγεγράφω ἀπέστειλας. Ἐπιγέγραπται καὶ οὕτω ὁ κανὼν "κανὼν τῆς τετάρτης συνόδου". Πλανηθεὶς οὖν ἐγὼ τότε ἀπὸ τῆς ἐπιγραφῆς τῆς τετάρτης συνόδου καὶ ψηλαφήσας ἅπασαν τὴν τοιαύτην σύνοδον εὔρον τοιοῦτον οὐδὲν» κτλ.

5. Νικηφόρου Κ/πόλεως «πρὸς Ναυκράτιον περὶ τῶν διγαμούντων». Ἀρχ. «Θερμὸς εἶ τέκνον ἡγαπημένον, περὶ τοῦ ἐρωτᾶν» κτλ., φ. 241^β.

6. «Φωτίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως λόγοι κανονικοὶ διάφοροι». Ἀρχ. «Πάντα τῆς ὑμῶν ἀρχιερατικῆς τελειότητος», φ. 243. Ἐπιστολῶν Φωτίου ἐκδ. Ν. Βαλέτα σ. 406—413 (τρεῖς ἐπιστολαὶ συνηνωμένα).

7. «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, πρὸς Ἄνθιμον τὸν θεοφιλέστατον διάκονον τῆς τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας λόγος διηγηματικὸς περὶ τε τῶν ἁγίων συνόδων καὶ τῶν κατὰ καιροὺς ἀνέκαθεν τοῦ ἀποστολικοῦ κηρύγματος

¹ Ἐννοεῖ τὸν δεύτερον κανόνα τῆς ἐν τῷ ναφ τῆς ἁγίας Σοφίας συστάσης συνόδου καὶ τὴν ζ' οἰκουμενικὴν ἐπιβεβαιωσάσης. Γ. Ῥάλλη καὶ Μ. Ποτλῆ συντάγματ. II, σ. 707.

ἀναφανεισῶν αἱρέσεων». Ἄρχ. «Σοφῶν ἀνδρῶν αἱ ἐρωτήσεις», φ. 245^β. Migne τ. 98, σ. 40. Ῥάλλη καὶ Ποτλή σύνταγμα τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων τ. I, σ. 341.

8. «Διδασκαλία τῶν ἁγίων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων περὶ χαρισμάτων». Ἄρχ. «Τοῦ θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν», φ. 257^β. Pitra, Juris ecclesiast. τ. I, σ. 386.

9. «Τοῦ μακαριωτάτου πάπα Λέοντος τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης ἐπιστολὴ δογματικὴ πεμφθεῖσα πρὸς τὸν ἐν ἁγίοις Φλαβιανὸν ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως κατὰ Εὐτυχοῦς τοῦ ματαιόφρονος καὶ τῶν αὐτοῦ ὁμοφρόνων». Ἄρχ. «Ἀναγνόντες τὰ γράμματα», φ. 257.

10. Κατάλογος ἀρχιεπισκόπων Ἱεροσολύμων, Ἀλεξανδρείας καὶ Κ/πόλεως, οὗ ἐλλείπει τὸ τέλος, φ. 262^β. Ὁ τῆς Κ/πόλεως λήγει νῦν εἰς τὴν β' πατριαρχίαν Φωτίου.

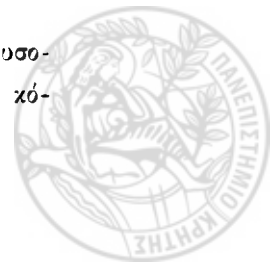
168. Τεῦχος χαρτῶν (0,265 × 0,192) ἐκ φύλλων 142, γραφὴν ἔτει 1778. Καθ' ἐκάστην σελίδα 26 στίχοι (0,202 × 0,15). Ἐν ἀρχῇ σημείωσις: «καὶ τότε σὺν τοῖς ἄλλοις Νεοφύτου ἱερομονάχου Βουλγάρου, τοῦ καὶ ἁγιοταφίτου — Σεραφεῖμ ἐπιβεβαιοῖ. ἔτος χριστιανῶν χιλιοστῶ ἐπτακοσιοστῶ ἐβδόμηκοστῶ ὄγδοον».

1. «Ἀκολουθία εἰς παῖδας κακοσκόπους» καὶ «εὐχὴ ὅταν ἔρχεται παιδίον μανθάνειν τὰ ἱερὰ γράμματα», φ. 1.

2. Μαλαξοῦ νομοκάνων ἐκ κεφαλαίων 494 κατὰ τὸν πίνακα, φ. 7 κέ. Ἐν φ. 53 σημείωσις: «ἐν ἔτει ἀψογῆ μαρτίου ἀ' ἐτελειώθη τὸ παρὸν νομοκάνωνα(-ονον) διὰ χειρὸς τοῦ πρωτοσυγκέλλου Χρυσάνθου καὶ ὑπάρχει τοῦ ἱερομονάχου καὶ δευτερέου(-αίου) Νεοφύτου Τουρναβιώτης ἁγιοταφίτης»(-ου).

3. «Τοῦ μακαρίου Σαμουὴλ ἀρχιεπισκόπου Γάζης διάλεξις πρὸς Ἀχμέδ τὸν Σαρακηνόν, ἀποδεικνύουσα τὸν ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἱερούργημένον ἄρτον καὶ οἶνον σῶμα καὶ αἷμα ἀληθινόν καὶ ὀλόκληρον εἶναι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἄρχ «Ἐτυγχάνομέν ποτε πορευόμενοι τὴν εἰς Ἑμεσαν», φ. 139.

169. Λειτουργία ἀκέφαλος τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἀπὸ τῶν λέξεων «ὕπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κό-

σμου». Ἐν τέλει «† θύτης μοναχὸς Ἱερεμίου πόνος». Ἄλλη σημείωσις «τοῦ Ἀρχαγγέλου», ἤτοι κτῆμα τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ὁμωνύμου μονῆς». Φύλλα χαρτῶα 23, ὕψ. 0,275 καὶ πλ. 0,203. Γραφή ΙΖ' ἑκατ. Καθ' ἐκάστην σελίδα 18 στίχοι (0,178×0,12).

170. Φυλλάδιον ἐξ 28 φύλλων χαρτῶων (0,265×0,187).

1. «Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου ἐντολαὶ τοῖς ἀποτασσομένοις». Ἀρχ. «Πρῶτον μὲν μὴ ἔχε», φ. 1.

2. «Ἐκλογαὶ περὶ τῆς στενῆς καὶ τεθλιμμένης ὁδοῦ ἢ ἀπάγουσα εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν». Ἀρχ. «Εἶπεν ὁ ἀββᾶς Ἀντώνιος ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μεγάλη ἐργασία», φ. 2 κέ. Ἐν τέλει «1781 ἰουλίου 23 διὰ χειρὸς κάμου Ἰωαννικίου ἱερομονάχου ὡς καὶ Σαββαΐτου».

3. Βασιλείου Καισαρείας «περὶ τοῦ τέλειον δεῖ εἶναι τὸν μοναχόν». Ἀρχ. «Δύο τάγματα» κτλ.

171. Τεῦχος χαρτῶων (0,259×0,185) τῆς ΙΔ' ἑκατ.

1: Ἀκέφαλος λόγος περὶ ἄδου. Ἀρχ. «ἀφύκτων καὶ ἀφορήτων ποινῶν», φ. 1.

2. «Ἀσκητικὰ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Φιλοθέου μοναχοῦ μονῆς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Βάτου». Ἀρχ. «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν», φ. 4^β. Migne τ. 98, τ. 1369, τεμάχιον.

3. Ἀναστασίου Σιναΐτου «περὶ τῶν ἁγίων τριῶν τεσσαρακοστῶν ποῦθεν παρελάβομεν αὐτάς καὶ ὅτι οἱ ταύτας παραβαίνοντες παρανομοῦσιν». Ἀρχ. «Ἐδεῖ μὲν ἡμᾶς ἐξακολουθοῦντας», φ. 36. Migne τ. 89, σ. 1389.

4. Νικολάου Α' Κ/πόλεως «πρὸς τὸν πρῶτον τοῦ ἁγίου Ὅρους παραγγελίαι κατὰ τὰς ἐντολάς καὶ περὶ τῶν ἑορτῶν καὶ τῶν τεσσαρακοστῶν». Ἀρχ. «Πολλάκις με ἐβίασας», φ. 41. J. Pitra, Spicileg. Solesmense τ. IV, σ. 489.

5. «Συλλογὴ συντεθεῖσα ἐκ τῶν θεοφθόγγων ῥημάτων τῶν ἁγίων πατέρων πάνυ ὠφέλιμος». Ἀρχ. «Ἀγάπη ἢ πρὸς Θεὸν περιγίνεται», φ. 48^β. Τεμάχια Διαδόχου, Μαξίμου, Βασιλείου, Χρυσοστόμου, Θαλασσίου, Συμεών, Ἰωάννου τῆς Κλίμακος, Μακαρίου Αἰγυπτίου, Κασσιανοῦ, Νείλου ἀσκητοῦ, Μάρκου ἀσκητοῦ, Βαρσα-

νουφίου, Θεοδώρου, Ἐφραίμ, Γρηγορίου Νύσσης, Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας, Ἀναστασίου Σιναΐτου, Ἀντιόχου, Ἰσαὰκ Σύρου, Ἠλία ἐκδίκου καὶ Ἡσυχίου.

6. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας περὶ ἀναγκαίων ζητημάτων κατ' ἐρωταπόκρισιν. Ἀρχ. «Πιστεύσαντες καὶ βαπτισθέντες», φ. 128^β.

172. Τεῦχος χαρτῶν (0,26 × 0,185), γραφὴν περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΖ' ἑκατονταετηρίδος, συγκείμενον ἐκ φύλλων 55 καὶ περικαλλῆς ὑπὸ τε γραφικὴν καὶ κοσμηματικὴν ἔποψιν. Τὰ φύλλα 19—21^α, 45 καὶ 46 ἀφέθησαν ἄγραφα. Ἐν φ. 1^β εἰκὼν παριστῶσα τὸν θεῖον Χρυσόστομον καθήμενον ἐπὶ θρόνου· παρομοία εἰκὼν τοῦ μεγάλου Βασιλείου ἐν φ. 21^β. Κοσμήματα καὶ κεφαλαιώδη στοιχειώδη λίαν μεγάλα καὶ πεποικιλμένα μετὰ προσώπων, ζώων, καὶ ἀνθέων. Ἐν φ. 14 τὸ στοιχεῖον Τ ἐντὸς τετραγώνου κοσμήματος, φέρον περιειλιγμένον τὸ ὄνομα τοῦ καλλιγράφου "μνήσθητι Κύριε Ἀβερκίου ἱερομονάχου". Ἐπιγραφαὶ χρυσογραφεῖς. Κείμενον μονόστηλον καὶ ἐκ γραμμῶν 22 καθ' ἑκάστην σελίδα (0,172 × 0,11). Ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι «εἰς τὴν θεῖαν ἱερὰν καὶ προσκυνητὴν μυσταγωγίαν τοῦ πανιερωτάτου (οὔσαν κτῆμα ἀναφαίρετον) καὶ λογιωτάτου μητροπολίτου προσκυνητοῦ δεσπότη ἀγίου Σερρῶν κυρίου κυρίου Στεφάνου ἐπίγραμμα ἰαμβικόν» τὸδε.

Καυχῶνται πόλεις μυρίοις τοῖς ἐγγόνιοις
αὐχῶνται Σέρραι εἰς Στέφανον καὶ μόνον·
εἰς γὰρ, καθ' Ἡράκλειτον, εἰσι μυρίοι ¹.

Περιέχει δὲ τὰς θείας λειτουργίας τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ τάξεις χειροτονιῶν ἀναγνώστου καὶ φάλτου, ὑποδιακόνου, διακόνου καὶ πρεσβυτέρου.

173. Τεῦχος χαρτῶν (0,256 × 0,188) γραφὴν ἐν ἔτει 1624 καὶ ἀποτελούμενον ἐν φύλλων 96. Κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 15 καθ' ἑκάστην σελίδα (0,17 × 0,115). Ἐν ἀρχῇ εἰκὼν

¹ Τοῦ ἀρχιερέως Στεφάνου σφύζονται ἐπιστολαὶ πρὸς Χρυσάνθον Ἱεροσολύμων ἀπὸ ἔτους 1716 μέχρι 1717 καὶ Ἀναστασίου Γορδίου πρὸς ἐκεῖνον ἀπὸ ἔτους 1715 μέχρι 1722, περὶ ὧν ὄρα Κ. Σάθα μεσαιων. βιβλιοθ. τ. ΙΙΙ, σ. 532 καὶ 539.

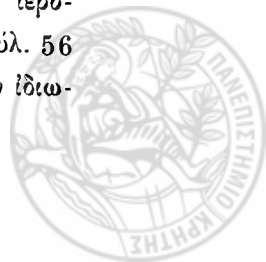

τοῦ θείου Χρυσοστόμου ἐν στολῇ ἀρχιερατικῇ καὶ ἱσταμένου μεταπὸ μονῆς καὶ πόλεως. Ἔτεροι δύο τῶν ἁγίων Βασιλείου καὶ Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου ἐν φ. 35^β καὶ 71^β. Τὰ φύλλα 5 καὶ 31—35^α ἀφέθησαν ἄγραφα· τὰ φύλλα 88—96 ἐγράφησαν μηνὶ Ἰουλίῳ 1644 «διὰ χειρὸς Ἰωακείμ ἱερομονάχου Ζανάκαιως τοῦ Κυπρίου». Ἐν φ. 87^α σημείωσις τοῦ πρώτου καλλιγράφου ἢ ἐξῆς, ἧς παραλείπονται αἱ ἀνορθογραφίαι· «Ἐτελειώθη τὸ παρὸν κατὰ τὸ ἀχκδ' ἔτος διὰ χειρὸς ἐμοῦ Φιλοθέου ἱερομονάχου ἀγιοταφίτου ἐν μηνὶ μαΐφ ιε' ἡμέρα ζ', διὰ δὲ φιλίας χάριν ἐπεδόθη τῷ ὀσιωτάτῳ ἐν ἱερομονάχοις καὶ πνευματικοῖς κῆρ Ἰωακείμ εἰς μνημόσυνον ἐμοῦ καὶ τῶν γονέων. Εὐχου δὲ τὸν γράφαντα, τίμιε πάτερ». Ἐτέρα σημείωσις ἐν τῇ ὥα τοῦ φ. 29^β λέγει· «τὴν παροῦσαν θεῖαν καὶ ἱερὰν λειτουργίαν ἐπροσήλωσα κατὰ τὸν Ἰωακείμ ἱερομόναχος ὁ Κύπριος εἰς τὸν πανιερώτατον μητροπολίτην Δρύστρας κῆρ Ἰερεμίαν, διὰ ψυχικὴν σωτηρίαν ἐμοῦ καὶ τῶν γονέων μου».

Περιεχόμενα· α') λειτουργίας τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου μέρος σλαυϊκόν, φ. 1—4. β') λειτουργία ἐλληνοιστὶ τοῦ αὐτοῦ, φ. 6—30. γ') λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου, φ. 36—69. δ') λειτουργία προηγιασμένων. ε') τάξεις χειροτονιῶν ἀναγνώστου καὶ ψάλτου, ὑποδιακόνου, διακόνου καὶ πρεσβυτέρου.

174. Τεύχος χαρτῶν (0,247 × 0,19) τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 109. Κείμενον μονόστηλον καὶ ἐκ 14 ἢ 15 στίχων καθ' ἐκάστην σελίδα (0,16 × 0,8). Ἐν ἀρχῇ σημείωμα ἀνορθόγραφον λέγον· «αὕτη ἢ βίβλος, ἦτοι ὁ νομοκάνων, ἐσυντάχθη καὶ ἐγράφη παρ' ἐμοῦ Ῥάσκας Γερασίμου ἀρχιερέως Βυζαντίου τοῦ καὶ Τράμπα τὸ γένος, καὶ ἰδίᾳ βουλῇ καὶ γνώμῃ ἢ ἐμῇ ταπεινότης ἐχαρίσατο τῷ πανοσιωτάτῳ καὶ ἐν πνευματικοῖς πατράσι κῆρ Μελετίῳ τῷ Ζωναρᾷ, καὶ ὅστις ἤθελεν» κτλ.

«Νομοκάνων ἐκ τῶν ἁγίων ἐπτὰ συνόδων», ἢ μᾶλλον ἐξομολογητᾶριον. Ἀρχ. «Ὁ πνευματικὸς πατὴρ πρέπει νὰ εἶναι ἱερομόναχος» κτλ.—Φύλ. 47 περὶ ἐξομολογήσεως ἀρχιερέως.—Φύλ. 56 ἐξομολόγησις κοσμικῶν ἱερέων.—Φύλλ. 69 «ἐξομολόγησις τῶν ἰδιω-

των».—Φύλλ. 83 «έρμηνεία Ἰωάννου τοῦ νηστευτοῦ: ὅσοι ἐξαγορεύονται ἐκ προαιρέσεως πῶς νὰ κανονίζωνται». Ἀρχ. «Ἐὰν ἐξομολογηθῆ ὁ ἄνθρωπος» κτλ.—Φύλλ. 88^β «περὶ τῶν ἀρνησάμενων τὸν Χριστὸν θεληματικῶς ἢ μὲ βάσανα, διατάξεις Μεθοδίου πατριάρχου». Ἀρχ. «Εἰ μὲν ἦτον ἐκεῖνος παιδίον ὅπου τὸ ἐπῆραν» κτλ. Τοῦ ἀρχαίου κειμένου τεμάχιον παρὰ Pitra, Juris eccles. τ. II, σ. 362—363.

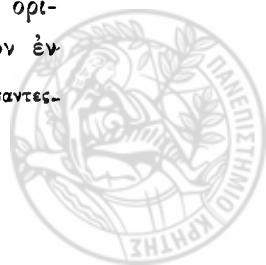
175. Τεῦχος χαρτῶον (0,26 × 0,195) τῆς ις' ἑκατ. ἐκ φύλλων 266. Καθ' ἐκάστην σελίδα 27 στίχοι (0,205 × 0,125). Κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα ἦν κτήμα Κυριακοῦ Ἐφεσίου τοῦ εἴτα Κυρίλλου ἱερέως· ὄρα φύλλ. 11. Ἐν ἀρχῇ ἐλλείπουσιν ἐνέα φύλλα, κατὰ τὴν σωζομένην ἀρίθμῃσιν. Ἀπὸ φ. 10—11 συνέχεια πίνακος μετὰ ἐπιλόγου τῶν ἱερῶν παραλλήλων τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ ἱερά παράλληλα (φ. 11^β—226), ὧν ἡ διάταξις μικρὸν διαφέρει τῆς ἐκδόσεως Lequien (τ. II, σ. 297—727).

176. Τεῦχος χαρτῶον (0,25 × 0,185) ἐκ σελίδων 357 χονδρῶ καὶ στιλπνοῦ τουρκικοῦ χάρτου. Κείμενον μονόστηλον (0,165 × 0,12). Ἐπιγραφαὶ κόκκιναι. Αἱ σελίδες 19, 20, 54—56, 155—158, 213, 214, 224—232, 314 καὶ 324—330 ἀφέθησαν ἄγραφοι.

Προκοπίου Ναζιανζηνοῦ τοῦ Ἀράμπογλου, μοναχοῦ ἀγιοταφίτου, ἱστορία τοῦ παναγίου Τάφου διηρημένη εἰς πέντε τμήματα, ὧν τὸ πρῶτον περιέχει «τὸν κατάλογον τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις πατριαρχευσάντων ἀπὸ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου μέχρι τοῦ ἡδῆ εὐκλεῶς πατριαρχεύοντος κυρίου Πολυκάρπου» ἀποβιώσαντος τῆ 3 ἰανουαρίου 1827 ¹, σελ. 3—17.—«Ἱστορίας τοῦ παναγίου Τάφου τμήμα β' περιέχον τὰ καθ' ἡμῶν ἐπισυμβάντα παρὰ τῶν Φράγκων περὶ τῶν παναγίων προσκυνημάτων καὶ τόπων», σελ. 21—53.—«Τμήμα γ' τὰ περὶ τῶν Ἀρμενίων», σελ. 57—154.—«Τμήμα δ' περιέχον τὰς μεταφράσεις τῶν ἀνακαινισθέντων ὀρισμῶν τῶν κατὰ διαφόρους καιροὺς ἐκδοθέντων ἡμῖν περὶ τῶν ἐν

¹ Κατόπιν προσετέθησαν οἱ μέχρι τοῦ μακαριωτάτου Νικοδήμου Α' πατριαρχήσαντες—

Ἱεροσολύμοις προσκυνημάτων παρὰ τῶν ὀθωμανῶν σουλτάνων», σελ. 159—330.—«Τμήμα ε', παράρτημα τῶν ἐν ἐσχάτοις ἐπισυμβάντων» ἀπὸ πατριάρχου Πολυκάρπου μέχρις ἔτους 1828 (σελ. 331—357) συγγραφὴν ὑπὸ τοῦ μοναχοῦ Ἀνθίμου τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου, ὃς καὶ πρὸς τὸ τέλος τοῦ προλόγου γράφει· «καὶ ἔστιν ἐν ἐνὶ λόγῳ ἢ βιβλος σύντομος ἅμα καὶ περίεργος ἱστορία καὶ ἅμα τῶν ἀγιοταφιτῶν μικρὰ ἀπολογία, ἣν ἤρξατο μὲν ὁ κυρὸς Προκόπιος Ναζιανζηνός, διὰ δὲ τὸν ἐπισυμβάντα ἐν τῷ πρόωρον θάνατον ἐπέθηκα ἐγὼ καὶ τὴν ἐσχάτην χεῖρα προσεπιδιορθώσας, ἅτε αὐτοπαθὴς καὶ αὐτόπτης γενόμενος. Μέμνησθε οὖν καμῶ οἱ ἐντυγχάνοντες, μέμνησθε δὲ καὶ τῶν φιλοτίμων καὶ φιλοχρίστων ἐκδοτῶν, ὧν ἡ μνήμη εἶη ἀθάνατος». Τὸ χρήσιμον τοῦτο πόνημα παρέμεινεν ἀνέκδοτον, διὸ καταχωρισθῆσεται ὀλόκληρον ἐν τοῖς ἀναλέκτοις τῆς ἱεροσολυμιτικῆς σταχυολογίας.

177. Τεῦχος βομβύκινον (0,255 × 0,18) τῆς ΙΔ' ἑκατ., γραφὴν ὑπὸ τριῶν διαφόρων χειρῶν. Τὸ πρῶτον γράψιμον ἀνήκει εἰς τὴν χεῖρα Ἀντωνίου μοναχοῦ, οὗ ἀπλή σημείωσις ἀναγινώσκεται ἐν τῇ ὡς τῆς πρώτης σελίδος.

Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ λόγοι ις' καὶ πρὸς τὸ τέλος (φ. 237—242) τεμάχια γεροντικοῦ. Ἐν ἀρχῇ λόγος εἰς τὸ ἅγιον πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδυτῆτα.

178. Τεῦχος βομβύκινον (0,243 × 0,17) ἐκ φύλλων 331, γραφὴν ἐν ἔτει 1338. Κείμενον μονόστηλον ἐξ 26 στίχων καθ' ἐκάστην σελίδα (0,175 × 0,115). Τὰ μὲν δύο πρῶτα φύλλα μεμβράνινα, ἀποσπασθέντα ἐκ λειτουργικοῦ κώδικος τῆς ιβ' ἑκατονταετηρίδος, τὸ δὲ τρίτον χαρτῶον προστεθὲν κατὰ τὸν ιε' αἰῶνα εἰς ἀναπλήρωσιν ἐκπεσόντος κειμένου.

1. Τεμάχιον ἀκολουθίας ψαλλομένης κατὰ τὰ ἅγια πάθη τοῦ Σωτῆρος, φ. 1—2.

«Ἱστορία ψυχοφελῆς ἐκ τῆς ἐνδοτέρας τῶν Αἰθιοπίων χώρας τῶν Ἰνδῶν λεγομένης, πρὸς τὴν ἁγίαν πόλιν μετενεχθεῖσα διὰ Ἰωάννου μοναχοῦ ἀνδρὸς τιμίου καὶ ἐναρέτου μονῆς τοῦ ἁγίου Σάβα». Ἀρχ. «Ὅσοι πνεύματι Θεοῦ ἄγονται», φ. 3 — 312.

Ἐν τέλει τοῦ κειμένου ἀσύντακτος καὶ ἀνορθόγραφος κοκκίνη σημείωσις τοῦ ἀντιγραφέως Πέτρου, ὁμολογοῦντος ὅτι ἐπεραίωσε τὴν ἀντιγραφήν (πόθω κυρίου Νικολάου) τῇ 2 φεβρουαρίου ἔτους 6846 ἰνδικτιῶνος 6, ὃ ἐστὶ τῷ 1338. Παρέπεται δὲ ἡ ὑπογραφή αὐτοῦ κρυπτογραφικῶς «Πέτρ(ου) τοῦ Παπαδοπο(ύ)λ(ου) χεῖρ».

3. Βασιλείου Καισαρείας «λόγος εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα». Ἄρχ. «Ὁ μὲν σοφὸς Σολομῶν», φ. 213. Migne τ. 31, σ. 424.

4. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ «λόγος εἰς τὰ ἅγια θεοφάνεια εἴτου γενέθλια». Ἄρχ. «Χριστὸς γεννᾶται», φ. 225. Migne τ. 36, σ. 312.

5. Βασιλείου Καισαρείας «λόγος εἰς τοὺς ἀγίους τεσσαράκοντα μάρτυρας». Ἄρχ. «Μαρτύρων μνήμης», φ. 236. Migne τ. 31, σ. 508.

6. Τοῦ αὐτοῦ «περὶ τοῦ ὅτι ἀκατάληπτός ἐστὶν ὁ Θεός». Ἄρχ. «Σαρκὸς μὲν ὀφθαλμοῖς», φ. 244^β. Ψευδεπίγραφος λόγος ἀνήκων ταῖς κατηγήσεσι τοῦ ἀγίου Κυρίλλου Ἱεροσολύμων. Migne τ. 33, σ. 637. Πρβλ. Fabricii, Bibl. Gr. τ. IX, σ. 65.

7. Ἰωάννου ἐπισκόπου λόγος ἱστορικὸς εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν». Ἄρχ. «Ὅποταν τὸ ἔαρ ἐπέλθῃ», φ. 251. Φέρεται καὶ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀγίου Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ. Fabricii, Bibl. Gr. τ. IX, σ. 740. X, σ. 239.

8. Βασιλείου Καισαρείας «ὁμιλία πρὸς τοὺς πλουτοῦντας». Ἄρχ. «Εἴρηται καὶ πρόη», φ. 265^β. Migne τ. 31, σ. 277.

9. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Εὐσταθίου καὶ Θεοπίστης καὶ τῶν δύο τέκνων αὐτῶν Ἀγαπίου καὶ Θεοπίστου. Ἄρχ. «Τραϊανοῦ τὰ Ῥωμαίων», φ. 280. Analecta Bollandiana τ. III, σ. 66.

10. Παλλαδίου (ἐκ τῆς πρὸς Λαῦσον ἱστορίας) περὶ τοῦ ὀσίου Σεραπίωνος καὶ τῶν παρθένων Ταμιαίνης καὶ Ἀλεξανδρείας. Ἄρχ. «Σεραπίων τις τῷ γένει γέγονεν Αἰγύπτιος», φ. 307. Migne τ. 34, σ. 1180. Κατὰ σημείωσιν τοῦ καλλιγράφου ἐν φ. 313 τὸ παρὸν τμῆμα τοῦ κώδικος ἐτελειώθη τῇ 24 μαρτίου(1338).

11. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμόν τῆς

Θεοτόκου». Ἄρχ. «Πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια», φ. 314. Migne τ. 50, σ. 791.

12. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ «λόγος εἰς τὸ ἅγιον πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδυτῆτα». Ἄρχ. «Ἀναστάσεως ἡμέρα», φ. 318. Migne τ. 35, σ. 396.

13. Διήγησις περὶ τῆς "ἀκαθίστου" ἡμέρας. Ἄρχ. «Ἐν τοῖς χρόνοις Ἡρακλείου», φ. 321.

179. Ἀνθολόγιον χαρτῶν (0,24 × 0,17) τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ σελίδων 103, περιέχον ἀκολουθίας εἰς διαφόρους ἁγίους, ὡς Ἄνθιμον Νικομηδείας, Ἀνανίαν καὶ Ῥωμανὸν μελωδόν, ἱερομάρτυρα Διονύσιον κλπ.

180. Τεῦχος χαρτῶν (0,245 × 0,17) ἐκ φύλλων 42 γραφέν περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΗ' ἑκατ. (ὕπὸ Ἰωαννικίου ἀγιοσαββίτου).

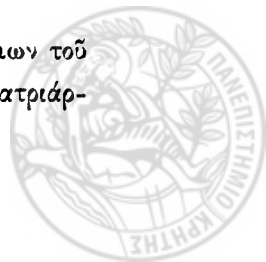
«Διδασκαλία περὶ ἐξομολογήσεως κατ' ἐρωταπόκρισιν, ὠφέλιμος διὰ τοὺς πνευματικούς πῶς νὰ ἐξομολογοῦν καὶ διὰ τοὺς κοσμικούς πῶς νὰ ἐξομολογοῦνται, συλλεχθεῖσα παρὰ τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Καλλινίκου, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ἐπίσκοπος ἐρωτᾷ καὶ ὁ πνευματικὸς ἀποκρίνεται». Ἄρχ. «Τὰ τῆς ἁγίας ἡμῶν ἐκκλησίας μυστήρια» κτλ. Ἐξεδόθη ἐν Βιέννῃ τῷ 1787. Γ. Ζαβίρα, Νέας Ἑλλάδος σ. 410—411. Α. Π. Βρετοῦ, Νεοελλ. Φιλολογ. Ι, σ. 113, ἀριθ. 318.

181. Τεῦχος βομβύκινον (0,25 × 0,165) ἐκ 270 φύλλων, γραφέν παρὰ διαφόρων χειρῶν τελευτώσης τῆς ΙΓ' ἑκατ. Τετράδια δέ τινα εἰσὶν ἀτάκτως συμπεπηγμένα.

1. Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ κεφαλαίων περὶ ἀγάπης ἑκατοντάδες τέσσαρες, ὧν προτέτακται «πρόλογος πρὸς τὸν ὀσιώτατον Ἐλπίδιον». Ἄρχ. «Ἴδου πρὸς τῷ περὶ ἀσκητικοῦ βίου λόγῳ», φ. 1. Migne τ. 90, σ. 960.

2. «Τοῦ αὐτοῦ Μαξίμου ἐκ τῆς τοῦ "πάτερ ἡμῶν" ἐρμηνείας». Ἄρχ. «Ὄνομα τοῦ Θεοῦ», φ. 60^β. Τὸ ὄλον κείμενον παρὰ Migne ἐνθ. ἀνωτ. ἀπὸ σελ. 872.

3. «Συνοδικαὶ λύσεις καὶ προτροπαὶ περὶ μεγαλοσχήμεν τοῦ λειτουργεῖν» (φ. 61), αἱ οὕτως ἔχουσιν. «Ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-

χης Κωνσταντινουπόλεως Νικόλαος, ὁ ἀπὸ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ φιλοσόφου καὶ μέχρι τῆς βασιλείας Ῥωμανοῦ τοῦ γέροντος. μετὰ τῆς αὐτοῦ ἀγίας ἐξεῖπε συνόδου περὶ τῶν ἀποχειραμένων μεγαλοσχήμων, ὅτι "χάρις χάριν οὐκ ἐκδιώκει, ἀλλὰ καὶ ἀγιάζει· μᾶλλον καὶ συνιστᾷ καὶ φωτίζει· διὸ καὶ τοὺς ἀποχειρομένους μεγαλοσχήμους οὐ χρὴ ἀπείργειν τῆς θείας λειτουργίας, κἂν καὶ τις ἴσως κανὼν εὐρεθῆ ἀπείργων αὐτούς· ἁμαρτία γὰρ καὶ μόνη ἀπείργει τῆς θείας λειτουργίας καὶ οὐχὶ τοῦ μεγάλου σχήματος ὁ ἁγιασμός". Προτροπὴ ἑτέρα. Καὶ αὐτὸς ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης Ἰωάννης ὁ Καματηρὸς ὁ ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀλεξίου τοῦ Ἀγγέλου ἐρωτηθεὶς παρὰ τοῦ καθηγουμένου τῆς ἐν Πέτρα μονῆς εἰ γε χρὴ λειτουργεῖν οὓς ἀπέκειρε μεγαλοσχήμους καὶ μοναχοὺς, Ἀντώνιον καὶ Διονύσιον, προετρέψατο ἅμα τῇ συνόδῳ αὐτοῦ ὅπως ἀκωλύτως λειτουργῶσι καὶ ἀνεμποδίστως: — Ἐἶτα καὶ τινος πνευματικοῦ πατρὸς προτροπὴ. «Ἐγὼ τοῖς προλεχθεῖσιν ὅροις ἐπόμενος προτρέπομαι τῷ ἱερομονάχῳ καὶ πνευματικῷ τέκνῳ Θεοστηρίκῳ ἱεουργεῖν ἀκωλύτως καὶ ἀκριματίστως, καὶ ὅσον ἀπὸ τοῦ μεγάλου σχήματος μηδαμῶς ἀπείργεσθαι, καθὼς καὶ ἀνωτέρω συνοδικῶς οἱ θεῖοι ἱεράρχαι διεκελεύσαντο· καὶ γὰρ πρὸς ἀσφάλειον ἔγραψα ταῦτα».

4. «Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς Βασιλείου μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου πρὸς Εὐθύμιον μοναχὸν» ἀπόσπασμα, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐπιχειρήματα σωματικῶν ἀγώνων», φ. 61^β. Παρέπονται «διατάξεις τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου», ὧν ἡ ἀρχή· «Ἐγὼ Πέτρος καὶ Παῦλος» κτλ.

5. «Τοῦ Χούμνου Θεσσαλονίκης» Μιχαὴλ ἀποσπάσματα. Ἀρχ. «Εἰ ἔννομος γάμος ἁμαρτία ἴν», φ. 62.

6. Ἀδήλου ἐπιστολιμαία ἀνεπίγραφος διατριβὴ πρὸς Γεώργιον τὸν Γλυκὸν περὶ ἀσκητικῶν ὑποθέσεων, φ. 64.

7. «Περὶ βρωμάτων τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Παλλαδίου». Ἀρχ. «Βρωμάτων καὶ πομάτων», φ. 71. Αὐτόθι «περὶ γαστριμαργίας» ὑπὸ τοῦ ὁσίου Βαρσανουφίου. Ἀρχ. «Γαστριμαργίας σημεῖον» κτλ. Αὐτόθι «ἐπιστολὴ Ἰννοκεντίου πάπα Ῥώμης πρὸς

Ἄρκάδιον τὸν βασιλέα». Ἄρχ. «Φωνή αἵματος τοῦ ἀδελφοῦ μου Ἰωάννου βοᾶ» κτλ.

8. Ἀποσπάσματα Ἰωάννου τῆς Κλίμακος, Ἐφραίμ Σύρου, ἀββᾶ Ἀγάθωνος, φ. 71^β.

9. Ἰσιδώρου Πηλουσιώτου «πρὸς Εὐσέβιον ἐπίσκοπον ἐπιστολή», ἧς ἡ ἀρχή· «Κτίσεις ὡς φασιν ἐκκλησίαν», φ. 72^β.

10. Ἀποσπάσματα ἀββᾶ Ἀγάθωνος, Ἰωάννου Χρυσοστόμου, ἀββᾶ Ἡσαίου, φ. 73.

11. Μάρκου μοναχοῦ καὶ ἐρημίτου «περὶ νόμου πνευματικοῦ καὶ περὶ τῶν οἰομένων ἐξ ἔργων δικαιοῦσθαι». Ἄρχ. «Ἐπειδὴ πολλάκις ἠβουλήθητε», φ. 74^α. Migne τ. 65, σ. 903. Παρέπονται ἀποσπάσματα διαφόρων ἀββᾶδων καὶ ὁσίων.

12. «Τοῦ αὐτοῦ ἀββᾶ Μάρκου συμβουλία νοὸς πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν». Ἄρχ. «Ἄκουε ψυχὴ λογικὴ», φ. 99. Migne τ. 65, σ. 1104.

13. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ μετανοίας». Ἄρχ. «Ὁ κύριος ἡμῶν», φ. 101^β. Migne τ. 65, σ. 965.

14. Τοῦ αὐτοῦ «περὶ τοῦ θείου βαπτίσματος». Ἄρχ. «Ἐπειδὴ οἱ μὲν τέλειον», φ. 108^β. Migne τ. 65, σ. 985.

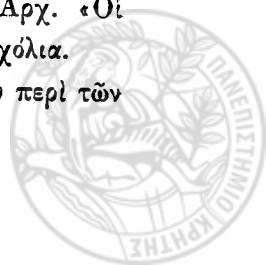
15. Τοῦ αὐτοῦ «διάλογος ἀντιρρητικός πρὸς τινὰ σχολαστικόν». Ἄρχ. «Ἡρώτησέ τις τῶν ἐλλογίμων», φ. 124^β. Migne τ. 65, σ. 1072.

16. Διαδόχου ἐπισκόπου Φωτικῆς «λόγοι ἀσκητικοί». Ἄρχ. «Πάσης ἀδελφοὶ πνευματικῆς», φ. 140^β. Migne τ. 65, σ. 1167 κέ. λατινιστί.

17. Ἰωάννου ἐπισκόπου Καρπάδου «κεφάλαια ἑκατὸν ἐκτεθέντα παρ' αὐτοῦ καὶ σταλέντα πρὸς τοὺς ἐν τῇ Ἰνδία μοναχοὺς, καὶ τοῦ μὴ μακαρίζειν κοσμικοὺς ὑπὲρ μοναχοὺς, ὁποῖοι καὶ ἄν ὦσιν». Ἄρχ. «Τοῖς ἐπὶ γῆς βασιλεῦσιν», φ. 166. Φιλοκαλίας τῶν ἱερῶν νηπτικῶν (Ἐνετ. 1772), σ. 241—257.

18. Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ «λόγος πρὸς ἠγουμένην περὶ ἀσκητρίας ἐξεληθούσης τῆς μονῆς καὶ μετανοήσασης». Ἄρχ. «Οἱ τῆς ἀληθείας κήρυκες», φ. 185. Ἐν τοῖς μετώποις σχόλια.

19. Κασσιανοῦ Ῥωμαίου «πρὸς Κάστορα ἐπίσκοπον περὶ τῶν

ὀκτώ λογισμῶν» μετὰ σχολίων ἐν τοῖς μετωπίοις. Ἄρχ. «Περὶ γαστριμαργίας: οἱ ἐν ἁγίοις πατέρες», φ. 187.

20. Συμεὼν τοῦ νέου θεολόγου καὶ ἡγουμένου μονῆς Μάμαντος τῆς Ἐηροκέρκου «κεφάλαια πρακτικὰ καὶ θεολογικὰ ἑκατόν». Ἄρχ. «Θεὸς τοῖς μὲν σωματικῶς ὀρῶσιν», φ. 200.

21. Τοῦ αὐτοῦ «κεφάλαια πρακτικὰ ἑκατόν». Ἄρχ. «Ἄπαρχὴ Χριστὸς μεσότης», φ. 215.

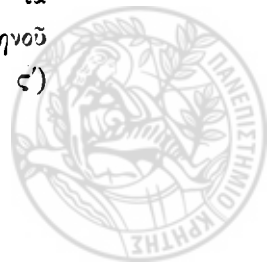
22. Τοῦ αὐτοῦ «ἕτερα κεφάλαια γνωστικὰ καὶ θεολογικὰ καὶ πρακτικὰ κέ». Ἄρχ. «Οὔτε τῷ θεολογοῦντι ἀρμόζει», φύλ. 228.

23. «Ἐκ τοῦ περὶ ἀποταγῆς λόγου πρώτου. Παρεχβόλαια ἐκ τῆς παναρέτου βίβλου τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Δωροθέου». Ἄρχ. «Ἀδὰμ φύσει ἐκτίσθη», φ. 241. Παρέπονται ἄλλων λόγων ἀποσπάσματα τοῦ αὐτοῦ ὀσίου.

24. Συμεὼν τοῦ νέου θεολόγου «δύο κεφάλαια». Ἄρχ. «Ὁ αἰσθητὸς ἥλιος θεωρεῖται», φ. 269^β.

182. Τεῦχος χαρτῶν (0,233×0,17) ἐκ 317 φύλλων· ἐγγραφή δὲ μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1771—1780 ὑπὸ Κοσμᾶ μοναχοῦ (τοῦ ἐκ Γανοχώρων). Ἐπὶ φύλλου ἀγράφου προσετέθη σημείωσις ἐξ ἧς δηλοῦται ὅτι τὸ τεῦχος ἀφιερώθη «ἀπὸ τὸν διδάσκαλον Ματ(θαῖον) εἰς τὸν θεράποντα αὐτοῦ κῦρ Κοσμᾶν» καὶ ὅτι βραδύτερον «ἀφιερώθη εἰς τὸν Κυριάκον Βάρναλη ἀγιοταφίτην», ἐπὶ τῆς ἐν Ἱεροσολόμοις ἐπιτροπείας Προκοπίου Ναζιανζηνοῦ καὶ Μισαήλ μητροπολίτου Πέτρας. Ἐτέρα δὲ σημείωσις ἐν φ. 1 λέγει: «καὶ τὸδε ἐμοῦ Κυριάκου τοῦ ἀπὸ Βάρνης ἀψογ'».

Μαθηματάριον μετὰ ψυχαγωγίας εἰς τὰ ἐξῆς διδασκθέντα κείμενα· α') γνῶμαι μονόστιχοι διαφόρων ποιητῶν συλλεγεῖσαι ὑπὸ Χρυσολωρᾶ. β') Νείλου ἀσκητοῦ γνῶμαι ἀπάγουσαι τῶν φθαρτῶν καὶ κολλῶσαι τοῖς ἀφθάρτοις τὸν ἄνθρωπον· ἐν τέλει «ἀφοᾶ ἰουλίου ἧ', διὰ χειρὸς Κοσμᾶ μοναχοῦ». γ') Ἀντωνίου Βυζαντίου χρηστοθήεια, ἧς ἐν τέλει: «σεπτεμβρίου 2, 1780, ἐγράφησαν τὰ παρόντα κεφάλαια καὶ τὸ προοίμιον». δ') Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ γνωμικὰ μονόστιχα καὶ τετράστιχα. ε') Λουκιανοῦ ἐνύπνιον. ς')

Χρυσαστόμου λόγος περί προσευχῆς καὶ ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους πάντας. ζ') Βασιλείου τοῦ μεγάλου λόγοι διάφοροι. η') Κανόνες ἱαμβικοί Κοσμᾶ, Δαμασκηνοῦ, Μάρκου Ἰδρουῦντος. θ') Χρυσαστόμου λόγος εἰς Εὐτρόπιον.

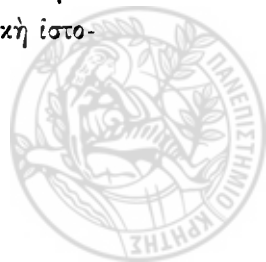
183. Τεῦχος χαρτῶν (0,237×0,17) ἐκ 265 φύλλων, γραφὴν τελευτώσης τῆς ΙΗ' ἑκατ. ὑπὸ Ἐπιφανίου ἱεροδιακόνου τοῦ ἐκ Βάρνης.

(Νεοφύτου Πελοποννησίου) «συλλογὴ πάντων τῶν ἱερῶν κανόνων, τῶν ἀποστολικῶν τῶν οἰκουμενικῶν συνόδων τῶν τοπικῶν καὶ τῶν κατὰ μέρος ἁγίων πατέρων». Ἀντίγραφον τῆς ἐνετικῆς ἐκδόσεως ἔτους 1787.

184. (Μαξίμου Συμαίου καὶ Ἰωὴλ Πελοποννησίου) γραμματικὴ ἐκ φύλλων 80, γραφεῖσα ἐν ἀρχῇ τοῦ ἐνεστῶτος αἰῶνος· ἦν δὲ κτῆμα Μοδέστου ἱεροδιακόνου Μυτιληναίου. Ἀρχ. «Γραμματικὴ ἔστι τέχνη περὶ τὸν προφορικὸν λόγον καταγινομένη».

185. Τεῦχος χαρτῶν (0,248×0,18) ἐξ 132 φύλλων· αὐτόγραφον τοῦ μοναχοῦ Προκοπίου Ναζιανζηνοῦ παρασκευασθέν, ὡς φαίνεται, εἰς ἐκτύπωσιν.

«Κατάλογος τῶν πατριαρχῶν τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ, ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς πρώτης μέχρι τῆς δεκάτης ὀγδόης σωτηριώδους ἑκατονταετηρίδος, ἦτοι ἀπὸ τοῦ πρώτου ἱεράρχου τῶν Ἱεροσολύμων Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου μέχρι τοῦ ἤδη μακαριωτάτου πατριάρχου κυρίου κυρίου Πολυκάρπου. Ἱστορία καὶ διήγησις τῶν ὑπὸ τῶν ἑτεροδόξων περὶ τῶν πανσέπτων προσκυνημάτων διατρεξάντων, ἐρανισθεῖσα παρὰ πολλῶν μὲν καὶ ἄλλων ἱστορικῶν, ἐκ συγγραφῆς δὲ μάλιστα συλλεγεῖσα τῶν μακαριωτάτων πατριαρχῶν Δοσιθέου Μελετίου καὶ Παρθενίου τῶν αἰοδύμων, καὶ ἐξ ὑπομνημάτων πρὸς τούτοις καὶ ὑποσημειώσεων τοῦ ἐν μοναχοῖς Προκοπίου ἁγιοσαφίτου Ναζιανζηνοῦ, παρ' οὗ καὶ συνοπτικῶς συνετέθη πρὸς χάριν τῶν ζηλωτῶν συγκοινοβιατῶν αὐτοῦ. Φιλοτίμω δὲ δαπάνῃ . . . πρώτον ἐν τύποις δέδοται . . . ἐπιστάσι καὶ ἐπιμελείᾳ . . . ἐν ἔτει σωτηρίῳ ραχ'». Ἀρχ. «Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία εἶναι κατὰ πολλοὺς τρόπους ὠφέλιμος» κτλ.

186. Τετράδια συμπεπηγμένα εἰς 8^{ον}, περιέχοντα τὸ πρωτότυπον τῶν ὑπὸ Μαξίμου Συμαίου συγγραφέντων περὶ Παλαστίνης καὶ Ἱερουσαλήμ. Εἰς διαφόρους τόπους ὑπάρχουσι χάσματα διὰ τὴν ἀπώλειαν ἐνίων τετραδίων. Πλήρες δὲ ἀντίγραφον περιγραφῆσεται ἐν τῷ δευτέρῳ τόμῳ τοῦ παρόντος καταλόγου. Προσθετέον ὅτι τὰ φ. 109—133 εἰσὶ παρένθετα καὶ ὅτι ἐνέχουσι ἀνώνυμον ἐρμηνείαν εἰς τὸ «ὁ Ἰησοῦς μου ζωὴ σοφία καὶ φῶς».

187. Τεύχος χαρτῶν (0,232×0,17) ἐκ 55 φύλλων· αὐτόγραφον Ἀθανασίου Κομνηνοῦ τοῦ Ὑψηλάντου. Ἐν ἀρχῇ φύλλον ἀσελιδωτον, ἐν ᾧ ἀναγινώσκεται ἡ ἐξῆς σημείωσις.

«Κατάλογος τῶν πέντε πατριαρχικῶν θρόνων, ὅστις ἀφιερῶθη εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει βιβλιοθήκην τοῦ μετοχίου τοῦ παναγίου καὶ ζωοδόχου Τάφου παρὰ τοῦ κὺρ Ἀθανασίου Κομνηνοῦ Ὑψηλάντου Κωνσταντινουπόλιτου, καὶ (ὁ) τοῦτον ἀφαιρησόμενος εἶη ὑπόδικος τῷ αἰωνίῳ ἀναθέματι. † ὁ Ἱεροσολύμων Ἀβράμιος»¹.

1. «Ἐκ τοῦ πρώτου βιβλίου τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ πολιτικῶν Ἀθανασίου Κομνηνοῦ Ὑψηλάντου Κωνσταντινουπόλιτου, τοῦ καὶ μεγάλου σκεοφύλακος τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ πρώην μεγάλου σπαθαρίου Βλαχίας, κεφάλαιον θ': οἱ ἀπὸ ἔτους σωτηρίου λγ' μέχρι τοῦ ρφος' ἐν Ἱεροσολύμοις πατριαρχεῦσαντες», σελ. 1—11.

2. «Κεφάλαιον ιγ' τοῦ αὐτοῦ πρώτου βιβλίου: οἱ ἀπὸ ἔτους μη' μέχρις ἔτους ρφος' ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ πατριαρχεῦσαντες», σελ. 12—28.

3. «Κεφάλαιον ιε' τοῦ αὐτοῦ πρώτου βιβλίου: οἱ ἀπὸ ἔτους πεντηχοστοῦ μέχρις ἔτους ρφος' ἐν Κωνσταντινουπόλει πατριαρχεῦσαντες», σελ. 29—56. Ἡ σελὶς 57 ἀφέθη κενή.

4. «Κεφάλαιον ιθ' τοῦ αὐτοῦ πρώτου βιβλίου: οἱ ἀπὸ ἔτους σωτηρίου ξγ' μέχρις ἔτους ρφος' ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πατριαρχεῦσαντες», σελ. 58—65. Λήγει τὸ ὑναντίον εἰς τὴν ἔτει 1756 πατριαρχίαν Κυπριανοῦ. Ἡ σελὶς 66 κενή.

¹ Ὁ κατάλογος οὗτος περιληφθήσεται ἐν τῷ δευτέρῳ τόμῳ τῶν ἀναλέκτων τῆς Ἱεροσολυμιτικῆς σταχυολογίας.

5. «Κεφάλαιον κγ' τοῦ αὐτοῦ πρώτου βιβλίου: οἱ μετὰ τὸ μαρτύριον τῶν ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου ἀπὸ ἔτους σωτηρίου ξθ' μέχρις ἔτους σωτηρίου ρψοζ' ἐπίσκοποι τῆς Ῥώμης καὶ τὰ αὐτῶν σχίσματα», σελ. 67—97. Ἐν τέλει πρόσθετος σημείωσις: «ὁ πατριάρχης Ἀβράμιος ρψοζ', Σεπτεμβρίου α':—ἐκ Βασιλευούσης». Παρέπονται 11 σελίδες κεναί.

188. Μαθηματάριον χαρτῶν (0,238 × 0,17) συναποτελούμενον ἐκ διαφόρων ἀνίσων τετραδίων, γραφέντων ὑπερμεσοῦσης τῆς ΙΗ' ἑκατ. Τὸ ὅλον φύλλα 401.

1. Ὀμήρου Ἰλιάδος α—θ μετὰ σχολίων, φ. 1—279.

2. Ἀναστασίου Συναΐτου ἐκ τῶν ἐρωτήσεων ἢ ρη', ἧς ἢ ἀρχή· «Πρέπει ἄρα τὸν χριστιανὸν ἀνοίγειν» κτλ., φ. 280.

3. «Ταῦτα φασὶν εἶναι Ἀριστοτέλους πρὸς Ἀλέξανδρον καὶ Πυθαγόρου καὶ Πτολεμαίου ἐφευρέματα, παίγνια μέντοι». Ἀρχ. «Οἱ ἀρχαῖοι τὰς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος», φ. 287^β.

4. Ὀμήρου Ὀδυσσεΐας α—ε μετὰ σχολίων, φ. 304 κέ.

189. Ἐπιστολάριον χαρτῶν (0,238 × 0,165).

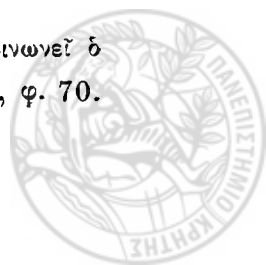
1. Ἐξ τετράδια γραφέντα ἐν ἀρχαῖς τῆς ἐνεστώσης ἑκατονταετηρίδος καὶ περιέχοντα σχέδια ἐπιστολῶν (τοῦ γραμματέως Ἀνθίμου μοναχοῦ) πρὸς πατριάρχην Ἱεροσολύμων, πρὸς κληρικοὺς τοῦ ἁγίου τάφου κτλ., φ. 1—48. Ἐν αὐτοῖς ἀναγινώσκονται καὶ πληροφορίαι τινὲς ἀναφερόμεναι εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἁγιοταφτικῆς ἀδελφότητος.

2. Τετράδιον προσερραμμένον, ἐν ᾧ ἀναγινώσκεται μακρὰ ἐξ Ἱερουσαλήμ (11 μαρτίου 1798) ἐπιστολὴ Χρυσάνθου ἀρχιμανδρίτου πρὸς Ἀλέξανδρον προσκυνητὴν, φ. 52 κέ.

3. Πρωτότυπον ἐπιστολῆς ἀνωνύμου πρὸς τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις «σοφολογιώτατον διδάσκαλον καὶ ἱεροκῆρυκα τοῦ ἁγίου τάφου» Μακάριον, φ. 58.

4. Ἀπόσπασμα ἐτέρου τεύχους, περιέχον σχέδια ἐπιστολῶν ἀπὸ Σμύρνης (νοέμβρ. καὶ δεκέμβρ. 1744), φ. 59.

5. Δυάδιον τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐπιγραφόμενον «πότε κοινωνεῖ ὁ ὄνειρασθεῖς, κεφ. κη'». Ἀρχ. «Ἐν τῷ τετάρτῳ κανόνι», φ. 70.

6. Δυάδιον τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐπιγραφόμενον «περὶ τῶν παραδόξων μυστηρίων ὅποῦ ἔγιναν εἰς τὸν καιρὸν τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὅτι πρῶτον εἰς τοὺς Πέρσας ἐγνώσθη ἢ ἐπιφάνεια τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ περὶ τῶν μάγων καὶ τοῦ ἀστέρος· τὰ ὅποια ἐδιηγήθη ὁ φιλόσοφος Ἀφροδιτιανός», φ. 74.

190. Τεῦχος χαρτῶν (0,23 × 0,17) ἐκ 299 φύλλων, ὅπερ κατὰ σημείωσιν ἐν τῇ πρώτῃ πινακίδι ἀνῆκε τῇ 13 νοεμβρίου 1800 Κοσμᾶ τῷ ἀπὸ Γανοχώρων. Ἄλλη σημείωσις δηλοῖ ὅτι ὁ αὐτὸς Κοσμᾶς ἦλθεν εἰς Προῦσαν τῇ 27 ἰουλίου 1787.

1. Γεωμετρία μετὰ σχημάτων. Ἄρχ. «ἀ', Σημεῖόν ἐστιν οὗ μέρος οὐθέν», φ. 1—183^α. Ἐν τέλει· «τέλος τῆς γεωμετρίας καὶ τῶν τοῦ Ἀρχιμήδους θεωρημάτων. Ἐν μηνσὶν ὀκτῶ τῷ γεωμετρεῖν τέλος ἔθηξ', ἀριθμεῖν σὺν Θεῷ δὲ ἡρξάμην ἄψψς' σεπτεμβρίου ς'».

2. Ἀριθμητικὴ, ἧς ἡ ἀρχή· «Ἀριθμητικὴ ἐστὶν ἡ ἐπιστήμη», φ. 183^β—233. Τὰ φ. 233^β—244^β ἀφέθησαν ἄγραφα.

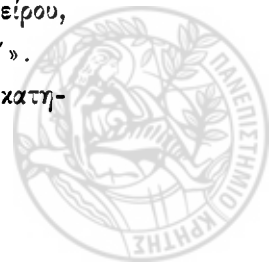
3. «Γεωμετρίας μέρος ἀ' περὶ ἐπιπεδομετρίας». Ἄρχ. «Ἡ γεωμετρία ἐστὶν ἐπιστήμη», φ. 245 κέ. Διαιρεῖται δὲ εἰς ε' κεφάλαια καὶ 393 παράγραφα. Μετὰ ἄγραφα τινὰ φύλλα ἀπαντῶσι δέκα πίνακες σχημάτων.

191. Τεῦχος χαρτῶν ἐκ 390 φύλλων, ἀπαρτισθὲν διὰ τετραδίων τριῶν διαφόρων ἀντιγραφῶν τῆς ΙΖ' ἑκατονταετηρίδος.

1. Ἀνωόμου «προλεγόμενα τῆς λογικῆς πραγματείας. Προσδιορισμὸς τῶν λεχθησομένων καὶ ζητήματα τῆς ὅλης λογικῆς πραγματείας». Ἄρχ. «Τῶν ζητουμένων περὶ ἐκάστου τῶν ὄντων», φύλλ. 1—5.

2. «Ἀμμωνίου τοῦ Ἑρμείου ὑπόμνημα εἰς τὰς πέντε φωνάς». Ἄρχ. «Μέλλοντας ἡμᾶς φιλοσόφων», φ. 6—48. Ἐν τέλει· «τέλος τῶν πέντε φωνῶν τοῦ Πορφυρίου ὁμοῦ μετὰ τῆς ἐξηγήσεως τοῦ Ἀμμωνίου: ἐγράφη παρὰ Κυρίλλου ἱερομονάχου τοῦ ἁγίου τάφου, τοῦ ἐκ χώρας Δελβίνου τῆς παλαιᾶς Ἡπείρου, ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ κατὰ τὸ ἀρχις'».

3. «Ἀμμωνίου τοῦ Ἑρμείου εἰς τὰς τοῦ Ἀριστοτέλους κατη-

γορίας υπόμνημα». Ἀρχ. «Ἐπεὶ δὲ λογικῆς πραγματείας», φ. 49—85. Προτέτακται βίος Ἀριστοτέλους, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἀριστοτέλης τῷ μὲν γένει» κτλ. Τὸ κείμενον τοῦ ὑπομνήματος ἀτελές.

4. «Ἐκθεσις συνοπτικῆ τῆς ὅλης συλλογιστικῆς πραγματείας, ἐκδοθεῖσα παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Κορυθαλλέως». Ἀρχ. «Ὅσα ἕνεκά του κινεῖται», φ. 86 κέ. Τέσσαρα τετράδια ἠριθμημένα.

5. Κανόνες τῶν ἁγίων ἀποστόλων, τοπικῶν συνόδων καὶ τῶν τριῶν πρώτων οἰκουμενικῶν συνόδων, φ. 126 κέ.

6. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ ὁμιλίαι καὶ ἔπη, φ. 189 κέ.

7. Φωτίου πατριάρχου ἀμφιλόγια ἀτάκτως γεγραμμένα, φ. 293—367. Ἐν τέλει· «μερικὰ ὅσα ἐδυνήθην ἀπὸ τὸ βιβλίον τὰ Ἀμφιλόγια ἔγραψα, καὶ ταῦτα ἐν βία, ἐπὶ ἔτους τὸ σωτήριον ,αχιη' αὐγούστῳ ε'. Κύριλλος ἱερομόναχος ὁ ἐκ Δελβίνου τοῦ Ἰλλυρικῆ τῆς παλαιᾶς Ἠπείρου: καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εἴ τι σφαλερὸν εὑρητε σύγγνωταί(-έ) μοι· ἀνθρώπινον γὰρ πάθος τὸ ἀμαρτάνειν:—ταῦτα ἐν βία ἔγραψα, τὰ πρῶτα ὕστερα καὶ τὰ ὕστερα πρῶτα, διότι ἤθελον νὰ πάρουν τὸ πρωτότυπον βιβλίον».

8. Ἐκλογαὶ θεολογικαί, φ. 368—390.

192. Τεῦχος χαρτῶν (0,232 × 0,175) ἐκ 383 φύλλων, γραφὴν ἐν ἔτει 1616. Καθ' ἐκάστην σελίδα 22 στίχοι (0,157 × 0,10). Τὰ τρία πρῶτα φύλλα περιέχουσι τὸν πίνακα τῶν κειμένων. Πανηγυρικὸν κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν.

1. Ἰωάννου Χρυσοστόμου ὁμιλίαι πέντε, ὧν ἡ πρώτη εἰς τὸν τελώνην καὶ φαρισαῖον. Ἀρχ. «Ἡ περὶ τὸν τελώνην παραβολή», φ. 4.

2. «Λόγοι ἐκλελεγμένοι ἐκ πολλῶν βιβλίων διδασκαλικῶν, συναχθέντες παρὰ ἱερέως κυροῦ Μάρκου τῷ τῆς Κρήτης διδασκτῆ· ἀρχόμενον τῆς πρώτης ἑβδομάδος τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης μ' μέχρι τῆς παρασκευῆς τοῦ Λαζάρου, ἄνευ τῶν κυριακῶν». Ἀρχ. «Ἐφίθασε καιρὸς ὁ τῶν πνευματικῶν ἀγώνων», φ. 48—177.

3. Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἐνέα ὁμιλίαι, ὧν ἡ μὲν πρώτη ἀναγινώσκειται τῷ σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, ἡ δὲ τελευταία τῇ μεγάλῃ τετάρτῃ, φ. 178—243^α.

4. Ἐφραὶμ Σύρου λόγος εἰς τὴν πόρνην τὴν ἀλείψασαν μύρω τὸν Κύριον. Ἄρχ. «Πολλῶν ὄντων τῶν ὀσίων», φ. 243^β.

5. Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα. Ἄρχ. «Ἐβουλόμην μὲν», φ. 252^β.

6. Ἀναστασίου Σιναΐτου ὁμιλία λεχθεῖσα εἰς τὸ πάθος τοῦ Κυρίου. Ἄρχ. «Εἰργάσατο σήμερον», φ. 263.

7. Ἐπιφανίου Κύπρου λόγος εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ Κυρίου. Ἄρχ. «Τί τοῦτο σήμερον», φ. 285^β.

8. Ἰωσήφ Βρυεννίου «τῇ ἀγία καὶ μεγάλη κυριακῇ τοῦ πάσχα λόγος πανηγυρικός». Ἄρχ. «Λαμπρὰ σήμερον», φ. 299^β.

9. Ἰωάννου Χρυσοστόμου δέκα ὁμιλίαι, ὧν ἡ μὲν πρώτη κατηχητικὴ διὰ τὸ πάσχα, ἡ δὲ τελευταία ἐρρέθη τῇ κυριακῇ τῆς τυροφάγου ἐβδομάδος, φ. 302^β—363.

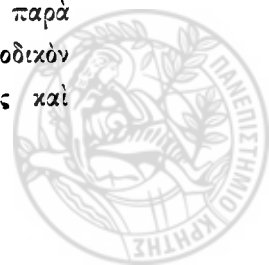
10. Γρηγορίου Ἀλεξανδρείας λόγος εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου. Ἄρχ. «Ἐπειδὴ χάριτι Θεοῦ», φ. 364.

11. Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος τῇ κυριακῇ τῶν ἁγίων 318 πατέρων. Ἄρχ. «Μετὰ τὴν ἑορτὴν», φ. 367^β.

12. Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν κυριακὴν τῆς πεντηκοστῆς. Ἄρχ. «Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ», φ. 373. Ἐν φ. 381^β· «εἴληφε τέρμα τὸ παρὸν ἕως ὧδε ἔτους τοῦ σωτηρίου, ἀχίς' δεκεμβρίου ἰα' διὰ χειρὸς Μερκουρίου εὐτελοῦς ἱερομονάχου τοῦπίπλη Βενετζά, ἐν τῇ μονῇ τοῦ ὀσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου, τοῦ ἐπονομαζομένου Βροντησίου, ἡγεμονεύοντος τοῦ πανοσιωτάτου καὶ σοφωτάτου πατρὸς ἡμῶν κυρίου κυρίου Λαυρεντίου τοῦ Μαρίνου».

193. Τεῦχος χαρτῶν (0,235 × 0,175) ἀντιγραφὸν ἔτει 1832 ἐξ ἐντύπου φυλλαδίου.

«Ἀκολουθία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μάρκου ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ, τοῦ λαμπροῦ προμάχου καὶ μόνου φύλακος τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως, συντεθεῖσα μὲν ὑπὸ τοῦ ὀσιολογιωτάτου ἐν μοναχοῖς κυρίου Νικοδήμου τοῦ Ναξίου, παρὰ δὲ ἐνὸς ἐτέρου ἐν πολλοῖς διορθωθεῖσα· ἐν ἧ καὶ τὸ συνοδικὸν προλάμπει, δι' οὗ θεσπίζεται πανταχοῦ ἡ τούτου ἀγιότης καὶ

εορτή. Ἄτινα δὴ πάντα νῦν πρώτον τύποις ἐκδίδονται φιλοτίμῳ δαπάνῃ τῇ τοῦ πανιερολογιωτάτου καὶ σεβασμιωτάτου μητροπολίτου Ἐφέσου κυρίου Διονυσίου, ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου πάσης Ἀσίας, τοῦ Κωνσταντινουπολίτου, ὡς οἰκειότητα πρὸς τὸν κλειζόμενον τελείαν ἕκ τε τοῦ θρόνου καὶ τῆς πατρίδος ἔχοντας. Ἐν τῷ τυπογραφείῳ τοῦ προσκυνητοῦ πατριαρχείου.—Ἀντεγράφη ὑπὸ τοῦ ὀσιωτάτου ἐν ιεροδιακόνοις κυρίου Αὐξεντίου καὶ ἐθεωρήθη παρὰ τοῦ Βενεδίκτου Ῥώσου: 1832 ὀκτωβρίου 27.—Βενέδικτος Ῥ:». Περιεχόμενα· α') συνοδικὸν Σεραφεῖμ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, β') στίχοι Θεοδώρου ἱερομνήμονος, γ') ἀκολουθία καὶ βίος τοῦ ἁγίου Μάρκου.

194. Τεῦχος χαρτῶν (0,235 × 0,17) ἐκ φύλλων 67, γραφὴν περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος.

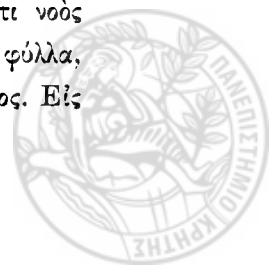
1. Μάρκου Εὐγενικοῦ «κανόνες παρακλητικοὶ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, ψαλλόμενοι ἐν ταῖς πεντεκαίδεκα τοῦ αὐγούστου μηνός». Κανόνες ὀκτώ, ἐξ ὧν εἰς εὐρηται ἐν τῷ Θεοδοκαρίῳ τοῦ μοναχοῦ Νικοδήμου τοῦ Ναξίου, ἐκδ. Γ. Μουσαίου (ἐν Κ/πόλει 1849), σ. 103—106.

2. «Ἔτεροι κανόνες ψαλλόμενοι ἐν τῇ τοῦ αὐγούστου νηστεία τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ποιηθέντες δὲ ὑπὸ Μανουὴλ ῥήτορος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας», φ. 37 κέ. Κανόνες ὀκτώ, ἐξ ὧν τρεῖς ἐν τῷ μνησθέντι Θεοδοκαρίῳ, σ. 50, 90, 119.

195. Τεῦχος χαρτῶν ἐκ φύλλων 55, γραφὴν ὑπερμεσοῦσης τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος. Ἀδήλου «γραμματικῆς κανόνων πέρι» εἰς §§ φμδ'. Ἀρχ. «Ὅρος κανόνος. Κανὼν ἐστὶ λόγος ἐντεχνος δηλωτικὸς» κτλ.

196. Τεῦχος χαρτῶν (0,23 × 0,165) ἐκ 301 σελίδων, γραφὴν ἔτει 1797. Καθ' ἑκάστην σελίδα 23 στίχοι (0,178 × 0,12).

«Γραμματικὴ περὶ συντάξεως τοῦ κατὰ τὴν γραμματικὴν λόγου καὶ τῶν τούτου ὀκτὼ μερῶν, ἐκ τῆς τοῦ Θεοδώρου καὶ τῶν ἐκείνου ἐξηγητῶν συνεργανισθεῖσα». Ἀρχ. «Γραμματικὴ ἐστὶ νοὸς ἕξις» κτλ. Ἐν ἀρχῇ τοῦ τεύχους πίναξ τῶν κεφαλαίων εἰς 5 φύλλα, ἐν τέλει δὲ φύλλα δέκα ἀναλυτικοῦ καὶ ἀλφαβητικοῦ πίνακος. Εἰς

σελ. 301 σημείωσις τοῦ καλλιγράφου· «ἐν Ἱερουσαλήμ, ἐν ἔτει ἀψιζζ', ἐν μηνὶ φεβρουαρίου» (-φ).

197. Τεῦχος χαρτῶν (0,23 × 0,165) ἐκ σελίδων 128+193. (Μαξίμου Συμαίου καὶ Ἰωὴλ Πελοποννησίου) γραμματικῆς τῶν εἰς γ' τὸ α' καὶ β' τμήμα. Ἄρχ. «Γραμματικὴ ἐστὶ τέχνη περὶ τὸν προφορικὸν λόγον καταγινομένη» κτλ. Ἐν τέλει· «εἴληφε δὲ τέρμα τὸ παρὸν πονημάτιον Θεοῦ συναιρομένου ἐν τῇ ἀγία πόλει Ἱερουσαλήμ παρ' ἐμοῦ Νικολάου Κυπρίου ἐν ἔτει χιλιοστῶ ὀκτακοσιοστῶ ἕκτῳ, ἰανουαρίῳ κα'».

198. Τεῦχος χαρτῶν (0,23 × 0,165) ἐκ σελίδων 140 καὶ τριῶν ἐν ἀρχῇ ἀσελιδώτων φύλλων, ἐν οἷς ἀναγινώσκω τάδε· «Γραμματικὴ περὶ προσφῳδίας καὶ ὀρθογραφίας, ἐρανισθεῖσα ἀπὸ διαφόρων βιβλίων ὑπὸ τοῦ Μαξίμου τοῦ Συμαίου καὶ Ἰωὴλ τοῦ Πελοποννησίου, ἀρχιμανδριτῶν τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων, καὶ προσφωνηθεῖσα τῷ μακαριωτάτῳ πατριάρχῃ τῶν Ἱεροσολύμων ἐν ἔτει αὠξβ', ἐν μηνὶ μαρτίῳ. Ὁ ἀρχιμανδριτῆς Ἰωὴλ γράφω καὶ βεβαιῶ, ἡ δὲ μακαριότης σου, δέσποτα, ἂν τὸ κρίνης εὐλογον, βάλετο εἰς τὸν τύπον διὰ τὴν τιμὴν τῶν τέκνων σου ἀγιοταφιτῶν πατέρων, καὶ θέλεις ἔχῃς ἔπαινον καὶ καύχημα, διότι εἶναι πόνος καὶ καρπὸς τῶν ἀγιοταφιτῶν πατέρων τῶν πνευματικῶν τέκνων σου. Ὁ δοῦλός σου καὶ ἐν Χριστῷ υἱός σου Ἰωὴλ, αὠξβ' μαρτίου κε'».

Σελὶς 1 «Γραμματικῆς τῶν εἰς τρία τὸ β', περὶ προσφῳδίας καὶ ὀρθογραφίας». Ἄρχ. «Τί ἐστὶ γραμματικῆς; γραμματικὴ ἐστὶν ἐμπειρία τῶν παρὰ ποιηταῖς» κτλ. Ἐν σελ. 140· «εἴληφε δὲ τέρμα τὸ παρὸν πονημάτιον Θεοῦ συναιρομένου ἐν τῇ ἀγία πόλει Ἱερουσαλήμ, ἐν ἔτει ἀψιζζ', ἰουλίου 17».

199. Τεῦχος χαρτῶν (0,228 × 0,17) ἐξ 110 σελίδων, γραφὴν τελευτώσης τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος.

(Μαξίμου Συμαίου) «γραμματικὴ περὶ σχηματισμοῦ τῶν στοιχείων καὶ συλλαβῶν καὶ τῶν ὀκτῶ μερῶν τοῦ λόγου». Ἄρχ. «Γραμματικὴ ἐστὶ τέχνη περὶ τὸν προφορικὸν λόγον καταγινομένη» κτλ.

200. Τεῦχος χαρτῶν (0,23 × 0,165) ἐκ σελίδων 118+40, γραφὲν τελευτώσης τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος. Τὰ τεύχη 197—200 ἐγράφησαν ὑπὸ μιᾶς χειρός.

1. (Μαξίμου Συμαίου) «Περὶ διαλέκτων ὄρος: διάλεκτός ἐστι γλώττης ἰδίωμα, ἢ διάλεκτός ἐστι λέξεις ἴδιον χαρακτήρα τύπου ἐπιφαίνουσα» κτλ., σελ. 1—118. Παρέπονται πέντε φύλλα ἀλφαβητικοῦ καὶ ἀναλυτικοῦ πίνακος.

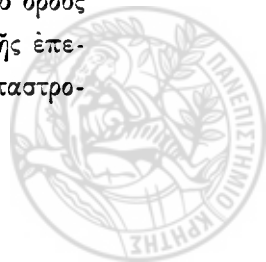
2. (Μαξίμου Συμαίου?) στοιχεῖα ῥητορικῆς τέχνης. «Περὶ τόπων τῶν πίστεων.—Οἱ τόποι ἀφ' ὧν τὰ ἐπιχειρήματα λαμβάνονται», σελ. 1—40. Παρέπεται ἀλφαβητικός πίναξ ἐν δυοσὶ φύλλοις.

201. Τεῦχος χαρτῶν (0,222 × 0,165) ἐκ 200 φύλλων, γραφὲν τελευτώσης τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος. Καθ' ἑκάστην σελίδα 25 στίχοι (0,17 × 0,11).

«Ἑρμηνεῖα εἰς τὸ τέταρτον τῶν εἰς τέσσαρα τῆς γραμματικῆς Θεοδώρου Γαζῆ, φιλοπονηθεῖσα χάριν τῶν φιλομαθῶν παρὰ Δανιὴλ μοναχοῦ Κεραμέως τοῦ Πατμίου». Ἄρχ. «Ἐπιβαλλομένῳ τὸ τέταρτον ἀναπτύξαι» κτλ. Ἐξεδόθη τὸ πρῶτον Ἐνετίῃσιν ἔτει 1780.

202. Τεῦχος χαρτῶν (0,223 × 0,162) ἐκ σελίδων 190 καὶ ἑπτὰ ἀσελιδώτων φύλλων, ἅτινα προσετέθησαν ἐν ἀρχῇ περιλαβόντα «παράκλησιν τοῦ τιμίου σταυροῦ ψαλλομένην κατὰ πᾶσαν πέμπτην ἑσπέρας, ἐξαιρέτως δὲ ἀπὸ τὴν α' Σεπτεμβρίου ἄχρι τῆς ιδ' τῆς ὑψώσεως». Ἄρχ. «Τῷ ζωηφόρῳ νῦν σταυρῷ» κτλ.

«Βίος κατ' ἐπιτομὴν τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Νείλου τοῦ Ἀθωνίτου καὶ μυροβλύτου, καὶ ἀκολούθως ἐν συντόμῳ διήγησις ἐκ τῶν αὐτοῦ κατὰ τὴν ἡμετέραν γενεάν τελεσθέντων ἐξαισιῶν θαυμάτων καὶ προφητειῶν, ὧν αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ ἐν σχήματι πνευματικοῦ τινος Ματθαίου ἱερομονάχου ἐμφανισθεὶς τῷ τλήμονι μοναχῷ Θεοφάνει, τῷ ἐσύστερον διὰ προσταγῆς αὐτοῦ τοῦ ἀγίου μετονομασθέντι Αἰχμαλώτῳ διὰ τοῦ μεγάλου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος, ὠμίλησέ τε καὶ προεφήτευσε περὶ τῆς τοῦ ἀγιωνύμου ὄρους τοῦ Ἀθωνος καταχρήσεως τῆς μοναδικῆς πολιτείας καὶ τῆς ἐπενεχθείσης αὐτῷ δι' αὐτῆς καταδρομῆς καὶ μετὰ ταῦτα καταστρο-

φῆς, πρὸς δὲ καὶ περὶ τῆς εὐσεβείας τῶν χριστιανῶν εἰς τὸ χεῖρον καταντήσεως ἄχρι πέμπτης εἰκοσιπεντάδος, καθ' ἣν ἡ ὀγδόη σύνοδος συγκροτηθεῖσα ὀλίγον ἐπιστρέψει ἡ εὐσέβεια πρὸς τὴν πρώτην αὐτῆς στάσιν, καὶ αὐθις ἐπὶ τὸ χεῖρον καταντήσει ἕως καὶ ἡ συντέλεια τοῦ αἰῶνος ἀθρόον ἐπέλθῃ» κτλ. Ἄρχ. «Ὁ μακάριος καὶ ἀοίδιμος πατὴρ ἡμῶν Νεῖλος ἤκμασε κατὰ τὸ χιλιοστὸν ἑξακοσιοστὸν» κτλ. Ἐν τέλει· «ἄωλος» μαρτίου. Μέμνησθε Ἰακώβου ἀμαρτωλοῦ ἀμονάχου». Προτάσσονται τοῦ βίου 33 στίχοι ὧν ἡ ἀρχὴ· «Βίβλος ψυχωφελέστατος Νείλου» κτλ. Ἡ μνήμη αὐτοῦ τελεῖται τῇ 12 νοεμβρίου κατὰ τὸν συναξαριστὴν Νικοδήμου, νεώτατον δὲ ἀντίγραφον ἀκολουθίας ὀρίζει αὐτὴν τῇ 7 μαΐου¹.

203. Τεῦχος χαρτῶν (0,232 × 0,162) ἐκ φύλλων 266, ὧν προυτάχθη τὸ πρωτότυπον ἐπιστολῆς πρὸς τὴν ἱεράν σύνοδον Ἱεροσολύμων.

1. «Ἀντίγραφα διαφόρων ἐπιστολῶν σχεδιασθεισῶν παρ' ἐμοῦ Ἀνθίμου μοναχοῦ» τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου. Ἄρχ. «Πρὸς τὸν ἀρχιμανδρίτην Καισάριον ἀπὸ μέρους μου. Ὡς οὐκ ἄμουςος οὐδ' ἀφυῆς» κτλ. Ἐπιστολαὶ ἰδιωτικαὶ τε καὶ ἐπίσημοι πρὸς διαφόρους μέχρις ἔτους 1836, φ. 1—188.

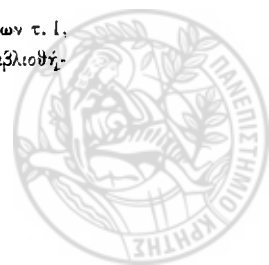
2. «Πόνημα ἐν συνόψει περὶ φύσεως ἀνθρώπου, ἔξερανισθὲν καὶ συντεθὲν παρὰ Μελετίου μοναχοῦ ἐκ τῶν τῆς ἐκκλησίας ἐνδόξων καὶ τῶν ἔξω λογάδων τε καὶ φιλοσόφων». Ἄρχ. «Τὰ περὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου κατασκευῆς» κτλ., φ. 189 κέ.

204. Τεῦχος χαρτῶν (0,207 × 0,163) ἐκ φύλλων 91, γραφὲν ἀρχομένης τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος.

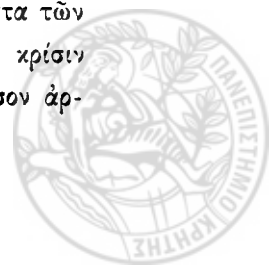
1. «Βίος τοῦ ἀγίου ἱερομάρτυρος Κλήμεντος ἐπισκόπου Ῥώμης, μαθητοῦ τοῦ ἀγίου ἀποστόλου Πέτρου». Ἄρχ. «Κλήμης Ἰακώβω τῷ κυρίῳ», φ. 1.

2. «Κεφάλαια (τριακόντα) ἐρωτήσεων, τὰ ὅποια ἐδόθησαν νὰ

¹ Σ. Λάμπρου, Κατάλογος τῶν ἐν ταῖς βιβλιοθ. τοῦ ἀγίου ὄρους ἐλλ. κωδίκων τ. 1, σ. 51. Ἀντίγραφον τοῦ ἐκτενοῦς βίου σημειοῦται ἐν σελ. 158, ἀριθ. 11 τῆς βιβλιοθήκης Ξενοφώντος.

τὰ λύση ὁ ἅγιος Γάζης καὶ νὰ δώκη τελείαν ἀπόκρισιν καὶ ἀπόφασιν». Ἀρχ. «Πρόλογος. Ἰωάννου κεφ. ια' "εἶπεν ὁ Κύριος ἐγὼ εἶμι" κτλ. Χριστομιμήτως γοῦν ἀποκρίσου μας ὡσάν κῆρυξ τῆς ἀληθείας εἰς κάποια ἐδικὰ μας προβλήματα, τὰ ὅποια σκοτινάζουσι τὰ μάτια τοῦ νοός μας, καὶ θέλεις ἔχεις μισθὸν ἀπὸ τὸν μισθοποδότην Θεὸν καὶ ἔπαινον ἀπὸ τῶν φιλοχρίστων ἀνθρώπων, διότι ὁ ἀποστρέφας ψυχὴν ἀπὸ πλάνην σωτῆρ ὀνομάζεται. — Ἀπόκρισις.— "Ἄν καλὰ καὶ ἡ ἀλήθεια λέγεται μαλότηρια» κτλ. Αἱ ἐρωτήσεις γενόμεναι ἀπὸ Μόσχας πρὸς τὸν Γάζης Παῖσιον Διγαρίδην ἀναφέρονται εἰς τὰς ἀμφισβητουμένας καὶ ἐπικρινομένας ἐκεῖσε καινοτομίας Νίκωνος τοῦ πατριάρχου Μοσχοβίας. Προτέταχται δὲ τῆς βίβλου ἡ ἐξῆς ἐπιστολὴ τοῦ συγγραφέως. «Τῷ ἐκλαμπροτάτῳ ἐν ἄρχουσι μεγαλοπρεπεστάτῳ καὶ πανυπερτίμῳ κυρίῳ κυρίῳ Συμεῶνι τοῦ Λουκιανοβίτζη εὖ πράττειν. Ἰδοὺ ἰδρῶτι περιρρεόμενος ὁποῦ στέλνω τὰ κεφάλαια τῶν ἐρωταποκρίσεων πρὸς τὴν ὑψηλοτάτην σου ἐκλαμπρότητα. Μαρτύρομαι τὴν πάντων ἔφορον ἀληθειαν πῶς δὲν ἤθελα διὰ τὴν γλωσσοφαγίαν τῶν ἀνθρώπων νὰ τὰ ἐπιχειρισθῶ, ἠξέυρωντας ὅτι ἔχω νὰ ἐχθρευθῶ ὀλοφάνερα μετὸν πατριάρχην· ἀμὴ διατὶ ἐμάθητεύθηκα ἀπὸ τὸν ἀρχιδιδάσκαλόν μου ἱεροσολυμίτην Χριστὸν νὰ κηρύττω τὴν ἀλήθειαν καὶ ἐπὶ ὤματων καὶ εἰς τοὺς ἄμβωνας, ἀποφάσισα νὰ δώκω σύντομον τὴν ἀπόκρισιν, ὡς καθὼς ἦτον κομψὰ καὶ σύντομα καὶ τὰ προβλήματα. Πικραίνομαι πῶς δὲν ἠξέυρω τὴν ῥουσικὴν σας διάλεκτον νὰ τὰ ἐξηγήσω καθὼς ἐπεθύμουν, διατὶ οἱ μεταφραστάδες τὰ ὅσα δὲν γροικοῦσι τὰ κάμνουσι κρεμαστάρια ἢ τὰ μεταγλωττίζουσι κατὰ τὴν ἐδικὴν των γνώμην καὶ βούλησιν, περιπέττοντες τὴν ἐνδόμυχόν των ἀμάθειαν. Δέομαι γοῦν νὰ ἐπιμεληθῇ νὰ μεταφραστοῦν πρῶτον εἰς γλῶσσαν ῥουσικὴν, ἔπειτα καὶ εἰς λατινικὴν, διὰ νὰ ἰδῶ καὶ νὰ καταλάβω καὶ ἐγὼ τῶν ἐρμηνευτῶν σας τὴν ἐρμηνείαν πῶς τὴν ἐξορθώνουν· διατὶ καὶ ἡ κραταιὰ καὶ μεγάλη βασιλεία χρειάζεται νὰ ἔχη τοιοῦτους ὅποῦ νὰ μεταδίδουν τὰ νοήματα τῶν ἄλλωνων διαλέκτων ὀρθὰ καὶ ἀπαράλλακτα, διὰ νὰ κάμη κρίσιν εἰς τὰ λεγόμενα καὶ γραφόμενα μετ' ἐμπιστοσύνην καὶ τὸσον ἀρ-

κεῖ διὰ τῆς ὥρας. Ὁ κύριος δὲ ὁ Θεὸς νὰ πολυετῆ τὴν ἐκλαμπροτάτην σου ὑψηλότητα εἰς χρόνους πολλοὺς καὶ εὐημερημένους, καὶ νὰ ἐπιτύχῃς τὰ σωτηριώδη καὶ ἀγαθὰ σου αἰτήματα. Ἐρρωμένος διαβιώης, ἀνδρῶν ἄριστε καὶ γεννάδα ἐν ἄρχουσιν. Ἀπὸ θεογονίας *αχζβ*, αὐγούστου ιε'. Τῆς σῆς περιφανεστάτης μεγαλοπρεπειᾶς ὁ σὸς κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα, ὁ Λιγαρείδης».

205. Τεῦχος χαρτῶον (0,207 × 0,152) ἐκ φύλλων 126, γραφὴν ἔτει 1692. Καθ' ἐκάστην σελίδα 20 στίχοι (0,132 × 0,083). Γραφὴ ἐπιμελής. Ἐσωθεν τῆς πρώτης πινακίδος ἡ ἐξῆς σημειώσις, ἧς παραλείπονται ὡδε αἱ ἀνορθογραφίαι· «1716 † ἀγόρασα ἐγὼ Μακάριος ἱερομόναχος ἀγιοταφίτης ἀπὸ τὸν παπὰ κῦρ Παΐσιον τὸν Σιναῖτη αὐτὸ τὸ πατερικὸ ἐκ Πελοποννήσου ἐκ χώρας Δημιτζάνα· τανῦν Παΐσιου ἀγιοταφίτου ἐκ πόλεως Βάρνης τάχα καὶ πρωτοσυγγέλλου, 1736 μαρτίου 16».

1. Βίος καὶ ἄθλησις τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης κατὰ παράφρασιν Ἀγαπίου Λάνδου. Ἀρχ. «Μὲ τὴν ἐλπίδα τῆς ἐαρινῆς εἰσοδείας», φ. 1. Παραδείσου σ. 160, ἐκδ. 1855. Εἰς φ. 31· «*αχζβ* μαίου κγ' τέλος ἔλαβε ὑπὸ τληπαθοῦς Ματθαίου ἱερομονάχου».

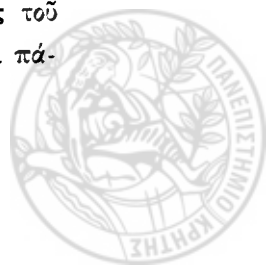
2. Θεοδώρου Στουδίτου κατηγήσεις παραπεφρασμέναι ὡς καὶ εἴκοσιν, ὧν ἡ μὲν πρώτη «περὶ τοῦ φυλάττειν τὰς θείας ἐντολάς καὶ τῆς δικαίας ἀπειλῆς τοῦ Κυρίου», ἡ δὲ τελευταία «περὶ τῶν παθημάτων τοῦ Κυρίου», φ. 33—124.

3. Ἰωάννου Χρυσσοστόμου λόγος τῆ κυριακῆ τοῦ πάσχα. Ἀρχ. «Εἶ τις εὐσεβῆς καὶ φιλόθεος», φ. 125.

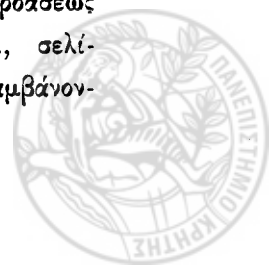
206. Τεῦχος χαρτῶον (0,21 × 0,145) ἐκ φύλλων 208, γραφὴν περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΖ' ἑκατ. Καθ' ἐκάστην σελίδα 18 στίχοι (0,16 × 0,9). Ἦν δὲ πρότερον κτῆμα Συμεῶν Βηθλεεμίτου, ὅπερ ἐδωρήσατο οὗτος Παΐσιω καθηγουμένῳ τῆς ἁγίας Βηθλεέμ.

1. Ἀνωνύμου «λόγος περὶ μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως». Ἀρχ. «Μέγα τίποτες εἶναι», φ. 1.

2. Λόγος εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τῆς ἁγίας δεξιᾶς χειρὸς τοῦ τιμίου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου». Ἀρχ. «Ἰδοὺ καὶ πάλιν ἡμῖν ὁ ἱερός», φ. 4^β.

3. Ἀκέφαλος βίος τῆς ἁγίας Μαρίνης ἐν παραφράσει, φ. 8.
4. «Ἡ εὐρεσις τοῦ τιμίου σταυροῦ καὶ τὰ ἅγια καρφία». Ἄρχ. «Μετὰ τριακοσίους χρόνους τοῦ πάθους», φ. 15^β.
5. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος ἐν παραφράσει. Ἄρχ. «Αἱ ἑορταὶ καὶ αἱ πανηγύρεις», φ. 29.
6. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου ἐν παραφράσει. Ἄρχ. «Βίον καλὸν καὶ ἀμόλυντον», φ. 61^β.
7. «Διήγησις ὠφέλιμος ἐκ τῆς βίβλου τῆς καλουμένης Με-λίσης, φρικτὴ καὶ παράδοξος περὶ ἀναξίων ἱερέων». Ἄρχ. «Ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς βασιλείας», φ. 77^β.
8. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Φιλαρέτου ἐν παραφράσει. Ἄρχ. «Βίον ἀρεστὸν τοῦ Θεοῦ», φ. 82^β.
9. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ξενοφῶντος ἐν παραφράσει. Ἄρχ. «Διηγῆσατό τις ἅγιος», φ. 114^β.
10. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἀλεξίου. Ἄρχ. «Εἰς τὸ κάστρον τῆς Ῥώμης», φ. 132.
11. «Θεοφάνους μοναχοῦ τοῦ νέου καὶ φιλοσόφου πεζὴ φρά-σαι καὶ διδακτικοὶ λόγοι εἰς τὸν δεκάλογον τοῦ προφήτου Μω-σέως, εἰς πᾶσαν χριστιανὸν ἀπὸ τοῦ εὐαγγελίου, ἀπὸ τοὺς ἀπο-στόλους, ἀπὸ τοὺς προφήτας καὶ ἀπὸ πᾶσα χαρτὶ τῆς ἐκκλησίας καὶ πρέπον εἶναι νὰ διαβάζεται». Ἄρχ. «Δέκα παραγγελίαις μεγάλαις», φ. 142.
12. Ἰωάννου Σχολαστικοῦ «περὶ τῶν ἀνεκφράστων λογισμῶν τῆς βλασφημίας» ἐν παραφράσει. Ἄρχ. «Ἐγροικήσαμεν εἰς τὰ περασμένα», φ. 161^β.
13. «Ἱστορία καὶ σύγραμμα κῆρ Συμεὼν μαΐστρου καὶ λογο-θέτου περὶ τοῦ (περι)καλλοῦς ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου ἁγίας Σοφίας». Ἄρχ. «Κωνσταντῖνος ὁ μέγας ἐβασίλευσεν», φ. 189.
- 207.** Τεῦχος χαρτῶν (0,205×0,155) γραφὲν μεσοῦσης τῆς ΙΖ' ἑκατ. Καθ' ἐκάστην σελίδα 25 στίχοι (0,145×0,95).
- Ἄνωμόμου «εἰς τὰ τοῦ φιλοσόφου περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως ὑπομνήματα». Ἄρχ. «Συντομίας χάριν ἢ χαίρω» κτλ., σελί-δες 289, μεθ' ἄς φύλλα ἕνδεκα σεληνοδρόμιον περιλαμβάνον-

τα καὶ «προγνωστικὸν τοῦ Ἀριστοτέλους, πότε γίνεται ἄνεμος ἢ βροχή».

208. Τεῦχος χαρτῶν (0,203×0,16) ἐκ φύλλων 204, γραφὴν ἔτει 1599. Καθ' ἐκάστην σελίδα 22 στίχοι (0,14×0,095).

1. Δαμασκηνοῦ Στουδίτου φυσιολόγος, οὗ προτάσσονται α') ἐπιγραμμα εἰς Μιχαὴλ Καντακουζηνὸν δεκάστιχον, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐγρεο Κωνσταντίνε» κτλ. β') ἐπιστολὴ ἀφιερωτικὴ τῷ αὐτῷ· γ') πίναξ κεφαλαίων η'. — Ἀρχ. «Ἐκ φυσιολογικῶν περὶ ζώων. Περὶ ἀετοῦ κεφ. α'. Ὁ ἀετὸς εἶναι μὲν βασιλεὺς εἰς ὅλα τὰ πετώμενα» κτλ. Ἐν τέλει τοῦ φυσιολόγου· «+ Θεοῦ τὸ δῶρον | καὶ Πορφυρίου πόνος | ἐλαχίστου τε | τοῦ ἱεροδιακόνου. + ἀπριλλίφ δ°, ζ° ρ° ζ° + 1599 + ἰνδικτιῶνος ιβ'ης», φ. 1—68.

2. Ἀνωόμου ἐπιστολὴ πρὸς Σωφρόνιον μητροπολίτην Νικαίας, φ. 69^β καὶ 199^β.

3. «Ἀνακεφαλαίωσις τῆς παρούσης πραγματείας· αὕτη πρῶτον μὲν ἡ Περζωὲ ἀποστολὴ πρὸς Ἰνδῖαν καὶ διάγνωσις τῶν ἐκεῖσε, ἔπειτα ἰνδικὴ βίβλος ἣν ἐκόμισεν ἐξ Ἰνδίας δύο μὲν ἔχουσα πραγματείας· μία μὲν ἡ τοῦ Στεφανίτου καὶ Ἰγνηλάτου, ἑτέρα δὲ ἡ περιτράχηλος περιστερὰ καὶ ὅσα περιέχουσιν ἀμφοτέρα τροπικὰ μυθεύματα». Ἀρχ. «Χοσρόης ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς μαθὼν περὶ τίνος βιβλίου», φ. 71—199. Ἐν τέλει τὸ ἔτος «1599».

4. «Ἐκ τοῦ Αἰσώπου μῦθοι» ἔμμετροι εἰς νεοελληνικὴν γλῶσσαν, προστεθέντες κατὰ τὸν ΙΖ' αἰῶνα, φ. 202^β—204.

209. Τεῦχος χαρτῶν (0,205×0,155) τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 181. Κείμενον δίστηλον καθ' ἐκάστην σελίδα ἐξ 21 στίχων. Τὰ φύλλα 147^β—149 ἄγραφα.

1. (Νικολάου ἱερέως) ἐρμηνεία τῆς Ἐξόδου ἐμμέτρως. Ἀρχ. «Ὁ νόμος τὸ σάββατον δέδωκεν, ἵνα ἀναπαύσῃται φησι τὸ ὑπόζυγιόν μου καὶ ὁ παῖς σου: — Ταῦτ' αἰνίττονται τὸ σῶμα καὶ ἀμφοτέρα· νοὺς γὰρ πρακτικοῦ αὐτὸ μὲν ἔστιν ὑπόζυγιον» κτλ., φ. 1.

2. «Περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοιμημένων, ὅπως αἱ ὑπὲρ αὐτῶν γινόμεναι λειτουργίαι καὶ εὐποιίαι τούτοις ὀνήσῃσι. Νικολάου ταπεινοῦ ἱερέως πόνημα ἐκ τῶν Ἰωάννου τοῦ ἀγίου Δαμασκηνοῦ καὶ

λοιπῶν ἀγίων συναθροισθέν». Ἐμμετρον. Ἄρχ. «Ἐχθρὸς μὲν ὁ παλαμναῖος | οὐκ ἠρκέσθη διαφθείρω» | ἀτοπήμασι τοσοῦτοις | εἰς αἰεὶ τὸ ἡμῶν γένος» κτλ., φ. 63^β.

3. «Λόγος διὰ στίχων ὀκτασυλλάβων εἰς τὴν ἔνσαρκον οἰκονομίαν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς τὴν εἰς Ἄδου κάθοδον καὶ τὴν ἀγίαν ἀνάληψιν πολυτρόπως ἀποδεικνύς· τοῦ αὐτοῦ Νικολάου πόνημα». Ἄρχ. «Τῆς εὐκλείας τῶν ἀγίων | δόξης τε πνευματοφόρων | λόγος πᾶς ἐστὶ ἐλάσσω» κτλ., φ. 114.

4. (Νικολάου ἱερέως) «διατί τὰ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας μὴ κατὰ τοὺς πρόσθεν χρόνους ἀλλ' ἐν ἐσχάτοις ἐγένετο». Ἄρχ. «Ἐπ' ἐσχάτων δὴ τῶν χρόνων | Θεὸς Λόγος ὁ παντάναξ | ἐνηνθρώπησεν εὐλόγως | ἐπ' ἀνθρώπων σωτηρία» κτλ., φ. 150.

5. «Ἐπη δι' ὧν παροξυνόμεθα πρὸς τὸν ἐν Χριστῷ βίον». Ἄρχ. «Παντοκράτορ καὶ δέσποτα ὅς ποτε» κτλ., φ. 159.

6. «Ἦμνος εἰς Χριστόν». Ἄρχ. «Τοῦ παντάνακτος λόγε πατροφραῆς», φ. 161^β.

7. «Υποθῆκαι παρθένους». Ἄρχ. «Παρθενίη σὺ νόμφη σεμνή Χριστοῦ», φ. 162.

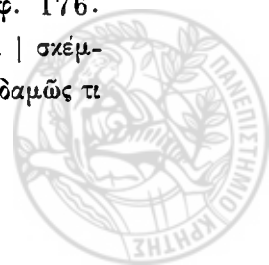
8. «Περὶ τῶν τοῦ βίου ὁδῶν». Ἄρχ. «Τίς καὶ πόθεν εἰς βίον ἤλθο», φ. 163. Πρβλ. Migne τ. 37, σ. 778.

9. (Νικολάου ἱερέως) ἀνεπίγραφον, οὗ ἡ ἀρχή· «Οἱ σοφοὶ παρόντα κόσμον | φασὶν εἶδωλον αἰῶνος», φ. 165.

10. «Παραγγελίαι ἐκ χρησμῶν συλλεξάμεναι χαλδαϊκῶν περὶ ὀλῶν καὶ φωνῶν καὶ σχημάτων». Ἄρχ. «Φησὶν οὖν ὁ Ἐκάτης χρησμὸς περὶ ὀλῶν», φ. 173.

11. (Νικολάου ἱερέως) «περὶ τῶν τριῶν χρηστηρίων». Ἄρχ. «Περὶ μὲν τὴν τῆς Συρίας | Ἀντιόχειαν πηγὴ τις | ἔστιν, ἣτις Κασταλία» κτλ., φ. 174^β.

12. (Νικολάου ἱερέως) «περὶ ἐνυπνίων καὶ ὀνείρων» Ἄρχ. «Τὰ παρὰ τοῖς φιλοσόφοις | παλαιοῖς συντεθειμένα | τοῖς καθ' ὕπνου φαινόμενοις | πέντε τούτων φασὶν εἶδη» κτλ., φ. 176. Τέλος· «εἰ μὴ γὰρ ἐκ φαντασίας | ἡ διάνοια προσλάβοι | σκέμματα περὶ τὴν φύσιν | γεννητὴν τερπνὴν πραγμάτων, | οὐδαμῶς τι

ἐνεργήσοι». Παρέπεται σημειώσεις εἰς πεζὸν λόγον περὶ τοῦ παθητικοῦ τῆς ψυχῆς. Ἄρχ. «Τῆς ψυχῆς ὅσον πρὸς λόγον καὶ νοῦν ἀφορᾶ», φ. 180^β—181.

210. Τεῦχος χαρτῶν (0,207×0,15) ἐκ φύλλων 180, γραφὴν ἔχει 1507. Γραφή ἐπιμελής. Κείμενον ἐξ 26 στίχων καθ' ἐκάστην σελίδα (0,14 × 0,082). Σημειώσεις τοῦ ιη' αἰῶνος ἐν τοῖς μετωπίοις τῆς πρώτης σελίδος· «ἐκ τῶν τοῦ Φιλοθέου ἱερομονάμου Κανάκιος», «ἐκ τῶν τοῦ ἁμαρτωλοῦ Ἐφραίμ καὶ τότε πρὸς τοὺς ἄλλοις», τοῦ Ἀθηναίου. Καὶ ἐν φ. 128^β σημειώσεις τοῦ ις' αἰῶνος· «τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχει κάμοῦ οἰκτροῦ Βενιαμὴν τοῦ Κυπρίου».

1. «Ἐπιμερισμοὶ σὺν θεῷ τοῦ Ψαλτηρίου ἀπὸ φωνῆς Γεωργίου διδασκάλου τὸ ἐπίκλην Χοιροβοσκοῦ». Ἄρχ. «Ψαλμὸς ὄνομα ἀπλοῦν», φ. 1. Ἐν τέλει· «αφθ', ἰνδικτιῶνος ιδ' ἐν Ῥόδῳ». Ἐξεδόθησαν ὑπὸ Gaisford, Choerobosci dictata in Theodosii canones, necnon epimerismi in Psalmos (Oxford, 1842) τ. III, σ. 1 κέ.

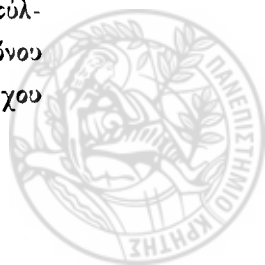
2. «Περὶ τῶν τριῶν σχημάτων τῶν συλλογισμῶν Γεωργίου τοῦ Χοιροβοσκοῦ, ὡς τινες λέγουσιν». Ἄρχ. «Τῆς συνέψεως τῶν συλλογισμῶν στοχαζόμενοι», φ. 113.

3. «Ἐκ τῆς τοῦ Βαυλαᾶμ βίβλου περὶ θεῶν τοῖς Ἕλλησιν εἰσαγομένων». Ἄρχ. «Πρῶτος μὲν τοῖς Ἕλλησι θεὸς παρεισάγεται Κρόνος», φ. 127.

4. «Συνοπτικὸν σύνταγμα φιλοσοφίας Γρηγορίῳ πονηθὲν τοῖς φιλομαθέσι τῶν εὐσεβῶν. Ἀρίστη σύνοψις εἰς ἅπασαν τὴν λογικὴν πραγματείαν». Ἄρχ. «Ὡσπερ οἱ ἀναγινώσκοντες», φ. 129.

5. «Ἐξήγησις τοῦ φιλοσοφώτατου Φιλοπόνου εἰς τὸ (cod. φιλοπονήσου) τοῦ Πορφυρίου περὶ τῶν ε' φωνῶν». Ἄρχ. «Καὶ τὸ πρὸς ὠφέλειαν μὴ μόνον τῶν οἰκείων μαθημάτων», φ. 153—108. Τὸ φύλλον 162 ἀφέθη ἄγραφον διὰ τὸ ἐλλειπές, ὡς φαίνεται, τοῦ πρωτοτύπου κώδικος.

211. Τεῦχος χαρτῶν (0,20×0,155) τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 136. Ἐν ἀρχῇ σημειώσεις· «καὶ τότε Σεραφεὶμ ἱεροδιακόνου Ἰβηρίτου»· εἶτα· «αὕτη ἠγοράσθη ἐξ ἐμοῦ Φιλοθέου ἱερομονάχου

Ἰωαννίτου καὶ πρωτοσυγγέλλου τοῦ ἁγίου τάφου». Τὰ φ. 125—136 ἐγράφησαν περὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ ιζ' αἰῶνος.

1. «Ἀλεξάνδρου ἐρμηνέως τοῦ Βυζαντίου, περὶ γραμματικῆς συντάξεως κατὰ τὰ ὀκτώ μέρη τοῦ λόγου». Ἀρχ. «Χρῶμεθα τοῖς προτακτικοῖς ἄρθροις», φ. 1—64.

2. «Τοῦ πανσεβάστου καὶ κριτοῦ Θεσσαλονίκης τοῦ Ἀρμενοπούλου λεξικὸν κατὰ στοιχεῖον περιέχον τὰ κοινῶς γραφόμενα ῥήματα, ἐν ᾧ δεικνύται τίνα μὲν αὐτῶν ἀμετάβατα, τίνα δὲ μεταβατικά, καὶ τούτων τίνι συντάσσεται ἕκαστον καὶ τί δηλοῖ καὶ μετὰ πόσων προθέσεων συνάπτεται. Ἐφ' ἐνὶ ἐκάστῳ στοιχείῳ πρῶτον μὲν κεῖνται τὰ ἀμετάβατα ῥήματα, μετὰ δὲ ταῦτα τὰ μεταβαίνοντα εἰς γενικὴν, καὶ καθ' ἑξῆς δὲ τὰ εἰς δοτικὴν καὶ αἰτιατικὴν, καὶ οὕτω συμπληροῦνται τὰ εἴκοσι τέσσαρα στοιχεῖα». Ἀρχ. «Ἀρχὴ τοῦ α: τὰ ἀμετάβατα: ἀγάλλομαι τὸ χαίρω, ἀγάλλω δὲ τὸ τιμῶ» κτλ., φ. 65—118.

3. «Ἐπιγράμματα εἰς τοὺς δώδεκα μῆνας, ἀρχόμενα ἀπὸ σεπτεμβρίου». Ἀρχ. «Βρίθω ἐγὼ σταφυλῆ», φ. 118^β—119^α.

4. «Περὶ μέτρων». Ἀρχ. «Τρία εἰσὶν ἐκ τῶν πολλῶν μέτρα, ἃ οἱ νῦν ὄντες διδάσκαλοι χρῶνται», φ. 119^β—122.

5. «Ἐγχειρίδιον περὶ τῶν ἐπτὰ φωνηέντων ποῦ δασύνονται καὶ ποῦ φιλοῦνται». Ἀρχ. «Βούλομαι φίλε πρὸς μικρὸν ὧδέ σοι σαφηνίσαι», φ. 125—128^α. "Ορα τὸ ἐμὸν ἄρθρον notice et collation κτλ. ἐν τῷ annuaire de l'association κτλ. 1876, σ. 122. Ὀλόκληρον δὲ τὸ κείμενον κατὰ κώδικα τῆς ἐν Καίρῳ πατριαρχικῆς βιβλιοθήκης κατεχωρίσθη ἐν τῷ περιοδικῷ συγγράμματι «Κέκροψ» (ἐν Ἀλεξανδρείᾳ 1876) τ. I, σ. 194—199.

6. «Διδασκαλία πληροφορικὴ διδασκάλου πρὸς τὸν οἰκεῖον μαθητὴν ἀποσταλεῖσα εἰς μάθησιν τῶν ἀντιστοίχων». Ἀρχ. «Ἀπ' ἄρτι φίλε γράφω σοι», φ. 128^β—129. Annuaire de l'association κτλ. 1876, σ. 128. Κέκροψ τ. I, σ. 199.

7. «Περὶ πνευμάτων κατὰ ἀλφάβητον». Ἀρχ. «Ἄϊ μὲν τὸ αἶδιον τὸ ὄν καὶ διαμένον», φ. 129—135.

8. «Ἐπιστολὴ διδασκάλου πρὸς τὸν αὐτοῦ μαθητὴν τὸν κα-

θοδηγούμενον ταύτας τὰς λέξεις». Ἀρχ. «Φίλε ἀρχεῖ σε ἐν-
ταυθοῖ τὸ ὕφος τῶν γραφέντων», φ. 135^β—136^α. Annuaire
1876, σ. 127.

212. Τεῦχος χαρτῶν (0,203×0,145) ἐκ φύλλων 175,
γραφὲν ὑπερμεσοῦσης τῆς ΙΖ' ἑκατ. Τὰ φ. 92—94 καὶ 164^β—170
ἀφῆθησαν ἄγραφα. Συνεδέθη δὲ τὸ βιβλίον ἔτει 1691 διὰ χειρὸς
Σπυρίδωνος ἱερέως.

1. (Θεοφίλου Κορυθαλλέως) ἐρμηνεία τῶν περὶ ψυχῆς Ἀρι-
στοτέλους. Ἀρχ. «Τὸ φυσιολογικὸν τῆς θεωρίας μέρος», φ. 1—56.

2. Ἄνωνόμου πέντε διαλέξεις «εἰς τὰ τοῦ Ἀριστοτέλους βι-
βλία περὶ οὐρανοῦ». Ἀρχ. «Διάξεις α' περὶ τῆς φύσεως τοῦ
οὐρανοῦ. Ζήτημα α', πότερον ὁ οὐρανὸς σῶμα» κτλ., φ. 57—91.

3. Ἰωάννου γραμματικοῦ Ἀλεξανδρέως τοῦ Φιλοπόνου, περὶ
τῆς τοῦ ἀστρολάβου χρήσεως». Ἀρχ. «Τὴν ἐν τῷ ἀστρολάβῳ
τῆς ἐπιφανείας», φ. 95—108.

4. «Ἐτέρα μέθοδος ἄνωνόμου περὶ τοῦ ἀστρολάβου». Ἀρχ.
«Εἰ βούλει γινώσκειν», φ. 108^β—111.

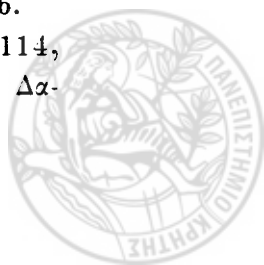
5. «Τοῦ σοφωτάτου Κορυθαλλέως ὑπόμνημα περὶ ἀστρολογίας».
Ἀρχ. «Πλάττει ταῖς Μούσαις ὁ φυσικὸς μῦθος», φ. 112—134.

6. «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου καὶ πασῶν τῶν ἐπιστη-
μῶν διδασκάλου καὶ μεγάλου ῥήτορος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας,
ἱατροῦ τε ἀρίστου κυρίου Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως
(Μαυροκορδάτου), περὶ γραμματικῆς συντάξεως κατὰ τὰ ὀκτὼ
μέρη τοῦ λόγου». Ἀρχ. «Χρῶμεθα ταῖς προτακτικοῖς ἄρθροις»,
φ. 135 κέ.

213. Τεῦχος χαρτῶν (0,205×0,145) τῆς ις' ἑκατ. ἐκ
φύλλων 659.—Θεοδώρου Προδρόμου «ἐξήγησις εἰς τοὺς ἐν ταῖς
ἱεραῖς δεσποτικαῖς ἐορταῖς ἐκτεθέντας κανόνας παρὰ τῶν ἁγίων
καὶ σοφῶν ποιητῶν Κοσμά καὶ Ἰωάννου». Ἀρχ. «Ἐοικας ὦ
ἄνθρωπε» κτλ.

214. Τεῦχος χαρτῶν (0,20×0,145) ἐκ φύλλων 176.

1. Στιχηράριον καὶ τινες ἀσματικοὶ κανόνες ἀπὸ φ. 1—114,
γραφέντες κατὰ τὴν ἐν τέλει σημείωσιν ἔτει 1674. «Χεῖρ Δα-

νήλ θύτου ,αχοδ' έτος, δεκεμβρίου ιε'. 'Αρχ. «Τῇ κυριακῇ ἐσπέρας εἰς τὸ "Κύριε ἐκέκραξα" στιχηρὰ κατανουκτικὰ δεσποτικὰ, ἴγχος α': Πανεύφημοι μάρτυρες.—Τὰ πάντα παρήγαγες τῷ σῶ λόγῳ» κτλ. 'Απὸ φ. 80 «τῷ σαββάτῳ κανὼν εἰς πάντας ἀγίους, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς "τῆς ὀκτωῆχου τῆς νέας θεῖον τέλος". 'Απὸ φ. 88 «κανὼν εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον», ἀπὸ φ. 96^β κανὼν εἰς τὴν κοίμησιν τῆς αὐτῆς κτλ. Τὰ φύλλα 114^β—132 ἀφέθησαν ἄγραφα.

2. «Βιβλίον τῆς ζωγραφικῆς τέχνης περιέχον τὰς ἐορτὰς τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Θεοτόκου, ἔτι δὲ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν προφητῶν καὶ τὰ ὑπ' αὐτῶν προφητευθέντα, καὶ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν λοιπῶν ἀγίων τὰς ἡλικίας καὶ τὰ εἶδη τῶν προσώπων αὐτῶν καὶ τῶν τριχῶν· πῶς δεῖ γράφειν αὐτοὺς καὶ ἕτερα πλεῖστα ἀναγκαῖα τῆς ζωγραφικῆς τέχνης καὶ ὠφέλιμα». 'Αρχ. «Περὶ τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ. 'Ο προφήτης 'Αμμὼς εἶπε περὶ τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ» κτλ., φ. 133—175^α. 'Εν τέλει· «ἐγράφη ἐν ἔτει ,αχοδ', μηνὶ αὐγούστῳ κη' χεῖρ Δανιὴλ θύτου». 'Εν φ. 175^β σημειώσις ἀνορθόγραφος λέγουσα· «1697 φεβρουαρίῳ 2 ἐλειτούργησεν μέσα εἰς τὸν ἅγιον τάφον (καὶ) ἔκαμε τὴν παρρησίαν τῆς ὑπαπαντῆς ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης ἅγιος Τύρου καὶ ἱστοριογράφος κῦρ 'Ιωάσαφ ὁ ἀπὸ Χαλεπίου, καὶ δεόμεθα τῇ σῇ πανιερότητι νὰ ἐνθυμᾶσαι καὶ ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ εἰς τὰς ἀγίας σου προσευχὰς Μακαρίου θύτου τοῦ 'Ασπρομάλη». 'Εν φ. 176 ἀναγινώσκειται τύπος συγχωροχαρτίου.

215. Τεῦχος χαρτῶν (0,205 × 0,15) ἐκ φύλλων 260, γραφέν περὶ τὸ τέλος τῆς ις' ἑκατονταετηρίδος.

1. «'Επιγράμματα τοῦ ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐπιτάφια εἰς τὸν ἅγιον καὶ μέγαν Βασίλειον, διὰ στίχων ἠρωϊκῶν καὶ ἐλεγείων συντεθειμένα <συνταχθέντα καὶ> ἐρμηνευθέντα παρὰ Νικήτα φιλοσόφου τοῦ Παφλαγόνος δύο καὶ ι', ἅπερ ἐπάνω τοῦ τάφου τοῦ μεγάλου Βασιλείου ὁ μέγας Γρηγόριος τέθεικεν». 'Αρχ. «Σῶμα δίχα ψυχῆς», φ. 1 κέ. Σχόλια ἐν τοῖς μετώποις καὶ μέσον τῶν στίχων.

2. «Τοῦ Χρυσοστόμου ὁμιλία νδ', ὅτι οὐ τὰ βιωτικά ἀλλὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν δεῖ ἀρπάζειν». Ἀρχ. «Οἶδεν γὰρ οἶδε ταπεινὴν ψυχὴν», φ. 3.

3. Ἀνωνόμου τεμάχιον περὶ ψυχῆς κατὰ Πλάτωνα. Ἀρχ. «Πλάτων ὁ φιλόσοφος ἐν νόμοις φησὶν ἐλευθέραν εἶναι τὴν ψυχὴν» κτλ., φ. 4^α.

4. Ἀνωνόμου περὶ Ἑρμοῦ Τρισμεγίστου καὶ Θεούλιδος. Ἀρχ. «Ἑρμῆς ὁ τρισμέγιστος οὗτος αἰγύπτιος σοφός», φ. 4^β.

5. Βασιλείου Καισαρείας ἐρωταποκρίσεις. Ἀρχ. «Ἡ πλεονεξία μέχρι τίνος κρίνεται; Ἀπόκρισις: ὅταν ὑπερβῆ τις τοῦ νόμου τὸν ὄρον» κτλ., φ. 5.

6. Νεῖλου μοναχοῦ ἐρμηνεῖα εἰς τὸ ἄσμα ἄσμάτων. Ἀρχ. «Διατί λέγεται ἄσμα» κτλ., φ. 7.

7. Ἀποσπάσματα Συμεῶν Θεσσαλονίκης, φ. 20^β.

8. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας «πρὸς Ἀντίοχον περὶ πίστεως, ἀναγκάσιων ζητημάτων τῶν ἐν ταῖς θείαις Γραφαῖς ἀπορουμένων καὶ παρὰ πᾶσι χριστιανοῖς ἀναγινώσκειν ὀφειλομένων». Ἀρχ. «Ἐρώτησις: τί ἐστι Θεός; ἀπόκρισις. Θεός ἐστιν οὐσία» κτλ., φ. 23.

9. Πίναξ ἑκατὸν κεφαλαίων τῆς ἐπομένης συγγραφῆς, φ. 62.

10. «Τῶν ἐν μονοτρόποις ἐλαχίστων Καλλίστου καὶ Ἰγνατίου τῶν Ξανθοπούλων, μέθοδος καὶ κανὼν σὺν θεῷ ἀκριβῆς καὶ παρὰ τῶν ἁγίων ἔχων τὰς μαρτυρίας περὶ τῶν αἵρουμένων ἡσύχως βιώναι καὶ μοναχικῶς, περὶ τε ἀγωγῆς καὶ πολιτείας καὶ διαίτης αὐτῶν, καὶ περὶ τοῦ ὄσων ἡλίκων ἀγαθῶν πρόξενος ἢ ἡσυχία καθίσταται τοῖς λόγῳ μειοῦσιν αὐτήν· διακρίεται δὲ ἡ παροῦσα τοῦ λόγου πραγματεία ἐν κεφαλαίοις ρ'· λέγεται δὲ ἡ ἐπωνυμία τῆς βίβλου "Παράδεισος", ὅτι ἐκ πάσης σχεδὸν τῆς θείας Γραφῆς ἐμπεριέχει τὰς μαρτυρίας. Τὸ τοῦ λόγου προοίμιον, ὅπερ καὶ πρώτου κεφαλαίου ἀριθμὸν κέκτηται, περὶ τῆς δι' ἁγίου πνεύματος τοῖς πιστοῖς ἐνουπαρχούσης θείας καὶ ὑπερφουῶς δωρεᾶς τε καὶ χάριτος», φ. 62—147. Migne τ. 147, σ. 636 κέ.

11. «Ἀπὸ τοῦ πιττακίου τῶν ἁγίων καὶ μακαρίων πατέρων ἡμῶν, τοῦ πρὸς τὸν κῦρ Ἰωάσαφ τὸν ἔγκλειστον καὶ ἡσυχαστὴν

ἐν Παλαιστίνῃ ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Σάβα». Ἄρχ. «Ἐβουλόμεθα μὲν οὖν καὶ αἰσθητοῖς ὀφθαλμοῖς θεάσασθαί σοι καὶ στόμα σοι πρὸς στόμα λαλῆσαι», φ. 148.

12. «Τῶν αὐτῶν ἁγίων καὶ μακαρίων πατέρων ἡμῶν». Ἄρχ. «Πρῶτον πάντων ἄρχεται εἰς τὸ σῶμα τοῦ ἀγωνιζομένου», φ. 149.

13. «Περὶ τάξεως ἀρχαρίου καὶ κατηγήσεως πάνυ ἀναγκαιοτάτης, κοσμούσης τὰ ἦθη τοῦ ἀνθρώπου». Ἄρχ. «Αὕτη ἐστὶν ἡ τάξις ἡ σώφρων», φ. 150.

14. «Ἐκ τῆς βίβλου Πέτρου μοναχοῦ τοῦ Δαμασκηνοῦ». Ἄρχ. «Ἄρχὴ μὲν παντὸς ἀγαθοῦ», φ. 152.

15. «Περὶ κοινοβίων». Ἄρχ. «Οἱ τὸ μοναχικὸν καὶ ἅγιον σχῆμα φοροῦντες», φ. 163.

16. Διήγησις τοῦ ἀββᾶ Θεοδώρου τοῦ Βυζαντίου. Ἄρχ. «Διηγῆσατο ἡμῖν ὁ ἀββᾶς Θεόδωρος ὁ Βυζαντὲς ὅτι ἐν Κωνσταντινουπόλει ὄντος μου νεωτέρου εἰκοσαετοῦς» κτλ., φ. 163^β.

17. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας «πρὸς τοὺς ἀποταξαμένους». Ἄρχ. «Ἀδελφέ μου, εἰ ἀπετάξω τῷ κόσμῳ», φ. 166^β.

18. «Στεφάνου τοῦ Θηβαΐτου ἐντολαὶ τοῖς ἀποτασσομένοις». Ἄρχ. «Πρῶτον μὲν μὴ ἔχε κοινωνίαν μετὰ γυναικῶν», φ. 167.

19. «Νείλου μοναχοῦ εἰς μοναχοὺς ἡσυχάζοντας». Ἄρχ. «Μὴ μετὰ περισπωμένων συναυλίζου», φ. 168.

20. «Ἐκ τῶν παραγγελμάτων τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν καὶ διδασκάλων». Ἄρχ. «Ἔχε τὸν νοῦν σου πάντοτε», φ. 169^β.

21. «Ἐκ τοῦ γεροντικοῦ». Ἄρχ. «Ἀδελφὸς ἠρώτησέ τινα τῶν πατέρων περὶ τοῦ λογισμοῦ τῆς βλασφημίας», φ. 170^β.

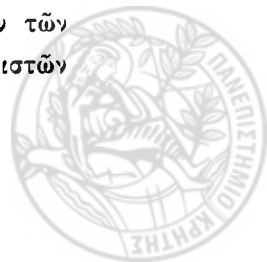
22. «Ἀντωνίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως προτροπὴ εἰς ἐξαγόρευσιν, ἐν ἧ σαφέστατα τὸ ἐκ ταύτης ὠφέλιμον ἀποδείκνυται ἐρρήθη δὲ πρὸς τοὺς μοναχοὺς τῶν Στουδίων». Ἄρχ. «Πατέρες καὶ ἀδελφοί, τῶν γνησίως ἐρώντων», φ. 173.

23. Βασιλείου Καισαρείας τρία ἀποσπάσματα. Ἄρχ. «Πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων ἀκήκοα», φ. 177^β.

24. Τοῦ ἀββᾶ Ἡσαΐου «λόγος εἰς τὸ πρόσεχε σεαυτῷ». Ἄρχ. «Πρόσεχε σεαυτῷ ἀκριβῶς», φ. 181.

25. Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ «λόγος ἀσκητικός κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν». Ἀρχ. «Ἀδελφός ἠρώτησε γέροντα λέγων παρακαλῶ σε» κτλ., φ. 186. Migne τ. 90, σ. 912.
26. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος περὶ τῆς κατὰ Θεὸν λύπης». Ἀρχ. «Χαίρω καὶ εὐφραίνομαι», φ. 207. Migne τ. 91, σ. 413.
27. «Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου ἐξήγησις Χρυσοστόμου». Ἀρχ. «Τὸ προσηγνὲς καὶ λεῖον οὐ πανταχοῦ», φ. 211.
28. «Ἐκ τῆς δευτέρας ἐπιστολῆς τοῦ ἁγίου Μάρκου». Ἀρχ. «Τῶν ἀκουόντων τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ», φ. 229^β.
29. «Διδασκαλία τοῦ ἁγίου Θεοδώρου ἐπισκόπου Ἐδέσσης». Ἀρχ. «Οὐκ ἔδει με τὸν ἀσθενῆ καὶ ἀχρεῖον περὶ ψυχικῆς ὠφελείας ὑμῖν διαλέγεσθαι», φ. 229.
30. Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἀπόσπασμα, οὗ ἡ ἀρχή· «Πᾶς ὁ κτείνας ΚΑΪΝ ἑπτὰ ἐκδικούμενα παραλύσει», φ. 232.
31. Ἀωνόμου «στίχοι πρὸς μοναχοὺς» 33, ὧν ἡ ἀρχή· «Τί βρωμάτων σε τερπνότης ἐκδηλύνει», φ. 233.
34. Βασιλείου Καισαρείας ἀποσπάσματα (ἐκ τῶν ἀσκητικῶν πζ'—ριζ'), φ. 234.
35. Συμεὼν Θεσσαλονίκης ἀποσπάσματα, φ. 243.
36. Δωροθέου ἄββα ἀποσπάσματα ἐκ τῶν τριῶν πρώτων λόγων, φ. 244.
37. Βασιλείου Καισαρείας «ὁμιλία πρὸς Χεῖλωνα ἴδιον μαθητήν». Ἀρχ. «Σωτηρίου πράγματος», φ. 246. Migne τ. 32, σ. 348.
38. Ἀωνόμου «νομικόν», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐπειδὴ τινες εἰσὶν ἐν τῇ Κυριακῇ γόνου κλίνοντες καὶ ἐν ταῖς πεντήκοντα ἡμέραις ὑπὲρ τοῦ πάντων» κτλ., φ. 251. Παρέπονται διηγήσεις ἀσκητῶν.
39. Βασιλείου Καισαρείας «περὶ ἀσκήσεως πῶς δεῖ κοσμεῖσθαι τὸν μοναχόν». Ἀρχ. «Δεῖ τὸν μοναχὸν πρὸ πάντων», φ. 254.
40. «Εὐχὴ ἐπὶ ἐξομολογουμένων», φ. 257.
41. Πίναξ τῶν ἑπτὰ μυστηρίων, τῶν ἀρετῶν, τῶν αἰσθήσεων καὶ τῶν ἑπτὰ ἁμαρτιῶν ἕτερος παριστῶν τὴν διαίρεσιν τῶν ἑπτὰ θανασίμων ἁμαρτιῶν ἕτερος ἐν σχήματι δένδρου παριστῶν

τὴν διαίρεσιν τῶν ἀρετῶν, φ. 258—259^α. Παρέπονται ἐρωταποκρίσεις Βασιλείου Καισαρείας.

42. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ «ἀλφάβητος παραινετικος πρὸς φιλόπονον παῖδα». Ἀρχ. «Ἄνω πτέρωσον», φ. 260. Ἰ. Σακκελίωνος, Πατμιακὴ βιβλιοθήκη (Ἀθήν. 1890), σ. 18.

216. Δύο χαρτῶα τεύχη ἀτάκτως συμπεπηγμένα.

α') Μαξίμου Μαργουνίου βιβλία τρία περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Φύλλα 1—126 καὶ 200—248. Ἐσωθεν τῆς πρώτης πινακίδος ἐκολλήθη τὸ πρῶτον φύλλον, ἐφ' οὗ ἀναγινώσκονται τὰ ἐξῆς δύο σημειώματα· «ἐκ τῶν τῆς βιβλιοθήκης Νικολάου Πετρονίκου Κερκυραίου»· «τὸ παρὸν Μαξίμου ἐλαχίστου ἱερομονάχου Μαργουνίου τοῦ Κρητὸς βιβλία γ' περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος». Ἐν τέλει· «ἀντεγράφη μὲν τὸ παρὸν διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ Δημητρίου τοῦ οἰκονόμου, προτροπῇ δὲ καὶ ἐπιδιόρθώσει τελεία (διὰ τῆς τοῦ πρωτοτύπου παραβολῆς) τοῦ λογιωτάτου διδασκάλου κυρίου Χριστοφόρου τοῦ Ἐμποροκωμήτου¹ ἐκ τινος χειρογράφου βιβλίου παλαιοῦ, γεγραμμένου κατὰ τὸ χιλιεστὸν ἄφπγ^{ον} ἔτος τὸ κοσμοσωτήριον, εὐρεθέντος ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ κῆρ Νικολάου Πετρονίκου Κερκυραίου. Κερκύρηθεν ἄφχ'ιθ' ἰανουαρίου ιε'». Ἀπὸ φ. 1 — 4 κατέστρωται ὁ πίναξ τῶν κεφαλαίων, ὃν ἐξέδωκεν ἐντεῦθεν λαβὼν ὁ Δημητρακόπουλος, Προσθ. καὶ διορθ. σ. 22—26. Εἰς φ. 5 ἐσημειώθησαν οἱ μνημονευόμενοι συγγραφεῖς, ἀπὸ δὲ φ. 7 — 10 ἀναγινώσκεται ἐπιστολὴ Μαργουνίου ἀφιερωτικὴ τῷ Κ/πόλεως πατριάρχῃ Ἱερεμῖα Β', ἧς ἡ ἀρχή· «Οὐδὲν ἀγάπης παρὰ χριστιανοῖς». Ταύτην δ' ἀπ' ἄλλου ἀντιγράφου ἐξέδωκα καταχωρίσας ἐν Ἑλλην. φιλολογ. Συλλόγῳ, τ. ΙΖ', σ. 66—68. Τὸ κείμενον λοιπὸν τοῦ συγγράμματος ἄρχεται ἀπὸ τοῦ 11 φύλλου, ἔνθα καὶ ἡ ἐπιγραφή· «Μαξίμου ἐλαχίστου ἱερομονάχου Μαργουνίου τοῦ Κρητὸς δογματικὸς λόγος πρῶτος περὶ τῆς τοῦ παναγίου Πνεύματος ἐκπορεύσεως. Βιβλίον πρῶτον, προοίμιον. Τίς

¹ Ὅρα περὶ αὐτοῦ Γ. Ζαβίρα νέας Ἑλλάδος σ. 545. Α. Δημητρακοπούλου ὀρθοῦ Ἑλλάδος σ. 175.

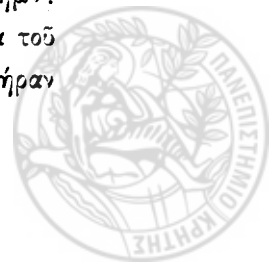

μέν ἂν ἢ μέχρι τοῦ νῦν» κτλ. Καθ' ἐκάστην σελίδα 23 στίχοι (0,16 × 0,95).

β') Τὰ φύλλα 127 μέχρις 199 τοῦ ὄλου τεύχους περικλείουσιν ἰδιαίτερον βιβλίον γραφέν ἀρχομένης τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος καὶ ἀποτελούμενον ἐξ 160 σελίδων· ἐλλείπουσιν ὅμως αἱ σελίδες 17—32, ὅ ἐστιν ἐν τετράδιον, ἐκπεσόν ἴσως κατὰ τὴν σύμπηξιν τοῦ ὄλου χειρογράφου. Περιέχει δὲ τὸ ἔτι ἀνέκδοτον τυπικὸν τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου μάρτυρος Μάμαντος, «τῆς καταντικρὸν μὲν τῆς κοινοβιακῆς γυναικείας μονῆς τῆς Ἀριστηνῆς διαχειμῆνης, πλησίον δὲ τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ Ἰασίτου». Ἀπὸ σελ. 139 αἱ ὑπογραφαί, ὧν προτάσσεται ἡ ἐξῆς σημείωσις: «Τὸ παρὸν τυπικὸν μετὰ καὶ εἰδήσεως ἡμετέρας προβάν ἐκ προτροπῆς τοῦ μακαρίτου ἐκείνου αὐθέντου καὶ συναδέλφου μου τοῦ Μυστικοῦ κῦρ Γεωργίου παρὰ τοῦ τιμιωτάτου καθηγουμένου τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Μάμαντος μοναχοῦ κυροῦ Ἀθανασίου τοῦ Φιλανθρωπικοῦ ὑπεγράφη καὶ παρ' ἐμοῦ, ὡς ἔθος ἔχω τοῦ ὑπογράφειν, κατὰ μῆνα νοέμβριον ἰνδικτιῶνος ἐβδόμης, ἔτει ςχξξ' (1158). Ὁ δοῦλος τοῦ βασιλέως Θεοχάριστος ὁ Καππαδόκης». Τέλος· «καὶ αὖτις ἀντιγραφῆναι καὶ ἐναποτεθῆναι πρὸς τὴν διαληφθεῖσαν μονήν»· εἶτα· «λείπουσι τὰ ἐξῆς· διὸ καὶ ἡ παροῦσα προσθήκη διέμεινεν ἀτελής». Ἐν ἀρχῇ δὲ τοῦ τυπικοῦ ἀναγινώσκειται «πρόλογος περὶ τοῦ μακαρίτου Μυστικοῦ καὶ νέου δομήτορος», οὗ ἡ ἀρχή· «Μέγα τι καὶ θεῖον χρῆμα» κτλ. Καθ' ἐκάστην σελίδα 19 στίχοι (0,155 × 0,105).

217. Δύο χαρτῶα τεύχη τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐξ 154 φύλλων (0,206 × 0,15). Τὰ φ. 117—120 ἄγραφα.

α') «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου κυρίου Θεοδοσίου τοῦ Κορυθαλλέως, πρώην μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης, ἐκθεσις συνοπτικὴ τῆς ὅλης συλλογιστικῆς πραγματείας». Ἀρχ. «Ὅσα ἔνεκά του κινεῖται», φ. 1 — 116. Ἐν τέλει· «κατὰ τὸ ρχξς^{ον} ἔτος τὸ σωτήριον ἐξεδόθη ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλῆμ». Ἀπὸ φ. 121—138 «τοῦ αὐτοῦ Κορυθαλλέως εἰς τὰ ὕστερα τοῦ Ἀριστοτέλους ἀναλυτικά». Ἀρχ. «Τὸ ἀναγκαϊότατον εἰς θήραν

τῆς ἀληθοῦς» κτλ. Φύλλ. 139—140 «τοῦ αὐτοῦ περὶ συλλογιστικῶν ἐλέγχων». Ἀρχ. «Εἰ μὲν ἦν χρῆσθαι» κτλ.

β) «Λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολιμαῖοι χαρακτῆρες». Ἀρχ. «Ὁ μὲν ἐπισταλτικός χαρακτήρ» κτλ., φ. 141—151. Εἶτα ἀνώνομος ἐρμηνεία εἰς τὸ «Μοῦσαι Πιερῆθεν ἀοιδῆσι κλύουσαι». Ἀρχ. «Μοῦσαι ἐκλήθησαν ὡς ὁμοῦ ἀεὶ οὔσαι». Τέλος· «ἐξ οὗ καὶ ῥέζω ῥέζω τὸ πράττω καὶ θυσιάζω».

218. Τεῦχος χαρτῶον ἐκ 362 φύλλων (0,202×0,155), γραφὲν ἔτει 1771. Καθ' ἐκάστην σελίδα 23 στίχοι (0,16×0,11).

1. «Κυρίου Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου ἐξηγήσεις εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἱεραῖς δεσποτικαῖς ἑορταῖς ἐκτεθέντας κανόνας παρὰ τῶν ἀγίων μελωδῶν Κοσμᾶ καὶ Ἰωάννου». Ἀρχ. «Ἐοικας ὦ ἄνθρωπε», φ. 1.

2. «Ἐρμηνεία ἐκ τοὺς τῆς ὀκτωήχου ἀναβαθμούς, ἐκδοθεῖσα παρὰ Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου». Ἀρχ. «Δεῖ μὲν οὖν πρὸ τῆς τῶν ἀντιφώνων», φ. 278. Ἐξεδόθη τὸ πρῶτον ἐν Ἱεροσολύμοις μετὰ προλεγομένων Κυρίλλου Ἀθανασιάδου (1862).

3. «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα περὶ τῆς ὑπακοῆς, τοῦ κοντακίου, τοῦ ἑξαποστειλαρίου καὶ τοῦ οἴκου, πόθεν ἐκλήθησαν». Ἀρχ. «Σοὶ μὲν ἀεὶ σπουδῆ», φ. 349. Ἐκδ. Κ. Ἀθανασιάδου σελ. 126—129.

4. «Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου ἐξηγήσεις εἰς "τὴν τιμιωτέραν", πρὸς τὸν ἀπὸ τῆς Ὀδηγητρίας ἱερομόναχον καὶ ἐκκλησιάρχην κύριον Νεόφυτον». Ἀρχ. «Οὔτε σε τοῦ θάρρους», φ. 351. Ἐν τέλει· «ἄψα' νοεμβρίου ὀγδόη ἐπὶ δέκα, ἐν τῇ ἀγίᾳ πόλει Ἱερουσαλήμ». Ἐκδ. Κυρίλλου Ἀθανασιάδου ἀρχιμανδρίτου σ. 130—148.

219. Τεῦχος χαρτῶον τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 276 (0,205×0,153). Καθ' ἐκάστην σελίδα 24 ἢ 25 στίχοι (0,165×0,12). Πολυάριθμα φύλλα ἀφέθησαν ἄγραφα. Ἐν φ. 1 προσίμιον οὗ ἡ ἀρχή· «Ἦν χρόνος ὅτε φιλοσοφία σχολάζων»· μεθ' ὃ δύο πίνακες κεφαλαίων, καὶ ἀπὸ φ. 8 τὸ κείμενον μετὰ τῆς ἐξῆς ἐπιγραφῆς

«Πόνημα Γεωργίου τοῦ σοφωτάτου διακόνου πρωτεκδίκου καὶ δικαιοφύλακος τοῦ Παχυμέρη, περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως». Ἀρχ. «Ὁ σκοπὸς τοῦ βιβλίου τούτου ζητῆσαι» κτλ.

220. Τεῦχος χαρτῶν (0,205×0,15) ἐκ σελίδων 421, γραφὲν ὑπερμεσοῦσης τῆς ις' ἑκατ. Καθ' ἐκάστην σελίδα 20 στίχοι (0,15×0,095).

1. «Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Ζωναρᾶ ἐρμηνεῖα τῶν ἀναστασίμων κανόνων Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. Ἀρχὴ τοῦ πρώτου ἤχου· ὁ κανὼν· ὡδὴ α' ἤχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος» κτλ. Ἀρχὴ τῆς ἐρμηνείας· «Σοῦ ὦ ἀθάνατε ἡ τροπαιοῦχος», σελ. 1—396. Αἱ σελίδες 397 καὶ 398 κεναί.

2. «Ἐπιστολὴ τινος ὀσίου μοναχοῦ ἀποσταλεῖσα πρὸς τινα μοναχὸν ὀνόματι Καλλίνικον». Ἀρχ. «Τῆ κελεύσει σου», σ. 399.

3. (Φιλίππου μοναχοῦ διόπτρα)· «θρῆνοι κλαυθμοὶ καὶ ὄδυρμοὶ ἀμαρτωλοῦ καὶ ζῶου, δι' ὧν καὶ ἀπελέγετο πρὸς ψυχὴν τὴν ἰδίαν». Ἀρχ. «Πῶς κάθη πῶς ἀμεριμνεῖς», σ. 400^β—421. Τέλος· «τοῦτο σημεῖον πάντως εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν ἀμήν καὶ γένοιτο, γένοιτό μοι».

4. «Στίχοι ἀπολογητικοὶ» εἰς τὴν διόπτραν, ὧν ἡ ἀρχὴ· «Ὁ ἀμαθὴς πρὸς ἀμαθεῖς», σ. 421. Παρέπονται «ἔτεροι στίχοι Λέοντος εἰς τὸν ὀπισθεν λόγον» τῆς διόπτρας, ὧν ἡ ἀρχὴ· «Ὁ λόγος διδασκαλικός, εὐλόγος ἡ συνθήκη» κτλ.

221. Τεῦχος χαρτῶν (0,205×0,155) ἐκ σελίδων 422, ἐξ ὧν ἄγραφοι αἱ σελίδες 1—3, 5—6, 36—38 καὶ 401—421. Ἐν τῇ 4 σελίδι ἐκολλήθη πίναξ ἐντύπου βιβλίου παριστῶν ἐν ἡλικίᾳ 37 ἐτῶν τὴν εἰκόνα «τοῦ λαμπροτάτου κυρίου Ζώτου τοῦ Ζηταρᾶ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων, πρωτοσπαθαρίου καὶ γαμβροῦ τοῦ γαληνοτάτου ἡγεμόνος πάσης Μολδοβλαχίας κυρίου κυρίου Πέτρου βοεβόδα».

Μαλαξοῦ νομοκάνων ἐν κεφαλαίοις 294, ὧν ἡ ἀναγραφή ἀπὸ σελ. 9 μέχρι σ. 35. Πρόλογος ἀπὸ 7 σελίδος, οὗ ἡ ἀρχὴ· «Θησαυρὸς κεκρυμμένος». Τὸ κείμενον ἀπὸ σελ. 39. Ἀρχ. «Πρέπει τὸν κριτὴν» κτλ. Ἐγγραφή δὲ ἀμελέστατα ὑπὸ Τζώρτζη Ἀναγνώστου ἐν ἔτει 1705. Ὅρα τὰς σελίδας 8 καὶ 392.

222. Τεύχος χαρτῶν (0,20×0,135) τῆς ΙΕ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 395, βεβλαμμένον διὰ σητῶν καὶ πολλῆς χρήσεως. Ἐπὶ ἰδιαίτερου φύλλου σημείωσις λέγουσα· «ἀγορὰ Δοσιθέου ἐξάρχου Ἱεροσολύμων ὑπὲρ τοῦ ἁγίου τάφου, 1689 ὀκτωβρίου 18, ἐν Κωνσταντινουπόλει.

1. Ἀκέφαλος ἐρμηνεία τοῦ Ψαλτῆρος ἐμπεριλαμβάνουσα καὶ τὰ τροπάρια τῶν καθισμάτων· ἄρχεται δὲ οὕτω· «ταράξει αὐτούς», φ. 1—358.

2. «Ἀπὸ τοῦ προοιμίου τῆς ἐξηγήσεως τοῦ φιλοσόφου κυρίου Εὐθύμιου τοῦ Ζηγαδηνοῦ». Ἄρχ. «Ἄλλὰ καιρὸς διδάξει λοιπὸν», φ. 395.

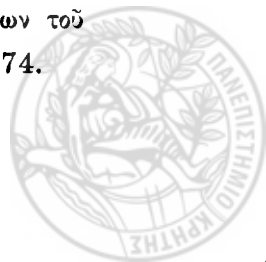
223. Τεύχος χαρτῶν (0,202×0,145) ἐκ φύλλων 292, γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΖ' ἑκατ. καὶ περιλαμβάνον τὰ ἐξῆς κείμενα.

1. Διάλογοι διάφοροι μεταξὺ Γραικοῦ καὶ Λατίνου περὶ πολλῶν ἐν αὐτοῖς διαφορῶν καὶ μάλιστα περὶ τῆς ἐμπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐκ τοῦ Υἱοῦ καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πάπα, συνθεμένοι εἰς τὴν ἰταλικὴν γλῶσσαν παρὰ τινος ἀδήλου φιλέλληνος καὶ παρ' αὐτοῦ ἐρμηνευθέντες εἰς τὴν ἀπλῆν καὶ χυδαίαν τῶν Γραικῶν (εἰς) παρὰ πάντων κατάληψιν καὶ ὠφέλειαν τοῦ γένους, ὅπου διὰ τὴν παρούσαν δυστυχίαν παρὰ πολλῶν κατηγορεῖται ὡς οὐκ ὀρθόδοξον». Ἐν ἀρχῇ πρόλογος τοῦ ἑλληνος τυπογράφου, ἕτερος ἐκ τῆς ἰταλικῆς μεταφρασθεὶς καὶ τρίτος τοῦ συγγραφέως. Ἄρχ. «Λατῖνος· φίλε ἐπειδὴ ἐλάχαμεν», φ. 4.

2. «Νικολάου ἐπισκόπου Μεδιώνης κεφαλαιώδεις ἔλεγχοι τοῦ παρὰ Λατίνοις καινοφανοῦς δόγματος, τοῦ ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ τοῦ Πατρὸς καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ ἐκπορεύεται, συνοψισθέντες ἐκ τῶν διὰ πλάτους ἐν διαφόροις λόγοις γεγραμμένων αὐτῷ εἰς κοινὴν γλῶτταν». Ἄρχ. «Ὁμολογούμενον εἶναι», φ. 258.

3. «Ἐκ τῶν τοῦ μακαριωτάτου πατρὸς ἡμῶν Μελετίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἐπιστολῶν, περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος». Ἄρχ. «Τί τοίνυν φατέ», φ. 267β.

4. «Ἐγχειρίδιον διδασκάλου τινὸς περὶ τῶν πρωτείων τοῦ πάπα». Ἄρχ. «Ἄν κανένας ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους», φ. 274.

224. Τεῦχος χαρτῶν (0,204 × 0,154) ἐκ φύλλων 38. Αὐτόγραφον Χρυσάνθου. Καθ' ἐκάστην σελίδα 24 στίχοι (0,153 × 0,10).

«Χρυσάνθου πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου τοῦ ἀποστολικοῦ τῶν Ἱεροσολύμων ἀγιωτάτου πατριαρχικοῦ θρόνου, περὶ ἀφορισμοῦ, κατ' αἴτησιν τοῦ γαληνοτάτου καὶ θεοσεβεστάτου αὐθέντου καὶ ἡγεμόνος πάσης Οὐγγρουβλαχίας κυρίου κυρίου Ἰωάννου Κωνσταντίνου Βασσαράβα Μπραγκοβάνου βοεβόδα». Ἄρχ. «Τὸ ἀφορίζω, ἐξ οὗ καὶ ὁ ἀφορισμός, εἶναι φωνὴ ὁμώνυμος» κτλ.

225. Τεῦχος χαρτῶν (0,195 × 0,15) ἐκ φύλλων 157, γραφὴν τελευτώσης τῆς ις' ἑκατ. ὑπὸ Κλήμεντος Ῥοδίου. Καθ' ἐκάστην σελίδα 22 στίχοι (0,14 × 0,105). Σητόβρωτον.

«Ἐπιστολὴ κυροῦ Ἀκακίου ἀμονάχου καὶ Σαββαΐτου πρὸς τὸν αἰτήσαντα Ῥηγῆνον καὶ πρόλογος τῆς βίβλου τοῦ ἱεροῦ τοῦδε (πυκτίου), φέροντος τὴν ἐρμηνείαν τοῦ μεγάλου καὶ ἱεροῦ κανόνος τοῦ ἐν ἀγίοις θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου τοῦ Ἱεροσολυμίτου». Ἄρχ. «Ἄγαμαί σε ἀγαπητὴ ἀδελφὲ» κτλ.

226. Τεῦχος χαρτῶν (0,20 × 0,085) τῆς ΙΖ' ἑκατ. Καθ' ἐκάστην σελίδα 15 στίχοι (0,135 × 0,085). Ἄπὸ φ. 1 — 11 πίνανξ 66 κεφαλαίων τοῦ ἐξῆς βιβλίου.

1. «Ἐρωτήσεις τοῦ ἀγιωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κυρίου Μάρκου καὶ ἀποκρίσεις ἐπ' αὐταῖς τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου Ἀντιοχείας κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Βαλσαμών, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰσαακίου τοῦ Ἀγγέλου, πατριαρχούντος Γεωργίου τοῦ ἀγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ ἐν ἔτει τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας, ασγ'». Ἄρχ. «Προοίμιον: ὁ μὲν θεόπτης Μωυσῆς», φ. 13—76.

2. «Θεσπισμα τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου περὶ τοῦ πάπα Ῥώμης». Ἄρχ. «Θεσπίζομεν σὺν πᾶσι» κτλ., φ. 77.

227. Τεῦχος χαρτῶν (0,193 × 0,13) ἐκ φύλλων 208, γραφὴν ἀρχομένης τῆς ἐνεστώσης ἑκατ. (ὑπὸ Μαξίμου Συμαίου).

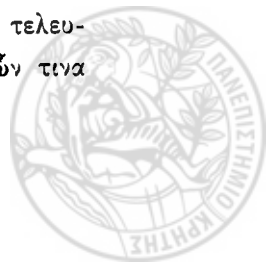
Θηκαρχᾶ μοναχοῦ ὠρολόγιον κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν.

1. «Ἐρμηνεία τῶν ὕμνων. Διονυσίου μοναχοῦ κεφάλαια ἐκ τῶν τριάκοντα περὶ διαφορᾶς τῶν θείων ὕμνων». Ἄρχ. «Δέδωκεν ἡμῖν ὁ Θεός», φ. 1.

2. «Θεοδούλου μοναχοῦ διήγησις περὶ τῶν ὕμνων». Ἀρχ. «Δέον ἡμῖν ἄπερ ἠκούσαμεν», φ. 5.
3. «Δόγος τοῦ Θηκαρά πρὸς τὸν Θεόδουλον». Ἀρχ. «Ἐγὼ ἀδελφεὲ τῷ κόσμῳ», φ. 5^β.
4. «Περὶ τῆς ἀσκητικῆς ἀκολουθίας τοῦ Θηκαρά διατάξεις καὶ αὐτῆ». Ἀρχ. «Ὁ δὲ βουλόμενος ἐν τῷ καιρῷ», φ. 12^β.
5. «Εὐχαὶ μετὰ τὴν ἐξ ὕπνου ἐγερσιν, μετὰ τὸ: πάτερ ἡμῶν». Ἀρχ. «Δόξα σοι βασιλεῦ», φ. 18.
6. «Ὑμνος τριαδικὸς σὺν εὐχῇ· λέγεται δὲ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ μεσουκτικοῦ μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ Κύριε ἐλέησον ιβ'. Ἐκ τῶν δογμάτων τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου ἐκλογή καὶ σύνταξις τοῦ Θηκαρά μοναχοῦ», φ. 19.
7. «Ὑμνος τοῦ σοφωτάτου Νικηφόρου τοῦ Βλεμμίδου μετὰ τὸ: δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ». Ἀρχ. «Σὺ κύριος ὁ μόνος ἀγαθός», φ. 102.
8. «Τοῦ αὐτοῦ Θηκαρά εὐχαὶ συλλεχθεῖσαι ἀπὸ τῆς θείας Γραφῆς, πλεῖσται δὲ ἀπὸ τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ τοῖς βουλομένοις πολεμήσαι τινα αὐτῶν πρὸς τὰ πάθη καὶ τὰς ἡδονὰς ἐγκειμένην προαίρεσιν». Ἀρχ. «Πένθος τῇ δευτέρᾳ ἑσπέρας. Δέξει δέησιν ῥυπαροῦ», φ. 146^β.
9. «Εἰς τὴν ἐρμηνεῖαν τῶν ψαλμῶν τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου ἐκ τῆς πρὸς Μαρκελλῖνον ἐπιστολῆς». Ἀρχ. «Ἐκάστη βίβλος θεόπνευστος», φ. 183^β.
10. «Περὶ τῆς τῶν ἀριθμῶν δυνάμεως συναθροισθέντα τὰ πλεῖστα ἐκ τῆς πρὸς Θαλάσσιον» συγγραφῆς τοῦ ὁσίου Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ. Ἀρχ. «Ἀριθμοῦ σαφῆνειαν λέγει», φ. 189^β.
11. «Εὐχὴ πρὸς ἀπαλλαγὴν παθῶν σαρκικῶν τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Θαλασσίου τοῦ Λίβυος». Ἀρχ. «Δέσποτα τῶν ἀπάντων», φ. 195. Παρέπονται διάφοροι εὐχαί.
12. «Κανὼν χαιρετήσιμος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον· πόνημα τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Λασκάρεως». Ἀρχ. «Χαίροις ἱλαστήριον», φ. 204.

228. Μαθηματάριον χαρτῶν (0,204 × 0,15) γραφὲν τελευτώσῃ τῆς ΙΗ' ἑκατ., συγκείμενον ἐκ 291 φύλλων, ὧν τινα

ἄγραφα, καὶ ἐμπεριέχον ψυχαγωγικὴν ἐρμηνείαν τῶν ἐπομένων κειμένων, ἅπερ ἐν τῷ Βυτίνης σχολείῳ ἐδιδάσκοντο· α') Ἰω. Χρυσοστόμου λόγος περὶ προσευχῆς· β') τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς Εὐτρόπιον· γ') Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ γνωμικὰ τετράστιχα· δ') Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον παραίνεσις, ἧς ἐν τέλει γέγραπται· «τὴν μὲν ἔναρξιν γαμηλιῶνος εἰκοστῆ, τὴν δὲ ἔκβασιν σκιρροφοριῶνος δεκάτῃ πρώτῃ εἴληφεν ὁ ἀνακείμενος τοῦ Ἰσοκράτους ῥήτορος λόγος»· ε') τοῦ αὐτοῦ πρὸς Νικοκλέα· ς') Βασιλείου εἰς τὸ «πρόσεχε σεαυτῷ»· ζ') τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία κατὰ τῶν ὀργιζομένων· η') Πλουτάρχου περὶ παιδῶν ἀγωγῆς. Ἐν τέλει δὲ σημείωσις τοῦ διδασκομένου μαθητοῦ δηλοῖ ὅτι «τὴν μὲν ἀρχὴν μαΐου ἰγ', τὸ δὲ τέλος ἀπριλίου κθ' πεποιήκαμεν τῶν παρόντων τοῦ Πλουτάρχου λόγων παρά Παρθενίου ἱεροδιακόνου διδάσκοντος ἐν τῷ κατὰ τῆς Βυτίνης φροντιστηρίῳ»¹.

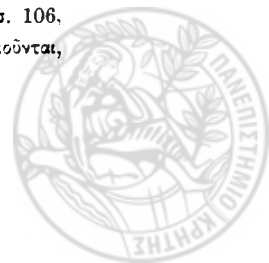
229. Τεῦχος χαρτῶν ἀπηρτισμένον ἐκ τετραδίων δύο σχημάτων ($0,195 \times 0,135$ καὶ $0,17 \times 0,116$)· σύγκειται δ' ἐκ φύλλων 175 καὶ περιλαμβάνει

«Τὸ τέταρτον βιβλίον τῶν εἰς τέσσαρα διηρημένον διδασκαλιῶν τῆς εἰσαγωγῆς τῆς γραμματικῆς, τῆς διδασκούσης περὶ γραμματικῶν δηλαδή· τὴν ὁποίαν συνέταξεν ὁ Θεόδωρος. Ἔστι δὲ ἡ ἀρχὴ χειραγωγία τις καὶ ὁδήγησις ἀρχαρίων ἐπὶ τὰ τέλη τῶν διδασκομένων». Ἀρχ. «Λοιπὸν δέ· ὁ δὲ ἐστὶν ἐπακολουθητικός» κτλ. Ἐν τέλει· «1808 φεβρουαρίου τῆ 21».

230. Τεῦχος χαρτῶν ($0,182 \times 0,13$) ἐκ σελίδων 320, γραφὴν πιθανῶς παρ' αὐτοῦ τοῦ συγγραφέως. Καθ' ἐκάστην σελίδα 20 στιχοὶ ($0,147 \times 0,095$).

1. Διονυσίου ἀγιοσαββίτου ἔμμετροι διηγήσεις πρὸς τοὺς προσκυνητὰς τῶν ἁγίων τόπων, ὡς περὶ τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου,

¹ Τὴν μονογραφίαν Π. Παπαζαφειροπούλου περὶ τῆς ἐν Βυτίνῃ σχολῆς (ἐν Ναυπλίῳ 1858) ἀγνοῶ· διὸ ὅρα περὶ Παρθενίου τὸ τοῦ Ε. Καστόρχη βιβλίον περὶ τῆς ἐν Δημητσάνῃ σχολῆς (ἐν Ἀθήναις 1847), σ. 22, καὶ τὸ σχεδίσμα Μ. Παρανίκα σ. 106, ἔτι δὲ Κ. Σάθα νεοελλ. φιλολ. σ. 600, ἐνθα τοῦ Παρθενίου πονήματά τινα σημειοῦνται, οἷς προσθετέον καὶ τὸ ἐν «Πανδώρας» τ. XX σ. 172 κέ. καταχωρισθέν.

τῆς γεννήσεως τοῦ προφήτου Δαβὶδ κλπ. Ἄρχ. «Ἀναστρέφόμενοι λοιπὸν εἰς τὸ προκείμενόν μας», σελ. 296.

2. Τοῦ αὐτοῦ ἔμμετροι «λόγοι ἐκ τῶν θείων καὶ θεοπνεύστων ἁγίων πατέρων καὶ μεγάλων ἀσκητῶν πρὸς ὠφέλειαν ψυχῆς». Ἄρχ. «Ἐλεγεν κάποιος ἀπὸ τοὺς ἐναρέτους», σ. 297.

3. Τοῦ αὐτοῦ ἔμμετρος παράφρασις λόγου τοῦ Χρυσοστόμου «ὅτι δὲν πρέπει νὰ κλαίωμεν τὰ νήπια πικρῶς ὅταν ἀποθνήσκουσι». Ἄρχ. «Ὅσα γὰρ μικρὰ παιδία», σ. 305. Παρέπονται ἄλλα κεφάλαια καὶ τέλος ὁ ποιητῆς τὸ ὄνομα αὐτοῦ δηλοῖ οὕτως ἐν σελ. 318.

Γέγραπται ταῦτα ὑπὸ χειρὸς σοῦ δούλου,
οὗ οἶδας αὐτὸν καὶ οὐκ ἔγνωκας ἢ ἔγνωκας χατζῆ·
εἰ δὲ καὶ τοῦ ὀνόματος ἐνθυμείσθαι ἐθέλεις,
Διονυσίου μέμνησο ἐν προσευχαῖς ἀπάσαις κτλ.

«Ἐγράφη τὸ παρὸν ἐν ἔτει 1788 Ἰουνίου μηνὸς 2 ἐν τῷ σεβασμίῳ πύργῳ τοῦ ἁγίου Συμεῶνος τοῦ Στυλίου κειμένης(-φ) ἀπ' ἔξω τῆς ἁγίας λαύρας τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου ἐν Παλαιστίνῃ:—καὶ ἐσταχώθη διὰ χειρὸς τοῦ πανοσίου πατρὸς καὶ πνευματικοῦ ἡμῶν κυροῦ Ἰωαννικίῳ(-ου) Γγιομῆς-χαναλῆ, εἰς μνημόσυνον αὐτοῦ καὶ τῶν γονέων του».

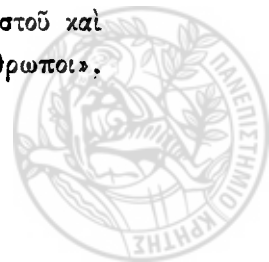
231. Τεῦχος χαρτῶν (0,196 × 0,155) ἐκ φύλλων 260, γραφὲν μεσοῦσης τῆς IH' ἑκατ. Καθ' ἑκάστην σελίδα 20 στίχοι (0,155 × 0,105). Τὰ φύλλα 212^β — 216 καὶ 229 — 232 ἀφῆθησαν κενά.

1. Μαλαξοῦ νομοκάνων ἐν κεφ. 294 κατὰ τὸν προτεταγμένον πίνακα. Ἄρχ. «Θησαυρὸς κεκρυμμένος» κτλ., φ. 1—212.

2. «Διάλεξις Εὐθύμιου καὶ Σαρακηνοῦ φιλοσόφου περὶ πίστεως ἐν τῇ Μελιτινῇ πόλει». Ἄρχ. «Ἐρώτησις Σαρακηνοῦ πρὸς Εὐθύμιον: πῶς ὁμολογεῖτε πολυθεΐαν», φ. 217—228.

3. Ἀωνόμου διδασκαλία ἐπιστολογραφίας, ἧς ἡ ἀρχή· «Τὰ εἶδη τῶν ἐπιστολῶν ἄλλοι τὰ λέγουσι περισσότερα», φ. 233—255.

4. «Δόγος ἐνδέκατος Γερασίμου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας περὶ τοῦ τόπου καὶ τοῦ τρόπου τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κρίσεως αὐτοῦ». Ἄρχ. «Κοινῶς οἱ πολλοὶ ἄνθρωποι», φ. 256^β—260.

232. Τεύχος χαρτῶν (0,20 × 0,15) τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 237. Καθ' ἐκάστην σελίδα 23 ἢ 24 στίχοι.

1. (Ἰωάννου Μαίμη) «εἰς τὰ περὶ φυγῆς τοῦ Ἀριστοτέλους βιβλία» ἐρμηνεία, ἧς ὁ συγγραφεὺς ἐδηλώθη παρ' ἄλλου, προσθέντος ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς τάδε· «πόνος καὶ σπουδὴ Ἰωάννου Μαίμη ἰατροφιλοσόφου», ὃν ἀγνοῶ ἄλλοθεν. Ἀρχ. «Ἐπειδὴ περ οὐδεμία γένεσις», φ. 1—229.

2. Ἀδήλου «ἀποκαλύψεως κεφάλαιον διὰ στίχων ἰάμβων» εἰς §§ κβ'. Ἀρχ. «Κεφάλαιον α'. Πρώτῳ ταχεῖαν ἔκβασιν θεαμάτων», φ. 231—236^α. Τέλος· «ὡς δ' ἔστιν ἔστω· πᾶς τις ἦχει γὰρ τάχος. Στίχοι ρνή 158. τέλος τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ Ἰωάννου».

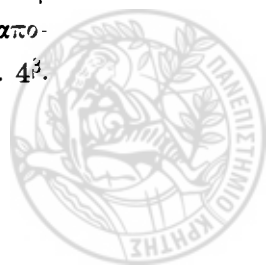
3. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου γινῶμαι μονόστιχοι κατὰ ἀλφάβητον ἰαμβικόν· ἠθικόν ἀλφάβητον». Ἀρχ. «Ἀρχὴν ἀπάντων καὶ τέλος», φ. 236^β—237^α.

233. Τρία χαρτῶα τεύχη συμπεπηγμένα, ὧν τὸ μὲν πρῶτον αὐτόγραφον Ἰακώβου διδασκάλου ἐν Ἱεροσολύμοις (ὑψ. 0,194 πλ. 0,148), τὸ δὲ δεύτερον (φ. 98 — 148) ἐγράφη μεσοῦσης τῆς ΙΗ' ἑκατ., τὸ δὲ τρίτον ἀπόσπασμά ἐστιν εὐχολογίου γραφέντος μεταξὺ τῆς ιε' καὶ ιε' ἑκατονταετηρίδος (φ. 150—164). Ἐν τῇ ὡα τοῦ πρώτου φύλλου ἐπιγραφή· «ἐπιστολῶν ἄθροισις τοῦ ἐν μακαρία τῇ λήξει ἀοιδίμου κῦρ Μακαρίου τοῦ ἐμοῦ καθηγητοῦ».

1. Μακαρίου Πατμίου τῷ διδασκάλῳ Ἰακώβῳ 23 σεπτ. 1730. Ἀρχ. «Τῇ εἰκοστῇ δευτέρᾳ», φ. 1.—Τῷ αὐτῷ 28 μαρτ. 1731 ἐπιστολὴ Μακαρίου πέμποντος διὰ Κουτρούλη δύο λόγους καὶ τετράδια 14 καὶ βίβλους 19, φ. 2.

2. Ἀθανασίου πατριάρχου πρώην Ἀντιοχείας ἐπιστολὴ τῷ Ἀντιοχείας Κυρίλλῳ (σεπτ. 1709), ἀφιερῶντος αὐτῷ βιβλίον ἐκ τῆς ἑλληνικῆς εἰς τὴν ἀραβικὴν γλῶσσαν μεταφρασθέν, φ. 2^β.

3. Μακαρίου Πατμίου ἐπιστολὴ Σιλβέστρω πατριάρχῃ Ἀντιοχείας (7 αὐγ. 1726) ἀγγέλλοντος τὴν ἔλευσιν τοῦ παπᾶ Ἀναστασίου ὡς συνδιδασκάλου, ὅς «δὲν θέλει φανῆ δεύτερος τοῦ κῦρ Ἰακώβου οὔτε κατὰ τὴν παιδείαν οὔτε κατὰ τὰ ἔθνη» συναποστέλλει δὲ ἑννέα ὁμιλίαις, ὧν καταγράφει καὶ τὸ περιεχόμενον, φ. 4^β.

4. Μακαρίου Πατμίου ἐπιστολαὶ πέντε τῷ διδασκάλῳ Ἰακώβῳ, ὧν ἡ πρώτη ἐγράφη τῇ 22 φεβρ. 1732, ἡ τετάρτη τῇ 10 νοεμβρίου 1728 καὶ ἡ τρίτη τῇ 26 ἀπριλίου 1727, ἐν ἧ σὺν ἄλλοις γράφει· «ἐδήλωσας προτείνας (τῷ Ἀντιοχείας Σιλβέστρω) τὴν σὴν πανοσιότητα, ὅτι ἐθνωφελῆς τυγχάνων τῆς πατρίδος τὴν ξένην ἔκρινας καὶ ὅτι σὺν τῷ πατριάρχῃ ἀποβληθεὶς τοῦ Χαλεπίου ἐν Τριπόλει νῦν συγκροτεῖς τὴν σχολήν, ἐν ἧ καὶ συνέρρευσαν παῖδες Ἀράβων φιλολογοῦντες τῶν ἑκατὸν ἐπέκεινα· διὰ σέ τε καὶ τὴν σχολήν, ἐπὶ πᾶσι δὲ καὶ τὸν καλὸν ποιμένα τῇ ὑπερασπίσει ἐκείνου ἀνατίθῃμι» κτλ., φ. 6—11^α.

5. Μακαρίου Πατμίου ἐπιστολὴ τῷ διδασκάλῳ Ἰακώβῳ (27 σεπτ. 1726), γράφοντος αὐτῷ «μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας ἐξ ὄτου ἀπεδήμησεν ἐνταῦθα ὡς πρὸς ἡμᾶς ὁ παπᾶ κὺρ Ἀναστάσιος, ἦκε τὰ ἱερά σου γράμματα, ἅττα οὐ μικρὰς ἡμῖν ἠδονῆς ἐγένετο πρόξεννα, ἅτε δὴ ἐξαγγέλλοντα τὰ τῆς ἐφετιῆς μοι ὑγείας σου καὶ τὴν ἐπίδοσιν τοῦ μουσείου, τὰ τε κατὰ τῶν ἐναντίων (Λατίνων) τρόπαια καὶ τὴν λύσσαν αὐτῶν κατὰ τῶν ὀρθοδόξων ἔχ τε τῆς ἀναφορᾶς καὶ ἄλλων. Ἀνδρίζου τοίνυν καὶ ἦμιστα μικροφύχει κατὰ τῶν τοιούτων φερόμενος· μετὰ σοῦ γὰρ οὐ μόνον τὸ στίφος ἅπαν τῶν ὀρθοδόξων τῶν τε πάλαι καὶ νῦν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Θεός», φ. 11^β. πέμπει δ' αὐτῷ πάλιν διὰ τοῦ παπᾶ Ἀναστασίου τρεῖς λόγους διδακτικούς, πρὸς ὠφέλειαν τῶν ὀρθοδόξων τοῦ ἀντιοχικοῦ θρόνου.

6. Μακαρίου Πατμίου «τῷ πανοσιωτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ διδασκάλῳ τῆς νῦν συγκροτηθείσης σχολῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ κυρίῳ Ἰακώβῳ», 17 αὐγούστου 1726, φ. 12. Ἐτέρα τῷ αὐτῷ 20 αὐγ. 1726, φ. 13.

7. Μακαρίου Πατμίου τῷ Ἀντιοχείας Σιλβέστρω (20 ἰουνίου 1727), ἀγγέλλοντος «ὅτι ἡ θεία πρόνοια τῆς ἐτοιμάζει ἀντὶ τοῦ παπᾶ Ἀναστασίου ἄλλους δύο ἱερομονάχους θεοφιλεῖς καὶ ὀλιγαρχεῖς καὶ τὸ σχῆμα καὶ τὸ πρᾶγμα μοναδικὴν ἀσπαζομένους ζωὴν... ὁ εἷς παπᾶ Γρηγόριος ὁ Σαμιακός, ὅστις καὶ ὠμίλησεν ἐν τῇ Κ/πόλει καθ' ὃν καιρὸν ἐχειροτονήθη, ὁ ἕτερος πάνυ εὐλαβὴς Καλλίνικος λέγεται ἱερομόναχος» κτλ., φ. 14.

8. Ἀθανασίου ἱερομονάχου ἐπιστολή Ἰακώβω, φ. 15^β.

9. Μακαρίου Πατρῖου ἐπιστολαὶ δύο Ἰακώβω (27 Σεπτ. καὶ 15 Ἀύγ. 1726), φ. 16.

10. Μακαρίου Πατρῖου ἀχρονολόγητος ἐπιστολή Σιλβέστρω πατριάρχῃ Ἀντιοχείας ζήτησαντι ἐκ Πάτμου διδασκάλους. Γράφει δ' ὁ Μακάριος τάδε· «ὡς ἔχῃ εἶδῃσιν ὅτι διδασκάλους ἢ αὐχμώδης τούτῃ νῆσος οὐπω ἐβλάστησεν οὔτε βλαστήσει ἀπορία τοῦ διδάσκοντος· μόλις ἀντιγράφους τῶν μαθημάτων τοῦ ὀρθοδοξοτάτου μου διδασκάλου κυρίου Ἰακώβου. Τοιούτους ἀνίσως καὶ χρειάζεται ἢ ὑμετέρα θεοσέβεια εὐρίσκει, καὶ μάλιστα ὁ ἀποστολικὸς ζῆλος τῆς σῆς μακαριότητος ἐπτέρωσε πολλοὺς καὶ τὰ ὑπὲρ δύναμιν φρονεῖν, ἐξ ὧν ὁ πρῶτιστος ἱερομόναχος Ἰακώβος, ἀνὴρ θεοσεβῆς καὶ φοβούμενος τὸν Κύριον, πρόθυμος εἰς τὰ νεύματα τῆς σῆς μακαριότητος. Διὰ τοῦτο ὅταν ἀποκατασταθῆ εἰς τὸν ἀποστολικὸν θρόνον, εἰ μὲν καὶ ἀπορήσει ἄλλου διδασκάλου, ὡς προστάξῃ πόθεν νὰ ἔλθῃ ὁ διαληφθεὶς Ἰακώβος, διὰ θαλάσσης ἢ διὰ ξηρᾶς, καὶ εἰς ποίαν σκάλαν νὰ ἔλθῃ πρῶτον. Εἰς τὴν Κ/πολιν δὲν εἶναι νὰ ἔλθῃ τόσον καὶ διὰ τὴν σπάνιν τῶν πλευσίμων καὶ τοὺς κινδύνους, ὅσον καὶ διότι ἀσχολεῖται τό γε νῦν ἔχον εἰς τὴν μελέτην τοῦ θεολογικοῦ βιβλίου τοῦ Δαμασκηνοῦ. Εἶναι καὶ ἄλλοι ἐρασταὶ τῶν ὑμετέρων εὐχῶν καὶ αὐτοὶ ἀντιγράφοι τῶν μαθημάτων ὧν ἔφη τὸ κυρίου Ἰακώβου, εἶδῃσιν ἔχοντες μικρὰν τῶν ἐγκυκλίων καὶ μέρος τῶν φιλοσοφικῶν, καὶ αὐτοὶ ἐπαινέται τοῦ ἀποστολικοῦ τῆς ζήλου, πρόθυμοι νὰ ὑπηρετήσουν τῷ θεοφιλεῖ της σκοπῷ, καὶ ὡς προστάξῃ ὅσους ὀρίζει καὶ εἶναι ἔτοιμοι νὰ καταφρονήσουν καὶ δεσμοὺς συγγενικοὺς καὶ πατρίδος εὐπάθειαν καὶ θαλάσσης κινδύνους καὶ ὁδοπορίας πόνους, μόνον ὅτι ἤκουσαν ὅτι ἀνέτειλε ζῆλος ἀποστολικὸς εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν ὀρθοδόξων», φ. 18^β.

11. Μακαρίου Πατρῖου Ἰακώβω (9 Μαΐου 1729) γράφοντος «αὐτὸς δὲ μὴ ὀλιγῶρει τοῦ σοῦ ἐπαγγέλματος, οὔτε μὴν μικροφύχει πρὸς τε τὰ συμβαίνοντα δεινὰ (παρὰ τῶν Λατίνων) καὶ τὴν πενίαν τοῦ μακαριωτάτου (Ἀντιοχείας Σιλβέστρου ἀποδιωχθέντος)· πάντων γὰρ τὰ ἐπίχειρα ἀποδώσει ὁ τῶν ὄλων πρό-

τανις», φ. 20. Ἐτέρα τῷ αὐτῷ (25 Μαΐου 1729) πρὸς ὃν πέμ-
πει δύο λόγους «εἰς χρῆσιν τῶν αὐτόθι φιλολόγων», φ. 21.

12. Μακαρίου καὶ Ἰακώβου ἐπιστολαὶ τῷ Ἀντιοχείας Σιλ-
βέστρω, φ. 22 κέ. Ἐν φ. 35^β γράφει ὁ Ἰάκωβος· «διὰ τὸν ἱερο-
μόναχον τὸν κατασταθέντα ὑπ' αὐτῆς διδάσκαλον εἰς Χαλέπιον
θέλω γράφει τῷ κϋρ Μακαρίῳ ὅτι εὐηρεστήθη ἡ μακαριότης αὐ-
τῆς εἰς τὴν αὐτοῦ παρουσίαν».

13. Μακαρίου Πατμίου ἐπιστολαὶ δύο πρὸς Ἀκάκιον, φ. 38^β.
Εἰς φ. 39· «ἔγραφε καὶ ὁ διδάσκαλος Γιαννακὸς ἀπὸ τὴν Θεσσα-
λονίκην διὰ κάποιον Παχώμιον ὁποῦ εὑρίσκεται ἐκεῖ μαθητῆς
εἶναι τοῦ Μεθοδίου, ἐπαγγέλλεται τὰ τῶν σοφῶν, ὕβριστῆς τοῦ
Ἀριστοτέλους ἄκρος» κτλ.

14. Ἐπιστολαὶ πρὸς διαφόρους, ὡς παπᾶ Διονυσίῳ, τοῖς ἐν
Καρπάθῳ καὶ Κάσσω, τῷ Ἀλεξανδρείας Σαμουήλ Καπασούλῃ,
τῷ Νικαίας Γερασίμῳ, τῷ διδασκάλῳ Ἰακώβῳ, φ. 41—63.

15. Μακαρίου Πατμίου Καισαρίῳ ἐπιτρόπῳ καὶ διοικητῇ τοῦ
ἀγίου τάφου (24 αὐγούστου 1736), γράφοντας· «ἰδοὺ ἔρχεται εἰς
τὰ αὐτόθι ὁ διδάσκαλος κϋρ Ἰάκωβος . . . διὰ ταῦτα καὶ ἄλλα πα-
ρόμοια καὶ ὁ κϋρ Ἰάκωβος ἐπρόκρινεν ἐλθεῖν αὐτοῦ· ἀλλὰ καὶ ὁ
πανάγαθος Θεὸς σὲ ἤξιωσε νὰ κατορθώσης σχολεῖον εἰς τὴν
Ἱερουσαλήμ, πρᾶγμα ὁποῦ τὸ ἐπεθύμησαν πολλοὶ πατριάρχαι καὶ
δὲν τοὺς τὸ ἐχάρισεν ὁ Κύριος, διὰ νὰ ἀληθεύῃ πάντοτε ὁ λόγος
ὁποῦ εἶπεν· ἡ γὰρ δύναμις μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται» κτλ., φ. 63^β.

16. Μακαρίου Πατμίου ἐπιστολαὶ Ἰακώβῳ (23 φεβρ. 1736),
Χρυσάνθῳ Ἱεροσολύμων, Σάββα τῷ Χίῳ καὶ τῷ Κ/πόλεως πα-
τριάρχῃ τέσσαρες, φ. 64^β—71.

17. «Ἴσον τοῦ πρωτοτύπου τῆς παραιτήσεως τοῦ πρώην
Ἀλεξανδρείας κυρίου Γερασίμου» εἰς Σαμουήλ Καπασούλῃν, 20
ἰανουαρίου 1710, φ. 72.

18. Πατριαρχικὸν ἀχρονολόγητον ἔγγραφον ἀπαγγέλον τὴν κα-
θαίρεσιν τοῦ Σίφνου ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου, φ. 74.

19. Ἐγγραφον πατριαρχικὸν φιλοδωροῦν ἐξαρχίαν ἀνωνύμῳ
τινὶ λογοθέτῃ τοῦ γενικοῦ (1653), φ. 75^β.

20. Ἰακώβου πατριάρχου Κ/πόλεως πράξις ἐπὶ χειροτονία Νεοφύτου εἰς ἐπίσκοπον Καρπάθου, τοῦ τέως Μακαρίου καθαιρέντος διὰ τὸ περιέρχεσθαι εἰς ἄλλους τόπους. Ἐγγραφον ἀπολυθὲν μηνὶ ἀπριλίῳ 1680, φ. 78. Ἀρχιερεῖς δὲ μνημονευόμενοι ἐν τῇ πράξει εἰσὶν οἷδε: Ἱερεμίας Χαλκηδόνος, Μελέτιος Θεσσαλονίκης, Καλλίνικος Προύσης, Γρηγόριος Μιτυλήνης, Ἰάκωβος Ἀθηνῶν, Βαρθολομαῖος Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης, Παρθένιος Ῥόδου, Γρηγόριος Διδυμοτεῖχου, Νικηφόρος Εὐρύπου, Μακάριος Δέρκων καὶ Νεοχωρίου, Θεοδόσιος Λιτίτζης.

21. Σιλβέστρου Ἀντιοχείας πρὸς τὴν σύνοδον τῆς ἐν Ῥωσσίᾳ ὀρθοδόξου ἐκκλησίας ἐπιστολὴ εἰρηνικὴ καὶ συλλυπητήριος ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ βασιλέως Πέτρου, φ. 80.

22. Μακαρίου Πατμίου ἐπιστολαὶ Ἰακώβῳ καὶ Σιλβέστρω Ἀντιοχείας (6 Σεπτ. 1733 καὶ 26 ἄπρ. 1734), φ. 82^β κέ.

23. Φιλοθέου ἀρχιεπισκόπου Κύπρου ἐπιστολὴ πρὸς τὸν διδάσκαλον Ἰακώβον (1734) καὶ Γερμανοῦ μοναχοῦ πρὸς τὸν αὐτόν, φύλ. 85—86.

24. Μακαρίου Πατμίου ἐπιστολαὶ δύο Σιλβέστρω Ἀντιοχείας (22 φεβρ. 1736) καὶ Ἰακώβῳ (φεβρ. 1733), φ. 88 κέ.

25. Θεοφάνους πρώην τῶν Ἀλεξανδρέων ἀρχιδιακόνου ἐπιστολὴ Σιλβέστρω Ἀντιοχείας (29 ἰαν. 1733), φ. 92^β.

26. Ἐγγραφον πατριάρχου Ἀλεξανδρείας (σεπτ. 1732) ἀποκαθιστῶντος τὸν προσκυνητὴν (Ἀντώνιον Βυζάντιον) Σπαντωνὴν μέγαν ῥήτορα τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου Ἀλεξανδρείας, φ. 93^β. Ἦν δὲ τέως ἐπίτροπος τοῦ Ἀλεξανδρείας ἐν Κ/πόλει.

27. Δοσιθέου Ἱεροσολύμων ἐπιστολὴ ἀπὸ Οὐγκροβλαχίας (13 δεκ. 1679) τῷ λογιωτάτῳ σπαθάρῃ Νικολάῳ, φ. 94^β.

28. Νικολάου σπαθάρῃ τῷ Ἱεροσολύμων Δοσιθέῳ ἀπὸ Μοσχοβίας 7 ἰουλίου 1698, περὶ τῆς «Κιταΐας δουλευούσης» τῆς παρὰ Χρυσάνθου μεταφρασθείσης, φ. 95. Ὅρα τὴν ἐπιστολὴν παρὰ Δαπόντε (Σάθα μεσ. βιβλ. τ. III, σ. 90—95). Τὴν μετάφρασιν δ' ἐξέδοτο ὁ Emile Legrand, Bibl. grecque vulgaire τ. III, σ. 337 κέ.

29. Ἐπιστολή Ἰακώβου πρὸς Κριτίαν, φ. 96^β.

30. Τύποι διαφόρων ἐπιστολῶν, ἐξ ὧν μνήμης ἀξίαι αἱ ἐπόμεναι. Φύλλ. 136 Μανουήλ Μαρκάκη καὶ κατὰ καιρὸν βοϊβόνδα Πάτμου, καὶ Παρθενίου καθηγουμένου Πάτμου ἔγγραφον μαρτυροῦν ἀπὸ προσώπου τῆς νήσου ὅτι «ἡ καταδωσά ὀποῦ ἔγινε κατὰ τοῦ Παύλου τοῦ Χαντζῆ Γιαννάκη τοῦ υἱοῦ, εἶναι ὅλη ψευδής». Φύλλ. 136^β Μακαρίου καθηγουμένου «τῆς καθ' ἡμᾶς Λαύρας» ἐπιστολή τῷ ἐπισκόπῳ Συμεών. Ἐπιστολαὶ διάφοροι τοῦ κοινοῦ τῆς νήσου Πάτμου κτλ.

31. Λεῖψανον τάξεως ὅπως χρῆ δέχεσθαι τοὺς ἐξ Ἑβραίων προσερχομένους τῇ τῶν χριστιανῶν ἐκκλησίᾳ, φ. 150.

32. «Τάξις γινομένη ἐπὶ τοῖς ἀπὸ Σαρακηνῶν ἐπιστρέφουσι πρὸς τὴν καθαρὰν καὶ ἀληθῆ πίστιν ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν». Ἀρχ. «Προηγούμενος μὲν ὁ προσιῶν τῇ ὀρθῇ πίστει νηστεύει ἐπὶ ἑβδομάδας δύο», φ. 154.

33. Τάξις γινομένη ὑπὲρ τῶν ἀρνούμενων τὴν πίστιν ἐν γνώσει καὶ ἀνοίᾳ· ἔστι δὲ ἡ διάταξις τοιαύτη. Εἰ μὴ παιδίον συνελήφθη καὶ ἠρνήσατο» κτλ., φ. 159.

34. «Τάξις τελουμένη ἐπὶ χριστιανοῖς μαγαρίσασιν» ἦτοι «ἀγαρηρίσασιν». Ἀρχ. «Λαμβάνει ἐπιτίμιον μὴ φαγεῖν κρέας ἢ ὀψάριον» κτλ., φ. 160^β.

35. «Εὐχὴ λεγομένη παρὰ τοῦ ἱερέως ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μέλλοντος μεταλαβεῖν τῆς ἀγίας κοινωνίας». Ἀρχ. «Ἐκλινε τὸν αὐχένα ὁ σὸς δοῦλος» κτλ., φ. 161^β.

36. «Εὐχὴ εἰς ὁδοιπορίαν». Ἀρχ. «Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, ἡ ἀληθινὴ καὶ ζωηρὰ ὁδός» κτλ., φ. 162.

37. «Ἐτέρα εὐχὴ εἰς κόλυβα κεκοιμημένων». Ἀρχ. «Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν ἐπικαλουμένων σε» κτλ., φ. 162.

37. «Περὶ Μελγιδιχίτων καὶ Θεοδοσιανῶν καὶ Ἀτζιγγάνων». Ἀρχ. «Ἐκ τεσσάρων κακῶν εἰς ἓν συνελθόντων», φ. 162^β.

234. Τεῦχος χαρτῶν (0,217 × 0,165) ἐκ σελίδων 347, γραφέν περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΗ' ἑκατ. Καθ' ἐκάστην σελίδα 19 στίχοι (0,145 × 0,11).

(Μαλαξοῦ) νομοκάνων ἐν κεφαλαίοις 398 κατὰ τὸν πίνακα. Ἐπιγραφή· «ἀρχὴ σὺν θεῷ νομοκανόνου ἐκλελεγμένου ὑπὸ πολλῶν θεοφόρων πατέρων. Περὶ κριτοῦ ἤτοι ἀρχιερέως» κτλ. Ἀρχ. «Πρέπει τὸν κριτὴν» κτλ. Ἐν τέλει· «ἡ παροῦσα βίβλος ὑπάρχει ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς Γερασίμου ἱερομονάχου τοῦ Κρητός». Ἄλλη δὲ σημείωσις μαρτυρεῖ ὅτι ὁ Γεράσιμος παρεχώρησε τὴν βίβλον τῷ ἱερεῖ Δῆμῳ ἀντὶ τεσσαράκοντα ἀσλανίων.

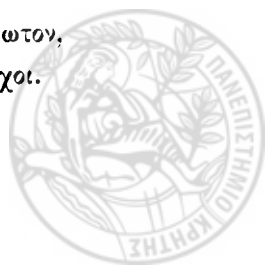
235. Τεῦχος χαρτῶν (0,215 × 0,165) ἐκ φύλλων 212, γραφὴν ἔτει 1753. Καθ' ἐκάστην σελίδα 19 στίχοι (0,165 × 0,11).

Μαλαξοῦ νομοκάνων διηρημένος εἰς 320 κεφάλαια κατὰ τὸν προτεταγμένον πίνακα. Ἀρχ. «Πρέπει τὸν κριτὴν» κτλ., φ. 21. Ἐν τέλει· «ἐγράφη τὸ παρὸν νόμιμον εἰς τοὺς 1753, ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίῳ 13 διὰ χειρὸς Γερασίμου ἱερομονάχου τοῦ Κρητός καὶ ἀγιοταμίτου τέλους εἴληφεν».

236. Τεῦχος χαρτῶν τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 295, συμπηγημένον μὲν φιλοκάλως ἀλλὰ βεβλαμμένον διὰ κοπίδος κατὰ τὸν πίνακα, ἐξ οὗ ἀφῆρέθη ποτὲ ἡ ἀναγραφή τῶν κεφαλαίων α'—κδ'. Ὑψ. 0,202 καὶ πλ. 0,15. Καθ' ἐκάστην σελίδα 20 στίχοι ἢ ὕψ. 0,16 καὶ πλ. 0,10.

«Νέον νόμιμον πᾶν πλουσιώτατον συναθροισθὲν ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων νομίμων», ἀπὸ φ. 22 κέ. Διαιρεῖται δὲ εἰς 637 κεφάλαια κατὰ τὸν προτεταγμένον πίνακα. Ἀρχ. «Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων» κτλ. Τὸ τελευταῖον κεφάλαιον περιλαμβάνει Συμεῶν Θεσσαλονίκης «εὐχὴν συγχωρητικὴν ὑπὲρ τινῶν ἀδελφῶν μετὰ θάνατον ὑπ' ἀφορισμὸν εὐρεθέντων». Μέχρι φ. 33 νόμιμον διὰ τοὺς ἐξομολογοῦντας, ἐντεῦθεν δὲ εὔρηται τὸ α' κεφάλαιον τοῦ κυρίως νομοκάνονος, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Κανόνες συνοδικοὶ καὶ ἀποστολικοὶ καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου καὶ ἐτέρων ἁγίων νεωστὶ συντεθέντες καὶ συναθροισθέντες ἐκ διαφόρων νομίμων καὶ ἐκτεθέντες κατὰ τάγμα ἐκάστου καὶ βαθμῶν, διὰ τὸ ἀσύγχυτον καὶ εὐκόλως εὐρίσκεισθαι».

237. Τεῦχος χαρτῶν (0,22 × 0,165) ἀλλὰ σητόβρωτον, συγχείμενον ἐκ φύλλων 307. Καθ' ἐκάστην σελίδα 28 στίχοι.

Ματθαίου Βλαστάρεως σύνταγμα κατὰ στοιχείον κτλ. Ἄρχ. «Τὸ τῶν ἱερῶν καὶ θεῶν χρῆμα» κτλ. Ἐν τέλει· «ἀφ' ἔτος τὸ σωτήριον ἱαννουαρίῳ ἰδ' εἴληφε τέλος ἡ παροῦσα βίβλος ἐκ τῆς τοῦ ἁγ. ἰδῶν· ἐγράφη δὲ διὰ χειρὸς κάμου Κυρίλλου ἱερομονάχου τοῦ ἁγίου τάφου καὶ κόπου καὶ δαπάνης, καὶ εἴτι σφαλερὸν εὔρητε, ἐπιδιορθώσαντες σύγγνωταί(-έ) μοι· ἀνθρώπινον γὰρ πάθος τὸ ἀμαρτάνειν· ὅτι καὶ ἐν βία καὶ δυναστεία ἐγράφη· — καὶ μέμνησθέ μου ἀδελφοί ἐν τῇ ἱεουργίᾳ διὰ τὸν Κύριον. Ἐλαβε δὲ τέλος ἡ βίβλος ἐν τῷ ναῶ τῆς ἁγίας πρωτομάρτυρος Θέκλης ἐπὶ τῆς μακαρίας κυρίου Δοσιθείου πατριαρχείας. Ὁ ἐκ Δελβίνου τῆς παλαιᾶς Ἡπείρου Κύριλλος».

238. Τεῦχος χαρτῶν τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 80, ἐξ ὧν ἄγραφα εἰσι τὰ φ. 4—10, 53—58 καὶ 75—80. Ἐσωθεν τῆς δευτέρας πινακίδος σημείωσις ἀνορθόγραφος· «1760 ἐν μηνὶ μαρτίου 5. Κατὰ τὸ ἄνωθεν ἔτος ἐσταχώθη τὸ παρὸν μετὰ καὶ ἄλλα τινὰ βιβλία τοῦ πανοσιωτάτου συναδελφοῦ ἡμῶν κυρίου παπαῦ κῶρ Παρθενίου Ντουράνη· ἐσταχώθησαν λοιπὸν ἐξ ἐμοῦ εὐτελοῦς παπαῦ Γαβριὴλ Ἀγιοπαυλίτου». Ἄλλη σημείωσις ἐν φ. 80 λέγει· «1763: ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ ἀπριλίου 16: ἡμέρα τρίτη ἐγεννήθη ὁ ἀνεψιός μου Προκόπιος, ὅστις εἰς τὰ 1784 αὐγούστου 15 ἐχειροτονήθη ἱεροδιάκονος καὶ μετωνομάσθη Παρθένιος». Ἄλλὰ καὶ ἔσωθεν τῆς πρώτης πινακίδος γέγραπται τότε· «ἀψχα' ἐν μηνὶ ἱαννουαρίου κδ' ὑπέλαβον τὴν βίβλον ταύτην παρὰ τοῦ θείου μου Μήτρου. Παρθένιος ἱερομόναχος».

Συλλογὴ διαφόρων κειμένων, ἐξ ὧν σημειῶ τάδε.

1. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Μακαρίου τοῦ Ῥωμαίου τοῦ συνασκήσαντος εἴκοσι μίλια πλησίον τοῦ παραδείσου. Ἄρχ. «Μέγα τίποτες καλὸν εἶναι εἰς τὸν χριστιανὸν» κτλ. φ. 1.

2. Ἀποσπάσματα κανονικά, φ. 23.

3. Ἀδήλου ἐπιστολὴ πρὸς Νίκωνα πατριάρχην Μοσχοβίας. Ἄρχ. «Δεδοξασμένον νὰ εἶναι», φ. 38^β—51.

4. Ἀσκητικὸν διήγημα «περὶ τῆς νήσου Σάμου». Ἄρχ. «Προσέτι ἐν τῷ αὐτῷ πελάγει», φ. 52.

5. «Ἱστορία ἦν ἔχουσιν οἱ Ἰουδαῖοι ἐν τῷ τοῦ Ἱεροῦ αὐτῶν κώδικι, ὄντι ἐν τῇ Τιβεριάδι—ἱστορεῖται δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ Σουίδα ἐν τῷ στοιχείῳ—μαρτυροῦσα εἶναι τὸν Χριστὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ».

Ἀρχ. «Ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως» κτλ., φ. 59.

6. «Ἐπιστολὴ ἦν ἔστειλε Πιλάτος Πόντιος πρὸς βασιλέα Τιβέριον μετὰ τὸ σταυρωθῆναι καὶ ἀναστῆναι τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, δηλοῦσα τὰ περὶ αὐτοῦ· ἦς ἡ ἐπιγραφὴ ἔχει οὕτως: ἀναφορὰ Ποντίου Πιλάτου ἡγεμόνος Ἰουδαίας» κτλ. Ἀρχ. «Πιλάτος Πόντιος ὁ τὴν ἀνατολικὴν», φ. 62β.

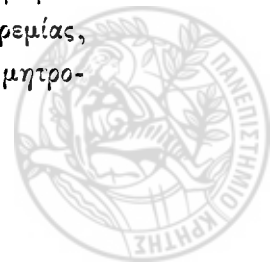
7. «Ἀντίγραμμα καίσαρος Τιβερίου πρὸς Πόντιον Πιλάτον κατηγορικὴν δοῦς(δόντος) τὴν ἀπόφασιν Κουσοραγάβ καὶ στρατιώτας σὺν αὐτῷ δισχιλίους τὸν ἀριθμόν». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ περ βία-
ον», φ. 64β κέ.

239. Τεῦχος χαρτῶν (0,217 × 0,163) ἐκ φύλλων 69. γραφὴν περὶ τὴν τρίτην, ὡς ἔοικε, δεκαετηρίδα τοῦ ΙΗ' αἰῶνος· καθ' ἑκάστην δὲ σελίδα εἰσὶ 18 στίχοι (0,155 × 0,085).

Τοπικῆς συνόδου κατὰ Λατίνων ἐν Κωνσταντινουπόλει συνελθούσης (1722) συγγραφὴ εἰς ἑπτὰ διηρημένη λόγους, ὧν τὰ κεφάλαια καταγράφονται ἐν τρισὶ φύλλοις· συνήλθε δὲ ἡ σύνοδος πρὸς διδασκαλίαν τοῦ ἐν Συρίᾳ ὀρθοδόξου ποιμνίου, οὗ μερὶς κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εὐαπατήτως ἀλλὰ καὶ ἀκουσίως ἐνεπιστεύετο ἑαυτὴν εἰς τὴν σειρήνιον γλῶσσαν τῶν ἐκ δύσεως μοναχικῶν ταγμάτων τῆς αἰρετικῆς ῥωμάνας ἐκκλησίας. Ἐν τῷ προοιμίῳ οὖν (οὗ ἡ ἀρχὴ «Ἄν καλὰ καὶ ὀν ἐλείψε ποτὲ δεινός») τάδε λέγει ἡ σύνοδος· «ἀλλὰ καὶ κατὰ τοὺς παρόντας καιροὺς ἀκούομεν εἰς τὰ μέρη αὐτά, ἦτοι εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ πολιτείας τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν τὰς ὑποκειμένας ὑπὸ τὸν ἀγιώτατον πατριάρχικόν καὶ ἀποστολικόν θρόνον τῆς Ἀντιοχείας νὰ ἐμφωλεύουσι καὶ νὰ εἶναι ἐγκατεσπαρμένα λεληθότως εἰς τὰς ψυχὰς καὶ διανοίας τῶν χριστιανῶν τῆς λατινικῆς κακοδοξίας καὶ κακοφροσύνης τὰ δόγματα, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν νεωτερίσματα καὶ τῆς ἀληθοῦς πίστεως ἡμαρτημένα καὶ ἀπεσχοιτισμένα φρονήματα· τῶν ὁποίων λατινικῶν δογμάτων οἱ ἀρχηγοὶ καὶ διδάσκαλοι εὐρίσκοντες αὐτοῖσι τινὰς χρι-

στιανούς ἐνεξαπατήτους δι' ἀμάθειαν καὶ ἄγνοιαν τῶν ὀρθῶν τῆς ἐκκλησίας δογμάτων, καὶ τούτους διαφόροις σοφίσμασι μηχαναῖς τε καὶ κατοτεχνίαις ἐξαπατῶντες καταπαίθουσιν αὐτοὺς ἀποστατεῖν μὲν τῆς ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας καὶ τῶν ὀρθῶν δογμάτων καὶ πατρικῶν παραδόσεων, πιστεύειν δὲ καὶ ὡς ἀληθῆ παραδέχεσθαι τῆς λατινικῆς ἀπάτης τοὺς νεωτερισμούς. Ὅθεν ὁ τοῦ πατριαρχικοῦ τούτου θρόνου τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν θεόθεν κληρωσάμενος μακαριώτατος καὶ ἀγιώτατος πατριάρχης Ἀντιοχείας, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργὸς κύριος κύριος Ἀθανάσιος, συναλγῶν καὶ συμπάσχων ἐπὶ τῇ τηλικαύτῃ ψυχικῇ ἀπωλείᾳ τῶν ὑποκειμένων αὐτῷ χριστιανῶν, ἐλθῶν τε ἤδη σωματικῶς ἐν τῇ βασιλευούσῃ τῶν πόλεων καὶ ἀδελφικῶς συγγενόμενος ἡμῖν τε καὶ τῷ μακαριωτάτῳ καὶ ἀγιωτάτῳ πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων, ἤδη ἐν τῇ βασιλευούσῃ διατρίβοντι, καὶ τῇ περὶ ἡμᾶς τῶν συναδελφῶν ἀρχιερέων συνόδῳ ἐκτραγωδήσας τε καὶ δηλοποιήσας τὴν τηλικαύτην δυστυχίαν καὶ ψυχικὴν βλάβην τῶν εἰρημμένων χριστιανῶν εἰς λύπην οὐ μετρίαν καὶ συμπάθειαν καὶ ἡμᾶς προυκαλέσατο ὥστε κοινῶς τε καὶ συνοδικῶς μετὰ τῆς αὐτοῦ μακαριότητος σκέψασθαι καὶ βουλευσασθαι περὶ τοῦ προκειμένου κακοῦ καὶ περὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ προνοησαμένου γράψαι καὶ φανερῶσαι ὑμῖν πᾶσι τοῖς αὐτόθι χριστιανοῖς μὴ ἐξαπατᾶσθαι ῥαδίως, μηδὲ ἀνοίγειν τὰ ὄτα ταῖς τῶν Λατίνων κενοφωνίαις, ἀλλ' οὐδὲ παραδέχεσθαι τοὺς νεωτερισμούς αὐτῶν καὶ ὅσα κατὰ ἀπάτην ψευδῆ καὶ ὑλέθρια δόγματα μὲ σοφιστικὰ ἐπιχειρήματα σπεύδουσι νὰ ἐγκατασπείρουν εἰς τὰς ψυχὰς ὑμῶν· ἀλλὰ ὄντες ὠπλισμένοι μὲ τὰ ὀρθὰ τῆς εὐσεβείας δόγματα καὶ νοήματα νὰ ἀποδιώκητε τὸ ψεῦδος καὶ νὰ μένετε εἰς τὴν ἀληθῆ καὶ πατροπαράδοτόν σας πίστιν». Ταῦτα μὲν ἐν τῷ προοιμίῳ, οἱ δ' ἐπόμενοι ἐπτὰ τῆς συνόδου λόγοι τὰ μὲν ὀρθὰ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας δόγματα σαφῶς ἀναπτύσσουν, τὰς δ' αἱρέσεις τῆς ῥωμάνας δόξης ποιοῦσι καὶ ψυχολέθρους καταδεικνῶσι. Συνοπεγράφητο δὲ τὴν συγγραφὴν οἱ πατριάρχαι Κωνσταντινουπόλεως Ἱερεμίας, Ἀντιοχείας Ἀθανάσιος, Ἱεροσολύμων Χρῦσανθος καὶ οἱ μητρο-

πολιται Ἡρακλείας καὶ Ῥαιδεστοῦ Καλλίνικος, Κυζίκου Αὐξέντιος, Νικομηδείας Παΐσιος, Νικαίας Γεράσιμος, Χαλκηδόνος Παρθένιος, Γάνου καὶ Χώρας Γεράσιμος καὶ Σοφίας.

240. Τεῦχος χαρτῶν (0,211 × 0,155) ἐκ σελίδων 140 γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΗ' ἑκατ. Καθ' ἑκάστην σελίδα 26 στίχοι (0,172 × 0,11). Σημειώσεις: «ἐκ τῶν Παρθενίου μοναχοῦ τοῦ Θεσσαλονικέως».

1. Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ πηγὴ γνώσεως μετὰ τοῦ πρὸς Κοσμᾶν Μαΐουμᾶ προοιμίου, οὗ ἡ ἀρχή: «Τὸ μὲν στενὸν τῆς διανοίας» κτλ., σ. 1—121. Migne τ. 94, σ. 521 κέ.

2. Εὐχὴ, ἧς ἡ ἀρχή: «Κύριε κύριε Ἰησοῦ Χριστέ συναΐδιε» κτλ., σ. 125—135. Ἐν τέλει: «αὕτη ἡ εὐχὴ ποιήμᾳ ἐστὶ τοῦ καθηγητοῦ μοι κυρίου Προκοπίου Πελοποννησίου, τοῦ καὶ διδασκάλου χρηματίσαντος ἐν τῇ πατριαρχικῇ σχολῇ τῆς Ἱερουσαλήμ¹, ἧτις ἐκφωνήθη παρὰ τοῦ ἰδίου ἐπὶ ἀνομβρίας ἐν τῇ τῶν ἁγίων θεοστέπτων ἐκκλησίᾳ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης κατὰ τὸ ἀψπε' ἔτος».

241. Τεῦχος χαρτῶν (0,215 × 0,155) ἐκ φύλλων 293, γραφὲν ὑπερμεσοῦσης τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος.

(Σωφρονίου Παγκάλου?) ὁμιλίαι καὶ ἄλλα τινὰ θεολογικὰ ποιημάτια. Ἐν ἀρχῇ λόγος εἰς τὸ «ἐγὼ εἶμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός». οὗ ἡ ἀρχή: «Μεγάλης χαρᾶς μηνύματα». Ἀπὸ φ. 15 λόγος τῆς πρώτης κυριακῆς τῶν νηστειῶν, οὗ ἡ ἀρχή: «Ἀνοίγει πᾶσα πρωΐ χαιράμενος». Σημειωτέον ἔτι τοὺς ἐξῆς τέσσαρας λόγους: α') «τοῦ σοφωτάτου ἐπισκόπου Κυθῆρων Σωφρονίου τοῦ Παγκάλου² λόγος ἐπιτάφιος εἰς τὸ ζωοποιὸν καὶ σωτήριον πάθος τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ παρασκευῇ λόγος η'», οὗ ἡ ἀρχή: «ὦ ἐμὲ ἀπειτίς ἐκεῖνη ἡ παλαιὰ Ἐκάβη» κτλ., φ 49β—122. β') «λόγος ἐπιτάφιος καὶ ἐπικήδειος εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ Κυρίου».

¹ Κ. Σάθα νεοελ. φιλολογ. σ. 553. Γ. Ζαβίρα νέας Ἑλλάδος σ. 521.

² Κ. Σάθα νεοελ. φιλολογ. σ. 417 καὶ 601. Α. Δημητράκοπουλος ἐν τῇ ἐφημερίδῃ «Κλειώ», ἀριθ. 875.

Ἄρχ. «Ποῖος νὰ μὴν κλαύσῃ», φ. 122 κέ. γ') «λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὴν τριήμερον τοῦ Κυρίου ἀνάστασιν». Ἄρχ. «Ἡμέρα εὐφροσύνης», φ. 124^β. δ') «λόγος ἱστορικὸς εἰς τὴν κυριακὴν πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως». Ἄρχ. «Εἶναι κάποια φυσικὴ συνήθεια, φ. 128 κέ.

242. Τεῦχος χαρτῶν τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 378 (0,218 × 0,16), περιέχον ὁμιλίαις ἀδήλου ἱεροκήρυκος διδασχέσσας μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1676—1687. Ἄρχ. «Ἐπλασεν ὁ Θεὸς τὸ λογικὸν ζῶον» κτλ.

243. Τεῦχος χαρτῶν (0,211 × 0,15) ἐκ σελίδων ς'+318, γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος.

«Σύνοψις τῶν ἰασήμων νοσημάτων τοῦ ἀνθρωπείου σώματος, συλλεχθεῖσα ἀπὸ τῆς βίβλου τοῦ ἐξοχωτάτου ἱατροῦ Μιχαὴλ Κοντοπίδου Μαρκέλου Ναξιώτου, τῆς ἐπιγραφομένης Θησαυρὸς τῆς ὑγείας».

244. Τεῦχος χαρτῶν (0,217 × 0,16) τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 78, ὧν τὰ ἄκρα σητόβρωτα.

1. Ἀσματικοὶ κανόνες εἰς τὴν Θεοτόκον, φ. 1—27.

2. «Ὅρασις ἣν εἶδεν ὁ Σικελὸς Ἀγαθάγγελος ὁ Ἰερώνυμος ἐν Μεσσηνίᾳ τῆς Σικελίας ἐν τῷ 1279 ἔτει ἐν μηνὶ μαρτίου(-φ), ἐν ἡμέρᾳ κυριακῇ τῆς ὀρθοδοξίας, γραφεῖσα παρ' αὐτοῦ ἰδιοχείρως καθὼς εἶδεν ἔπειτα κατὰ τὸ 1505 ἔτος ἐδόθη εἰς φῶς εἰς τὰ Μεδιόλανα τῆς αὐτῆς Σικελίας παρὰ τοῦ ὀσιωτάτου ἱερομονάχου Ἰακώβου ἐκ τῆς τάξεως τοῦ ἀγίου Βενεδίχτου, νῦν δὲ ἐρμηνευθεῖσα ἐκ τῆς ἰταλικῆς διαλέκτου εἰς πεζὴν φράσιν παρὰ τοῦ ταπεινοῦ ἀρχιμανδρίτου ἤτοι χωρεπισκόπου Πολυανῆς καὶ Βαρδαρῶν, ναὶ μὴν καὶ τῆς ἐν Λειψία τῶν ὀρθοδόξων ἐκκλησίας ἐπόπτου καὶ συνηγόρου κῆρ Θεοκλήτου τοῦ καὶ Πολυεῖδου, χάριν εἰδήσεως πᾶσι τοῖς εὐσεβέσι». Ἄρχ. «Ἐγὼ ὁ ταπεινὸς ἀδελφὸς ὑμῶν» κτλ. Πολυάριθμοι ἐκδόσεις παρ' ἡμῖν, περὶ δὲ τοῦ μεταφραστοῦ ὄρα Γ. Ζαβίρα νέας Ἑλλάδος σ. 320—321.

3. Ταρασίου Κ/πόλεως χρησμὸς μετὰ ἐρμηνείας καὶ Ἀφροδιτιανοῦ «περὶ τῶν γενομένων ἐν Περσίδι παραδόξων μυστηρίων

κατὰ τὸν καιρὸν τῆς Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν γεννήσεως» κτλ.
 Ἄρχ. «Ἐκ Περσίδος ἐγνώσθη Χριστὸς» κτλ., φ. 65.

245. Ἐντυπον βιβλίον, ὃ ἐστὶ τὸ ἐγχειρίδιον Γαβριὴλ Σεβήρου (Ἐνετίησιν 1776), συνδεδεμένον μετὰ χαρτῶν χειρογράφου τεύχους (0,214 × 0,157) ἐκ φύλλων 114 καὶ περιλαμβάνοντος τὰ ἐπόμενα κείμενα.

1. (Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου) «ἐρμηνεῖα τῶν ἀντιφώνων». Ἄρχ. «Δεῖ μεν οὖν», φ. 1—64.

2. «Ἐπιστολὴ Ἀλεξάνδρου Ἀλεξανδρείας κοινή», ἧς ἡ ἀρχή· «Ἐνὸς σώματος ὄντος», φ. 65. Migne τ. 18, σ. 572.

3. «Τοῦ αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου Ἀλεξανδρείας ἐπιστολὴ», ἧς ἡ ἀρχή· «Ἡ φίλαρχος τῶν μοχθηρῶν», φ. 67^β. Migne τ. 18, σ. 548.

4. «Ἴσον τοῦ πατριαρχικοῦ συνοδικοῦ γράμματος σιγγιλιώδους περὶ τῆς αὐτονομίας τοῦ Σιναίου ὄρους, ὅπερ ἐγεγόνει δι' ἐπίστασις καὶ προστασίας τοῦ θερμοῦ ἀντιλήπτορος καὶ καλοθελήτου ἡμῶν πανιερωτάτου ἁγίου Νικομηδείας κυρίου Μελετίου καὶ τῶν εὐγενεστάτων ἀρχόντων ἐπιτρόπων μας». Ἄρχ. «Πολλάκις δὲ καὶ τὰ καλῶς», φ. 77. Σιγγίλιον τοῦ Κ/πόλεως πατριάρχου Γαβριὴλ Δ' (1782), ὕπερ εὔρηται κἀν τῷ Κανονικῷ Δικαίῳ σ. 136—141· ἐλλείπει ὅμως ἐκ τοῦ ἐκδεδομένου ἢ ὑπογραφή τοῦ Τορνόβου Καλλινίκου, ἀλλὰ καὶ ὁ Νικομηδείας κατὰ τὸ χειρόγραφον οὐχὶ Θεόφιλος ἀλλ' Ἀνθιμος ὠνομάζετο.

5. «Ἀπόκρισις μικρὰ τις τοῦ μεγάλου ῥήτορος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Μπαλασίου πρὸς τοὺς ἐρωτήσαντας ποῦ δεῖ τίθεσθαι τὴν μερίδα τῆς Παναγίας ἐν τῇ ἱερᾷ προσκομιδῇ». Ἄρχ. «Ἐπειδὴ μὲν ἄνωθεν», φ. 85—114. Σημειοῦται δ' ὅτι συνετάχθη «ἐν ἔτει ρσβ' ἀπριλίου χβ'». Ἐν τέλει τοῦ τεύχους· «εὐχεσθε πάντες πατέρες μου ὅσοι τῆς κατὰ Θεὸν ἐπιδόσεως τὸν τέλος τῆ παρουσίᾳ γραφῆ ἐπιθέντα:—αψπη^ω, αὐγούστου κέ'». Δεύτερον ἀπόγραφον τῆς συγγραφῆς τοῦ Μπαλασίου ἐσημειωσάμην ἔτει 1877 ἐν τῷ καταλόγῳ τῆς ἐν Σμύρνῃ βιβλιοθήκης τῆς εὐαγγελικῆς σχολῆς, σ. 40, ἀριθ. Β—37.

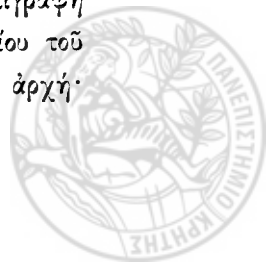

246. Ἐξάδιον χαρτῶν (0,215 × 0,162) γραφὲν τῇ 14 Σεπτεμβρίου 1740. — «Μην(ι) αὐγούστῳ δεκαπέντε. Μεγαλυνάρια ψαλλόμενα εἰς τὴν κοίμησιν τῆς θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, εἰς ἦχον πλάγιον α'». Ἄρχ. «Μεγαλύνομεν σε Θεοτόκε ἀγνή» κτλ. Φύλ. 11^β «τροπάρια ψαλλόμενα τῇ μεγάλῃ μ' εἰς τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ἀποδείπνου».

247. Χαρτῶν τεύχος συναποτελούμενον ἐκ διαφόρων τετραδίων (0,218 × 0,16).

α') Τετράδιον τῆς ΙΖ' ἑκατ. περιλαμβάνον ἐν παραφράσει «τὰ θαυμαστά διηγήματα τοῦ μεγάλου πατρὸς Μελετίου» τοῦ νέου. Ἄρχ. «Ἐπαθε καὶ αὐτὸς πληγὴν» κτλ. φ. 1—8.

β') Δύο τετράδια τῆς ις' ἑκατ. ἡ φύλλα 16 περιέχοντα τὰ ἐξῆς κείμενα. 1) «περὶ μνηστείας καὶ ὅτι οὐδὲν ἐστὶ γάμου τε καὶ μνηστείας διαφορὰ εἰς σύστασιν τοῦ θεμιτοῦ καὶ ἐρρωμένου· σημεῖωμα γεγονὸς ἐπὶ τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Ξιφιλίνου» μηνὶ ἀπριλίῳ 26 ἡμέρα δ' ἔτους ςφοδ' ἰνδικτ. δ'. Ῥάλλη καὶ Ποτλῆ συντάγματος τ. V, σ. 51, φ. 9. — 2) «ἐτέρα συνοδικὴ σημεῖωσις περὶ τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου, καὶ αὕτη περὶ μνηστείας». Ἄρχ. «Μηνὶ μαρτίῳ ιθ' ἰνδ. ε' ἔτους ςφοε' προκαθημένου Ἰωάννου» κτλ., φ. 10. Συντάγμ. τ. V, σ. 53. — 3) «μηνὶ μαρτίῳ ἰνδικτ. ιε' ἔτους ςχ', ὑπόμνημα τοῦ κουροπαλάτου καὶ μεγάλου ὀρουγγαρίου τῆς βίγλας κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Θρακησίου, ἐφ' ᾧ καὶ λύσις ἐξεφωνήθη τοῦ βασιλέως κυροῦ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ τὴν προγεγονοῦσαν παρ' αὐτοῦ νεαρὰν περὶ τοῦ γάμου ἐπικυροῦσα καὶ ἄλλον μένειν ἐπιτάττουσα τὴν μεθ' ἱερολογίας προβαίνουσαν μνηστείαν», φ. 11^β. Παρέπεται ἡ λύσις τοῦ βασιλέως. Συντάγματος τ. V, σ. 284. — 4) «ἐπιστολὴ πεμφθεῖσα παρὰ τοῦ πάπα Ῥώμης κυρίου Ἀδριανοῦ πρὸς τὸν ἀγιωτάτον ἀρχιεπίσκοπον Θεσσαλονίκης κυρὸν Βασίλειον τὸν Ἀχριδηνόν», ἧς ἡ ἀρχὴ· «Ἐξ ὅτου διὰ τοῦ ἀρχαίου», φ. 17^β. Leunclavii, Juris graecoromani pars I, σ. 305. — 5) «ἀντιγραφὴ τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης κυροῦ Βασιλείου τοῦ Ἀχριδηνοῦ πρὸς τὸν πάπαν Ῥώμης κυρὸν Ἀδριανόν», ἧς ἡ ἀρχή·

«'Ανέγνωμέν σου τὴν ἐπιστολὴν», φ. 19. Leunclavii, Jus graecor. σ. 307.—6) Μανουήλ Β' Κ/πόλεως περὶ μεταθέσεως ἐπισκόπων συνοδικὴ ἀπόφασις, φ. 20. Συντάγματ. τ. V, σ. 116.—7) σημειώματα δύο τῶν πατριαρχῶν Γεωργίου Εὐφιλίνου καὶ Μιχαήλ τοῦ Ἀγχιάλου, ἅτινα καταχωρισθῆσονται ἐν τοῖς ἀναλέκτοις.—8) «σιγίλλιον τοῦ παναγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυροῦ Γερμανοῦ ἐπὶ τοῖς παραλαυρίοις τῶν πατριαρχικῶν μονῶν τίνι ἂν διαφέρειν ὀφείλουσι, γεγονὸς κατὰ μῆνα ἰούνιον τῆς ε' ἰνδικτιῶνος· κατεστρώθη ἐν τῷ σεκρέτῳ τοῦ ἱεροῦ χαρτοφυλακίου». Ἄρχ. «Τὰ περὶ τῶν πατριαρχικῶν», φ. 26^β. Συντάγματ. τ. V, σ. 110.—9) «τοῦ αὐτοῦ ἕτερον μηνὶ ἰουνίῳ ε' ἰνδικτ. ιγ', οὗ ἡ ἀρχή· «Τὰ κατὰ συναρπαγὴν», φ. 28. Συντάγματ. τ. V, σ. 112.—10) Θεοδώρου Βαλσαμῶνος «ἐπιστολὴ πεμφθεῖσα πρὸς τοὺς Ἀντιοχεῖς χάριν τῶν ὀφειλουσῶν τελεῖσθαι νηστειῶν ἐκάστου ἔτους». Ἄρχ. «Ἐκεῖνοι διδάσκουσι», φ. 29. Migne τ. 138, σ. 1336.

γ) Τετράδιον τῆς ΙΖ' ἑκατ., οὗ τέσσαρα φύλλα ἄγραφα. Ἐν ἀρχῇ πίναιξ ρκβ' κεφαλαίων τῆς ἐπομένης συγγραφῆς, ἧς μέρος μόνον ἐσημειώθη· «προθεωρία κεφαλαιώδης εἰς καθ' ἓν καὶ ἕκαστον τῶν ἐν τῇ θείᾳ ἱερουργίᾳ γινομένων συμβόλων καὶ μυστηρίων, ποιηθεῖσα παρὰ Ἰωάννου ἱερέως τοῦ Ναθαναήλου». Ἄρχ. «Πολλοὶ χριστιανοὶ ἔρχονται» κτλ., φ. 35^β. Ὁ ἱερεὺς Ἰωάννης ἐξέδωκεν Ἐνετίησιν ἔτει 1574 τὴν θείαν λειτουργίαν μετὰ ἐτηγήσεων διαφόρων διδασκάλων, περὶ ἧς ὄρα E. Legrand, Bibliographie hellénique τ. II, σ. 201—205.

δ) Τετράδιον τῆς ις' ἑκατονταετηρίδος, οὗ τὸ κείμενον δίστηλον καὶ ἐκ στίχων 26 καθ' ἑκάστην σελίδα, φ. 41—48. Τεμάχιον ἀκέφαλον καὶ ἀτελευτήτου βίου τοῦ ὁσίου Μελετίου τοῦ νέου, περιληφθὲν ἐν ἑξ' μόνον φύλλοις. Ἄρχ. «ὑπὸ πολλῆς μετριοφροσύνης καὶ τοῦ μὴ θαρρεῖν ἑαυτῷ» κτλ.¹

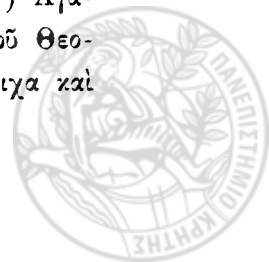
¹ Βίος τοῦ ὁσίου Μελετίου παρὰ τε Νικολάου Μεθώνης καὶ Θεοδώρου Προδρόμου συνταχθέντας ἐξέδοτο ὁ καθηγητὴς Β. Βασιλειούτσκις, παρουσιάσας πρόλογόν τε καὶ μετάφρασιν οἰκείαν εἰς τὴν ῥωσίδα γλῶτταν. Ὅρα τὸ 17 τεῦχος τοῦ Православный Палестинскій Сборникъ, ἐν Πετροῦπόλει 1886.

ε') Τριάδιον γραφὲν ἔτει 1674 καὶ περιλαμβάνον Μιχαὴλ τοῦ ὑπερτίμου καὶ σοφωτάτου κυροῦ τοῦ Ψελλοῦ σύνταγμα ἀπὸ τῶν ἱατρικῶν βιβλίων περὶ δυνάμεων τροφῆς καὶ τῆς τούτων βλάβης, πρὸς τὸν βασιλέα Μονομάχον, κατὰ ἀλφάβητον». Ἀρχ. «Πολλῶν καὶ λογικῶν, ὧ μάλιστα βασιλεῦ, οὐχ Ἑλλήνων», φ. 50. Λήγει δὲ νῦν ἐν τοῖς ἐξῆς· «ἔφημα τὸ ἐψηθὲν γλεῦκος· ἦπαρ τῶν ζώων».

248. Μαθηματάριον χαρτῶν (0,213 × 0,16) τῆς ΙΗ' ἑκατ., γραφὲν, ὡς ἔοικε, παρὰ μαθητοῦ, οὗ τὸ ὄνομα σημειοῦται ἐν ἀρχῇ τῆς βίβλου· «καὶ τόδε ξὺν τοῖς ἄλλοις πέλει Πάνου τοῦ ἐκ Τραπεζοῦντος». Ἐμπεριέχεται δὲ ψυχγωγικὴ ἐρμηνεία εἰς τὰ ἐξῆς διδαχθέντα κείμενα· α') Βασιλείου Καισαρείας «πρὸς τοὺς νέους ὕψως ἂν ἐκ τῶν ἑλληνικῶν ὠφελοῖντο λόγων»· β') τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ "οὐκ ἔστιν αἴτιος τῶν κακῶν ὁ Θεός"· γ') τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ μὴ προσηλωσθαι τοῖς βιωτικοῖς· δ') Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου λόγοι διάφοροι· ε') Πλουτάρχου περὶ παιδῶν ἀγωγῆς καὶ ζ') Φωτίου «ἐκ τῆς πρὸς Μιχαὴλ τὸν ἄρχοντα Βουλγαρίας ἐπιστολῆς τί ἐστὶν ἔργον ἄρχοντος», μετὰ σχολίων ἐν τοῖς μετώποις.

249. Μαθηματάριον χαρτῶν (0,214 × 0,16) γραφὲν τελευτώσης τῆς ΙΗ' ἑκατ. παρὰ μαθητοῦ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις σχολῆς, ἐπὶ πατριαρχίας Ἀβραμίου, ὡς ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ πειθῶ ἑμαυτὸν θεμάτων· ἐμπεριέχει δὲ ψυχγωγικὴν ἐρμηνείαν εἰς τὰ ἐξῆς διδαχθέντα κείμενα· α') Μητροφάνους Σμύρνης κανὼν τριαδικός· β') Κοσμᾶ κανὼν τῆς ἁγίας πεντηκοστῆς· γ') «τῶν ἑπτὰ σοφῶν καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς καταριθμουμένων ἀποφθέγματα συμβουλαὶ καὶ ὑποθήκαι· δ') Κοσμᾶ κανὼν τῆς κυριακῆς τῶν βαίων· ε') Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ κανὼν τῆς Χριστοῦ ἀναστάσεως· ς') Ἰωάννου μοναχοῦ κανὼν τῆς τοῦ Κυρίου ἀναλήψεως· ζ') Κοσμᾶ κανόνες διάφοροι· η') θεματογραφία ἑλληνικὴ καὶ νεοελληνικὴ· θ') Γρηγορίου Θεολόγου ἀλφάβητον καὶ ἔπαινος παρθένου· ι') Ἀγαπητοῦ διακόνου κεφάλαια παραινετικά· ια') Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐπιστολὴ πρὸς Σέλευκον· ιβ') τοῦ αὐτοῦ τετράστιχα καὶ

ιγ') ἀπαρίθμησις τῶν ἐπὶ πατριάρχου Ἀβραμίου ἀρχιερέων Παλαιστίνης καὶ ἀξιωματικῶν τοῦ πατριαρχείου Ἱεροσολύμων.

250. Τεῦχος χαρτῶν (0,205×0,15) ἐκ φύλλων 325, γραφὲν ἔτει 1594. Καθ' ἐκάστην σελίδα 19 γραμμαί (0,14×0,09), τὰ δὲ τετράδια ἠριθμημένα εἰς δι' ἀρμενικῶν στοιχείων.

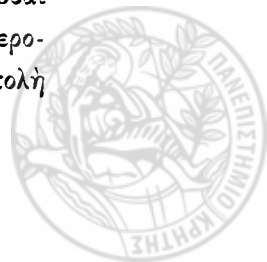
Τοῦ ὁσίου Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου ὁμιλία πνευματικαὶ ν', ὧν προτέτακται τὸ περὶ τοῦ ὁσίου κεφάλαιον Σουΐδα. Ἐν τέλει «† ἔτους ζρβ» ἐν μηνὶ μαρτίῳ ἰδ' ἰνδικτιῶνος ζ'—ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον τὸ ὀνομαζόμενον Μακάριος ὁ Αἰγύπτιος διὰ χειρὸς Σωτηρίχου τοῦ ἐκ Διαουλείας καὶ ἡ (-οί) ἀναγινώσκοντες εὐχυσθαι(-ε) ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ τάλα: ὑπάρχει δὲ Νικολάου τοῦ Καρακότῃ ἐκ τὰς Ἀθήνας».

251. Τεῦχος χαρτῶν (0,213×0,16) ἐκ φύλλων 116, γραφὲν ὡς φαίνεται παρ' αὐτοῦ τοῦ συγγραφέως Δεκάρχου.

Μανουὴλ Δεκάρχου ὁμιλία εἰς δημῶδη φράσει, ὧν ἡ πρώτη εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Ἄρχ. «Ἄν ἴσως καὶ ἓνας βασιλεὺς» κτλ. Ἐν τέλει τῆς ὁμιλίας εἰς τὴν κυριακὴν πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως ἀναγινώσκειται ἡ ἐξῆς σημείωσις (φ. 44^β): «ἐρρέθη ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ διὰ Μανουὴλ ἱερέως τοῦ Δεκάρχου καὶ Κρητός, μηνὸς δεκεμβρίου κβ' ἐν ἔτει αχοη» . «Ὅτι δὲ τὸ τεῦχος αὐτόγραφον, εἰκάζω καὶ ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ πολυαρίθμων προσθηκῶν διαγραφῶν καὶ διορθώσεων.

252. Τεῦχος χαρτῶν (0,215×0,165) ἐκ φύλλων 142.

Ἰωακείμ Σμυρναίου σημειωματάριον, οὗ σημειωτέα τὰ ἐξῆς μέρη. 1) Ἐπιστολὴ ἀχρονολόγητος τῶν μαθητῶν τῆς ἐν Νεοχωρίῳ σχολῆς πρὸς ἡγεμόνα, ἣν ὑπογράφουσιν ὧδε: «οἱ τοῦ Νεοχωρίου ταπεινοὶ μαθηταὶ τῆς νεοφυτευθείσης ἑλληνικῆς σχολῆς παρὰ τῆς ὑμετέρας ἐκλαμπρότητος», πρὸς ἣν γράφουσι: «δεόμεθα δὲ καὶ οἱ ἐξ ἄλλοδαπῆς γῆς ἐνταῦθα εὐρεθέντες, τῆς τε παιδείας προσκολληθέντες, τῶν τε ἀναγκαίων ὅσον οὕτω ὑστερηθησόμενοι τῆς σῆς μεγαλόδωρου δεξιᾶς, ὅπως βοηθούμενοι δι' αὐτῆς δυνηθῶμεν διαπλεῦσαι τὸ μέγα πέλαγος τῆς παιδείας» κτλ. 2) Ἰωακείμ Σμυρναίου ἱερομονάχου, «διδασκάλου τῆς τοῦ Νεοχωρίου σχολῆς», ἐπιστολὴ

πρὸς Ἰωάννην Νικόλαον Κωνσταντῖνον βοεβόδα, ἐν ἣ γράφει· «προθύμως ἔχουσι τοῦ μανθάνειν οἱ ἐνταῦθα ὄντες τῶν χριστιανῶν. Καίτοι ἀνάξιον κρίνων ἐμαυτὸν τοῦ τοιούτου ἔργου τῆς ἐπιδόσεως, ὡς καὶ τῇ ἀληθείᾳ οὕτως ἔχει, ταπεινότης δηλαδή, ἀλλ' οὖν εἰς τὴν τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσαν χάριν καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσαν τεθαρρηκῶς προθύμως ἔσπευσα καὶ γέγονα τῆς σχολῆς ἐπιστάτης, μηδὲν διακρινόμενος τῶν μεταξὺ προσηκόντων· οὔτε γὰρ δόξης ἕνεκα οὔτε χρημάτων ἐλπίδος, ἀλλ' ὠφελείας τῆς τῶν χριστιανῶν προθυμούμενος τὸ ἐνόν μοι καθ' ἐκάστην ποιῶ. Ἐλπίς δέ με τέρπει τοῦ ἔργου ὅτι ὅσον οὔπω καρπὸν πολὺν φέρει τὸ λήιον τοῦ Θεοῦ εὐδοκοῦντος, τῆς τε σῆς γαληνότητος συμπροθυμουμένης· τῆς γὰρ σχολῆς πόρρω που τυχανούσης τῶν βιοτικῶν, πολλοὶ τῶν ξένων παραγίνονται καὶ μάλιστα τῶν τὸν βίον ἀκηλίδωτον μετερχομένων· χρήζουσι δὲ οἰκημάτων καὶ βοηθείας τῆς μεγαλοδώρας καὶ ἐκλάμπρου χειρὸς τῆς σῆς γαληνότητος· εἰ δὲ καὶ τίνας βίβλους διορίσει ἀναγνώσεως πέρι, μέγα ἡμῶν τὸ ἐντρέφημα γίνεται». 3) Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς πατριάρχην Ἱεροσολύμων περὶ τῆς ἐν Νεοχωρίῳ σχολῆς, ἀφ' ἧς μισθὸν ἐλάμβανεν ἐτησίως γρόσια 150· παραπονεῖται δὲ ὅτι ὁ ἡγεμὼν οὐκ ἐκπληροῖ τὴν δέησιν αὐτοῦ περὶ προστασίας καὶ οἰκίσεως τῶν ἐκ τῆς ξένης μαθητῶν. 4) Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ τῆς 1 αὐγούστου 1756 ἀπὸ Πασχανίου πρὸς τὸν μητροπολίτην Οὐγκροβλαχίας Θεοδοσίον, δι' ἧς ἀγγέλλει τὴν εἰς Γιάσιον μετάβασιν αὐτοῦ.

253. Τεῦχος χαρτῶν (0,212 × 0,158) ἐκ φύλλων 96. Ἐν φύλλῳ 10 σημειώσεις· «καὶ τότε πρὸς τοῖς ἄλλοις Ἀρσενίου τοῦ ἀπὸ Γαλατᾶ τῆς Βυζαντίδος καὶ τῶν φίλων, τανῦν δὲ πέλει Χρυσάνθου μοναχοῦ τοῦ Προυσαέως»¹.

α') Τετραδίου τῆς ιη' ἐκατ. περιέχον ὁμιλίαν ἀδῆλου, ἧς ἡ ἀρχή· «Ἐπεθύμησεν ἓνα καιρὸν» κτλ. φ. 2—9.

β') Χειρόγραφον ἔτερον γραφὲν ἔτει 1728 καὶ περιέχον Νι-

¹ Οὗτος καμαράσης ἐχορημάτισε τοῦ πατριαρχείου Ἱεροσολύμων ἀνέγραψε δὲ προσκυνητᾶριον τῶν ἁγίων τόπων τρίς ἐκδοθέν. R. Röhricht, Bibliotheca geographica Palaestinae σ. 328.

κηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου ἐρμηνεῖαν τῶν ἀναβαθμῶν τῆς ὀκτωήχου, ἐπιστολὴν τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ὑπακοῆς, τοῦ κοντακίου, τοῦ ἐξαποστειλαρίου καὶ τοῦ οἴκου, καὶ «ἐξήγησιν εἰς τὴν "Τιμιωτέραν" πρὸς τὸν ἀπὸ τῆς Ὀδηγητρίας ἱερομόναχον καὶ ἐκκλησιάρχην κυρὸν Νεόφυτον», φ. 10—93. Ἐν τέλει· «Ἡσαίου χεῖρ ἄζυγος Νάξου πάρα, | ἐσθλοῦ δὲ Ἀμβροσίου ἀνέρος κτέαρ, | ἔτος λεληφὸς κύριόν τε καὶ νέον | τὸ ἄλφα φημί, ψὶ τε κάππα ἦτά τε».

γ) Τρία φύλλα γραφέντα ἔτει 1756 νοεμβρίου 6 καὶ περιέχοντα σχέδιον «ἐγκωμίου εἰς μέγαν πρόσωπον».

254. Μαθηματάριον χαρτῶον (0,21 × 0,15) τῆς ις' ἑκατ.. συγχείμενον ἐκ φύλλων 328 καὶ περιλαμβάνον ψυχαγωγικὴν ἐρμηνεῖαν ἐρυθροῖς γράμμασιν εἰς ἕμμετρα ἔργα τοῦ ἐν ἁγίοις Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου· ἔνια δ' αὐτῶν καὶ παραπεφρασμένα.

255. Τεῦχος χαρτῶον (0,218 × 0,145) τῆς ΙΕ' καὶ ις' ἑκατ. ἐκ φύλλων 427. Τινὰ τετράδια συνερραμμένα ἀτάκτως, ἕτερα δ' ἀπώλοντο παρὰ τοῦ βιβλιοδέτου.

1. «Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Ζωναρά, γεγονότος μεγάλου ὁρουγαρίου τῆς βίβλας, πρωτοασηκρίτου, περὶ κανόνος καὶ εἰρμοῦ καὶ τροπαρίου καὶ ψδῆς». Ἀρχ. «Πρῶτον ῥητέον τί κανῶν καὶ τί ψδῆ», φ. 1. Παρέπεται ἐρμηνεῖα εἰς τὸν μέγαν ἄσματικὸν κανόνα τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ Ἱεροσολυμίτου, ἧς ἡ ἀρχή· «Ἀμηχανεῖν ἔοικεν ὁ αἰοιδὸς» κτλ. Ἐν τέλει (φ. 171^α)· «† Χρηστῶν ἀπάντων Χριστὸς ἀρχὴ καὶ τέλος· | ἀπαλλαγέντι τοῦ πονεῖν ἐν τῷ γράφειν, | ἀπαλλαγῆν ἔπειτα αἰτῷ πλημμελημάτων | †Μιχαὴλ θύτης τε· παράσχου ῥῶσιν, Χριστέ μου. Καλοφρεναῖς ἐπίκλειον ἐγνώρισμαι τοῖς πᾶσιν. | ,αυμθ (1449) ἰουλλίω κθ' τέλος».

2. «Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου περὶ ὑπακοῆς καὶ τοῦ κοντακίου καὶ τοῦ οἴκου καὶ τοῦ ἐξαποστειλαρίου, πόθεν οὕτως ἐκλήθησαν». Ἀρχ. «Σὺ μὲν ἀεὶ», φ. 171^β.

3. «Περὶ τοῦ Ἀγαθῆ βασιλέως». Ἀρχ. «Ἦν τις Ἀγαθῆ βασιλεὺς», φ. 177.

4. «Ἀπομνημονεύματα ἐκ διαφόρων ποιητῶν τε καὶ ῥητό-

ρων ἔκ τε τῶν θύραθεν καὶ τῆς καθ' ἑμᾶς ἱερᾶς καὶ φιλοθέου παιδείας· ἐκάστη τῶν προκειμένων ὑποθέσεων οἰκείως καὶ ἀρμοζόντως ἔχουσα», φ. 182^β—314^α. Ἐν τῇ ᾧα· «βιβλίον λεγόμενον Μέλισσα», διαιρεῖται δ' εἰς κεφάλαια μς'.

5. «Βιβλίον πατερικὸν λεγόμενον νέος παράδεισος». Ἀρχ. «Πρόλογος εἰς τοὺς ἀγίους πατέρας: ὁ ὧν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν» κτλ., φ. 315. Διαιρεῖται δ' εἰς κεφάλαια ιζ'.

6. Νείλου ἀββᾶ «περὶ τῶν ὀκτὼ λογισμῶν». Ἀρχ. «Ἀρχὴ καρποφορίας», φ. 411^β.

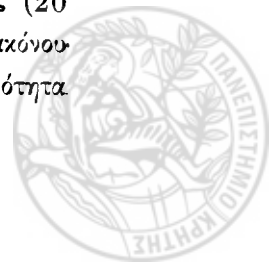
7. «Τοῦ αὐτοῦ Νείλου μοναχοῦ, μαθητοῦ τοῦ ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, διδασκαλία ὠφέλιμος», ἧς ἡ ἀρχή· «Πλοῦτον εἰ μὲν ἔχεις», φ. 419^β. Τὸ δὲ κείμενον λήγει εἰς τὰς ἐξῆς λέξεις· «καὶ σοὶ μὲν τὸ ἐφετὸν πληροῦται, ἐγὼ δὲ τῶν ζώντων ἀπο. . .».

256. Τεῦχος χαρτῶν (0,165 × 0,115) ἐκ φύλλων 19.

Νικολάου Σεργιάνου ἱατροφυσικοῦ «πρόχειρος ἀποθήκη, ἤτοι κατάλογος μερικῶν ἀναγκαίων ἀπλῶν καὶ συνθέτων ἱατρικῶν, τὰ ὅποια πρέπει νὰ εὐρίσκωνται πρόχειρα εἰς χρῆσιν τῶν νοσοῦντων καὶ μάλιστα εἰς τὰ χωρία καὶ τόπους ὅπου δὲν εὐρίσκονται ἱατροὶ οὐδὲ φαρμακοπῶλοι»(-αι). Αὐτόγραφον. Ἐν τῷ προλόγῳ δηλοῖ ὁ συγγραφεὺς ὅτι τὸ βιβλιάριον συνετέθη προτροπῇ τοῦ Ἱεροσολύμων πατριάρχου Ἀνθίμου καὶ ὅτι τὰ ἐν τῷ καταλόγῳ φάρμακα κατέθηκεν εἰς κιβώτιον, «τὸ ὅποῖον ἡ αὐτοῦ μακαριότης στέλλει διὰ νὰ εὐρίσκεται εἰς τὸ θεῖον μοναστήριον (τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις ἁγιοταφιτῶν) εἰς χρῆσιν τῶν πατέρων καὶ τῶν λοιπῶν εὐσεβῶν προσκυνητῶν».

257. Ἀντίγραφον ἐνετικῆς ἐκδόσεως (1748) τῆς Ἀλκινόου φιλοσόφου εἰσαγωγῆς τῶν δογμάτων Πλάτωνος.

258. Διακονικὸν ἐκ φύλλων 54, γραφὴν ἀρχομένης τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἴψ. 0,149 καὶ πλ. 0,105. Καθ' ἐκάστην σελίδα 15 στίχοι (0,11 × 0,065). Ἐσωθεν τῆς πρώτης πινακίδος σημειώσεις (20 σεπτ. 1690), ὅτι τὸ βιβλίον ἦν κτῆμα Ἰωσήφ ἱεροδιακόνου Ξηροποταμηνοῦ καὶ ὅτι περιῆλθε κατόπιν εἰς τὴν κυριότητα

Νικοδήμου ιεροδιακόνου τοῦ ἐκ Πάρου, ὑποτακτικοῦ Ἀβερκίου Κουτρωτζάνου Ἐηροποταμηνοῦ.

259. Τεῦχος χαρτῶν ($0,212 \times 0,16$) ἐκ φύλλων 323, γραφὲν ἔτει 1738.

1. «Κυρίου Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου ἐξήγησις εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἱεραῖς δεσποτικαῖς ἑορταῖς ἐκτεθέντας κανόνας παρὰ τῶν ἁγίων μελωδῶν Κοσμᾶ καὶ Ἰωάννου». Ἀρχ. «Ἐοικας ὦ ἄνθρωπε», φ. 1 κέ.

2. Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου ἐρμηνεία τῶν τῆς ὀκτωῆχου ἀναβαθμῶν. Ἀρχ. «Δεῖ μὲν οὖν», φ. 251.

3. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὑπακοῆς κοντακίου ἐξαποστειλαρίου καὶ οἴκου. Ἀρχ. «Σοὶ μὲν ἀεὶ», φ. 312. Ἐν τέλει· «ἄφλη ὀκτωβρίου ἐσχάτη, ἐν τῇ ἀκαδημίᾳ τῆς νήσου Πάτμου».

260. Τεῦχος χαρτῶν ($0,217 \times 0,16$) ἐκ σελίδων 280 καὶ 30 ἀσελιδῶτων φύλλων, ἐν οἷς περιέχεται πίναξ 401 κεφαλαίων· ἐν τέλει δὲ εἰσὶν ἕτερα 16 φύλλα πίνακος νοσημάτων. Καθ' ἐκάστην σελίδα 24 στίχοι ($0,165 \times 0,11$).

«Ἀπανθίσματα ἔγχοι ἐκλογαὶ ἐκ τοῦ κατὰ ἀλφάβητον φαρμακευτικοῦ καὶ χυμικοῦ λεξικοῦ Ἰωάννου Βαπτιστοῦ Καπέλου, ἀϋξηνθὲν παρὰ τοῦ ἀνεψιοῦ Λαυρεντίου Καπέλου, περιέχον ἅπαντα τὰ ἱατρικὰ χυμικά τε καὶ φαρμακευτικά τὰ ὄντα εἰς χρῆσιν τὴν σήμερον».

261. Τεῦχος χαρτῶν ($0,21 \times 0,153$) ἐκ φύλλων 116, γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ις' ἑκατ. Καθ' ἐκάστην σελίδα 24 στίχοι ($0,14 \times 0,085$). Συνδέεται δὲ ἐντόπῳ βιβλίῳ, ὅπερ ἐπιγράφεται ὡδε: «βιβλίον πρόχειρον τοῖς πᾶσι περιέχον τὴν τε πρακτικὴν ἀριθμητικὴν, ἣ μᾶλλον εἰπεῖν τὴν λογαριαστικὴν, καὶ περὶ τοῦ πῶς εὐρίσκειν ἕκαστον τὸ ἅγιον πάσχα, καὶ τέλειον πασχάλιον ἀεὶ καὶ πάντοτε, καὶ περὶ εὐρέσεως ἐν ποίᾳ ἡμέρᾳ γίνεται ἡ γέννα αὐτῆς» κτλ. (Ἐνετίησι 1681).

1. «Ἐνθύμησις πρὸς πάντας ἀνθρώπους τί τοὺς κάμνει χρεῖα νὰ τρώγουν τὸν καθ' ἕκαστον μῆναν ὄλου τοῦ ἐνιαυτοῦ διὰ νὰ ἔνε πρὸς ὑγείαν καὶ ὠφέλειαν αὐτῶν· καὶ πρῶτον μὲν ἀρχόμεσθην

ἀπὸ τὸν μάρτιον». Ἀρχ. «Τὸν μῆναν τὸν μάρτιον», φ. 1 κέ.

2. Βροντολόγιον Ἡρακλείου τοῦ σοφοῦ, φ. 17.

3. Λέοντος βασιλέως «περὶ τοῦ γνῶναι ἐξ ὄψεως καὶ ἰδιώματος κάθε ἀνθρώπου». Ἀρχ. «Μεγάλη κεφαλή καὶ στρογγυλή», φ. 35.

4. «Περὶ οὐρανοῦ καὶ ζωδίων καὶ πλανητῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἀστέρων». Ἀρχ. «Οὐρανός ἐστι περιοχὴ ὀρατῶν», φ. 66.

5. «Ἐτέρα παρατήρησις περὶ τῆς τοῦ μηνὸς ἐπιτολῆς καὶ τῆς προγνώσεως τῶν ἐξ αὐτῆς συμβαινόντων. Διοφάνους». Ἀρχ. «Ἡ τοῦ κυνὸς ἐπιτολὴ γίνεται», φ. 93.

6. Ζωροαστρικά. Ἀρχ. «Ζωδιακὸς κύκλος», φ. 93β.

262. Μαλαξοῦ νομοκάνων ἐν κεφαλαίοις 273. Σελίδες 488 καὶ φύλλα 23 ἀσελίδωτα. Ἀρχ. «Πρέπει τὸν κριτὴν τουτέστι τὸν ἀρχιερέα» κτλ. Ἐν τέλει «ὧδε πέρας εἴληψεν ἡ βίβλος αὕτη | ὑπὸ χειρὸς ἐμοῦ Σαμουὴλ ἱερομονάχου | κτλ. . . . | ἐτελειώθη δὲ εἰς τοὺς χιλίους ὀκτωκοσίους τέσσαρις ἰουλίου ε'». Ὑψ. 0,21 καὶ πλ. 0,152.

263. Συλλογὴ διαφόρων τετραδίων γεγραμμένων κατὰ τὴν ΙΗ' καὶ ἐν ἀρχαῖς τῆς ΙΘ' ἑκατ. Περιέχονται δ' ἐν αὐτοῖς ὀμιλίαι ἀδήλων ἱεροκηρύκων. Τὸ ὅλον φύλλα 284. Ἀπὸ φ. 1 μέχρι 32 ἀναγινώσκεται ὀμιλία «πρὸς τοὺς μεταληφόμενους τῶν θείων μυστηρίων», ἕως ἢ ἀρχῆς «Ἄξιος θεωρίας εἶναι κατὰ ἀληθειαν» κτλ.

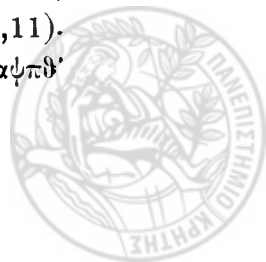
264. Τεῦχος χαρτῶν (0,202 × 0,145).

1. Ἀδήλου ἱεροκέρυκος σημειώσεις ὀμιλιῶν, ἐκφωνηθεισῶν κατὰ τὰ ἔτη 1696—1701, σελ. 1—330.

2. Λέοντος βασιλέως «λόγος εἰς τὸ σύνθρονον τὸ παρ' οὗ καὶ δι' οὗ καταφοιτήσαν αὐτοδеспότως παρέσχε τὴν υἰοθεσίαν ἀνθρώποις θεῖον πνεῦμα». Ἀρχ. «Τὴν μὲν οὖν χθὲς ἐποίει», σελ. 331—394.

3. Ἀδήλου λόγος εἰς τοὺς ἀγίους Ἀθανάσιον καὶ Κύριλλον Ἀλεξανδρείας. Ἀρχ. «Τὸ ἡλιακὸν λέγεται φῶς», σ. 394 κέ.

265. Τεῦχος χαρτῶν (0,213 × 0,15) ἐκ φύλλων 136, γραφὲν ἔτει 1789. Καθ' ἑκάστην σελίδα 19 στίχοι (0,165 × 0,11). Ἐσωθεν τῆς πρώτης πινακίδος σημειώσεις τοῦ συγγραφέως· «αψπθ'

καὶ τότε σὺν τοῖς ἄλλοις Κοσμᾶ τοῦ ἀπὸ Γανοχώρων· ἐγράφη δὲ ἐν Προύσῃ». Ἐπιγραφή τῆς βίβλου·

«Τὸ δ' τῆς τοῦ Θεοδώρου γραμματικῆς μετὰ τινων κατ' ἐπιτομὴν σχολίων, ὧν τὰ πλεῖστα ἐκ τῶν τοῦ Νεοφύτου».

266. Τεῦχος χαρτῶν (0,213 × 0,16) ἐκ φύλλων 117, γραφὲν τελευτώσης τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος.

1. Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ πηγὴ γνώσεως ἐν κεφ. ξη', ὧν προτέτακται ἢ πρὸς Κοσμᾶν Μαΐουμᾶ ἐπιστολή, φ. 1—64.

2. «Εἰς ἅπασαν τὴν λογικὴν τοῦ Ἀριστοτέλους μέθοδον προδιοικήσεις, ἧτοι εἰσαγωγή, συντεθεῖσα παρὰ Γεωργίου ἱερέως τοῦ Σουγδουρῆ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων. Τί ἐστὶ λογικὴ καὶ περὶ τῶν τριῶν τοῦ νοὸς ἐνεργειῶν». Ἀρχ. «Ἡ περὶ τὴν φιλοσοφίαν σπουδὴ», φ. 65—117. Ἐξεδόθη ἐν Βιέννῃ ἔτει 1792.

267. Τεῦχος χαρτῶν (0,209 × 0,17) ἐκ φύλλων 90, γραφὲν ὑπερμεσοῦσης τῆς ΙΗ' ἑκατ. Καθ' ἑκάστην σελίδα 24 στίχοι (0,172 × 0,125).

1. «Ἀρχύτου Μαξίμου κυκλικῆς θεωρίας μετεώρων τῶν εἰς τέσσαρα τὸ τρίτον». Ἀρχ. «Τῶν ζωδίων δ' αὐτὴ ἢ ἐπιτολή τε καὶ δύσεις», φ. 1. Ἄ. Π. Κεραμέως, Μαυρογ. βιβλιοθήκης τ. Ι, σ. 85, ἀριθ. 108, 2.

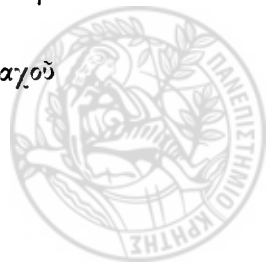
2. «Εἰσαγωγή εἰς τὰς κοσμογραφίας καὶ ἐπιστήμας καὶ τέχνας Ἰωάννου Σκολίτζη». Ἀρχ. «Κοσμογραφία ἐστὶν ἐπιστήμη», φ. 9^β. Μαυρογορδ. βιβλιοθ. σ. 85, ἀριθ. 108, 3.

3. «Ἀρχύτου Μαξίμου κυκλικῆς θεωρίας μετεώρων τῶν εἰς τέσσαρα τὸ πρῶτον». Ἀρχ. «Χαρακτηρίζεται δὲ γοῦν τις ἐν τῇ τῆς γῆς», φ. 47^β. Μαυρογορδ. βιβλιοθ. σ. 86, ἀριθ. 108, 4.

4. «Παύλου Ἀλεξανδρέως εἰσαγωγή εἰς τὴν ἀποτελεσματικὴν». Ἀρχ. «Πάνυ καλῶς, ὃ φίλε παῖ Κρονάμμων», φ. 51^β—90. Ἐκδ. Α. Schat ἐν Βιτεμβέργῃ 1586.

268. Τεῦχος χαρτῶν (0,209 × 0,152) τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ σελίδων 204 καὶ 3 φύλλων πίνακος κεφαλαίων. Καθ' ἑκάστην σελίδα 25 στίχοι (0,17 × 0,12).

«Λόγοι ψυχωφελεῖς ἐκ τῆς θεοπνεύστου γραφῆς τοῦ μοναχοῦ

Ἀντιόχου καὶ πανδέκτου πρὸς τὸν θεοφιλέστατον Εὐστάθιον τῶν Ἱεροσολύμων ζητήσαντα, περιεχόμενοι ἐν κεφαλαίοις ἑκατὸν τριάκοντα». Ἀρχ. «Τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος» κτλ. Migne τ. 89, σ. 1421 κέ. Ἑτέρα ἔκδοσις Ἀμφιλοχίου ἀρχιμανδρίτου, ἐν Μόσχᾳ 1880.

269. Τεῦχος χαρτῶν (0,21 × 0,15) ἐκ σελίδων 200, γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος. Ἐν σελ. 3 σημειώσεις: «Προκοπίου ἀρχιερέως ἀγιοταφίτου πέλω», «1816 Σεπτέμβριος· καὶ τότε πρὸς τοῖς ἄλλοις Προκοπίου Φιλαδελφείας». Ἐν τέλει: «καὶ τότε πρὸς τοῖς ἄλλοις Ἰωὴλ ἀρχιμανδρίτου».

(Ἀναστασίου Γορδίου?) «περὶ τοῦ τί ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Μωάμετ, περὶ τῶν τεσσάρων μεγάλων βασιλείων καὶ περὶ τῆς εἰκόνης τοῦ Ναβουχοδονοσόρ», ἔτι δὲ κατὰ ἀντιχρίστου καὶ κατὰ παπιστῶν. Ἀρχ. «Πολλαῖς φοραῖς βλέποντας τοὺς χριστιανούς» κτλ.

270. Τεῦχος χαρτῶν (0,21 × 0,155) ἐκ σελίδων 89 καὶ 5 φύλλων ἀσελιδώτων. Καθ' ἑκάστην σελίδα 26 στίχοι (0,17 × 0,115)· ἐγράφη δὲ περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΗ' ἑκατ.

1. «Διδασκαλία περὶ ἐξομολογήσεως κατ' ἐρωταπόκρισιν, ὡφέλιμος διὰ τοὺς πνευματικούς πῶς νὰ ἐξομολογοῦν καὶ διὰ τοὺς κοσμικούς πῶς νὰ ἐξομολογοῦνται, συλλεχθεῖσα παρὰ τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Καλλινίκου». Ἀρχ. «Τὰ τῆς ἀγίας ἡμῶν ἐκκλησίας» κτλ.

2. Ἀκολουθία τοῦ ἀγγελικοῦ σχήματος.

271. Τεῦχος χαρτῶν τῆς ις' ἑκατονταετ. (0,205 × 0,15) ἐκ φύλλων 68.

1. «Δαμασκηνοῦ ἀρχιερέως συνάθ[ροισις] φιλοσόφων βιβλίων· ὅσοι ὅσα εἶπον ζῶν καὶ θαλασσίων, καὶ μετάφρασις εἰς τὸ [ἀπλοῦν]». Ἀρχ. «Κεφ. α': περὶ ἀετοῦ. Ὁ ἀετὸς εἶναι βασιλεὺς εἰς ὅλα τὰ πετώμενα» κτλ. Ἐν τέλει: «ζρδ'» = 1595—1596.

2. Ἑρμηνεία κανόνων τινῶν. Ἀρχ. «Κανὼν α' τῶν ἀγίων ἀποστόλων περὶ χειροτονίας ἐπισκόπων», φ. 37.

3. «Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἀγίῳ διὰ λεξικῶν πεπονημένον καὶ ἐναρ-

μονίων στίχων πολιτικῶν ποίημα σοφοῦ Ἰωάννου. Σύνοψις τέχνης σοφικῆς γραμμάτων ἀντιστοιχῶν | ὠφέλιμος σωτήριος πᾶσι τοῖς ἐρασμίοις | καὶ τοῖς ποθοῦσι τὸ καλὸν ἔτι καὶ τὴν παιδείαν» κτλ. Ἀρχ. «Ἀρχὴ τοῦ ἄλφα στοιχείου. Ἄναξ ὑπάρχει βασιλεύς, ἄνασσα ἢ δεσποίνη· | ἄντρον ἓνι τὸ σπήλαιον, ἀραρότως προπόντως», φ. 45—67.

272. Τεῦχος χαρτῶν (0,212 × 0,163) ἐκ φύλλων 41, γραφὲν παρὰ Γρηγορίου ἱερέως τῆ 9 ἰανουαρίου 1728.

«Νομοκάνονον πάνου πλουσιώτατον» ἐν κεφαλαίοις 264. Ἀρχ. «Ἦ πνευματικὴ βάλει εἰς τὸν νοῦν σου» κτλ.

273. Τεῦχος χαρτῶν (0,206 × 0,152) ἐκ φύλλων 118, γραφὲν ὑπερμεσοῦσης τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος παρὰ τριῶν διαφόρων χειρῶν.

1. «Χολῆς ξανθῆς καθαρτικὸν ἐκ τῶν τοῦ Ἀετίου». Ἀρχ. «Ἄλῳ τὸ μὲν ὄλον», φ. 1.

2. «Κυροῦ Γεωργίου τοῦ Ζηγαβηνοῦ περὶ ἀντιστοιχῶν καὶ περὶ τῶν ἐπτὰ φωνηέντων ποῦ δασύνονται καὶ ποῦ φιλοῦνται». Ἀρχ. «Βούλομαι φίλε πρὸς μικρὸν», φ. 2.

3. «Κανῶν περὶ ἀντιστοιχῶν ποίημα κυροῦ Θεοδώρου τοῦ πτωχοῦ Προδρόμου, κατὰ ἀλφάβητον». Ἀρχ. «Ἀναφῆς καὶ ἄκτιστος Θεός», φ. 14^β. Κατὰ σμυρναϊκὸν ἀπόγραφον κατεχώρισα τὸν κανόνα τοῦτον ἐν τῷ *Annuaire de l'association pour l'encour. des études grecques en France 1876*, σ. 131—134.

4. «Τοῦ αὐτοῦ ἕτερος κανῶν», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἄει ὡσεὶ καὶ ὡσανεὶ», φ. 18.

5. «Συναγωγὴ τῶν Ταρραίου καὶ Διδύμου καὶ τῶν παρὰ Σουῖδα καὶ ἄλλοις διαφόροις παροιμιῶν, συντεθεισῶν κατὰ στοιχεῖον». Ἀρχ. «Ἀρχὴ τοῦ ἀλφαβήτου. Ἀβασάνιστος ἄνθρωπος εἶ· ἀνεξέταστος καὶ ἀγύμναστος ἢ ἀδοκίμαστος», φ. 22. Ἐν τέλει (φ. 91^β)· «ἀντεγράφη τὸ παρὸν βιβλίον τῶν παροιμιῶν δι' εὐτελεσεστάτης χειρὸς παρ' ἐμοῦ Ἀλεξάνδρου πνευματικοῦ υἱοῦ τοῦ πρωτοσυγκέλλου τοῦ παναγίου τάφου κῆρ Χρυσάνθου Πελοποννησίου, πρὸς χάριν πνευματικοῦ ἀδελφοῦ κυρίου Μανουὴλ Τυρναβί-

του, κατὰ τὸ χιλιοστὸν ἑπτακοσιοστὸν ἑβδομηκοστὸν ὄγδοον ἔτος τὸ σωτήριον· ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίῳ α' ἔτελειώθη»¹.

6. «Παλαιφάτου περὶ ἀπίστων ἱστοριῶν». Ἀρχ. «Τάδε περὶ ἀπίστων συνεγράφη», φ. 92—100. Διαιρεῖται δὲ τὸ βιβλίον εἰς κεφάλαια να'.

7. «Λουκιανοῦ, Λεξιφάνης Λυκῖνος» μετὰ σχολίων ἐν τοῖς μετώποις, φ. 101^β.

8. «Περὶ τίνος πάθους ἐφιάλτου καλουμένου» ἐκ τοῦ γ' βιβλίου κεφ. ιε' Παύλου Αἰγινήτου. Ἀρχ. «Τὸν ἐφιάλτην οἱ μὲν», φ. 107.

9. «Περὶ καθαρσιῶν τῶν καὶ ἱερῶν ἀντιδότων λεγομένων· ἡ Ῥούφου ἱερά». Ἀρχ. «Σικυωνίας ἦτοι κολοκυνθίδος», φ. 108. Παρέπονται διάφορα ἰατρικὰ ἀποσπάσματα.

274. Τεῦχος χαρτῶν (0,205 × 0,143) ἐκ φύλλων 141, γραφὴν περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΕ' ἑκατ. Καθ' ἑκάστην σελίδα 20 στίχοι (0,17 × 0,075). Εὐχολόγιον περιλαμβάνον τὰ ἐπόμενα ἱερά κείμενα.

1. «Ἀκολουθία εἰς ῥασοφόρον», ἧς ἡ ἀρχή· «Ἄγιε ἀγαθὲ ὁ τοῦ ἀγαθοῦ πατρὸς υἱοῦ, ὁ τὴν ὑπερηφανίαν» κτλ. φ. 1.

2. «Τάξις εἰς σχῆμα μοναχοῦ σταυροφόρου». Ἀρχ. «Εἰσφέρουσιν οἱ ἀδελφοὶ τὸν μέλλοντα φορέσαι τὸν σταυρὸν εἰς τὸ διακονικόν», φ. 2.

3. «Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου σχήματος ἔχουσα οὕτως. Ἀφ' ἐσπέρας εἰσφέρουσι τὰ ἱμάτια τοῦ μέλλοντος ἀποκαρῆναι» κτλ., φ. 4^β.

4. «Τάξις καὶ ἀκολουθία εἰς κηδεῖαν μοναχοῦ», ἧς ἡ ἀρχή· «Ἐπειδὴν τις τῶν μοναχῶν πρὸς Κύριον ἐκδημήσῃ, οὐ δεῖ λούεσθαι τὸ σῶμα αὐτοῦ», φ. 53^β. Goar εὐχολ. σ. 438.

5. «Κανὼν ψαλλόμενος εἰς ψυχορραγοῦντας», οὗ ποιητῆς Ἀνδρέας ὁ Κρήτης. Ἀρχ. «Δεῦτε συνάχθητε», φ. 96. Goar σ. 585.

6. «Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ», φ. 103.

7. «Εὐχὴ ἣν λέγει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸν μέλλοντα μεταλαβεῖν

¹ Φαίνεται ὅτι ὁ Ἀλέξανδρος οὗτος ταυτίζεται τῷ ὁμωνύμῳ Τυρναβιώτῃ, περὶ οὗ ὄρα Κ. Σάθα νεοελλ. φιλολογ. σ. 480.

τῶν ἁγίων μυστηρίων». Ἄρχ. «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Υἱὲ καὶ Λόγε τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος» κτλ., φ. 110^α.

8. «Εὐχὴ ἑτέρα», ἧς ἡ ἀρχή· «Ἐκλινε τὸν αὐχένα ὁ σὸς-δοῦλος», φ. 113.

9. «Εὐχὴ ἐπὶ ἐξομολογουμένων», ἧς ἡ ἀρχή· «Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ τῷ Πέτρῳ καὶ τῇ πόρνη διὰ δακρύων», φ. 113^β.

10. «Εὐχὴ λεγομένη ἐπὶ σποράς», ἧς ἡ ἀρχή· «Κύριε ὁ θεὸς ὁ δημιουργὸς τῶν ἀπάντων, ὁ ποιήσας γῆν καὶ ἄνθρωπον», φ. 114. Goar σ. 557.

11. «Εὐχὴ ἐπὶ θέρους», ἧς ἡ ἀρχή· «Σοὶ Κύριε τῷ τελειωτῆ», φ. 114^β.

12. «Εὐχὴ ἐπὶ ἄλωνα». Ἄρχ. «Ὁ Θεὸς ὁ τῶν ἄλων ποιητῆς», φ. 114^β.

13. «Εὐχὴ ἔτι εἰς ἄλωνα», ἧς ἡ ἀρχή· «Ἡ πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, δέσποτα παμβασιλεῦ», φ. 115. Goar σ. 523.

14. «Εὐχὴ εἰς θεμέλιον οἴκου», ἧς ἡ ἀρχή· «Ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὁ ποιήσας τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει καὶ θεμελιώσας τὴν γῆν», φ. 115^β. Goar σ. 483.

15. «Εὐχὴ εἰς φρέαρ μιανθέν». Ἄρχ. «Μετὰ τὸ ῥιφθῆναι τὸ ἔμπροσθεν ἀκάθαρτον, θέον ἀντλήσαι κάδδους τεσσαράκοντα κτλ. . . Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, ὁ ἀνεκδιηγήτῳ ἀγαθοσύνη» κτλ., φ. 116. Goar σ. 479.

16. «Εὐχὴ ἐπὶ πλοίου μέλλοντος πλεῖν». Ἄρχ. «Δέσποτα κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ ἐντειλάμενος τῷ Νῶε», φ. 116^β. Πρβλ. Goar σ. 559.

17. «Εὐχὴ ἑτέρα ἐπὶ πλεόντων». Ἄρχ. «Δέσποτα κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ καταξιώσας συμπλεῦσαι τοῖς ἁγίοις», φ. 117.

18. «Εὐχὴ ἐπὶ δικτύων». Ἄρχ. «Δέσποτα κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν διὰ τοῦ πλήθους τῶν αἰχιριμῶν σου φανερώσας», φ. 117.

19. «Εὐχὴ ἐπὶ μελισσίων· τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ζωσιμᾶ». Ἄρχ. «Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἐκ τοῦ ὄντος εἰς τὸ εἶναι τὰ σύμπαντα», φ. 118.

20. «Εὐχὴ ὅταν ἀπαίρη ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τῶν τῆδε· γράφει δὲ ταύτην ὁ πνευματικὸς αὐτοῦ πατὴρ εἰς χάρτην καὶ βάλλει εἰς τὴν χεῖρα τοῦ τεθνηκότος διὰ τὸν φόβον τῶν τελωνίων τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου». Ἀρχ. «Ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ συγχωρήσει σοι πνευματικόν μου τέκνον», φ. 119.

21. «Εὐχὴ εἰς εὐλογίαν οἴνου». Ἀρχ. «Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν ἀγαθὲ καὶ φιλόφρονε, ἔπιθε ἐπὶ τὸν οἶνον τοῦτον», φ. 119. Goar σ. 553.

22. «Εὐχὴ ἑτέρα», ἧς ἡ ἀρχή· «Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος», φ. 119^β.

23. «Κεφάλαια ὠραιότατα». Ἀρχ. «Περὶ βρώσεως καὶ πόσεως. Ὁ ἀμέτρως ἐσθίων καὶ πίνων» κτλ., φ. 120.

24. «Τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου περὶ πνευματικῶν καὶ τῶν εἰς αὐτοὺς ἐξομολογουμένων». Ἀρχ. «Οἱ βουλόμενοι πνευματικοὶ τοιοῦτοι ὀφείλουσιν εἶναι», φ. 122.

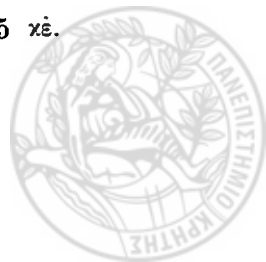
25. «Τοῦ Χρυσοστόμου ἐπιστολή», ἧς ἡ ἀρχή· «Παρακαλῶ ὑμᾶς, ἀδελφοί, τὸν κανόνα τῆς προσευχῆς», φ. 122.

26. «Τοῦ ἀββᾶ Βαρσανουφίου» συμβουλή. Ἀρχ. «Ἀδελφέ, οὕτως ὀφείλεις διαγῆν ἐν τῷ κελλίῳ», φ. 122^β.

27. «Νικολάου τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου Κ/πόλεως, ποίημα πρὸς τὸν πρῶτον ἅγιον (sic) ὡς τυπικὸν κατὰ στίχον». Ἀρχ. «Πολλάκις με ἠξίωσας», φ. 123^β.

28. «Ἐκ τοῦ τυπικοῦ τοῦ Ἁθωνος περὶ τῶν ἑορτῶν τῶν μεγάλων καὶ μικρῶν καὶ μεσαίων, ἐν αἷς δεῖ τὸν μοναχὸν ἀργεῖν ἐκ τοῦ ἔργου καὶ τὴν νηστείαν καταλύειν εἰς βρῶσιν καὶ πόσιν. Σχολαρίου». Ἀρχ. «Δεῖ τοίνυν εἰδέναι ὡς τρεῖς τάξεις κεῖνται», φ. 131^β. Ἐν τέλει τοῦ προοιμίου· «ἐγράφησαν δὲ ταῦτα παρὰ γνωστικωτάτου καὶ μεγάλου πατρὸς τοῦ ἀγίου Ὁρους πρὸς τινα ἔγκλειστον ἐν τοῖς μέρεσιν Ἀντιοχείας τῆς Συρίας ἡσυχάζοντα». J. Pitra, Spicilegium, Solesmense τ. IV, σ. 445 κέ.

29. «Ἀκολουθία εἰς τὸ ποιῆσαι παράκλησιν», φ. 135 κέ.

Ἐν τέλει σημείωσις τοῦ εἰς αἰῶνος· «αὕτη ἡ βίβλος ὑπάρχει τῆς λαύρας τοῦ ἁγίου Σάββα» κτλ.

275. Τεῦχος χαρτῶν (0,211 × 0,147) ἐπιμελῶς καὶ φιλοκάλως γραφὲν ὑπερμεσοῦσης τῆς εἰς ἑκατ. συνίσταται δ' ἐκ φύλλων 437. Καθ' ἐκάστην σελίδα 20 στίχοι (0,132 × 0,09).

1. Εὐχὴ Παΐσιου ἐρημίτου, φ. 1.

2. Πίναξ 422 κεφαλαίων τοῦ ἐξῆς νομοκάνονος, φ. 2—26.

3. Νομοκάνων, οὗ ἡ ἀρχὴ· «Πρέπει τὸν κριτῆν, τουτέστι τὸν ἀρχιερέα», φ. 27—355. Ἐν τέλει· «+ ὁ γ ἀ ψ ς Δ ν λ ι ρ μ ν χ ς» = «ὁ γράψας Δανιὴλ ἱερομόναχος». Εἶτα σημείωσις μεταγενεστέρα· «+ τὸ παρὸν νομικὸν ὑπάρχει τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου Νικαίας κὺρ Πορφυρίου τοῦ νέου καὶ ἀφιερῶθη εἰς τὴν αὐτὴν μητρόπολιν εἰς μνημόσυνον αὐτοῦ . . . Μανουὴλ ἱερεὺς καὶ χαρτοφύλαξ γράφω».

4. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ προστεθεισα κατὰ τὸν εἰς αἰῶνα, φ. 356.

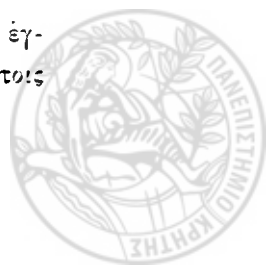
5. «Τοῦ αὐτοῦ (= Θηκαρᾶ μοναχοῦ) εὐχαὶ συλλεγεθεῖσαι ἀπὸ τῆς θείας Γραφῆς, τὰ πλεῖστα δὲ ἀπὸ τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ, τοῖς βουλομένοις πολεμῆσαι τὴν ἑαυτῶν πρὸς τὰ πάθη ἐγκειμένην προαίρεσιν». Ἀρχ. «Πένθος τῆ δευτέρᾳ ἑσπέρας. — Ἵμνων ἱερῶν ἐνταῦθα πέρας φίλε, | πένθους δ' ἔναρξις ἀκριβῆς Μακαρίου» κτλ., φ. 362.

6. Ἀκολουθία τῆς ἀκαθίστου ἡμέρας, φ. 416.

7. Εὐχὴ εἰς ἁγιασμὸν ὕδατος, φ. 434

276. Τεῦχος χαρτῶν (0,203 × 0,155) ἐκ φύλλων 346, γραφὲν παρὰ διαφόρων ἀτόμων τελευτώσης τῆς εἰς καὶ ἀρχομένης τῆς ιη' ἑκατονταετηρίδος· τὰ πλείω δὲ τῶν περιεχομένων ὀφείλονται εἰς τὴν γραφίδα τοῦ πατριάρχου Δοσιθέου. Τὰ φύλλα εἰσὶ μετὰ σελιδώσεως. Ἐν ἀρχῇ δὲ τοῦ κώδικος ἐπὶ ἀγράφου φύλλου ἀναγνώσκειται τὸ ἐξῆς σημείωμα· «καὶ τότε σὺν τοῖς ἄλλοις Κυρίλλῳ ἱεροδιακόνῳ τῷ Πελοποννησίῳ».

(Δοσιθέου πατριάρχου Ἱεροσολύμων συναγωγὴ διαφόρων ἐγγράφων), ὧν τὰ κυριώτερα καταχωρήθησονται ἐν τοῖς ἀναλέκτοις

τῆς ἱεροσολυμιτικῆς σταχυολογίας. Καθ' εἰρμὸν δὲ τὰ εἰρημένα ἔγγραφα φέρονται ἐν τῷ κώδικι ὡς ἑξῆς.

1. «Τὸ ἴσον τοῦ ἀργυροβούλλου Ἰωάννου τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως τοῦ Παλαιολόγου», παραχωροῦντος τῷ μοναχῷ Γρηγορίῳ τὸ μονῆριον τοῦ ἀγίου Νικολάου τοῦ Πτωχοβοηθήτου, μηνὶ αὐγούστῳ 1437. Ἀρχ. «Ἡ γὰρ (γρ. εἰ γὰρ ἦ) τιμὴ τῆς εἰκό-
νος», φ. 1. Ἰ. Σακκελίων ἐν δελτίῳ τῆς ἱστορικῆς καὶ ἔθνολ.
ἐταιρίας τ. II, σ. 617.

2. «Ἰσον τοῦ χρυσοβούλλου τοῦ αἰοδίου καὶ εὐσεβοῦς βασι-
λέως Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου» (1363), οὗ ἡ ἀρχὴ· «Ἐπεὶ ἡ
κατὰ τὴν Σωζόπολιν», φ. 2^β. Ἰ. Σακκελίων αὐτόθι σ. 613.

3. Διονυσίου α' πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως σιγίλλιον
μηνὸς μαΐου ἰνδικτ. ζ' ἔτους 1489. Ἀρχ. «Ἐπειδὴ ἐν τῇ πρώτῃ
πατριαρχίᾳ ἡμῶν», φ. 4^β. Ἰ. Σακκελίων αὐτόθι σ. 619.

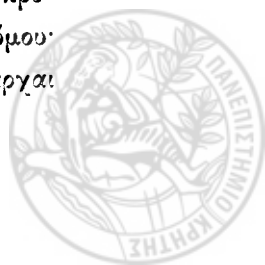
4. Ἰωάσαφ β' πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως γράμμα, δια-
τάσσον τούς ἐν τῇ μονῇ Προδρόμου (ἐν τῷ νησίῳ Σωζοπόλεως)
συνασκουμένους διάγειν κατὰ τὴν τάξιν τῶν ἀθωϊκῶν μοναστη-
ρίων· ἀπολέλεται δὲ μηνὶ σεπτ. ἔτους 1558, φ. 6.

5. Μητροφάνους γ' Κωνσταντινουπόλεως σιγίλλιδες γράμμα
(1567, δεκεμβρ. ἰνδικτ. ια') περὶ τῆς ἐν τῷ νησίῳ Σωζοπόλεως
μονῆς τοῦ τιμίου Προδρόμου. Ἀρχ. «Οὐ μόνον ἄξιον», φ. 6^β.

6. Τοῦ αὐτοῦ σιγίλλιον περὶ τῆς αὐτῆς μονῆς (φεβρ. 1580),
οὗ ἡ ἀρχὴ· «Τὸ εἰς μείζονα ἰσχὺν», φ. 8.

7. Ἰερεμίου α' Κωνσταντινουπόλεως γράμμα συνταχθὲν μηνὶ
δεκ. ἔτους 1545 «ἐν τῇ κατ' ἀντικρὺ τῆς Σωζοπόλεως ἐν τῷ
νησίῳ κειμένῃ» μονῇ τοῦ τιμίου Προδρόμου, καὶ διατάσσον «ὡς
ἂν ἡ ἐν τῷ κατ' ἀντικρὺ νησιδίῳ ἀνεγερθεῖσα» μονὴ τῶν μαρ-
τύρων Κυρίκου καὶ Ἰουλίτης «ὑπάρχη προσκεκληρωμένη καὶ
ἀφιερωμένη» τῇ τοῦ Προδρόμου μονῇ. Ἀρχ. «Τῆς ἡμῶν μετριό-
τητος σωματικῶς», φ. 10^β.

8. Ἰερεμίου β' Κωνσταντινουπόλεως σιγίλλιον περὶ τῶν προ-
νομίων τῆς κατὰ τὴν Σωζόπολιν μονῆς τοῦ τιμίου Προδρόμου·
ἀπολέλεται μηνὶ σεπτ. ἔτους 1574. Συνυπεγράψαντο οἱ πατριάρχαι

Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱεροσολύμων. Ἀρχ. «Τῶν ἐπαίνουμένων καὶ περισπουδάστων», φ. 12.

9. Ἱερεμίου β' Κωνσταντινουπόλεως γράμμα σιγίλλιδες διατάσσον ἵνα τὸ παρὰ τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Νήφωνος β' ἀνεγερθὲν μονύδριον τοῦ ἁγίου Νικολάου τοῦ Πτωχοβοηθήτου ἢ ὑποτεταγμένον καὶ προσηλωμένον τῷ κατὰ τὴν Σωζόπολιν μοναστηρίῳ τοῦ τιμίου Προδρόμου (26 ἰουλίου 1579). Ἀρχ. «Τῶν δικαιωμάτων ἄρα καὶ πάνυ τοι», φ. 13^β.

10. Ἱερεμίου β' Κωνσταντινουπόλεως σιγίλλιον περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως (σεπτ. 1580), οὗ ἡ ἀρχή· «Καλὸν μὲν ἔστι», φ. 15.

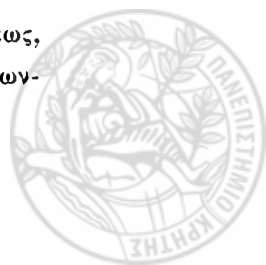
11. Διονυσίου (β' πιθανῶς) πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως γράμμα πρὸς τοὺς μητροπολίτας Ἀγχιάλου Σωζοπόλεως Μεσεμβρίας Βάρνης τε καὶ Ἀγαθοπόλεως (αὐγ. ἰνδικτ. β'), Ἀρχ. «Τῆ ἡμῶν ἐκομίσθη», φ. 17^β.

12. Ἱερεμίου (β' πιθανῶς) πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως γράμμα πρὸς τοὺς μητροπολίτας Βάρνης Ἀγχιάλου Μεσεμβρίας Σωζοπόλεως Μηδείας καὶ Ἀγαθοπόλεως. Ἀρχ. «Γνωστὸν ἔστω πᾶσιν ὑμῖν», φ. 18^β.

13. Μητροφάνους γ' Κ/πόλεως σιγίλλιον περὶ τῶν προνομίων τῆς ἐν τῷ νησίῳ Σωζοπόλεως μονῆς τοῦ τιμίου Προδρόμου. Ἀρχ. «Ὁφείλει πάντως», φ. 20. Λήγει δ' εἰς τὰς λέξεις «τὸν ῥηθέντα ναὸν τῆς Παναγίας τῆς Ἐπισκέψεως, ἰν...».

14. Πρᾶξις χειροτονίας εἰς μητροπολίτην τῆς πατριαρχικῆς διοικήσεως τοῦ θρόνου Ἱεροσολύμων, φ. 22.

15. «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου». Διονυσίου δ' Κωνσταντινουπόλεως ἀπόκρισις πρὸς ἐρωτήσεις περὶ τῶν μυστηρίων τῆς κατὰ τὴν Ἀνατολήν ὀρθοδόξου ἐκκλησίας (μηνὶ ἰαν. 1672 ἰνδικτ. 10). Ἀρχ. «Οὐκ ἀνάξιον εὐαγγελικῆς πολιτείας», φ. 27 — 30. Κατὰ νεώτερον ἀπόγραφον κατεχωρίσθη παρὰ Ἱ. Σααχελίωτος ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ἀληθείᾳ τ. Ι, 1881, σ. 88—91, ἔνθα ἐλλείπουσιν αἱ ὑπογραφαί. Ἔχουσι δὲ οὕτω κατὰ τὸ ἱεροσολυμιτικὸν ἀπόγραφον. Παῖσιος πρῶην Κωνσταντινουπόλεως, Διονύσιος γ' πρῶην Κωνσταντινουπόλεως, Μεθόδιος πρῶην Κων-

σταντινουπόλεως, Παΐσιος Ἀλεξανδρείας, Βαρθολομαῖος Ἡρακλείας, Μητροφάνης Κυζίκου, Ἱερεμίας Χαλκηδόνος, Γρηγόριος Καισαρείας Καππαδοκίας, Γαβριήλ Φιλιππουπόλεως, Ἄνθιμος Προύσης, Ἰωακείμ Ῥόδου, Νεόφυτος Ἀδριανουπόλεως (οὗτος ἐγένετο πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως), Μελέτιος Σοφίας (οὗτος ἐχρημάτισεν ἀρχιεπίσκοπος Ἀχριδῶν), Ἄνθιμος Ἀθηνῶν, Δανιήλ Εὐρίπου, Θεωδῶρτος Λακεδαιμονίας, Δανιήλ παλαιῶν Πατρῶν, Εὐγένιος Χριστιανουπόλεως, Χρῦσανθος Δέρκων, Κάλλιστος Κορίνθου, Γεράσιμος Ἀμασειάς, Μελέτιος Θεσσαλονίκης, Ἰωάννης Τραπεζοῦντος, Μακάριος Δρύστρας, Δανιήλ Βιδόνης, Γεράσιμος Τορνόβου (οὗτος ἐγένετο πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως), Ἀνανίας Μαρωνείας, Λαυρέντιος Προϊλάβου, Μητροφάνης Βάρνης, Θεοφάνης Μεσεμβρίας, Γρηγόριος Διδυμοτείχου, Δανιήλ Μηδείας, Λαυρέντιος Μονεμβασίας, Βαρθολομαῖος Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης, Γερμανὸς Φιλίππων καὶ Δράμας, Δαβίδ ἀρχιεπίσκοπος Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου.

16. Ὁμολογία πίστεως μητροπολίτου Φιλadelphείας χειροτονηθέντος ἐν Βενετία, φ. 31.

17. «Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Κωνσταντινουπόλεως κῦρ Καλινίκου» β' τοῦ Ἀχαρνᾶνος τεμάχιον οὗ ἡ ἀρχή «Τὸ βιβλίον τοῦ Θεοφυλάκτου δὲν εἶναι ἀπλῶς διδασκαλία», φ. 35. Ἐγράφη τῆ 23 νοεμβρίου 1700. Ὑπογραφαί: Κυζίκου Κύριλλος, Νικομηδείας Παρθένιος, Χαλκηδόνος Γαβριήλ, Φιλιππουπόλεως Νεόφυτος, Δέρκων Νικόδημος.

18. «Ἐξαρχικὸν γράμμα» ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Κλήμεντος ἀρχιεπισκόπου Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου, ὅς ἐξωστρακίσθη τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ τῆς ἀρχιερωσύνης ἀπεγυμνώθη διὰ τὸ εἶναι «ἀπειθή καὶ παρήκοον καὶ ἀνυπότακτον καὶ καταφρονητὴν τῶν πατριαρχικῶν συνοδικῶν γραμμάτων, καὶ μὴ φροντίσαντα ὀλοτελῶς πληρῶσαι καὶ ἀποστεῖλαι τὰ συνοδικῶς ῥιφέντα αὐτῷ ἐκκλησιαστικὰ εἰσοδήματα καὶ δικαιώματα», φ. 36^β. Διωρίσθη δὲ εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ ἑξαρχος πατριαρχικὸς ὁ Λαρίσης Μακάριος.

19. Ἀχρονολόγητον πατριαρχικὸν ἔγγραφον πρὸς Ἀθανάσιον

μητροπολίτην Τορνόβου καὶ ἑξαρχον πάσης Βουλγαρίας, φ. 37^β. Ἄρχ. «Γίνωσκε διὰ τοῦ παρόντος ὡς ἐρρίφθη σοι συνοδικῶς νέα πατριαρχικὴ ζήτησις τῆς νῦν τρεχούσης θ' ἰνδικτιῶνος, ἣτις ἐδιωρίσθη δοθῆναι τῷ τιμιωτάτῳ καὶ εὐγενεστάτῳ ἄρχοντι κυρίτζη Μιχαλάκη Ῥωσέτῳ... διὰ τὸ ὑφειλόμενον αὐτῷ χρέος τῆς ἐκκλησίας· περὶ ἧς πέμπεται αὐτόθι πρὸς σὲ ὁ ἐντιμώτατος καὶ λογιώτατος λογοθέτης γενικοῦ τῆς καθ' ἡμᾶς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας κῆρ Ἰωάννης... ἐπὶ τῷ παραλαβεῖν ἀπὸ τῆς ἀρχιερωσύνης σου τὸ ἀνάλογον ταύτης τῆς πατριαρχικῆς ζητίας» κτλ.

20. Ὑπόμνημα χειροτονίας μητροπολίτου Καισαρείας Παλαιστίνης (Χρυσάνθου), κατ' ἀπρίλιον 1702, φ. 38.

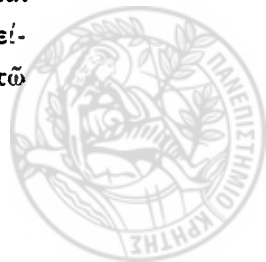
21. (Μεθοδίου γ' Κωνσταντινουπόλεως) καθαιρετικὸν ἔγγραφον τοῦ Συναίου Ἀνανίου, κατὰ δεκέμβριον 1670. Ἄρχ. «Ταπεινοφροσύνη δῆπου», φ. 39. Π. Νεοκλέους τὸ κανονικὸν δίκαιον κτλ., σ. 44.

22. Ἰακώβου Κωνσταντινουπόλεως ἔγγραφον συνοδικὸν περὶ τοῦ Συναίου Ἀνανίου, οὗ ἡ ἀρχή· «Τῶν ἀπειρημένων», φ. 41. Π. Νεοκλέους τὸ κανονικὸν δίκαιον, σ. 67.

23. Ἀπανταχοῦσα Ἰσαὰκ καθηγουμένου τῆς ἐν Ἄθωνι μονῆς τῶν Ἰβήρων (σεπτ. 1679). Ἄρχ. «Οἱ ἐν τῇ περιφανεστάτῃ Εὐρώπῃ», φ. 43.

24. «Γράμμα εὐεργετικὸν ἑξαρχίας» ἀνώνομον καὶ ἀχρονολόγητον, ἐν ᾧ γράφεται ὅτι «δωρεῖται τῷ ἐντιμοτάτῳ μεγάλῳ ῥήτορι τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας κῆρ Δημητρίῳ» ἡ ἑξαρχικὴ δεσποτεία «τῶν κατὰ τὴν Πελοπόννησον πατριαρχικῶν καὶ σταυροπηγιακῶν μοναστηρίων, ἐπὶ τῷ λαμβάνειν τὰ κατ' ἔτος παρεχόμενα ἐξ αὐτῶν ἐτήσια πρὸς τὴν καθ' ἡμᾶς μεγάλην τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίαν ἐφ' ὄρω ζωῆς αὐτοῦ, εἰς μερικὴν περιθάλψιν καὶ ζωάρκειαν, ὡς ἀόκνως καὶ ἐπιμελῶς ὑπηρετοῦντι ἐν τῇ πατριαρχικῇ αὐλήῃ» κτλ., φ. 44^β.

25. Ἰωαννικίου Κωνσταντινουπόλεως σιγίλλιον περὶ τοῦ σταυροπηγίου Βλατίων (φεβρ. 1647), οὗ τὸ πρωτότυπον «εὕρισκεται ἐν τῇ μονῇ τῆς Θεοτόκου τῆς ἐν Χάλκῃ». Ἄρχ. «Τὸ εἰς μείζονα ἰσχὺν», φ. 45. Ἐν τῷ σιγίλλῳ γράφονται τάδε· «ἐν τῷ

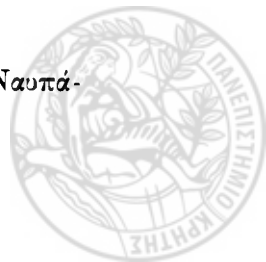

τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας ἱερῶ κώδικι φαίνεται κατεστρωμένον πατριαρχικὸν συνοδικὸν σιγιλλιῶδες τοῦ μακαρίτου καὶ ἀοιδίμου γέροντος πατριάρχου κῦρ Κυρίλλου (Λουκάρεως) γράμμα βεβαιούμενον καὶ κατασφαλιζόμενον ὑπογραφαῖς πολλῶν ἀρχιερέων παρ' ἄλλου πατριαρχικοῦ σιγιλλιῶδους γράμματος τοῦ κῦρ Τιμοθέου, συνιστῶν τὴν ἐλευθερίαν καὶ πάντη ἀδουλωσίαν τοῦ ἔνδον Θεσσαλονίκης, πλησίον τῆς πόλης τῶν Ἑπτὰ Κουλάδων, εὐρίσκομένου σεβασμίου βασιλικῶ καὶ πατριαρχικοῦ σταυροπηγιακοῦ μοναστηρίου τῶν Βλατίων, τῆς μεταμορφώσεως τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν μετοχιῶν αὐτοῦ, τοῦ ναοῦ τοῦ Λαγουδιάτου τοῦ γυναικείου μοναστηρίου, τοῦ ἁγίου Νικολάου τοῦ ἐγγὺς τῆς Γαλατίστης χώρας, τοῦ ἁγίου Γεωργίου καὶ τοῦ παρὰ τοῦ ποτὲ μητροπολίτου Βερροίας Θεοφάνους τοῦ Μαλάκη ἀφιερωθέντος τῷ αὐτῷ βασιλικῶ καὶ σταυροπηγιακῶ μοναστηρίῳ ναοῦ τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου, ὄντος καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ τῶν Θεσσαλονικέων ἐκείνῃ πόλει, ἣ δέικνυσι τὰ παρὰ τοῖς πατράσιν αὐτοῦ πατριαρχικὰ συνοδικὰ γράμματα τοῦ τε κῦρ Νείλου, τοῦ κῦρ Ἰωάσαφ, τοῦ κῦρ Ἰερεμίου καὶ τῶν καθ' ἐξῆς, ἅπερ οἰκείοις ὀφθαλμοῖς ἐθεάσατο ὁ ἐν τῷ καιρῷ τοῦ μακαρίου γέροντος πατριάρχου κῦρ Κυρίλλου ἐκεῖσε κατὰ τόπον ἐξαρχικῶς ἀπελθὼν τιμιώτατος σακελλίου τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας κῦρ Γεώργιος, ῥεφερενδᾶριος τῆνικαῦτα τυγχάνων, ὁ κατὰ πνεῦμα υἱὸς ἀγαπητὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος, καὶ ἐπικυροῦν τὰ αὐτὰ παλαιγενῆ γράμματα» κτλ. Ὑπογραφαί: Παχώμιος Χαλκηδόνης, Δανιὴλ Σερρών, Ἰωάσαφ Βερροίας, Γαβριὴλ Φιλιππουπόλεως, Λαυρέντιος Τραπεζοῦντος, Γαβριὴλ Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης καὶ τοποτηρητῆς τοῦ Ἀλεξανδρείας, Παΐσιος Δρύστρας. Τὰς λοιπὰς ὑπογραφὰς ἀπέκοψεν ἡ τοῦ βιβλιοδέτου κοπίς.

26. «Οἱ νῦν κατὰ τὸ ἀψι' ἔτος εὐρίσκόμενοι ἀρχιερεῖς ὑπὸ τὸ κλίμα τῆς Κωνσταντινουπόλεως», φ. 47.

27. Πατριαρχικὰ πιττάκια (1666, 1705), φ. 50.

28. «Τοῦ παναγιωτάτου καὶ ὑπερτίμου μητροπολίτου Ναυπά-

του κύρ Ἰωάννου πρὸς τὸν ἐπίσκοπον Κορώνης κύρ Ἀθανάσιον. ἐρωτήσαντα αὐτὸν περὶ τινων ἀναγκαίων ζητημάτων». Ἀρχ. «Πολλῆς ἡμᾶς εὐφροσύνης», φ. 51.

29. Σημείωμα περὶ τοῦ ὑποταγάτου Μανουὴλ Μονομάχου γεγονότος γαμβροῦ ἐπὶ θυγατρὶ τοῦ ἐν μοναχοῖς Θεοδούλου τοῦ Ἰσαρι. Ἀρχ. «Ἐπιχορεύει καὶ τοῖς ἐννόμοις», φ. 57.

30. Γεωργίου μητροπολίτου Κερκύρας σημείωμα περὶ τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις Θεοδώρου Διαβατινοῦ. Ἀρχ. «Ὁ ἐν τοῖς Ἰωαννίνοις», φ. 58.

31. Ἀπόκρισις εἰς κανονικὴν ἐρώτησιν τοῦ ἐπισκόπου Βελᾶς. Ἀρχ. «Περὶ οὗ ἠρώτησας», φ. 59². Κῶδ. Πορφ. φ. 66³.

32. Διαζύγιον Εἰρήνης θυγατρὸς Μιχαὴλ Καλούδη ἱερέως. τοῦ ἐκ τῆς περιοικίδος Ἰωαννίνων, χωρίου Λευσίστα. Ἀρχ. «Ἰερεύς τις ἐκ τῆς», φ. 59.

33. Διαζύγιον Κωνσταντίνου Βλασοπούλου τοῦ ἀπὸ χωρίου Μουτάστης καὶ Ἄννης θυγατρὸς Θεοδώρου Πουτζίνου τοῦ ἀπὸ χωρίου Λιγοβίστης. Ἀρχ. «Τῷ χρόνις ἐπὶ ε΄», φ. 59³. Cope. Catal. cod. Bodle. σ. 224.

34. (Ἰωάννου Ναυπάκτου) πράξις περὶ τῆς προικὸς Ἄννης θυγατρὸς τοῦ πανσεβάστου πρωτοκεντάρχου Ἰωάννου τοῦ Κασταμονίτου, συζευχθείσης τῷ μεγαλοδοξοτάτῳ Ἀλεξίῳ τῷ Πυρρῷ, καὶ περὶ τῆς προικὸς Ἐλένης Μελισσηνῆς τῆς συζευχθείσης τῷ πανσεβάστῳ Ἰσακίῳ τῷ Ταρωνᾷ καὶ κατὰ διαθήκην μέρος τῆς προικὸς αὐτῆς καταλιπούσης τῇ μητροπόλει Ναυπάκτου. Ἀρχ. «Σοφῶς οἱ νομοθέται», φ. 60³. Ἐν τῷ κώδικι Πετρουπόλεως CCL ἐπιγράφεται «σημείωμα γεγονὸς ἐπὶ τῇ μέσῳ τοῦ πρωτοκεντάρχου καὶ τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ ὑποθέσει». В. Βασιλειύσκη. описание Порфириевскаго сборника византийских документовъ, ἐν Πετρουπόλει 1885, σ. 5.

35. Πράξις περὶ τοῦ διαζυγίου Στεφάνου στρατιώτου τοῦ Μαυρομανίκου, γήμαντος Ἀρχοντῶ θυγατέρα Βασιλείου τοῦ Κλωστοῦ. Ἀρχ. «Αἰτίαι παρὰ τοῖς νόμοις», φ. 61³.

36. Πράξις περὶ τοῦ διαζυγίου Εἰρήνης τῆς τοῦ Βατᾶ καὶ

τοῦ ἀνάνδρου συζύγου αὐτῆς Στεφάνου τοῦ σκυτέως. Ἄρχ. «Ἡ νομικὴ παρατήρησις», φ. 62^β.

37. Ἀπόκρισις εἰς ἐρώτημα ἱερέως ἀπὸ Πατρῶν παραγενομένου εἰς Ναύπακτον. Ἄρχ. «Πολλὰ τῶν ἐρωτηματικῶν», φ. 63. Κῶδ. Πορφυρ., φ. 54.

38. Σημείωμα χρισιμόγραφον περὶ τῆς μεταξὺ Κωνσταντίνου τοῦ Δούκα καὶ τοῦ μητροπολίτου Ναυπάκτου ἀποκαταστάσεως εἰρήνης, συνταχθὲν ἐπὶ παρουσίᾳ ἀρχιερέων, ὡς τοῦ Θερμοπολῶν Μιχαὴλ καὶ ἐτέρων. Ἄρχ. «Πολλὰ πολλοῖς ἐποίησεν», φ. 64^β.

39. Σημείωμα περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ ἐν Βονδίτζη Συμεὼν Σγουροπούλου. Ἄρχ. «Ἡ τοῦ σώματος ἡμῶν», φ. 66. Κῶδ. Πορφυρίου, φ. 15.

40. Σημείωμα περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ πανσεβάστου σεβαστοῦ Ἀλεξίου τοῦ Πεδιαδίτου. Ἄρχ. «Νόμοις τὸν ἀνθρώπινον βίον», φ. 67. Κῶδ. Πορφ. φ. 21.

41. Ἀνωνύμου ἀκέφαλον ἱαμβικὸν ποίημα, οὗ ἡ ἀρχή· «Ὅπου τὰ πάντα κυκεῶν εἶναι θέλει», φ. 68^β.

42. «Εἰς τὸν μέγαν Γρηγόριον τὸν θεολόγον στίχοι, ὅτε καὶ τὸν λόγον ἐποίησεν ὁ κῦρ Ἰωάννης ὁ Κασταμονίτης». Ἄρχ. «Χριστωνομοῦντες ἄνδρες», φ. 70.

43. Σιγίλλιον ἡγουμενείας εἰς Τιμόθεον Πολύλογον τὸν ἱερομόναχον, ἵνα διοικῆ τὸ μοναστήριον τοῦ ἀγίου Νικολάου τοῦ Κρεμαστοῦ, ὑπερ «ὁ μεγαλυπέροχος δοῦξ τῆς Ἐπισκέψεως Ἀχελφύου κῦρ Νικόλαος ὁ Γοριανίτης» ἐξησφάλισε θανόντος Θεοδοσίου τοῦ Ζικχίου. Ἄρχ. «Ἀποβραβεύουσι μὲν τοῖς ἐπισκόποις», φ. 71. Κῶδ. Πορφ. φ. 16.

44. Ἐκδόσις εἰς τὸν δομέστικον τῶν ψαλτῶν Ἰωάννην τὸν Ὀπλίτην τοῦ κατὰ τὸν Βοσώστην ἐκκλησιαστικοῦ περιβολίου, ἐπὶ νομῇ καὶ χρήσει (ἰουλ. 1227). Ἄρχ. «Ἐξεδόθη παρ' ἡμῶν ἐν Καβχῆ», φ. 72^β.

45. «Σημείωμα περὶ οἰκίσεως τόπου». Ἄρχ. «Ἐγένετο μὲν ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Νῶε», φ. 73.

46. Σημείωμα περὶ τῶν κατὰ Θωμᾶ ἀρχιερέως Δρυϊνουπό-

λεως ἐγγράφων αἰτιάσεων τῶν κληρικῶν αὐτοῦ, ἦτοι τοῦ μεγάλου οἰκονόμου Γεωργίου, τοῦ σκευοφύλακος Στεφάνου, τοῦ πρωτοπαπᾶ Μιχαήλ, τοῦ διακόνου Ἰωάννου, τοῦ διακόνου Κανάκη, τοῦ διακόνου Γεωργίου τοῦ Γαληνοῦ καὶ ἐτέρου διακόνου. Ἄρχ. «Πολλοὶ τῶν ὑπὸ ἀρχὰς», φ. 74. Κῶδ. Πορφ. φ. 17.

47. Ἐνταλμα δι' οὗ ἀνατίθεται Γεωργίῳ τῷ Τζιμισχῆ ἡ ἐφορεία καὶ ἐπιτηρήσις τῆς μονῆς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Ἐλεούσης, ἐν τῷ Δρουγγαρίῳ διαχειμένης. Ἄρχ. «Ὁ τῆς ἐφορείας λόγος», φ. 75. Κῶδ. Πορφ. φ. 18. Cod. Baroc. 131, φ. 320.

48. Ἐπιστολὴ ἥς ἡ ἀρχή· «Ἐγὼ καὶ πρὸ τοῦ εἰς ἱερὸν», φ. 75. Κῶδ. Πορφ., φ. 16.

49. Ἐγγραφον ἀτελὲς κατὰ τοῦ παρανομοῦντος Μιχαήλ τοῦ Πλαστηροῦ, χαρτοφύλακος Ναυπάκτου. Ἄρχ. «Παράλογος οὐκ οἶδα», φ. 76^β. Κῶδ. Πορφ., φ. 24.

50. Ἐπιστολαὶ ὧν αἱ ἀρχαί· «Εὐγέ σοι τῆς ῥοπῆς» (κῶδ. Πορφ. φ. 42), «Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου», φ. 77^β.

51. Ἐπιστολαὶ ὧν αἱ ἀρχαί· «Λέγουσιν οἱ πολλοὶ» (κῶδ. Πορφ. φ. 77), «Τὸ τῆς μνήμης πινάκιον», «Ἀναζητεῖ σε ὁ λόγος», φ. 78.

52. Ἐπιστολὴ τοῦ Ναυπάκτου πρὸς βασιλέα, ἥς ἡ ἀρχή· «Ἡμέρα μία μέγιστε βασιλεῦ», φ. 79^β. Κῶδ. Πορφ. φ. 62.

53. Λύσις ὄρκου τῆς «εὐγενεστάτης κυρᾶς Θεοδώρας τῆς Μαυροδοουκαίνης», φ. 80. Κῶδ. Πορφ., φ. 63.

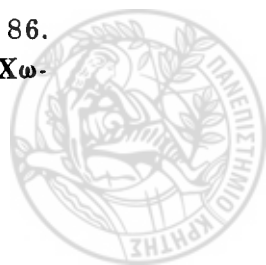
54. Ἐπιστολὴ ἥς ἡ ἀρχή· «Δέσποτά μου καὶ ἡγουμένέ μου», φ. 80^β.

55. Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Ἰωαννίνων, ἥς ἡ ἀρχή· «Τὰ ἐν πάσῃ τῇ ἐνορίᾳ σου», φ. 81^β.

56. «Πρὸς τινα ὑβριστὴν καὶ κατήγορον». Ἄρχ. «Ἄγχοῦ σοι τὸ τέλος Ἰατρόπωλε», φ. 83^β.

57. Κυρίλλου μητροπολίτου Σίδης ἐπιστολὴ πρὸς οἰκουμενικὸν πατριάρχη, ἥς ἡ ἀρχή· «Ἐγὼ μὲν ὦ δέσποτα ἄγιε», φ. 86.

58. (Ἰωάννου Ναυπάκτου πρὸς τὸν Ἀθηνῶν Μιχαήλ Χω-

νάτην). Ἄρχ. «Ἐπὶ ἡλθέ μοι, θειότατε δέσποτα», φ. 86^β. Κῶδ. Πορφ., φ. 4.

59. Ἐπιστολὴ ἧς ἡ ἀρχὴ· «Εἰς υἰείαν σοι τὰ καθάρσια», φ. 87. Κῶδ. Πορφ., φ. 15.

60. Πρὸς τὸν Ἀθηνῶν. Ἄρχ. «Βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι», φ. 87^β.

61. Ἐτέρα ἧς ἡ ἀρχὴ· «Ταυτόν τι τάχα», φ. 88.

62. Πρὸς τὸν Δουραχίου. Ἄρχ. «Ἐμὲ δὲ εἴ τις ἔροιτο», φ. 88^β.

63. Ἐπιστολαὶ δύο ὧν αἱ ἀρχαί· «Τὸ μὲν νοῆσαι» (κῶδ. Πορφ. φ. 11), «Στενόν μοι τὸ γράμμα», φ. 89.

64. Πρὸς τὸν Βουλγαρίας Δημήτριον. Ἄρχ. «Καυτῆρα τῆ Ἀχρίδι», φ. 89^β. Κῶδ. Πορφ., φ. 11^β.

65. Ἐπιστολαὶ δύο ὧν αἱ ἀρχαί· «Σχηματίζω τὸν λόγον», «Οἶδά σε παρὰ πάντας», φ. 89^β—90.

66. Ἐπιστολαὶ ὧν αἱ ἀρχαί· «Ὅτε μετηρχόμην τὴν ἐγκύκλιον» (Κῶδ. Πορφ. φ. 12), «Ἄλλ οὐδὲ πρώην», φ. 90^β.

67. Πράξις περὶ τῆς ὑπὸ τὸν Ναυπάκτου μονῆς τῆς ἁγίας Τριάδος, ἧς ἡ ἐφορεία ἀνατίθεται Ἰωάννη ἀρχιεπισκόπῳ Γαρδικίου. Ἄρχ. «Ἦν ποτε μοναστήριον», φ. 91.

68. (Θεοδώρου Ἀγγέλου Κομνηνοῦ τοῦ Δούκα, δεσπότη Ἡπειροῦ) πρόσταγμα πρὸς τὸν ἀρχιερέα Λαρίσσης ἐντελλόμενον τὴν χειροτονίαν τοῦ διακόνου Συμεῶν εἰς ἐπίσκοπον Θαυμακοῦ. Ἄρχ. «Ἀγιώτατε δέσποτα», φ. 91^β.

69. Τοῦ αὐτοῦ χρυσοβούλλος λόγος (1228) ἐπιβραβευθεὶς τῆ μητροπόλει Ναυπάκτου. Ἄρχ. «Τὰ καλὰ εἰ μὲν εἰς Θεὸν ἀφορῶσι», φ. 92. Κῶδ. Πορφ. φ. 67.

70. (Ἰωάννου Ναυπάκτου) ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Δρυϊνουπόλεως, φ. 96.

71. Πράξις περὶ τοῦ διαζυγίου τῆς ἐξαέτιδος Βαρεσόβης συζευθείσης τῷ τριακοντούτῳ Κωνσταντίνῳ τῷ Βορτροῦ. Ἄρχ. «Εἶδον ἀνομίαν», φ. 97^β. Cod. Barocc. 131 φ. 324.

72. Πράξις περὶ Ἰωάννου Ζυγοστοπούλου οἰκήτορος Ἄρτης. Ἄρχ. «Ἔστιν ἡμῖν πρὸ πολλοῦ», φ. 97^β.

73. Σημείωμα διαζυγίου, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἡ τῶν νόμων δόσις», φ. 98^β. Κῶδ. Πορφ., φ. 25.

74. Ἔτερον οὗ ἡ ἀρχή· «Αἰτίαι μὲν ἐξ ὧν τινα», φ. 100. Κῶδ. Πορφ., φ. 21.

75. Σημείωμα οὗ ἡ ἀρχή· «Γεώργιος ὁ τοῦ Μεσημέρη», φ. 101. Κῶδ. Πορφ., φ. 22.

76. Ἔτερον οὗ ἡ ἀρχή· «Ἄνδρες δύο ἐξ Ἄρτης», φύλ. 101^β.

77. Προσίμιον σιγιλλίου, οὗ ἡ ἀρχή· «Πᾶσαν μὲν τάξιν», φ. 103. Π. Νεοκλέους τὸ κανονικὸν δίκαιον κτλ. σ. 48.

78. Διονυσίου δ' Κωνσταντινουπόλεως σιγιλλιον περὶ τοῦ Σινᾶ (1689), οὗ ἡ ἀρχή· «Ὅτι μὲν ἐκ Θεοῦ», φ. 104^β.

79. Καλλινίκου β' Κωνσταντινουπόλεως συνοδικὸν γράμμα περὶ τῆς ἐπισκοπῆς Σινᾶ (1696). Ἀρχ. «Ἐκ μὲν συνεργείας», φ. 108^β. Π. Νεοκλέους τὸ κανονικὸν δίκαιον κτλ. σ. 109.

80. Δοσιθέου Ἱεροσολύμων γράμμα περὶ τοῦ Σιναίου ὄρους Ἰωαννικίου (1696). Ἀρχ. «Τῶν ὑπὸ χρόνων πραγμάτων», φ. 112^β. Π. Νεοκλέους τὸ κανονικὸν δίκαιον, σ. 112.

81. (Ἰωάννου Ναυπάκτου) συνοδικὸν ἐπὶ προβολῇ τοῦ Βαρδάνου χαρτοφύλακος Ἀθηνῶν εἰς ἀρχιερέα Κερκυραίων. Ἀρχ. «Ὁ τῆς ἐπισκοπῆς λόγος», φ. 115^β. Κῶδ. Πορφ., φ. 6.

82. Ἐπιστολὴ ἧς ἡ ἀρχή· «Ὡς σπαρτίον κόκκινον», φ. 118^β.

83. Ἐτέρα ἀρχομένη ἀπὸ τῶν λέξεων· «Ἔως καὶ δεῦρο ἐσιωπήσαμεν», φ. 119.

84. Ἐτέρα ἧς ἡ ἀρχή· «Πάτερ φιλόσοφε», φ. 119. Cod. Baroc. 131, φ. 324.

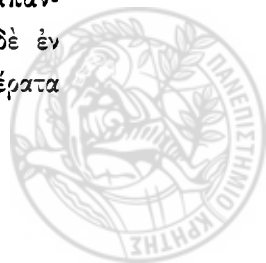
85. Ἔτεροι τρεῖς, ὧν αἱ ἀρχαί· «Ἡ μὲν φωνὴ φησι», «Ὅταν ἀπίδω» (κῶδ. Πορφ. φ. 8), «Ἰλλυριόθεν τὸ γράμμα» (κῶδ. Πορφ. φ. 9), φ. 119^β.

86. Ἐπιτίμιον φόνου, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐλθὼν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς ἐκκλησίαν», φ. 120. Κῶδ. Πορφ., φ. 63.

87. Ἔτερον σημεῖωμα, οὗ ἡ ἀρχή· «Τρεῖς ἄνδρες ἀπὸ τοῦ λεγομένου Λόγγου», φ. 121^β. Κῶδ. Πορφ., φ. 64.

88. Ἐρώτησις τοῦ Βελᾶς. Ἄρχ. «Δέσποτα ἄγιε, γυνή τις». φ. 122^β. Κῶδ. Πορφ., φ. 66.
89. «Τὸ ἴσον τοῦ βουλγαρικοῦ χρυσοβούλλου τοῦ ἐν τῇ τῆς Ἐλεούσης μονῆ». Ἄρχ. «Αἱ τῶν ναζιραίων», φ. 123.
90. «Τὸ ἴσον τοῦ προστάγματος τοῦ βασιλέως τοῦ κυροῦ Ἰωάννου». Ἄρχ. «Ἐπεὶ ὁ ἱερώτατος», φ. 124.
91. Ἀντωνίου ἀρχιερέως ἔγγραφον, οὗ ἡ ἀρχή· «Τὸ τὰ τῶν ἐκκλησιῶν μὴ μειοῦν», φ. 125.
92. Ἀνωμόμου στίχοι ἱαμβικοὶ εἰς ψαλτήριον, ὧν ἡ ἀρχή· «Ἴσως βλέπων τις τήνδε τὴν σοφὴν βίβλον», φ. 125^β.
93. Συμεῶν ἀ΄ Κωνσταντινουπόλεως ἐπιστολὴ πρὸς Ἰωάσαφ ἱερομόναχον, συντεθεισα (κατὰ τὴν γ΄ αὐτοῦ πατριαρχίαν) παρὰ τοῦ μεγάλου ῥήτορος Μανουήλ, φ. 128.
94. Χρυσόβουλλον οὗ ἡ ἀρχή· «Ὁ Θεὸς τῶν θεῶν», φ. 130.
95. (Γερμανοῦ β΄ Κωνσταντινουπόλεως?) γράμμα οὗ ἡ ἀρχή· «Δέδοται μὲν τοῖς εὐσεβῶς βασιλεύσασιν», φ. 131. Παρέπεται ἀπόσπασμα ἀρχόμενον ἀπὸ τῶν λέξεων «ἡ διὰ Μωυσέως δοθεῖσα», φ. 131^β.
96. Γερμανοῦ β΄ Κωνσταντινουπόλεως γράμμα, οὗ ἡ ἀρχή· «Τὰ κατὰ τὸν Ἐηρὸν ἐκεῖνον», φ. 131^β.
97. Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ τῇ τοῦ Ἐηροῦ γυναικί. Ἄρχ. «Περὶ τοῦ ποιητέου», φ. 132.
98. «Τοῦ ἀγιωτάτου Γερμανοῦ περὶ τινος ἀποκαρέντος καὶ πάλιν ἀποδυσασμένου τὰ μοναχῶν». Ἄρχ. «Παρέστη τῇ ἡμῶν μετριότητι», φ. 132^β.
99. (Γενναδίου Σχολαρίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως?) γράμμα ἐλεημοσύνης, οὗ ἡ ἀρχή· «Οἱ ἀπανταχοῦ . . . Ἰσθε ἀκριβῶς πάντες ὅπως συγχωρήσει καὶ παραχωρήσει Θεοῦ ἐάλω ἡ ἀθλία Κωνσταντινούπολις, καὶ τὰ θεῖα ταύτης κατεσκάφη τεμένη καὶ τὰ ὄντα ἐκεῖνα καὶ φρικώδη μυστήρια καὶ τὰ ἅγια τοῦ Θεοῦ πάθη— ὦ φρίκη—κατερρίφη τε καὶ κατεπατήθη, καὶ οἱ ἐν αὐτῇ ἀπαντες εὐρεθέντες χριστιανοὶ οἱ μὲν μαχαίρα ἀπέθανον, οἱ δὲ ἐν αἰχμαλωσίᾳ πικρᾷ τυγχάνουσιν, ἄλλοι δὲ εἰς τὰ τῆς γῆς πέρατα

διεσπάρησαν ὄνειδιζόμενοι θλιβόμενοι στενοχωρούμενοι κακουχούμενοι, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς, καὶ ἐν θαλάσῃ ταλαιπωροῦντες. Ἔνιοι δὲ τούτων καὶ πικρῶ τέλει τοῦ βίου ὑπεξάγονται» κτλ., φ. 133^β.

100. Ἄνωνόμου στίχοι εἰς λουτρὸν ἐξωραϊσθὲν παρὰ Νικηφόρου προέδρου Ἡρακλείας. Ἄρχ. «Πολλῶν τὸ λουτρὸν ἀγαθῶν δωρημάτων», φ. 135.

101. Ἔτεροι στίχοι εἰς βίβλον, ὧν ἡ ἀρχή· «Ὅρα θεατὰ τὴν παροῦσαν πυκτίδα», φ. 135^β.

102. «Στίχοι εἰς τοὺς λόγους Γρηγορίου τοῦ θεολόγου». Ἄρχ. «Ἔρωσ σ' ἔχει βλέψειν σε Μωσέως πλάκας», φ. 136.

103. Τετράστιχον εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον. Ἄρχ. «Θάλασσα βυθὸς καὶ βρύσις τῶν θαυμάτων», φ. 136.

104. Ἔτερον εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον». Ἄρχ. «Ἰδοὺ μέλι θάλασσα πρᾶγμά τι ξένον», φ. 136.

105. «Τοῦ Μιτυλήνης Χριστοφόρου εἰς τινὰ πέμψαντα σταφυλάς». Ἄρχ. «Σὺ μὲν με καρποῖς δεξιοῖς τῆς ἀμπέλου», φ. 136.

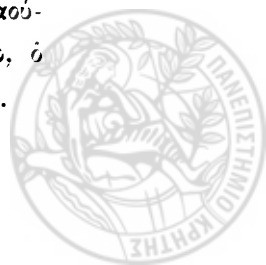
106. Ἀδήλου στίχοι ὧν ἡ ἀρχή· «Ἐπεμψας ἡμῖν ἐξ ἀγροῦ τοῦ σοῦ σῦκα», φ. 137.

107. «Ὅρκος δὲν εὔρον ἐν τινὶ παλαιτάτῃ βίβλῳ». Βενεδίκτου ἐπισκόπου Κεφαλληνίας 1228. Ἄρχ. «Ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς» κτλ., φ. 137^β. Κῶδ. Πορφ., φ. 66^β.

108. «Κωνσταντίνου τοῦ πρωτονοταρίου καὶ πρωτοβεστιαρίου τοῦ Λουκίτου ἐπιτάφιον εἰς τὸν ἐν βασιλεῦσιν ἀοίδιμον ἐκεῖνον καὶ τρισμακάριστον κύριον Ἀλέξιον τὸν μέγαν Κομνηνόν». Ἄρχ. «Τί τὸ καινὸν τοῦτο», φ. 139.

109. Ἀλεξίου αὐτοκράτορος Τραπεζοῦντος, χρυσόβουλλος λόγος ἐπιβραβευθεὶς τῇ μονῇ Σουμελαῖ. Ἄρχ. «Εἰ τεῖχος ἄρα ἑαυτοῖς», φ. 143^β. J. Fallmerayer, Original-Fragmente I, σ. 92 κέ.

110. «Ἐπιστολή τοῦ σοφωτάτου ῥήτορος παραμυθητικῆ πρὸς τὴν πανευγενεστάτην κυρὰν Θεοδώραν Παλαιολογίαν τὴν Ῥαούλεναν, ὅτε τὸν θάνατον ὑπεδέξατο ὁ εὐγενέστατος αὐτῆς ἀνὴρ, ὁ πρωτοβεστιάριος». Ἄρχ. «Δάκρυσι καὶ οὐ μέλανι», φ. 147.

111. Περὶ τῶν κδ' γραμμάτων. Ἄρχ. «Ὁ μὲν Παλαμῆδης εὗρε γράμματα», φ. 151.

112. Σημειώσεις διάφοροι, διαθήκαι, τύποι συστατικῶν γραμμάτων κτλ., φ. 153 κέ. Ἐκ τῶν ἐν ἀρχῇ σημειώσεων ἀντιγράφω τὰς ἐξῆς. «Ἀνεγνώσθη Γενναδίου Κωνσταντινουπόλεως ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς Πελοποννησίους κατὰ τῆς πολυθείας τοῦ Γεμιστοῦ, ὄντος δεσπότης Μανούλ Ῥάλη· ἡ ὑπογραφή δὲ εἶχεν οὕτως: "ὁ ταπεινὸς μοναχὸς Γεννάδιος καὶ ἐλέω θεοῦ πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως». — «Ἐν ἔτει ζλα (1522) δεκεμβρίου λα' ἰνδικτα' ἐγένοντο ψῆφοι ὑπὲρ πατριάρχου Κ/πόλεως, ἐπειδὴ ὁ κῦρ Θεόκλητος τῶν τῆδε μετέστη τοῦ Θεοῦ τῇ κελεύσει· ἐτέθησαν δὲ ἐν αὐταῖς πρῶτος ὁ Σερρῶν Γεννάδιος, δευτέρος ὁ Σοφίας Ἱερεμίας καὶ τρίτος ὁ Ἐφέσου Ἰωσήφ».

Τύμβος ὧδε ξένη ἀνέρα θεῖον Διονύσιον ¹
 πάτραρχον κεῖθει ἡμετέρων τὸ κλέος,
 οὐ ἀρετὴ πολυόλβος γῆν ἐπέπτατο πᾶσαν
 καὶ ψυχὴ μακάρων ἀμφιπολεῖ θαλάμους.

113. Θεολήπτου α' Κ/πόλεως συνοδικὴ πράξις ἐπὶ διορθώσει τῶν τῆς ἐπαρχίας Ἀδριανουπόλεως ἐνοριακῶν ὀρίων (1518). Ἄρχ. «Πολλὰ τῶν ἀρετῶν», φ. 153^β.

114. Νήφωνος α' Κωνσταντινουπόλεως συνοδικὴ πράξις περὶ τῆς ἐπισκοπῆς Διαυλείας (1493). Ἄρχ. «Καὶ ἱατρῶν ἐκεῖνος ἄριστος», φ. 156^β.

115. Νικολάου Σεκουνδινού ἐπιστολὴ Ἀνδρέα Καλλίστω. Ἄρχ. «Πρεσβεύοντι παρὰ τῷ μεγίστῳ ἀρχιερεῖ», φ. 158^β. Boissonade, *Anecdota graeca* τ. V, σ. 377.

116. Ἐνταλμα διδόμενον εἰς πνευματικὸν πατέρα, φ. 162^β.

117. Καλλινίκου β' Κωνσταντινουπόλεως σιγίλλιον ἐπιβραβευθὲν τῇ μονῇ τῶν ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης τῇ ἐν τῷ χωρίῳ Κουρέζι ἰδρυθείσῃ παρὰ Ἰωάννου Κωνσταντίνου Βασσαράβα, βοεβόδα πάσης Οὐγκροβλαχίας (φεβρ. 1702). Ἄρχ. «Ἀγάπην περὶ τὰ τοῦ Θεοῦ», φ. 163.

¹ Ἐγνωστὸν τὸν ἐπωνομούμενον Μουσελίμην.

118. Καλλινίκου β' Κωνσταντινουπόλεως σιγίλλιον ἐπιβραβευθὲν τῷ Νεοκαισαρείας μητροπολίτῃ Ἰγνατίῳ περὶ τῶν χωρίων τῆς Γαράσσαρης, ἅπερ «ὁ πρὸ χρόνων εὐαριθμητῶν χρηματίσας μητροπολίτης Νεοκαισαρείας κῦρ Κυπριανός», ἤδη δὲ μετατεθεὶς εἰς τὸν θρόνον Καισαρείας Καππαδοκίας», «ἐπώλησεν ἀργυρίοις ἱκανοῖς πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Χαλδίας κῦρ Γρηγόριον» (ἰουλ. 1695). Ἀρχ. «Τῶν ὅσα τῷ παρόντι», φ. 165^β.

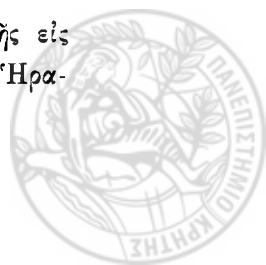
119. Παρθενίου δ' Κωνσταντινουπόλεως σιγίλλιον ἐπιβραβευθὲν Εὐθυμίῳ ἀρχιεπισκόπῳ Χαλδίας, ἐπηρεαζομένῳ παρὰ τοῦ μητροπολίτου Τραπεζοῦντος Φιλοθέου (1661). Ἀρχ. «Οὐ μόνον ἀξιώχρεων», φ. 167.

120. Καλλινίκου β' Κωνσταντινουπόλεως γράμμα πρὸς τὴν ἀρχιεπισκοπὴν Πωγωνιανῆς περὶ τοῦ νεοχειροτονηθέντος ἀρχιεπισκόπου Εὐθυμίου (μαρτ. 1702). Ὑπογραφαί: Καισαρείας Κυπριανός, Ἡρακλείας Νεόφυτος, Κυζίκου Κύριλλος, Νικομηδείας Παρθένιος, Ῥόδου Κωνστάντιος, Δέρκων Νικόδημος, φ. 169.

121. Τοῦ αὐτοῦ ἀγγελτικὸν τῆς χειροτονίας Εὐθυμίου ἀρχιεπισκόπου Πωγωνιανῆς, ὑποκαθιστῶντος τὸν ἀποβιώσαντα Μαλαχίαν (μαρτ. 1702), φ. 170. Ὑπογραφαί αἱ αὐταί.

122. Παρθενίου δ' Κωνσταντινουπόλεως γράμμα πρὸς τὸν μητροπολίτην Ἡρακλείας, ὕπερ ἀναγγέλλει τὴν καθάραισιν τοῦ ἱεροδιακόνου Λαυρεντίου διὰ φαύλην διαγωγὴν· τοῦτον δὲ γράφει συνοδικῶς ὁ πατριάρχης «καὶ ἐπίτροπον κατέστησεν ὁ Δέρκων προλαβόντως ἐν τῇ αὐτῇ μητροπόλει κακῶς καὶ ἀσκέπτως, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀκαταστάτου ἐκείνου Γερασίμου πατριαρχεύοντος τότε, διὰ τὸ ἀναχωρῆσαι τὴν σὴν ἱερότητα καὶ ἀποκλίνει τὰς ἐκείνου ἐπιβουλὰς» (ἀπρὶλ. 1675), φ. 171. Ὑπογραφαί: Κυζίκου Μητροφάνης, Νικομηδείας Νεόφυτος, Χαλκηδόνος Ἰερεμίας, Νικαίας Δαμασκηνός, Ἀθηνῶν Ἄνθιμος, Ἰωαννίνων Κύριλλος, Ἄρτης Βαρθολομαῖος, Νεοκαισαρείας Λαυρέντιος, Μαρωνείας Ἀνανίας, Λευκάδος Θεόκλητος.

123. Μεθοδίου γ' Κωνσταντινουπόλεως ἀγγελτικὸν τῆς εἰς Ἡρακλείαν ἀφίξεως τοῦ ἤδη χειροτονηθέντος μητροπολίτου Ἡρα-

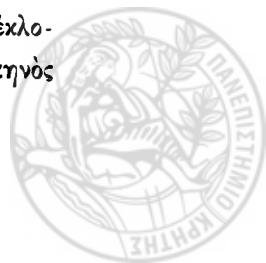
κλείας Βαρθολομαίου (φεβρ. 1668), φ. 172. Ὑπογραφαί: Κυζίκου Μητροφάνης, Νικομηδείας Νεόφυτος, Χαλκηδόνας Γαβριήλ, Ἀδριανουπόλεως Νεόφυτος, Λαρίσσης Διονύσιος, Φιλιππουπόλεως Γαβριήλ, Μιτυλήνης Γρηγόριος, Δρύστης Μακάριος, Ἀγκύρας Γεράσιμος, Μεθύμνης Μακάριος, Μαρωνείας Ἀνανίας, Δέρκων Χρῦσανθος, Προικονήσου Δανιήλ, Βιζύης Κοσμάς, Γάνου καὶ Χώρας Κοσμάς, Σοφίας Δανιήλ, Λιτίτζης Θεοδόσιος.

124. Διονυσίου δ' Κωνσταντινουπόλεως γράμμα πρὸς τοὺς κληρικούς τῆς ἐπισκοπῆς Ῥαιδεστοῦ καὶ Πανίου (νοεμβρ. 1671), ἀγγέλλον τὴν καθαίρεσιν τοῦ ἐπισκόπου αὐτῶν Ἀθανασίου διὰ κακὴν διαγωγὴν καὶ μάλιστα ὅτι «καταλιπὼν τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ ἦλθε καὶ συνεζεύχθη καὶ συνενώθη τῷ κατὰ παραχώρησιν Θεοῦ τῆς ἐκκλησίας τυραννήσαντι κακο-Παρθενίῳ, καὶ ἔτρεξε συνεργὸς εἰς ὅλα τὰ ἄθεα ἐκείνου ἐπιχειρήματά, καὶ κατέδραμον ληστρικῶς τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας καὶ ἔδυσαν καὶ ἀπόλεσαν καὶ ἤρπασαν καὶ κητέκλεψαν καὶ ἔρριψαν αὐτὴν εἰς βυθοὺς χρεῶν καὶ κινδύνων βαρυτάτων» κτλ., φ. 174. Ὑπογραφαί: Ἡρακλείας Βαρθολομαῖος, Κυζίκου Μητροφάνης, Νικομηδείας Νεόφυτος, Χαλκηδόνας Ἱερεμίας, Ἀδριανουπόλεως Νεόφυτος, Ῥόδου Ἰωακείμ, Ἀθηνῶν Ἄνθιμος, Λαρίσσης Ἰάκωβος, Δρύστης Μεθόδιος, Προϊλάβου Λαυρέντιος, Φιλιππουπόλεως Γαβριήλ, Λιτίτζης Θεοδόσιος.

125. Καλλινίκου β' Κωνσταντινουπόλεως γράμμα πρὸς τοὺς Θεσσαλονικεῖς, κραταιοῦν τὸ παρ' αὐτοῖς παλαιόθεν καθιερωθὲν ψυχομερίδιον (1692). Ἀρχ. «Ἐπαινετὰ πάντως», φ. 175^β.

126. Μεθοδίου γ' Κωνσταντινουπόλεως περὶ τοῦ ὀφειλομένου δοθῆναι τῷ νεοχειροτονηθέντι Ἡρακλείας μητροπολίτη Βαρθολομαίῳ κανονικοῦ φιλοτίμου, γράμμα πρὸς τὰς ἐπισκοπὰς Ῥαιδεστοῦ καὶ Πανίου, Καλλιουπόλεως καὶ Μαδύτων, Μετρῶν καὶ Ἀθύρας, Μυριοφύτου καὶ Περιστάσεως. Τυρουλόης καὶ Σερεντζίων (φεβρ. 1668). Συνοπέγραψε Κυζίκου Μητροφάνης.

127. Πρᾶξις ἐπὶ Νεοφύτου δ' Κωνσταντινουπόλεως εἰς ἐκλογὴν μητροπολίτου Φιλιππουπόλεως, ἧς ὁ ἀρχιερεὺς Δαμασκηνὸς

παραίτησιν ἐποιήσατο οἰκειοθελῆ καὶ ἀβίαστον, φ. 181. Ἡ πράξις συνετάχθη ἐν Ἀδριανουπόλει παρόντος τοῦ πατριάρχου, ἐντὸς τοῦ ναοῦ τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου· ἐτάχθησαν δὲ πρῶτος ὁ Διδυμοτεῖχου Νεόφυτος, δεύτερος ὁ ἱερομόναχος Γαβριηλ καὶ τρίτος ὁ ἱερομόναχος Ἰερεμίας (7 ἰαν. 1689).

128. Καθαιρετικὸν Νεκταρίου Τριπόδη, μητροπολίτου Ἰκονίου (1690). «εὐθὺς γὰρ ἀπελθὼν εἰς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην καὶ τὰ ἐκκλησιαστικά δικαιώματα πάντα συνάξας, καὶ οὐδεμίαν ἄλλην πνευματικὴν κυβέρνησιν τοῦ ἐν αὐτῇ χριστιανύμου πληρώματος ποιησάμενος, οὐκ ἠθέλησε τοῦ λοιποῦ τὴν φροντίδα τῶν ἐν αὐτῇ διατελούντων χριστιανῶν ἔχειν, ἀλλ' ἀπῆλθεν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν κριτήριον καὶ διὰ χοτζετίου τῆς βασιλικῆς κρίσεως ἀπέπειτατο τοῦ εἶναι μητροπολίτης καὶ προστάτης τῆς ἐπαρχίας ταύτης, οὐ μὴν ἀλλ' οὐδὲ τὰ κατ' ἔτος συνοδικῶς ριπτόμενα αὐτῷ δικαιώματα τῆς καθολικῆς ἡμῶν μεγάλης τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας ἀπελογίσατο», κτλ., φ. 182.

129. Καθαιρετικὸν ἀχρονολόγητον τοῦ μητροπολίτου Εὐρίπου Δανιὴλ δι' ἀπειθείαν καὶ σκληροτράχηλον γνώμην, φ. 183.

130. Νικηφόρου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας γράμμα πρὸς τὸν ὀρθόδοξον λαὸν τῆς Αἰγύπτου (ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως 1639) περὶ τῆς ἐν Βλαχία ἀποβιώσεως Μητροφάνους τοῦ Κριτοπούλου καὶ περὶ τῆς θεῖα νεύσει προχειρίσεως αὐτοῦ εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον Ἀλεξανδρείας, φ. 185.

131. Προοίμια διαφόρων ἐγγράφων, φ. 185 κέ.

132. Καλλινίκου β' Κ/πόλεως λύσις ἀφορισμοῦ αἰτηθεῖσα συνοδικῶς παρὰ μητροπολίτου Ἡρακλείας, «ὅτι πρὸ χρόνων ἰκανῶν χρηματίσας τις μητροπολίτης ἐν τῇ αὐτῇ μητροπόλει Ἡρακλείας Τιμόθεος ὀνόματι, οὐκ οἶδ' ὅπως συκοφαντηθεὶς ἐκεῖνος ὑπὸ τινων τῶν ὑποκειμένων αὐτῷ χριστιανῶν ἐπὶ τισι φαύλοις καὶ ἀπηγορευμένοις, ἀφορισμὸν κοινὸν ἐξεφώνησε τότε κατὰ τῶν οἰκούντων ἐκεῖσε, καὶ τοῦτο μέχρι δεκάτης γενεᾶς καιροῦ δ' ἐξ ἐκείνου πολλοὶ ἐφωράθησαν ἄλυτοι μετὰ θάνατον μέχρι νηπίων ἀνάκων καὶ βρεφῶν, οὗ ἔνεκεν οἱ τῆς παρουσίας γενεᾶς χριστιανοὶ τὴν κατ' αὐτῶν

ὀρώντες ἀδιάκοπον ποινήν τῷ ἐλέει προστρέγουσι τῆς ἀγίας τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας διὰ τῆς ἀρχιερωσύνης αὐτοῦ, καὶ κλίνοντες γόνυ καρδίας προσπίπτουσιν ὀλοφυρμοῖς συνοχῇ τε μακρᾷ καὶ ἀθυμίᾳ, καὶ δέονται θεραπείας τυχεῖν» κτλ., φ. 188^β. Ἀκολουθεῖ δὲ εὐχὴ συνοδικῶς ἐκφωνηθεῖσα πρὸς λύσιν τοῦ ἀφορισμοῦ.

133. (Τοῦ αὐτοῦ) σιγίλλιον ἐπιβραβευθὲν τῷ ἐν Ἀδριανουπόλει μετοχίῳ τῶν Συναϊτῶν καὶ τῇ ἐν αὐτῷ ἐκκλησίᾳ τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Ὁρφανοῦ, ὑπερ κατ' αἵτησιν ἐκείνων ἐκηρύχθη πατριαρχικὸν σταυροπήγιον (1693). Ἀρχ. «Καὶ τοῦτο σὺν ἄλλοις», φ. 191.

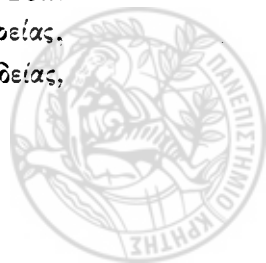
134. (Τοῦ αὐτοῦ) γράμμα πρὸς τοὺς ὀρθοδόξους χριστιανούς Γαλατᾶ καὶ τῶν πέριξ, δι' οὗ ἀγγέλλεται ὅτι «ἐπὶ τῆς προλαβούσης πατριαρχίας ἡμῶν» ὠρίσθησαν κεκλεισμένα κουτία δύο περιέχεσθαι τὸ μὲν εἰς τὰς ἐκκλησίας Πόλεως, τὸ δὲ εἰς τὰς τοῦ Γαλατᾶ, καὶ τὴν ἐν αὐτοῖς αὐτοπροαιρέτως ριπτομένην ἐλεημοσύνην ἀποστέλλειν καὶ ἐγχειρίζειν εἰς τὴν ἐν Ἀθῶνι σύναξιν τὴν ἐν τῷ Πρωτάτῳ πρὸς διακυβέρνησιν τῶν ἐκεῖσε μοναστηρίων. Ἐπαναλαμβάνεται οὖν ἡ πρὸς ἐλεημοσύνην προτροπὴ (1693), φ. 192^β.

135. Τοῦ αὐτοῦ κοινὸν γράμμα περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, φύλ. 194^β.

136. Διονυσίου δ' Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τοὺς κληρικούς τῆς ἐπισκοπῆς Καλλιουπόλεως γράμμα, ἐντελλόμενον τὴν ἀπόδοσιν τῶν κανονικῶν τῆς ἐπισκοπῆς δικαιωμάτων τοῖς πατριαρχικοῖς ἐπιτρόποις, οἱ καὶ ἄδειαν ἔχουσι θεωρεῖν καὶ κρίνειν νομίμως πᾶσαν ὑπόθεσιν (μαρτ. 1673), φ. 196.

137. Τιμοθέου α' Κωνσταντινουπόλεως πρᾶξις ἐπὶ χειροτονία εἰς μητροπολίτην Νικαίας Πορφυρίου τοῦ προηγουμένου τῆς κατ' ἀντικρὺ Σωζοπόλεως μονῆς τοῦ τιμίου Προδρόμου (ἰαν. 1613), φ. 197^β.

138. Καλλινίκου β' Κωνσταντινουπόλεως πρᾶξις ἐπὶ χειροτονία Εὐθυμίου εἰς ἀρχιεπίσκοπον Πωγωνιανῆς, τοῦ τέως ἐν αὐτῇ ἀρχιερατεύοντος Μαλαχίου φυσικῶ θανάτῳ τελευτήσαντος, φ. 202. Ἀρχιερεῖς σημειούμενοι ἐν τῇ πράξει: Κυπριανὸς Καισαρείας, Νεόφυτος Ἡρακλείας, Κύριλλος Κυζίκου, Παρθένιος Νικομηδείας,

Κωνστάντιος Ῥόδου, Νικόδημος Δέρκων καὶ Νεοχωρίου. Τὸ ἔγγραφον ἀτελές.

139. Τοῦ αὐτοῦ συνοδικὸν γράμμα περὶ τοῦ Σιναίου Ἀνανίου πρὸς τὸν μητροπολίτην Οὐγκροβλαχίας καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὸν (σεπτ. 1689), φ. 204. Ὑπογραφαί: Ἀθανάσιος Ἀντιοχείας καὶ Δοσίθεος Ἱεροσολύμων.

140. Γαβριήλ δ' Κωνσταντινουπόλεως σιγίλλιον περὶ τῆς ἐπισκοπῆς Βρεστένης (φεβρ. 1774). Ἀρχ. «Τῆς πολυστρόφου τῶν ὑπὸ χρόνον πραγμάτων διαφορᾶς», φ. 208^β.

141. Τάξις ἐπὶ χειροτονία ἀρχιερέως, φ. 212.

142. «Κεφάλαια τῆς αἵρέσεως Ἀκινδύνου καὶ Βαρλαάμ, ἅτινα ἀνετράπησαν συντετημένως παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ σοφωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ πατριάρχου κῆρ Φιλοθέου· ἀριθμοῦνται δὲ εἰς ἰδ'», φ. 215^β.

143. Ἰωάννου Καρυοφύλλου τοῦ μεγάλου λογοθέτου, «ὅτι αἱ ψυχαὶ καὶ οἱ ἄγγελοι κατὰ φύσιν ἀθάνατοι». Ἀρχ. «Τὸ κατὰ χάριν καὶ τὸ χάριτι λεγόμενον», φ. 228—235.

144. Συγχωροχάρτιον ἐκφωνηθὲν «εἰς τὸν προκεκοιμημένον δοῦλον τοῦ Θεοῦ Γαβριήλ πατριάρχην» (νοεμβρ. ἰνδικτ. α'), φ. 236. Ὑπογραφαί: Νεόφυτος Ἡρακλείας καὶ Ῥαιδεστοῦ, Κύριλλος Κυζίκου, Παρθένιος Νικομηδείας, Κωνστάντιος Χαλκηδόνος, Νεόφυτος Φιλιππουπόλεως, Παρθένιος Σμύρνης, Νικόδημος Δέρκων.

145. «Εἰς μήνυμα πατριαρχικὸν ἀπολογία» τοῦ ἀπὸ Λαρίσσης μετατεθέντος εἰς τὸν οἰκουμενικὸν θρόνον Διονυσίου δ' (1670), φ. 242.

146. «Ἄλλη ἀπόκρισις εἰς μήνυμα» (8 νοεμβ. 1671), φ. 242^β.

147. «Ὁμολογία πίστεως ἣν ὀφείλουσι μεθ' ὄρκου καὶ ἰδιοχείρως ἔγγραφον καὶ ἐνυπόγραφον διδόναι ὅποσοι περιέπεσον εἰς τὴν τοῦ λατινοφρονεῖν ὑπόψιαν», φ. 244.

148. Σεβαστοῦ Κυμηνίου «περὶ διαφορᾶς θείας οὐσίας καὶ θείας ἐνεργείας, κατὰ Λατίνων». Ἀρχ. «Οἱ Λατῖνοι φεύγοντες», φ. 248.

149. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ ἔμμετρά τινα, φ. 261.

150. Λιβανίου ἐπιστολαὶ 62, ὧν α' πρὸς Ἀρισταίνετον, ἧς

ἡ ἀρχή· «Ἐμελλές ποτε καὶ τῶν ἐν ἀρχῇ», φ. 264—293. Ἐν τέλει· «εὐρηγνται παρὰ ταύτας καὶ ἕτεραι τοῦ αὐτοῦ Λιβανίου ἐπιστολαὶ τὸν ἀριθμὸν σοβ' ἐν τῇ μονῇ τῆς ἁγίας Τριάδος τοῦ Ἐσόπτρου ἐν τῇ Χάλκῃ νήσῳ· ἀναγνωσθῆναι ὅμως ἐκεῖνας πάσας οὐκ ἦν δυνατόν, διὰ τὸ τὴν βίβλον βραχῆναι καὶ τοὺς ἐγγεγραμμένους χαρακτῆρας ἐξαλειφθῆναι τέλεον».

151. Ἰωσήφ Βρυεννίου ἐπιστολαὶ ις', φ. 296.

152. Συνοδικὸν γράμμα ἰνδικτ. δ' ἔτους 1699, διορίζον ἵνα ὁ μέγας ῥήτωρ Γεώργιος «ἔχῃ τὴν στάσιν καὶ καθέδραν μετὰ τὸν μέγαν χαρτοφύλακα» καὶ λέγεται κληρικὸς τῆς πρώτης πεντάδος, φ. 320^β. Τὸ γράμμα δὲ συνετάχθη τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου χηρύνοντος, γνώμη «τῆς ἱεράς τῶν ἀρχιερέων συνόδου, τοῦ τε τοποτηρητοῦ καὶ τῶν ἁγιωτάτων πατριαρχῶν, τοῦ Ἀντιοχείας καὶ τοῦ Ἱεροσολύμων, καὶ τοῦ τιμιωτάτου μεγάλου λογοθέτου».

153. Καθαιρετικὸν τοῦ μητροπολίτου Δράμας καὶ Φιλίππων Ἀντωνίου (1682) δι' ἀπειθείαν καὶ καταφρόνησιν πατριαρχικῶν διαταγῶν καὶ διὰ ἱερουργίας παρανόμως γενομένας μετὰ ἐπιβληθεῖσιν αὐτῷ ἀργείαν, φ. 323.

154. Ἄδεια πατριαρχικὴ εἰς τὸν Ἀδριανουπόλεως μητροπολίτην Νεόφυτον (1682) ζητήσαντα ἀποδημῆσαι πρὸς τὸν αὐθέντην τῆς Οὐγκροβλαχίας «καὶ μικρὸν τι παρ' ἐκείνῳ διατρίψαι, καθ' ὅσον ὁ καιρὸς καὶ ἡ χρεῖα καλέσει, πρὸς ἐνδεχομένην κυβέρνησιν τῶν ἐπικειμένων» τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀδριανουπόλεως «χρεῶν καὶ βάρειων», φ. 324.

155. Κατάλογος μητροπόλεων, φ. 325.

156. Ἀποσπάσματα καὶ σημειώσεις Δοσιθέου, φ. 325^β.

157. Συμφωνητικὸν συνοδικὸν κατὰ τῶν ἐπιβατῶν καὶ τῶν ἀρπαζόντων ληστρικῶς ἀρχιερατικούς θρόνους τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου (1682). Ἀρχ. «Εἰ καὶ τῶν μικρῶν συμπτωμάτων», φ. 327^β.

158. Καθαίρεσις ἀχρονολόγητος Ἀθανασίου Καραβέλα ἐπισκόπου Ἱεράς Πέτρας, δι' ὅσα ἐνήργησε καὶ κατεφλούρησεν ἐναντίον τοῦ Κρήτης Νεοφύτου, φ. 329.

158. Τύπος ἐνταλτηριώδους γράμματος εἰς πνευματικὸν πατέρα, φ. 330^β.

159. Συνοδικὸν κατὰ Ἰωάννου Καρυοφύλλου, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἄπλοῦς ὁ λόγος ἔφυ», φ. 331. Ὑπογραφαί: Καλλίνικος Κωνσταντινουπόλεως, Δοσίθεος Ἱεροσολύμων, Θεοφάνης Ἐφέσου, Κύριλλος Κυζίκου, Μελέτιος Νικομηδείας, Γαβριὴλ Χαλκηδόνος, Γρηγόριος Μιτωλήνης, Νικόδημος Δέρκων, Ζαχαρίας Βιζύης (μαρτ. 1691). Περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ ἐγγράφου ὄρα ἀναλ. ἱεροσολυμιτικῆς σταχυολογίας τ. I, σ. 300—302.

160. Ἀποσπάσματα διάφορα καὶ σημειώσεις Δοσιθέου, φ. 334.

161. Περὶ σημαδιῶν τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, φ. 335.

162. Πίναξ ἀναλυτικὸς τε καὶ ἀλφαβητικὸς τῶν ἐν τῷ κώδικι τούτῳ περιεχομένων, φ. 338—346.

277. Ἐντυπος εἰσαγωγή Ἀλκινόου φιλοσόφου τῶν δογμάτων Πλάτωνος (Ἐνετίησιν 1748), μεθ' ἧν 76 χαρτῶα φύλλα περιέχοντα ἐπιμελέστατα γεγραμμένον τὸ πονημάτιον Μελετίου Ἀθηνῶν «περὶ τοῦ πῶς δεῖ ὁμιλίαν συγγράφειν». Ἀρχ. «Κεφ. α' περὶ τῶν γενικῶν διαιρέσεων τῆς ὁμιλίας. Θέλουσιν ὁμιλίαν γράφειν» κτλ.

278. Νομοκάνων ἐν κεφαλαίοις σκς', οὗ ἡ ἀρχή· «Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς» κτλ. Χαρτῶα φύλλα 123, γραφέντα τελευτώσης τῆς ΙΖ' ἑκατ. Ἦψ. 0,153 καὶ πλ. 0,104.

279. Τεῦχος χαρτῶον τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 66. Ἦψ. 0,15 καὶ πλ. 0,10. Καθ' ἐκάστην σελίδα 17 στίχοι (0,102×0,06).

1. «Περὶ τοῦ πῶς ἐβαπτίσθησαν οἱ ἀρχαῖοι προφῆται καὶ δίκαιοι». Ἀρχ. «Οἱ μὲν ἀρχαῖοι καὶ παλαιοί», φ. 1.

2. «Μέρος ἱστορίας περὶ Δαυὶδ ἐκ τοῦ δευτέρου λόγου» (τῆς διόπτρας Φιλίππου μοναχοῦ). Ἀρχ. «Ὅποταν γὰρ ἀπέκτεινε τὸν Γολιάθ ἐκεῖνον», φ. 13.

3. «Σχόλια εἰς τὴν δαβιτικὴν βίβλον τοῦ μακαριωτάτου πατρὸς κυροῦ Νικηφόρου τοῦ Βλεμμίδου». Ἀρχ. «Ψαλτήριον κυρίως ὀργάνου εἶδος», φ. 21.

4. «Περὶ Ἰουδαίων καὶ Ἑλλήνων» κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀποκρισιν. Ἀρχ. «Τοῦ ἀποστόλου λέγοντος», φ. 31.

5. «Τοῦ σοφωτάτου Βαρλαάμ λόγος περὶ τῆς τοῦ πάπα ἀρχῆς». Ἄρχ. «Οἱ περὶ τὰς ἐπιστήμας δεινοί», φ. 39. Migne τ. 151, σ. 1256.

6. «Ἑρμηνεῖα περὶ ἐρωτήσεως καὶ ἀπόκρισις». Ἄρχ. «Ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ Φίλωνος τοῦ φιλοσόφου εὐρόν τι τοιοῦτον περὶ τῶν καιρῶν τοῦ διωγμοῦ. Ἐπίσκοπός τις ἠφώρισεν πρεσβύτερον» κτλ., φ. 61.

280. Τεῦχος χαρτῶν τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 175. Καθ' ἐκάστην σελίδα 20 στίχοι (0,11 × 0,065).

Μαρτύριον τῆς ἀγίας Αἰκατερίνης, οὗ ἡ ἀρχή: «Εἰς τοὺς τριάκοντα πέντε χρόνους», φ. 1. — Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας διήγησις περὶ τοῦ γενομένου θαύματος ἐν Βηρυτῶ. Ἄρχ. «Ἄρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς», φ. 20^β. — Βίος καὶ μαρτύριον τῶν ἀγίων Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης. Ἄρχ. «Διήγησιν ξένην», φ. 25. — «Διήγησις Ἀμμωνίου μοναχοῦ περὶ τῶν ἀναιρεθέντων ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἀγίων πατέρων ἐν τῷ Σινᾶ ὄρει καὶ τῇ Παῖθου». Ἄρχ. «Ἐγένετό μοι ποτὲ», φ. 35. — Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου. Ἄρχ. «Βίον καλόν», φ. 54^β. — Βίος τοῦ ὁσίου Ἀλεξίου, οὗ ἡ ἀρχή: «Ἐγένετο ἀνὴρ», φ. 65^β. — Μαρτύριον τοῦ ἀγίου Ἰακώβου τοῦ Πέρσου. Ἄρχ. «Ἐν τῷ καιρῷ τοῦ διωγμοῦ», φ. 75. — Μαρτύριον τοῦ ἀγίου Βονιφατίου. Ἄρχ. «Ὁ Θεὸς ὁ φιλάνθρωπος», φ. 86. — Ἐφραίμ Σύρου «εἰς τὴν παράβασιν τοῦ δικαίου καὶ παγκάλου Ἰωσήφ». Ἄρχ. «Ὁ Θεὸς ὁ τοῦ Ἀβραάμ», φ. 93. — Νικοδήμου εὐαγγέλιον ἀκέφαλον ἀρχόμενον ἀπὸ τῶν λέξεων: «ὅτι οὐδὲν πιστεύομεν ὅσον λέγεται: λέγουσιν οἱ στρατιῶται: τοσαῦτα θαυμάσια ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς» κτλ., φ. 119. — Μαρτύριον τοῦ ἀγίου Νικηφόρου, οὗ ἡ ἀρχή: «Ἦν τις πρεσβύτερος», φ. 137^β. — «Περὶ τῆς ἀγίας κορυφῆς τοῦ ἀγίου καὶ θεοβαδίστου ὄρους Σινᾶ». Ἄρχ. «Πρὸ τοῦ μολυνθῆναι», φ. 143. — Βίος τοῦ ὁσίου Ὀνουφρίου τοῦ ἐρημίτου, οὗ ἡ ἀρχή: «Ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν», φ. 146. — Ἀπόσπασμα τῆς ἐξαβίβλου Ἀρμενοπούλου ἐν παραφράσει, φ. 171.

281. Τεῦχος χαρτῶν (0,212 × 0,158) γραφέν ἐν ἔτει 1547, οὗ ἑλλείπουσι τὰ πρῶτα 24 φύλλα. Καθ' ἐκάστην σελίδα 22 στίχοι (0,152 × 0,105).

1. Φιλίππου μοναχοῦ διόπτρα ἀκέφαλος μετὰ ἀποσπασμάτων διαφόρων ἐκκλησιαστικῶν συγγραφέων. Ἄρχ. «δαιρόμενος ὁ μάρτυς· ἄρα μὴ οὗτος», φ. κέ' — ρηε'.

2. Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ «πῶς εἰκονίζει τὸ θεῖον ὁ ἄνθρωπος». Ἄρχ. «Τὸ κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν», φ. ρης'.

3. «Διᾶλεξις τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἐκ τοῦ πρὸς Εὐνόμιον διαλόγου». Ἄρχ. «Τί ἐστι Θεός», φ. ρηζ'. Παρέπονται κεφάλαια περὶ διαφορῶν θεολογικῶν ζητημάτων.

4. «Σπληνίου φιλοσόφου περὶ γεννήσεως ἀνθρώπου καὶ ὄθεν τρίτα ἔννατα καὶ τεσσαρακοστά τοῖς τεθνεῶσιν ἐπιτελοῦσι παρελθόντος τοῦ ἀνθρώπου». Ἄρχ. «Τὸ σπέρμα ἐν τῇ μήτρᾳ», φῶλ. ρηθ'.

5. Σύμβολον πίστεως, φ. σα'.

6. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας πρὸς Ἀντίοχον ἄρχοντα περὶ πλείστων καὶ ἀναγκαίων ζητημάτων. Ἄρχ. «Πιστεύσαντες καὶ βαπτισθέντες», φ. ση'.

7. «Περὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων», φ. σξα'.

8. Ἐρωτήματα καὶ ἀνταποκρίσεις περὶ διαφορῶν κεφαλαιῶν γενομένων ἐκ διαφορῶν προσώπων πρὸς τὸν ἀββᾶν Ἀναστάσιον, ὧν τὰς λύσεις ἐποίησατο οὐκ ἐξ ἑαυτοῦ ἀλλ' ἐκ πείρας καὶ ἀναγνωσμάτων τῶν ἁγίων πατέρων». Ἄρχ. Ἐρώτησις α': ἐάν τις ἄπιστος», φ. σζβ'. Ἀποκρίσεις εἰς λβ' ἐρωτήσεις μὴ σημειούμεναι ἐν τῷ παρὰ Ρίττα καταλόγῳ τῶν ἀναστασιακῶν πονημάτων.

9. Τύποι ἐπιστολῶν καὶ διευθύνσεων εἰς ὀφφικιοῦχοις τῆς βυζαντινῆς περιόδου· ἐπιστολᾶριον ἀξιοπερίεργον, μεθ' ὃ διάφορα μικρὰ κείμενα, φ. σπ'—σης'.

10. Συναξάριον τῶν ἀρχιστρατῆγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ (8 νοεμβρίου). Ἄρχ. «Μιχαὴλ δὲ ὁ διαπρεπέστατος», φ. σηζ'.

11. «Εὐχὴ καὶ ἐγκώμιον εἰς τὸν ἀρχιστράτηγον Μιχαὴλ». Ἄρχ. «Ὡς τῶν θείων ἀσωμάτων», φ. τζ'.

12. «Ἐτερον ὅμοιον τῶν οὐρανίων θ' ταγμάτων». Ἄρχ. «Ἄξιον μὴ παραδραμεῖν», φ. τθ'. Παρέπονται στιχηρὰ εἰς τὰ αὐτά.

13. «Στίχοι τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ». Ἀρχ. «Ὁ Μιχαήλ ἀρχάγγελε καὶ πρῶτε τῶν ἀγγέλων», φ. τη'.

14. «Παντολέοντος διακόνου καὶ χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας διήγησις τῶν θαυμάτων τοῦ παμμεγίστου καὶ πανενδόξου Μιχαήλ τοῦ ἀρχιστρατήγου», διηρημένη εἰς κζ' κεφάλαια, μεθ' ἃ σημειώσεις τοῦ καλλιγράφου· «ἕως ὧδε κεφ. κζ' καὶ πλεόν καρδία οὐδὲν εἶχα». Λατινιστὶ παρὰ Migne τ. 140, σ. 573.

15. Πασχάλιον συνταχθὲν ἐν ἔτει 1299—1300, φ. τγ'.

16. «Ἐπι δὲ τὸ κοντάκιον καὶ οἱ οἴκοι κατὰ ἀλφάβητον τοῦ πανενδόξου καὶ πανάγνου Νικολάου», φ. τζα'.

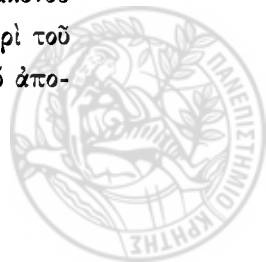
17. «Εὐχὴ τοῦ μεγάλου Βασιλείου λεγομένη ὑπὸ ἀρχιερέως ἢ ιερέως ἐπὶ τὸν μέλλοντα μεταλαβεῖν» κτλ., φ. τζη'.

18. Παράκλησις τοῦ καλλιγράφου Ἀντωνίου ἱερομονάχου πρὸς τοὺς ἀναγνώστας ἵνα συγχωρήσωσι τὰ ἐν τῇ βίβλῳ σφάλματα, φ. τζθ'. Ἐπονται στίχοι τοῦ αὐτοῦ 36, ἐν οἷς λέγει ὅτι ἐπεράτωσε τὴν ἀντιγραφὴν τῇ 9 ἀπριλίου τοῦ 1547 ἔτους, ὥρα δ'· «τὸ ἐπίκλην υἱὸς Νεοφύτου τῆς Τουρκίας». Ἐγραψε δ' αὐτὴν «ἐν τῇ μονῇ τοῦ ταζιάρχου Μιχαήλ, εἰς χωρίον λεγόμενον Λακατάμια».

19. Σημείωσις Νικάνορος (ἐπικεκρωμένη τῇ ὑπογραφῇ Ἀθανασίου ἱερομονάχου τοῦ καθηγουμένου τῆς μεγάλης λαύρας τοῦ ἁγίου Σάββα) ὁμολογοῦντος ὅτι ἠγόρασε τὴν παροῦσαν βίβλον παρὰ τῶν συγγενῶν τοῦ καλλιγράφου (Νικολοῦς, Χριστοδοῦλου, Ἰουλίαις) καὶ ὅτι ἀφιέρωσεν αὐτὴν «εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς λαύραν τοῦ ἁγίου Σάββα σὺν ἀρχαγγέλου Μιχαήλ», ὃ ἐστὶν εἰς τὸ ἐν Ἱεροσολύμοις παλαιὸν μετόχιον τῶν ἁγιοσαββιτῶν, φ. τοα'.

282. Ἐξομολογητάριον ἐκ σελίδων 54, γραφὲν ἀρχομένης τῆς 18' ἑκατ. Ἀρχ. «Ἡ ἐξομολόγησις λέγεται ἐξαγόρευσις» κτλ. Ὑψ. 0,208 καὶ πλ. 0,15.

283. Μαθηματάριον χαρτῶν ἐκ φύλλων 307, γραφὲν ὑπερμεσοῦσης τῆς 18' ἑκατ. καὶ περιλαμβάνον ἐρμηνείαν ψυχγωγικὴν εἰς τὰ ἐξῆς διδαχθέντα κείμενα· α') Ἰγνατίου διακόνου ἔκθεσις· β') Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον· γ') Πλουτάρχου περὶ τοῦ ἀκούειν· δ') τοῦ αὐτοῦ περὶ πολυπραγμοσύνης· ε') Λουκιανοῦ ἀπο-

λογία περὶ τῶν ἐπὶ μισθῶ συνόντων· ζ') Ἡσιόδου ἔργων τὸ α' μετὰ τῆςδε τῆς σημειώσεως· «κατὰ τοὺς 1769 δεκεμβρίου ζ' ὁ μοναχὸς Αὐξέντιος ἀναφυαγωγεὶ τὸ παρὸν ποίημα τοῦ Ἀσκραίου Ἡσιόδου»· ζ') Ἰσοκράτους πρὸς Νικοκλέα· η') Ὀμηρόκεντρα, ὧν ἐν τέλει ἀναγινώσκειται τὸδε· «τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα ἐν ἔται ἀψνγ', πόνος τοῦ Διονυσίου καὶ κανδηλάπτης». θ') Βατραχομουμαχία· ι') Ἰλιάδος α—δ. Ὑψ. 0,21 καὶ πλ. 0,16.

284. Μαθηματάριον χαρτῶν ἐκ φύλλων 323, γραφέν ἐπίσης ὑπερμεσοῦσης τῆς ΙΗ' ἑκατ. καὶ περιλαμβάνον ψυχαγωγικὴν ἐρμηνείαν εἰς τὰ ἐξῆς διδαχθέντα κείμενα· α') Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ τετράστιχα· β') Κοσμά καὶ Δαμασκηνοῦ κανόνες ἀσματικοί· γ') Λουκιανοῦ δίκη φωνηέντων· δ') Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον· ε') τοῦ αὐτοῦ πρὸς Νικοκλέα· ζ') τοῦ αὐτοῦ πανηγυρικός· η') Πλουτάρχου περὶ παιδῶν ἀγωγῆς· θ') Ἰλιάδος α—ε. Ὑψ. 0,212 καὶ πλ. 0,165.

285. Πραξαπόστολος βομβύκινος μετὰ συναξαρίου καὶ ἀξιολόγων τυπικῶν διατάξεων τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Κ/πόλεως, γραφεὶς κατὰ τὴν ΙΔ' ἑκατ. Ὑψ. 0,207 καὶ πλ. 0,15. Καθ' ἑκάστην σελίδα 18 στίχοι (0,144 × 0,10). Φύλλα 296. Ἐν τέλει σημειώσεις τοῦ καλλιγράφου· «† τέλος [εἴ]λ[ηφ]εν ἡ [παρ]οῦσα αὕτη βίβλος ἐξ ἑμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ τληπαθοῦς Γαλακτίωνος. Πέφυκε τῇ ἐπωνύμῳ ἀνὴρ πονηρὸς ὡς οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων, ἐκ προσενέξεως δὲ τοῦ Σολομῶντος· | ἀνὴρ θαυμαστός καὶ ἐλεήμων πάνυ, | φιλόπνονος ὁμοῦ καὶ ἀγαθὸς τῷ τρόπῳ· | ὧν ὁ μὲν....κε τῇ ἐπωνύμῳ | Μηναῖ ἀναγνώστης καὶ ἀπλοῦς τῷ τρόπῳ, | θάτερα δὲ ἔνι κόλαις χλη///εἶτε (?). | Τούτοις εὐχομαι ψυχῆς τε τὴν ὑγείαν, | ὁμοίως καὶ τοῦ σώματος τὴν εὐεξίαν, | κατὰ πάντα δὲ τῆς μελλούσης τρυφῆς τε | τὴν αἰδιὸν τε καὶ τὴν μακαρίαν, | οὐδέποτε ἔχουσιν ποτὲ τὸ τέλος».

286. Τεῦχος χαρτῶν τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ σελίδων 153 καὶ 15 ἀσελιδώτων φύλλων, ἐν οἷς ἀναγινώσκονται τάδε· α') Τετράστιχον οὐ ἢ ἀρχή· «Βαρῖνος ὧδε κεῖμαι» κτλ. β') «Κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου τετράστιχα ἱαμβεῖα εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ῥη-

θέντα ἐν τῇ παλαιᾷ πάσῃ Γραφῇ. γ') Στίχοι ἐγκωμιαστικοὶ εἰς τὸν ἐν Πάτμῳ ἱερομόναχον Παρθένιον, ὧν ἡ ἀρχὴ· «Δαφνηφοροῦσαι ἐξ ὄρους». — Τὸ λοιπὸν δὲ τοῦ κώδικος περιλαμβάνει ἀνωνύμως τὴν πονηθεῖσαν Νικολάῳ Μαυροκορδάτῳ συλλογὴν ἀπτικῶν φράσεων. Ὑψ. 0,16 καὶ πλ. 0,11.

287. Σημειωματάριον ἡγουμένου τινὸς Ἰόππης, περιλαμβάνον σὺν ἄλλοις διηγήσεις τινὰς περὶ πραγμάτων ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ ἄλλοις τόποις τῆς Παλαιστίνης γενομένων μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1786 καὶ 1814. Ἐκ τῶν λοιπῶν δὲ κειμένων σημειῶ τὰ ἐπόμενα.

1. «Προσφώνημα τῇ εὐσεβεστάτῃ θεοστέπτῳ σεβαστῇ τρισημίστῃ καὶ φιλανθρωποτάτῃ αὐγούστῃ κυρίᾳ Αἰκατερίνῃ Ἀλεξιᾶδι, αὐτοκράτορι πάσης Ῥωσσίας, ἐκφωνηθὲν παρὰ Νικηφόρου ἀρχιεπισκόπου Σλαβονίου καὶ Χερσῶνος καθ' ἣν ἡμέραν ἐπὶ τὸν τῆς ἀρχιερωσύνης βαθμὸν προεβιβάσθη». Ἀρχ. «Ἀποχρώντως μὲν ἔδειξεν», φ. 1.

2. «Ἐγκώμιον τοῦ ἁγίου Γεωργίου ποιηθὲν παρὰ τοῦ ἐν ἐλλογίμοις Λάμπρου Φωτιάδου Ἰωαννίτου, ἐκφωνηθὲν δὲ ὑπὸ τινος τῶν αὐτοῦ μαθητῶν πρὸς τοῦ πατριάρχου ἡμῶν κυρίου Ἀβραμίου κατὰ τὸ ἀψπ' ἐν Βουκουρεστίῳ τῆς Βλαχίας». Ἀρχ. «Τῆς μὲν ἐπὶ τῆς ἐνεστώσης», φ. 4.

3. «Ἐγκώμιον λεγόμενον ἐν τῇ τῆς γεννήσεως τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ παραμονῇ, ποιηθὲν ὑπὸ Προκοπίου ἱεροδιδασκάλου τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ, τοῦ καὶ ἐμοὶ καθηγητοῦ». Ἀρχ. «Ὁ τοῦ Θεοῦ λόγος», φ. 7.

4. «Παλαιφάτου περὶ ἀπίστων ἱστοριῶν». Ἀρχ. «Τάδε περὶ ἀπίστων συγγέγραπται», φ. 9 — 41. Ἐν τέλει· «ἀψπζ' ἰανουαρίου λα', ἔνδον τῆς ἐλληνικῆς κατὰ τὴν Ἱερουσαλήμ σχολῆς ἀντεγράφη».

5. «Κυροῦ Γεωργίου τοῦ Ζηγαβηνοῦ περὶ ἀντιστοίχων καὶ περὶ τῶν ἐπτὰ φωνηέντων ποῦ δασύνονται καὶ ποῦ φιλοῦνται». Ἀρχ. «Βούλομαι φίλε πρὸς μικρὸν», φ. 41^β.

6. «Ἐπιγράμματα Παρθενίου μοναχοῦ τοῦ Θετταλοῦ» ἐπτακαίδεκα, φ. 47^β.

288. Τεῦχος χαρτῶον (0,155 × 0,107) ἐκ φύλλων 167, γραφέν μεσοῦσης τῆς ΙΖ' ἑκατ. Ἐνεπίγραφος τέχνη ῥητορικῆς, ἧς ἡ ἀρχή· «Ὡςπερ πολίταις ξυμφέρει» κτλ.

289. Τεῦχος χαρτῶον (0,152 × 0,102) ἐκ φύλλων 195, γραφέν ἀρχομένης τῆς ις' ἑκατ. Καθ' ἑκάστην σελίδα 25 στίχοι (0,115 × 0,07). Ἰωάννου Σχολαστικοῦ πνευματικαὶ πλάκες.

290. Συλλογὴ χαρτῶων τετραδίων διαφορῶν σχημάτων, ἀτιν' ἀποτελοῦσι φύλλα 420. Σημειωτέα· α') Ψυχαγωγικὴ ἐρμηνεῖα εἰς διάφορα κείμενα—β') «Ἴσον γράμματος τοῦ ἐν Βηρυτῶ ῥωσικοῦ προσένου κυρίου Κωνσταντίνου Βασιλείου πρὸς τὴν ἱερὰν ἐπιτροπήν· ἐλήφθη δὲ τῷ ἡωμᾶ τῆ ζ' μαΐου διὰ τοῦ ἐλληνικοῦ προσένου κυρίου Νικολάου Μαραμπούτη, μέσον Ἰόππης. Βηρυτῶ τῆ 3 μαΐου 1840· μυστικὸν ἀριθ. 41», φ. 335 κέ.—γ') «Περὶ τοῦ πῶς συμβαίνει ἡ ἐκλειψις τοῦ ἡλίου, διασάφησις Νικολάου διδασκάλου Κυπρίου πρὸς τινα μαθητὴν καὶ φίλον αὐτοῦ» (1803 αὐγ. 10). Ἄρχ. «Ἀπορίαν τινα τῆς φύσεως, πειζαδὲ λογιώτατε, βούλομαι», φ. 344.—δ') Εὐγενίου Βουλγάρεως «ἀπολογία τῆς ἀναχωρήσεως» ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὸν πατριάρχην Κύριλλον, κθ' ἰανουαρίου 1759. Ἐπιστολὴ ἀναφερομένη εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ «γραμματικοῦ σχολείου» ἀποχώρησιν αὐτοῦ, φ. 345 κέ.—ε') «Παροίμια μετὰ τῆς αὐτῶν ἐξηγήσεως εἶτ' οὖν προσαρμύσεως». Ἄρχ. «Ἄβρωνος βίος, ἐπὶ τῶν πολυτελῶν· Ἄβρων γὰρ παρ' Ἀργείοις πλούσιος» κτλ., φ. 360.—ζ') Ἀκολουθία εἰς τὸν ἅγιον Μᾶρκον τὸν Εὐγενικόν. Ἄρχ. «Ὁλος ἐκ νεότητος», φ. 384 κέ.—η') Ἀνθίμου μοναχοῦ τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου αὐτόγραφος διήγησις περὶ τῆς ἐν ἔτει 1832 ἐνσκηφάσης λοιμικῆς νόσου ἐν μέσῳ τῶν ἁγιοταφιδῶν πατέρων, φ. 392.—θ') Τρεῖς ὁμιλίαι εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ, περὶ μεταλήψεως τῆ κυριακῆ τῶν βαΐων καὶ περὶ τῆς σταυρώσεως τοῦ Χριστοῦ, φ. 395. Ἐν τέλει· «ἡωιγ' ἐξυφάνθησαν ὑπὸ Ἰωακείμ τοῦ Κρητός». — θ') «Γνωῖμαι ἐλληνικαὶ βραχεῖαι ῥωμαῖσι μεθερμηνεούμεναι», φ. 402 κέ.—ι') Δείψανον ὑπομνήματος περὶ συμβάντων ἐν Ἱερουσαλήμ κατὰ τὰς πρώτας δεκαετηρίδας τοῦ νῦν

αἰῶνος, φ. 415.—α') Ἰωακείμ τοῦ Κρητὸς «ἐπιφώνημα ἐν τῇ μεγάλῃ παρασκευῇ».

291. Συλλογὴ τετραδίων διαφόρων σχημάτων, ἐξ ὧν σημειῶ τὰ ἐπόμενα κείμενα· α') «Τὸ α τῆς Ἰλιάδος τοῦ Ὀμήρου· ἐξηγησις· 1806 ὀκτωβρίου 29», φ. 92 κέ.—β') Ἀδήλου «εἰς τὰ περὶ ψυχῆς τοῦ Ἀριστοτέλους βιβλία» ἐρμηνεῖα, ἧς ἡ ἀρχή· «Ἐπειδὴ περ οὐδεμίαν γένεσιν», φ. 100-147.—γ') «Ἔλαι εἰς τὰ τῆς ῥητορικῆς προγομνάσματα τοῦ Ἀφθονίου», φ. 156.—δ') «Φῆμαι εἰς τὰς δεσποτικὰς ἐορτάς», φ. 269.—ε') «Σύνοψις ἐκ τῶν τῆς πρώτης ἐννοίας τῆς λογικῆς τοῦ Εὐγενίου», φ. 275.—ς') «Ἀποσημειώσεις τινὲς εἰς τὸν περὶ βασιλείας λόγον Συνεσίου τοῦ σοφωτάτου», φ. 340.—ζ') «Διασάφησις τοῦ σοφωτάτου κῦρ Εὐγενίου τοῦ Βούλγαρεως περὶ τοῦ παράδεισος καὶ τοῦ κόλασις καὶ τί ταῦτά εἰσι». Ἀρχ. «Εἶδον τὸ ἐρώτημα», φ. 348.—η') «Τὸ ἀδόκον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τερερὲ τί δηλοῖ; ἐρμηνεῖα τοῦ σοφωτάτου Γερασίμου (Βλάχου) καὶ ἀπόδειξις περὶ τοῦ τερερὲ ὅτι καλῶς καὶ εὐλόγως ἄδεται παρὰ τοῖς Γραικοῖς ἐν τῇ ἀγίᾳ τοῦ Θεοῦ καθολικῆ καὶ ἀποστολικῆ ἐκκλησίᾳ» κτλ. Ἀρχ. «Πρέπει νὰ ἡξεύρωμεν», φ. 361. Συνετάχθη δὲ ἐν ἔτει 1649.—θ') «Καλαντάριον μεταγλωττισθὲν ἐξ οὐγαρικῆς διαλέκτου», φ. 372.—ε') Ἀδήλου πρὸς ἀββᾶν Ἡλίαν ἀπόκρισις, ἐρωτήσαντα «ποῖον εἶναι τὸ αἷτιον ὁποῦ πρὸ ἑκατὸν καὶ πρὸ πεντήκοντα χρόνων εὐγαίαν ἀπὸ τὰ σχολεῖα τῆς Ἑλλάδος μαθηταὶ τοσοῦτον σεβάσμιοι καὶ ἄλατι θείψ ἡρτυμένοι» κτλ., φ. 399.

292. Συλλογὴ τετραδίων διαφόρων σχημάτων, ἐξ ὧν σημειῶ τὰ ἐπόμενα κείμενα· α') «Ἀπολογία Προκοπίου εἰς τινὰς παραλόγους ἀντιρρήσεις, ἃς ὡς ἰὸν ἀσπίδος ὁ Νεόφυτος κατὰ τῆς αὐτοῦ βίβλου μανικῶς ἐξέχεεν, ἢ στηλίτευσις τῆς τοῦ Νεοφύτου κακοηθείας». Ἀρχ. «Τὸ μὲν μὴ ἀντιλέγειν ἡμᾶς», φ. 1 κέ.—β') Ἰωσήφ Βρυεννίου παραμυθητικὸς πρὸς Κρήτας καὶ ἄλλαι διάφοροι ἐπιστολαὶ τοῦ αὐτοῦ, φ. 12.—γ') Γερασίμου Βλάχου «τὸ ἀδόκον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τερερὲ τὸ δηλοῖ». Ἀρχ. «Πρέπει νὰ ἡξεύρωμεν», φ. 66.—δ') «1808 μαρτίου 10 ἐν Κύπρῳ. Κλήμης διδάσκαλος

τῆς κατὰ τὸ Ὅμοδος σχολῆς Νικολάω τῷ δοκησισώζῳ ἐπιστολή, ἧς ἡ ἀρχή· «Νοῦς ἀγεωμέτρητος», φ. 77^β.—ε') «Ἡ ἀμοιβαία τοῦ Νικολάου ἀπόκρισις. Τῷ κατ' ἐπίνοιαν καὶ κατὰ φαντασίαν διδασκάλῳ Κλήμεντι παραφρονεῖν». Ἀρχ. «Τὸ σκαιὸν καὶ ληρῶδές σου», φ. 76^β.—ς') «Ῥδὴ γαμήλιος Νικολάου Κυπρίου φιλοπόνημα» εἰς μβ' στίχους, ὧν ἡ ἀρχή· «Ἐδογματίσαν τὴν ὕλην ἀρχαιότεροι σοφοί», φ. 78. — ζ') «Παροιμίαι μετὰ τῆς αὐτῶν ἐξηγήσεως εἴτ' οὖν προσαρμοσεως». Ἀρχ. «Ἄβρωνος βίος», φ. 80-102.—η') «Τοῦ ἐντίμου γάμου χάριν τῆς τοῦ κυρίου Νικολάου Νικολαΐδῃ θυγατρὸς μετὰ τοῦ κυρίου Νικολάου Οἰκονομίδῃ ἐπιθαλάμιον» Ἀριστείδου Κ. Κυπριανοῦ, οὗ ἡ ἀρχή· «Κούρη Νικολαΐς | ὕεε ῥόας | πρὸς σὸν νυμφίον». Ἐν τέλει· «Ἐνετίθηεν ἄωβ' αὐγούστου· ἐν Λευκοσίᾳ», φ. 104. Προτέτακται ἐπιθαλάμιον ἐξάμετρον τοῦ αὐτοῦ ἐν 12 στίχοις, ὧν ἡ ἀρχή· «Νίξος ἀγώνυμε» κτλ. — θ') Θεματογραφία εἰς ἀρχαίαν ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ ἐν παραφράσει, ἧς ἡ ἐπιγραφή· «Τὰ παρόντα γυμνάσματα εἰσι πόνημα τοῦ κῦρ Παναγιώτου Παλαμᾶ ¹ τοῦ ἐν Μισολόγγῃ διδασκάλου χρηματίσαντος κατὰ Θεόδωρον», φ. 123—148. Ἐν τέλει· «ἕως ὧδε τὸ τέλος ἔχει· ἀψιθε' φεβρουαρίου ἧ' ἐν Ἄρτῃ διὰ χειρὸς ἐμοῦ Φιλοθέου ἱεροδιακόνου».—ι') Ἀθήλου διήγησις ἀτελής περὶ τῆς γενομένης πυρκαϊᾶς ἐν τῷ ναῷ τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1808, φ. 200.—ια') Μελετίου διακόνου ἐπιστολαὶ ἀρχιμανδρίτῃ Ἰωαννικίῳ (13 ἰουνίου 1803 εἰς τὴν σχολὴν Λάρνακος), Νικολάω Εὐπατριδῇ, Χρυσάνθῳ ἀρχιερεῖ (12 Σεπτ. 1805 εἰς Λευκοσίαν), Κωνσταντίνῳ ἀρχιεπισκόπῳ Κύπρου, εὐγενεστάτῳ σιῶρ χατζῆ-Νικολάω, κυρία Μαρουδιᾶ, σιῶρ Χριστοδουλάκῃ (26 ἰαν. 1807) κτλ., φ. 237.—ιβ') Πράξις μεταθέσεως ἀρχιερέως ², ὑπόμνημα ἐκλογῆς πατριάρχου Ἀντιοχείας εἰς ὑποκατάστασιν τοῦ παραίτησιν δόντος Δανιήλ ³, καὶ «εἶδησις δι' ἀποδείξεως πρὸς τοὺς βουλομένους ἀπελθεῖν εἰς προσ-

¹ Ὅρα τὸ περὶ αὐτοῦ ἄρθρον Π. Θεσπρωτοῦ ἐν τ. ΙΖ' τῆς «Πανδώρας».

² Ψηφισθέντες: Γεράσιμος Δέρκων καὶ Παΐσιος Ἀμασειᾶς.

³ Ψηφισθέντες: Ἀνθέμιος, Ἐλενουπόλεως, Νικηφόρος, Ἀρσένιος.

κύνησιν τοῦ θεοδέγμονος τάφου», ὃ ἐστὶν ἐγκύκλιος οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ἀπολυθεῖσα ἐπὶ Ἀνθίμου πατριάρχου Ἱεροσολύμων, φύλ. 331 κέ.

293. Συλλογὴ τετραδίων διαφορῶν σχημάτων συναποτελούντων 406 φύλλα. Σημειῶ δὲ κατ' ἐκλογὴν τὰ ἑξῆς κείμενα· α') «Διασάφησις τοῦ κῦρ Εὐγενίου Βούλγαρη περὶ τοῦ ποῦ ὁ παράδεισος» κτλ., φ. 6. — β') Ἀδήλου περὶ τῶν καθόλου κατὰ Πλάτωνα Ἀριστοτέλη καὶ νεωτέρους. Ἀρχ. «Ἐῖρηται τὰς ἐπιστήμας», φ. 27. — γ') Εὐγενίου Βουλγάρεως ἐπιστολὴ τῆς 29 Σεπτ. 1759, ἦτοι «ἀπολογία τῆς ἀναχωρήσεως», φ. 68. — δ') «Πράξις κατὰ συντομίαν εἰς τὰς ῥητορικὰς ἐρμηνείας πρὸς τὸν εὐλαβέστατον κύριον κύριον Παΐσιον ἱερέα καὶ ἡμέτερον μαθητὴν τὸν Χοραφᾶ, ὁ ῥήτωρ Βικέντιος» (ὁ Δαμψόδος). Ἐγχειρίδιον ῥητορικῆς εἰς ἑ κεφάλαια, οὗ ἡ ἀρχὴ· «Ἐπειδὴ τῆς ῥητορικῆς τὰ μαθήματα»¹, φ. 107—130. Ἐν τέλει· «ἄψμη' ἰουνίου ς'». — ε') Ἀνθίμου μοναχοῦ τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου «λόγος ἐπιβατήριος προσφωνηθεὶς τῷ μακαριωτάτῳ πατριάρχῃ τῶν Ἱεροσολύμων κυρίῳ κυρίῳ Ἀθανασίῳ, ἐκφωνηθεὶς δὲ ἔνδον τοῦ ἀγιωτάτου ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως», φ. 132. — ς') «Τακτικὸν τῆς ἐνορίας τῶν μητροπολιτῶν καὶ ἀρχιεπισκόπων τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ», οὗ ἡ ἀρχὴ· «Παρά τῆς ε' οἰκουμενικῆς»², φ. 140. — ζ') «Σύνταξις ἐκάστης προθέσεως καὶ σημαίνόμενα αὐτῶν», φ. 340. — θ') Λεῖψανον προσκυνηταρίου τῶν ἀγίων τόπων, περιγράφον τοὺς ἀπὸ Ὀρεινῆς μέχρι τῆς μονῆς τοῦ τιμίου Σταυροῦ τόπους, φ. 363—370. — ι') Ἀπόσπασμα περὶ τῶν ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀναστάσεως συνηθειῶν Φράγκων Ἀρμενίων Κοπτῶν καὶ Συριάνων, φ. 387. — ια') Λεῖψανον ἱστορίας τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως ἐκ τοῦ προσκυνηταρίου Χρυσάνθου Προυσαέως, φ. 391. — ιβ') Λεῖψανον ὑπομνήματος περὶ τῶν ἐν Βηθλεὲμ γεγονότων μεταξὺ Ἀρμενίων καὶ Ὀρθοδόξων, φ. 399. — ιγ') «Μετάφρασις τοῦ 26 τελευταίου κεφαλαίου τοῦ α' τόμου τῶν συγγραμμάτων τοῦ κυρίου Ἀβραάμ Γ. Νόροφ, ὅστις περιεστατω-

¹ Ἐξεδόθη ἐν Πέσθη ἔτει 1815, ἐπιμελεῖα δὲ Ε. Δημητριάδου. — ² Δύο φύλλα τῆς ις' ἑκατ.

μένως ἐξιστορῶν τὰ ὅσα περιῆλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ καὶ καταντῶν τελευταῖον εἰς τὴν Ὀρεινὴν πόλιν Ἰούδα καὶ εἰς τὴν ἔρημον τοῦ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, ἀκολουθεῖ οὕτω πως περιγράφων τὴν χώραν Μάλαχα, τὴν πηγὴν τοῦ ἀποστόλου Φιλίππου καὶ τὸ μοναστήριον τοῦ τιμίου Σταυροῦ», φ. 403.

294. Τεῦχος ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς κατὰ τὸ νῦν σύστημα. «Ἀρχὴ τοῦ στιχηρατικοῦ μέλους· δογματικὰ κατ' ἦχον μελοποιηθέντα παρά κῦρ Χρυσάφου τοῦ νέου μετὰ τῶν δοξαστικῶν αὐτῶν». Ὑψ. 0, 25 καὶ πλ. 0,172.

295. Τεῦχος χαρτῶν φιλοκάλως γραφὲν κατὰ τὴν παροῦσαν ἑκατονταετηρίδα ἐν τῇ λαύρα τοῦ ἁγίου Σάββα. Ὑψ. 0,236 καὶ πλ. 0,162. Καθ' ἐκάστην σελίδα 18 στίχοι (0,18 × 0,12). Φύλ. 124.

«Ἀκολουθία τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Δωροθέου καὶ Δοσιθέου τοῦ ὑποτακτικοῦ αὐτοῦ» (ιγ' αὐγ.), ἔτι δὲ λόγοι τινὲς τοῦ ὁσίου Δωροθέου καὶ διηγήσεις ἐκ γερωντικοῦ βιβλίου. Ἐν τέλει «τὰ παρόντα συλλεγένητα πονήματα καὶ ἀποφθέγματα τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν ὅστις θελήσῃ νουνεχῶς διελθεῖν καὶ ἀναγνῶναι πολλὴν τὴν ὠφέλειαν ἀρύσεται· θερμῶς δὲ προσευξάσθω διὰ τὸν Κύριον ὑπὲρ τοῦ γράψαντος ταῦτα οἰκτροτάτου καὶ ἀνωφελοῦς Παύλου τάχα καὶ μοναχοῦ».

296. Ἀδήλου «ἀφήγησις περὶ ἀρχῆς καὶ προόδου τῆς μουσικῆς» καὶ θεωρητικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, οὗ ἡ ἀρχὴ «Τῆς μουσικῆς ἦν εἶπον συνέχειαν» κτλ. Φύλλα 43.

297. Τεῦχος χαρτῶν ἐκ σελίδων 287. Ὑψ. 0,238 καὶ πλ. 0,18. (Νεοφύτου Κυπρίου) «ὑπόμνημα περὶ τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ διαφορῶν χριστιανικῶν ἔθνῶν καὶ λογομαχιῶν αὐτῶν περὶ τῶν παναγίων προσκυνημάτων» μέχρις ἔτους 1844. Ἀρχ. «Ἡ ἁγία πόλις Ἱερουσαλήμ» κτλ.

298. Τεῦχος χαρτῶν (0,238 × 0,18) ἐκ φύλλων 177, γραφὲν ὑπερμεσοῦσης τῆς ΙΗ' ἑκατ. ὑπὸ Χρυσάνθου τοῦ Προυσαέως. Καθ' ἐκάστην σελίδα 24 στίχοι (0,19 × 0,10)· ἀνῆκε δὲ πάλαι Πέτρῳ τῷ Βυζαντίῳ.

Ξενοφῶντος Κύρου παιδεία.

299. Τεύχος χαρτῶν (0,235 × 0,175) ἐκ φύλλων 250, γραφέν ἐν ἔτει 1790. Ἐσωθεν τῆς πρώτης πινακίδος σημείωσις: «καὶ τότε ξὺν τοῖς ἄλλοις κτῆμα πέλει καὶ πόνος Κοσμᾶ τοῦ ἀπὸ Γάνου· ἐγράφη δὲ ἐν τῇ Χώρα Ἀψι»· ἐπὶ δὲ τῆς α' σελίδος ὑπάρχει τύπος σφραγίδος τοῦ αὐτοῦ Κοσμᾶ μετὰ τοῦ ἔτους 1785. Καθ' ἐκάστην σελίδα 20 στίχοι (0,175 × 0,115).

Ἐρμηνεῖα εἰς τοὺς ἀφορισμοὺς τοῦ Ἱπποκράτους καταστρωθεῖσα εἰς κοινὴν φράσιν παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ ἔλλογιμωτάτου διδασκάλου κυρίου Μπαλάνου Βασιλοπούλου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων κατὰ Γαληνόν». Ἐν τέλει τοῦ κειμένου: «Ἀψι' νοεμ: η'».

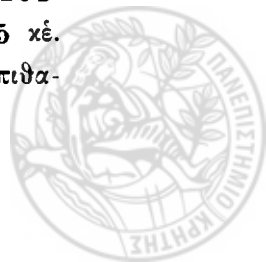
300. Δύο χαρτῶα τεύχη συμπεπηγμένα, τὸ μὲν ἐκ φύλλων 129, τὸ δ' ἐκ σελίδων 147. Ὅψ. 0,225 καὶ πλ. 0,165. Ἐγράφησαν δ' ἀμφοτέρω ἐν ἔτει 1789.

α) «Λεξικὸν κατὰ τὸ ἰταλικὸν ἀλφάβητον φαρμακευτικὸν χυμικὸν τοῦ Ἰωάννου Βαπτιστοῦ Καπέλλου, περιέχον ὅλα τὰ ἱατρικὰ χυμικὰ τε καὶ φαρμακευτικὰ ὅπου εἶναι εἰς χρῆσιν τὴν σήμερον». Ἐν τέλει: «τέλος σὺν θεῷ τῆς μεταφράσεως τῶν κατὰ ἀλφάβητον ἱατρικῶν τοῦ Καπέλλου: ἀψιπ' ἰουλίου κέ: λείπεται δὲ νὰ μεταφρασθοῦν τὰ προστεθέντα ἱατρικὰ παρὰ τοῦ Καπέλλου εἰς τὴν ε' αὐτῆν ἐκδοσιν αὐτοῦ τοῦ βιβλίου του τυπωθέντος Ἀφοε', ὡσαύτως καὶ τὸ ἐγχειρίδιον τὸ περὶ φαρμακολογίας, τρατάτο δέλε δρόγκε παρ' ἐκείνω τῷ Καπέλλω λεγόμενον».

β) «Καταγραφή ἱατρικῶν τινων κατὰ τὸν Ἰωάννην Βαπτιστὴν Καπέλλον».

301. Τεύχος χαρτῶν (0,23 × 0,17) ἐκ φύλλων 278, γραφέν περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΗ' ἑκατ. Ἐσωθεν τῆς πρώτης πινακίδος σημείωσις: «καὶ τότε κτῆμα καὶ πόνος Κοσμᾶ τοῦ ἀπὸ Γάνου».

1. Ματθαίου τοῦ ἀπὸ Γανοχώρων θεματογραφία καὶ ψυχαγωγικὴ ἐρμηνεῖα τῶν στοιχείων α β γ τῆς Ἰλιάδος, φ. 1—264.
2. Τοῦ αὐτοῦ «θέματα διὰ στίχων ἱαμβικῶν», φ. 265 κέ.
3. Τοῦ αὐτοῦ ἐπίγραμμα ἐξάστιχον εἰς Κωνσταντῖνον, πιδθα-

νώς τὸν μετονομασθέντα Κοσμᾶν τὸν καὶ γραφέα τῆς βίβλου.
Ἄρχ. «Συντυχίας μ' ἐταίρων», φ. 273.

4. Τοῦ αὐτοῦ περὶ μέτρου ἱαμβικοῦ εἰς ἑκατὸν στίχους ἱαμβεῖους. Ἄρχ. «Ματθαίσιον μὲν εἰμί πόνος, πληρῶ δ' ἑκατοστὸν ἱαμβίων οἶ» κτλ., φ. 273^β. Ἐν τέλει· «αψπζ' ἰουλίου ι'».

5. Τοῦ αὐτοῦ τρεῖς ἐπιστολαὶ ἱαμβικαὶ εἰς Κωνσταντῖνον, φ. 276.

6. Τοῦ αὐτοῦ ἐπιγράμματα ἕνδεκα εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, εἰς τὴν Θεοτόκον, εἰς τὸν πρόδρομον Ἰωάννην, εἰς τὸν ναὸν τῆς μητροπόλεως Γάνου, εἰς τοὺς ὁσίους Ὀνούφριον καὶ Πέτρον, εἰς τὴν Ζωοδόχον Πηγὴν, εἰς τὸν προφήτην Ἡλίαν, εἰς τοὺς ἁγίους Ἀναργύρους, εἰς τὸν τίμιον Σταυρόν, εἰς τὸν ἅγιον Προκόπιον, εἰς τὸν ἅγιον Παρθένιον καὶ ἐπιτύμβιον ἀνδρογόνου, φ. 276^β—278.

7. «Ἡρωελεγεῖα εἰς τὴν Χώραν τῶν Γανοχώρων καὶ εἰς τὰς ἐν αὐτῇ πηγὰς. Ἰωάννου τοῦ ἐκ Μυριοφύτου», φ. 278.

302. Τεῦχος χαρτῶν (0,24 × 0,175) ἐκ φύλλων 57, γραφὲν ὑπερμεσοῦσης τῆς ΙΗ' ἑκατ. Καθ' ἐκάστην σελίδα 27 στίχοι (0,185 × 0,125). Σημείωσις· «ἐκ τῶν τοῦ Μακαρίου ἱεροδιδασκάλου Τυρναβίτου».

(Ἀναστασίου Γορδίου) «περὶ τοῦ τί ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Μωάμεθ καὶ περὶ τῶν τεσσάρων μεγάλων βασιλειῶν ἀπὸ τὸν προφήτην Δανιήλ, καὶ περὶ τῆς εἰκόνας τοῦ Ναβουχουδονόσορ». Ἄρχ. «Πολλαῖς φοραῖς βλέπωντας» κτλ.

303. Τεῦχος χαρτῶν (0,23 × 0,165) ἐκ φύλλων 301, γραφὲν ἐν ἔτει 1779. Καθ' ἐκάστην σελίδα 20 στίχοι (0,185 × 0,12).

Συμεῶν λογοθέτου «λόγοι διάφοροι περιέχοντες τῶν παθῶν πάντων κατηγορίας δι' ἐνιστόρων παραδειγμάτων» κτλ. Ἐν τέλει· «ἐτελειώθη ἡ παρούσα βίβλος αὕτη ἡ ἀθωνομαζομένη Κατάνυξις ἐν ἔτει ἀπὸ ἐνσάρχου οἰκονομίας Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ δεσπότης ἀφ' οὗ μαρτίου κε', διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς καὶ ταπεινοῦ Ῥῆγα τοῦ Πελοποννησίου τοῦ καὶ Δημητζίαναιου· καὶ οἱ ἀναγινώκοντες εὐχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ καὶ ἀθλίου, καὶ εἴ τι σφαλερὸν εὐροῖτε διορθώσαντες σύγγνωτε, ὅτι ἀνθρώπινόν ἐστὶ τὸ σφάλlein. Ἐν τῇ ἀγία πόλει Ἱερουσαλήμ». Εἶτα·

«ἔλαβε τὸν μισθὸν αὐτοῦ ὁ γράψας ὑπ' ἐμοῦ τοῦ καμαράση Χρυσάνθου».

304. Τεῦχος χαρτῶν (0,235 × 0,165) ἐκ φύλλων 55, γραφὴν περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΗ' ἑκατ. Καθ' ἑκάστην σελίδα 25 στίχοι (0,20 × 0,115). Τὰ φύλλα 22—24 ἄγραφα.

1. Καλλινίκου πατριάρχου Κ/πόλεως «ἐρμηνεῖα πῶς χρεωστεῖ ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ διάκονος νὰ ὑπηρετῶσιν εἰς τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ νὰ ἐτοιμάζωνται διὰ τὴν ἱεροπραξίαν, καὶ μάλιστα διὰ τὴν θείαν λειτουργίαν, καὶ εἰς ἀνάγκας τινὰς καὶ ἀπορίας συμβαινούσας ἐξαίφνης, καὶ πῶς γίνεται ἡ διόρθωσις αὐτῶν μετεφράσθη ἐκ τοῦ σλοβανοῦ». Ἀρχ. «Τὰ τῆς ἁγίας ἡμῶν ἐκκλησίας μυστήρια», φύλ. 1 — 21.

2. Τοῦ αὐτοῦ «διδασκαλία περὶ ἐξομολογήσεως κατ' ἐρωτηπόησιν, ὠφέλιμος διὰ τοὺς πνευματικούς πῶς νὰ ἐξομολογοῦν, καὶ διὰ τοὺς κοσμικούς πῶς νὰ ἐξομολογοῦνται». Ἀρχ. «Τὰ τῆς ἁγίας ἡμῶν ἐκκλησίας», φ. 25—55.

305. Τεῦχος χαρτῶν (0,23 × 165) ἐκ φύλλων 180, γραφὴν περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ΙΘ' ἑκατονταετηρίδος. Τὰ φύλλα 115—155 ἀφέθησαν ἄγραφα.

1. «Θεματογραφία τοῦ σοφωτάτου διδασκάλου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει σχολῆς τοῦ ἐκ Μιτυλήνης Δωροθέου, τοῦ ἡμετέρου διδασκάλου καὶ καθηγεμόνος», φ. 1—114.

2. Τοῦ διδασκάλου κυρίου Ματθαίου μοναχοῦ Γ(α)ν(ο)χ(ω)ρ(ίτου) θέματα εἰς τὸ περὶ συντάξεως, εἰς τὰ κύρια καὶ προσηγορικά», φ. 156—180.

306. Μαθηματάριον χαρτῶν ἐκ φύλλων 144, γραφὴν ὑπερμεσοῦσης τῆς ΙΗ' ἑκατ. καὶ περιλαμβάνον ψυχαγωγικὴν ἐρμηνεῖαν εἰς τὰ ἐξῆς διδαχθέντα κείμενα· α') «αἴνεσις σοφίας»· β') Διβανίου μελέτη, ἧς ἡ ἀρχὴ «Οὐχ ὑπὲρ τὸν πρῶτην»· γ') ἑτέρα ἧς ἡ ἀρχὴ· «Ἄλλ' εἰ καὶ χαλεπός»· δ') ἑτέρα ἀρχομένη ἀπὸ τῶν λέξεων «εἰδὼς ὑμᾶς ὦ ἄνδρες»· ε') ἑτέρα ἧς ἡ ἀρχὴ· «Ἦν ἄρα ὡς ἔοικεν»· ς') Ἰσιδώρου Πήλουσιώτου ἐπιστολαί· ζ') Βασιλείου Και-

σαρείας ἐπιστολαί· η') Ἰουλιανοῦ ἐπιστολαί· θ') Ἀριστοτέλους ἐπιστολαί· ι') Διογένους καὶ Κράτητος ἐπιστολαί.

307. Τεῦχος χαρτῶν ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, γραφέν κατὰ τὴν δευτέραν δεκαετηρίδα τῆς ἐνεστώσης ἑκατ. καὶ συγχείμενον ἐκ φύλλων 139· ἐν ἔτει δὲ 1816 ἀνῆκεν ἱερεῖ τινι Μακαρίῳ.

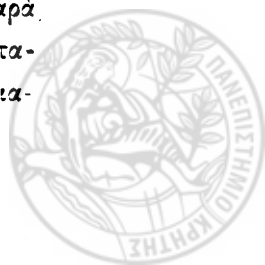
«Ἀνθολογία στιχηραρίου σύντομος, περιέχουσα πάντα τὰ δοξαστικά τοῦ ἐνιαυτοῦ, τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν ἑορταζομένων ἀγίων τοῦ ὅλου χρόνου, ἧτις ἐμελουρήθη παρὰ Πέτρου λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου κατὰ τὴν ἐθιζομένην τάξιν ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ· ἐξηγήθη δὲ ἤδη ἐσχάτως κατὰ τὸ νέον σύστημα παρὰ κυρίου Γρηγορίου λαμπαδαρίου καὶ διδασκάλου τῆς κοινῆς τοῦ γένους σχολῆς». Ἔτερον ἀντίγραφον σημειοῖ ὁ Κ. Erbiceanu ἐν τῇ ῥωμουνικῇ Rivista Teolog. τ. IV, σ. 149.

308. Τεῦχος χαρτῶν ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς (0,232 × 0,162) γραφέν καὶ πολυτελεῶς συμπηχθὲν ἐν ἔτει 1801· σύγκειται δ' ἐκ φύλλων 279.

«Ἀνθολογία συντεθεισα παρὰ διαφόρων ποιητῶν», ἧτοι Πέτρου Πελοποννησίου, Πέτρου Βυζαντίου, Ἰωάννου πρωτοψάλτου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, Δανιὴλ πρωτοψάλτου τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας, Μπαλασίου ἱερέως καὶ νομοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. Ἰωάννου Κουκουζέλη, Κορώνη, Βασιλείου Στεφάνου τοῦ Βυζαντίου, Ἀρσενίου τοῦ μικροῦ, Γερμανοῦ νέων Πατρῶν, Δημητρίου δομεστίκου, Δαμιανοῦ, Μελετίου ἱερομονάχου Σιναιίτου, Ἀθανασίου πατριάρχου, Πέτρου Μπερεκέτη καὶ Παναγιώτου πρωτοψάλτου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.

309. Τεῦχος χαρτῶν τῆς παρούσης ἑκατ. (0,226 × 0,163) συγχείμενον ἐκ φύλλων 278· ἐν ἔτει δὲ 1854 ἀνῆκε τῷ Πτολεμαΐδῳ μητροπολίτῃ Προκοπίῳ τῷ Λεσβίῳ.

«Δοξαστικάριον σὺν θεῷ ἀγίῳ περιέχον ἅπαντα τὰ δοξαστικά τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν, τῶν τε ἑορταζομένων ἀγίων τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ καὶ ἄλλα τινὰ ἐμμελισθὲν μὲν παρὰ Ἰακώβου πρωτοψάλτου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἐξηγηθὲν δὲ τανῦν κατὰ τὸ νέον τῆς μουσικῆς σύστημα, τοῦ ἀρχαίου μέλους ἀδια-

φθόρου φυλαχθέντος, παρά Χουρμουζίου τοῦ καὶ διδασκάλου τοῦ αὐτοῦ νέου συστήματος».

310. Τεῦχος χαρτῶν τῆς αὐτῆς ἑκατ. ἐκ φύλλων 105. Ὑψ. 0,227 καὶ πλ. 0,183. Ἐπιγραφή.

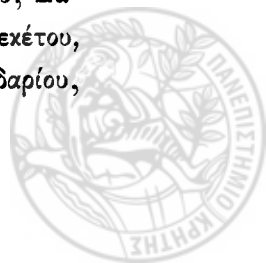
«Καλεῖται δὲ αὕτη ἡ βίβλος τόμος β' τοῦ δοξαστικαρίου, μὲ τὸ νὰ περιέχῃ μόνον τὰ τοῦ τριωδίου καὶ πεντηχοσταρίου χωρὶς τὰ ἰδιόμελα τῶν ἑσπερινῶν καὶ ἀποστίχων, ἐπειδὴ καὶ ἐγράφησαν ἐν τῇ ἀνθολογίᾳ τοῦ ἑσπερινοῦ· ἐμελουργήθη δὲ παρά τοῦ μακαρίτου καὶ ἀειμνήστου κυρίου Ἰακώβου πρωτοφάλτου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας· ἐξηγήθη δὲ ἐσχάτως παρά τοῦ κυρίου Χουρμουζίου καὶ διδασκάλου τῆς κοινῆς τοῦ γένους σχολῆς κατὰ τὸν νέον τρόπον τοῦ νέου συστήματος τῆς μουσικῆς, ἀπαραλλάκτως ἀδιαφθόρου φυλαχθέντος τοῦ ἀρχαίου μέλους».

311. Τεῦχος χαρτῶν ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς (0,230 × 0,172), γραφὲν ἐπίσης κατὰ τὴν αὐτὴν ἑκατ. καὶ συγχείμενον ἐκ φύλλων 214· ἐν ἔτει δὲ 1846 ἀνῆκε τῷ Πτολεμαΐδος Προκοπίῳ.

«Ἐκλογὴ ἀναγκαίων μαθημάτων τῶν παρά διαφόρων ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων συντεθέντων, ὧν χρῆζουσιν ἐν τε τῷ ἑσπερινῷ ὄρθρῳ τε καὶ λειτουργίᾳ· τὰ ὁποῖα ἐρανίσθησαν ἀπὸ τοὺς πέντε τόμους τῆς ἀνθολογίας τῆς νέας μουσικῆς, καὶ κατετέθησαν κατὰ τάξιν ἐν τῇ παρουσίᾳ βίβλῳ διὰ περισσοτέραν εὐκολίαν τῶν μεταχειριζόντων, τουτέστιν διὰ νὰ μὴ ζητοῦμεν καὶ τοὺς ῥηθέντας πέντε τόμους τῆς νέας ὅλης μουσικῆς· τῶν ὁποίων μαθημάτων, ἦτοι αὐτῆς τῆς νέας μουσικῆς, διδάσκαλοι καὶ ἐφευρεταὶ ἐστάθησαν Χρῦσανθος Χουρμούζιος καὶ ὁ λαμπαδαρίου Γρηγόριος».

312. Τεῦχος χαρτῶν ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς τῆς αὐτῆς ἐποχῆς, ἐκ φύλλων 203 ὕψ. 0,23 καὶ πλ. 0,162.

«Ἐκλογὴ ἐκ τῶν τεσσάρων τόμων τῆς ἀνθολογίας, περιέχουσα τὰ ὅσα ἐλλείπουσι τῆς μερίστης ἐκλογῆς, κατὰ συντομώτερον τρόπον ληφθεῖσα». Περιλαμβάνει δὲ συνθέσεις Χουρμουζίου, Ἰακώβου πρωτοφάλτου, Γεωργίου Κρητός, Ἰωάννου πρωτοφάλτου, Δαυιὴλ πρωτοφάλτου, Γρηγορίου λαμπαδαρίου, Πέτρου Μπερεκέτου, Πέτρου λαμπαδαρίου, Πέτρου Βυζαντίου, Χρυσάφου λαμπαδαρίου,

Μελετίου Σιναΐτου τοῦ Κρητός, Στεφάνου «τοῦ ἡμετέρου διδασκάλου», καὶ μέλος Ἰακώβου πρωτοφάλτου προσφωνηθὲν τῷ πατριάρχῃ τῶν Ἱεροσολύμων Ἀνθίμω.

313. «Εἰρμολόγιον σὺν θεῷ ἀγίῳ τὸ καλοφωνικόν, μελουρηθὲν παρὰ διαφορῶν παλαιῶν τε καὶ νέων μουσικοδιδασκάλων, ἐξηγηθὲν δὲ ἤδη ἐσχάτως ἐν ἔτει τῷ σωτηριῷ ρωις', κατὰ τὸ νέον τῆς μουσικῆς σύστημα, μετὰ πάσης ἐπιμελείας τοῦ ἀρχαίου μέλους ἀδιαφθόρου φυλαχθέντος, παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου κυρίου Γρηγορίου λαμπαδαρίου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας». Φύλλα 112 ὑψ. 0,228 καὶ πλ. 0,175.

314. Δεύτερον ἀντίγραφον τοῦ αὐτοῦ καλοφωνικοῦ εἰρμολογίου, περιέχον μεγάλα κεφαλαιώδη στοιχεῖα κεχρωματισμένα καὶ κόσμημα παριστῶν κόμην ἐπιθαλάσσιον ἐπὶ τῶν ἐρειπίων ἀρχαίας πόλεως, ἧς ἀπέναντι παρίσταται νησίς μετὰ πύργου. Φύλλα 155 ὑψ. 0, 225 καὶ πλ. 0,178.

315. Τρίτον ἀντίγραφον ἐκ φύλλων 110, ἀνήκον πρότερον τῷ Πτολεμαΐδος Προκοπίῳ. Ἡ ἐπιγραφή δὲ ἔχει οὕτως· «ἡ παροῦσα βίβλος καλεῖται εἰρμολόγιον καλοφωνικόν, ὑπερ ἐμελουρηθῆ παρὰ διαφορῶν μελιρρύτων διδασκάλων παλαιῶν τε καὶ νέων ἐξηγήθη δὲ τανῦν κατὰ τὸ νέον σύστημα τῆς μουσικῆς, τοῦ ἀρχαίου μέλους ἀπαραλλάκτως καὶ ἀδιαφθόρου φυλαχθέντος, παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου κυρίου Γρηγορίου λαμπαδαρίου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ διδασκάλου τῆς κοινῆς τοῦ γένους σχολῆς τῆς ἐν Βασιλευούσῃ τῇ πόλει συστηθείσης τοῦ ῥηθέντος συστήματος κατὰ τὸ ρωιζ' ἀπὸ Χριστοῦ ἔτους· τοῦ ὁποίου συστήματος ἐφευρεταὶ πρῶτοι ὑπάρχουσι Γρηγόριος λαμπαδάριος, Χουρμούζιος καὶ Χρῦσανθος». Ὑψ. 0, 225 καὶ πλ. 0,165.

316. Ἀναστασιματάριον ἐξ 110 φύλλων (0,231 × 0,183). «Ἡ παροῦσα βίβλος ἐμελουρηθῆ παρὰ Πέτρου λαμπαδαρίου κατὰ τὸ ὕφος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἐξηγήθη δὲ ἤδη ἐσχάτως κατὰ τὸ νέον σύστημα τῆς μουσικῆς παρὰ Γρηγορίου λαμπαδαρίου καὶ διδασκάλου τῆς κοινῆς τοῦ γένους σχολῆς». Ἄλλο ἀντίγραφον σημειοῖ ὁ C. Erbiceanu ἐν Riv. Teol. τ. IV, σ. 150.

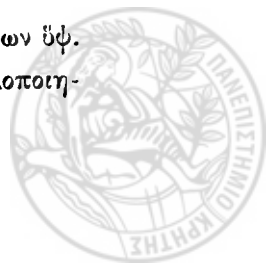
317. Δοξαστικάριον ἐξ 124 φύλλων (0,23 × 0,185). «Καλεῖται δὲ καὶ αὕτη ἡ βίβλος τόμος β' τοῦ δοξαστικάριου, μὲ τὸ νὰ περιέχῃ μόνον τὰ τοῦ τριωδίου καὶ πεντηχοσταρίου· ἐμελουρηθῆ δὲ παρὰ τοῦ μακαρίτου καὶ ἀειμνήστου κυρίου Ἰακώβου καὶ πρωτοφάλτου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας· ἐξηγήθη δὲ ἤδη ἐσχάτως παρὰ τοῦ κυρίου Χουρμουζίου καὶ διδασκάλου τῆς κοινῆς τοῦ γένους σχολῆς, κατὰ τὸν νέον τρόπον τοῦ νέου συστήματος τῆς μουσικῆς, ἀπαράλλάκτως καὶ ἀδιαφθόρως φυλαχθέντος τοῦ ἀρχαίου μέλους αὐτῶν». Ἐν τῇ ὥα τοῦ πρώτου φύλλου σημείωσις· «ἐκ τῶν τοῦ Ἰωάννου Πελοποννησίου πέλει».

318. «Ἀναστασιματάριον σὺν θεῷ ἀγίῳ μελουρηθὲν μὲν πρῶτον κατὰ τὸ ὄφος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας παρὰ Πέτρου λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου, ἐξηγηθὲν δὲ ἤδη κατὰ τὸ νέον σύστημα παρὰ Γρηγορίου λαμπαδαρίου». Φύλλα 101 ὕψ. 0,225 καὶ πλ. 0,16. Σημείωσις ἰδιοκτητοῦ· «ἐκ τῶν τοῦ Προκοπίου πρωτοσυγκέλλου τοῦ παναγίου τάφου, τοῦ εἰς Βέρροϊαν, ἀπὸ Μιτωλήνης. 1841 ἰουνίου 23».

319. Στιχηράριον ἐξ 133 φύλλων ὕψ. 0,231 καὶ πλ. 0,16. «Ἡ παρούσα βίβλος καλεῖται καὶ λέγεται στιχηράριον, μὲ τὸ νὰ περιέχῃ μέλος στιχηραρικὸν καὶ ἀνθολογίαν στιχηραρίου, διότι εἶναι καὶ μέρος αὐτοῦ· καὶ πρῶτον ἔχει ἐκ τοῦ παλαιοῦ ἀναστασιματαρίου τοῦ κυρίου Χρυσάφου τὰ ὀκτὼ δογματικά καὶ τὰ ἕνδεκα ἐωθινά, καὶ ἐκ τοῦ στιχηραρίου τοῦ αὐτοῦ τὰς ὥρας τοῦ χριστουγεννῶν τῶν θεοφανείων καὶ τῆς μεγάλης παρασκευῆς, καὶ τινὰ ἄλλα δοξαστικά· ἐξηγήθη δὲ τανῦν κατὰ τὸ νέον σύστημα τῆς μουσικῆς παρὰ τοῦ κυρίου Χουρμουζίου καὶ διδασκάλου τῆς κοινῆς σχολῆς τοῦ ῥηθέντος συστήματος».

320. Τεῦχος ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς κατὰ τὸ νέον σύστημα. Φύλλα 114 ὕψ. 0,23 καὶ πλ. 0,165. «Τὰ τοῦ τριωδίου ἰδιόμελα καὶ δοξαστικά ἀπὸ τῶν ἀποστίχων τῶν κυριακῶν τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς καὶ τῶν τῆς μεγάλης ἐβδομάδος».

321. Δοξαστάριον κατὰ τὸ νέον σύστημα ἐξ 138 φύλλων ὕψ. 0,23 καὶ πλ. 0,18. «Δοξολογίαι παρὰ διαφόρων ποιητῶν μελοποιη-

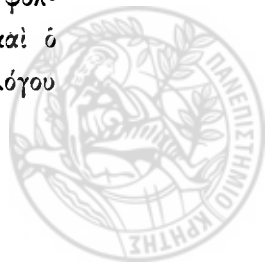
θεΐσαι», ἦτοι Ἰωάννου πρωτοφάλτου, Πέτρου Πελοποννησίου, Γεωργίου Κρητός, Πέτρου Βυζαντίου, Χουρμουζίου, Γρηγορίου λαμπαδαρίου, Χρυσάφου, Ἰωάννου Κουκουζέλη, Δανιήλ πρωτοφάλτου, Μελετίου Σιναΐτου τοῦ Κρητός, Ξένου Κορώνη καὶ Μπαλασίου ἱερέως.

322. Παπαδικὴ κατὰ τὸ νέον σύστημα ἐξ 136 φύλλων (0,22 × 0,16). «Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἀγίῳ τοῦ παπαδικοῦ μέλους». ἀνθολογία περιέχουσα συνθέσεις Πέτρου Μπερεκέτη, Κλήμεντος ἱερομονάχου, Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ, Γερμανοῦ νέων Πατρῶν, Μπαλασίου ἱερέως, Μανουὴλ Χρυσάφου, Ἰωάννου Κουκουζέλη, Ἄντωνίου ἱερέως καὶ νομοφύλακος, Ἰωάννου Γλυκέος, Συμεῶν Ψυρίτζη, Λασκάρως, Θεοφάνους (cod. μητροφάνους) Καρύκη, Γρηγορίου Ἀλυάτου, Ξένου Κορώνη καὶ Ἰωάννου Κλαδᾶ.

323. Ἀνθολογία ἀκέφαλος ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἐξ 113 φύλλων χαρτῶν (0,232 × 0,16), γραφεῖσα ἐν ἔτει 1734 κατὰ τὸ ἐξῆς σημεῖωμα· «† ἡ παροῦσα βίβλος ἐγράφη παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου λαμπαδαρίου ἐν ἔτει αψλδ' ἰαννουαρίῳ». Ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ δὲ τεθησαυρισμένων συνθέσεων σημειῶ κατ' ἐκλογὴν τὰςδε. Φύλλ. 90^β «ἐγκώμιον εἰς τὸν Μοσχοβίας (βασιλέα Πέτρον)· οἱ μὲν λόγοι κυρίου Κράλη ἱερέως, τὸ δὲ μέλος τοῦ αὐτοῦ». — Διάφορα ἄσματα μελοποιηθέντα παρὰ Ἀρσενίου τοῦ μικροῦ, Δημητρίου δομειστικοῦ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, Μπαλασίου ἱερέως, Δαμιανοῦ Βατοπεδινοῦ, Μελετίου Σιναΐτου, Γερμανοῦ, Πέτρου Μπερεκέτη καὶ «Παναγιώτου πρωτοφάλτου ἡμετέρου διδασκάλου».

324. Ἀκέφαλος καὶ κεκολοβωμένη ἀνθολογία ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἐξ 143 φύλλων χαρτῶν (0,205 × 0,155), γραφεῖσα περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΗ' ἑκατ. Περιέχει δὲ συνθέσεις Μπαλασίου, Γαζῆ, Μπερεκέτη, Χρυσάφου, Γιοβάσκου Ἀθηναίου, Ἀθανασίου πατριάρχου, Ἀρσενίου τοῦ μικροῦ, Γερμανοῦ νέων Πατρῶν, παπᾶ Ἄντωνίου, Ἰωάννου λαμπαδαρίου καὶ Ἰωάννου Κουκουζέλη.

325. Τευχος χαρτῶν εἰς 8^{ον} ἐκ σελιδῶν 435 καὶ 26 φύλλων ἀσελιδῶτων, ἐν οἷς περιέχεται ὁ τίτλος ὁ πρόλογος καὶ ὁ πίναξ τοῦ ἐξῆς βιβλίου, αὐτογράφου ὄντος· ἐν τέλει δὲ τοῦ προλόγου

σημείωσις· «ἐν τῇ κατὰ τὸ ἅγιον τοῦ Ἰθω ὄρος ἱερᾶ τοῦ Καυσοκαλυβίου σκήτη, ἔτει μὲν αψξζ', μηνὶ δὲ μαρτίῳ». Ἐπιγραφή.

«Νομοκάνονον συλλεχθὲν ἐκ τῶν ἐν τῇ πανδέκτη ἱερῶν κανόνων καὶ βασιλικῶν νόμων καὶ εἰς κοινὴν ἕρδη γλῶσσαν μεταφρασθὲν παρ' ἐμοῦ τοῦ ἐν μοναχοῖς ἐλαχίστου Θεοκλήτου τοῦ Βυζαντίου, ὁμοῦ μὲ κάποιας ἐρμηνείας τῶν σχολιαστῶν τῶν κανόνων Βαλσαμῶν καὶ Ζωναρᾶ, ἔτι δὲ καὶ τοῦ Ματθαίου Βλαστάρεως». Ἐν τέλει τοῦ κειμένου· «ἐγράφη τὸ παρὸν εἰς τὴν ἱερὰν τοῦ Καυσοκαλυβίτου σκήτην παρὰ τοῦ ἐν μοναχοῖς ταπεινοῦ Θεοκλήτου τῷ αψοδ' ἔτει ὀκτωβρίου». Παρέπονται δύο ἀσελίδωτα φύλλα, περιέχοντα τὰ ἐξῆς σημειώματα· «καὶ τότε σὺν τοῖς ἄλλοις κάμου ὑπάρχει ἐμοῦ τοῦ κῦρ παπᾶ Θεοκλήτου Πολίτη Σαράφογλου, παρ' οὗ ἠγοράσθη παρ' ἡμῶν γρόσια 11 ἐπὶ παρουσία πολλῶν καὶ στέλλεται τῷ παπᾶ Ἀρσενίῳ ἀγιοταφίτῃ διὰ τοῦ κῦρ Ἀγγελῆ. Ἀρχιδιάκονος τοῦ παναγιωτάτου Παρθένιος». — «Θεοκλήτου ἱερομονάχου Σαράφογλου Διονυσάτου, ἔτος 1775 μαρτίου 21».

326. Μαλαξοῦ νομοκάνων ἐν κεφαλαίοις τθ', οὗ ἡ ἀρχή· «Πρέπει τὸν κριτὴν τούτέστι τὸν ἀρχιερέα» κτλ. Ἀπὸ φ. 193^β «τακτικὸν τῆς ἐνορίας τῶν μητροπόλεων καὶ ἐπισκοπῶν τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ», οὗ ἡ ἀρχή· «Παρὰ τῆς ε' οἰκουμενικῆς» κτλ. Ἐγράφη κατὰ τὴν ΙΖ' ἑκατ. Φύλλα χαρτῶα 194 ὕψους 0,19 καὶ πλ. 0,15. Κατεχωρίσθη δὲ ἐν τοῖς ἐξῆς βιβλίοις· Γρ. Παλαμᾶ, Ἱεροσολυμιάδος σ. τοσ'—τπβ'. Π. Νεοκλέους τὸ κανονικὸν δίκαιον κτλ., σ. 142—146.

327. Τεῦχος ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς κατὰ τὸ νέον σύστημα. Φύλλα 203 ὕψ. 0,19 καὶ πλ. 0,135. «Ἀνθολογία σύντομος περιέχουσα τινὰ ἐκ τῶν φαλλομένων ἐν τῇ ἱερᾶ λειτουργίᾳ χερουβικά καὶ κοινωνικά καὶ ἄλλα διαφόρων ποιητῶν», ὅϊον Γρηγορίου λαμπαδαρίου τοῦ Βυζαντίου, Πέτρου Πελοποννησίου, Μελετίου Σιναΐτου, Πέτρου Μπερεκέτη καὶ Δανιὴλ πρωτοφάλτου.

328. Τεῦχος χαρτῶων ἐκ φύλλων 34 ὕψ. 0,193 καὶ πλ. 0,143· ἦν δὲ πρότερον κτῆμα Φιλοθέου ἱερομονάχου τοῦ Κυπρίου.

«Διήγησις τῆς τιμίας εἰκόνας τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν

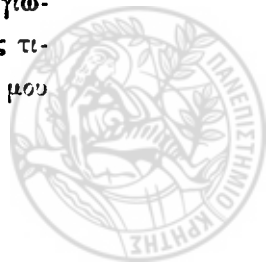

θεοτόκου και άειπαρθένου Μαρίας πώς ίστ(ορ)ήθησαν αί άγαι αύτης εικόνας και ποϋ έκάστη μία έδόθη, και ποϋ εύρέθη ή είκόνα τής ύπεραγίας Θεοτόκου ή έν τῷ ὄρει τοϋ Κύκκου (cod. κόκκου) και διά ποίαν αίτίαν». Ἄρχ. «Γέγραπται γάρ έν εύαγγελίοις» κτλ. Ἐγράφη δέ τῇ 20 σεπτεμβρίου 1695 διά τής άνορθογράφου μέν χειρὸς Σωφρονίου ιερομονάχου, προτροπῇ δέ Μελετίου ιερομονάχου και καθηγουμένου τής μονῆς Κύκκου. Τῆν διήγησιν ταύτην μεταμορφώσας συνέγραφε κατόπιν έπιστημονικῶς Ἐφραίμ ιερομόναχος ὁ έξ Ἀθηνῶν, ὁ μετά ταῦτα πατριάρχης γεγονῶς Ἱεροσολύμων· τὸ πόνημα δ' αὐτοῦ έξεδόθη Ἐνετίησι 1751 και έπιγράφεται ὡδε· «Ἡ περιγραφή τής σεβασμίας και βασιλικῆς μονῆς τοϋ Κύκκου. ἦτοι διήγησις περι τῆς έν Κύπρῳ άποκομίσεως τής θαυματουργῶς άγίας εικόνας τής ύπεραγίας Θεοτόκου τής λεγομένης Κυκκιοτίσεως, νῦν πρῶτον τύποις έκδοθεΐσα σπουδῇ μέν και προτροπῇ τῶν έν τῇ αὐτῇ μονῇ πατέρων και γερόντων τής συνάξεως, εις εύεργεσίαν δέ και ώφέλειαν τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν παρά Ἀντωνίῳ τῷ Βόρτολι».

329. Δύο χαρτῶα τεϋχη συμπετηγημένα έκ 269 φύλλων ὕψ. 0,192 και πλ. 0,13.

α') Μαθηματάριον μετά ψυχαγωγικῆς έρμηνείας εις τὰ έξῆς διδαχθέντα κείμενα· α') Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ λόγοι εις τὸν έξισωτῆν Ἰουλιανὸν και εις Καισάρειον· β') Βασιλείου Καισαρείας πρὸς τοὺς νέους λόγος, οὗ έν τέλει «αψπη' δεκεμβρίου 2 ἡμέρα τετάρτη». γ') Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον· δ') Πλουτάρχου περι παίδων άγωγῆς· ε') τοῦ αὐτοῦ περι τοῦ άκούειν μετά τής σημειώσεως «αψπη' κατὰ τὰς τοῦ μαΐου 12 ἢ κατὰ τὰς 11 τῆν πέμπτην»· ς') τοῦ αὐτοῦ περι πολυπραγμοσύνης· ζ') Θεμιστίου περι φιλίας μετά τής σημειώσεως «αψπη' σεπτεμβρίου 11 ἔμαρ δευτέρα»· η') Γαβρίου τετράστιχα.

β') Ἀδήλου έμμετρον έγκώμιον άνατεθειμένον «τῷ έκλαμ-προτάτῳ και ένδοξοτάτῳ ἅμα δέ εύγενεστάτῳ συνετῷ και λογιω-τάτῳ μάλλον έπιφανεστάτῳ, έτι δέ και σοφωτάτῳ, τής τιμῆς τι-μιωτάτῳ, ἄκρως τε χρησιμωτάτῳ περιζήμῳ έντιμοτάτῳ φίλῳ μου

ποθεινοτάτω Δελαδέτζια Φλόρια τῷ ἐν τῇ Κεφαληνία». Ἄρχ. «Χριστέ μου πολυέλεε τῶν ὄλων πλαστουργέτα», φ. 262 κέ. Στίχοι 196. Παρέπονται «στίχοι ἠθικοὶ ἕτεροι τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν», ὧν ἡ ἀρχή· «Καὶ τέλος κάμνω τὸ παρὸν καὶ δὲν ἔχω πλειὸ καιρὸν», φ. 266.

330. Συλλογὴ χαρτῶν τετραδίων διαφόρων ἐποχῶν καὶ σχημάτων, ἐξ ὧν σημειῶ τὰ ἐπόμενα κείμενα· α') Ἀδήλου «ἐγκώμιον εἶτουν προσφώνημα ἐπὶ τῇ πανεκλάμπρῳ καὶ πανευτυχεῖ προόδῳ τὸ δευτέρον τοῦ ὑψηλοτάτου εὐσεβεστάτου καὶ μεγαλοπρεπεστάτου αὐθέντου καὶ ἡγεμόνος πάσης Οὐγκροβλαχίας κυρίου κυρίου Ἰωάννου Ἀλεξάνδρου Ἰωάννου Ὑψηλάντου βοεβόδα. Εἰς τὸν πανέκλαμπρον αὐτοῦ αὐθεντικὸν θρόνον ἐν ἔπεσιν ἠρωϊκοῖς», ὧν ἡ ἀρχή· «Φέρτατε ἡγεμόνων, μέγα ἦπιε» κτλ. Στίχοι 520, φ. 1-8 καὶ 218-219. — β') «Ὀνειροκριτικὸν Νικηφόρου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κατὰ ἀλφάβητον διὰ στίχων ἰάμβων», ὧν ἡ ἀρχή· «Ἄρχεε πρὸ πάντων καὶ παθῶν καὶ κοιλί-ας», φ. 220 κέ.— γ') Περὶ τερερισμοῦ τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς «ἀπόδειξις Ἐμμανουὴλ ἱερέως τοῦ Δεκαάρχου καὶ Κρητὸς καὶ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου ταπεινοῦ κήρυκος», ἧς ἡ ἀρχή· «Οὐδένα πρᾶγμα ἢ καθολικὴ ἐκκλησία», φ. 260 κέ.

331. Τεῦχος χαρτῶν τῆς ις' ἑκατ. ἐκ φύλλων 57 (0,188×0,14)· ἦν δὲ πρότερον κτῆμα Νεοφύτου ἱερομονάχου τοῦ Μακεδόνας (1608) καὶ εἶτα Ἐφραίμ πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

1. Ἀδήλου δύο ὁμιλῖαι εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν, φ. 1.

2. Ἰλιάδος ἐκ τοῦ α στίχοι 252 μετὰ ψυχαγωγικῆς ἐρμηνείας, φ. 12.

3. «Κυροῦ Γεωργίου τοῦ Ζηγαβηνοῦ περὶ τῶν ἐπτὰ φωνηέντων ποῦ δασύνονται καὶ ποῦ φιλοῦνται καὶ περὶ ἀντιστοίχων. α. ε. η. ι. ο μικρόν, υ φιλὸν καὶ ω μέγα. Τινὲς λέγουσιν ὅτι τοῦ Πτωχοπροδρόμου κυροῦ Θεοδώρου ὑπάρχουσιν, οἱ μᾶλλον οἶμαι ἀληθεύουσιν». Ἄρχ. «Βούλομαι φίλε πρὸς μικρόν», φ. 19.

4. «Τοῦ αὐτοῦ διδασκάλου πρὸς τὸν ἑαυτοῦ μαθητὴν πληρο-

φορική διδασκαλία, ἀποσταλεῖσα εἰς μάθησιν τῶν ἀντιστοιχῶν».

Ἄρχ. «Ἄπ' ἄρτι φίλε», φ. 25.

5. «Ἐπιστολή τοῦ αὐτοῦ διδασκάλου πρὸς τὸν ἑαυτοῦ μαθητὴν τὸν καθοδηγούμενον πάσας τὰς λέξεις». Ἄρχ. «Φίλε ἀρκεῖ σοι ἐνταυθοῖ», φ. 33.

6. «Κανὼν περὶ τῶν ἀντιστοιχῶν Θεοδώρου τοῦ πτωχοῦ Προδρόμου κατὰ ἀλφάβητον, ἤχος β': ἐν βυθῷ κατέστρωσε». Ἄρχ. «Ἀναφῆς καὶ ἄκτιστος», φ. 33^β.

7. «Ἔτερος κανὼν κατὰ ἀλφάβητον περὶ ἀντιστοιχῶν, οὗ ἡ ἀκροστοιχίς α—ω. Γαλακτίων». Ἄρχ. «Ἄει τὸ ἐπίρρημα δηλοῦν», φ. 36.

8. «Ἔτερος κανὼν τοῦ αὐτοῦ, οὗ ἡ ἀκροστοιχίς α—ω. Γαλακτίων». Ἄρχ. «Ἄει ὡσεὶ καὶ ὡσανεὶ», φ. 39.

9. «Ἔτερος κανὼν τοῦ αὐτοῦ, οὗ ἡ ἀκροστοιχίς· «Ἐρμηνεία, ὠρμησεν ὁδόν», φ. 41^β.

10. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ τετράστιχα μετὰ τῆς ἐρμηνείας Νικήτα τοῦ καὶ Δαβίδ (φύλλ. 43—50), ἧς ἡ συνέχεια συνεπληρώθη διὰ βιβλίου τυπωθέντος Ἐνετίησιν ἐν ἔτει 1563. E. Legrand, *Bibl. hell.* τ. I, σ. 314.

11. «Τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου Μάρκου πρὸς τὸν εὐσεβέστατον βασιλέα Ἰωάννην τὸν Παλαιολόγον». Ἄρχ. «Δῶρον τοι τοῦτο», φ. 51 κέ. A. Π. Κεραμέως, Ἑλληνικὰ Ἀνέκδοτα, σ. 98—100.

12. Θεοδώρου διακόνου ἐπιτύμβιον ἐξ 24 στίχων εἰς Μάρκον τὸν Εὐγενικόν, οὗ ἡ ἀρχὴ «Αὐτὸς ἄρ' ἔπτῃς ὦ μακάριτατε», φ. 56^β.

13. «Ὁμιλία περὶ ἀχράντων καὶ ἀθανάτων μυστηρίων λεχθεῖσα παρ' ἐμοῦ ἐλαχίστου Μελετίου ἱερομονάχου Βλαστοῦ τοῦ Κρητός· τοὺς δὲ ταύτην ἀναγινώσκοντας παρακαλῶ μὴ καταγινώσκειν μου τῆς ἀμαθείας, ἀλλὰ μετὰ καθαρᾶς καρδίας ἀκούειν ταύτης τὰ λόγια· φυχωφελῆ γὰρ ὄντα τυγχάνουσιν». Ἄρχ. «Ἐνας σπλαγχνικὸς καὶ γλυκὺς», φ. κέ. 63. Τοῦ λογιῶν τούτου ἀνδρὸς οὐδὲν πόνημα ἐγινώσκετο· ἐπιστολάς δὲ Μαργουνίου πρὸς Μελετίον ἔρα παρὰ Lamii, *Delic. erudit.*, 1739, σ. 296—318.

14. «Λέξεις ἐγκείμεναι τοῖς ἁγίοις εὐαγγελίοις». Ἀρχ. «Ἄννας, πηγὴ δυνάμεως», φ. 85.

332. Τεύχος χαρτῶν (0,182 × 0,125) ἐκ φύλλων 123, γραφὴν μεσοῦσης τῆς ΙΖ' ἑκατ. Καθ' ἐκάστην σελίδα 18 στίχοι (0,125 × 0,08)· ἀνήκε δὲ πάλαι Δανιὴλ γραμματικῶ.

1. «Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ ἐρωταποκρίσεις τῆς παπαδικῆς τέχνης, περὶ σημαδίων καὶ τόνων καὶ φωνῶν καὶ πνευμάτων καὶ κρατημάτων καὶ παραλλαγῶν καὶ ὅσα ἐν τῇ παπαδικῇ τέχνῃ διαλαμβάνουσιν». Ἀρχ. «Ἐγὼ μὲν ὦ παῖδες ἐμοὶ ποθεινότατοι», φ. 1 κέ.

2. Ἀδήλου «ἀκρίβεια κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν τῶν τόνων τῆς παπαδικῆς τέχνης». Ἀρχ. «Ἠρώτησέ τις τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ· δέομαί σου διδάσκαλε διὰ τὸν Κύριον ἐξειπεῖν μοι καὶ ἐρμηνεῦσαι τὰ σημάδια» κτλ., φ. 35 κέ.

3. «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κυροῦ Γαβριὴλ ἐξήγησις πάνυ ὠφέλιμος περὶ τοῦ τί ἐστι φιλτική καὶ περὶ τῆς ἐτυμολογίας τῶν σημαδίων ταύτης καὶ ἐτέρων πολλῶν χρησίμων καὶ ἀναγκαίων». Ἀρχ. «Περὶ τῆς προκειμένης ἡμῖν ὑποθέσεως», φ. 75 κέ.

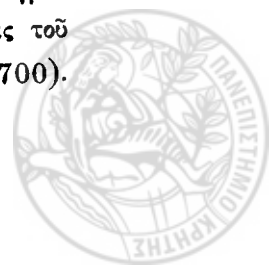
4. «Μανουὴλ τοῦ λαμπαδαρίου καὶ Χρυσάφου περὶ τῶν ἐνθεωρουμένων τῇ φιλτικῇ τέχνῃ καὶ ὧν φρονοῦσι κακῶς τινες περὶ αὐτῶν». Ἀρχ. «Ἐμοὶ μὲν πολλάκις κατὰ νοῦν», φ. 96 κέ.

5. Ἀδήλου «ἐρμηνεία τῶν φθορῶν ὅπου εἶναι εἰς τοὺς οἴκους καὶ εἰς τὰς δοχαίς, καὶ ἄλλα τινά». Ἀρχ. «Εἰς τὸν οἶκον τὸ ἄγγελος», φ. 114^β κέ.

6. «Ἐρμηνεία Παχωμίου ἱερομονάχου περὶ φθορῶν». Ἀρχ. «Φθορᾶς δὲ προτιθεμένης», φ. 123^β.

333. Δύο χαρτῶα τεύχη συμπεπηγμένα, ἔχοντα ἐν ἀρχῇ τῇ εἰκόνα Ζώτου Ζηταράτου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων, πρωτοσπαθαρίου τοῦ ἡγεμόνος Οὐγκροβλαχίας Πέτρου βοεβόδα.

α') Μαλαξοῦ νομοκάνων ἐν κεφαλαίοις σγγ', πλήρης ἀνορθογραφῶν καὶ λήγων εἰς φ. 180, ἐνθ' ἀναγινώσκεται σημειώσεις τοῦ ἀντιγραφῆτος «στουδίτου» καὶ ἐλαχίστου Τζότζου ἀναγνώστη» (1700).

β') «Κοσμά τοῦ παναγιωτάτου καὶ σοφωτάτου πατριάρχου πρώην Κωνσταντινουπόλεως, περὶ τῶν πρωτείων τοῦ πάπα ὅτι μήτε οἱ κανόνες μήτε ὁ λογαριασμός θέλει νὰ τὰ ἔχη καθὼς κρατοῦσιν οἱ Ῥωμᾶνοι, ἀλλ' ἀρπακτικῶς θέλει νὰ τὰ χράται· συνετέθη δὲ ἐν ὄρει τῷ Σιναίῳ κατὰ τὸ ,αψιζ' ἔτος τὸ σωτήριο, κατὰ μῆνα ἀπρίλιον». Ἀρχ. «Δὲν εἶναι ἄλλο διὰ τὸ ὅποιον λέγουσιν οἱ Ῥωμᾶνοι», φ. 187—219. Ὁ πρόλογος ἀπὸ φ. 185. Βιβλιάριον αὐτόγραφον. Ἄλλα δὲ πονήματα τοῦ αὐτοῦ πατριάρχου εἶδον ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ ἐν Καίρῳ πατριαρχείου.

334. Λειτουργικὸν χαρτῶν καὶ φιλοκάλως γραφὲν κατὰ τὴν ΙΖ' ἑκατ. Σύγκειται δ' ἐξ 129 φύλλων (0,177 × 0,141) καὶ περιλαμβάνει τὰς λειτουργίας καὶ τὰς εἰκόνας τῶν ἁγίων Ἰωάννου Χρυσοστόμου Βασιλείου Καισαρείας καὶ Γρηγορίου Διαλόγου. Ἐν ἀρχῇ δὲ ἀναγινώσκεται ἡ φήμη Καλλινίκου μητροπολίτου Καισαρείας τῆς Φιλίππου (1645).

335. Μαθηματάριον χαρτῶν ἐκ φύλλων 196, γραφὲν ἐν ἔτει 1783 ὑπὸ Παπαγεωργοπούλου Δημητζίανου καὶ περιλαμβάνον ψυχαγωγικὴν ἐρμηνείαν εἰς τὰ ἐξῆς διδαχθέντα κείμενα ἐν τῇ κατὰ Δημητζίαναν σχολῇ: α') Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ περὶ τῶν τοῦ βίου ὁδῶν· β') τοῦ αὐτοῦ γνωμικὰ δίστιχα· γ') τοῦ αὐτοῦ τετράστιχα· δ') Φωτίου ἢ πρὸς Μιχαὴλ τὸν ἄρχοντα Βουλγαρίας ἐπιστολή· ε') Θεόγνιδος γνῶμαι ἐλεγειακαί. Σημείωσις νεωτέρα ἐν ἀρχῇ· «ἐκ τῶν τοῦ Ἀθανασίου Μουνδανιώτου». Ὑψ. 0,177 καὶ πλ. 0,13.

336. Συλλογὴ τετραδίων ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς γραφέντων κατὰ τὴν ΙΗ' ἑκατ. καὶ περιλαμβανόντων α') Δανιὴλ λαμπαδαρίου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καλοφωνικὸν ψαλλόμενον εἰς τὸν ἀκάθιστον, β') μαθήματα Μελετίου ἱερομονάχου Σιναΐτου τοῦ Κρητός, γ') Μπαλασίου ἱερέως φήμην εἰς τὸν Ἱεροσόλυμων Χρῦσανθον καὶ στίχους εἰς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ἱερεμίαν τὸν τρίτον, δ') Χρυσάφου τετράφωνον καὶ μακαρισμόν, ε') Χρυσάφου τροπάριον τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου καὶ Μπαλασίου τροπάριον εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ Σταυροῦ, ς') Βασιλείου Στεφάνου Βυζαντίου χερουβικά

καὶ τροπάρια Δανιήλ καὶ Μπαλασίου, ζ') συνθέσεις διαφόρους Δαμμανοῦ, Μπερεκέτη, Χρυσάφου τοῦ νέου, Δημητρίου Μιτυληναίου, Ἰωακείμ Βιζύης, Δαμασκηνοῦ, Γερμανοῦ νέων Πατρῶν, Μπαλασίου, Ἰωάννου πρωτοφάλτου, Πετράκη καὶ Ἀντωνίου ἱερέως καὶ οἰκονόμου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.

337. Τεῦχος ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἐξ 90 φύλλων (0,182×0,13). «Τὸ παρὸν ὑπάρχει κάμου Φιλήμονος μοναχοῦ τοῦ Κυπρίου τε καὶ ἀγιοταφίτου. 1813 ὠνάμην ἀργυροῖς εἴκοσιπέντε. — Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἀγίῳ τοῦ ἀναστασιματαρίου, συντεθέντος παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου διδασκάλου κῦρ Πέτρου λαμπαδαρίου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, τοῦ Πελοποννησίου».

338. Τεῦχος χαρτῶν (0,175×0,135) ἐκ φύλλων 100, γραφέν ἐν ἔτει 1610. Καθ' ἐκάστην σελ. 30 στίχοι (0,137×0,095). ἦν δὲ πρότερον κτῆμα Κυρίλλου ἱερομονάχου ἀγιοταφίτου.

Ἀντωνίου μοναχοῦ τοῦ Πανδέκτου λόγοι 138. Ἀρχ. «Τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος» κτλ. Ἐν τέλει «ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ ταπεινοῦ Γαυριήλου Ζαχαρίου τάχα καὶ μοναχοῦ ἐν ἔτη(-ει) ,αχι' ἐν μηνὶ αὐγούστῳ γ'».

339. Ἰατροσόφιον χαρτῶν (0,176×0,13) ἐκ φύλλων 99, γραφέν κατὰ τὴν ις' ἑκατ. καὶ περιλαμβάνον τὰ ἐξῆς κείμενα· α') «Δεξικὸν τῶν ἐν τοῖς ἱατρικοῖς βιβλίοις φερομένων λέξεων κατὰ στοιχεῖον», φ. 4. Ἀρχ. «Ἄμης ἀραβιστὶ νανχοῦα καὶ νανχοῦα· ἀμάρακον καὶ λευκάνθεμον τὸ χαμαίμηλον» κτλ. — β') «Σκευασίαι ἀντιδότων καὶ ἱερῶν καὶ τροχισκιῶν καὶ πομάτων», φ. 20. — γ') «Σκευασίαι τῶν ἐμπλάστρων», φ. 44^β. — δ') «Σκευασίαι τῶν ἐλαιῶν», φ. 60. — ε') «Παύλου Αἰγινήτου ἱατροσοφιστοῦ κεφάλαιον κε' ἐκ τοῦ ζ' καὶ β', τὸ ἐπιγραφόμενον περὶ ἀντιβαλλομένων». Ἀρχ. «Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φησὶν ἐπὶ τινος γυναικὸς κινδυνευούσης», φ. 64^β. — ζ') «Σύνοψις ἐν ἐπιτόμῳ περὶ τῶν βοηθημάτων καὶ τοῦ τρόπου τῆς δόσεως αὐτῶν» κτλ. Ἀρχ. «Οὐκ ἐπὶ πάντων ἀνθρώπων τὸ αὐτὸ ὕγρον», φ. 71. Μεταξὺ δὲ τῶν φύλλων 3 καὶ 4 φαίνεται ὅτι προὔπῃρχον πολλὰ τετράδια.

340. Τεύχος χαρτῶν ἐκ 207 φύλλων γραφέν ἐν ἔτει 1692. Σημειώσεις: «κτῆμα εἴληφεν τοῦ ἐλαχίστου Κυριάκου τοῦ ἐκ Βάρνης χώρας ἐν τῇ Θράκῃ, 1819 ἀπριλίου ις'. — Καὶ τότε ζῶν τοῖς ἄλλοις κτῆμα πέφυκεν Κυριάκου τοῦ ἐκ Τιβεριουπόλεως, ἡ νῦν λεγομένη Βάρνα».

Ἐγχειρίδιον περὶ συντάξεως τῶν τοῦ λόγου μερῶν, ἐν ᾧ καὶ περὶ σχημάτων καὶ ἰδεῶν τοῦ λόγου, συντόμως τε καὶ λίαν εὐκρινῶς μεθοδευθὲν παρὰ Ματθαίου μοναχοῦ τοῦ ἐκ Γανοχώρων, πρὸς χρῆσιν εὐχερῆ καὶ ὠφέλειαν τῶν φιλομαθῶν νέων, ἐν ἔτει σωτηρίας ρσϛβ' κατὰ μῆνα μάρτιον· ἡ γράψασα δὲ χεὶρ Κοσμᾶ τοῦ ἀπὸ Γάνου». Ἐτυπώθη ἐν Βιέννῃ τῷ 1795 ἔτει.

341. Τεύχος χαρτῶν (0,168 × 0,116) ἐκ φύλλων 183, ἔχον ἐν τῇ πρώτῃ πινακίδι τὸ ἐξῆς σημεῖωμα τοῦ ἀντιγραφέως: «καὶ τότε κτῆμα ἐμοῦ καὶ πόνος Κοσμᾶ τοῦ ἀπὸ Γανοχώρων, ρσϛδ'».

Ἀπολλιναρίου μετάφρασις εἰς τὸν Ψαλτῆρα», ἧς ἡ ἀρχή: «Ὁλβιος οὐ πεπόρευται» κτλ.

342. Τεύχος χαρτῶν (0,168 × 0,10) ἐκ φύλλων 136, γραφέν ὑπερμεσοῦσης τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος. Ἐν ἀρχῇ σημειώσεις: «Κυρίλλου καὶ τότε ἀγιοταφίτου».

Θεοφίλου Κορυθαλλέως ἔκθεσις τῆς λογικῆς πραγματείας κατ' ἐρωταπόκρισιν. Ἀρχ. «Οὐδὲν τοῖς ἀνθρώποις» κτλ.

343. Τεύχος χαρτῶν ἐκ φύλλων 112, γραφέν ὑπερμεσοῦσης τῆς ΙΗ' ἑκατ. καὶ περικεκαλυμμένον διὰ μεμβρανίνου φύλλου ἀνήκοντος εἰς μαρτυρολόγιον τοῦ ια' αἰῶνος.

1. Ἀδήλου «λεξικὸν ἱστορικὸν περιέχον ἱστορίας τινὰς εἰς κατάληψιν συντεινούσας τῶν ψαλμῶν τοῦ Δαυίδ, μετὰ προσθήκης ἐτέρων τινῶν λέξεων». Ἀρχ. «Ἀαρὼν ὄνομα ἐβραϊκὸν ἄλιτον παρ' Ἑλλῆσι».

2. Γερμανοῦ ἀ' Κ/πόλεως «ἱστορία ἐκκλησιαστικὴ καὶ μυστικὴ θεωρία», ἧς ἡ ἀρχή: «Ἐκκλησία ἐστὶ ναὸς Θεοῦ, τέμενος ἅγιον, οἶκος προσευχῆς» κτλ.

344. Τεύχος χαρτῶν (0,17 × 0,115), ἐκ φύλλων 182, γραφέν μεσοῦσης τῆς ις' ἑκατ. Καθ' ἐκάστην σελίδα 16 στίχοι

(0,105 × 0,065). Αυτόγραφον πιθανῶς τοῦ συγγραφέως Παχωμίου Ῥουσάνου, περὶ οὗ ὄρα τὰς σημειώσεις Α. Μουστοξύδου ἐν Ἑλληνομνήμονι σ. 624 κέ. καὶ Ν. Κατραμῆ φιλολογικὰ ἀνάλεκτα Ζακύνθου σ. 231 κέ.

«Παχωμίου μοναχοῦ λόγοι δογματικοί».

α') «Λόγος πρῶτος· ὅτι ἔστι Θεὸς καὶ ὅτι εἷς ἐστι καὶ οὐ πολλοί, καὶ ὅτι λόγον καὶ πνεῦμα ἔχει αὐτῷ ὁμοούσια καὶ ἐξ αὐτοῦ τὴν ὑπαρξιν ἔχοντα, καὶ περὶ φύσεως καὶ ἀνθρώπων». Ἄρχ. «Ἐπειδὴ περ πολλοὶ τῶν θείων πατέρων», φ. 1. κέ.

β') «Λόγος δεῦτερος· περὶ τῆς θείας δημιουργίας καὶ τῆς τῶν πρωτοπλάστων παραβάσεως, καὶ περὶ εἰκόνας». Ἄρχ. «Ὁ Θεὸς τοίνυν σοφός», φ. 32.

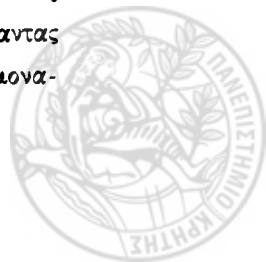
γ') «Λόγος τρίτος· περὶ τῶν μετὰ τὴν παράβασιν, ἐξόχως δὲ περὶ τοῦ Καὶν καὶ τῶν ὀνομασθέντων υἱῶν Θεοῦ παρὰ τῇ Γραφῇ, καὶ περὶ περιτομῆς καὶ νόμου ταυτότητος καὶ διαφορᾶς». Ἄρχ. «Ἄλλὰ μετέλθωμεν λοιπὸν», φ. 56^β.

δ') «Λόγος τέταρτος· περὶ τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου ἐνσάρκου οἰκονομίας, ὅτι αὐτὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἐσαρκώθη ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου, σάρκα λαβὼν ἐξ αὐτῆς ἔμφυχον, εἴτουν ἔχουσαν ψυχὴν λογικὴν καὶ νοεράν, φυλάξας τε ἐν αὐτῷ ἑκατέρας τὰς φύσεις ἀφθάρτους καὶ ἀδιαιρέτους μετὰ τῶν ἰδιωμάτων αὐτῶν καὶ μετὰ τὴν ἔνωσιν». Ἄρχ. «Ἄρτι τοῦ νομικοῦ χειμῶνος ἀπαλλαγέντες», φ. 76.

ε') «Λόγος πέμπτος· ἔτι περὶ τῆς τοῦ Κυρίου ἐνσάρκου οἰκονομίας, τοῦ τε βαπτίσματος αὐτοῦ καὶ τῆς μεταμορφώσεως, τοῦ δαίπνου δῆτα τοῦ μυστικοῦ, τῆς τε σταυρώσεως καὶ ἐγέρσεως καὶ τῶν συμβάντων ἐν αὐτοῖς, καὶ τῆς μελλούσης κρίσεως καὶ κοινῆς ἀναστάσεως τε καὶ ἀποκαταστάσεως» Ἄρχ. «Καιρὸς ἤδη λοιπὸν καὶ τὴν χορωνίδα τῇ θεωρημοσύνῃ ἐπιθεῖναι», φ. 110.

ς') «Τοῦ αὐτοῦ λύσεις διάφοροι κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν», ὧν ἡ ἀρχή· «Τίνος χάριν τὸν σταυρόν», φ. 151.

ζ') «Μηνὶ σεπτεμβρίῳ κθ'. Ἀκολουθία φαλλομένη εἰς τοὺς ὀσίους πατέρας τοὺς ἐν Στροφάσιν ἀναιρεθέντας, καὶ εἰς ἅπαντας τοὺς παραπλήσιον τέλος λαχόντας, συντεθεῖσα δὲ παρὰ τοῦ μονα-

χοῦ Παχωμίου». Ἄρχ. «Ὡ τῆς ὑπὲρ νοῦν καὶ ἔννοιαν», φ. 166. Ἐξεδόθη τόποις Σ. Ῥαφτάνη ἐν Ζακύνθῳ 1863.

η) Τοῦ αὐτοῦ «ὅτι μέσον φθορᾶς καὶ ἀφθαρσίας ἐπλαστοργήθη ὁ Ἀδάμ καὶ διὰ βρώσεως φθαρτὸς γέγονεν», φ. 180. Συλλογὴ τεμαχίων ἐκ συγγραμμάτων Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ, Χρυσοστόμου, Ἀναστασίου Σιναΐτου, Φωτίου, Γρηγορίου Θεσσαλονίκης, Θεοφίλου Ἀλεξανδρείας, Ἐπιφανίου Κύπρου καὶ Ἀκακίου Καισαρείας.

345. Τεῦχος ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς γραφὴν ἐν ἀρχαῖς τῆς ἐνεστώσης ἐκατονταετηρίδος. «Δοξαστικά κατ' ἦχον μετὰ τῶν δογματικῶν θεοτοκίων Ἰακώβου πρωτοφάλτου». Φόλλα χαρτῶα 123, ὕψους 0,175 καὶ πλ. 0,125.

346. Ἔτερον νεώτερον ἐκ φύλλων 40, περιέχον πασάπνοάρια καὶ χερουβικά σύντομα. Ὑψ. 0,18 καὶ πλ. 0,115.

347. Ἔτερον ἐκ φύλλων 118 ὕψους 0,168 καὶ πλ. 115. «Εἰρμολόγιον συντεθὲν παρὰ τοῦ μακαρίτου Πέτρου λαμπαδαρίου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, τοῦ Πελοποννησίου». Ἐν ἀρχῇ δὲ ὑπάρχει «ἐπίγραμμα ἰαμβικὸν ὡς ἐκ προσώπου τῆς βίβλου πρὸς τοὺς θεατάς».

Πέτρου μελωδοῦ τοῦ Δάκωνος ἐξέφυον,
χειρὸς δ' ἐγεγράφην Πέτρου τοῦ Βυζαντίου,
κτῆμά τε προσπέφυκα τῷ ἐκ Τεινέδου
Μητρουφάνει, ᾧ τοῦ τέχνη ἄδειν ἔρωσ

1809: φευρ: 10.

348. Ἔτερον ἐκ φύλλων 142 (ὕψους 0,175 καὶ πλ. 0,111) περιλαμβάνον Στεφάνου μοναχοῦ τοῦ Ἐηροποταμηνοῦ χερουβικά τινα, ἕτερα Πέτρου Πελοποννησίου, «Φῶς ἰλαρὸν» τοῦ αὐτοῦ, δοξολογίας Ἰωάννου προτοφάλτου κτλ.

349. Τεῦχος χαρτῶον τῆς ΙΗ' ἑκατ. (0,168 × 0,115), περιλαμβάνον τὰ ἐξῆς κείμενα· α') Νεοφύτου τοῦ ἐξ Ἑβραίων «ἐκλογή τοῦ ψαλτηρίου παντός» — β') «στίχοι τινὸς ἐναρέτου ἀνδρὸς λίαν θαυμάσιοι καὶ ψυχωφελεῖς, πρὸς τὴν ἀμώμητον Θεοτόκον καθ' ἐκάστην ἐκφωνοῦμενοι ἐν κατανύξει». ὧν ἡ ἀρχὴ «Χαῖρε

Μαρία ὁ ἀεилаμπής» — γ') «ἀρχὴ σὺν θεῷ ἀγίῳ τῆς πνευματικῆς καταστάσεως συγγράφην διὰ συντόμου ὑπὸ τοῦ μεγάλου Βασιλείου· κατήχησις καὶ παραγγελία πῶς δεῖ ὑπάρχειν τὸν πνευματικὸν καὶ ἐρμηνεύειν».

350. Τεύχος χαρτῶν (0,165 × 0,115) ἐκ σελίδων 150, γραφὲν ὑπερμεσοῦσης τῆς ΙΗ' ἑκατ. Καθ' ἐκάστην σελίδα 19 στίχοι (0,125 × 0,075).

Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ πηγὴ γνώσεως.

351. Τεύχος χαρτῶν (0,168 × 0,115) ἐκ φύλλων 114, γραφὲν ἐν ἔτει 1784 κατὰ τὴν ἐξῆς σημείωσιν ἐπὶ τῆς πρώτης πινακίδος: «καὶ τόδ' ἐμὸν Κοσμᾶ τοῦ ἀπὸ Γάνου ἀψπῆ». Ἐτέρα σημείωσις: «αὐχδ': ἰουνίου: ιε': ἐν Ἱερουσαλήμ, ἐμὸν ἐγένετο τεῦχος καὶ κτῆμα Ἱεροθέου Γανοχωρίτου, ἐν ἱεροδιακόνοις ἐλαχίστου». Καὶ ἐν φ. 108^β «Κυριάκος Βάρνης 1819 αὐιδ'».

1. Ματθαίου Γανοχωρίτου περίληψις τῆς λογικῆς Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρεως, φ. 1—108.

2. Θεοδώρου Προδρόμου τετράστιχα ἱαμβεῖα καὶ ἠρῶα εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ῥηθέντα ἐν τῇ παλαιᾷ Γραφῇ, φ. 110^β κέ.

352. Τεμάχιον ἐντύπου βιβλίου συνερραμμένον μετὰ χειρογράφου τεύχους Κοσμᾶ Γανοχωρίτου, ὅπερ σύγκειται ἐξ 119 φύλλων καὶ περιέχει α') Νεοφύτου Πελοποννησίου τοῦ ἐξ Ἑβραίων «ἐκλογὴν» τοῦ ψαλτηρίου παντὸς εἰς τε δοξολογίαν καὶ αἴτησιν», β') Ἀνδρέου Κρήτης ἁσματικὸν κανόνα εἰς τὴν Θεοτόκον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς «θρήνων ἐμῶν δέχοιο τὸν πρῶτον Κόρη ναί», καὶ γ') Θηκαρᾶ εὐχὰς θεολογικὰς κατανοκτικὰς καὶ ἕτερα τοιαῦτα.

353. Τεύχος χαρτῶν (0,17 × 0,105) ἐκ φύλλων 111, γραφὲν ὑπερμεσοῦσης τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος.

1. «Ἐκθεσις ῥητορικῶν τινων κανόνων ἱεροκήρυξι μάλιστα συμβαλλομένων, οὗς ἐκ τῆς λατίνιδος φωνῆς ὁ ἐν ἱεροδιακόνοις Μακάριος εἰς τὴν ἑλλάδα φωνὴν ἀπανθισάμενος προῦθηκεν», φύλ. 1 — 87.

2. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ παραίνεσις πρὸς Σέλευκον μετὰ ψυχαγωγικῆς ἐρμηνείας, φ. 88 κέ.

354. Τεῦχος χαρτῶν (0,165×0,111) ἐκ φύλλων 138, γραφέν κατὰ τὴν ΙΖ' καὶ ΙΗ' ἑκατοντ. Σημειῶ δὲ τὰ ἐξῆς κείμενα.

1. «Καλαντάριον ἀνδρὸς σοφοῦ ὄλου τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ τῶν ἐφεξῆς ἐλευσομένων ἐνιαυτῶν». Ἄρχ. «Ὁ κυριεύων τὸν χρόνον», φ. 1.

2. Θεοφίλου Κορυθαλλέως «ὕπόμνημα περὶ ἀστρολογίας». Ἄρχ. «Μαλάττει ταῖς μούσαις», φ. 21.

3. «Σύμβολα πυθαγορικά λθ'». Ἄρχ. «Εἰς ἱερὸν ἀπιὼν προσκυνῆσαι», φ. 37 (Iamblichi protrepticus ἐκδ. H. Pistelli σ. 106—126). Ἐν τέλει· «τέλος τοῦ δευτέρου λόγου Ἰαμβλίχου».

4. «Βροντολογιοσεισμολόγιον». Ἄρχ. «Ἐὰν βροντήσῃ, οἶνον καὶ σίτου εὐθυνία καὶ καρποφορία πολλή», φ. 49.

5. «Ἱστορία τινὸς ἀωνύμου, πλήν ἔμπλεως νοημάτων πολ-
λῶν, καὶ στοχασμοὶ ἀληθέστατοι περὶ τοῦ ἀντιχρίστου καὶ πάπα». Ἄρχ. «Ὁ ἀρχαῖος ἐχθρὸς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους», φ. 61^β.

6. Αἰνίγματα διάφορα. Ἄρχ. «Ἐνας γέροντας καὶ νιὸς», φ. 115.

7. Ἐφραιμ τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν ἐπιστολὴ τῆς α' μαΐου 1763. Ἄρχ. «Πολλάκις μοῦ ἔγραψες νὰ σχεδιάσω τίποτε», φ. 107^β.

8. «Ἐρμηνεία τῶν δώδεκα λίθων» Ἄρχ. «Εἰς τοῦ ἐφοῦδ τὸ περιστήθιον ἦσαν οἱ δώδεκα λίθοι», φ. 121. Ἐν τῇ ὡς ση-
μείωσις· «Νεοφύτου τόδ' ἐστὶ κτῆμ' ἐρατὸν Ῥοδίου ἔστ' ἂν ρεῦμα
τύχης παρασύρη ἐτέρω»

9. «Ἐρμηνεία εἰς τὸν ἱερὸν νιπτῆρα, ἧτοι ὕλη λόγου», φ. 122.

10. «Ἐπιστολὴ γεγραμμένη ἐν ἔτει αψοβ' ἑκατομβαιῶνος μεσοῦντος, ὄντων ἡμῶν ἐν πλοίῳ γαλλικῷ, δυσπλοούντων πρὸς τὴν Κωνσταντίνου μετὰ τοῦ γέροντος ἀγίου Ναζαρέτ κυροῦ Νεοφύτου». Ἐπιστολὴ Γαβριὴλ ἱεροδιακόνου πρὸς Μάξιμον τὸν Συμαῖον καὶ τούτου ἀπάντησις πρὸς ἐκεῖνον, φ. 122.

11. «Προγνωστικὰ εἰς ἀσθενεῖς», φ. 124^β.

355. Τεῦχος χαρτῶν (0,162×0,114) ἐκ φύλλων 421, γραφέν περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΖ' ἑκατ. Καθ' ἑκάστην σελίδα 16 στίχοι (0,11×0,08). Ἐν ἔτει δὲ 1733 ἀνήκεν Ἀγαθαγγέλῳ ἱερομονάχῳ Ἀτταλειώτῃ τῷ προχρηματίσαντι διακόνῳ τοῦ μητρο-
πολίτου Ἰκονίου Ἰωακείμ.

Μαξίμου Πελοποννησίου «διδαχαὶ εἰς τὰς κυριακὰς τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ, ἀρχόμεναι ἀπὸ τῆς κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως τῶν πατέρων».

356. Τεῦχος χαρτῶν (0,163 × 0,115) ἐκ σελίδων ις' + 275, γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος.

Ἄδηλου ἐγχειρίδιον μυθολογικὸν μεταφρασθὲν ἐκ τῆς ἰταλικῆς καὶ τύποις ἐκδοθὲν παρὰ Πολυζώη Λαμπαντζιώτου, Ἐνετίησι 1757.

357. Τεῦχος χαρτῶν (0,165 × 0,115) ἐκ σελίδων ι' + 321. Σημειώσεις τις δηλοῖ τάδε· «1822 ἰουλίου 8 ἡμέρα σαββάτω περὶ ὥραν ἐννάτην ὁ σεβασμιολογιώτατος καὶ ἀξιοσέβαστος ἐπίτροπος κῦρ Προκόπιος ὁ συγγραφῆς ἰδίᾳ χειρὶ τὴν παροῦσαν βίβλον ἀνεπαύθη ἐν Κυρίῳ».

1. «Λογικῆς τῆς τοῦ σοφωτάτου Εὐγενίου περιλήψις τῶν ἀναγκαιοτέρων τε καὶ χρησιμωτέρων, πρὸς ἀπομνημόνευσιν φιλοπονηθεῖσα παρὰ Ματθαίου μοναχοῦ. Ἐν Κωνσταντινουπόλει ρωιζ', ἐν μηνὶ ἰουλίῳ. Ἐκ τῶν τοῦ Ἐπιφανίου ἱεροδιακόνου».

2. Ἄδηλου στοιχεῖα ἀριθμητικῆς, σ. 262—321.

358. Τεῦχος χαρτῶν (0,155 × 0,105) ἐκ φύλλων 183, γραφὲν κατὰ τὴν ΙΖ' ἑκατ. Καθ' ἐκάστην σελίδα 16 στίχοι (0,115 × 0,07).

1. Νομοκάνων ἐν κεφαλαίοις σλς'. Ἄρχ. «Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς», φ. 1—85.

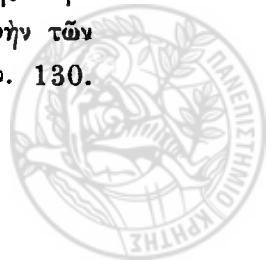
2. Ἐρωταποκρίσεις περὶ ἀναθέματος καὶ ἀφορισμοῦ μετὰ σχετικῶν τιῶν εὐχῶν, φ. 88.

3. «Εὐχὴ συγχωρητικὴ τοῦ σοφωτάτου πατριάρχου κυροῦ Μαξίμου τοῦ λογίου». Ἄρχ. «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ καὶ λόγε τοῦ Θεοῦ ὁμοούσιε», φ. 97β.

4. «Περὶ συνοικεσιῶν». Ἄρχ. «Συνοίκησις λέγεται, διότι ὅταν ἀρμολογῆ ἓνας ἄνθρωπος» κτλ., φ. 104.

5. «Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ», φ. 114.

6. «Διήγησις περὶ τῆς ἁγίας εἰκόνας τῆς Θεοτόκου τῆς Πορταϊτίσσης, πῶς ἦλθεν εἰς τὸ ἅγιον Ὅρος εἰς τὴν μονὴν τῶν Ἰβήρων». Ἄρχ. «Ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ εὐσεβεστάτου», φ. 130.

7. «Εὐχὴ συγχωρητικὴ, ἥτις λέγεται παρὰ τοῦ ἀρχιερέως ἡ ὑπὸ πνευματικοῦ πατρὸς πρὸς τὸν μέλλοντα μεταλαβεῖν». Ἄρχ. «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ υἱὲ καὶ λόγε τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος», φ. 163.

8. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος πᾶν ὠφέλιμος εἰς πάντα ἄνθρωπον χριστιανόν». Ἄρχ. «Δεῦτε πάντες πιστοὶ ἀδελφοί, γνωοίσωμεν τὸν ποιήσαντα», φ. 167.

359. Παράφρασις τῶν ἐπιστολῶν Συνεσίου ἐπισκόπου Πτολεμαῖδος, γραφεῖσα ὑπερμεσοῦντος τοῦ ΙΗ' αἰῶνος. Φύλλα 290 ὕψους 0,16 καὶ πλ. 0,11.

360. Ἀνθολογία ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς γραφεῖσα κατὰ τὴν ΙΗ' ἑκατ. Φύλλα 113 ὕψ. 0,16 καὶ πλ. 0,105.

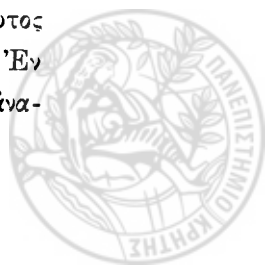
361. Ἀντίγραφον Χαρίτωνος Γεωργιάδου τοῦ Τζεπχανελῆ ἐν φύλλοις 39 ὕψ. 0,222 καὶ πλ. 0,175. «Ἀνάκρισις καὶ ἔλεγχος τῶν ἐν Δαμασκῷ φρονέων τοῦ παπᾶ Τομάζου, ἧ συμπεριέχεται καὶ μετάφρασις πολλῶν περικοπῶν τοῦ Ταλμοῦθ ἐκ τῶν ἀραβικῶν τοῦ δικαστηρίου ἀντιγράφων, πρὸς γινῶσιν ἀπάντων εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς μεταφρασθὲν καὶ ἐκδοθὲν ὑπὸ Σπυριδῶνος Βαῦλου ἱατροῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει».

362. Τεῦχος χαρτῶν (0,225 × 0,16) ἐκ φύλλων 212, γραφέν ἐν ἔτει 1783 παρὰ Παρθενίου μοναχοῦ τοῦ Θετταλοῦ.

1. Θεματογραφία μετὰ τῆς ἐν ἀρχῇ σημειώσεως «ἐκ τῶν τοῦ Παρθενίου μοναχοῦ τοῦ Θετταλοῦ, ἀψπβ'», φ. 1—102.

2. «Ἀντίρρησις Νεοφύτου εἰς τὸ ὅτι ὁ ἱερεὺς μείζων τοῦ Χριστοῦ, δόξα τοῦ Προκοπίου ἱεροκήρυκος καὶ ἄλλων ἐν τῷ περὶ ἱερωσύνης· ἀψπ'». Ἄρχ. «Ἰστέον δὲ ὅτι τοῦ θείου Χρυσοστόμου πολλαχοῦ» κτλ., φ. 107—111.

3. «Ἀπολογία Προκοπίου εἰς τινὰς παραλόγους ἀντιρρήσεις, ἃς ὡς ἰὸν ἀσπίδος μανικῶς κατὰ τῆς αὐτοῦ βίβλου ὁ Νεόφυτος ἐξέχεεν». Προτέταχται ἐπιστολὴ τοῦ ἀπολογουμένου πρὸς Θεόδωρον τὸν ἐν τῷ τοῦ Βουκουρεστίου ἡγεμονικῷ μουσοτραφείῳ φιλόσοφον διδάσκαλον· ἐγράφη δὲ ἐν ἔτει 1783. Ἄρχ. «Νεόφυτος ὁ γραμματικὸς ἐνάγει με σοὶ δικαστῆ» κτλ., φ. 116—138. Ἐν φ. 115 σημείωσις Παρθενίου τοῦ Θετταλοῦ· «αὕτη ἐστὶ ἡ ἀνα-

μεταξὺ τοῦ διδασκάλου μου καὶ τοῦ Νεοφύτου φιλονεικία, ἥτις ἐσυνέβη κατὰ τὸ ἀψπα' ἔτος ἐν Βλαχία, ἐπὶ Ἀλεξάνδρου ἡγεμόνος τοῦ ἑπτὰ ἔτη ἦδη ἡγεμονεύσαντος καὶ ἄλλου Κροΐσου γεγονότος».

4. Τοῦ αὐτοῦ Προκοπίου ἐπιστολὴ πρὸς Νεόφυτον, γραφεῖσα ἐν ἔτει 1781, φ. 136.

5. Κοσμᾶ Μπαλάνου ἱερέως καὶ οἰκονόμου καὶ διδασκάλου Ἰωαννίνων ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Δρυϊνουπόλεως Δοσίθεον, δι' ἧς κατακρίνεται ὁ συγγραφεὺς τῆς βίβλου «Αὐλὸς Ποιμενικός», ἦτοι Προκόπιος Πελοποννήσιος ὁ Μεγασπηλαιώτης (1781). Ἀρχ. «Ἐπειδὴ ἔχει ἔφρασι», φ. 143.

6. Ἀπολογία Προκοπίου ἱεροδιδασκάλου εἰς τὰ ἐκδοθέντα παρὰ τοῦ Μπαλάνου κατὰ τῆς ἐκδοθείσης αὐτοῦ βίβλου· ἐπέμφθη δὲ τῷ Ἱεροσολύμων πατριάρχῃ τῇ 3 νοεμβρίου 1781. Ἀρχ. «Εἶναι δεδοκιμασμένον», φ. 153^β.

7. Θεματογραφία, φ. 175.

363. Τεῦχος χαρτῶν (0,225 × 0,15) ἐκ φύλλων 71, γραφὲν ἐν ἔτει 1797 καὶ περιλαμβάνον τὰ ἐξῆς κείμενα.

1. Ἀντίγραφον τῆς παρὰ Ἀθανασίου Ψαλίδα τυπωθείσης ἐν Βιέννῃ τῷ 1791 ἐπιστολῆς Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρεως, φ. 1 κέ.

2. Ἐρωταποκρίσεις ἀναγκαῖαι ἐκάστῳ εὐσεβεῖ, ἐρμηνευθεῖσαι παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ ἐξοχωτάτου ἐν διδασκάλοις μεγάλου λογοθέτου κυρίου κυρίου Ἰωάννου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Καρυοφύλλου, διατρίβοντος ἐν Βουκουρεστίῳ. Ἀρχ. «Ἡ δέησαις τῶν ἀσεβῶν», φ. 9—31.

3. Ἀδήλου παράφρασις τοῦ περὶ ἐνουπνίων λόγου Συνεσίου ἐπισκόπου Πτολεμαίδος, φ. 33—71.

364. Τρία χαρτῶα βιβλιάρια συμπετηγημένα, συναποτελοῦντα φύλλα 74 καὶ γραφέντα τελευτώσης τῆς ΙΗ' ἑκατ. Ὑψ. 0,227 καὶ πλ. 0,168.

1. «Καλαντάριον (μεταγλωττισθὲν ἐξ οὐγγαρικῆς διαλέκτου εἰς πεζὴν φράσιν) ὅλου τοῦ ἑνιαυτοῦ καὶ τῶν ἐφεξῆς ἐλευσομένων χρόνων». Ἀρχ. «Ὁ ἥλιος μὲ τὸ ζῶδιον», φ. 1—13. Τὰ φ. 14—20 ἀφείθησαν ἄγραφα.

2. «Πολέμωνος φυσιογνωμικόν». Ἀρχ. «Ἐΐπερ τι ἄλλο» κτλ., φ. 21—67. Ἐν τέλει· «οἱ τοίνυν φυσιογνώμονες ταύτην τὴν φυσιογνωμικὴν ἐπιστήμην ἀναγινώσκοντες σὺν Θεῷ ἔρρωσθε, καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀμαθοῦς καὶ ἀμαρτωλοῦ Διονυσίου μέμνησθε καὶ εὖ-ξασθε... 1789 σεπτεμβ: 6».

3. «Διδασκαλία χριστιανικὴ κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν, διδασκάλου ἐρωτῶντος καὶ μαθητοῦ ἀποκρινομένου», φ. 69 κέ.

365. Τεύχος χαρτῶν (0,23 × 0,175) ἐκ φύλλων 208, γραφὴν ἀρχομένης τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος.

1. «Ἐκ τοῦ χρονικοῦ τοῦ σοφωτάτου Μιχαήλου τοῦ Γλυκᾶ κατ' ἐκλογήν. Ἱστορία χρονικὴ διεξιούσα κατ' ἐπιτομὴν περὶ τε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, περὶ τε τοῦ φωτὸς αὐτοῦ καὶ πάντων ἀπλῶς τῶν ἀπὸ Θεοῦ δημιουργηθέντων ἐν ἡμέραις ἕξ, περὶ τε τῆς πλάσεως τοῦ Ἀδάμ καὶ τῶν λοιπῶν λίαν συντετμημένως», φ. 1 κέ. Τέλος· «τοσαύτη δὲ ταπεινώσει πρὸς γε τὸν προεστῶτα καὶ ὑποταγῇ ἐχράτο, ὡς καὶ θυρωρὸν αὐτὸν γενέσθαι». Εἶτα σημείωσις· «μέχρι τούτου παρά τισι τῶν ἀντιγράφων εὑρηται τῶν ταύτην τὴν χρονολογίαν γραψάντων». Ἐν ἄλλῳ τόπῳ· «Ἐνταυθὶ μὲν εἴληφε τέρμα ἡ παροῦσα χρονογραφία παρά τισι τῶν ἀντιγράφων τῶν μέχρι ἐνταῦθα συγγραψάντων· ἀντεγράφη δὲ παρ' ἐμοῦ τοῦ ἐν σπουδαίσις ἐλαχίστου Κυριακοῦ Ἐφεσέως, διατρίβοντος ἐν Κίῳ τῆς Βιθυνίας, ἐν ἔτει σωτηρίῳ αψέ', κατὰ μῆνα ἰαννουάριον».

2. «Ὁρῶν Ἀπόλλωνος Νειλῶντος ἱερογλυφικά. ἃ ἐξήνεγκε μὲν αὐτὸς αἰγυπτία φωνῇ, μετέφρασε δὲ Φίλιππος εἰς τὴν ἐλλάδα διὰ λεκτον». Ἀρχ. «Αἰῶνα σημαίνοντες ἥλιον καὶ σελήνην», φ. 128 κέ.

3. «Ἐκ τῶν τοῦ Μακαρίου Αἰγυπτίου ὁμιλιῶν ἐκλογαὶ πνευματικά», φ. 149 κέ.

4. «Γενναδίου μοναχοῦ τοῦ Σχολαρίου περὶ διαφορᾶς τῶν συγγνωστῶν ἀμαρτημάτων καὶ θανασίμων, σύντομον καὶ σαφές». Ἀρχ. «Ὁ μὲν ἀκριβέστερος», φ. 184 κέ.

5. «Ἀκακίου μοναχοῦ Σαββαΐτου ἀπὸ τὸν μέγαλον κανόνα τοῦ Ἀνδρέου Κρήτης μέρος τῆς ἐξηγήσεως». Ἀρχ. «Θαυμάσαι δὲ ἄξιον», φ. 198 κέ.

366. Τεύχος χαρτῶν (0,228×0,165) ἐκ φύλλων 209, γραφὲν ἐν ἔτει 1720. Καθ' ἐκάστην σελίδα 19 στίχοι (0,165×0,105).

Ἀδήλου «σύντομος ἔκθεσις θεολογίας, ἐν ἣ δαίκενται ὅτι ὁ Θεός ἐστὶν εἷς ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν». Ἀρχ. «Πρότασις α'. Τό τε εἶναι καὶ τὸ νοεῖν πρώτην ἀρχὴν δεῖ εἶναι» κτλ. Ἐν τῷ μετώπῳ τῆς πρώτης σελίδος: «ἀρχὴ ὁκ: 31:1720».

367. Τεύχος χαρτῶν ἐξ 150 φύλλων ὕψ. 0,23 καὶ πλ. 0,165· ἐγγραφή δὲ περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΗ' ἑκατ. — «Φυσικὴ Ἰωάννου Φριδερίκου Βουκερῆρ. Εἰσηγήσεως φυσικῆς μέρος τὸ κατὰ γένος». Ἀρχ. «Τὰς περὶ τῶν φυσικῶν πραγμάτων» κτλ. Ἐπὶ ἀγράφου φύλλου·

Φθόνῳ φθονήσας ῥαδιούργου τῶν πάνυ,
ὅς τήνδε βίβλον ἀναγνοὺς μὴ διδόναι
θέλων μ' ἀπεῖρξαι, ἧς τρόπους ὡς μὴ μάθω
ταύτ' ἀντιπαθῶς πᾶσαν ἀντεγραψάμην
ἀρχιθῶτης Φιλαδέλφου Δεόντιος.

368. Τεύχος χαρτῶν τῆς αὐτῆς ἐποχῆς ἐκ φύλλων 107 ὕψ. 0,228 καὶ πλ. 0,165. Θεοφίλου Κορυθαλλέως προοίμιον ῥητορικῆς καὶ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου ῥητορικῆς. Ἀρχ. «Τὴν ἔμφυτον ἐπιθυμίαν» κτλ.

369. Ἔτερον ἐκ σελίδων 734 καὶ πέντε φύλλων ἀσελιδῶτων. Ὑψ. 0,228 καὶ πλ. 0,16. Καθ' ἐκάστην σελίδα 22 στίχοι (0,166×0,125).

Ἰωακείμ ἱερομονάχου τοῦ Κυπρίου «ἐκλογή» μοναχικῶν διηγήσεων, ἀσκητικῶν λόγων καὶ θεολογικῶν ζητημάτων, ἦν ἐπέρανε, κατὰ τὴν αὐτόγραφον σημείωσιν, τῇ 10 ἀπριλίου 1776.

370. Τεύχος χαρτῶν ἀπαρτισθὲν μεσοῦσης τῆς ις' ἑκατ. παρὰ Γερμανοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων, ὅς προσέθηκεν ἐν αὐτῷ καὶ λείψανα ἀρχαιοτέρων τευχῶν. Ἀγραφα δὲ φύλλα τὰ ἐπόμενα: 114, 200—215, 203, 204, 328—331, 340, 341, 425—428, 472—474.

1. Κανόνες ἀποστόλων καὶ συνόδων τοπικῶν τε καὶ οἰκου-
μενικῶν, φ. 1 κέ.

2. «Περὶ τῶν ἁγίων οἰκουμενικῶν ἑπτὰ συνόδων πότε καὶ ποῦ καὶ ἐκ πόσων καὶ κατὰ τίνων συνέστησαν, καὶ ἐκδέσεις τῶν ὄρων αὐτῶν». Ἄρχ. «Πρώτη σύνοδος γέγονε», φ. 10.

3. «Συνοδικὸν τῇ κυριακῇ τῆς ὀρθοδοξίας». Ἄρχ. «Ἐποφειλομένη πρὸς Θεόν», φ. 22.

4. «Ἐκ τοῦ λιβέλλου τῆς μετανοίας τοῦ μοναχοῦ Νείλου». Ἄρχ. «Εἴ τις κατὰ θέσιν ἢ κατὰ χάριν», φ. 26^β.

5. «Ἐξ ἐτέρου λιβέλλου Θεοδώρου ἐπισκόπου Σκυθοπόλεως τῷ Ὀριγένει σύμφρονος γενομένου». Ἄρχ. «Εἴ τις λέγει ἢ φρονεῖ», φ. 27.

6. «Κανόνες τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐκδοθέντες διὰ Κλήμεντος», φ. 27^β.

7. Κανόνες τοπικῶν καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων, φ. 31^β.

8. Βασιλείου Καισαρείας ἐπιστολαὶ πρὸς Ἀμφιλόχιον, φ. 69^β.

9. Γρηγορίου Νύσσης ἐπιστολὴ κανονικὴ, ἧς ἡ ἀρχὴ· «Ἐν καὶ τοῦτο», φ. 78.

10. Κανόνες τῶν ἐν Σαρδικῇ καὶ Καρθαγένῃ συνόδων, φ. 82.

11. Διονυσίου Ἀλεξανδρείας πρὸς Βασιλεῖδην. Ἄρχ. «Τοὺς καὶ τῇ ἀναστασίμῳ», φ. 88^β.

12. Γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ «περὶ τῶν ἐν καταδρομῇ βαρβάρων τοῖς πιστοῖς συμβαινόντων». Ἄρχ. «Δοῦλοι ἐν αἰχμαλωσίᾳ», φ. 90.

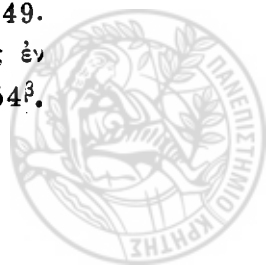
13. «Ἐπίτομος ἐκθεσις τῶν κατὰ καιροὺς γενομένων αἱρέσεων, ἀρχομένη ἀπὸ τῶν κατὰ Ἰουδαίους αἱρέσεων». Ἄρχ. «Ὁ ἰουδαϊσμός ἀπὸ Ἀβραάμ», φ. 91.

14. «Περὶ τῆς φυσικῆς καὶ προπατορικῆς δικαιοσύνης καὶ ἁμαρτίας». Ἄρχ. «Λέγεται παρὰ τοῖς ἁγίοις», φ. 112.

15. Ἐξομολογητάριον ἀνεπίγραφον, οὗ ἡ ἀρχὴ· «Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων», φ. 115.

16. (Μανουὴλ Εανθινοῦ) «ἐκθεσις ἀπλουστέρα τῶν γαμικῶν συναλλαγμάτων». Ἄρχ. «Ὀρισμῶ θεῖῳ καὶ προσκυνητῶ», φ. 149.

17. Ἐπιστολάριον, ἐν ᾧ καὶ ἐπιστολαὶ ἡγουμένων τῆς ἐν Ἄθωνι μονῆς Σίμωνος-Πέτρας καὶ ἄλλων μοναστηρίων, φ. 154^β.

Εἰς τύπον συστατικοῦ γράμματος χρονολογία ἔτους ζμε', ἐν φ. 159. Ἀπὸ φ. 164^β ἐπιστολὴ Γρηγορίῳ μητροπολίτῃ Ζιχνῶν, εἶτα τῷ Σερρῶν Δανιήλ, τοῖς ἐν Δήμνῳ χριστιανοῖς, τῷ μητροπολίτῃ Νικαίας, τῷ ἐπισκόπῳ Δομενίκῳ καὶ Ἐλασσῶνος, εὐχαριστήριος τῷ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἄρχοντι Κωνσταντίνῳ τῷ Κουνούπῃ (διὰ 2000 ἄσπρα, ἅπερ ἀπέστειλε πρὸς ἀνάκτισιν τοῦ πανδοχείου τῆς μονῆς Βατοπεδίου), τῷ ἄρχοντι Μανουήλ τῷ Σεβαστιανῷ «κτῆτορι τοῦ καθόλου ἀγίου Ὁρους»¹, τῷ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἄρχοντι Δούκα τῷ Κριτοπούλῳ.

18. Εὐχαὶ διάφοροι, φ. 172.

19. Ἰωακείμ ἱερομονάχου καὶ καθηγουμένου τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις Ἀρχιστρατήγου ἀπόδειξις παραλαβῆς ἄσπρων τῇ 10 ἰουλίου ἔτους ζμη' (1540) ἰνδικτ. ιγ', φ. 175^β.

20. «Αἱ ὑποθέσεις τῶν πανσόφων λόγων τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως τοῦ Θεολόγου». Ἀρχ. «ἀ, ἄκων χειροτονηθεῖς», φ. 176.

21. Ἰωάννου Ζωναρᾶ «ἐγκώμιον εἰς τὸν Ψαλτῆρα». Ἀρχ. «Πατὴρ τοῦ παρόντος βιβλίου», φ. 193.

22. Ἐκ τοῦ χρονικοῦ τοῦ Θηβαίου, φ. 196^β.

23. Ἐρμηνεία τῆς θείας λειτουργίας, φ. 216.

24. Γρηγορίου ἱερομονάχου Σίμωνος-Πέτρας ἐπιστολὴ πρὸς ἄρχοντα καὶ ἑτέρα πιθανῶς τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὴν ἐξ εὐγενῶν Ἀσανίαν, ἧς σύζυγος Θεόδωρος Γεράκης· προτροπὴ εἰς εὐεργεσίαν ὑπὲρ τῆς μονῆς, φ. 217^β.—Ἀπανταχοῦσαι τοῦ αὐτοῦ ἐκτιθεῖσαι τὴν κατάστασιν τῆς μονῆς, φ. 219.

25. «Ἐρχειρίδιον κατὰ Ἰουδαίων· παρεξεβλήθη δὲ ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ μεγάλου οἰκουμενικοῦ φωστῆρος Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου διὰ τοῦ μεγάλου οἰκονόμου (ὕστερον δὲ Μηδείας Θεοφάνους), αἰτήσαντός τινος τῶν ἱερέων». Διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα. Ἀρχ. «Ἐπαινῶ σου τὸ φιλομαθές», φ. 220. Ἄλλο ἀντίγραφον

¹ Ταύτην τὴν ἐπιστολὴν ἔγραψεν Ἄνθιμος ἱερομόναχος ὁ πρῶτος τοῦ ἀγίου Ὁρους, φ. 170.

σημειῶ ἐν τε τῇ Μαυρογορδατείῳ Βιβλιοθήκῃ (τ. I. σ. 135) καὶ ἐν τοῖς Ἑλλήν. Ἀνεκδότοις (σ. 20).

26. Προθεωρία τῶν ἐξῆς λόγων. Ἀρχ. «Οἱ παρόντες λόγοι», φ. 248.

27. «Τοῦ μητροπολίτου Μηδείας πρὸς τοὺς νομίζοντας ἐὰν φύγωσιν ὄθεν οἱ λοιμώδεις ἀέρες καταπνέουσι, διασφύζονται· ἐμμένοντες δὲ ἐκέϊσε καὶ σπῶντες αὐτοὺς τὸν θάνατον ἐπισπῶνται. Λόγος ἀποδεικνῶν κακῶς φρονοῦντας αὐτοὺς καὶ εἰς Θεὸν ἐξαρτάνοντας· συντέτακται δὲ ἐν σχήματι διαλόγου κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν, μύστου τινὸς διαποροῦντος καὶ πυνθανομένου, καὶ μυσταγωγοῦ ἀποκρινομένου καὶ λύοντος. Προλογίζει ὁ μύστης.— Ὡσπερ ἄλλοτε πολλάκις», φ. 248^β—266. Λεῖπει τὸ τέλος.

28. Θεοφάνους Μηδείας καὶ Γεωργίου Ἀμηρουτζῆ ἐπιστολαί, φ. 267—274. Αἱ ἐπιστολαὶ αὗται ἀπὸ καλλίστου μιτυληναϊκοῦ χειρογράφου ἀντιγραφεῖσαι κατεχωρίσθησαν ἐν τοῖς ἐμοῖς Ἑλληνικοῖς Ἀνεκδότοις τοῖς συντυπωθεῖσι μετὰ τῆς Μαυρογορδατείου Βιβλιοθήκης. Δυστυχῶς ὅμως κατὰ τὴν τύπωσιν οὐκ οἶδ' ὅπως παρελείφθησαν καὶ λέξεις καὶ φράσεις καὶ περίοδοι ὅλαι, αἵτινες προστιθέμεναι ὅπου δεῖ τὰς μὲν ἐπιστολάς σαφεστάτας καὶ γλαφυράς ἀποδεικνῶσι, τὴν δ' ἔκδοσιν ἐκείνην προῖόν συγγνωστέας ἀπροσεξίας, διότι τὸ πρῶτον ἀντίγραφόν μου τὸ ἄχρι καὶ νῦν φυλαττόμενον οὐ μόνον καλῶς ἐγένετο, ἀλλὰ καὶ κατὰ πάντα σύμφωνόν ἐστι τῷ μιτυληναϊκῷ πρωτοτύπῳ. Πρὸς ἐκμηδένισιν οὖν τῆς πρώτης τυπώσεως δευτέραν ἡτοίμασα ἔκδοσιν.

29. Ἀωνόμου «διατὶ Ἐκκλησιαστῆς τὸ βιβλίον καλεῖται». Ἀρχ. «Ὁ μὲν οὖν γράψας», φ. 305.

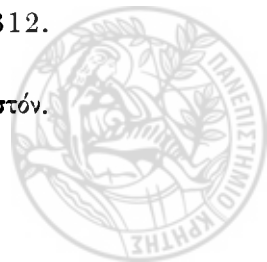
30. Ἐκκλησιαστῆς μετὰ σχολίων ἐν τοῖς μετώποις, φ. 305^β.

31. Ἀωνόμου «διατὶ Ἄσμα Ἀσμάτων καλεῖται καὶ τίς ὁ γράψας καὶ λαλήσας καὶ τὸ βιβλίον τοῦτο». Ἀρχ. «Τοῦ Σολομῶντός ἐστι», φ. 310^β.

32. Ἄσμα Ἀσμάτων μετὰ σχολίων ἐν τοῖς μετώποις, φ. 312.

33. «Σοφία Σολομῶντος ἡ πανάρετος», φ. 316^β.

34. Ἀκέφαλος λόγος, οὗ ἡ ἀρχή· «... σπωμένη Χριστόν.

Οὕτως ἡ καθιπταμένη τοῖς ἀγίοις παρὰ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων» κτλ., φ. 331.

35. Τριάδιον τοῦ 1^{ου} αἰῶνος, περιέχον ἀκεφάλως τεμάχιον περὶ βαθμῶν συγγενείας, ὕπερ ἄρχεται ἀπὸ τῶν ἐξῆς λέξεων· «γαμικῶς ἀνάγκη πᾶσα δύο εἰσί, καὶ διὰ τοῦτο τοὺς δύο μόνους ἐκ τῶν ἀδελφῶν θεωροῦντες» κτλ., φ. 342—347.

36. Εὐχολόγιον γραφὲν διὰ χειρὸς Γερμανοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων, φ. 348—351· περιέχει δὲ εὐχὰς ἐπὶ μιαιοφαγησάντων, ἐπὶ μαγαρίσαντος εἰς ἔθνος, ἐπὶ βρώμασι σκανδαλισθέντων, ἐπὶ ὀρύξει φρέατος καὶ εὐρέσει ὕδατος, εἰς εὐλογίαν οἴκου, εἰς ἀνομβρίαν, εἰς τὸ κατασκευάσαι πλοῖον, εἰς τὸ κατασπᾶσαι πλοῖον ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἐπὶ ἀποδημούντων, εἰς ἄγρην, εἰς κάμινον, εἰς ἀγάπην ἤτοι εἰρήνην, ἐπὶ τοῖς ἀπὸ ἔχθραν εἰρηνεύουσι, ἐπὶ μέλλοντος κοινωνεῖν τῶν θείων δώρων, ἐπὶ ἐξομολογουμένων κτλ.

37. Μάρκου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ «ὁμολογία τῆς ὀρθῆς πίστεως, ἐκτεθεῖσα ἐν Φλωρεντία κατὰ τὴν πρὸς Λατίνους γενομένην σύνοδον». Ἄρχ. «Ἐγὼ τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι», φ. 355.

38. «Ἐκθεσις τῆς εὐσεβοῦς πίστεως ἡμῶν τῶν χριστιανῶν, ἐκδοθεῖσα τῷ ἀμηρᾷ παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου κυροῦ Γενναδίου». Ἄρχ. «Πιστεύομεν ὅτι ἐστὶ Θεὸς δημιουργός», φ. 360. Crusii, Turcograeciae σ. 110.

39. «Γνώμαι κατὰ στοιχεῖον ἐκ διαφορῶν ποιητῶν», φ. 366.

40. Ἰγνατίου ἡγουμένου τῆς ἐν Ἄθωνι μονῆς τῶν Ἱβήρων ἐπιστολή, φ. 377^β.

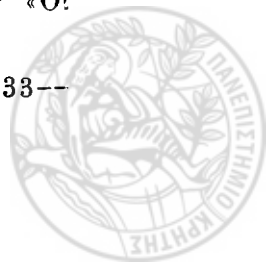
41. Γερμανοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἐπιστολή, φ. 413. Κατεχώρισα δ' αὐτὴν ἐν τοῖς ἀναλέκτοις τ. I, σ. 216 κέ.

42. Γερασίμου ἐπισκόπου ἔνταλμα εἰς πνευματικὸν πατέρα μηνὶ ἀπριλίῳ ἔτους ζμδ' ἰνδικτ. ιγ', φ. 378.

43. Ἐξομολογητάριον, φ. 379—390.

44. Τεμάχιον χαρτῶου κώδικος τοῦ 1^{ου} αἰῶνος, φ. 421—432. Ἐπιστολαὶ Λιβανίου κζ'. Ἡ πρώτη Θεοδώρῳ, ἧς ἡ ἀρχή· «Οἱ εἴωρες προσεγαλοῦσιν».

45. Τεμάχιον ἐτέρου κώδικος τῆς αὐτῆς ἐποχῆς, φ. 433—

454. Περιεχόμενα· α') ἀκέφαλος πραγματεία περὶ ἐπιστολογραφίας ἀρχομένη ἀπὸ τῶν λέξεων· «... ὡσπερ γὰρ τῶν ἱατρῶν ὁ φέριστος τομάς καὶ φάρμακα τοῖς κάμνουσι σώμασι» κτλ.— β') «στίχοι ἱαμβικοὶ φιλοπόνου τινὸς εἰς τὸν κανόνα τοῦ μεγάλου σαββάτου», ὧν ἡ ἀρχή· «Βουλὴν Ἰωσήφ σχηματίζει τὴν ἄνω».— γ') Ἀναστασίου Σιναΐτου «ὄροι σὺν θεῷ ἁγίων πατέρων διάφοροι κατὰ τὴν παράδοσιν τῆς ἁγίας καθολικῆς ἐκκλησίας λεγόμενοι, συλλεγέντες ἀπὸ τε Κλήμεντος καὶ ἐτέρων ὁσίων καὶ μακαρίων πατέρων, οὓς δεῖ πρὸ παντὸς μαθήματος ἐκστηθίζειν τὸν βοηθεῖα Θεοῦ προΐστασθαι τοῦ λόγου τῆς εὐσεβείας βουλόμενον» κτλ.

46. Κωδῆξ τῆς ιδ' ἑκατονταετηρίδος, φ. 455—471. «Τοῦ πρωτονοταρίου Τραπεζοῦντος Στεφάνου τοῦ Σγουροπούλου πρὸς τὸν βασιλέα κυρὸν Ἀλέξιον τὸν μέγαν Κομνηνὸν στίχοι ἐγκωμιστικοὶ» καὶ ἕτερα τοῦ αὐτοῦ ποιήματα.

47. Σωφρονίου Ἀδριανουπόλεως ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς χριστιανούς τῆς ἑαυτοῦ ἐνορίας, ὅτι διώρισεν ἐν Ἀδριανουπόλει τὸν ἐπίσκοπον Γεράσιμον «ἐπίτροπον καθολικὸν καὶ τοποτηρητὴν», φ. 478.

48. Ἐπιστολαὶ δύο Γερμανοῦ ἡγουμένου τῆς ἐν Παλαιστίνῃ λαύρας τοῦ ἁγίου Σάββα, γεγονότος εἴτα πατριάρχου Ἱεροσολύμων, φ. 478^β. Ἡ μὲν πρώτη ἐπέμφθη πρὸς ἀρχοντα ἐγγεγραμμένον εἰς ἀδελφᾶτον τοῦ ἁγίου Σάββα, ἡ δὲ ἄλλη συνίστησιν ἱερομόναχον ἐλεημοσύνας ὑπὲρ τῆς λαύρας συλλέγοντα (1537—1538).

371. Τεῦχος χαρτῶν (0,23 × 0,15) τῆς ΙΕ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 80· ἀνῆκε δὲ πάλαι τῇ ἐν Ἱεροσολύμοις μονῇ τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ.

1. «Παντολέοντος διακόνου, χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, θαύματα τοῦ μεγάλου ἀρχιστρατήγου τῶν ἄνω δυνάμεων». Ἀρχ. «Μεγάλαι καὶ πολλαί», φ. 1.

2. «Τοῦ αὐτοῦ Παντολέοντος διακόνου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἐγκώμιον εἰς τὸν ἀρχιστράτηγον Μιχαήλ». Ἀρχ. «Ὁ τῶν αὐλῶν πνευμάτων», φ. 30.

3. «Θαῦμα τὸ γενόμενον ἐν ταῖς Χώναις παρὰ τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ». Ἀρχ. «Ἡ ἀρχὴ τῶν ἱαμάτων», φ. 37.

4. «Θαῦμα τοῦ μεγάλου ἀρχαγγέλου Ῥαφαήλ». Ἀρχ. «Ὁ μέγας καὶ ὑπερθάμαστος», φ. 47^β.

5. «Ἀκολουθία τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ: στιχηρὰ ἤχος δ': Ὡς γενναῖος ἐν μάρτυσι.—Τρισηλίου θεότητος» κτλ., φ. 57.

6. «Ἐτερος κανὼν φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε: Τὸν πρῶτον ὁμῶν τῶν ἀσωμάτων νόων», φ. 68.

7. «Κανὼν ψαλλόμενος εἰς τοὺς ψυχορραγοῦντας», οὗ ἡ ἀρχή· «Δεῦτε συνάχθητε πάντες», φ. 74^β.

8. «Στιχηρὰ εἰς τὸν σωτῆρα Χριστόν· ἤχος πλάγιος δ'». Ἀρχ. «Βλέψον ἐπ' ἐμέ», φ. 77.

9. Ὁ κανὼν τῆς ἁγίας βάτου. Ὠδὴ α' ἤχος πλ. β'. «Κύματι θαλάσσης», φ. 78^β. Ἐλλείπουσιν αἱ δύο τελευταῖαι ᾠδαί.

372. Μαθηματάριον χαρτῶν ἐκ φύλλων 33 ὑψ. 0,23 καὶ πλ. 0,175· περιέχει δὲ ψυχαγωγικὴν ἐρμηνείαν εἰς τρεῖς λόγους τοῦ Ἰσοκράτους καὶ «ἐξηγήσιν τῶν τοῦ Πυθαγόρου χρυσῶν ἐπιπέδων». Τεῦχος τοῦ ΙΗ' αἰῶνος.

373. Μαθηματάριον χαρτῶν γραφὸν ἐν ἔτει 1786. Φύλλα 715 ὑψ. 0,225 καὶ πλ. 0,185. Περιεχόμενα· α') Φωτίου ἐπιστολὴ πρὸς Μιχαὴλ ἄρχοντα Βουλγαρίας καὶ Πλουτάρχου ἀποφθέγματα βασιλέων καὶ στρατηγῶν· β') ἐπιστολαὶ Βασιλείου Καισαρείας καὶ Λιβανίου· γ') ἐπιστολαὶ Βρούτου· δ') ἐπιστολαὶ Ἰουλιανοῦ ἕξ· ε') ἐπιστολαὶ Φιλίππου, Ἀριστοτέλους, Ἀλεξάνδρου· ς') ἐπιστολαὶ Κράτητος καὶ Διογένης· ζ') Ἀλκίφρονος, Φιλοστράτου, Ἀρισταίνετου· η') Θεοφυλάκτου σχολαστικοῦ καὶ ἄλλων· θ') Αἰλιανοῦ καὶ Αἰνείου· ι') Διονυσίου σοφιστοῦ· ια') Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ· ιβ') «ἐξηγήσεις τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Γρηγορίου, ἐρμηνευθεῖσα παρὰ τοῦ κυρίου Δανιὴλ διδασκάλου Πατμίου, ᾧ ἔστω κλέος ἀείμνηστον», φ. 248—455· ιγ') ἐπιστολαὶ Συνεσίου. Ἐν τέλει «διὰ χειρὸς τοῦ Γρηγορίου Πατμίου ἐγράφη»· ιδ') Δημοσθένους κατὰ Φιλίππου λόγος δεύτερος· ιε') παράφρασις τῶν ἐπιστολῶν Συνεσίου· ἐν τέλει «ἀψπς' Ἰουναρίου κγ', τέλος τῶν ἐξηγήσεων τῶν τοῦ σοφωτάτου Συνεσίου ἐπιστολῶν»· ις') παράφρασις τοῦ προοιμίου τῆς ἱστορίας Ἡρωδιανοῦ.

374. Τεύχος χαρτῶν (0,228 × 0,175) ἐκ φύλλων 482, γραφὴν ὑπερμεσοῦσης τῆς IH' ἑκατ.—Θεοφίλου Κορυδαλλέως ὑπόμνημα εἰς τὰ τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως Ἀριστοτέλους. Ἐν ἀρχῇ πίναξ κεφαλαίων καὶ «ἐκ τῶν τοῦ Εὐκλείδου στοιχείων ὄροι τινές».

375. Τρία χαρτῶα τεύχη συμπεπηγμένα (0,215 × 0,17). Ἐσωθεν τῆς πρώτης πινακίδος σημείωσις: «ἄωνη' ἀπριλίου ε' ἐγένετο ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἀγίου γέροντος Ἀνθίμου τοῦ ἐξ Ἀγγιάλου, καὶ εὐρέθησαν τὰ λείψανα αὐτοῦ ἄξια τῆς εὐαρέστου πολιτείας του. Ἀξίωσον κάμῃ, Θεέ μου, τοιοῦτου τέλους· ἀμὴν γένοιτο· ἐτέθη δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ τάφῳ ὁ μακαρίτης Ἀμβρόσιος σκευοφύλαξ τοῦ παναγίου καὶ ζωοδόχου τάφου, ὅς ἦν ποιήσας μεγαλόσχημον τὸν ἄνω Ἀνθιμον, τὸν καὶ σεβασμιώτατόν μοι γέροντα· ἄωνη' ἀπριλίου ε' ἡμέρα σαββάτω».

α') Τεύχος ἐκ σελίδων 179 καὶ 29 ἀσελιδώτων φύλλων, ἐν οἷς κατεχωρίσθησαν οἱ πίνακες καὶ ὁ ἔλεγχος τῶν ἐμπεριεχομένων τῆς ἐπομένης συγγραφῆς. «Βιβλίον συνταγματικόν, ἐπικληθὲν θησαυρὸς τῆς ὑγιείας, τοῦ ταπεινοῦ Μιχαήλ Κοντοπίδου Μαρκελλου, Ναξιότου καὶ συνδούλου τοῦ περιφήμου κολεγίου τῆς Πάντοβας καὶ νέας Ἀθῆνας. Ἐν ἔτει ἀψ' τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, ἰουνίου ιε'». Ἀρχ. «Μεγάλον κόπον ἔκαμα» κτλ. Ἐν τέλει: «ἀντεγράφη ἐν ἔτει τῷ σωτηρίῳ ἀψπη', ἔτει δὲ τῆς κοσμογονίας ζςης'. τῆ δὲ α' σεπτεμβρίου ἐτελειώθη ἐν τῇ ἀγίᾳ πόλει Ἱερουσαλήμ».

β') Ἐτερον ἐκ σελίδων 64 περιέχον τὰ ἐξῆς κείμενα: «Διάγνωσις τῆς τοῦ ἀνθρώπου διοργανώσεως καὶ τῶν τούτου παθῶν» ἐν κεφ. κη', ὧν ἡ ἀρχή: «Τὸ κρανίον ὅσπουν ἔστι».—«Περὶ τῶν αἰτίων τῶν τοῦ ἀνθρωπείου σώματος παθῶν καὶ τῆς τούτων ἰάσεως» ἐν κεφ. κε', ὧν ἡ ἀρχή: «Ἀπορρέουσι μὲν αἱ τρίχες ἀραιότητι τοῦ δέρματος» κτλ.—Σεληνοδρόμιον καὶ βροντολόγιον.

γ') Ἐτερον ἐκ σελίδων 160 περιέχον λεξικὸν τῆς ἑβραϊκῆς γλώσσης, οὗ ἡ ἐπιγραφή: «Χεῖλη ἕτερα τῇ ἑλληνίδι, ὧν σὺν θεῷ ζητηθήσεται ἡ διερμηνεύσις, ἐν πάσῃ λαλοῦντα τῇ νέᾳ καὶ παλαιᾷ Γραφῇ, κἀναυθὰ ὡς ἐν ἀλφαβήτῳ καταλεγόμενα». Ἐν σελ.

160 προσετέθη τῷ 1801 σημείωσις περὶ μουσικῶν σημαδίων, ἧτις ἀντεγράφη ἀπὸ τοῦ 176 κώδικος.

376. Τεῦχος χαρτῶν (0,228 × 0,17) ἐκ φύλλων 348, ἐξ ὧν πάμπολλα ἀφέθησαν ἄγραφα· ἐγράφη δὲ ὑπερμεσοῦσης τῆς ΙΗ΄ ἑκατ. παρὰ ἱεροκήρυκος καὶ διδασκάλου ἐν Ἱερουσαλήμ δια-
τρίβοντος (πιθανῶς τοῦ Μακαρίου), ὅς ἐν μέρει προσθηκῶν καὶ
διορθώσεων προσεκόλλησεν ἐν πολλοῖς τόποις ἄπειρα χαρτία.

1. Ἱεροκήρυκος ὁμιλῖαι ἐγκώμια καὶ τύποι διαθηκῶν καὶ προι-
κοσυμφῶνων. Ἐν ἀρχῇ λόγος εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Ἀσωμάτων,
ἀρχόμενος ἀπὸ τῶν λέξεων «Ἄς ἐξετάζη ὅποιος θέλει». —
Εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἀγίου Εὐθυμίου, φ. 15^β. — Λογίδριον ἐκφω-
νηθὲν τῇ κυριακῇ τῆς Τυροφάγου, τὸ ἑσπέρας μετὰ τὸ ἀπόδει-
πνον ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, φ. 21^β. —
Λόγος ἐκφωνηθεὶς «ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ ἐπ' ἀκροάσει πα-
ρουσιαζόντων μόνων τῶν ἁγίων ἀρχιερέων καὶ τῶν λοιπῶν ἀδελ-
φῶν» — Ἔτερος «εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου, ἐκφωνηθεὶς
ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας Γεθσημανῆς», φ. 166.

2. «Περὶ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Χρι-
στοῦ τοῦ Θεοῦ παράδειγμα διὰ στίχων πολιτικῶν τοῦ Νικηφόρου
Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου». Ἀρχ. «Ἐπόθου εἶναι τύραννον
ἀποστάτην κακοῦργον», φ. 85—87.

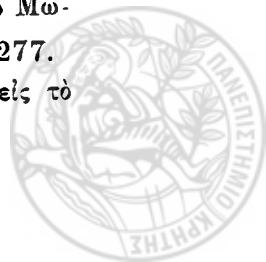
3. Βασιλείου Καισαρείας λόγος περὶ παρθενίας ἐν παραφρά-
σει, φ. 91.

4. «Μετάφρασις εἰς τινα τῶν τοῦ ἀγίου Μακαρίου τοῦ Αἰ-
γυπτίου», φ. 107.

5. «Περὶ τῶν πειρασμῶν καὶ θλίψεων· διάλογος τοῦ σώμα-
τος πρὸς τὴν φυγὴν διὰ στίχων πολιτικῶν». Ἀρχ. «Ὡσπερ χρυ-
σὸς καὶ ἄργυρος», φ. 112.

6. «Τοῦ σοφωτάτου Νικηφόρου τοῦ Γρηγοῦ λόγος εἰς τὴν
ὑπεραγίαν Θεοτόκον, διαλαμβάνων τὴν τε γέννησιν καὶ τὴν εἰς
τὰ ἅγια τῶν ἁγίων εἴσοδον καὶ ἀνατροφήν». Ἀρχ. «Ἀκούω Μω-
σέα τὸν μέγαν», φ. 283. Fabricii, Bibl. graeca X, σ 277.

7. Γεωργίου Νικομηδείας λόγος εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ εἰς τὸ

σωτήριον πάθος τοῦ Κυρίου. Ἄρχ. «Πρὸς ὑψηλοτάτην», φ. 291^β.

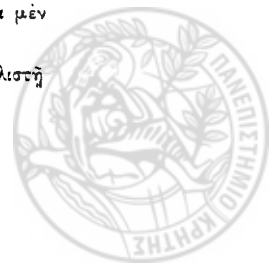
9. Ἀδήλου λόγος εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ ἀρχή· «Δὲν ἔλειψε ποτὲ μακρὰ», φ. 331.

377. Τεῦχος χαρτῶον (0,228 × 0,165) ἐκ σελίδων 409 καὶ 24 ἀσελιδῶτων φύλλων· ἐγγραφή δὲ περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΖ' ἑκατονταετηρίδος.

(Δοσιθέου πατριάρχου Ἱεροσολύμων) «ἐκλογαὶ λόγων» διαφόρων τῆς ἐκκλησίας πατέρων καὶ διδασκάλων. Ἐν ἀρχῇ τῆς βίβλου «πίναξ τῶν ἐξ ὧν αἱ ἐν τῇδε τῇ βίβλῳ ἐκλογαὶ λόγων», εἶτα πίναξ τῶν συγγραφέων, κατόπιν τὸ κείμενον τῶν ἐκλογῶν, καὶ πρὸς τὸ τέλος «πίναξ ἀκριβῆς τῶν ἐμπεριεχομένων ἐν ταύτῃ τῇ βίβλῳ κατὰ στοιχεῖον». Παντὸς δὲ κειμένου, οὗ ἀποσπάσματα περιέχει ἡ βίβλος, πρῶτον μὲν σημειοῦται ὁ συγγραφεύς, εἶτα δὲ ἡ ἀρχὴ τοῦ λόγου. Συγγραφεῖς δὲ εἰσὶν οἱ ἐπόμενοι. Ἰωάννης Δαμασκηνός, Ἀνδρέας Κρήτης, Φώτιος Κωνσταντινουπόλεως¹, Λέων βασιλεὺς, Ἰάκωβος ἀδελφόθεος, Πρόλλος Κωνσταντινουπόλεως, Ἐπιφάνιος Κύπρου, Κύριλλος Ἀλεξανδρείας, Γερμανὸς Κωνσταντινουπόλεως, Γεώργιος Νικομηδείας, Θεοφύλακτος Βουλγαρίας, Ταράσιος Κωνσταντινουπόλεως, Ἀθανάσιος Ἀλεξανδρείας, Ἰωάννης Γαβρᾶς, Ἰωάννης Χρυσόστομος, Μεθόδιος Πατάρων, Ἀμφιλόχιος Ἰκονίου, Κύριλλος Ἱεροσολύμων, Γρηγόριος ὁ Θαυματουργός, Σωφρόνιος Ἱεροσολύμων, Ἰωάννης Εὐχαΐτων, Μόδεστος Ἱεροσολύμων, Συμεὼν Μεταφράστης (ἐκ τοῦ βίου τῆς Θεοτόκου οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐχρῆν ἀληθῶς»), Νεκτάριος Κωνσταντινουπόλεως, Ἐφραίμ Σύρος, Μάξιμος Πλανούδης, Παντολέων διάκονος, Ἀλέξανδρος μοναχός, Γρηγόριος Νύσσης, Γρηγόριος Ναζιανζηνός, Νικηφόρος Βλεμμίδης², Μιχαὴλ σύγκελλος, Φιλόθεος Σηλυβρίας, Νικήτας Παφλαγῶν, Βασίλειος Σελευκείας, Βασίλειος Ἰσαυρίας, Κοσμάς βεσπτήτωρ, Θεόδουλος Θετταλὸς μάγιστρος (ἐκ τοῦ λόγου εἰς τὸν

¹ Ἀποσπάσματα λόγου εἰς τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ ἀρχή· «Πᾶσα μὲν ἑορτὴ καὶ πᾶσα», σελ. 17.

² Ἐκ τοῦ ἐκγωμίου εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην, οὗ ἡ ἀρχή· «Εὐαγγελιστῆ θεολόγῳ», σ. 183.

Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον), Θεόδωρος Στουδίτης, Ναυκράτιος, Φιλότεος Κωνσταντινουπόλεως, Θεόδωρος Δαφνοπάτης, Ἀμμώνιος Μιχαήλ μοναχὸς Στουδίτης, Γρηγόριος πρεσβύτερος Καισαρείας.

378. Μαλαξοῦ νομοκάνων ἐκ κεφ. σης' καὶ ἀδήλου «λόγος εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν», οὗ ἡ ἀρχή· «Τὴν εὐσέβειάν σας προσκαλῶ» κτλ. Φύλλα χαρτῶα 111 ὕψ. 0,23 καὶ πλ. 0,165. Καθ' ἐκάστην σελίδα 23 στίχοι (0,17 × 0,10). Ἐγγραφή δὲ ἀρχομένου τοῦ ἡ' αἰῶνος. Ἐπὶ τοῦ δευτέρου φύλλου·

Ἡ βίβλος αὕτη τοῦ Νεοφύτου πέλει
ἱερομονάχου, ἐκ Ῥόδου πεφυκότος,
ὑποκειμένου τῷ παναγίῳ τάφῳ.

379. Ἀκολουθία ἱερὰ τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Μάρκου ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ, διὰ συνδρομῆς δαπάνης τε καὶ ἐξόδων τοῦ πανοσιωτάτου ἀγίου πρωτοσυγκέλλου κυρίου κῦρ Δανιὴλ τοῦ Σαμίου. Ἀντεγγραφή ἀπαραλλάκτως ἐκ τοῦ τύπου παρὰ ἀνωνόμου ἐν Ἱερουσαλήμ 1865. Φύλλα 21 ὕψ. 0,228 καὶ πλ. 0,168.

380. Τεῦχος χαρτῶον ἐκ φύλλων 106, γραφὲν ὑπερμεσοῦντος τοῦ ἡ' αἰῶνος. Ὑψ. 0,23 καὶ πλ. 0,17. Ἀδήλου γραμματικῆ, ἧς ἡ ἐπιγραφή· «Ἡ μετὰ τῆς προσηκούσης ἀκριβείας καὶ πλήρους συντομίας καθεστηκυῖα καὶ λίαν κεκριμένη τεχνολογία, καὶ ἔκθεσις ἀναγκαίων τινῶν κανόνων εἰς τὰ ὑπτῶ μέρη τοῦ λόγου, ἐρανισθεῖσα ἐκ πολλῶν καὶ φιλοπονηθεῖσα χάριν τῶν πρωτοπεύρων μαθητῶν κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν». Ἀρχ. «Περὶ διαιρέσεως τῶν γραμμάτων» τεχνολογία πρώτη. Τί ἐστι γράμμα; μέρος ἐλάχιστον φωνῆς ἀδιαίρετον» κτλ.

381. Ἀκολουθία εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου, παράκλησις ἀμαρτωλοῦ πρὸς τὴν αὐτὴν καὶ καλαντάριον μεταφρασθὲν ἐκ τῆς οὐγκρικῆς γλώσσης. Φύλλα χαρτῶα 48, γραφέντα περὶ τὸ τέλος τοῦ ἡ' αἰῶνος. Ὑψ. 0,235 καὶ πλ. 0,175.

382. Συνεσίου λόγος περὶ βασιλείας πρὸς Ἀρχάδιον μετὰ ψυχαγωγικῆς ἐρμηγείας καὶ προσιμίου, οὗ ἡ ἀρχή· «Οἱ τεχνολογοὶ ἐν οἷς διαλαμβάνουσι περὶ ὕψους λόγων» κτλ. Ἐν ἀρχῇ

τοῦ τεύχους· «αφξδ' ἰουνίου α' ἄρχησα τὸν παρόντα λόγον καὶ γὼ Ἰωακείμ». Φύλλα χαρτῶα 72 ὕψ. 0,215 καὶ πλ. 0,175.

383. Μικρὸν ἀγιασματάριον ἀντιγραφὲν ἀπὸ τῆς ἐν Μοσχοπόλει ἐκδόσεως Γρηγορίου ἱερομονάχου τοῦ Κωνσταντίνου (1734). Σελίδες 115. Ὑψ. 0,215 καὶ πλ. 0,155. Καθ' ἑκάστην σελίδα 14 στίχοι (0,16 × 0,115).

384. Τεῦχος χαρτῶον τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 67 ὕψ. 0,23 καὶ πλ. 0,17. Τὰ φύλλα 21^β—24, 34^β—36, 42^β, 43^α, 51^β, 52 ἀφέθησαν ἄγραφα.

1. «Γενναδίου πατριάρχου Σχολαρίου. Ἐκ τῶν ὁμιλιῶν ἃς ὠμιλοῦμεν ἐν τῷ δυστυχεῖ παλατίῳ κατὰ παρασκευὴν ἐν τῇ μεγάλῃ τεσσαρακοστῇ, εὐρημένων μετὰ τὴν ἄλωσιν· ἐγράφοντο δὲ μετὰ τὸ ἀγράφως ὁμιληθῆναι παρακλήσει φίλων· ὠμιλήθη δὲ αὐτῇ ἐν τῇ παρασκευῇ τοῦ Λαζάρου. Ὁμιλία περὶ τοῦ μυστηριώδους σώματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ», ἧς ἡ ἀρχή· «Ἐπειδὴ τῇ διὰ τῶν ἱερῶν», φ. 1 κέ. Migne τ. 160, σ. 352.

2. (Τοῦ αὐτοῦ)· «τοῦτο ἐγράφη τῷ πνευματικῷ κῦρ Σαββάτιῳ τῷ ἀπὸ τοῦ Σινᾶ ἐλθόντι εἰς ἡμᾶς· περὶ τῶν ψυχικῶν μετὰ τὴν ἐκ τῶν σωμάτων ἀνάλυσιν διαθέσεων· ἐπιβεβαιωτικὸν συγγράμματος, ὅπερ ἐκόμισεν αὐτὸς ὁ Σαββάτιος τοῦ μακαρίου Θεσσαλονίκης κῦρ Συμεών». Ἀρχ. «Ὅσιώτατε πάτερ Σαββάτιε», φύλλ. 9—17^α.

3. (Τοῦ αὐτοῦ) «περὶ διαφορᾶς τῶν συγγνωστῶν καὶ θανάσιμων ἀμαρτημάτων σύντομον καὶ σαφές». Ἀρχ. «Ὁ μὲν ἀκριβέστερος», φ. 17^β κέ.

4. Ἀδήλου «ἐκλογή καὶ συγγραφή περὶ σφαίρας καὶ τοῦ αὐτῆς κέντρου· ἐξήγησις τοῦ ἄξονος καὶ τῶν πόλων τοῦ κόσμου, ἐκ τῆς λατίνων φωνῆς εἰς τὴν τῶν Ἑλλήνων». Κεφάλαια ε', ὧν ἡ ἀρχή· «Ἡ γνῶσις τῆς οὐρανοῦ σφαίρας», φ. 25. Ἐν τέλει «τὸ ἐξῆς λείπει ὅλον».

5. Ἀδήλου «ἐκ τῶν ἀστρονομικῶν κατὰ πτολεμαϊκοῦς περὶ σφαίρας». Ἀρχ. «Σφαῖρα μὲν ἐστὶ τι σῶμα» φ. 37.

6. Ἀδήλου «προγνωστικὸν ἑαρινοῦ καὶ χειμερινοῦ ἀέρος καὶ

ἐκ ποίων τεκμηρίων ὄμβρους καὶ ἀνομβρίας χρῆ προσδοκᾶν». Ἄρχ. «Τριταΐα καὶ τεταρταΐα οὕσα ἢ σελήνη», φ. 45. Εἶτα κεφάλαια σχετικὰ ἐκ τῆς παντοδαποῦς διδασκαλίας Ψελλοῦ.

7. Πρόκλου σφαῖρα μετὰ σχολίων ἐν τοῖς μετώποις, φ. 53.

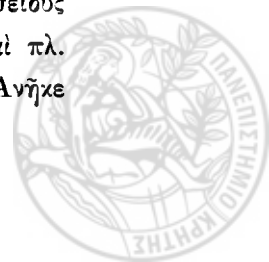
8. «Σχόλιον εἰς τὸ ε' Εὐκλείδου στοιχεῖον, συντεῖνον εἰς ἐρμηνείαν τῶν ἐν τῇ παρούσῃ συνόψει τῆς ἀριθμητικῆς λόγων τε καὶ ἀναλογιῶν». Ἄρχ. «Σκοπὸς τῶ ε' βιβλίῳ περὶ ἀναλογιῶν» φ. 61.

9. Ἀδήλου «περὶ κυριολεξίας καὶ φράσεως ἐλληνικῆς». Ἄρχ. «Ἄσθενεὶ τὰ πράγματα, ἀσθενῶς ἔχουσι τὰ πράγματα», φ. 65.

385. Ἀντίγραφον τοῦ ἐν τῇ μονῇ Συναγέβου τυπωθέντος κατὰ τὸ ἔτος 1697 «ἐγχειριδίου περὶ τινων ἀποριῶν καὶ λύσεων» τοῦ παρὰ Ἰωάννου Καρυφύλλου συγγραφέντος. Φύλλα 42 ὑφ. 0,22 καὶ πλ. 0,155. Καθ' ἐκάστην σελίδα 23 στίχοι.

386. Τεῦχος χαρτῶν ἐκ φύλλων 82 ὑφ. 0,22 καὶ πλ. 0,165. Ἐν ἀρχῇ ἑπτὰ ἄγραφα φύλλα, ὧν τὸ πρῶτον περιλαμβάνει τὴν ἐξῆς σημείωσιν: «καὶ τότε πρὸς τοῖς ἄλλοις Ἰωαννικίου ἱεροδιακόνου τοῦ πῆκλῃν Ψάλτου αψβ' δεκεμβρίου 10» — «καὶ τὸ πέφυκε σὺν ἄλλοις διακόνου Χρυσάνθου». Ἐκ τῶν ἐμπεριεχομένων δὲ σημειῶ τάδε: α') «Νείλου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης περὶ τοῦ καθαρτηρίου πυρός» διατριβή, ἧς ἡ ἀρχή: «Μετὰ τὴν ἀρχήν: τὴν μὲν ἀπὸ τῶν μακαβαϊκῶν», φ. 1 κέ. β') «Εὐστρατίου Ἀργέντου Χίου τοῦ ἱατροῦ, συνταγμάτιον κατὰ τοῦ παπιστικοῦ καθαρτηρίου πυρός», οὗ ἡ ἀρχή: «Ἐπειδὴ ἡ καθολικὴ ἐκκλησία», φ. 6. γ') «Νείλου Θεσσαλονίκης περὶ τοῦ καθαρτηρίου πυρός» ἕτερον, οὗ ἡ ἀρχή: «Λοιπὸς δὲ Γρηγόριος», φ. 38^β. δ') «Περὶ τῆς ἐσχάτης ἀνταποδόσεως ἐκλογαὶ καὶ τινὰ περὶ τοῦ καθαρτηρίου παπιστικοῦ ἐλέγχου», φ. 49. Ἐν τέλει: «ἐγράφη παρ' ἐμοῦ Ἰωαννικίου ἱεροδιακόνου Ἀνδρίου τοῦ πῆκλῃν Ψάλτου, αψβ' φεβρουαρίου ιβ'».

387. (Διονυσίου Κλεόπα) «στοιχεῖα τῆς ὀρθοδόξου χριστιανικῆς δογματικῆς θεολογίας», ὧν ἡ ἀρχή: «Θεολογία κατὰ τοὺς θείους πατέρας σημαίνει». Νεώτατον. Σελίδες 593. Ὑψ. 0,215 καὶ πλ. 0,175. Καθ' ἐκάστην σελίδα 18 στίχοι (0,152 × 0,11). Ἀνῆκε

δὲ πρότερον τῷ ἀρχιμανδρίτῃ Θεοκλήτῳ, τῷ χρηματίσαντι κατόπιν ἀρχιεπισκόπῳ Ἰορδάνου.

388. Τεῦχος χαρτῶν τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 268 ὑψ. 0,215 καὶ πλ. 0,17. Σημειῶ δὲ κατ' ἐκλογὴν τὰ ἐπόμενα κείμενα.

1. «Νείλου ἐπισκόπου νουθεσίαι ψυχωφελεῖς», ὧν ἡ ἀρχὴ «Ἀρχὴ σωτηρίας», φ. 8.

2. «Δημοφίλου ἐκ τῶν πυθαγορείων ἐπῶν», φ. 18.

3. «Τοῦ αὐτοῦ γνῶμαι πυθαγορικάι», φ. 20.

4. Ἀδήλου «περὶ Θεοῦ καὶ δημιουργίας ἀνθρώπου». Ἀρχ. «Ἡ ἐν μονάδι φύσεως ἀδιαιρέτου», φ. 24.

5. Νεοφύτου ἱερομονάχου ἐρμηνεῖα εἰς τὸ τροπάριον τῆς ἁγίας Παρασκευῆς "Τὴν σπουδὴν σου τῇ κλήσει" κτλ. Ἀρχ. «Πολὸς τοῖς πολλοῖς ὁ λόγος», φ. 62.

6. «Ἀπάντησις πρὸς τὸν ζητήσαντα μετὰ καὶ τοῦ ὀφειλομένου ἐν Χριστῷ ἀσπασμοῦ». Ἀρχ. «Ἐζήτησας παρ' ἐμοῦ . . . πρὸς πληροφορίαν δῆθεν ζητήματά τινα, ὧν τὰ μὲν περὶ μοναδικοῦ βίου» κτλ., φ. 66—70. Ἐν τέλει «αψνθ'». Ἐἴτα: «ἰστέον ὅτι ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἐστάλθη πρὸς τινα ἐν Κύπρῳ παρὰ τοῦ ἀειμνήστου Ἐφραὶμ πατριάρχου Ἱεροσολύμων· ἀντεγράφη δὲ τῇ ἐμῇ χειρὶ Μακαρίου ἀναξίου ἱεροδιδασκάλου, εὐρεθεῖσα ἐν τῇ ἀγία λαύρα τοῦ θείου πατρὸς ἡμῶν Σάββα παρὰ τῷ ἐκεῖ ἐνασκουμένῳ ἐνθέως πνευματικῷ πατρὶ κυρῷ Ἰωαννικίῳ ἱερομονάχῳ».

7. «Παραδείγματα Γεωργίου Κορέσση εἰς διάφορα προβαλλόμενα». Ἀρχ. «Ὡσπερ τὸ ἔχον μέρος τραῦμα», φ. 107.

8. «Εὐθαλίου διακόνου περὶ τῶν χρόνων τοῦ κηρύγματος τοῦ ἁγίου Παύλου καὶ περὶ τῆς διὰ μαρτυρίου αὐτοῦ τελειώσεως». Ἀρχ. «Ἀναγκαῖον ἡγησάμην», φ. 126^β. Παρέπονται ὑποθέσεις αὐτοῦ τε καὶ Θεοδωρήτου εἰς τὰς ἐπιστολάς Παύλου.

9. «Ψόγος νικοτιανῆς. ἦτοι τοῦ καπνοῦ, ἐξ οὗ ὁ κοινὸς λεγόμενος ταμπακὸς γίγνεται, ὑπὸ Νεοφύτου γραμματικοῦ τοῦ Καυσοκαλυβίτου». Ἀρχ. «Οὐαὶ φασὶ τοῖς λέγουσι τὸ γλυκὺ», φ. 138.

10. Ἀδήλου «ἀνακεφαλαίωσις τῆς ἐν Κουράν περιεχομένης τοῦ Μωάμεθ διδασκαλίας». Ἀρχ. «Ἄλλ' οὔτε θαυμαστὸν», φ. 140.

11. «Προσφώνημα τοῦ πανιερωτάτου καὶ σοφωτάτου πρώην Παλλαδίου καὶ Χερσῶνος κυρίου Εὐγενίου Βούλγαρη» εἰς τὴν αὐτοκράτειρα Αἰκατερίνην. Ἄρχ. «Ἡ πανυπέλαμπρος αὐτη», φύλ. 146^β—148.

12. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας «ἐρμηνεῖται εἰς τὰς παραβολὰς τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου κατ' ἐρωταπόκρισιν», φ. 159^β.

13. Ἀδήλου «ζητήματά τινα κατ' ἐρωταπόκρισιν καὶ τινα αἰνίγματα μετὰ τῆς ἐρμηνείας αὐτῶν». Ἄρχ. «Πότε ἐχάρη ὁ κόσμος ὅλος», φ. 161^β.

14. Ἰωάννου Τζέτζου τέσσαρες καρκινικοὶ στίχοι, ὧν ἡ ἀρχή· «Νοσῶ σὺ δες ἡίαμα», φ. 163^β. Τοῦ αὐτοῦ τετράστιχον, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἀθλήσας ἤδη». — Τοῦ αὐτοῦ εἰς Διομήδους τάφον μονόστιχον. — Ἔτεροι τοῦ αὐτοῦ δίστιχοι.

15. «Ἡρωϊκοὶ στίχοι τοῦ σοφωτάτου Ἰωάννου Τζέτζου περιέχοντας ὁ καθ' ἕνας ἀπ' αὐτοὺς τὰ κδ' στοιχεῖα». Ἄρχ. «Ἀβροχίτων δ' ὁ φύλαξ», φ. 164.

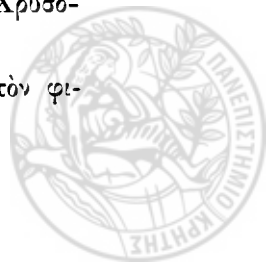
16. «Τὰ παρόντα τροπάρια ἐν τινι παλαιατῇ δεβραϊνῷ κείμενα βιβλῳ, λεγομένη τοῦ συναξαριστοῦ, μετεγράφησαν ὡς ἀνέκδοτα καὶ πανωραῖα· ἔστι δὲ ἡ ῥηθεῖσα βίβλος ἐν τῇ ἱερᾷ καὶ θεοσώσῳ λαύρᾳ τοῦ ὁσίου καὶ ἡγιασμένου Σάββα, περιέχουσα τὰς περὶ τῶν ἀγίων διηγήσεις ἐν φωνῇ ἐλλάδι, ἀλλὰ γε σὺν οὐκ ὀλίγῃ διαφορᾷ καὶ ἐπιτομώτερον τοῦ ἀνα χεῖρας ἐν πεζῇ φράσει καὶ τύποις ἐκδεδομένου συναξαριστοῦ». Ἄρχ. «Σεπτεμβρίου πρώτη τροπάριον ἡχος β': Ὁ πάσης δημιουργὸς τῆς κτίσεως» κτλ., φ. 165.

17. Ἀδήλου «ζητήματα τῆς λογικῆς πραγματείας». Ἄρχ. «Ὅποσα δεῖ εἰδέναι», φ. 169.

18. Ἀδήλου «ῥοι γενικοὶ περὶ τὰς τῶν προτάσεων ποιότη-
τας καὶ δυνάμεις». Ἄρχ. «Προτάσεως οἰασοῦν ῥοι», φ. 176.

19. «Ἀντίρρησις Νεοφύτου εἰς τὸ ὅτι ὁ ἱερεὺς μείζων τοῦ Χριστοῦ, δόξα τοῦ Προκοπίου ἱεροκήρυκος καὶ ἄλλων ἐν τῷ περὶ ἱερωσύνης λόγῳ αὐτοῦ». Ἄρχ. «Ἰστέον δὲ ὅτι τοῦ θεοῦ Χρυσοστόμου», φ. 191.

20. Προκοπίου ἱεροκήρυκος ἐπιστολὴ πρὸς Θεόδωρον τὸν φι-

λόσοφον διδάσκαλον τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ ἡγεμονικοῦ μουσοτροφείου. Ἄρχ. «Νεόφυτος ὁ γραμματικὸς», φ. 194.

21. «Ἀπολογία Προκοπίου εἰς τινὰς παραλόγους ἀντιρρήσεις, ἃς ὡς ἰὸν ἀσπίδος μανικῶς κατὰ τῆς αὐτοῦ βιβλίου ὁ Νεόφυτος ἐξέχεεν, ἢ στηλίτευσις τῆς τοῦ Νεοφύτου κακοηθείας». Ἄρχ. «Τὸ μὲν μὴ ἀντιλέγειν», φ. 194^β.

22. Κοσμᾶ Μπαλάνου ἐπιστολὴ πρὸς Δοσίθεον τὸν ἐπίσκοπον Δρωϊνουπόλεως καὶ Ἀργυροκάστρου περὶ τοῦ «ποιμενικοῦ αὐλοῦ» τοῦ παρὰ Προκοπίου συγγραφέντος. Ἄρχ. «Ἐπειδὴ ἔχει ἔφεσιν», φ. 211.

23. Ἀδήλου περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν τοῦ λόγου μερῶν κατὰ τε τὴν ἑλληνίδα κοινὴν διάλεκτον καὶ τὰς τέσσαρας ἄλλας διαλέκτους, φ. 221.

24. Ἀδήλου «σημείωσις τῶν ἀλγεβρικών γραμματιδίων καὶ ἄλλων τινῶν ἀξιωματικῶν ἐκ τῶν τοῦ Σεγνέρου ἀριθμητικῶν», φ. 234.

25. Ἀδήλου «παραδείγματα διάφορα συντείνοντα ὑποθέσει κατὰ τῶν βλασφημῶν καὶ παιζόντων χαρτία», φ. 266.

389. Τεῦχος χαρτῶν γραφῆν παρὰ Ἰωακείμ τοῦ Σμυρναίου καὶ συγκείμενον ἐξ 192 φύλλων ὕψ. 0,215 καὶ πλ. 0,165.

1. Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου περὶ συντάξεως, φ. 1 κέ.

2. Γερασίμου Βλάχου «ἐγχειρίδιον ἀπάσης τῆς μετρικῆς τέχνης», οὗ ἡ ἀρχὴ· «Ἡ μελιτόρρυτος τῶν Μουσῶν κιθάρα», φ. 30 κέ. Τοῦ πονηματίου τούτου μνημονεύει ὁ κατάλογος τῶν ἀπολεσθέντων συγγραμμάτων τοῦ Βλάχου. Ἄ. Δημητρακοπούλου προσθηκῶν καὶ διορθ. σ. 56.

3. «Θέματα εἰς τὸ α' κεφάλαιον τῆς γραμματικῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου» Μαυροκορδάτου, φ. 45.

4. «Μακαρίου ἱεροδιακόνου εἰς τοὺς ἐπιστολικοὺς χαρακτῆρας» θέματα, ὧν ἡ ἀρχὴ· «Καὶ ἡ δοκιμὴ τὸ βεβαιώνει», φ. 99.

5. «Προγυμνάσματα εἰς τὴν ῥητορικὴν», φ. 161. Εἰς φ. 169 «τέλος τοῦ διδασκάλου μου Γερμανοῦ τῆς τῶν προγυμνασμάτων διορθώσεως».

6. Ἰωακείμ Σμυρναίου ἐπιστολαὶ πρὸς Γεώργιον καὶ Δωρόθεον καὶ τούτου πρὸς ἐκεῖνον. Ἡ πρώτη ἐγράφη μὴνι αὐγούστῳ 1745. Ἀρχ. «Ἐκ Παλαιστίνης ὀρμηθεὶς τὴν Πάτμον σπουδῆ κατέλαβον» κτλ., φ. 171.—Παρέπονται θέματα ἐπιστολογραφίας.

390. Τεῦχος χαρτῶν ἐκ φύλλων 42 ὕψ. 0,22 καὶ πλ. 0,16. «Ἀκολουθία τῆς ἁγίας μεταλήψεως, ὡς εὐρηται ἐν τινι μεμβραίνῳ τῆς βιβλιοθήκης τοῦ παναγίου τάφου· ἐν ᾧ διὰ τὴν παλαιότητα ἔλιπε καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀκολουθίας ταύτης καὶ τὸ τέλος τοῦ βιβλίου, οὐχὶ τῆς ἀκολουθίας. Ὅθεν καὶ ἄγνωστος ἡμῖν ὁ χρόνος κατ' ὃν ἐκεῖνο ἐγράφη, ἔτι δὲ καὶ ὁ γράφας καὶ ὁ συνθεὶς καὶ ὅπου ἀφιέρωται· ὅπερ ἐν ἔτει αὐτῷ ἀπὸ τῆς θείας οἰκονομίας, ἐν μὴνι Σεπτεμβρίῳ, ἀντεγράφη ἀπαρράλλακτως, πλὴν τῆς εὐχῆς τοῦ ὁσίου Ἐφραὶμ τῆς πρώτης (ἣτις ἐλήφθη ἐκ τοῦ λόγου τοῦ «οὐ δεῖ γελᾶν καὶ μετεωρίζεσθαι, οὐ ἡ ἀρχή· Ἀρχὴ καταστροφῆς μοναχοῦ» κτλ. σελίδι ρος', ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τῆς Ὁξονίας ἐν ἔτει αψθ'), διὰ τὸ ἐλλεῖπειν τινὰ φύλλα καὶ πλὴν τῆς εὐχῆς τοῦ ὁσίου Ἰακώβου, ἣτις συνήφθη μετὰ ἐτέρας εὐχῆς τοῦ αὐτοῦ διὰ τὴν ὁμοιότητα ἐν πολλαῖς· εἰς δὲ τὰς ἄλλας εὐχὰς γέγονεν ἡ προσθήκη τινῶν λέξεων, ἡ μεταβολὴ ἐκ τῶν εὐχῶν τῆς μεταλήψεως τῆς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ, διὰ τὸ ὀρθότερον. Ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει Ἱερουσαλήμ». Ἀρχ. «Ἀκολουθία τῆς ἁγίας μεταλήψεως: μετὰ τὴν ἐναρξιν τὸ "Βασιλεῦ οὐράνιε", τὸ τρισάγιον κτ: εἶτα τὰ παρόντα κατανυκτικὰ ἐκ τῆς Παρακλητικῆς ἤχος α'. "Ὅτι τὸ πέλαγος πολὺ» κτλ. Ἀπὸ φ. 27^β «ὕμνος συλλεγεῖς ἀπὸ τῆς νέας καὶ παλαιᾶς θείας Γραφῆς πρὸς τὸν Κύριον».

391. Τεῦχος χαρτῶν συντεθὲν ἐν ἔτει 1835 καὶ συναποτελούμενον ἐκ 350 φύλλων ὕψ. 0,225 καὶ πλ. 0,165.

«Βιβλίον καλούμενον ὀρθόδοξος ὁμολογία, ἐν ᾧ περιέχει ἀποδείξεις καὶ μαρτυρίας ἐκ τε τῆς παλαιᾶς καὶ νέας θείας Γραφῆς, ὅτι τὸ ἐν Ἱερουσαλήμ ἀναδιδόμενον φῶς ἐπάνω τοῦ παναγίου καὶ θεοδέγμονος τάφου ἐσπέρας τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ σαββάτῳ ἐστὶν ἅγιον, θεῖον, ἐξ οὐρανοῦ χάρις τοῦ παναγίου Πνεύματος, παρὰ Πατρὸς δι' Υἱοῦ τοῖς πιστοῖς χαριζόμενον εἰς δόξαν καὶ πίστιωσιν

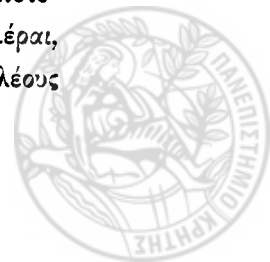
ἀφευδῆ τῆς ἐκ νεκρῶν τοῦ Κυρίου ἐγέρσεως καὶ βεβαίωσιν τῆς ὀρθοδόξου καὶ ἀκραιφνοῦς ἡμῶν πίστεως, αἰσχύνην δὲ καὶ ἀνατροπὴν τῶν θεοστυγῶν αἱρέσεων καὶ ἀναπολόγητον πρόφασιν τῶν ἀπίστων καὶ δυσσεβῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν ὕσων ἀθέων καὶ λοιπῶν τῶν ἐν σχήματι μὲν φαινομένων καὶ ἀναστρεφομένων μετὰ τῶν εὐσεβῶν, τῇ δὲ γνώμῃ καὶ φρονήματι ἀντιφερομένων τῇ ὀρθοδόξῳ καὶ μητρὶ αὐτῶν ἐκκλησίᾳ καὶ ἴσα τοῖς λοιποῖς ἀσεβέσι καὶ κακοδόξοις κακολογούντων κατὰ τοῦ θείου τούτου καὶ ἁγίου φωτός, ἴνδαλμα πλάνης καὶ τέχνασμα καλογήρων διὰ φωσφόρων καὶ πειραμάτων κατασκευαζόμενον τοῦτο ἀποκαλούντων» κλπ. Διαιρεῖται δὲ εἰς κδ' κεφάλαια.

392. Ἀδῆλου ἱεροκλήρυκος ὁμιλίαι, ὧν ἡ πρώτη εἰς τὸ πάθος τοῦ Κυρίου. Ἀρχ. «Ἐφησαι καὶ ἄς τὸ λέγει καὶ αὐτὴ ἡ ἀλήθεια, τὸ εὐαγγέλιον» κτλ. ΙΖ' καὶ ΙΗ' ἑκατ. τετράδια ἀκέφαλα καὶ κεκολοβωμένα, συναποτελοῦντα 198 φύλλα χαρτῶν ὕψ. 0,208 καὶ πλ. 0,16.

393. Τεῦχος χαρτῶν ἐκ 214 φύλλων ὕψ. 0,215 καὶ πλ. 0,172.

«Τὸ τέταρτον βιβλίον τῶν εἰς τέσσαρα διηρημένων διδασκαλιῶν τῆς εἰσαγωγῆς τῆς γραμματικῆς, τῆς διδασκούσης περὶ γραμματικῶν δηλαδή, τὴν ὁποίαν συνέταξεν ὁ Θεόδωρος (Γαζῆς)· ἔστι δὲ εἰσαγωγή, χειραγωγία τις καὶ ὁδήγησις ἀρχαρίων ἐπὶ τὰ τέλη τῶν διδασκομένων». Ἀρχ. «Λοιπὸν δέ· ὁ δὲ ἔστιν ἐπακολούθητικός» κτλ. Ἐν τέλει «1808 φεβρουαρίου τῆς κα'». — Ἀπόφ. 173 κέ «γραμματικῆς κανόνων περί», ὧν ἡ ἀρχή· «Κανὼν ἔστι λόγος ἔντεχος δηλωτικός» κτλ. Ὅρα ἀριθ. 195.

394. Τετράδια μαθηματαρίων τῆς ΙΖ' καὶ ΙΗ' ἑκατ. συναποτελοῦντα 669 φύλλα ὕψ. 0,218 καὶ πλ. 0,155. Ἐσωθεῖ τῆς πρώτης πινακίδος· «καὶ τότε Κοσμᾶ τοῦ ἀπὸ Γάνου, ἄψπε'». α') Ἐπιγράμματα ἐκ τῆς πλανουδαίου ἀνθολογίας, β') Κάτωνος γνῶμαι, γ') Πυθαγόρου χρυσᾶ ἔπη, δ') Φωκυλίδης, ε') Ἀριστοφάνους Πλοῦτος, ς') Ἰλιάδος α—ι, ζ') Ἡσιόδου ἔργα καὶ ἡμέραι, η') Εὐριπίδου Ἐκάβη, θ') Εὐριπίδου Ὀρέστης, ι') Σοφοκλέους

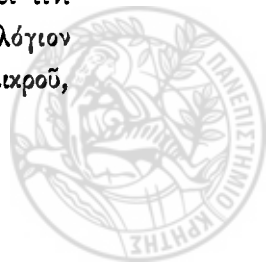
Αἶας μαστιγοφόρος, ια') Ἐπιγράμματα ἐκ τῆς ἀνθολογίας, ιβ') Πινδάρου διάφορα.

395. Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς χαρτῶν τεύχος, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἀγίῳ τοῦ παπαδικοῦ μέλους». Φύλλα 136 γραφέντα κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ΙΘ' ἑκατ. Ὑψ. 0,222 καὶ πλ. 0,162. Μουσικοί: Πέτρος Μπερεκέτης, Κλήμης ἱερομόναχος, Γεώργιος Ῥαιδεστηνός, Γερμανός νέων Πατρῶν, Μπαλάσιος, Μανουὴλ Χρυσάφης, Ἰωάννης Κουκουζέλης, Ἀντώνιος ἱερεὺς καὶ νομοφύλαξ, Ἰωάννης Γλυκός, Συμεὼν Ψυρίτζης, Μητροφάνης Καρύκης, Γρηγόριος Μπούνης Ἀλυάττης, Ξένος Κορώνης καὶ Ἰωάννης Κλαδᾶς.

396. Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς χαρτῶν τεύχος ἐκ φύλλων 184 ὕψ. 0,218 καὶ πλ. 0,16. Νέον σύστημα. Ἐν ἔτει δὲ 1835 ἀνῆκε τῷ ἐν Βερροῖα χρηματίσαντι πρωτοσυγκέλλῳ τοῦ παναγίου τάφου Προκοπίῳ. Μουσικοί: Γρηγόριος λαμπαδάριος, Πέτρος Πελοποννήσιος, Ἰάκωβος πρωτοφάλης, Δανιὴλ πρωτοφάλης, Ἰωάννης πρωτοφάλης, Στέφανος, Κωνσταντῖνος Θετταλὸς (κοινωνικὸν φαλλόμενον ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀναστάσεως), Γρηγόριος λαμπαδάριος. Ἀπὸ φ. 137 «χερουβικά κῦρ Πέτρου Πελοποννησίου, ἅτινα εὐρέθησαν μετὰ τὴν θανὴν αὐτοῦ· ἐξηγήθησαν ἀπὸ τὸ παλαιὸν εἰς τὴν νέαν γραμμὴν παρ' ἐμοῦ ἱεροφάτου Κυπριανοῦ καὶ Ἰεζεκιὴλ τῶν Κυπρίων».

397. Νεφύτου Κυπρίου «ἱστορία τοῦ ἐμπρησμοῦ τοῦ ναοῦ τοῦ παναγίου καὶ ζωοδόχου τάφου, ἧτοι τῆς Ἀναστάσεως, ἐν ἔτει ἠωῆς σεπτεμβρίου 30, ἡμέρα δ'». Ἀρχ. «Ἦ πολυέλεε Χριστὲ σωτὴρ τοῦ παντός κόσμου» κτλ. Ἀπὸ φ. 19 «εὐχὴ εἰς γυναῖκα ἐγκύμονα, ποίημα Ἀνθίμου πατριάρχου Ἱεροσολύμων». Ἀρχ. «Ἀνείκατε φιλάνθρωπε» κτλ. Κατόπιν εὐχαὶ διάφοροι. Φύλλα 23 ὕψ. 0,203 καὶ πλ. 0,175.

398. Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς χρυσόδετον τεύχος, γραφὲν ἀρχομένης τῆς ΙΘ' ἑκατ. Ἐν ἔτει δὲ 1811 ἀνῆκε Μητροφάνει τινὶ ἱερομονάχῳ καὶ ἀγιοταφίτῃ. — Ἀναστασιματᾶριον καὶ εἰρμολόγιον καλοφωνικόν, περιέχον συνθέσεις Χρυσάφης, Ἀρσενίου τοῦ μικροῦ,

Γερμανοῦ νέων Πατρῶν, Δημητρίου δομειστικού, Μπαλασιού, Ἀθανασίου πατριάρχου, Πέτρου Μπερεκέτη, Παναγιώτου καὶ Ἰωάννου καὶ Δανιὴλ πρωτοψαλτῶν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου.

399. «Στιχηράριον καλόφωνον ποιηθὲν παρὰ κῦρ Γερμανοῦ ἀρχιερέως νέων Πατρῶν»· ἐγράφη δὲ μεσοῦσης τῆς ΙΗ' ἑκατ. Φύλλα 292 ὕψ. 0,21 καὶ πλ. 0,162. Ἐν ἔτει 1811 ἀνῆκε τῷ ἀγιοταφίτῃ Μητροφάνει ἱερομονάχῳ.

400. «Ἀναστασιματάριον σὺν θεῷ ἀγίῳ συντεθὲν παρὰ κῦρ Πέτρου λαμπαδαρίου ψάλλεσθαι κατὰ τὸ ὕφος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἐξηγηθὲν δὲ ἤδη ἐσχάτως κατὰ τὸ νέον σύστημα τῆς μουσικῆς παρὰ κῦρ Γρηγορίου λαμπαδαρίου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ διδασκάλου τῆς αὐτῆς νέας σχολῆς τοῦ γένους». Φύλλα 127 ὕψ. 0,21 καὶ πλ. 0,155.

401. Τριψῆδιον καὶ πεντηκοστάριον μετὰ παρασημάνσεως, γραφὲν μεσοῦσης τῆς ΙΗ' ἑκατ. Φύλλα 136 ὕψ. 0,208 καὶ πλ. 0,16. Ἔσωθεν τῆς πρώτης πινακίδος· «καὶ τότε σὺν τοῖς ἄλλοις Βασιλικῷ ἀναγνώστου τοῦ ἐξ Ἰμβρου, 1793 δεκεμβρίου—νῦν δὲ Κυρίλλου μοναχοῦ τοῦ αὐταδέλφου αὐτοῦ—τανῦν δὲ ἐγένετο Ἰωαννικίου ἱεροδιακόνου—ἦδη δὲ γέγονε κτῆμα Ἀρσενίου κτλ.—ἐν ἔτει δὲ 1811 τοῦ προμνηθέντος Μητροφάνους.

402. «Τόμος δευτερος παρὰ τοῦ δοξαστικαρίου τοῦ μακαρίτου κῦρ Πέτρου λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου, περιέχων δοξαστικά τῶν ἑορτῶν τριψηδίου καὶ πεντηκοσταρίου, ἐξηγηθέντα ὡς εἴρηται κατὰ τὸ νέον σύστημα τῆς μουσικῆς παρὰ τῶν νέων διδασκάλων τῆς αὐτῆς σχολῆς». Φύλλα 145 ὕψ. 0,20 καὶ πλ. 0,158. Ἔσωθεν τῆς πρώτης πινακίδος σημειώσεις· «+ ἐκ τῶν τοῦ Προκοπίου πρώην πρωτοσυγγέλλου τοῦ παναγίου τάφου, τοῦ ἐκ Μιτωλήνης, ἐν Βερροίᾳ 1835 ἀγούστου 15».

403. Τεῦχος ἀωνόμου ῥητορικῆς, γραφὲν μεσοῦσης τῆς ΙΗ' ἑκατ. Σελίδες 333. Ἀρχ. «Τέχνη τῆς ῥητορικῆς. — Ὁνομάσθη ἡ ῥητορικὴ ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸν ῥῆμα» κτλ. Ἐν ἀρχῇ 8

φύλλα πίνακος κεφαλαίων καὶ τὸ ἐξῆς σημεῖωμα· «καὶ αὕτη ξὺν τοῖς ἄλλοις Μελετίου Κρητός».

404. Σημειωματάριον καὶ κατάστιχον τοῦ παπᾶ Ἀνθίμου, γραμματέως τῆς ἀγιοταφιτικῆς ἀδελφότητος ἐν ἔτει 1757, κατὰ τὴν ἐν φ. 117 ἀραβικὴν σημείωσιν. Σημειῶ δὲ τὰ ἐξῆς· α') Θεωρητικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, οὗ ἡ ἀρχή· «Δεῖ τὸν διδάσκαλον γινώσκειν», φ. 1.—β') Πρόλογος ἀραβιστὶ τοῦ βιβλίου· «Τουφάτ Φιδάϊ», τοῦ συγγραφέντος παρὰ Μωχάμετ Φιδάϊ τοῦ ἐξ Ἄϊντάπ τῆς Τριπόλεως, φ. 8.—γ') Ἐκλογαὶ ἐκ τῶν συγγραμμάτων Ἰωσήφ Βρυεννίου, φ. 9.—δ') Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας περὶ Μελιχισεδέκ, φ. 16.—ε') «Γνωμαὶ μονόστιχοι ἐκ διαφόρων ποιητῶν», φ. 72.—ς') Κείμενον ἀραβικὸν τοῦ βιβλίου «Τουφάτ Φιδάϊ»: ἔμμετρον ἀραβοτουρκικὸν φρασεολόγιον, φ. 89^β—117^β.

405. Τεῦχος χαρτῶν (0,22 × 0,15) ἐκ φύλλων 122, γραφέν διὰ χειρὸς τοῦ γνωστοῦ συγγραφέως Μανουὴλ Καλέκα ἀρχομένης ἢ μεσοῦσης τῆς ΙΔ' ἑκατ. περικαλύπτεται δὲ διὰ μεμβρανίνου φύλλου ἀποσπασθέντος ἐκ χρυσοστομικοῦ κώδικος τοῦ ια' αἰῶνος. Ἀλλὰ μεταξὺ τῶν φύλλων 64 καὶ 65 φαίνεται ὅτι ἀπεσπάσθησαν ἱκανὰ τετράδια. Ἀγραφα δὲ φύλλα ἀφείθησαν τὰ ἐξῆς. 5^β—8, 31^β—33, 64^β.

1. «Τοὺς Ἡρακλέους ἀνδρικοὺς δεκαδύο | ἐντεῦθεν ἐκμάνθανε φιλότης ἄθλους». Πρῶτον ἀπαρίθμησις τῶν ἄθλων καὶ εἶτα διηγήσις περὶ αὐτῶν, ἧς ἡ ἀρχή· «Ἐξέμηγε τὸν Διὸς Ἡρακλῆν τὸ τῆς Ἥρας ζηλότυπον, εἰς δὲ Πυθῶνα μολῶν ὅπως ἀνανήψει τῆς μελαγχολίας πονθάνεται» κτλ., φ. 1 κέ. Τέλος· «ἀλλ' ἄγχων τὸ θηρίον διὰ Τροϊζῆνος ποιησάμενος τὴν ἀνάβασιν ἤγαγεν Εὐρουσθεῖ, καὶ δεῖξας πάλιν εἰς Ἄδου κεκόμικεν».

2. «Πυθαγόρου Σαμίσιο ἔπη τάδ' ἔνεστι τὰ χρυσαῖ». Ἀρχ. «Ἀθανάτους μὲν πρῶτα», φ. 3^β.

3. Δύο σημειώσεις «περὶ ἀθειῶν τινων δοξασάντων» καὶ «περὶ αἱρέσεων τῶν φιλοσόφων». Ἀρχ. «Ἰστέον ὅτι τρεῖς ἐλέγοντο παρ' Ἑλλήσιν ἀθειαί», φ. 5.

4. Γραμματική ἀνεπίγραφος, ἧς ἡ ἀρχή· «Ὄρθογραφία ἐστὶν ἡ κατὰ λέξιν ἠκριβωμένη γραφή. Πόσα εἶδη τῆς ὀρθογραφίας; τρία· σύνταξις, ποιότης, ποσότης· καὶ σύνταξις μὲν ἐστὶν θέσις στοιχείων περὶ κατάληξιν καὶ ἐπιφοράν συλλαβῶν» κτλ., φ. 9—31. Ἐν φ. 14 ἐπιγραφή κατὰ τὴν ὡς ἔχουσα οὕτως· «Ἐπιτομή τῶν γραμματικῶν κανόνων ἐκ τῶν Ἡρωδιανού». Ἀρχ. «Τὸ ὅμοιον ἐν τοῖς ὀνόμασι ἢ γένει ἢ εἴδει». Τέλος· «οἶον γυναῖκες γυναῖκας, θυγατέρες θυγάτρας... πάντες πάντας καὶ τὰ ὅμοια».

5. «Μιχαὴλ πρεσβυτέρου, συγγέλλου τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων, μέθοδος περὶ τῆς τοῦ λόγου συντάξεως σχεδιασθεῖσα ἐν Ἐδέσῃ τῆς Μεσοποταμίας, αἰτήσῃ διακόνου Λαζάρου φιλοσόφου καὶ λογοθέτου». Ἀρχ. «Ἡ περὶ τῆς τοῦ λόγου συντάξεως διδασκαλία», φ. 33—62.

6. «Ἡρωδιανού» ἀνεπίγραφον, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐπι τῶν σημείων ἂν τις φαίη καὶ ταῦτα ὅσα ἀριθμοῦ σημειῖα ἐστί· καὶ γὰρ ταῦτα ἐν τε ταῖς γραφαῖς» κτλ., φ. 63^α—63^β.

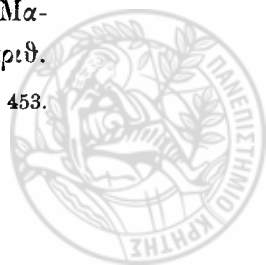
7. Ἀνεπίγραφον, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐστὶ δέ τινα χαρακτηρὶ ἐνεργητικῶν κεχρημένα», φ. 64^α.

8. «Ἱστορία· ὧν ἐμνήσθη ὁ μέγας πατὴρ Θεολόγος ἐν τοῖς τέσσαρσιν αὐτοῦ λόγοις, φημί δὴ τῶ εἰς τὰ φῶτα, τῶ εἰς τὸν μέγαν Βασιλείον καὶ τοῖς δυοῖς στηλιτευτικοῖς κατὰ Ἰουλιανοῦ καὶ κατὰ Ἑλλήνων». Ἀρχ. «Οὐ Διὸς ταῦτα γοναὶ καὶ κλοπαὶ τοῦ Κρητῶν τυράννου. Οἱ θεολόγοι τῶν Ἑλλήνων ἐκ Κρόνου καὶ Ῥέας λέγουσι γεγενῆσθαι τὸν Δία» κτλ., φ. 65—93. Τέλος· «γίνεται οὖν παρ' Ἑλλήσιν ἑορτὴ τοῦ φάλλου, ἣν προσηγόρευσαν φαλλαγῶγια: — Τέλος, ξένε, ἔλαβον αἱ ἱστορίαὶ | ὡς ἄρτι λεύσεις, ἄπασαι ὧδε, ξένε: — Μανουὴλ ὁ Καλέκας» ¹.

9. «Τοῦ ὀσίου Ἀντιόχου πρόλογος». Ἀρχ. «Φησὶν ἐν τοῖς ἄσμασιν ὁ Σολομών», φ. 93^α.

10. «Ἐπιστολαὶ Διβανίου τοῦ σοφιστοῦ», φ. 93^β—96^β. Ἐν τῇ κάτω ὡς τοῦ φ. 93^β ἡ ὑπογραφή τοῦ καλλιγράφου «Μανουὴλ». Ἐπιστολαὶ δὲ εἰσὶν αἱ ἐπόμεναι: ἐκδ. Wolf ἀριθ.

¹ Ὅρα περὶ τοῦ Καλέκα τὰ παρὰ Φαβρικίῳ γραφόμενα, Bibl. gr. τ. XI, σ. 453.

1117, 1062, 1128, 304, 1121, 1597, 425, 1589¹, 1598, 1556, 22, 72.

12. Ἀνεπίγραφον περὶ ῥημάτων, οὗ ἡ ἀρχή· «Τῶν ῥημάτων τὰ μὲν εἰσιν ἐνεργητικά, τὰ δὲ παθητικά, τὰ δὲ οὐδέτερα, τὰ δὲ μέσα· τῶν ἐνεργητικῶν τὰ μὲν ἐστὶ καὶ φωνῆ» κτλ., φ. 97^α. Τέλος· «καὶ καλοῦνται σύνθετα κατηγορήματα, οἷον Σωκράτης περιπατεῖ».

13. «Παροιμίαι κατὰ ἀλφάβητον» Ἀρχ. «Αὕτη ἡ μῆρυνθος οὐδὲν ἔσπασεν· ἀπὸ τῶν ἀλιευτῶν εἴρηται τῶν μηδὲν ἐλκυσάντων» κτλ., φ. 98—106^β. Τέλος· «ἐπὶ καλάμης ἀροῦ· ἐπὶ τῶν εὖ καὶ καλῶς γεωργούντων».

14. Συνταγαὶ φαρμακευτικά. Ἀρχ. «Κατὰ τὸ πρῶτον ἐχέτω κουκκία τοῦ Νικολάου, ὧν τὸ ὄνομά ἐστὶ "σίνε χίμπους ἔσαι νόλο", καὶ λαμβανέτω ἀπὸ τούτων ἅπαξ ἢ δις τῆς ἐβδομάδος», φ. 106^β.

15. «Τὰ ἐκ τοῦ Εὐθύφρονος ἢ περὶ ὀσίου» ἐκλογαὶ ῥήσεων ἀπὸ τοῦ ὁμωνύμου πλατωνικοῦ διαλόγου. Ἀρχ. «Ὁρθῶς γὰρ ἐστὶ τῶν νέων πρῶτον ἐπιμεληθῆναι», φ. 107^α. Τέλος· «τὰ δὲ παρ' ἡμῶν εἰς ἐκεῖνον τιμῆ καὶ γέρα καὶ χάρις».

16. «Ἐκ τῆς τοῦ Σωκράτους ἀπολογίας». Ἀρχ. «Ῥήτορος μὲν καὶ αὕτη ἀρετὴ τὸ τοῖς λεγομένοις», φ. 107^β.

17. «Ἐκ τοῦ Κρίτωνος ἢ περὶ πρακτέου». Ἀρχ. «Εἰ γὰρ ὄφελον, ὦ Κρίτων, οἷόν τε εἶναι οἱ πολλοὶ τὰ μέγιστα κακὰ ἐξεργάζεσθαι, ἵνα οἰοί τε ἦσαν» κτλ., φ. 108^α.

18. «Ἐκ τοῦ περὶ ψυχῆς». Ἀρχ. «Ὁ δὲ Σωκράτης ἀνακατιζόμενος εἰς τὴν κλίνην συνέκαμφέ τε τὸ σκέλος», φ. 108^β.

19. «Ἐκ τῶν πολιτειῶν α'». Ἀρχ. «Ὁρᾶς οὖν ἔφη ὁπόσοι ἐσμέν; πῶς γὰρ οὐ; ἢ τοίνυν τούτων ἔφη κρείττους γένεσθε ἢ μένετε» κτλ., φ. 110^β. Παρέπονται πολλὰ ἄλλα ἀποσπάσματα ἐκ τῶν τοῦ Πλάτωνος συγγραμμάτων.

20. «Συμπόσιον ἢ περὶ ἔρωτος». Ἀρχ. «Πᾶσα πράξις αὐτῆ ἀφ' ἑαυτῆς πραττομένη», φ. 122^α.

¹ Μετὰ τὸν ἀριθμὸν τούτου ἀναγινώσκειτ' ἐν τῷ κώδικι ἐπιστολὴ ἀνεπίγραφος, ἧς ἡ ἀρχή· «Ἐπειδὴ μοι τὴν σιωπὴν» κτλ.

21. Σημείωσις περὶ εὐρέσεως τοῦ πάσχα, φ. 122^β. Εἶτα σημείωσις Ἀρσενίου μοναχοῦ κατὰ τὸν ἐ' αἰῶνα, δηλοῦσα ὅτι «τοῦτο τὸ βιβλίον ἔστι τῆς θείας καὶ ἱερᾶς λαύρας τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου τῆς Ἱερουσαλήμ».

406. Δύο χαρτῶα τεύχη συμπεπηγμένα (0,213 × 0,163), γραφέντα διὰ χειρὸς Γεωργίου τοῦ Ὑπομενά. Καθ' ἐκάστην σελίδα 25 στίχοι, ἠριθμημένοι κατὰ πέντε παρ' αὐτοῦ τοῦ γραφέως (0,163 × 0,115). Ἐν ἀρχῇ δὲ ἐπὶ ἰδιαιτέρου φύλλου σημειοῦνται τάδε· «πέμπεται τῷ αὐταδέλφῳ μου Ἰωάννῃ τῷ Τραπεζουντίῳ Ἐνετίτηθεν εἰς Βουκουρέστιον, διὰ τοῦ εὐγενεστάτου καὶ λογιωτάτου ἄρχοντος κυρίου Ἰωάννου Χρυσοσκουλαίου, 1712, μαρτίῳ· σὺν τούτῳ δὲ καὶ τὸ περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως». Εἶτα· «καὶ τοῦτο τὸ ἰδιόχειρον ἀφιερῶθη τῷ ἁγίῳ μοναστηρίῳ τοῦ Σουμελά παρὰ Γεωργίου Τραπεζουντίου, 1744, μαρτίῳ». Καὶ πάλιν· «ἠρξάμεθα τὴν περὶ οὐρανοῦ πραγματείαν ἐν ἔτει αχϋθ^ο φευρουαρίου κλ: ἐν ἀρχῇ τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς, ἐν Βουκουρεστίῳ». Ἐν σελίδι 1· «ἐκ τῶν τοῦ Γεωργίου Τραπεζουντίου τοῦ Ὑπομενά, «νῦν δὲ Νικοδήμου ἱερομονάχου».

1. (Θεοφίλου Κορυθαλλέως) «ὕπόμνημα συνοπτικὸν καὶ ζήτημα εἰς τὴν περὶ οὐρανοῦ πραγματείαν» Ἀριστοτέλους. Ἀρχ. «Οἶόν τις νέηλος εἰς πόλιν μεγίστην», σελ. 1—204. Ἐν τοῖς μετώποις σχόλια. Εἰς σελίδα 204· «ἐγράφη ἐν Βλαχίᾳ κατὰ τὸ αχϋη^{ον} ἔτος, μηνὸς αὐγούστου κη', ἐν Τριγοβύστῳ». Παρέπονται 4 ἀσελίδωτα φύλλα, ὧν τὸ τρίτον περιέλαβε λύσιν εἰς τὸ ζήτημα «πότερον αἱ τῶν στοιχείων ποιότητες, διαφοραὶ τῶν αὐτῶν εἰσιν οὐσιώδεις ἢ ἐπουσιώδεις» κτλ.

2. (Θεοφίλου Κορυθαλλέως) ὑπόμνημα εἰς τὸ περὶ ψυχῆς Ἀριστοτέλους. Ἀρχ. «Τὸ φυσιολογικὸν τῆς θεωρίας», σελ. 1—442. Ἐν τοῖς μετώποις σχόλια. Εἰς σελίδα 442· «έτελειώθη ἐν Τριγοβύστῳ μετὰ τὴν ἀπὸ Πιτεστίου ἐπάνοδον, 1700: — ὀκτωβρίου ζη:—κόλ: 85 c».

407. Τεῦχος χαρτῶον ἐκ φύλλων 288 ὕψ. 0,21 καὶ πλ. 0,155, γραφὲν ἐν ἔτει 1808. Ἐσωθεν τῶν πινακίδων προσεκολλήθη

τὸ πρωτότυπον ἀχρονολογήτου ἐπιστολῆς, ἣν ἔγραψε Γεράσιμος ὁ ἀπὸ Μετρῶν πατριάρχης Ἀλεξανδρείας πρὸς τὸν «λογιώτατον ἐν ἱεροδιακόνοις καὶ διδάσκαλον τοῦ κατὰ τὴν Αἴγυπτον συσταθέντος σχολείου Γεράσιμον».

1. «ᾠὴ νοεμβρίου κς'. Στοιχεῖα μεταφυσικῆς φιλοπονηθέντα Βενιαμὶν τῷ Λεσβίῳ». Ἀρχ. «Ἐκ φύσεως οἱ ἄνθρωποι», φ. 1—202. Ἐν τέλει· «ἐγράφη διὰ χειρὸς Βασιλείου Ἰωαννάδου Κονζᾶ Συμαίου, ἐν Σύμῃ». Δεύτερον ἀντίγραφον ἐσημειώθη ἐν τῇ ἐμῇ Μαυρογορδατείῳ Βιβλιοθήκῃ, τ. I, σ. 139, ἀριθ. 15.

2. «ᾠὴ μαΐου κη'. Περὶ μορίων τινῶν παρὰ Δανιὴλ τοῦ Πατριῶν, καὶ πρῶτον περὶ τῆς πρὸς τὸ ὄνομα συνεπειᾶς τοῦ ὑποτακτικοῦ ἄρθρου», φ. 202—275.

3. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ τετράστιχα μετὰ ψυχγωγικῆς ἐρμηγείας, φ. 278 κέ.

408. Δύο χαρτῶα τεύχη συμπεπηγμένα, γραφέντα τὸ μὲν ἐν ἔτει 1725, τὸ δὲ ἐν ἔτει 1728. Σελίδες 127 + 319.

α') Ἀδύλου λογικῆ ἀνεπίγραφος, ἧς ἡ ἀρχή· «Τὸ μέσον οὐ οὐ ἕκαστος ἐν ἀπάσῃ ἐπιστήμῃ καὶ τέχνῃ διαλέγεσθαι δύναται». Ἐν τέλει· «αφκέ' αὐγούστου».

β') Ἀναστασίου παπᾶ Βασιλοπούλου «λευχειμονοῦσα ῥητορικῆ» μετὰ τῶν ἐπιγραμμάτων Ἰακώβου ἱεροδιακόνου τοῦ Κυπρίου¹. Ἐν τέλει· «τέλος ἐν ἔτει ἑπτακοσιοστῷ χιλιοστῷ εἰκοστῷ ὀγδόῳ». — Παρέπονται θέματα ῥητορικοῦ ὕφους καὶ — «Διδασκαλία περὶ τοῦ ἀκριβοῦς τρόπου τοῦ διδάσκειν τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν εὐαγγέλιον, ἐκδοθεῖσα παρὰ Γερασίμου Βλάχου τοῦ Κρητός, ταπεινοῦ τῶν ἐπιστημῶν διδασκάλου, κήρυκος τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου καὶ καθηγουμένου τοῦ τῆς Παλαιοπόλεως σεβασμίου μοναστηρίου». Ἀρχ. «Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον», σ. 271—319. Τοῦ ἀντιγράφου τούτου ἐμνήσθη ὁ Δημητρακόπουλος ἐν ταῖς προσ-

¹ Χ. Φιλῆτας ἐν τ. VIII τῆς «Πανδώρας», σ. 550. Α. Δημητρακόπουλος ἐν ἀριθ. 875 τῆς «Κλειούς». Μ. Παρανίκας ἐν Σχεδιάσματι σ. 82. Ἄλλα δὲ ἀντίγραφα σημειοῖ ὁ C. Erbiceanu ἐν Riv. Teolog. τ. III. σ. 21, 79, οἷς πρόσθετες τὸ παρ' ἐμοῦ περιγραφέν ἐν τῇ Μαυρογ. Βιβλιοθ. τ. I, σ. 145.

θήκαις καὶ διορθώσεις, σ. 53· δεύτερον δὲ ἀντίγραφον, ἀνήκον πάλαι τῷ Ἀλεξάνδρῳ Турναβίττῃ, ἀπόκειται τανῦν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ οἴκουμενικοῦ πατριαρχείου¹.

409. Τεῦχος χαρτῶν ἐκ φύλλων 64 ὕψ. 0,212 καὶ πλ. 0,168· ὄπερ κατὰ τὸ ἐν τέλει πασχάλιον ἐγράφη ἐν ἔτει 1737. Ἐκ τῶν περιεχομένων δὲ σημειῶ τὸ ἐξῆς· «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κῆρ Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου καὶ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως οἱ ὑπόλοιποι τῆς ἀκολουθίας ψαλμοὶ τοῦ ἡμερονυκτίου ἐτέθησαν ἐνταῦθα, τῶν εὐχῶν μόνον ἐκλεγείσων». Ἄρχ. «Ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τὸ ἔθος», φ. 1—34.

410. Ψαλτήριον χρυσοδέτον, ἐπιμελῶς γεγραμμένον κατὰ τὴν ις' ἑκατ. καὶ συγκείμενον ἐκ 225 φύλλων στιλπνοῦ χάρτου ὕψ. 0,208 καὶ πλ. 0,152. Καθ' ἑκάστην σελίδα 18 στίχοι (0,152×0,09). Τὰ πρῶτα τρία φύλλα περιέχουσιν εἰκόνας α') ἀγγέλου εὐλογοῦντος, β') Δαυὶδ τοῦ προφήτου προσευχομένου, γ') Δαυὶδ καθημένου καὶ γράφοντος. Τὸ δὲ κείμενον περιλαμβάνει ὠραῖα κεφαλαιώδη στοιχεῖα κεχρωματισμένα καὶ κεχρυσωμένα· πολλοῦ δὲ κοσμεῖται καὶ μετὰ ταινιωδῶν κοσμημάτων, αἱ δὲ ἐπιγραφαὶ ἐρυθραί.

411. Μαλαξοῦ νομοκάνων ἐν κεφ. τιά', γραφεὶς ἐν ἔτει 1596 καὶ συγκείμενος ἐκ 227 χαρτῶν φύλλων ὕψ. 0,21 καὶ πλ. 0,16. Καθ' ἑκάστην σελίδα 22 στίχοι. Ἄρχ. «Πρέπει τὸν κριτὴν» κτλ., φ. 1^ο. Τὸ τελευταῖον κεφάλαιον ἐπιγράφεται «περὶ πῶς γράφει ὁ ἀρχιερεὺς τὸ διαζύγιον ὅταν ὁ ἄνδρας λείπη χρόνους πέντε» κτλ. Μεθ' ὃ σημειοῦνται διάφορα κανονικὰ κεφάλαια ληφθέντα ἐκ πονημάτων ἐκκλησιαστικῶν συγγραφέων. Ἐν φ. 18^β ὑπάρχει εἰκὼν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καθημένου ἐντὸς θρόνου. Εἰς φ. 210^β δύο σημειώσεις ἀπεσβεσμέναι, ἡ μὲν τοῦ κατόχου Παρθενίου ἱερομονάχου, ἡ δὲ τοῦ καλλιγράφου· «ἔτει ἀπὸ τῆς τοῦ Κυρίου σαρκώσεως αφεὶς μηνὶ μαρτίῳ ιη', Ἰνδικτιῶνος θ'».

412. Τεῦχος χαρτῶν τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 107 ὕψ. 0,218 καὶ πλ. 0,165. Τὰ φύλλα 57—61 ἀφῆθησαν ἄγραφα.

¹ Ἐσημειώθη παρὰ Μ. Χαμουδοπούλου ἐν τῇ Ἐκκλ. Ἀληθ. τ. Ι, σ. 2—3.

1. Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ πηγὴ γνώσεως μετὰ τοῦ πρὸς Κοσμάν προοιμίου, οὗ ἡ ἀρχὴ· «Τὸ μὲν στενὸν τῆς διδασκαλίας», φύλλ. 1—56.

2. Νικηφόρου Βλεμμίδου ἐπιτομὴ λογικῆς ἀπὸ τοῦ κς' κεφαλαίου, οὗ ἡ ἀρχὴ· «Ὅνομά ἐστι φωνή», φ. 62 κέ.

413. Ἐπιστολάριον ἀνώνυμον ἐκ σελίδων 122, γραφὲν κατὰ τὴν τετάρτην δεκαετηρίδα τοῦ ἡμετέρου αἰῶνος. Ὑψ. 0,216 καὶ πλ. 0,158.

414. Τεῦχος ἐκ φύλλων 138 στιλπνοῦ χάρτου, ὕψ. 0,21 καὶ πλ. 0,155. Καθ' ἐκάστην σελίδα 26 στίχοι (0,15 × 0,09). Ἐγράφη δὲ περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΖ' ἑκατ. Ἐν φ. 138^β σημειώσεις τοῦ καλλιγράφου· «καὶ τότε ἐκ τῶν βιβλίων Κυρίλλου ἱερομονάχου τοῦ ἀγίου τάφου, τοῦ ἐκ χώρας Δελβίνου, καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἐγράφη ἐν τῇ ἀγίᾳ πόλει Ἱερουσαλήμ, ἔνδον τοῦ ἀγίου τάφου, ἐπὶ κυρίου Δοσιθέου πατριάρχου».

1. Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου συγγραφαὶ καὶ ἐπιστολαί, φ. 1-126.

2. «Πολυχράτους διαδόχου ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου, ἐκ τῆς ἐπιστολῆς πρὸς Βίκτορα τὸν διάδοχον καὶ ἀρχιεπίσκοπον τῆς μεγάλης Ῥώμης». Ἀρχ. «Καὶ γὰρ κατὰ τὴν Ἀσίαν», φ. 127^α. Migne τ. 5, σ. 1357.

3. «Κλήμεντος πρεσβυτέρου Ἀλεξανδρείας, ἡγουμένου τῆς σχολῆς, ἐκ τοῦ ἐπιγεγραμμένου αὐτῷ λόγου τίς ὁ σφζόμενος πλούσιος». Ἀρχ. «Ἴνα δὲ ἔτι θαρρήσης», φ. 127^β. Migne τ. 9, σ. 648.

4. Ἐπτὰ τεμάχια «Φίλωνος περὶ τῶν ἐκ περιτομῆς πιστευσάντων ἐν Αἰγύπτῳ χριστιανῶν ἅμα καὶ μοναχῶν, ἐκ τοῦ ἐπιγεγραμμένου λόγου αὐτῷ περὶ βίου θεωρητικοῦ, περὶ ἰκετῶν». Ἀρχ. «Πολλαχοῦ μὲν οὖν τῆς οἰκουμένης», φ. 129. Ἐκδ. Schwickert τ. V, σ. 308.

5. «Μαρτύριον τοῦ ἀγίου Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου», οὗ ἡ ἀρχὴ· «Μετὰ τὴν μακαρίαν», φ. 131. Migne τ. 4, σ. 669.

415. Πατερικὸν ἐκ φύλλων χαρτῶν 308 ὕψ. 0,21 καὶ πλ. 0,15· ἐγράφη δὲ ἐν ἔτει 1626.

1. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος περὶ ματαίου βίου καὶ εἰς ὠφέλειαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν». Ἀρχ. «Ὅσοι τὰ τοῦ βίου», φ. 1.

2. Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου, οὗ ἡ ἀρχὴ· «Πάλιν Ἡρωδιάς», φ. 24.

3. «Καὶ ἕτερα περὶ γυναικῶν εἰς παρθένους φιλοθέους» διηγήματα ἀσκητικά, φ. 54^β κέ.

5. Ἰωάννου διδασκάλου Κωνσταντινουπόλεως, διήγησις αὐτήκοος περὶ προφητείας τινὸς γέροντος διδασκάλου περὶ τῆς μετὰ πεντεκαίδεκα ἔτη ἀλώσεως τοῦ Βυζαντίου. Ἀρχ. «Κατὰ τὸν καιρὸν βασιλέως τοῦ τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα κρατοῦντος κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Παλαιολόγου ἦν τις γυνή» κτλ., φ. 70.

5. «Διήγησις περὶ τοῦ ἰσαποστόλου Κωνσταντίνου βασιλέως, ἀπὸ τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Κολοβόν». Ἀρχ. «Διηγῆσατο ὁ ἀββᾶς Ἰωάννης», φ. 93.

6. «Περὶ μετανοίας, λόγος τοῦ Χρυσοστόμου», οὗ ἡ ἀρχὴ· «Διὰ τοῦτο συνεχῶς», φ. 117.

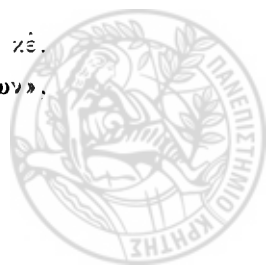
7. «Περὶ διδαχῆς καὶ νοουθεσίας λόγος ζ΄», οὗ ἡ ἀρχὴ· «Πρώην μὲν ἐνεκαλούμην», φ. 152.

8. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ ἐλεήμονος. Ἀρχ. «Τὰς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν», φ. 202. Εἰς τὸ τέλος δὲ τοῦ βίου γέγραπται σημείωσις κρυπτογραφικὴ, ἣν οὕτως ἀναγινώσκω· «ἐγράφη ὁ παρῶν βίος δι' ἐμοῦ Λαυρεντίου ἱερομονάχου Κυπρίου ἐκ πόλεως Ἱεροσολύμων γεννηθέν, τραφέν δὲ ἐν τῇ (=ἡ) ἐπαρχίᾳ τοῦ ἁγίου Λαζάρου, ἔγρον εἰς τὸν Λάρνακαν, καὶ ἐγράφει(=ἡ) εἰς τοῦ Φερούχου-ὄγλου τὸν κερὸν(=καιρὸν) τοῦ στραβοῦ μετ' ἐκεί(νους) τοὺς φόβους καὶ ἀδικίας, ἐν ἔτει ,αχκε΄, ἐν μηνῇ(=ἰ) δεκεμβρίῳ κη΄. Καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὐχεσται(=σθε) καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ ξωθυμζ΄πκε· νκμωγκε· οειθύκε:-συνεργία τοῦ ἁγίου πνευματικοῦ πατὰ κύρ Δανιήλ, ,αχκε΄ ἐν μηνῇ(=ἰ) δεκεμβρίῳ κη΄».

416. Τεῦχος χαρτῶν ἐκ φύλλων 167 ὕψ. 0,213 καὶ πλ. 0,169, γραφέν περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος.

1. Βασιλείου Καισαρείας ὁμιλία εἰς τὸ ἑξάήμερον, φ. 1 κέ.

2. Θεοφίλου Κοροθαλλέως «ἔκθεσις περὶ ἐπιστολικῶν τύπων».

μετά τῆς προτεταγμένης ἐπιστολῆς πρὸς Παχώμιον Δοξαράν, φ. 97 κέ. Ἐκδ. Νικοδήμου Μεταξᾶ σ. 1—59.

3. «Ἐπιστολαὶ Ἑλλήνων μεταγενεστέρων καὶ καθ' ἡμᾶς ἀχμασάντων», φ. 135 κέ. Ἐκδ. Μεταξᾶ σ. 68—126.

417. Τεῦχος χαρτῶν ἐκ σελίδων 297 καὶ 91 ἀσελιδώτων φύλλων ὕψ. 0,212 καὶ πλ. 0,115. Καθ' ἐκάστην σελίδα 30 στίχοι ἠριθμημένοι παρὰ τοῦ καλλιγράφου Γεωργίου Ὑπομενᾶ (0,163 × 0,105). Ἐν ἀρχῇ φύλλα 34, ὧν τὸ πρῶτον περιλαμβάνει τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ βιβλίου: «εἰς τὴν τοπικὴν πραγματείαν τοῦ Ἀριστοτέλους ἐρμηνεία τοῦ ἐν μακαρία τῇ λήξει σοφωτάτου διδασκαλοῦ Σεβαστοῦ τοῦ Κυμινήτου». Ἐν τῷ δευτέρῳ φύλλῳ ἀναγινώσκονται ὀκτώ ἐπιγράμματα εἰς τὴν βίβλον, ἀπὸ δὲ τοῦ 5 μέχρι τοῦ 30 φύλλου ὑπάρχει πίναξ αὐτῆς ἀναλυτικός τε καὶ ἀλφαβητικός· τὸ δὲ κείμενον εὗρηται μετὰ τέσσαρα ἄγραφα φύλλα. Ἀρχ. «Τέτταρά εἰσι τὰ γένη τῶν ἐπιχειρημάτων» κτλ. Ἐν τῷ ἐπάνω μετώπῳ τῆς ἀ' σελίδος· «καὶ τότε Γεωργίου Τραπεζουντίου τοῦ Ὑπομενᾶ», εἶτα πρὸς τὰ κάτω «νῦν δὲ Νικοδήμου Ἱερομονάχου». Μετὰ δὲ τὸ κείμενον ὑπάρχουσιν ἑπτὰ ἄγραφα φύλλα, καὶ πάλιν 50 ἀσελιδώτα, ἐν οἷς περιέχεται ἡ τῆς ἐρμηνείας περίληψις.

418. Τεῦχος χαρτῶν ἐκ φύλλων 158 ὕψους 0,214 καὶ πλάτους 0,16.

1. Ἀδῆλου ἱεροκήρυκος αὐτόγραφα σχέδια ὁμιλιῶν, ἐκφωνηθεισῶν μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1698 καὶ 1701, φ. 1—143.

2. Δύο τετράδια τῆς ιζ' ἑκατ. περιέχοντα ὁμιλίαις Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου, φ. 144 κέ.

419. Τεῦχος χαρτῶν τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 99 ὕψ. 0,213 καὶ πλ. 0,168. Ἐσωθεν τῆς ἀ' πινακίδος σημείωσις· «κτῆμα Ἀμβροσίου ἱεροδιακόνου»· ἑτέρα εἰς τὸ τέλος τῆς βίβλου· «τὸ παρὸν δῶρον δέδωκέ μοι ὁ Βηρυτοῦ ἀείμνηστος Ἰωαννίκιος· ὄντι ἐπὶ τῆς αἰχμαλωσίας Ἰόπτης καὶ Πτολεμαΐδος ἐκεῖσε». Τὰ φύλλα 71—73 ἀφείθησαν ἄγραφα.

1. Ἀδῆλου «περὶ συλλαβῆς· συλλαβὴ ἐστὶ κυρίως σύλληψις συμφώνων μετὰ φωνήεντος ἢ φωνηέντων, οἷον Κᾶρ, βοῦς. Κυ-

ρίως σύλληψιν ἐναυθα τῆν ἀληθινὴν περικράτησιν νόησον· περικρατοῦσι γὰρ ἀλλήλοις τὰ στοιχεῖα» κτλ., φ. 1.

2. Ἀδήλου «ἐρμηνεῖα τῶν ὀκτῶ μερῶν τοῦ λόγου». Ἀρχ. «Ὅνομά ἐστι μέρος λόγου, πτωτικὸν δὲ λέγεται» κτλ., φ. 3.

3. «Τοῦ φιλοσοφωτάτου κυρίου Ἰωάννου τοῦ Τζέτζου περὶ ῥημάτων αὐθυποτάκτων στίχοι πολιτικοί», ὧν ἡ ἀρχὴ· «Φέρε μικρὸν τι παίζωμεν πολιτικοῖς ἐν στίχοις», φ. 18^β. Τέλος· «καὶ πνευστιᾶν ὡς ἔοικεν, οὐκοῦν ἀναπαυστέον». Ὀλίγους στίχους ἐξέδοτο Bekker, *Anecdota graeca*, σ. 1089—90.

4. «Ἐτεροι τρόποι ποιητικῆς κζ'. δηλωτικοὶ συνεσχιασμένης φράσεως ῥητορικῆς καὶ λογικῆς παιδείας». Ἀρχ. «ἀ' ὑπερβολή, β' ἔμφασις κτλ. . . Ὑπερβολὴ ἐστὶν φράσις ὑπεραίρουσα τὴν ἀλήθειαν» κτλ. φ. 21. Πρβλ. Γεωργίου Χοιροβοσκοῦ τὸ περὶ τρόπων ποιητικῶν παρὰ Spengel, *Rhet. Graeci*, τ. III, σ. 252.

5. «Γνώμαι διαφόρων ὠφελιμώταται». Ἀρχ. «Τὸ βασιλέως μὴ φυλάττειν μυστήριον», φ. 25.

6. «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῶν συντάξεων· πῶς δεῖ οφείλειν συντάσσειν ῥημάτων λέξεις ἐν ταῖς τοῦ ὀνόματος πτώσεσιν. Ἀρχὴν στοιχεῖον τὸ ᾱ». Ἀρχ. «Ἀγορανομῶ γενικῆ: ἀγορανομῶν Ῥωμαίων ἐτελεύτησε δίκαιος» (sic), φ. 29. J. A. Cramer, *Anecdota Oxoni.* τ. IV, σ. 275.

7. «Στίχος ἠρωελεγείος εἰς τὰ πενήκοντα βιβλία, ἃ συνέγραψεν ὁ ἱστορικὸς Κώνων»—καὶ αἰνίγματα τῶν σοφῶν, φ. 40^β.

8. «Φράσεις τρόπων ποιητικῶν». Ἀρχ. «Φράσις ἐστὶν λόγος ἐγκατάσκευος ἢ λόγος κατὰ τινα» κτλ., φ. 41.

9. Ἀδήλου «περὶ ῥαψωδίας». Ἀρχ. «Τί ἐστὶ ῥαψωδία: ποίημα ἐμπεριειληφὸς» κτλ., φ. 45.

10. Ἀδήλου «περὶ ἐγκλινομένων». Ἀρχ. «Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ ἐγκλινόμενα», φ. 46^β.

11. Ἀδήλου «περὶ βαρβαρισμοῦ καὶ σολοικισμοῦ». Ἀρχ. «Ἰστέον ὅτι ὁ βαρβαρισμὸς ἐν λέξει γίνεται», φ. 49.

12. «Τοῦ ὑπερτίμου (cod. περιτίμου) ἐν φιλοσόφοις κυρίου Μιχαὴλ σύντομος ἐξήγησις περὶ τῶν ὀκτῶ μερῶν τοῦ λόγου, τοῦ

μη βαρβαρίζειν καὶ σολοικίζειν ἐν ταῖς τοῦ λόγου συντάξεσι». Ἄρχ. «Χρὴ οὖν γινώσκειν, ὧ προσφιλέστατε, ὅτι ὡς οἶδας πάντα τὰ μέρη τοῦ λόγου», φ. 50.

13. «Ἄρχῃ σὺν θεῷ ἀγίῳ τῶν ἐρωτημάτων». Ἄρχ. «Τί ἐστὶ προσωδία; ποιά τάσις ἐγγραμμάτου φωνῆς ὕγιους» κτλ., φ. 57.

14. Ἄνεπίγραφοι ἐτυμολογικαὶ ἐρωτήσεις ὧν ἡ ἀρχή· «Πόθεν Ξενοφῶν; παρὰ τὸ ξένος καὶ τὸ φῶς» κτλ., φ. 74.

15. Ἄδηλου «σημαινόμενα λέξεων διαφόρων καὶ περὶ ὀρθογραφίας». Ἄρχ. «Τὸ κ μετὰ τοῦ υ. Κυρήνη πόλις, ἐξ ἧς καὶ Κορηναῖος», φ. 88 κέ.

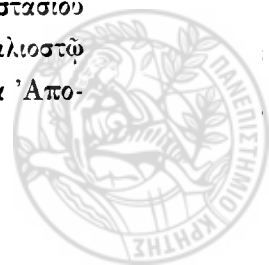
420. Τεῦχος χαρτῶν τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 147 ὕψ. 0,215 καὶ πλ. 0,165. Καθ' ἐκάστην σελίδα 27 στίχοι (0,166 × 0,96).

(Θεοφίλου Κορυθαλλέως) «ὕπόμνημα συνοπτικὸν καὶ ζήτημα εἰς τὴν περὶ οὐρανοῦ πραγματείαν» Ἀριστοτέλους, μετὰ πολλῶν σχολίων ἐν ταῖς ὥαις. Ἄρχ. «Οἶόν τις νήλυς εἰς πόλιν». Εἰς τὸ τέλος τοῦ κειμένου· «ἐγράφη μὲν παρὰ τοῦ εὐτελοῦς Ἰακώβου ἱερομονάχου Ἀναστασίου».

421. Θεματογραφία Ἰωακείμ Σμυρναίου, ἐν ἣ εὑρηται καὶ ἐπιστολὴ Γεωργίου τοῦ Κρητὸς πρὸς τοὺς συμφοιτητάς, καὶ ἄλλη τοῦ ἱερέως Ἰωακείμ πρὸς ἐκεῖνον· ἄλλο δὲ ἐπιστολιμαῖον θέμα ἐγράφη ἐν ἔτει 1733. Ἐν τῷ βιβλίῳ ὑπάρχουσι ἐτι «θέματα... εἰς τὴν γραμματικὴν τοῦ ἐξ ἀπορρήτων (Ἀλεξάνδρου) καὶ περὶ συντάξεως τῶν προτακτικῶν». Ὑψ. 0,215 καὶ πλ. 0,165.

422. Δύο χαρτῶα τεύχη συμπεπηγμένα, συναποτελοῦντα σελίδας 191+198 καὶ 14 ἀσελίδωτα φύλλα ὕψ. 0,213 καὶ πλ. 0,165.

α') Θεοφίλου Κορυθαλλέως «ῥητορικῆς τέχνης προσίμιον» καὶ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου ῥητορικῆ, ἔχουσα ἐν τέλει αὐτῆς τὸ ἐξῆς σημεῖωμα· «ἔλαβε πέρας ἡ παροῦσα δέλτος διὰ χειρὸς κάμου τοῦ εὐτελοῦς καὶ ἁμαρτωλοῦ Ἰακώβου ἱερομονάχου Ἀναστασίου ἐκ νήσου Πάτμου, κατὰ μῆνα νοέμβριον ἐν ἔτει σωτηρίῳ χιλιοστῶ ἐπτακοσιοστῶ εἰκοστῶ πρώτῳ· ἧτις ἐρμηνεύθη ἐν τῇ ἀγίᾳ Ἀπο-

καλύψει (= ἐν Πάτμῳ) ὑπὸ τοῦ λογιωτάτου ἡμῶν διδασκάλου κυρίου κυρίου Μακαρίου».

β') (Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου) ἐπιτομή ῥητορικῆς κατ' ἐρωταπόκρισιν, ἔχουσα εἰς τὸ τέλος αὐτῆς τὴν ἐξῆς δὴλωσιν· «ἐγράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ Ἰακώβου ἱερομονάχου Ἀναστασίου κατὰ τὸ ρφκβ' ἀπριλλίου 26».

423. Ἔτερον ἀντίγραφον τῶν αὐτῶν κειμένων ἐν φύλλοις 168 ὕψ. 0, 218 καὶ πλ. 0, 166. Εἰς φ. 85^β σημειώσεις τοῦ ἀντιγραφέως· «ἔλαβε πέρας κατὰ τὸ ρφμ^{ον} ἔτος, μαΐου κα', διὰ χειρὸς τοῦ εὐτελοῦς Σωφρονίου διακόνου Σύρου». Καὶ πάλιν ἐν ἀρχῇ τοῦ τεύχους· «Σωφρονίου Πτολεμαΐδος κτῆμα καὶ γράψιμον ἢ παροῦσα ῥητορικῆ». Ἀνέβη δὲ οὗτος κατόπιν τὸν πατριαρχικὸν θρόνον Ἱεροσολύμων, καὶ κατὰ μετὰθεσιν τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει οἰκουμενικόν.

424. Συλλογὴ διαφόρων τευχῶν τῆς ΙΖ' καὶ ΙΗ' ἑκατ. Ὑψ. 0, 21 καὶ πλ. 0, 16.

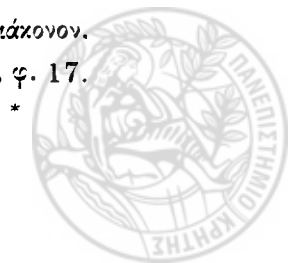
1. Ἐπιστολαὶ κατὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ σοφωτάτου Θεοφίλου Κορυθαλλέως. Ἐπιστολὴ πρώτη τοῦ ἐγκωμιστικῆς χαρακτῆρος», ἧς ἡ ἀρχὴ· «Χρῆν οὐχ ἦμιστα», φ. 1 κέ.

2. Ἰακώβου τοῦ Μηλίου ἐπιστολὴ τῷ ἐλλογιμωτάτῳ ἀδελφῷ Νεοφύτῳ, Χίοθεν 19 ὀκτ. 1741. Ἀρχ. «Ἡδέα μὲν σου καὶ τὰ πρότερον», φ. 15. Πρὸς τὸ τέλος δὲ ὑπόσχεται πέμψαι «τὰ πονηθέντα μοι εἰς τὴν ῥητορικὴν γυμνάσματα, ἵνα τὴν λίθον ποτὶ τὰν Σπάρταν ἀγάγῃς τῆς σαυτοῦ διανοίας, καὶ βασιανίσας πέμψῃς, διδάσκων ἡμᾶς ἢ χρὴ ξυγγράφειν» κτλ. Περὶ Ἰακώβου Μηλίου ὄρα Γ. Ζαβίρα νέας Ἑλλάδος σ. 376.

3. Νεοφύτου ἀπάντησις πρὸς τὸν Ἰάκωβον, Πατμόθεν 26 ὀκτωβρ. 1741. Ἀρχ. «Εὔγε τῆς οὐκ ἂν» κτλ., φ. 15^β. Περὶ τὸ μέσον τῆς ἐπιστολῆς ἀπαντῶν λέγει· «οὐ γὰρ ῥητορικὴν ἀκριβοῦμεν, ὧ τῶν ἀγαθῶν ῥητόρων ῥητορικώτατε σύ».

4. Νεοφύτου πάλιν πρὸς Ἰάκωβον. Ἀρχ. «Ἰδοὺ σοι καὶ ἄλλος ἦχει», φ. 16^β.

5. Ἰακώβου Μηλίου πρὸς τὸν αὐτὸν Νεοφύτον ἱεροδιάκονον. Χίοθεν νοεμβρ. 1741. Ἀρχ. «Παιζόντων μὲν ἦν τὰ πρόσθεν», φ. 17.

6. Νεοφύτου ιεροδιακόνου τοῦ Καυσοκαλυβίτου ἐπιστολὴ γραφείσα γαμηλιῶνος ζ' μεσοῦντος, ἔτει 1767, πρὸς Ἐφραίμ τὸν πατριάρχην Ἱεροσολύμων· ζητεῖ δὲ παρ' αὐτοῦ συστατικὰ γράμματα καὶ χρηματικὴν τινα συνδρομήν. Περὶ δὲ τὸ μέσον τῆς ἐπιστολῆς γράφει· «ὧν ἑκάτεροι τὸ τῆς Πάτμου ποτὲ κλεινὸν ἔδαφος ἔχοντες συμμετέσχουμεν, παιδείας τέ φημι καὶ τῶν αὐτῶν διδασκάλων τῶν τῆς μακαρίας λήξεως, ὧν καὶ τῆς ἐν λόγῳ τε καὶ βίῳ ἀρετῆς κληρονόμους ὁμᾶς εἰδότες, μακαριώτατε, ἦν ἐκεῖνοι πρὸς ἡμᾶς ἐπεδείκνυντο φιλοστοργίαν, καὶ παρ' ὁμῶν θαρροῦντες ἐξαιτούμεθα. Τῆς γοῦν τῶν γραμματικῶν ὑπομνημάτων ἐκδόσεως, μᾶλλον δὲ τῆς τῶν μαθητιῶντων ἐπιδόσεως ἕνεκα ἀποδημεῖν, σὺν Θεῷ δὲ εἰρήσθω, μετ' οὐ πολὺ μέλλοντες εὐχετικοῖς ὁμῶν καὶ ἱεροῖς γράμμασι, κατὰ τὴν ἀψευδῆ ὁμῶν ἐκ φιλοστοργίας ἐπαγγελίαν, ἐφοδιασθῆναι ἀξιούμεν τὰ τε ἄλλα καὶ μάλιστα διὰ τοὺς ὧν μῶμος ὁ λόγος· δίκαιον γὰρ οἶμαι, μακαριώτατε, ὑπὲρ ὧν αὐτοὶ ζῦμπαντα μικροῦ δεῖν τὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν χρόνον ἐπ' οὐδενὶ σωματικῷ κέρδει ἔδαπανήσαμεν, ἀδάπανόν τινα χάριν καὶ τὴν ὑμετέραν ζυνεισενεγκεῖν καὶ ἔμμουσον καὶ φιλόμουσον μακαριότητα, συστατικοῖς ὡς εἴρηται γράμμασι τὰ διαβήματα ἡμῶν κατευθύνουσιν» κτλ.

7. Ἀρσενίου Μονεμβασίας ἐπιστολὴ πρὸς Παῦλον γ' πάπαν Ῥώμης. Ἀρχ. «Εἰ καὶ πρὶν περιττῶς», φ. 18^β. E. Legrand, Bibliographie hellénique τ. I, σ. 220—224.

8. «Ἐπιστολαὶ φιλικαὶ» Δημητρίου καὶ Παναγιώτου, φ. 21.

9. «Ἐπιστολὴ τοῦ κῦρ Εὐγενίου πρὸς Νικηφόρον Θεοτόκην, ὄντα ἐν Γηασίῳ τῆς Μολδαβίας διδάσκαλον καὶ τῆς ἐκεῖσε σχολῆς καθηγητὴν· καὶ εὐθὺς ἀναχωρήσας ἐκεῖθεν διέβη εἰς Σλαβώνιον» κτλ. Ἀρχ. «Τίς ὁ κατὰ τὴν ἀρτίως», φ. 21^β. Ἀτελής ἐν τῷ κώδικι.

10. Μακαρίου διακόνου τε καὶ γραμματέως τοῦ πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, ἐπιστολαὶ πρὸς διαφόρους καὶ ἀπαντήσεις εἰς τὰς αὐτάς (1786—1805), φ. 23 κέ.

11. Νεοφύτου Καυσοκαλυβίτου ἐπιστολὴ πρὸς πατριάρχην ἀπὸ Βουκουρεστίου, ἐν ἧ ἔχει γράφει ἀπολογοῦμενος· «νεκρὸς τε ἅμα καὶ ἄταφος καθ' ὁδὸν ἐκριφθήσεται· ὁ μικροῦ ἂν καὶ ἔπαθον πρὸ

ἔξ ἢ ἑπτὰ καὶ δέκα ἐτῶν ἀπὸ Ἀδριανουπόλεως ἐνταῦθα ἀποδημῶν... ἐτάχθην δὲ ὧδε τῆς αὐθεντικῆς σχολῆς ἔφορος... γηροκομίας καὶ μόνης ἔνεκα».

12. Μακαρίου πάλιν «ἀποσημειώματα πρὸς διαφόρους ὑποθέσεις συντείνοντα· εἰσὶ δὲ κατὰ ἀλφάβητον», φ. 127.

13. Τοῦ αὐτοῦ «ἀποσημειώσεις ὁμηρικῶν στίχων, προσφυῶν εἰς παντοίας ὑποθέσεις ἀστείως νὰ προσκολλῶνται, κατὰ ἀλφάβητον διὰ περισσοτέραν εὐκολίαν, φ. 150—161.

14. Ἐπιστολαὶ αὐτόγραφοι Ἐφραίμ τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν, φ. 164—216. α') «Ἡ πρὸς τὰ προβληθέντα ἀπάντησις» ἐσχάτη ἰουλίου 1762. Ἀρχ. «Τῶν ἐν τῇ ἱερᾷ τριχῇ διαιρουμένων μυσταγωγία» κτλ.—β') «Ἐτέρα ἐπιστολὴ ζητήματα περιέχουσα», ἧς ἡ ἀρχὴ «Ἀδελφὲ Ζαχαρία εἴης ὕγιαίνων».—γ') «Πρὸς τὸν Χοῦρι Ἰωσήφ ζητήσαντα ἐνθέρμως τοὺς λατινικοὺς νεωτερισμοὺς κατὰ ἀπαριθμῶσιν μόνον» (σεπτ. 1761). Ἀρχ. «Ἐζήτησας παρ' ἐμοῦ ἀδελφὲ ἐν Χριστῷ» κτλ.—δ') Ἴσον τῆς ἐπιστολῆς ζητήματά τινα περιεχούσης», ἐκ Βηρυτοῦ 1762 μηνὶ ἰουλίῳ. — ε') Ἄλλη ἐπιστολὴ γραφεῖσα μηνὶ νοεμβρίῳ τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

15. «Ἰδιόχειρός ἐστι τοῦ ἀοιδίμου Ἐφραίμ»—«Τοῦ σοφολογιωτάτου ἐν Βουκουρεστίῳ διδασκάλου κυρίου Ἀλεξάνδρου, πρὸς τὸν ζητήσαντα εὐσεβέστατον αὐθέντην Ἰωάννην Κωνσταντῖνον Νικολάου Μαυροκορδάτον διήγησις πάνυ συνοπτικὴ περὶ τοῦ ἀοιδίμου διδασκάλου κυρίου Μακαρίου τοῦ ἐκ νήσου Πάτμου». Ἀρχ. «Ἐπεὶ γε ἡ φιλόμουσος», φ. 217—221. Κ. Σάδα μεσαιων. βιβλιοθ. τ. III, σ. 504—514.

15. Δουάδιον τοῦ 15' αἰῶνος, περιλαμβάνον δύο ἐπιστολάς τῆς συνάξεως τῶν Σιμωνοπετριτῶν, ὧν ἡ μὲν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ῥωσσίας Μιχαὴλ Θεοδοροβήκην, ἡ δὲ πρὸς τὸν Μοσχοβίας πατριάρχην Φιλάρετον (1630 μαρτ.), φ. 222—225.

16. Ἀπόσπασμα ἐπιστολαρίου τῆς αὐτῆς ἐποχῆς, φ. 226 κέ.

425. Ἀνθολογία ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, ἀκέφαλος καὶ βεβλαμμένη ἐξ ὕδατος. Φύλλα χαρτῶα 159, γραφέντα κατὰ τὴν ΙΔ' ἑκατ. Περιλαμβάνει δὲ συνθέσεις Κορώνη, Ἰωάννου Κουκου-

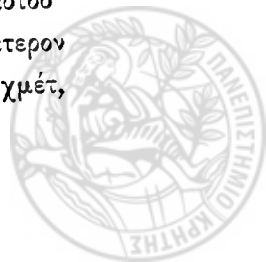
ζέλη, Μιχαήλ Ἀνεώτου, Χριστοφόρου, Παναρέτου Μανουήλ, Γρηγορίου, Μανουήλ Παγκρατίου ἱερέως, Κορνηλίου μοναχοῦ, Ἀβραμῖώτου καὶ Γεωργίου τοῦ Παναρέτου.

426. Κώδιξ αὐτόγραφος Γερασίου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, περιλαμβάνων ὁμιλίαν τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς κυριακάς τοῦ ἐνιαυτοῦ, ὧν ἡ πρώτη «περὶ εἰκόνων τῶν ἁγίων». Ἀρχ. «Καθὼς ὀπότεν ἕνας καὶ καλὸς βασιλεὺς» κτλ. Σελίδες 805 καὶ ἔξ ἀσελιθῶτα φύλλα ὕψ. 0,215 καὶ πλ. 0,162. Ἐν σελίδι 345 ἡ ὑπογραφή τοῦ συγγραφέως, εἰς σελίδα δὲ 133 γέγραπται τὸ ἐξῆς: «τὸ παρὸν ὑπάρχει Παρθενίου πρωτοσυγκέλλου τοῦ ἁγίου τάφου».

427. Θεοφίλου Κοροδαλλέως ὑπόμνημα ἀκέφαλον εἰς τὰ περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως Ἀριστοτέλους, μετὰ πολλῶν σχολίων ἐν τοῖς μετώποις· ἐγράφη δὲ περὶ τὸ μέσον τῆς ΙΖ' ἑκατ. Φύλλα 9—23'. Ὑψ. 0,212 καὶ πλ. 0,16.

428. Τεῦχος χαρτῶν γραφῆν μετὰ τῆς ΙΖ' καὶ ΙΗ' ἑκατ. Φύλλα 34 ὕψ. 0,218 καὶ πλ. 0,17.

Μεταφράσεις ἀραβικῶν τε καὶ τουρκικῶν βασιλικῶν ἐγγράφων δοθέντων εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον τῶν Ἱεροσολύμων· α') «πίναξ τῶν χὰτ-σιεριφίων καὶ τῶν ὀρισμῶν περὶ τῶν ἁγίων προσκυνημάτων»· β') «διαθήκη τοῦ Μωάμεθ ὅπου ἔδωκε διὰ τοὺς μοναχοὺς καὶ ἀπλῶς περὶ πάντων τῶν χριστιανῶν»· γ') «ἴσον τοῦ ὀρισμοῦ τοῦ χασρετ Ὀμερ»· δ') «ὀρισμὸς τοῦ Μωαβία τοῦ τῶν Σαρακηνῶν ἀρχηγοῦ περὶ τῶν Ἱεροσολυμιτῶν»· ε') «ἴσον τοῦ χατίου τοῦ σουλτάν Σελήμ ὅπου ἐπῆρε τὴν Ἱερουσαλήμ· λέγεται τὸ τρίτον»· ς') «ἴσον τοῦ ἀχτιναμέ τοῦ σουλτάν Σουλεημάν· λέγεται τὸ τέταρτον»· ζ') «ἴσον τοῦ χὰτ-σιεριφίου τοῦ σουλτάν Μουράτ διὰ τὴν ἁγίαν Βηθλεέμ καὶ τὸν ἅγιον Γολγοθᾶ· λέγεται τὸ ἕβδομον»· η') «ἴσον χατίου Μουράτ διὰ τὸ ἅγιον φῶς· λέγεται τὸ ὄγδοον»· θ') «ἴσον χατίου τοῦ σουλτάν Μουράτ»· ι') «ἴσον χατίου τοῦ σουλτάν Ἡμπραχίμ»· ια') «ἴσον χατίου τοῦ νῦν σουλτάν Μεχμέτ, υἱοῦ σουλτάν Ἡμπραχίμ»· ιβ') ἕτερον τοῦ αὐτοῦ· ιγ') «ἴσον τοῦ νέου χατίου τοῦ σουλτάν Μεχμέτ διὰ τὸ ἡμέτερον μωάφη κατῆ καὶ πασιᾶ»· ιδ') χὰτ-σιεριφι τοῦ σουλτάν Ἀχμέτ,

υιοῦ τοῦ σουλτάν Μεχμέτ· ιε') διάταγμα πρὸς τὸν κριτὴν τῆς Ἱερουσαλήμ, μηνὶ ζιλιγιτζέ 1115· ις') «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ γράμματος ὁποῦ ἐπέμφθη παρὰ τοῦ ἐνδοξοτάτου βεζίρη εἰς τὸν πασίαν τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀκόμι τὸ ἴδιον ἴσον εἶναι ὁποῦ ἔγραψεν ὁ αὐτὸς καὶ πρὸς τὸν καθὼν τῆς αὐτῆς πόλεως»· ιζ') «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ φερμανίου, ὕπερ ἔγινεν ἐπὶ τῆς πατριαρχίας τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων κυρίου κυρίου Μελετίου, εἰς τὸ νὰ μὴ γίνωνται οἱ ὀρθόδοξοι Φράγκοι»· ιη') διάταγμα πρὸς τὸν ἑπαρχον Δαμασκοῦ περὶ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνημάτων· ιθ') ἕτερον πρὸς τὸν πασᾶν τῆς Ἱερουσαλήμ· κ') διάταγμα πρὸς τοὺς κριτὰς Δαμασκοῦ καὶ Ἱερουσαλήμ.

429. Ἀκολουθία εἰς τὸν προφήτην Σαμουήλ, ψαλλομένη τῇ 20 αὐγούστου. Τετράδιον γραφὲν ἀρχομένου τοῦ παρόντος αἰῶνος.

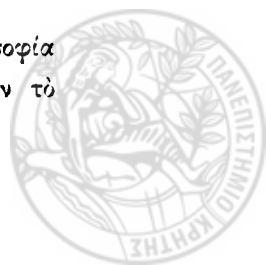
430. Ἐξομολογητάριον γραφὲν παρὰ Ἰωαννικίου τοῦ Ἀγιοσαββίτου περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΗ' ἑκατ. Ἀρχ. «Περὶ ἐξομολογήσεως: μετὰ τὸν εὐλογητὸν "Βασιλεῦ οὐράνιε", τὸ τρισάγιον, τὸ "Πάτερ ἡμῶν" κτλ. Φύλλα 10 ὕψ. 0,22 καὶ πλ. 0,16.

431. "Ἄμωμος" μετὰ παρασημάνσεως κατὰ τὸ νέον σύστημα, ψαλλόμενος εἰς νεκρώσιμον ἀκολουθίαν. Φύλλα 11 ὕψ. 0,218 καὶ πλ. 0,152.

432. Τυπικὸν τοῦ ἁγίου Σάββα, οὗ ἐλλείπει τὸ ἀ' τετράδιον καὶ τὸ τέλος· ἐγράφη δὲ μεσοῦσης τῆς ις' ἑκατ. καὶ σύγκριται νῦν ἐκ φύλλων χαρτῶων 156 ὕψ. 0,206 καὶ πλ. 0,155. Ἀρχ. «εἶτα σημαίνει τὸ μέγα καὶ συναγόμεθα» κτλ.

433. «Κλήμεντος ἱερομονάχου νέα σύνοψις τῆς γραμματικῆς ἐκ διαφόρων», ἧς ἡ ἀρχή· «Γραμματικὴ ἐστὶ λέξις διδάσκουσα ἡμᾶς τὰ νοούμενα γράφειν» κτλ. — «τέλος κατὰ τὸ 1706 νοεμβρίου 9». Φύλλα χαρτῶα 78 ὕψ. 0,21 καὶ πλ. 0,153. Περικαλύπτεται δὲ τὸ βιβλίον διὰ δύο μεμβρανίνων φύλλων τῆς δεκάτης ἑκατονταετηρίδος, ἐν οἷς περιέχεται τεμάχιον τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου

434. Συμεῶνος Σηθ «Στεφανίτης καὶ Ἰχνηλάτης ἡ σοφία τῶν Ἰνδῶν», ἧς ἡ ἀρχή· «Τὸ παρὸν φυσιολογικὸν βιβλίον τὸ

ἤφερεν ἀπὸ τὴν Ἰνδιαν» κτλ. Εἰς τὸ τέλος τοῦ κειμένου· «αὐτὸ τὸ βιβλίον ὀνομάζεται ἀραβικὰ Κύλιε καὶ Δίμνε, ἡ δὲ ἑλληνικὰ Στεφανίτης καὶ Ἰγνηλάτης, καὶ τὸ ἔγραψα ἐγὼ ὁ Γεωργάκης ἐν μηνὶ ἰουνίου ἕκτη ἐν ἔτει χιλίους ἑπτακοσίους πενήντα ἑννέα: Γεωργάκης». Σελίδες 257. Χαρτῶα φύλλα ὕψ. 0,21 καὶ πλ. 0,15.

435. Τεῦχος χαρτῶν ἐκ σελίδων 10 + 382 καὶ 5 φύλλων ἀσελιδῶτων ὕψ. 0,205 καὶ πλ. 0,16. Ἐγράφη δὲ διὰ χειρὸς λογιωτάτου ἀνδρός, οὗ τὸ ὄνομα, ὡς φαίνεται, ἀπεσχίσθη ὄρα τὴν σελ. 382.

Νικολάου Μαυροκορδάτου φρασεολόγιον τῆς ἀττικῆς γλώσσης (μετὰ προτεταγμένου ἀλφαβητικοῦ πίνακος), ἔχον εἰς τὸ τέλος τὴν ἐξῆς σημείωσιν· «ἐν ἔτει ρψμα' ἰουνίου ιε'». Προσετεθῆ δὲ καὶ τὸ αὐτόγραφον τοῦ συγγραφέως προοίμιον, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Νικολάου τοῦ Μαυροκορδάτου περὶ γραμμάτων σπουδῆς καὶ βιβλίων ἀναγνώσεως»· ὅπερ ἀπ' ἄλλου κώδικος ἐξέδοτο τὸ πρῶτον ὁ ἀρχιμανδρίτης Κύριλλος Ἀθανασιάδης. Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου, ἐρμηνεῖα εἰς τοὺς ἀναβαθμοὺς τῆς ὀκτωήχου, σελ. νε'—ξα'.

436. Τεῦχος χαρτῶν, γραφὲν περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ΙΗ ἑκατ. καὶ συγχείμενον ἐκ φύλλων 152 ὕψ. 0,202 καὶ πλ. 0,15. Καθ' ἐκάστην δὲ σελίδα εἰσὶ στίχοι 17, ὧν ὁ χῶρος 0,15 × 0,10.

1. «Καλλίστου Καταφυγιώτου τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου Κ/πόλεως, μαθητοῦ δὲ χρηματίσαντος τοῦ ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου, κεφάλαια τελειότατα καὶ ὑψηλότατα περὶ θεωρητικοῦ βίου καὶ τελειοτάτης νοερᾶς προσευχῆς». Ἀρχ. «Ἐκ τοῦ πεφυκότος πᾶν ζῶν», φ. 1—99. Ἐγράφησαν δὲ 92 κεφάλαια, ἐπειδὴ τὸ πρωτότυπον ἦν, ὡς φαίνεται, ἐφθαρμένον· διὸ καὶ τὰ φύλλα 100—106 ἀφέθησαν ὅλως κενά. Τὸ δὲ κείμενον ὄρα παρὰ Migne τ. 147, σ. 836 κέ.

2. «Ἐκ τῶν τοῦ Συμεῶνος τοῦ Θεσσαλονίκης ἐν οἷς περὶ τῆς τοῦ "Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ υἱὲ τοῦ Θεοῦ" θεοποιῦ προσευχῆς αὐτῷ γίνεται λόγος: σελ. 210: σειρ: 5¹. Περὶ τῶν μακαρίων ἡμῶν πατέρων Καλλίστου πατριάρχου καὶ Ἰγνατίου κερ. σηέ'».

¹ Κατὰ τὴν ἐκδόσιν Δοσιθέου Ἱεροσολύμων.

Αρχ. «Ἐξαιρέτως δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν», φ. 107 κέ. Τὰ μεθεπόμενα φύλλα 109—123 ἀφέθησαν ἄγραφα.

3. «Ἐκ τῆς πρὸς Νικόλαον ἐπιστολῆς τοῦ ἀββᾶ Μάρκου» τεμάχιον, οὗ ἡ ἀρχή· «Εἰ βούλει, τέκνον, οἰκεῖον λύχνον φωτὸς» κτλ., φ. 124.

4. «Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῶν σκς' κεφαλαίων», φ. 126^β.

5. Ἀσκητικῆς φιλοσοφίας ἐκλογαί, ὧν ἡ ἀρχή· «Ἀγῶνες καὶ πόνοι πνευματικοί» κτλ., φ. 130.

6. «Ἐκ τῶν κεφαλαίων Νικήτα τοῦ Στηθάτου». Ἀρχ. «Οἱ πνεύματι στοιχοῦντες», φ. 138 κέ.

437. (Μαξίμου τοῦ Συμαίου) γραμματικὴ ἐν φύλλοις 137 ὕψ. 0,21 καὶ πλ. 0,153. Ἐν τέλει τοῦ τεύχους· «1791, αὕτη ἡ γραμματικὴ ἐγράφη διὰ ἐπιμελείας Ἰωὴλ ἱεροδιακόνου τοῦ Πελοποννησίου».

438. Αἱ θεῖαι λειτουργίαι τῶν ἁγίων Ἰωάννου Χρυσοστόμου καὶ Βασιλείου, ἔτι δὲ ἡ τῶν προηγησμένων. Τεῦχος χαρτῶν ἐκ σελίδων 121, ἔχον εἰς τὸ τέλος τάδε· «αψα' ἐτελ(ε)ιώθη ἰουνίου ιβ' ἐπροεγράφη διὰ χειρὸς Σωφρονίου μοναχοῦ». Ὑψ. 0,212 καὶ πλ. 0,15.

439. Ἀδήλου ἐλληνικὸν φρασεολόγιον μετὰ προτεταγμένου ἀλφαβητικοῦ πίνακος καὶ προλόγου, ἐν ᾧ ὁ ἄγνωστός μοι συγγραφεὺς τάδε λέγει· «Τοιγαροῦν ἐγὼ ἐν τῷ τῶν Γραικῶν φροντιστηρίῳ χρόνον ἤδη συχνὸν περὶ τε τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὴν ὑψηλοτάτην θεολογίαν ἐνασχοληθεὶς, ἔτι δὲ καὶ δημοσίᾳ τοὺς παῖδας ἅπαντα διδάξας ὅσα εἰς τὸ τοῦ λόγου κατάλληλον τείνουσι, καὶ τοὺς πάλαι περὶ τε ἱστορίαν περὶ τε κάλλη λόγων διαπρέψαντας Ἕλληνας εἰς τὴν ἐλληνικὴν εὐφραδίαν ἀνακτήσασθαι οὐχ ἤττον συντελοῦντας ἐξηγησάμενος, ἐξ αὐτῶν ὡς ἐκ πολυανθεστάτων καὶ εὐωδεστάτων λειμώνων τὰς τούτων ἀπνηθισάμην φωνάς, πληρεστάτην τε ἐλληνικῶν ὀνομάτων καὶ ῥημάτων ἀνθολογίαν συνέταξα, καὶ ταύτην ἅπασιν ὡς κοινὴν πανδαισίαν προβάλλειν προήρημαι, ἵνα μὴ τῷ λάθε βιώσας περιπέσω» κτλ. Τὸ τεῦχος οὖν σύγκειται ἐκ φύλλων χάρτου 228 (ὕψ. 0,207 καὶ πλ. 0,15), φαί-

νεταί μοι δὲ περὶ τὸ μέσον τῆς ΙΖ' ἑκατ. γραφὲν παρ' αὐτοῦ πιθανῶς τοῦ συγγραφέως. Σειμειώματα δὲ νεώτερα φέρονται τάδε· ἐν ἀρχῇ μὲν τοῦ τεύχους «καὶ τότε ξὺν τοῖς ἄλλοις Ἀγγελῆ Μπαλλῆ τοῦ ἐξ Ἐπιβάταις», εἶτα· «τοῦτο ἐγράφη παρὰ τοῦ Ἰωάννου Ζαγοραίου 1802 αὐγούστου 12». Ἐσωθεν δὲ τῆς δευτέρας πινακίδος ταῦτα· «ἡμέρα δευτέρα ἰωάννου 17 ἔγινε ἡ μαζηλεία τοῦ παναγιωτάτου κῦρ Νεοφύτου, καὶ ἔγινε ὁ Νικαίας παναγιώτατος κῦρ Καλλίνικος, καὶ μέγας πρωτοσύγκελλος ἔγινε ὁ ἴδιος κῦρ Ἰωαννίκιος Σμυρναῖος, καὶ μέγας ἀρχιεπίσκοπος ἔγινε τοῦ Ἐφέσου ὁ Κύριλλος, καὶ δευτερεύων ὁ ἀνεψιὸς τοῦ κῦρ . . . Τοῦ αὐτοῦ ἰουνίου 22, ἡμέρα σαββάτου ἔγινε ἡ μαζηλεία τοῦ αὐθεντοῦ τῆς Μπογδανίας, ὁ υἱὸς τοῦ Ὑψηλάντου ὁ μπειζαντὲς Κωνσταντῖνος, καὶ ἔγινε αὐθέντης ὁ μέγας δραγομάνος Ἀλέξανδρος Σούτζιου, καὶ μέγας δραγομάνος ἔγινε τοῦ Καλλιμάχη ὁ υἱὸς ὁ μπειζαδὲς».

440. Τεύχος χαρτῶν τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 251 ὕψ. 0,212 καὶ πλ. 0,15.

1. Γαβριὴλ Σεβήρου «ἐναντίον ἐκείνων οἱ ὅποιοι λέγουσι καὶ γράφουσι καὶ διδάσκουσιν ἀμαθῶς καὶ παρανόμως, ὅτι ἡμεῖς οἱ ὀρθόδοξοι Ῥωμαῖοι ἡμεθα σχισματικοὶ ἀπὸ τὴν μίαν καὶ ἁγίαν καθολικὴν ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ», φ. 1 κέ. Ἀ. Δημητρακοπούλου ὀρθοδ. Ἑλλάδος σ. 144. Τοῦ αὐτοῦ προσθ. καὶ διορθ. σ. 32.

2. «Λειτουργία μεταγλωττισθεῖσα ἀπὸ λατινικῶν εἰς ῥωμαϊκῶν παρακίνησις Μανουὴλ τοῦ Χρυσολουρᾶ» φ. 227^β.

3. Γαβριὴλ Σεβήρου «περὶ τοῦ πότε ἀγιάζονται καὶ μεταποιοῦνται τὰ τίμια δῶρα» κτλ., φ. 236^β.

441. Αὐτόγραφος κώδιξ Σεβαστοῦ Κομινῆτου ἐκ φύλλων 17 ὕψ. 0,22 καὶ πλ. 0,155. Καθ' ἐκάστην σελίδα 30 στίχοι (0,158 × 0,102). Ἐπὶ τῆς πρώτης σελίδος γέγραπται τότε· «τὸ παρὸν σύγγραμμα ὑπάρχει Τραπεζουντίου σχολαρίου ἐν τῷ ἐν Κωνσταντινουπόλει σχολ(ε)ίῳ Σεβαστοῦ, ὅπερ συνέγραψε δι' ἡμέτερας ἐπιταγῆς. † Ὁ Ἱεροσολύμων Δοσίθεος».

1. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ «μονόστιχα ἑξάμετρα κατὰ ἀλφάβητον» μετὰ ἐρμηνείας τοῦ Σεβαστοῦ, φ. 1^β.

2. Παράφρασις τοῦ περὶ παρθενίας λόγου τοῦ αὐτοῦ, φ. 4 κέ.

442. Τεῦχος χαρτῶν γραφὲν παρὰ Λαυρεντίου ἀρχιεπισκόπου Σινᾶ (1593—1617) καὶ συγχεῖμενον ἐκ φύλλων 182 ὑψ. 0,208 καὶ πλ. 0,153. Καθ' ἐκάστην σελίδα 19 στίχοι (0,14 × 0,09). Εἰς φ. 122: «† τὸ παρὸν βιβλίον ἔγραψεν ὁ ἐπίσκοπος Λαυρέντιος ὅταν εἶτον (= ἦτον) ἀρχάριος, καὶ νὴν ἀφιέρωσεν (= νῦν ἀφιέρωσεν) εἰς τὸ ἅγιον μοναστήριον· καὶ ὅποιος βουληθῆ κτλ. . . † ὁ ταπεινὸς ἐγὼ ἀρχιεπίσκοπος Λαυρέντιος τοῦ ἁγίου ὄρους Σινᾶ». Εἰς φ. 84^β ὑπογραφή διὰ μονοκονδυλίας: «ὁ ταπεινὸς ἐπίσκοπος Ἰωάσαφ τοῦ ἁγίου ὄρους Σινᾶ».

1. «Περίοδοι τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ θεολόγου, συγγραφεῖσαι παρὰ Προχώρου μαθητοῦ αὐτοῦ». Ἀρχ. «Σαλπίζατέ φησιν ἐν νεομηνία», φ. 1—83.

2. «Βιβλίον τοῦ σοφωτάτου Σολομῶντος τρίτον, τὸ Ἄσμα τῶν Ἀσμάτων, ἐξηγηθὲν παρὰ τοῦ Ψελλοῦ διὰ στίχων πολιτικῶν», ὧν ἡ ἀρχὴ: «Ἐπεὶπερ τὸ φιλομαθὲς τὸ σόν, ὦ στεφανόρε, | ἐρμηνευθῆναι γλίχεται τὴν ξένην καὶ ποιικίλην» κτλ., φ. 85 κέ. Migne τ. 122, σ. 540.

443. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, συμπληρωθεῖσα παρὰ Νικοδήμου μοναχοῦ Ναξίου τοῦ Ἀγιορείτου, καὶ ἀντιγραφείσα φιλοκάλως ἐν ἔτει 1865 παρὰ Διονυσίου μοναχοῦ τοῦ Ἀγιοσαββίτου. Φυλλάδιον ἐκ 33 φύλλων ὑψ. 0,208 καὶ πλ. 0,165. Καθ' ἐκάστην σελίδα 17 στίχοι (0,162 × 0,155). Ὅρα Νικοδήμου Συναξ. τ. 1, σ. 95 ἐν ὑποσημειώσει.

444. Ψαλτήριον χαρτῶν, οὗ ἔλλειπει τὸ τέλος. Τεῦχος τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 130 ὑψ. 0,205 καὶ πλ. 0,155. Καθ' ἐκάστην σελίδα 22 στίχοι (0,155 × 0,09).

445. Τεῦχος χαρτῶν (0,202 × 0,15) ἐκ σελίδων 1010, γραφὲν ἐν ἔτει 1627.

«Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου κυρίου Γεωργίου Κορέσση τοῦ Χίου, θεολόγου κατὰ τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν καὶ ἱατροῦ, περὶ τῆς κατ' ἐξοχὴν θεολογίας». Ἀρχ. «Ἡ θεολογία κατὰ τὸν θεῖον Διονύσιον» κτλ.

446. Τόμος δεύτερος τοῦ αὐτοῦ τεύχους ἐκ φύλλων 449, ἔχων ἐν τέλει τὴν ἐξῆς σημείωσιν· «ἐτελ(ε)ιώθει (= η) τὸ παρὸν κατὰ τὸ χιλιοστὸ(ν) ἑξακοσιοστὸν κζ' ἐν μηνί αὐγούστῳ κα'».

447. Τεύχος χαρτῶν ἐκ φύλ. 291 ὕψ. 0,21 καὶ πλ. 0,155.

1. Κατάστιχον ἐξόδων εἰς κατασκευὴν τέμπλου διὰ τινὰ ἐκκλησίαν ἀνατεθειμένην τῇ ἁγίᾳ Παρασκευῇ (1683), φ. 1.

2. Ἀποσπάσματα διάφορα, φ. 3.

3. «Γεωργίου Κορεσσίου, ἱατροῦ καὶ θεολόγου τοῦ Χίου, περὶ εὐαγγελικῶν ἐξηγήσεων». Ἀρχ. «Εἰς τὸν Ματθαῖον: περὶ ἐξηγήσεων εὐαγγελικῶν τινων λόγων» κτλ., φ. 18 κέ.

4. «Γεωργίου Κορεσσίου ἱατροῦ καὶ θεολόγου τοῦ Χίου, ἐξηγήσεις εἰς τὴν τοῦ Ἰωάννου ἀποκάλυψιν». Ἀρχ. «Περὶ τοῦ Ἰωάννου πρῶτον ζητεῖται», φ. 150 κέ. Εἰς φ. 220' «τέλος τῆς ἐξηγήσεως τῆς ἀποκαλύψεως, 1675 ἀπριλλίου 26, διὰ χειρὸς Ἰγνατίου ἱερομονάχου Πετρίτζη τοῦ Χίου».

5. Τοῦ αὐτοῦ θεολογικαὶ διατριβαί, ὧν πρώτη ἡ περὶ τῆς θείας θεουργίας», φ. 221.

448. Τεύχος χαρτῶν τῆς ΙΕ' ἑκατ. ἐκ σελίδων 118. Ὑψ. 0,205 καὶ πλ. 0,15. Καθ' ἐκάστην σελίδα 30 ἢ 35 στίχοι (0,153 × 0,102).

Γεωργίου Κορεσσίου περὶ ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος καὶ κατὰ τῆς ἐν Φλωρεντία συνόδου. Ἀρχ. «Ἐχομῆνοι ἡμῖν τῆς προόδου περὶ τοῦ θεοῦ» κτλ.

449. Τεύχος χαρτῶν ἐκ σελίδων 440, γραφὴν διὰ χειρὸς Ἰγνατίου Πετρίτζη. Ὑψ. 0,205 καὶ πλ. 0,15.

1. Γεωργίου Κορεσσίου ἐξηγήσεις εἰς τὴν Γένεσιν, τὴν Ἐξοδον, τὸ Λευιτικὸν καὶ εἰς τὸν Ἰώβ, σ. 1—423, ἔνθα τὸ «τέλος 1687 ἀπριλίου α'».

2. Γεωργίου Κορεσσίου «ζητήματα περὶ τοῦ βαπτίσματος». Ἀρχ. «Ζητήσεις πρῶτον ὁ μὴ ἔχων», σ. 424.

3. Τοῦ αὐτοῦ «σημείωμα εἰς τὰς εἰκόνας», οὗ ἡ ἀρχή· «Δηλὸν ἔστι τὸν χαρακτῆρα», σ. 427.

4. Τύποι ἐπιστολῶν, σ. 439.

450. Τεύχος χαρτῶν ἐκ φύλλων 85, γραφὲν παρὰ Ἰγνατίου Πετρίτζη καὶ συμπηχθὲν ἐν ἔτει 1692 διὰ χειρὸς Σποριδωνος ἱερέως τοῦ ἐκ τῆς ἐπαρχίας Δρυϊνουπόλεως καὶ Ἀργυροκάστρου.

1. «Τοῦ σοφωτάτου θεολόγου κατὰ τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν κυροῦ Γεωργίου Κορεσσίου διάλογοι περὶ τοῦ παναγίου καὶ ζωαρχικοῦ Πνεύματος». Ἀρχ. «Ἐγκαίρως ἔμοι γε δοκεῖ τῇ σῇ περιτετυχημένοι λογιότητι», φ. 2—82. Τὰ φ. 65—72 ἀφέθησαν ἄγραφα.

2. Τοῦ αὐτοῦ «περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν λατινικῶν ἀμαρτημάτων». Ἀρχ. «Πολλάκις τῶν Ἰταλῶν ἐθαύμασα», φ. 83 κέ.

451. Τεύχος χαρτῶν γραφὲν ἀρχομένης τῆς ΙΗ' ἑκατ. καὶ συγκείμενον ἐκ φύλλων 421 ὕψ. 0,21 καὶ πλ. 0,16.

1. Θεοφίλλου Κορυθαλλέως «ἔκθεσις κατ' ἐπιτομὴν τῆς λογικῆς πραγματείας». Ἀρχ. «Οὐδὲν οὕτω τοῖς ἀνθρώποις τίμιον», φ 1 κέ.

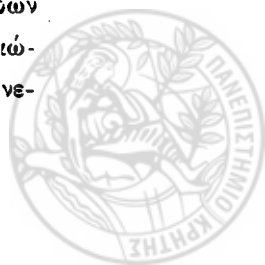
2. «Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐξ ἀπορρήτων σύνοψις τέχνης ῥητορικῆς κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν». Ἀρχ. «Τί ἐστι ῥητορικὴ; ῥητορικὴ ἐστι τέχνη» κτλ., φ. 111 κέ.

3. Θεοφίλου Κορυθαλλέως προοίμιον ῥητορικῆς καὶ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου ῥητορικὴ κατ' ἔκτασιν, φ. 214 κέ. Εἰς φ. 421· «τέλος τῆς ῥητορικῆς ταύτης. Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Εὐθυμίου πόνος, τῷ συντελεστῇ δὲ τῶν καλῶν Θεῷ δόξα· εἰς Πάτμον».

452. Τεύχος χαρτῶν (0,213 × 0,158) ἐκ φύλλων 149, γραφὲν κατὰ τὴν τρίτην δεκαετηρίδα τοῦ ἡμετέρου αἰῶνος.

(Ἀνθίμου μοναχοῦ τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου) ἐξηγήσεις τῶν τροπαρίων διαφόρων ἀσματικῶν κανόνων, ψαλλομένων εἰς δεσποτικὰς ἑορτάς· ἄρχονται δ' ἀπὸ τοῦ κανόνος τοῦ τιμίου Σταυροῦ καὶ λήγουσιν εἰς τὸν δεῦτερον κανόνα τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς, ὅς ἐστι ποίημα Ἰωάννου τοῦ Ἀρχλαῖ. Εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ βιβλίου προσετέθη πίναξ τῶν ἐμπεριεχομένων.

453 καὶ **454.** Μαθηματάριον χαρτῶν δίτομον, ἀποτελούμενον ἐκ σελίδων 1052 καὶ περιλαμβάνον παραφράσεις διαφόρων κειμένων. α') Χρυσολωρᾶ γινῶμαι μονόστιχοι, μετὰ τῆς σημειώσεως· «τέλος τῶν ἐξηγήσεων τοῦ Χρυσολωρᾶ παρὰ Ἰωάννη Ἐνε-

τίησι ,αψμ', Ιουλίου ις'. β') Ἀντωνίου χρηστοθήθεια, ἧς ἡ παράφρασις ἔληξε τῇ 29 ἰανουαρίου 1743. γ') Κέβητος πίναξ λήξας τῇ 13 ὀκτωβρίου 1742. δ') Φωκυλίδης. ε') Κάτων Ῥωμαῖος λήξας τῇ 26 ἀπριλίου 1743. ς') Πυθαγόρου χρυσᾶ ἔπη. ζ') Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ τετράστιχα. η') Λουκιανοῦ διάφορα συγγραμμάτια. θ') Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον. ι') Συνεσίου ἐπιστολαί. ια') Τοῦ αὐτοῦ περὶ βασιλείας πρὸς Ἀρχάδιον. ιβ') Ὀμήρου Ἰλιάδος α β γ δ. — Ὑψ. 0,208 καὶ πλ. 0,17.

455. Συνεσίου ἐπιστολαὶ μετὰ ψυχαραγωγικῆς ἐρμηνείας καὶ τῆς ἐξῆς σημειώσεως· «τέλος ,αψκδ' ἰαννουαρίω κε'. + Ἰάκωβος ἱερομόναχος Ἀναστάσιος, ἐν Πάτμῳ». Φύλλα χαρτῶα 178 ὕψ. 0,203 καὶ πλ. 0,158.

456. Τεῦχος χαρτῶων τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 125 ὕψ. 0,213 καὶ πλ. 0,158. Σημειῶ α') Μαθουσάλα μοναχοῦ Σιναίτου πρὸς Ἀθανάσιον Ἀλεξανδρείας «περὶ τῶν Φραγκῶν πότε ἐσχίσθησαν». Ἀρχ. «Ἄ δὲ ἐπέταξάς μοι γράψαι σοι περὶ τῶν Φραγκῶν καὶ Κοπτῶν». — β') «Κεφάλαια μεταληφθέντα ἐκ τῆς βίβλου ἀποφθεγμάτων καὶ πράξεων τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν, ἧς ἡ ἐπιγραφή "παράδεισος" καὶ Νείλου». Ἀρχ. «Ἀνθεμόεις παράδεισος», φ. 21 κέ. — γ') «Τοῦ Χρυσολωρᾶ γινῶμαι μονόστιχοι» μετὰ ψυχαραγωγίας, φ. 66. — δ') Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ «μόνοστιχοι κατὰ στίχον» καὶ «ἐτέρα ἀλφάβητος παραινεντική πρὸς φιλόπονον», ἧς ἡ ἀρχή· «Ἄνω πτέρωσον» κτλ. Καὶ πάλιν «ἐτέρα ἀλφάβητος παραινεντική τοῦ αὐτοῦ», ἧς ἡ ἀρχή· «Ἄκουσον υἱέ» κτλ., φ. 92 κέ. — ε') «Τοῦ αὐτοῦ γινωμικὰ δίστιχα» μετὰ ψυχαραγωγίας, φ. 97. — ς') Βασιλείου Καισαρείας «ὁμιλία ὅτι οὐκ ἔστιν αἴτιος τῶν κακῶν ὁ Θεός», φ. 107 κέ.

457. Τεῦχος χαρτῶων τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 152 ὕψ. 0,212 καὶ πλ. 0,16.

1. «Μιχαὴλ πρεσβυτέρου καὶ πρωτοσυγγέλλου τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων, μέθοδος περὶ τῆς τοῦ λόγου συντάξεως σχεδιασθεῖσα ἐν Ἐδέσῃ τῆς Μεσοποταμίας». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ περὶ λόγου εἰπεῖν προειθέμεθα», φ. 1 κέ.

2. (Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου) περὶ συντάξεως. Ἄρχ. «Χρῶμεθα τοῖς προτακτικοῖς», φ. 52.

3. «Τοῦ μεγάλου Βασιλείου περὶ γραμματικῆς γυμνασίᾳ» μετὰ εὐχῆς πρὸς τὸν Θεόν. Ἄρχ. «Δεῖ σε γινώσκειν, ὦ παιδίον, ὅτι ὀκτώ εἰσι πάντα» κτλ., φ. 87. Ἐν τέλει: «ἐγράφη τοῦ ἀγίου Βασιλείου ἡ παροῦσα γραμματικὴ διὰ χειρὸς τοῦ Σωφρονίου ἱεροδιακόνου Σύρου, ἀφ' αὐγούστου ιε', ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις».

4. «Συναγωγὴ καὶ ἐξήγησις ὧν ἐμνήσθη ἱστοριῶν ὁ ἐν ἀγίοις πατὴρ ἡμῶν Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν στηλιτευτικῶν», φ. 103—150.

5. Τεμάχιον θεματογραφίας, φ. 151.

458. «Βιβλίον συναγματικὸν ἐπικληθὲν θησαυρὸς τῆς υγιείας, τοῦ ταπεινοῦ Μιχαήλ Κοντοπίδου Μαρκέλλου Ναξίτου, σπουδαίου καὶ συνδίκου τοῦ περιφήμου κολεγίου τῆς Πάντοβας καὶ νέας Ἀθήνας· ἐν ἔτει ἀφ' αὐγούστου τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, ἰουνίου ιβ'». Σελίδες 327 καὶ φύλλα 21 ἀσελίδωτα μετὰ ἀλφαβητικῶν πίνακος. Ὑψ. 0,212 καὶ πλ. 0,16.

459. Τεῦχος χαρτῶν (0,21 × 0,15) ἐκ φύλλων 172, γραφὴν ἐν ἔτει 1640. Καθ' ἐκάστην σελίδα 19 στίχοι (0,145 × 0,09). Ἐν φ. 2 ἡ ὑπογραφή τοῦ κτήτορος Ἰωάσαφ μητροπολίτου Πτολεμαίδος.

1. Παραφράσεις βίων τῶν ἀγίων Αἰκατερίνης, Φιλαρέτου, Ἰωάννου Καλυβίτου καὶ Ἀλεξίου, φ. 2—75.

2. Διήγησις περὶ ἐξομολογήσεως, ἧς ἡ ἀρχή: «Ἐνας γέροντας καὶ θεοφόρος ἦτον εἰς τὸν βουνὸν τοῦ Ὀλύμπου τῆς Προύσης», φ. 76.

3. «Περὶ τῶν καιόντων τοὺς Βουλκολάκους» Ἄρχ. «Ἄν τύχη καὶ εὐρεθῆ νεκρὸς καταχθόνιος» κτλ., φ. 77.

4. «Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Εὐπραξίας, μεταφρασθεῖς εἰς τὴν κοινὴν γλῶτταν παρὰ Ἰγνατίου ἱερομονάχου». Ἄρχ. «Ἄλλο δὲν εἶναι ποθεινότερον», φ. 80. Ἐν τέλει: «† ἐγράφη Ἰρμη, μηνὶ μαρτίῳ ιγ'».

5. Βίος τοῦ ὁσίου Ξενοφῶντος ἐν παραφράσει, φ. 139.

6. Ἀναστασίου Σιναΐτου «λόγος περὶ τοῦ μὴ μνησικακεῖν καὶ περὶ τῶν ἀχράντων μυστηρίων». Ἀρχ. «Ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς ἡ τοῦ παναγίου», φ. 155β.

460. Δύο ἱατροσόφια χαρτῶα, τὸ μὲν ἐκ σελίδων 128 καὶ 8 φύλλων πίνακος, τὸ δ' ἐκ φύλλων 53, γραφέντα περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἡ' ἑκατονταετηρίδος.

461. Τεῦχος χαρτῶων τῆς ΙΖ' ἑκατ. γραφέν διὰ χειρὸς τοῦ Ἰγνατίου Πετρίτζη. Φύλλα 7 + τκα' ὕψ. 0,215 καὶ πλ. 0,16.

1. Ἀδήλου 14 ἐπιγράμματα, ὧν τὸ πρῶτον εἰς κώνωπα. Ἀρχ. «Ὡς φωνῆεν ἔχεις στόμα κώνωψ», φ. 1.

2. Πίναξ κεφαλαίων, φ. 5.

3. Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας «ἐξήγησις ὑπομνηματικῆ εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγέλιον, τόμος δ'». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ δὲν ἦτον μικρὸς ὁ θόρυβος», φ. α'—σοα'.

4. Γεωργίου Κυρесеσίου, ἱατροῦ καὶ θεολόγου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, εἰ χρή τὸν αἰρετικὸν ἀναβαπτίζεσθαι, ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Ἀρχ. «Πρέπει νὰ ζητήσωμεν καὶ νὰ ἐξετάσωμεν πέντε ζητήματα», φ. σοβ'—σος'.

5. Τοῦ αὐτοῦ «εἰς Πέτρον καὶ Παῦλον τοὺς ἀποστόλους ἐγκώμιον». Ἀρχ. «Εἰς τὸν οὐρανὸν εὕρισχόμενοι», φ. σοζ'.

6. Σχέδια πανηγυρικῶν ὁμιλιῶν, φ. σσι' κέ.

462. Τεῦχος χαρτῶων τῆς ΙΔ' ἑκατ. ἐκ σελίδων 535, ἐξ ὧν αἱ πρῶται 58, ὡς καὶ αἱ τέσσαρες τελευταῖαι, προστετέθησαν κατὰ τὸν ις' αἰῶνα. Ὑψ. 0,205 καὶ πλ. 0,15.

Πράξεις καὶ ἐπιστολαὶ τῶν ἀποστόλων μετὰ πίνακος τῶν κεφαλαίων, μετὰ συναξαρίου καὶ μετὰ ὑποθέσεων.

463. Τεῦχος χαρτῶων τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 167 ὕψ. 0,202 καὶ πλ. 0,105. Τὰ φύλλα 159—167 ἐγράφησαν παρ' ἄλλης χειρὸς. Περιεχόμενα· α') «Χρηστοθήθεια» Ἀντωνίου τοῦ Βυζαντίου μετὰ ψυχαγωγίας.—β') Πλουτάρχου περὶ παιδῶν ἀγωγῆς, περὶ τοῦ ἀκούειν καὶ περὶ πολυπραγμοσύνης, μετὰ ψυχαγωγίας. Εἰς φ. 154β. «τέλος... κατὰ μῆνα ἰούλιον 1785».—γ') Ἐκλογαὶ ἐξ ὁμιλιῶν τοῦ Χρυσοστόμου.—δ') Ἀδήλου διήγησις περὶ

τοῦ ὅτι οἱ Λατῖνοι ἀτάκτους καταλιμπάνουσι τοὺς ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν ἀποθνήσκοντας ὀρθοδόξους· μαρτυρίας δὲ χάριν ὀμιλεῖ ὁ συγγραφεὺς περὶ τε Ἀντωνίου τοῦ Μυκωνίου καὶ περὶ Δημητρίου Πελοποννησίου, τοῦ μὲν ἐμπορευομένου καὶ ἀποβιώσαντος ἐν Ἀγκῶνι ἔτει 1758, τοῦ δὲ διδασκομένου τὴν ἰατρικὴν ἐν Βωνωνία καὶ ἐκεῖσε τὸ ζῆν ἐκμετρήσαντος ἔτει 1762. — ε') «Τὰ τοῦ ἐπαράτου πάπα μωρολογήματα» κτλ.—ς') Περὶ αἰρέσεων.—ζ') «Πρόχειρος ἀπαρίθμησις τινῶν αἰτίων, δι' ἃ τινες τῶν ἀβεβαίων ἀνθρώπων μεταπηδοῦσιν εἰς ἑτέρας θρησκείας». — η') Τεμάχια Ἰπποκράτους. — θ') Εὐσεβείου Καισαρείας περὶ Σιβύλλης τῆς Ἐρυθραίας.

464. Μαθηματαρίων λείψανα τῆς ΙΗ' καὶ ΙΘ' ἑκατ. Φύλλα 200. Πρὸς τὸ τέλος δὲ κεῖται τετράδιον ἐμπεριέχον «ἀκολουθίαν τῶν εἰς ἐξομολόγησιν προσερχομένων Χριστιανῶν, καὶ ἐρμηνείαν πρὸς τὸν πνευματικὸν πῶς δεῖ δέχεσθαι καὶ ἐρωτᾶν αὐτούς»· ἥτις «συνετέθη κατὰ τὸ ρωσικόν ἔτος, αὐγούστου κδ', παρά τινος ἐξορίστου εἰς Μιτυλήνην, πρὸς χρῆσιν τῶν πνευματικῶν πατέρων» κτλ.

465. Ἀδήλου «τῆς πρακτικῆς γραμματικῆς βιβλίον τρίτον· σύνταξις», ἧς ἡ ἀρχὴ· «Συμφωνίαι εἰσὶ τρεῖς». Φύλλα 64 ὕψ. 0,206 καὶ πλ. 0,155, γραφέντα περὶ τὸ τέλος τοῦ ιη' αἰῶνος.

466. Ἱστορία τοῦ ἐμπρησμοῦ τοῦ ναοῦ τοῦ παναγίου καὶ ζωοδόχου τάφου, ἧτοι τῆς Ἀναστάσεως, συντεθεισα καὶ στιχογραφηθεῖσα παρὰ Νεοφύτου μοναχοῦ ἀγιοταφίτου Κυπρίου, ἐν Ἱερουσαλήμ ρωθ'. Ἀρχ. «Ὁ πολυέλεε Θεε» κτλ. Σελίδες 43. Ὑψ. 0,21 καὶ πλ. 0,153.

467. Τεῦχος χαρτῶν ἐκ φύλλων 268 ὕψ. 0,22 καὶ πλ. 0,15. Καθ' ἐκάστην σελίδα 23 ἢ 25 στίχοι (0,16 × 0,09). Εἰς φ. 263^β σημείωσις ἔχουσα οὕτως ἀπαραλλάκτως· «† ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ ἁμαρτωλοῦ τάχα καὶ θυτοράκενδύτου Διονυσίου τοῦ Πελοποννήσου, καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὐχεσθαί μοι διὰ τὸν Κύριον καὶ μὴ καταράσθαι, ὅτι ἁμαθεὶς εἰμι τῆς θείας γραφῆς καὶ τῶν ἀντιστίχων· ἔτυχεν δὲ καὶ τὸ ἀθηβόλεον διεφθαρμένον τῶν ἀντιστίχων, καὶ ἐγὼ ἄπειρος καὶ διατῶν

σφαλμάτων μου μή με μέμφεσθαι παρακαλῶ διὰ τὸν Κύριον, ἀμὴ εὐχεσθαι καὶ συγχωρήτε μοι, ὅπως διὰ τῶν ἁγίων ἡμῶν λυτρωθῶ τῆς αἰωνίου κολάσεως: ἔτους ς, Π' Ηε' (1487) ἰνδ. ε', μηνὶ Ἰουνίῳ κ', ἡμέρα δ', ἐν τῇ πόλει Γαζέων: ςηλνχ'ωηλωλχ'ψλέκηποηλνξθ'ηςλω ἐππθ'δλχ πλΠ'Η'ναλχψθ'υθπθηαχψλ Π'θπενςχ'ψβω θξβγ» (= Διονύσιος ὡς τὸ ἐπίκλησιον Μάϊδος ἐκ κάστ[ρ]ου Κορίνθου τάχα καὶ θυτορακενδύτης, αὐτῆς). Εἶτα· «ἐγράφη δὲ διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου Κυριακοῦ τοῦ Κυπρίου».

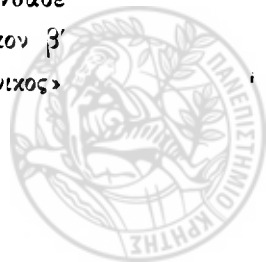
1. Ἀκέφαλος ἀσματικὴ ἀκολουθία μετὰ συναξαρίου, ψαλλομένη εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐπισκόπου Τεφάρ. Ἄρχ. «Ὁ ἐκ νηδύος μητρὸς ἡγιασμένος», φ. 1 κέ.

2. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου «Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Τεφάρ τῶν Ὀμουριτῶν πόλεως τῆς Αἰθιοπίας». Ἄρχ. «Βίον ἀσκητικὸν ἀγαπητοί», φ. 22.

3. Διαλέξεις τοῦ ἁγίου Γρηγορίου μετὰ τῶν Ἰουδαίων, φ. 141 κέ.

4. Νομοθεσία τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ὡς ἐκ προσώπου τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως Ἀβραμίου». Ἄρχ. «Τοῦ λυτρωτοῦ ἡμῶν καὶ παντοδυναμοῦ», φ. 249 κέ.

468. Μαθηματάριον χαρτῶν τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 333 ὕψ. 0,212 καὶ πλ. 0,155. α') «Τὰ εἰς αἰτιατικὴν τοῦ πρώτου εἴδους τῶν ἐνεργητικῶν δοθέντα (θέματα) παρὰ τοῦ λογιωτάτου Ἀνανίου» τοῦ Ἀντιπαρίου. Ἐν τῇ ὡα· «τὸ παρὸν βιβλίον μου ἐξηγήθη ἀπὸ τὸν ἡμέτερον θεῖ[ον] Νεόφυτο[ν]». — β') «ἀφ' ὁκτωβρίου ιζ', θέματα εἰς τὴν γραμματικὴν τοῦ ἐξ ἀπορρήτων» Ἀλεξάνδρου, φ. 194. Εἰς φ. 260· «τέλος τῆς τοῦ ἐξ ἀπορρήτου γραμματικῆς καὶ τῷ Κορίῳ ἀείμνηστον κλέος· πόνος μὲν ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ Γεωργίου Χίου, Δαμασκηνοῦ δὲ τοῦ ἐν μοναχοῖς ἐν Λαίρῳ σχολῆς εἰσηγοῦντος· οἱ ἐντυγχάνοντες ἔρωσθε· κατὰ τὸ ἀφ' ὁκτωβρίου α'». — γ') Ἐπιτόμβιον τοῦ ἐρμηνέως Παναγιώτου Μαμμωνᾶ, 22 σεπτ. 1673. Ἄρχ. «Ἐνθάδε κεῖται Παναγιώτου δέμας». — δ') Ἐπιτόμβιον εἰς Καλλίνικον β' Κ/πόλεως, 8 αὐγούστου 1702. Ἄρχ. «Οἴκουμενικὸν Καλλίνικος»

κτλ.—ε') 'Επίγραμμα εἰς φρέαρ ὀρυχθὲν δαπάναις μὲν Κωνσταντίνου Βραχκοβάνου ἡγεμόνος Οὐγκροβλαχίας, ἐκλιπαρήσει δὲ Ἱεροθέου Σίδης, 28 ἰουλίου 1705.—ς') Θέματα διάφορα.—ζ') Θεοδοσίου «ἐγκώμιον πρὸς μέδοντα τῆς Βλαχίας». — η') «Ἔτερον πρὸς τὸν αὐτόν».

469. Μαθηματάριον χαρτῶν τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 348 ὕψ. 0,21 καὶ πλ. 0,18. Κείμενα· α') «Νικοβούλου πρὸς τὸν υἱὸν» ἔμμετρον, οὗ ἡ ἀρχή· «Τέκνον ἐμὸν μύθους ποθέων» κτλ., φ. 4.—β') Ἰσοκράτους «Νεοκλῆς ἢ συμμαχικός», φ. 12.—γ') Ἀντωνίου χρηστοθήεια. — δ') Βασιλείου Καισαρείας ὁμιλία προτρεπτικὴ εἰς τὸ βιάππισμα, φ. 60.—δ') «Παρὰ Νικοβούλου πρὸς τὸν πατέρα». Ἀρχ. «ὦ πάτερ, εἰ μ' ἔφυσας, βαιὴ χάρις» κτλ., φ. 78.—ε') Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ λόγος εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον, φ. 87.—ς') Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον, φ. 109.—ζ') Τοῦ αὐτοῦ Βούσιρις, φ. 133.—η') Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ ἀπολογητικὸς τῆς εἰς Πόντον φυγῆς, φ. 149.—θ') Εὐριπίδου Ἐκάβη, φ. 206.—ι') «Θεμιστίου λόγος περὶ τῆς φιλονεικίας τοῦ βασιλέως», φ. 251.—ια') «Λυκόφρονος τοῦ Χαλκιδῆως Ἀλεξάνδρα τὸ σκοτεινὸν ποίημα καὶ πολυμαθέστατον», φ. 271.—ιβ') Ἡσιόδου ἔργα καὶ ἡμέραι.

470. Τεῦχος χαρτῶν τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 159 ὕψ. 0,221 καὶ πλ. 0,16.

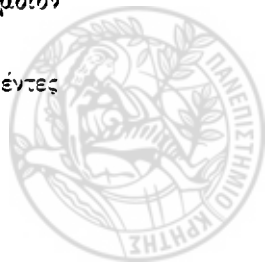
1. Μελετίου μοναχοῦ περὶ φύσεως τοῦ ἀνθρώπου. Ἀρχ. «Ὁ μὲν γὰρ Ἴπποκράτης», φ. 1.

2. Ἀνώνυμος ἐπιστολιμαία διατριβή, ἧς ἡ ἐπιγραφή «Σελήνη οἰκουμένη». Ἀρχ. «Προσκυνητέ μοι κύριε, τὸ ζήτημα ὅπου ἐσεῖς μοὶ προβάλλετε», φ. 73^β.

3. «Περὶ τῆς αἰτηθείσης δυνάμεως τῆς τοῦ ἀέρος βαρύτητος». Ἀρχ. «Φιλομαθέστατε κύριε, ἀπειρότατον εἶναι τὸ ὑμέτερον», φ. 80.

4. Λεξικὸν ἐκ τῆς φυσικῆς ἱστορίας. Ἀρχ. «Ἄχορον, ὅμοιον τοῦ κρίνου φύλλα καὶ ρίζες», φ. 83.

5. «Στίχοι ἴαμβοι χρηστοθήειας πλήρεις, παραφρασθέντες

ἀπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ εἰσαγωγικῶν χάριν». Ἀρχ. «Ψυχὴ καὶ σῶμα οὐσία βροτῶν πέλει», φ. 104.

6. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ «ἐπιστολὴ στιχηρὰ πρὸς Σέλευκον τὸν πνευματικὸν αὐτοῦ υἱόν», μετὰ σχολίων, φ. 123.

7. «Κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου τετράστιχα ἱαμβεῖα καὶ ἡρῶα εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ῥηθέντα ἐν τῇ παλαιᾷ πάσῃ Γραφῇ», φ. 135 κέ.

471. Αὐτόγραφον Νεκταρίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων. Φύλλα χαρτῶα 48 ὑψ. 0,217 καὶ πλ. 0,165. Καθ' ἐκάστην σελίδα 27 ἢ 28 στίχοι (0,17 × 0,115).

«Νεκταρίου πρώην Ἱεροσολύμων πατριάρχου, ἐνοχλουμένου παρὰ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις φρατόρων, πρὸς ἅσπερ προτείνουσι διδάσκοντες καινὰς διδασκαλίας». Ἀρχ. «Τὰς τῶν μεγίστων πολέμων ἀφορμὰς» κτλ. Ἐν ἀρχῇ τοῦ τεύχους ἐπίγραμμα·

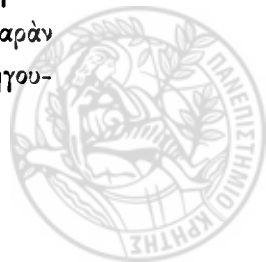
Κρήτη πατρίς ἐμῆ φίλη, οἱ δὲ τοκῆες ἔθεντο
τλήμονι γειναμένῳ τοῦνομα Νικόλεως,
οἵτινες εὐσεβίῃ πάσῃ οἴκοι μ' ἔτρεφον ἀβρῶς·
εἰκοτέτιν δ' ἤβης ὀππότε μέτρον ἔσχον,
ἄζυγέων βιοτῆς πόθος εἰλέ με, οἳ γε καὶ ἄλλο ἔθεντο
οὔνομά μοι, τὸ νῦν ἔχω, τοῦτο τὸ Νεκτάριος,
νεκταρίης ἀρετῆς ἔν' ἐραστής δῆθεν ὑπάρξω·
λῆσε δὲ καὶ τούτους τοῦνομα τὴν ἀρετὴν
ὅτι φέρειν οὐκ οἶδε, θεοῦδέα δ' ἔργματα κοσμεῖ
πάντας τοὺς ἀγαθοὺς κρείττονα τοῦνόματος.

472. Τεῦχος χαρτῶων τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 38 ὑψ. 0,21 καὶ πλ. 0,158. Καθ' ἐκάστην σελίδα 26 στίχοι (0,17 × 0,118).

1. Ἀδῆλου «τῶν Φαίδρου μύθων μετάφρασις εἰς τὴν ἡμετέραν ἀπλῆν διάλεκτον», φ. 1—36.

2. «Προσθήκη τῶν μύθων, πάλαι μὲν ἀπὸ Μαρκιάρδου Γουδίου ἀντιγεγραμμένων ἀπὸ παλαιοῦ τινος χειρογράφου, ταυῶν δὲ παρ' ἐμοῦ ἐς φῶς ἐκδοδομένων», φ. 37.

473. Μαλαξοῦ νομοκάνων ἐν κεφ. 309, καὶ «τάξις γινομένη ἐπὶ τοῖς ἀπὸ Σαρακηνῶν ἐπιστρέφουσι πρὸς τὴν καθαρὰν καὶ ἀληθῆ πίστιν ἡμῶν τῶν χριστιανῶν», ἥς ἡ ἀρχή· «Προηγου-

μένως μὲν ὁ προσιῶν» κτλ. Φύλλα 14 + 175 ὑψ. 0,205 καὶ πλ. 0,16. Καθ' ἐκάστην σελίδα 24 στίχοι (0,19 × 0,95). Τὸ 303 κεφάλαιον τοῦ νομοκάνονος ἀποτελεῖται ἐκ τύπου διαζυγίου ἐγγράφου τοῦ 1699 ἔτους.

474. Τεῦχος χαρτῶν τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 44 ὑψ. 0,205 καὶ πλ. 0,15. Καθ' ἐκάστην σελίδα 17 στίχοι (0,14 × 0,10).

Λειτουργία τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἄνευ τοῦ τέλους, καὶ ἡ τῶν προηγιασμένων ἐγγράφη δὲ παρὰ Παρθενίου ἱερομονάχου, ὃς καὶ ἀφιέρωσε τὸ τεῦχος εἰς τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις μονὴν τῆς Θεοτόκου.

475. «Βιβλίον καλούμενον φυλλάδα τῆς ἐκκλησίας τοῦ μεγαλομάρτυρος ἁγίου Δημητρίου (τῆς ἐν Ἱερουσαλήμ), ἐν ἧ καταγράφονται τὰ τῶν ὀρθοδόξων ὀνόματα καὶ μνημονεύονται εἰς τὰς ἱεράς μυσταγωγίας, ἅτινα καὶ εἰσὶ σαρανταλείτουργά τε καὶ προθέσεις» (1755 — 1848). Φύλλα χαρτῶα 22 ὑψ. 0,198 καὶ πλ. 0,163. Τὸ τρίτον φύλλον κοσμεῖται μετὰ εἰκόνας τοῦ ἁγίου Δημητρίου· ὀνόματα δὲ ἡγουμένων τῆς αὐτοῦ μονῆς σημειοῦνται τάδε. 1755 Ἱερεμίας Κρής πρωτοσύγκελλος—1758 Μητροφάνης ἱερομόναχος—1760 ἄπρ. γ' Νικόδημος ἱερομόναχος Κρής—1768 Ἰάκωβος πρωτοσύγκελλος—1772 Λεόντιος πρωτοσύγκελλος—1773 ἄπρ. κζ' Βαρνάβας ἱερομόναχος—1781 Ἀγάπιος—Ἰάκωβος—1794 μαΐου 11 Ἀνδρέας—1796 Σαμουὴλ Πελοποννήσιος—1798 Νεόφυτος Κρής—1805 Ναθαναὴλ Ἄνδριος—1810 Γαβριήλ—1811 Ἀρσένιος ὁ ἐκ Πύργου τῆς Πελοποννήσου—1821 Νεόφυτος ὁ ἐκ Λευκωσίας Κύπρου—1846 Ἰωαννίκιος Καισαρεύς.

476. Πεντάδιον γραφὲν παρὰ Ἰωαννικίου τοῦ Ἀγιοσαββίτου καὶ δωρηθὲν παρ' αὐτοῦ Ἱεζεκιὴλ τῷ ἱεροδιακόνῳ. Ὑψ. 0,212 καὶ πλ. 0,158.

«Τίς ἡ τῶν πειρασμῶν αἰτία καὶ τίς ἡ ἐκ τούτων ὠφέλεια, καὶ τίς ἡ διαφορά· ἐκ τῶν πατέρων». Ἄρχ. «Παράμενε τῇ διανοίᾳ» κτλ. Ἐν τέλει· «1787, μαΐου 20».

477. Τεῦχος χαρτῶν τῆς ις' ἑκατ. ἐκ φύλλων 39 ὑψ. 0,205 καὶ πλ. 0,15. Καθ' ἐκάστην σελίδα 16 στίχοι (0,135 ×

0,08). Ἐν τέλει τοῦ κειμένου ὑπογραφή τοῦ Ἱεροσολύμων πατριάρχου Σωφρονίου.

«Σύνοδος ἤγουν τὸ μάζωμα ὁποῦ ἐγινε καὶ ἐμαζόχθη ἐναντία κατὰ τοῦ πατριάρχου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου». Ἄρχ. «Εἰς ταύτην τὴν σύνοδον ἦσαν» κτλ.

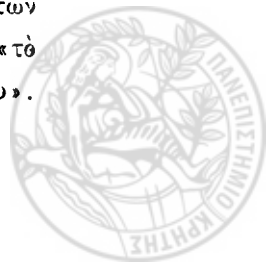
478. Λόγοι καὶ βίοι ἁγίων εἰς τουρκικὴν μὲν γλῶσσαν ἀλλὰ χαρακτῆρσιν ἑλληνικοῖς γεγραμμένοι, οὗς μετέφρασεν Ἀναγνώστης ὁ ἐκ Πόρου τῆς ἐπαρχίας Ἰκονίου ἐν ἔτει 1711. Αὐτόγραφον τεῦχος ἐκ σελίδων 421. Ὑψ. 0,202 καὶ πλ. 0,155.

479. Τεῦχος χαρτῶν τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐξ 93 φύλλων ὕψ. 0,208 καὶ πλ. 0,155.

1. Ἀδήλου ἀκέφαλον ὑπόμνημα εἰς τὴν λογικὴν πραγματείαν.
α') «Περὶ τῶν πέντε φωνῶν» κεφ. θ'—κε'. Ἄρχ. «Ἡ φωνὴ ἢ ἔναρθρός ἐστίν ἢ ἀναρθρός» κτλ., φ. 1.—β') «Περὶ ὀνόματος καὶ ῥήματος» κεφάλαια ε', ὧν ἡ ἀρχή· «Ὅνομά ἐστὶ φωνὴ σημαντικὴ» κτλ., φ. 40^β.—γ') «Περὶ συλλογισμοῦ καὶ ἀντιστροφῆς» κεφάλαια δ'. Ἄρχ. «Συλλογισμὸς ἐστὶ λόγος» κτλ., φ. 52^β.—δ') «Περὶ τῶν ὑποθετικῶν συλλογισμῶν». Ἄρχ. «Πᾶς ὑποθετικὸς συλλογισμὸς», φ. 61.—ε') «Ἡ διαίρεσις τῶν τόπων τῶν διαλεκτικῶν διεῖλεν αὐτοὺς τῶν Ἰταλῶν τις καλούμενος Βοήτιος, οἷ δὴ καὶ μετηνέχθησαν πρὸς τὴν ἑλλάδα διάλεκτον». Ἄρχ. «Εἰδέσθαι χρὴ ὅτι τεττάρων» κτλ., φ. 64.

2. «Ποίημα Γεωργίου τοῦ σοφωτάτου διακόνου, πρωτέα δὲ καὶ δικαιοφύλακος τοῦ Παχυμέρη ἐκ τῶν εἰς τὸ α' βιβλίον περὶ λογικῆς». Ἄρχ. «Τῶν δὲ ὑποθετικῶν δυοὶ τὸ δι' ἀδυνατοῦ χρεῖται» κτλ., φ. 67—93. Κεφάλαια χδ'.

480. Νικηφόρου Βλεμμίδου ἐπιτομὴ λογικῆς, ἧς ἐν τέλει σημειώσεις τοῦ καλλιγράφου· «τέλος λογικῆς Βλεμμίδου φιλοσόφου 1644 εἰς Γιάσιον τῆς Μπογδανίας»· εἶτα «διὰ χειρὸς τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Βοθροκτοῦ καὶ Γλυκέων κυρίου Πορφυρίου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων». Ἐν τῷ μετώπῳ τοῦ τρίτου φύλλου «ἐκ τῶν τοῦ Δακιανοῦ Νικολάου τοῦ Γαβριηλίδου» κτλ. Εἰς φ. 140 «τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχει(-ει) τοῦ Ἰωάννου Ἀποστάκη παχάρνικου».

Φύλλα χαρτῶα 140 ὕψ. 0,208 καὶ πλ. 0,151. Καθ' ἐκάστην σελίδα 17 στίχοι (0,155 × 0,102).

481. Τεῦχος χαρτῶον τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐξ 82 φύλλων ὕψ. 0,20 καὶ πλ. 0,15. Καθ' ἐκάστην σελίδα 19 στίχοι (0,147 × 0,92).

Αἱ τρεῖς συνήθειαι θεῖαι καὶ ἱεραὶ λειτουργίαι, ἐξ ὧν ἡ τῶν προηγιασμένων προσετέθη γραφεῖσα ἐν ἔτει 1739. Παρέπονται δὲ τὰ ἐξῆς κείμενα· α') «εὐχὴ ἐπὶ μετανοούντων· β') «αἱ ἀπολύσεις τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν», λεγόμενα εἰς τὸν ἑσπερινὸν εἰς τὸν ὄρθρον καὶ εἰς τὴν λειτουργίαν· — γ') «τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονία ἀναγνώστου καὶ ψάλτου· δ') «τάξις ἐπὶ χειροτονία ὑποδιακόνου»· ε') ἕτεραι τρεῖς ἐπὶ χειροτονία ἢ διακόνου ἢ πρεσβυτέρου ἢ ἐπισκόπου.

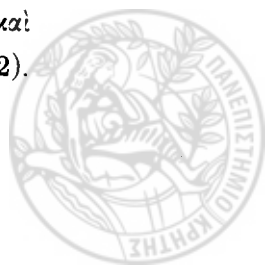
482. Τεῦχος χαρτῶον τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐξ 29 φύλλων ὕψ. 0,202 καὶ πλ. 0,135.

Ἀδήλου «λόγος τῆ ἀγία καὶ μεγάλη παρασκευῆ», οὗ ἡ ἀρχή· «Ὁ ὁμεῖς οἱ παραπορευόμενοι» κτλ. Εἰς φ. 29· «τέλος εἴληφε διὰ χειρὸς τοῦ ἐν ἱερεῦσιν ἐλαχίστου πατᾶ Χάνα Βηθλεεμίτου» — «καὶ ἐπληρώθη ἡ τιμὴ του ἀσανία ε' παρὰ τοῦ πρωτοσυγκέλλου Χρυσάνθου».

483. Τεῦχος χαρτῶον τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ 53 φύλλων ὕψ. 0,198 καὶ πλ. 0,142. Ἐγγραφή δὲ παρὰ Ἰωαννικίου τοῦ Ἀγιοσαββίτου.

Συλλογὴ μοναχικῶν διηγήσεων καὶ νουθεσιῶν, ἐξ ὧν σημειῶ α') «Θεογνώστου ἱερομονάχου νουθεσίας, ὧν ἡ ἀρχή· «Βούλει σοι καὶ ἑτέραν σωτηρίας» κτλ. β') «Λόγος τοῦ μακαρίτου πατριάρχου κῦρ Ἐφραὶμ Ἱεροσολύμων». Ἀρχ. «Χρειαζονται τώρα ἀληθῶς διὰ τοὺς ἔξωθεν» κτλ.

484. «Εἰς ἅπασαν τὴν λογικὴν τοῦ Ἀριστοτέλους μέθοδον προδιόκησις, ἧτοι εἰσαγωγή, συντεθεῖσα παρὰ Γεωργίου ἱερέως Σουγδουρῆ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων». Ἐν τέλει· «τέλος· εἴληφε ἡ παροῦσα 1716 Ἰουλίου 25». Φύλλα χαρτῶα 38 ὕψ. 0,20 καὶ πλ. 0,145. Καθ' ἐκάστην σελίδα 23 στίχοι (0,143 × 0,102).

485. Τεμάχιον βιβλίου τῶν ἱερῶν λειτουργιῶν, γραφέντος κατὰ τὴν ΙΖ' ἑκατ. Φύλλα χαρτῶα 45 ὕψ. 0,20 καὶ πλ. 0,15. Ἐπὶ ἀγράφου φύλλου σημείωσις· «καὶ τότε πρὸς τοῖς ἄλλοις Σεργίων Ναθαναήλ». Ἀπὸ φ. 1 κέ. Φιλοθέου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως «διάταξις τῆς θείας καὶ ἱερᾶς λειτουργίας», ἧς ἡ ἀρχή· «Ὅταν μέλλῃ ὁ ἱερεὺς νὰ τελέσῃ τὴν θείαν καὶ ἱερὰν λειτουργίαν, κάμνει χρεία» κτλ.

486. Τεῦχος χαρτῶον τῆς ΙΖ' ἑκατ. (γραφέν διὰ χειρὸς Νεκταρίου Ἱεροσολύμων) ἐκ φύλλων 51 ὕψ. 0,207 καὶ πλ. 0,138. Καθ' ἐκάστην σελίδα 29 στίχοι (0,16 × 0,09).

«Ἄσπις ὀρθοδοξίας ἢ ἀπολογία καὶ ἔλεγχος πρὸς τοὺς διασύροντας τὴν ἀνατολικὴν ἐκκλησίαν αἰρετικούς φρονεῖν ἐν τοῖς περὶ Θεοῦ καὶ τῶν θείων ὡς κακοφρονουσιν οὗτοι, αὐτοὶ οἱ Καλουῖνοι ὀηλονότι, συντεθεῖσα παρὰ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις τοπικῆς συνόδου ἐπὶ Δουσιθέου πατριάρχου Ἱεροσολύμων, κατὰ τὸ χιλιοστὸν ἑξακοσιοστὸν ἐβδόμηκοστὸν δεῦτερον ἔτος τῆς Χριστοῦ ἐνσάρχου ἐπιφανείας». Τὸ πρωτότυπον ἐξεδόθη παρὰ J. Aymon, *Monuments authentiques de la religion des Grecs* κτλ. La Haye 1708, σ. 259—446.

487. Τεῦχος χαρτῶον ἐκ φύλλων 170 ὕψ. 0,192 καὶ πλ. 0,156.

Σαμουήλ Καπασούλη, πρωτοσυγκέλλου τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου, εἶτα μητροπολίτου Λιβύης καὶ κατόπιν πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, αὐτόγραφος κῶδιξ, ἐν ᾧ περιέχονται κυρίως ἔργα αὐτοῦ γραφέντα κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐν τοῖς πατριαρχείοις Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας τακτικῆς ὑπουργίας αὐτοῦ, ἦτοι ἐπιστολαὶ σιγίλλια καὶ συνοδικαὶ πράξεις, ὧν συντάκτης αὐτὸς ὡς ἔοικεν ὑπάρχει ¹.

1. Σαμουήλ Καπασούλη, πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἀλεξανδρέων ἐκκλησίας, ἠρωελεγεῖον ὀκτάστιχον πρὸς τὸν ἡγεμόνα Οὐγκροβλαχίας Ἰωάννην Κωνσταντῖνον Μπασαράμπαν, «διὰ τὸ ὑπερ μέλλει

¹ Τὰ σπουδαιότερα τῶν ἐγγράφων τούτων καταχωρισθήσονται ἐν τοῖς ἀναλεκτοῖς τῆς ἱεροσολυμιτικῆς σταχυολογίας μου.

τῷ τύπῳ παραδοῦναι οἰκείοις ἀναλώμασι ῥητορικὸν βιβλίον» (26 νοεμβρίου 1692). Ἄρχ. «Ἰψιφαῆς τελέθεις», φ. 2^α.

2. «Σαμουήλ τοῦ μεγάλου πρωτοσυγγέλλου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἐπίγραμμα ἐπιτύμβιον τῇ κυρίᾳ Αἰκατερίνῃ, μητρὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας κῦρ Γαβριήλ» (12 ἰαν. 1694). Ἄρχ. «Μητέρ' ἀριστογόνον προέδρου», φ. 2^β.

3. Τοῦ αὐτοῦ πρωτοσυγγέλλου ὄντος τῆς Ἀλεξανδρέων ἐκκλησίας, ἠρωελεγεῖον πρὸς τὸν σοφώτατον πάπαν καὶ πατριάρχην Ἀλεξανδρείας Γεράσιμον τὸν Παλλαδᾶ «διὰ τὸ ὑπερ ἐξέθετο οἰκείοις πόνοις βιβλίον ῥητορικὸν» (26 νοεμβρίου 1692). Ἄρχ. «Ἀρχὸς Ἀλεξάνδροιο ἱεῶς καθέδρας», φ. 3.

3. Προσίμια σιγίλλιον καὶ γραμμάτων πατριαρχικῶν, φ. 4 κέ.

4. Μελετίου ἀρχιμανδρίτου τοῦ παναγίου τάφου ἐπιτροπικὴ ἀπόδειξις δοθεῖσα «τῷ διασημοτάτῳ καὶ εὐγενεστάτῳ ἐν πραγματευταῖς μισέρ Ἀμβροσίῳ Ῥάλλῃ Χίῳ», περὶ 2500 γροσίων. ἅτινα ἐδάνεισεν ὁ Μελετίος «εἰς Σμύρνην δι' ὑπηρεσίαν» τοῦ ἁγίου τάφου τῷ Γεωργίῳ Ζαραχάνῃ Χίῳ· τούτου δὲ ἀποβιώσαντος, προτρέπεται ὁ Ἀμβρόσιος ἵνα λάβῃ ἐκ τῆς περιουσίας ἐκείνου τὸ ἀναλογοῦν μέρος τῆς πρὸς τὸν ἅγιον τάφον ὀφειλῆς, φ. 20.

5. Προσίμια σιγίλλιον καὶ πατριαρχικῶν γραμμάτων. φ. 20^β—27.

6. Γερασίμου Παλλαδᾶ «τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας πρόλογος εἰς τὸ ὑπερ ἐξέθετο ῥητορικὸν βιβλίον». Ἦτοι ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Οὐγκραβλαχίας ἡγεμόνα Ἰωάννην Κωνσταντῖνον Μπασαράμπαν. Ἄρχ. «Ἐπειδὴ καὶ οὐχὶ μόνον δι' ἀκοῆς καὶ φήμης», φ. 28. Κ. Σάθα μεσαιων. βιβλιοθ. τ. III, σ. 85—86 καὶ C. Erbiceanu, Cronicarii greci σ. 99—101.

7. Σαμουήλ Καπασούλη, μητροπολίτου Λιβύης, ἔγγραφον πληρεξούσιον δοθὲν εἰς Πάνον Στράτην καὶ ἐντελλόμενον παραλαβεῖν τὸ παρὰ «τῆς εὐσεβεστάτης καὶ ἐλεημονικωτάτης προκουρατείας σόπρα» δωρηθὲν αὐτῷ ποσὸν ἐξ ἑκατὸν δουκάτων «διὰ τὸ ὑπέρογκον χρέος τῆς ἐξαγορᾶς τῶν εἰς Τρίπολιν τῆς Βαρβαρίας κατενεχθεισῶν αἰχμαλώτων ἑνδεκα ψυχῶν, τοῦ ἱερέως δηλαδὴ Δημητρίου καὶ

τῆς ἰδίας πρεσβυτέρας, ὁκτώ τε τέκνων αὐτῶν καὶ ἄλλης γυναικὸς γηραιᾶς συγγενοῦς αὐτῶν» (ἐν Ἀλεξανδρείᾳ 24 αὐγ. 1703), φ. 29β.

8. Νεοφύτου μητροπολίτου Ἡρακλείας πρᾶξις ἐπὶ χειροτονία τοῦ πρωτοσυγγέλλου Νικομηθεΐας Μακαρίου εἰς ἐπίσκοπον Μετρῶν καὶ Ἀθύρων, ἅτε τοῦ ἐν αὐτοῖς ἀρχιερατεύοντος Γεδεῶν παραίτησιν οἰκειοθελῆ ποιησαμένου (μηνὶ μαΐῳ ἰνδικτ. γ', ἔτους 1695). Ἀρχ. «Ὁπερ ψυχὴ ἐν σώματι», φ. 30. Συλλειτουργοὶ δὲ προσκληθέντες ἦσαν ὁ πρῶν Καισαρείας Γερμανός, ὁ πρῶν Σάμου Ἰγνάτιος καὶ ὁ πρῶν Μετρῶν Γεδεῶν.

9. Προσίμιον σιγίλλιον περὶ ἱερωσύνης συντεθὲν ἐπὶ Διονυσίου δ' πατριάρχου Κ/πόλεως, φ. 32β.

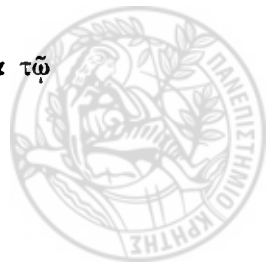
10. Διονυσίου δ' Κ/πόλεως πρᾶξις ἐπὶ χειροτονία Μελετίου τοῦ Τυπάλλου εἰς μητροπολίτην Φιλαδελφείας (ὅκτ. 1687). Ἀρχ. «Τὴν μὲν διαφορὰν τῶν ἐπιστημῶν» κτλ., φ. 34. Ἰωάννου Βελούδου, Χρυσόβουλλα καὶ γράμματα κτλ., ἐν Βενετίᾳ 1873, σ. 56—61.

11. Παρθενίου α' Κ/πόλεως «πατριαρχικὸς καὶ συνοδικὸς χρυσόβουλλος λόγος» περὶ τῶν προνομίων τοῦ Φιλαδελφείας Ἀθανασίου (μηνὶ μαΐῳ 1644), φ. 36. Ἰωάννου Βελούδου, Χρυσοβ. σ. 32—35.

12. Ἰωαννικίου β' Κ/πόλεως ἐπικυρωτικὸν σιγίλλιον τοῦ αὐτοῦ χρυσοβούλλου λόγου (1651), φ. 37. Ἰωάννου Βελούδου, Χρυσόβουλλα κτλ., σ. 36—42.

13. Καλλινίκου β' Κ/πόλεως πρᾶξις ἐπὶ χειροτονία ἀρχιερέως διὰ τὴν μητρόπολιν Φιλίππων καὶ Δράμας, «ἅτε τοῦ ἐν αὐτῇ ἀρχιερατεύσαντος κῆρ Μελετίου παραίτησιν οἰκειοθελῆ ποιησαμένου ταύτης οἰκειοθελῶς καὶ ἀβιάστως διὰ τὰς κωλοῦσας αὐτὸν περιστάσεις» (ὅκτ. 1692), φ. 38β. Ἐξελέγη δὲ ἀντ' αὐτοῦ ὁ ἱερομόναχος Γρηγόριος, τῶν ψήφων γενομένων ἐν Ἀδριανουπόλει παρὰ τῶν ἐκεῖσε ἐνδημούντων ἀρχιερέων Νικαίας Ἰωαννικίου, Ἀδριανουπόλεως Ἀθανασίου, Διδυμοτείχου Ἱερεμίου καὶ Δέρκων Νικοδήμου.

14. Γερασίμου Ἀλεξανδρείας ἀπανταχοῦσα, ἐγχειρισθεῖσα τῷ

μητροπολίτη Λιβύης Σαμουήλ πρὸς συλλογὴν βοθητημάτων ὑπὲρ ἀπολυτρώσεως τῶν προμνησθέντων ἐν Βαρβαρία χριστιανῶν αἰχμαλώτων (αὐγ. 1730). Ἄρχ. «Τὸ τοὺς ἀτόνως ἔχοντας ἀντιστηρίξειν», φ. 39^β.

15. «Τὸ ἴσον τῆς κατὰ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας δοθείσης ἀποφάσεως ὑπὸ Ποντίου Πιλάτου ἡγεμόνος τῆς Ἰουδαίας κατὰ τὸ εἶς ἔτος τῆς ἀρχῆς Τιβερίου καίσαρος βασιλέως Ῥωμαίων, κατακρινάσης αὐτὸν εἰς θάνατον σταυρικὸν ἐν μέσῳ δύο ληστῶν κέ' μαρτίου· ἦτις εὐρέθη πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν τινων παρ' ἐλπίδα εἰς τὴν γῶραν Ἄκυλλαν ἐντὸς πέτρας ὠραιστάτης, ἐν σιδηρῷ κιβωτίῳ, οὗ ἔνδον ἦν ἕτερον κιβώτιον μαρμάρινον θαυμαστόν, ἔχον κεκλεισμένην τὴν αὐτὴν ἀπόφασιν γράμμασιν ἑβραϊκοῖς γεγραμμένην ἐν μεμβράναις ἔχουσαν οὕτως: Ἔτους ἑπτακαιδεκάτου Τιβερίου» κτλ., φ. 40^β. Εὐρέθη δὲ κατὰ τὸ 1580 ἔτος καὶ ἐμφανισθὲν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐβεβαιώθη διὰ τῆς χειρὸς τοῦ πατριάρχου Ἱερεμίου β' μηνὶ ἀπριλίῳ τοῦ 1581 ἔτους.

16. Ἐγγραφον ἔχον αὐτολεξεῖ οὕτω· «† Διὰ τοῦ παρόντος ἐπιβεβαιωτηρίου γράμματος γίνεται δῆλον, ὅτι τοῦ ἐντιμοτάτου ἄρχοντος κυρίτζη Χρυσσοκούλου υἱοῦ τοῦ Γεωργίου πώλησιν τελείαν διὰ χοντζετίου τῆς βασιλικῆς κρίσεως ποιησαμένου τὸ ὀσπίτιον αὐτοῦ πρὸς τὴν τιμιωτάτην ἀρχόντισσαν κυράτζα Μαριώραν Μαυροκοροδάτην τὴν ἑαυτοῦ σύμβιον, καὶ δι' ἐνουπογράφου καὶ ἐμμεαρτύρου γράμματος ὁμολογησαμένου καὶ ἐπιβεβαιώσαντος ὅτι πᾶσα ἡ περὶ αὐτὸν φαινομένη περιουσία, εἴτε κινήτη εἴτε ἀκίνητος, ἔστι καὶ λέγεται ἀναμφιβόλως οἰκεία τῆς αὐτῆς κυράτζα Μαριώρας, αὐτὸς δὲ ἀμέτοχος ὅλως τῶν τεπραγμάτων καὶ χρημάτων ὁμολογεῖται καὶ πάντη ἀνοίκειος καὶ μέχρι ὀβολοῦ, τῆς δὲ διαληφθείσης ἀρχοντίσεως κυράτζα Μαριώρας ἀβιάστως θελησάσης καὶ ἀποφηναμένης ὅτι εἴπερ τύχη τῇ αὐτῆς τιμότητι τῶν τῆδε ἐκδημία πρὸ τῆς τελευταίας τοῦ ἰδίου συμβίου κυρίτζη Χρυσσοκούλου, τοῦ φυλάττεσθαι τοῦτον εἰρηνικὸν καὶ ἐνεπηρέαστον παρὰ τῶν εὐγενεστάτων ἀρχόντων καὶ κληρονόμων αὐτῆς, εἰς χρῆσιν

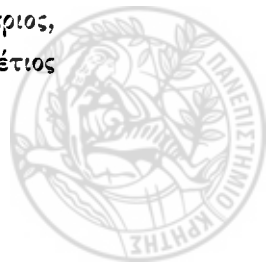
ιδίαν ἔχοντα τὸ ὄσπιτιον καὶ ἐν αὐτῷ κατοικοῦντα καὶ μένοντα μέχρις ἐσχάτης αὐτοῦ ἀναπνοῆς καὶ κατὰ πᾶσαν ὑπηρεσίαν ἐξυπηρετούμενόν τε καὶ κυβερνώμενον, ὁ τιμιώτατος καὶ σοφώτατος ἄρχων μέγας λογοθέτης τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ ἐξοχώτατος ἐρμηνεὺς τῆς κραταιᾶς βασιλείας κύριος Ἀλεξάνδρος ὁ αὐτάδελφος αὐτῆς ὡς ἀπὸ προσώπου αὐτῆς καὶ τῶν λοιπῶν εὐγενεστάτων κληρονόμων τῇ ἀδελφικῇ θελήσει ἐπικαμφθεὶς ὑπεσχέθη ταῦτα πάντα ἀγαθοπροαιρέτως συντηρηθῆναι καὶ ἐν τῷ ὄσπιτιῳ τὸν ἴδιον γαμβρὸν κυρίτζην Χρυσόσκουλον διαμένειν ἄχρι τῆς ἐκείνου ἀποβιώσεως· διὸ καὶ τὸ παρὸν παρὰ τῆς αὐτοῦ ἐξοχότητος ἐπεβεβαιώθη καὶ ἐδόθη τῷ διαληφθέντι ἄρχοντι κυρίτζη Χρυσοσκούλῳ εἰς ἔνδειξιν καὶ ἀσφάλειαν, ἐν ἔτει ραχιδό, ἐν μηνὶ δεκεμβρίῳ ς', φ. 43^β.

17. Γερασίου Ἀλεξανδρείας τοῦ Παλλαδά, ἐγκύκλιος ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ ὀρθοδόξους προτρεπομένους εἰς χρηματικὰ συνδρομὰς διὰ τὴν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μονὴν τοῦ ἁγίου Σάββα. Ἀρχ. «Οἱ ὑπὸ τὸν καθ' ἡμᾶς ἁγιώτατον θρόνον», φ. 44^β.

18. Τοῦ αὐτοῦ γράμμα τοῦ μηνὸς ἰανουαρίου ἔτους 1697, δι' οὗ ἀναγορεύεται λογοθέτης τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου Ἀλεξανδρείας ὁ χατζῆ Ἀθανάσιος ὁ ἐξ Ἀτταλείας, φ. 46.

19. Νεοφύτου μητροπολίτου Ἡρακλείας ἔγγραφον ἀποδείξεως ὅτι ὁ ἰατρὸς Ἰωάννης ὁ Μόλυβος κατάγεται ἐκ τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας τῶν Κομνηνῶν (1695 σεπ.). Ἀρχ. «Μηδὲν ἀποδείξεως ἄνευ» κτλ., φ. 46^β. Κατεχωρίσθη δὲ τοῦτο μετὰ τινων παρατηρήσεών μου ἐν τῷ δελτίῳ τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἐταιρίας τῆς Ἑλλάδος, τ. II, σ. 667—679.

20. Μελετίου Τυπάλλου, μητροπολίτου Φιλαδελφείας, ἔγγραφος ἀπόφασις συνοδικῶς ἐκτεθεῖσα ἐν Βενετίᾳ μηνὶ ἰουνίῳ τοῦ 1700 ἔτους περὶ τῶν κληρονομικῶν δικαίων τοῦ ἐκ Χίου Ματθαίου Καλομμαύχου. Ἀρχ. «Πρὸς οἰκοδομὴν ὁ θεὸς φησί» κτλ., φ. 49^β. Ὑπογραφαί: Φιλίππων καὶ Δράμας Γρηγόριος, Διβύης Σαμουήλ, Ἀνθίμος ἱερεὺς Πρασινίος, Γεώργιος ἱερεὺς Κύπριος, Μεθόδιος ἱερεὺς Ἀνθρακιώτης, Γρηγόριος ἱερεὺς Μαράς, Μελέτιος

ιερομόναχος Παπαδόπουλος, Ἰωάννης ἱερεὺς Λαμπούδης καὶ Ματθαῖος Καλύμματος στέργων τὴν ἀπόφασιν.

21. Παρθενίου δ' Κωνσταντινουπόλεως γράμμα συστατικὸν ὑπὲρ Μελετίου τοῦ πρώην Ἀχριδῶν ἀρχιεπισκόπου (1680), ἐν ᾧ λέγονται τάδε: «διὸ δὴ καὶ ὁ τὸ παρὸν ἐπιφέρων μακαριώτατος καὶ λογιώτατος ἀρχιεπίσκοπος πρώην Ἀχριδῶν τῆς πρώτης Ἰουστιανῆς κύριος Μελέτιος... ὑπ' ἀνάγκης καὶ στενοχωρίας τῶν ἀνυποφόρων χρεῶν τῆς ῥηθείσης ταύτης ἀρχιεπισκοπῆς Ἀχριδῶν, συμβάντων ἀπὸ τε τῶν τοῦ καιροῦ ἀνωμαλιῶν, ἀπὸ τε τῆς τῶν κρατούντων καταδυναστεύσεως καὶ ἀπὸ τῶν πρὸ τούτου χρηματισάντων ἐκεῖσε ἀρχιεπισκόπων, τῆς τε ἀρχιεπισκοπῆς ταύτης ἀπέστη καὶ τὴν προστασίαν ἐκείνης καὶ διοίκησιν ἐναπέθετο ἄλλω, φιλήσυχος ὢν καὶ τὴν εἰρηναίαν ζωὴν ἀσπάζόμενος. Ἀλλὰ τῶν κατὰ τὴν παροῦσαν ζωὴν ἀναγκαίων ὑστερούμενος, τροφῶν δηλονότι καὶ ἐνδυμάτων, ἅτε ἐκεῖθεν ἐξερχόμενος καὶ ἀπορῶν τούτων δεῖν ἔγνωκε προσδραμεῖν εἰς τὴν ἐλεημοσύνην καὶ βοήθειαν καὶ συνδρομὴν τῶν φιλευσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, ὅπως τὰ τῆς ἐνδείας καὶ ἀπορίας αὐτοῦ διὰ τῆς ἐκείνων βοήθειας καὶ ἐλεημοσύνης θεραπεύσῃ. Καὶ καθ' ὁδὸν ἐντυχῶν τῇ ἡμῶν μετριότητι ἐζήτησε τὸ παρὸν συστατικὸν γράμμα» κτλ., φ. 51.

22. Γαβριὴλ β' Κωνσταντινουπόλεως συνοδικὴ ἀπόφασις τῆς 12 ἰαν. 1702 περὶ τοῦ ἱεροκέρυκος Ἡλιοῦ Μηνιάτη, φ. 52^β. Ἐξεδόθη δὲ ἀπὸ τοῦ παρόντος ἀντιγράφου ἐν τ. XV τῆς Πανδώρας, σ. 589—590.

23. Γερασίου Ἀλεξανδρείας ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Μοσχοβίας πατριάρχην ὑπὲρ τοῦ ζημιωθέντος κατὰ ναυτικὸν ἐμπόριον Ἰωάννου λογοθέτου Ἀλεξανδρείας (1672). Ἀρχ. «Πολλὰς μὲν καὶ πολυτρόπους πρὸς ἀρωγὴν», φ. 53^β.

24. Τοῦ αὐτοῦ ἀναφορὰ πρὸς τὸν μέγαν μάγιστρον Μάλτας ὑπὲρ τοῦ λογοθέτου τῆς Ἀλεξανδρείας ἐκκλησίας Ἀλεξάνδρου, οὗ τὸ πλοῖον διήρπασαν χριστιανοὶ κουρσάροι (1672). Ἀρχ. «Κατὰ τὴν Αἴγυπτον ὅπου παροικούμεν» κτλ., φ. 54.

25. Προσίμιον ἐγγράφου περὶ ἐλεημοσύνης, οὗ ἡ ἀρχή· «Ὁ

μέγας εκείνος καὶ οὐρανοδρόμος», φ. 55. Τέλος: «'Αμβρόσιος Παντοκράτορος . . . Κέρκυρα».

26. Γερασίμου 'Αλεξανδρείας ἔγγραφον καθαιρέσεως κατὰ τοῦ ἱερομονάχου Παρθενίου τοῦ Χίου, υἱοῦ τῆς Μπάρμπαρας, ἐφημερεύσαντος ἐν Καίρῳ καὶ κατὰ τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει διαμονὴν τοῦ πατριάρχου ἀφελόντος χρηματικὴν τινα παρακαταθήκην. δι' ἣν ὁ πατριαρχικὸς θρόνος ζημιούται καὶ συκοφαντεῖται (σεπ. 1696). 'Αρχ. «Τοῖς ἀνά πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν», φ. 59.

27. Τοῦ αὐτοῦ ἔγγραφον καθαιρέσεως κατὰ τοῦ ἱερομονάχου Γαβριὴλ Νταρόδου τοῦ ἐκ Κρήτης, ὃς χρηματίσας μέγας ἀρχιμανδρίτης τοῦ πατριαρχείου ὑπεξήρесе χρήματα καὶ ἀντικείμενα διάφορα, καὶ τέλος ἀπέδρα ἄφαντος γενόμενος. 'Αρχ. «Πᾶσι τοῖς ὑπὸ σελήνην διατελοῦσι», φ. 57.

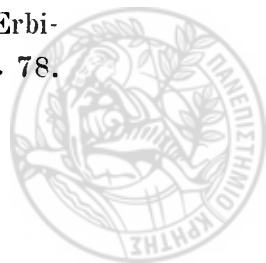
28. Τοῦ αὐτοῦ ἔγγραφον καθαιρέσεως κατὰ τοῦ ἐν 'Ραχητίῳ πατριαρχικοῦ ἐπιτρόπου Μελετίου διὰ δολιότητος καὶ κακὰς πράξεις (ὄκτ. 1699). 'Αρχ. «'Εννοῶν ἐπιμέλειαν», φ. 59^β.

29. Τοῦ αὐτοῦ ἀπόκρισις πρὸς κανονικὴν ἐκ Ζακύνθου ἐρώτησιν, εἰ χρὴ θεωρεῖν μοναχὴν τὴν βία καὶ ἄκουσαν καρεῖσαν Λουκρεσίαν, νεάνιδα ἀρχοντικὴν (νοεμβρ. 1702), φ. 61^β.

30. (Διονυσίου δ', πρώην Κωνσταντινουπόλεως) ἐπιστολὴ πρὸς 'Αδριανὸν τὸν πατριάρχην Μοσχοβίας, δι' ἧς συνιστᾶται Χριστόφορος ὁ ἱερομόναχος, ἀντιπρόσωπος διορισθεὶς τῆς ἐν 'Αθῶνι μονῆς τῶν 'Ιβήρων καὶ ἡγούμενος τοῦ ἐν Μόσχᾳ μετοχίου τοῦ ἁγίου Νικολάου (νοεμβρ. 1694), φ. 63^β—65.

31. 'Ιωάννου 'Αλεξιοβίτζη καὶ Πέτρου 'Αλεξιοβίτζη, αὐτοκράτορων 'Ρωσσίας, ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχην Διονύσιον δ' ἀγγέλλουσα τὰς παρ' αὐτῶν γενομένας εὐεργεσίας εἰς τὸν Χαλκηδόνα Γαβριὴλ καὶ τὴν μονὴν τῆς ἁγίας Εὐφημίας (2 ἰουλίου 1694), φ. 66^β. Κ. Σάθα, Μεσαιων. βιβλιοθ. τ. III, σ. 79—81. C. Erbiceanu, Cronicarii greci σ. 94—95.

32. 'Αδριανοῦ πατριάρχου Μοσχοβίας ἐπιστολὴ πρὸς τὸν αὐτὸν περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως (μάιος 1694), φ. 67^β. C. Erbiceanu, Cronicarii greci σ. 93—94. Παρὰ Σάθα τεμάχιον, σ. 78.

33. Τοῦ αὐτοῦ πιττάκιον πρὸς τὸν αὐτὸν περὶ τοῦ συλ-
ληφθέντος καὶ φυλακισθέντος ἐν Μόσχᾳ καὶ ἐκεῖσε καθαιρε-
θέντος Ἀρσενίου, ὃς πρῶτον μὲν ἐπίσκοπον Ἰόππης ἑαυτὸν ἐκά-
λει, εἶτα δ' ἐγνώσθη ὢν ἐπίσκοπος Ἀνδροῦσης. Ἀρχ. «Ἀθά-
νατον χρῆμα ἢ ἀλήθεια», φ. 60^β—71.

34. Καλλινίκου β' Κωνσταντινουπόλεως εὐχαριστήριος ἀπάν-
τησις πρὸς τοὺς αὐτοκράτορας Ῥωσσίας περὶ τῶν εἰς τὴν μητρό-
πολιν Χαλκηδόνος εὐεργεσιῶν αὐτῶν (μαΐος 1695). Ἀρχ. «Ὡσπερ
τῷ πυρὶ αὐτομάτως», φ. 71^β—73 (Κ. Σάθα, Μεσ. βιβλ. τ. III,
σ. 76—78. C. Erbiceanu, Cronicarii greci σ. 90—91). Με-
ταξὺ τῶν φ. 73 καὶ 128 κεῖνται πολλὰ ἄλλα ἔγγραφα, ἀλλ' αἱ
περὶ αὐτῶν σημειώσεις μου καθ' ὁδόν, ὡς ἔοικεν, ἀπώλοντο.

35. Μελετίου Τυπάλλου, μητροπολίτου Φιλαδελφείας καὶ το-
ποτηρητοῦ καὶ ἐξάρχου «τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου ἐν ὅλῳ τῷ
στάτῳ τῆς γαλινοτάτης τῶν Ἐνετῶν ἀριστοκρατίας», ἐγκύκλιος
ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς ὀρθοδόξους τῶν ἐνετικῶν κτήσεων, δι' ἧς
ἀγγέλλεται ὅτι τὸ «ἱερὸν τῆς ἐξαρχίας λειτούργημα» ἀνετέθη
«τῷ ἐν ἱερομονάχοις εὐσεβεστάτῳ καὶ λογιωτάτῳ κῦρ Ἰωάννῃ Στάγγῃ
τῷ ἐκ πόλεως Κυθωνίας τῆς Κρήτης», καὶ ὅτι δέον αὐτὸν «λέ-
γεσθαι περιοδευτὴν καὶ μέγαν θεολόγον καὶ διδάσκαλον ὅπου περ
ἂν τύχη»· λεπτομερῶς δὲ ἀναγράφονται καὶ τὰ λοιπὰ αὐτοῦ προ-
νόμια, ὡς τὸ ἀποκείρειν μοναχοὺς καὶ μοναχάς, ἀναγνώστας σφρα-
γίζειν, ἐπιγονάτιον φέρειν καὶ πολυσταύριον φαιλόσιον ἀμφιένυ-
σθαι κτλ., 16 ἰουλίου 1697. Ἀρχ. «Πᾶσι τοῖς ὑπὸ τὴν γαλι-
νοτάτην» κτλ., φ. 129 κέ.

36. Καλλινίκου β' Κωνσταντινουπόλεως ἐγκύκλιος ἀκυροῦσα
τοὺς τίτλους Μελετίου τοῦ Τυπάλλου, καταδικάζουσα τε ὀξέως τὰς
ἀξιώσεις αὐτοῦ καὶ καταργοῦσα τὸ κῦρος τοῦ ὑπὲρ Ἰωάννου
Στάγγῃ προσημειωθέντος γράμματος (αὐγ. 1698). Ἀρχ. «Οἱ κατὰ
πᾶσαν τὴν ἄσπρην θάλασσαν», φ. 128^β. Ὑπογραφαί: Νεόφυτος
Ἡρακλείας, Κυζίκου Κύριλλος, Παρθένιος Νικομηδείας, Γαβριήλ
Χαλκηδόνος, Ἰγνάτιος Θεσσαλονίκης, Νικόδημος Δέρκων.

37. «Ἀναφορὰ τῶν ὁμογνωμόνως διαχειμένων Γρατικῶν τινῶν

τῷ Φιλαδελφείας εἰς τὰς Ἑνετίας», ἤτοι ἐπιστολὴ αὐτῶν πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Γαβριήλ καὶ τὴν περὶ αὐτὸν σύνοδον ὑπὲρ τοῦ Μελετίου Τοπάδου, ὃν λέγουσι κατεσυκοφάντησεν ὁ εἰς Κωνσταντινούπολιν παραγερόμενος ἱερεὺς Ἡλίας Μηλιάτης (12 ἄπρλ. 1705). Ἄρχ. «Κάλλιστον ὥσπερ πάντως», φ. 131.

38. Γαβριήλ β' Κωνσταντινουπόλεως γράμμα συνοδικὸν σιγιλλιῶδες περὶ τῆς μονῆς «Παναγίας Ῥευματικῆς καὶ Χρυσοσπηλαιοτίσης», τῆς ἐν τῷ χωρίῳ Μεγάλῃς Βρύσεως κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Βρεστένης ἐν Πελοποννήσῳ, ἣν ἀνέκτισεν «ὁ ἐντιμότατος ἄρχων κῦρ Ζαχαρίας τοῦ Θεοδωρῆ Μακρῆ, ὁ κασάπ-μπασᾶς τοῦ βασιλικῷ χάσ-μπατζῆ καὶ μουσελίμης» (φεβρ. 1704). Ἄρχ. «Δεῖξον τὴν πίστιν σου», φ. 132.

39. Σαμουήλ Καπασούλη ἐπιστολὴ ἀνεπίγραφος πρὸς ἀρχιερέα, ἧς ἡ ἀρχή· «Προβάλλεται πᾶσιν ἡ διάθεσις», φ. 135β.

40. Ἐτέρα πρὸς λόγιον ἄνδρα, ἧς ἡ ἀρχή· «Οὐκ ἐξ ὁμιλίας καὶ συναναστροφῆς», φ. 136β.

41. «Τὸ περὶ ἀρχιερωσύνης ὑπόμνημα» κατὰ τὸν τύπον τοῦ 1600 ἔτους, φ. 137.

42. Τύπος τοῦ μικροῦ μηνύματος μετὰ τῆς τυπικῆς διατάξεως, φ. 137.

43. «Ἐρμηνεῖα θέλωντας νὰ κάμῃς μελάνι τοῦ τυπώματος». Ἄρχ. «Ἐπαρε μίαν ὥκᾶν καναβόλαδον», φ. 138.

44. Λαυρεντίου Καββάκου ἐπιστολὴ πρὸς Γεώργιον Κορέσιον, ἧς ἡ ἀρχή· «Μέγα τι καὶ ὑπέρογκον», φ. 139. Ἀπὸ ἄλλον ἀντιγράφου ἐξέδωκα αὐτὴν καταχωρίσας ἐν τῷ Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. τ. XVII, σ. 58—59 καὶ 80—81.

45. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν. Ἄρχ. «Ἵποβέβηκε μὲν ἀναντιρρήτως», φ. 139β. Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. τ. XVII, σ. 81.

46. «Τὸ παρὸν γράμμα ἔστειλεν ὁ μέγας δραγουμᾶνος (Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος) πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Σινᾶ ὄρους ἀπὸ Ἀδριανουπόλεως εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅτε ἦλθε νὰ εἰρηνεύσῃ μετὰ τοῦ Ἱεροσολύμων πατριάρχου» (28 δεκ. 1694). Ἄρχ. «Ἐπαινῶ τὸν ὑπὲρ εἰρήνης», φ. 140β.

47. Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου ἐπιστολὴ πρὸς ἱερέα τῇ 30 μαρτίου 1694. Ἀρχ. «Ἐγκαλεῖς μοι, ᾧ θεσπεσία», φ. 48.

48. Μελετίου Τυπάλδου, μητροπολίτου Φιλαδελφείας, ἀπανταχοῦσα ὑπὲρ Δημητρίου ἀγιογράφου τοῦ Κρητὸς ἱερέως, τοῦ σὺν τοῖς ὀκτώ τέκνοις καὶ τῇ συζύγῳ ζωγρηθέντος ὑπὸ πειρατῶν καὶ εἰς Τρίπολιν τῆς Βαρβαρίας αἰχμαλώτου κομισθέντος, κάκειθεν πάλιν διὰ τοῦ Λιβύης Σαμουήλ ἐξαγορασθέντος (ἄπριλ. 1701), φύλλ. 142^β.

49. Σαμουήλ Λιβύης συστατήριον γράμμα δοθὲν τῷ παρ' αὐτοῦ χειροτονηθέντι διακόνῳ Νικηφόρῳ (ἄπρ. 1697). Ἀρχ. «Μηδένα τῶν ἱερωθέντων», φ. 144^β.

50. «Οἱ βασιλεῖς καὶ ῥηγάδες τῆς οἰκουμένης», φ. 145.

51. Πολυχρονισμοὶ τῶν πατριαρχῶν Καλλινίκου Γαβριήλ Κυπριανοῦ καὶ Ἀθανασίου Κωνσταντινουπόλεως, Σαμουήλ Ἀλεξανδρείας, Κυρίλλου Ἀντιοχείας, Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων, Ἀδριανοῦ Μοσχοβίας, Γερμανοῦ καὶ Ἰακώβου ἀρχιεπισκόπων Κύπρου, φ. 146.

52. «Αἱ ἐπαρχίαι τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Ἀχριδῶν καὶ ὁ τίτλος αὐτῆς», φ. 146^β.

53. «Αἱ ἐπαρχίαι τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Ὑπεκίου καὶ αἱ ἐπισκοπαὶ αὐτῆς», φ. 147.

54. «Ὅσοι πατριάρχαι ἐπατριάρχευσαν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀφ' οὗ ἐβασίλευσαν οἱ Τοῦρκοι ἐν αὐτῇ», φ. 147^β.

55. Τύπος ὁμολογίας πίστεως ὑποψηφίου ἀρχιερέως, φ. 148.

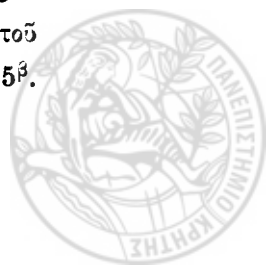
56. «Ἡ τάξις τῆς χειροτονίας τοῦ ἀρχιερέως». Ἀρχ. «Τίθενται ἐν μέσῳ τῆς ἐκκλησίας», φ. 149.

57. «Κατάλογος τῶν ἀρχιερέων τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου», τοῦ τε κλίματος Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων καὶ Κύπρου, φύλλ. 149^β—153.

58. «Ὁ κατάλογος τῶν ἀρχόντων τῆς αὐθεντίας Οὐγκροβλαχίας», φ. 153^β.

59. Ἐπισκοπαὶ τῆς μητροπόλεως Οὐγκροβλαχίας, φ. 155.

60. Φῆμαι τῶν αὐθεντῶν Βλαχίας καὶ Μπογδανίας, καὶ ἡ τοῦ Μάνια-μπέη, ἧτοι τοῦ ἡγεμόνος Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, φ. 55^β.

61. Σαμουήλ Καπασούλη αυτοβιογραφικαὶ σημειώσεις ἀπὸ ἔτους 1661 μέχρις ἔτους 1701, φ. 156.

62. Διονυσίου δ' Κωνσταντινουπόλεως εἰρηνική, ἦτοι ἀγγελτικὸν γράμμα πρὸς τὸν Ἀλεξανδρείας Γεράσιμον περὶ τῆς εἰς τὸν οἰκουμενικὸν θρόνον ἀποκαταστάσεως αὐτοῦ (αὐγ. 1693). Ἄρχ. «Εἰς ἐμμελῆ κατασκόπησιν», φ. 156^β.

63. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν φιλικὸν γράμμα (ὀκτ. 1693), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἄμα μὲν εἶναι τοὺς φίλους», φ. 157^β.

64. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν δεύτερον γράμμα κατὰ νοέμβρ. 1693, φ. 158^β.

65. Γερασίμου Ἀλεξανδρείας ἐπιστολὴ φιλικὴ τε καὶ ἐγκωμιστικὴ πρὸς τὸν μέγαν λογοθέτην Ἰωάννην Καρσοφύλλην, γραφεῖσα μουνυχιῶνος ὀγδόῃ ἐπὶ δεκάδι ἔτους 1693. Ἄρχ. «Μικρόν πως ὁ νοῦς», φ. 159^β.

66. Σαμουήλ Καπασούλη ἐπιστολὴ πρὸς ἀνώνυμον λόγιον, ἐξ Αἰγύπτου 16 ἰουλίου 1695. Ἄρχ. «Ἐν ταῖς μετὰ τινων συνουμίαις», φ. 161.

67. Τοῦ αὐτοῦ σχέδιον ἐπιστολῆς, φ. 161^β.

68. Τοῦ αὐτοῦ ἀνεπίγραφος καὶ ἀχρονολόγητος ἐπιστολὴ πρὸς ἡγεμόνα, οὗ ὁ γαμβρὸς ἐξώσθη τῆς ἡγεμονείας. Ἄρχ. «Πρὸ πολλῶν ἡμερῶν ἐδεξάμεθα», φ. 162.

69. Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ ἀνεπίγραφος, ἧς ἡ ἀρχή· «Πολλὴν ἡμῖν τὴν χαρμοσύνην», φ. 164.

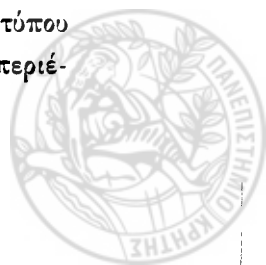
70. Ἐτέρα ὁμοίως, ἧς ἡ ἀρχή· «Ἐγκαλεῖς μοι διὰ τοῦ γράμματός σου», φ. 165.

71. Γράμμα τῆς κοινότητος Χίου πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Γαβριήλ (9 ἰαν. 1704), φ. 166.

72. Σαμουήλ Καπασούλη ἐπιστολὴ πρὸς διδάσκαλον εὐχετικὴ τε καὶ ἐπαινετικὴ, ἧς ἡ ἀρχή· «Ἐφέσιόν τι χρῆμα», φ. 166^β.

73. Τοῦ αὐτοῦ ἀνεπίγραφος πρὸς φίλον (1693). Ἄρχ. «Τὸ σεβασμιόν σου τῶν ἐκατέρων», φ. 167.

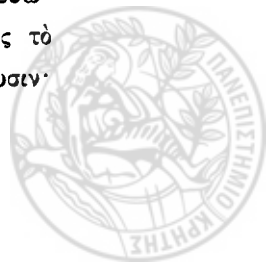
488. Φύλλα τινὰ χαρτῶα συμπεπηγμένα μετὰ ἐντύπου τεύχους (τοῦ τρίτου βιβλίου τῆς Τουρκογραικίας), ἐν οἷς περιέ-

χονται τὰ ἐπόμενα κείμενα, γραφέντα, ὡς ἔοικε, μεσοῦντος τοῦ ἰη' αἰῶνος.

α') «Ἴσον τοῦ σταλέντος γραψίματος παρὰ τοῦ πάπα εἰς Βηρυτὸν ἐν ἔτει ἁφμδ' ὀκτωμβρίου μηνί». Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν πατριάρχην τῶν Ῥωμαίων, ἧς ἡ ἀρχή· «Ὅτε παρέδωκε κύριος ὁ Θεός» κτλ.

β') Ἐπιστολὴ τῶν μοναχῶν τῆς μονῆς Βαζελῶνος πρὸς τοὺς αὐτοκράτορας Ῥωσσίας Ἰωάννην Ἀλεξιοβίτζην καὶ Πέτρον Ἀλεξιοβίτζην, πρὸς οὓς γράφουσιν ὅτι ἀποστέλλουσι τὸν ἀρχιμανδρίτην Λαυρέντιον, τὸν ἱερέα Χρῦσανθον, τὸν μοναχὸν Γαβριήλ καὶ τὸν λογιώτατον ἱερέα Γερβάσιον· λέγουσι δὲ αὐτολεξεί· «ὁ παρῶν πανοσιώτατος καὶ λογιώτατος ἡμῶν ἀδελφὸς παπᾶ κῦρ Γερβάσιος σπουδάξας χρόνον μερικὸν εἰς τὸν σοφολογιώτατον κύριον κῦρ Σεβαστόν, ὁ ὁποῖος Σεβαστὸς ταχθεὶς εἰς φροντιστήριον ὑπὸ τῶν πολιτῶν Τραπεζοῦντος καὶ μὴ εὐαρεστηθεὶς κατέλιπε τὸ φροντιστήριον, καὶ ἡμεῖς μὴ ὑποφέροντες τὴν στέρησιν αὐτῆς τῆς Θεοῦ σοφίας πέμπομεν αὐτὸν αὐτόθι εἰς τοὺς πόδας ὑμῶν τῶν κραταιῶν βασιλέων. Διὸ δεόμεθα καὶ παρακαλοῦμεν μετὰ δακρῶν ἐκ μέσης ψυχῆς καὶ καρδίας τὴν κραταιὰν ὑμῶν βασιλείαν, ἵνα καὶ πρὸς ἡμᾶς ἀνοίξῃ τοὺς ἐνδεδεῖς καὶ πτωχοὺς τὰ φιλάνθρωπα καὶ φιλεὺσπλαγχνα καὶ φιλελεήμονα σπλάγχνα τῆς πλουσιοβραβεύτου αὐτῆς δωρεᾶς τε καὶ χάριτος, καὶ τὸν μὲν πανοσιώτατον καὶ λογιώτατον παπᾶ Γερβάσιον ἀξιοῦν εἰς τὸ εὐλογημένον (ἐν Μόσχᾳ) φροντιστήριον, φροντίζοντες αὐτῷ τροφῆς καὶ ἐνδύματος, μέλανος καὶ χαρτίου καὶ τῶν ἀναγκαίων βιβλίων, τοῦ ἀμερίμνωσ καὶ ἀφροντίστως σπουδάξειν χρόνους ὅπόσους βούλεται», εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς δώσωσι «μικράν τινα ἐλεημοσύνην διηνεκῆ καὶ ἀδιάλειπτον, τιμῶντας αὐτὴν (τὴν μονὴν) μὲ θεῖον αὐτῆς χρυσόβουλλον, ἀναπληρῶνοντας τὴν χρεῖαν τῶν παλαιῶν ἐκεῖνων Κομνηνῶν, τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτητόρων τῆς ἱερᾶς καὶ βασιλικῆς μονῆς Μανουήλ Βασιλείου Ἀλεξίου καὶ Ἀνδρονίκου, διὰ τὴν ἡμφορέσωμεν ἡμεῖς μὲν οἱ εὐτελεῖς τὴν κυβερνήσωμεν ἀλληλοδιαδόχως τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς ἡμῶν» κτλ. Περὶ δὲ τῆς μονῆς λέγουσιν·

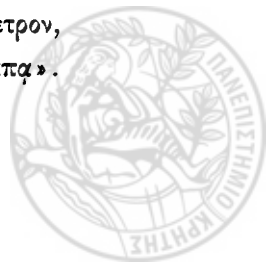

« ἡ ὁποία ὑποδομήθη ἐν τοῖς μετὰ τὸν αὐτοκράτορα ἐν μακαρία τῇ λήξει Ἰουστινιανὸν βασιλέα (χρόνοις) βασιλικῇ χάριτι καὶ προμηθεΐα, καὶ ἐτιμήθη μὲ χρυσόβουλλα παλαιὰ καὶ ἀφιερῶματα πάμπολλά τε καὶ πλούσια· καὶ μετὰ τούτων δὲ βλέποντες τοῦτο τοῦ ἀειμνήστου Ἰουστινιανοῦ καὶ τῶν λοιπῶν οἱ ἀείμνηστοι καὶ ἀξιωμακάριστοι Κομνηνοὶ βασιλεῖς, καθὰ ὁ κώδηξ δηλοῖ, ὃ τε Μανουὴλ καὶ Βασίλειος, Ἀλέξιός τε καὶ Ἀνδρόνικος, ἐτίμησάν τιν καὶ αὐτοὶ μὲ θεῖα αὐτῶν χρυσόβουλλα καὶ ἀφιερῶματα πάμπολλά τε καὶ πλούσια. Ἄλλ' ὅμως εἰς τοὺς ὑστερινοὺς καιροὺς καὶ ἔτι μᾶλλον περιπέου τὰ ἐννεήχοντα ἔτη ἀπὸ κάποιον αἰσχρὸν καὶ πολέμιον Ταβίλιν ἐπικαλούμενον, ἀσεβέστατον καὶ θηριόγνυμον ἄνθρωπον, ἠχμαλωτίσθη καὶ αὐτὴ ἡ ἡμετέρα μονὴ μετὰ τῶν πέρειξ χωρίων καὶ αὐτῆς τῆς περιωνόμου πόλεως Τραπεζοῦντος, καὶ ἐγυμνώθηκεν αὐτὴ ἡ κατὰ πάντα πλουσιωτάτη καὶ κατὰ πάντα σεβασμιωτάτη καὶ βασιλικὴ μονὴ ἀπὸ ὅλα τὰ παλαιὰ κειμήλια καὶ βιβλία καὶ ἱερὰ ἄμφια, χρυσόβουλλα καὶ κατάστιχα τῶν εὐσεβῶν ἀφιερωμάτων, καὶ ἔμεινεν εἰς πολλοὺς χρόνους ἔρημος καὶ ἀοίκητος, ἕως οὗ ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ ἐκίνησε μερικοὺς τινὰς εὐλαβεῖς ζηλωτὰς τε τῆς μοναδικῆς πολιτείας καὶ φιλερήμους ἄνδρας, οἵτινες μετὰ πολλῶν μόχθων καὶ πόνων καὶ ἀναλωμάτων καὶ χρεῶν ἀνεκαίμισαν ἐκ δευτέρου Θεοῦ συμβάλλοντος τὴν περιώνυμον ταύτην καὶ βασιλικὴν μονήν» κτλ.

γ') Ἰωάννου Σερβάνου Καντακουζηνοῦ Μπασσαράμπα, βοεβόδα Οὐγκροβλαχίας, χρυσόβουλλον διὰ τὴν παρ' αὐτοῦ ἰδρυθεῖσαν μονὴν Κατρατζάνι. Ἀτελής.

δ') «Περὶ τοῦ ποῖα ὥρα ἀνέστη ὁ Κύριος ἡμῶν». Ἀρχ. «Ἐναντιοφανῆ δοκοῦσι ταῦτα» κτλ.

ε') «Ἀθανασίου ἱερέως Ἀμβρακιώτου διάλογος, ἐν ᾧ εἰσάγεται πάπας καὶ Πέτρος διαλεγόμενοι, ὁ μὲν πάπας ὡς ἀποθανῶν καὶ παταγῶν αὐτῶ ἀνοιγῆναι τὴν πύλην τῆς βασιλείας, ὁ δὲ Πέτρος ἔσωθεν ἀποκρινόμενος· ἔχει δὲ ὁ διάλογος περὶ τὸ τέλος ἐκαστοῦ στίχου ἐν ῥησίδιον ἐκ τοῦ Πάτερ ἡμῶν». Κείμενον ἑμμετρον, οὗ ἡ ἀρχή· «Πάπας: ἀνοιξόν μοι τὰς πύλας, Πέτρε, τῷ σῶ πάπα».

ς') 'Ιερεμίου γ' Κ/πόλεως πράξις ἐπὶ χειροτονία 'Ανανίου εἰς μητροπολίτην Τραπεζοῦντος. 'Αρχ. «'Η ὑπερφυῆς καὶ ὑπερ-ἀρχιος». "Ορα καὶ κώδ. 124, φ. 87^β.

ζ') «'Ισον τοῦ περὶ ἀναβαπτισμοῦ ἐγκυκλίου γράμματος», οὗ ἡ ἀρχή· «Πολλῶν ὄντων τῶν μέσων». Εὐστρατίου 'Αργέντη, 'Ραντισμοῦ στηλίτευσις, ἐν Κ/πόλει 1756, σ. ριγ'. Κ. Οἰκονόμου τὰ σωζόμενα, τ. I, σ. 478.

489. 'Ανθολόγιον ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς παρὰ Χρυσάφου τοῦ νέου καὶ Γερμανοῦ νέων Πατρῶν, ἔχον ἐν τέλει σημεῖωμα ἀνορθόγραφον· «,αψπή μαρτίου κα' ἐτελειώθη ὑπὸ χειρὸς ἐμοῦ ἐλαχίστου 'Ιακώβου ἐκ Σκαφιδίας τοῦ Πελοποννησίου, καὶ οἱ ἔχοντες εὐχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ». Φύλλα 361 στιλπνοῦ χάρτου ὕψ. 0,212 καὶ πλ. 0,158.

490. Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ λαμπαδαρίου, ἀνθολογία στιχηραρίου, εἰρμολόγιον καὶ ἀναστασιματάριον. Εἰς φ. 199· «τὸ παρὸν ἐγράφη παρ' ἐμοῦ λαμπαδαρίου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας Πέτρου τοῦ Βυζαντίου ἐν ἔτει ,αψιε', ἐν μηνὶ δεκεμβρίῳ». Φύλλα 199 ὕψ. 0,219 καὶ πλ. 0,148. 'Εν τῷ μετώπῳ τῆς πρώτης σελίδος· «,αωιγ', ἐκ τῶν τοῦ πατριαρχείου τοῦ παναγίου τάφου».

491. Στιχηράριον μετὰ παρασημάνσεως, ἀκέφαλον, κεκολλωμένον καὶ βεβλαμμένον δι' ὕδατος. Φύλλα 358 (ὕψ. 0,21 καὶ πλ. 0,156) γραφέντα κατὰ τὰς πρώτας δεκαετηρίδος τοῦ ἡ' αἰῶνος.

492. Δύο χαρτῶα τεύχη συμπεπηγμένα (0,205 × 0,102).

α') Καλλινίκου Κωνσταντινουπόλεως διδασκαλία πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ διακόνους, ἀντιγραφεῖσα ἀπὸ τῆς βιενναίας ἐκδόσεως τοῦ 1791 ἔτους· σελίδες 70.

β') «'Νομοκανόνιον πάνυ πλούσιον» ἐν κεφ. σλ'. 'Αρχ. «'Ο δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς» κτλ. Φύλλα 69 γραφέντα ἐν ἔτει 1798 «διὰ χειρὸς Δημητρίου εὐτελοῦς καὶ ἱερόπαιδος». Παρασυναπτονται τρία φύλλα, ἐν οἷς ἀναγινώσκειται εὐχὴ συγχωρητικὴ καὶ τύπος διαθήκης καὶ προικοσυμφώνου.

493. Στιχηράριον μετὰ παρασημάνσεως ἐκ φύλλων χαρτῶν 344, ὕψ. 0,205 καὶ πλ. 0,15· ἐγράφη δὲ κατὰ τὴν ΙΖ' ἑκατονταετηρίδα.

494. Ἀναστασιματάριον μετὰ τῆς συνήθους περὶ σημαδοφῶνων διατριβῆς, ὑπερ ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΗ' ἑκατ. Φύλλα χαρτῶα 126 ὕψ. 0,208 καὶ πλ. 0,153.

495. Τεῦχος ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς περιλαμβάνον τὴν περὶ σημαδοφῶνων μέθοδον, κεκραγάρια, ὑκτώηχον καὶ στιχηρὰ διάφορα· ἡ ἀντιγραφή δὲ πέρας εἴληψε τῇ 4 μαΐου 1718, διὰ χειρὸς Ἰγνατίου ἱερομονάχου τοῦ ἐκ τῆς νήσου Σκοπέλου. Φύλλα 235 ὕψ. 0,205 καὶ πλ. 0,138.

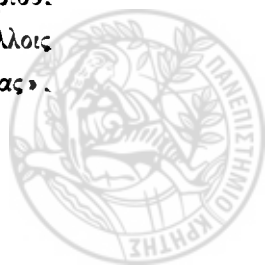
496. Κατάστιχον ἀδελφάτων τῆς Μακεδονίας ὑπὲρ τοῦ παναγίου τάφου (1780—1792).

497. Στιχηράριον χαρτῶν μετὰ παρασημάνσεως, οὗ ἡ ἀντιγραφή ἔληξε τῇ 15 ἰουλίου 1757 διὰ χειρὸς Μιχαήλου τοῦ ἐκ Ῥαιδεστού, υἱοῦ τοῦ ποτὲ Γεωργάκη· ἀνῆκε δὲ πάλαι τῷ ἁγιοταφίτῃ ἱερομονάχῳ Σαμουὴλ τῷ Πελοποννησίῳ. Φύλλα 502 ὕψ. 0,202 καὶ πλ. 0,165.

498. «Εἰρμολόγιον σὺν θεῷ ἁγίῳ, ὑπερ συντετέθη κατὰ τὸ ὕψος τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου ἡμετέρου διδασκάλου λαμπαδαρίου κῦρ Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου, ἐπ' ὠφελεία τῶν χριστιανῶν». Τὸ τέλος μὲν ἐλλείπει, ἀλλ' ἐγράφη διὰ χειρὸς Πέτρου τοῦ Βυζαντίου, οὗ ἕτερον αὐτόγραφον ὕρα εἰς ἀριθ. 490. Φύλλα χαρτῶα 77 ὕψ. 0,208 καὶ πλ. 0,148.

499. Στιχηράριον χαρτῶν, ἀκέφαλόν τε καὶ κεκολοβωμένον, γραφέν περὶ τὸ μέσον τῆς ΙΗ' ἑκατ. Ἀνῆκε δὲ πάλαι Εὐγενίῳ ἱερομονάχῳ Ἰβηρίτῃ τῷ ἐξ Αἴνου. Φύλλα 325 ὕψ. 0,205 καὶ πλ. 0,155.

Ε00. Τεῦχος χαρτῶν ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, περιλαμβάνον ἀνθολογίαν στιχαρίου, ἥτις ἄρχεται ἀπὸ τῆς 7 Σεπτεμβρίου. Ἐν τέλει σημείωσις τοῦ καλλιγράφου· «καὶ τότε ζῶν τοῖς ἄλλοις Ἰωακείμ ἱεροδιακόνου Πελοποννησίου ἐκ κώμης παλαιᾶς Πάτρας».

ΙΗ' εκατ. Φύλλα 216 ὕψ. 0,193 καὶ πλ. 0,15. Τὰ πρῶτα φύλλα ἐγράφησαν παρ' ἄλλου, ἐνέχουσι δὲ δοξαστικά τινα μετὰ νεανισμάτων.

501. Τεῦχος ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, ὅπερ ἐπιγράφεται οὕτως: «ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τοῦ ἀνθολογίου, περιέχον καὶ τριψόδιον καὶ πεντηχοστάριον, καλλωπισθὲν παρὰ κῦρ Γερμανοῦ ἀρχιερέως νέων Πατρῶν». ΙΗ' εκατ. Φύλλα 162 ὕψ. 0,206 καὶ πλ. 0,16.

502. Τεῦχος χαρτῶν (0,213 × 0,155) γραφὲν ἐν ἔτει 1668 καὶ συγκείμενον ἐκ φύλλων 302, ἐξ ὧν τὰ τελευταῖα ἐγράφησαν παρ' ἄλλης χειρός. Ἄνηκε δὲ πάλαι Βαρνάβα ἀρχιερεῖ Ναζαρέτ.

1. Ψαλτήριον ἀκέφαλον διηρημένον εἰς καθίσματα καὶ ἀρχόμενον ἀπὸ τῶν λέξεων: «ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον (20, 13). Ἐν τέλει τοῦ 266 φύλλου σημειώσεις τοῦ καλλιγράφου ἔχουσα οὕτως ἀπαραλλάκτως: «ὁ ταπεινὸς Χριστόφορος καλάμῳ γράψας ταύτην· ὦ πατρὶ μακαρίζω μοι σὺν τῶν λοιπῶν γονέων· — Ἐν ἔτη ἀπὸ Ἀδάμ ζῶ. ρῶ. σῶ. ςῶ. ἦ δὲ ἀποΧριστοῦ. αῶ. χῶ. ζῶ. ηῶ. μὴν ἰούνιος ιη'».

2. Δύο εὐχαὶ πρὸς τὴν Θεοτόκον, φ. 267.

3. «Τὸ ἅγιον σύμβολον ῥητορικόν», φ. 271.

4. «Εὐαγγελιστήριον ἀρχαῖον καὶ ἀψευδὲς τοῦ προφήτου Χαλήθ, ἐνὸς τῶν ἐβδομήκοντα τῶν ἐν τῇ παρε(μ)βολῇ τῶν Ἰουδαίων προφητεούντων ἐπὶ Μωυσέου (=ως)». Ἀρχ. «Ἡ μέθοδος αὕτη τῷ προφήτῃ Χαλήθ ἀπεκαλύφθη δι' ἀγγέλου Κυρίου», φ. 272.

5. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας «πρὸς Μαρχελῖνον προϊμίον εἰς τὴν ἐρμηνείαν τῶν ψαλμῶν». Ἀρχ. «Ἄγαμαί σε τῆς ἐν Χριστῷ προαιρέσεως», φ. 276.

503. Τεῦχος χαρτῶν (0,20 × 0,143) τῆς ΙΖ' εκατ. ἐκ φύλλων ἠριθμημένων 411, ἐξ ὧν ἐλλείπουσι τὰ φύλλα 1—54 καὶ 56—59. Καθ' ἐκάστην σελίδα 18 στίχοι (0,144 × 0,09).

1. Βίος ἀκέφαλος τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους, ἀρχόμενος ἀπὸ τῶν λέξεων «ὁ Λουκιανὸς πρὸς τὸν ἅγιον», φ. 55.

2. «Λόγος ἀπλοῦς καὶ ὠφέλιμος κατὰ πολλὰ περὶ τοῦ ἀπέχεσθαι τοῦ ἔργου τῆς ἁγίας κυριακῆς» κτλ. Ἀρχ. «Πᾶσαν νύκτα καὶ καθ' ἑκάστην», φ. 69.

3. «Περὶ τοῦ πότε καὶ διὰ τίνα αἰτίαν ἔκοψαν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ τὴν χεῖρα καὶ πῶς ἡ ὑπεραγία Θεοτόκος πάλιν τὴν ἐκόλλησεν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς». Ἀρχ. «Ὅποταν ἦτον βασιλεὺς», φ. 76β.

4. «Ὀμιλία περὶ τῶν ἀχράντων καὶ ἀθανάτων τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων». Ἀρχ. «Ἐνας σπλαγχνικὸς καὶ γλυκὺς», φ. 86.

5. Λόγοι ἐκλελεγμένοι ἐκ τοῦ γεροντικοῦ πολλὰ ὥραοι καὶ ὠφέλιμοι». Ἀρχ. «Διηγῆσατο ἡμῖν τις», φ. 110.

6. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος. Ἀρχ. «Αἰ ἑορταὶ καὶ αἰ πανηγύρεις», φ. 175.

7. «Περὶ τοῦ ἁγίου Γερασίμου διὰ τὸν λέοντα». Ἀρχ. «Διηγῆσατό τις τῶν γερόντων», φ. 208. Παρέπονται διάφοροι περὶ ἄλλων ἀσκητῶν διηγῆσεις.

8. Βίος τοῦ ἁγίου Βασιλείου Καισαρείας. Ἀρχ. «Ὁ μέγας καὶ περιβόητος», φ. 331β.

9. Λόγος εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τῆς δεξιᾶς χειρὸς τοῦ τιμίου Προδρόμου καὶ περὶ τῶν θαυμάτων αὐτῆς. Ἀρχ. «Ἴδου καὶ πάλιν ἡμῖν», φ. 355β.

10. Βίος τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου. Ἀρχ. «Βίον καλὸν καὶ ἀμόλυντον», φ. 363.

11. Βίος τοῦ ὁσίου Ξενοφῶντος. Ἀρχ. «Διηγῆσατό τις ἅγιος γέρων», φ. 375.

12. «Λόγος κατ' ἐπιτομὴν διαλαμβάνων περὶ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας εὐρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου». Ἀρχ. «Πάλιν εἰς ἡμᾶς», φ. 390.

13. Βίος τοῦ ὁσίου Ἀλεξίου. Ἀρχ. «Ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς βασιλείας Ὁνορίου», φ. 401.

504. Τετράδιον γραφὲν παρὰ Ἰωαννικίου τοῦ Ἁγιοσαββίτου πνευματικοῦ πατρὸς περὶ τὸ τέλος τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος. Ὑψ. 0,215 καὶ πλ. 0,152.

1. «Εὐχὴ τοῦ μεγάλου Βασιλείου», ἧς ἡ ἀρχὴ· «Εὐλόγω σε Κύριε τὸν μακρόθυμον», φ. 1.

2. «Περὶ ταπεινοφροσύνης». Ἀρχ. «Ἐγὼ μὲν Κύριε οὐκ εἰμὶ ἄξιος», φ. 1^β.

3. «Δόγος ὠφέλιμος ἐκ θείων πατέρων καὶ εὐαγγελικῶν διδασκαλιῶν περὶ τῶν ἀποικομένων, ἀποδεικνύων ὅτι καλὸν ἐστὶ τὸ εὐποιεῖν ὑπὲρ αὐτῶν». Ἀρχ. «Στασιώδης ὁ παρῶν βίος», φ. 2.

4. «Περὶ διαγωγῆς πνευματικῆς». Ἀρχ. «Ἀναγκαιότατον εἶναι ἀκόμη καὶ τοῦτο», φ. 8^β.

505. Κατάστιχον ὑψ. 0,375 καὶ πλ. 0,172, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Περὶ τῆς βιβλιοθήκης. Ἐπὶ τῆς θεοδωρήτου εὐκλεοῦς πατριαρχείας τοῦ πατρὸς καὶ πατριάρχου τοῦ κλεινοῦ κυρίου Πολυκάρπου τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου, ἐπὶ τῆς θεοδοξάστου ἐπιτροπικῆς τοῦ σεβασμιωτάτου καὶ γεραροῦ ἀγίου Πέτρας κυρίου Μισαήλ τοῦ ἐξ Ἀγκύρας, τῶν ἀμφοτέρων θεοσόφων καὶ σπουδαία κρίσει σπουδῆ τε καὶ ἐπιθυμία, φιλοτίμῳ τε δαπάνῃ, ἀνηγέρθη ἐκ τοῦ μηδενός, ὡς ὁράται, ἡ θαυμαστὴ ἱερά τε αὕτη βιβλιοθήκη εἰς τὸ πατριαρχεῖον, προθυμία πολλῇ καὶ κόπῳ τοῦ ὀσιωτάτου κυρίου Παρθενίου Θετταλοῦ χαμαράση, σωτηρίῳ ἔτει τῷ ρωιζ' νοεμβ. α'. εἰς μνημόσυνον αἰώνιον». Κατάλογος τῆς ἐν ἔτει 1817 βιβλιοθήκης τοῦ πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, ἐπιτεκνωμένος ταῖς ὑπογραφαῖς τοῦ μητροπολίτου Πέτρας Μισαήλ καὶ ἐπιτρόπου, τοῦ Λύδδης Δοσιθέου, τοῦ Γάζης Θεοδοσίου καὶ τοῦ Φιλαδελφείας Προκοπίου. Εἰς φ. 2 ποιημάτιον Ἀνθίμου τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου διὰ τὴν βιβλιοθήκην· εἰς φ. 3 «εἶδησις καὶ διασάφησις περὶ τοῦ καταλόγου», μεθ' ἣν ὁ κατάλογος τῶν τότε ὑπαρχόντων ἐντύπων τε καὶ χειρογράφων βιβλίων.

506. Κατάστιχον ὑψ. 0,34 καὶ πλ. 0,225, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Κατάλογος ἀλφαβητικὸς τῶν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ παναγίου τάφου διατηρουμένων χειρογράφων διαφόρων, ἐπὶ περγαμηνῆς ἢ χάρτου γεγραμμένων, καὶ ἐντύπων βιβλίων εἰς διαφόρους γλώσσας, καταστρωθεὶς ἐπὶ τῆς εὐκλεοῦς πατριαρχείας Κυρίλλου τοῦ β' παρὰ Κυρίλλου Ἀθανασιάδου ἀρχιμανδρίτου τοῦ

παναγίου τάφου και πρώην σχολάρχου τῆς θεολογικῆς τῶν Ἱεροσολύμων σχολῆς. Ἐν Ἱεροσολύμοις 1865». Σελίδες 1 + 292. Προοίμιον περὶ τῆς βιβλιοθήκης καὶ κατάλογος ἀλφαβητικὸς συνοπτικώτατος.

507. Κατάστιχον, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «εἰδήσεις καὶ διασάφσεις περὶ τοῦ καταλόγου τῆς ἔνδον βιβλιοθήκης».

508. Τεῦχος χαρτῶν ἐκ φύλλων γεγραμμένων 61 ὑφ. 0,30 καὶ πλ. 0,21.

1. Ἀγαθαγγέλου χρησμοί, φ. 2.

2. Παύλου Τζιτζακόβ ἐπιστολὴ ἀπὸ Βουκουρεστίου (6 ἰουλίου 1812) πρὸς τὸ διβάνι τῆς Βλαχίας, κοινοποιοῦσα τὴν μεταξὺ Ῥωσσίας καὶ Τουρκίας συνθήκην, φ. 19.

3. «Ἄρθρα ἀφορῶντα τὴν Μολδαβίαν καὶ Βλαχίαν, ἧτοι περιλήψεις τοῦ τρακτάτου τῆς εἰρήνης μεταξὺ τῆς Ῥωσσίας καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας, ὑπογραφθέντα εἰς Βουκουρέστιον τῇ 16 μαρτίου 1812», φ. 19^β.

4. «Ἡ συνθήκη τοῦ Ἀκκερμανίου· σύμβασις ἐξηγηματικὴ τῆς συνθήκης τοῦ Βουκουρεστίου», γραφεῖσα τῇ 25 Σεπτ. 1826, φ. 24.

5. «Ἐγγραφον ἰδιαιτερον ἀναφερόμενον εἰς τὰς ἡγεμονείας Μολδαβίας καὶ Βλαχίας»· ἐγράφη ἐν Ἀκκερμανίῳ τῇ 25 Σεπτ. 1826 καὶ ὑπεγράφη παρὰ Μ. Βουροντζόφ καὶ Ῥομπσιέρ, φ. 29.

6. «Ἐγγραφον ἰδιαιτερον ἀναφερόμενον περὶ Σερβίας», φ. 32.

7. «Ἄρθρα ἀφορῶντα τὴν Ἑλλάδα», συνταχθέντα ἐν Λονδίῳ τῇ 24/6 ἰουλίου 1827, φ. 33^β.

8. «Προσθήκη εἰς τὰ τῆς Λόνδρας ἄρθρα», φ. 35^β.

9. Προκήρυξις αὐτοκρατορικὴ ἀπὸ Πετρούπολεως 14 ἀπριλίου 1828, φ. 37.

10. «Ἐξηγηματικαὶ παρατηρήσεις» εἰς αὐτὴν παρὰ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης, φ. 64.

11. «Μετάφρασις ἀπαράλλακτος μετὰ ἐπιστολῆς τοῦ μεγάλου βεζύρου πρὸς τὸν ἐξοχώτατον Νεσσελρόδην ἀπὸ 27 τοῦ μηνὸς Τζεμάτ-ζονεβάλ 1247, ἧται 30 νοεμβρίου (12 δεκεμβρίου) τοῦ 1827», φ. 47.

12. «'Αποκριτικὴ ἐπιστολὴ τοῦ ἔξοχ. κόμητος Νεσσελρόδη πρὸς τὸν μέγαν βεζύργη, 14 ἀπριλίου 1828», φ. 48^β.

13. «Συνθήκη εἰρήνης μεταξὺ Ῥωσσίας καὶ τῆς ὀθωμανικῆς Πόρτας, ἐν Ἀδριανουπόλει 2 (14) Σεπτ. 1829», φ. 50^β.

14. «Ἰδιαιτέρα συμφωνία περὶ τοῦ πριγκιπάτου Μολδαβίας καὶ Βλαχίας», φ. 56.

15. Ὅθωνος βασιλέως τῆς Ἑλλάδος προκήρυξις ἀπὸ Ναυπλίου 1833, φ. 57^β.

16. Τοῦ αὐτοῦ ἐγκύκλιος τῇ 20 μαΐου 1835, φ. 59^β.

509. Κατάστιχον ἀδελφάτων ὑπὲρ τοῦ παναγίου ταφου, ἅπερ συνεκρότησεν ὁ ζηλωτῆς καὶ ἀκάματος ἀρισταφίτης Μακάριος ἱερομόναχος ὁ Κρής (1649—1669). Φύλλα ἠριθμημένα 286 ὕψ. 0,295 καὶ πλ. 0, 21. Ἐν τῷ πρώτῳ φύλλῳ σημειώσεις τινές, ἐξ ὧν ἀντιγράφω τάςδε· «† εἰς τοὺς 1650 Σεπτεμβρίῳ 30 εὐρισκόμενοι ἡμεῖς εἰς νῆσο(ν) Λέρο(ν) κυριακῇ βράδι ἐβρόντα ὡσὰν νὰ πολεμοῦν, καὶ ἔλεγον ὅτι ἐχάλασεν ὁ Θεὸς τὴν Σαντορήνην· ἡμεῖς ἐρχόμενοι εἰς Πάτμον νῆσον ἐψοφοῦσαν τὰ ὑψάρια εἰς τὴν θάλασσαν ἀπὸ τὸν βρῶμο(ν) τῆς Σαντορήνης καὶ τοῦ κηρήρα ἕως τὴν Ἀνατολήν.— Ἀκόμη εὐρισκόμενοι εἰς τὰ Κούλλα 1651 μαΐῳ 28, ἔγινε σεισμὸς τετάρτη ἡμέρωμα ἐν χώρᾳ Χώναις καὶ Λαοδίκειαν, καὶ ἐσκοτώθησαν Ἀγαρηνοὶ 700· χριστιανὸς οὐδεὶς.—1654 ἔγινε σεισμὸς φοβερὸς εἰς τὸ Κιζήλ-ἄσάρη καὶ ἀνωκάτησε πόλι κάστρο καὶ μιναρέδες, καὶ ἐθανατώθησαν Ἀγαρηνοὶ καὶ ζῶα πολλά». Ὅπισθεν τοῦ αὐτοῦ φύλλου σημειοῖ ὁ Μακάριος, ὅτι ἀφίκετο ἐκ Κρήτης εἰς Ἱεροσόλυμα ἐν ἔτει 1648· κατωτέρω δὲ ἀπαριθμεῖ τοὺς ἐπισκεφθέντας τόπους μέχρι τῆς εἰς Ἱεροσόλυμα ἐπανόδου τῇ 20 ὀκτωβρίου 1662. Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ φύλλῳ περιέχεται ὁ πίναξ καὶ ἡ ἐπιγραφή τοῦ βιβλίου· ποιηθέντος «μετὰ πολλοῦ κόπου διὰ θαλάσσης καὶ ξηρᾶς παρ' ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς ἀναξίου Μακαρίου ἱερομονάχου τοῦ Κρητός, μετὴν συνοδία μου κῦρ Γαλακτίου κῦρ Ἰωάν, ἧ ἀδελφός μου Ἀθανάσιος ἱεροδιάκων» κτλ. Αὐτόθι καὶ πράξις ἰδιόχειρος Νεκταρίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων (16 ὀκτ. 1661), εἶτα ἐπιστολὴ τοῦ Μα-

καρίου πρὸς τὸν αὐτὸν πατριάρχην περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ὑπὲρ τοῦ παναγίου τάφου περιοδειῶν αὐτοῦ, καὶ Παΐσιου πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἀπανταχοῦσα. Ἐν τοῖς ἐξῆς δὲ φύλλοις ὑπάρχουσι κατάλογοι συνδρομητῶν καὶ ἀδελφάτων κατὰ πόλεις καὶ κώμας καὶ νήσους, ὡς Λέσβον (1653), Καστελλόρριζον (1649), Ἄγραφα καὶ Γραμμένα (1662), Θεσσαλονίκη (1661), Κυθωνιαὶς Ἀνατολῆς (1653, Τύρναβον, Καβάλαν, Λάριссαν, Τρίκαλα, Ἀλάσσαρι, Κούλα, Κιζιλασσάρι, Τζαγκλή, Θυάτειρα, Μαγνησίαν, Χορόσκιοι, Σμύρνην, Σέριφον, Σίφνον, Πάρον, Ἀντίπαρον, Θερμιά, Μοσκολοῦρι, Βλαχοβέλεσσο, Κουσάντασι, Ζαγοράν Ῥούμελης, Δράκια, Μακρινίτζαν, ἅγιον Λαυρέντιον, Σέρβια, Κοζάνην, Κλεισοῦραν, Καστορίαν κλπ. Εἰς φ. 50 σημειοῦται ἀφιερωτήριον Παναγιώτου Νικολάου τοῦ ἐξ Ἀγράφων, ὑπὲρ ἐπεκυρώθη τῇ 14 ἰουλίου 1661 παρὰ τοῦ Θεσσαλονίκης μητροπολίτου Ἰωακείμ.

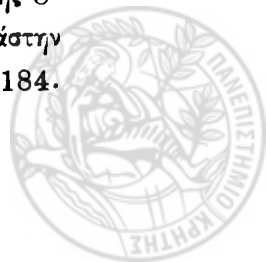
510. Συλλογὴ τῶν ἐξῆς χειρογράφων.

α') Τέσσαρα φύλλα μεμβράνινα τῆς γ' ἑκατ. ὕψ. 0,285 καὶ πλ. 0,208· ἔχουσι δὲ καθ' ἑκάστην σελίδα κείμενον μονόστηλον ἐκ 30 στίχων ($0,23 \times 0,124$), ὃ ἐστὶ τεμάχια Σιμπλικίου εἰς τὸ πρῶτον βιβλίον τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως Ἀριστοτέλους· περιεχόμενον δὲ ταῦτα πρότερον ἔντυπον βιβλίον.

β') Δύο φύλλα λεπτῆς μεμβράνης ὕψ. 0,325 καὶ πλ. 0,233, ἅπερ περιεχόμενον πρότερον βιβλίον τι ἔντυπον· ἀνήκουσι δὲ εἰς κώδικα ἀπολεσθέντα τῆς ἐνάτης ἑκατονταετηρίδος, οὗ τὸ κείμενον ἦν δίστηλον καὶ ἐκ στίχων 27 καθ' ἑκάστην σελίδα ($0,225 \times 0,14$). Ἔχουσι δ' ἀμφότερα μέρος τῶν Παραλειπομένων μετὰ ἐνίων διαφορῶν (II, 32, 1—15. 33, 11—25. 34, 1).

γ') Ἐν μεμβράνινον φύλλον γεγραμμένον μετὰ κεφαλαιωδῶν στοιχείων τῆς Ζ' ἢ Η' ἑκατ. Τεμάχιον ἐρμηνείας εἰς τὴν πρὸς Κορινθίους α' ἐπιστολὴν Παύλου. Κείμενον δίστηλον ἐκ 36 στίχων.

δ') Ἐξ φύλλα μεμβράνινα ἀπολεσθέντος προφητολογίου τῆς Θ' ἢ Ι' ἑκατ., οὗ τὸ κείμενον δίστηλον καὶ ἐξ 21 στίχων καθ' ἑκάστην σελίδα ($0,184 \times 0,14$). Ὑψος τῶν φύλλων 0,244, πλάτος 0,184.

Ἐναγνώσματα μετὰ παρασημάνσεως ἐκ τῆς Ἐξόδου, τῶν Βασιλειῶν καὶ τῶν προφητειῶν Ἰεζεκιήλ καὶ Ἡσαΐου· τὰ τοῦ Ἡσαΐου δὲ ἀνεγινώσκοντο «μηνὶ αὐγούστῳ ζ', διὰ τὴν ἐπέλευσιν τῶν Βαρβάρων».

ε') Ἐν μεμβράνινον φύλλον καὶ τὸ ἥμισυ δευτέρου φύλλου κώδικος ἀπολεσθέντος τῆς IB' ἑκατ., οὗ τὸ κείμενον δίστηλον καὶ ἐκ στίχων 29 καθ' ἑκάστην σελίδα (0,275 × 0,18)· ἐμπεριέχουσι δὲ τεμάχιον ὁμιλίας εἰς τὸν προφήτην Ζαχαρίαν. Ὑψ. 0,325 καὶ πλ. 0,245.

511. Συλλογὴ χαρτῶν τετραδίων τῆς IH' καὶ IO' ἑκατ.

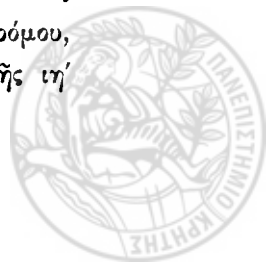
α') Ἀντωνίου Βυζαντίου χρηστήθεια μετὰ ψυχαγωγικῆς ἐρμηνείας. β') Μελετίου μοναχοῦ περὶ φύσεως ἀνθρώπου· ἐν τετραδίων. γ') Μπαλάνου Βασιλοπούλου ἐξήγησις τῶν ἀφορισμῶν Ἰπποκράτους· δύο τετράδια. δ') Ἐννέα τετράδια γραφέντα ἐν ἔτει 1819 καὶ περιλαμβάνοντα Θεοδώρου Προδρόμου ἱαμβεῖα τετράστιχα εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ῥηθέντα ἐν τῇ παλαιᾷ Γραφῇ. ε') Πεντάδιον «ἐκ τῶν τοῦ Παρθενίου Γαλατζιάνου καὶ καμαράση, αωιέ'»· ἐν ᾧ ἀναγινώσκειται διήγησις περὶ τοῦ ἀββᾶ Γερασίου, ἑτέρα περὶ τοῦ ναοῦ τῆς Θεοτόκου τοῦ ἐν τῇ πόλει Ἀτράβ τῆς Αἰγύπτου καὶ περὶ τῆς μελετηθείσης καταστροφῆς αὐτοῦ παρὰ Μαμοῦν, ἔτι δὲ περὶ τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου σημειώσεις τινές. ς') Τετράδιον γραφὲν τῇ 25 ὀκτωβρίου 1822· ἐπιγράφεται δὲ οὕτω· «Γύμνασμα μουσικῆς διηρημένον εἰς κεφάλαια ε', ὧν τὸ μὲν α' περὶ τοῦ Ἰσοῦ, ὅπερ καὶ θέμεθλον ταύτης· τὸ β' περὶ τῶν φωνῶν καὶ διαφόρων τρόπων αὐτῶν, τὸ γ' περὶ τῆς ἐνεργείας τῶν φωνῶν καὶ περὶ τόνων καὶ σιγμῶν αὐτῶν, τὸ δ' περὶ τῶν ὀκτῶ ἤχων, ὀνομασιῶν φθορῶν καὶ ἐνεργειῶν αὐτῶν· τὸ ε' καὶ τελευταῖον ἐξηγημένα τὰ μεγάλα σημεῖα· φιλοπονηθὲν παρὰ τοῦ Νήφωνος ἱερομονάχου ἀγιοταφίτου, εἰς χρῆσιν τῶν πρωτοπείρων τῆς μουσικῆς». ζ') Τετράδιον, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «λόγος διαλαμβάνων τὰ ἀπὸ τῆς σεβασμίας γεννήσεως καὶ ἀνατροφῆς τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου, τῆς θεοπρεποῦς συλλήψεως καὶ γεννήσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ὅσα μέχρι τῆς ζωηφόρου αὐτῆς συνέδραμε

τελευτῆς, ἔτι δὲ καὶ περὶ τῆς φανερώσεως τῆς τιμίας αὐτῆς ἐσθῆτος». Ἀρχ. «Καθὼς ὁ μονογενῆς υἱός» κτλ. η) Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Φιλάρετου ψαλλομένη τῇ α' δεκεμβρίου.

512. Δώδεκα κατάστιχα εἰς δεύτερον σχῆμα, ἐν οἷς περιέχεται καταγραφή τῶν εἰς Ἱεροσόλυμα προσελθόντων ὀρθοδόξων προσκυνητῶν κατὰ τὰ ἔτη 1801, 1802, 1803, 1805, 1811, 1814, 1816 καὶ 1817. Ἐν ἀρχῇ μὲν σημειοῦται ὁ τόπος, ὅθεν ὁ προσκυνητὴς ὁρμάται, εἶτα δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὸ ποσὸν τῆς δοθείσης παρ' αὐτοῦ «προσφορᾶς ἢ μᾶλλον ἐλεημοσύνης» τῷ κοινῷ τῶν ἁγιοταφιτῶν.

513. Συλλογὴ ἐγγράφων καὶ τετραδίων, ἦτοι α') τὸ πρωτότυπον ἐγκυκλίου γράμματος πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς Λακεδαιμονίας, ὕπερ ἀπέστειλε τῇ 25 Σεπτ. 1830 ὁ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ λοιπῶν γραμματεὺς τῆς ἐλληνικῆς πολιτείας· β') «προσευχὴ πρὸς τὸν φοβερὸν θεὸν τοῦ Σινᾶ κατὰ τοῦ πρώην Σιναίου Κυρρίλλου», συντεθεῖσα μὲν τῇ 10 δεκεμβρίου 1866, ἐν ἀρχῇ δὲ τοῦ ἐπιόντος ἔτους ἐπιδιορθεῖσα ἐστάλη πρὸς τοὺς Σιναίτας πατέρας, ἐν' ἀναγνώσκειται παρ' αὐτῶν κοινῇ τε καὶ κατ' ἰδίαν· γ') τὸ πρωτότυπον ἐπιστολῆς Παλαιολόγου Ἀποστόλη τοῦ ἐκ Ταμιάδι πρὸς ἀρχιερέα, 14 ἀπριλίου 1757· δ') τὸ πρωτότυπον προσκλητηρίου ἐπιστολῆς πρὸς ἀρχιερέα, ὑπογεγραμμένον παρὰ Γερασίμου ἐπιτρόπου τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις πατριαρχείου· ε') τεμάχιον κώδικος τῆς ιζ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 23, ἐν ᾧ περιέχεται τὸ περὶ ἐνοριῶν τῶν πατριαρχικῶν θρόνων συγγραμμάτιον Νεῖλου τοῦ Δοξαπατρῆ· ς') «εὐχὴ σύντομος ὠραία καὶ πάνυ προσφυῆς λέγεσθαι ἐπὶ τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ, ἔχουσα καὶ τὴν πρέπουσαν ἐπίκλησιν τοῦ παναγίου Πνεύματος ἐπ' εὐλογία καὶ ἁγιασμῷ τοῦ προκειμένου ὕδατος»· ζ') ἑξάδιον ἐν ᾧ περιέχεται ἀκολουθία εἰς τὸν ὅσιον Φιλάρετον, διάφορος τῆς προσημειωθείσης· η) ἑξάδιον ἐμπεριέχον δύο παρακλητικoὺς κανόνας εἰς τὸν τίμιον Πρόδρομον, οὓς ἔγραψεν ὁ ἱερομόναχος Θωμᾶς τῇ 9' νοεμβρίου 1861 ἐντὸς τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις μονῆς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, ἡγουμενεύοντος τοῦ ἀρχιμανδρίτου Ἰωάσαφ. θ') τεῦχος τῆς ιη'

έκατ. ἐκ φύλλων 98, ἐν ᾧ περιέχονται αἱ εἰς τὸ ἑξαήμερον ὁμιλίαι τοῦ ἁγίου Βασιλείου.

514. «Κῶδιξ ἱερὸς τῆς ἐν τῇ ἁγίᾳ Γεθσημανῇ σεβασμίας καὶ βασιλικῆς μονῆς τῆς κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἐν ᾧ καταγράφονται αἱ παρρησίαι τῶν τιμίων ὀνομάτων τῶν εὐλαβεστάτων καὶ θεοσεβεστάτων προσκυνητῶν, ἐκ τῶν παλαιῶν κωδίκων συναχθεῖς καὶ ἀπαρλλάτως καταστρωθεῖς ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς ἐπιτροπικῆς τοῦ πανιερολογιωτάτου καὶ θεοπροβλήτου μητροπολίτου ἁγίου Ναζαρέτ κυρίου κυρίου Κυρίλλου, δι' ἐπιμελείας τοῦ πανοσιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις καθηγουμένου τῆς αὐτῆς ἱερᾶς μονῆς κυρίου Σαμουὴλ Πελοποννήσιου, ἐν ἔτει αὐθ', ἐν μηνὶ αὐγούστῳ». Φύλλα χαρτῶα 74, περιέχοντα σημειώσεις ἀπὸ τοῦ 1760 μέχρι τοῦ 1866 ἔτους. Ἠγούμενοι δὲ τῆς ἁγίας Γεθσημανῆς σημειοῦνται οἱ ἐξῆς. 1778 Παΐσιος ἱερομόναχος Εὐριπιώτης — 1779 Παρθένιος ἱερομόναχος ἐκ Γκιουμουσχανέ — 1795 Ζωσιμᾶς ὁ ἐξ Ἰωαννίνων — 1787 Κύριλλος ἱερομόναχος Πελοποννήσιος — 1789 Ἀβράμιος Ἰωαννίτης — 1791 Ἀνανίας Τριγλιανός — 1793 Δαμασκηνὸς Μιτυληναῖος — 1797 Πανάρετος πρωτοσύγκελλος Κύπριος «τὸ δεῦτερον μείνας ἐπὶ τὴν ἡγουμεναίαν ἐν ὅλοις ἔτεσι πέντε» — 1802 Γρηγόριος ἱερομόναχος Κῶς — 1804 Σαμουὴλ Πελοποννήσιος — 1807 Προκόπιος ἱερομόναχος Κύπριος — 1811 Ἰωὴλ ἱερομόναχος Πελοποννήσιος — 1814 Ναθαναὴλ ἱερομόναχος Ἄνδριος — 1816 Μόδεστος ἱερομόναχος ἐξ Ἀγιάσου τῆς Λέσβου — 1819 Παρθένιος ἱερομόναχος Βυζάντιος — 1821 Κύριλλος ἱερομόναχος Σάμιος — 1830 Ἰερόθεος ἱερομόναχος Γανοχωρίτης — 1831 Βενιαμὴν ἱερομόναχος Κύπριος — 1836 Ἀγάπιος ἱερομόναχος Πελοποννήσιος — 1839-1843 Γεράσιμος ἱεροδιάκονος Πελοποννήσιος.

515. Ἰατροσόφιον καὶ Ἀγαθαγγέλου προφητεῖαι κατὰ τὴν μετάφρασιν Θεοκλήτου. Φύλλα χαρτῶα 52, γραφέντα περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἡμετέρου αἰῶνος. Ὅψ. 0,225 καὶ πλ. 0,162.

516. Μυθολογικὸν Συντίππα ἀπὸ τῆς ἐνετικῆς ἀντιγραφῆν ἐκδόσεως τοῦ 1755 ἔτους. Σελίδες 90.

517. Είλητον μεμβράνινον τῆς ΙΔ' ἑκατ. πλάτους μὲν 0,93, μήκους δὲ 4 μ. καὶ 93 ἐκτ. Ἀκέφαλος λειτουργία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου μετὰ τινων μεγάλων κεφαλαιωδῶν στοιχείων πορφυρῶν· ἄρχεται δὲ νῦν ἀπὸ τῶν ἐξῆς λέξεων «εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» κτλ. Ἐν μὲν τοῖς διπτύχοις τῶν κεκοιμένων σημειοῦται τὸ «μνήσθητι Κύριε τοῦ δούλου σου Ἰγνατίου ἱερομονάχου καὶ πατρὸς ἡμῶν», ἐν δὲ τοῖς τῶν ζώντων εὐχόμενος ὁ ἱερεὺς λέγει «μνήσθητι Κύριε τοῦ δούλου σου Δωροθέου ἀρχιερέως».

518. Είλητον μεμβράνινον γραφὲν παρὰ τοῦ αὐτοῦ καλλιγράφου, πλ. 0,285 καὶ μήκους 5,50. Λειτουργία τοῦ ἁγίου Βασιλείου μετὰ «εὐχῆς ἐν τῷ συστεῖλαι τὰ ἅγια» καὶ μετὰ σημείωσης τοῦ καλλιγράφου δυσδιακρίτου.

519. Είλητον μεμβράνινον τῆς ΙΒ' ἑκατ., πλ. 0,22 καὶ μήκους 3,20. Τάξεις χειροτονιῶν μετὰ κοσμήματος ἐν σχήματι πλατέος Π, μετὰ κεφαλαίων τινῶν στοιχείων κεχρωματισμένων καὶ κεχρυσωμένων καὶ μετὰ χρυσῶν ἐπιγραφῶν. Εἰς τὸ τέλος δὲ ὑπάρχει μονοκόνδυλος ὑπογραφή τοῦ κτήτορος· «ὁ ταπεινὸς Εὐθύμιος μητροπολίτης Καισαρείας καὶ Λύδδας, καὶ ὑπέρτιμος πρωτοθρόνου Ἱεροσολύμων»· ἀραβιστὶ δὲ ὑπέγραψεν οὕτω· «κῆμα τοῦ ταπεινοῦ ἐν ἀρχιερεῦσιν Εὐθυμίου ὑπηρέτου τοῦ θρόνου Καισαρείας Φιλίππου πρωτοθρόνου Ἱεροσολύμων καὶ τῶν πέριξ, ἦτοι τῆς πόλεως Δαμασκοῦ Λύδδας καὶ Ῥέμλης, καὶ τοῦτο ἐν ἔτει ρωπς' (= 1377-1378), πατριαρχεύοντας ἀμπαχοῦμη Δωροθέου πατριάρχου Ἱεροσολύμων τοῦ περιφήμου ὡς ἡγουμένου Ἐλισίχ». Κατὰ τὴν σημείωσιν ταύτην πλουτίζεται ἡ περὶ τοῦ πατριάρχου Δωροθέου ἡμετέρα ἔρευνα, διότι ἀποδείκνυσιν αὐτὸν πρὸ τοῦ 1382 ἔτους πατριαρχεύοντα· τοῦθ' ὑπερ ἀλλαχοῦ ἐλέγομεν. Ὅρα ἀναλέκτων τῆς ἱεροσολ. σταχυολογίας τ. I, σ. 246 ἐν ὑποσημειώσει, ἐνθα ἀντὶ τοῦ 1382 ἔτους ἀνάγνωθι νῦν 1377 ἢ 1378.

1. «Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονία ἀναγνώστου καὶ φάλτου ἧς ἡ ἀρχή· «Προσαγόμενος τῷ ἀρχιερεῖ» κτλ.

2. «Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονία διακόνου». Ἀρχ. «Τοῦ ἀρχιερέως ἱσταμένου πρὸ τῆς ἁγίας τραπέζης τῆς ἐν τῷ διακο-
νικῷ ἢ καὶ πρὸ τῶν μεγάλων τοῦ ναοῦ πυλῶν ὅτε μέλλει εἰσο-
δεύειν, προσάγεται ὁ χειροτονεῖσθαι μέλλων φορῶν φαινόλιον»
κτλ. Ὅρα τὰς παρὰ Goar διαφόρους ἀναγνώσεις κατὰ τὸ ἀπό-
γραφον τῆς Κρυπτοφερράτης ἐν σελ. 204.

3. «Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονία διακόνου», ἥς ἡ ἀρχή·
«Μετὰ τὸ γίνεσθαι τὴν ἁγίαν ἀναφορὰν καὶ τὰς θύρας ἀνοιγῆναι
καὶ τὸν ἀρχιερέα ἐκφωνῆσαι» κτλ. Goar σ. 211.

4. «Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονία πρεσβυτέρου, ὀφείλον-
τος εἶναι χρόνων λ' τελείων». Ἀρχ. «Μετὰ τὸ εἰσενεχθῆναι
καὶ ἀποτεθῆναι τὰ θεῖα δῶρα εἰς τὴν ἁγίαν τράπεζαν» κτλ.
Goar σ. 244.

5. «Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονία ἐπισκόπου», ἥς ἡ ἀρχή·
«Μετὰ τὴν (τοῦ) τρισαγίου συμπλήρωσιν (ἄνεισιν) ὁ ἀρχιερεὺς
εἰς τὴν κρηπίδα τὴν πρὸ τῆς ἁγίας τραπέζης» κτλ. Goar σ.
243—251.

6. «Τάξις γινομένη ἐπὶ προχειρίσει κηροφόρου καὶ δεποτά-
του», προστεθεῖσα κατὰ τὴν ιγ' ἑκατ. Ἀρχ. «Προσαγόμενος ὁ
τοιούτος τῷ ἀρχιερεῖ» κτλ. Goar σ. 198.

7. «Τάξις γινομένη ἐπὶ καταβολῇ θεμελίου, ἐπὶ οἰκοδομῇ
τείχους πόλεως καὶ ἀνθρώπων κατοικίας»· προσθήκη τῆς ιγ' ἑκατ.
Ἀρχ. «Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἐν ὕψηλοῖς κατοικῶν» κτλ.

520. Εἰλητὸν μεμβράνινον τῆς ΙΔ' ἑκατ., πλ. 0,165 καὶ
μήκους 1,98. Τεμάχιον τῆς λειτουργίας τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ
Χρυσοστόμου.

521. Εἰλητὸν μεμβράνινον τῆς ΙΒ' ἑκατ. συμπληρωθὲν ἐν
τῇ ἀρχῇ διὰ χάρτου κατὰ τὸν ιδ' αἰῶνα. Μήκους 4, 53 καὶ
πλ. 0,15. Ἀκέφαλος ἀκολουθία τῆς ἱερᾶς μεταλήψεως, μετὰ
τινων κεφαλαιωδῶν στοιχείων κεχρυσωμένων καὶ κεχρωματισμέ-
νων καὶ μετὰ χρυσῶν ἐπιγραφῶν.

522. Εἰλητὸν ἐκ βομβυκίνου χάρτου μήκους 7 μ. 127 καὶ
πλ. 0,252. Ἀκέφαλος ἀκολουθία τοῦ μεγάλου ἁγιασμοῦ κατὰ τὴν

ἡμέραν τῶν Θεοφανείων, ἔχουσα εἰς τὸ τέλος τὸ ἐξῆς σημεῖωμα· «† εὔξου μοι τὸν γράψαντα, ὦ θύτα, | ὅπως λάβω λύσαν σφαλμάτων | Ἰωάννου τοῦνομα (χ. τ' οὔνομα) παρεπιδήμου (χ. παρεπηδήμου) ξένου· | ἔτους ,ρωμδ', μηνί μαρτίφ η', ἰνδικτιῶνος δης» (1336). Προσετέθη δὲ κατόπιν ἀραβικὴ μετάφρασις μιᾶς τῶν ἐν τῷ εἰλητῷ μεγάλων εὐχῶν.

523. «1685 ὀκτωβρίου α'. Κατάστιχον σὺν θεῷ ἀγίῳ τῶν ἐξόδων ὅπου κάμνομεν εἰς τὴν ἀνακαινίσιν τῶν ἐξ ἰβηρικῶν μοναστηρίων, Σταυροῦ, ἀγίου Νικολάου, ἀγίου Βασιλείου, ἀγίου Θεοδώρων, ἀγίου Γεωργίου καὶ Σαντανάϊας, καὶ ἔτι πασῶν τῶν ἐξόδων ὅπου γίνονται διὰ τὰ ῥηθέντα μοναστήρια εἰς τε τὸν πασιὰν καὶ κατὴν καὶ σιέχιδες καὶ εἰς ἄλλας χρείας καὶ ὑποθέσεις, ἀφ' οὗ ὁ μακαριώτατος ἡμῶν αὐθέντης καὶ δεσπότης ἀπεδήμησεν ἀπὸ τῆς ἀγίας πόλεως εἰς τὴν βασιλεύουσαν τῶν πόλεων». Ὑψ. 0, 34 καὶ πλ. 0,234. Δώδεκα φύλλα μόνον γεγραμμένα, περιέχοντα πράξεις ὀαπανῶν ἀπὸ τῆς α' ὀκτ. 1665 μέχρις κε' μαρτίου 1696.

524. Τεῦχος ἐκ στιλπνοῦ χάρτου ὕψ. 0,31 καὶ πλ. 0,21, ἔχον τὰ ἐξῆς ἀυτόγραφα σημειώματα ἐν τῇ ὡα τῆς γ' σελίδος· «ἐκ τῶν τοῦ Ἰγνατίου ἱεροδιακόνου τοῦ Λεσβίου αψη'», καὶ «ἐκ τῶν τοῦ Ῥαλάκη Καριοφύλλου», περὶ οὗ ὄρα Ἰωάννου τοῦ Καρυοφύλλου ἐφημερίδας ἐκδοδομένης ὑπὸ Π. Γ. Ζερλέντη (ἐν Ἀθήναις 1890), σ. 10 — 11. Καθ' ἐκάστην σελίδα 23 — 27 στίχοι (0,215 × 0,135).

Μελετίου τοῦ Πηγαῖ, πάπα καὶ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, ἐπιστολαὶ 340 περίπου διὰ χειρὸς τοῦ ἀρχιδιακόνου αὐτοῦ Μαζίμου τοῦ Πελοποννησίου γραφεῖσαι μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1600 καὶ 1601. Τὸ τεῦχος μέντοι σύγκειται ἐκ σελίδων 564 καὶ τριῶν ἀσελιδώτων φύλλων· ἀλλ' αἱ μὲν δύο πρῶται σελίδες παλαιόθεν ἀπώλοντο, αἱ δὲ σελίδες 45—48 ἄγραφοι ἀρχῆθεν ἀφέθησαν. Ἐλλείπουσιν οὖν ἐκ τῆς ἀρχῆς μία ὅλη ἐπιστολὴ καὶ τὸ πρῶτον τμήμα τῆς δευτέρας, ἧς ἡ συνέχεια ἐν τῇ τρίτῃ εὑρισκομένη σελίδι ἄρχεται νῦν ἀπὸ τῶν λέξεων τῶνδε· «... μένοντας τῷ τῆς πρὸς

αὐτὸν ἀγάπης εἰλικρινεῖ, ἦνπερ οὐδ' αἱ τοιαῦται προσβολαὶ καταβαλεῖν ἴσχυσαν» κτλ. Μεθ' ἣν ἀναγινώσκονται τεσσαρεσκαίδεκα ἐπιστολαὶ εἰς τὴν μὲν λήγουσαι σελίδα, ἔνθα καὶ τὸ ἐξῆς κεῖται σημεῖωμα· «χειρὶ Μάξιμου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, τοῦ ἀχ' ἔτους Χριστοῦ, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ νοεμβρίου ια'». Ἀπὸ τῆς πεντηκοστῆς δὲ πρώτης σελίδος κεῖται ἐπιστολῶν συλλογὴ ἀδιάκοπος τὴν ἐξῆς ἔχουσα κεφαλίδα· «Ἐπιστολαὶ τοῦ μακαριωτάτου καὶ παναγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν αὐθέντου καὶ δεσπότης πάπα καὶ πατριάρχου τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας καὶ κριτοῦ τῆς οἰκουμένης κυρίου Μελετίου», ὧν πρώτη μὲν ἡ πρὸς Μάξιμόν τε τὸν Μαργουῖον καὶ Γαβριὴλ τὸν Σεβῆρον, τελευταία δὲ ἡ πρὸς Γαβριὴλ μόνον τὸν Φιλαδελφείας, γραφεῖσα «ἐν Αἰγύπτῳ ἀχ', ε' φθίνοντος βοηδρομιῶνος». Μεθ' ἣν ὁ καλλιγράφος σημειοῖ τάδε· «αὕτη δὲ ἡ ἐπιστολὴ συνεγράφη τῷ σοφωτάτῳ καὶ ἀγιωτάτῳ ἐκείνῳ ἀνδρὶ κυρίῳ Μελετίῳ ὀλίγαις πρότερον ἡμέραις τῆς ἐν Κυρίῳ αὐτοῦ ἀποβιώσεως, κατεχομένῳ μὲν τῇ ἀσθενείᾳ, οὐπω δὲ κλινοπετεῖ τυγχάνοντι· μεθ' ἣν οὐδεμίαν ἄλλην συνεγράψατο, οὐδὲ ὕλως σχεδὸν τῆς γραφίδος ἤψατο. Ἔστι δ' αὕτη οἶονεὶ πασῶν ἡ κορωνίς, ἧς μετὰ πάντων τῶν ἄλλων αὐτῷ συγγραφέντων — συνεγράφη δὲ πλεῖστα ἑλληνιστί· τε καὶ λατινιστί· ἦν γὰρ ἐκατέρων τῶν γλωσσῶν ἐς τὸ ἀκρότατον ἐπιστάμενος — πρό τε τῆς πατριαρχικῆς ἀξίας καὶ μετ' αὐτὴν τὴν ψῆφον (οὐ γὰρ ἐθάρρει ἑαυτῷ πάντα εἰδέναι) τῇ μητρὶ αὐτοῦ ἧ φησιν ἀνατολικῇ ἐκκλησίᾳ παρατίθησι τὴν ἣν ἐπειδύμει ἀεὶ ἀνάλυσιν αὐτοῦ, ὡς ἂν Χριστῷ συγγένοιτο προεγνωκῶς. Ἐπατριάρχευσεν οὖν δέκατον καὶ μικρόν τι πρὸς ἔτος, ἔζησε δὲ τὸν ἅπαντα αὐτοῦ βίον πεντήκοντα δύο ἔτη, ἐκοιμήθη δὲ ιγ' σεπτεβρίου, συνόντος κάμου αὐτῷ τέως· ὅστις συνῆν τεσσαρεσκαίδεκατον αὐτῷ ἔτος μέχρι τελευτῆς, ἀφ' οὗ καὶ ἐχειροτονήθη ἀναγνώστης τε καὶ ἱεροδιάκονος καὶ τῆς τῶν ἀρχιεπισκόπων τάξεως ἡξιώθη, ἐν ἧ τὸ γε νῦν Θεοῦ χάριτι τυγχάνω γε ὧν, πρότερον μαθητευθεὶς αὐτῷ ἀπὸ τῆς στοιχείων ἀρχῆς· ἠνίκα δ' ἐμελλον καὶ μείζονος ἀπολαῦσαι πρὸς αὐτοῦ τῆς παιδείας, κατελ(ε)φθῆν ὀρφανὸς πάντων στερηθεὶς ὑφ' ἑν·—Μά-

ξιμος ἀρχιδιάκονος Ἀλεξανδρείας: - Προστίθημι καὶ ταυτὶ σποράδην που κείμενα εὐρών, ἅτινα πρὸ τῆς πατριαρχικῆς ἀξίας ἐγράφη αὐτῶ, ὡς ἐκ τοῦ ἔτους δῆλον», ἔτσι τρεῖς ἐπιστολάς πρὸς Θεοδόσιον, Κωνσταντῖνον Κουρνιακτὸν καὶ Πέτρον βοεβόδα ¹.

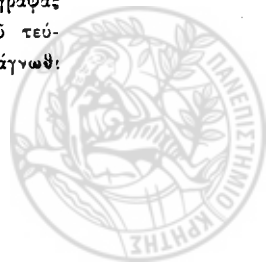
525. Τεῦχος χαρτῶν τῆς ις' ἐκατ., ὕψ. 0,31 καὶ πλ. 0,21. Σελίδες 511 ἢ τετράδια λβ'. Κείμενον δίστηλον καθ' ἐκάστην σελίδα ἐξ 27 στίχων (0,204 × 0,13).

Ἐφραίμ Σύρου ἀσκητικὰ ἔργα, ὧν τὸ πρῶτον ἐπιγράφεται οὕτω: «παραίνεσις τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς ψυχῆς τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ ἐπιστολὴ πρὸς Ἰωάννην μονάζοντα περὶ ὑπομονῆς καὶ τοῦ μὴ ἀπατάσθαι τοῖς λογισμοῖς προφάσει δικαιωμάτων καὶ λέγειν ὅτι "βοσκὸς καὶ πορεύομαι", καὶ περὶ σωφροσύνης». Ἀρχ. «Πολλὰ παραινέσαντες» κτλ.

526. Τεῦχος βομβύκινον ἀλλὰ καὶ διάτρητον ἐκ φύλλων 108 ὕψ. 0,315 καὶ πλ. 0,214. Κείμενον δίστηλον καθ' ἐκάστην σελίδα ὕψ. 0,245 καὶ πλ. 0,152, ὅπερ ἐγράφη ἐν ἔτει 1502.

Εὐαγγέλιον λειτουργικὸν μετὰ συναξαρίου, ἔχον ἐν ἀρχῇ μὲν κόσμημα ἀπειρόκαλον καὶ κεχρωματισμένον, ἐν δὲ τῷ κειμένῳ κεφαλαιώδη τινὰ στοιχεῖα ὑπερμεγέθη, κατὰ τὴν ἀρχὴν ἐκάστου ἀναγνώσματος. Ὁ βιβλιοπηγὸς δὲ τέσσαρα προσέθηκε φύλλα, ἐν οἷς ἀναγινώσκεται ἀκέφαλος τριαδικὸς κανὼν φαλλόμενος καθ' ἐκάστην κυριακὴν. Σημειώσεις δὲ δύο τοῦ καλλιγράφου ὑπάρχουσιν ἐν τέλει τοῦ τεύχους, οὗ τὰ τελευταῖα πεντεκαίδεκα φύλλα εἰσὶν ἐκ κοινοῦ χάρτου· ἔχουσι δὲ αὐταὶ οὕτω, παραλειπομένων τῶν γραφικῶν σφαλμάτων: «† ἐτελειώθη τὸ παρὸν εὐαγγέλιον ἐν μηνί καὶ ἐν χρονίᾳ τοῦ Ἀδάμ ἔτος ς', ἰδέα τοῦ Χριστοῦ ,αψβ' ἰνδικτιῶνος ε', ☉ κύκλος ι', ☿⁷⁵ κύκλος ιη', θεμέλιος ☿⁷⁵ κα', μην(ι) δικεμβρίῳ κγ', ἡμέρα ε'». — «Ἐτελειώθη τὸ παρὸν εὐαγγέλιον ὑπὸ χειρὸς κάμου Νικολάου ἀναγνώστου καὶ

¹ Τὰς πρὸς Θεοδόσιον καὶ Κωνσταντῖνον ἐπιστολάς ἀπ' ἄλλου κώδικος ἀντιγράψας κατεχώρισα ἐν Ἑλλ. Φιλολ. Σολλ. τ. XVII, σ. 71. Ἀπὸ δὲ τοῦ ἱεροσολυμιτικοῦ τεύχους ἐξέδωκα νῦν τὰς πρὸς Παῖσιον τὸν Ἀγιαποστολίτην ἐπιστολάς, ἅσπερ ἀνάγνωθι ἐν τέλει τῆς τοῦ Παΐσιου ἱστορίας τοῦ ἀγίου ὄρους Σινᾶ, σ. 156—164.

εὔχεσθέ μοι διὰ τὸν Κύριον, ὅπως εὕρω ἔλεος ἐν ἡμέρα κρίσεως· διότι πολλὰ γὰρ ἔσφαλλον: — † ἡπλοθλω θνηζνωψβω» = Νικόλαος ἀναγνώστης. Εἰς φ. 108^β. «† ἀφιερώνω ἐγὼ ὁ παπὰ Μακάριος ἱερομόναχος ὁ Πολίτης τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ τῶν Ἰβήρων εἰς τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλήμ, διὰ ψυχικὴν σωτηρίαν ἔτους 57π' Ἰνδ. γ', Ιούνης κβ. — † ἀφιερώνω ἐγὼ ὁ παπὰ Μακάριος ἱερομόναχος ὁ Πολίτης)» = 1575.

527. Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς τεῦχος χαρτῶν τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 203 ὑψ. 0,292 καὶ πλ. 0,21, ὧν τὰ μὲν πρῶτα δώδεκα περιλαμβάνουσι τὴν συνήθη περὶ «σημαδίων τῆς μουσικῆς τέχνης» διδασκαλίαν, τὰ δ' ἐπίλοιπα ἀνθολογίαν διαφόρων ἁσμάτων, ἧς ἡ ἐπιγραφή· «ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῆς ἡδυτάτης καὶ μελιρρότου παπαδικῆς ποιήματα ἀμπόλλα ὑπὸ διαφόρων ποιητῶν καὶ κρατήματα καὶ κεκραγάρια» κτλ. Περιέχει δὲ τὸ τεῦχος συνθέσεις Ἐένου Κορώνη, Ἐμμανουὴλ Χρυσάφου, Ἰωάννου Κουκουζέλη, «Ἀνθίμου τοῦ ἐκ Θεσσαλίας καὶ ἐμοῦ διδασκάλου», Ἰωάννου Κλαδᾶ, Ἰωάννου Κακουμᾶ, Κωνσταντίνου Μαγουλᾶ, Γαζῆ, Γερμανοῦ νέου Πατρῶν, Κοσμᾶ Μακεδόνας τοῦ Ἰβηρίτου, Μπαλασίου ἱερέως, Ἰωάννου Γλοκέος, Μελχισεδέκ, Θεοφάνους Καρύκη καὶ Ἀρσενίου τοῦ μικροῦ, ἔτι δὲ φήμην τοῦ Κωνσταντινουπόλεως Διονυσίου τονισθεῖσαν ὑπὸ Μπαλασίου, ἑτέραν τοῦ Ἀλεξανδρείας Παρθενίου καὶ τρίτην τοῦ Ἀντιοχείας τονισθεῖσας ἐπίσης παρὰ τοῦ αὐτοῦ Μπαλασίου.

528. Τεῦχος μεμβράνινον ἐκ φύλλων 234 ὑψ. 0,292 καὶ πλ. 0,205, γραφέν μεταξὺ τῆς ΙΒ' καὶ ΙΓ' ἑκατ. Τοῦ πρώτου δὲ τετραδίου ἐλλείπουσι δύο φύλλα, ἦτοι τὸ πρῶτον καὶ τὸ τελευταῖον. Στιχηράριον τετονισμένον τοῦ ὅλου ἑνιαυτοῦ, οὗ τὸ κείμενον καταλαμβάνει χώρον ὑψ. 0,208 καὶ πλ. 0,15.

529. «Ἀνθολογία στιχηραρίου» περιέχουσα πάντα τὰ δεξαστικά τοῦ ἑνιαυτοῦ, τῶν τε δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ ἄλλων ἑορταζομένων ἁγίων, συντεθέντα παρὰ τοῦ μουσικολογιστάτου λαμπαδαρίου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας

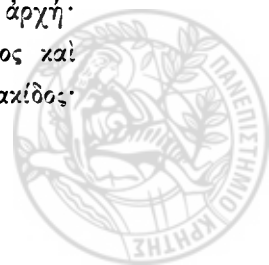
κῦρ Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου εἰς ἰδίαν καὶ κοινὴν ὠφέλειαν». Τεῦχος χαρτῶν ἐκ φύλλων 103 ὕψ. 0,278 καὶ πλ. 0,205, γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος.

530. Εὐαγγέλιον λειτουργικὸν ἑλληνικοῖς μὲν γράμμασιν ἀλλ' εἰς γλῶσσαν τουρκικὴν γεγραμμένον. Τεῦχος χαρτῶν ἐκ σελίδων 279 καὶ 9 ἀσελιδώτων φύλλων, ἐν οἷς κατεγράφη ὁ τῶν ἐμπεριεχομένων πίναξ. Ὑψ. 0,278 καὶ πλ. 0,18. Καθ' ἑκάστην σελίδα 22 ἢ 23 στίχοι, ἕτοι ὕψ. 0,206 καὶ πλ. 0,11. Εἰς σελ. 279 σημείωσις τοῦ γραφέως, ἐξ ἧς παραλείπονται ὧδε τὰ ἐσφαλμένως γεγραμμένα· «τὸ παρὸν θεῖον καὶ ἱερὸν εὐαγγέλιον τὸ ἐμεταγλώττισεν ὑπὸ (= ἀπὸ) τὴν ῥωμαϊκὴν γλῶσσαν εἰς τὴν τούρκικην φράσιν ὁ πανιερώτατος καὶ λογιώτατος μητροπολίτης τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Πισιδίας, ὑπέρτιμος καὶ ἔξαρχος Σίδης Μυρέων καὶ Ἀτταλείας, κύριος κῦρ Κοσμᾶς μὲ ἐπιμέλειαν καὶ κόπον πολλήν, διὰ ψυχικὴν αὐτοῦ σωτηρίαν, οὗ μέμνησθε οἱ ἀναγινώσκοντες· ἡ δὲ χεὶρ ὑπάρχει Ἀνανίου ἱερομονάχου· ἐτελειώθη δὲ ἀψμδ' αὐγούστῳ κγ', ἀπὸ δὲ Ἀδάμ 7252». Ἐσωθεν δὲ τῆς πρώτης πινακίδος ταῦτα ἀναγινώσκονται· «τὸ παρὸν ἅγιον καὶ ἱερὸν εὐαγγέλιον ὑπάρχει κάμοῦ Ἀγαπίου ἱερομονάχου τοῦ Προυσααίου, ἀγιοταφίτου καὶ πάραρχου τοῦ μακαριωτάτου Ἱεροσολύμων, καὶ μὲ τὸ ἐχάρισεν ὁ πατριάρχης κῦρ Ἀβράμιος, καὶ ὁ Θεὸς νὰ τὸν πολυετῆ· καὶ τὸ ἔχω ἀφιμένο εἰς φύλαξιν εἰς τὸν τιμιώτατον κῦρ χατζῆ-Βασίλη, εἰς τοὺς 1768 ἐν μηνὶ ἰουνίου 20».

531. «Στιχηράριον σὺν θεῷ ἀγίῳ περιέχον τὰ ἰδιόμελα τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ πάντων τῶν ἑορταζομένων ἀγίων, καλλωπισθέντα δὲ παρὰ κῦρ Χρυσάφου τοῦ νέου καὶ πρωτοψάλτου». Ἀτελής. Φύλλα χαρτῶα 114 ὕψ. 0,265 καὶ πλ. 0,19, γραφέντα περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΖ' ἑκατ.

532. Τεῦχος χαρτῶν ἐκ φύλλων 97 ὕψ. 0,24 καὶ πλ. 0,172.

«Νικηφόρου τοῦ Βλεμύδου ἐπιτομὴ λογικῆς», ἧς ἡ ἀρχή· «Ἐπειδὴ περ ἡ λογικὴ ἐπιστήμη» κτλ. Εἰς φ. 97· «τέλος καὶ τῷ Θεῷ δοῦξα, ἀψοε' μαρτίου α'». Ἐσωθεν τῆς πρώτης πινακίδος·

Τήνδε τὸν γράψαντα δέλτον Νικόλαον ἀγαστήν
εὐθυμον τήρει Χριστ' ἄνα ὑψιμέδων.

Ἑρωϊκά.

Οὐκ ἔστ' ἐμμέτρως ἄμετρον πάντῃ ἐυγγράφεμεν.
Στιχουργοῦντ' ἀμέτρως οὖν μὴ ἀπόρει Νικολάφ·
μέτρῳ γάρ γ' ἀγνοεῖ πᾶσιν δ' ἔργοις τε λόγοισι.

Καὶ ἐπὶ τῆς δευτέρας πινακίδος·

Μνήμα τόδ' αἰμίμηστον ἔχει κλέος, ὅτι Σαμουήλ¹
σῶμα φέρειν ἱερὸν εὐχεται εὐκλεέος,
φωσφόρος ὃς ζωοῖσι καὶ ἔσπερος ἐν φθιμένοισι
μνημοσύνη σοφίης ἐνδίκᾳ φρουκτωρέει.
Τοιὸν δ' ἡμετέρῃ γενεῇ μέγαν ὀφέποτ' εἶδε
κοίρανον ἀρχιθυτῶν, φέρτατον ἐλλογίμων,
εὖ μάλα ταῖς πραπίδεσσι ἀρηρότα
πεπνομένον ἀρεταῖς, τλησίπονον καμάτοις,
ἱρῆς τ' ἐκκλησίης μέγ' ὄνειαρ, ἄεισμά τε πιστῶν.
ἽΟλβια πάντ' ἔλαχε καὶ φθόνον οὐ φέρεται.

533. Τεῦχος μεμβράνινον ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, συγκείμενον ἐκ φύλλων 310, ὕψ. 0,224 καὶ πλ. 0,17, καὶ γραφέν μεταξὺ τῆς IB' καὶ II' ἑκατονταετηρίδος.

Ἀκέφαλον καὶ πεπηρωμένον στιχηράριον τοῦ ἔλου ἐνιαυτοῦ, ἀρχόμενον νῦν ἀπὸ τῶν ἐξῆς λέξεων· «...ρον καὶ θαύμασι | πρὸς τὸ κήρυγμα ἀπεστέλλοντο» κτλ. Τέλος· «ἐν τῷ θλίβεσθαί με δαβιτικῶς ἄδω σοι, Σωτήρ μου· ῥῦσαί μου τὴν ψυχὴν ἐκ γλώσσης δολίας».

534. Τεῦχος χαρτῶον ἐκ φύλλων 61 ὕψ. 0,23 καὶ πλ. 0,17.

Καλλινίκου Κ/πόλεως «ἐρμηνεῖα πῶς χρεωστεῖ ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ διάκονος νὰ ὑπηρετῶσιν εἰς τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ νὰ ἐτοιμάζωνται διὰ τὴν ἱεροπραξίαν, καὶ μάλιστα διὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν καὶ εἰς ἀνάγκας τινὰς καὶ ἀπορίας συμβαινούσας ἐξαίφνης, καὶ πῶς γίνεται ἡ διόρθωσις αὐτῶν· μετεφράσθη ἐκ τοῦ σλοβανοῦ». Ἀρχ. «Εἰς τὸν νόμον τῆς χάριτος». Εἰς φ. 61· «τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα, δεκεμβρίου β', διὰ χειρὸς τοῦ ἀναξίου παπᾶ

¹ Ἐννοεῖται ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης Σαμουήλ ὁ Χαντζερῆς.

Χάννα Βηθλεεμίτη, ὃν οἱ ἀναγινώσκοντες μέμνησθε». Ἐγράφη δὲ περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος.

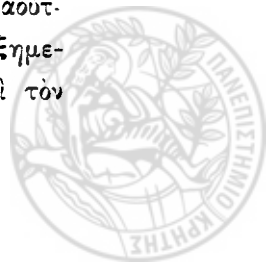
535. Τεῦχος χαρτῶν τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ φύλλων ἠριθμημένων 70· ἀλλ' ἐλλείπουσι νῦν τὰ ἐξῆς φύλλα, ἀποκοπέντα ὡς φαίνεται διὰ ψαλλίδος· α', κς', λδ'—μ', ξβ', ξε'—ξη'.

Θέματα ἐπιστολογραφίας. Μεταξὺ τῶν φύλλων λα'—λγ' παρενεβλήθη «θέμα ἐν ὁλόκληρον περὶ ἀρετῆς, ὃ δὴ παρὰ τοῦ ἐλλογιμωτάτου κυρίου Ἰωακείμ Παρίου τοῦ διδασκάλου τῆς σχολῆς τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει» (συνετέθη).

536. Τεῦχος χαρτῶν ἐκ φύλλων 338 ὕψ. 0,22 καὶ πλ. 0,168. Καθ' ἑκάστην σελίδα 23 ἢ 24 στίχοι (0,165 × 0,11). Ἐπὶ ἀγράφου φύλλου σημείωσις· «καὶ τότε σὺν τοῖς ἄλλοις Γαβριήλ ἀρχιμανδρίτου ἀγιοταφίτου, τῷ χρηματίσαντι εἰς Λάρισσαν τῷ ἐξ Ἄνδρου». Ἐν ταῖς ὡαῖς τοῦ πρώτου φύλλου· «ἐκ τῶν τοῦ Κωνσταντίνου Τριανταφυλλίδου τοῦ ἐκ Ζαγοράς», «αὐτὸ χαρτί εἶναι τοῦ Ἀντώνη· τοῦ ἔδωκε ὁ δασκαλὸς Γεώργιος τοῦ Γκίκα Ζαγοριανός».

«Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Θεοφίλου τοῦ Κορυθαλλέως τοῦ Ἀθηναίου εἰς τὰ περὶ ψυχῆς τοῦ Ἀριστοτέλους βιβλία ὑπομνήματα», ὧν ἡ ἀρχή· «Τὸ φυσιολογικὸν τῆς θεωρίας μέρος» κτλ. Μετὰ τὸ κείμενον· «τέλος τῆς ὅλης περὶ ψυχῆς πραγματείας· γέγραπται μοι καὶ τότε Κωνσταντίνῳ τῷ Ζαγοραίῳ ἐν Βουκουρεστίῳ διατρίβοντι ἐν ἔτει ρψνγ', παραδοθὲν παρὰ τοῦ σοφωτάτου διδασκάλου κυρίου Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐκ Τυρνάβου Λαρίσσης».

537. Τεῦχος χαρτῶν ἐκ φύλλων 219 ὕψ. 0, 14 καὶ πλ. 0,12, γραφὴν ἐν ἔτει 1470. Καθ' ἑκάστην σελίδα 20 στίχοι (0,075 × 0,05). Ἐν ἀρχῇ τοῦ βιβλίου τέσσαρα πρόσθετα φύλλα, ὧν τὸ τρίτον περιέχει σημεῖωμα ἀνορθόγραφον λέγον ταῦτα· «Ἀπὸ Ἀδάμ ρσλζ' † ἔτους 1729 φεβρουαρίου 28, τέλος τοῦ βισέκτου. † Ἐνθύμησις ὅταν ἐκατέβασεν ἡ Σαλαμπρία καὶ ἐπνιξεν τὴν Λάρισσα, τὸν Πέρα-Μαχαλά, τὸν Ταπακίδων-Μαχαλά καὶ Ἀρναοῦτ-Μαχαλά καὶ ἄλλα χωρία, τὴν πέπτη τὸ βράδι, παρασκευῆ ξημερνοντας· ὁμοίως καὶ εἰς Τρίκκαλα καὶ εἰς τὸ Μοσχολοῦρὶ καὶ τὸν

κά(μ)πο νέος κατακλυσμός τοῦ Νῶε ἔγινε. Ἰουστίνος ἱερομόναχος ἀγιοταφίτης». — Τέσσαρα πρόσθετα φύλλα καὶ ἐν τέλει τοῦ τεύχους, ἐν οἷς ὑπάρχουσι τὰ ἐξῆς αὐτοβιογραφικὰ σημειώματα τοῦ Γάζης μητροπολίτου Χριστοδοῦλου ¹. «Ἐποῦτον τὸ ψαλτήριον ὑπάρχει ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου ἐν ἱερομονάχοις Χριστοδοῦλου κτλ.— Χριστοῦ 1663 εἰς τοὺς Ἰβρα΄ τὸν μῆναν τὸν ὀκτώβριον ἤξιωσέν με ὁ Κύριος τοῦ θείου καὶ ἱεροῦ ἀξιώματος τῆς ἱερωσύνης· οἱ ἀναγινώσκοντες εὐχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ διὰ τὸν Κύριον ἵνα τῶχω ἀφέσεως.—Εἰς τοὺς 1666 τὸν μῆνα τὸν νοέμβριον εἰς τὴν Ἱῆλθα εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν Ἱερουσαλήμ καὶ ἐπροσκύνησα τὸν ἅγιον καὶ ζωοδόχον τάφον τοῦ Χριστοῦ καὶ τὰ ἄλλα ὅσα εὐρίσκονται ἱερὰ καὶ σεβάσμια. — 1671 μαΐου 14 κυριακῇ τοῦ παραλύτου ἐχειροτονήθη ἀρχιερεὺς ἀπὸ τοῦ μακαριωτάτου καὶ παναγιωτάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων κυρίου κυρίου Δοσιθέου, αὐθεντὸς καὶ δεσπότη μου· πολλὰ τὰ ἔτη». — «1702 Ἰανουαρίου 15 ἐκοιμήθη ὁ ἄνωθεν ἀρχιεπίσκοπος Γάζης κῶρ Χριστόδουλος ἐν τῇ ἀγίᾳ πόλει Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ ἀγίᾳ Σιών, ἀνθρωπος ἀσκητικώτατος καὶ ἀγιώτατος, οὗ καὶ τὸ παρὸν ἦν ψαλτήριον».

1. Ψαλτήριον πλήρες εἰς φύλλα 156, ἔχον μετὰ τὴν Ἐξελίκου προσευχὴν τὸ ἐξῆς σημείωμα τοῦ καλλιγράφου· «† Χριστὲ δίδου πονέοντι τὴν πολυόλβον ἀρωγὴν· τέλος· ἐτελειώθη μηνὶ Σεπτεμβρίῳ εἰς τὰς ιγ', ἔτους ἸΠροθ'».

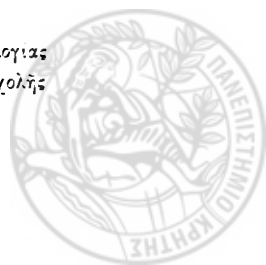
2. «Στιχηρὰ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου εἰς τὸν ἀκάθιστον», φ. 156^β—169.

3. «Ἀκολουθία τοῦ ψαλτηρίου», ἦτοι τροπάρια καὶ εὐχαὶ τῶν καθισμάτων, φ. 170—215.

4. «Κανὼν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου», φ. 215^β—219.

538. Ἀνθολογία ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, γραφεῖσα περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ΙΗ' ἑκατ. καὶ περιλαμβάνουσα συνθέσεις πολυαριθμῶν ψαλτῶν, ὡς Γρηγορίου Μπούνη, Ξένου Κορώνη, Ἰωάννου Κου-

¹ Ὅρα περὶ αὐτοῦ τ. I, σ. 247, τῶν ἀναλέκτων τῆς ἱεροσολομιτικῆς σταχυολογίας καὶ σ. 85—87 τοῦ μουσείου καὶ τῆς βιβλιοθήκης τῆς ἐν Σμύρῃνῃ εὐαγγελικῆς σχολῆς (1876), ἔνθα κατεχώρισα ἀξιόλογον ἱστορικὸν ποιημάτων τοῦ Χριστοδοῦλου Γάζης.

κουζέλη, Ἰωάννου Ἐηροῦ, Μανουήλ Χρυσάφου τοῦ παλαιοῦ, Γεωργίου Παναρέτου, Ἰωάννου Κλαδᾶ, Κοντοπετρῆ, Ἀρκαδίου μοναχοῦ, Γεωργίου Σγουροπούλου, Δοκιανοῦ, Ἀγαλλιανοῦ, Χαλιβούρη, Ἀθανασίου μοναχοῦ, Τζακνοπούλου, Ἀγάθωνος Μοσχιανοῦ, Στυλιανοῦ ἱερέως, Δούκα Λαοσυνάκτου, Μιχαήλ Φωκαέως, Κουκουμᾶ, Γαβριήλ Ξανθοπούλου, Μπαλασίου καὶ ἄλλων· ἔτι δὲ περιέχονται ἐν αὐτῇ μέλη ἀγιορειτικά, ἀγιοσοφικά, φραγκικά καὶ πολυχρονισμοὶ τῶν πατριαρχῶν Παΐσιου Κωνσταντινουπόλεως, Γερασίμου Ἀλεξανδρείας, Νεοφύτου Ἀντιοχείας καὶ Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων. Τεῦχος χαρτῶν ἐκ φύλλων 580 ὑψ. 0, 254 καὶ πλ. 0,18.

539. «Δοξαστικᾶριον σὺν θεῷ ἀγίῳ περιέχον πάντα τὰ δοξαστικά τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἑορταζομένων ἀγίων, συντεθὲν κατὰ συντομώτερον τρόπον ἐκ θέσεων στιχηρῶν τε καὶ εἰρμολογικῶν παρὰ τοῦ πρωτοφάλτου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας κῦρ Ἰακώβου, δι' αἰτήσεως τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου ἀγίου Δημητριάδος καὶ Ζαγορᾶς κῦρ Ἀθανασίου». Τεῦχος χαρτῶν ἐκ φύλλων 118 ὑψ. 0, 248 καὶ πλ. 0,182, γραφὲν περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ νῦν αἰῶνος.

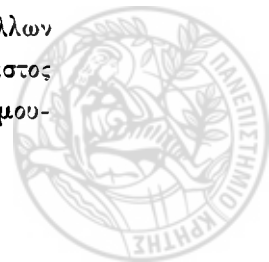
540. Κρατηματᾶριον συντεθειμένον ἐκ μαθημάτων διαφορῶν ψαλτῶν, ἔχον δ' ἐν ἀρχῇ «κοντάκιον μετὰ τῶν οἰκῶν ψαλλόμενον τῷ σαββάτῳ τῆς ἀκαθίστου· κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη, ἤχος πλ. δ'». Μετὰ τὸ κείμενον τοῦ βιβλίου σημειώσεις ἐρυθρά, ἧς παραλείπονται ὧδε τὰ ἐσφαλμένως γεγραμμένα· «ἡ παροῦσα αὕτη ἄσματομελομελομουσουργικὴ βίβλος ἢ περιέχουσα τοὺς οἰκούς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἀκολούθως τὸ κρατηματᾶριον ὀλόκληρον ἐγράφητῃ ἰδιοχείρως παρ' ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς Δημητρίου Λότου ἐκ τῆς νήσου Χίου καὶ ποτὲ φάλτου τῆς τῶν Σμυρναίων ἐκκλησίας, ἐπιμελεῖα δὲ καὶ ἀναλώμασι τοῦ ὀσιωτάτου καὶ μουσικωτάτου ἐν ἱεροδιακόνοις κυρίου κῦρ Ἰωακείμ τοῦ ἐκ τῆς παλαιᾶς Πάτρας, τανῦν δὲ ἀφιερωμένο καὶ ὑποτεταγμένο σὺν τοῖς λοιποῖς τῷ παναγίῳ καὶ ζωοδόχῳ τάφῳ τοῦ Κυρίου. Ὁθεν ὄσοι τῶν εὐσεβῶν κτλ... ςζϛθ (= 1769), μαρτίου λ'». Τεῦχος χαρτῶν ἐκ φύλλων 200 ὑψ. 0, 238 καὶ πλ. 0,175.

541. «'Αρχὴ σὺν θεῷ ἀγίῳ τῶν κατ' ἔχον θεοτοκίων μαθημάτων τε καὶ ποιημάτων διαφόρων ποιητῶν», ὧν τὸ πρῶτον Κλήμεντος ἱερομονάχου. Τεῦχος χαρτῶν ἐκ φύλλων 236 καὶ 22 ἀγράφων ὑψ. 0,233 καὶ πλ. 0,17. Εἰς φ. 236· «1768 ἰουνίου 10, ἡ βίβλος πρὸς τὸν ἔξοντα· Γίνωσκέ με ἄριστε ὁ ἐν χειρὶ κατέχων | κτῆμά τε καὶ πόνημα Ἰωακείμ τελέθον(τα), | οὗ τὸ γένος τε καὶ ἡ πατρὶς αἰ παλαιαὶ Πάτριαι, | ἐξ ὧν στολὴν λαμβάνουσι αἱ Ἀχαΐαι πᾶσαι, | χιλίῳ δὲ μετὰ Χριστὸν ἐβδόμ' ἑκατοντάδι | ἐξηκοστῷ ὀγδόῳ τε μηνὶ ἑκατομβαιῶνι. | Τὰ μέγιστα κοπίασε ἕως μοι τέλος βλάλει· | ὅθεν γρεώστης ἔμεινας τοῦ δι' αὐτὸν διδόναι | ψυχὴν πρὸς μόνον τὸν Θεὸν ἀπαλλαγὴν εὐρήναι, | τοσοῦτον κοπιάσαντα ὥστε μοι τέλος θεῖναι | καὶ ἐν ταῖς γε σαυτοῦ χειρὶ μετὰ χαρᾶς ἀφεῖναι: — Ἡ βίβλος πρὸς ἑαυτήν: Ἐγὼ εἰμὶ μουσουργικὴ ψαλτεῖρα τοῦ Δαβίδου | , ἣν ἔψαλλεν μετὰ χαρᾶς πρὸς δόξαν τοῦ Κυρίου· | ὅθεν τὴν ἀπαλλαγὴν εὐρατο ἐκ τοῦ Κυρίου. — Ἡ βίβλος πρὸς τὸν μουσικόν: Ποίησον τοίνυν καὶ αὐτὸς ὡς ὁ ἡμῶν προπάτωρ, | ὅπως συγχωρήσῃ σοι Κύριος παντοκράτωρ».

542. «'Αρχὴ σὺν θεῷ ἀγίῳ στιχηράριον καλόφωνον περιέχον πᾶσάν τὴν ἀκολουθίαν τῶν τροπαρίων τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ κατὰ τάξιν σύντεθεισαν εἰς νέον καλλωπισμὸν παρὰ κῦρ Χρυσάφη καὶ πρωτοψάλτου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας». Τεῦχος χαρτῶν τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 166 ὑψ. 0,242 καὶ πλ. 0,165. Εἰς φ. 1 σημειώσεις: «ἐδόθη μοι δῶρον παρὰ τοῦ ἀρχιμανδρίτου παπᾶ κῦρ Εὐγενίου τοῦ Πελοποννησίου». Καὶ εἰς φ. 2 «ἐδόθη μοι δῶρον παρὰ τῷ πανιερωτάτῳ μοι δεσπότη κυρίῳ Ἀνανία, ἀψμζ' ἰουνίου α'». Καὶ ἔσωθεν τῆς δευτέρας πινακίδος: «ἐν τῷ ἀψπέ' ἐν μηνὶ μαίῳ κ' ἐδόθη μοι τῷ εὐτελεῖ Προκοπίῳ ἱερομονάχῳ Σμυρναίῳ εἰς μάθησιν· αὐτῷ καὶ πάλιν νὰ δίδεται τῷ κοινῷ», ἦτοι τῇ καμαρασίᾳ τῆς ἀγιοταφρικῆς ἀδελφότητος.

543. Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς χαρτῶν τεῦχος ἐκ φύλλων 53 ὑψ. 0,24 καὶ πλ. 0,176. Ἐν ἀρχῇ δὲ κεῖται «ἀκάθιστος ποιηθεῖσα παρὰ κυρίου Ἰωάννου λαμπαδαρίου τοῦ Κλαδᾶ, μιμου-

μένου κατά τὸ δυνατόν τὴν παλαιάν, ὡς αὐτὸς γράφει». Εἰς φ. 52· «τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα· ἐγράφη δὲ παρὰ Νεκταρίου ἱερομονάχου τοῦ Μιτυληναίου κατὰ τὸ ἀφλή ἔτος, κατὰ μῆνα ἀπρίλιον, καὶ οἱ ἐν τούτῳ ἐντυγχάνοντες εὐχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ». Εἶτα· «Ἀθανασίου Ἡρακλείας διακόνου σὺν ἄλλοις πέλω | καὶ μαθημάτων πάντερπνον σύνθεσιν ὧδε φέρω».

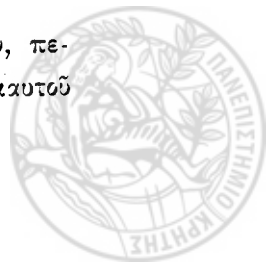
544. «Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἀγίῳ τῆς παρουσίας ἀνθολογίας τοῦ στιχηραρίου, ἣτις περιέχει τὰ δοξαστικά τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ ἄλλων ἑορταζομένων ἀγίων τοῦ ἐνιαυτοῦ, συντεθέντα παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου ἡμετέρου διδασκάλου λαμπαδαρίου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας κῦρ Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου». Τεῦχος χαρτῶν ἐκ φύλλων 128 ὕψ. 0,235 καὶ πλ. 0,168. Μετὰ τὸ κείμενον· «τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα· τὸ παρὸν ἐγράφη παρ' ἐμοῦ Δοσιθέου Ἀμπελακιώτου 1805, ἰουνίου 27». Εἶτα· «ὠνήθη δὲ ὑπὲρ ἐμοῦ Φιλήμονος τοῦ Κυπρίου ἀγιοσταρίτου ἀργυρίοις πενήντα· 50· ἐν Κωνσταντινουπόλει, αὐγῆ μὴν νοεμβρ. Τῷ αὐλζ' ἐχειροτονήθη ἀρχιερεὺς τῆς Γάζης, μὴ ἰανουάριος τῆ 11 τοῦ ἀγίου Γρηγορίου Νύσσης».

545. «Εἰρμολόγιον σὺν θεῷ ἀγίῳ πλουσιώτατον, νεωστὶ τονισθὲν παρὰ κῦρ Μπαλασίου ἱερέως καὶ νομοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, καθὼς τανῦν ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει ψάλλεται». Τεῦχος χαρτῶν ἐκ φύλλων 137 ὕψ. 0,228 καὶ πλ. 0,171, γραφὲν περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος.

546. Τεμάχιον δοξασταρίου τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 148 ὕψ. 0,234 καὶ πλ. 0,162· ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῆς παρασκευῆς ἑσπέρας τῆς τυροφάγου ἐβδομάδος.

547. Πέτρου λαμπαδαρίου «ἀνθολογία, ἥτοι συλλογὴ μαθημάτων καὶ ποιημάτων καὶ ἐξηγήσεων ἐκ τῶν παλαιῶν συνθέσεων διαφόρων νέων ποιητῶν». Τεῦχος χαρτῶν ἐκ φύλλων 315 ὕψ. 0,23 καὶ πλ. 0,16, γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος.

548. «Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἀγίῳ στιχηράριον καλόφωνον, περιέχον πᾶσαν τὴν ἀκολουθίαν τῶν τροπαρίων τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ

κατὰ τάξιν συντεθεῖσα» εἰς νέον καλλωπισμὸν παρὰ κυρίου Χρυσάφου καὶ πρωτοψάλτου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας». Τεῦχος χαρτῶν ἐκ φύλλων 286 ὕψ. 0,223 καὶ πλ. 0,16. Εἰς φ. 283· «εἴληφε τέλος ἡ παροῦσα ἀσματομελιρρυτόφθογγος βιβλίος ἐν ἔτει ἀπὸ Ἀδάμ Ἰρμγ', ἀπὸ δὲ τῆς ἐνσάρχου οἰκονομίας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἄχπε', ἰνδικτιῶνος η', ἰουλίου γ', ἡμέρα παρασκευῆ, διὰ συνδρομῆς καὶ δαπάνης τοῦ τιμιωτάτου καὶ μουσικωτάτου κυρίου κυρίου κῆρ Σάββα υἱοῦ χατζῆ Γρηγόρη· ἐγράφη δὲ καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς καὶ ἀμαρτωλοῦ τε καὶ ἀμαθοῦς Ἀντωνίου ἱερέως· ὅσοι δὲ τῶν εὐσεβῶν» κτλ. Εἰς φ. 286· «τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχει κάμου Ἰωακείμ Πελοποννησίου ἀπὸ παλαιὰν Πάτραν».

549. «Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἀγίῳ τῶν δοξαστικῶν τοῦ ὄλου ἐν-
αυτοῦ, τῶν τε δεσποτικῶν καὶ λοιπῶν ἀγίων ἑορτῶν». Τεῦχος
χαρτῶν τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 134 ὕψ. 0,22 καὶ πλ. 0,162.

550. Ἀνθολογία ἐκκλησιαστικῶν ἀσμάτων μεμελισμένων
καὶ τετονισμένων παρὰ διαφόρων ψαλτῶν, ἧς προὔταχθη ἡ συνήθης
περὶ σηματοφώνων διδασκαλία. Τεῦχος χαρτῶν τῆς ΙΗ' ἑκατ.
ἐκ φύλλων 864 ὕψ. 0, 222 καὶ πλ. 0,162.

551. Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς τεῦχος, γραφὴν ἀρχομένης
τῆς ἐνεστώσης ἑκατονταετηρίδος (0,223 × 0,167). «Ἀρχὴ σὺν
θεῷ τοῦ παπαδικοῦ μέλους. Πολυέλεος τοῦ κῆρ Πέτρου τοῦ Βυ-
ζαντίου τοῦ Μπερεκέτη· ἄρχεται δὲ ἐκ τοῦ πα». Ἐν τέλει· «τοῦ
Κουκουζέλου ἐπιφωνήματα». Φύλλα 137.

552. Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς τεῦχος (0,226 × 0,165)
γραφὴν τελευτώσης τῆς ΙΗ' ἑκατ. «Δοξαστικὰ τῶν δεσποτικῶν
καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἑορταζομένων ἀγίων,
καὶ τινὰ ἰδιόμελα τοῦ τριψοῦ καὶ πεντηχοσταρίου, συντεθέντα
κατὰ συντομώτερον τρόπον παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου πρωτο-
ψάλτου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας κῆρ Ἰακώβου, δι' αἰ-
τήσεως τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου ἀγίου Δημητριάδος καὶ
Ζαγορᾶς κυρίου Ἀθανασίου, φιλομούσφ γνώμη κινηθέντος πρὸς
πλείονα καλλωπισμὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας». Φύλλα 126.

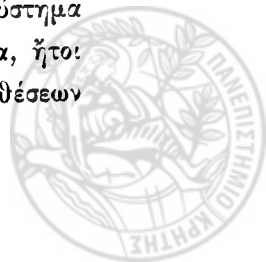

553. Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς τεύχος (0,215 × 0,158) ἐκ φύλλων 258, γραφὲν ἐν ἔτει 1749 καὶ ἀποτελούμενον νῦν ἐκ τῶν τετραδίων κέ—νς'. Στιχηράριον καὶ δοξαστάριον ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς 1 φεβρουαρίου, ἔχον δ' ἐν τέλει τὸ ἐξῆς σημεῖωμα· «ἐγράφη ἡ παρούσα ἀσματομελίρρυτος καὶ ψυχοσωτήριος βίβλος διὰ χειρὸς Ἰγνατίου καὶ ἐλαχίστου τῶν ἱερομονάχων εἰς τοὺς ἀψμδ'».

554. Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς τεύχος (0,218 × 0,158) ἐκ φύλλων 341 ἢ τετραδίων λδ' + η' ⁵/₈, γραφὲν ἐν ἔτει 1684. «Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἀγίῳ τῶν στιχηρῶν τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ ποιηθέντων παρὰ διαφόρων ποιητῶν, καλλωπισθέντων δὲ παρὰ τοῦ Κουκουζέλη, ὕστερον δὲ παρὰ κῦρ Μανουὴλ τοῦ Χρυσάφη». Ἐν φ. 9 στιχηρὸν εἰς τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου ποιηθὲν παρὰ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις Γρηγορίου τοῦ ἐκ Σηλυβρίας. Ἐν φ. 105^β σημεῖωσις ἐντὸς κεχρωματισμένου κοσμήματος, ὅτι «τὸ παρὸν ὑπάρχει Ἰωακείμ ἱεροδιακόνου Πελοποννησίου ἐκ τῆς παλαιᾶς Πάτρας». Ἐν φ. 320 τὸ «ἔτος ζρτβ'», καὶ ἐν τέλει τοῦ τεύχους ἐρυθρὰ σημεῖωσις λίαν ἀνορθόγραφος, «ὅτι πέρας ἔλαβεν τὸ παρὸν βιβλίον παρ' ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου Γαβριὴλ ἱερομονάχου ἐμπόνως καὶ μετὰ πολλοῦ κόπου, ἤγουν τὰ στιχηρὰ τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ μετὰ καὶ τῶν ἀναγραμματισμῶν αὐτοῦ, καθὼς εὐρέθησαν ἐν τῷ ἰδιοχειρῷ βιβλίῳ κῦρ Μανουὴλ τοῦ ἀληθῶς μαίστορος τοῦ Χρυσάφη, καὶ οὐχὶ καθὼς ἐγράφησαν καὶ ἐποιήθησαν παρὰ τοῦ Μαρουλά ἐκείνου καὶ ἐτέρων ποιητῶν· καὶ οἱ μέλλοντες ἐν αὐτῷ ἄδειν εὐχεσθὲ μοι, εἰ ἐνδέχεται· καὶ γὰρ ἔνεκεν τούτου κεκοπιάκαμεν· τὸ δὲ ἔτος ὑπῆρχεν ἀπὸ κτίσεως κόσμου ζρτβ' κρατ'μττλε».

555. Ἐκκλησ. μουσικῆς τεύχος (0,212 × 0,162) ἐκ φύλλων 304, γραφὲν τελευτώσης τῆς ΙΗ' ἢ ἀρχομένης τῆς ΙΘ' ἑκατ. «Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῶν κεκραγαρίων μετὰ τῶν ἀναστασίμων δογματικῶν». Πρὸς τὸ τέλος ὑπάρχει «πολυέλεος, ποίημα Δαβίδ ἱερομονάχου τοῦ Μπεναρδὶ ἐν νήσου Σκοπέλου» εἰς ἣχον δ'.

556. Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς τεύχος κατὰ τὸ νέον σύστημα (0,215 × 0,15)· σύγκειται δ' ἐκ φύλλων 266. «Ἀνθολογία, ἥτοι συλλογὴ μαθημάτων καὶ ἐξηγήσεων ἐκ τῶν παλαιῶν συνθέσεων

διαφόρων νέων ποιητῶν. Ψάλλεται τὸ παρὸν εἰς τὰς ἀγρυπνίας· σύνθεσις Πέτρου λαμπαδαρίου. Δεξιὸς χορὸς ἤχος πλάγιος δ'. 'Ανὴρ ἀλληλουῖα μακάριος» κτλ.

557. Μαλαξοῦ νομοκάνων ἐν κεφαλαίοις 293 κατὰ τὸν προ-
τεταγμένον πίνακα· σύγκειται δ' ἐκ φύλλων χαρτῶων 308 ὕψ.
0,21 καὶ πλ. 0,155. Μέχρι φ. 19 ὁ πίναξ τῶν κεφαλαίων.
ἐκεῖθεν δὲ τὸ κείμενον, οὗ ἡ ἀρχή· «Περὶ κριτοῦ τοῦ εἶναι εἰς
πάντας συμπαθῆς καὶ νὰ μηδὲν πιστεύῃ λόγον τινὸς χωρὶς νὰ
ἐξετάζῃ. Ματθαίου τοῦ νομοθέτου, ὃς ἦν ἱερομόναχος καὶ πάνυ
σοφώτατος, τὸ ἐπίκλη Βαστάρης. Πρέπει τὸν κριτὴν τουτέστι»
κτλ. Ἐν φ. 292 σημείωσις τοῦ καλλιγράφου· «† ἐγράφη τὸ παρὸν
νόμιμον διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ οἰκτροῦ καὶ εὐτελοῦς
Ῥηγίνου καὶ ἐλαχίστου τῶν ἱερομονάχων: - μνη! δικεβρίω κ': - ἐπι-
ἔτους Ἱερκβ Ἰνδικτ. ιβ'» (1613). — Φύλλ. 292^β «λόγος περὶ με-
τανοίας συνοπτικὸς καὶ πάνυ ὠφέλιμος», οὗ ἡ ἀρχή· «Μέγα τί-
ποτες καλὸν εἶναι» κτλ. — Φύλλ. 298 «λόγος ἀπλὸς καὶ ὠφέ-
λιμος κατὰ πολλὰ περὶ τοῦ ἀπέχεσθαι ἔργου τῆς ἀγίας κυριακῆς
καὶ τῶν μεγάλων ἀρετῶν» κτλ., οὗ ἡ ἀρχή· «Ἠᾶσαν νύκτα καὶ
καθ' ἐκάστην».

558. Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς τεῦχος (0,212 × 0,163) ἐκ
φύλλων 123, γραφὴν μεσοῦσης τῆς ΙΗ ἑκατ. «Ἄρχη σὺν θεῷ
ἀγίῳ ἀνθολόγιον περιέχον πᾶσαν τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἑορτῶν καὶ
τῶν ἑορταζομένων ἀγίων, ποιηθὲν δὲ καὶ καλλωπισθὲν ὑπὸ τοῦ
μακαρίτου κῦρ Χρυσάφου τοῦ νέου».

559. Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς τεῦχος (0,20 × 0,16) ἐκ
φύλλων 290, γραφὴν περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΖ' ἑκατ. «Ἄρχη σὺν
θεῷ ἀγίῳ τῶν κανόνων, ὡς καθὼς τανῶν ἁματομελωδοῦνται ἐν Κων-
σταντινουπόλει. Ποίημα παπᾶ κῦρ Μπαλασίου καὶ νομοφύλακος».

560. Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς τεῦχος (0,125 × 0,08) ἐκ
φύλλων 228, γραφὴν ὑπερμεσοῦσης τῆς ΙΗ' ἑκατ. Μικρὰ ἀνθο-
λογία, ἧς ἐν ἀρχῇ κεκραγάρια μετὰ τῶν «κατευθυνθείτω».

561. Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς τεῦχος (0,152 × 0,106) ἐκ
φύλλων 196, γραφὴν ἀρχομένης τῆς ΙΖ' ἑκατ. Ἐν φύλλῳ 12

ὕπάρχει τύπος σφραγίδος μετὰ τοῦ ἔτους 1684. Περιεχόμενα· α') «εἰρμοὶ κεκαλλωπισμένοι εὐθυμίας χάριν»· β') «εἰρμολόγιον σὺν θεῷ ἀγίῳ κεκαλλωπισμένον παρὰ κῦρ Θεοφάνους τοῦ Καρύκη», φ. 3—178· γ') εὐχαὶ παρακλητικά· δ') κεκραγάρια μετὰ παρασημάνσεως.

562. Δοξαστάριον ἀκέφαλον καὶ ἀνώνομον, γραφὲν ἀρχομένης τῆς ΙΗ' ἑκατ. καὶ συγκείμενον ἐκ φύλλων 187. Ὑψ. 0,224 καὶ πλ. 0,162.

563. Ἀνθολογία ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, ἧς προτέτακται ἡ συνήθης περὶ σημαδίων διδασκαλία. Σύγκειται ἐκ φύλλων 442, ἐγράφη δὲ ἀρχομένης τῆς ΙΗ' ἑκατ. Ὑψ. 0,211 καὶ πλ. 0,161.

564. Στιχηράριον τοῦ ἐνιαυτοῦ μετὰ παρασημάνσεως, οὗ προῦτάχθησαν ἐν πεζῷ λόγῳ εἰρμοὶ καὶ καταβασίαι· ἐγράφη δὲ ἀρχομένης τῆς ΙΖ' ἑκατ. Φύλλα 223 ὕψ. 0,215 καὶ πλ. 0,16.

565. Ἀνθολογία ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἐμπεριέχουσα μελωδίας πολυαριθμῶν μουσικῶν· προτέτακται δὲ ἡ συνήθης περὶ σημαδίων διδασκαλία. Ἐγράφη ἀρχομένης τῆς ΙΗ' ἑκατ. καὶ σύγκειται ἐκ φύλλων 393.

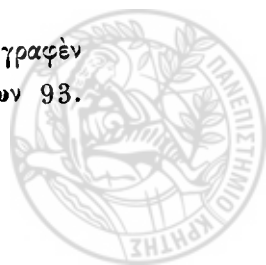
566. «Ἀνθολόγιον σὺν θεῷ ἀγίῳ πλουσιώτατον περιέχον ἅπασαν τὴν πρέπουσαν ἀκολουθίαν τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ» μετὰ παρασημάνσεως· ἐγράφη δὲ τελευτώσης τῆς ιη' ἑκατ. παρὰ Σταματίου διακόνου, καὶ σύγκειται ἐκ φύλλων 200.

567. Ἀνθολόγιον ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, γραφὲν ἀρχομένης τῆς ιζ' ἑκατ. καὶ ἀποτελούμενον ἐκ φύλλων 240 ὕψ. 0,192 καὶ πλ. 0,145. Ἐν ἔτει δὲ 1697 ἦν κτῆμα Ἀβραμίου ἱερομονάχου ἀγιοταφίτου τοῦ ἐκ Κύπρου.

568. Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἀνθολόγιον περιέχον καὶ τινες καλοφωνικοὺς εἰρμούς· ἐγράφη δὲ τῇ 8 ἀπριλίου 1823 καὶ σύγκειται ἐκ φύλλων 153 ὕψ. 0,188 καὶ πλ. 0,141.

569. Ὀκτώηχος μετὰ παρασημάνσεως ἐκ φύλλων 85, ἧς ἐν τέλει τὸ «ἐν μηνὶ αὐγούστου 14: 1809».

570. Εἰρμολόγιον ἀκέφαλον μετὰ παρασημάνσεως, γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ιη' ἑκατ. καὶ ἀποτελούμενον ἐκ φύλλων 93.

571. Ἀνθολόγιον ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς γραφὲν ἀρχομένης τῆς ἐνεστῶσης ἑκατ. καὶ ἀποτελούμενον ἐκ φύλλων 264 ὑψ. 0,17 καὶ πλ. 0,119.

572. Ἀνθολόγιον ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς γραφὲν ἐν ἔτει 1745 καὶ συγχείμενον ἐκ φύλλων 169 ὑψ. 0,175 καὶ πλ. 0,118· προτέτακται «ἀκάθιστος ποιηθεῖσα παρὰ κῦρ Ἰωάννου λαμπαδαρίου τοῦ Κλαδᾶ καὶ ἐν μουσικοῖς ἀρίστου». Ἐν τέλει σημειώσις· «εὐλειώθη τὸ παρὸν βιβλίον παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου πρωτοψάλτου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, ἐν ἔτει ἁψμε' μαίω».

573. Ἐναστασιματάριον σὺν θεῷ ἁγίῳ συντεθὲν κατὰ τὸ ὕφος τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας κῦρ Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου ἐπ' ὠφελείᾳ ἡμῶν τῶν χριστιανῶν». Νέον σύστημα. Φύλλα 111 ὑψ. 0,18 καὶ πλ. 0,122.

574. Ἀνθολογία ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἐκ φύλλων 493, γραφεῖσα κατὰ τὴν ΙΗ' ἑκατ. Ὑψ. 0,17 καὶ πλ. 0,11.

575. Ἀναστασιματάριον καὶ κεκραγάριον ἐκ φύλλων 254, γραφὲν κατὰ τὴν ΙΗ' ἑκατ. Ὑψ. 0,182 καὶ πλ. 0,13. Ἐν τέλει· «ἑωθινὰ σὺν θεῷ ἁγίῳ, σύνθεσις κῦρ Ἰακώβου πρωτοψάλτου· ἐξηγήθησαν δὲ παρὰ τοῦ λογιωτάτου Ἀποστόλου Κώνστα Χίου». Ἐν ἀρχῇ σημειώσεις· «κτῆμα τοῦ ἀπὸ Πελοποννήσου ἱεροδιακόνου Παρθενίου ἐκ Δημητριάνης — νῦν δὲ Ἰωακεῖμ ἱεροδιακόνου ἐκ παλαιᾶς Πάτρας».

576. Ἀνθολογία ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, ἔχουσα ἐν ἀρχῇ τὸν μέγαν ἑσπερινὸν τοῦ Κουκουζέλη κατὰ τὴν ἐξήγησιν Πέτρου λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου. Φύλλα 197 εἰς μικρὸν σχῆμα· ἐγράφη δὲ κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἑκατονταετηρίδα.

577. Ἀνθολογία ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἐκ φύλλων 685, γραφεῖσα κατὰ τὴν ΙΗ' ἑκατ. Ἀρχεται δὲ ἀπὸ κεκραγάρων. Ὑψ. 0,12 καὶ πλ. 0,09.

578. Παρθενίου Σγούτα ἀνθολογία ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς. Φύλλα 238 ὑψ. 0,17 καὶ πλ. 0,111.

579. Ἀνθολογία ἥς ἐν ἀρχῇ μὲν κοινωνικά, ἐν τέλει δὲ τροπάρια τετονισμένα, ψαλλόμενα εἰς διαφόρους τόπους τοῦ ναοῦ

τῆς Ἀναστάσεως, καὶ πασαπνοάριον Μανουὴλ τοῦ Γαζῆ· ἐγγραφή δὲ τελευτώσης τῆς ΙΗ' ἑκατ. Φύλλα 95 ὑψ. 0,165 καὶ πλ. 0,12.

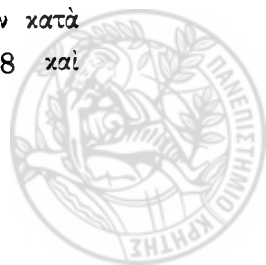
580. Ἀνθολογία, ἧς προὔταχθησαν κεκραγάρια Πέτρου τοῦ Βυζαντίου· ἐγγραφή δὲ ἀρχομένης τῆς ΙΘ' ἑκατ. Φύλλα 218 ὑψ. 0,17 καὶ πλ. 0,12. Ἐν ἀρχῇ σημείωσις τοῦ ἔτους 1815, ὅτι «ἐτελεύτησεν ὁ ἡμέτερος διδάσκαλος κῦρ Γεώργιος Κρήτης μηνὶ δεκεμβρίῳ 7, καὶ ἐνταφιάσαμεν αὐτὸν ἡμέρα τρίτη ἐν Κυδωνίαις ἐν τῇ τοῦ Προδρόμου ἐκκλησίᾳ μετὰ παρρησίας καὶ τιμῆς οὐκ ὀλίγης· ἐξεφωνήθη δὲ καὶ λόγος παρὰ τοῦ σοφολογιωτάτου κυρίου Γρηγορίου ὠραιότατος καὶ ἀρίστου διδασκάλου τῆς σχολῆς τῶν Κυδωνιῶν».

581. Ἀνθολογία, ἧς προὔταχθη διατριβὴ περὶ σηματοφώνων· μεθ' ἣν οἱ παρὰ Χρυσάνθου καλλωπισθέντες ἀναστάσιμοι καὶ κεκραγάριοι ὕμνοι. Ἐν τέλει δὲ κεῖται «μάθημα εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, ποίημα παρ' ἐμοῦ τοῦ ἰδίου γραφέως», οὗ τὸ ὄνομα Νήφων ἱερομόναχος ὁ ἀγιοταφίτης. Εἰς φ. 119 σημείωσις· «ἔλαβε πέρας ἡ παρούσα βίβλος κατὰ τὸ 1811 ἔτος αὐγούστου α'». Φύλλα 214 ὑψ. 0,171 καὶ πλ. 0,118.

582. «Ἐκθεσις ῥητορικῶν τινων κανόνων ἱεροκλήρου ἐπιμύθησις συμβαλλομένων, οὗς ἐκ τῆς λατινίδος φωνῆς ὁ ἐν ἱεροδικασίᾳ Μακάριος εἰς τὴν ἑλλάδα φωνὴν ἀπανθισάμενος τοῖς φιλόλογοις προὔθηκεν». Ἐγγραφή ὑπερμεσοῦσης τῆς ΙΗ' ἑκατ. ὑπὸ «Ἰακώβου ἱερομονάχου Ἀναστασίου». Σελίδες ρξς' καὶ 5 φύλλα ἀσελίδωτα. Ὑψ. 0,161 καὶ πλ. 0,106. Καθ' ἐκάστην σελίδα 18 στίχοι (0,13 × 0,084).

583. «Νομοκάνων τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ νηστευτοῦ συναγμένος ἐκ πολλῶν διδασκάλων, ὅπου περιέχει τοὺς κανόνας τῶν ἀμαρτιῶν: Περὶ πνευματικοῦ πῶς πρέπει κτλ. ὁ πνευματικὸς ὅπου δέχεται τοὺς συλλογισμοὺς» κτλ. Ἐγγραφή κατὰ τὴν ΙΗ' ἑκατ. Φύλλα 90 ὑψ. 0,16 καὶ πλ. 0,11.

584. Πέτρου λαμπαδαρίου ἀναστασιματάριον, γραφὴν κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἡμετέρας ἑκατ. Φύλλα 142 ὑψ. 0,148 καὶ πλ. 0,105.

585. Πέτρου Δαμασκηνού λόγοι, τοῦ αὐτοῦ ὑπόμνησις πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, ἀδῆλου βίος τοῦ ὁσίου Ἀντωνίου ἐν παραφράσει καὶ διηγήσει γεροντικοῦ. Ἐν φ. 218 «έτελειώθη σὺν θεῷ διὰ χειρὸς Μιχαὴλ Ἀνδρίστου ἔν ἔτει ἰαχὴ' σεπτεμβρίου ιγ'». Κατὰ σημείωσιν ἐν τέλει λίαν ἀνορθόγραφον «έτοῦτο τὸ χαρτί ἡγου(ν) τὸ πατερικὸ(ν) ὑπάρχει τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Σεραφεῖμ τοῦ ἐπονομαζομένου Δόμπα, εἰς τὰ μέρη τῆς Παλαιοβούνας» κτλ. Φύλλα 279 ὕψ. 0,15 καὶ πλ. 0,10.

586. Ἀνθολογία ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἐμπεριέχουσα σὺν ἄλλοις χερουβικά Μπαλασίου, ἕτερα σύντομα Ἀντωνίου ἱερέως, ναῖον περσικὸν Θεοφάνους Καρύκη κλπ. Ἐγράφη δὲ ἀρχομένης τῆς ΙΗ' ἑκατ. Φύλλα 96 ὕψ. 0,14 καὶ πλ. 0,10.

587. Παρθενίου τοῦ ἐξ Ἐλασσῶνος περιήγησις ἐν Παλαιστίνῃ καὶ Ἀραβίᾳ, ἧς ἡ ἀρχή· «Τὸ λοιπόν, φίλε μου ἄριστε, ἀπ' ἐδῶθεν καὶ ἐκεῖθεν θέλω σᾶς διηγηθῆ» κτλ. Ἀντίγραφον νεώτατον. Φύλλ. 98 ὕψ. 0,15 καὶ πλ. 0,10.

588. «Ἀναστασιματάριον παλαιὸν σὺν θεῷ ἁγίῳ ποιηθὲν ὑπὸ τοῦ πρωτοψάλτου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας κῦρ Χρυσάφου τοῦ νέου». Ἐν ἀρχῇ διατριβὴ περὶ σηματοφώνων. Ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος. Φύλλα 100 ὕψους 0,182 καὶ πλάτους 0,125.

589. Ἀναστασιματάριον Πέτρου Πελοποννησίου κατὰ τὸ νέον σύστημα, ὅπερ ἠγόρασεν ὁ Γάζης ἀρχιεπίσκοπος Φιλήμων διὰ 35 γροσίων. Φύλλα 101 ὕψ. 0,18 καὶ πλ. 0,125.

590. Ἀνθολογία ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς μετὰ τῆς συνήθους περὶ σηματοφώνων διατριβῆς, γραφεῖσα κατὰ τὴν ΙΖ' ἑκατ. Ἀνήκε δὲ πάλαι Δημητράκη Γιαβρῆ ψάλτη τῷ Σινωπεῖ. Φύλλα 205 ὕψ. 0,168 καὶ πλ. 0,11. Περιβάλουμα δὲ ἔχει μεμβράνινον, ἐν ᾧ ἀναγνώσκειται τεμάχιον χρυσοστομικῆς ὁμιλίας.

591. «Εἰρμολόγιον σὺν θεῷ ἁγίῳ συντεθὲν παρὰ τοῦ μακαρίτου λαμπαδαρίου Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου» καὶ ἀντιγραφὲν ἀρχομένης τῆς ἐνεστώσης ἑκατ. Φύλλα 110 ὕψ. 0,171 καὶ πλ. 0,121.

592. Ἀνθολογία ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς μετὰ τῆς συνήθους περὶ σιγματοφώνων διατριβῆς. ΙΗ' ἑκατ. Φύλλα 228 ὕψ. 0,175 καὶ πλ. 0,121.

593. Ἐτέρα ἀνθολογία ἀρχομένη ἀπὸ πολυελέου τοῦ λαμπαδαρίου Δανιήλ. ΙΗ' ἑκατ. Φύλλα 230 ὕψ. 0,171 καὶ πλ. 0,12. Μετέπειτα δὲ προσετέθησαν χειρουργικὰ τοῦ πρωτοφάλτου Πέτρου. Ἐν φ. 54 δοξολογία Θεοδοσίου ἱεροδιακόνου.

594. Ἀνθολογία ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη κατὰ τὴν ἐξήγησιν Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου. Ἀρχ. ΙΘ' ἑκατ. Φύλλα 345 ὕψ. 0,171 καὶ πλ. 0,115.

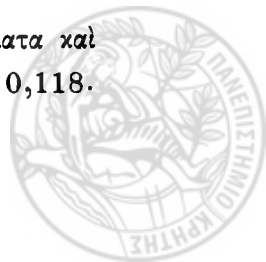
595. Στιχηράριον, οὗ ἐν τέλει· «διὰ χειρὸς Διαμαντῆ θύτου τε καὶ ἱερέως τοῦ ἐκ Χαλδίας, ἁψιε' αὐγούστῳ δ'». Κατὰ σημείωσιν δὲ τῆς 1 Σεπτ. 1769 ἐδόθη τῷ ἁγιοταφίτῳ πρωτοσυγγέλλῳ Χρυσάνθῳ τῷ Σινωπεῖ. Φύλλα 157 ὕψ. 0,175 καὶ πλάτους 0,115.

596. Ἀνθολογία ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ τῶν ἀντιφώνων Μανουὴλ πρωτοφάλτου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. Ἀρχ. ΙΘ' ἑκατ. Φύλλα 152 ὕψ. 0,165 καὶ πλ. 0,115.

597. «Καταβασίαι τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν, συντεθεῖσαι κατὰ τὸ ὄφος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου κῦρ Πέτρου λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου». Εἰς φ. 125· «τὸ παρὸν ἐγράφη παρ' ἐμοῦ Σταυρῆ τοῦ πρωτοφάλτου κῦρ Δανιήλ ἐν ἔτει ἁψοδ'». Ἀπὸ φ. 126 φάλλεται τὸ «Μακάριος Ἀνὴρ», «ὅπερ συνετέθη παρὰ τοῦ κῦρ Ἐμμανουὴλ πρωτοφάλτου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, ἐπὶ τῆς πατριαρχίας τοῦ κῦρ Γρηγορίου τοῦ Πελοποννησίου, τῆ αὐτοῦ ζητήσεσι· ἁωή'». Φύλλα 131 ὕψ. 0,166 καὶ πλ. 0,113.

598. Ἐ'Αρχὴ σὺν θεῷ τῆς παρουσίας ἀνθολογίας, ὅπερ (= ἤτις) περιέχει ποιήματα νέων ποιητῶν· ἄρχεται δὲ ἀπὸ πολυελέου τοῦ πρωτοφάλτου Δανιήλ. ΙΗ'—ΙΘ' ἑκατ. Φύλλα 80 ὕψ. 0,163 καὶ πλ. 0,12.

599. Κεκραγάρια Πέτρου τοῦ Βυζαντίου καὶ καθίσματα καὶ ἀναβαθμοὶ τοῦ Χουρμούζη. Φύλλα 201 ὕψ. 0,17 καὶ πλ. 0,118.

600. Είρμολόγιον Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου γραφέν ἀρχομένης τῆς ΙΘ' ἑκατονταετηρίδος. Φύλλα 116 ὑφους 0,175 καὶ πλάτους 0,115.

601. «Είρμολόγιον σὺν θεῷ ἀγίῳ περιέχον πάντας τοὺς εἰρμούς τῶν τε δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ· ποίημα κῦρ Πέτρου πρωτοφάλτου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, τοῦ Βυζαντίου». ΙΗ'—ΙΘ' ἑκατ. Φύλλα 215 ὑφ. 0,172 καὶ πλ. 0,118.

602. Ἀνθολογία ἀρχομένη ἀπὸ μαθημάτων τοῦ Μπερεκέτη. ΙΗ' ἑκατ. Φύλλα 226 ὑφ. 0,16 καὶ πλ. 0,108.

603. Ἀνθολογία ἀρχομένη ἀπὸ δοξαστικῶν ἀνωνύμων καὶ γραφεῖσα κατὰ τὴν ΙΗ' ἑκατ. Φύλλα 235 ὑφ. 0,162 καὶ πλάτους 0,112.

604. Ἀνθολογία, ἣς ἐν ἀρχῇ «σημάδια κατ' ἦχον κῦρ Ἰωάννου μαῖστορος τοῦ Κουκουζέλη». Πρὸς τὸ τέλος εἰρμοὶ ἀναστάσιμοι Ἰωάννου πρωτοφάλτου. ΙΗ' ἑκατ. Φύλλα 256 ὑφ. 0,165 καὶ πλ. 0,118.

605. «Καταβασίαι τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν, συντεθεῖσαι κατὰ τὸ ὕφος τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου κῦρ Πέτρου λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου». Τέλος τῆς ΙΗ' ἑκατ. Φύλλα 132 ὑφ. 0,165 καὶ πλ. 0,115.

606. Ἀναστασιματάριον Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου, ἀρχόμενον ἀπὸ μουσικοῦ γυμνάσματος Νήφωνος ἱερομονάχου ἀγιοταφίτου, οὗ ἡ ἀρχή· «Μουσική ἐστὶν ἐπιστήμη μέλους» κτλ. Φύλλα 155 ὑφ. 0,17 καὶ πλ. 0,122.

607. Ἀναστασιματάριον ἐμπεριέχον συνθέσεις Δανιὴλ πρωτοφάλτου, «ἀναστάσιμα καλλωπισθέντα παρὰ κῦρ Χρυσάφου καὶ πρωτοφάλτου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας» καὶ σύντομα ἐωθινὰ ἀνωνύμου. Ἐν τέλει· «καὶ τότε σὺν τοῖς ἄλλοις πέφυκε κτήμα Φιλήμονος μοναχοῦ τοῦ Κυπρίου· ὠνάμην ἀργυρίοις 25—1810, νῦν δὲ ἀρχιερατεύων τῷ αὐλῷ τῆς Γάζης τοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων». Φύλλα 110 ὑφ. 0,17 καὶ πλ. 0,116.

608. Είρμολόγιον Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου γραφέν μηνι ἰουνίῳ τοῦ ἔτους 1796 παρά τινος Μανουήλ. Φύλλα 135 ὕψ. 0,17 καὶ πλ. 0,113. Ἄνηκε δὲ πρότερον τῷ ἱερομονάχῳ Σαμουήλ Πελοποννησίῳ τῷ ἀγιοταφίτῃ.

609. Ἀνθολογία ἀκέφαλος, ἀνήκουσα πάλαι τῷ ἀγιοταφίτῃ ἀρχιδιακόνῳ Ἰωακείμ. ΙΖ' ἑκατ. Φύλλα 189.

610. Μανουήλ Χρυσάφου τοῦ νέου κεκραγάρια μετὰ τῶν αὐτῶν ἀναστασιμῶν. Ἐν ἀρχῇ ἢ συνήθης περὶ σηματοφῶνων διατριβή. ΙΗ' ἑκατ. Φύλλα 99 ὕψ. 0,168 καὶ πλ. 0,12.

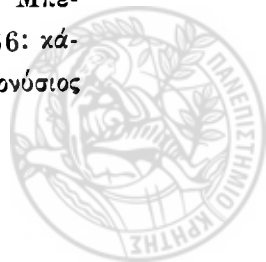
611. Ἀνθολογία κεκραγαρίων καὶ πασαπνοαρίων Χρυσάφου τοῦ νέου, πολυελέων Πέτρου Μπερεκέτη κτλ. Τεῦχος τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 321 ὕψ. 0, 168 καὶ πλ. 0,108. Ἐν ἀρχῇ σημειώσεις· «ἐκ τῆς τοῦ παναγίου τάφου βιβλιοθήκης, αἰεΐ. Καμαράσης Παρθένιος».

612. Χρυσάφου τοῦ νέου κεκραγάρια καὶ ἐθωρινὰ τονισθέντα παρὰ Θεοδοσίου ἱεροδιακόνου. Τεῦχος τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 58 ὕψ. 0, 166 καὶ πλ. 0, 112.

613. Ἀνθολογία διαφόρων μουσικοδιδασκάλων, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς συνήθους περὶ σηματοφῶνων διδασκαλίας καὶ λήγουσα εἰς εἰρμούς διαφόρων ψαλτῶν. Τεῦχος τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 262 ὕψ. 0, 167 καὶ πλ. 0,11.

614. Ἀνθολογία κεκολοβωμένη, γραφεῖσα περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΗ' ἑκατ. καὶ ἐμπεριέχουσα τρισάγιον τοῦ Σταυροῦ ἐξηγηθὲν παρὰ Πέτρου λαμπαδαρίου, χερουβικά τῆς ἑβδομάδος σύντομα τοῦ αὐτοῦ, ἕτερα κατ' ἦχον Πέτρου δομεστίκου, κοινωνικά κατ' ἦχον καὶ ἔντεχνα Δανιὴλ λαμπαδαρίου κλπ. Ἐσωθεν τῆς πρώτης πινακίδος· «αὼς' ἰουλίου πρώτη»—«ἐκ τῶν τοῦ Θεογάρη Κυπρίου· ἐπωλήθη παρὰ τινος καὶ ἐπριάθη παρ' ἐμοῦ ἐν ἔτει αὐ' 22 ὀκτωβρίου α'». Ὑψ. 0, 163 καὶ πλ. 0, 115.

615. Ἀναστασιματάριον μετὰ τῆς περὶ σηματοφῶνων διδασκαλίας, ἔτι δὲ εἰρμοὶ χερουβικά καὶ κοινωνικά Πέτρου Μπερεκέτη. Εἰς τὸ τέλος· «ἔγειναν ὄλα τὰ γραμμένα φύλλα 366: κάβουν ὄλα τετράδια 45 καὶ 6 φύλλα. Πρωτοσύγκελλος Διονύσιος

Πελοποννήσιος». Τεῦχος τῆς ΙΗ' ἑκατ., ὕψους 0, 158 καὶ πλάτους 0, 11.

616. Ἀκέφαλος τετονισμένη ὀκτώηχος, γραφεῖσα περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΗ' ἑκατ. Φύλλα 178 ὕψ. 0, 162 καὶ πλ. 0, 105.

617. Ἀκέφαλον δοξαστάριον τῆς ΙΖ' ἑκατ., ἐμπεριέχον συνθέσεις Γερμανοῦ νέων Πατρῶν, Ἰὼβ πρωτοψάλτου, Ἰωάννου Κουκουζέλη καὶ ἄλλων· Φύλλα 237 ὕψ. 0, 165 καὶ πλ. 0, 116. Ἐπὶ κενοῦ δὲ φύλλου προσετέθη ἡ ἐξῆς σημείωσις: «† ἐσταχώθη παρ' ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου Θεοφάνους ἱερομονάχου εἰς τοὺς χιλίους ἑπτακοσίους δεκαεπτὰ ἐν μηνὶ Σεπτεβρίου 26, καὶ εἶναι τοῦ πανοσιωτάτου ἀγίου πρωτοσυγγέλλου ἀγιοταφίτη παπαῦ κυρίου κῦρ Ζαχαρίου ἐκ τῆς περιφήμου Ναούσης».

618. Ἀναστασιματάριον τῆς ΙΗ' ἑκατ. μετὰ τῆς περὶ σηματοφώνων διδασκαλίας. Φύλλα 185 ὕψ. 0, 157 καὶ πλ. 0, 105.

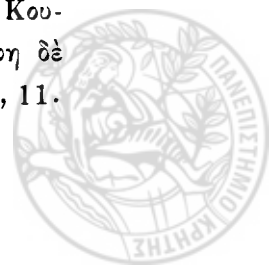
619. Ἀνθολογία ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, γραφεῖσα περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΖ' ἑκατ. καὶ ἀρχομένη ἀπὸ κεκραγαρίων· εἰς δὲ τὸ τέλος προσετέθησαν «κατ' ἤχον σύντομα χερουβικά τοῦ οἰκονομοῦ». Φύλλα 323 ὕψ. 0, 16 καὶ πλ. 0, 11. Κτήτορες δὲ σημειοῦνται Ἰωακεῖμ διάκονος ἐκ παλαιῶν Πατρῶν (1766) καὶ Βαρνάβας ἱερομόναχος ἀγιοταφίτης (1799).

620. «Ἀνθολόγιον τοῦ στιχηραρίου» σητόβρωτον, γραφὲν κατὰ τὴν ΙΗ' ἑκατ. Φύλλα 200 ὕψ. 0, 157 καὶ πλ. 0, 108.

621. Μικρὰ ἀνθολογία ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, ἀποτελουμένη ἐκ τετραδίων τῆς ΙΖ' ΙΗ' καὶ ΙΘ' ἑκατ. Φύλλα 189 ὕψ. 0, 162 καὶ πλ. 0, 11. Ἐν ἀρχῇ δὲ κεῖνται πολυέλεοι χερουβικά καὶ καταβασίαι Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ λαμπαδαρίου.

622. Ἐτέρα ἀνθολογία ἀρχομένη ἀπὸ χερουβικῶν τοῦ αὐτοῦ Πέτρου. Σελίδες 303 γραφεῖσαι περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΗ' ἑκατ. Ὑψ. 0, 163 καὶ πλ. 0, 111.

623. Ἐτέρα ἀρχομένη ἀπὸ καταβασιῶν καὶ ἐμπεριέχουσα συνθέσεις διαφόρων ψαλτῶν, ὡς Φιλαρέτου ἱερομονάχου τοῦ Κουζίνου, Παρθενίου ἱερομονάχου Νομπίλου καὶ ἄλλων· ἐγγραφή δὲ περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ΙΗ' ἑκατ. Φύλλα 240 ὕψ. 0, 16 καὶ πλ. 0, 11.

642. Τεῦχος ἐξ 27 φύλλων ὕψ. 0, 448 καὶ πλ. 0, 312, ἐμπεριέχον πίνακας εἰκόνων καὶ ἐρμηνείαν αὐτῶν, ἧς ἡ ἐπιγραφή· «Δήλωσις τῶν ἐν ἐκάστῳ τῶν τεσσαράκοντα καὶ τριῶν καταλυμάτων τοῦ ἔμπροσθεν πίνακος διαπραχθέντων τε καὶ συμβάντων τοῖς Ἑβραίοις, ὅτε διὰ τοῦ προφήτου Μωυσέως ἐξ Αἰγύπτου ἐπορεύοντο εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, πλανώμενοι δι' ὄργην Κυρίου ἐν τῇ ἀβάτῳ ἐρήμῳ ἔτη τεσσαράκοντα· ὅρα καὶ τὸ ἐν τῇ ἰα' σελίδι διάγραμμα, ἧτοι πίνακα τῶν καταλυμάτων». Ἐγράφησαν δὲ ἐχαράχθησάν τε καὶ ἐχρωματίσθησαν ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος.

643. Ἔτερον μεῖζον ὕψ. 0, 525 καὶ πλ. 0, 382, ἐμπεριέχον εἰκονισμένας σκηνὰς ἐκ τῆς παλαιᾶς τε καὶ νέας Διαθήκης εἰλημμένας· ἀρchetαι δὲ ἀπὸ τῆς πλάσεως τοῦ γηίνου πλανήτου.

644. Ἀκολουθία τοῦ ἱεροῦ νιπτῆρος κατὰ τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις τάξιν, γραφεῖσα ἐν ἔτει 1855 διὰ χειρὸς Πορφυρίου ἱεροδιακόνου καὶ τυπωθεῖσα κατόπιν παρὰ τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου πρώην Ἱεροσολύμων κυρίου Νικοδήμου τοῦ Α'.

645. «Actes, attestats, passeports de la chancellerie du Consulat Impérial de Russie à Jérusalem». Κατάστιχον ἐπίσημον, οὗ ἐνέα φύλλα περιλαμβάνουσι ἰταλιστὶ γεγραμμένας πράξεις τῶν ἐτῶν 1843—1847.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Κ Α Τ Α Λ Ο Γ Ο Σ

ἑλληνικῶν κωδίκων τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις πατριαρχικῆς βιβλιοθήκης
κατὰ τὸ 1817 ἔτος ¹.

(Ἀνθίμου μοναχοῦ τοῦ ἐξ Ἀρχιᾶλου στίχοι εἰς τὴν βιβλιοθήκην) ².

Ψωμί ὁ πεινασμένος	μακάρων πανδαισίαν,
βρύσιν ὁ διψασμένος	λέξιν μόνον κενήν.
ζητῶν περιπατεῖ	15 Ἴδου ἡ Κασταλία,
καὶ δὲν ἀγανακτεῖ.	ἐδῶ ἡ πανδαισία·
5 Ὑδωρ σὺ ζῶν γυρεύεις,	μὴ βραδύνης, ἐλθέ.
ἄρτον ζωῆς μαστεύεις·	ῥέει ἀνεξαντλήτως,
ποῦ ἀεροβατεῖς	τρέφει ἀδιαλείπτως·
καὶ κέντρα σὺ λακτεῖς;	20 γεύθητι καὶ ἰδέ.
Μὴ ζῆτει Κασταλίαν	Γραφῶν αἱ ἀναγνώσεις
10 τὴν μύθου βρύσιν θείαν	καὶ τοῦ Θεοῦ ἡ γνώσις
(ἐκλείπει γὰρ τανῶν),	σὲ ἀπαθανατοῦν.
μηδὲ τὴν ἀμβροσίαν	Τὰ τούτων ἐναντία

¹ Ὁ κατάλογος οὗτος κεῖται ὑπ' ἀριθ. 505, τὴν δὲ περιγραφὴν αὐτοῦ ὄρα ἔμπροσθεν ἐν σελ. 457.—² Οἱ στίχοι οὗτοι ζῶντος τοῦ συγγραφέως κατεχωρίσθησαν τὸ πρῶτον ἐν τῷ ἐξῆς βιβλιαρίῳ· «Διατριβὴ περὶ τῶν ἀληθῶν αἰτίων τῆς κορυφώσεως τῶν χρεῶν τοῦ Κοινοῦ τοῦ παναγίου Τάφου, καὶ περὶ τῶν τρόπων τῆς γενομένης ἀναμορφώσεως ὑπὸ τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων κυρίου κυρίου Ἀθανασίου γ', σχεδιασθεῖσα ὑπὸ τοῦ λογιωτάτου κυρίου Γ. Κ[ωνσταντινίδου] ἐν ἔτει αὐλ' κατὰ μῆνα ἰούνιον· δαπάνη δὲ τοῦ Παναγίου Τάφου ἐκδίδοται ἤδη πρῶτον εἰς φῶς ἐπὶ τὸ διανεμηθῆναι δωρεᾶν εἰς τοὺς εὐλαβεστάτους ὁμογενεῖς. Ἐν τῇ τοῦ βασιλικοῦ πανεπιστημίου τυπογραφίᾳ, ἐν Μόσχᾳ 1837», σ. 31.

25 καὶ κόσμ' ἐπιθυμία	τὰ πάντα ἀριστάρχης,
σπὸν Ἄδην σὲ γκρεμοῦν.	35 Πέτρας ὁ Μισαήλ·
Θεὸς καλὸν διδώη,	ὦν προσταγῇ τῇ θείᾳ
κατ' ἄμφω εὖ βιώη	ἄκρα φιλολογία
Πολύκαρπος κλεινός,	εἰργάσθη τὸ καλὸν
30 πατήρ καὶ πατριάρχης	μετὰ κόπου τοῦ πολλοῦ
καὶ θεῖος ποιμενάρχης	40 τοῦ καμαράση ἀρχηγοῦ
τῆς Ἱερουσαλήμ,	Παρθενίου Θετταλοῦ.
καὶ ὁ ἐπιτροπάρχης,	
- ,αωιζ' νοεμβρίου α'.

Εἰδησεις καὶ διασάφσεις περὶ τοῦ καταλόγου.

Ἰστέον ὅτι ἐν τῇ ἐνδοτέρᾳ βιβλιοθήκῃ κεῖνται τὰ βιβλία καὶ τὰ ἀρμάρια κατ' ἀλφάβητον, καθὼς εἶναι κατεστρωμένα καὶ εἰς τὸν παρόντα κατάλογον, ἐν τῇ ἀρχῇ· μετὰ δὲ τὸ τέλος αὐτῶν ἔπονται τὰ χειρόγραφα, τὰ ὁποῖα ἐμπεριέχονται ὅλα εἰς πέντε ἀρμάρια τῆς ἔνδον βιβλιοθήκης κατὰ τάξιν καὶ ἀλφάβητον· εἶτα ἐξακολουθοῦσι τὰ μεμβράϊνα, καὶ αὐτὰ κατὰ τάξιν, ὡς ἐν τῷ καγαλόγῳ· ἐμπεριέχονται δὲ εἰς δύο ἀρμάρια τῆς ἔνδον βιβλιοθήκης. Μετὰ δὲ τὸν κατάλογον αὐτῶν ὁ τέταρτος τὸν ἀριθμὸν κατάλογος εἶναι τῆς ἔξω βιβλιοθήκης, καὶ αὐτὸς κατὰ τάξιν καὶ κατ' ἀλφάβητον καὶ κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας αὐτῶν ἐπιγραφάς· ὁ δὲ πέμπτος κατάλογος εἶναι τῶν λατινοῖταλικῶν βιβλίων, τὰ ὁποῖα φύρδην καὶ ἀναμίξ κεῖνται, ὡς μὴ ἐγγωροῦντος τοῦ τόπου, ἀλλ' οὐδὲ τοῦ καιροῦ ἐνδιδόντος ὅπως καταστρώσω καὶ αὐτὸν ὡς καὶ τὰ ἄλλα.

X A P T I N A.

1. Αἰκατερίνης τῆς ἀγίας μαρτύριον (τανῶν ἀριθ. 205).
2. Ἀλεξάνδρου εἰς τὸ περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς τοῦ Ἀριστοτέλους 3 (ἀριθ. 83, 119, 158).
3. Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐξ ἀπορρήτων εἰς τὸ περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως καὶ περὶ οὐρανοῦ ὑπόμνημα.
4. Ἀνθολογία ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων.
5. Ἀνθρώπου φύσεως περί.

6. Ἀπομνημονεύματα Σιλβέστρου Συροπούλου τῶν συμβάντων καὶ προγεγονότων ἐπὶ τῇ μελετηθείσῃ συνόδῳ τῇ ἐν Φλωρεντία (ἀριθ. 154).
7. Ἀποφθεγματάριον καὶ παροιμίαι ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐξωτερικῶν σοφῶν (ἀριθ. 273).
8. Ἀντιόχου κατὰ παθῶν καὶ περὶ ἀρετῶν καὶ περὶ πίστεως (ἀριθ. 338).
9. Βασιλείου τοῦ μεγάλου εἰς τὴν ἐξαήμερον καὶ τοῦ Κορυδαλλέως ὁμοῦ ἐπιστολάριον (ἀριθ. 416).
10. Βίος τοῦ ἁγίου Σάββα (ἐλλείπει).
11. Βίος Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου καὶ τῆς ὁσίας Εὐπραξίας καὶ τοῦ ὁσίου Ξενοφῶντος, καὶ περὶ ἐξομολογήσεως (ἀριθ. 459).
12. Βίος τῆς ὁσίας νέας Παρασκευῆς (ἀριθ. 161).
13. Βίος τοῦ ὁσίου Βαρλαάμ καὶ Σεραπίωνος καὶ Ἰωάσαφ ὁμοῦ, καὶ εἰς τὸν ἀκάθιστον (ἀριθ. 178).
14. Βίος Θεοδώρας μοναχῆς καὶ τοῦ ὁσίου Ξενοφῶντος καὶ τῶν δύο αὐτοῦ υἱῶν (ἀριθ. 97).
15. Βίος τοῦ ἁγίου Κλήμεντος Ῥώμης καὶ τινες ἐρωταποκρίσεις ἐκκλησιαστικαὶ (ἀριθ. 204).
16. Βίοι ἁγίων, ἐν ᾧ καὶ περὶ τῆς δεξιᾶς τοῦ Προδρόμου (ἀριθ. 206).
17. Γενναδίου Σχολαρίου διάφορα ὠφέλιμα καὶ περὶ θανασίμων ἁμαρτημάτων καὶ περὶ σφαιρῶν (ἀριθ. 384).
18. Γαβριὴλ Φιλαδελφείας κατὰ Λατίνων (ἀριθ. 440).
19. Γεωργίου Παχυμέρη εἰς τὴν ἀριστοτέλειον φιλοσοφίαν. (ἀριθ. 479).
20. Γεωργίου Κορεσίου περὶ προορισμοῦ (ἀριθ. 130).
21. Τοῦ αὐτοῦ περὶ εὐαγγελικῶν ῥητῶν ἐρμηνεία (ἀριθ. 447).
22. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος (ἀριθ. 448).
23. Τοῦ αὐτοῦ περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως (ἀριθ. 103).
24. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν Ἰώβ εἰς τὴν Γένεσιν καὶ ἕτερα (ἀριθ. 449).

25. Τοῦ αὐτοῦ θεολογικὸν περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος, περὶ τῆς ἐνσάρκου θείας οἰκονομίας, περὶ τῶν θείων μυστηρίων, καὶ περὶ τῆς κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου 6 (ἀριθ. 126, 127, 128, 129-143, 445, 446).

26. Γραμματικὴ ὁμοῦ καὶ θεματογραφία.

27. Γραμματικὴ ἀνώνυμος.

28. Γραμματικῆς θεωρίας περίεργα (ἀριθ. 419).

29. Γραμματικὴ καὶ λογικὴ Γεωργίου Χοιροβοσκοῦ (ἀριθ. 210).

30. Γραμματικῆς ἐγχειρίδια 3.

31. Γρηγεντίου μετὰ τοῦ Ἑρβάν διάλεξις καὶ ἀκολουθία (ἀριθ. 467).

32. Γεωργίου Τραπεζουντίου εἰς τοὺς τόπους τοῦ Ἀριστοτέλους (ἀριθ. 417).

33. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἔπη μετὰ σχολίων (ἀριθ. 441).

34. Διάλογος ψυχῆς καὶ σώματος, ἔτι περὶ θεολογίας τοῦ μεγάλου Βασιλείου καὶ περὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου γεννήσεως Σπληνίου φιλοσόφου καὶ ἐπιστολῶν τύποι καὶ ζητήματα ἐκκλησιαστικά καὶ διήγησις τῶν θαυμάτων τοῦ Ἀρχαγγέλου (ἀριθ. 281).

35. Διαταγαὶ τῶν ἀποστόλων μετὰ σχολίων. (Τανῶν ἐν τῇ αὐτοκρατορικῇ βιβλιοθήκῃ Πετροπόλεως ὑπ' ἀριθ. CCXLI· ἡγοράσθη δὲ ἐκ τῆς συλλογῆς τοῦ ἐπισκόπου Πορφυρίου Οὐσπένσκη) ¹.

36. Διηγήσεις ψυχωφελεῖς καὶ ἁγίων μαρτύρια.

37. Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου περὶ ἱεραρχίας (ἀριθ. 414).

38. Δοσιθέου πατριάρχου κατὰ Σιναϊτῶν (ἀριθ. 141).

39. Εἰκόνων πέρι τῶν τριῶν τοῦ Λουκά (ἀριθ. 328).

40. Ἐπιστολαὶ διάφοροι (ἀριθ. 424).

41. Ἐγχειρίδιον κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ πάπα (ἀριθ. 223).

42. Ἐκλογαὶ ἐκ τοῦ χρονικοῦ Μιχαήλ τοῦ Γλυκά καὶ ἱερογλυφικά καὶ λόγοι Μακαρίου Αἰγυπτίου (ἀριθ. 365).

¹ Отчетъ Императорской Публичной Библиотеки за 1887 годъ, с. 94.—В. К. Ернштедтъ, Списокъ датированныхъ греческихъ рукописей Порфирievскаго собранія, с. 6—7.

43. Ἐκλογαὶ περιόδων καὶ περικοπῶν ἐκ διαφόρων λόγων καὶ διάφοροι ὑποθέσεις (ἀριθ. 377).

44. Ἐκλογαὶ περιόδων προσαρμοζομένων εἰς διαφόρους ὑποθέσεις (ἀριθ. 98).

45. Ἐπιστολᾶριον Μελετίου τοῦ Πηγᾶ (ἀριθ. 524).

46. Ἐρωταποκρίσεις ἐκκλησιαστικαὶ (ἀριθ. 226).

47. Ἡσαΐου τοῦ προφήτου τῶν προφητῶν ὑπόμνημα (ἀριθ. 155).

48. Ἡσαΐου τοῦ ἀββᾶ καὶ ἀναχωρητοῦ λόγοι (ἀριθ. 109).

49. Ἡσιόδου μέλη μετὰ σημειώσεων τοῦ Ψελλοῦ (ἐλλείπει).

50. Θαύματα τῶν Ἀρχαγγέλων (ἀριθ. 371).

51. Θεματογραφία πολλῶν διδασκάλων 2.

52. Θεολογικὸν ἀνώνυμον 2 (ἀριθ. 366 καί?).

53. Ἐρημητικοὶ λόγοι Συμεῶν μοναχοῦ κατὰ τῶν παθῶν ὠραιότατοι (ἀριθ. 303).

54. Θεοφίλου Κορυθαλλέως εἰς τὸ περὶ ψυχῆς τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ εἰς πᾶσαν τὴν φιλοσοφίαν 2 (ἀριθ. 118, 164).

55. Θωμᾶ τοῦ Ἀκουίνου 3 (ἀριθ. 145, 156, 157).

56. Ἰατροσόφιον καὶ ἄλλα περίεργα (ἀριθ. 148).

57. Ἱστορίαι αἱ μνημονευθεῖσαι ἔν τισι λόγοις Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ ἄλλα ἀξιοπερίεργα σημειώματα (ἀριθ. 405).

58. Ἰωάννου τῆς Κλίμακος λόγοι ἐσχολιασμένοι καὶ ἐν τῷ τέλει λεξικὸν αὐτοῦ (ἀριθ. 140).

59. Ἰωάννου τοῦ ἐλεήμονος καὶ ἄλλων ὁσίων βίος.

60. Ἰωάννου Ζωναρᾶ σχόλια τῶν ὀκτωήχου κανόνων.

61. Ἰωάννου τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολαὶ καὶ Γρηγεῆτιου διάλεξις καὶ Λέοντος τοῦ σοφοῦ περὶ ἀρετῶν (ἀριθ. 63).

62. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἢ περιόδος καὶ εἰς τὸ Ἔσσημα τῶν Ἀσμάτων ἐρμηνεία τοῦ Ψελλοῦ (ἀριθ. 442).

63. Ἰωάννου τοῦ Ξιφιλίνου κυριακοδρόμιον ἑλλη: 2 (ἀριθ. 132, 147).

64. Κανόνες ἀποστολικοὶ καὶ συνοδικοί· ἐξηγήσεις τοῦ Βαλσαμῶνος 2.

65. Κανόνες τῶν ἱερῶν σύνοψις παρὰ Βλάσταρι Ματθαίου (ἀριθ. 162).
66. Κανόνος τοῦ μεγάλου τοῦ ἐν τῷ τριωδίῳ σχόλια (ἀριθ. 225).
67. Κυριακοδρόμιον ἑλληνιστί.
68. Κορυθαλλέως εἰς τὸ περὶ ψυχῆς τοῦ Ἀριστοτέλους (116).
69. Λαυσαϊκὸν πατερικὸν (ἀριθ. 112).
70. Δειουργαί 6 (ἀριθ. 74, 99, 122, 169, 172, 173).
71. Δεξικὸν κέρας Ἀμαλθείας (ἀριθ. 131).
72. Λογικὴ καὶ ῥητορικὴ Ἀναστασίου Παπᾶ Βασιλοπούλου (ἀριθ. 408).
73. Λογικὴ καὶ κανόνες ἀποστολικοὶ καὶ συνοδικοὶ καὶ θεολογικὸν (ἀριθ. 191).
74. Λόγοι χειρόγραφοι διάφοροι 16 (ἀριθ. 64, 80, 98, 241, 242, 251, 376, 392, 418, 426 καὶ ?).
75. Λόγοι πανηγυρικοὶ διαφόρων ἁγίων πατέρων ἀπὸ Σεπτεμβρίου ἀρχομένου ἕως τέλους αὐγούστου εἰς τόμους τρεῖς (ἀριθ. 133, 134, 135, 136).
76. Λύσεις ἀποριῶν καὶ ζητήματα ἐκκλησιαστικὰ διὰ στίχων (ἀριθ. 209).
77. Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου λόγοι (ἀριθ. 250).
78. Μαξίμου Μαργουνίου περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος (ἀριθ. 216).
79. Μαξίμου τοῦ ἁγίου πρὸς Ἐλπίδιον περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας, καὶ Μάρκου περὶ νόμου πνευματικοῦ καὶ συμβουλία νοός, καὶ περὶ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος καὶ ἀντίρρησις πρὸς τινα σχολαστικόν, καὶ Διαδόχου τοῦ ἁγίου ἀσκητικὰ (ἀριθ. 181).
80. Μετεωρολογία περὶ τῶν Ἀριστοτέλους (ἀριθ. 212).
81. Μῦθοι διάφοροι 2.
82. Νομοκάνονα 5.
83. Νομοκάνονον μετὰ καὶ ἄλλων χρειωδῶν ἀποφθεγμάτων, καὶ ἐγκώμιον εἰς Στέφανον τὸν πρωτομάρτυρα, καὶ τοῦ Σγουροπούλου πρὸς τὸν Κομνηνὸν Ἀλέξιον, καὶ κατὰ τῶν Ἰουδαίων (ἀριθ. 270).

84. Νομοκάνονον, ἐν ᾧ καὶ τύποι τῶν ἐκκλησιαστικῶν γραμμάτων παρὰ τῶν ἀρχιερέων διδομένων.

85. Νείλου Θεσσαλονίκης κατὰ τοῦ καθαρτηρίου τῶν Λατίνων πυρὸς ἢ πουργατουρίου (ἀριθ. 386).

86. Παχωμίου μοναχοῦ λόγος δογματικὸς καὶ εἰς τὸ ἅγιον πάσχα καὶ κατὰ αἰρέσεων (ἀριθ. 344).

87. Πατέρων ἁγίων ἀποφθέγματα περὶ ἀρετῆς (ἀριθ. 113).

88. Πρακτικὰ τῆς κατὰ Νίκαιαν οἰκουμενικῆς ἁγίας συνόδου καὶ τοῦ Βρυεννίου λόγοι καὶ κατὰ Λατίνων καὶ ἄλλα ὠφέλιμα (ἀριθ. 111).

89. Πρακτικὰ τῆς δ' καὶ ε' ἁγίας συνόδου καὶ σχόλια εἰς τὸν Κλίμακα καὶ εἰς τὸν Ἐκκλησιαστήν (ἀριθ. 138).

90. Περὶ πραγματείας οὐρανοῦ ὑπόμνημα (ἀριθ. 406).

91. Παρακλητικοὶ κανόνες εἰς τὸ δεκαπενταῦγουστον ὄλον περὶ τῆς μεταστάσεως τῆς Κυρίας μας (ἀριθ. 194).

92. Ῥητορικὴ τοῦ Κορυθαλλέως, Ἀλεξάνδρου τοῦ Μαυροκοροδάτου, Ῥητορικαὶ τοῦ Βλάχου τοῦ Μακαρίου καὶ ἄλλων πολλῶν διδασκάλων, ἔτι καὶ εἰς ἀπλῆν φράσιν 8 (ἀριθ. 104, 115, 159, 288, 422, 423, 451).

93. Σημειώματα διαφόρων περίεργα.

94. Συμειῶν μοναχοῦ λόγοι κατὰ τῶν παθῶν κατανοητικοὶ καὶ θρηνητικοὶ (ἀριθ. 123).

95. Σχόλια εἰς τοὺς λόγους Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου (151).

96. Σχόλια εἰς τοὺς κανόνας τῆς ὀκτωήχου καὶ λογικὴ καὶ περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως (117).

97. Σχόλια τοῦ μεγάλου κανόνος τοῦ τριψιδίου καὶ σημειώματα ἄλλα χρειωδέστατα (225?).

98. Σχόλια εἰς τοὺς ἁσματικοὺς κανόνας τοῦ πτωχοῦ Προδρόμου (ἀριθ. 213.)

99. Φιλοθέου μοναχοῦ λόγοι ἀσκητικοὶ καὶ Ἀναστασίου Σιναΐτου περὶ τῶν ἁγίων τεσσαρακοστῶν, καὶ Νικολάου Κωνσταντινουπόλεως ὁμοίως περὶ τῶν ἁγίων τεσσαρακοστῶν καὶ περὶ ἀρετῆς καὶ κατὰ παθῶν (ἀριθ. 171).

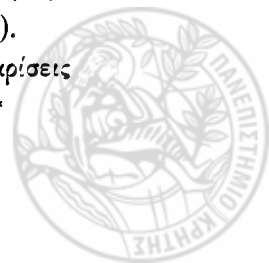

100. Φρασάριον (ἀριθ. 435? 439?).
101. Φυσική Ἰωάννου Βουκερέρ (ἀριθ. 165).
102. Φωνὰς εἰς τὰς πέντε τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ διαιρέσεις τῶν διαλεκτικῶν τοῦ Βοητίου, καὶ λογικὴ Γεωργίου Παχυμέρη (479).
103. Χρησμοὶ διάφοροι 3 (ἀριθ. 121, 153, 160).
104. Χρονολογικὸν διὰ στίχων καὶ ἄλλα ἀξιοθεώρητα (ἀριθ. 65).
105. Χρονογραφικὸν ἐν συνόψει Νικηφόρου Κωνσταντινουπόλεως καὶ σύναξις διαταγῶν καὶ κανόνων τῶν ἀποστόλων καὶ συνοδικῶν καὶ τῶν Ἰουστινιανοῦ βασιλέως καὶ τοῦ Ἐπιφανίου Κύπρου κατὰ αἰρέσεων.
106. Χρυσόβουλλα βασιλέων καὶ πατριαρχῶν μετὰ ἄλλων σχεδίων καὶ σημειωμάτων χρησίμων τε καὶ περιέργων (ἀριθ. 276).
107. Ψαλτήριον μετὰ τῶν σχολίων Εὐθυμίου τοῦ Ζυγαβηνοῦ (ἀριθ. 78).
108. Ψαλτήρια μετὰ ὑποσημειώσεων 6.
109. Ψαλτηρίου ἐκλογὴ Γενναδίου πατριάρχου (ἀριθ. 409).
110. Ψελλοῦ τοῦ κυροῦ Μιχαὴλ λόγος πρὸς τὴν αὐτοῦ μητέρα καὶ περὶ θεολογικοῦ χαρακτήρος καὶ ὅτι οὐχ ὄρον ἔχει ἢ τοῦ ἀνθρώπου ζωῆ· ἔτι καὶ Θεοφυλάκτου Σιμοκάτου περὶ διαφορῶν φυσικῶν προβλημάτων, περὶ θεολογικοῦ, περὶ ψυχῆς, περὶ ὁμοουσίου, περὶ τῆς ἁγίας τριάδος καὶ περὶ ἀστρονομίας, καὶ Μαξίμου λόγος εἰς τὸ «Πάτερ ἡμῶν», καὶ Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας πολλὰ ὠφέλιμα, καὶ Λέοντος βασιλέως ὑποτύπωσις, καὶ Ἀλεξάνδρου Ἀφροδισιέως ἱατρικῶν καὶ φυσικῶν ἐκλογαὶ ἐκ τοῦ Ἀριστοτέλους, καὶ σχόλια εἰς τὸ περὶ ζῴων Ἀριστοτέλους· Ἰωάννου τοῦ Τζέτζου ποίημα εἰς ἅπασαν τὴν θεογονίαν καὶ κατάλογος τῶν ἐπὶ Τρωάδος Ἑλλήνων καὶ Φωτίου κατὰ Λατίνων, Ἰωάννου τοῦ Φουρνᾶ πρὸς αὐτὸν ἀντίρρησις, ῥητορικαὶ μελέται καὶ ἠθοποιαί. Καὶ ἄλλα πάνυ πλεῖστα ὠφέλιμα καὶ περιέργα ἐν αὐτῷ περιέχονται. (Τὸ τεῦχος τοῦτο διηρέθη εἰς δύο· ὅρα ἀριθ. 106 καὶ 108).
111. Ψελλοῦ τοῦ αὐτοῦ ὑπόμνημα εἰς τὸ ὄργανον τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως 2 (ἀριθ. 150, 163).

MEMBRANINA.

1. Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου ἐρωταποκρίσεις καὶ ἄλλων πατέρων λόγοι (ἀριθ. 34).
2. Γρηγορίου πάπα Ῥώμης διάλογος (ἀριθ. 35).
3. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου λόγοι μετὰ σχολίων (ἀριθ. 44).
4. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου λόγοι (ἀριθ. 10).
5. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου λόγοι μετὰ ἱερῶν εἰκόνων καὶ ἱστοριῶν ἐν τῷ τέλει (ἀριθ. 14).
6. Γρηγορίου καὶ Ἰωάννου ὁμοῦ τοῦ Χρυσοστόμου λόγοι (ἀριθ. 29).
7. Γραφή θεία καὶ παλαιά (ἀριθ. 2).
8. Δωροθέου τοῦ ἄββᾶ περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας ὁμοῦ καὶ τοῦ ἱεροῦ Μαξίμου καὶ ἑκατοντάδες (ἀριθ. 32).
9. Θεοφυλάκτου ἐρμηνεία εἰς τὰς πράξεις εἰς τὰς ἐπιστολάς τοῦ ἀποστόλου Παύλου καὶ εἰς τὰς καθολικὰς καὶ ἀποκάλυψιν (ἀριθ. 38).
10. Ἰωάννης τῆς Κλίμακος ἐσχολιασμένος, ὁμοῦ καὶ βίος καὶ θαύματα τῶν ἁγίων Ἀναργύρων 2 (ἀριθ. 21 καὶ 26).
11. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον καὶ Ἰωάννην εὐαγγέλιον ὑπόμνημα (ἀριθ. 4 καὶ 16).
12. Ἰώβ· σειρά τῶν θείων ὑπομνηματιστῶν μετὰ ἱερῶν εἰκόνων κατὰ νόημα θαυμάσιον (ἀριθ. 5).
13. Εὐαγγέλια τὰ μὲν μετὰ σχολίων, τὰ δὲ μετὰ ἱερῶν εἰκόνων 10 (ἀριθ. 28, 31, 37, 41, 47, 48, 49, 56, 59, 60).
14. Ἐκλογαὶ τῶν θείων ῥητῶν κατὰ ἀλφάβητον μέχρι τοῦ Ε, προσαρμοζόμενα εἰς διαφόρους ὑποθέσεις (ἀριθ. 15).
15. Μαξίμου τοῦ ἁγίου πρὸς Θαλάσιον περὶ διαφόρων ἀποριῶν τῆς θείας Γραφῆς ἐξηγήσεις (ἀριθ. 19).
16. Νομικὰ τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ τῶν ἁγίων οἰκουμηνικῶν καὶ τοπικῶν συνόδων, καὶ διάταξις τῶν τεσσάρων πατριαρχικῶν θρόνων καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῖς μητροπολιτῶν (ἀριθ. 39).
17. Ὅροι διάφοροι τῆς ἁγίας ἐκκλησίας καὶ ἐρωταποκρίσεις

τῶν μεγάλων διδασκάλων καὶ Φλαβιανοῦ περὶ τῆς ἐνσάρκου θείας οἰκονομίας (ἀριθ. 57).

18. Ῥητορικὰ προγυμνάσματα καὶ ἐγκώμια τεχνικώτατα εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον, Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνόν, Κωνσταντῖνον τὸν ἱσαπόστολον καὶ ἄλλους ἁγίους παρὰ τοῦ Ἀκροπολίτου Γεωργίου (ἀριθ. 40).

19. Σειρὰ ὑπομνηματιστῶν εἰς τὴν Γένεσιν (ἀριθ. 3).

20. Σειρὰ ὑπομνηματιστῶν εἰς τὸν Ἰώβ.

21. Συμειῶν τοῦ Μεταφραστοῦ ὑπομνήματα τῶν ἐν ὄλῳ τῶ χρόνῳ ἁγίων ἑορτασίμων τε καὶ μὴ ἑορτασίμων.

22. Ψαλτήρια μετὰ ἱερῶν εἰκόνων 2.

23. Ψαλτηρίου σειρὰ ὑπομνηματιστῶν (ἀριθ. 45).

Ἐπὶ τὰ ἐξῆς δύο τεύχη, ἅτινα ὁ δούξ de la Trémoille ἀγοράσας ἐν Ἱεροσολύμοις τῷ 1881 προσήνεγκε δῶρον εἰς τὴν ἐν Παρισίοις ἐθνικὴν βιβλιοθήκην (H. Omont, Inventaire sommaire des manuscrits grecs du supplement grec de la bibliothèque Nationale. Paris, 1883, σ. XIII, 96).

Ἄριθ. 911. Evangelium S. Lucae, gr.-arab. — Copié en 1043 par Euphemius clericus et lector. Parch. (S. Sépulcre)¹.

Ἄριθ. 913. S. Nazianzeni orationes duae in S. Pascha (1);—in novam dominicam (31 v°);—in Pentecostem (40 v°);—in Macchabaeos (54);—in Cyprianum (66 v°);—in Iulianum exacquatorem (81);—in sanctam Christi nativitatem (92 v°);—in laudem Basilii magni (105);—in sacra lumina (171 v°);—in sanctum baptisma (186);—in Gregorium Basilii magni fratrem (227 v°);—in laudem Athanasii (234);—de pauperam amore (260 v°);—valedictoria coram CL episcopis (292);—in patrem tarentem propter plagam grandinis (313);—XII s. Parchemin (S. Sépulcre).

¹ Δύο φύλλα τοῦ αὐτοῦ κώδικος προαποσάσας Περφόριος ὁ Οὐσπένσκις προσήνεγκε τῇ ἐν Πετρούπολει αὐτοκρατ. βιβλιοθήκῃ, ἔνθα καὶ φυλάττονται νῦν ὑπ' ἀριθ. CCXC.

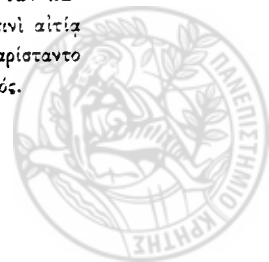

ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΙΣ

τῶν παλαιῶν ἀριθμῶν πρὸς τοὺς νέους ¹.

Παλαιός ἀριθ.	Νέος ἀριθ.	Παλαιός ἀριθ.	Νέος ἀριθ.	Παλαιός ἀριθ.	Νέος ἀριθ.	Παλαιός ἀριθ.	Νέος ἀριθ.
1	2	26	40	50	28	87	113
2	5	27	39	51	31	88	135
3	3	28	43	52	41	89	136
4	15	29	52	53	37	90	133
6	10	30	59	54	46	91	134
7	4	31	58	55	47	92	147
8	44	32	14	56	24	93	132
9	11	33	61	57	27	94	62
10	22	34	42	58	139	95	192
11	8	35	48	59	13	97	126
12	7	36	49	60	36	98	127
13	9	37	56	61	177	99	129
14	1	38	51?	71	381	100	143
15	6	39	60	72	147?	101	103
16	18	40	57	74	29	102	130
17	17	41	53	75	30	103	128
18	21	42	410	76	23	104	121
19	26	43	45	77	12	105	160
20	19	44	50	78	137	106	170
21	20	45	55	82	108	107	153
22	34	46	78	83	100	108	120
23	32	47	16	84	151	109	119
24	35	48	25	85	114	110	158
25	38	49	33	86	109	111	163

¹ Σημειοῦνται ὡδε οἱ μέχρις ἔτους 1887 διασωθέντες παλαιοὶ ἀριθμοὶ οἱ ὑπὸ τοῦ ἀρχιμανδρίτου Κυρίλλου τοῦ Ἀθανασιάδου προσκολληθέντες ἐπὶ τῆς βίβλου τῶν κωδικῶν ἐν ἔτει 1865. Ἐξ ὧν τινὲς μὲν οὐδόπως διεκρίνοντο, προστριβῆ ἢ ἄλλῃ τινὶ αἰτίᾳ παντελῶς φθαρέντες· τινὲς δὲ μόλις ἐφαίνοντο, ἄλλοι δὲ πάλιν ἄλλοις συμπάρισταντο ἀριθμοῖς, ὕστερον ἀτάκτως καὶ ἀνεξελέγκτως δι' ἄλλης προσεπικολληθεῖσι χειρὸς.

Παλιός ἀριθ.	Νέος ἀριθ.	Παλιός ἀριθ.	Νέος ἀριθ.	Παλιός ἀριθ.	Νέος ἀριθ.	Παλιός ἀριθ.	Νέος ἀριθ.
112	150	158	162	206	467	253	328
113	164	159	166	207	515	254	64
114	116	160	168	208	302	255	397
115	118	161	167	209	463	256	383
116	104	162	479	210	292	257	181
117	152	163	582	211	367	258	276
118	115	164	420	212	304	259	457
119	142	165	368	213	364	260	247
120	374	166	444	214	365	261	282
121	422	168	222	215	244	263	79
122	423	169	69	216	82	264	241
123	350	170	462	217	267	266	486
124	94	171	225	218	246	267	472
125	357	172	378	219	265	268	298
126	288	174	174	220	266	269	300
127	447	175	85	221	83	270	299
128	427	176	411	222	371	271	261
129	484	177	272	223	377	272	480
130	446	178	67	224	405	273	485
131	449	179	221	225	252	274	474
132	445	180	473	226	98	275	99
133	450	181	231	227	218	276	74
134	448	182	235	228	80	277	337
135	105	183	234	229	268	278	481
136	102	184	237	230	263	279	179
138	451	185	370	231	66	282	339
139	406	186	275	233	264	283	460
140	417	187	183	234	348	284	458
141	407	188	358	235	253	285	438
142	232	189	409	236	426	286	260
143	403	190	352	237	250	288	184
144	353	191	188	238	482	289	196
145	191	192	248	239	251	290	393
146	408	193	373	240	392	291	433
147	96	194	81	241	404	292	210
148	171	196	239	242	97	293	195
149	180	197	212	243	376	294	389
150	175	198	240	244	303	295	211
151	84	199	470	246	254	296	201
152	155	200	220	247	255	297	229
153	117	201	436	248	213	298	200
154	122	202	215	249	226	299	197
155	145	203	216	250	332	301	340
156	156	204	413	251	252	302	199
157	157	205	214	252	242	306	416

Παλιός ἀριθ.	Νέος ἀριθ.	Παλιός ἀριθ.	Νέος ἀριθ.	Παλιός ἀριθ.	Νέος ἀριθ.	Παλιός ἀριθ.	Νέος ἀριθ.
307	487	332	206	358	77	389	394
308	424	333	204	359	93	390	335
309	63	335	390	361	144	391	182?
310	359	336	361	362	159	392	301
311	366	337	205	363	107	393	455
312	223	338	202	365	124	394	372
313	386	339	73	366	311	395	456
314	227	340	89	367	185	396	283
315	442	341	349	368	293	397	284
316	178	342	341	369	292	398	464
317	193	343	391	371	189	399	469
318	384	344	415	372	273	400	452
319	190	345	428	373	207	401	453
320	362	346	224	375	412	402	454
321	194	347	344	377	233	403	249
322	165	348	281	378	262	404	306
323	112	349	219	379	461	405	439
324	111	350	356	380	418	406	421
325	138	351	90	381	71	407	468
326	131	352	351	382	72	408	330
327	110	353	343	383	291?	409	257
328	123	354	278	384	286	410	342
329	140	355	228	385	256	411	280
330	161	356	217	386	287	412	471
331	154	357	187	387	290		

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΙΣ.

Σελίς Στίχ.	Γ ρ ά φ ε.
2 22 Catalogue	Catalogue
8 12 τήν δε απογραφήν	τὸ δε ἀπόγραφον
8 20 Θεοδοτίονα	Θεοδοτίωνα
10 4 ἡ ἀπογραφὴ	τὸ ἀπόγραφον
14 6 ἀναπληρωτικά	ἀναπληρωματικά
14 20 ἐρυθροῦν	} ἐρυθρόν
15 19 »	
30 24 »	
33 18 »	
48 9 »	
15 8 Ὁ Ἀγκύρας?	Ὁ Ἀγκύρας (Μακάριος?).
17 21 τετραχῆ	τετραχῆ
19 14 ὅπερ ἐστὶ	ὅπερ ἐστὶ
28 1 Κείμενον ἀνέκδοτον καὶ τέως ἀγνοούμενον	Acta Sanctorum τ. III Ἰουνίου, σ. 167—171.
29 2 Νικομηδείας	Νικομηδείας
32 26 Migne τ. 85	Migne τ. 31
34 2 Migne τ. 87 pars 3, σ. 3677.	Analecta Bollandiana τ. I, σ. 586.
61 17 τήν πρῶραν	τὸ ἔμβολον
62 5 Migne τ. 38,	Migne τ. 36, σ. 1057,
78 5 triumphi κτλ.	triumphi κτλ., σ. 258.
94 28 Τοῦ αὐτοῦ	«Τοῦ αὐτοῦ
95 21 σ. II	τ. II
98 28 κεφαλαῖωδη	κεφαλαῖωδη
161 22 ὁμεῖς	ὁμεῖς
177 16 κώδικας 106 καὶ 107	κώδικας 107 καὶ 108
179 25 ἔδοσιν	ἔδοσιν
201 9 ὑπερμεσοῦσης	μεσοῦσης
209 14 1613	1615
214 12 (σελ. 1722)	(σεπτ. 1722)
224 17 1592	1582
230 23 1580	1552

Σελίς	Στίχ.		Γ ρ ά φ ε.
244	18	Παλαιολογίνα	Παλαιολογίνα
254	18	1688	1678
257	25	ἐν τῷ II	ἐν τῷ I
289	5	1507	1509
309	23	(Ἀντώνιον Βυζάντιον)	(Ἀντώνιον Βυζάντιον?)
309	25	Ἦν δὲ τέως ἐπίτροπος τοῦ	(ἐ ξ α λ ε ι π τ ε ο ν).
-		Ἀλεξανδρείας ἐν Κ/πόλει	
351	7	Γαβριήλ δ'	Γαβριήλ γ'
351	8	1774	1704
361	11	Ἀριστείδου Κ. Κυπριανοῦ	ὕπὸ Α. Κ. Κ.
366	23	Τοῦ διδασκάλου	«Τοῦ διδασκάλου
378	16	Ἀντωνίου	Ἀντιόχου
379	2	1692	1792
382	10	1784	1788
385	20	1783	1782—1783
406	18	Γρηγόριος λαμπαδάριος	(ἐ ξ α λ ε ι π τ ε ο ν)
428	18	τῆς ΙΕ' ἑκατ.	τῆς ΙΖ' ἑκατ.
443	3	1730	1703
445	21	Γαβριήλ β'	} Γαβριήλ γ' 1.
448	6	» »	
453	23	δεκαετηρίδας	δεκαετηρίδας
454	31	στιχαρίου	στιχαρίου
483	22	ὑπερμεσοῦσης τῆς ΙΗ ἑκατ.	ὑπερμεσοῦσης τῆς τρίτης δεκάδος τοῦ ΙΗ' αἰῶνος
489	10	634	635

Σελίδι 1, στίχῳ 17, ὑπάρχει ἀριθμὸς ὑποσημειώσεως, ἣν ὁ υποθέτης εἰς τὴν 2 σελίδα μετέθηκεν. — Σελ. 4, στίχ. 6: ἡ αὐτόθι ὑποσχεθεῖσα ἀντιβολὴ περιελήφθη νῦν ἐν τῷ κατ' ἰδίαν ἐκτυπουμένῳ βιβλίῳ διαφόρων συγγραμμάτων τοῦ πατριάρχου Φωτίου, ἐν οἷς καὶ ὁ προκείμενος λόγος μετετυπώθη. — Αὐτόθι ἀριθ. 11, τὸ κείμενον τοῦ μαρτυρίου τῆς ἁγίας Περπετουᾶς ἐξεδόθη νῦν: The acts of the martyrdom of Perpetua and Felicitas; the original greek text now first edited from a MS in the library of the convent of the Holy Sepulchre at Jerusalem by I. Rendel-Harris and Seth K. Gifford. Cambridge, 1890, εἰς 8^{ον}. —

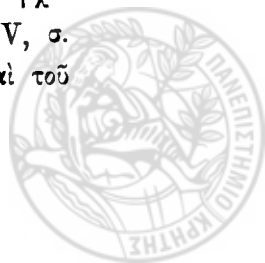
¹ Ομοίως ἐν ὑποσημείωσει τῆς σελίδος 214.

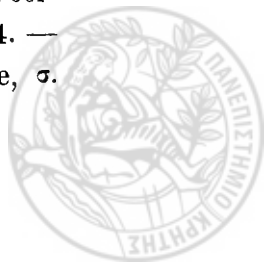
Σελ. 19, ἀριθ. 5 τοῦ 6 κώδικος· τὸ τεμάχιον τοῦτο ἀνήκει εἰς βίον τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.— Σελ. 25 ἀριθ. 60: ἡ τῶν ὑπολοίπων τοῦ προφήτου Ἰερεμίου ἔκδοσις: The rest of the words of Baruch; a christian apocalypse of the year 136 a. D. The text revised with an introduction by J. Rendel-Harris. Cambridge, 1889, εἰς 8^{ον}. Ἄλλο ἀντίγραφον, οὗ ἡ ἀρχὴ «Ἐγένετο ἡνίκα», κεῖται ἐν κώδικι τῆς ἐν Ἀθῶνι μεγάλης Λαύρας. Νικοδήμου Συναξαριστ. τ. II, σ. 12 ἐν ὑποσημειώσει.—Σελ. 27, ἀριθ. 75: περὶ τοῦ ὁσίου Παχωμίου ὄρα τὴν μονογραφίαν E. Amélineau, Étude historique sur St Pachôme et le cénobitisme primitif dans la Haute Égypte, d'après les monuments coptes. (Bulletin de l'Institut Égyptien, année 1886. Le Caire 1887, σ. 306—399).—Σελ. 40, ἀριθ. 4: ἡ περὶ τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ διήγησις ἐξεδόθη ὑπὸ Max Bonnet ἐν Analect. Bolland., 1889, τ. VIII, σ. 308 κέ.—Σελ. 53, ἀριθ. 8: ἐν φύλλον τοῦ σημειουμένου ἐνταῦθα λόγου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ εὔρηται νῦν ἐν τῇ αὐτοκρατορικῇ βιβλιοθήκῃ Πετροπόλεως ὑπ' ἀριθ. CCCXXXIV· ἀπεσπάρθη δὲ ὑπὸ τοῦ Πορφυρίου Οὐσπένσκη ἐκ τοῦ ὠραίου 14^{ου} ἱεροσολ. κώδικος καὶ ἐμπεριέχει τέσσαρας εἰκόνας, ἧτοι α') τὴν ἐμφάνειαν τοῦ ἀγγέλου εἰς Ἰωσήφ τὸν μνήστορα, πρὸς ὃν λέγει τὸ «ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον» κτλ., β') τὴν ἀναχώρησιν αὐτοῦ μετὰ τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ βρέφους, καὶ γ' καὶ δ') φόνους παιδίων ἐν Βηθλεέμ ὑπὸ Ἡρώδου. Отчетъ Имп. публ. библіотеки за 1883 годъ, σ. 132, ἀριθ. 77. — Σελ. 92, στίχ. 17: ἡ λέξις «δύο» ἢ μετ' ἐρωτηματικοῦ σημειωθείσα, ἐν μὲν τῷ κώδικι οὐχ εὔρηται· ἐσημειώθη δὲ πρὸς ἐρμηνείαν τοῦ ἐν αὐτῷ δις κειμένου μονογράμματος, ὅπερ ἐκ X καὶ P συναπετελέσθη, σημαίνοντος ἴσως καὶ «χρόνους» ἀορίστους. — Σελ. 98, κῶδ. 27: ἡ σημείωσις τοῦ πατριάρχου Πολυκάρπου διασαφηνίζεται τοῖς ἐξῆς ῥήμασι τοῦ Henry John Todd (16 μαρτίου 1825): « . . . many volumes of various sizes, containing greek manuscripts, biblical und classical, which the late professor Carlyle and his friend Dr Hunt collected in the East; and

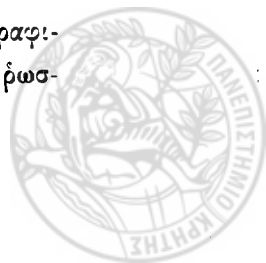
which, after the death of the professor, were purchased by the present archbishop of Canterbury for the Library at Lambeth Palace. Among these codices four were distinguished by the letter C, and were delivered with a notification that they should be reserved for the demand of the Patriarch of Jerusalem, from whose Library at Constantinople they had been borrowed for the purpose of collation. These four were three copies of the Gospels, and one of the acts of the Apostles; and accordingly were never entered in the Lambeth Catalogue. Concerning the rest, no communication of this kind was made, until about ten years after they had been deposited in the Lambeth Library; when the four reserved manuscripts, and others also of the number which had been believed to have been the professor's property, were reclaimed, as having been only lent to the professor by the same Patriarch. These were seven in number and are described in the Lambeth Catalogue, together with twenty-six others of this eastern collection, which still remain in the Archiepiscopal Library; as they are also in a subsequent account of the Carlyle manuscripts only, which the archbishop of Canterbury directed to be printed, and which details the loss that his Grace's Library has sustained*. (Transactions of the Royal Society of Literature of the United Kingdom, τ. I, μέρος I, London 1827, σ. 158. Τινές τῶν ἐπιστραφέντων κωδίκων (ἔτε: 1817) διακρίνονται νῦν ἐκ τοῦ δεσίματος. — Σελ. 101, ἀριθ. 3: τὸ αὐτόδι μνημονευόμενον ἀρμενικὸν χειρόγραφον κεῖται ὑπ' ἀριθ. 1268 ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ἀρμενικοῦ πατριαρχείου. ἔγγραφή δ' ἐν ἔτε: 1167. — Σελ. 116, ἀριθ. 3: τὸ τεμάχιον Πέτρου Ἀντισοχείας εὔρηται ἐν τῷ Συντάγματι τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων (Ῥάλλη καὶ Ποτλῆ), τ. IV, σ. 404. — Αὐτόδι, ἀριθ. 4: τὰ αὐτόδι σημειωθέντα τρία τεμάχια Λέοντος ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας ὄρα ἐν τῷ αὐτῷ Συντάγματι, τ. IV, σ. 409 κέ. Ἰστέον δὲ ὅτι αἱ τέσσαρες περὶ ἀζύμων ἐπιστολαὶ τοῦ

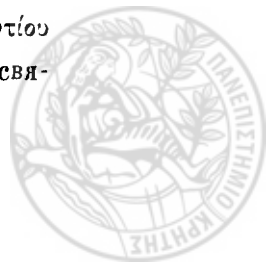
Λέοντος Βουλγαρίας ἐξεδόθησαν νεωστὶ ὡς ἔργα Δημητρίου τοῦ Χωματηνοῦ. J. B. Pitra, *Analecta sacra et classica spicil. Solesmense parata. Romae 1891*, σελ. 745-782. — Σελ. 117, ἀριθ. 5: τὸ τεμάχιον Βασιλείου ἰδὲ ἐν τῷ αὐτῷ Συντάγματι, τ. IV, σ. 391. — Αὐτόθι, ἀριθ. 6: κεῖται ἐπίσης ἐν τῷ Συντάγματι, τ. IV, σ. 415. — Σελ. 118, ἀριθ. 16: τὸ περὶ τῆς λάρνακος τοῦ Μαρτυρίου κανονικὸν κείμενον ἐξεδόθη ὑπὸ Ἰβάν Βιτζκώβ, *Описание пергаменнаго греческаго номоканона XIII вѣка, ἐν Πετρούπολει 1884*, σ. 44-46. — Σελ. 119, ἀριθ. 23, 26: ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κώδικος προαντέγραψε ταῦτα Πορφύριος ὁ Οὐσπένσκις. П. Сыреу, *Описание думаръ епископа Порфирія Успенскаго, ἐν Πετρούπολει 1891*, σ. 308. — Σελ. 120, κῶδ. 40: περιεγράφη ἀτελῶς ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Πορφυρίου, ὃς καὶ ἀπέδοτο ἐσφαλμένως τὰ ἐν αὐτῷ πονήματα εἰς Γεώργιον τὸν Ἀχροπολίτην. *Первое путешествие въ Аѳонскіе монастыри и свиты. Часть II приложения κτλ., ἐν Μόσχᾳ 1881*, σ. 467. — Σελ. 149, ἀριθ. 5 πρόσθετος: J. B. Cotelerii, *Ecclesiae graecae monumenta, Lutetiae, 1678*, τ. I, σ. 1-27. — Σελ. 157, ἀριθ. 5: πρόσθετος ὅτι τὸ κείμενον τῆς περὶ Ἀσενῆ διηγήσεως ἐξεδόθη πλήρες ὑπὸ Batiffol, *Studia Patristica 1891*. — Σελ. 160, κῶδ. 79: ὁ παρὼν κώδιξ εἰς Λονδὶνον ἀποχομισθεὶς (1800) μετ' ἄλλων χειρογράφων ὑπὸ Carlyle, καὶ εἶτα εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Κανταουρίας ἐναποτεθεὶς, περιεγράφη ἐν λεπτομερείᾳ ὑπὸ Henry John Todd μὴνὶ μαρτίῳ 1825: *An account of a codex containing several greek manuscripts, belonging to the Patriarch of Jerusalem (Transactions of the Royal Society of Literature of the United Kingdom, τ. I, μέρος I, London 1827, σ. 158—170)*. Πρβλ. R. Foerster, *Mittheilungen über Handschriften des Libanios ἐν τοῖς Sitzungsber. d. kön. Akademie der Wiss. Berlin 1885*, σ. 903. — Σελ. 183, κῶδ. 107: ὄρα περὶ τοῦ αὐτοῦ κώδικος σημείωσιν τοῦ Foerster ἐν *Sitzungsber. d. Akad. zu Berlin 1885*, σ. 904. — Σελ. 185, ἀριθ. 25, πρόσθετος: Choricii ἐκδ. Boissonade, σ.

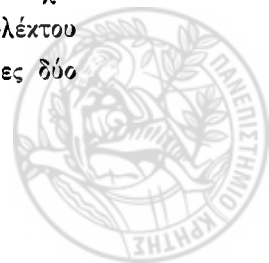
203. — Αὐτόθι, ἀριθ. 29 πρόσθε: Choricii ἐκδ. Boissonade, σ. 202. — Σελ. 196, ἐν ὑποσημειώσει πρόσθε: Χρύσανθος ὁ Ἱεροσολύμων εἶδε τὸ πόνημα τοῦ Μακαρίου Ἀγκύρας καὶ ἐν τῇ κατὰ τὸν Ἄθωνα μονῇ τοῦ ἁγίου Διονυσίου· «σημειώτεον δέ, λέγει, ὅτι ἐν τῇ τυπωθείσῃ (ἀνωνύμως βίβλῳ τοῦ Μακαρίου) λείπει κεφάλαιον ὁλόκληρον ἐν, ἐν ᾧ δείκνυται τὸν Κωνσταντινουπόλεως μόνον ἔχειν τὴν ἔκκλητον· λείπει δὲ καὶ ἕτερα ἅπαντα, ὅσα πρὸς τοῦτον φέρουσι τὸν σκοπόν. Ἐν μέντοι τῇ παρούσῃ, κἀν τῇ ἐν τῷ πατριαρχείῳ τῶν Ἱεροσολύμων, εὐρίσκονται πάντα καὶ ὅλως ἀπαραμειώτα τὰ τοῦ συγγραφέως». Κ. Σάθα, Μεσαιωνικὴ Βιβλιοθήκη, τ. I, σ. 275.—Σελ. 209, ἀριθ. 24: τοῦ ἐγγράφου τοῦ πατριάρχου Τιμοθέου ἐσφαλμένον καὶ ἑλλίπεδες ἀντίγραφον κατεχωρίσθη ἐν ταῖς Κανονικαῖς Διατάξεσι τοῦ Μανουὴλ Γεδεών (τ. II, ἐν Κωνσταντινουπόλει 1889, σ. 383). Τὸ ἔτος 1615 ἐφανέρωσεν ὁ ἱεροσολυμιτικὸς κώδιξ διὰ τῆς ὑπὸ τὸ ἐγγράφον σημειουμένης ἰγ' ἰνδικτιῶνος.—Σελ. 219, ἀριθ. 1: τὰ αὐτόθι σημειούμενα ἐπιγράμματα ἐξεδόθησαν ἤδη ἀπὸ τοῦ ἐν Πάτρῳ κώδικος. Ἰ. Σακκελίωνος, Πατριαρχικὴ Βιβλιοθήκη, Ἀθήνησιν 1890, σ. 154-155. — Σελ. 226, ἀριθ. 14: πρόσθε εἰς τὸ τέλος: Ἑλληστὶ Η. Usener, Sophronii, de praesentatione Domini. Bonnae 1889 (index lect.) — Σελ. 259, ἀριθ. γ': τεμάχιον τοῦ βίου τῆς Θεοτόκου ἐντεῦθεν ἀντιγράφας Πορφύριος ὁ Οὐσπένσκης ἐξέδοτο ἐν τῇ Исторія Аθона, μέρος II, ἐν Κιέβῳ 1877, σ. 133-134. — Σελ. 277 μετὰ τὸν πέμπτον στίχον πρόσθε ὅτι νεοελληνικὴ παράφρασις ἐξεδόθη, ἐπιγραφομένη οὕτω: Περὶ τῶν παραδόξων μυστηρίων τὰ ὅποια ἔγιναν εἰς τὴν Περσίαν κτλ. . . ἐκδίδεται ὑπὸ Ἀχακίου ἱερομονάχου, ἐν Σάμῳ 1882, εἰς 8^{ον} σελίδες 32. — Σελ. 291, κῶδ. 212, ἀριθ. 3 πρόσθε: ἐξέδωκε Hase ἐν τῷ Rheinisches Museum τ. VI, 1839, σ. 127-156. — Αὐτόθι, κῶδ. 213. Ἐν τῇ ἐκδόσει Pitra ἑλλείπει τὸ προοίμιον. Theodori Prodromi, Commentarios in carmina sacra melodorum κτλ. Romae, 1888.—Σελ. 292, ἀριθ. 2: τὸ «βιβλίον τῆς ζωγραφικῆς τέχνης» ἀντιγραφὲν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κώδικος μετεφράσθη ῥωσ-

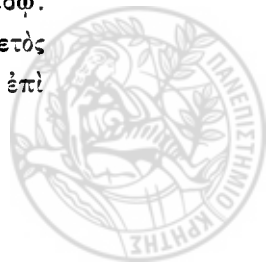
αισιτί ὑπὸ τοῦ Πορφυρίου Οὐσπένσκη. Труды Киев. Дух. Акад. 1867, τεῦχος 12, σ. 463-508. — Σελ. 323, κῶδ. 255, ἀριθ. 1: τοῦ ἐν ἔτει 1449 γραφέντος κώδικος ἐν φύλλον ἀποσπασθὲν ὑπὸ Πορφυρίου Οὐσπένσκη εὑρηται νῦν ἐν τῇ αὐτοκρατορικῇ βιβλιοθήκῃ Πετροπόλεως, ἀριθ. CCCCXLV. — Σελ. 326, κῶδ. 264, ἀριθ. 2 πρόσθετος εἰς τὸ τέλος: Λέοντος τοῦ σοφοῦ πανηγυρικοὶ λόγοι, ἐκδοθέντες σπουδῇ καὶ ἐπιμελείᾳ Ἀκακίου ἱερομονάχου ἐκ τοῦ ἀγίου ὄρους τοῦ Ἁθωνος, ἐν Ἀθήναις 1868, σ. 33-47. — Σελ. 328, κῶδ. 271, ἀριθ. 1 συμπληρωτέον τὴν ἐπιγραφὴν ὧδε: «Δαμασκηνοῦ ἀρχιερέως συνάθ[ροισις ἀπὸ τὰ βιβλία τῶν παλαιῶν] φιλοσόφων βιβλίων, ὅσοι ὅσα εἶπαν [περὶ τῶν πετεινῶν ὀρνέων καὶ περὶ τῶν χερσαίων] ζῶων κτλ. Ὅρα τὸ ὑπὸ Πορφυρίου Οὐσπένσκη σημειωθὲν ἀντίγραφον τοῦ αὐτοῦ φυσιολόγου. Второе путешествие по святой горѣ Афонской, ἐν Μόσχᾳ 1880, σ. 57. — Σελ. 330, κῶδ. 273, ἀριθ. 6 πρόσθετος εἰς τὸ τέλος: Μυθογράφοι ἐκδ. Westermann, σ. 268-310. — Σελ. 354, κῶδ. 280: τοῦ ἐν αὐτῷ κειμένου ἀπογράφου τοῦ ἀποκρύφου εὐαγγελίου τοῦ Νικοδήμου ἐξεδόθη ἐσχάτως πλήρες ἀντίγραφον, οὗ ἡ ἐπιγραφὴ. "Ἱστορία ἀκριβῆς περὶ τῶν κατὰ τὴν σταύρωσιν καὶ ἀνάστασιν τοῦ κυρίου καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τελεσθέντων, συγγραφεῖσα τὸ πρῶτον ὑπὸ Ἰουδαίου τινὸς Αἰνέα, συγχρόνου τοῦ Κυρίου· μεταφρασεῖσα μὲν εἰς τὴν λατινίδα γλῶσσαν ὑπὸ Νικοδήμου τοπάρχου τοῦ ἐκ Ῥώμης, μετενεχθεῖσα δ' εἰς τὴν ἑλληνικὴν ὑπὸ μοναχοῦ ἀνωνύμου σώζεται ἐν τινὶ χειρογράφῳ ἐν τῷ Ἀγ. Ὅρει καὶ ἐκδίδεται τὸ πρῶτον ἤδη εἰς φῶς"! Ἐν Ἀθήναις 1889, εἰς 8^{ον}, σελίδες 48. — Σελ. 359, δ'. Ἡ ἀπολογία τοῦ Βουλγάρεως ἐξεδόθη μετ' ἐσφαλμένης χρονολογίας ὑπὸ Γεωργίου Αἰνιᾶνος: Συλλογὴ ἀνεκδ. συγγραμμ. τοῦ ἀοιδίμου Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρεως, ἐν Ἀθήναις 1838, τ. I, σ. 54-64. — Σελ. 360, κῶδ. 291, ζ'. Γεωργίου Αἰνιᾶνος, Συλλογὴ ἀνεκδ. συγγραμμάτων κτλ., τ. I, σ. 1-5. — Σελ. 372, κῶδ. 325. Μέρος ἐκ τοῦ προοιμίου τοῦ νομοκανόνου Θεοκλήτου τοῦ Βυζαντίου ἐξέδοτο Πορφυρίος ὁ Οὐσπένσκης. Второе путешествие по свя-

тої горѣ Аѳонскої (έν Μόσχα 1880, σ. 56 καὶ 276 - 279) κατ' ἀθωϊτικὸν κώδικα· τὸ δὲ μέρος τὸ περὶ ἀρχῆς καὶ συστάσεως τῶν πολιτικῶν νόμων διαλαμβάνον ἐξετύπωσε Μηνᾶς ὁ Χαμουδόπουλος ἐν Ἐκκλησ. Ἀληθ. (1882, σ. 566-7, 581), προσθεῖς διορθώσεις καὶ συμπληρώσεις. — Σελ. 386, κῶδ. 363. Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Βουλγάρου εὑρηται καὶ ἐν τῇ συλλογῇ τοῦ Αἰνιάνου, τ. I, σ. 5 — 13, ἣ δὲ προτέρα ἐκδοσις ἐπιγράφεται οὕτω κατὰ τὸν κώδικα. “Ἐπιστολὴ Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρου τοῦ πρώην ἀρχιεπισκόπου Σλαβονίας καὶ Χερσῶνος, σταλεῖσα μὲν εἰς Τριέστι πρὸς ἀναίρεσιν τινὸς φληνάφου δυσσεβοῦς, ἐκδοθεῖσα δὲ ἐπιμελείᾳ Ἀθανασίου Ψαλίδα τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων. Ἐτυπώθη ἐν Βιέννῃ τῆς Ἀουστρίας: 1791: ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας ἔτει: παρὰ Ἰωσήφ τῷ Βαουμαῦστέρῳ”. Ἐν τέλει τοῦ 7 φύλλου σημειοῖ ὁ ἀντιγραφεὺς τὸ «,αψιζ' σεπτεμβρίου ια'». Εἶτα μετὰ τὸν περὶ ἐνυπνίου λόγον πρόσθετες παράφρασιν τῆς «πρὸς Νικόβουλον ἐπιστολῆς», φ. 69 - 71. — Σελ. 387, κῶδ. 364, ἀριθ. 2, πρόσθετες ἐν τέλει: *Scriptores physiognom.* ἐκδ. Franz, σ. 168-310. — Σελ. 387, κῶδ. 365. Ἰστέον ὅτι ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐξεδόθη: Ἱστορία Χρονικὴ περιέχουσα ἅπασαν τὴν κοσμοποιίαν καὶ διεξιούσα κατ' ἐπιτομὴν περὶ τε οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, περὶ τοῦ φωτὸς αὐτοῦ καὶ πάντων ἀπλῶς τῶν ὑπὸ Θεοῦ δημιουργηθέντων ἐν ἡμέραις ἕξ, περὶ τε τῆς πλάσεως τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Εὐσας καὶ τῶν λοιπῶν καθεξῆς θεολογικῶς πως καὶ φυσικῶς. Συντεθεῖσα μὲν ποτε παρὰ τοῦ ἀοιδίμου καὶ ἀειμνήστου Μιχαῆλ Γλυκᾶ τοῦ ἐκ τῆς νήσου Κερκύρας, φιλοπόνως δὲ ἐπεξεργασθεῖσα καὶ ἐπιμελῶς διορθωθεῖσα καὶ διαιρεθεῖσα εἰς κεφάλαια τεσσαράκοντα καὶ τρία ὑπὸ Χριστοδούλου Εὐθυμιάδου Ὀλυμπίου νῦν πρώτον τύποις ἐκδίδεται πρὸς χρῆσιν ἐκάστου φιλομούσου καὶ φιλομαθοῦς ἀναγνώστου. Ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἐκ τῆς τυπογραφίας Κ. Δαρζηδοβίτου, ἐπιμελείᾳ Πανταζῆ Χ. Γαμβρίσου. 1858. Εἰς μικρὸν 8^{ον}, σελίδες ιδ' + 208. — Σελ. 394, κῶδ. 371, ἀριθ. 9: ἡ ἀκροστιχίς τοῦ κανόνος τῆς ἁγίας Βάτου· «τὸ φρικτὸν ὕμνω τῆς πυροφλέκτου Βάτου». — Σελ. 401, κῶδ. 388: πρὸ τοῦ ἀριθ. 1 πρόσθετες δύο

ἀνώνυμα κείμενα: α') «ὅτι εἰς τὸ κοινωνικὸν τῆς προηγιασμένης λειτουργίας δὲν πρέπει ὁ λειτουργὸς, ἀφ' οὗ μεταλάβῃ ἐκ τοῦ ἁγίου ἄρτου, νὰ κοινωνήσῃ καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου, ὡς καὶ εἰς τὰς τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Βασιλείου λειτουργίας» κτλ. β') «περὶ τῶν τοῦ τριψίδιου ἀρχτικῶν ἐβδομάδων», φ. 1—7. Μετὰ τὸν 3 ἀριθμὸν πρόσθετες: «Δημοκράτους γινῶμαι χρυσαῖ», φ. 22—23. Καὶ πάλιν μετὰ τὸν 5 ἀριθμὸν πρόσθετες: «Διήγησις τῶν ἐν ἐκάστῳ τῶν τεσσαράκοντα καὶ τριῶν καταλυμάτων τοῦ ἔμπροσθεν πίνακος διαπραχθέντων τε καὶ συμβάντων τοῖς Ἑβραίοις» κτλ. (ἄρα κώδ. 642), φ. 54—59. Εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ 9 ἀριθμοῦ πρόσθετες, ὅτι ὁ «Ψόγος νικοτιανῆς» ἐξεδόθη ἐπ' ὀνόματι Νικολάου Μαυροκορδάτου ὑπὸ Σοφοκλέους Οἰκονόμου (ἐν Βενετία 1876, σ. 75 — 87) καὶ ὅτι τὰ τε ἡμαρτημένως ἀναγνωσθέντα καὶ παραλειφθέντα ἐν τῇ ἐκδόσει ῥησίδα ἐσημειώθησαν παρ' ἐμοῦ ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἐταιρίας τῆς Ἑλλάδος, τ. II, σ. 447 - 449. — Σελ. 405 πρόσθετες εἰς τὸ τέλος τοῦ κώδ. 391. Ἔπονται τάδε: α') «Ἑσυχίου πρεσβυτέρου Ἱεροσολύμων ἀντιλογία εἰς τοὺς λογισμούς», ὧν ἡ ἀρχή· «Ἡ νῆψις, ἦγγουν ἢ προσοχή, εἶναι μία τέχνη», φ. 217. β') «Ἑρμηνεία ἀναγκαιοτάτη εἰς τὰ ἑπτὰ θεῖα μυστήρια τῆς ἐκκλησίας μας», ἧς ἡ ἀρχή· «Ἀναγκαιοτάτη νὰ τὴν ἤξεύρουσιν ἐντελῶς», φ. 273. γ') «Δύσιν ἀπορίας περὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν χριστιανῶν πότε γίνεται ἀπὸ τὴν προφητείαν τοῦ Ἀγαθαγγέλου». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ καὶ πολλοὶ τῶν μεταγενεστέρων», φ. 323. δ') «Κανὼν ἱαμβικὸς εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ, οὗ ἡ ἀκροστιχίς διὰ στίχων ἠρωελεγειῶν: Σταυροτύποις παλάμησιν» κτλ., φ. 345. — Σελ. 410, ἀριθ. 13: τεμάχιον ἐκ τῆς ἀρχῆς τῶν παροιμιῶν. «Αὕτη ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν ἀπὸ τῶν ἀλιευτῶν εἶρηται τῶν μηδὲν ἐλκυσάντων. Ἀφροδίσιος ὄρμος οὐκ ἐποίησιμος. Ἀγορὰ Κερκώπων· ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακοήθων. Κέρκωπες γὰρ τινες ἀπατεῶνες ἐγένοντο ἐν Ἐφέσῳ. Ἄετοῦ γῆρας, κορύδου νεότης· παρ' ὅσον καὶ γηράσκων ἀετὸς κρείττων ἐστὶ νεάζοντος ὄρνιθος. Ἀγαθὰ Κιλίκων· ἐπὶ

τῶν οὐ καλῶς πλουτούντων· προδότης γὰρ Κίλιξ τις Μίλητον προδοῦς εὐπόρησεν. Ἄγροίκου μὴ καταφρόνει ῥήτορος. Ἄδωνιδος κῆπος· ἐπὶ τῶν ὀλιγοχρονίων καὶ ἀώρων. Ἄλλοτε δ' ἄλλοιον τελέθειν καὶ χώρα ἔπεσθαι· ὅτι προσήκει τινὰ ἐξομοιοῦν ἑαυτὸν τοῖς ἤθεσι τῶν πόλεων καὶ τόπων, ἐν οἷς ἂν γένοιτο· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν πολυπόδων. Ἄλλην ὄρυον βαλάνιζε· ἐπὶ τῶν ἀπαγορευόντων δώσειν ἔτι καὶ τοῖς αἰτούμενα εἰωθῶσι λαμβάνειν. Ἄδεις ὥσπερ εἰς Δῆλον πλέων· ἐπὶ τῶν ἀφροντίστως καὶ φιληδόνως βιούντων. Ἄλα καὶ κύαμον· ἐπὶ τῶν μὴ εἰδότην καὶ προσποιουμένων· οἱ γὰρ μάντις ἄλα καὶ κύαμον τιθέασιν. Αἴρειν μασχάλην, ἀντὶ τοῦ εὐωχεῖσθαι· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν ἀγροικικῶς ὄρχουμένων. Αἰξτὴν μάχαιραν. Ἄδακρυς πόλεμος καὶ Καθεύδοντος τρόπαιον· ἐπὶ τῶν ῥᾶστα καὶ παρ' ἐλπίδα κατορθούντων. Corpus paroemiographorum Graecorum. Göttingae 1839-1851. τ. II, σ. 93 - 115. — Σελ. 415: μετὰ τὸν 5 ἀριθμὸν πρόσθετες: «Διήγησις περὶ ἐτέρου γέροντος σημειοφόρου καὶ τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου». Ἄρχ. «Γέρων τις ἐκαθέζετο ἐν τῇ ἐρήμῳ», φ. 102. — Σελ. 423, κῶδ. 428: μετὰ τὸν 1ε' ἀριθμὸν πρόσθετες: «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ μπερατίου τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων κυρίου κυρίου Χρυσάνθου». Ἄρχ. «Οἱ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ κατοικοῦντες». Ἐγράφη τῇ 15 ζιλλαδὲ ἐν ἔτει 1118 εἰς Κ/πολιν, καθ' ἡμᾶς δὲ μηνὶ μαρτίῳ τοῦ ἔτους 1707. — Σελ. 434, κῶδ. 468 γ': πρόσθετες ὅτι τὸ εἰς Παναγιώτην Μαμμωνᾶν ἐπιτύμβιον ἐξεδόθη ὑπο Θ. Ἀριστοκλέους: Κωνσταντίου, Συγγραφαὶ αἱ ἐλάσσονες. Ἐν Κωνσταντινουπόλει 1866, σ. 74. — Σελ. 427, κῶδ. 443: ἀπὸ φύλλου 13 περιέχεται: «Ἐτερος κανὼν τοῦ ἀγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Ὑμνον προσάδω τῷ Ἀρεοπαγίτῃ: ἐν δὲ τῇ ὁδόῃ καὶ ἐννάτῃ φάτῃ: Νικοδήμου. Ἦχος δ'». — Σελ. 473, κῶδ. 538: ἐπὶ τοῦ πρώτου φύλλου γέγραπται τότε· καὶ τότε σὺν τοῖς ἄλλοις Νεκταρίου ἱερομονάχου Ῥαιδεστηνοῦ, τοῦ ἀγίου Ἡρακλείας συγγέλλου ταπεινοῦ».

ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ.

Παλαιά Διαθήκη. — Κῶδ. 2, 3, 5, 36, 45, 50, 51, 53, 55, 69, 70, 71, 72, 78, 86, 93, 100, 114, 155, 222, 341, 410, 442, 444, 502, 537, 642, 643.

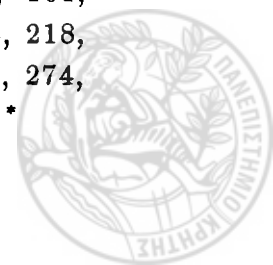
Νέα Διαθήκη. — Κῶδ. 4, 16, 25, 28, 31, 33, 37, 38, 41, 42, 43, 46, 47, 48, 49, 56, 59, 60, 62, 105, 139, 149, 285, 462, 526, 530.

Κανονικά καὶ συνοδικά. — Κῶδ. 24, 39, 67, 68, 85, 110, 111, 138, 162, 166, 167, 168, 174, 180, 183, 221, 224, 226, 231, 234, 235, 236, 237, 239, 247, 262, 270, 272, 275, 278, 282, 304, 325, 326, 333, 358, 378, 411, 430, 473, 492, 557, 583.

Θεολογικά. — Κῶδ. 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 19, 20, 23, 30, 34, 44, 54, 64, 90, 91, 98, 126, 127, 128, 129, 130, 132, 143, 145, 147, 151, 156, 157, 175, 177, 181, 209, 216, 223, 239, 240, 241, 242, 251, 264, 266, 269, 302, 344, 350, 355, 366, 376, 385, 386, 387, 391, 392, 412, 414, 418, 426, 440, 441, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 461, 471, 482.

Ἀσκητικά. — Κῶδ. 21, 26, 32, 35, 58, 76, 82, 97, 109, 112, 113, 123, 137, 140, 170, 171, 250, 268, 289, 303, 338, 349, 369, 415, 436, 476, 483, 504, 525, 585.

Λειτουργικά. — Κῶδ. 74, 84, 92, 99, 117, 122, 161, 169, 172, 173, 179, 193, 194, 202, 213, 214, 218, 220, 225, 227, 245, 246, 253, 255, 258, 259, 274,

- 295, 334, 343, 352, 371, 379, 381, 383, 390, 409,
429, 432, 438, 443, 452, 474, 481, 485, 486, 517,
518, 519, 520, 521, 522, 534, 644.
- Πανηγυρικά καὶ συναξάρια. — Κῶδ. 1, 6, 7, 8, 9, 11,
17, 18, 22, 29, 66, 73, 80, 133, 134, 135, 136,
178, 192, 202, 204, 205, 206, 238, 280, 328, 377,
459, 467, 478, 503.
- Κλασικοὶ συγγραφεῖς καὶ φιλοσοφικά. — Κῶδ. 61, 79,
83, 94, 96, 103, 106, 107, 108, 116, 118, 119, 120,
142, 150, 158, 163, 164, 191, 207, 212, 217, 219,
232, 257, 266, 298, 342, 357, 374, 406, 417, 420,
427, 479, 480, 484, 532, 536.
- Γραμματικά καὶ λεξικά. — Κῶδ. 52, 75, 88, 131, 144,
184, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 210, 211,
229, 265, 273, 286, 331, 340, 380, 389, 393, 419,
433, 435, 437, 439, 457, 465.
- Ἱστορικά. — Κῶδ. 40, 104, 115, 152, 159, 277, 288,
353, 368, 403, 408, 422, 423, 451, 582.
- Ἱστορικά καὶ γεωγραφικά. — Κῶδ. 27, 81, 101, 124,
125, 141, 154, 176, 185, 186, 187, 230, 276, 297,
361, 397, 428, 466, 477, 487, 488, 496, 508, 509,
512, 514, 523, 587, 641, 645.
- Μαθηματικά. — Κῶδ. 182, 188, 228, 248, 249, 283,
284, 301, 305, 306, 329, 335, 362, 372, 373, 382,
394, 421, 453, 454, 463, 464, 468, 469.
- Ἐπιστολάρια. — Κῶδ. 189, 203, 233, 252, 359, 413,
416, 424, 455, 524, 535.
- Ἱατρικά. — Κῶδ. 77, 95, 102, 148, 243, 256, 260, 261,
299, 300, 339, 375, 458, 460, 515.
- Ἀστρονομικά καὶ μαθηματικά. — Κῶδ. 87, 190, 261,
267, 354, 384.
- Φυσικὴ καὶ φυσικὴ ἱστορία. — Κῶδ. 165, 208, 271, 367.
- Χρησμολογικά. — Κῶδ. 121, 153, 160, 244.

- Ἀνάμικτα. — Κῶδ. 57, 63, 65, 89, 108, 215, 263, 279, 281, 287, 290, 291, 292, 293, 330, 351, 363, 364, 365, 370, 384, 388, 404, 405, 407, 456, 470, 510, 511, 513.
- Ἐκκλησιαστικὴ μουσική. — Κῶδ. 146, 294, 296, 307—324, 327, 332, 336, 337, 345—348, 360, 395, 396, 398—402, 425, 431, 489—491, 493—495, 497—501, 527—529, 531, 533, 538—556, 558—581, 584, 586, 588, 640.
- Μυθολογία. — Κῶδ. 14, 210, 356, 434, 472, 516.
- Κατάλογοι. — Κῶδ. 505, 506, 507.

Κ Ω Δ Ι Κ Ε Σ

μετ' εἰκόνων (miniatures) ἢ κοσμημάτων.

- Κῶδ. 4, 5, 6, 7, 10, 11, 12, 13, 14, 23, 27, 31, 33, 37, 38, 39, 41, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 51, 52, 53, 55, 56, 59, 60, 61, 105, 114, 123, 142, 154, 161, 172, 173, 334, 410, 475, 519, 521, 642, 643.

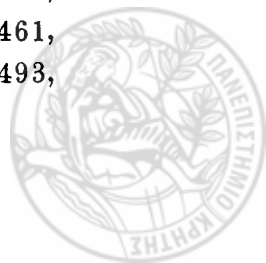
ΚΩΔΙΚΕΣ ΑΧΡΟΝΟΛΟΓΗΤΟΙ

τοῦ πρώτου τμήματος.

- Αἰῶνος.
 V. Κῶδ. 2· ὄρα σελ. 14.
 VII—VIII. Κῶδ. 510, γ'.
 IX. Κῶδ. 2, 510 β', δ'.
 IX—X. Κῶδ. 6, 24.
 X. Κῶδ. 1, 13, 23, 32, 34, 36 (σελ. 109 καὶ 111), 510 δ'.

- Αἰῶνος,
- X—XI. Κῶδ. 11, 16, 28, 30, 33.
- XI. Κῶδ. 4, 7, 8, 10, 12, 14, 15, 18, 19, 20,
22, 25, 29, 31, 35, 38, 42, 44, 45,
47, 48, 49, 56, 60.
- XI—XII. Κῶδ. 41, 50.
- XII. Κῶδ. 17, 37, 43, 46, 51, 52, 55, 59, 510 ε',
519, 521.
- XII—XIII. Κῶδ. 3, 39, 528, 533.
- XIII. Κῶδ. 5, 26, 36, 40, 104, 107, 108, 181,
510 α'.
- XIII—XIV. Κῶδ. 58.
- XIV. Κῶδ. 61, 79 ε', 110, 132, 135, 136, 137,
139, 150, 167, 171, 177, 405, 370 46,
285, 425, 462, 517, 518, 520, 640.
- XIV—XV. Κῶδ. 79.
- XV. Κῶδ. 66, 71, 72, 138, 148, 157, 163, 222,
274, 285, 370 44—45, 371.
- XV—XVI. Κῶδ. 27, 65, 233.
- XVI. Κῶδ. 63, 70, 73, 87, 97, 112, 147, 151,
175, 213, 215, 220, 225, 247 β' δ',
254, 255, 261, 275, 289, 331, 339,
344, 370, 410, 432, 442, 477, 525,
624, 636.
- XVII. Κῶδ. 67, 74, 90, 94, 96, 100, 103, 114,
123, 129, 130, 131, 140, 141, 143,
152, 156, 161, 169, 172, 206, 207,
209, 212, 219, 223, 226, 232, 236,
247 α' γ', 258, 276, 278, 279, 280,
288, 326, 332, 334, 355, 358, 377,
384, 414, 417, 419, 426, 427, 439,
440, 441, 444, 448, 450, 456, 461,
471, 474, 479, 481, 485, 486, 493,

Αἰῶνος.

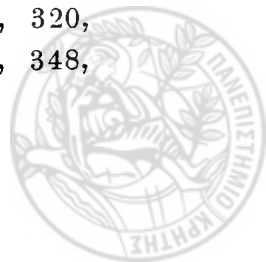
503, 527, 531, 542, 546, 559, 561,
564, 567, 590, 609, 617, 619, 625,
626, 631, 637, 638, 641.

XVII—XVIII. Κῶδ. 354, 392, 394, 424, 428.

XVIII. Κῶδ. 83, 88, 91, 101, 102, 117, 118, 119,
120, 127, 142, 146, 149, 155, 166,
174, 179, 180, 183, 188, 189, 194,
195, 199, 200, 201, 204, 211, 216 β',
228, 231, 233, 234, 238, 239, 240,
241, 243, 244, 245, 248, 249, 252,
256, 257, 260, 266, 267, 268, 269,
270, 273, 277, 284, 286, 298, 302,
304, 306, 324, 336, 342, 343, 349,
350, 352, 353, 356, 359, 360, 364,
365, 367, 368, 372, 374, 376, 378,
380, 381, 383, 385, 388, 389, 399,
401, 403, 412, 416, 420, 430, 436,
451, 460, 465, 469, 470, 472, 482,
483, 488, 491, 494, 498, 499, 500,
501, 504, 516, 529, 534, 535, 538,
547, 549, 550, 552, 558, 560, 562,
563, 565, 566, 570, 574, 575, 577,
579, 583, 586, 588, 592, 593, 599,
602, 603, 604, 605, 610, 611, 612,
613, 614, 615, 616, 618, 620, 622,
623, 627, 628, 629, 632, 634, 639.

XVIII—XIX. Κῶδ. 263, 464, 511, 555, 598, 601.

XIX. Κῶδ. 81, 92, 144, 162, 176, 184, 186, 189,
198, 227, 282, 294, 295, 296, 297,
305, 307, 308, 309, 310, 311, 312,
314, 315, 316, 317, 318, 319, 320,
321, 322, 327, 337, 345, 346, 348,

361, 387, 395, 396, 397, 398, 400,
402, 413, 429, 431, 452, 507, 508,
515, 539, 545, 551, 556, 571, 573,
576, 578, 580, 584, 587, 589, 591,
594, 596, 600, 606, 607, 630, 633,
642, 643.

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

μετὰ χρονολογίας.

Ἔτος.	Κώδιξ.
1053—1054	53. Ψαλτήριον.
1056	54. Κλήμης Ῥώμης, Διδαχὴ τῶν ἀποστόλων κτλ.
1079	21. Ἰωάννου Σχολαστικοῦ λόγοι.
1182	57. Ἀναστάσιος Σιναΐτης, Φώτιος κτλ.
1336	522. Ἀκολουθία τοῦ μεγάλου ἁγιασμοῦ.
1338	178. Βίος Βαρλαάμ καὶ Ἰωάσαφ.
1449	255. Ἰωάννης Ζωναράς.
1464—1465	68. Νομοκάνων καὶ εὐχολόγιον.
1470	537. Ψαλτήριον.
1487	467. Γρηγόριος Ταφρῶν.
1502	86. Ψαλτήριον.—526 Εὐαγγέλιον.
1509	210. Γεώργιος Χοιροβοσκός, Φιλόπονος κτλ.
1547	281. Διόπτρα καὶ ἕτερα.
1555—1556	84. Ἑορτολόγιον.
1588—1591	111. Πρακτικὰ συνόδων.
1582	133. Πανηγυρικόν.—134 ἐπίσης.
1594	250. Μακάριος Αἰγύπτιος.
1595—1596	271. Δαμασκηνοῦ Στουδίτου φυσιολόγος.
1596	411. Μαλαξοῦ νομοκάνων.
1597	85. Μαλαξοῦ νομοκάνων.

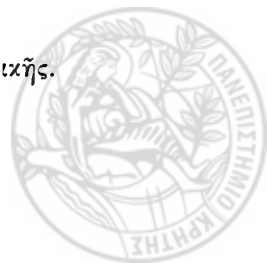
Ἔτος.	Κώδιξ.
1599	208. Δαμασκηνοῦ Στουδίτου φυσιολόγος.
1600—1601	524. Μελετίου Πηγαῖ ἐπιστολαί.
1608	585. Πέτρου Δαμασκηνοῦ λόγοι.
1610	338. Ἀντιόχου Πανδέκτου λόγοι.
1613	557. Μαλαξοῦ νομοκάνων.
1616	192. Πανηγυρικόν.
1624	173. Λειτουργίαι.
1625—1626	415. Πατερικόν.
1626	99. Λειτουργίαι.
1627	445, 446. Γεωργίου Κορεσσίου θεολογικόν.
1640	459. Πατερικόν.
1644	480. Νικηφόρου Βλεμμίδου λογική.
1649—1669	509. Μακαρίου Κρητὸς κατάστιχον.
1655	634. Δοξαστάριον.
1656	160. Παΐσιου Λιγαρίδου χρησμολόγιον.
1660	122. Λειτουργίαι.
1666	217. Θεόφιλος Κορυθαλλεύς καὶ Λιβάνιος.
1667	121. Χρησμολόγιον.
1668	502. Ψαλτήριον.
1671	154. Σιλβέστρου Συροπούλου χρονικόν.
1672	113. Πατερικόν.
1674	214. Στιχηράριον. — 247 εἴ, Μιχαὴλ Ψελλοῦ ιατρικά.
1675	447. Γεωργίου Κορεσσίου θεολογικόν.
1676—1687	242. Ὁμιλίας ἀδήλου.
1677	116. Θεοφίλου Κορυθαλλέως περὶ ψυχῆς.
1678	251. Μανουὴλ Δεκάρχου ὀμιλίας.
1679	89. Ἀνάμικτα.
1683—1684	554. Μανουὴλ Χρυσάφου στιχηράριον.
1685	523. Κατάστιχον. — 548 Μανουὴλ Χρυσάφου στι- χηράριον.
1686	145. Μακαρίου μητροπολίτου Ἀγκύρας κατὰ Λα- τίνων.

Ἔτος.	Κώδιξ.
1687	449. Γεωργίου Κορρασιίου θεολογικόν.
1688	158. Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς.
1691—1694	64. Ὁμιλίας ἀδήλου.
1692—1705	487. Σαμουήλ Καπασούλη ἔγγραφα.
1692	75. Ἰλαρίωνος Κιγάλα καὶ Ἄλ. Μαυροκορδάτου γραμματικά.—205 Βίος τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης.
1695	328. Διήγησις περὶ τῆς ἐν Κύκκῳ εἰκόνας τῆς Θεοτόκου.
1696—1698	191. Ἀμμωνίου τοῦ Ἑρμείου ὑπομνήματα καὶ Φωτίου ἀμφιλόγια.
1696—1701	264. Ἀδήλου ὀμιλίας.
1698—1701	418. Ἀδήλου ὀμιλίας.
1698—1700	406. Θεοφίλου Κορυθαλλέως ὑπομνήματα.
1699	216. Μαξίμου Μαργουνίου περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.—473 Μαλαξοῦ νομοκάνων.
1700	333, α'. Μαλαξοῦ νομοκάνων.
1701	438. Λειτουργίαι.
1704	237. Ματθαίου Βλαστάρεως νομοκάνων.
1705	221. Μαλαξοῦ νομοκάνων.—365 Μιχαὴλ Γλυκᾶ χρονικόν.
1705—1709	80. Πανηγυρικόν.
1706	433. Κλήμεντος ἱερομονάχου γραμματικῆ.
1711	478. Πανηγυρικόν εἰς τουρκικὴν γλῶσσαν.
1715	595. Στιχηράριον.
1716	484. Γεωργίου Σουγδουρῆ λογική.
1717	333, β'. Κοσμᾶ Κωνσταντινουπόλεως περὶ τῶν πρωτείων τοῦ πάπα.
1718	495. Παπαδική.
1720	366. Ἀδήλου θεολογικόν.
1721	422, α'. Θεοφίλου Κορυθαλλέως καὶ Ἄλ. Μαυροκορδάτου ῥητορική.

Ἔτος.	Κωδῆξ.
1722	104. Ὅμοιον.—422 β', Ἄλ. Μαυροκορδάτου ἐπιτομή ῥητορικῆς.
1723	126. Γεωργίου Κορεσσίου θεολογικόν.
1724	62. Τετραευαγγέλιον ἑλληνιστὶ καὶ τουρκιστὶ.—455 Συνεσίου ἐπιστολαί.
1724—1740	124. Κωδῆξ Σιλβέστρου πατριάρχου Ἀντιοχείας.
1725	408, α'. Ἀδήλου λογική.
1726	458. Μιχαήλ Κοντοπίδου θησαυρὸς τῆς ὑγείας.
1728	253, β'. Νικηφόρου Ξανθοπούλου περὶ τῶν ἀναβαθμῶν.—272 Νομοκάνονον.—408 β', Ἀναστασίου παπᾶ-Βασιλοπούλου ῥητορικῆ.
1730—1731	468. Μαθηματάριον.
1733	128. Γεωργίου Κορεσσίου θεολογικά.—421 Ἰωακεῖμ Σμυρναίου θεματογραφία.
1734	323. Ἀνθολογία ἐκκλ. μουσικῆς.
1735	457. Βασιλείου Καισαρείας γραμματική.
1737	409. Γενναδίου Σχολαρίου εὐχαὶ τοῦ Ψαλτηρίου.
1738	259. Ἐρμηνεῖαι τῶν ἄσματικῶν κανόνων.—543 Τεῦχος ἐκκλ. μουσικῆς.
1739	481. Λειτουργίαι.
1740	164. Θεοφίλου Κορυθαλλέως περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως.—246 Μεγαλονάρια.—423 Κορυθαλλέως καὶ Μαυροκορδάτου ῥητορικῆ.—453, α'. Χρυσολωρᾶ γνῶμαι μονόστιχοι.
1741	435. Νικολάου Μαυροκορδάτου φρασεολόγιον.
1742	94. Σημειωματάριον ἱεροκήρυκος. — 453, β'. Κέβητος πίναξ.
1743	453, β', ε'. Ἀντώνιος Βυζάντιος· Κάτωνος Ῥωμαίου γνῶμαι.
1744	159. Ῥητορικαὶ διαφόρων.—530 Εὐαγγέλιον.
1745	572. Ἀνθολογία ἐκκλ. μουσικῆς.
1748	293, δ'. Βικεντίου Δαμφδοῦ ἐγχειρίδιον ῥητορικῆς.
1749	553. Στιχηράριον καὶ δοξαστάριον.

Ἔτος.	Κώδιξ.
1751	77. Ἱατροσόφιον.—115 Θεοφίλου Κορυδαλλέως πονήματα.
1752	386. Ἀνάμικτα κατὰ Λατίνων.
1753	235. Μαλαξοῦ νομοκάνων.—283 η', Ὀμηρόκεντρα.—536 Θεοφίλου Κορυδαλλέως περὶ ψυχῆς.
1755—1848	475. Φυλλάδα τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις μονῆς τοῦ ἀγίου Δημητρίου.
1756	253, γ'. Σχέδιον ἐγκωμίου.
1757	404. Ἀνθίμου ἱερέως σημειωματάριον. — 497 Στιχηράριον.—513 γ', Παλαιολόγου Ἀποστόλη ἐπιστολή.
1759	434. Στεφανίτης καὶ Ἰχνηλάτης.
1762	105. Εὐαγγέλιον.
1764	382. Συνεσίου λόγος περὶ βασιλείας.
1767—1774	325. Θεοκλήτου Βυζαντίου νομοκάνονον.
1768	541. Θεοτοχία.
1769	283, ς'. Ἡσιόδου ἔργα. — 540 Κρατηματάριον.
1771	218. Ἑρμηνεῖαι ἁσματικῶν κανόνων καὶ ἀναβαθμῶν.
1771—1780	182. Μαθηματάριον.
1773	464. Ἀκολουθία ἐξομολογήσεως.
1774	597. Πέτρου Πελοποννησίου καταβασίαι.
1775	532. Νικηφόρου Βλεμμίδου ἐπιτομή λογικῆς.
1776	369. Ἰωακείμ Κυπρίου ἐκλογή.
1777	187. Ἀθ. Κομνηνοῦ Ὑψηλάντου κατάλογοι πατριαρχῶν.
1778	165. Ἰω. Φρ. Βουκερὲρ φυσική.—168 Μαλαξοῦ νομοκάνων.—273 Ἀνάμικτα.
1779	303. Συμεῶν λογοθέτου λόγοι διάφοροι.
1780	182, γ'. Ἀντωνίου Βυζαντίου χρηστοθήθεια.
1780—1783	362. Ἀνάμικτα.

Ἔτος.	Κώδιξ.
1836	202. Βίος τοῦ ἁγίου Νείλου τοῦ Ἀθωνίτου.
1841	290, β'. Κωνσταντίνου Βασιλείου ἐπιστολή.
1843—1847	645. Ἐγγραφα προξενείου.
1851	125. Φιλήμονος Γάζης χρονογραφικόν.
1855	644. Ἀκολουθία τοῦ ἱεροῦ Νιπτήρος.
1861	513, η'. Παρακλητικοὶ κανόνες εἰς Θωμᾶν τὸν ἀπόστολον.
1865	379. Ἀντίγραφον ἐντύπου βιβλίου.— 443 Νικοδήμου Ναζίου ἀκολουθία.— 506 Κυρίλλου Ἀθανασιάδου κατάλογος.
1866	513, β'. Προσευχὴ κατὰ τοῦ Σιναίου Κυρίλλου.

ΚΑΛΛΙΓΡΑΦΟΙ ἢ ΑΝΤΙΓΡΑΦΕΙΣ

καὶ αὐτόγραφα συγγραφέων τινῶν.

- Ἀβέρκιος ἱερομόναχος XVII, κῶδ. 172.
 Ἀθανάσιος Σαρασίτης ὁ ἐκ Χαλδίας πρεσβύτερος 1762, κῶδ. 105.
 Ἀλέξανδρος Τυρναβίτης 1778, κῶδ. 273.
 Ἀνανίας ἱερομόναχος 1744, κῶδ. 530.
 Ἀντώνιος μοναχὸς XIV, κῶδ. 177.
 Ἀντώνιος ἱερομόναχος, υἱὸς Νεοφύτου τῆς Τουρκίας 1547, κῶδ. 281.
 Ἀντώνιος ἱερομόναχος Ἀγιοσαββίτης 1582, κῶδ. 133, 134.
 Ἀντώνιος ἱερεὺς 1685, κῶδ. 548.
 Αὐξέντιος ἱεροδιάκονος 1832, κῶδ. 193.
 Βασίλειος Ἰωαννάδης Κονζᾶς ὁ ἐκ Σύμης 1808, κῶδ. 407.
 Γαβριήλ ἱερομόναχος 1683—1684, κῶδ. 554.
 Γαβριήλος Ζαχαρίου μοναχὸς 1610, κῶδ. 338.
 Γαλακτίων XIV, κῶδ. 285.

- Γεράσιμος μοναχός, καθηγούμενος καὶ ἀρχιμανδρίτης τῆς ἐν
Χίῳ Νέας μονῆς 1182, κῶδ. 57.
- Γεράσιμος Παλλαδάς, πατριάρχης Ἀλεξανδρείας XVII, κῶδ. 426.
- Γεράσιμος ἱερομόναχος ὁ Κρής 1753, κῶδ. 234, 235.
- Γεράσιμος Βυζάντιος ἀρχιερεὺς Ῥάσκας XVIII, κῶδ. 174.
- Γερμανὸς πατριάρχης Ἱεροσολύμων XVI, κῶδ. 370.
- Γεωργάκης 1759, κῶδ. 434.
- Γεώργιος Ὑπομενᾶς Τραπεζούντιος 1698—1700, κῶδ. 406, 417.
- Γεώργιος Χῖος 1730—1731, κῶδ. 468, β΄.
- Γρηγόριος ἱερομόναχος Ἀναστασίου 1722, κῶδ. 104.
- Γρηγόριος ἱερεὺς 1728, κῶδ. 272.
- Γρηγόριος Πάτριος XVIII, κῶδ. 373, γ΄.
- Δαμασκηνὸς μοναχὸς ὁ ἐξ Ἀδριανουπόλεως 1679, κῶδ. 109.
- Δανιὴλ ἱερομόναχος ὁ ἐκ Δρομπολιτζᾶς 1660, κῶδ. 122.
- Δανιὴλ ἱερομόναχος XVI, κῶδ. 275.
- Δανιὴλ ἱερεὺς 1674, κῶδ. 214.
- Δημήτριος ἱερεὺς 1597, κῶδ. 85.
- Δημήτριος οἰκονόμος (Κερκυραῖος) 1699, κῶδ. 216, α΄.
- Δημήτριος ὁ τοῦ παπᾶ Ἀθανασίου τοῦ Σιατιστέως 1778, κῶδ. 165.
- Δημήτριος ἱερόπαις (= Παπαδόπουλος) 1798, κῶδ. 492, β΄.
- Δημήτριος Λότος ὁ Χῖος 1769, κῶδ. 540.
- Διαμαντῆς ἱερεὺς ἐκ Χαλδίας 1715, κῶδ. 595.
- Διονύσιος Μάϊδος, ἱερομόναχος ἐκ Κορίνθου 1487, κῶδ. 467.
- Διονύσιος κανδηλάπτης 1753, κῶδ. 283, η΄.
- Διονύσιος 1789, κῶδ. 364, 2.
- Διονύσιος μοναχὸς Ἁγιοσαββίτης 1865, κῶδ. 443.
- Διονύσιος Πελοποννήσιος πρωτοσύγκελλος XVIII, κῶδ. 615.
- Δοσίθεος πατριάρχης Ἱεροσολύμων XVII, κῶδ. 276.
- Δοσίθεος Ἀμπελακιώτης 1805, κῶδ. 544.
- Ἐπιφάνιος ἱεροδιάκονος ἐκ Βάρνης XVIII, κῶδ. 183.
- Εὐθύμιος ὁ ἐν Πάτρῳ XVIII, κῶδ. 451.
- Ζαμπέλης ὁ ἐξ Ἰθάκης 1671, κῶδ. 154.
- Ἡσαΐας Νάξιος 1728, κῶδ. 253.

- Θεόκλητος Βυζάντιος 1767—1774, κῶδ. 325.
 Θεοφάνης XI, κῶδ. 38.
 Θωμᾶς ἱερομόναχος 1861, κῶδ. 513, η'.
- Ίάκωβος Ἀναστασίου ἱερομόναχος 1721, κῶδ. 422, α'.—1722, κῶδ. 422, β'.—1723, κῶδ. 126.—1724, κῶδ. 455.—1726-1736, κῶδ. 233.
- Ίάκωβος Πελοποννήσιος ὁ ἐκ Σκαφιδίας 1788, κῶδ. 489.
 Ίάκωβος μοναχὸς 1836, κῶδ. 202.
 Ἰγνάτιος Πετρίτζης ἱερομόναχος Χῖος 1675, κῶδ. 447, 449, 450, 461.
 Ἰγνάτιος ἱερομόναχος ἐκ Σκοπέλου 1718, κῶδ. 495.
 Ἰγνάτιος ἱερομόναχος 1749, κῶδ. 553.
 Ἰερεμίας μοναχὸς XVII, κῶδ. 169.
 Ἰερόθεος μητροπολίτης Μονεμβασίας 1588—1591, κῶδ. 111.
 Ἰωακείμ Ζανάκαιος ἱερομόν. Κύπριος 1644, κῶδ. 173, φ. 88—96.
 Ἰωακείμ ἱεροδιάκονος ὁ ἐξ Ἐφῶας XVIII, κῶδ. 118.—Ὁ αὐτὸς εἶτα ἱερομόναχος 1751, κῶδ. 115.
 Ἰωακείμ ἱερομόναχος Σμυρναῖος 1744, κῶδ. 159.
 Ἰωακείμ 1764, κῶδ. 382.
 Ἰωακείμ ἱεροδιάκονος ἐκ παλαιῶν Πατρῶν XVIII, κῶδ. 500, 541.
 Ἰωάννης 1336, κῶδ. 522.
 Ἰωάννης ἱερεὺς Χῖος 1667, κῶδ. 121.
 Ἰωάννης λαμπαδάριος 1734, κῶδ. 323.—Ὁ αὐτὸς πρωτοψάλτης τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας 1745, κῶδ. 572.
 Ἰωάννης ἐν Βενετία 1740, κῶδ. 453, α'.
 Ἰωαννίκιος ἱερομόναχος Σαββαΐτης, κῶδ. 180, 430, 483, 504.—1781, κῶδ. 170.—1785, κῶδ. 76.—1787, κῶδ. 476.
 Ἰωαννίκιος Ψάλτου, ἱεροδιάκονος Ἄνδριος 1752, κῶδ. 386.
 Ἰωσήφ Εὐστρατηνὸς 1655, κῶδ. 634.
 Κλήμης Ῥόδιος XVI, κῶδ. 225.
 Κοσμᾶς μοναχὸς ὁ ἀπὸ Γάνου 1771 - 1780, κῶδ. 182.—1787, κῶδ. 301.—1788, κῶδ. 351.—1789, κῶδ. 265.—1790, κῶδ. 299.—1792, κῶδ. 340.—1794, κῶδ. 341.

- Κυριάκος Ἐφέσιος 1705, κῶδ. 365.
- Κύριλλος ἱερομόναχος ἐκ Δελβίνου, κῶδ. 414.—1686, κῶδ. 145.—1696, κῶδ. 191.—1698, κῶδ. 191,7.—1704, κῶδ. 237.
- Κωνσταντῖνος Πελοποννήσιος 1774, κῶδ. 79.
- Κωνσταντῖνος Τριανταφυλλίδης ὁ ἐκ Ζαγοράς 1753, κῶδ. 536.
- Λαυρέντιος ἀρχιεπίσκοπος Σινᾶ XVI, κῶδ. 442.
- Λαυρέντιος ἱερομόναχος Κύπριος 1625—1626, κῶδ. 415.
- Λεόντιος νοτάριος 1056, κῶδ. 134.
- Λεόντιος μητροπολίτης Φιλαδελφείας XVIII, κῶδ. 367.
- Λέων διάκονος XI, κῶδ. 29.
- Μακάριος διδάσκων ἐν Ἱεροσολύμοις XVIII, κῶδ. 376, 388.
- Μάξιμος Πελοποννήσιος, ἀρχιδιάκονος Ἀλεξανδρείας 1600—1601, κῶδ. 524.
- Μάξιμος Συμαῖος XVIII—XIX, κῶδ. 162.
- Μανουήλ Καλέκας XIV, κῶδ. 405.
- Μανουήλ Γρηγορόπουλος 1502, κῶδ. 82.
- Μανουήλ Δέκαρχος Κρής 1678, κῶδ. 251.
- Μανουήλ 1796, κῶδ. 608.
- Ματθαῖος μοναχὸς XII, κῶδ. 55.
- Ματθαῖος ἱερομόναχος 1692, κῶδ. 205.
- Ματθαῖος μοναχὸς Πάτριος 1740, κῶδ. 164.
- Μελχισεδὲκ πρωτοσύγκελλος Κρής 1790, κῶδ. 153.
- Μερκούριος Βενετζᾶ ἱερομόναχος 1616, κῶδ. 192.
- Μιχαήλ Καλοφρενάς 1449, κῶδ. 255.
- Μιχαήλ Ἀνδρίστου 1608, κῶδ. 585.
- Μιχαήλος ἐκ Παίδεστοῦ 1757, κῶδ. 497.
- Νεκτάριος πατριάρχης Ἱεροσολύμων XVII, κῶδ. 156, 471, 486.
- Νεκτάριος ἱερομόναχος Μυτιληναῖος 1738, κῶδ. 543.
- Νέφυτος Πελοποννήσιος διάκονος 1688, κῶδ. 158.
- Νήφων ἱερομόναχος Ἀγιοταφίτης 1811, κῶδ. 581.
- Νικόλαος ἀναγνώστης 1502, κῶδ. 526.
- Νικόλαος Bassem, διάκονος τῆς παρὰ τὰ Ἱεροσόλυμα ἰβηρικῆς μονῆς τοῦ τιμίου Σταυροῦ 1626, κῶδ. 99.

- Νικόλαος 1775, κῶδ. 532.
 Νικόλαος Κύπριος 1806, κῶδ. 197.
 - Παΐσιος Διγαρίδης 1656, κῶδ. 160 ?
 Παπαγεωργόπουλος ἐκ Δημητζίανης 1783, κῶδ. 335.
 Παρθένιος ἱερομόναχος (Ἄγιοταφίτης) XVII, κῶδ. 475.
 Παρθένιος μοναχὸς Θετταλὸς 1782—1783, κῶδ. 362.
 Παρθένιος Γαλατζίανος καὶ χαμαράσης (τοῦ πατριαρχείου Ἱερο-
 σολύμων) 1815, κῶδ. 511, ε΄.
 Παῦλος μοναχὸς Σαββαίτης XIX, κῶδ. 295.
 Πέτρος Παπαδόπουλος 1338, κῶδ. 178.
 Πέτρος 1724, κῶδ. 62.
 Πέτρος Βυζάντιος, λαμπαδάριος τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει μεγάλης
 ἐκκλησίας, κῶδ. 498.—1795, κῶδ. 490.—1809, κῶδ. 347.
 Πορφύριος ἱεροδιάκονος 1599, κῶδ. 208.
 Πορφύριος ἐπίσκοπος Βοδροκτοῦ καὶ Γλυκέων 1644, κῶδ. 480.
 Προκόπιος, ἐπίτροπος τοῦ πατριαρχείου Ἱεροσολύμων XIX, κῶδ. 357.
 Ῥῆγας ἐκ Δημητζίανης 1779, κῶδ. 303.
 Ῥηγῆνος ἱερομόναχος 1613, κῶδ. 557.
 Σαμουὴλ ἱερομόναχος 1804, κῶδ. 262.
 Σεβαστὸς Κομινῆτης XVII, κῶδ. 441.
 Σίλβεστρος πατριάρχης Ἀντιοχείας 1724—1740, κῶδ. 124.
 Σταμάτιος διάκονος XVIII, κῶδ. 566.
 Σταυρῆς 1774, κῶδ. 484.
 Στουδίων μονῆς τῆς ἐν Κ/πόλει μέγας ἐκκλησιάρχης, ὀνομαζόμε-
 νος Γεώργιος ἢ Εὐλόγιος X, κῶδ. 13.
 Σωτήριχος ὁ ἐκ Διαυλείας 1594, κῶδ. 250.
 Σωφρόνιος μοναχὸς 1701, κῶδ. 438.
 Σωφρόνιος ἱεροδιάκονος Σύρος 1735, κῶδ. 457.—1740, κῶδ. 423.
 Τζώρτζης ἀναγνώστης 1705, κῶδ. 221.
 Τζότζος ἀναγνώστης 1700, κῶδ. 333.
 Φιλόθεος ἱερομόναχος Ἄγιοταφίτης 1624, κῶδ. 173.
 Φιλόθεος ἱεροδιάκονος ἐν Ἄρτῃ 1795, κῶδ. 292, θ΄.
 Χάννας ἱερεὺς Βηθλεεμίτης XVIII, κῶδ. 482, 534.

- Χαρίτων Γεωργιάδης Τζεπχανελής XIX, κῶδ. 361.
 Χριστόφορος 1668, κῶδ. 502.
 Χρῦσανθος πατριάρχης Ἱεροσολύμων XVIII, κῶδ. 101, 224.
 Χρῦσανθος πρωτοσύγκελλος 1778, κῶδ. 168.
 Χρῦσανθος Προυσαεὺς XVIII, κῶδ. 298.

 ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΑΙ.

- Ἄζαρίας 1709, κῶδ. 80.
 Γαβριήλ Ἁγιοπαυλίτης 1760, κῶδ. 238.
 Θεοφάνης ἱερομόναχος 1717, κῶδ. 617.
 Ἰάκωβος μοναχὸς XIV, κῶδ. 13.
 Ἰωαννίκιος πνευματικὸς Ἁγιοσαββίτης 1788, κῶδ. 230.
 Σπυρίδων ἱερεὺς 1691, κῶδ. 212.—1692, κῶδ. 450.

 ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΙ ΚΑΙ ΚΤΗΤΟΡΕΣ.

- Ἀβράμιος Κύπριος, ἱερομ. Ἁγιοταφίτης 1697, κῶδ. 567.
 Ἀβράμιος πατριάρχης Ἱεροσολύμων XVIII, κῶδ. 530.
 Ἀγαθάγγελος ἱερομόναχος Ἀτταλειώτης 1733, κῶδ. 355.
 Ἀγάπιος Προυσαεὺς ἱερομόναχος Ἁγιοταφίτης 1768, κῶδ. 530.
 Ἀγγελῆς Μπαλῆς ὁ ἐξ Ἐπιβατῶν XIX, κῶδ. 439.
 Ἅγιος Τάφος XVI, κῶδ. 34, 35.—1578-1579, κῶδ. 19.—
 1589, κῶδ. 33. — 1677, κῶδ. 27. — 1683, κῶδ. 31. —
 1689, κῶδ. 222. — 1769, κῶδ. 540.
 Ἅγιου Τάφου μετόχιον ἐν Κωνσταντινουπόλει, κῶδ. 54.
 Ἀθανάσιος διάκονος Ἡρακλείας XVIII, κῶδ. 543.
 Ἀθανάσιος Μουδανιώτης XVIII—XIX, κῶδ. 335.
 Ἀκάκιος ἱερομόναχος καὶ καθηγούμενος τῆς ἐν Κύπρῳ μονῆς τοῦ
 ἁγίου Γεωργίου τῶν Μαγγάνων XVI, κῶδ. 138.
 Ἀμβρόσιος 1728, κῶδ. 253.
 Ἀμβρόσιος ἱεροδιάκονος XVIII, κῶδ. 419.

- Κύριλλος μοναχός ὁ ἐξ Ἰμβρου XVIII, κῶδ. 401.
 Κύριλλος Ἀγιοταφίτης XVIII, κῶδ. 338 καὶ 342.
 Κύριλλος ἱεροδιάκονος Πελοποννήσιος XVIII, κῶδ. 276.
 Κριτοπουλαίων οἰκογένεια 1589, κῶδ. 37.
 Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης τῶν ἁγίων ναὸς πατριαρχικὸς ἐν Ἱε-
 ρουσαλήμ (1604—1605), κῶδ. 37.
 Κωνσταντῖνος Τριανταφυλλίδης ὁ ἐκ Ζαγοράς XVIII, κῶδ. 536.
 Λεόντιος ἀρχιεπ. Νεαπόλεως τῆς ἐν Παλαιστίνῃ 1723, κῶδ. 74.
 Μαγγάνων μονὴ ἐν Κύπρῳ XVI, κῶδ. 138.
 Μακάριος ἱερομόναχος ὁ Πολίτης (= Βυζάντιος) 1575, κῶδ. 526.
 Μακάριος ἱεροδιδάσκαλος Τυρναβίτης XVIII, κῶδ. 302.
 Μακάριος Τυρναβιώτης 1666—1670, κῶδ. 8.
 Μακάριος ἱερομόναχος Ἀγιοταφίτης 1716, κῶδ. 205.
 Μακάριος ἱερεὺς 1816, κῶδ. 307.
 Μακάριος Τυρναβίτης, πνευματικὸς πατὴρ 1778, κῶδ. 273.
 Ματθαῖος μοναχός XII, κῶδ. 55.
 Ματθαῖος Γανοχωρίτης XVIII—XIX, κῶδ. 182.
 Μελέτιος Ζωναράς, πνευματικὸς πατὴρ XVIII, κῶδ. 174.
 — Μελέτιος Κρής XVIII, κῶδ. 403.
 Μῆτρος 1763—1791, κῶδ. 238.
 Μητροφάνης Τενέδιος ἱερομόναχος Ἀγιοταφίτης 1809, κῶδ. 347,
 398.—1811, κῶδ. 398, 399, 401.
 Μιχαὴλ ἱερομόναχος, κῶδ. 130.
 Μιχαὴλ τοῦ Ἀρχιστρατήγου μοναστήριον ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ
 μετόχιον τῆς ἐν τῇ ἐρήμῳ λαύρας τοῦ ὁσίου Σάββα, κῶδ.
 7, 134, 169, 371.
 Μόδεστος ἱεροδιάκονος Μυτιληναῖος XIX, κῶδ. 185.
 Ναθαναὴλ Γερότας μοναχός XVIII, κῶδ. 112.
 Ναθαναὴλ μητροπολίτης Σερρών XVII, κῶδ. 485.
 Ναθαναὴλ μοναχός Σαββαίτης XVI, κῶδ. 138.
 Νεκτάριος Ῥαιδεστηνός XVIII, κῶδ. 538 καὶ σελ. 514.
 Νεόφυτος μοναχός 1557—1558, κῶδ. 43.
 Νεόφυτος ἱερομόναχος Μακεδῶν 1608, κῶδ. 331.

- Νεόφυτος Ῥόδιος, ἱερομ. Ἀγιοταφίτης, XVIII, κῶδ. 354, 378.
 Νεόφυτος Νοταρᾶς, ἱερομ. Ἀγιοταφίτης XVII—XVIII, κῶδ.
 116, 145.
 Νεόφυτος ἱεροδιάκονος Ἀγιοταφίτης XVIII, κῶδ. 54.
 Νεόφυτος Βούλγαρος ἢ Τουρναβιώτης, ἱερομόναχος Ἀγιοταφίτης
 XVIII, κῶδ. 168.
 Νικάνωρ, καθηγούμενος τῆς λαύρας τοῦ ὁσίου Σάββα XVI, κῶδ. 281.
 Νικόδημος ἱεροδιάκονος Πάριος 1690, κῶδ. 258.
 Νικόδημος ἱερομόναχος XVIII, κῶδ. 406, 417.
 Νικόλαος πρώην μέγας σπαθᾶριος Οὐγκροβλαχίας 1660, κῶδ. 161.
 Νικόλαος Πετρόνικος Κερκυραῖος 1699, κῶδ. 216.
 Νικόλαος Καρακότης Ἀθηναῖος 1594, κῶδ. 250.
 Νικόλαος Γαβριηλίδης ἐκ Δακίας XVIII, κῶδ. 480.
 Παῖσιος ἱερομόναχος Σιναΐτης 1716, κῶδ. 205.
 Παῖσιος καθηγούμενος τῆς ἁγίας Βηθλεέμ XVIII, κῶδ. 206.
 Παῖσιος ἐκ Βάρνης, πρωτοσύγκελλος Ἀγιοταφίτης, 1736, κῶδ. 205.
 Παναγίας τῆς Ὁδηγητρίας μοναστήριον ἐν Ἱεροσολύμοις 1578—
 1579, κῶδ. 137.
 Πάνος Τραπεζούντιος XVIII, κῶδ. 248.
 Παρθένιος μοναχὸς Θεσσαλονικεὺς XVIII, κῶδ. 240.
 Παρθένιος Ντουράνης ἱερεὺς 1760, κῶδ. 238.
 Παρθένιος ἱερομόναχος 1791, κῶδ. 238.
 Παρθένιος ἱερομόναχος XVII, κῶδ. 411.
 Παρθένιος πρωτοσύγκελλος Ἀγιοταφίτης XVIII, κῶδ. 426.
 Παρθένιος ἱεροδιάκονος ὁ ἐκ Δημητζάνης XVIII, κῶδ. 575.
 Παρθένιος ἱερομόναχος Πελοποννήσιος 1682, κῶδ. 74.
 Παρθένιος καμαράσης τοῦ πατριαρχείου Ἱεροσολύμων 1817, κῶδ. 82.
 Παῦλος Παλαιολόγος XVIII, κῶδ. 90.
 Πέτρος Καραμανίτης 1563, κῶδ. 28.
 Πέτρος Βυζάντιος XVIII, κῶδ. 298.
 Πορφύριος μητροπολίτης Νικαίας XVII, κῶδ. 275.
 Προκόπιος ἀρχιεπίσκοπος Φιλαδελφείας τῆς ἐν Παλαιστίνῃ 1816,
 κῶδ. 269.

- Προκοπίος Λέσβιος, πρωτοσύγκελλος, εἶτα μητροπολίτης Πτολεμαΐδος καὶ κατόπιν πατριάρχης Ἱεροσολύμων XIX, κῶδ. 309, 311, 315, 318, 396, 402.
- Προκόπιος Σμυρναῖος 1785, κῶδ. 542.
- Ῥαλάκης Καρυοφύλλης XVIII, κῶδ 524.
- Ῥοζινὴ: μονὴ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Μελενίκου, 1674, κῶδ. 5.
- Σάββα τοῦ ὀσίου λαύρα: κῶδ. 7, 11, 12, 13, 16, 22, 24, 28, 30, 36, 38, 43, 73, 112, 113, 135, 138, 274, 281, 405.
- Σάββας διδάσκαλος XVIII, κῶδ. 126.
- Σάββας χατζῆ-Γρηγορίου 1685, κῶδ. 548.
- Σαμουὴλ Πελοποννήσιος, ἱερομόναχος Ἀγιοταφίτης XVIII, κῶδ. 497, 608.
- Σεραφεῖμ τοῦ ἁγίου μονὴ XVII, κῶδ. 585.
- Σεραφεῖμ ἱεροδιάκονος Ἰβηρίτης XVIII, κῶδ. 211.
- Σίμων ἡγούμενος τῆς μονῆς Κύκκου, κῶδ. 112.
- Σουμελᾶ μοναστήριον 1744, κῶδ. 406.
- Σταυροῦ μοναστήριον παρὰ τὰ Ἱεροσόλυμα, κῶδ. 53, 84, 526.
- Στέφανος μητροπολίτης Σερρών XVIII, κῶδ. 172.
- Συμεὼν μητροπολίτης Πτολεμαΐδος, κῶδ. 67.
- Συμεὼν Βηθλεεμίτης XVIII, κῶδ. 206.
- Φιλῆμων Κύπριος ὁ εἶτα ἀρχιερεὺς Γάζης 1810—1837, κῶδ. 337, 544, 589, 607.
- Φιλόθεος Κύπριος, κῶδ. 328.
- Φιλόθεος ἱερομόναχος Κανάκις, κῶδ. 210.
- Φιλόθεος ἐξ Ἰωαννίνων, ἱερομ. Ἀγιοταφίτης XVIII, κῶδ. 211.
- Χαηντάρης ἐκ Κύπρου XVI, κῶδ. 47.
- Χουζηβᾶ μοναστήριον ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, κῶδ. 35.
- Χριστόδουλος ἱερομόναχος Κύπριος 1693, κῶδ. 84.
- Χριστόδουλος ἀρχιεπίσκοπος Γάζης 1671—1702, κῶδ. 537.
- Χρῶσανθος Προυσαεὺς, καμαράσης τῆς κοινότητος τῶν Ἀγιοταφίτων XVIII, κῶδ. 253, 303, 482.
- Χρῶσανθος Σινωπεὺς, πρωτοσύγκελλος Ἀγιοταφίτης, 1769, κῶδ. 595.
- Χρῶσανθος διάκονος XVIII, κῶδ. 388.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΕΝ Τῷ ΠΡΩΤῷ ΤΟΜῳ

ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΟΣΙΩΝ ΚΑΛΛΙΓΡΑΦΩΝ

πατριάρχων ἀρχιερέων κληρικῶν λαϊκῶν χωρῶν πόλεων καὶ ἄλλων ¹.

- Ἄβαγιώτης, μελιστής ἐκκλησιαστικῶν ἁσμάτων.—422.
- Ἄβδιον προφητεῖαι.—9, 109.
- Ἄβέρκιος Ἱεραπόλεως: βίος.—87.
- Ἄβέρκιος Κουτρωτζάνος Ἐηροποταμηνός.—325.
- Ἄβέρκιος ἱερομόναχος, καλλιγράφος XVII.—265.
- Ἄβεσαλὼμ στόλος ἐν Ἱεροσολύμοις.—170.
- Ἄβιζος ὁ ἅγιος: μαρτύριον αὐτοῦ.—35.
- Ἄβραάμ τοῦ προπάτορος ἀπόκρυφος διαθήκη.—152.
- Ἄβραάμ Νόροφ.—362.
- Ἄβραμίου τοῦ ὀσίου βίος.—87.
- Ἄβραμίου ἐπισκ. Ἄρβηλ βίος.—5.
- Ἄβράμιος Κύπριος 1697.—480.
- Ἄβράμιος πατριάρχης Ἱεροσολύμων.—275, 276, 320, 321, 470.
- Ἄβράμιος Ἰωαννίτης, ἠγούμενος τῆς Γεθσημανῆς 1789.—463.
- Ἄγαθαγγέλου Ἱερωνύμου ὁράσεις ἢ προφητεῖαι.—252, 316, 458, 463, 513.
- Ἄγαθάγγελος ἱερομόναχος Ἀτταλειώτης 1733.—383.
- Ἄγάθη ἡ ἁγία: μαρτύριον αὐτῆς.—4.
- Ἄγαθόνικος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—76.
- Ἄγαθόπολις, ἐκκλησιαστικὴ ἐπαρχία ἐν Θράκῃ.—335.
- Ἄγάθων ἀββάς: ἀποσπάσματα.—272.
- Ἄγάθων Μοσχιανός, μελιστής ἐκκλησιαστικῶν ἁσμάτων.—248, 249, 474.
- Ἄγαλλιανός, μελιστής ἐκκλησιαστικῶν ἁσμάτων.—474.
- Ἄγάπη ἡ ἁγία: μαρτύριον.—41.

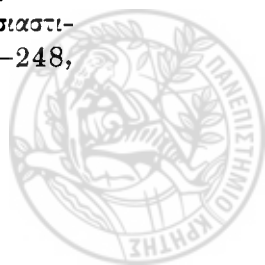
¹ Προστίθενται παρὰ τὰ ὀνόματα καὶ αἱ ἐν τῷ βιβλίῳ ἀπαντῶσαι χρονολογίαι πατριάρχων ἀρχιερέων ἀναγινωστῶν καὶ ἄλλων ἀτόμων ὅτε δ' ἔλλειπει καθωρισμένος χρόνος, παρασημειοῦται ὁ αἰὼν λατινικοῖς γράμμασιν.

- Ἁγάπιος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.— 41, 269.
- Ἁγάπιος μάρτυς ὁ τῆς ἁγίας Βάσσης υἱός: μαρτύριον.—76.
- Ἁγάπιος ὁ ἀντεχόμενος τῆς ἐπισκοπῆς Βόστρας.—94.
- Ἁγάπιος ἡγούμενος τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις μονῆς τοῦ ἁγίου Δημητρίου 1781.—437.
- Ἁγάπιος Λάνδος: παράφρασις τοῦ βίου τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης.— 285.
- Ἁγάπιος Πελοποννήσιος, ἡγούμενος τῆς Γεθσημανῆς 1836.— 463.
- Ἁγάπιος Προυσαεὺς, ἱερομόναχος Ἁγιοταφίτης 1768.—470.
- Ἁγαρηνοί.—459.
- Ἁγγαίου προφητεῖαι.—9, 109.
- Ἁγγελῆς.—372.
- Ἁγγελῆς Μπαλῆς ὁ ἐξ Ἐπιβατῶν Θράκης.—426.
- Ἁγγελίνα μήτηρ τῶν ἐν Ἀδριανουπόλει Κριτοπουλαίων 1589.— 113.
- Ἁγγελος: Ἀλέξις, Θεόδωρος, Ἰσαάκιος.
- Ἁγγέλου εἰκῶν.—413.
- Ἁγγλία.—220, 221.
- Ἁγία Μαύρα=ἡ νῆσος Ἰθάκη.— 253.
- Ἁγιασματάριον, ὄνομα βιβλίου πρὸς χρῆσιν τῶν ἱερέων.—399.
- Ἁγιασμός: ἀκολουθία.
- Ἀγιάσος, κωμόπολις ἐν Λέσβῳ.— 463.
- Ἁγίας Σοφίας ναὸς ἐν Κ/πόλει.—92.
- Ἁγιον Ὅρος=Ἄθως.—384, 390.
- Ἁγιον Φῶς.—404.
- Ἁγιορειτικὰ μέλη.—249, 474.
- Ἁγιος Λαυρέντιος, κωμόπολις Θεσσαλίας.—460.
- Ἁγιοσοφιτικὰ μέλη.—249, 474.
- Ἁγιος Τάφος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις.—79, 98, 104, 106, 107, 112, 134, 170, 308, 312, 362, 395, 398, 407, 414, 422, 441, 453, 454, 457, 458, 459, 462, 473, 474, 475, 486, 489.
- Ἁγκυρα, πόλις καὶ ἐκκλησιαστικὴ ἐπαρχία ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ.—64, 205, 214, 348, 457.
- Ἁγίων, πόλις τῆς Ἰταλίας.— 433.
- Ἁγραφα.—460.
- Ἁγριππίνη: μαρτύριον.—71.
- Ἀγχιάλος, πόλις Θράκης.—335, 457.
- Ἁγωγῶν πέρι.—93.
- Ἁδανα, πόλις ὑποκειμένη ἐκκλησιαστικῶς τῷ πατριαρχείῳ Ἀντιοχείας.—206, 218.
- Ἀδελφάτων τοῦ ἁγίου Τάφου κατὰ τὰς τῆς.—459, 460.
- Ἁδου πέρι λόγος ἀκέφαλος.—264.
- Ἁδριανὸς ὁ ἅγιος: μαρτύριον.— 76.
- Ἁδριανὸς ἐπίσκοπος Ῥώμης: ἐπιστολὴ αὐτοῦ.—318.

- Ἄδριανὸς πατριάρχης Μοσχολίας.—446, 449.
- Ἄδριανούπολις. — 113, 215, 217, 336, 346, 348, 349, 350, 352, 393, 421, 442, 448, 459.
- Ἄειθαλᾶς ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—34, 77.
- Ἄετιος: συνταγὴ αὐτοῦ περὶ χολῆς ξανθῆς.—329.
- Ἄζαρίας βιβλιοδέτης 1709.—164.
- Ἄζαρίας ὁ ἐν τῇ καμίνῳ.—25.
- Ἄζαρίας μητροπολίτης Θεοδοσιουπόλεως 1712 - 1734.—204, 210, 211.
- Ἄηρ: περὶ τῆς δυνάμεως τῆς τοῦ αἴρος βαρύτητος ἀνώνομος ἐπιστολιμαία διατριβή.—435.
- Ἄθανάσιος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—76.
- Ἄθανάσιος ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας ὁ μέγας.—Βίος τοῦ ὁσίου Ἀντωνίου 37, 78.—Ἐπιστολαὶ 94, 305.—Περὶ Διονυσίου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας 195.—Διάλεξις μετὰ Ἀρείου 141.—Διήγησις περὶ τοῦ ἐν Βηρυτῶν θαύματος τῆς εἰκόνης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ 3, 354.—Ἐρμηνεῖαι εἰς τὰς παραβολὰς τοῦ εὐαγγελίου 402.—Περὶ Μελχισεδὲκ 408.—Πρὸς Μαρκελλῖνον περὶ τῶν Ψαλμῶν 132, 302, 455.—Περὶ ἀναγκαίων ζητημάτων πρὸς Ἀντίοχον 153, 293, 355.—Πρὸς τοὺς ἀποταξαμένους 294.—Λόγος εἰς τὰ βαῖα 228.—Λόγος εἰς τὸν ἐκ γενετῆς τυφλὸν 243.—Λόγος εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου 244.—Ἀποσπάσματα 126, 172, 265, 397.—Ἀωνόμου ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον Ἀλεξανδρείας 326.—Εἰκόνες αὐτοῦ ἐν χειρογράφοις 60, 132.—Ναὸς ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ 338.
- Ἄθανάσιος δ' πατριάρχης Ἀλεξανδρείας.—430.
- Ἄθανάσιος ἐπίσκοπος Ἀτραμυτίου: ἐγκώμιον αὐτοῦ.—122.
- Ἄθανάσιος μητροπολίτης Ἀδριανουπόλεως 1692 - 1708.—215, 442. Ἄτερος ὁμοίως 1730.—217.
- Ἄθανάσιος πατριάρχης Ἀντιοχείας 1689-1722.—314, 351.
- Ἄθανάσιος μητροπολίτης Βηθλεὲμ 1453.—139.
- Ἄθανάσιος μητροπολίτης Δημητριάδος καὶ Ζαγοράς XVIII.—474, 477.
- Ἄθανάσιος διάκονος Ἡρακλείας.—476.
- Ἄθανάσιος Καραβέλας, ἐπίσκοπος Ἱερᾶς Πέτρας τῆς ἐν Κρήτῃ XVI.—352.
- Ἄθανάσιος πατριάρχης Ἱεροσολύμων.—362.
- Ἄθανάσιος ἐπίσκοπος Κορώνης XIII.—339.
- Ἄθανάσιος ἐ' πατριάρχης Κ/πόλεως ὁ ἀπὸ Ἀδριανουπόλεως 1709: ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Χαλδίαν.—216. Ἐκκλησιαστικά ἄσματα τετονισμένα.—248,

- 367, 371, 407. Πολυχρο-
νισμὸς αὐτοῦ.—449.
- Ἀθανάσιος ἐπίσκοπος Πανίου καὶ
Ῥαιδεστοῦ 1671.—348.
- Ἀθανάσιος μητροπολίτης Τορνό-
βου, ὁ εἶτα Ἀδριανουπόλε-
ως 1689.—213, 336, 337.
- Ἀθανάσιος μητροπολίτης Φιλα-
δελφείας 1644.—442.
- Ἀθανάσιος μητροπολίτης Χαλκη-
δόνος 1706.—214.
- Ἀθανάσιος μοναχὸς Ἰβηρίτης, με-
λιστῆς ἐκκλ. ἀσμάτων, ἴσως ὁ
μετὰ ταῦτα Ἀδριανουπόλεως
μητροπολίτης καὶ τέλος πα-
τριάρχης οἰκουμενικός.—248,
474.
- Ἀθανάσιος ἱεροδιάκονος Κρής.—
459.
- Ἀθανάσιος ἱερομόναχος: ἐπιστο-
λὴ αὐτοῦ.—307.
- Ἀθανάσιος Ἀμβρακιώτης: διά-
λογος περὶ πάπα.—452.
- Ἀθανάσιος ὁ ἐξ Ἀτταλείας, λο-
γοθέτης τοῦ πατριαρχείου Ἀλε-
ξανδρείας XVII-XVIII.—444.
- Ἀθανάσιος Μουνδανιώτης.—377.
- Ἀθανάσιος ἠγούμενος τῆς λαύρας
τοῦ ὁσίου Σάββα XVI.—356.
- Ἀθανάσιος Σαρασίτης ἱερεὺς
1762.—176, 177.
- Ἀθανάσιος Φιλανθρωπηνός, κα-
θηγούμενος τῆς μονῆς Μά-
μαντος 1158.—297.
- Ἀθανάσιος Κομνηνὸς Ὑψηλάντης:
κατάλογοι πατριαρχῶν.—275.
- Ἀθανάσιος Ψαλίδα 1791.—386.
- Ἀθῆναι.—249, 309, 321, 336,
341, 342, 343, 347, 348,
353, 421. Ἀθηναίων μῆ-
νες.—167.
- Ἀθηνογένης ὁ ἅγιος καὶ οἱ εἰς μα-
θηταὶ αὐτοῦ: μαρτύριον.—30,
73.
- Ἀθύρα, ἐπισκοπὴ ἐν Θράκῃ.—
348, 442.
- Ἀθωνομαζομένη (βίβλος).—365.
- Ἄθως = τὸ ἅγιον Ὅρος.—332,
337, 350, 389, 392, 446.
- Αἰγυπτίων μοναχῶν ἱστορία.—
198.
- Αἴγυπτος ἡ χώρα.—349, 444,
445, 461.
- Αἴγυπτος = Κάϊρον.—253, 412,
450, 467.
- Αἰκατερίνη ἡ ἅγια: βίος καὶ ἄ-
θλησις αὐτῆς.—285, 354,
431, 492.
- Αἰκατερίνη β' αὐτοκράτειρα Ῥωσ-
σίας.—402.
- Αἰκατερίνη, μήτηρ Γαβριὴλ ἀρ-
χιδιακόνου 1694.—441.
- Αἰλιανός: ἐπιστολαί.—394.
- Αἰμιλιανὸς ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—
30, 73.
- Αἰνεΐας: ἐπιστολαί.—394.
- Αἰνίγματα.—383, 402.
- Αἴνος, πόλις Θράκης.—454.
- Ἄϊντάπ, πόλις Συρίας.—408.
- Αἰρέσεις: ἐκθεσις περὶ αὐτῶν.—
389.
- Αἴσωπος.—287.
- Αἰτωλία ἡ χώρα.—149.

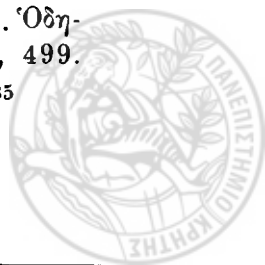
- Ἄκαθιστος ἡμέρα: διήγησις περὶ αὐτῆς. — 270, 333. Ἄκαθιστος μετὰ σηματοφώνων. — 475, 481.
- Ἄκακιος: ἐπιστολαὶ πρὸς αὐτὸν Μακαρίου Πατρῆου. — 308.
- Ἄκακιος ὁ ἅγιος: μαρτύριον. — 26.
- Ἄκακιος Καισαρείας: ἀποσπάσματα. — 14, 381.
- Ἄκακιος ἡγούμενος Μαγγάνων. — 244.
- Ἄκακιος Σαββαίτης: ἐρμηνεία τοῦ μεγάλου κανόνος Ἀνδρέου Κρήτης. — 301, 387.
- Ἄκαρνανία ἢ χώρα. — 449.
- Ἄκεψμαῖς ὁ ἅγιος: μαρτύριον. — 34, 77.
- Ἄκινδυνος ὁ ἅγιος: μαρτύριον. — 77.
- Ἀκίσκα, Ἀκήσκα, Ἀχίσκα. — 204, 206, 207 212, 213.
- Ἀκκερμάνιον. — 458.
- Ἀκολουθία ἀγγελικοῦ σχήματος 328. — Μικροῦ ἁγιασμοῦ 168, 330, 333, 384. — Μεγάλου ἁγιασμοῦ 465. — Ἁγίου σχήματος 330. — Μεγάλου σχήματος 155. — Βαπτίσματος 155. — Εἰς μνήστρα 156. — Ἐξομολογήσεως 433. — Μεταλήψεως 404, 465. — Νεκρώσιμος 423. — Νιπτῆρος 490. — Τῶν ἁγίων παθῶν 268. — Εἰς παῖδας κακοσκόπους 263. — Εἰς τὸ ποιῆσαι παράκλησιν 332. — Εἰς ῥασοφόρον 330. — Ψαλτηρίου 473. — Εἰς τὸν ἅγιον Ἀνανίαν 270. — Εἰς τὸν ἅγιον Ἄντιμον Νικομηδείας 270. — Εἰς τὸν ἅγιον Γρηγόριον Ταφρῶν 434. — Εἰς τὸν ἅγιον Διονύσιον Ἀρεοπαγίτην 270, 427. — Εἰς τοὺς ὁσίους Δωρόθεον καὶ Δοσίθεον 363. — Εἰς τὸν ἅγιον Εὐστάδιον 81. — Εἰς τὸν ἅγιον Μᾶρκον τὸν Εὐγενικὸν 279, 359, 398. — Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου 398. — Εἰς τὸν ἀρχάγγελον Μιχαὴλ 394. — Εἰς τὸν ἅγιον Ῥωμανὸν τὸν μελωδὸν 270. — Εἰς τὸν προφήτην Σαμουὴλ 423. — Εἰς τοὺς ἐν Στροφάσιν ἀναιρεθέντας πατέρας 380. — Εἰς τὸν ὄσιον Φιλάρετον 462.
- Ἄκουϊνος: Θωμᾶς.
- Ἄκρι, πόλις Παλαιστίνης. — 170.
- Ἄκροπολίτης: Γεώργιος, Κωνσταντῖνος.
- Ἀκόλας. — 8, 14.
- Ἀκυλίνα ἢ ἁγία: μαρτύριον. — 27, 70.
- Ἄκυλλα. — 443.
- Ἄλάσσαρι-Φιλαδέλφεια ἢ ἐν Μαιονίᾳ. — 460.
- Ἄλάτια τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. — 250.
- Ἄλεξάνδρεια ἢ ἐν Αἰγύπτῳ. — 217, 263, 308, 309, 335, 336, 338, 349, 412, 430, 440, 441, 442, 444, 445, 449, 450, 466, 468, 469, 474.
- Ἄλέξανδρος ὁ μέγας: ἐπιστολαί. — 394.
- Ἄλέξανδρος, αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων. — 91.

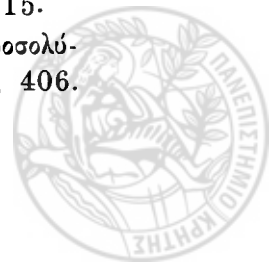
- Ἄλεξανδρος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας: ἐπιστολή.—317.
- Ἄλεξανδρος λογοθέτης Ἀλεξανδρείας 1672.—445.
- Ἄλεξανδρος ὁ Ἀφροδισιεύς: ἰατρικὰ ἀπορήματα 190, 498.
- Ἄλεξανδρος Μαυροκορδάτος ὁ ἐξ Ἀπορρήτων: περὶ συντάξεως 159, 290, 291, 403, 431.—Περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς 166, 201, 254, 492.—Ῥητορικὴ 176, 199, 255, 388, 418, 419, 429, 497.—Ἐπιστολαὶ 448, 449.—Ἐγγραφοὶ περὶ αὐτοῦ 444.—Θέματα κατὰ τὸ περὶ γραμματικῆς συντάξεως βιβλίον.—403.
- Ἄλεξανδρος μοναχός: ἀποσπάσματα.—397.
- Ἄλεξανδρος προσκυνητὴς 1798.—276.
- Ἄλεξανδρος Σούτζιος, ἡγεμὼν τῆς Μπογδανίας 1801.—426.
- Ἄλεξανδρος Τυρναβίτης.—329, 413, 421, 472.
- Ἄλεξανδρος εἰς Ὑψηλάντης, ἡγεμὼν Βλαχίας.—374, 386.
- Ἀλέξιος ὁ ὕσιος: βίος αὐτοῦ.—171, 226, 286, 354, 431, 456.
- Ἀλέξιος ὁ Ἄγγελος, αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων.—271.
- Ἀλέξιος ὁ Κομνηνός, αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων: λύσις ἐπικυροῦσα τὴν περὶ γάμου νεαρὰν αὐτοῦ.—
- Ἀλέξιος γ' ὁ μέγας Κομνηνός, αὐτοκράτωρ Τραπεζοῦντος.—345, 393, 451, 452.
- Ἀλέξιος Μιχαηλοβίτζης, αὐτοκράτωρ Ῥωσσίας.—256.
- Ἀλέξιος Πεδιαδίτης.—340.
- Ἀλέξιος Πυρρός.—339.
- Ἀλκίνοος.—324.
- Ἀλκίφρων: ἐπιστολαί.—394.
- Ἀλύπιος ὁ ὕσιος: βίος αὐτοῦ.—36.
- (Ἀλύπιος): Ἀμπελοκηπιώτης.
- Ἀμαλθείας Κέρας, ἐπιγραφὴ βιβλίου.—496.
- Ἀμαρτίας προπατορικῆς πέρι.—389.
- Ἀμάσεια, πόλις Μικρᾶς Ἀσίας, ἔδρα ἐκκλ. μητροπόλεως.—92, 216, 336, 361.
- Ἀμβακούμ προφητεῖαι.—9, 109.
- Ἀμβρόσιος Μεδιολάνων: βίος αὐτοῦ.—31.
- Ἀμβρόσιος ἱεροδιάκονος XVIII.—416.
- Ἀμβρόσιος 1728.—323.
- Ἀμβρόσιος Παντοκράτορος.—446.
- Ἀμβρόσιος Ῥάλλης Χῖος XVII.—441.
- Ἀμβρόσιος σκευοφύλαξ τοῦ ἁγίου Τάφου XIX.—395.
- Ἀμμόχωστος ἐν Κύπρῳ.—207.
- Ἀμμώνιος περὶ τῶν εἰς φωνῶν.—177, 178, 277. Ἐξήγησις τοῦ περὶ ἔρμηνείας Ἀριστοτέλους.—250. Προλεγόμενα εἰς τὰς κατηγορίας.—179.
- Ἀμμώνιος μοναχός: περὶ τῶν ἐν Σινᾷ καὶ Ῥαῖθου ἀναιρεθέντων.—78. Ἀποσπάσματα.—398.

- Ἄλεξανδρος ὁ ἅγιος: μαρτύριον. — 70.
- Ἀμνήμονα. — 115.
- Ἀμπελάκια, κωμόπολις ἐν Θεσσαλία. — 476.
- Ἀμπελοκηπιώτης (Ἀλύπιος), ἐκκλ. μουσικός. — 248.
- Ἀμφιλόχιος Ἰκονίου: ὁμιλία εἰς τὴν Θεοτόκον κτλ. 2, 235. — Βίος τοῦ ἁγίου Βασιλείου 101. — Ἰαμβοὶ 94. — Ἀποσπάσματα 224, 397. — Βίος τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου 35.
- Ἀμωμος. — 423.
- Ἀμῶς προφητεῖαι. — 9, 109.
- Ἀναβαθμοί. — 484.
- Ἀναγνώστης ὁ ἐκ Πόρου 1711. — 438.
- Ἀναθέματος πέρι. — 384.
- Ἀνανεώτης, ἐκκλ. μουσικός. — 248.
- Ἀνανίας ὁ ἀπόστολος: βίος αὐτοῦ. — 32, 85. Ἀκολουθία ἁσματική. — 270.
- Ἀνανίας ὁ ἐν τῇ καμίνῳ. — 32, 85.
- Ἀνανίας ἀρχιερεὺς 1747. — 475.
- Ἀνανίας Ἀντιπάριος. — 434.
- Ἀνανίας ἐφημέριος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας 1733. — 207.
- Ἀνανίας ἱερομόναχος 1744. — 470.
- Ἀνανίας μητροπολίτης Κυζίκου 1736. — 214.
- Ἀνανίας μητροπολίτης Μαρωνείας 1668 - 1675. — 336, 347.
- Ἀνανίας ἀρχιεπίσκοπος Σιναίου 1668 - 1689. — 209, 210, 253, 351.
- Ἀνανίας α' μητροπολίτης Τραπεζοῦντος 1722 - 1736. — 207, 214, 453.
- Ἀνανίας β' μητροπολίτης Τραπεζοῦντος 1736 - 1764. — 208, 214.
- Ἀνανίας Τριγλιανός, ἡγούμενος τῆς Γεθσημανῆς 1791 - 1793. — 463.
- Ἀνάργυροι οἱ ἅγιοι. — 365.
- Ἀναστασία ἡ ἁγία: μαρτύριον. — 32, 87.
- Ἀναστασίας μοναχῆς ἀποκάλυψις. — 152, 172.
- Ἀναστάσιμα (τροπάρια). — 485, 488. Προκείμενα τοῦ ἀποστόλου. — 115.
- Ἀναστασιματάριον: βιβλίον ἐκκλ. μουσικῆς. — 369, 370, 378, 406, 407, 453, 454, 481, 482, 483, 485, 486, 487, 489.
- Ἀναστάσιος ἀββᾶς. — 355.
- Ἀναστάσιος ἱερεὺς 1726. — 305, 306.
- Ἀναστάσιος παπᾶ-Βασιλόπουλος: ῥητορική. — 412, 496.
- Ἀναστάσιος Γόρδιος: περὶ συντάξεως. — 159. Περὶ ἀντιχρίστου. — 252, 328, 365.
- Ἀναστάσιος Κύπριος μοναχός: διηγήσεις. — 198.
- Ἀναστάσιος Πέρσης ὁ ὀσιομάρτυς: βίοι. — 78.
- Ἀναστάσιος Σιναΐτης: ὁμιλία εἰς τὸν σ' ψαλμόν. — 8, 193, 227, 241. Ἀποκρίσεις. — 106. Ὁδηγός. — 139, 393, 497, 499.

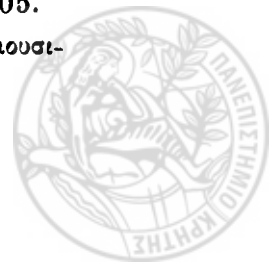
- Περὶ πίστεως. — 139, 140. Διδασκαλία. — 259. Περὶ τεσσαρακοστῶν. — 264. Ὁμιλία εἰς τὸ πάθος τοῦ Κυρίου. — 279. Περὶ τοῦ μὴ μνησικαεῖν. — 432. Ἀποσπάσματα. — 265, 276, 381.
- Ἀναστάσιος μητροπολίτης Σόφιας 1736. — 214.
- Ἀνάστασις ἡ ἀγία: ἐκκλησία ἐν Ἱεροσολύμοις ἢ ὀνομαζομένη κοινῶς Ἁγιος Τάφος. — 361, 362, 406, 433, 452, 482.
- Ἀνατολή = Μικρὰ Ἀσία. — 459, 460.
- Ἀνατόλιος ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης: λόγος εἰς τὴν ἀποτομὴν Ἰωάννου. — 234, 240.
- Ἀνατόλιος ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως: βίος. — 72.
- Ἀνδρέας ὁ ἀπόστολος: πράξεις ἀπόκρυφοι. — 150.
- Ἀνδρέας, ἡγούμενος τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις μονῆς τοῦ ἀγίου Δημητρίου 1794-1796. — 437.
- Ἀνδρέας ὁ ἐν τῇ Κρίσει: μαρτύριον. — 87.
- Ἀνδρέας ὁ στρατηλάτης: μαρτύριον. — 76.
- Ἀνδρέας Κάλλιστος. — 346.
- Ἀνδρέας ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης. — Λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου 19, 238. — Εἰς τὸ γενέσιον αὐτῆς 224, 236. — Εἰς τὴν κοίμησιν αὐτῆς 233, 239. — Εἰς τὰ βατὰ 20, 228. — Εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ σταυροῦ 225. — Εἰς τὸν Λάζαρον 228, 242. — Μέγας κανὼν 301, 323, 387, 496, 497. — Κανὼν εἰς ψυχωρραγοῦντας 330. — Κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον 382. — Ἀποσπάσματα 397. — Βίος 72.
- Ἀνδρέας Σιγηρός, ἐκκλησιαστικὸς μουσικὸς. — 248.
- Ἀνδρόνικος μέγας Κομνηνός, ἀκράτωρ Τραπεζοῦντος. — 451, 452.
- Ἄνδρος ἡ νῆσος. — 463, 472.
- Ἀνδροῦσα, ἐπισκοπή. — 447.
- Ἀνθέμιος ἀρχιεπίσκοπος Ἐλενοπόλεως, εἶτα πατριάρχης Ἀντιοχείας. — 361.
- Ἄνθιμος ἱερεὺς: σημειώσεις. — 408.
- Ἄνθιμος δομέστικος τῆς Λαύρας. — 248.
- Ἄνθιμος Θετταλός, ἐκκλησιαστικὸς μουσικὸς. — 469.
- Ἄνθιμος ὁ ἐξ Ἀγχιάλου 98, 395. — Γραμματικὴ 247. — Ἱστορικὸν 268. — Ἐπιστολαὶ 276, 283. — Περὶ λοιμικῆς νόσου διήγησις 359. — Λόγος ἐπιβατήριος 362. — Ἐξηγήσεις τροπαρίων 429. — Ποιήματα 457, 491.
- Ἄνθιμος μητροπολίτης Ἀθηνῶν 1671-1675. — 336, 347, 348.
- Ἄνθιμος πατριάρχης Ἀντιοχείας XIV?. — 107.
- Ἄνθιμος ἀρχιερεὺς Ἐλασσῶνος 1736-1739. — 206, 215.
- Ἄνθιμος πατριάρχης Ἱεροσολύμων. — 324, 362, 369, 406.

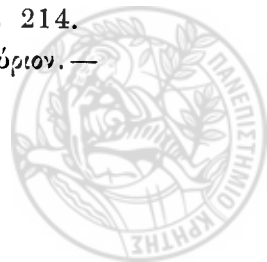
- Ἄνθιμος μητροπολίτης Μηθύμνης 1736.—215.
- Ἄνθιμος πρῶτος τοῦ ἁγίου Ὄρους XVI.—390.
- Ἄνθιμος Νικομηδείας ὁ ἅγιος.—270.
- Ἄνθιμος μητροπολίτης Νικομηδείας 1782.—317.
- Ἄνθιμος Πρασίδικος 1700.—444.
- Ἄνθιμος μητροπολίτης Προύσης 1672.—336.
- Ἄνθολογία: βιβλίον ἐκκλ. μουσικῆς.—367, 368, 371, 372, 385, 421, 453, 455, 473, 477-489, 492.
- Ἄνθολογία ἐπιγραμμάτων.—144, 145, 405.
- Ἄνθολόγιον μηναίων.—166, 270.
- Ἄνθος χαρίτων, ὄνομα βιβλίου.—156, 157.
- Ἄνθουσα ἡ ὄσια: βίος.—76.
- Ἄνθρακίωτης: Μεθόδιος.
- Ἄνθρωπος: ἀδήλου περὶ φύσεως αὐτοῦ καὶ ἡλικίας.—141, 492.
- Ἄνικητος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—75.
- Ἄννα, θυγάτηρ Ἰωάννου τοῦ Κασταμονίτου XIII.—339. Θυγάτηρ Θεοδώρου Πουτζίνου XIII.—339. Θεία τοῦ πατριάρχου Δοσιθέου 1691.—145.
- Ἄντιόχεια, ἔδρα πατριαρχείου ἐν Συρίᾳ.—107, 119, 206, 216, 305, 306, 307, 308, 309, 313, 314, 351, 352, 361, 449, 469, 474.
- Ἄντιοχος ὁ Πανδέκτης: λόγοι.—328, 378, 493. Ἀποσπάσματα.—265.
- Ἄντίπαρος ἡ νῆσος.—460.
- Ἄντίπατρος ἐπίσκοπος Βόστρας: λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Προδρόμου.—234, 238.
- Ἄντίφωνα.—484.
- Ἄντιφωνήτης, ἐπώνυμον εἰκόνας τοῦ Κυρίου.—157.
- Ἄντωνίη ἡ ἁγία: μαρτύριον.—70.
- Ἄντώνιος ὁ ὄσιος: βίος.—37, 78, 483. Κανόνες.—155. Μονὴ αὐτοῦ ἐν Κρήτῃ.—279.
- Ἄντώνιος β' πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως.—92.
- Ἄντώνιος γ' Κ/πόλεως: προτροπὴ εἰς ἐξαγόρευσιν.—294.
- Ἄντώνιος τις XVIII.—472.
- Ἄντώνιος ἀρχιερεὺς.—344.
- Ἄντώνιος ἱερεὺς, ἐκκλ. μουσικός.—248, 371, 378, 406, 483, 489.
- Ἄντώνιος ἱερεὺς, καλλιγράφος 1685.—477.
- Ἄντώνιος μοναχὸς XIV.—268.
- Ἄντώνιος μεγαλόσχημος 1199-1206.—271.
- Ἄντώνιος ἱερομόναχος 1547.—356.
- Ἄντώνιος, σκευοφύλαξ τῆς ἁγίας Ἀναστάσεως 1577.—127.
- Ἄντώνιος Σαββαΐτης 1582.—224, 230.
- Ἄντώνιος μητροπολίτης Δράμας καὶ Φιλίππων 1682.—352.

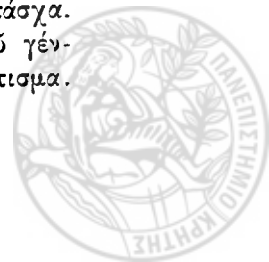
- Ἄντωνιος Βυζάντιος: χρηστοθή-
θεια.—273, 430, 432, 435,
461.
- Ἄντωνιος Μυκῶνιος 1762.—433.
- Ἀποκάλυψις: Ἰωάννου τοῦ Θεο-
λόγου.—115, 125, 153, 305.
Ἀναστάσιος μοναχῆς.—152,
172. Μονὴ ἐν Πάτρῳ.—260.
- Ἀπανταχοῦσα, εἶδος ἐγγράφου.—
204, 205, 207, 390.
- Ἀπόκρυφα: λόγοι Ἰωάννου τοῦ
Θεολόγου.—149, 172. Πρά-
ξεις καὶ περίοδοι ἀποστόλων.—
150, 151. Ἀντιλογία τοῦ
διαβόλου.—151. Διαθήκη
Ἀβραάμ.—152. Λόγος εἰς τὴν
Ἄσενέχ.—157.
- Ἀπολλινάριος: μετάφρασις ψαλ-
τῆρος.—379. Ἀποσπάσμα-
τα.—14.
- (Ἀποστόλης): Ἀρσένιος Μονεμ-
βασίας.
- Ἀπόστολος Κώνστας Χῖος, ἐκκλ.
μουσικός.—481.
- Ἀποφθεγματάριον.—493, 497.
- Ἀποστόλων διαταγαί.—106, 261.
Διδασκαλία.—263. Διδαχῆ.—
135, 136. Κανόνες.—278.
Ἐπιστολαί.—432.
- Ἀπολλώνιος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—
31, 70.
- Ἄραβες χριστιανοί.—306.
- Ἀραβικά: λέξεις τῆς λογικῆς.—
197. Ἐγγραφα.—216. Ση-
μειώσεις.—96, 108.
- Ἀρέθας ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—87.
- Ἄργαινα ἢ Ἄρρηνα, τόπος με-
ταλλείων ἐν Μ. Ἀσίᾳ.—210,
215.
- Ἄργέντης: Εὐστράτιος.
- Ἄργυρόκαστρον, πόλις ἐν Ἠπεί-
ρῳ.—429.
- Ἄριθμητικαὶ ἀνόνομοι.—277,
384.
- Ἄρισταινέτου ἐπιστολαί.—394.
- Ἄριστηνῆ, μονὴ γυναικεία.—297.
- Ἄριστοτέλης: Κατηγορίαι.—180,
277. Περὶ ἐρμηνείας.—181,
250. Ἀναλυτικὰ πρότερα.—
181, 250. Περὶ κόσμου.—
188. Περὶ ζώων μορίων.—
190. Τοπικά.—251. Σοφι-
στικοὶ ἔλεγχοι.—251. Προγνω-
στικόν.—287. Περὶ οὐρανοῦ.—
291. Περὶ ψυχῆς.—305. Ἐπι-
στολαί.—367, 394. Παίγνια.—
276. Ἀποσπάσματα.—172.
Βίος Ἀριστοτέλους.—179,
278. Ὑβριστῆς αὐτοῦ.—308.
Ἐρμηνεῖαι εἰς τὰ περὶ φυσι-
κῆς ἀκροάσεως.—169, 260,
286, 395, 422, 460, 492.
Εἰς τὰ περὶ οὐρανοῦ.—291,
411, 418. Εἰς τὰς κατηγο-
ρίας.—179, 180, 277, 278.
Εἰς τὰ περὶ ψυχῆς.—360, 362,
472. Εἰς τὸ περὶ γενέσεως
καὶ φθορᾶς.—166, 201, 254,
492. Εἰς τὰ τοπικά.—416,
494. Εἰς τὴν λογικὴν προδοί-
κησις.—327, 439. Εἰς τὸ περὶ
ἐρμηνείας.—180. Σημειώσεις.
—181.
- Ἄριστοφάνους Πλοῦτος.—405.
- Ἄρκάδιος μοναχός, ἐκκλ. μουσι-
κός.—248, 474.

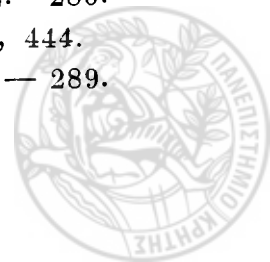
- Ἄρμενιοι.—261, 362.
 Ἄρμενόπουλος: Κωνσταντίνος.
 Ἄρναουτ-Μαχαλάς.—472.
 Ἄρριος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—70.
 Ἄρσένιος XVΙΙΙ.—361.
 Ἄρσένιος μοναχὸς Ἄγιοσαββίτης XV.—411.
 Ἄρσένιος Ἄγιοταφίτης XVΙΙΙ.—372.
 Ἄρσένιος Βυζάντιος XVΙΙΙ.—322, 407.
 Ἄρσένιος, ἐκκλ. μουσικός.—367, 371, 406, 469.
 Ἄρσένιος ἐπίσκοπος Ἀνδρούσης 1694.—447.
 Ἄρσένιος ἐπίσκοπος Κυθωνίας.—248.
 Ἄρσένιος μητροπολίτης Μονεμβασίας XVΙ.—420.
 Ἄρσένιος μητροπολίτης Σηλυβρίας 1689.—213.
 Ἄρσένιος ἀρχιερεὺς Τήνου 1722.—214.
 Ἄρσένιος Πελοποννήσιος, ἡγούμενος τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις μονῆς τοῦ ἁγίου Δημητρίου 1811.—437.
 Ἄρτα ἢ πόλις.—214, 215, 309, 336, 338, 342, 343, 347, 361.
 Ἄρτέμιος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—87.
 Ἀρχάγγελοι.—394, 495.
 Ἀρχαῖα μέλη.—249.
 Ἀρχίβιος ὁ ὄσιος: βίος.—6.
 Ἀρχύτας Μάξιμος: περὶ μετεώρων.—367.
 Ἀρχοντῶ, θυγάτηρ Βασιλείου Κλωστοῦ ΧΙΙΙ.—339.
 Ἀσανίνα, σύζυγος Θεοδώρου Γεράκη XVΙ.—390.
 Ἀσενέχ=Ἀσενέθ.—157, 509.
 Ἀσία ἢ μικρά.—280.
 Ἀσκάλων ἢ πόλις.—256.
 Ἀσκητῶν διηγῆσεις.—295, 425, 456.
 Ἄσμα ἄσματων.—391, 427, 495.
 Ἀσπὶς ὀρθοδοξίας.—440.
 Ἀσπρομάλης: Μακάριος.
 Ἀστέριος ἐπίσκοπος Ἀμασειας: ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Φωκᾶν.—41.
 Ἀστερίου Ἀρειανοῦ ἀπόσπασμα.—126.
 Ἀστρολάβου περί.—291.
 Ἀστρονομικά.—167, 168.
 Ἀτζιγκάνων περί.—310.
 Ἀτράβ Αἰγύπτου.—461.
 Ἀττάλεια, πόλις Μ. Ἀσίας.—444, 470.
 Αὐλὸς ποιμενικός.—386, 403.
 Αὐξέντιος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—31.
 Αὐξέντιος ὁ ὄσιος: βίος.—6.
 Αὐξέντιος ἱεροδιάκονος 1832.—280.
 Αὐξέντιος μοναχὸς: φυγαγωγία εἰς Ἡσιόδον.—357.
 Αὐξέντιος μητροπολίτης Κυζίκου 1720-1722.—205, 214.
 Αὐτόνομος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—41.

- Ἄφθόνιος: ὕλαι εἰς τὰ προγυμνάσματα αὐτοῦ.—360.
- Ἄφορισμοῦ πέρι.—384.
- Ἄφρικες = Ἄφρικανοί.—90.
- Ἄφροδιτιανός.—277, 316, 510.
- Ἀχαάβ πέρι.—323.
- Ἀχαΐαι.—475.
- Ἀχελῷος ποταμός.—340.
- Ἀχίσκα: Ἀχίσκα.
- Ἀχμέτ σουλτᾶνος Κωνσταντινουπόλεως.—422.
- Ἀχρίς ἢ πόλις.—336, 445, 449.
- Βαβύλας ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας: μαρτύριον.—40.
- Βαζελῶνος μοναστήριον.—451.
- Βαλεριανός ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—69.
- Βαλσαμών: Θεόδωρος.
- Βαρβάρη ἢ ἄγια: μαρτύριον.—31.
- Βαρβαρία ἢ χώρα.—441, 443, 449.
- Βάρβαροι.—461.
- Βάρβαρος ὁσιομάρτυς: βίος αὐτοῦ.—122.
- Βαρδάλης XII.—30.
- Βαρδάνης ἀρχιερεὺς Κερκύρας XIII.—343.
- Βαρέσσα, ὄνομα γυναικός.—342.
- Βαρθολομαῖος ὁ ἀπόστολος: βίος.—70.
- Βαρθολομαῖος μητροπολίτης Ἡρακλείας 1671-1672.—336, 348.
- Βαρθολομαῖος μητροπολίτης Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης 1675-1680.—309, 347.
- Βαρῖνος.—357.
- Βαρλαάμ ὁ ἅγιος.—268, 493.
- Βαρλαάμ Καλαβροῦ περὶ θεῶν.—289. Περὶ τῆς τοῦ πάπα ἀρχῆς.—354.
- Βάρνα ἢ πόλις.—205, 214, 285, 335, 336, 378.
- Βαρνάβας ὁ ἀπόστολος: βίος.—70. Ἐπιστολή.—134.
- Βαρνάβας Ἀγιοταφίτης 1799.—487.
- Βαρνάβας, ἡγούμενος τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις μονῆς τοῦ ἁγίου Δημητρίου 1773-1781.—437.
- Βαρνάβας μητροπολίτης Ναζαρέτ.—455.
- Βαρὸνχ προφητεΐαι.—9, 109.
- Βαρσανούβιος: περὶ γαστριμαργίας.—271. Συμβουλή.—332. Ἀπόσπασμα.—264.
- Βασιλειῶν βίβλος.—461.
- Βασίλειος ἐπίσκοπος Ἀμασειάς: βίος.—22.
- Βασίλειος Ἀχριδηνός.—318.
- Βασίλειος ὁ Μακεδών, αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων.—89, 91.
- Βασίλειος ἐπίσκοπος Ἰσαυρίας: λόγος εἰς τὰ ἐν Βηθλεὲμ νήπια.—235, 237. Ἀποσπάσματα.—397.
- Βασίλειος: ἐρμηνεΐα τῶν λόγων Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.—125.
- Βασίλειος ὁ μέγας: λόγοι διάφοροι.—43, 103, 274. Περὶ νηστείας.—19. Εἰς τὸ πάσχα.—21. Εἰς τὴν Χριστοῦ γεννησιν.—32. Εἰς τὸ βάπτισμα.

- 78, 101, 435. Εἰς τοὺς ἁγίους μ'. — 226, 269. Εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν.—229. Εἰς τὸν μάρτυρα Γόρδιον. — 235. Πρὸς Χεῖλωνα.—295. Εἰς τὸ πρόσεχε σεαυτῶ.—303. Πρὸς τοὺς νέους.—320, 373. Περὶ παρθενίας.—396. Εἰς τὸ ἕξαήμερον. — 415, 463, 493. Ὅτι οὐκ ἔστιν αἴτιος τῶν κακῶν ὁ Θεός.—430. Κατήχησις. — 382. Περὶ μοναχῶν. — 264. Περὶ προσευχῆς. — 193. Παραγγελία πρὸς ἱερέα. — 117. Ἐκκλησιαστικὴ. — 118. Περὶ ἀσκήσεως. — 142, 295. Ἐρωταποκρίσεις.—293, 296. Ἐκ τῶν ἀσκητικῶν. — 198. Διάλεξις. — 355, 494. Διάταξις. — 118. Κανόνες. — 155, 311. Περὶ πνευματικῶν. — 332. Διδασκαλία. — 96. Ἐπιστολαί.—366, 389, 394. Διάλογος μετὰ Γρηγορίου. — 106. Λειτουργία.—173, 265, 266, 377, 425, 437, 464. Ἐκλογαὶ ἐκ τῶν λόγων.—88, 89. Εὐχαὶ διάφοροι. — 133, 356, 457. Ἀποσπάσματα. — 14, 126, 172, 264, 294, 295, 509. Γραμματικὴ.—431. Βίος τοῦ ἁγίου Βασιλείου.—36, 77, 101, 456. Εἰκόνες τοῦ αὐτοῦ. — 59, 60, 265, 266. Μοναστήριον αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.—466.
- Βασίλειος Ἰωννάδης Κονζᾶς ὁ Σωμαῖος 1808.—412.
- Βασίλειος Κλωστὸς XIII.—339.
- Βασίλειος ὁ μέγας Κομνηνός, ἀτοκράτωρ Τραπεζοῦντος. — 451, 452.
- Βασιλείου μοναχοῦ ἀπόσπασμα.—271.
- Βασίλειος ἀ' ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως 970.—92.
- Βασίλειος ὁ Ἀμπαρωτός, πρωτοσπαθάριος καὶ νοτάριος τῆς σακέλλης XI.—2.
- Βασίλειος Σελευκείας: λόγος εἰς τὴν πεντηχοστήν. — 23. Εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου.—234. Εἰς τὰ ἐν Βηθλεέμ νήπια.—239. Ἀποσπάσματα.—397.
- Βασίλειος Στεφάνου Βυζάντιος, ἐκκλ. μουσικός. — 367, 377. χατζῆ-Βασιλῆς 1768.—470.
- Βασιλικὴ ἡ ἐξ Ἰμβρου 1793.—407.
- Βασίλισσα ἡ ὀσία: βίος αὐτῆς.—28.
- Βασιλόπουλος: Μπαλᾶνος.
- Βάσσα ἡ ἁγία: βίος αὐτῆς.—76.
- Βασσαράβας: Κωνσταντῖνος.
- Βατᾶς: Εἰρήνη.
- Βατοπέδιον.—390.
- Βατραχομουμαχία.—357.
- Βεθῆλ.—59.
- Βελᾶς ἐπίσκοπὴ.—339, 344.
- Βενέδικτος, λατίνος ἐπίσκοπος Κεφαλληνίας 1228.—345.
- Βενέδικτος Ῥώσσοσ 1832.—280.
- Βενετία ἡ πόλις.—336, 444.
- Βενιαμὴν Κύπριος XVI — 289.

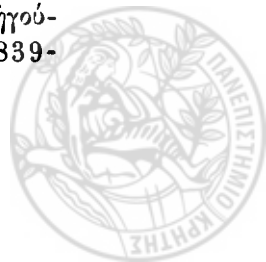
- Ἴτερος χρηματίσας ἡγούμενος τῆς Γεθσημανῆς 1831. — 463.
- Βενιαμὶν Λέσβιος: στοιχεῖα μεταφυσικῆς. — 412. Ἀριθμητικὴ γεωμετρία καὶ ἐπιπεδομετρία (ἀνωνόμως). — 277.
- Βενιαμὶν μοναχός, ἐκκλ. μουσικός. — 248.
- Βέρροια ἢ ἐν Μακεδονίᾳ. — 208, 338, 370, 406, 407.
- Βηθλεὲμ ἢ ἐν Ἰουδαίᾳ. — 56, 57, 59, 170, 285, 422.
- Βηρυτός. — 241, 354, 359, 416, 421, 451.
- Βησσαρίων καρδινάλιος. — 197.
- Βιδύνη ἢ ἐν Βουλγαρίᾳ. — 336.
- Βιζύη ἢ ἐν Θράκῃ. — 91, 216, 249, 348, 353, 378.
- Βιθυνία, χώρα τῆς Μ. Ἀσίας. — 387.
- Βικέντιος Δαμωδός. — 362.
- Βισαντίου ἐπίγραμμα. — 145.
- Βλάσιος: Γαβριήλ.
- Βλάσιος ὁ ἅγιος: μαρτύριον. — 5.
- Βλάσιος ἱερομόναχος XIV. — 105.
- Βλασόπουλος: Κωνσταντῖνος.
- Βλάσταρις: Ματθαῖος.
- Βλαστός: Μελέτιος.
- Βλατηρός, ἐκκλ. μουσικός. — 248.
- Βλατίων μονὴ ἐν Θεσσαλονίκῃ. — 337, 338.
- Βλαχέρναι αἱ ἐν Κ/πόλει. — 28, 72.
- Βλαχία ἢ χώρα. — 169, 194, 349, 386, 411, 435, 449, 458, 459.
- Βαλχοβέλεσσο. — 460.
- Βλάχος: Γεράσιμος.
- Βλεμμίδης: Νικηφόρος.
- Βοήτιος. — 438, 498.
- Βοδροκτός. — 438.
- Βόνδιτζα. — 340.
- Βονιφάτιος ὁ ἅγιος: μαρτύριον. — 32, 354.
- Βορτρός: Κωνσταντῖνος.
- Βόσωστα. — 340.
- Βουκερὲρ ἢ Βουκερήρ (Ἰωάννης Φριδερίκος). — 260, 388, 498.
- Βουκουρέστιον. — 385, 386, 403, 411, 420, 458, 472.
- Βουλγαρία ἢ χώρα. — 337, 342.
- Βούλγαρις: Εὐγένιος.
- Βουλκόλακοι. — 431.
- Βουροντζόφ Μ. — 458.
- Βραγκοβᾶνος: Κωνσταντῖνος.
- Βραχμάνων πέρι. — 198.
- Βρέστενα. — 351, 448.
- Βροντησίου μονὴ ἐν Κρήτῃ. — 279.
- Βροντολόγιον. — 167, 326, 395.
- Βροντολογιοσεισμολόγιον. — 383.
- Βροντῶν πέρι. — 195.
- Βρούτου ἐπιστολαί. — 394.
- Βρυένιος: Ἰωσήφ.
- Βρούσις: Μεγάλη.
- Βυζάντιον, Βυζαντίς. — 322, 415.
- Βυτίνη. — 303.
- Βωνωνία. — 433.
- Γαβαᾶ. — 58, 59.
- Γαβαῶν. — 170.
- Γαβρᾶς: Ἰωάννης.

- Γαβρίας: μῦθοι.—373.
 Γαβριήλ ὁ ἀρχάγγελος.—355, 356.
 Γαβριήλ ἀρχιδιάκονος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας 1694.—441.
 Γαβριήλ ἡγούμενος τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις μονῆς τοῦ ἁγίου Δημητρίου 1810. — 437.
 Γαβριήλ ἱεροδιάκονος ΧVΙΙΙ: ἐπιστολή. — 383.
 Γαβριήλ ἱερομόναχος ΧVΙ.—148.
 Ἔτερος 1689.—349. Ἄλλος 1683 - 1684.—478. Ἄλλος: περὶ ψαλτικῆς τέχνης.—376.
 Γαβριήλ ὁ ἐκ τῆς μονῆς Βαζελῶνος.—451.
 Γαβριήλ Ἀγιοπαυλίτης 1760.—312.
 Γαβριήλ Ἄνδριος, ἀρχιμανδρίτης Ἀγιοταφίτης ΧVΙΙΙ.—472.
 Γαβριήλ Βλάσιος.—254.
 Γαβριήλ ἔπνι-Ἰνάν 1724.—204.
 Γαβριήλ γ' Κωνσταντινουπόλεως ὁ ἀπὸ Χαλκηδόνος 1702-1706.—214, 351, 445, 448, 449, 450.
 Γαβριήλ δ' Κωνσταντινουπόλεως 1782.—317.
 Γαβριήλ μητροπολίτης Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης 1647.—338.
 Γαβριήλ Νταρόδης ΧVΙΙΙ.—446.
 Γαβριήλ Ξανθόπουλος.—248, 474.
 Γαβριήλ Σεβήρος, μητροπολίτης Φιλαδελφείας.—426, 467, 493.
 Γαβριήλ Φιλιππουπόλεως 1647, 1672. — 336, 338, 348.
 Γαβριήλ Χαλκηδόνος 1668-1700.—213, 214, 336, 348, 353, 446, 447.
 Γαβριήλος Ζαχαρίου 1610.—378.
 Γάζα, πόλις Παλαιστίνης.—158, 219, 256, 284, 434, 457, 473, 476, 483, 485.
 Γαζής: Θεόδωρος.
 Γαζής, ἐκκλ. μουσικός.—371, 469.
 Γαλακτίων ὀσιομάρτυς: βίος. — 34, 354.
 Γαλακτίων: κανόνες περὶ ἀντιστοιχείων.—375.
 Γαλακτίων κληρικός Ἀγιοταφίτης ΧVΙΙ—459.
 Γαλακτίων καλλιγράφος ΧΙV.—357.
 Γαλακτίων, καθηγούμενος τῆς λαύρας Καλαμῶνος ΧΙV.—244.
 Γαληνός: περὶ τῶν στοιχείων καὶ τῶν χυμῶν.—250. Ἑρμηνεία τῶν ἀφορισμῶν Ἱπποκράτους.—175, 364.
 Γαλατᾶς ὁ ἀπέναντι Κωνσταντινουπόλεως.—206, 211, 256, 322, 350.
 Γαλατίστης χώρα.—338.
 Γάνος, πολίχνη Θράκης.—315, 348, 364, 365, 379, 382, 405.
 Γανόχωρα = Γάνος καὶ Χώρα. — 327, 364, 365, 379, 463.
 Γαράσσαρης χωρία.—347.
 Γαρδίκιον.—342.
 Γεδεών, ἐπίσκοπος Μετρῶν καὶ Ἀθύρων 1695.—442.
 Γεδσημανῆ.—396, 463.
 Γελάσιος Κυζικηνός.—195.

- Γεμιστός.—346.
- Γένεσις, βιβλίον τῆς μωσαϊκῆς πεντατεύχου.—9, 10, 11, 500.
- Γεννάδιος Ἀγγιαλίτης, ἐκκλ. μουσικός.—248.
- Γεννάδιος α΄ Κωνσταντινουπόλεως.—8, 9, 14.
- Γεννάδιος β΄ Κωνσταντινουπόλεως ἢ Γεώργιος Σχολάριος: περὶ τῆς ἁγίας εὐχαριστίας.—197. Εὐχὴ.—212. Ὁμιλία.—399. Ἀπανταχοῦσα.—344. Ἐπιστολή κατὰ τῆς πολυθείας Γεμιστοῦ.—346. Περί ἀμαρτημάτων.—387, 493. Ἐκθεσις τῆς τῶν χριστιανῶν πίστεως.—392. Ψαλτηρίου ἐκλογή.—413, 498.
- Γεννάδιος ἀρχιερεὺς Λοφτζοῦ † 1730.—217.
- Γεννάδιος μητροπολίτης Σερρῶν 1522.—346.
- Γεράκης: Θεόδωρος.
- Γεράσιμος ὁ ἐν Ἰορδάνῃ: βίος.—151, 238, 456, 461. Λαύρα τοῦ αὐτοῦ.—2, 108, 244.
- Γεράσιμος ἐπίσκοπος 1536.—392, 393.
- Γεράσιμος, ἐπίτροπος τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις πατριαρχείου XVIII.—462.
- Γεράσιμος ἱεροδιάκονος XIV.—107.
- Γεράσιμος ἡγούμενος τῆς Νέας Μονῆς 1182.—141.
- Γεράσιμος ἱερομόναχος, ἐκκλ. μουσικός.—248.
- Γεράσιμος Κρής, ἱερομόναχος Ἀγιοταφίτης 1753.—311.
- Γεράσιμος Ἀγκύρας 1668.—348.
- Γεράσιμος Ἀλεξανδρείας ὁ ἀπὸ Μετρῶν XVIII.—412.
- Γεράσιμος Ἀμασείας 1672.—336.
- Γεράσιμος Βλάχος: περὶ τοῦ τερερέ.—360. Μετρικὴ τέχνη.—403. Ῥητορικὴ.—412, 497.
- Γεράσιμος μητροπολίτης Γάνου καὶ Χώρας 1722.—315.
- Γεράσιμος Δέρκων.—361.
- Γεράσιμος Ἡρακλείας 1735-36.—206, 208, 214.
- Γεράσιμος β΄ Κ/πόλεως 1674.—17, 347.
- Γεράσιμος Νικαίας 1720-1722.—205, 214, 308, 315.
- Γεράσιμος Νικομηδείας 1732.—216.
- Γεράσιμος Παλλαδᾶς, πατριάρχης Ἀλεξανδρείας: λόγοι ἢ ὀμιλῆαι. 304, 422. Πρόλογος ῥητορικῆς.—441. Ἀπανταχοῦσα τοῦ 1703 ἔτους.—442, 443, 506. Ἐγκύκλιος ἐπιστολή.—444. Ἐπιστολαί.—445, 450. Ἐγγραφα καθαιρέσεως.—446. Ἐγγραφον παραιτήσεως.—308. Γράμμα πρὸς Γεράσιμον.—450. Ἡρωελεγεῖον εἰς αὐτόν.—441. Πολυχρονισμὸς αὐτοῦ μετὰ παρασημάνσεως.—474.
- Γεράσιμος Πελοποννήσιος, ἡγούμενος τῆς Γεθσημανῆς 1839-1843.—463.

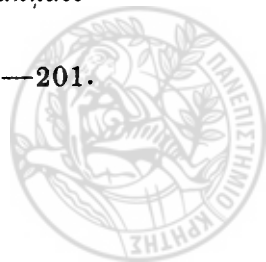
- Γεράσιμος ἀρχιερεὺς Ῥάσκας: νομοκάνων. — 266.
- Γεράσιμος Τορνόβου 1672. — 336.
Ἴτερος ἐν ἔτει 1732. — 216.
- Γεράσιμος Χαλεπίου 1724. — 204.
- Γερβάσιος ὁ ἅγιος: βίος. — 86.
- Γερβάσιος ἱερεὺς, ἀνεψιὸς Σεβαστοῦ Κυμνήτου. — 451.
- Γερβάσιος μητροπολίτης Νεοκαισαρείας καὶ Ἰνέου πρὸ τοῦ 1720 ἔτους. — 205.
- Γερμανὸς διδάσκαλος. — 309, 403.
- Γερμανὸς Ἀνατολίτης, κανδηλανάπτῃς τῆς λαύρας τοῦ ὁσίου Σάββα 1753-1779. — 31.
- Γερμανὸς Ἱεροσολύμων πατριάρχης: κώδιξ αὐτόγραφος. — 388.
Ἐπιστολαί. — 392, 393.
- Γερμανὸς ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου XVIII. — 449.
- Γερμανὸς πρῶν Καισαρείας Καπαδοκίας 1695. — 442.
- Γερμανὸς ὁ ὁμολογητῆς: λόγος εἰς τὰ εἰσόδια τῆς Θεοτόκου. — 225, 237. Εἰς τὴν καίμησιν αὐτῆς. — 233, 239. Περὶ τῶν συνόδων. — 262. Ἱστορία ἐκκλησιαστικῆ. — 379. Εὐχὴ. — 212. Ἀποσπάσματα. — 397.
- Γερμανὸς β' Κ/πόλεως: σιγίλιον. — 319. Ἐπιστολαί — 344.
- Γερμανὸς νέων Πατρῶν: ἄσματα ἐκκλησιαστικὰ μετὰ παρασημάνσεως. — 248, 367, 371, 378, 406, 407, 453, 455, 469, 487.
- Γερμανὸς ἐπίσκοπος Σιναίου ὄρους XIV. — 89.
- Γερμανὸς, μητροπολίτης Φιλίππων καὶ Δράμας 1672. — 336.
- Γεροντικόν, ὄνομα ἀσκητικοῦ βιβλίου. — 165, 294, 456, 483.
- Γεωμετρία. — 277.
- Γεωργάκης 1759. — 424. Ἴτερος. — 454.
- Γεωργιλᾶς Κριτοπουλαῖος 1589. — 112.
- Γεώργιος: ἐρμηνεῖα τῶν λόγων Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. — 125.
- Γεώργιος ὁ μεγαλομάρτυς: μάρτυριον. — 22, 230, 238. Μοναστήριον ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ. — 204. Ἐνορία τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ Πύργου. — 206. Μοναστήριον ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἐν Κύπρῳ, τὸ τῶν Μαργάνων. — 245. Μετόχιον τοῦ ἁγίου Γεωργίου. — 338.
- Γεώργιος, μέγας οἰκονόμος ἐν Δρυϊνουπόλει XIII. — 341.
- Γεώργιος, μέγας ῥήτωρ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας 1699. — 352.
- Γεώργιος, ῥεφερενδᾶριος καὶ εἴτα σακελλεῖο τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας 1647. — 338.
- Γεώργιος Ἀχροπολίτης. — 120, 500, 509.
- Γεώργιος τοῦ Γαληνοῦ XIII. — 341.
- Γεώργιος Γκίκας, διδάσκαλος XVIII. — 472.
- Γεώργιος Γλυκός. — 271.

- Γεώργιος Ζαραχάνης XVII — XVIII. — 441.
- Γεώργιος Ζηγαβηγός: περί ἀντιστοίχων. — 329, 358, 374.
- Γεώργιος Κεδρηγός: ἀποσπάσματα. — 172.
- Γεώργιος Κερκύρας: σημείωμα. — 339.
- Γεώργιος Κοντοπετρῆς, ἐκκλ. μουσικός. — 248, 474.
- Γεώργιος Κορέσιος: διάφορα συγγράμματα. — 172, 175, 219, 220, 221, 222, 223, 247, 401, 427, 428, 429, 432, 493, 494.
- Γεώργιος Κουτρικᾶς, ἐκκλ. μουσικός. — 248.
- Γεώργιος Κρής, ἐκκλ. μουσικός. — 368, 371, 418, 482.
- Γεώργιος Κύπριος ἱερατεύων ἐν Βενετία 1700. — 444.
- Γεώργιος Μεσημέρη XIII. — 343.
- Γεώργιος Μυστικός XII. — 297.
- Γεώργιος Νικομηδείας: λόγος εἰς τὰ εἰσόδια τῆς Θεοτόκου. — 35. Εἰς τὴν μεγάλην παρασκευὴν. — 230, 243, 396. Ἀποσπάσματα. — 397.
- Γεώργιος Ξιφιλῖνος: σημείωμα. — 319.
- Γεώργιος Παναρέτου, ἐκκλ. μουσικός. — 248, 422, 474.
- Γεώργιος Παχυμέρης: περί φυσικῆς ἀκροάσεως. — 299. Περί λογικῆς. — 438, 493, 498.
- Γεώργιος Πλαγιώτης, ἐκκλ. μουσικός. — 248.
- Γεώργιος Ῥαιδεστηγός, ἐκκλ. μουσικός — 248, 371, 406.
- Γεώργιος Σγουρόπουλος, ἐκκλ. μουσικός. — 474.
- Γεώργιος Σουγδουρῆς: εἰσαγωγή εἰς τὴν λογικὴν. — 327, 439.
- Γεώργιος Στρατικέβας. — 212.
- Γεώργιος Σχολάριος: Γεννάδιος β' Κωνσταντινουπόλεως.
- Γεώργιος Τζιμισχῆς XIII. — 341.
- Γεώργιος Ὑπομενάς. — 411, 416, 494.
- Γεώργιος Χῆτος 1730 - 1731. — 434.
- Γεώργιος Χαϊροβοσκός: ἐπιμερισμοί. — 289, 494. Περί τρόπων ποιητικῶν. — 417.
- Γεώργιος Χρυσόσκουλος 1694. — 443.
- Γιαβρῆς: Δημήτριος.
- Γιαννάκης Γεωργίου XVIII. — 204.
- Γιαννακός, διδάσκαλος ἐν Θεσσαλονίκη XVIII. — 308.
- Γιάσιον. — 158, 322, 420, 438.
- Γιοβιάσκος Ἀθηναῖος, ἐκκλ. μουσικός. — 371.
- Γιοβιάσκος Βλάχος, ἐκκλ. μουσικός. — 248.
- Γκιουμουσχανᾶς = Κάνιν ἢ Ἀργυρούπολις. — 217, 463.
- Γκιουρτουῖνι. — 215.
- Γκίκας: Γεώργιος, Γρηγόριος.
- Γλυκερία ἢ ἀγία: μαρτύριον. — 27.
- Γλυκέων καὶ Βοδροκτοῦ ἐπίσκοπος. — 438.
- Γλυκός: Γεώργιος.

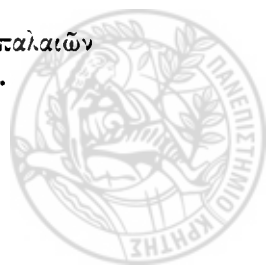
- Γνώμαι = Sententiae. — 359, 392, 408, 417.
- Γολγοθᾶς. — 422.
- Γολινδοῦχ ἡ ἅγια: βίος. — 73.
- Γοργίας ὁ ἅγιος: μαρτύριον. — 70.
- Γορδάτος: Κωνσταντῖνος.
- Γόρδιος: Ἀναστάσιος.
- Γοριανίτης: Νικόλαος.
- Γουρίας ὁ ἅγιος: μαρτύριον. — 35.
- Γραικοὶ ἐν Βενετία. — 447.
- Γραμματικά. — 167, 280, 398, 403, 409, 410, 416, 417, 418, 433, 494.
- Γραμμένα, χωρίον. — 460.
- Γραφή παλαιά. — 499.
- Γρηγέντιος Ταφρῶν: διάλεξις. — 147, 434, 494, 495. Βίος καὶ ἀκολουθία. — 434.
- Γρηγοράνται. — 211.
- Γρηγοράσκος ἢ Γρηγόριος Γκίκας 1739. — 212, 217.
- Γρηγόριος, οἰκονόμος Χαλδίας 1737. — 213.
- Γρηγόριος: σύνταγμα φιλοσοφίας. — 289.
- Γρηγόριος ἱερεὺς 1728. — 329.
- Γρηγόριος, ἱερομόναχος Σίμωνος-Πέτρας XVI. — 390.
- Γρηγόριος μοναχὸς 1437. — 334.
- Γρηγόριος, πρεσβύτερος Καισαρείας. — 398.
- Γρηγόριος Ἀλυάττης, ἐκκλ. μουσικός. — 371.
- Γρηγόριος Ἀκραγαντίνων: βίος. — 36.
- Γρηγόριος Ἀλεξανδρείας: λόγος. — 279.
- Γρηγόριος Ἀναστασίου 1722. — 176.
- Γρηγόριος Ἀντιοχείας: λόγοι. — 21, 102.
- Γρηγόριος Ἀρμενίας: βίος. — 42.
- Γρηγόριος Βοζάντιος, λαμπαδάριος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας. — 367, 368, 369, 370, 371, 372, 406, 407, 422.
- Γρηγόριος Γκίκας: Γρηγοράσκος.
- Γρηγόριος Δεκαπολίτης: βίος. — 258.
- Γρηγόριος Διάλογος: διάλογοι ἱστορικοί. — 108, 499. Λειτουργία. — 266, 377.
- Γρηγόριος Διδυμοτείχου μητροπολίτης 1672-1680. — 309, 336.
- Γρηγόριος δομέστικος. — 248.
- Γρηγόριος Ζιχνῶν XVI. — 390.
- Γρηγόριος ὁ Θαυματουργός: βίος αὐτοῦ. — 35. Περὶ τῶν ἐν καταδρομῇ βαρβάρων κτλ. — 389. Εἰς τὸν εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου. — 226. Ἀποσπάσματα. — 396.
- Γρηγόριος Θεσσαλονίκης: ἀποσπάσματα. — 381.
- Γρηγόριος Ἱεροσολύμων. — 107.
- Γρηγόριος Ἰωαννίνων 1736. — 214.
- Γρηγόριος Καισαρείας Καππαδοκίας 1672. — 336.
- Γρηγόριος Κύπριος 1674. — 201.

- Γρηγόριος ε' Κωνσταντινουπόλεως 1808.—484.
- Γρηγόριος Κῶος, ἡγούμενος Γεθσημανῆς 1802-1804,—463.
- Γρηγόριος Μαράς 1700.—444.
- Γρηγόριος Ματζουκατέος ἢ Φουτιάνος, ἀρχιεπίσκοπος Χαλδίας 1684 - 1731. — 206, 215, 248, 347.
- Γρηγόριος Μεσεμβρίας 1720.—205.
- Γρηγόριος Μπούνης: Γρηγόριος Ἀλυάττης.
- Γρηγόριος Μυτιλήνης 1668, 1680, 1691. — 309, 348, 353.
- Γρηγόριος Ναζιανζηνός: λόγος εἰς τὴν καινὴν κυριακὴν.—22. Εἰς τὴν πεντηχοστήν.—23, 38, 51. Λόγοι διάφοροι.—37, 38, 39, 43, 44, 45, 125, 252, 268, 497, 499, 500. Εἰς τὸ πάσχα.—47, 101, 229, 270, 278. Εἰς τὸ ἔαρ.—48. Εἰς τὸν μάρτυρα Κυπριανόν.—38, 44, 51. Εἰς τὸν Ἰουλιανόν.—52, 373. Εἰς τὰ θεοφάνεια.—39, 52, 269. Εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον.—39, 59, 101. Εἰς τὰ φῶτα.—39, 60, 78. Εἰς τὸ βάπτισμα.—39, 60. Εἰς Γρηγόριον τὸν Νύσσης.—60. Εἰς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον.—39, 43, 60, 435. Συνακτῆριος —39, 44, 61. Περί φιλοπρωχίας.—39, 45, 61. Εἰς τὸν πατέρα.—39, 45, 61. Εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Κυρίου.—101. Εἰς Καισάριον.—373. Ἔπη.—94, 109, 278, 323, 351, 494. Ἀλφάβητος.—296, 305, 320, 426, 430. Περί τῶν τοῦ βίου ὁδῶν.—377. Παραίνεσις πρὸς Σέλευκον.—382, 436. Ἐπιγράμματα.—292. Τετράστιχα.—273, 303, 357, 375, 377, 412. Μονόστιχα καὶ δίστιχα.—273, 377, 430. Ἐπιστολαί.—394. Ἀλάτια.—250. Ἀποσπάσματα.—381, 397. Σχόλια εἰς τοὺς λόγους Γρηγορίου.—125, 252, 497. Ἱστορίαι ὧν ἐμνήσθη Γρηγόριος.—62, 63, 64, 65, 409, 431, 495. Βίος αὐτοῦ.—79. Εἰκὼν τοῦ αὐτοῦ.—46, 47, 48, 51, 52, 60, 61, 125. Στίχοι εἰς αὐτόν.—46, 340, 345. Ὑποθέσεις τῶν λόγων αὐτοῦ.—390. Ἀρμενικὴ μετάφρασις.—101. Παλίμψηστα ἔμμετρα.—109.
- Γρηγόριος Νύσσης: ἐπιτάφιος εἰς Μελέτιον Ἀντιοχείας.—5. Εἰς τὸ πάσχα.—21. Εἰς Στέφανον τὸν πρωτομάρτυρα.—25, 32. Εἰς Γρηγόριον τὸν θαυματουργόν.—35. Εἰς Θεόδωρον τὸν Τύρωνα.—241. Ἐρμηγεία εἰς τὸν Ἐκκλησιαστήν.—246. Ἐπιστολή.—389. Πρὸς Ἰουδαίους.—140. Ἀποσπάσματα.—14, 172, 265, 397.
- Γρηγόριος Πάτριος 1786.—394.
- Γρηγόριος Σαββαΐτης, ἐκκλ. μουσικός.—248.

- Γρηγόριος Σαμιακός ἱερεὺς 1727. — 306.
- Γρηγόριος (Σαράφης) 1815.— 482.
- Γρηγόριος ὁ ἐκ Σηλυβρίας: στιχηρόν.—478.
- Γρηγόριος Σιναΐτης.—424.
- Γρηγόριος Φιλίππων καὶ Δράμας μητροπολίτης 1692 - 1700.— 442, 444.
- Γρηγόριος Φυτιάνος: Γρηγόριος Ματζουκατέος.
- Γρηγορόπουλος: Μανουήλ.
- Δαβίδ: Δαυίδ.
- Δαλμάτιος ὁ ὄσιος: βίος.—74.
- Δαμαλῶν ἐπίσκοπος.—214.
- Δαμασκηνός, ἐκκλησιαστικὸς μουσικὸς.—378.
- Δαμασκηνός μοναχὸς διδάσκων ἐν Λέρφ 1731.—434.
- Δαμασκηνός Ἀδριανουπολίτης μοναχὸς 1679.—192.
- Δαμασκηνός Μυτιληναῖος, ἡγούμενος τῆς Γεθσημανῆς 1793-1797.—463.
- Δαμασκηνός Νικαίας μητροπολίτης 1675.—347.
- Δαμασκηνός Στουδίτης. — 171, 287, 328.
- Δαμασκηνός Φιλιππουπόλεως μητροπολίτης.—218, 348.
- Δαμασκὸς ἡ πόλις.—213, 385, 423, 464.
- Δαμφῶδς: Βικέντιος.
- Δαμιανὸς ὁ ἀνάργυρος: μαρτύριον.—28, 34, 72, 84.
- Δαμιανὸς Βατοπεδινός. — 248, 367, 371, 378.
- Δανιήλ: προφητεῖαι.—9. Ὁράσεις.—202. Βίος.—25, 31, 32.
- Δανιήλ XVI.—103.
- Δανιήλ γραμματεὺς XVIII.—376.
- Δανιήλ ἱερεὺς 1674.—291, 292.
- Δανιήλ, πνευματικὸς πατήρ καὶ ἐπίτροπος τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις πατριαρχείου XVII.—33.
- Δανιήλ μοναχός: βίος Ἰωάννου τοῦ τῆς Κλίμακος.—83.
- Δανιήλ μοναχός Ἀγιορείτης, ἐκκλ. μουσικὸς.—248.
- Δανιήλ ἱεροδιάκονος XVIII.—260.
- Δανιήλ ἱερομόναχος XVI.—333.
- Δανιήλ λαμπαδάριος ἡ πρωτοψάλτης τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.—367, 368, 371, 372, 377, 378, 406, 407, 484, 485, 486.
- Δανιήλ στυλίτης: βίος.—31.
- Δανιήλ Ἀντιοχείας πατριάρχης XVIII.—361.
- Δανιήλ Βιδύνης μητροπολίτης 1672.—336.
- Δανιήλ Εὐρίπου μητροπολίτης 1672.—336, 349.
- Δανιήλ Κεραμεύς: ἐρμηνεῖα τοῦ περὶ συντάξεως Γαζῆ.—282. Ἐξήγησις τῶν ἐπιστολῶν Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ.—394. Περὶ μορίων τινῶν.—412.
- Δανιήλ Μηδείας μητροπολίτης 1672.—336.
- Δανιήλ μητροπολίτης παλαιῶν Πατρῶν 1672.—336.

- Δανιήλ Πελοποννήσιος 1660.— 202, 203.
 Δανιήλ Πρωικοννήσου ἀρχιεπίσκοπος 1668.—348.
 Δανιήλ Σάμιος.—398.
 Δανιήλ Σερρών μητροπολίτης 1647.—338. Ἕτερος τοῦ XVI αἰῶνος.—390.
 Δανιήλ Σόφρας 1668.—348.
 Δαυὶδ ὁ προφήτης: Ψαλτήριον. Εἰκόνες.—129, 413.
 Δαβὶδ ὁ ὄσιος: βίος.—71.
 Δαβὶδ Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου ἀρχιεπίσκοπος 1672.—336.
 Δαβὶδ ἱερομόναχος, ἐκκλ. μουσικός.—249.
 Δαβὶδ Μπεναρδῆς, ἐκκλησ. μουσικός.—478.
 Δαφνοπάτης: Θεόδωρος.
 Δεκάλογος ὁ ἐν τῇ Ἐξόδῳ.— 118, 126.
 Δεκαπολίτης: Γρηγόριος.
 Δέκαρχος: Μανουήλ, Ἐμμανουήλ.
 Δελαδέτσια Φλόρια.—374.
 Δέλβινον.—277, 278, 312, 414.
 Δέρκων ἐκκλ. ἐπαρχία.— 205, 206, 213, 214, 215, 216, 309, 336, 347, 348, 351, 353, 361, 442, 447.
 Δευτερονόμιον.—8.
 Δημητζάνα.—285, 377, 481.
 Δημητράκης Γιαβρῆς XVIII.— 483.
 Δημητριάδος ἐκκλ. ἐπαρχία ἐν Θεσσαλίᾳ.—474, 477.
 Δημήτριός τις: ἐπιστολή αὐτοῦ.— 420.
 Δημήτριος ὁ ἅγιος: βίος καὶ μαρτύριον.— 87, 122. Ναὸς ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.— 437.
 Δημήτριος ἱερεὺς 1597.—166.
 Δημήτριος ἱερόπαις 1798.—453.
 Δημήτριος Βουλγαρίας ὁ Χωματηνός.—342.
 Δημήτριος Δοκιανός, δομέστικος.—248, 367, 371, 407, 474.
 Δημήτριος Κρής, ἱερεὺς καὶ ἀγιογράφος 1701-1703.— 441, 449.
 Δημήτριος Λότος 1769.—474.
 Δημήτριος, μέγας ῥήτωρ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.— 337.
 Δημήτριος Μοσχοβίας αὐτοκράτωρ.—16.
 Δημήτριος Μυτιληναῖος, ἐκκλησ. μουσικός.—248, 378.
 Δημήτριος οἰκονόμος 1699.— 296. Ἕτερος XVIII.— 218.
 Δημήτριος Πελοποννήσιος 1487.— 433.
 Δημοκράτους γινῶμαι.—513.
 Δῆμος ἱερεὺς XVIII.—311.
 Δημοσθένης.— 161, 162, 394.
 Δημόφιλος.—401.
 Διαβατηνός: Θεόδωρος.
 Διαβόλου ἀντιλογία.—151.
 Διαθήκη Ἀβραάμ.—122.
 Διαθήκη: ἔγγραφο τοῦ 1460 ἔτους.—139. Τύποι διαθήκης.—93, 346, 453.
 Διαγύζιον: ἔγγραφο διάφορα.— 339, 342, 343, 437.

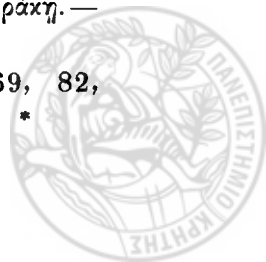
- Διάδοχος Φωτικῆς: λόγοι ἀσκητικοί.—272, 496. Ὅρασις.—143. Ἀποσπάσματα.—264.
- Διακονικόν: λειτουργικὸν βιβλίον εἰς χρῆσιν τῶν ἱεροδιακόνων.—324.
- Διαμαντῆς ἱερεὺς ὁ ἐκ Χαλδίας (=Κὰν Κάνιν ἢ Γκιουμουσχάνες) 1715.—484.
- Διαρπεκίριον.—212.
- Διαταγαὶ ἀποστόλων.—494.
- Διατάξεων ἀποστολικῶν ἀπόσπασμα.—117.
- Διὰ λεία.—346.
- Διδασκαλία περὶ ἀντιστοίχων.—290.
- Διδασκαλία χριστιανική.—168, 387.
- Διδαχὴ ἀποστόλων.—135.
- Δίδυμος: παροιμίαι.—329.
- Δίδυμος χριστιανός: ἀποσπάσματα.—14, 126.
- Διδυμότειχον.—205, 208, 309, 336, 349, 442.
- Δικαιοσύνη: περὶ αὐτῆς ἀνώνημον κείμενον.—389.
- Διογένης: ἐπιστολαί.—367, 394.
- Διόδωρος (Ταρσοῦ): ἀποσπάσματα.—14.
- Διομήδης ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—76.
- Διονύσιος Ἀγιοσαββίτης: ἔμμετροι δηγήσεις.—303. Νεώτερος ἐν ἔτει 1865.—427.
- Διονύσιος Ἀλεξανδρείας: ἐπιστολὴ πρὸς Βασιλεῖδην.—389.
- Διονύσιος Ἀρεοπαγίτης: συγγραφαὶ καὶ ἐπιστολαί.—414, 494. Ἀποσπάσματα.—172, 197, 302. Βίος.—85, 414. Ἀζουλουθία.—427.
- Διονύσιος Ἐφέσου μητροπολίτης, ὁ Καλλιάρχης.—280.
- Διονύσιος ἱερεὺς XVIII.—308.
- Διονύσιος ἱερομόναχος 1733.—206.
- Διονύσιος καλλιγράφος 1789.—387.
- Διονύσιος κανδηλάπτης 1753.—357.
- Διονύσιος Κλεόπας.—400.
- Διονύσιος ἀ΄ Κωνσταντινουπόλεως 1469, 1489: σιγίλλιον καὶ γράμμα πρὸς μητροπολίτας.—334.
- Διονύσιος γ΄ πρῶν Κωνσταντινουπόλεως 1672.—335.
- Διονύσιος δ΄ Κωνσταντινουπόλεως ὁ ἀπὸ Λαρίσσης 1670-1673, 1687, 1689?, 1693, 1694.—335, 343, 346, 348, 350, 351, 442, 446, 450, 469.
- Διονύσιος μεγαλόσχημος 1199-1206.—271.
- Διονύσιος μοναχός: περὶ θεῶν ὕμνων.—301.
- Διονύσιος Πελοποννήσιος 1487.—433, 434. Ἄλλος περὶ τὸ τέλος τῆς XVIII ἑκατ.—486, 487.
- Διονύσιος σοφιστής: ἐπίγραμμα.—145. Ἐπιστολαί.—394.
- Διονύσιος Τορνόβου μητροπολίτης 1709.—216.

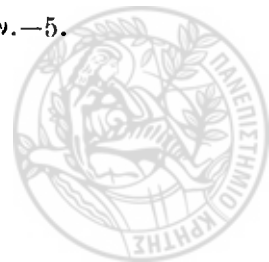
- Διόπτρα.—299, 353, 355.
- Διοφάνης: περί τῆς τοῦ μηνὸς ἐπιτολῆς.—326.
- Διπλοβατασίνα.—244.
- Δογούτα.—92.
- Δοκιανός: Δημήτριος.
- Δοξαπατρῆς: Νεῖλος.
- Δομένικον.—215, 390.
- Δομέτιος ὁ ἅγιος: μαρτύριον. — 75. Κώμη ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ. — 139.
- Δομέτιος, Ἰβηρίας καθολικὸς ἀρχιεπίσκοπος 1739.—218.
- Δόμνα ἡ ἁγία: μαρτύριον. — 32.
- Δομνίνη ἡ ἁγία: μαρτύριον.— 85.
- Δόμπα.—483.
- Δοξαστάριον, ὄνομα βιβλίου ἐκκλ. μουσικῆς. — 367, 368, 370, 407, 474, 476, 478, 480, 487, 489.
- Δοξαστικά (τροπάρια). — 370, 381, 455, 476, 477, 485.
- Δοξαστικάριον: δοξαστάριον.
- Δοξολογία.—484.
- Δορυμεδῶν ὁ ἅγιος: μαρτύριον. — 41.
- Δοσίθεος ἁββᾶς: βίος.—105, 363.
- Δοσίθεος Ἀμπελακιώτης 1805. — 476.
- Δοσίθεος Λυδῆς ἀρχιεπίσκοπος 1817.—457.
- Δοσίθεος Δρυϊνουπόλεως 1781. — 386, 403.
- Δοσίθεος Νοταρᾶς, πατριάρχης Ἱεροσολύμων: ἱστορία τῆς ἐπισκοπῆς Σινᾶ.—246, 494. Ἐπιτολή. — 309. Συναγωγή ἐγγράφων.—333. Γράμμα ἐπὶ Ἰωαννικίου ἀρχ. Σινᾶ.—343. Ἐκλογαὶ λόγων διαφόρων πατέρων καὶ διδασκάλων τῆς ἐκκλησίας.—397. Ἄσπις ὀρθοδοξίας.—440. Σημειώσεις.—16, 17, 98, 104, 169, 194, 195, 250, 254, 300, 333, 352, 353, 426. Ὑπογραφαὶ αὐτοῦ ἐν πατριαρχικοῖς ἐγγράφοις.—351, 353. Μνεῖται ἐπὶ Δοσιθέου. — 145, 248, 312, 414, 473.
- Δοσίθεος ἐπίσκοπος Ῥωμανοῦ 1664.—254.
- Δούκας: Θεόδωρος, Κωνσταντῖνος.
- Δούκας Κριτόπουλος XVI.—390.
- Δούκας Συρόπουλος ὁ καὶ λαοσυνάκτης, ἐκκλ. μουσικός. — 248, 474.
- Δουλᾶς ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—71.
- Δράκια, κωμόπολις ἐν Θεσσαλίᾳ. — 460.
- Δράκος Παναγιώτου XVIII.—204.
- Δράμα, πόλις ἐν Μακεδονίᾳ. — 336, 352, 442, 444.
- Δρουγγάριον.—341.
- Δρυϊνούπολις.—340, 342, 386, 403, 429.
- Δρύστρα ἡ Δρύστη.—266, 336, 338, 348.
- Δύο-Ἐκκλησίαι: κώμη.—218.
- Δυρράχιον.—342.
- Δωρόθεος ὁ ἁββᾶς: λόγοι.—105, 273, 363, 499. Ἀποσπάσματα.—295. Βίος καὶ ἀκολουθία.—363.

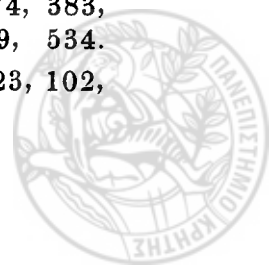
- Δωρόθεος ἀρχιερεὺς XIV.—464.
 Δωρόθεος ἱερομάρτυς: βίος. —
 28, 70.
 Δωρόθεος Ἱεροσολύμων πατριάρ-
 χης 1377-1378.—464.
 Δωρόθεος (Πρώιος) ὁ ἐκ Μουτιλή-
 νης.—366.
 Ἐβραϊκαὶ λέξεις.—96, 97. Ἐβρ.
 ὀνόματα.—135. Λεξικόν.—395.
 Ἐγκώμιον ἀνώνυμον.—323.
 Ἐγγράφων προοίμια.—349.
 Ἐγκλέζοι.—98.
 Ἐκκλητέρα.—98.
 Ἐγρίκαπι: Ἐκρίγαπι.
 Ἐδεσσα.—75.
 Ἐζεκίου προσευχή.—133.
 Εἰκόνες ἱστορικαί: περὶ τῆς ἐν Ἐ-
 δέσση εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ.—
 75. Περὶ τῆς ἐν τῷ φρέατι εἰκό-
 νος τοῦ αὐτοῦ.—241. Εἰκόνων
 περὶ τοῦ ἀποστόλου Λουκᾶ.—
 494. Διήγησις περὶ τῶν ἁγίων
 εἰκόνων.—227.
 Εἰρηναῖος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—76.
 Εἰρήνη ἡ ἁγία: μαρτύριον.—70,
 123, 157.
 Εἰρήνη Βατᾶ XIII.—339.
 Εἰρήνη Μιχαήλ Καλοῦδη XIII.—
 339.
 Εἰρημολογικά.—474.
 Εἰρημολόγιον. — 369, 381, 406,
 453, 454, 476, 480, 483,
 485, 486, 488.
 Ἐκκλησιαστής.—391.
 Ἐκλογαὶ ἀσκητικά.—264.
 Ἐκλογαὶ θεολογικά.—278.
 Ἐκρίγαπι Κ/πόλεως.—207.
 Ἐλαιῶνος ὄρος.—170.
 Ἐλασσῶνος ἐπίσκοπή. — 194,
 215, 390, 483.
 Ἐλένη Μελισσηνή XIII.—339.
 Ἐλενούπολις.—361.
 Ἐλεούσης μονή.—341, 344.
 Ἐλευθέριος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—
 31, 74.
 Ἐλισσαιὲ ὁ προφήτης: βίος.—71.
 Ἐλλάς.—458, 459.
 Ἐλληνες.—353.
 Ἐλπίς ἡ ἁγία: μαρτύριον.—41.
 Ἐμμανουήλ Δέκαρχος.—374.
 Ἐμμανουήλ Χρυσάκης, ἐκκλ. μου-
 σικός.—249, 363, 370, 371,
 377, 378, 453, 469, 470,
 474, 477, 479, 483, 484,
 485, 488, 489.
 Ἐμεσηνοί.—238.
 Ἐμφορος μονή.—131.
 Ἐνετία.—411, 429, 430, 448.
 Ἐνετοί.—447.
 Ἐνταλμα εἰς πνευματικὸν πατέ-
 ρα.—346.
 Ἐξαρχιῶν ἔγγραφα.—308, 337.
 Ἐξκαιδεκαπρόφητον.—109.
 Ἐξοδος.—8, 461.
 Ἐξομολογήσεως πέρὶ ἀνώνυμον.—
 433, 493.
 Ἐξομολογητᾶριον. — 356, 389,
 392, 423.
 Ἐπιβᾶται, πολίχνη ἐν Θράκη.—
 426.
 Ἐπιγράμματα. — 46, 69, 82,

- 88, 120, 122, 131, 144, 145, 219, 240, 249, 254, 265, 290, 365, 381, 405, 406, 416, 432, 434, 435, 471, 510, 514.
- Ἐπίμαχος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—88.
- Ἐπίσκεψις Ἀχελφού.—340.
- Ἐπιστήμη ἡ ἀγία: βίος.—34, 354.
- Ἐπιστολάριον.—389, 414, 421.
- Ἐπιστολαὶ ἀνώνυμοι.—105, 167, 271, 276, 283, 291, 312, 345, 416, 494.
- Ἐπιστολογραφία ἢ τόποι ἐπιστολῶν.—304, 310, 346, 393, 404, 472.
- Ἐπιφάνιος Ἀγιοπολίτης: διήγησις περὶ Ἱεροσολύμων.—172.
- Ἐπιφάνιος ὁ ἐκ Βάρνης XVIII.—274.
- Ἐπιφάνιος Διαρπεκίριου μητροπολίτης 1624.—212.
- Ἐπιφάνιος Κύπρου: λόγος εἰς τὴν ταφὴν τοῦ Κυρίου.—21, 229, 279. Περὶ αἱρέσεων.—96, 498. Περὶ προφητῶν.—107. Λόγος εἰς τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου.—243. Ἐκθεσεις πρωτοκλησιῶν.—119.
- Ἐποσπάσματα.—381, 397.
- Ἐπιφάνιος μοναχός: βίος τῆς Θεοτόκου.—259.
- Ἐπιφωνήματα.—477.
- Ἐπτὰ-Κουλάδες ἐν Θεσσαλονίκῃ.—338.
- Ἐρμείας: Ἀμμώνιος.
- Ἐρμῆς Τρισμέγιστος.—293.
- Ἐρμιππος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—74.
- Ἐρμογένης ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—31.
- Ἐρμοκράτης ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—74.
- Ἐρμόλαος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—74.
- Ἐρμούλος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—37.
- Ἐρωταποκρίσεις.—492, 495.
- Ἐσόπτρου μοναστήριον.—352.
- Ἐσπερινός.—481, 484, 489.
- Ἐσπερος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—26.
- Εὐγενία ἡ ὁσία: βίος.—32.
- Εὐγενικός: Μᾶρκος.
- Εὐγένιος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—31.
- Εὐγένιος ὁ ἐξ Αἴνου XVIII.—454.
- Εὐγένιος Βούλγαρις: ἀπολογία.—359, 362, 511. Σύνοψις τῆς λογικῆς αὐτοῦ.—360, 382, 384. Ἐπιστολή.—386, 420, 512. Προσφώνημα.—402.
- Εὐγένιος Θεοδοσιουπόλεως μητροπολίτης 1701.—211.
- Εὐγένιος Πελοποννήσιος XVIII.—475.
- Εὐγένιος Χριστιανουπόλεως ἀρχιεπίσκοπος 1672.—336.
- Εὐγραφος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—31.
- Εὐδόκιμος ὁ ὅσιος: βίος.—74. Λόγος εἰς αὐτόν.—122.
- Εὐδόξιος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—40.
- Εὐέλπιστος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—27, 69.
- Εὐηλάσιος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—5.
- Εὐθάλιος.—401.

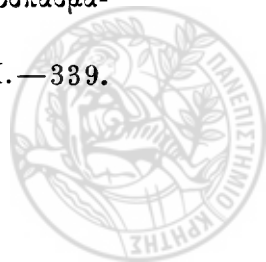
- Εὐθύμιος ὁ μέγας.—304.
 Εὐθύμιος ἠγούμενος μονῆς Λέοντος τοῦ σοφοῦ.—147.
 Εὐθύμιος ἀναγνώστης καὶ κληρικὸς 1043.—500
 Εὐθύμιος ὁ ἐν Πάτμῳ XVIII.—429.
 Εὐθύμιος Ἀντιοχείας 1647.—209.
 Εὐθύμιος Ζυγαβηνὸς ἢ Ζυγαδηνός: ἐρμηνεῖα εἰς τοὺς ψαλμούς.—156, 160, 300.
 Εὐθύμιος Καισαρείας Φιλίππου ἀρχιεπίσκοπος 1377-1378.—464.
 Εὐθύμιος Κ/πόλεως X.—92.
 Εὐθύμιος Πωγωνιανῆς ἀρχιεπίσκοπος XVII.—350. Ἴτερος ἐν ἔτει 1702.—347.
 Εὐθύμιος Χαλδίας ἀρχιεπίσκοπος 1661.—347.
 Εὐκλείδης.—395, 400.
 Εὐλαμπία } μαρτύριον.—86.
 Εὐλάμπιος }
 Εὐπατριδῆς: Νικόλαος.
 Εὐπλους: μαρτύριον.—75.
 Εὐπραξία: βίος.—74, 431, 493.
 Εὐριπίδης.—110, 111, 112, 124, 405, 435.
 Εὐριπος.—309, 336, 349, 463.
 Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου: ἐπιστολὴ πρὸς Καρπιανόν.—104, 113, 128, 143. Περὶ Σιβύλλης.—433. Ἀποσπάσματα.—14, 106, 126.
 Εὐσέβιος Ῥώμης.—118.
 Εὐσέβιος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—71.
 Εὐσαίγιος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—75, 239.
 Εὐστάθιος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—41, 269. Ἀκολουθία.—81.
 Εὐστάθιος ὁ ἐν Ἀγκύρᾳ: μαρτύριον.—74.
 Εὐστάθιος Ἀντιοχείας: ἀποσπάσματα.—14.
 Εὐστόχιος ὁ Καππαδόκης.—239.
 Εὐστράτιος: μαρτύριον.—31.
 Εὐστρατίου τοῦ ἀγίου εὐχή.—129.
 Εὐστράτιος Ἀργέντης.—400.
 Eutropii historia.—98.
 Εὐτυχιανός: μαρτύριον.—76.
 Εὐφημία ἢ ἁγία: μαρτύριον.—41, 73. Κανὼν εἰς αὐτήν.—81.
 Εὐχαὶ διάφοροι.—156, 203, 212, 295, 310, 315, 330, 331, 332, 333, 350, 355, 356, 384, 385, 390, 392, 406, 439, 453, 455, 462, 464, 480.
 Εὐχολόγιον.—149, 154, 330, 392.
 Εὐαγγέλιον λειτουργικόν.—106, 176, 257, 468, 470, 499. Τεμάχιον.—128. Λέξεις.—376.
 Εὐαγγελιστήριον Χαλήθ.—455.
 Ἐφesus.—237, 280, 346, 353, 375, 426.
 Ἐφραιμ Ἀθηναῖος, πατριάρχης Ἱεροσολύμων.—220, 246, 255, 289, 373, 374, 383, 401, 420, 421, 439, 534.
 Ἐφραιμ Σύρος: λόγοι.—23, 102,

- 152, 163, 193, 225, 231, 232, 239, 241, 243, 279, 354. Περὶ τῶν ὀκτὼ λογισμῶν.—159. Ἀσκητικά.—468. Ἀποσπάσματα. — 14, 265, 272, 397, 488. Εὐχαί. — 302, 333, 404.
- Ἐωθινά.—481, 485, 486.
- Ζαβουλὼν μονή.—214.
- Ζαγορά.—460, 472, 474, 477.
- Ζάκυνθος.—446.
- Ζαμπέλης ὁ ἐξ Ἀγίας Μαύρας 1671.—253.
- Ζαραζάνης: Γεώργιος.
- Ζαχαρίου προφητεῖαι.—9, 109, 133, 461.
- Ζαχαρίας μητροπολίτης Βιζύης 1691.—353.
- Ζαχαρίας τοῦ Θεοδώρη τοῦ Μακρῆ 1704.—448.
- Ζαχαρίας ὁ ἐκ Ναούσης 1717.—487.
- Ζηναῖς ἡ ἀγία: μαρτύριον.—86.
- Ζηνοβία } μαρτύριον.—87.
- Ζηνοβίος }
- Ζήνων ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—40.
- Ζηγαβηνός: Γεώργιος.
- Ζυγαβηνός: Εὐθύμιος.
- Ζυγοστόπουλος: Ἰωάννης.
- Ζύμης ἡ παραβολὴ πῶς νοεῖται.—140.
- Ζιχλίον.—340.
- Ζίχνα ἡ ἐν Μακεδονίᾳ.—390.
- Ζώδια.—195.
- Ζωγραφικῆς βιβλίον.—292, 510.
- Ζωὴ ἡ ἀγία: μαρτύριον.—26.
- Ζωὴ ἡ αὐτοκράτειρα Ῥωμαίων.—91.
- Ζωναράς: Ἰωάννης.
- Ζωοδόχος Πηγῆ.—365.
- Ζωροαστικά.—326.
- Ζωσιμαῦς ὁ ἐξ Ἰωαννίνων, ἡγούμενος τῆς Γεδσημανῆς 1785.—463.
- Ζώσιμος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—71.
- Ἡθικός, ἐκκλ. μουσικός.—249.
- Ἡλίας ὁ προφήτης.—73, 365. Ὅρος αὐτοῦ.—92. Μοναστήριον παρὰ τὰ Ἱεροσόλυμα.—277.
- Ἡλίας ὁ ἀββᾶς.—360.
- Ἡλίας ὁ ἐκδικος.—265.
- Ἡλίας Κρήτης.—97, 245.
- Ἡλίας Μηλιάτης.—445, 448.
- Ἡπειρος Παλαιά.—277, 278, 312.
- Ἡράκλεια-Πέρινθος.—206, 208, 213, 214, 315, 336, 345, 347, 348, 349, 350, 351, 444, 447, 476, 514.
- Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός: ἀλληγορίαι.—161.
- Ἡράκλειος: βροντολόγιον.—326.
- Ἡρόδοτος Ἀλικαρνασσεύς: ἀποσπάσματα.—161, 172.
- Ἡρωδιανὸς ὁ ἱστορικός: προοίμιον τῆς ἱστορίας.—394.
- Ἡρωδιανὸς ὁ γραμματικός: ἀποσπάσματα.—409.
- Ἡσαΐας ὁ προφήτης: προφητεῖαι.—9, 253, 461, 495. Βίος.—

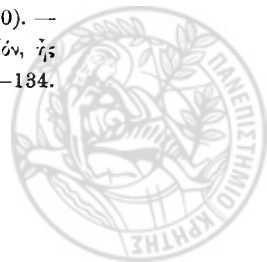

26. Ὁ ἐν Ἱερουσαλήμ λίθος. — 170.
- Ἡσαίας ὁ ἀββᾶς: συγγραμμάτια διάφορα. — 193, 495. Λόγος εἰς τὸ πρόσεχε σεαυτῶ. — 294. Ἀποσπάσματα. — 272.
- Ἡσαίας Νάξιος 1728. — 323.
- Ἡσίοδος. — 357, 405, 435, 495.
- Ἡσύχιος Ἱεροσολομίτης: λόγος εἰς τὴν Χριστοῦ γένναν. — 106. Εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν. — 226, 237. Εἰς τὸν Λάζαρον. — 242. Συμφωνία τῶν εὐαγγελιστῶν. — 243. Ἀποσπάσματα. — 126, 265. Ἀντιλογίαι εἰς τοὺς λογισμούς. — 513.
- Θαλάσσιος ὁ Δίβυς: περὶ ἀγάπης καὶ ἐγκρατείας. — 142. Εὐχή. — 302. Ἀποσπάσματα. — 264.
- Θαλέλαιος: μαρτύριον. — 27.
- Θαυμακοῦ ἐπίσκοπος. — 342.
- Θέκλα ἡ ἀγία: μαρτύριον. — 41. Ναὸς ἐν Ἱερουσαλήμ. — 312.
- Θέκλα Λοπούλου XVI. — 148.
- Θεματογραφία. — 320, 361, 366, 386, 418, 431, 435, 495.
- Θεμιστίος: περὶ φιλίας. — 373. Περὶ τῆς φιλονεικίας τοῦ βασιλέως. — 435.
- Θεόγνης: ἐπίγραμμα. — 145. Γνώμαι. — 377.
- Θεόγνης ὁ ἅγιος: μαρτύριον. — 76.
- Θεόγνωστος μοναχός: λόγος εἰς τοὺς ἁγίους πάντας. — 23, 231.
- Θεόγνωστος ἱερομόναχος: νουθεσίαι. — 439.
- Θεοδοσία ἡ ἀγία: μαρτύριον. — 73.
- Θεοδοσιανοὶ οἱ αἰρετικοί. — 310.
- Θεοδόσιος ὁ μέγας: βίος. — 37. Λαύρα τοῦ αὐτοῦ ἐν Παλαιστίνῃ. — 107.
- Θεοδόσιος τις. XVI. — 468.
- Θεοδόσιος (διδάσκαλος?) XVII — XVIII. — 435.
- Θεοδόσιος Ἀντιοχεύς 1740. — 260.
- Θεοδόσιος Γάζης ἀρχιεπίσκοπος 1817. — 457.
- Θεοδόσιος Ζικχίου XIII. — 340.
- Θεοδόσιος ἱεροδιάκονος, ἐκκλ. μουσικός. — 484, 486.
- Θεοδόσιος Λιτίτζης ἀρχιεπίσκοπος 1668, 1670. — 309, 348.
- Θεοδόσιος Οὐγκροβλαχίας μητροπολίτης 1756. — 322.
- Θεοδοσιούπολις = Erzeroum. — 204, 210, 211, 217.
- Θεοδοτίων. — 8.
- Θεόδοτος ἱερομάρτυς: μαρτύριον. — 28, 70.
- Θεόδουλος ὁ Αἰγύπτιος: μαρτύριον. — 6.
- Θεόδουλος, τέκνον τῶν ἁγίων Ἐσπέρου καὶ Ζωῆς: μαρτύριον. — 26.
- Θεόδουλος Αἰνείτης, ἐκκλ. μουσικός. — 249.
- Θεόδουλος δομέστικος Μαγιάνων. — 249.
- Θεόδουλος Θετταλός: ἀποσπάσματα. — 397.
- Θεόδουλος ὁ Ἰσαρις XIII. — 339.

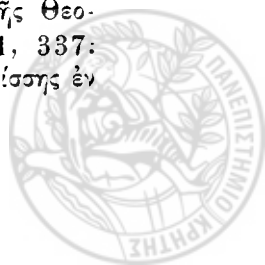

- Θεόδουλος μοναχός: διήγησις περὶ τῶν ὕμνων.—302.
- Θεοδώρα ἡ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ: βίος.—41.
- Θεοδώρα μοναχή: διδασκαλία.—171. Ἀποσπάσματα.—198.
- Θεοδώρα Μαυροδούκαινα XIII.—341.
- Θεοδώρα Παλαιολογίνα Ῥαούλαινα XIV.—345.
- Θεοδώρητος ἢ Θεοδώριτος Κύρρου ἐπίσκοπος: ἐρμηνεία τῶν ψαλμῶν.—126, 129, 156. Ἰποθέσεις τῶν ἐπιστολῶν Παύλου.—401. Ἀποσπάσματα.—15, 106.
- Θεοδώρητος Λακεδαιμονίας μητροπολίτης 1672.—336.
- Θεόδωρος ὁ μεγαλομάρτυς: μαρτύριον.—3. Ἐγκώμιον.—6.
- Θεόδωρος ὁ ἐν Πέργῃ: μαρτύριον.—151.
- Θεόδωρος ὁ Τύρων: μαρτύριον.—235, 241.
- Θεόδωρος ὁ Γραπτός: βίος.—32.
- Θεόδωρος ὁ ἐν Κυθήροις: βίος.—153.
- Θεόδωρος (ὁ ἐκ Δρύστρας) διδάσκαλον ἐν Βουκουρεστίῳ XVIII¹.—402, 403.
- Θεόδωρος δομέστικος Καλλικρατείας.—249.
- Θεόδωρος ἐπίσκοπος: βίος τῶν ἀγ. Κηρύκου καὶ Ἰουλίτης.—24.
- Θεόδωρος κληρικός 951.—90.
- Θεόδωρος πρεσβύτερος Ῥαϊθοῦς: περὶ τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως.—141.
- Θεόδωρος Ἄγγελος Κομνηνός ὁ Δούκας.—342.
- Θεόδωρος (Ἀγαλλιανός): ἐπιτόμβιον εἰς Μᾶρκον τὸν Εὐγενικόν.—280, 375.
- Θεόδωρος Βαλσαμών: νομοκάνων.—194, 495. Ἀποκρίσεις κανονικαί.—301. Ἐπιστολὴ πρὸς Ἀντιοχεῖς.—319.
- Θεόδωρος ὁ Βυζαντές: διήγησις αὐτοῦ ἐκ τοῦ λειμωναρίου Ἰωάννου τοῦ Μόσχου.—294.
- Θεόδωρος Γαζής: περὶ συντάξεως καὶ ἐρμηνείαι εἰς τὸ αὐτό.—247, 280, 282, 303, 327, 361, 405.
- Θεόδωρος Γεράκης XVI.—390.
- Θεόδωρος Λαφνοπάτης: ἐγκ. εἰς τὸν ἀπόστολον Παῦλον.—88. Εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τῆς χειρὸς τοῦ Προδρόμου.—78. Ἀποσπάσματα.—398.

¹ Δύο πονήματα Θεοδώρου τοῦ ἐκ Δρύστρας ἐγνώσθησαν ἤδη, α') «Σημειώσεις τινές εἰς τὸ ἐπιστολῆριον τοῦ Κοροθαλλέως παρὰ τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένου διδασκάλου τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ ἡγεμονικοῦ γυμνασίου κυροῦ Θεοδώρου τοῦ ἐκ Δρύστρας, κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος τὸ «ἔην ἐκμετρήσαντος» (Κ. Erbiceanu ἐν Riv. Teolog. III, σ. 29—30). — β') Παραφρασεῖς τῶν παραινετικῶν Βασιλείου βασιλέως Ῥωμαίων πρὸς τὸν αὐτοῦ υἱόν, ἧς τεμάρχα ἐξέδοτο Δ. Π. Οἰκονομίδης διὰ τῆς «Ἑλλάδος», Leiden 1891, τ. III, σ. 131—134.

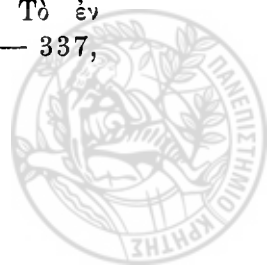
- Θεόδωρος Διαβατηνός XIII.—339.
- Θεόδωρος Ἐδέσσης: διδασκαλία. —295. Ἀποσπάσματα. —265.
- Θεόδωρος Ἡρακλείας: ἀποσπάσματα. —15.
- Θεόδωρος Κυρήνης: μαρτύριον. —72.
- Θεόδωρος Λάσκαρις: κανὼν ἄσματος. —302.
- Θεόδωρος Πουτζίνος XIII.—339.
- Θεόδωρος Πρόδρομος: γραμματική. —130. Ἑρμηνεία ἄσματικῶν κανόνων. —200, 291, 298, 325, 497, 510. Παράφρασις τῶν ὑστέρων ἀναλυτικῶν Ἀριστοτέλους. —251. Περὶ ἀντιστοίχων. —329, 374, 375. Τετράστιχα. —357, 382, 436.
- Θεόδωρος Σκυθοπόλεως: λίβελλος. —389.
- Θεόδωρος Στουδίτης: λόγος εἰς τὸν Σταυρόν. —19, 227, 241. Ἐγκώμιον εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Προδρόμου. —23, 231. Λόγος εἰς τὴν γ' εὔρεσιν τῆς κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου. —234, 240. Διδασκαλία. —259. Κατηγήσεις. —285. Ἀποσπάσματα. —398. Σχόλιον. —104.
- Θεόκλητος Βυζάντιος ὁ Σαράφουγλος: νομοκάνων. —372, 511.
- Θεόκλητος Ἰορδάνου ἀρχιεπίσκοπος XIX.—401.
- Θεόκλητος Λευκάδος ἀρχιεπίσκοπος 1675.—347.
- Θεόκλητος Νικομηδείας μητροπολίτης 1735-1736.—208, 214.
- Θεόκλητος Πολυείδης.—316, 463.
- Θεόκλητος Προικοννήσου ἀρχιεπίσκοπος 1731.—216.
- Θεόκλητος Φιλιππουπόλεως μητροπολίτης 1720.—205.
- Θεοκτίστη ἡ Λεσβία: βίος. —34.
- Θεόληπτος α' Κ'πόλεως πατριάρχης 1517-1518.—346.
- Θεόληπτος Χαλδίας ἐπίσκοπος 1624.—212.
- Θεολογία: συγγραφαί τινες ἀνώνυμοι. —140, 166, 388, 495, 496.
- Θεοπίστη ἡ ἅγια: μαρτύριον. —41, 269.
- Θεοπίστος ὁ ἅγιος: μαρτύριον. —41, 269.
- Θεός: περὶ αὐτοῦ ἀνώνυμον. —401.
- Θεοστήρικτος μεγαλόσχημος. —271.
- Θεοτοκία τροπάρια.—475.
- Θεοτόκος: βίος αὐτῆς. —232, 236, 239, 259, 461, 510. Περὶ τῆς ἐν τῷ Ἄδῃ περιουδείας αὐτῆς.—171. Περὶ τῆς μεταστάσεως αὐτῆς.—75, 150. Περὶ τῆς τιμίας ζώνης αὐτῆς.—77. Περὶ τῆς ἐσθῆτος αὐτῆς.—28. Περὶ τοῦ εὐαγγελισμοῦ.—461. Ἕμνος εἰς τὴν Θεοτόκον ἀραβιστί.—80. Εὐχὴ εἰς τὴν αὐτήν.—167. Ἐπιγράμματα εἰς τὴν αὐτήν.—365. Ἀσματικοὶ κανόνες εἰς τὴν αὐτήν.—125, 292, 316, 473. Μοναστήριον τῆς Θεοτόκου ἐν Χάλκῃ.—211, 337: Ἔτερον τῆς Χουζιβιωτίσσης ἐν

- Παλαιστίνη. — 106. Ἐτερον τῆς Κύκκου ἐν Κύπρῳ. — 212, 373. Τὸ τῆς Ἐλεούσης ἐν τῷ Δρουγγαρίῳ. — 341. Τὸ τῆς Ἐλεούσης ἐν Μεσεμβρία. — 344. Τὸ τῆς Θεοτόκου Μπορνότση. — 257. Τὸ τῆς Θεοτόκου ἐν Ἱερουσαλήμ. — 437. Ναὸς ὁ τῆς Σούδας εἰς Ἐγρίκαπι Κ/πόλεως. — 207. Ναὸς ἐν Καρμούτ. — 213. Ἐτερος ἐν Ἀτράβ τῆς Αἰγύπτου. — 461. — Εἰκόνες τῆς Θεοτόκου. — 53, 54, 56, 57, 59, 137, 176, 373.
- Θεοφάνης καλλιγράφος XI. — 114.
- Θεοφάνης ἱερομόναχος 1717. — 487.
- Θεοφάνης μοναχὸς (ὁ Ἐλεαβοῦλκος): λόγοι. — 286.
- Θεοφάνης ἀρχιδιάκονος Ἀλεξανδρείας: ἐπιστολὴ 1733. — 309.
- Θεοφάνης ὁ Γραπτὸς: βίος. — 32.
- Θεοφάνης Ἐφέσου μητροπολίτης 1691. — 353.
- Θεοφάνης Ἱεροσολύμων πατριάρχης 1607-1608. — 79, 107.
- Θεοφάνης Καρύκης, ἐκκλ. μουσικός. — 249, 371, 469, 480, 483.
- Θεοφάνης Μαλάκης, μητροπολίτης Βερροίας. — 338.
- Θεοφάνης Μεσεμβρίας μητροπολίτης 1672. — 336.
- Θεοφάνης Μηδείας μητροπολίτης: συγγραφαί. — 390, 391.
- Θεοφάνης Φιλίππων μητροπολίτης 1610. — 208.
- Θεοφανὼ ἢ αὐτοκράτειρα Ῥωμαίων. — 91.
- Θεόφιλος Ἀλεξανδρείας: ἀποσπάσματα. — 381.
- Θεόφιλος Κορυδαλλεύς: ὑπόμνημα περὶ οὐρανοῦ. — 171, 199, 411, 418. Περὶ ψυχῆς. — 200, 201, 291, 472, 495. Εἰς τὸ ὄργανον. — 246, 278, 297, 379, 429. Εἰς τὴν φυσικὴν ἀκρόασιν. — 260, 395, 422. Περὶ ἀστρολογίας. — 291, 383. Εἰς τὰ ὕστερα ἀναλυτικά. — 297. Ῥητορικὴ. — 176, 199, 252, 255, 388, 418, 429, 497. Περὶ ἐπιστολικῶν τύπων. — 415, 419.
- Θεόφιλος μοναχός: λόγος. — 154.
- Θεοφύλακτος Ἀργυρόπουλος, ἐκκλ. μουσικός. — 249.
- Θεοφύλακτος Βουλγαρίας. — 336. Προσλαλιά. — 192. Ἑρμηνεῖα τοῦ Πάτερ ἡμῶν. — 189, 498. Ἑρμηνεῖα τῶν εὐαγγελίων. — 250. Ἑρμηνεῖα εἰς τὰς ἐπιστολάς τῶν ἀποστόλων κτλ. — 499. Ἀποσπάσματα. — 397.
- Θεοφύλακτος Κ/πόλεως πατριάρχης 933. — 92.
- Θεοφύλακτος Σιμοκάττης. — 187. 394, 498.
- Θεοχάρης Κύπριος 1800. — 486.
- Θεοχάριστος Καππαδόκης 1158. — 297.
- Θερμία ἢ νῆσος. — 460.
- Θερμοπόλαι. — 340.
- Θεσσαλία. — 469.
- Θεσσαλονίκη. — 213, 214, 308,

- 309, 336, 338, 348, 390, 447, 460.
- Θεωνᾶς ἔξαρχος πατριαρχικός 1624.—212.
- Θεωνᾶς Σιμοπετριώτης, ἐκκλ. μουσικός.—249.
- Θηβαῖος, ἐκκλ. μουσικός.—249.
- Θηκαράς.—301, 302, 333.
- Θούλιδος πέρι.—293.
- Θυάτειρα.—460.
- Θύρσος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—31.
- Θωμᾶς ὁ ἀπόστολος.—85, 150, 237.
- Θωμᾶς ἱερομόναχος 1861.—462.
- Θωμᾶς Ἀκουῖνος.—248, 253, 254, 495.
- Θωμᾶς Δρουῖνουπόλεως XIII.—340.
- Θωμᾶς Κριτοπουλαῖος 1589.—112, 113.
- Ἰάκωβος ὁ ἀδελφόθεος: βίος.—87. Ἐπιστολή.—153. Ἱστορία εἰς τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου.—224. Ἀποσπάσματα.—397. Εἰκόνες τοῦ Ἰακώβου.—113, 127.
- Ἰάκωβος ὁ ὄσιος: εὐχή.—404.
- Ἰάκωβος, ἡγούμενος τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις μονῆς τοῦ ἁγίου Δημητρίου 1768-1772.—437.
- Ἰάκωβος μοναχὸς XIV.—43.
Ἔτερος ἐν ἔτει 1836.—283.
- Ἰάκωβος πρωτοψάλτης τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.—309, 367, 368, 369, 370, 381, 406, 474, 477, 481.
- Ἰάκωβος Ἀναστασίου 1721—1736.—219, 220, 233, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 418, 419, 430, 482.
- Ἰάκωβος ὁ Ζεβεδαίου: συναξάριον.—151.
- Ἰάκωβος Θεοδοσιουπόλεως μητροπολίτης 1710.—211.
- Ἰάκωβος Κύπριος, ἱεροδιδάσκαλος XVIII.—412.
- Ἰάκωβος Κύπρου ἀρχιεπίσκοπος.—449.
- Ἰάκωβος Κ/πόλεως πατριάρχης 1680, 1687.—210, 211, 309, 337.
- Ἰάκωβος Λαρίσσης μητροπολίτης 1671.—348.
- Ἰάκωβος Μήλιος.—419.
- Ἰάκωβος Πάτριος: Ἰάκωβος Ἀναστασίου.
- Ἰάκωβος Πέρσης ὁ ὀσιομάρτυς: βίος.—36, 354.
- Ἰάκωβος ἐκ Σκαφιδιάς 1788.—453.
- Ἰάκωβος Φερσάλων ἀρχιεπίσκοπος 1730-1735.—208, 217.
- Ἰάμβλιχος.—383.
- Ἰασίτου μοναστήριον.—297.
- Ἰατρόπωλος XIII.—341.
- Ἰατροσόφια.—159, 169, 325, 330, 378, 432, 463, 495.
- Ἰβηρία.—218.
- Ἰβηρική σημείωσις.—173.
- Ἰβήρων μοναστήριον παρὰ τὰ Ἱεροσόλυμα.—469. Τὸ ἐν Ἄθωνι τῶν αὐτῶν.—337, 392, 446.

- Ἰγνάτιος Ἀντιοχείας ἱερομάρτυς: βίος.—32. Ἐπιστολαί.—136, 137.
- Ἰγνάτιος διάκονος: ἔχθεις.—356.
- Ἰγνάτιος ἱερομόναχος XIV.—464.
- Ἰγνάτιος ἱερομόναχος XVII: παράφρασις τοῦ βίου τῆς ὁσίας Εὐπραξίας.—431.
- Ἰγνάτιος ἱερομόναχος 1749.—478.
- Ἰγνάτιος Θεσσαλονίκης μητροπολίτης 1698.—214, 447.
- Ἰγνάτιος Ἰβηρίτης XVI: ἐπιστολή αὐτοῦ.—392.
- Ἰγνάτιος Κ/πόλεως.—92.
- Ἰγνάτιος Νεοκαισαρείας μητροπολίτης 1695.—347.
- Ἰγνάτιος Ξανθόπουλος: Κάλλιστος.
- Ἰγνάτιος Πετρίτζης.—428, 429, 432.
- Ἰγνάτιος πρώην Σάμου μητροπολίτης 1695.—442.
- Ἰγνάτιος Σαρασίτης 1737.—212, 213.
- Ἰγνάτιος ἐκ Σκοπέλου 1718.—454.
- Ἰγνάτιος Τραπεζοῦντος μητροπολίτης 1706-1722.—214.
- Ἰγνάτιος Φυτιάνος, ἀρχιεπίσκοπος Χαλδίας 1717-1734.—206, 207, 215, 216.
- Ἰγνάτιος β' Χαλδίας ἀρχιεπίσκοπος 1736-1737.—206, 208.
- Ἰδιόμελα τροπάρια.—370, 477.
- Ἰεζεκιήλ προφητεῖαι.—9, 109, 461.
- Ἰεζεκιήλ ἱεροδιάκονος 1787.—437.
- Ἰεζεκιήλ Κύπριος, ἐκκλ. μουσικός.—406.
- Ἰεραῖ ἅγιος: μαρτύριον.—27, 69.
- Ἰερά - Πέτρα = Ἰεράπτυνα ἢ ἐν Κύπρῳ.—352.
- Ἰερεμίας: προφητεῖαι.—9. Ὑπόλοιπα.—25, 507. Περὶ τῆς ἀλώσεως Ἰερουσαλήμ.—152.
- Ἰερεμίας ἱερομόναχος 1689.—349.
- Ἰερεμίας μοναχὸς XVII.—264.
- Ἰερεμίας Διδυμοτείχου μητροπολίτης 1692.—442.
- Ἰερεμίας Δρύστρας μητροπολίτης XVII.—266.
- Ἰερεμίας Κρής, ἡγούμενος τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις μονῆς τοῦ ἁγίου Δημητρίου 1755-1758.—437.
- Ἰερεμίας α' Κ/πόλεως πατριάρχης 1522, 1545.—334, 346.
- Ἰερεμίας β' Κ/πόλεως 1574 - 1581.—209, 296, 334, 338, 443.
- Ἰερεμίας γ' Κ/πόλεως 1720 - 1724.—203, 205, 214, 314, 377, 453.
- Ἰερεμίας Ῥόδου μητροπολίτης 1736.—214.
- Ἰερεμίας Σοφίας μητροπολίτης, ὁ εἶτα Κ/πόλεως πατριάρχης 1522.—346.
- Ἰερεμίας Χαλκηδόνος μητροπολίτης 1671-1680.—309, 336, 347, 348.

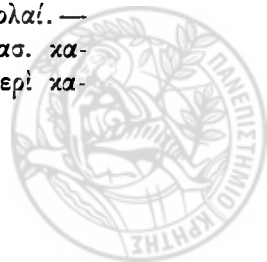
- Ἱερόθεος Γανοχωρίτης 1824 - 1830.— 382, 463.
- Ἱερόθεος Μονεμβασιάς μητροπολίτης 1588-1591.— 194.
- Ἱερόθεος Σίδης 1705-1706. — 214, 435.
- Ἱεροκλῆς γραμματικός: συνέκδημος.— 120.
- Ἱεροσόλυμα ἢ Ἱερουσαλήμ.— 33, 56, 80, 82, 100, 107, 152, 157, 170, 194, 195, 217, 218, 219, 220, 230, 244, 245, 248, 252, 256, 263, 264, 267, 281, 297, 298, 308, 309, 314, 320, 321, 322, 324, 335, 343, 351, 352, 353, 356, 358, 359, 362, 363, 365, 369, 373, 374, 377, 382, 386, 388, 390, 392, 393, 396, 397, 398, 401, 404, 406, 411, 414, 420, 422, 423, 426, 431, 433, 436, 437, 438, 439, 440, 448, 449, 453, 458, 459, 462, 464, 469, 470, 473, 474, 485, 490.
- Ἱεροσυτία ἢ ἐν Κύπρω. — 415.
- Ἱέρων ὁ ἅγιος: μαρτύριον.— 34.
- Ἱησοῦς Ναυῆ.— 8.
- Ἱκόνιον. — 214, 349, 383, 438.
- Ἱλαρίων ὁ ὕσιος: βίος.— 87.
- Ἱλαρίων Κιγάλας.— 158.
- Ἱλάριος ὁ ἅγιος: μαρτύριον. — 29, 73.
- Ἱλλυρικόν.— 278.
- Ἱμβρος ἢ νῆσος.— 407.
- Ἱμπραχῆμ ἢ Ἱμπραχίμ, σουλτᾶνος Κ/πόλεως.— 422, 489.
- Ἰνδη ἢ ἀγία: μαρτύριον.— 32.
- Ἰνεον = Οἰνόη ἢ ἐν Πόντῳ. — 205.
- Ἰννοκέντιος Ῥώμης.— 271.
- Ἰνστιτούτων ἀπόσπασμα. — 117.
- Ἰόππη ἢ πόλις. — 171, 358, 359, 414, 447.
- Ἰορδάνης ὁ ποταμός. — 108, 244, 401.
- Ἰουδαῖοι.— 56, 170, 313, 353, 389, 390.
- Ἰούδας ὁ ἀπόστολος: συναξάριον. — 71. Εἰκὼν καὶ ἐπιστολή.— 113, 127.
- Ἰουλία τις 1547.— 356.
- Ἰουλιανή ἢ ἐν Νικομηδείᾳ: μαρτύριον.— 32.
- Ἰουλιανὸς ὁ ἐν Κιλικίᾳ: μαρτύριον.— 71.
- Ἰουλιανὸς ὁ Αἰγύπτιος: μαρτύριον.— 6.
- Ἰουλιανὸς ὁ ὕσιος: βίος.— 28.
- Ἰουλιανὸς ὁ ἐν Ἐμέσῃ: μαρτύριον.— 5.
- Ἰουλιανὸς αὐτοκράτωρ: ἐπιστολαί.— 367, 394.
- Ἰουλίττη ἢ μήτηρ τοῦ ἁγίου Κηρύκου: μαρτύριον.— 73, 239, 334.
- Ἰουλίττη ἢ ἐν Καισαρείᾳ: μαρτύριον.— 74.
- Ἰουστίνη ἢ ἀγία: μαρτύριον.— 85.
- Ἰουστινιανή ἢ πρώτη = Ἀχρὶς ἢ ἐν Μακεδονίᾳ.— 445.

- Ίουστινιανὸς αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων.—452. Χρυσοβούλλιον. — 93. Νεαρὰ διατάξεις. — 95, 498.
- Ίουστίνος ὁ μάρτυς: μαρτύριον. — 27.
- Ίουστίνος ἀββάς.—79.
- Ίουστίνος Ἀγιοταφίτης 1729.— 473.
- (Ἰππόλυτος) Θηβαῖος.—390.
- Ἰππόλυτος Ῥώμης: περὶ Χριστοῦ καὶ Ἀντιχρίστου.—7. Περὶ τῆς συντελείας τοῦ κόσμου.—101. Ἀποσπάσματα. — 15. Μαρτύριον.—75.
- Ἰπποκράτης.— 175, 250, 364, 433.
- Ἰσαὰκ Ἰβηρίτης 1679. — 337.
- Ἰσαὰκ ὁ Σύρος.—265.
- Ἰσαάκιος ὁ ὕσιος: βίος.—74.
- Ἰσαάκιος ὁ Ἄγγελος, αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων 1192.—131.
- Ἰσαάκιος ὁ Ταρωνᾶς XIII.—339.
- Ἰσαρις: Θεόδουλος.
- Ἰσίδωρος Πηλουσιώτης: ἐπιστολαί.— 272, 366. Ἀποσπάσματα.—15, 172.
- Ἰσμαήλ ὁ ἅγιος: μαρτύριον. — 28, 71.
- Ἰσοκράτης.— 303, 356, 357, 373, 394, 430, 435.
- Ἰσραήλ: ἀνώνυμον περὶ τῶν βασιλέων.—149.
- Ἰσραηλῖται.—58, 59.
- Ἰχνηλάτης.—423.
- Ἰωακεῖμ 1764.—399.
- Ἰωακεῖμ, ἡγούμενος μοναστηρίου ἐν Ἱεροσολύμοις 1540.—390.
- Ἰωακεῖμ Ἀγιοταφίτης XVIII.— 486.
- Ἰωακεῖμ Ἀγκύρας μητροπολίτης 1698.—214.
- Ἰωακεῖμ Βερροῖας μητροπολίτης 1735.—208.
- Ἰωακεῖμ Βιζύης, ἐκκλ. μουσικός.— 249, 378.
- Ἰωακεῖμ Θεσσαλονίκης μητροπολίτης 1661.—460.
- Ἰωακεῖμ Ἱεροσολύμων πατριάρχης XV.—30.
- Ἰωακεῖμ Ἰκονίου μητροπολίτης XVIII.—383.
- Ἰωακεῖμ Κρής 1813.—359, 360.
- Ἰωακεῖμ Κύπριος ὁ Ζανάκαιος 1644.—266.
- Ἰωακεῖμ Κύπριος ἱερομόναχος 1776: ἐκλογή μοναχικῶν διηγήσεων.— 388.
- Ἰωακεῖμ Πάριος XVIII.—472.
- Ἰωακεῖμ ὁ ἐκ παλαιῶν Πατρῶν 1766 - 1769. — 454, 474, 475, 477, 478, 481, 487.
- Ἰωακεῖμ Πρεσλάβας μητροπολίτης 1730.—217.
- Ἰωακεῖμ Ῥόδου μητροπολίτης 1671 - 1672. — 336, 348.
- Ἰωακεῖμ Σμυρναῖος 1733-1756. 199, 201, 254, 321, 404, 418.
- Ἰωάννης τις XIII.—2.
- Ἰωάννης ἕτερος 1740. — 429, 430.

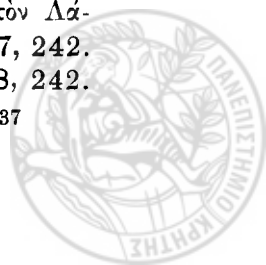
- Ἰωάννης καλλιγράφος 1336. — 466.
- Ἰωάννης γραμματικὸς XIV.—107.
- Ἰωάννης διάκονος XIII.—341.
- Ἰωάννης ὁ ἐλεήμων: βίος.—35, 101, 415, 495
- Ἰωάννης λαμπαδάριος 1734.— 249, 371.
- Ἰωάννης λογοθέτης Ἀλεξανδρεί-
ας 1672.—445.
- Ἰωάννης προσκυνητῆς 1735. — 217.
- Ἰωάννης διδάσκαλος ἐν Κ/πόλει XV.—415.
- Ἰωάννης μοναχός.—261.
- Ἰωάννης ὁ σὺν τῷ ὁσίῳ Συ-
μεὼν τῷ σαλῶ: βίος.—73.
- Ἰωάννης ὁ εὐαγγελιστῆς: περίο-
δοι.—150. Ἀποκάλυψις.— 153. Λόγος περὶ τῆς Θεοτό-
κου.—149. Λόγος περὶ τῆς
συντελείας κτλ.—172. Ἐπι-
στολαὶ καὶ εἰκόνες τοῦ Ἰωάν-
νου.—105, 127, 138. Ἀπο-
σπάσματα.—423. Ὑπόμνημα
περὶ αὐτοῦ.—42.
- Ἰωάννης ὁ διὰ Χριστὸν πτωχός:
βίος.—37.
- Ἰωάννης πρωτοφάλτης 1745. —
367, 368, 371, 381, 406,
481, 485, 489.
- Ἰωάννης ὁ ἐν τῷ φρέατι: βίος.—
151.
- Ἰωάννης τὸ τέχνον τῆς ὑπομονῆς:
κανονάριον. 117.
- Ἰωάννης Ἀλεξιοβίτζης, αὐτοκρά-
τωρ Ῥωσσίας.—446, 451.
- Ἰωάννης Ἀποστάκης.—438.
- Ἰωάννης Ἀριστηνός: νομοκάνων.—
115.
- Ἰωάννης Ἀρχλαῆς.—429.
- Ἰωάννης Γαβρᾶς: ἀποσπάσματα.
—397.
- Ἰωάννης Γαρδικίου ἀρχιεπίσκο-
πος XIII.—342.
- Ἰωάννης Γλυκός, ἐκκλ. μουσικός.
—249, 371, 406, 469.
- Ἰωάννης Δαμασκηνός: λόγος εἰς
τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ.—53,
269, 507. Περὶ τῶν ἐν πίστει
κεκοιμημένων.—108, 227,
240. Λόγος εἰς τὴν Μεταμόρ-
φωσιν.—232. Εἰς τὴν κοίμη-
σιν τῆς Θεοτόκου.—233. Εἰς
τὸ γενέθλιον τῆς αὐτῆς.—235.
Περὶ τῶν Μακεδόνων.—107.
Ἐρὰ παράλληλα.—66-68,
267. Πηγὴ γνώσεως.—307,
315, 327, 382, 414. Περὶ
αἱρέσεων.—148. Περὶ ἀρε-
τῶν.—143. Ἐπιστολή.—
4. Κανόνες ἀσματικοί.—200,
252, 274, 291, 298, 299,
320, 325, 357. Πῶς εἰχο-
νίζεται τὸ θεῖον.—355. Ἱστο-
ρία Βαρλαάμ καὶ Ἰωάσαφ.—
268. Σχόλια εἰς τὰς κατηγο-
ρίας.—180. Παπαδικὴ τέχνη.
—376. Ἀποσπάσματα.—172,
397. Βίος.—77, 122, 456.
- Ἰωάννης (Εὐβοίας).—53, 269.
- Ἰωάννης Εὐχαίτων.—397.
- Ἰωάννης Ζαγοραῖος 1802.—426.
- Ἰωάννης Ζωναρᾶς: ἐπιστολαί.—
146. Ἐξήγησις ἀναστασ. κα-
νόνων.—200, 299. Περὶ κα-

- νόμος καὶ εἰρμοῦ κτλ.—323.
 Ἐγκώμιον εἰς τὸν Ψαλτῆρα.—
 390. Σχόλια τῶν ὀκτώηχου
 κανόνων.—495. Ἐξήγησις τῶν
 θείων κανόνων.—245, 261.
 Ἀποσπάσματα.—172.
 Ἰωάννης Ζυγοστόπουλος XIII.—
 342.
 Ἰωάννης Θεσσαλονικεύς, ἐκκλ.
 μουσικός.—249.
 Ἰωάννης Θρακῆσιος: ὑπόμνημα.—
 318.
 Ἰωάννης Ἱεροσολύμων πατριάρ-
 χης: βίος τοῦ ἁγίου Ἰωάννου
 τοῦ Δαμασκηνοῦ.—77.
 Ἰωάννης Ἱεροσολυμίτης.—4.
 Ἰωάννης Κακουμάς, ἐκκλησιαστι-
 κὸς μουσικός.—469.
 Ἰωάννης Καλυβίτης: βίος.—78,
 286, 354, 431, 456, 493.
 Ἰωάννης Καματηρός.—271.
 Ἰωάννης (Καντακουζηνός).—344.
 Ἰωάννης Καπέλλος.—325, 364.
 Ἰωάννης Καρπαθίου ἐπίσκοπος.—
 272.
 Ἰωάννης Καρυφύλλης.—337,
 351, 353, 386, 400, 450.
 Ἰωάννης Κασταμονίτης XIII.—
 339, 340.
 Ἰωάννης Κλαδάς, ἐκκλ. μουσι-
 κός.—249, 371, 406, 469,
 474, 475, 481.
 Ἰωάννης ὁ Κολοβός.—415.
 Ἰωάννης Κουκουζέλης, ἐκκλ. μου-
 σικός.—249, 367, 371, 406,
 421, 469, 473, 474, 477,
 478, 481, 484, 485, 487, 488.
 Ἰωάννης Λαμπούδης 1700.—445.
 Ἰωάννης Μαΐμης.—305.
 Ἰωάννης Μόλυβος.—444.
 Ἰωάννης ἐκ Μυριοφύτου.—365.
 Ἰωάννης Ναθαναήλ.—319.
 Ἰωάννης Ναυπάκτου: ἐπιστολαὶ
 καὶ πράξεις.—339, 340 κέ.
 Ἰωάννης ὁ Νηστευτής: κανονι-
 κά.—117, 154, 267, 482.
 Ἰωάννης Ξηρὸς XIII.—474.
 Ἰωάννης Ξιφιλῖνος.—249, 318,
 495.
 Ἰωάννης Ὀπλίτης XIII.—340.
 Ἰωάννης Ὀρφάνος: ἐκκλησία ἐν
 Ἀδριανουπόλει.—350.
 Ἰωάννης Παλαιολόγος, αὐτοκρά-
 τῶμαίον 1437.—334, 375.
 Ἰωάννης Πελοποννήσιος.—370.
 Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος: διήγησις
 περὶ αὐτοῦ.—233, 239. Ἄνω-
 νόμου λόγος εἰς τὴν ἀποτο-
 μήν.—234. Ἰπόμνημα εἰς
 τὴν αὐτήν.—77. Λόγος ἀνώ-
 νυμος εἰς τὴν γένεσιν.—71.
 Ἐπίγραμμα εἰς τὸν Πρόδρο-
 μον.—365. Εὐρεσις τῆς δεξιᾶς
 χειρός.—285, 493. Εὐρεσις
 τῆς κεφαλῆς ἐν Ἑμέσῃ.—7.
 Νὰὸς αὐτοῦ ἐν Κυθωνίαις.—
 482. Μοναστήριον τὸ ἐν τῷ
 νησίῳ Σωζοπόλεως.—350.
 Τὸ παρὰ τὴν Ἰορδάνην ποτα-
 μόν.—82, 108. Τὸ ἐν Ἱερο-
 σολύμοις.—462.
 Ἰωάννης Ραΐθηνός.—98.
 Ἰωάννης Συναίου ἀρχιεπίσκο-
 πος.—157.

- Ἰωάννης Σιναΐτης.—146.
- Ἰωάννης Σκυλίτζης.—327.
- Ἰωάννης Σχολαστικός ὁ τῆς Κλίμακος.—83, 97, 98, 172, 245, 246, 264, 272, 286, 359, 495, 499.
- Ἰωάννης Τζέτζης: θεογονία.—190, 498. Περὶ ἀντιστοιχῶν.—329. Καρχινικοὶ καὶ ἠρωϊκοὶ στίχοι.—402. Στίχοι πολιτικοί.—417.
- Ἰωάννης (Τζιμισκῆς), αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων.—91.
- Ἰωάννης Τραπεζούντιος 1712.—411.
- Ἰωάννης Τραπεζούντος μητροπολίτης 1672-1689.—213, 336.
- Ἰωάννης Φιλόπονος: ἐξήγησις εἰς τὰς ε΄ φωνάς.—179, 289. Σύνθεσις χρόνων.—202. Σχόλια εἰς Ἀριστοτέλην.—251. Περὶ ἀστρολάβου.—291.
- Ἰωάννης Φουρνᾶς.—191, 498.
- Ἰωάννης Χαλκηδόνας καὶ πρόεδρος Ἡρακλείας.—177.
- Ἰωάννης ὁ τοῦ Χαλκηδόνας.—223, 224.
- Ἰωάννης Χελίδης, πρωτοψάλτης Ἀθηνῶν.—249.
- Ἰωάννης Χῖος ἱερεὺς 1667.—202.
- Ἰωάννης Χρυσοβέργης, ἐκκλησιμωσικός.—249.
- Ἰωάννης Χρυσοσκουλαῖος 1712.—411.
- Ἰωάννης Χρυσόστομος: ἐρμηνεῖα τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου.—15, 25, 499. Ἑρμ. τοῦ κατὰ Ἰωάννην.—68, 295, 499.—Ἑρμ. εἰς ψαλμούς.—126. Σύνοψις καινῆς καὶ παλαιᾶς διαθήκης.—134. Ἐκλογαὶ ἐκ τῶν λόγων Ἰωάννου.—88, 432. Περὶ ἱερωσύνης.—16, 38, 39. Ἑρμηνεῖα τοῦ Πάτερ ἡμῶν.—189. Λειτουργία.—158, 173, 202, 263, 265, 266, 377, 425, 464, 465. Ἑρμηνεῖα εἰς τὰς παραβολάς.—140. Ἐπιστολή.—332. Παρομιαικὸς περὶ τοῦ ὄφρου.—153. Περὶ μετανοίας.—153, 241, 415. Λόγος εἰς τὸν μάταιον βίον.—152, 172, 416. Εἰς τὰ Σεραφεῖμ.—34, 237. Ἐπαινος τῶν ἀπαντησάντων κτλ. 34, 229. Εἰς Φιλογόνιον.—32. Εἰς τὰ νήπια.—25, 235, 237. Εἰς τοὺς ἀποστόλους.—24, 232. Εἰς Παῦλον Ἰάκωβον Ἰωάννην.—24, 232. Εἰς Πέτρον καὶ Παῦλον.—24, 232, 238, 239. Εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Προδρόμου.—23, 232, 234, 238. Ἐγκώμιον Ἰωάννου εὐαγγελιστοῦ.—23, 231. Εἰς τοὺς ἁγίους πάντας.—23, 231. Εἰς τὴν πεντηχοστήν.—23, 231. Εἰς τὴν ἀνάληψιν.—22, 231, 244. Εἰς τὴν μεσοπεντηχοστήν.—22, 229, 243. Εἰς τὴν Σαμαρείτιν.—22, 231, 243. Εἰς τὴν ἀνάστασιν.—21. Εἰς τὸ πάσχα.—21, 279, 285. Εἰς τὴν ἀπιστίαν Θωμᾶ.—21, 229, 243. Εἰς τὸν Λάζαρον.—20, 228, 237, 242. Εἰς τὰ βαῖα.—20, 228, 242.

Εἰς τὴν συκῆν. — 20, 228, 242. Εἰς τὴν ἀγίαν δευτέραν. — 20, 228. Εἰς τὸ συνήγαγον οἱ Ἰουδαῖοι. — 20, 102. Εἰς τὴν παραβολὴν τῶν παρθένων. — 20, 102, 228, 242. Εἰς τὴν πόρνην κτλ. — 20, 228, 242. Εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα. — 20, 102, 228, 243, 279. Εἰς τὸν σταυρόν. — 20, 102, 225, 236, 243. Εἰς τὸν εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου. — 19, 226, 227, 269. Εἰς τὸν ἄσωτον. — 7. Εἰς τὴν ὑπαπαντήν. — 3, 226. Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς τεσσαρακοστῆς. — 102, 241. Εἰς τὸν τελώνην καὶ φαρισαῖον. — 101, 227, 240, 278. Εἰς τὸν Ἀβραάμ. — 225. Εἰς τὸν παράλοτον. — 231. Εἰς τὸν τυφλόν. — 231. Εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Ἰωάννου. — 233, 234, 415. — Εἰς τὸ βάπτισμα τοῦ Κυρίου. — 235, 237. Εἰς τὰ φῶτα. — 235. Εἰς τὸν Στέφανον. — 237. Εἰς τὴν ὄρχησιν τῆς Ἡρωδιάδος. — 240. Εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν. — 241. Εἰς τὴν παραβολὴν τῶν ἐργατῶν. — 241. Περὶ νηστείας. — 241. Εἰς τὸν πάγκαλον Ἰωσήφ. — 242. Εἰς τὸν νιπτῆρα. — 243. Εἰς Εὐτρόπιον. — 274. Τῇ κυριακῇ τῶν 318 πατέρων. — 279. Περὶ βασιλείας τῶν οὐρανῶν. — 293. Περὶ προσευχῆς. — 303. Ἐκ τῶν ὁράσεων Δανιήλ. — 202. Περὶ ψυχῆς. — 202. Λόγος ὠφελιμῶν. — 171, 385. Ὁμιλίαι διάφοροι. — 278, 279. Κατὰ

Ἰουδαίων. — 390. Ἀποσπάσματα. — 15, 141, 142, 172, 264, 272, 295, 381, 397, 408, 483. Εὐχαί. — 133, 218. Κανονικόν. — 332. Βίος τοῦ Χρυσοστόμου. — 35, 79, 102. Σύνοδος κατ' αὐτοῦ. — 438. Τετράστιχον εἰς αὐτόν. — 345. Παράφρασις ἔμμετρος λόγου τινός. — 304.

Ἰωαννίκιος ὁ ὀσῖος: βίος. — 34.

Ἰωαννίκιος ἀρχιμανδρίτης 1803. — 361.

Ἰωαννίκιος ἱεροδιάκονος XVIII-XIX. — 407.

Ἰωαννίκιος Σαββαΐτης 1781 - 1788. — 159, 264, 270, 304, 401, 423, 437, 439, 456.

Ἰωαννίκιος Ἀλεξανδρείας πατριάρχης 1647. — 209.

Ἰωαννίκιος Βηροτοῦ μητροπολίτης XVIII. — 416.

Ἰωαννίκιος Καισαρεύς, ἡγουμένος τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις μονῆς τοῦ ἁγίου Δημητρίου 1846. — 437.

Ἰωαννίκιος Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης 1647-1651. — 437, 442.

Ἰωαννίκιος Νικαίας μητροπολίτης 1692. — 442.

Ἰωαννίκιος Σιναίου ὄρους ἀρχιεπίσκοπος 1696. — 343.

Ἰωαννίκιος Σμυρναῖος 1801. — 426.

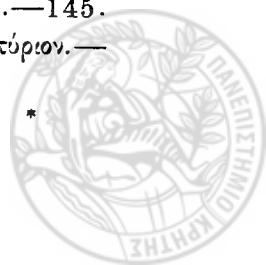
Ἰωαννίκιος Σταυρουπόλεως 1739. — 217.

Ἰωαννίκιος Ψάλτης 1752. — 400.

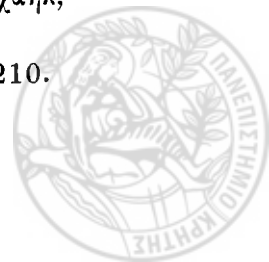
Ἰωάννινα. — 214, 339, 341, 347, 386, 438, 439, 463.

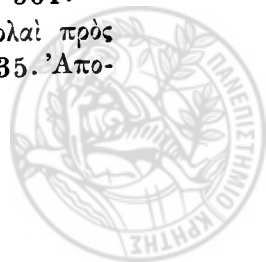
- Ἰωάσαφ ὁ σὺν Βαρλαάμ: βίος. — 268, 493.
- Ἰωάσαφ, ἡγούμενος τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις μοναστηρίου τοῦ Προδρόμου 1861.—462.
- Ἰωάσαφ Βερροίας μητροπολίτης τῆς ἐν Μακεδονίᾳ 1647.—338.
- Ἰωάσαφ Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης 1558.—334, 338.
- Ἰωάσαφ Μυτιληναῖος, ἐκκλ. μουσικός.—249.
- Ἰωάσαφ Πτολεμαῖδος μητροπολίτης.—431.
- Ἰωάσαφ Σαββαΐτης.—293.
- Ἰωάσαφ Σιναίου ὄρους ἀρχιεπίσκοπος.—427.
- Ἰωάσαφ Τύρου μητροπολίτης 1697.—297.
- Ἰώβ.—17, 18, 499, 500.
- Ἰώβ πρωτοψάλτης.—487.
- Ἰωὴλ προφητεῖαι.—9, 109. Εἰκόν.—51.
- Ἰωὴλ ἀρχιερεὺς Δοφτζοῦ 1668.—210.
- Ἰωὴλ Πελοποννήσιος, ἀρχιμανδρίτης.—274, 281, 328, 463.
- Ἰωνᾶς: προφητεῖαι.—9, 109. Εἰκὼν αὐτοῦ.—137.
- Ἰωνᾶς Ἁγιοταφίτης XVII.—459.
- Ἰώσηπος.—132.
- Ἰωσήφ ὁ μνήστωρ.—52, 53, 54, 137.
- Ἰωσήφ ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—34 77.
- Ἰωσήφ Βρυέννιος.—163, 164, 196, 279, 352, 360, 408, 489, 497.
- Ἰωσήφ Ἐφέσου μητροπολίτης 1522.—346.
- Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης.—227.
- Ἰωσήφ Λακεδαιμονίας μητροπολίτης 1720.—205.
- Ἰωσήφ Ξηροποταμηνός 1690.—324.
- Ἰωσήφ Σαρασίτης.—212.
- Καβάκης Κριτοπουλαῖος 1589.—113.
- Καβάλα.—460.
- Καβάσιλας: Νεῖλος.
- Καββάκος: Λαυρέντιος.
- Καβχῆ, χωρίον.—340.
- Καδίσματα.—484.
- Καδισματάριον.—489.
- Κάϊρον.—209, 446.
- Καισάρεια Καππαδοκίας.—208, 211, 216, 217, 336, 347, 350, 442.
- Καισάρεια Παλαιστίνης.—337.
- Καισάρεια Φιλίππου.—256, 377, 464.
- Καισάριος Ἁγιοταφίτης.—283, 308.
- Κακουμάς: Ἰωάννης.
- Καλαμώνος λάβρα.—108, 244.
- Καλαντάριον.—252, 360, 383, 386, 398.
- Καλαύρια.—90.
- Καλέκας: Μανουήλ.
- Καλλιχράτεια.—249.
- Καλλιμάχης.—426.
- Καλλιμαχος: ἐπίγραμμα.—145.
- Καλλίνικος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—30, 74.

- Καλλίνικος μοναχός.—299.
- Καλλίνικος Ιερομόναχος 1727.—306.
- Καλλίνικος Ἀκήσικας μητροπολίτης, ὁ Μαντάρης 1733-1737. 204, 206, 207, 213.
- Καλλίνικος Ἀμασειάς μητροπολίτης XVIII.—216.
- Καλλίνικος Βάρνης μητροπολίτης 1722.—214.
- Καλλίνικος Ἡρακλείας μητροπολίτης 1722.—214, 315.
- Καλλίνικος Καισαρείας Φιλίππου 1645.—377.
- Καλλίνικος α' Κ/πόλεως: βίος.—77.
- Καλλίνικος β' Κ/πόλεως 1689-1693, 1695-1702.—209, 213, 214, 336, 343, 346, 347, 348, 350, 353, 434, 442, 447, 449.
- Καλλίνικος δ' Κ/πόλεως.—270, 328, 366, 453, 471.
- Καλλίνικος ε' Κ/πόλεως 1801.—426.
- Καλλίνικος Νικαίας μητροπολίτης 1730-1736.—214, 216, 217.
- Καλλίνικος Νικομηδείας μητροπολίτης 1735.—208.
- Καλλίνικος Προύσης μητροπολίτης 1680.—309.
- Καλλίνικος Τορνόβου μητροπολίτης 1782.—317.
- Καλλίνικος Χαλκηδόνος μητροπολίτης 1735-1739.—206, 208, 214.
- Καλλιούπολις - Καλλίπολις ἡ ἐν Θράκη.—348, 350.
- Κάλλιστος: Ἀνδρέας.
- Κάλλιστος Ιερομόναχος, ἐκκλ. μουσικός.—249.
- Κάλλιστος μοναχός 1691.—144.
- Κάλλιστος Κορίνθου μητροπολίτης 1672.—336.
- Κάλλιστος (Νικηφόρος Ξανθόπουλος ὁ καὶ Καταφυγιώτης).—293, 298, 317, 323, 325, 396, 424. Ἰγνάτιος.—293.
- Καλλίστρατος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ: μαρτύριον.—42.
- Καλλοὶ τὸ ἐν Βλαχία.—169.
- Καλούδης: Εἰρήνη, Μιχαήλ.
- Καλοφρενᾶς: Μιχαήλ.
- Καλόμμαυχος: Ματθαῖος.
- Καμαριώτης: Ματθαῖος.
- Καματηρός: Ἰωάννης.
- Κανάκις διάκονος XIII.—341.
- Κανάκις: Φιλόθεος.
- Κὰν ἢ Κάνιν-Γχιουμουσχανές ἢ Ἀργυρούπολις.—211, 214.
- Κανδαύλης.—64.
- Κανόνες ἀποστόλων συνόδων καὶ πατέρων.—93, 260, 261, 311, 312, 328, 388, 389, 496.
- Κανόνες ἀσματικοί.—125, 252, 258, 292, 316, 394, 462, 468, 473, 479, 497, 512, 513, 514.
- Καντακουζηνός: Ἰωάννης, Μιχαήλ, Σερβᾶνος.
- Καπὰν (μεταλλεῖα τοῦ).—210.

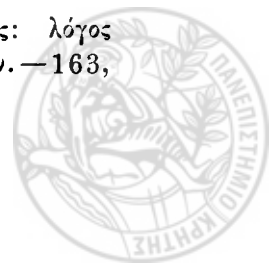
- Καπασούλης: Σαμουήλ.
 Καππαδοκία.—217.
 Καπέλλος: Ἰωάννης, Λαυρέντιος.
 Καραβέλας: Ἀθανάσιος.
 Καρχῆνοι στίχοι. — 145, 146, 402.
 Καρμούτ, κώμη.—213.
 Κάρπαθος ἡ νῆσος.—308, 309.
 Κάρπος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—86.
 Καρταγένη.—152.
 Καρύκης: Θεοφάνης, Μητροφάνης.
 Καρουφύλλης: Ἰωάννης, Ῥαλάκης.
 Κάσανδρος.—54.
 Κασίς Ἀπτελμεσιχ 1724.—204.
 Κάσος ἡ νῆσος.—308.
 Κασσιανὸς ὁ Ῥωμαῖος. — 142, 264, 272.
 Κάσταλον ὕδωρ.—54.
 Κασταμονίτης: Ἰωάννης.
 Καστελλόρριζον.—460.
 Καστορία ἡ ἐν Μακεδονίᾳ.—460.
 Καταβασίαι. — 480, 484, 485, 487, 488.
 Κατάλογοι: βιβλιοθήκης.—149.
 Μητροπόλεων.—352.
 Κατάνοξις, ὄνομα βιβλίου.—365.
 Κατάστιχα. — 169, 408, 428, 454, 457, 458, 459, 462, 466.
 Καταφυγιώτης: Κάλλιστος.
 Κατήγησις πατριαρχική.—117.
 Κατρατζάνι.—452.
 Κάτωνος γνῶμη.—405, 430.
 Καυσοκαλυβίτης: Νεόφυτος.
 Καφᾶς ὁ ἐν Κριμαίᾳ.—104.
 Κέβητ.—430.
 Κεδρηνός: Γεώργιος.
 Κεκραγάρια.—454, 478, 479, 480, 481, 484, 486, 487, 488, 489.
 Κέλσιος ὁ ἅγιος: βίος.—86.
 Κερασσοῦς.—214, 218.
 Κέρκυρα.—296, 339, 343, 446.
 Κεφαλληνία ἡ νῆσος.—345, 374.
 Κήρυκος: μαρτύριον. — 24, 73, 239. Μοναστήριον.—334.
 Κιγάλας: Ἰλαρίων.
 Κιζιλασσάρι, πολίχνη ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ.—459, 460.
 Κίος ἡ ἐν Βιθυνίᾳ.—163, 387.
 Κιταῖα δουλεύουσα.—309.
 Κλαδᾶς: Ἰωάννης.
 Κλαυδιούπολις.—214.
 Κλεισοῦρα.—460.
 Κλεόπας: Διονύσιος.
 Κλήμης διδασκων ἐν Κύπρῳ 1808. — 360.
 Κλήμης ἱερομόναχος Λέσβιος, ἐκκλ. μουσικός. — 249, 371, 406, 475.
 Κλήμης ἱερομόναχος 1706: σύνοψις γραμματικῆς.—423.
 Κλήμης Ἀγκύρας ἐπίσκοπος: μαρτύριον.—79.
 Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεὺς. — 414.
 Κλήμης Ῥόδιος XVI.—301.
 Κλήμης Ῥώμης: ἐπιστολαὶ πρὸς Κορινθίους.—134, 135. Ἀπο-

- σπάσματα. — 389. Βίος καὶ μαρτύριον. — 36, 101, 283, 493.
- Κλήμης Φαναρίου καὶ Νερχωρίου ἀρχιεπίσκοπος. — 336.
- Κλωστός: Ἀρχοντώ, Βασίλειος.
- Καρακότης: Νικόλαος.
- Κοάς. — 213.
- Κοζάνη ἢ ἐν Μακεδονίᾳ. — 460.
- Κοινοβίων πέρι. — 294.
- Κόιντος ὁ ἅγιος: μαρτύριον. — 72.
- Κοινωνικόν. — 372, 406, 481, 486, 513.
- Κολέτης: Λιβέριος.
- Κομνηνός: Ἀλέξιος, Ἀνδρόνικος, Βασίλειος, Θεόδωρος, Ἰωάννης Μόλυβος, Μανουήλ.
- Κοντάκιον. — 298, 323, 325, 356, 474.
- Κοντοπετρῆς: Γεώργιος.
- Κόνων ὁ ἅγιος: μαρτύριον. — 29.
- Κόπται. — 362.
- Κόραλα. — 214, 218.
- Κορέσσιος: Γεώργιος.
- Κόρινθος. — 249, 336, 434.
- Κορνήλιος ὁ ἑκατόνταρχος: μαρτύριον. — 41.
- Κορνήλιος μοναχός, ἐκκλ. μουσικός. — 249, 422.
- Κορδαλλεύς: Θεόφιλος.
- Κορώνη ἢ πόλις. — 339, 367.
- Κορώνης: Ξένος.
- Κοσμάς Ἀλεξανδρείας πατριάρχης 1733. — 211, 217.
- Κοσμάς ὁ ἀνάργυρος: βίος. — 28, 34, 72, 84.
- Κοσμάς βεστήτωρ. — 79, 397.
- Κοσμάς Βιζύης μητροπολίτης 1668. — 348.
- Κοσμάς Γάνου καὶ Χώρας μητροπολίτης 1668. — 348.
- Κοσμάς Γανοχωρίτης 1771-1800. — 273, 277, 326, 364, 379, 382, 405.
- Κοσμάς Κλαυδιουπόλεως 1706. — 214.
- Κοσμάς Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης. — 377.
- Κοσμάς Μαΐουμᾶ: κανόνες ἄσματικοί. — 81, 200, 274, 320, 325, 357.
- Κοσμάς Μακεδών, ἐκκλ. μουσικός. — 249, 469.
- Κοσμάς μοναχός: ὀπτασία. — 152.
- Κοσμάς Μπαλᾶνος. — 386, 403.
- Κοσμάς Πισιδίας μητροπολίτης 1732-1742. — 205, 206, 207, 208, 216, 218, 470.
- Κοσμάς, σκευοφύλαξ τῆς ἁγίας Ἀναστάσεως 1826. — 170.
- Κουζίνος: Φιλάρετος.
- Κουκουζέλης: Ἰωάννης.
- Κουκουμᾶς, ἐκκλ. μουσικός. — 249, 474.
- Κοῦλλα, πόλις ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ. — 459, 460.
- Κουνούπης: Κωνσταντῖνος.
- Κουράν. — 401.
- Κουρέζι. — 346.
- Κουρνιακτός: Κωνσταντῖνος.
- Κουσαντάσι-Νέα Ἐφεσσος. — 460.
- Κουσοραχάβ. — 313.

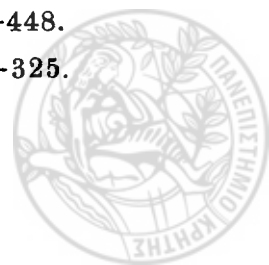
- Κουτρικᾶς: Γεώργιος.
 Κουτρούλης 1731.—305.
 Κράλης ἱερέυς, ἐκκλησιαστικὸς με-
 λωδός.—371.
 Κράττημα.—469.
 Κρατηματάριον, βιβλίον ἐκκλησ.
 μουσικῆς.—474, 488.
 Κράτης ὁ φιλόσοφος: ἐπίγραμμα.
 —145. Ἐπιστολαί.—367,
 394.
 Κρεμαστός: Νικόλαος Μυρέων.
 Κρέων: ἐπίγραμμα.—145.
 Κρήτη.—206, 252, 352, 436,
 446, 447, 459. Οἱ ἐν Κρήτῃ
 δέκα μάρτυρες.—32.
 Κριταί.—8.
 Κριτίας διδάσκαλος 1733-1735.
 —207, 218, 310.
 Κριτοπουλαῖοι: Ἀγγελίνα, Γεωρ-
 γιλᾶς, Θωμᾶς, Καβάκης, Πέ-
 τρος, Σμαράγδα, Στέφανος.
 Κριτόπουλοι: Δούκας, Μητρο-
 φάνης.
 Κρόνος: εἰκὼν.—62.
 Κρυπτόγραφα.—114, 434.
 Κυδωνία ἢ ἐν Κρήτῃ.—447.
 Κυδωνιαίς, πόλις ἑλληνίς τῆς Μ.
 Ἀσίας.—460, 482.
 Κόζικος ἢ πόλις.—214, 215,
 216, 315, 336, 347, 348,
 350, 351, 353, 447.
 Κυκλιότισσα.—373.
 Κόχκου μοναστήριον.—212, 373.
 Κύλιλε καὶ Δίμνε.—424.
 Κυμνήτης: Σεβαστός.
 Κυπριανὸς ὁ ἅγιος: βίος.—85.
 Κυπριανὸς Ἱεροσολυμίτης 1577.
 —127.
 Κυπριανὸς Καισαρείας τῆς ἐν Καπ-
 παδοκίᾳ μητροπολίτης 1695.—
 347, 350.
 Κυπριανὸς Κύπριος, ἐκκλ. μου-
 σικός.—406.
 Κυπριανὸς Κ/πόλεως πατριάρχης
 1708.—215, 216, 449.
 Κυπριανὸς Νεοκαισαρείας μητρο-
 πολίτης 1702.—347.
 Κυπριανὸς Προύσης μητροπολί-
 τῆς 1709.—216.
 Κύπρος ἢ νῆσος.—212, 245,
 246, 309, 361, 449.
 Κυριακῆς ἡμέρας πέρι.—456.
 Κυριακοδρόμιον.—496.
 Κυριακὸς ὁ μάρτυς.—26.
 Κυριακὸς ὁ ὅσιος: βίος.—42.
 Κυριάκος ὁ ἐκ Βάρνης 1773 -
 1819.—273, 379, 382.
 Κυριάκος ὁ Ἐφέσιος 1705.—
 267, 387.
 Κυριακὸς Κύπριος 1487.—134.
 Κύριλλος: νοῦθεσία.—154.
 Κύριλλος, μέγας ἀρχιδιάκονος τῆς
 Μεγάλης Ἐκκλησίας 1801.—
 426.
 Κύριλλος Ἴμβριος.—407.
 Κύριλλος Ἀθανασιάδης, ἀρχιμαν-
 δρίτης τοῦ Ἁγίου Τάφου.—
 457, 501.
 Κύριλλος Ἀγιοταφίτης XVIII.—
 378, 379.
 Κύριλλος Ἀλεξανδρείας: λόγος
 εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.—163,

232. Ἐξήγησις τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου.—432. Ἀποσπάσματα. — 15, 126, 172, 397. Βίος.—28, 71. Ἐγκώμιον εἰς Κύριλλον.—316.
- Κύριλλος Ἀντιοχείας πατριάρχης 1680-1709.—206, 305, 449.
- Κύριλλος ὁ ἐκ Βερροίας, πατριάρχης Κ/πόλεως 1637.—219, 222.
- Κύριλλος ὁ ἐκ Δελβίνου, ιερομόναχος Ἀγιοταφίτης 1686-1704. — 248, 277, 278, 312, 414.
- Κύριλλος Ἱεροσολύμων ἀρχιεπίσκοπος: ἐπιστολὴ πρὸς Κωνσάντιον.—26. Ἀποσπάσματα.—397.
- Κύριλλος Ἰωαννίνων μητροπολίτης 1675.—347.
- Κύριλλος Κυζίκου μητροπολίτης 1691-1709. — 214, 215, 216, 336, 347, 350, 351, 353, 447. Ὁ αὐτὸς πατριάρχης Κ/πόλεως 1713.—210.
- Κύριλλος Λούκαρις, πατριάρχης Ἀλεξανδρείας 1615. — 209. Εἶτα Κ/πόλεως.—338.
- Κύριλλος Ναζαρέτ μητροπολίτης XVII.—463.
- Κύριλλος Πελοποννήσιος ιεροδιάκονος XVIII.—333. Ἴτερος ιερομόναχος, ἡγούμενος τῆς Γεδσημανῆς 1787.—463.
- Κύριλλος Προύσης μητροπολίτης 1720-1722.—205, 214.
- Κύριλλος Σάμιος, ἡγούμενος τῆς Γεδσημανῆς 1821.—463.
- Κύριλλος Σίδης μητροπολίτης XIII.—341.
- Κύριλλος Σιναίου ὄρους ἀρχιεπίσκοπος 1866.—462.
- Κύριλλος Τήνου ἀρχιεπίσκοπος 1736.—215.
- Κῦρος, βασιλεὺς Περσίας.—55.
- Κωνσταντῖνος ὁ μέγας: βίος. — 27, 122. Θέσπισμα.—301. Ναὸς πατριαρχικὸς ἐν Ἱερουσαλήμ.—112, 315, 396.
- Κωνσταντῖνος λογοθέτης καὶ ἐπίτροπος τοῦ Ἀντιοχείας Σιλβέστρου ἐν Κωνσταντινουπόλει 1739.—217.
- Κωνσταντῖνος Ἀγγιαλίτης, ἐκκλ. μουσικὸς.—249.
- Κωνσταντῖνος Ἀκροπολίτης: συγγραφαὶ διάφοροι. — 120-123, 500, 509.
- Κωνσταντῖνος Ἀρμενόπουλος: λεξικόν.—290. Ἀπόσπασμα.—354.
- Κωνσταντῖνος Βασιλείου, Ῥώσος πρόξενος ἐν Βηρυτῶ 1840.—359.
- Κωνσταντῖνος Βασσαράβας ἢ Μπασσαράμπας, ἡγεμὼν τῆς Οὐγκροβλαχίας. — 346, 440, 441.
- Κωνσταντῖνος Βλασόπουλος XIII.—339.
- Κωνσταντῖνος Βορτρὸς XIII.—342.
- Κωνσταντῖνος Βραγκοβάνος, ἡγεμὼν τῆς Οὐγκροβλαχίας 1705.—435.

- Κωνσταντῖνος Γορδάτος 1726.— 173. 469, 471, 472, 474, 476, 479.
- Κωνσταντῖνος Δούκας XIII.—340. Κωνσταντῖνος Μυτιλήνης μητροπολίτης 1731-1735. — 208, 216.
- Κωνσταντῖνος Θετταλός, ἐκκλ. μουσικός.—406. Κωνσταντῖνος Χαλκηδόνος μητρολίτης 1708-1720. — 205, 215, 216, 351.
- Κωνσταντῖνος Κουνούπης XVI. 390. Κωνσταντῖνος Ῥόδου μητροπολίτης 1702.—347, 351.
- Κωνσταντῖνος Κουρνιακτὸς XVI. — 468. Λαγουδιάτου ναός.—338.
- Κωνσταντῖνος Κύπρου ἀρχιεπίσκοπος 1807.—361. Λαῖρος: Λέρος.
- Κωνσταντῖνος Λουκίτης.—345. Λακεδαιμονία. — 54, 205, 336, 462.
- Κωνσταντῖνος Μαγουλᾶς, ἐκκλ. μουσικός.—249, 469. Λακατάμια.—356.
- Κωνσταντῖνος Μανασσῆς.—148. Λαλοῦτζος, ἐκκλ. μουσικός.—249.
- Κωνσταντῖνος Ν. Μαυροκορδάτος. — 421. Λαμπούδης: Ἰωάννης.
- Κωνσταντῖνος Πορφυρογέννητος, αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων. — 89, 90, 91, 92, 157. Διήγησις.— 227, 233. Λάμπρος Φωτιάδης.—358.
- Κωνσταντῖνος Πελοποννήσιος 1769-1774. — 160. Λάνδος: Ἀγάπιος.
- Κωνσταντῖνος Τριανταφυλλίδης 1753.—472. Λαοδίχεια ἢ ἐν Συρίᾳ.—459.
- Κωνσταντῖνος Ὑψηλάντης 1801. — 426. Λάρισσα ἢ ἐν Θεσσαλίᾳ. — 205, 213, 336, 342, 348, 351, 460, 472.
- Κωνσταντῖνος Ψελλός: Μιχαὴλ Ψελλός. Λάρναξ, πόλις ἐν Κύπρῳ.—361, 415.
- Κωνσταντινούπολις. — 17, 33, 92, 98, 197, 210, 211, 212, 213, 217, 220, 221, 250, 254, 256, 263, 280, 306-309, 313, 314, 334-338, 346-351, 353, 359, 366, 377, 390, 413, 432-434, 442, 443, 445-450, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500. Λάσκαρις: Θεόδωρος.
- Κωνσταντῖνος Ψελλός: Μιχαὴλ Ψελλός. Λάσκαρις Παγονίτης, ἐκκλ. μουσικός.—249, 371.
- Κωνσταντῖνος οὐρανίου. — 75. Λαυρέντιος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—75.
- Κωνσταντῖνος ἀρχιμανδρίτης τῆς μονῆς Βαζελώνος.—451. Λαυρέντιος ἱεροδιάκονος 1675.— 347.
- Κωνσταντῖνος Καββάκος.—448. Λαυρέντιος Καπέλλος.—325.

- Μακάριος Βιζύης μητροπολίτης 1731.—216. μοις XVIII-XIX.—276, 365, 396, 401, 420, 421.
- Μακάριος Δέρκων μητροπολίτης 1680.—309. Μακάριος Τουρναβιώτης 1666-1670.—33.
- Μακάριος Δρύστρας μητροπολίτης 1668-1672.—336, 348. Μακάρων νήσοι.—65.
- Μακάριος Θεοδοσιουπόλεως μητροπολίτης 1754.—211. Μακεδονία.—454.
- Μακάριος Καρπάδου ἀρχιεπίσκοπος 1680.—309. Μακκαβαῖοι: μαρτύριον.—74.
- Μακάριος Κρής 1649-1669.—459. Μακρῆς: Ζαχαρίας
- Μακάριος Λαρίσσης μητροπολίτης XVII.—336. Μακρινίτζα.—460.
- Μακάριος Λαυριώτης XVIII.—310. Μαλάκης: Θεοφάνης.
- Μακάριος Μεθύμνης μητροπολίτης 1668.—348. Μαλαξός: Μανουήλ.
- Μακάριος Μετρῶν καὶ Ἀθύρων ἐπίσκοπος 1695.—442. Μαλαχίας: προφητεῖαι.—9, 11, 12, 13, 14, 109.
- Μακάριος Πάτριος: ἐπιστολαί.—211, 305, 306, 307, 308, 309. Ἐκθεσις ῥητορικῶν κανόνων.—255, 382, 482, 497. Μνεῖα.—419. Θέματα.—403. Βίος.—421. Μαλαχίας Πωγωνιανῆς ἀρχιεπίσκοπος † 1702.—347, 350.
- Μακάριος Πολίτης 1575.—469. Μάλτα=Μελίτη.—445.
- Μακάριος Προύσης μητροπολίτης 1731.—216. Μάλχος μοναχός: βίος.—151.
- Μακάριος Ῥωμαῖος: βίος.—312. Μάμας ὁ μεγαλομάρτυς: μαρτύριον.—40. Λόγος εἰς αὐτὸν καὶ εἰκόνες.—48, 49, 50. Μοναστήριον.—297.
- Μακάριος Σηλυβρίας μητροπολίτης 1736.—214. Μამέλχθη ἡ ἄγια: μαρτύριον.—85.
- Μακάριος Σίφνου ἀρχιεπίσκοπος.—308. Μαμουῦν.—461.
- Μακάριος Τουρναβίτης, διδάσκαλος καὶ ἱεροκῆρυξ ἐν Ἱεροσολύμοις XVIII-XIX.—276, 365, 396, 401, 420, 421. Μανασσῆς, βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων: προσευχή.—133.
- Μακάριος Τουρναβιώτης 1666-1670.—33. Μανασσῆς: Κωνσταντῖνος.
- Μακάρων νήσοι.—65. Μάνια-μπέης.—449.
- Μακεδονία.—454. Μανουήλ ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—28, 71.
- Μακκαβαῖοι: μαρτύριον.—74. Μανουήλ μουσικὸς 1796.—486.
- Μακρῆς: Ζαχαρίας Μανουήλ πρωτοψάλτης τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.—484.
- Μακρινίτζα.—460. Μανουήλ ἱερεὺς XVII.—333.
- Μαλάκης: Θεοφάνης. Μανουήλ Ἀγαλλιανός, ἐκκλ. μουσικός.—249.
- Μαλαξός: Μανουήλ.

- Μανουήλ Γαζής, ἐκκλ. μουσικός.—249, 482.
- Μανουήλ Γρηγορόπουλος 1502.—166, 167.
- Μανουήλ Δέκαρχος: ὀμιλία.—321.
- Μανουήλ Θεσσαλονικεύς, ψάλτης.—249.
- Μανουήλ Καλέκας XIV.—408, 409.
- Μανουήλ Κομνηνός, αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων.—146, 147.
- Μανουήλ ὁ μέγας Κομνηνός, αὐτοκράτωρ Τραπεζούντος.—451, 452.
- Μανουήλ (Κορίνθιος), μέγας ῥήτωρ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.—280, 344.
- Μανουήλ β' Κ/πόλεως πατριάρχης.—319.
- Μανουήλ Μαλαξός: νομοκάνων.—154, 166, 263, 299, 304, 311, 326, 333, 372, 376, 398, 413, 436, 479.
- Μανουήλ Μαρχάκης, βοϊβόδας τῆς νήσου Πάτμου XVIII.—310.
- Μανουήλ Μονομάχος XIII.—339.
- Μανουήλ (Ξανθινός), μέγας χαρτοφύλαξ.—259, 389.
- Μανουήλ Παγκρατίου ἱερεὺς, μελισστής ἐκκλ. ἀσμάτων.—422.
- Μανουήλ Παλαιολόγος, αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων.—415.
- Μανουήλ Ῥάλης, δεσπότης Πελοποννήσου XV.—346.
- Μανουήλ Σεβαστιανός XVI.—390.
- Μανουήλ Χρυσάφης, μελισστής ἐκκλ. ἀσμάτων.—249, 371, 376, 406, 475, 478, 486.
- ἽΟρα καὶ Ἐμμανουήλ Χρυσάφην.
- Μανουήλ Χρυσολουρᾶς.—426.
- Μαντάρης.—213.
- Μάξιμος μάρτυς: μαρτύριον.—5.
- Μάξιμος ὁ ὁμολογητῆς: συγγραφαὶ διάφοροι.—80, 81, 82, 496, 498, 499. Ἐκατοντάδες περὶ ἀγάπης.—105, 270. Λόγος πρὸς ἡγουμένην.—272. Λόγος ἀσκητικός.—295. Περὶ τῆς κατὰ Θεὸν λύπης.—295. Περὶ τῆς τῶν ἀριθμῶν δυνάμεως.—302. Περὶ βλασφημίας.—67. Ἐρμηνεῖα τοῦ Πάτερ ἡμῶν.—189, 270. Σχόλια εἰς τὰς κατηγορίας Ἀριστοτέλους.—180. Ἀποσπάσματα 67, 143, 172, 264. Βίος.—75.
- Μάξιμος ὁ λόγιος: εὐχή.—384.
- Μάξιμος Μαργούνιος.—296, 467, 496.
- Μάξιμος Πελοποννήσιος.—384, 416, 466, 467, 468.
- Μάξιμος Πλανούδης: ἀνθολογία ἐπιγραμμάτων.—144, 145. Ἀποσπάσματα λόγου.—397.
- Μάξιμος Σερβίας ἀρχιεπίσκοπος 1674.—17.
- Μάξιμος Συμαῖος.—258, 259, 274, 275, 281, 282, 383, 425, 530.
- Μαῤῥας: Γρηγόριος.
- Μαριαῦς? πατρικίος.—90.

- Μαραμπούτης: Νικόλαος.
- Μαργούνιος: Μάξιμος.
- Μαρδάριος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.— 31.
- Μάρθα ἡ μάρτυς: μαρτύριον.—5.
- Μαρία ἡ μάρτυς: μαρτύριον.—5.
- Μαρία ἡ ὁσία: βίος.— 5.
- Μαρία ἡ Αἰγυπτία: βίος.—19, 22, 227, 242, 507.
- Μαρία Κασσοβόλων: ἐπιστολή.— 136.
- Μαρία ἡ Μαγδαληνή: βίος.—73.
- Μαρίνα ἡ ἁγία: μαρτύριον.—24, 73, 286.
- Μαρῖνος: Λαυρέντιος.
- Μαριώρα Μαυροκοροδάτου 1694.— 443.
- Μαρκάκης: Μανουήλ.
- Μάρκελλος ἀρχιμανδρίτης: βίος.— 33. Περὶ τῆς κεφαλῆς Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ.—234.
- Μάρκελλος Ἀμασειας: μαρτύριον.— 75.
- Μαρκιανὸς πρεσβύτερος: βίος.— 37, 78.
- Μαρκιανὸς νοτάριος.—87.
- Μαρκιανὸς μάρτυς.—70.
- Μαρκιανὸς μάρτυς ὁ σὺν Νικάνδρω.—70.
- Μᾶρκος ὁ εὐαγγελιστής: βίος.— 150, 234, 238. Εἰκόνες.— 105, 124, 138.
- Μᾶρκος ἐρημίτης.— 264, 272, 295, 425, 496.
- Μᾶρκος Ἀθηναῖος: βίος.—153.
- Μᾶρκος Ἀλεξανδρείας.—301.
- Μᾶρκος Εὐγενικός, ἀρχιεπίσκοπος Ἐφέσου.— 249, 279, 280, 359, 375, 392, 398.
- Μᾶρκος Ἰδροῦντος.—274.
- Μᾶρκος Κορίνθου, μελιστής ἐκκλ. ἁσμάτων.— 249.
- Μᾶρκος Κρής: ὁμιλίας.—278.
- Μαρουδιὰ 1807.—361.
- Μαρουλαῖς, μελιστής ἐκκλ. ἁσμάτων.—478.
- Μαρτινιανὸς μοναχός: βίος.—5.
- Μάρτυρες μ'.—105.
- Μαρτύριος νοτάριος.—87.
- Μαρτύριος Κ/πόλεως.—95, 118, 509.
- Μαρτυρουπόλεως μάρτυρες.—6.
- Μαρώνεια.— 208, 336, 347, 348.
- Μάταρχα.—91.
- Ματθαῖος ὁ εὐαγγελιστής: βίος.— 35, 96, 151. Εἰκόνες.—104, 138, 144.
- Ματθαῖος ἱερομόναχος 1692.— 285.
- Ματθαῖος μοναχὸς XII.— 137, 138.
- Ματθαῖος Βλάσταρις.— 258 259, 312, 496.
- Ματθαῖος Γανοχωρίτης.— 273, 364, 365, 366, 378, 382, 384.
- Ματθαῖος Καλύμμαυχος 1700.— 444, 445.
- Ματθαῖος Καμαριώτης.— 162, 225.

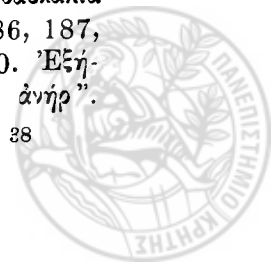
- Ματθαῖος Μυρῶν μητροπολίτης.
— 257, 258.
- Ματθαῖος Πάτριος 1740.—260.
- Ματθίας ὁ ἀπόστολος.—150.
- Ματρῶνα ἡ ὁσία: βίος.—34.
- Μαύρα ἡ ἁγία: μαρτύριον.—26.
- Μαυραγγέλι.—212.
- Μαυροδούκαινα: Θεοδώρα.
- Μαυροκορδάτος: Ἀλέξανδρος, Νικόλαος, Κωνσταντῖνος, Μαριῶρα.
- Μαυρομάνικος: Στέφανος.
- Μαύσωλος.—63.
- Μεγάλη-Βρύσις.—448.
- Μεγαλοσχῆμων περί.—270, 271.
- Μεγαλονάρια.—318.
- Μεδόδιος Ἀνθρακιώτης 1700.—308, 444.
- Μεδόδιος Δρύστης μητροπολίτης 1671.—348.
- Μεδόδιος Θεσσαλονίκης μητροπολίτης 1689.—213.
- Μεδόδιος α' Κωνσταντινουπόλεως.—3, 92. Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον.—235, 237. Ἐκ τῶν ἀφορισμῶν τῶν Στουδιωτῶν.—245.
- Μεδόδιος γ' Κωνσταντινουπόλεως 1668-1670.—210, 335, 337, 347, 348.
- Μεδόδιος Λιτίτζης ἀρχιεπίσκοπος 1722-1731.—214, 216.
- Μεδόδιος Νεοκαισαρείας μητροπολίτης 1720-1722.—205, 214.
- Μεδόδιος Πατάρων: λόγος εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.—3. Ἀποσπάσματα.—397.
- Μέθυμα: Μήθυμα.
- Μελάνη ἡ Ῥωμαία: βίος.—33.
- Μελάνι: συνταγὴ κατασκευῆς.—115, 448.
- Μελένικον.—16.
- Μελέτιος ὁ νέος: βίος.—318, 319.
- Μελέτιος ἀρχιμανδρίτης Ἀγιοταφίτης XVII.—441.
- Μελέτιος διάκονος 1803-1807: ἐπιστολαί.—361.
- Μελέτιος, ἐπίτροπος πατριαρχικὸς ἐν Ῥαχητίῳ 1699.—446.
- Μελέτιος ἱερομόναχος, ἡγούμενος τῆς μονῆς Κύκκου 1695.—373.
- Μελέτιος μοναχός: περὶ φύσεως ἀνθρώπου.—283, 435, 461.
- Μελέτιος Ἀθηνῶν μητροπολίτης: ῥητορικὴ.—255, 353. Ἀποσπάσματα.—172.
- Μελέτιος Ἀχριδῶν ἀρχιεπίσκοπος.—336, 445.
- Μελέτιος Βλαστός.—375.
- Μελέτιος Ζωναράς XVIII.—266.
- Μελέτιος Θεσσαλονίκης μητροπολίτης 1672-1680.—309, 336.
- Μελέτιος Ἱεροσολύμων πατριάρχης.—423.
- Μελέτιος Ἰωαννίνων: Μελέτιος Ἀθηνῶν.
- Μελέτιος Κρής XVIII.—408.
- Μελέτιος Νικομηδείας μητροπολίτης 1689-1691.—213, 353.
- Μελέτιος β' Νικομηδείας XVIII 1782.—317.
- Μελέτιος μητροπολίτης Νέων Πατρῶν 1736.—206.

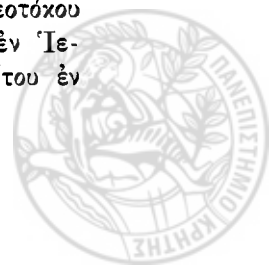
- Μελέτιος Παπαδόπουλος, ιερομόναχος 1700.—444, 445.
- Μελέτιος Πηγάς, πατριάρχης Ἀλεξανδρείας: ἐπιστολαί.— 300, 466, 467, 468, 495.
- Μελέτιος Σιναΐτης, ιερομόναχος Κρής, μελιστής ἐκκλ. ἀσμάτων.—367, 369, 371, 372, 377.
- Μελέτιος Σόφιας μητροπολίτης 1672.—336.
- Μελέτιος Τυπάλδος, μητροπολίτης Φιλαδελφείας 1687-1705.—442, 444, 447, 448, 449.
- Μελέτιος Φιλίππων καὶ Δράμας μητροπολίτης 1692.—442.
- Μελισσηνή: Ἑλένη.
- Μέλισσα.—286, 324.
- Μελιτηνῆς μάρτυρες.—34.
- Μελίτων (Σάρδεων): ἀποσπάσματα.—15.
- Μελχισεδεικῶν περί.—310.
- Μελχισεδὲκ Κρής 1790.—252.
- Μελχισεδὲκ Ἐραιδεστοῦ ἐπίσκοπος, μελιστής ἐκκλ. ἀσμάτων.—249, 469.
- Μενδήσιος τράγος.—63.
- Μενῆγρος ὁ κναφεύς: μαρτύριον.—151.
- Μερκούριος Βενετζᾶ 1616.—279.
- Μεσέμβρια ἢ Μεσημβρία, πόλις καὶ ἔδρα ἐκκλησιαστικῆς ἐπαρχίας ἐν Θράκη.—205, 335, 336.
- Μεσημέρης: Γεώργιος.
- Μεσοποταμία.—204.
- Μετανοίας περί ἀνώνυμον.—285.
- Μεταξόπουλος: Παρθένιος.
- Μέτραι, πολίχνη καὶ ἔδρα ἐπισκοπῆς ἐν Θράκη.—348, 412, 442.
- Μέτρων περί.—141, 290.
- Μεχμέτ, σουλτᾶνος Κ/πόλεως.—422, 423.
- Μήδεια, πόλις καὶ ἔδρα ἐκκλησιαστικῆς ἐπαρχίας ἐν Θράκη —335, 336, 390, 391.
- Μήθυμνα.—214, 348.
- Μηναῖον.—81.
- Μηναῖος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—31.
- Μηναῖος ὁ ἐν Κοτυαεῖω: μαρτύριον.—34.
- Μηναῖος ἀναγνώστης XIV.—357.
- Μηνιατῆς: Ἡλίας.
- Μηνοδώρα ἡ ἁγία: μαρτύριον.—41.
- Μηνολόγιον ἱατρικόν.—250.
- Μήνυμα.—351, 448.
- Μηρόη.—189.
- Μητροδώρα ἡ ἁγία: μαρτύριον.—41.
- Μῆτρος 1791.—312.
- Μητροφάνης, ἡγούμενος τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις μοναστηρίου τοῦ ἁγίου Δημητρίου 1758-1760.—437.
- Μητροφάνης Ἀγιοταφίτης 1811.—406, 407.
- Μητροφάνης Βάρνης μητροπολίτης 1672.—336.
- Μητροφάνης Βλεμίδης, μελιστής ἐκκλ. ἀσμάτων.—249.

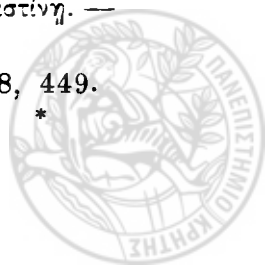
- Μητροφάνης Καρύκης, μελιστής ἐκκλ. ἁσμάτων.—371, 406.
- Μητροφάνης Κριτόπουλος, πατριάρχης Ἀλεξανδρείας.—349.
- Μητροφάνης Κυζίκου μητροπολίτης 1668-1675.—336, 347, 348.
- Μητροφάνης α΄ Κωνσταντινουπόλεως ἀρχιεπίσκοπος: βίος.—70.
- Μητροφάνης γ΄ Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης 1567.—334, 335.
- Μητροφάνης Σμύρνης: κανὼν ἁσματικός.—320.
- Μητροφάνης Τενέδιος 1809.—381.
- Μίδας.—64.
- Μισαήλ ὑποδιδάσκαλος ἐν Πάτμῳ 1769-1774.—160.
- Μισαήλ Πέτρας μητροπολίτης 1817.—169, 273, 457, 492.
- Μισίρη = Κάϊρον.—210.
- Μισολόγγι.—361.
- Μιτυλήνη: Μοτιλήνη.
- Μιχαήλ ὁ Ἀρχάγγελος: λόγος αὐτοῦ ἀπόκρυφος.—149. Θαῦμα ἐν Χώνας.—40. Ἀκολουθία καὶ συναξάριον.—394. Μοναστήριον ἐν Ἱεροσολύμοις.—30, 230, 264, 356, 390, 393. Μοναστήριον ἐν τῷ χωρίῳ Λακατάμια.—356.
- Μιχαήλ μοναχός: ἐγκώμιον εἰς Ταξιάρχας.—229.
- Μιχαήλ πρωτοπαπᾶς ἐν Δρυϊνουπόλει XIII.—341.
- Μιχαήλ ὁ τοῦ Ἀρχιάλου.—319.
- Μιχαήλ Ἀνδρίστου 1608.—483.
- Μιχαήλ Ἀνεώτης, μελιστής ἐκκλ. ἁσμάτων.—422.
- Μιχαήλ Γλυκᾶς: χρονικὴ ἱστορία.—387, 494, 512. Ἐπιστολαί.—147, 148.
- Μιχαήλ Ἐφέσιος: σχόλια εἰς Ἀριστοτέλην.—251.
- Μιχαήλ Θεοδωροβίκης, αὐτοκράτωρ Ῥωσσίας.—421.
- Μιχαήλ Θερμοπουλῶν ἐπίσκοπος XIII.—340.
- Μιχαήλ σύγκελλος Ἱεροσολύμων.—397, 409, 430.
- Μιχαήλ Καλούδης XIII.—339.
- Μιχαήλ Καλοφρενᾶς 1449.—323.
- Μιχαήλ Καντακουζηνὸς XVI.—287.
- Μιχαήλ Κοντοπίδης Μάρκελλος.—316, 395, 431.
- Μιχαήλ Πλαστηρός, χαρτοφύλαξ Ναυπάκτου XIII.—341.
- Μιχαήλ Στουδίτης: ἀποσπάσματα.—398.
- Μιχαήλ Τυρναβίτης 1778.—329.
- Μιχαήλ Φωκαεύς, μελιστής ἐκκλ. ἁσμάτων.—249, 474.
- Μιχαήλ Χοῦμνος: ἀποσπάσματα.—271.
- Μιχαήλ Χωνιάτης.—341, 342.
- Μιχαήλ Ψελλός: κεφάλαια πρὸς Μιχαήλ Δούκαν ἢ διδασκαλία παντοδαπῆ.—141, 186, 187, 188, 189, 192, 400. Ἐξηγήσεις τοῦ "Μακάριος ἀνὴρ".

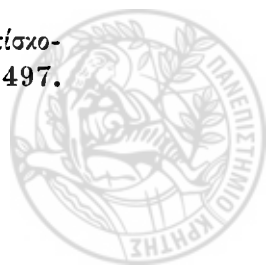
- 160. Προγνωστικὸν ἀνωνό-
μως.—179. Περὶ τῆς ἀγίας
Τριάδος.—192. Σύνοψις καὶ
παράφρασις τοῦ περὶ ἑρμηνεί-
ας Ἀριστοτέλους.—181, 186,
250. Παράφρασις εἰς τὰ τρία
σχήματα.—181, 182. Σχό-
λιον εἰς τὸ περὶ κόσμου Ἀρι-
στοτέλους.—188. Ἐξήγησις
φυσικῆς ἀκροάσεως τοῦ αὐτοῦ.
260, 498. Περὶ ῥητορικῆς
τέχνης καὶ περὶ στάσεων.—
182. Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἰδίαν
μητέρα.—182, 498. Λόγος
πρὸς Πόθον.—186. Ἐπιλύσεις
ἀποριῶν φυσικῶν.—187, 188.
Περὶ θεολογίας.—189. Περὶ
ἀρετῶν.—189. Περὶ ψυ-
χῆς.—189. Περὶ θέσεως κό-
σμου κτλ.—189. Στίχοι εἰς
Σκλήριναν.—195. Ἐπη ἐλε-
γεῖα καὶ λύσεις αὐτῶν.—195.
Σύνταγμα ἰατρικόν.—320.
Ἐξήγησις τῶν ὀκτῶ μερῶν τοῦ
λόγου.—417. Ἐξήγησις ἔμμε-
τρος τοῦ Ἀσματος Ἀσμάτων.
—427, 495. Σχόλια εἰς
Ἡσίοδον.—495. Ἀποσπάσμα-
τα.—172.
- Μιχαῆλος ὁ ἐκ Ῥαιδεστοῦ 1757.
—454.
- Μιχαίου προφητεῖαι.—9, 109.
- Μιχαλάκης Ῥωσέτος XVII.—
337.
- Μιχάλης Θεοδοσίου XVIII.—204.
- Μνάσαμνος.—145.
- Μόδεστος ὁ ἐξ Ἀγιάσου, ἡγού-
μενος τῆς Γεθσημανῆς 1816-
1819.—463.
- Μόδεστος Ἱεροσολύμων: ἀποσπά-
σματα.—397.
- Μόδεστος Μυτιληναῖος, ἱεροδιά-
κονος XIX.—274.
- Μολδαβία.—212, 254, 420,
458, 459.
- Μολδόβα.—255.
- Μολδοβλαχία.—217.
- Μόλυβος: Ἰωάννης.
- Μοναστήρια: Ἀποκάλυψις ἡ ἐν
Πάτρῳ.—260. Ἀριστηνῆς μο-
νῆ.—297. Βαζελῶνος περὶ
τὴν Τραπεζοῦντα.—451. Βα-
σιλείου τοῦ μεγάλου ἐν Ἱερο-
σολόμοις.—466. Βλατίων ἐν
Θεσσαλονίκῃ.—337, 338.
Βροντησίου ἐν Κρήτῃ.—279.
Γερασίμου τοῦ ἀββᾶ λαύρα ἡ
παρὰ τὸν Ἰορδάνην.—2, 108,
244. Γεωργίου τοῦ μεγαλο-
μάρτυρος ἐν Ἱεροσολόμοις.—
466. Γεωργίου τοῦ αὐτοῦ μο-
ναστήριον, ὃ καὶ Τεῖρ-ἐχμέϊρε.—
204. Δημητρίου μεγαλομάρ-
τυρος ἐν Ἱερουσαλήμ.—437.
Δόμπα.—483. Ἐλεούσης μο-
ναστήρια.—341, 344. Ἐμ-
φορος ἐν Κωνσταντινουπόλει.—
131. Εὐφημίας μάρτυρος ἐν
Χαλκηδόνι.—446. Ἡλιοῦ τοῦ
προφήτου ἐν Χρυσοπόλει.—
92. Ἡλιοῦ τοῦ αὐτοῦ παρὰ τὰ
Ἱεροσόλυμα.—277. Θεοδοσίου
τοῦ κοινοβιάρχου λαύρα.—107.
Θεοδώρων τῶν ἀγίων ἐν Ἱε-
ρουσαλήμ.—466. Θεοτόκου ἐν
Χάλκῃ.—211, 337. Θεοτόκου
ἢ Μεγάλῃς Παναγίας ἐν Ἱε-
ρουσαλήμ.—437. Ἰασίτου ἐν

- Κωνσταντινουπόλει. — 297.
 Ἰβήρων ἐν Ἀθῶνι.—337, 384,
 392, 446. Ἰουστίνου τοῦ ἀβ-
 βᾶ.—79. Ἰωάννου τοῦ Προ-
 ὀρόμου ἐν Κύπρῳ. — 207.
 Ἰωάννου τοῦ αὐτοῦ ἐν τῷ νη-
 σίῳ Σωζουπόλεως.—334, 335.
 Ἰωάννου τοῦ αὐτοῦ ἐν Ἱερου-
 σαλήμ. — 462. Κηρύκου καὶ
 Ἰουλίττης.—334. Κύκκου ἐν
 Κύπρῳ. — 212, 373. Κων-
 σταντίνου καὶ Ἐλένης εἰς Κου-
 ρέζι. — 346. Μαγγάνων ἐν
 Κωνσταντινουπόλει. — 249.
 Μαγγάνων ἐν Κύπρῳ.—245.
 Μάμαντος μάρτυρος. — 297.
 Μιχαὴλ τοῦ ἀρχιστρατήγου ἐν
 Ἱεροσολύμοις.—30, 230, 264,
 356, 390, 393. Μιχαὴλ τοῦ
 αὐτοῦ εἰς Λακατάμια.—356.
 Μπουρνότση ἐν Γηασίῳ. —
 257. Νέα Μονὴ ἐν Χίῳ.—
 141. Νικολάου τοῦ Κρεμαστοῦ.
 — 340. Νικολάου τοῦ ἐγγυὸς
 τῆς Γαλατίστης χώρας.—338.
 Νικολάου τοῦ ἀγίου ἐν Ἱερου-
 σαλήμ. — 466. Παλαιοπό-
 λεως.—412. Πρόκλας ἐν Κων-
 σταντινουπόλει. — 131. Πέ-
 τρας αὐτόθι.—271. Ῥοζινὴ ἢ
 ἐπάνω τοῦ Μελενίκου. — 16.
 Σάββα τοῦ θεοφόρου λαύρα ἢ
 ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας: Σά-
 βας. Σάββα τοῦ αὐτοῦ μονα-
 στήριον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.—444.
 Σαντανάτας ἐν Ἱερουσαλήμ. —
 446. Σίμωνος Πέτρας ἐν ἀγίῳ
 Ὅρει.—389, 390. Σουμελᾶ
 περὶ τὴν Τραπεζοῦντα.—345,
 411. Σταυροῦ τοῦ τιμίου παρὰ
 τὰ Ἱεροσόλυμα: Σταυρός. Στου-
 δίων.—43. Τριάδος τῆς ἀγίας
 ἐν Χάλκη. — 352. Ἔτερον
 ὁμώνυμον ὑπὸ τὸν Ναυπάκτου.
 — 342. Χουτουρᾶ παρὰ τὸ
 Κάνιν τῆς Χαλδίας: — 212.
 Χρυσοπόλεως. — 92. Χώρας
 Χριστοῦ ἐν Κωνσταντινουπό-
 λει.—256.
- Μοναχῶν περὶ ἐκλογαί.—153.
 Μονεμβασία. — 194, 336, 420.
 Μονομάχος: Μανουήλ.
 Μοσκολοῦρι ἢ Μοσκολουρί.—460,
 472.
 Μόσχα.—194, 284, 446, 447.
 Μοσχιανός: Ἀγάθων.
 Μοσχοβία.—17, 309, 312, 421,
 445, 446, 449.
 Μουράτ, σουλτᾶνος Κωνσταντινου-
 πόλεως.—422.
 Μουσικῆς ἐκκλησιαστικῆς περὶ.—
 363, 408.
 Μουτάστης χωρίον.—339.
 Μπαλᾶνος Βασιλόπουλος.—175,
 364, 461.
 Μπαλάσιος ἱερεύς, μελιστῆς ἐκκλ.
 ἄσμάτων. — 249, 317, 367,
 371, 377, 378, 406, 407,
 469, 474, 476, 479, 483,
 488.
 Μπάρμπαρα, γυνὴ ἐκ Χίου 1696.
 — 446.
 Μπερναρδῆς: Δαβίδ.
 Μπερεκέτης: Πέτρος.
 Μπίρ, χωρίον ἐν Παλαιστίνῃ. —
 169, 170.
 Μπογδανία.—426, 438, 449.

- Μπούνης: Γρηγόριος Ἀλυάττης. Μπουρνόσκη μοναστήριον ἐν Γιάσιω.—257.
- Μῦθοι.—496.
- Μυθολογικὸν ἀνώνυμον.—384.
- Μύρα Λυκίας.—257, 470.
- Μυριόφυτον τὸ ἐν Θράκῃ.—348.
- Μύρων Κρήτης ἐπίσκοπος: βίος.—75.
- Μύρων ὁ ἐν Κυζίκῳ: μαρτύριον.—76.
- Μυρώπη ἡ ἁγία: μαρτύριον.—73.
- Μυστάκων: Χριστόφορος.
- Μυστηρίων Χριστοῦ πέρι.—456.
- Μυστικός: Γεώργιος.
- Μυτιλήνη. — 205, 208, 216, 309, 345, 348, 353, 366, 370, 407, 433, 463.
- Μωαβίας Χαλίφης.—422.
- Μωάμεθ, προφήτης τῶν Μουσουλμάνων.—401, 422.
- Μώκιος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—27.
- Μωσαϊκοῦ νόμου ἐκλογαί.—149.
- Μωϋσῆς ὁ ἄββᾶς: κεφάλαια.—198.
- Μωϋσῆς ὁ Αἰθίοψ: βίος.—77.
- Μωϋσῆς Σιναΐτης XVII.—158.
- Μωχάμετ - ἤμπην - Ὁμεταλήμ, σουλτᾶνος Κ/πόλεως 1674.—16.
- Μωχάμετ Φιδάι ὁ ἐξ Ἀϊντάπ.—408.
- Ναζαρέτ.—455, 463.
- Ναζάριος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—86.
- Ναθαναήλ: Ἰωάννης. Ναθαναήλ μητροπολίτης, μελιστῆς ἐκκλ. ἀσμάτων.—249.
- Ναθαναήλ μοναχὸς Σαββαΐτης XVI.—244, 245.
- Ναθαναήλ Ἄνδριος, ἡγούμενος τῆς ἐν Ἱερουσαλὴμ μόνῃς τοῦ ἀγίου Δημητρίου 1805-1810.—437. Ὁ αὐτὸς ἡγούμενος τῆς Γεδσημανῆς 1814-1816. 463.
- Ναθαναήλ Γερότας.—197.
- Ναθαναήλ Σερρών μητροπολίτης.—440.
- Ναοὺμ προφητεῖαι.—9, 109.
- Ναταλία ἡ ἁγία: μαρτύριον.—76.
- Ναυκράτιος (Στουδίτης): ἀποσπάσματα.—398.
- Νάουσα ἡ ἐν Μακεδονίᾳ.—487.
- Ναύπακτος, πόλις καὶ ἔδρα ἐκκλ. ἐπαρχίας.—215, 309, 336, 338, 339, 340, 341, 342.
- Νέα Μονὴ ἡ ἐν Χίῳ.—141.
- Νέαι Πάτραι: Πάτραι.
- Νεανίσματα.—455.
- Νεάπολις ἡ ἐν Παλαιστίνῃ.—158.
- Νεῖλος ὁ ἄββᾶς: διάφορα.—198, 264, 273, 293, 324.
- Νεῖλος ἐπίσκοπος: νουθεσίαι.—401.
- Νεῖλος μοναχός: λίβελλος μετανοίας.—389.
- Νεῖλος Ἀθωνίτης: βίος.—282.
- Νεῖλος Δοξαπατρῆς.—462.
- Νεῖλος Καβάσιλας, ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης.—400, 497.

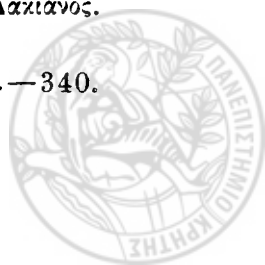
- Νεῖλος Κ/πόλεως πατριάρχης.— 338.
- Νεῖλος Ραϊθηνός.—37.
- Νεῖλος Ῥόδου: ἀποσπάσματα.— 172.
- Νεκτάριος Ἱεροσολύμων πατριάρχης: ἐγκώμιον τῆς Ἱερουσαλήμ.—173. Ζητήματα πρὸς τοὺς Συναίτας.—209. Ἐγκώμιον Γεωργίου Κορεσίου.—222. Ἐπιστολή.—210. Τετράστιχον.—219. Σημείωσις.—142. Αὐτόγραφα.—254, 436, 440, 459.
- Νεκτάριος Κ/πόλεως ἀρχιεπίσκοπος: διήγησις περὶ τῆς μνήμης Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος.—241. Ἀποσπάσματα.—397.
- Νεκτάριος Μυτιληναῖος 1738.—476.
- Νεκτάριος Τραπεζοῦντος μητροπολίτης 1689.—213, 215.
- Νεκτάριος Τριπόδης, μητροπολίτης Ἰκονίου 1690.—349.
- Νεμέσιος Ἐμέσης: περὶ φύσεως ἀνθρώπου.—66.
- Νεοκαισάρεια.—205, 214, 347.
- Νεότητος περὶ ἀπανθίσματα.—159.
- Νεόφυτος ἱεροδιάκονος Ἀγιοταφίτης XVIII.—137.
- Νεόφυτος μοναχὸς 1557-1558.—124.
- Νεόφυτος Ἀδριανούπολεως μητροπολίτης 1668-1672.—336, 348, 352.
- Νεόφυτος Ἀντιοχείας πατριάρχης XVIII.—474.
- Νεόφυτος Ἄρτης μητροπολίτης 1722.—214.
- Νεόφυτος Βούλγαρος, ἱερομόναχος Ἀγιοταφίτης, 1778.—263.
- Νεόφυτος Δέρκων μητροπολίτης 1708.—215.
- Νεόφυτος Διδυμοτείχου μητροπολίτης 1689.—349.
- Νεόφυτος β' Διδυμοτείχου μητροπολίτης 1720.—205.
- Νεόφυτος Ἡρακλείας μητροπολίτης 1689-1709.—213, 214, 347, 350, 351, 442, 414, 447.
- Νεόφυτος Καισαρείας μητροπολίτης τῆς ἐν Καππαδοκίᾳ 1730-1731.—216, 217.
- Νεφύτος Καρπάθου ἀρχιεπίσκοπος 1680.—309.
- Νεόφυτος Καυσοκαλυβίτης ἐξ Ἐβραίων, Πελοποννήσιος: ἐκλογή τοῦ Ψαλτηρίου.—168, 381, 382
- Σχόλια εἰς τὸ περὶ συντάξεως Γαζῆ.—327. Ἀντίρρησις κατὰ Προκοπίου.—385, 402.
- Συλλογὴ τῶν ἱερῶν κανόνων.—274. Ἐρμηνεία τροπαρίου.—401. Ἐπιστολαί.—419, 420.
- Τῆς Νεοφύτου κακοηθείας στηλίτευσις.—360, 385, 403.
- Προκοπίου ἐπιστολὴ πρὸς Νεόφυτον.—386. Σημείωσις ἀνεψιοῦ τοῦ Νεοφύτου.—434.
- Νεόφυτος Κρής, ἡγούμενος τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις μοναστηρίου τοῦ ἁγίου Δημητρίου 1798.—437.
- Νεόφυτος Κρήτης μητροπολίτης XVII.—352.

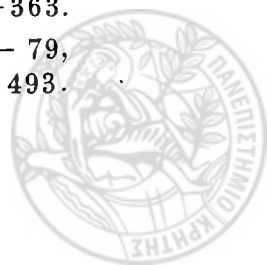
- Νεόφυτος Κύπριος, ἡγούμενος τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ μοναστηρίου τοῦ ἁγίου Δημητρίου 1821.—437.
Ἐπίγραμμα περὶ τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ προσκυνημάτων.—363.
Ἱστορία τοῦ ἐμπρησμοῦ τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως.—406, 433.
- Νεόφυτος β' Κ/πόλεως πατριάρχης 1610.—208.
- Νεόφυτος δ' Κ/πόλεως πατριάρχης 1689.—336, 348.
- Νεόφυτος ς' Κ/πόλεως πατριάρχης 1735-1737.—205, 206, 207, 208, 214, 217.
- Νεόφυτος ζ' Κ/πόλεως πατριάρχης 1801.—426.
- Νεόφυτος Μακεδῶν 1608.—374.
- Νεόφυτος Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης μητροπολίτης 1708.—215.
- Νεόφυτος Νικομηδείας μητροπολίτης 1668-1675.—347, 348.
- Νεόφυτος Νοταρᾶς XVII.—200, 247, 254.
- Νεόφυτος Ῥόδιος.—383, 398.
- Νεόφυτος Ῥόδου μητροπολίτης 1731.—216.
- Νεόφυτος Σεδανάγιας μητροπολίτης 1724.—204.
- Νεόφυτος Σίφνου ἀρχιεπίσκοπος. 1735.—208.
- Νεόφυτος τῆς Τουρκίας 1547.—356.
- Νεόφυτος Τουρναβιώτης: Νεόφυτος Βούλγαρος.
- Νεόφυτος Φιλιππουπόλεως μητροπολίτης 1700-1709.—215, 336, 351.
- Νεοχώριον τοῦ Θρακικοῦ Βοσπόρου.—309, 321, 351.
- Νεοχώριον ἐν Θεσσαλίᾳ.—336.
- Νεσσελρόδ.—458, 459.
- Νέστωρ Πέργης ἐπίσκοπος: μαρτύριον.—7.
- Νήσσα χωρίον.—100.
- Νήφων Ἀγιοταφίτης, μελιστής ἐκκλ. ἀσμάτων 1811.—461, 482, 485.
- Νήφων β' Κ/πόλεως πατριάρχης 1492-1493.—335, 346.
- Νίκαια ἢ πόλις.—205, 208, 214, 216, 217, 287, 308, 315, 333, 347, 350, 390, 426, 442.
- Νικάνδρος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—70.
- Νικάνδρος ὁ σὺν Μαρκιανῶ: μαρτύριον.—70.
- Νικάνωρ Σαββαίτης XVI.—356.
- Νικήτας ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—41, 158.
- Νικήτας κληρικός: ἐπιστολὴ πρὸς Κωνσταντῖνον πορφυρογέννητον.—157.
- Νικήτας Παφλαγῶν: ἐγκώμ. ἀποστ. Πέτρου καὶ Παύλου.—232.
Ἑρμηνεία ἐπιγραμμάτων.—292. Ἀποσπάσματα.—397.
- Νικήτας Στηθᾶτος.—425.
- Νικηφόρος XVIII.—361.
- Νικηφόρος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—5, 354.

- Νικηφόρος διάκονος 1697.—449.
- Νικηφόρος μοναχός: περί φυλακῆς καρδίας.—142.
- Νικηφόρος Ἀλεξανδρείας πατριάρχης 1639.—349.
- Νικηφόρος Βλεμμίδης: ὕμνος.—302. Σχόλια εἰς τὸν Ψαλτῆρα.—353. Ἐπιτομὴ λογικῆς.—414, 438, 470. Ἀποσπάσματα.—397.
- Νικηφόρος Γρηγοράς: λόγος εἰς τὴν Θεοτόκον.—396.
- Νικηφόρος Εὐρίπου ἀρχιεπίσκοπος 1680.—309.
- Νικηφόρος Ἡρακλείας πρόεδρος.—345.
- Νικηφόρος Θεοτόκης.—358, 420.
- Νικηφόρος Κ/πόλεως ἀρχιεπίσκοπος.—91. Χρονογραφικόν.—120, 149, 498. Περὶ διαφορῶν ὑποθέσεων.—259. Περὶ τῶν διγαμούντων.—262. Ὀνειροκριτικόν.—374. Βίος.—70.
- Νικηφόρος Φωκᾶς, αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων.—89, 90, 91.
- Νικοδήμου εὐαγγέλιον ἀπόκρυφον.—354, 511.
- Νικόδημος ἱερομοναχός XVIII.—411, 416.
- Νικόδημος Δέρκων μητροπολίτης 1689-1731.—205, 213, 214, 216, 336, 347, 351, 353, 442, 447.
- Νικόδημος α' Ἱεροσολύμων πατριάρχης.—46, 136, 267, 490. Ὅρα καὶ πρόλογον.
- Νικόδημος Κρής, ἡγούμενος τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις μοναστηρίου τοῦ ἁγίου Δημητρίου 1760.—437.
- Νικόδημος Μυτιλήνης μητροπολίτης 1720.—205.
- Νικόδημος Νάξιος ὁ Ἀγιορείτης.—279, 427, 514.
- Νικόδημος Πάριος 1690.—325.
- Νικόδημος Τορνόβου μητροπολίτης 1736-1739.—206, 214.
- Νικόδημος Χαλκηδόνος μητροπολίτης 1731.—216.
- Νικολάου στίχοι.—82, 83.
- Νικόλαος καλλιγράφος 1775.—471.
- Νικόλαος ἀναγνώστης 1502.—468, 469.
- Νικόλαος ὁ ἀπὸ στρατιωτῶν μοναχός: βίος.—151.
- Νικόλαος σοφιστής: προγυμνάσματα.—162.
- Νικόλαος ἱερέυς: ἔμμετρα.—287, 288.
- Νικόλαος μέγας σπαθάριος Οὐγκροβλαχίας 1660.—257, 309.
- Νικόλαος Νοταρᾶς, ὁ εἶτα Νεκτάριος.—436.
- χατζῆ-Νικόλαος 1805.—361.
- Νικόλαος Ἀσάνης, μελιστής ἐκκλ. ἄσμάτων.—249.
- Νικόλαος Bassein 1656.—173.
- Νικόλαος Γαβριηλίδης Δακιανός.—438.
- Νικόλαος Γοριανίτης XIII.—340.

- Νικόλαος Εὐπατριδῆς 1803.—361.
- Νικόλαος Καρακότης Ἀθηναῖος 1594.—321.
- Νικόλαος Κύπριος (1803-1808) ὁ μετὰ ταῦτα Νεόφυτος Κύπριος.—281, 359, 361.
- Νικόλαος Κωνσταντίνου βοεβόδας.—322.
- Νικόλαος ἀ' Κ/πόλεως πατριάρχης.—92, 264, 271, 332, 497.
- Νικόλαος Μαραμπούτης.—359.
- Νικόλαος Μαυροκορδάτος.—358, 424.
- Νικόλαος Μεθώνης.—191, 300.
- Νικόλαος Μυρέων ὁ ἅγιος: βίος.—31, 237. Τετράστιχον εἰς αὐτόν.—345. Μοναστήρια: Νικολάου τοῦ Κρεμαστοῦ.—340. Νικολάου τοῦ Πτωχοβοηθήτου.—334, 335. Νικολάου τοῦ ἐγγύς τῆς Γαλατίστης χώρας.—338. Ἐν Ἱεροσολύμοις ἱβηρικὸν μοναστήριον.—466. Μετόχιον τοῦ ἁγίου Νικολάου ἐν Μόσχᾳ.—446. Ναὸς ἐν Ἀδάνοις.—206. Ἐνορία ἐν ἐν Γαλατῶν.—206.
- Νικόλαος Νικολαΐδης 1802.—361.
- Νικόλαος Οἰκονομιδῆς 1802.—361.
- Νικόλαος Πετρόνικος Κερκυραῖος 1699.—296.
- Νικόλαος Σεκουνδινός.—346.
- Νικόλαος Σεργιάνος XVIII.—324.
- Νικολὼ XVI.—356.
- Νικομήδεια.—205, 206, 208, 213, 214, 215, 216, 217, 315, 317, 336, 347, 348, 350, 351, 353, 442, 447.
- Νικομηδεῖας εἰκοσακισχίλιοι μάρτυρες.—33.
- Νικοπόλεως Ἀρμενίας μάρτυρες.—29, 73.
- Νίκων Μοσχοβίας πατριάρχης.—284, 312.
- Νομικά, Νόμιμα, Νόμοι, Νομοκάνονες.—95, 154, 166, 263, 295, 299, 304, 311, 326, 329, 333, 353, 372, 376, 384, 398, 413, 436, 453, 479, 489, 496, 497, 499.
- Νομπίλης: Παρθένιος.
- Νόννος.—62-65.
- Νόροφ: Ἀβραάμ.
- Νταρόδης: Γαβριήλ.
- Ντουράνης: Παρθένιος.
- Νύγδα κάστρον.—100.
- Νυμφοδόρα ἡ ἁγία: μαρτύριον.—41.
- Ξανθινός: Μανουήλ.
- Ξανθίππη ἱέρεια.—55.
- Ξανθόπουλος: Γαβριήλ, Ἰγνάτιος, Κάλλιστος.
- Ξένος Κορώνης, μελιστῆς ἐκκλ. ἁσμάτων.—249, 371, 406, 421, 469, 473.
- Ξενοφῶν: Κύρου παιδεία.—363.
- Ξενοφῶν ὁ ὄσιος: βίος.—79, 171, 286, 431, 456, 493.

- Εενοφῶν Τραπεζοῦντος μητροπολίτης 1624.—212.
 Εέρασα, χωρίον ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Χαλδίας.—212.
 Εηρός, μελιστής ἐκκλ. ἀσμάτων—249, 344.
 Ειρσάν: Εέρασα.
 Ειφιλίνος: Γεώργιος, Ἰωάννης.
 Εύστος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—75.
 Ἔθων α', βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος.—459.
 Ἔθκοι τῆς Θεοτόκου.—474.
 Οἰκονομίδης: Νικόλαος.
 Οἰνόμαος.—62.
 Ὀκτώηχος. — 454, 480, 487, 497.
 Ὀλυμπιόδωρος Ἀλεξανδρεύς: σχόλια εἰς Ἀριστοτέλην. — 251.
 Σχόλια εἰς Ἰώβ.—16.
 Ὀμερ-Χατάπ, καλίφης.—422.
 Ὀμηρόκεντρα. — 357.
 Ὀμήρου Ἰλιάς.—276, 360, 430.
 Ὀμιλῖαι ἀνωνύμων ἱεροκηρύκων.—148, 163, 164, 322, 326, 396, 405, 416.
 Ὀμοδος (τὸ), κωμόπολις ἐν Κύπρῳ.—361.
 Ὀμολογία πίστεως.—336, 351, 449. Ὀρθόδοξος ὁμολογία. — 404.
 Ὀνειροκριτικόν.—252, 374.
 Ὀνήσιμος ὁ ἀπόστολος: μαρτύριον.—6.
 Ὀνούφριος ὁ ὄσιος: βίος. — 27, 70, 354. Ἐπίγραμμα εἰς Ὀνούφριον.—365.
 Ὀπλίτης: Ἰωάννης.
 Ὀπτασία: Κοσμᾶ μοναχοῦ.—152.
 Ὀρεινὴ ἢ ἐν Ἰουδαίᾳ.—362.
 Ὀρέστης.—65.
 Ὀρέστης ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—31.
 Ὀρκος.—345.
 Ὀρόψεως ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—76.
 Ὀρφανός: Ἰωάννης.
 Οὐάλης ὁ Αἰγύπτιος: μαρτύριον.—6.
 Οὐαρος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—87.
 Οὐγκροβλαχία.—217, 218, 257, 309, 322, 346, 351, 352, 374, 435, 440, 441, 449, 452.
 Πάγκαλος: Σωφρόνιος.
 Παγκράτιος ἱερομόναχος, μελιστής ἐκκλ. ἀσμάτων.—249.
 Παγκράτιος Ταυρομενίας: μαρτύριον.—72.
 Παγονίτης: Λάσκαρις.
 Παιγινόχαρτα.—403.
 Παῖπερτιον = Βαῖbourt—212.
 Παῖσιος μάρτυς: μαρτύριον.—69.
 Παῖσιος ἐρημίτης: εὐχή. — 333.
 Παῖσιος, ἡγούμενος τῆς Βηθλεὲμ XVIII.—285.
 Παῖσιος ἐκ Βάρνης 1736.—285.
 Παῖσιος Ἀλεξανδρείας πατριάρχης 1672-1674.—16, 336.
 Παῖσιος Ἀμασειᾶς μητροπολίτης XVIII.—361.
 Παῖσιος Γάζης ἀρχιεπίσκοπος: Παῖσιος Λιγαριδῆς.

- Παΐσιος Δρύστρας μητροπολίτης 1647.—338.
 Παΐσιος Εύριπιώτης, ἡγούμενος τῆς Γεθσημανῆς 1778.—463.
 Παΐσιος Ἱεροσολύμων πατριάρχης XVII.—460.
 Παΐσιος α' πρώην Κ/πόλεως πατριάρχης 1672.—335.
 Παΐσιος β' Κ/πόλεως πατριάρχης 1731-1732.—211, 216, 474.
 Παΐσιος Λιγαριδῆς: χρησμολόγιον.—255. Ἀπάντησις εἰς Νίκωνα.—284.
 Παΐσιος Νικομηδεῖας μητροπολίτης 1720-1722.—205, 315.
 Παΐσιος Πισιδίας μητροπολίτης 1752.—207.
 Παΐσιος Σιναίτης 1716.—285.
 Παΐσιος Τραπεζοῦντος μητροπολίτης 1708.—215.
 Παλαιολογίνα Ῥαούλαινα: Θεοδώρα.
 Παλαιολογίνα ἢ Διπλοβατασίνα.—244.
 Παλαιολόγος: Ἰωάννης, Μανουήλ, Παῦλος.
 Παλαιολόγος Ἀποστόλης 1757.—462.
 Παλαιολόγος Κριτοπουλαῖος 1589.—113.
 Παλαιοπόλεως τῆς ἐν Κρήτῃ μοναστήριον.—412.
 Παλαιστίνη.—259, 294, 304, 321, 337, 358, 393, 404.
 Παλαίφατος.—330, 358.
 Παλαμάς: Παναγιώτης.
 Παλαμήδης.—346.
 Παλιμψηστα.—14, 109-111.
 Παλιβοῦνα.—483.
 Παλλάδιος: λαυσαϊκόν.—198, 269. Περὶ βρωμάτων.—271.
 Παλλάδιον.—402.
 Πάμμων ὁ ἄγιος: μαρτύριον.—70.
 Πάμφιλος Αἰγύπτιος: μαρτύριον.—6.
 Παναγία ἢ Ἐπίσκεψις.—335.
 Παναγία ἢ Ὁδηγήτρια.—244.
 Παναγία ἢ Ῥευματική.—448.
 Παναγιωτάκης ἢ Παναγιώτης Μαμωνᾶς.—168, 434, 514.
 Παναγιώτης XVIII: ἐπιστολαί.—420.
 Παναγιώτης Νικολάου ἐξ Ἀγράφων 1661.—460.
 Παναγιώτης Παλαμᾶς XVIII.—360.
 Παναγιώτης πρωτοφάλης τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.—367, 371, 407.
 Πανάρετος: Γεώργιος Παναρέτου.
 Πανάρετος Κύπριος, ἡγούμενος τῆς Γεθσημανῆς 1797-1802.—463.
 Πανάρετος Μανουήλ, μελιστής ἐκκλ. ἁσμάτων.—422.
 Πανηγυρικά.—Κῶδιξ 1, 7, 8, 9, 11, 18, 29, 192.
 Πάνιον τὸ ἐν Θράκῃ.—348.
 Πάνος Στράτης 1703.—441.
 Πάνος Τραπεζοῦντιος XVIII.—320.

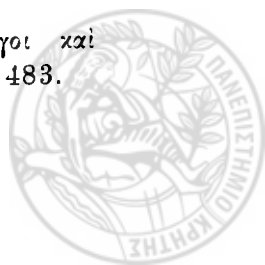
- Παντελεήμων ὁ ἅγιος: μαρτύριον. —25, 74, 239, 286, 456.
- Παντοκράτωρ (Ἀμβρόσιος).—446.
- Παντολέων διάκονος: λόγος εἰς τὸν ἀρχ. Μιχαήλ.—34, 356, 393.
- Παντολέων πρεσβύτερος: λόγος εἰς τὸν Σταυρόν. — 225, 236. Ἐποσπάσματα.—397.
- Πάπα πρωτείων πέρι. — 300. Μωρολογήματα. — 433. Ἐπιστολὴ παπικὴ 1744.—451.
- Παπαγεωργόπουλος Δημητζίαναιος 1783.—377.
- Παπαδική, βιβλίον ἐκκλ. μουσικῆς.—248, 371, 376, 406, 469, 477, 488, 489.
- Παπαδικὸν μέλος.—406.
- Παπαδόπουλος: Μελέτιος, Πέτρος.
- Πατύλος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—86.
- Παράδεισος νέος.—324.
- Παραλειπομένων ἀπόσπασμα. — 460.
- Παραλλαγή.—488.
- Παρασκευὴ ἡ ὁσιομάρτυς.—122. Ἐκκλησία.—428.
- Παρασκευὴ ἡ ἐξ Ἐπιβατῶν. — 257, 493.
- Παρθένιος ἀρχιερεὺς XVI.—15.
- Παρθένιος διδασκων ἐν Βυτίῃ XVIII.—303.
- Παρθένιος πρωτοσύγκελλος τοῦ Ἀντιοχείας 1738.—212.
- Παρθένιος ἱερομόναχος XVII.— 413, 437.
- Παρθένιος ἀρχιδιάκονος XVIII.— 372.
- Παρθένιος Ἀλεξανδρείας πατριάρχης XVII.—469.
- Παρθένιος Βυζάντιος, ἡγούμενος τῆς Γεθσημανῆς 1819-1821.—463.
- Παρθένιος Γάζης ἀρχιεπίσκοπος † 1723.—158.
- Παρθένιος Γαλατζίανος: Παρθένιος Θετταλός.
- Παρθένιος ὁ ἐκ Γκιουμουσχανέ. ἡγούμενος τῆς Γεθσημανῆς 1779.—463.
- Παρθένιος ὁ ἐκ Δημητζίανης XVIII.—481.
- Παρθένιος Θετταλός ὁ ἐξ Ἐλασσῶνος, χαμαράσης τοῦ πατριαρχείου Ἱεροσολύμων 1780-1817.—166, 169, 315, 358, 385, 422, 357, 461, 483, 486, 492.
- Παρθένιος Ἱεροσολύμων πατριάρχης 1739.—217, 218.
- Παρθένιος Καισαρείας μητροπολίτης τῆς ἐν Καππαδοκίᾳ 1735.—208, 217.
- Παρθένιος ἀ΄ Κ/πόλεως πατριάρχης 1644.—442.
- Παρθένιος δ΄ Κ/πόλεως πατριάρχης 1671, 1675, 1680.— 347, 348, 440.
- Παρθένιος Λαμφάκου, ἱερομάρτυς.—5, 365.
- Παρθένιος Λαρίσσης μητροπολίτης 1689, 1720.—205, 213.
- Παρθένιος Λοφτιζοῦ μητροπολίτης 1730.—217.

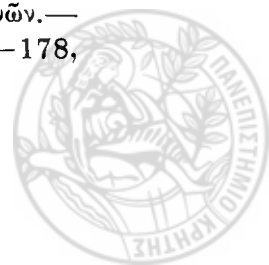
- Παρθένιος Μεταξόπουλος.—169.
 Παρθένιος Μεσοποταμίας μητρο-
 πολίτης 1734-1739.—204,
 206.
 Παρθένιος Νικομηδείας μητροπο-
 λίτης 1698-1709, 1731,
 1735.—208, 214, 215, 216,
 336, 347, 350, 351, 447.
 Παρθένιος Νομπίλος, μελιστής
 έκκλ. ἁσμάτων.—487.
 Παρθένιος Ντουράνης 1763—
 1791.—312.
 Παρθένιος Πάτριος XVIII.—310,
 358.
 Παρθένιος Πελοποννήσιος 1682.
 —158.
 Παρθένιος Ῥόδου μητροπολίτης
 1680.—309.
 Παρθένιος Σγούτας, μελιστής έκκλ.
 ἁσμάτων.—481.
 Παρθένιος Σμύρνης μητροπολίτης
 (1709).—351.
 Παρθένιος ἐκ Τουρνόβου XVII.
 —33.
 Παρθένιος Χαλκηδόνος μητροπο-
 λίτης 1722.—214, 315.
 Παρθένιος Χῖος ὁ υἱὸς τῆς Μπάρ-
 μπαρας 1696.—446.
 Παρμενίδης Μακεδῶν: ἐπίγραμ-
 μα.—145.
 Παροιμίαι. — 329, 359, 361,
 410, 493, 513, 514.
 Πάρος ἢ νῆσος.—325, 460.
 Πασαπνοάρια.—381, 482, 486.
 Πασχάλης στρατηγὸς Ῥωμαῖος.—
 951.
 Πασχάλια διαφόρων ἐτῶν.—133,
 156, 217, 356, 411, 413.
 Πασχάνι ἢ Πασχάνιον τὸ ἐν Βλα-
 χία.—255, 322.
 Πατάπιος ὁ ὄσιος: βίος.—31.
 Παταρικὴ Χίμαιρα.—64.
 Πατερικόν. — Κῶδ. 113, 137,
 415.
 Πατέρων παραγγέλματα. — 294.
 Πατέρων μακαρίων πιττάκιον
 πρὸς Ἰωάσαφ Σαββαίτην.—293.
 Πάτριος. — 160, 260, 307,
 310, 358, 404, 418, 419,
 421, 429, 430, 459.
 Πάτραι αἱ νέαι.—367, 371, 378,
 406, 407, 453, 455, 469,
 487.
 Πάτραι αἱ παλαιαί.—336, 340,
 454, 474, 475, 477, 478,
 481.
 Πατρίκιος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—27.
 Πατριαρχῶν κατάλογοι. — 119,
 263. Πιττάκια.—338.
 Παῦλος ἀπόστολος: ἐπιστολαὶ καὶ
 εἰκόνες.—127, 460. Διάταξις.
 —92, 271. Πράξεις.—24,
 150. Ἐπιδημία.—113, 114.
 Βίος.—72, 232.
 Παῦλος ὁ Αἰγύπτιος: μαρτύριον.
 —6.
 Παῦλος ὁ ποτὲ ἱερεὺς, μελιστής
 έκκλ. ἁσμάτων.—249.
 Παῦλος Ἁγιοσαβίτης XIX.—363.
 Παῦλος Αἰγινήτης.—330, 378.
 Παῦλος Ἀλεξανδρεὺς.—327.
 Παῦλος ὁ τοῦ Χατζῆ-Γιαννάκη
 XVIII.—310.

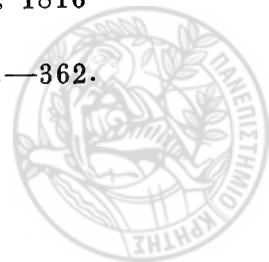
- Paulus Diaconus.—98, 99.
 Παῦλος ὁ Θηβαῖος: βίος.—36.
 Παῦλος ὁ ἐν τοῖς Καίουμαῖ: βίος.
 —70.
 Παῦλος ὁ Κ/πόλεως ἀρχιεπίσκοπος: βίος.—34.
 Παῦλος Παλαιολόγος XVII-XVIII.
 —168.
 Παῦλος Τζιτζακόβ 1812.—458.
 Πάφος ἡ ἐν Κύπρῳ.—166.
 Παχυμέρης: Γεώργιος.
 Παχώμιος ὁ ὅσιος: βίος.—27, 152.
 Παχώμιος, μαθητῆς Μεθοδίου Ἀνδρακίτου.—308.
 Παχώμιος ἱερομόναχος: περὶ φθορῶν.—376.
 Παχώμιος Δοξαράς.—416.
 Παχώμιος Ῥουσάνος: συγγραφαί.
 —380, 497.
 Παχώμιος Χαλκηδόνος μητροπολίτης 1647.—338.
 Πεδιανίτης: Ἀλέξιος.
 Πελαγία ἡ ἐν Ἀντιοχείᾳ: βίος.—86.
 Πελαγία μάρτυς: μαρτύριον.—26.
 Πελοπόννησος.—17, 65, 145, 285, 337, 346, 378, 448, 455, 481.
 Πέλωψ.—62.
 Πεντηκοστάριον.—407.
 Πέρα-Μαχαλαῶς ἐν Λαρίσση.—472.
 Περίοδος Ἰωάννου τοῦ εὐαγγελιστοῦ.—427.
 Περίστασις = Τειρίστασις ἡ ἐν Θράκη.—348.
 Περπετοῦα ἡ ἁγία: μαρτύριον.—4, 506.
 Περσῶν πέρι διήγησις.—242.
 Περτέκ.—215 ἐν ὑποσημειώσει.
 Πέτρας μοναστήριον ἐν Κωνσταντινουπόλει.—271.
 Πέτρα Ἀραβίας.—273, 457, 492
 Οὕτω γράφε καὶ ἐν σελίδι 169, γραμμῇ 20, ἀντὶ «Καισαρείας Παλαιστίνης».
 Πετρίτζης: Ἰγνάτιος.
 Πετρόνικος: Νικόλαος.
 Πέτρος ὁ ἀπόστολος: ἐπιστολαὶ καὶ εἰκόνες.—113, 127. Διάταξις.—92, 93, 271. Πράξεις.—24, 150. Βίος.—72, 232.
 Πέτρος βοεβόδας XVI.—468.
 Πέτρος ὁ ὅσιος: ἐπίγραμμα εἰς αὐτόν.—365.
 Πέτρος τις 1724.—146.
 Πέτρος Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος: μαρτύριον.—36. Ἀπόσπασμα.—155.
 Πέτρος Ἀλεξιοβίτζης, αὐτοκράτωρ Ῥωσσίας.—249, 309, 371, 446, 451.
 Πέτρος Ἀντιοχείας πατριάρχης: ἐπιστολαί.—116, 192, 508.
 Πέτρος Βυζάντιος, λαμπαδάριος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας 1795-1809.—363, 367, 368, 371, 381, 453, 454, 482, 484, 485.
 Πέτρος Δαμασκηνός: λογοὶ καὶ ἀποσπάσματα.—294, 483.

- Πέτρος Καραμανίτης 1563. — 100.
- Πέτρος Μπερεκέτης, μελιστής ἐκκλ. ἀσμάτων. — 249, 367, 368, 371, 372, 406, 407, 477, 478, 485, 486, 488.
- Πέτρος Παπαδόπουλος 1338. — 269.
- Πέτρος Πελοποννήσιος, λαμπαδάριος καὶ εἴτα πρωτοφάλης τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας. — 367, 368, 369, 371, 372, 378, 381, 407, 453, 454, 470, 476, 479, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489.
- Πέτρος Χρυσολάνος: γράμμα. — 191.
- Πετρούπολις. — 458.
- Πέων ὁ ἅγιος: μαρτύριον. — 27.
- Πηγάς: Μελέτιος.
- Πήγασος. — 65.
- Πιλᾶτου ἐπιστολή. — 313.
- Πίνδαρος. — 406.
- Πισθία. — 207, 208, 216, 218, 470.
- Πίστις ἡ ἁγία: μαρτύριον. — 41.
- Πῖστος ὁ ἅγιος: μαρτύριον. — 76.
- Πιτέστιον. — 411.
- Πιτυροῦν Μοσχοβίας πατριάρχης 1674. — 17.
- Πλαγιώτης: Γεώργιος.
- Πλανητῶν περί. — 91.
- Πλανούδης: Μάξιμος.
- Πλαστηρός: Μεγαήλ.
- Πλάτων. — 64, 65, 293, 362. Ἀποσπάσματα. — 410.
- Πλάτων ὁ ἅγιος: μαρτύριον. — 35.
- Πλούταρχος: περί παιδων ἀγωγῆς. — 303, 320, 357, 373, 432. Περί τοῦ ἀκούειν. — 356, 373, 432. Περί πολυπραγμοσύνης. — 356, 373, 432.
- Πνευμάτων περί κατ' ἀλλάβητον. — 290.
- Ποιητικῆς περί. — 417.
- Ποιμὴν ὁ ἀναχωρητής: βίος. — 77.
- Πολέμωνος φυσιογνωμικόν. — 387.
- Πόλη ἢ Πόλις=Κωνσταντινούπολις. — 170, 256, 350.
- Πολυέλεος. — 477, 478, 484, 486, 487, 489.
- Πολύευκτος: μαρτύριον. — 37, 78.
- Πολύευκτος Κ/πόλεως πατριάρχης 970. — 92.
- Πολύκαρπος Ἱεροσολύμων πατριάρχης. — 98, 267, 268, 457, 492.
- Πολύκαρπος Σμύρνης ἐπίσκοπος: μαρτύριον. — 7.
- Πολύλογος: Τιμόθεος.
- Πολυκράτης Ἐφέσου ἐπίσκοπος. — 414.
- Πολυχρονισμοί. — 449, 474.
- Πομπηιούπολις. — 91.
- Πόντιος Πιλᾶτος. — 443.
- Πουτζῖνος: Θεόδωρος.
- Πόρος ἢ Πόρρω ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἰκονίου. — 438.
- Πορταίτισσα ἡ Θεοτόκος. — 384.
- Πορφύριος: περί τῶν ε' φωνῶν. — 277, 289. Εἰσαγωγή. — 178, 179.

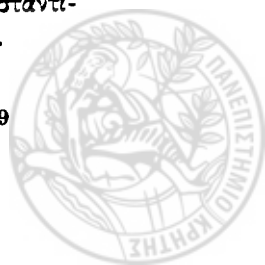
- Πορφύριος ὁ Αἰγύπτιος: μαρτύριον.—6.
- Πορφύριος ἱεροδιάκονος 1599.—287.
- Πορφύριος ὁ ἐξ Ἰωαννίνων, ἐπίσκοπος Βοθροκτοῦ καὶ Γλυκέων 1644.—438.
- Πορφύριος Γάζης ἐπίσκοπος: βίος.—7.
- Πορφύριος α' Νικαίας μητροπολίτης 1613.—350.
- Πορφύριος β' Νικαίας μητροπολίτης XVII.—333.
- Πραξαπόστολος.—357, 432.
- Πρασίνικος: Ἄνθιμος.
- Πρεσλάβα.—217.
- Πρόβος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—86.
- Προγνωστικόν.—179, 383, 399.
- Πρόδρομος: Θεόδωρος.
- Προηγιασμένων λειτουργία.—158, 173, 266, 425.
- Προθέσεων συντάξεως περί.—362.
- Προικόννησος.—216, 348.
- Προικοσυμφώνου τύπος.—453.
- Προϊλάβου ἀρχιερεῖς.—336, 348.
- Προῖτος.—64.
- Προκείμενα ἀναστάσιμα τοῦ ἀποστόλου.—115.
- Πρόκλας μοναστήριον ἐν Κ/πόλει.—131.
- Πρόκλος: σφαῖρα.—400.
- Πρόκλος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—29, 73. Ἐπίγραμμα.—365.
- Πρόκλος Κ/πόλεως: λόγος εἰς τὴν Ἀνάληψιν.—23. Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.—25, 163, 232, 239. Εἰς τὰ νήπια.—163. Εἰς τὴν Ἐλισάβετ.—163. Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.—226. Εἰς Στέφανον τὸν πρωτομάρτυρα.—235, 237. Ἀποσπάσματα.—397.
- Προκόπιος σοφιστής.—253.
- Προκόπιος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—24, 72, 239.
- Προκόπιος Ἀράμπογλους ὁ ἐκ Ναζιανζοῦ.—273, 384. Ἱστορία τοῦ παναγίου Τάφου.—267, 274. Διήγησις περὶ τῆς πυρκαϊᾶς τοῦ αὐτοῦ.—164, 165.
- Προκόπιος Κύπριος, ἡγούμενος τῆς Γεθσημανῆς 1807-1811.—463.
- Προκόπιος Λέσβιος, πρωτοσύγγελλος, εἶτα μητροπολίτης Πτολεμαίδος καὶ κατόπιν πατριάρχης Ἱεροσολύμων XIX.—367, 368, 369, 370, 406, 407, 537.
- Προκόπιος Ντουράνης 1760.—312.
- Προκόπιος Πελοποννήσιος, ἱεροδιδάσκαλος ἐν Ἱερουσαλήμ: εὐχή.—315. Ἐγκώμιον.—358. Ἀπολογία.—360, 385, 403. Ἐπιστολή.—386, 402.
- Προκόπιος Σμυρναῖος 1785.—475.
- Προκόπιος Φιλαδελφείας τῆς ἐν Παλαιστίνῃ ἀρχιεπίσκοπος 1816-1817.—328, 457.
- Προσκυνηταρίου τεμάχιον.—362.

- Προτάσιος: μαρτύριον.—86.
 Προύπιππος.—55.
 Προῦσα.—205, 214, 216, 277, 309, 327, 336.
 Προφητολόγιον.—460. Προφητῶν μικρῶν πέρι.—253. Προφητῶν βάπτισις.—253.
 Πρόχορος.—157, 427.
 Πρώιος: Δωρόθεος.
 Πρωτᾶτον τοῦ ἁγίου Ὁρους.—350.
 Πτολεμαῖς Παλαιστίνης.—154, 367, 368, 369, 416, 419, 431.
 Πτολεμαίου παίγνια.—276.
 Πυθαγόρας: χρυσᾶ ἔπη.—394, 405, 408, 430. Παίγνια.—276.
 Πυθαγορικά σύμβολα.—383.
 Πυλάδης.—65.
 Πύργος τῆς Πελοποννήσου.—437. Ἐνορία ἐν Γαλαταῖ.—206.
 Πυρρός: Ἀλέξιος.
 Πωγωνιανή.—347, 350.
 Ῥαδάμανθυς.—65.
 Ῥαιδεστός.—214, 249, 315, 348, 351, 454.
 Ῥαλάκης Καρυσφύλλης V XIII—466.
 Ῥάλης: Μανουήλ.
 Ῥαούλαινα: Θεοδώρα Παλαιολογίνα.
 Ῥάσκα.—266.
 Ῥαφαήλ ὁ ἀρχάγγελος.—394.
 Ῥαφαήλ β' Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης.—258.
 Ῥαχήτιον Αἰγύπτου.—446.
 Ῥέα.—62.
 Ῥέμλη.—464.
 Ῥευματική.—448.
 Ῥήγας Δημητζίαναῖος 1779.—365.
 Ῥηγῖνος ἱερομόναχος 1613.—479.
 Ῥητορικά ἀνώνομα.—162, 359, 407.
 Ῥόδος ἢ νῆσος.—63, 208, 214, 216, 289, 309, 336, 347, 348, 351.
 Ῥοζινή, μοναστήριον.—16.
 Ῥομπσιέρ 1826.—458.
 Ῥοσέτος, στέλνικος Οὐγκροβλαχίας 1739.—218.
 Ῥούθ.—9.
 Ῥούμελη = Θεσσαλία.—460.
 Ῥουσᾶνος: Παχώμιος.
 Ῥουφίνου ἐπίγραμμα.—145.
 Ῥούφος: περὶ καθαρσιῶν κτλ.—330.
 Ῥωμαῖοι = ὀρθόδοξοι.—451.
 Ῥωμανία = Ῥωμαϊκὸν κράτος.—107.
 Ῥωμᾶνον Μολδοβλαχίας.—254.
 Ῥωμανὸς ὁ μελωδός: ἀκολουθία.—270.
 Ῥωμανός, αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων.—89, 91, 92, 271.
 Ῥωμύλος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—40.
 Ῥωσέτος: Μιχαλάκης.
 Ῥωσσία ἢ Ῥωσία.—104, 255, 309, 421, 446, 447, 451, 458, 459, 460.
 Σαβαῖοι.—18.

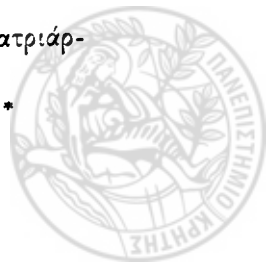
- Σαβαΐται πατέρες οἱ ὑπὸ Σαρακηνῶν ἀναιρεθέντες: μαρτύριον.—238.
- Σάβας ἢ Σάββας ὁ ὄσιος: βίος.—31, 493. Τυπικόν.—423. Λαύρα ἐν Παλαιστίνῃ.—40, 42, 43, 53, 68, 69, 85, 89, 98, 100, 103, 108, 115, 125, 130, 138, 156, 198, 199, 224, 230, 236, 244, 245, 246, 259, 294, 304, 333, 356, 363, 393, 401, 402, 411, 444.
- Σάββας διδάσκαλος XVIII.—219.
- Σάββας ὁ τοῦ χατζῆ-Γρηγόρη 1685.—477.
- Σάββας Χῖος 1736.—308.
- Σαββάτιος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—41.
- Σαβέλ ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—28, 71.
- Σαδῶδ ἢ Σαδῶθ ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—6.
- Σαλαμπριά.—472.
- Σαμουήλ ὁ προφήτης: ἀκολουθία εἰς αὐτόν.—423.
- Σαμουήλ Γάζης ἀρχιεπίσκοπος: διάλεξις.—263.
- Σαμουήλ Δέρκων μητροπολίτης 1736-1739.—206, 215.
- Σαμουήλ Καπασούλης, μητροπολίτης Διβύης καὶ εἶτα πατριάρχης Ἀλεξανδρείας.—308, 440, 441, 443, 444, 448, 449, 450.
- Σαμουήλ Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης XVIII.—471.
- Σαμουήλ Πελοποννήσιος, ἡγούμενος τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις μονῆς τοῦ ἁγίου Δημητρίου καὶ εἶτα τῆς Γεθσημανῆς 1796-1804.—326, 437, 454, 463, 486.
- Σάμος ἡ νῆσος.—312, 442, 463.
- Σαντανάια, μοναστήριον τῆς Θεοτόκου ἐν Ἱεροσολύμοις.—466.
- Σαντορήνη.—459.
- Σαμφὼν ὁ Ξενοδόχος: βίος.—71.
- Σαμωνᾶς ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—35.
- Σαρακηνοί.—422, 436.
- Σαρασίται.—211, 213, 214.
- Σαρασίτης: Ἀθανάσιος, Ἰγνάτιος, Ἰωσήφ.
- Σαράφης: Γρηγόριος.
- Σατανᾶς.—18.
- Σγουρόπουλος XII.—131.
- Σγουρόπουλος: Γεώργιος, Στέφανος, Συμεών, Σίλβεστρος.
- Σγούτας: Παρθένιος.
- Σεβαστείας τῆς ἐν Ἀρμενίᾳ μάρτυρες οἱ μ.—19, 226.
- Σεβαστιανός: Μανουήλ.
- Σεβαστὸς Κυμινήτης.—351, 416, 426, 451.
- Σεβῆρος: Γαβριήλ.
- Σεγνέρου ἀριθμητικά.—403.
- Σεδανάγια.—204.
- Σειράχ.—14.
- Σεκουνδινός: Νικόλαος.
- Σελεύχεια.—215.
- Σέλευκος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—6.
- Σελήμ α', σουλτᾶνος Κωνσταντινουπόλεως.—422, 489.
- Σελήνη οἰκουμένη.—435.

- Σεληνιάς ἡ ἀγία: μαρτύριον.—70.
 Σεληνοδρόμιον.—123, 286, 395.
 Σεμέλη.—62, 63.
 Σεραπίων ὁ ὄσιος: βίος.—269.
 Σεραπίων Θμούσεως: ἀποσπά-
 σματα.—15.
 Σεραφεῖμ Νεοχωρίου ὁ ἅγιος.—
 483.
 Σεραφεῖμ λατινόφρων, ἐπιβάτης
 τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου Ἀν-
 τιοχείας 1724.—203.
 Σεραφεῖμ Ἰβηρίτης XVIII.—289.
 Σεραφεῖμ Κ/πόλεως πατριάρχης
 1735.—204, 218, 280.
 Σεραφεῖμ Νικομηδείας μητροπο-
 λίτης 1730.—217.
 Σερβᾶνος Καντακουζηνὸς Μπασα-
 ράμπας.—452.
 Σερβία.—17, 458.
 Σέρβια τὰ ἐν Μακεδονίᾳ.—460.
 Σεργιάνος: Νικόλαος
 Σέργιος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—86.
 Σερέντζια.—348.
 Σέριφος ἡ νῆσος.—460.
 Σέρραι.—265, 338, 346, 390,
 440.
 Σευηριανὸς ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—
 41.
 Σευηριανὸς Γαβάλων: ἀποσπά-
 σματα.—15.
 Σηλβάθ.—169.
 Σηλώ.—169.
 Σηλυβρία.—213, 214, 478.
 Σημάδια ἢ σημαδόφωνα τῆς ἐκ-
 κλησιαστικῆς μουσικῆς.—353,
 396, 454, 469, 477, 480,
 482, 483, 484, 485, 486,
 488.
 Σιβύλλας τῆς Ἐρυθραίας στίχοι.
 —202.
 Σιγηρός: Ἀνδρέας.
 Σίδη.—214, 341, 345, 470.
 Σικελία.—65.
 Σίλβεστρος Ἀντιοχείας πατριάρ-
 χης 1724-1740.—203, 204,
 206, 207, 208, 211, 212,
 213, 217, 218, 305, 306,
 307, 308, 309.
 Σίλβεστρος Ἰκονίου μητροπολίτης
 1722.—214.
 Σίλβεστρος Ῥώμης: βίος.—78.
 Σίλβεστρος Συρόπουλος.—252,
 493.
 Σίλβεστρος Χαλδίας.—212.
 Σιλωάμ.—169, 170.
 Σιμοκάττης: Θεοφύλακτος.
 Σιμπλίκιος.—161, 460.
 Σίμων, ἡγούμενος τῆς μονῆς Κόκ-
 κου XVIII.—198.
 Σιμωνόπετρα, μοναστήριον ἐν τῷ
 ἁγίῳ Ὄρει.—389, 390. Σι-
 μονοπετρῆται.—421.
 Σινὰ ἢ Σίναιον ὄρος.—157, 158,
 209, 210, 317, 337, 343,
 350, 351, 354, 377, 427,
 448, 462.
 Σιναῖται μάρτυρες.—37, 78, 354.
 Μετόχιον Σιναϊτῶν ἐν Καίρῳ.
 —253. Γράμματα Σιναϊτῶν.
 —210.
 Σίφνος.—208, 308, 460.

- Σιών.—51, 473.
 Σκαμανδρηνός: Βασίλειος.
 Σκαφιδία ἢ ἐν Πελοποννήσῳ.—453.
 Σκόπελος ἢ νῆσος.—454, 478.
 Σκυλίτζης: Ἰωάννης.
 Σκούταρι.—256.
 Σλαβώνιον.—420.
 Σμαράγδα, μήτηρ τῶν ἐν Ἀδρια-
 νουπόλει Κριτοπουλαίων. —
 113.
 Σμόρνη.—276, 351, 441, 460,
 474.
 Σολομών ὁ σοφός.—391, 427.
 Σολομών τις XVI.—357.
 Σουγδουρῆς: Γεώργιος.
 Σούδας ἢ Θεοτόκος.—207.
 Σουῦδας.—313, 321, 329.
 Σούκενσος Διοκαισαρείας.—15.
 Σουλημάν α', σουλτᾶνος Κ/πό-
 λεως.—422.
 Σουμελᾶ μοναστήριον περὶ τὴν
 Τραπεζοῦντα.—411.
 Σουρμελᾶ χωρίον.—212.
 Σοφία ἢ ἁγία: μαρτύριον.—41.
 Σοφίας αἵνεσις.—366.
 Σόφια ἢ Σοφία ἢ νῦν πρωτεύ-
 ούσα πόλις ἐν Βουλγαρίᾳ. —
 214, 215, 336, 346, 348.
 Σοφοκλῆς.—405.
 Σοφονίας.—9, 109.
 Σπαντωνῆς, μέγας ῥήτωρ Ἀλε-
 ξανδρείας 1732.—309, 506.
 Σπλήγιος.—355, 494.
 Σπυρίδων ἱερεὺς, βιβλιοδότης
 1691-1692.—291, 429.
 Σπυρίδων Βάυλος.—385.
 Σπυρίδων ὁ ὄσιος: βίος.—31.
 Στάγης: Ἰωάννης.
 Σταμάτιος διάκονος XVII.—480.
 Σταυρῆς 1774.—484.
 Σταυρόπολις.—217.
 Σταυρός: διήγησις ἀνόνομος περὶ
 τῆς εὐρέσεως αὐτοῦ. — 229,
 236, 286. Παράκλησις εἰς τὸν
 Σταυρόν. — 282. Ἐπίγραμμα
 εἰς τὸν αὐτόν.—366. Μονα-
 στήριον ἱβηρικὸν παρὰ τὰ Ἱε-
 ροσόλυμα.—130, 166, 170,
 173, 362, 466, 469.
 Στενήμαχος.—218.
 Στεφανίτης καὶ Ἰχνηλάτης.—287,
 423.
 Στέφανος ὁ πρωτομάρτυς: μαρτύ-
 ριον.—74, 239, 496.
 Στέφανος ὁ νέος ὄσιος: βίος.—
 36.
 Στέφανος, αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων
 819.—91.
 Στέφανος 1259.—131.
 Στέφανος, μελιστής ἐκκλ. ἁσμά-
 των.—369, 406.
 Στέφανος σκευοφύλαξ XIII. —
 341.
 Στέφανος σκυτεὺς XIII. — 340.
 Στέφανος Ἀθηναῖος.—250.
 Στέφανος Κριτοπουλαῖος 1589.—
 113.
 Στέφανος α' Κ/πόλεως πατριάρ-
 χης IX. —92.

- Στέφανος β' Κ/πόλεως, ὁ ἀπὸ Ἀμασειᾶς Χ.—92.
- Στέφανος Μαυρομάνικος, στρατιώτης XIII.—339.
- Στέφανος Νικομηδείας: περὶ τοῦ τριμεροῦς τῆς ψυχῆς.—142.
- Στέφανος Ξηροποταμηνός, μελιστῆς ἐκκλ. ἀσμάτων.—381.
- Στέφανος Σερρών μητροπολίτης 1715-1722.—265.
- Στέφανος Ῥώμης: μαρτύριον.—75.
- Στέφανος Σαβαίτης ὁ ὄσιος: βίος.—238. Ἐντολαί.—264, 294. Διήγησις.—238.
- Στέφανος Σγουρόπουλος.—393, 496.
- Στηθάτος: Νικήτας.
- Στιχηρὰ τροπάρια. Στιχηράριον.—291, 367, 370, 394, 407, 453, 454, 469, 470, 471, 473, 474, 475, 476, 478, 480, 488.
- Στιχηραρικὸν μέλος.—363.
- Στουδίων μοναστήριον ἐν Κ/πόλει.—43.
- Στρατικέβας: Γεώργιος.
- Στρατόνικος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—37.
- Στράτων ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—76.
- Στροφάδες.—380.
- Στυλιανὸς ἱερεὺς, μελιστῆς ἐκκλ. ἀσμάτων.—249, 474.
- Συγγενείας βαθμοί.—392.
- Συγχωροχάρτιον.—351.
- Σύμβολον πίστεως.—355. Τὸ αὐτὸ εἰς ὕφος ῥητορικόν.—455.
- Συμεὼν ὁ σαλός: βίος.—73.
- Συμεὼν ὁ ἐν τῇ Μάνδρα: βίος.—40.
- Συμεὼν ἐπίσκοπος XVI.—310.
- Συμεὼν ὁ νέος θεολόγος: κεφάλαια.—273.
- Συμεὼν Βηθλεεμίτης XVIII.—285.
- Συμεὼν Εὐχαϊτῶν: ἐπιστολή.—142.
- Συμεὼν Θαυμακοῦ ἐπίσκοπος XIII.—342.
- Συμεὼν Θεσσαλονίκης: εὐχή.—311. Ἀποσπάσματα.—264, 293, 295, 424.
- Συμεὼν Κ/πόλεως πατριάρχης.—344.
- Συμεὼν Λουκιανοβίτζης.—284.
- Συμεὼν Μεταφράστης ὁ λογοθέτης: λόγοι.—203, 365, 495, 497. Συναξάρια.—69, 85, 500. Ἐκλογαί.—89. Περὶ τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας Σοφίας.—286. Ἀποσπάσματα.—397.
- Συμεὼν Πτολεμαΐδος μητροπολίτης.—154.
- Συμεὼν Σγουρόπουλος XIII.—340.
- Συμεὼν Σήθ.—423.
- Συμεὼν στυλίτης.—304.
- Συμεὼν Ψυρίτζης, μελιστῆς ἐκκλ. ἀσμάτων.—371, 406.
- Σύμη ἡ νῆσος.—412.
- Σύμμαχος.—8, 15, 126.

- Συναξάρια εὐαγγελίου. — 113, 114, 115, 116, 128, 138, 143.
- Συνέσιος.—224, 360, 385, 386, 394, 398, 430.
- Συνοικεσίων πέρι.—384.
- Συντίπας.—463.
- Σύνοδοι: ἔκθεσις περὶ αὐτῶν. — 91, 117, 355, 389. Πρακτικὰ συνόδων. — 196, 438, 440, 497. Κανόνες συνόδων. — 117, 155, 245, 261, 389. Συνοδικὸν τῆς ὀρθοδοξίας. — 389. Σύνοδος κατὰ Λατίνων. — 313.
- Συρία.—313.
- Συρῖανοι.—362.
- Συρόπουλος: Δούκας, Σίλβεστρος.
- Σχηματολόγιον.—155.
- Σχολάριος: Γεννάδιος.
- Σχολεῖα ἑλληνικά: Ἀντιοχείας.— 306. Βενετίας. — 425. Βουκουρεστίου.—385, 403, 421, 422, 472, 568. Βυτίνης. — 303. Δημητζίανης.—377. Ἱεροσολύμων.—315, 320, 358, 458. Ἰωαννίνων.—386. Αἰγύπτου-Καΐρου.—412. Κ/πόλεως. 366, 426, 472. Μουσικὴ σχολὴ αὐτόθι.—368, 369, 370, 407. Κυδωνίων.—482. Λάρνακος. — 361. Λέρου. — 434. Μεσολογγίου. — 361. Νεοχωρίου.—321. Ὀμοδος.—361. Πάτμου. — 160, 325, 420, 451. Τριπόλεως Συρίας. — 306. Χαλεπίου.—306, 308.
- Σχόλια: εἰς τὴν Γένεσιν. — 14, 500. Εἰς Ἰώβ. — 15, 500. Εἰς Ματθαῖον. — 96, 104. Εἰς τὰ δ' εὐαγγέλια. — 100. Εἰς τὰς ἀποστολικὰς πράξεις καὶ ἐπιστολάς.—114.
- Σωζούπολις. — 334, 335, 350.
- Σώζων ὁ ἐν Κιλικίᾳ: μαρτύριον. — 40.
- Σωτήριχος ὁ ἐκ Διαυλείας 1594. — 321.
- Σωφρόνιος ἱερομόναχος 1695.— 373.
- Σωφρόνιος μοναχὸς 1701. — 425.
- Σωφρόνιος Ἀδριανουπόλεως μητροπολίτης XVI.—393.
- Σωφρόνιος Δαμαλῶν ἐπίσκοπος 1722.—214.
- Σωφρόνιος Ἱεροσολύμων ὁ ἅγιος: λόγος εἰς τὴν ὑπαπαντὴν τοῦ Κυρίου. — 226, 237, 510. Βίος Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας. — 227, 242, 507. Ἀποσπάσματα.—397.
- Σωφρόνιος Ἱεροσολύμων πατριάρχης 1578-1613.—79, 112, 120, 209, 244, 438.
- Σωφρόνιος Νικαίας μητροπολίτης XVI.—287.
- Σωφρόνιος Πάγκαλος.—315.
- Σωφρόνιος Σουμελίτης 1733. — 206.
- Σωφρόνιος Σύρος (1735-1740), ὁ γεγινὸς Ἱεροσολύμων καὶ εἶτα Κ/πόλεως πατριάρχης.— 419, 431.
- Ταβίλης ληστής.—452.

- Τακτικά ἐκκλησιαστικῶν θρόνων.
 —90, 91, 96, 118, 119,
 362, 372.
- Τακτικὸν Μιχαὴλ καὶ Θεοδώρας.
 —119.
- Ταμιάδι.—462.
- Τάξεις χειροτονιῶν καὶ ἱεροτελε-
 στιῶν.—149, 155, 202, 203,
 265, 266, 294, 310, 330,
 351, 436, 439, 464, 465.
- Ταπακίδων-Μαχαλαῖς ἐν Λαρίσση
 τῆς Θεσσαλίας.—472.
- Ταπεινοφροσύνης πέρι.—457.
- Ταράσιος Κ/πόλεως: λόγος εἰς τὰ
 εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.—225,
 237. Ἐπιστολή.—94. Χρη-
 σμοί.—252, 316. Ἀποσπά-
 σματα.—397.
- Ταρραῖος.—329.
- Ταρωνᾶς: Ἰσαάκιος.
- Τάτρος: Χούρι.
- Ταυρόννησος.—104.
- Τέϊρ-ἐχμέϊρε, μοναστήριον τοῦ
 ἁγίου Γεωργίου.—204.
- Τένεδος.—381.
- Τερερισμός.—374.
- Τεσσαρακοστῶν πέρι.—118.
- Τετραευαγγέλια.—96, 97, 100,
 104, 113, 124, 126, 127,
 128, 138, 143, 146, 246.
- Τζαγκλή.—460.
- Τζακνόπουλος, μελιστής ἐκκλ.
 ἄσμάτων.—249, 474.
- Τζέτζης: Ἰωάννης.
- Τζιμήνου ἀρχιεπισκοπή.—91.
- Τζιμισχῆς: Γεώργιος.
- Τζιτζακόβ: Παῦλος.
- Τζώρτζης ἀναγνώστης 1705. —
 299.
- Τζότζος ἀναγνώστης 1700.—376.
- Τῆνος ἢ νῆσος.—214, 215.
- Τιμόθεος ἀναγνώστης: μαρτύριον.
 —26.
- Τιβερίας λίμνη.—313.
- Τιβεριούπολις = Βάρνα.—378.
- Τιμόθεος Ἡρακλείας μητροπολί-
 τος.—349.
- Τιμόθεος Κ/πόλεως πατριάρχης
 1613 - 1615. — 209, 338,
 350, 510.
- Τιμόθεος Ἱεροσολυμίτης: λόγος εἰς
 τὸν Συμεῶνα.—3.
- Τιμόθεος Πολύλογος XIII.—340.
- Τίτος ὁ ἀπόστολος.—76.
- Τόρνοβον.—206, 213, 214, 216,
 317, 336, 337.
- Τουφάτ-Φιδάϊ.—408.
- Τράμπα τὸ γένος.—266.
- Τραπεζοῦς. — 206, 207, 208,
 212, 213, 214, 215, 216,
 320, 336, 338, 345, 347,
 393, 451, 452, 453.
- Τριάς ἡ ἁγία: μοναστήρια.—342,
 352.
- Τριανταφυλλίδης: Κωνσταντῖνος.
- Τρίγλια.—463.
- Τριγόβιστον.—411.
- Τρίκκαλα.—460, 472.
- Τριπόδης: Νεκτάριος.
- Τρίπολις Βαρβαρίας.—441, 449.
- Τρίπολις Πόντου.—218.

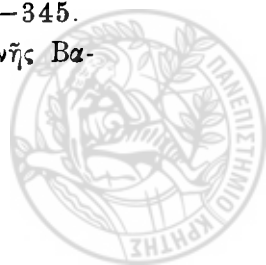
- Τρίπολις Συρίας.—306, 408.
 Τριψίδιον.—407, 455.
 Τροπάρια διάφορα.—318, 402, 411, 429, 476.
 Τρόφιμος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—41.
 Τυκάλδος: Μελέτιος.
 Τυπικά.—297, 332, 423,
 Τύρναβον τὸ ἐν Θεσσαλίᾳ.—460, 472.
 Τύρος.—292.
 Τρύφων ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—2.
 Τρύφων Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης.—92.
 Τυρουλόη.—348.
 Τύχων ὁ ὄσιος: βίος.—71.
 Ὑάκινθος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—29, 72.
 Ὑπέκιον.—449.
 Ὑπερέχιος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—70.
 Ὑπέρπυρα.—115.
 Ὑπομενάς: Γεώργιος.
 Ὑψηλάντης: Ἀθανάσιος, Κωνσταντίνος.
 Φαῖδρος: μῦθοι.—436.
 Φανάριον.—336.
 Φαρμακευτικαὶ συνταγαί.—410.
 Φαύστα ἡ ἁγία: μαρτύριον.—5.
 Φαῦστος ὁ ὄσιος: βίος.—74.
 Φεβρωνία ἡ ἁγία: μαρτύριον.—28, 71.
 Φερούχου-ὄγλου, δυνάστης 1625-1626.—415.
 Φέρσαλα.—91, 208, 217.
 Φῆμαι ἄσματικά.—360, 377, 449, 469.
 Φιλαδέλφεια ἡ ἐν Μαιονίᾳ.—336, 388, 442, 444, 447, 448, 467, 493.
 Φιλαδέλφεια Παλαιστίνης.—328, 457.
 Φιλανθρωπηγός: Ἀθανάσιος.
 Φιλάρετος ὁ ὄσιος: βίος.—157, 286, 431. Ἀκολουθία.—462.
 Φιλάρετος, μελιστής ἐκκλ. ἁσμάτων.—249.
 Φιλάρετος, πατριάρχης Μοσχοβίας.—421.
 Φιλάρετος Κουζίνος, μελιστής ἐκκλ. ἁσμάτων.—487.
 Φιλήμων ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—31.
 Φιλήμων Κύπριος, ὁ εἶτα ἀρχιεπίσκοπος Γάζης 1810-1837.—219, 378, 476, 483, 485, 537.
 Φίλιπποι.—208, 336, 352, 442, 444.
 Φίλιππος, ἀδελφὸς Ἀττάλου τοῦ βασιλέως Λακεδαιμονίων.—54.
 Φίλιππος ὁ ἀπόστολος: πράξεις.—150. Ὑπόμνημα περὶ αὐτοῦ.—35.
 Φίλιππος ὁ μάρτυς.—76.
 Φίλιππος μοναχός: διόπτρα.—299, 353, 355.
 Φίλιππος ὁ μεταφράσας τὰ ἱερογλυφικὰ τοῦ Ὄρου.—387.
 Φίλιππος βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας: ἐπιστολαί.—394.
 Φιλιππούπολις.—205, 215, 336, 338, 348, 351.

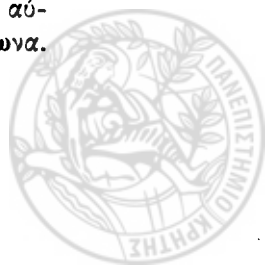
- Φιλόθεος ιεροδιάκονος Ἄρτης 1795.—361.
- Φιλόθεος μοναχός: ἀσκητικά.—264, 497.
- Φιλόθεος ιερομόναχος Ἁγιοταφίτης 1624.—266.
- Φιλόθεος Ἰωαννίτης, ιερομόναχος Ἁγιοταφίτης.—289, 290.
- Φιλόθεος Κανάκιος XVΠΙ.—289.
- Φιλόθεος Καστελιώτης.—215.
- Φιλόθεος Κύπριος XVΠΙ.—372.
- Φιλόθεος Κύπρου ἀρχιεπίσκοπος 1734.—309.
- Φιλόθεος Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης.—351, 398, 440.
- Φιλόθεος Σηλυβρίας: ἀποσπάσματα.—397.
- Φιλόθεος Τραπεζοῦντος μητροπολίτης 1661.—347.
- Φιλόθεος Χαλδίας ἀρχιεπίσκοπος 1694-1717.—215, 216.
- Φιλόστρατος: ἐπιστολαί.—394.
- Φίλων ὁ Ἐβραῖος: ἀποσπάσματα.—15, 414.
- Φίλων Καρπαθίου ἐπίσκοπος: ἀποσπάσματα.—15, 354.
- Φλώρος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—76.
- Φοῖβος Ἀπόλλων.—55.
- Φούρζουλ, κόμη.—204.
- Φραγκικά μέλη.—474.
- Φραγκῶν συνήθειαι ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀναστάσεως.—362.
- Φραγκῶν αἱρέσεις.—192.
- Φρασάριον.—498.
- Φρασεολόγιον.—424, 425.
- Φρυγία.—64.
- Φωκᾶς ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—41, 73.
- Φωκᾶς, μελιστής ἐκκλ. ἀσμάτων.—249.
- Φωκυλίδης.—405, 430.
- Φωτεινὴ ἡ ἁγία.—151.
- Φωτιάδης: Λάμπρος.
- Φώτιος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—75.
- Φώτιος πατριάρχης Κ/πόλεως.—92, 98, 146. Ὁμιλία.—3, 4. Νομοκάνων.—262. Ἀμφιλόχεια.—278. Ἐπιστολὴ πρὸς Μιχαήλ.—140, 320, 377, 394. Ἀποσπάσματα—381, 397. Συναγωγαὶ καὶ ἀπορίαι.—149. Σχόλιον εἰς τὰς κατηγορίας Ἀριστοτέλους.—180. Κατὰ τῶν τῆς παλαιᾶς Ῥώμης κτλ.—191, 498. Λόγοι κανονικοί.—262.
- Χαηντάρης ἐκ Κύπρου XVΠ.—127.
- Χαλδία, ἐκκλησιαστικὴ ἐπαρχία ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ, ἧς ἔδρα ὁ Γχιουμουσχανᾶς, ὁ ἄλλως Κάν ἢ Κάνιν.—206, 207, 208, 211, 212, 213, 215, 216, 347, 474, 484.
- Χαλέπιον.—204, 218, 306, 308.
- Χαλήθ.—455.
- Χάλκη ἡ νῆσος, ἡ ἐν τῇ Προποντίδι.—211, 337, 352.
- Χαλκηδών.—205, 206, 208, 213, 214, 215, 216, 309, 315, 336, 338, 347, 348, 351, 353, 446, 447.

- Χαλιβούρης, μελιστής ἐκκλ. ἀσμά-
των.—249.
- Χάννας Βηθλεεμίτης XVIII.—
439, 472.
- Χαράλαμπος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—
5, 455.
- Χαριτίνη ἡ ἅγια: μαρτύριον.—85.
- Χαριτὼ ἡ ἅγια: μαρτύριον.—27,
69.
- Χαρίτων ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—
27, 69.
- Χαρίτων ὁ ὄσιος: βίος.—42.
- Χαρίτων Γεωργιάδης Τζεπχανε-
λῆς.—385.
- Χάρισμος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—
76.
- Χείρων ὁ ἵπποκένταυρος.—64.
- Χεριάνα ἢ Χαιρίανα, χωρίον τῆς
ἐπαρχίας Χαλδίας.—212.
- Χερουβικά. — 372, 381, 406,
448, 483, 486, 487, 489.
- Χερσών.—402.
- Χίμαιρα ἢ Παταρικη.—64, 65.
- Χίος.—419, 444, 446, 450,
474.
- Χοιροβοσκός: Γεώργιος.
- Χορίκιος.—509, 510.
- Χορόσκιοι, τὸ παρὰ τὴν Μαγνη-
σίαν τοῦ νομοῦ Ἀϊδινίου.—
460.
- Χουζηβᾶς.—108.
- Χουζιβιώτισσα.—108.
- Χούρι Τάτρος.—204.
- Χουρμούζιος: Χρῦσανθος.
- Χουτουρᾶ χωρίον καὶ μοναστηρίον
ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Χαλδίας.—
212, 215.
- Χρησμοί.—148, 288, 458, 463,
498.
- Χρησμολόγιον.—255.
- Χρηστίνη ἡ ἅγια: μαρτύριον.—
74.
- Χριστιανούπολις.—336.
- Χριστοδουλάκης 1807.—361.
- Χριστόδουλος XVI.—356.
- Χριστόδουλος Γάζης ἀρχιεπίσκο-
πος.—473.
- Χριστόδουλος Κύπριος 1693.—
166.
- Χριστόφορος ὁ ἅγιος: μαρτύρι-
ον.—26.
- Χριστόφορος, αὐτοκράτωρ Ῥω-
μαίων.—91.
- Χριστόφορος ἱερομόναχος, ἡγού-
μενος τοῦ ἐν Μόσχᾳ μετοχίου
τῆς ἐν ἀγίῳ Ὄρει μονῆς τῶν
Ἰβήρων 1694.—446.
- Χριστόφορος καλλιγράφος 1668.
—455.
- Χριστόφορος Ἀλεξανδρείας: πα-
ραίνσεις.—156. Λόγος εἰς τὴν
παραβολὴν τοῦ ὄψεως.—228.
- Χριστόφορος Ἐμποροκωμήτης
1699.—296.
- Χριστόφορος Μυστάκωνος, μελι-
στής ἐκκλ. ἀσμάτων.—249,
422.
- Χρῦσανθος ἀρχιερεὺς 1805.—
361.
- Χριστόφορος Μυτιλήνης.—345.
- Χρῦσανθος ὁ ἐκ τῆς μονῆς Βα-
ζελῶνος.—451.

- Χρύσανθος πρωτοσύγκελλος 1778. —263, 439.
- Χρύσανθος, ἀρχιμανδρίτης Ἀγιοταφίτης 1798.—276.
- Χρύσανθος Δέρκων μητροπολίτης 1668-1672.—336, 348.
- Χρύσανθος Νοταρᾶς, πατριάρχης Ἱεροσολύμων: ἱστορία καὶ περιγραφή τῆς ἀγίας Γῆς.—173, 174, 175. Περὶ ἀφορισμοῦ.—301. Μέλος προσφωνηθὲν τῷ Χρυσάνθῳ.—369. Φήμη τοῦ αὐτοῦ.—377. Πολυχρονισμὸς τοῦ αὐτοῦ.—449, 474. Ἐπιστολαὶ πρὸς αὐτόν.—308. Ὑπογραφαί.—314. Ὑπόμνημα τῆς εἰς ἀρχιερέα χειροτονίας τοῦ Χρυσάνθου.—337. Μπεράτιον.—514.
- Χρύσανθος διάκονος XVIII.—400.
- Χρύσανθος Παῖπερτιῦ ἀρχιερεὺς 1624.—212.
- Χρύσανθος Πελοποννήσιος, πρωτοσύγκελλος Ἀγιοταφίτης 1778.—329.
- Χρύσανθος Προυσαεὺς, καμαράσης τῆς κοινότητος τῶν Ἀγιοταφιτῶν XVIII.—322, 362, 363, 366.
- Χρύσανθος Σινωπεύς, πρωτοσύγκελλ. Ἀγιοταφίτης 1769.—484.
- Χρύσανθος Χουρμούζιος, μελιστής ἐκκλ. ἀσμάτων.—368, 369, 370, 371, 482, 484.
- Χρυσάφης: ὄρα Ἐμμανουήλ, ἔνθα πρόσθετες τὴν σελίδα 368.
- Χρυσὴ Πόρτα τῶν τειχῶν Κ/πόλεως.—91.
- Χρῦσιππος Ἱεροσολυμίτης.—6.
- Χρυσόβουλλα.—217, 344, 345, 452, 498.
- Χρυσολουρᾶς: Μανουήλ.
- Χρυσολωρᾶς.—273, 429, 430.
- Χρυσοπόλεως μονή.—92.
- Χρυσοσκουλαῖος: Ἰωάννης.
- Χρυσόσκουλος 1694.—443, 444.
- Χρυσοσπηλαιότισσα.—448.
- Χρυσοσχός, χωρίον ἐν Κύπρῳ.—166.
- Χωματηνός: Δημήτριος.
- Χῶναι: τὸ ἐν αὐταῖς θαῦμα.—152, 393.
- Χωνιάτης: Μιχαήλ.
- Χώρα, πολίχνη Θράκης.—315, 348, 364, 365.
- Χώρα τοῦ Χριστοῦ ἢ ἐν Κ/πόλει.—256.
- Ψαλίδας: Ἀθανάσιος.
- Ψαλτήρια.—126, 129, 137, 156, 160, 166, 173, 199, 413, 427, 473, 498, 500. Ἄνωνομοι ἐρμηνεῖται.—245, 300.
- Ψελλός: Μιχαήλ.
- Ψυρίτζης: Συμεών.
- Ψυχαγωγία=ἐρμηνεῖα διὰ πολλῶν ἢ ἀπλῆς παραφράσεως ἀρχαίων κειμένων.—228, 320, 323, 356, 357, 359, 366, 373, 377, 394, 432.
- Ψυχή: περὶ τοῦ παθητικοῦ αὐτοῦ.—289. Κατὰ Πλάτωνα.—293.

- Ἔρ ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—76. Ἐριγένης: ἀποσπάσματα. — 15,
Ἐρολόγιον.—404. 126, 172.
Ἐρως: ἱερογλυφικά:—387. Ἐσηὲ προφητεῖαι.—9, 109.

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΓΕΝΙΚΟΝ ΠΙΝΑΚΑ.

- Ἐγαμέμνων.—65. Γρηγοράς: Νικηφόρος.
Ἐθανάσιος Ψαλίδας.—512. Γύγης.—64.
Ἐθηνᾶ.—54, 55, 63. Δαμασκηνὸς Στουδίτης.—511.
Ἐκταίων.—62. Διόνυσος.—63.
Ἐλφειός.—65. Δωδώνη.—63.
Ἐμβρακούμ.—47. Δωριάς Πυλάδου.—54.
Ἐνανίας β' μητροπολίτης Τραπε- Ἐκάτη.—63.
ζοῦντος.—206, 207. Ἐμποροκωμήτης: Χριστόφορος.
Ἐργυρόπουλος: Θεοφύλακτος. Ἐρμονιεῖμ ὄρος.—60.
Ἐρέθουσα.—65. Εὐπατρίδης: Νικόλαος.
Ἐρκαδία.—65. Εὐρώπης πόλεις.—189.
Ἐρτεμις.—62. Εὐωπία ἱέρεια.—54.
Ἐσάνης: Νικόλαος. Ζωναράς: Μελέτιος.
Ἐχαιοί.—54, 55. Ἐλύσιον πεδῖον.—65.
Ἐχιλλεύς.—62. Ἐρακλῆς.—63.
Ἐτταλος, βασιλεὺς Λακεδαιμο- Ἐρόδοτος.—64.
νίων.—54. Ἐρώδης.—56.
Βάχχος ὁ ἅγιος: μαρτύριον.—86. Ἐφαιστος.—63.
Βάτος ἢ ἐν Σινᾶ.—512. Ζεύς.—62, 63, 65.
Βελλεροφόντης.—65. Θεοτόκης: Νικηφόρος.
Βενιαμίν, φυλή.—58, 59. Ἐξεκιήλ προφήτης.—51.
Γαβριήλ γ' Κ/πόλεως.—506. Ἐρεμίας Ῥόδου μητροπολίτης
Γαλατία.—64. 1735.—208.
Γλυκᾶς: Μιχαήλ. Ἐρδάνης ποταμός.—60.
Γλυκός: Ἰωάννης. Ἐουλιανὸς αὐτοκράτωρ.—52.
Γοριανίτης: Νικόλαος. Μαμωνᾶς: Παναγιώτης.

ΠΡΟΣΘΗΚΗ ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ.

Σελις	Στίχοι		Γράφε
88	16	έρυθρᾶ }	
203	18	έρυθρᾶ }	έρυθρά.
169	20	Καισαρείας Παλαιστίνης	Πετρας Ἀραβίας.
391	20	ἀποδεικνῦσαι	ἀποδεικνύσασι
434	31	Μαμμωνᾶ	Μαμωνᾶ.
463	32	Συντίππα	Συντίπα
479	10	Βλαστάρης	Βλαστάρης
496	33	ἀριθ. 270	ἀριθ. 370.
514	25	Μαμμωνᾶν	Μαμωνᾶν

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΟΜΟΥ.

ΔΕΙΓΜΑΤΑ ΓΡΑΦΗΣ ΠΑΛΑΙΩΝ ΤΙΝΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ

ΔΙΑ ΦΩΤΟΤΥΠΙΑΣ ΑΠΕΙΚΑΣΘΕΝΤΑ.

	Σελις.
1. Γενέσεως κεφ. κθ' στίχ. 8 — 21, ἐκ κώδικος τοῦ ἐνάτου αἰῶνος	10
2. Δύο σελίδες μυθολογικοῦ κειμένου ἐκ κώδικος τοῦ ἐνδεκάτου αἰῶνος	64—65
3. Δύο σελίδες συνεχίζουσαι τὸ αὐτὸ κείμενον. . .	64—65
4. Σελίς ἀπεικάζουσα τὸ τέλος λόγου Ἰωάννου τοῦ τῆς Κλίμακος, κατὰ κώδικα τοῦ 1079 ἔτους . .	84
5. Εὐριπίδου Ἀνδρομάχης στίχ. 104—144, κατὰ κώδικα παλίμψηστον τοῦ δεκάτου αἰῶνος. Μεταγενέστερον κείμενον: Ἰεζεκιήλ XXIV, 8—18. .	112
6. Εὐριπίδου Ἀνδρομάχης στίχ. 806 — 830 καὶ 1042—1067, κατὰ τὸν αὐτὸν κώδικα. Μεταγενέστερον κείμενον: Ἰεζεκιήλ XXXIII, 6—13	112
7. Εὐριπίδου Ἀνδρομάχης στίχ. 912—961, κατὰ τὸν αὐτὸν κώδικα. Μεταγενέστερον κείμενον: Ἰεζεκιήλ XXX, 5—15	112
8. Εὐριπίδου οἱ στίχοι τοῦ Ἴππολύτου 494 — 518 καὶ 320 — 344 κατὰ τὸν αὐτὸν κώδικα. Εἶτα Ἰεζεκιήλ XXXI, 14—XXXII, 2.	112
9. Εὐριπίδου οἱ στίχοι τοῦ Ὁρέστου 155 — 185 καὶ 337 — 362.	112
10. Εὐριπίδου οἱ στίχοι τοῦ Ὁρέστου 566 — 588 καὶ 743—766. Εἶτα Δανιήλ V, 3—10 . . .	112

	Σελίς.
11. Εὐριπίδου οἱ στίχοι τοῦ Ὀρέστου 1410 — 1440 καὶ 1488—1508. Κείμενον μεταγενέστερον: Ἰε- ζεκιήλ XVI, 14—25.	112
12. Σελίς κώδικος γραφέντος μεταξύ τοῦ 1053 καὶ 1054 ἔτους	133
13. Σελίς κώδικος τοῦ ἔτους 1056, ἐν ἣ ἀναγινώσκε- ται τὸ τέλος τῆς ἐπιστολῆς Βαρνάβα καὶ ἡ ἀρ- χὴ τῆς πρὸς Κορινθίους α' ἐπιστολῆς τοῦ Κλή- μεντος Ῥώμης.	136
14. Σελίς τοῦ αὐτοῦ κώδικος, ἐν ἣ γέγραπται τὸ τέλος τῆς πρὸς Κορινθίους β' ἐπιστολῆς τοῦ αὐτοῦ Κλήμεντος, κατάλογος ὀνομάτων τῶν παρ' Ἐ- βραίοις βιβλίων καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς διδαχῆς τῶν δώδεκα ἀποστόλων	136
15. Σελίς τοῦ αὐτοῦ κώδικος, ἐν ἣ ἀναγινώσκεται τὸ τέλος τῆς πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς τοῦ ἱερο- μάρτυρος Ἰγνατίου, ἡ ὑπογραφή τοῦ καλλιγρά- φου Λέοντος καὶ σημεῖωμα περὶ Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος	136

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α .

	Σελίς.
Ἐπιένρωσις.	α΄
Πρόλογοσ	ε΄
Βιβλία συνεχώσ μνημονευόμενα	1
Μέροσ πρώτον. Κατάλογοσ τών έλληνικών κωδίκων τήσ κυρίωσ πατριαρχικήσ βιβλιοθήκησ	491
Παράρτημα. Κατάλογοσ έλληνικών κωδίκων τήσ έν Ἱερο- σολύμοις πατριαρχικήσ βιβλιοθήκησ κατά τὸ 1817 έτοσ	501
Ἀντιπαράθεσις παλαιών ἀριθμῶν πρὸσ νέουσ	505
Παροράματα διορθώσεις καί συμπληρώσεις	515
Συνοπτικὸσ πίναξ	517
Κώδικεσ μετ' εικόνων ἢ κοσμημάτων	517
Κώδικεσ ἀχρονολόγητοί τοῦ πρώτου τμήματοσ	527
Καλλιγράφοι ἢ ἀντιγραφεῖσ καί αὐτόγραφα συγγραφέων τινῶν	532
Βιβλιοδέται	532
Βιβλιοθήκαι καί κτήτορεσ ,	539
Γενικὸσ πίναξ τῶν έν τῷ πρώτῳ τόμῳ συγγραφέων μαρτύ- ρων ὀσίῶν καλλιγράφων πατριαρχῶν ἀρχερέων κλη- ρικῶν λαϊκῶν χωρῶν πόλεων καί ἄλλων	619
Προσθήκαι είσ τὸν γενικὸν πίνακα	620
Προσθήκη παροραμάτων	621
Δείγματα γραφῆσ παλαιῶν τινων κωδίκων διὰ φωτοτυπίασ ἀπεικασθέντα	623
Περιεχόμενα	

